OBSAH

1	1953	Jarek Nohavica
2	25 minut a dost	Rangers - Plavci
3	31. kolej	Karel Kryl
4	500 mil	Rangers - Plavci
5	6 & 90	Vlasta Redl
6	A já pasu v Arkansasu	Samson + V.Redl + S.Janoušek
7	A slunce pálí jen	Greenhorns / Roger Miller
8	A tak jsem zůstal sám	Slávek Janoušek
9	A vy páni muzikanti	Vlasta Redl
10	Abilene	Greenhorns / John D. Loudermilk, Lester Brown, Bob Gibson
11	Aby nás voda nesla	Hop trop
12	Admirál Nelson	Robert Křesťan
13	Africká mamba	Pražce
14	Afričančata	Jarek Nohavica / Karel Plíhal
15	Ahoj, slunko	Jarek Nohavica
16	Ach, dcérko	Lokálka
17	Ach, není tu, není	Jarek Nohavica
18	Ach, ta rána	Pavel Dobeš
19	Ako obrázok	Miroslav Žbirka
20	Akordy	Karel Plíhal
21	Albatros	Nedvědi
22	Alibi v A-moll	Karel Kryl
23	Amazonka	Hop trop
24	Amerika	Slávek Janoušek
25	Amnestie	Karel Plíhal
26	Amulet	Kamelot
27	Anděl	Karel Kryl
28	Antitrenková	Bokomara
29	Apropos Country	Poutníci / Evans, Crabtree, Haught
30	Ascalona	Eman Prkno Sally
31	Ať hodí kamenem	František Kasl
32	Ať mi nikdo neříká, že ne	Pavel Dobeš
33	Atlantída	Miroslav Žbirka
34	Atlantis	Karel Kryl
35	Atomová ukolébavka	Jan Burian / Jiří Dědeček
36	Autobusy přijíždějí	Spirituál kvintet
37	Ave Dies	Rangers - Plavci / B. Woodley
38	Azbuk	Karel Kryl
39	Až mě andělé	P.Spálený
40	Až na poslední stránku	Vlasta Redl
41	Až uslyším hvízdání	Poutníci
42	Až se k nám právo vrátí	Spirituál kvintet
43	Až se zas vrátíš	Devítka
44	Až sejdeme k vám	Devítka
45	Až si jednou (sundám klišé)	Robert Křesťan
46	Až to se mnu sekne	Jarek Nohavica / Pavel Dobeš
47	Babička Dallila	Pacifik
48	Babička Majka	Bokomara
49	Baby	Cop / J. McReynolds
50	Babylon	Karel Kryl
51	Bacil	Karel Kryl
52	Bahama rum	Jarek Nohavica
53	Báječná ženská	Michal Tučný / Willie Nelson-Waylon Jennings
54	Bakterie	Karel Kryl

55	Bál v lapáku	Miki Ryvola
56	Balada Manoně	Karel Kryl
57	Balada o Candy Road	Poutníci
58	Balada o Marii	Bokomara
59	Balada věnovaná slečnám	Slávek Janoušek / Vítězslav Nezval
60	Balada z hor	Vojta Kiďák Tomáško
61	Balancování	Nezmaři / Louis Capart
62	Balíček karet	Rangers-plavci/Miroslav Černý
63	Balíček karet	Lokálka / T. T. Hall
64	Balónek	Samson
65	Bankovky	Ladislav Straka
66	Bar, co má Línej Harry	Greenhorns
67	Barevnej deštník	Lenka Neradová / Whigfield
68	Barevnej svět	Nezmaři / P. Yarrow
69	Barevný šál	Žalman
70	Básník, ten má právo veta	Karel Plíhal
71	Batalion	Spirituál kvintet
72	Betlémský příběh	Bokomara
73	Battledress	Greenhorns
74	Bazalička	Pražce
75	Bázlivá	Karel Plíhal
76	Bečva	Vlasta Redl
77	Bedna vod whisky	Miki Ryvola
78	Bejvalej lodník	Hop trop
79	Běla (Podběly)	Karel Kryl
80	Bělásek	Bokomara
81	Ber nebo dej	Samson
82	Betty	Hop trop
83	Bezdomovec	Kamelot
84	Beze jména	Pepa Streichl
85	Běžci dlouhých tratí	Rangers - Plavci
86	Bible	Nedvědi
87	Bída s nouzí	Greenhorns / Merle Haggard
88	Bílá hora	Karel Kryl
89	Bílá paní	Bokomara
90	Bílej tirák	Vojta Kiďák Tomáško
91	Billy Špunt	Rangers - Plavci
92	Bílým koním	Cop / Mick Jagger, Keith Richards
93	Bivoj	Karel Kryl
94	Blanická kuřata	Karel Plíhal
95	Blátivá cesta	Pacifik
96	Blátivá stráň	Karel Kryl
97	Bláto na botách	Hop trop
98	Blázen za komínem	Nezmaři
99	Bláznivá Markéta	Jarek Nohavica
100	Bláznivej den	Nezmaři / Pepa Štross
101	Bláznova ukolébavka	Pavel Dydovič
102	Blažek I.	Pavel Dobeš
103	Blažek II.	Pavel Dobeš
104	Blizard	Greenhorns / H. Howard
105	Blizard	Lokálka / H. Howard
106	Blízko Little Big Hornu	Greenhorns / Leon Payne
107	Blond holka	Samson
108	Bloudivej brzdař	Hop trop
109	Bludiště	Karel Kryl
110	Bludný Holanďan	Karel Kryl

111	Blues	Karel Plíhal (Plíharmonyje)
112	Blues folsomské věznice	Greenhorns / Johnny Cash
113	Blues hvízdavého vlaku	Greenhorns / Jimmie Rodgers
114	Blues o hotelích	Jarek Nohavica
115	Blues o nepodané ruce	Nezmaři
116	Blues o velkých prdelích	Jarek Nohavica
117	Blues pátého koutu pokoje	Rangers - Plavci / J. Talley
118	Blues prázdného motelu	Greenhorns
119	Blůs pro papírový děfče	Karel Kryl
120	Bluy Brink	Greenhorns
121	Bobův hrob	Greenhorns
122	Bodláky ve vlasech	Nezmaři / Miki Ryvola
123	Bohužiaľ	Peter Malovič
124	Bonsoir, mademoiselle Paris	Olympic
125	Bosá bosanova	Pražce
126	Botanická vycházka	Bobři
127	Bourbon Street	Devítka / Sting
128	Bourrée	Jarek Nohavica / Leopold Mozart
129	Bože môj, otče môj	Sklo
130	Bráchovi	Roman Horký
131	Bratři (Tak vás tu máme)	Karel Kryl
132	Bratříčku, zavírej vrátka	Karel Kryl
133	Brej den	Karel Plíhal
134	Bubny (Drums)	Robert Křesťan
135	Buď vítán	Jarek Nohavica
136	Budík	Nedvědi
137	Buffalo Bill	Karel Kryl
138	Bůh ví	Devítka
139	Buldok	Rangers / R. Rose, Delaney
140	Buráky	K. T. O.
141	Byl gól!	Bobři / Ch. Monroe
142	Byl jeden král	Jarek Nohavica / Tom Paxton
143	Byla to jízda	Slávek Janoušek
144	Bylinky	Bokomara
145	Cadillac	Greenhorns / Wayne Kemp
146	California	Pavel Dobeš
147	Calvera	Pavel Dobeš
148	Carmina amorosa	Spirituál kvintet
149	Carpe diem	Vlasta Redl
150	Carra Carra Wirra Canna	Greenhorns
151	Casey Jones	Grennhorns
152	Casey R.	Pavel Dobeš
153	Centrálka	Bokomara
154	Cesta k Hoganový soutěsce	Greenhorns
155	Cesta na Island	Miki Ryvola
156	Cesta poslední kapky	Poupata
157	Cestám a stromům	Nezmaři
158	Cestou do práce	Karel Plíhal (Plíharmonyje)
159	Cestou do Strážnice	Samson
160	Cesty do nadějí	Vojta Kiďák Tomáško
161	Cesty za duhou	Devítka
162	Cibola	Robert Křesťan
163	Cikáni	Kamelot
164	Cikánské štěstí	Bokomara
165	Cizinec	Greenhorns
166	Co jsme si, to jsme si	Karel Plíhal

167	Co mi nese	Pepa Streichl
168	Co řeknou?	Karel Kryl
169	Co s tím	Kamelot
170	Co se bude dít	Greenhorns / Bob Dylan
171	Co ty můžeš vědět	Jarek Nohavica
172	Colorado	Kabát
173	Colorado	Rangers - Plavci
174	Copánek	Nedvědi
175	Corrida	Poutníci
176	Cos' mi chtěl	Nedvědi
177	Country boy	Pavel Dobeš
178	Cukrářská bossa-nova	Jarek Nohavica
179	Cumberland v horách	Cop / Ch. Daniel's
180	Curriculum vitae	Samson
181	Cyklistika	Jarek Nohavica
182	Cyril	Pepa Streichl
183	Čardám, čardáš, čardá	Karel Kryl
184	Čárky	Nedvědi
185	Čas bílejch koní	Devítka
186	Čas rozchodů	Kamelot
187	Čas to vzal	Hop trop
188	Časy se mění	Nezmaři / Bob Dylan
189	Čekej, malá Gréto	Žalman
190	Černá díra	Karel Plíhal
191	Černej den	Hop trop
192	Černej nebožtík	Jaroslav Ježek
193	Černošské ghetto	Spirituál kvintet / S.Davis
194	Černovlasá Lu	Rangers / G. Wyle, B. Olofson
195	Černý kocour	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava
196	Čert	Bratři Ebenové
197	Červená řeka	Greenhorns
198	Červený kamion	Vojta Kiďák Tomáško
199	Červený květ	Jarek Nohavica / Petr Bezruč
200	Česačů bavlny bál	Vojta Kiďák Tomáško
201	Českým Budějovicím	Karel Plíhal + Jarek Nohavica
202	Čím jezdí láska	Fešáci / Gordon Lightfoot
203	Čínská čtvrť	Pacifik
204	Čínský restaurant	Miroslav Paleček & Michael Janík
205	Číslo na zápěstí	Karel Kryl
206	Čistotná dívka	Poutníci / Lester Flatt
207	Číše	Nedvědi
208	Čtrnáctiletá	Bokomara
209	Čtyřlístek	Nedvědi
210	Chajda kůrová	Greenhorns
211	Chci být vodou na tvůj mlýn	Greenhorns / J. Hayes
212	Chodím po Broadwayi	
213	Chvalabohu	Vlasta Redl
214	Chvíle	Hop trop
215	Chvíli	Rangers - Plavci / Rintye
216	Chytnem se za ruce	Jarek Nohavica
217	Ďáblovy nástrahy	Vojta Kiďák Tomáško
218	Dagmar	Samson
219	Dachau blues	Karel Kryl
220	Dajána	Paul Anka
221	Dál, dál, dál	Pacifik
222	Dál, dál tou vodou	Spirituál kvintet

223	Dál jen se směj	Cop / Peter Rowan
224	Dál se háže kamením	Jarek Nohavica
225	Dál šíny zvoní	Hop trop
226	Dálnice č. 35	Pavel Dobeš
227	Dálnice č. 5	Žalman / Gordon Lightfoot
228	Dan, zvaný Svatý	Greenhorns
229	Danse macabre	Jarek Nohavica
230	Dárek vánoční	Fešáci / Howard
231	Dárky	Jarek Nohavica
232	Darmoděj	Jarek Nohavica
233	Darwin?	Karel Kryl
234	Dávno nám	David Nárožný
235	Dcerko z Huslenek	Jarek Nohavica
236	Dědečkovy hodiny	Taxmeni
237	Dědicům Palachovým	Karel Kryl
238	Dej Bůh I.	Vojta Kiďák Tomáško
239	Dej Bůh II.	Vojta Kiďák Tomáško
240	Dej mi tón	Žalman / Kris Kristofferson
241	Dej mi víc své lásky	Olympic
242	Děkuji	Karel Kryl
243	Delegace	Hop-trop
244	Delfíni	Jarek Nohavica
245	Demokracie	Karel Kryl
246	Démoni	Robert Křesťan
247	Denver	Pavel Dobeš
248	Denver	Rangers / R. Sparks
249	Deštivý den	Karel Kryl
250	Dešťové kapky	Jiřina Macháčková
251	Detektor	Bokomara
252	Děvče mi usnulo	Karel Plíhal
253	Děvenka Štěstí a mládenec Žal	Jarek Nohavica
254	Dialog u televizoru	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
255	Diego	Chrpa
256	Diga diga do	Spirituál kvintet
257	Digitální menuet	Bokomara
258	Dík, pane Foglar	Kamelot
259	Dilema	Piket
260	Divadelní bosanova	Samson
261	Dívčí válka	Karel Kryl
262	Dívka havířka	Karel Kryl
263	Dívka s vlasem medovým	Greenhorns
264	Dívko	Robert Křesťan
265	Dívky v šatech z krepdešínu	Jarek Nohavica
266	Divná láska	Pacifik
267	Divnej hráč	Greenhorns / F. Bryant
268	Divnej sen	Cop / S.Joseph
269	Divnej smích	Greenhorns / Sheb Wooley
270	Divný kníže	Karel Kryl
271	Divoké koně	Jarek Nohavica
272	Divoký peřiny	Samson
273	Dlaně	Piket / Earl Scruggs
274	Dlouhá černá limuzína	Michal Tučný a Pavlína Jíšová
275	Dlouho nejel žádnej vlak	Hop trop
276	Dlouhý černý závoj	Greenhorns / M. Wilkin - D. Dill
277	Dlouhý noci	Příbuzní
278	Dnes večer	Petr Kulda

279	Dneska ráno	Vojta Kiďák Tomáško
280	Dneska už se smí	Karel Kryl
281	Dnešní noc bude dlouhá	Greenhorns / Ernest Tubb
282	Do Černejch hor	Greenhorns
283	Do mraků	Hop trop
284	Do ptačích ploutví a do rybích křídel	Miki Ryvola
285	Dobrej den	Nedvědi
286	Dobrej vítr	Hop trop
287	Dobrodružství s bohem Panem	Marta Kubišová
288	Dohrála hudba	Vlasta Redl
289	Dokud se zpívá	Jarek Nohavica
290	Dolní Lhota	Jarek Nohavica
291	Doma je doma	Vlasta Redl
292	Domaslovice	Jarek Nohavica / Petr Bezruč
293	Dominiku	
294	Domov mezi gumovníky	Greenhorns / Brown
295	Domov na zemi	Spirituál kvintet
296	Doney Gal	Spirituál kvintet
297	Dopis	Karel Plíhal
298	Dopis z Borodina	Kamelot
299	Dopisy	Karel Kryl
300	Dopisy bez podpisu	Jarek Nohavica
301	Dostavník	Rangers / N. Wodds, R. Sparks
302	Drak od bílé skály	Rangers - Plavci
303	Drnová chajda	Greenhorns
304	Dřív, než se vzbudíš	Spirituál kvintet
305	Druhým dechem	Poutníci
306	Duben	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava
307	Duby	Rangers - Plavci
308	Duha	Pražce
309	Důchodce	Karel Kryl
310	Dům U vycházejícího slunce	
311	Duše mé lásky	Asonance
312	Dva	Lokálka / Willie Nelson, Waylon Jennings
313	Dva havrani	Asonance
314	Dva tuláci	Cop
315	Dvacátý století	Miroslav Paleček & Michael Janík
316	Dvacet	Karel Kryl
317	Dvakrát	Vlasta Redl
318	Dvanáct	Jarek Nohavica (Alexander Blok)
319	Dvě noty půlový	Hop trop
320	Dvě Rusky	Ivan Mládek
321	Dvě spálený srdce	Karel Plíhal
322	Dvoukolák	Hop trop
323	Dým	Kamelot
324	Džek Blesk z Gandegáj	Greenhorns
325	Džínová nevěsta	Pepa Streichl
326	Edward Kelly	Greenhorns
327	Ej, dívča, dívča	Jarek Nohavica
328	až sa podívčím, až sa podívčím.	
329	El santo día	Robert Křesťan
330	Elegie	Karel Kryl
331	Elektrický valčík	Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř
332	Elixír života	Olympic
333	Ellena	Karel Kryl
334	Emigrantův valčík	Samson

335	Epitaf	Pavel Dobeš
336	Epizoda	Cop
337	Fackovací panák	Ladislav Straka
338	Fajn džob	Hop trop
339	Faleš lásky	Poutníci
340	Farao	Spirituál kvintet
341	Fénix	Nezmaři
342	Fernetová	Kolumbus / O. Hejma - Z. Juračka
343	Fi-li-mi	Spirituál kvintet
344	Film	Příbuzní
345	Fit pro život	Lokálka / Lee Hazlewood
346	Flám	Cop / Peter Rowan
347	Folsom email blues	Lokálka / Johnny Cash
348	Fotka	Karel Plíhal
349	Frajer	Samson
350	Frankie Dlouhán	Nedvědi / Glen Campbell
351	Franta Novák	Lokálka / L. Payne
352	Frýdek-Místek	Karel Plíhal (Plíharmonyje) / John Lennon, Paul McCartney
353	Galerie	Příbuzní
354	Generační	Nedvědi
355	Gero	Karel Kryl
356	Gilotina	Karel Plíhal
357	Gloria	Karel Kryl
358	Glory Mississippi	Žalman
359	Golgota	Bokomara
360	Grónská písnička	Jarek Nohavica
361	Gulášová polífka	Karel Kryl
362	Hajcman blues	Pepa Streichl
363	Hajnej Hruška	Hop trop
364	Haleluja - Velká zpověď	Jarek Nohavica
365	Halleyova kometa	Slávek Janoušek
366	Hanba nám	Spirituál kvintet
367	Hance	Nedvědi
368	Hanina	Karel Kryl
369	Hanka	Nedvědi
370	Hardy	Greenhorns
371	Harfa	Asonance
372	Harley	Cop / Townes Van Zandt
373	Hasiči	Karel Plíhal
374	Hej, člověče Boží	Nezmaři
375	Hej, Joe	Cop
376	Hej, Joe	Greenhorns / Boudleaux Bryant
377	Hej, Jude	Marta Kubišová / John Lennon, Paul McCartney
378	Hej, lidi	Devítka
379	Hej, pane Děda Mráz	Vlasta Redl
380	Hej, strojvůdče	Greenhorns / Johnny Cash
381	Hej, Tome!	Hop trop
382	Hej! Kapitáne!	Hop trop
383	Hejna včel	Nedvědi
384	Hejno vran	Wabi Ryvola
385	Helen	Samson
386	Hermelín	Bobři / John D. Loudermilk
387	Heřmánkové štěstí	Jarek Nohavica
388	Hlas	Karel Kryl
389	Hle, jak se perou	Karel Kryl
390	Hlídač krav	Jarek Nohavica

391	Hlídači slov	Jan Burian
392	Hlídej	Nezmaři / Pepa Štross
393	Hlídej lásku, skálo má	Nedvědi
394	Hluchoněmá zem	Pavel Dobeš
395	Hlupáci	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava
396	Hned teď	Nezmaři
397	Ho ho Watanay	Žalman
398	Hodiny	Příbuzní
399	Holáryjó	Karel Kryl
400	Holka moje zlatá	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
401	Holka od koní	Devítka
402	Holka z Větrných hor	Devítka
403	Holky	Nedvědi
404	Holky jdou	Greenhorns / B. Owens
405	Holky z Utopie	Vlasta Redl
406	Holúbek a holubička	Vlasta Redl
407	Holubí dům	Jiří Schelinger
408	Honec krav	Rudolf Cortés
409	Honolulu	Kamelot
410	Honzík	Nedvědi
411	Hopsinky	Nedvědi
412	Hory	Příbuzní
413	Hory a nížiny	Rangers / B. Gibson
414	Hospoda bez piva	Greenhorns / G. Parsons
415	Hospoda Svět	Vojta Kiďák Tomáško
416	Hospoda u Davida	Vlasta Redl
417	Hospodská	Karel Plíhal
418	Hotel Hillary	Poutníci
419	Hrací strojek	Karel Plíhal
420	Hrad	Nedvědi
421	Hraju dál	Samson
422	Hrála mi Julii	Vlasta Redl
423	Hrášek	Nedvědi
424	Hráz	Nedvědi
425	Hrdina nebo dezertér	Jarek Nohavica
426	Hrnek	Příbuzní
427	Hrobař	Premiér
428	Hrou získáš	Cop / Bill Monroe
429	Hrušky	Pavel Dobeš
430	Hřívy	Hop trop
431	Husita	Jarek Nohavica
432	Husličky	Vlasta Redl
433	Hvězdy	Poutníci
434	Hvězda na vrbě	
435	Hvězdy nad Chicago	Vojta Kiďák Tomáško
436	Hvězdy nad tebou	
437	Hvězdy v Garden City	Vojta Kiďák Tomáško
438	Idyla	Karel Kryl
439	Igelit	Nedvědi
440	Ignác	Karel Kryl
441	Ichisah!	Druhá tráva
442	I'll Follow The Sun	The Beatles
443	Imaginární hospoda	Slávek Janoušek
444	Imperial blues	Karel Plíhal / Josef Kainar
445	In Fernet veritas	Ladislav Straka
446	Indulona	Lokálka / Eman Prkno Sally

447	Infiela	Robert Křesťan
448	Instalatérská	Karel Plíhal
449	Intelektuálky	Karel Plíhal
450	Interhotel Čutora	Pavel Dobeš
451	Irena	Karel Kryl
452	Irene, jdi spát	Huddie Leadbetter
453	Island	Wabi Ryvola
454	Já, písnička	Pavlína Jíšová - Žalman
455	Já budu chodit po špičkách	Petr Novák
456	Já do sedla vsedl	Bobři / David, Altman
457	Já ho znal	Hop trop
458	Já jsem Sammy	Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek
459	Já jsem tak línej	Miki Ryvola
460	Já jsem vandrák a karbaník	Greenhorns
461	Já kdysi v dokách	Hop trop
462	Já na vojne jestem vzatý	Jarek Nohavica
463	Já namaloval dům	Samson
464	Já nemám ráda muže	
465	Já neumím	Jarek Nohavica
466	Já neumírám s modrou planetou	Žalman
467	Já su synek	Jarek Nohavica
468	Já tajně cvičím	Fešáci / Merle Haggard
469	Já v poslední době	Greenhorns
470	Já vedu svou	Samson
471	Jabko	Pražce
472	Jacek	Jarek Nohavica
473	Jak málo	Pražce
474	Jak vlastně vypadáš	Vlasta Redl
475	Jaká je	Lokálka / E. Ricardi, L. Albertelli
476	Jako já	Samson / Huberťák
477	Jako když se valí kameny	Nezmaři
478	Jako kotě si příst	Jiří Grossman
479	Jako pár chromejch koní	Poutníci
480	Jakub	Nedvědi
481	Jakubovi	Slávek Janoušek
482	Jantarová země	Žalman
483	Jarmila	Pavel Dobeš
484	Jarní	Poupata
485	Jarní kurýr	Miki Ryvola
486	Jarní tání	Nedvědi
487	Jaro	Lokálka / Tomáš Linka, Jindřich Šťáhlavský
488	Jaro	Nedvědi
489	Jaro	Karel Plíhal
490	Jaro	Samson
491	Jaro desáté	Karel Kryl
492	Jaro I.	Fešáci
493	Jaro II.	Fešáci
494	Jaro na Aljašce	K. T. O.
495	Jaryna	Bokomara
496	Jasnovidecká	Slávek Janoušek
497	Jasný jak facka	Hop trop
498	Jde to	Bokomara / Karel Plíhal
499	Jdem zpátky do lesů	Žalman
500	Jdou, a tak si jdou	Zrcadlo
501	Jdou po mně, jdou	Jarek Nohavica
502	Je to děs	Hop trop

503	Je to tak (Peace in the Valley)	Robert Křesťan
504	Je ze mě tulák	Rangers / R. Sparks
505	Jedeme za sluncem	Roháči
506	Jednou budem dál	Spirituál kvintet
507	Jednou zrána	Nezmaři / Jim Groce
508	Jednou-dvakrát	Karel Kryl
509	Jedu sám	Nezmaři / Jim Webb
510	Jedůfka	Karel Kryl
511	Jen jí	Cop / Bill Monroe
512	Jen mě nelituj	Jarek Nohavica
513	Jen se s písničkou smát	Bobři / F. Churchill
514	Jen tak dál	Vojta Kiďák Tomáško
515	Jen tohle chci ti říct	Greenhorns / Herald Wakefield
516	Jen vzpomínky pošmistrovic kluka	Jan Vyčítal / Loreta Lynn
517	Jenom ať zůstanu stejnej	Vojta Kiďák Tomáško
518	Jeřabiny	Karel Kryl
519	Jestli jsi	Jarek Nohavica
520	Jestli ses narodil v Austrálii	Greenhorns / Shel Silverstein
521	Jestlipak víš	Vojta Kiďák Tomáško
522	Ještě já se podívám	Lokálka
523	Ještě jedno kafe	Druhá tráva / Bob Dylan
524	Ještě mi chvilku zpívej	Vlasta Redl
525	Ještě mi scházíš	Jarek Nohavica
526	Ještě ne	Nedvědi
527	Ještě se střílí	Devítka
528	Jez	Ivan Mládek
529	Jezdci	Poutníci
530	Ježek	Nedvědi
531	Ježíšek	Samson
532	Jidáš	Karel Kryl
533	Jih australskej	Hop trop
534	Jihočeský děvčata	Pavel Dobeš
535	Jim z fregaty	Pacifik
536	Jižní kříž	Nedvědi
537	Jméno	Bokomara
538	Jó, to jsem ještě žil	Jiří Suchý + Jiří Šlitr
539	Jó, třešně zrály	Waldemar Matuška
540	Joe Ventil	Hop trop
541	Johanka	Nedvědi
542	John Brown	
543	John Hardy	Greenhorns
544	Johnsonův protijed	Greenhorns
545	Jonatán	Hop trop
546	Josef	Nedvědi
547	Jožin z bažin	Ivan Mládek
548	Jsem špatný tanečník	Vlasta Redl
549	Jsem tvůj muž	Jarek Nohavica
550	Jsem volnej	Cop / Bill Monroe
551	Jsi mým osudem	Rangers / K. Lehning, K. Stegal
552	Julie a Romeo	Devítka / Mike Knopfler
553	Jullianne	Rangers - Plavci
554	Jumbo jet	Pavel Dobeš - Jarek Nohavica
555	Jupí, jupí I.	Karel Kryl
556	Jupí, jupí II.	Karel Kryl
557	K horám	Hop trop
558	K našim sedmdesátinám	Jarek Nohavica

559	K svátku	Pepa Streichl
560	K vodě	Karel Plíhal
561	Kahánek	Nedvědi
562	Kaj pokročíš, Mária	Jarek Nohavica
563	Kalendář	Pacifik
564	Kalendář	Příbuzní
565	Kamarád	Greenhorns
566	Kamarád	Nedvědi
567	Kamenožrout	Kamelot
568	Kamila	Pepa Streichl
569	Kamínek	Hop trop
570	Kamínek	Bokomara
571	Kamínky	Nedvědi
572	Kamínky na cestách	Vojta Kiďák Tomáško
573	Kamion	Cop
574	Káně nad řekou	Kamelot
575	Kapr	Jarek Nohavica
576	Karavana mraků	Karel Kryl
577	Karolína	Samson
578	Káťa	Jarek Nohavica (Alexander Blok)
579	Katce	Samson
580	Kateřina	Karel Kryl
581	Kde je stín gumovníků	Greenhorns / S. Dusty
582	Kde jsou	Karel Plíhal
583	Kde našli muži hrob	Greenhorns
584	Kdo má právo	Rangers - Plavci / David Ante
585	Kdo na moje místo	Jarek Nohavica / Petr Bezruč
586	Kdo napsal ještě kratší píseň	Samson
587	Kdo prošel blátem a louží	Javory
588	Kdo to obchází můj dům	R. Křesťan
589	Kdo váhá	Lokálka / R. Thenissen
590	Kdo vchází do tvých snů	Václav Neckář
591	Kdo ví, co bude pak	Samson
592	Kdo ví	Samson
593	Kdyby	Vlasta Redl
594	Kdyby	Jarek Nohavica
595	Kdyby tady byla taková panenka	Žalman
596	Kdybych se zabil	Pepa Streichl
597	Kdysi před léty	Javory
598	Když jsem vandroval	Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek
599	Když jsi smutná	Karel Plíhal
600	Když jsme opustili Prahu	Jan Vyčítal
601	Když mě brali za vojáka	Jarek Nohavica
602	Když nad ránem ozvou se kohouti	Nezmaři / Samson
603	Když náš dědek pálí whisky	Rangers / N. Wodds, V. Holtzman
604	Když náš táta hrál	Greenhorns / Johnny Cash
605	Když nejsi se mnou	Bokomara
606	Když ráno vstaneš	Cop / A. P. Carter
607	Kláda	Hop trop
608	Kladivo	Cop / Merle Travis
609	Kladivo	Nezmaři / Pete Seeger
610	Klára	Pacifik
611	Kluk z plání	Greenhorns / Bob McDill, A. Reynolds
612	Kluziště	Karel Plíhal
613	Knihovnická	Jarek Nohavica / Charles Aznavour
614	Kocovina	Vojta Kiďák Tomáško

615	Kocůr	Pražce
616	Kočárem mý je vagon uhlí	Greenhorns / Hank Williams
617	Kočovní herci	D.Vančura/G.Lightfoot
618	Kočovníci	Greenhorns
619	Koleda	Bratři Ebenové
620	Kolejiště	Kamelot
621	Kolem a kolem	Vlasta Redl
622	Kolem věčných lovišť	Vlasta Redl
623	Kolotoč	Poutníci / Marty Robbins
624	Komár	Nedvědi
625	Komenský	Jarek Nohavica
626	Kominík	Pavel Dobeš
627	Kominík	Karel Plíhal
628	Komu mám lhát	Robert Křesťan
629	Konvička	Nezmaři
630	Kopačák	Jarek Nohavica
631	Kopce u pramenů řeky Tyne	Asonance
632	Kopej hrob můj	Rangers - Plavci
633	Kořeny	Bokomara
634	Kořeny	Druhá tráva
635	Kosatá a Zubatá	Jarek Nohavica
636	Kostelíček	Pavel Dobeš
637	Kostelní věž	Karel Kryl
638	Koukej se hnout	Pacifik
639	Koulí	Cop / John Lennon & Paul McCartney
640	Kouřová	Lokálka / Jiří Zmožek
641	Kouřovej signál	Žalman
642	Kousek	Nedvědi
643	Kousek lásky	Fešáci / Bobby Bare
644	Kousky veršů	Poupata
645	Kouzelné zrcadlo	Lokálka
646	Kouzelník	Rangers - Plavci / Donald Leroy Earl, Hershel P. Nixon
647	Kozel	Jarek Nohavica
648	Krabičky	Příbuzní
649	Krajina po bitvě	Jarek Nohavica
650	Krajina posedlá tmou	Jiří Suchý + Jiří Šlitr
651	Král a klaun	Karel Kryl
652	Král silnic	Rangers - Plavci / Roger Miller
653	Královna cest	Robert Křesťan
654	Krásné ženy nemají to snadné	Bokomara
655	Krásnou vysočinou	Asonance
656	Krejčovská panna	Bokomara
657	Krinolína	Kapitán Kid
658	Kristýna z El Paky	Lokálka / M. Robbins
659	Kroužek	Nedvědi
660	Kroužek	Lokálka
661	Krtci	Pavel Dobeš
662	Kruci, na mě káplo!	Bobři
663	Krutá matka	Asonance
664	Krutá válka	Spirituál kvintet
665	Krvavá Marie	Druhá tráva
666	Křeček	Nedvědi
667	Křepelky	Plíharmonyje
668	Křížek	Nedvědi
669	Křižník Bismarck	Rangers - Plavci /J. Horton,
670	Kuchař v honáckým táboře	Greenhorns / S. Dusty

671	Kukačka	Nezmaři
672	Kulatý obdélníky	Hop trop
673	Kuličky	Nedvědi
674	Kuvajtský šejk	Pavel Dobeš
675	Kužel	Nedvědi
676	Kvér a flaška ginu	Country beat Jiřího Brabce
677	Květina	Karel Plíhal
678	Květy dej	Rangers - Plavci / Hank Williams
679	Kyjov	Nedvědi
680	Kyjovská hospoda	Nedvědi
681	Kyselý sníh	Karel Kryl
682	Kytka	Nedvědi
683	Kytka	Příbuzní
684	Kytky stále ještě voní	Žalman
685	Kytky v květináči	Jarek Nohavica
686	Kývací plyšový pes	Jarek Nohavica
687	Labutí křik	Žalman
688	Laciný víno	Samson
689	Lachtani	Jarek Nohavica
690	Laredo (Kovbojův nářek)	Spirituál kvintet
691	Láska člověčí	Karel Plíhal (Plíharmonyje)
692	Láska je jak kafemlýnek	Jarek Nohavica
693	Láska je věc kouzelná	Rangers - Plavci
694	Lásko, mně ubývá kil	Lokálka / R. Bowling
695	Lásko, mně ubývá sil	Pavel Bobek / R. Bowling
696	Lásko!	Karel Kryl
697	Lásko má	Karel Plíhal / F. G. Lorca
698	Ledvinové kamínky	Karel Kryl
699	Legenda o svatém Václavu a jeho krutém bratru ...	Jarek Nohavica
700	Lehkej krok	Lokálka / Zdeněk Rytíř
701	Lék	Nedvědi
702	Lektorská	Karel Kryl
703	Lelek	Karel Plíhal
704	Leninova ulice	Jarek Nohavica
705	Lenka	Rangers - Plavci / Roger Miller
706	Leporelo	Pavel Dobeš
707	Lesní moudrost	Příbuzní
708	Léta běží	Lokálka / A. Hammond
709	Letiště	Vlasta Redl
710	Letní romance	Druhá tráva
711	Léto	Nezmaři
712	Léto	Samson
713	Lhota jménem Nazaret	Bokomara
714	Liberátor	Hop trop
715	Lidská přání	Toronto / Tom Paxton
716	Lilie	Nedvědi
717	Lilie	Karel Kryl
718	Limericky	Karel Kryl
719	Lipka	Nedvědi
720	Lisa z N.Y.C.	Pavel Dobeš
721	Lístek	Nedvědi
722	Listopad	Pacifik
723	Lita z Ohenu	Poutníci
724	Loď	Nezmaři / H. Gillespie, J. F. Coots
725	Lodníkův lament	Hop trop
726	Lojza a Líza	Fešáci

727	Lord Maxwell	Asonance
728	Loučení s vůní šeříku	Karel Plíhal
729	Louisiana	Hop trop
730	Luka pod Medníkem	Nedvědi
731	Má lady je víno	Žalman
732	Má mechanická dívka	Greenhorns / S. Silberstein
733	Mad Jack a kakadu	Greenhorns / S. Dusty
734	Madalén	Bokomara
735	Maják	Nezmaři
736	Malá rybka	Greenhorns
737	Malá víla	Vojta Kiďák Tomáško
738	Málem tekla krev	Hop trop
739	Malíř	Nezmaři / Gordon Lightfoot
740	Málo lásky	Vojta Kiďák Tomáško
741	Mám já jednu zahrádečku	Jarek Nohavica
742	Mám príma den	Karel Plíhal
743	Mám rád swing	Rangers - Plavci / D. Wilson
744	Mám rád to krásné děvče za řekou	Nezmaři / Jiří Voldán
745	Mám rád ty holky	Jarek Nohavica / Johann Sebastian Bach
746	Mám sa výborne	Dušan Valúch
747	Mám snad v očích slznej plyn	Greenhorns
748	Mám sto let a korálky v dlaních	Robert Křesťan
749	Mám všeho dost	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
750	Mamá	Cop / Ed Bruce - Patsy Bruce
751	Máme to za pár	Vojta Kiďák Tomáško
752	Mamuti	Nezmaři / Žalman
753	Máňa	Lokálka
754	Mandelinka	Karel Plíhal
755	Mangalia	Pavel Dobeš
756	Manitu	Nedvědi
757	Manuela	Pražce
758	Marat ve vaně	Karel Kryl
759	Marcellina	Kamelot
760	Margita	Jarek Nohavica
761	Marion Lee	Greenhorns
762	Marnivá sestřenice	Jiří Suchý
763	Marod	Nedvědi
764	Martina	Jarek Nohavica / Karel Kryl
765	Martině v sedmi pádech	Karel Kryl
766	Maruška	Jarek Nohavica
767	Mary-Jane	Devítka
768	Mary Lou	Nezmaři
769	Masopust	Jarek Nohavica
770	Masožravá kytka	Vojta Kiďák Tomáško
771	Maškary	Karel Kryl
772	Mašlička černá jak noc	Greenhorns
773	Máta	Nedvědi
774	Matterhorn	Fešáci / Mel Tillis
775	Maturitní práce z českého jazyka	Jarek Nohavica
776	Mávátka	Jarek Nohavica
777	Mávej, stůj	Cop / B. Lunsford, S. Wiseman
778	May Day	Folklok
779	May-Day	Vojta Kiďák Tomáško
780	Mayovky	Nedvědi
781	Medvědi nevědí	Ivan Mládek
782	Město měst	Vlasta Redl

783	Město s pěti věžemi	Spirituál kvintet
784	Metro	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava
785	Metro pro krtky	Jarek Nohavica
786	Michelle	The Beatles
787	Mikymauz	Jarek Nohavica
788	Míle	Waldemar Matuška / Bob Dylan
789	Milenci v texaskách	(Starci na chmelu)
790	Milenky	Slávek Janoušek / Vítězslav Nezval
791	Míň úspěšný muž	Poutníci
792	Mississipi	Rangers / R. Sparks
793	Mississippi blues	Pacifik
794	Místa	Samson
795	Mistře Buriane, díky za ten svět	Greenhorns
796	Mladičká básnířka	Jarek Nohavica
797	Mladý Walter	Asonance
798	Mlýny	Spirituál kvintet
799	Mně to můžeš říct	Pepa Streichl / Pete Seeger
800	Mobilizace	Pavel Dobeš / Jaroslav Ježek
801	Moc vyhlížíme vzhůru	Samson
802	Modrá knížka	Karel Plíhal / Lubomír Schneider
803	Modravý dým	Nezmaři
804	Modrý měsíc	Rangers - Plavci
805	Moja mamka	Jarek Nohavica
806	Moje malá válka	Jarek Nohavica
807	Mokrý duše	Hop trop
808	Monika	Karel Kryl
809	Monika	Jarek Nohavica
810	Monology	Karel Kryl
811	Monter Blues	Vlasta Redl
812	Montgomery	
813	Morituri te salutant	Karel Kryl
814	Morytát o řezníku Peroutkovi	Pacifik
815	Mořská kráva	Karel Kryl
816	Mořská víla	Pacifik
817	Mosty	Nezmaři
818	Motýl	Pražce
819	Mou dobrou zprávu hlásej	Spirituál kvintet
820	Mouchy	Karel Plíhal (Plíharmonyje)
821	Možná	Karel Plíhal
822	Možná už naposled	Vlasta Redl
823	Možná, že se mýlím	Jarek Nohavica
824	Mravenčí	Karel Plíhal
825	Mrazík	Nedvědi
826	Mrtvej saloon	Poutníci
827	Mrtvej vlak	Hoboes
828	Mrtvý vrabec	Karel Plíhal / Josef Kainar
829	Můj bourák odjíždí pryč	Greenhorns / J. C. Fogerty
830	Můj bumerang se nevrací	Greenhorns / Drake
831	Můj den	Devítka
832	Můj pes	Jarek Nohavica
833	Můj přítel Yetti	Karel Plíhal / Jiří Žáček
834	Muko, mučenko	Jarek Nohavica (Alexander Blok)
835	Mumie	Slávek Janoušek
836	Můra	Nedvědi
837	Musíš jít dál	Nezmaři
838	Muzeum	Jarek Nohavica

839	Muzikant	Miloš Dvořáček
840	Muzikantské volno	Bokomara
841	Muž za rohem	Bokomara
842	Můžem jít, milá	Asonance
843	Můžete hádat	Spirituál kvintet
844	My, ročník padesátý třetí	Jarek Nohavica
845	Mys Horn	Žalman / Jaroslav Matějů
846	Myslím na Colorado	Cop / Ch. Carson, Bill Monroe
847	Myš	Karel Plíhal
848	Myš na konci léta	Jarek Nohavica
849	Myš, ty a já	Vojta Kiďák Tomáško
850	Na co jsme byli tak hrdí	Vojta Kiďák Tomáško
851	Na co, moja, myslíš	Bokomara
852	Na červený listině	Žalman
853	Na divadle	Ladislav Straka
854	Na dlažbě	Pražce
855	Na dvorečku	Karel Plíhal
856	Na dvoře divadla	Jarek Nohavica
857	Na hřiby pod Křiby	Pavel Dobeš
858	Na jedné lodi plujem	Jarek Nohavica
859	Na jednu notečku	Karel Kryl
860	Na jezeře bez zlatých ryb	Vlasta Redl
861	Na jezeře zlatých ryb	Vlasta Redl
862	Na kameni kámen	Nedvědi
863	Na konečné stanici v pět	Samson
864	Na konečné tramvaje	Karel Plíhal
865	Na plese vévodkyně z Richmondu	Druhá tráva
866	Na pranýři	Pavel Dobeš
867	Na půdě	Karel Plíhal
868	Na rozloučenou	Žalman
869	Na sluneční straně hor	Greenhorns
870	Na start	Rangers
871	Na Svatým Kopečku	Karel Plíhal
872	Na trávu tekla krev	Jarek Nohavica
873	Na útěku	Samson
874	Na zídce staré kašny	Jarek Nohavica
875	Nábřeží	Nedvědi
876	Nad Sázavou	Nedvědi
877	Nad stádem koní	Buty
878	Naděje	Vojta Kiďák Tomáško
879	Naděje a touhy	Samson+Vlasta Redl+Slávek Janoušek
880	Nadějí	Poutníci
881	Nadějí, láskou i vírou	Spirituál kvintet
882	Nádraží	Fešáci
883	Nádraží	Samson
884	Náhradní víkend	Žalman
885	Náklaďák do L.A.	Vojta Kiďák Tomáško
886	Nález	Bokomara
887	Námořnická	Karel Plíhal
888	Námořník	Asonance
889	Námořník	Kamelot
890	Napiš mi	Vlasta Redl
891	Napiš mi, panenko	Vojta Kiďák Tomáško
892	Napsal jsem jméno svý na zdi	Poutníci
893	Národ koní	Robert Křesťan
894	Nashville	Pavel Dobeš

895	Našel jsem já pytlíček	Jarek Nohavica
896	Našel jsem včera hvězdu	Jarek Nohavica
897	Navařila	Vlasta Redl
898	Navěky tu přeci nejsi	Miroslav Paleček & Michael Janík
899	Návrat	Robert Křesťan
900	Ne, ne, ne	Jarek Nohavica
901	Nebe je přes léto zavřený	Vojta Kiďák Tomáško
902	Nebe plné koní	Vojta Kiďák Tomáško
903	Nebudem dobrý nebudem	Vlasta Redl
904	Něco o ČSFR - Něco o téhle zemi	Bokomara
905	Něco pro Sally	Ladislav Straka
906	Nedávej, nedávej	Bokomara
907	Nedávno byl jsem školák	Rangers - Plavci / M.D.Hughes J. Mac Rae, B. Morrison
908	Neděle	Nedvědi
909	Negalantní kuplet o posledním zvonění	Karel Plíhal / Jiří Žáček
910	Nehažte kamení	Karel Kryl
911	Nehodná	Pražce
912	Nehrálo se o ceny	Hop trop
913	Nechoď do kláštera	Javory
914	Nechte to koňovi	Jarek Nohavica
915	Nechte zvony znít	Marta Kubišová
916	Nejde zapomenout	Rangers - Plavci
917	Nejdelší vlak	Spirituál kvintet
918	Nejmoudřejší doktor	Rangers - Plavci
919	Nejsladší růže	Bobři
920	Nejsme svatý	Vojta Kiďák Tomáško
921	Někdo si píská	Pacifik
922	Nelituj	Žalman
923	Nelly Blay	K. T. O.
924	Není	Lenka Neradová
925	Není nutno	Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř
926	Neodcházej, nechoď spát	???
927	Neopouštěj rám	Karel Plíhal / D. McLean
928	Nepište stížnosti na básníky	Samson
929	Neplač, malá	Rangers - Plavci
930	Neuhádneš	Nezmaři / Miki Ryvola
931	Neváhej	Greenhorns / Mills - Friend
932	Nevěřím (Home, Sweet Home)	Robert Křesťan
933	Nevermore	Jarek Nohavica
934	Nevidomá dívka	Karel Kryl
935	Nevrátil se z boje	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
936	Nezacházej, slunce	Žalman
937	Nezajímá	Vojta Kiďák Tomáško
938	Neznámá země	Pacifik
939	Nezralé maliny	Kapitán Kid
940	Neztracená	Devítka
941	Než zazvoní hrana	Druhá tráva
942	Niagara	Pavel Dobeš
943	Nic tolik nebolí	Samson
944	Nic víc	Cop / Larry Richardson, Happy Smith
945	Nikdo se nesmál	Žalman
946	Nitka	Nedvědi
947	No to se ví	Kapitán Kid
948	Noc	Nezmaři
949	Noc	Robert Křesťan
950	Noe	Nedvědi

951	Nohy mý tety	Devítka / Tomáš Holan
952	Nos pro trable	Rangers - Plavci
953	Nosorožec	Karel Plíhal
954	Noviny	Honza Nedvěd
955	Novoroční	Karel Kryl
956	Novoroční	Nezmaři
957	Novorozeně	Jarek Nohavica
958	Nový rok	Jarek Nohavica
959	Nultá hodina	Karel Plíhal
960	Nultej poledník	Hop trop
961	O Anděle	Bokomara
962	O blechách a tak	Karel Plíhal
963	O Jakubovi	Jarek Nohavica
964	O lese	Pavel Dobeš
965	O málo víc	Rangers - Plavci
966	O myších a o lidech	Bokomara
967	O Pilníku, Svidříku, Vénovi a Hedvice	Pavel Dobeš
968	O písničce	Karel Plíhal
969	O smíchu	Spirituál kvintet
970	O stavbě světa	Nezmaři / Peter Yarrow
971	O té velké cestě vpřed	Samson
972	O vojenském letounu zn. MIG	Karel Plíhal
973	O Voloďovi Vysockém (česká část)	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava
974	O zesilovači zn. Peavey	Karel Plíhal
975	Občanka	Nedvědi
976	Obchodník s deštěm	Hop trop
977	Obluda	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
978	Obraz	Karel Plíhal / Tom Paxton
979	Obrázek - oblázek	Nedvědi
980	Obyčejnej vlak	Vojta Kiďák Tomáško
981	Ocelárna	Karel Kryl
982	Od Čadce k Dunaju	Karel Kryl
983	Óda na bolest	Bokomara
984	Odcházím	Bokomara
985	Odjíždím v dál	Greenhorns / Hank Williams
986	Odkud jdeš a kam	Slávek Janoušek
987	Odpočiň si, Sáro	Druhá tráva
988	Odyssea	Jarek Nohavica
989	Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát	Pavel Bobek / Mel Tillis
990	Oh Freedom	Spirituál kvintet
991	Oh Shenandoah	Rangers - Plavci
992	Ohio	The Strangers
993	Ohrada	Wabi Ryvola
994	Ohradník	Hop trop
995	Okno do ulice	Bokomara
996	Oko ztratíš ve chvíli, když pracuješ bez brýlí	Pavel Dobeš
997	Okolo Dunaja	Prešporok
998	Okoř	
999	Omezená suverenita	Karel Kryl
1000	Ondřej muzikant	Jarek Nohavica
1001	One Finger Blues	Vlasta Redl
1002	Opět na výletě	Vlasta Redl
1003	Opilý koráb	Pražce
1004	Opona	Kantoři
1005	Optimistická	Pavel Dobeš
1006	Opuštěná	Jarek Nohavica

1007	Opuštěná	Vojta Kiďák Tomáško
1008	Opuštěnej pes	Bokomara
1009	Oranžový expres	Greenhorns / Erwin T. Rouse
1010	Oregon	Pacifik
1011	Orel	Nezmaři
1012	Orchidej	Rangers - Plavci
1013	Osmá barva duhy	Jarek Nohavica
1014	Ošklivky	Bokomara
1015	Osobák	Lokálka
1016	Ossian	Druhá tráva / Peter Rowan
1017	Ostrava	Pepa Streichl
1018	Ostrov pokladů	Karel Kryl
1019	Ostružiny	Nedvědi
1020	Osud	Jarek Nohavica
1021	Otázky	Olympic
1022	Otec a syn	Rangers - Plavci
1023	Ovce	Hop trop
1024	Ovce	Nome
1025	ožralá kobyla	Vojta Kiďák Tomáško
1026	P. S.	Žalman
1027	Padaly hvězdy	Karel Plíhal
1028	Padesátník	Karel Plíhal
1029	Padly vody	Nezmaři
1030	Padlý anděl	Žalman / Kris Kristofferson
1031	Pálava	Kamelot
1032	Pampeliška	Karel Plíhal
1033	Pane bože, vod tý lásky zachraň nás	Miki Ryvola
1034	Paneláky	Nedvědi
1035	Panenka	Poutníci
1036	Panenka II.	Lokálka
1037	Panna na oslu jede	Jarek Nohavica
1038	Panoptikum lásek a hrůz	Jarek Nohavica / Luděk Lešnovský
1039	Pánové nahoře - Dezertér	Jarek Nohavica / Boris Vian
1040	Papíroví draci	Pavel Dobeš
1041	Par nobile	Jarek Nohavica / Petr Bezruč
1042	Pár koní	Rangers - Plavci
1043	Pár minut	Cop / H. Pederson
1044	Paris - Dakar	Cop
1045	Parní válec	Bobři
1046	Parník New Orleans	Poutníci / Lester Flatt
1047	Parťáci	Samson
1048	Partyzán	Jarek Nohavica / Leonard Cohen
1049	Pasážová revolta	Karel Kryl
1050	Pastevecká	Miroslav Šimek & Jiří Grossman
1051	Pastorale	Cop / Thorpe
1052	Pašáci jdou do světa	Pavel Dobeš
1053	Pátek v dešti	Vojta Kiďák Tomáško
1054	Pavilon č. 5	Jarek Nohavica
1055	Pavučina	Nezmaři / Dick Smith, Felix Bernard
1056	Pecky v čokoládě	Pavel Dobeš
1057	Peklo a ráj	Jarek Nohavica
1058	Penny Lane	The Beatles
1059	Pepita	Karel Plíhal / Emanuel Frynta
1060	Peřina	Nedvědi
1061	Pes	Karel Plíhal
1062	Pes suverén	Rangers - Plavci

1063	Pět lilií	Bokomara
1064	Pět prázdnejch sluncí (Little Sparrow)	Robert Křesťan
1065	Petěrburg	Jarek Nohavica
1066	Petrolejky	Nedvědi
1067	Pěna dní	Devítka
1068	Piáno	Hop trop
1069	Pierot	Devítka
1070	Pieta	Karel Kryl
1071	Pijte vodu	Jarek Nohavica
1072	Pinkulínek	Sluníčko
1073	Pionýrský šátek	Bokomara
1074	Písek	Nedvědi
1075	Písek	Nezmaři
1076	Píseň	Karel Plíhal / Vítězslav Nezval
1077	Píseň amerického vojína	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava
1078	Píseň bez rýmů	Karel Plíhal (Plíharmonyje)
1079	Píseň malých pěšáků	Žalman / Joan Baez
1080	Píseň na vobjednáfku	Karel Kryl
1081	Píseň Neznámého vojína	Karel Kryl
1082	Píseň o převtělování	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
1083	Píseň o příteli	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
1084	Píseň o starobylém hradu	Pavel Dobeš
1085	Píseň o té revoluci 1848	Jarek Nohavica
1086	Píseň o veliké zimě	Jarek Nohavica
1087	Píseň o větě	Nezmaři
1088	Píseň o ženách	Jarek Nohavica
1089	Píseň o žrádle	Karel Kryl
1090	Píseň pro blbouna nejapnýho	Karel Kryl
1091	Píseň pro copatou holku	Vojta Kiďák Tomáško
1092	Píseň pro tu jedinou	Jarek Nohavica / Paul Simon
1093	Píseň pro V.V.	Jarek Nohavica
1094	Píseň pro Zuzanu	Karel Kryl
1095	Píseň proti trudomyslnosti	Zdeněk Svěrák
1096	Píseň psaná na vodu	Jarek Nohavica
1097	Píseň spokojeného člověka	Jarek Nohavica
1098	Píseň strážného na středověkém hradě	Jarek Nohavica
1099	Píseň zhrzeného trampa	Jarek Nohavica
1100	Píseň žárlivého	Jarek Nohavica
1101	Pískající cikán	Spirituál kvintet
1102	Písnička na dobrou noc	Nedvědi
1103	Písnička pro pana Gorbačova	Honza Nedvěd
1104	Pistáciová	Lokálka / Petr Hapka
1105	Piškotka	Nedvědi
1106	Píšu historický román	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava
1107	Pitomý chanson	Karel Kryl
1108	Pivovarská Mary	Bokomara
1109	Pláč	Cop / J. Southern
1110	Plachetnice	Karel Plíhal
1111	Plakát	Nedvědi
1112	Planu	Jarek Nohavica
1113	Platýs	Karel Kryl
1114	Plaváček	Karel Kryl
1115	Plavci	Rangers - Plavci
1116	Pláž	Kamelot
1117	Plebs blues	Jarek Nohavica
1118	Ples na zámku Liebenhof	Kamelot

1119	Pletenka	Nedvědi
1120	Plivni si do rukávu	Jarek Nohavica
1121	Po řece	Greenhorns
1122	Pocestný	Spirituál kvintet
1123	Pocity	Nezmaři / Joan Baez
1124	Pod hospodským stolem	Jarek Nohavica
1125	Pod Liščí skálou	Greenhorns
1126	Podběl	Hop trop
1127	Podivná kometa	Karel Plíhal
1128	Podivná ruleta (Ruská ruleta)	Karel Kryl
1129	Podnájem	Samson
1130	Podobenství o náramcích	Poutníci
1131	Podraz	Hop trop
1132	Podvod	Nedvědi
1133	Podzemní prameny	Jarek Nohavica
1134	Podzim	Devítka
1135	Podzim	Karel Plíhal (Plíharmonyje)
1136	Podzimní	Jarek Nohavica / Karel Plíhal
1137	Podzimní vítr	Asonance
1138	Pohádka	Karel Plíhal / Mike Oldfield
1139	Pohádka máje	Karel Plíhal (Plíharmonyje)
1140	Pohlednice	Robert Křesťan
1141	Pohoda	Samson
1142	Pochod Gustapa	Karel Kryl
1143	Pochod marodů	Jarek Nohavica
1144	Pochod usmiřovačů	Poutníci
1145	Pochod veselých trosečníků	Slávek Janoušek
1146	Pojď do kopců	Asonance
1147	Pojď se mnou, Marie	Pavel Dobeš
1148	Pojď tancovat	Kamelot
1149	Pojď ven	Samson
1150	Pojď ven	Rangers - Plavci
1151	Pojďme se napít I. – 1976	Robert Křesťan
1152	Pojďme se napít	Poutníci II. – 1990
1153	Pojďme si hrát se slůvky	Karel Plíhal
1154	Pojďme spát	Samson
1155	Pojedou	Fešáci
1156	Pokání	Jarek Nohavica
1157	Pokud vím	Pavel Dobeš
1158	Pole s bavlnou	Rangers - Plavci / Huddie Leadbelly
1159	Polopravda o hrubé mouce	Samson
1160	Pondělí	Bokomara
1161	Pony Express	K. T. O.
1162	Popelka	Příbuzní
1163	Popelka	???
1164	Popsaná lavice	Poupata
1165	Poraněný koleno	Pacifik
1166	Pořádnej chlap	Dušan Vančura/Gordon Lightfoot
1167	Poslední člun odplouvá	Asonance
1168	Poslední kabriolet	Samson
1169	Poslední kovboj	Michal Tučný
1170	Poslední kroky	Hop trop
1171	Poslední leč	Vlasta Redl
1172	Poslední lodivod	Nome
1173	Poslední playboy	Lokálka / Zdeněk Rytíř
1174	Poslední sklenka	Greenhorns

1175	Postel	Zřídlo
1176	Pošta Fešáci 1	Fešáci / A. P. Carter
1177	Pošťák	Hop trop
1178	Potkal jsem svou tchýni	Karel Kryl
1179	Potkal potkan potkana	Jiří Suchý + Jiří Šlitr
1180	Potulní kejklíři	Jarek Nohavica
1181	Potulný kumštýř	Antonín Koreček
1182	Poušť smíchu	Bokomara
1183	Poutník	Poupata
1184	Poutník a dívka	Spirituál kvintet
1185	Poutník s kytarou	Rangers - Plavci
1186	Pověst havrana	Kamelot
1187	Pověste ho vejš	Michal Tučný
1188	Pověz mi	Robert Křesťan
1189	Povídej	Petr Novák
1190	Povídej chvíli	Hop trop
1191	Povijan	Jarek Nohavica
1192	Povím to tancem	Bobři
1193	Povstání Watta Tylera	Asonance
1194	Poznání	Nezmaři
1195	Pozvánka	Karel Plíhal
1196	Pracoval jsem na trati	Greenhorns
1197	Praha - Montreal	Jarek Nohavica
1198	Praha bolestivosti	Druhá tráva
1199	Pramen lásky	Nezmaři / Denis Pépin
1200	Pramínek vlasů	Jiří Suchý
1201	Praštěná láska	Nezmaři / Miki Ryvola
1202	Pravda a Lež	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
1203	Pravda o duze	Bokomara
1204	Prázdninové lásky	Poupata
1205	Pražce	Nedvědi
1206	Pražce	Pavel Dobeš
1207	Pražské chrámy	Nedvědi
1208	Pred hospodú	Jarek Nohavica
1209	Príma den	Pavel Dobeš
1210	Pro malou Lenku	Jarek Nohavica
1211	Pro známý	Devítka
1212	Probuzení	Ladislav Straka
1213	Proč jsem mrtev?	Bobři
1214	Prodavač	Fešáci / L. V. Dyke, B. Black
1215	Prodavač slonů	Karel Plíhal / Tom Paxton
1216	Profesor	Rangers - Plavci / Ch. G. Chevallier
1217	Proklatej vůz	Greenhorns
1218	Prosba	Nedvědi
1219	Prosím tě, holka	Karel Plíhal
1220	Proutníci kluci	Jarek Nohavica
1221	Proužek	Nedvědi
1222	Provazochodecká	Karel Plíhal
1223	Provizorní balada	Karel Kryl
1224	Prší	Karel Plíhal
1225	Průšvihovej den	Samson
1226	První stopa(ř)	Vlasta Redl
1227	Přece to nevzdám	Vojta Kiďák Tomáško
1228	Před bouří	Karel Plíhal
1229	Před dveřmi	Jarek Nohavica
1230	Před sochou Puškina	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava

1231	Předpověď počasí	Miki Ryvola
1232	Přejeli jsme slepici	Vlasta Redl
1233	Překvápko I.	Hop trop / Pedro Mucha
1234	Překvápko II.	Hop trop
1235	Přelezl jsem plot	Jarek Nohavica
1236	Přes dráty	Cop / S. Brines, J. Smoak
1237	Přes pláně	Greenhorns
1238	Příběh	Hop trop
1239	Příbuzná	Hop trop
1240	Přicházíš	Nezmaři / Peter, Paul & Mary
1241	Přijdu hned	Vlasta Redl
1242	Přijdu hned II.	Vlasta Redl
1243	Přijela jsem v cadillacu	Žalman
1244	Příslib	Příbuzní
1245	Přišel jsi z dálky	Devítka
1246	Příště beze slov	Nezmaři
1247	Přítel	Jarek Nohavica
1248	Příteli	Vlasta Redl - jak jsem před léty slíbil na trnkobraní ...
1249	Psí závody	Hop trop
1250	Psohlavci	Jarek Nohavica
1251	Ptáci	Nedvědi
1252	Ptáci a ryby	Maskara
1253	Ptáčata	Nedvědi
1254	Pták Noh	Karel Kryl
1255	Ptákům křídla nevezmou	Asonance
1256	Puerto Montt	Pavel Dobeš
1257	Purpura	Jiří Šlitr
1258	Puškin	Nedvědi
1259	Pušky a děla	Karel Kryl
1260	Pyšný Janek	Jarek Nohavica / Petr Bezruč
1261	Quadalcanal	Jiří Voldán
1262	Quantanamo	???
1263	Ráda se miluje	Karel Plíhal
1264	Ráda zpívám	Nome
1265	Radosti života	Jarek Nohavica / František Gellner
1266	Ragby	Jarek Nohavica
1267	Railroad Bill	Rangers
1268	Rakety	Jarek Nohavica
1269	Rákosí	Rangers - Plavci
1270	Rakovina	Karel Kryl
1271	Rána do palice	Kamelot
1272	Rána v trávě	Žalman
1273	Ranní barová	Devítka
1274	Ranní gymnastika	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
1275	Ranní ticho	Fešáci
1276	Ráno bejvá moudřejší	Nome
1277	Ráno bylo stejný	Nezmaři / Žalman
1278	Ráno raníčko	Bokomara
1279	Razítka	Nedvědi
1280	Realstory	Samson
1281	Redback pod prkýnkem hajzlíku	Greenhorns / S. Newton
1282	Rehradice	AG Flek
1283	Requiem	Devítka
1284	River boat	K. T. O.
1285	Robinson Black	Miki Ryvola
1286	Robinzon	Jarek Nohavica

1287	Rocky Tab'	Greenhorns
1288	Rocky Top	Rangers - Plavci / F. a B. Bryant
1289	Roční období	K. T. O.
1290	Rodeo	Greenhorns / W. Carter
1291	Rodné údolí	Tornádo
1292	Rok 1849	Greenhorns
1293	Rok '94	Nedvědi
1294	Rómeo a Jůlie	Bokomara
1295	Romeo a Julie	Lokálka / Jiří Šlitr, Zdeněk Marat
1296	Rovnou	Greenhorns
1297	Rozcestí	Bokomara
1298	Rozchod	Příbuzní
1299	Rozkvetlé zahrady mé lásky	Asonance
1300	Ruce	Hop trop
1301	Ruka je most	Karel Kryl
1302	Ruty-šuty	Kapitán Kid (Krakatit)
1303	Růža	Hop trop
1304	Růže kvetou dál	Golden Kids / Gilbert Bécaud
1305	Růže z papíru	Nedvědi
1306	Růžička	Spirituál kvintet
1307	Rváč Billy	Poutníci
1308	Rybářská balada	Asonance
1309	Rybka	Nedvědi
1310	Ryl jen, celej den ryl	Spirituál kvintet
1311	Řeka	Devítka
1312	Řeka	Nezmaři / Gordon Lightfoot
1313	Řeka hučí	Pedro Mucha
1314	Řekni, kde ty kytky jsou	Jiřina Fikejzová / Pete Seeger
1315	Řekni to písní	Poupata
1316	Řidič tvrdý chleba má	Greenhorns
1317	Říkal mi brácho	Hop trop
1318	Říp	Nedvědi
1319	S.O.S.	Kamelot
1320	Salome	Karel Kryl
1321	Sametová	Žlutý pes
1322	Sametové jaro	Karel Kryl
1323	Samodruhá	Jarek Nohavica
1324	Samota, samota	Pepa Streichl
1325	Samota	Bokomara
1326	Samota	Wabi Ryvola
1327	Samotář	Jiří Polák - Sup
1328	Samotář	Poupata
1329	Sarajevo	Jarek Nohavica
1330	Sbohem, galánečko	Vlasta Redl
1331	Sbohem, lásko	Waldemar Matuška / Hughes Aufray
1332	Sci-fi song	Pavel Dobeš
1333	Sčítáš každou chvíli	Samson
1334	Schody	Devítka / Jiří Mašek
1335	Se psy	Cop / C. Stanley
1336	Second hand	Samson
1337	Sedí topič u piána	Karel Plíhal
1338	Sedlo z bodláků	K. T. O.
1339	Sedm dostavníků	Waldemar Matuška
1340	Sedmikráska	Nedvědi
1341	Sedmnáctého listopadu	Samson
1342	Sej lásku po lidech	Žalman

1343	Sen, co si dám pod polštář	Nezmaři
1344	Sen noci svatebčanské	Vlasta Redl
1345	Setkání	Bokomara
1346	Setkání s A. S. Puškinem	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava
1347	Sever proti Jihu	Lokálka
1348	Severní vítr	Jaroslav Uhlíř
1349	Severní vítr	Žalman
1350	Sexy kuplet o zrzavé Magdě	Bokomara
1351	Shane	Country beat Jiřího Brabce
1352	Síla žít	Vojta Kiďák Tomáško
1353	Silnice se táhla	Hop trop
1354	Sílu mi dej	Nedvědi
1355	Skin	Bokomara
1356	Skládanka	Nedvědi
1357	Sklípek	Yvonne Přenosilová
1358	Skončil další fet	Karel Plíhal
1359	Skupinové foto	Pavel Dobeš
1360	Slaměnka	Lenka Neradová
1361	Sláva	Robert Křesťan
1362	Slavíci z Madridu	Waldemar Matuška
1363	Slavkov	Poutníci
1364	Slib mi dej	??? / Paul McCartney
1365	Slída	Fešáci / Kris Kristofferson
1366	Slovenečka	Bokomara
1367	Složitě	Pavel Dobeš
1368	Slunovláska	Rangers / K. Rogers, S. Glassmayer
1369	Slunovrat	Nedvědi
1370	Slzavá rána	Poupata
1371	Slzy tvý mámy	Olympic
1372	Smečka	Karel Kryl
1373	Smích a pláč	Robert Křesťan
1374	Smíšenko	Vlasta Redl
1375	Smolné jaro	Poutníci / Merle Haggard
1376	Smrti	Vlasta Redl
1377	Smuteční marše	Druhá tráva
1378	Smutná žena	Jarek Nohavica
1379	Smutno je mi - Mojí první Múze	Vlasta Redl / Dagmar Lenková
1380	Smutný nádraží	Příbuzní
1381	Smutný psaní	Lokálka
1382	Smutný psaní	Rangers - Plavci
1383	Snad jsem to zavinil já	Olympic
1384	Sněhulák	Karel Plíhal
1385	Snídaně v trávě	Michal Tučný
1386	Snílků král	Cop / Jack Bonus
1387	Sokolov	Lokálka / V. Tesařík
1388	Solidarita	Honza Nedvěd
1389	Sopka	Karel Plíhal
1390	Sotva se narodíš	Hop trop
1391	Soudný den	Spirituál kvintet
1392	Souhvězdí Žab	Pavel Dobeš
1393	Soused Pepa	Karel Plíhal
1394	Soutěžní výstava chovných koček	Jarek Nohavica
1395	Spánembohem	Nedvědi
1396	Spánembohem zvostávejte	Slávek Janoušek / Vlasta Redl
1397	Spanish Sky	Druhá tráva
1398	Spásonosný song	Karel Kryl

1399	Spatřil jsem kometu	Jarek Nohavica
1400	Spartakiáda	Jarek Nohavica + Karel Plíhal / Ludwig van Beethoven
1401	Spí Jerusalém	Spirituál kvintet
1402	Spinkej	Spirituál kvintet / John Denver
1403	Spirituál	Pražce
1404	Splav	Nedvědi
1405	Spolužák	Pavel Dobeš
1406	Sponky	Nedvědi
1407	Sportovní tragedie	Jan Burian
1408	Sportu zdar!	Jarek Nohavica
1409	Správný slovo	Spirituál kvintet
1410	Srdce a kříž	Karel Kryl
1411	Stáda spí	K. T. O.
1412	Stál voják na dešti	Jarek Nohavica / Jiří Šotola
1413	Stanice Jiřího z Poděbrad	Jarek Nohavica
1414	Stánky	Nedvědi
1415	Stará archa	Spirituál kvintet
1416	Staré dobré časy	Jarek Nohavica
1417	Staré struny	Poupata
1418	Starý muž	Jarek Nohavica
1419	Starý příběh	Spirituál kvintet
1420	Statistika	Zdeněk Svěrák
1421	Stejně už nezavolá	Samson
1422	Stín na kolejích	Pacifik
1423	Stín topolů	Karel Kryl
1424	Stíny na střechách	Poutníci
1425	Stloukám den	Nedvědi
1426	Stodoly	Jarek Nohavica
1427	Stokrát křížem kráž	Bokomara
1428	Století moskytů	Kamelot
1429	Stopy kol	Cop
1430	Stopy sešlapanejch bot	Pacifik
1431	Strč prst skrz krk	Bobři
1432	Strejček Strach a teta Obava	Karel Kryl
1433	Strojvůdce Příhoda	Jan Werich
1434	Strom	Kamelot
1435	Strom	Ozvěna
1436	Strom	Samson
1437	Střecha	Nedvědi
1438	Střel ho!	Bobři
1439	Střepy	Karel Kryl
1440	Stříhačský nůžky	Greenhorns
1441	Studánka	Hop trop / Jiří Brabec
1442	Studený slunce	Pacifik
1443	Sudvěj	Jarek Nohavica
1444	Svařený víno	Pacifik
1445	Svatá Kateřina	Žalman
1446	Svatava	Jarek Nohavica
1447	Svatá Dorota	Jarek Nohavica
1448	Svatba	Jarek Nohavica
1449	Svatební	Jarek Nohavica
1450	Svatební obřad	Lokálka / B. Sherill, C. Taylor,
1451	Svátek	Hop trop
1452	Svátky slunovratu	Jarek Nohavica
1453	Své Rocky Mountains	Vojta Kiďák Tomáško
1454	Světla dostavníku	Greenhorns

1455	Světlo v tmách	Nezmaři / Laurie Lewis
1456	Světlušky	Příbuzní
1457	Svíčka	Karel Plíhal
1458	Svíčky	Karel Kryl
1459	Svítá	Cop / Peter Rowan
1460	Svítá	Devítka
1461	Svítá ve tvých tvářích	Fešáci / John Denver, Dick Kniss
1462	Svlíkni si košilku	Jarek Nohavica
1463	Svobodníček	Lokálka
1464	Synonymická	Karel Kryl
1465	Šafrán	Nedvědi
1466	Šampion	Bobři
1467	Šanson	Kapitán Kid
1468	Šenkerenko	Vlasta Redl
1469	Širý proud	Spirituál kvintet
1470	Škatule	Rangers - Plavci
1471	Školička	???
1472	Škrábej	Hop trop
1473	Šlapací mlýn	Vojta Kiďák Tomáško
1474	Šlapej dál	Greenhorns / Charlie Williams, Johnny Cash
1475	Šnečí blues	Jarek Nohavica
1476	Šňůrky	Nedvědi
1477	Šofér	Bobři
1478	Španělský nebe	Druhá tráva
1479	Špína	Karel Plíhal
1480	Špinavé řeky	Vojta Kiďák Tomáško
1481	Šrámy	Cop / Bela Fleck
1482	Štace	Hop trop
1483	Štědrý večer	Plíharmonyje
1484	Štěně	Hop trop
1485	Štěně	Jan Werich & Jiří Voskovec
1486	Štěstí	Karel Plíhal
1487	Štvrtý rozmer	Julo Kazimír
1488	Šulc	Lokálka / Jiří Brabec
1489	Švorcák	Hop trop
1490	Ta zem je tvá zem	Rangers - Plavci / Woody Guthrie
1491	Táhnem dál	Hop trop
1492	Táhnu se jak těsto štrůdlu	Jan Vyčítal
1493	Tak ahoj	Wabi Ryvola
1494	Tak, holka, jdeme	Hop trop
1495	Tak co nám schází	Vojta Kiďák Tomáško
1496	Tak hraju sám	Vlasta Redl
1497	Tak jenom pojistit	Karel Kryl
1498	Tak jsem tady	Vlasta Redl
1499	Tak jsme vandrovali	Žalman
1500	Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal	Vlasta Redl
1501	Tak se mi nějak scvrknul	Vojta Kiďák Tomáško
1502	Tak si tam stůj	Hop trop
1503	Tak šel čas	Pacifik
1504	Tak to jezdívá	AG Flek
1505	Tak trochu na tělo	Devítka
1506	Tak už mi má holka mává	Hoboes
1507	Tak už se škrábu strání	Hop trop
1508	Takhle chodí	Greenhorns
1509	Tam, kde stojí kůlů pár	Poupata
1510	Tam na Piccadilly	Žalman

1511	Tančí a zpívá	Slávek Janoušek
1512	Tanec II.	Vlasta Redl
1513	Tanečnice	Robert Křesťan
1514	Táta	Nedvědi
1515	Taxík	Karel Plíhal
1516	Tažní koně	Poutníci / Ian Anderson
1517	Tebe hledám	Samson
1518	Tečka	Pavel Dobeš
1519	Tekuté písky	Karel Kryl
1520	Telátko oblíbené	Jarek Nohavica
1521	Telegraf Road	Poutníci / Mark Knopfler
1522	Ten, kdo přede mnou s ní žil	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
1523	Ten dělá to a ten zas tohle	Hop trop / Z. Petr
1524	Ten chlap má koňskou náturu	Pacifik
1525	Tenis	Jarek Nohavica
1526	Tenkrát	Sekvoj
1527	Tennessee Waltz	Cop / Redd Stewart, P. W. King
1528	Tequila Sheila	Greenhorns / Shel Silberstein,
1529	Tér, tér, tér	Bobři / P. Henning
1530	Tereza	Jiří Suchý
1531	Tereza - Osamělý město	Hoboes
1532	Těšínská	Jarek Nohavica
1533	Tety	Hop trop
1534	Texasští střelci	Pavel Dobeš
1535	Tichá je voda	Karel Plíhal / Josef Kainar
1536	Tisíc mil	Spirituál kvintet
1537	Tisící rok míru	Karel Kryl
1538	Tiskařský valčík	Bobři
1539	Tlustej chlapík	Karel Plíhal
1540	Tma	Nedvědi
1541	To bych nebral	Vojta Kiďák Tomáško
1542	To je mi líto	Vojta Kiďák Tomáško
1543	To je ten poslední song	R.Peterson,E.Bruce/J.Vyčítal
1544	To nechte být	Jarek Nohavica
1545	To se nedá vydržet	Střepy
1546	To tedy ne	Pavel Dobeš
1547	To tenkrát v čtyřicátom pátom	Greenhorns
1548	To tenkrát v šedesátom osmom	Jan Vyčítal
1549	To vadí	??? / John Lennon, Paul McCartney
1550	To všechno vodnes' čas	Waldemar Matuška
1551	To ráno (Home, Sweet Home)	Robert Křesťan
1552	Tony	Vojta Kiďák Tomáško
1553	Topol	Vlasta Redl
1554	Osadní píseň	Nedvědi
1555	Toronto	Nedvědi
1556	Touha	Příbuzní
1557	Touha poznat celej svět	Karel Plíhal
1558	Toulám se klínem skal	Nedvědi
1559	Toulavej	Vojta Kiďák Tomáško
1560	Toulavý boty	Poupata
1561	Tragédie s agentem	Karel Kryl
1562	Tramp	Nedvědi
1563	Trampská	Marek Eben
1564	Tráva	Karel Kryl
1565	Trh ve Scarborough	Spirituál kvintet
1566	Triko	Nedvědi

1567	Troška jazzu	Lokálka
1568	Trsátko	Jarek Nohavica / Karel Plíhal
1569	Trubač	Jarek Nohavica
1570	Trubadůrská	Karel Plíhal
1571	Třešničky	Spirituál kvintet
1572	Třetí	Jarek Nohavica
1573	Tři andělé	Karel Plíhal
1574	Tři čuníci	Jarek Nohavica
1575	Tři kříže	Hop trop
1576	Tři sudičky	Jarek Nohavica
1577	Třiatřicet	Jarek Nohavica
1578	Třícentová opera	Rangers-Plavci / Malloy
1579	Ťuky ťuky ťuk	Pavel Dobeš
1580	Tulácká ukolébavka	Žalman / G. Reeves
1581	Tulácké blues	Pacifik
1582	Tuláckej ráj	Roháči
1583	Tulácký ráno	Nedvědi
1584	Tum, tum, tum!	Pavel Dobeš
1585	Tunel jménem Čas	Hoboes
1586	Turisti z Německa	Karel Plíhal
1587	Tužka	Nedvědi
1588	Tvá máma ví	Cop / Lester Flatt
1589	Tvář města	Pavel Dobeš
1590	Tvůj čas	Pacifik
1591	Tvůj stín	Cop / Bill Monroe
1592	Tvůrčí můka	Jarek Nohavica
1593	Ty jsi mou láskou	Grassband
1594	U piva	Vojta Kiďák Tomáško
1595	U spinetu	Karel Plíhal
1596	U svatého Václava (Ave Maria)	Vojta Kiďák Tomáško
1597	U tří louží	K. T. O.
1598	Ukolébavka	Karel Kryl
1599	Ukolébavka	Jarek Nohavica
1600	Ukolébavka	Nezmaři
1601	Ukolébavka pro Mary Anne	Rangers / R. Sparks
1602	Ukolébavka pro milenku	Poutníci
1603	Ukolébavka pro mne	Druhá tráva
1604	Uličky	Nedvědi
1605	Umělci na šňůře	Vlasta Redl
1606	Umět tak zpívat	Vlasta Redl
1607	Umírající pastevec	Greenhorns
1608	Uprostred	Peter Michalovič
1609	Usměj se, lásko	Příbuzní
1610	Usnula, nečula	Jarek Nohavica
1611	Utah	Pavel Dobeš
1612	Útěk z Egypta	Spirituál kvintet
1613	Uzenářský blues	Bokomara
1614	Už koně mě vítaj'	Pacifik
1615	Už mám jen jedinej cent	Rangers / A. Podell, W. Schorr
1616	Už nějak zapomínám	Nedvědi
1617	Už se málo milujem	Vojta Kiďák Tomáško
1618	Už se nám čas krátí	Spirituál kvintet
1619	Už se nemrač	Nedvědi
1620	Už to nenapravím	Samson
1621	Už větry tichnou	Bobři
1622	Už za mnú nechoď	Bokomara

1623	Užovka	Nedvědi
1624	V bufetě	Jarek Nohavica
1625	V bufetu	Karel Plíhal
1626	V hornom dolnom konci	Vlasta Redl
1627	V hospodě Na rynku	Jarek Nohavica
1628	V jednym dumku	Jarek Nohavica
1629	V kavárně	Ladislav Straka
1630	V kleci	Poupata
1631	V Lincolnu loňskýho roku	(Limonádový Joe)
1632	V moři je místa dost	Jarek Nohavica
1633	V půl osmé	Vlasta Redl
1634	V půlnoční hodinu	Jarek Nohavica
1635	V šírom poli hruška	2 až 3
1636	V tej klášterskej hospodě	Žalman
1637	V údolí srub	Vojta Kiďák Tomáško
1638	V zeleném lese	Jarek Nohavica
1639	Valčíček	Nedvědi
1640	Valčík hvězd	Poupata
1641	Valčík s Marií	Bokomara
1642	Válka růží	Spirituál kvintet
1643	Vandráci jdou do nebe	Vlasta Redl
1644	Vandrovní	Samson
1645	Vánoční	Karel Kryl
1646	Vánoční	Karel Plíhal
1647	Vánoční	Samson
1648	Vánoční lístek	Nedvědi
1649	Vánoční píseň	Karel Plíhal / Jaroslav Seifert
1650	Variace na renesanční téma	Vladimír Mišík / Václav Hrabě
1651	Vasil	Karel Kryl
1652	Vašek	Nedvědi
1653	Vazoun Bill a bicykl	Greenhorns
1654	Včera neděle byla	Jiří Suchý + Jiří Šlitr
1655	Ve jménu Humanity! - Varhany v Oliwie.	Karel Kryl
1656	Ve svých rukou	Rangers - Plavci
1657	Ve vysokých horách	Vlasta Redl
1658	Věci, které neudělá bílá žena	Greenhorns
1659	Věcí půl	Nezmaři
1660	Večer křupavých srdíček	Vlasta Redl
1661	Večer na disku	Pavel Dobeš
1662	Večerka	Nedvědi
1663	Večerní	Jarek Nohavica / Karel Plíhal
1664	Večerníček	???
1665	Veď mě dál, cesto má	Pavel Bobek / John Denver, Danoff, Niverty
1666	Veličenstvo Kat	Karel Kryl
1667	Velká vlaková loupež	Pacifik
1668	Velká voda	Kamelot
1669	Velký umění	Jarek Nohavica
1670	Velký vůz	Nedvědi
1671	Velrybářská výprava	Pacifik
1672	Vem mě k vám	Greenhorns / J. H. Clement, A. Reynolds
1673	Vendelín Prouza	Pavel Dobeš
1674	Very Fine House	Jarek Nohavica
1675	Věřím	Wabi Ryvola
1676	Věrozvěst	Kamelot
1677	Větrné město	Kamelot
1678	Veselá bída	Hop trop

1679	Veselý den v lese	Bobři
1680	Vesnická romance	Jiří Suchý + Jiří Šlitr
1681	Ví to každej, ví	Rangers
1682	Víc nemůžu dát	Devítka
1683	Víc než slova	Poupata
1684	Vichřice	Pavel Dobeš
1685	Vichřice P.	Nezmaři
1686	Víla	Druhá tráva
1687	Vím, co smím	Nezmaři
1688	Vím, vím	Rangers - Plavci
1689	Vina vína	Rangers - Plavci / D. Tiomkin, P. F. Webster
1690	Vindra	Bryčka
1691	Víš, lásko	Devítka
1692	Víte, vono, holky	Pavel Dobeš
1693	Vítr	Máci
1694	Vítr Safian	AG Flek
1695	Vlajka	Jenda Korda
1696	Vlak	Karel Plíhal
1697	Vlak do země blues	Pacifik
1698	Vlak půlnoční	Greenhorns / Hank Williams
1699	Vlak v 0.5	Greenhorns / T. J. Arnall, J. Nicholls
1700	Vlasy	Nedvědi
1701	Vlasy	Karel Plíhal
1702	Vlaštovka	Vlasta Redl
1703	Vlaštovko, leť	Jarek Nohavica
1704	Vlci	Jarek Nohavica
1705	Vlčata	Vojta Kiďák Tomáško
1706	Vločky	Nedvědi
1707	Voda široké řeky	Asonance
1708	Vodjíždím	Wabi Ryvola
1709	Vodnická	Karel Plíhal
1710	Vodník	Nedvědi
1711	Vojáci lásky	Pepa Streichl
1712	Vojenská	Samson
1713	Voláme sluníčko	Jarek Nohavica
1714	Vosa	Karel Plíhal
1715	Vostrej Australák	Greenhorns
1716	Vrabčák	Ladislav Straka
1717	Vrabec	Pavel Dobeš
1718	Vracaja sa dom	Vlasta Redl
1719	Vrána	Karel Plíhal
1720	Vrány	Nedvědi
1721	Vrať se	Druhá tráva
1722	Vrba (Poselství národům)	Robert Křesťan
1723	Vrbový houštiny	Miki Ryvola
1724	Vrchol	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
1725	Vstávej, holka	Karel Plíhal
1726	Všech vandráků múza	Žalman
1727	Všechno nejlepší	Nedvědi
1728	Všechny cesty začínají k ránu	Žalman / J. H. Burnett
1729	Všem Juliím	Vojta Kiďák Tomáško
1730	Všem Kryštofům Kolumbům	Poutníci
1731	Všichni ti lžou	AG Flek
1732	Všivá loď	Pacifik
1733	Vůně	Karel Kryl
1734	Vyjedem si taky	Hop trop

1735	Vyju na měsíc	Greenhorns / Hank Williams
1736	Vyletěli chlapci z hnízda	Jarek Nohavica (Alexander Blok)
1737	Výmluvný ďábel a já	Greenhorns / Kris Kristofferson
1738	Výroční oheň	Nedvědi
1739	Vyznání	Samson
1740	Vyznání citově vyprahlé jalovice	Lokálka
1741	Vzdálený Pacifik	Pacifik
1742	Vzpomínáš	Kamelot
1743	Vzpomínky	Karel Plíhal
1744	Whisky, to je moje gusto	(Limonádový Joe)
1745	Wipi wipi	Vojta Kiďák Tomáško
1746	Z konce světa	Hop trop
1747	Z mého života	Samson
1748	Z minula	Karel Plíhal
1749	Z ohlasů písní ruských	Karel Kryl
1750	Za chvíli už budu v dáli	Greenhorns / Bob Dylan
1751	Za deset 10	Vlasta Redl
1752	Za Mokrou horou	Kamelot
1753	Za poslední lodí	Druhá tráva
1754	Za prachy	Karel Kryl
1755	Za ruku mě vem	Žalman
1756	Za svou pravdou stát	Spirituál kvintet
1757	Za touhou koňmo	Bobři
1758	Za tři čtvrtě století	Karel Plíhal
1759	Za vlasy	Pražce
1760	Za vozem	Karel Kryl
1761	Za zdí	Cop
1762	Záhadná zem	???
1763	Zahrádky	Nedvědi
1764	Zahradnická	Karel Plíhal
1765	Zahradník	Pavel Dobeš
1766	Zahraniční student	Lokálka
1767	Zachraňte koně	Kamelot
1768	Záchytko	Lokálka / T. Kartner
1769	Zájezdní hostinec	Bokomara
1770	Zajíci	Jarek Nohavica
1771	Zákony šachových polí	Pavel Dobeš
1772	Zakopaný pes	Karel Plíhal (Plíharmonyje)/ Chuck Berry
1773	Zamkni dům	Nezmaři / Randy Stonehill
1774	Zámky	Hop trop
1775	Zapomeň, lásko	Nedvědi
1776	Zapomenutý trumf	Pavel Dobeš
1777	Zapomnění	Robert Křesťan
1778	Zapření Petrovo	Karel Kryl
1779	Září	Karel Kryl
1780	Září	Nezmaři / Miki Ryvola
1781	Zas mám plnej stůl	Kamelot
1782	Zase jedou jiní	Slávek Janoušek
1783	Zase nic	Vlasta Redl
1784	Zásnuby	Pavel Dobeš
1785	Zašeptání	Bryčka / R. Marx
1786	Zášť	Druhá tráva
1787	Zatáhni rolety	Pepa Streichl
1788	Zatanči	Jarek Nohavica
1789	Zatímco se koupeš	Jarek Nohavica
1790	Zátiší s červy	Pavel Dobeš

1791	Zátoka	Greenhorns
1792	Zatracenej život	Greenhorns / Charles L. Seitz, Elmer Rader, Joe Louis
1793	Zavolala	Kamelot
1794	Zavřu se do sebe	Karel Plíhal
1795	Zbojník	Bokomara
1796	Zbylo pár starých přátel	Samson
1797	Zdálo se mně, zdálo	Poutníci
1798	Ze všech chlapů nejšťastnější chlap	Hoboes
1799	Zelená košile	Vojta Kiďák Tomáško
1800	Zelené pláně	Spirituál kvintet / T. Gilkyson, R. Dehr, F. Miller
1801	Země Antilop	Kamelot
1802	Země je deska	Karel Plíhal
1803	Země nikoho	Samson
1804	Země upírů	Vojta Kiďák Tomáško
1805	Zeptej se mě	Nedvědi
1806	Zestárli jsme, lásko	Jarek Nohavica
1807	Zimní	Samson
1808	Zítra ráno v pět	Jarek Nohavica
1809	Zkouška dospělosti	Karel Kryl
1810	Zlatá klec	Spirituál kvintet
1811	Zlaté dny	Greenhorns
1812	Zlaté střevíčky	Lokálka
1813	Zlato	Pacifik
1814	Zlatý údolí	Pacifik
1815	Zločinec	Pavel Dobeš
1816	Zlomená růže	Rangers / Turner
1817	Znám jich moc	Hop trop
1818	Znám vítr	Pacifik
1819	Znamení doby	Karel Kryl
1820	Zo srdca	Edo Klena
1821	Zobák ptačí	Nezmaři
1822	Zpátky do Evropy	Lokálka
1823	Zpátky do trenek	Pavel Dobeš - Jarek Nohavica
1824	Zpátky o pár let	Kamelot
1825	Zpěv páteční	Jan Burian
1826	Zpívání pro Miss Blanche	Karel Kryl
1827	Zpověď	Nezmaři
1828	Zpráva	Nedvědi
1829	Zrádný banjo	K. T. O.
1830	Zrnka	Nedvědi
1831	Zrození hvězd	Kamelot
1832	Ztráty a nálezy	Hlavolam
1833	Zuby	Bobři / C. Emmy
1834	Zum zum I.	Pavel Dobeš
1835	Zum zum II.	Pavel Dobeš
1836	Zůstali jsme doma I.	Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek
1837	Zůstali jsme doma II. (Anděl, Mikuláš a Čert)	Samson + Vlasta Redl + Slávek Janoušek
1838	Zůstaň	Příbuzní
1839	Zůstat tam, kde jsem	Slávek Janoušek
1840	Zuzana	???
1841	Zuzana	Rangers
1842	Zvadlo	Hop trop
1843	Zvědavá píseň	Pacifik
1844	Zvedněte kotvy	Rangers - Plavci
1845	Zvěrokruh	Karel Kryl
1846	Zvláštní rána	Nezmaři / Jim Croce

1847	Zvláštní znamení touha	Wabi Ryvola
1848	Zvony mě do dáli zvou	Poutníci
1849	Zvony nesmrtelných (Peace in the Valley)	Robert Křesťan
1850	Ztracené iluze	Bokomara
1851	Žába	Karel Plíhal (Plíharmonyje)
1852	Žaba	Pražce
1853	Žabka	Pavel Dobeš
1854	Žalm 71.	Karel Kryl
1855	Žalm za Marilyn Monroe	Karel Kryl
1856	Žárlím	Nezmaři
1857	Žárlím	Ztuha / C. Burch
1858	Železná neděle	Samson
1859	Želva	Olympic
1860	Ženění, ženění	Rangers - Plavci
1861	Ženy, ženy	M. Šebek - Red
1862	Žirafák	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij
1863	Žít, žít	???
1864	Život	Jarek Nohavica
1865	Život je jen náhoda	V+W+J
1866	Žízeň	Spirituál kvintet
1867	Zlá Marléna	Robert Křesťan
1868	Žlutí sokoli	Karel Plíhal
1869	Co zbejvá	Miki Ryvola
1870	Drátěný ohrady	Miki Ryvola
1871	K horám	Miki Ryvola
1872	Klekání	Miki Ryvola
1873	Modřiny a šrámy	Miki Ryvola
1874	Nedohraná	Miki Ryvola
1875	Noc královny Kristiny	Miki Ryvola
1876	Polední zem	Miki Ryvola
1877	Poslední míle	Miki Ryvola
1878	Poslední píseň	Miki Ryvola
1879	Půlnoční kvítí	Miki Ryvola
1880	Země tří sluncí	Miki Ryvola
1881	Zvědavý blues	Miki Ryvola
1882	Bílá, bílá	Wabi Ryvola
1883	Dlouhá cesta	Wabi Ryvola
1884	Hobo	Wabi Ryvola
1885	Loudavý návraty	Wabi Ryvola
1886	Mrtvej chlap	Wabi Ryvola
1887	Quien Sabe	Wabi Ryvola
1888	Rychlé šípy	Wabi Ryvola
1889	Smith-Wesson story	Wabi Ryvola
1890	Smutná neděle	Wabi Ryvola
1891	Sochám brečí déšť na obočí	Wabi Ryvola

1953 JAREK NOHAVICA

Ami **E** **Ami**

1. Ve třicátém šestém týdnu po svém početí,

Dmi **G** **C** **A7**

já, přivázaný na pupeční šňůře,

Dmi **Ami**

podoben víc kuřeti než dítěti,

E **Ami Dmi E**

chystal jsem se ke své dlouhé tůře.

2. Březen byl, otec mi jméno vybíral

a na potocích zrovna ledy tály,

a na Kuncevské dači zrovna umíral

Josif Vissarionovič Stalin.

3. Ztvrdlá zem si rozpínala korzety

v tom březnu roku třiapadesát,

ve třicátém šestém týdnu po mém početí

do flóru se halil první revoluční stát.

4. Po městech a po vesnicích chodí rozsévač

a hrsti zrna nosí,

mrtvou vodou všechno živé zalévá

a živou vodou všechno mrtvé kosí.

5. Tolikrát už vzlétla hvězda nad betlém

a tolikrát už zavoněla sláma

a tolikrát se člověk vydal za světlem

a tolikrát se na té cestě zklamal.

6. Naděje je nejkrásnější prokletí,

naděje je jediné, co zbývá,

ve třicátém šestém roce po svém početí

zpívám, tedy jsem, jsem, tedy zpívám.

25 MINUT A DOST RANGERS - PLAVCI

G

1. Šibenici vidím na dvoře stát,

D G

mám dvacet pět minut a dost,

a celý město čeká, jak tam budu řvát

D G

za čtyřiadvacet a dost.

Teď mi nesou rajskou s fazolemi,

D G

mám dvacet tři minut a dost,

a nikdo se nezeptá, jak je mi,

D G

když mám dvacet dva minut a dost.

C

R: Píšu guvernérovi pár prosebnejch vět,

G D

jen dvacet jedna a dost,

G

volám starostu, šel však na oběd,

D G

mám dvacet minut a dost.

2. Pak mi šerif řekl:"Kat tě naučí,

máš dvacet bez jedný a dost!"

"Já jsem nevinnej," křičím mu do očí,

osmnáct minut a dost.

Pak jsem volal na strážce:"Pusť mě ven,

mám jen sedmnáct minut a dost,"

on řek':"Případ se ukončil, zkus to za tejden,

máš jen šestnáct minut a dost!"

R: Můj právník prej, sorry, nebyl ve formě,

tak mám patnáct minut a dost,

jó, když jsi tak sorry, tak to vem místo mě,

já mám čtrnáct minut a dost.

3. Páter mi slíbil cestu do nebe

už za třináct minut a dost,

mluví o ohni, a mě strachy zebe,

mám jen dvanáct minut a dost.

No teď se zkouší provaz i celá poprava,

jedenáct minut a dost,

všechno jim funguje, to je votrava,

jen deset minut a dost.

R: Snad přiveze mi milost četa vojáků,

devět minut a dost,

jenže tady nejsme asi v žádným bijáku,

vosm minut a dost.

4. Jdu pravou nohou na žebřík z chodníku,

už jen sedm minut a dost,

jó, musím si dát pozor, mám výron v kotníku,

šest minut a dost.

Už mám provaz na krku, jsem zbavenej pout,

jenom pět minut a dost,

tak mě pojďte někdo rychle vodříznout,

čtyři minuty a dost.

R: Vidím dole u řeky koně pít,

mám tři minuty a dost,

mně se líbí svět, já nechci nikam jít

za sto dvacet vteřin a dost.

5. Dole dav má radost z mé smrti,

šedesát vteřin a dost,

už se houpám ... a dost.

31. KOLEJ KAREL KRYL

```
   Ami                                C
1. Pod klenbou nádraží veselí lidé se smějí,
   G                                 Ami
   hodina sudá či lichá, zní hovor a křik,
     G                 Dmi          Ami
   třicet je kolejí, které se navracejí,
     G              Dmi                E
   třicátá prvá je tichá jak tajený vzlyk.
   F              G                 Ami
   Možná někdo to ví, kam ty koleje vedou
       F              G            Ami
   a proč nastoupil smutek do vagonu,
       Dmi           (Ami,E,E) Ami
   [: za most betonový    zelené vlaky jedou,
                         G     E      Ami
      zbyly obaly z kytek na peronu. :]
2. Pod klenbou nádraží Babylon řečí a zvuků,
   z ostatních kolejí veselé vlaky jedou,
   na této poslední obava roztřese ruku
   v ponuré naději, že snad už nepřijedou.
   [: Prsten granátový barvu svou změní v šedou,
      ústa šeptají ještě a zasvítí blesk,
      každý dnes už to ví, kam ty vagony jedou
      a proč s kapkami deště padá i stesk. :]
```

500 MIL RANGERS - PLAVCI

G Emi Ami C

1. Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,

Ami D C D

že odešel jsem z domova snad stovky mil,

G Emi Ami C

stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil,

Ami D G D

že odešel jsem z domova snad stovky mil.

2. Čas, ten lásce ublížil, vzdáleni jsme pětset mil,

srdce mý teď prožívá moc těžkých chvil,

těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil,

srdce mý teď prožívá moc těžkých chvil.

3. Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám,

lavici teď nádražní za lože mám,

za lože mám, za lože mám, za lože mám, za lože mám,

lavici teď nádražní za lože mám.

4. Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám,

tak v tý dálce daleký zůstan sám,

zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám,

[: tak v tý dálce daleký zůstanu sám ... :]

6 & 90 VLASTA REDL

```
   A              D
1. Nemůžu uvěřit, bráško,
                            A
   že na tě vůbec už nevzpomíná,
                   D
   kdesi nad drahou flaškou,
                       A
   když je nálada nepovinná,
            C#mi              D
   málem jsem nadělal z kytary dřívka,
                     E       F#mi
   že se mi o tobě už nebude zdát,
         A                     D
   chvilka zaváhání před vraty chlívka
                  E     F#mi
   a je tu rok šestadevadesát,
        D        E     A
   a máme rok šestadevadesát.
2. Fantys' vyplatil v Spartách
   a ani nebyla tak rozpačitá,
   vždyť co se na seně vyhraje v kartách,
   stejně se na zemi už nepočítá,
   cítím, jak na patách něco tě líže,
   něco, co ví, že tu budete stát,
   dokud se jeden z vás nepohne blíže,
   někam do roku šestadevadesát,
   aspoň do roku šestadevadesát.
            A                   D
*: Dokud se někdo z nás nepohne blíže,
                     E     F G A
   někam do roku šestadevadesát.
3. Upřímně řečeno - láska
   už dávno není to, co nedá mi spát,
   dva blázni v plynových maskách
   a všechno, co se nam nemůže stát,
   dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,
   takže i v tmách aspoň slova jdou psát,
   vážně netuším, co si přát více
   [: na konci roku šestadevadesát, :]
            D         E     F G A
       na konci roku šestadevadesát ...
```

A JÁ PASU V ARKANSASU SAMSON + V.REDL + S.JANOUŠEK

```
D                                   A
```

A já pasu v Arkansasu, děsně mě to baví,
G D A D
času a času, pasu a pasu, a všechny jsou tak zdravý,
G D A D
času a času, pasu a pasu moje ovce, moje krávy.

A SLUNCE PÁLÍ JEN GREENHORNS / ROGER MILLER

G
Rec: Už v noci jsem vyrazil jen v blůze, kalhotách
a s párem starejch bot,
tam za mnou zůstal San Quentin,
kavalec a přestřihnutej plot,
a slunce bodá do očí a jazyk bez vody už zdřevěněl
a nohy bolí, jakobych nejmíň tisíc mil už šel.
C D G
R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
C G D G
a stínu šmouhu šedivou já táhnu za sebou.
Rec: Mně vždycky táta říkal, že jen jedno je nebe,
jedno peklo a jeden svět,
vždyť ještě včera mně to pastor
z bible čet',
teď ze lži viním všechny - bibli, pastora i tátu,
vždyť jedno peklo opouštím a druhý začíná tu.
R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu skvrnu šedivou já šlapu pod sebou.
Rec: Já dávno boty zahodil,
když brzdily můj chvat,
a v břiše mám snad stočenej
ten přestříhanej drát,
když náhle v rukou cítím suchej drn a písek, tak už vím,
proč, i když slunce zapadá, se zkracuje můj stín.
R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu šmouhu šedivou já tlačím před sebou.
R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu skvrnu šedivou já zaleh' pod sebou ...

A TAK JSEM ZŮSTAL SÁM — SLÁVEK JANOUŠEK

```
   Ami              G
1. Na dlouhé chodbě zavrzaly kroky,
   F     G           Ami        Aadd9
   jednoznačně chůze ženských bot,
   Ami                 G
   dokážu si představit i ty boky,
      F                            Ami G
   a pozor, holka, teď tam bude schod.
2. Po dlouhé chodbě se ty kroky blíží,
   moje dveře jsou jak magnety,
   a teď stojí, snad se nerozhlíží,
   a pozor, ťuká - je to tvůj soused, a ne ty.
   Ami                Dadd9/F
R: A tak jsem zůstal sám,
                                      Ami
   aspoň mi zbude víc fernetu, já se mám,
                      Dadd9/F
   a tak jsem zůstal sám,
   vždyť já mám někde tebe, a ne tu vedle,
   Ami                Dadd9/F
   a tak jsem zůstal sám, na na na ...,
   Ami                Dadd9/F
   a tak jsem zůstal sám (na na na ...).
3. Tou dlouhou chodbou ozývá se šepot,
   něco si ve dveřích šuškají,
   a ve mně cosi vře tam někde vespod,
   a za zdí, hele, už se s ničím netají.
R:
```

A VY PÁNI MUZIKANTI VLASTA REDL

```
   G
1. A vy páni muzikanti
   A        D   G
   Ničeho nehleďte

   Nech všeci porúčajú
   A            D   G
   Svoju vždycky veďte
   C
   Nech sa třeba všeci bijú
   E            A D
   Kdo bude měť sólo
   G
   Muziky nepoščajte
   A          D  G
   Chytrým ani volom
2. A vy páni muzikanti
   Chvály nečekajte
   Klobúky přes uši
   Přes oči si dajte
   Nech stará žaluje   A nech statek pustne
   Nech si každý súsed třeba
   Před váma odflusne tfuj

3. A vy páni muzikanti
   Nikomu neslužte
   Nedejte sa předeplatit
   Radši huby sušte
   Chudým aj bohatým
   Hrajte rovným šmytcem
   Aby byla spravedlnost
   Aspoň při muzice
4. Muziko muzičenko
   Ty čarodějná   Do pekla pro ťa půjdú
   Jak si mi věrná   Nech si mňa Lucífer
   Na vidle bere   Dušu sem dal aj tak tobě
   Tož tu mi nesebere
```

ABILENE GREENHORNS / JOHN D. LOUDERMILK, LESTER BROWN, BOB GIBSON

```
   G        H         C         G
1. Abilene, Abilene, teď už jen o tobě sním,
    A                 D          G         C        G
   ten věčnej sen mě táhne jen k Abilene, tam k Abilene.
2. Už dávno nejsem mladíkem, a tak se vracím s prosíkem
   tím vandráckým taxíkem, jó, k Abilene, jó, k Abilene.
3. Abilene, Abilene, tam vedou koleje, tam táhne dým,
   když se s jarem navracím k Abilene, k Abilene.
4.=1.
5. Abilene, Abilene, pražce všech tratí znaj' můj stín,
   ten stín jde krokem pomalým k Abilene, k Abilene.
6.=1.
7.=1.
```

ABY NÁS VODA NESLA HOP TROP

```
     C           F           C            G C
1. Mám tisíc chutí, jó, i čas vyprávět vám tu story,
     F                 C            Dmi         G
   jak vyšplouchli jsme s parťákem, co plavil s náma vory,
     F             C            Dmi           G
   byl hamoun, prej už odmala, a že za vším viděl prachy,
     C           F            C             G  C
   nám peklo dělal hrozně rád i z tak dost perný fachy.
    Ami        G          F           C
R: Pevně stůj, zaber víc a drž se svýho vesla,
    Ami       G          F            C
   nezbejvá, než si přát, aby nás voda nesla,
   Dmi      G    C
   aby nás voda nesla.
2. Měl tlapy samej sval, tak chraň se každej jeho vzteku,
   těma vorař, když se dopálí, obrátí i řeku,
   znal voba břehy poslepu a všechny proudy dravý,
   ale neměl páru vo tom, jak se leskne zlato pravý.
R:
3. Známe se s partou havířů v jedný podhorský obci,
   maj' živobytí v uhelně, kam fáraj' dírou v kopci,
   mezi uhlím občas najdou kyzu blejskavýho kusy,
   kdo nezná hrudky kyzový, za zlato mít je musí.
4. Kdo naházel je do písku, to vedlejší je přece,
   hlavně, že ten chlap u nohou je našel jednou v řece,
   tak, zaslepenej vidinou přeukrutnýho zisku,
   se hrdě navzdor posměchu dodneška hrabe v písku.
     Dmi      G    C     Dmi      G    C
R: + aby nás voda nesla, aby nás voda nesla ...
```

ADMIRÁL NELSON ROBERT KŘESŤAN

```
   Emi    Hmi
1. Udělej cokoli
   Emi       G
   co by zač stálo
   Hmi       Hmi          Emi
   třeba jen přistup blíž
   Emi     Hmi
   rány už nebolí
        Emi    G
   jenže to je málo
        F#   F#   H
   však ty mi rozumíš

   H   C    H A   G    Hmi
R:  To chce začít hned zjara
     H  A    G  Emi
   a vyhnout se chybě
     H  A    G Hmi        H A    G F#   a ženskou co stejně už nejsou
   H   A   G   Hmi
   krásnou jak Sára
     H  A   G   Emi   a mírnou jak hříbě
     H  A   G  Hmi      Ami Hmi   a silnou jak admirál Nelson
   Emi     Ami Hmi
   admirál Nelson   admirál Nelson
   admirál Nelson
2. Sedí a přemýšlí
   dva klauni v baru
   už starší a strakatí
   aby snad nepřišli
   o tu svou káru   s bílou opratí
R:
```

AFRICKÁ MAMBA PRAŽCE

A Hmi^7 E A

1. Africká mamba na naší louce,

Hmi^7 E A

ve stínu Jumba tiše usínám,

Hmi^7 E A

praskla mi kšanda a s výkřikem řvouce

Hmi^7 E A

píchnul mě kaktus a co z toho mám?

C$^\#$mi Cmi Hmi C$^\#$mi Cmi Hmi

R: Ua ua pá ...

2. Pod naší palmou, hned vedle plotu,
kousíček stranou velbloud tam stál,
únavou zlomen cucal si botu,
pil vodu slanou a hrozně řval.

R:

3. Pouštím se, pouštím vyprahlou pouští,
se mnou můj přítel, přítel dromedár,
štěstí nás čeká ukrytý v houští,
ádios, milá, já jedu dál.

R:

AFRIČANČATA JAREK NOHAVICA / KAREL PLÍHAL

```
   C                      Ami    Dmi    G   C
1. V Africe, tam žijou sloni a podobná zvířata,
                        Ami    Dmi G C
   mezi stromy je tam honí Afričančata,
    F        G       C      Dmi         G
   načančané Afričanče jako uhel černé je,
    C                  Ami    Dmi   G    C F G C G C
   ráno skočí na saranče a jede do Guineje.
2. Děvčata tam honí kluky a kluci zase děvčata,
   k nám to mají trochu z ruky, Afričančata,
   přes moře a přes potoky, dva tisíce šestset mil,
   na kole tak dva-tři roky, no a pěšky ještě dýl.
3. Průšvih je, když Afričanče černé jak mé boty
   narodí se naší Anče od nás z Dolní Lhoty,
   ale narodí či nenarodí, vždyť je to vlastně putna,
   hlavně, že nám nemarodí a že mu u nás chutná, na na na ...
```

AHOJ, SLUNKO JAREK NOHAVICA

C F G

F C Hdim Ami^7

1. Ahoj, slunko, tobě to teda dneska sekne,

Dmi^7 G^7 C C/H Ami

včera mi bylo smutno, ale dneska už je zase mírně pěkně,

Dmi^7 G^7 C C/H Ami

jó, někdy se zdá, že něco nejde, ale ono to pak jde,

Dmi^7 G^7 F G C

doba, ta není zlá, to jenom některé vteřiny jsou zlé.

2. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že jsi ještě,
osuš mi moje vlasy, jsou promáčené předvčerejším deštěm,
no, prostě jsem zmok', naštěstí voda teče vždycky shora dolů,
třicátý druhý rok to takhle přes překážky táhnem spolu.

3. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že tě vidím,
doma mi bylo smutno, a tak jsem vyšel zase mezi lidi,
srdce potřebuje svý, a kdo bere, měl by taky něco dát,
člověk, ten není zlý, jen prostě některé lidi nemám rád.

4. Ahoj, ahoj, slunko, ty máš dneska hezké tváře
a kdyby mělo snad být smutno, tak na to já mám svoje opraváře,
a tak dál mi sviť, a až zalezeš za mraky jako tečka,
vylezeš zase, viď, a tu chvilku, než to bude, tu já přečkám.

C F G C F G C

*: Ahoj, ahoj, slunko, ahoj, ahoj, slunko,

F G C G C

ahoj, ahoj, slunko, ahoj ...

ACH, DCÉRKO LOKÁLKA

1. [: Ach, dcérko, dcérko, doma-li jsi, :]
   [: pasáček se ptá, dala-li jsi. :]
2. [: Dala i brala, ale málo, :]
   [: málo se mařenek vydělalo. :]
3. [: Najdi si místečko u silnice, :]
   [: co vede z Cínovce na Teplice. :]

*: Ach, dcérko, dcérko, doma-li jsi ...

ACH, NENÍ TU, NENÍ JAREK NOHAVICA

F C G7 C

1. Ach, není tu, není, co by nás těšilo,

F C G7 C

ach, není tu, není, co nás těší,

G7 C G7(F) C

co nás těšívalo, pány mrzívalo,

F C G7 C

ach, není tu, není, co nás těší.

2. Jaká to ústava bez sněmu, bez práva,
jaká to ústava s obležením,
taková ústava je jako otava,
je jako otava k zaplavení.

3. Pořád nám dávají, co se nám nelíbí,
pořád nám dávají větší daně,
dávají oktrojky, šijou nám obojky,
čert by to vydržel, zhurta na ně!

ACH, TA RÁNA PAVEL DOBEŠ

```
          C                A7
1. Ráno se probouzím na smrt unavený,
                Dmi             G G7
   než přijdu k vědomí, poledne je,
            C           A7
   jsem jako motor cestou uvařený,
          D7            G G7
   kroužky spečené bez oleje,
        C                        E7
   a všude okolo mne už tramvaje zvoní,
         A7             D7    G7
   vůněmi dnešního dne mé město voní,
         C                          E7
   a stovky aut a spěch v radostných tvářích,
               A7               D7        G7
   co radostný člověk, to Čech, všem se to daří,
          C                         E7
   to jenom já se kaboním pod obecný vkus,
           A7                D7   G      C      E7 A7 Dmi G G7 C G7
   jako když na svůj vlastní, hm, jdu jak na funus.
2. Ráno mě zastihlo v posteli paní Zdeny,
   co tady dělám, je trapné se ptát,
   sousedi dávno mají oči otevřeny,
   jenom já civím, no snad ji mám rád,
   je tady kalendář, a tak jím listuji,
   snad najdu jméno, kterým snad přibližně se jmenuji.
3. Nechám si přes hlavu profrčet gazík,
   ať se mi konečně rozední,
   ať vím, kde žiji a který jazyk
   je v téhle zemi úřední,
   ať pochopím století a rok, co se píše,
   už když se probudím, a ne, až jdu spát,
   vždyť noc rychle přeletí, zas budík je slyšet,
   a odkud mají lidi na mě, hm, furt ohledy brát?
4. Až budete číst tuto mou báseň
   při ranní kávě, při holení,
   při cestě v autobusu, v bufetu bez ubrusu,
   v bivaku na Elbrusu po rozednění,
   až budete číst tyto řádky
   ve frontě na celer či na mrkev,
   buďte si jisti, že nešťastný blázen,
   autor, je ještě mrtev,
   a vyřiďte paní Zdeně, že se jí klaní,
   že na ni myslí denně před spaním
   a nové plány že snuje,   a za večeři, hm, že děkuje.
```

AKO OBRÁZOK MIROSLAV ŽBIRKA

```
 C              F             C
1. Najkrajšia si, keď si češeš vlasy,
             F              G
   tuším zakryjú tvoj štíhly pás,
 F                    C  Ami
   zrkadlo už odpovie ti asi,
 F             G         C
   že sa krásnym ženám podobáš.
2. Najkrajšia si, keď si dávaš blúzku,
   kvitnú ti v nej kvety priesvitné,
   v takej chvíli zabúdam vždy na poučku,
   čo sa môže, čo nemôže v tme.
 F            C    F         C
R: Na každý deň máš prekvapení pár,
  F             C   G           C
   stále krajšiu tvár denne stretávam.
3. Najkrajšia si, keď sa trochu potkneš
   o ten kameň, čo tu v ceste stál,
   vždy, keď sa ma v takej chvíli dotkneš,
   v duchu dávam vďaku rodu skál.
4. Najkrajšia si, keď mi dávaš "zbohom",
   keď ťa vietor krásnu nesie preč,
   a keď som už sám za prvým rohom,
   spomalím, a ty ma dobehneš.
R:
```

AKORDY KAREL PLÍHAL

```
   E                        Amaj7
1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
   E                        C
   prstíky se při něm nepolámaj'.
   A           H7           G#mi         C#mi
   Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
   A           C        E              Amaj7(Ami)(A)(Amaj7)
   každý večer naplníme balón horkým vzduchem.
2. V stratosféře hrajeme si A-maj,
   i když se nám naši známí chlámaj'.
   Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
   stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.
3. A-moll všechny city rázem schladí,
   dopadneme na zem na pozadí.
   Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
   dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.
   A                          Amaj7
R: Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
     F#mi           F#mi/F          F#mi/E F#mi/D#
   proto všem těm, co se v lásce sklamaj':
   A          H7          G#mi     C#mi
   vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
   A            C         E            Amaj7
   každá holka pro někoho má sluch absolutní.
4. V každém akord zní, aniž to tuší,
   zkusme tedy nebýt k sobě hluší.
   Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
   jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.
     E                          Amaj7
*: Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj',
   E                            Cmaj7
   moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj ...
```

ALBATROS NEDVĚDI

```
        Hmi
1. Totemy malovaný se sovími křídly
                    E
   a stopou z vlčích drápů
           Hmi                    D
   a křeslo pro šerifa, to pro jeho vážnost,
             A
   když se zasedá,
         Emi
   a hlína bez trávy a z blízký skály kámen,
                    Hmi
   co v kruhu oheň chrání,
          G                              A
   lampičky na chatách, když prší a je ti smutno,
                     Hmi
   abys' viděl, kam se dát.
2. Všude dobří lidé žijí,
   ale na osadách dobro je jak zákon,
   i když, jako všechno na hodnotách ztrácí,
   i dobro odřenej má hřbet,
   to jak se unavení lidé v pátek
   zpátky na osady vrací
   a ještě chvíli trvá, než si zvyknou,
   že vyměnili svět.
3. A starý tepláky a konzervy a košile
   a kytary a lásky
   a písničky, co neztratily nikdy
   moudrost ani klid,
   [: chraňte tu nádheru, vy romantičtí blázní,
      už pro to věčný mládí,
      ten, kdo si umí hrát, ten stárnout nemá čas,
      a kdo by nechtěl žít? :]
```

ALIBI V A-MOLL KAREL KRYL

```
      Ami         E7         Ami
1. Znám muže, kteří za hru pošetilou
                  E7         Ami
   páteř i čest, i život dali by,
      G                       C
   znám jiné, kteří vzdají svoji milou,
     E7
   jen aby mohli chodit na ryby.
2. Znám mnohé, kteří vyhrožují silou
   a zdravý rozum smění za sliby,
   a nejvíc těch, co klečí před gorilou,
   a pro škleb její ztratí pochyby.
         G                           C
R: [: Já v New Yorku i v Sydney nebo v Mníšku
         G                        C
      vždy věřil, že čas mříže rozhlodá,
      Dmi                      Ami
      a do kanálu hodit vkladní knížku,
         E
      vzal za své to, co značí svoboda. :]
3. Je smůlou, jestli hříčkou nahodilou
   máš pod kontrolou jen své pohyby
   a denně jásáš s dvorní kamarilou,
   že svět je z růží a nic nechybí.
4. Já nechtěl kývat s tváří roztomilou,
   změnil jsem byt, jak jiní mohli by,
   jsem, jak jsem byl, a, byť mi pouští žilou,
   nepatřím k těm, jimž třeba alibi!
R:
```

AMAZONKA HOP TROP

```
                    A
1. Byly krásný naše plány,
                      C#mi
   byla jsi můj celej svět,
    Hmi                 A
   čas je vzal a nechal rány,
      Hmi                E
   starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
   ale život utíká,
   už na "táto" slyší jinej,
   i když si tak neříká.
                  A
R: Nebe modrý zrcadlí se
      F#7                Hmi
   v řece, která všechno ví,
                     A
   stejnou barvu jako měly
     Hmi          E
   tvoje oči džínový.
3. Kluci tenkrát, co tě znali,
   všude, kde jsem s tebou byl,
   "Amazonka" říkávali,
   a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
   pod rukama utíká
   vedly k tomu, že ti nikdo
   "Amazonka" neříká.
R:
5. Zlatý kráse cingrlátek,
   jak sis časem myslela,
   vadil možná trampskej šátek,
   nosit dáls' ho nechtěla.
R: Teď jsi víla z paneláku,
   samá dečka, samej krám,
   já si přál jen, abys byla
   pořád stejná, přísahám,
    Hmi                A
   pořád stejná, přísahám.
```

AMERIKA SLÁVEK JANOUŠEK

```
    A9
1. Cítím, že v žilách mi bobtná krev,
   nervy mám snad i v konečcích vlasů,
    Fmaj7
   letištní dráha je životní šev,
      A9
   co ušili ještě za starých časů.
   Fmaj7
   A co když odletí beze mne?
   Co když mě odhalí? Stačí jen málo,
    A9
   bágly mám velice objemné,
      Fmaj7         G
   v srdci a hlavě vezu si nálož
       Dmi7 G          Dmi7 G A9
   a s tím nechci dál žít.
2. Je to určítě vidět a celník to pozná,
   ty ruce se mi tak protivně potí
   a fronta k odbavení, ta je hrozná,
   to se mi nezdá - ten chlap nás fotí!
   Kousek nad Ruzyní začíná svět,
   vem ho jak knihu a stránku si založ,
   máme však zpoždění - musím vydržet,
   tolik let zpoždění a v hlavě tu nálož
   a s tím nechci dál žít.
         Dmi7              G                 A9
R: Tak škrtni sirkou, co plamínek? Kupředu vlaje -
              Dmi7            G        A9
   - to když silná a veliká-převeliká vůle tvá je.
              Dmi7              G                  A9
   A pak ho sfoukni, a když ti nezabliká, tak jsi silnější nikdy nebyl,
                 Dmi7     G        Dmi7              A9
   [: zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika, palec vztyčený k nebi. :]
3. V podstatě mají dvě možnosti -
   - buďto mě pustí, anebo ne,
   letištní dráha je předmostí,
   tonoucí stéblo neutone.
   Pokud mě z letadla teď nevyrve hlas,
   co tolik životů přelomil v půli,
   pak vím, že právě nadešel čas,
   který už vejpůl zlomí tu zvůli
   a s tím nechci dál žít.
4. Letadlo roluje ke startu,
   horolezec si stírá pot z čela,
   motory řvou jak stádo levhartů
   a ten tlak mi trhá srdce z těla.
   Je osmého září osmdesát devět,
   jsem kapka lávy s napjatou pletí,
   jsem pupeční šňůra ve slepém střevě
   a start mě uťal - letadlo letí
   a s tím chci dál žít.
                Dmi7     G        Dmi7
R: + zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika,
               A9
     palec vztyčený k nebi,
                Dmi7     G        Dmi7
     zašeptej: Amerika, Amerika, Amerika ...
```

AMNESTIE KAREL PLÍHAL

C Ami G
1. Vnikl mi do bytu orangutan,
C Ami G
ukrad' mi vařič na propanbutan,
Gmi^6 Gdim Dmi Fmi
čeho se člověk dnes nedožije,
Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7
v ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám, jak v prádelním koši lama
probírá se mýma košilama,
na WC mýval si pracky myje,
v ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleon,
že kávu pro všechny namele on,
tapíři ničí tapiserie,
v ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se,
když letí sem zubr jak kamikadze,
tohohle zas někdo zneužije,
že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky
robia si narýchlo piraňajky,
budou z ní rodinné relikvie,
v ZOO je od rána amnestie.
7. V ložnici válí se osm šelem
propuštěných spolu s ředitelem,
on kňučí a žadoní o prémie,
v ZOO je od rána amnestie.
6. S panterem v zádech a v ostrým sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu,
abych vás nesklamal, tak tady je:
v ZOO je od rána amnestie.

AMULET KAMELOT

G Gmaj^7 G Gmaj^7
1. Zhasl už oheň a jiskra líná
C Cmaj^7 C Cmaj^7
pomalu vzlétla tmou,
G Gmaj^7 G Gmaj^7
škrtl jsem sirkou, co jediná zbyla,
C Cmaj^7 C Cmaj^7
cigaretu vyklepanou,
Ami Ami/G Ami Ami/G
z lesa vyletěl pták a krákoral tak,
D
že vzpomínky mé rozjitřil,
Ami Ami/G Ami Ami/G
na znak pavouků, co do klobouku
D
mi vyšila holka z kusu mé šály
v zavřeným kupé, když koleje hrály.
G G$^+$ G G^7
R: Můj amulet nezklamal moji pouť,
C Cmi Emi
jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,
G G$^+$ G G^7
vím, cesty mé s tvými se nesejdou,
C Cmi Emi (Emi,Emi,D^7)
ty pevně drží čas a s nimi i nás.
2. Zvedl jsem klobouk, pevně ho sevřel,
z myšlenek byl vodopád,
najednou kdosi dlaně otevřel,
z prstů mi tiše vypad',
zahořel jako vích a z let bláhových
stal se plamenící rejd
a dívky té tvář mi zjevila zář,
rudých plamenů na konci léta,
na rtech mi zbyla jen jediná věta.
R:,R:

ANDĚL KAREL KRYL

C Ami C G7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
C Ami C G7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G7 C Ami G7(F) (G) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,
debatujíce o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
R:
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.
R:

ANTITRENKOVÁ BOKOMARA

C F G C D Rec: Aů!

D **A**

1. Včera sem posluchal na desce Dobeša,

D

braly mě mory, hned vam řeknu, proč,

A

dost divno bylo mi, hruza mě obešla,

D

jako když v dřevě se zavrti červotoč.

2. Zpival tam o trenkach nepěknu baladu,

že pry su trenyrky z gati to nejlepši,

tož to se usměju jak chachar na mladu,

nic mě to nestoji, myslim si ale svy.

G **D**

R: Dobešu, Dobešu, kaj si dal pokoru,

E **A**

všichni tě viděli, tuž nech tě vezme ďas,

D **A**

obalku tlustu jak hranični zavoru

D

strkal ti kapsy Blažek a Adidas.

G **A** **D** **A D**

*: Co sa dalo robiť, chacha ...

3. V trenyrkach, chachare, zkus La Manche přeplavať,

Venclovsky prubnul to a nic se něchlubi,

dřiv nežli udělal tři tempa doprava,

už je měl u kolen a faral do hlubin.

Rec: Na New York? Na Hradec!

4. Představ si Jarmilu, jak, oči zasněne,

s usměvem přiblblym vzpomina na synka,

tož to by musela měť je snad skleněne,

aby se usmala na chlopa v trenyrkach.

R: Řek' by ti Vaclav Klaus: pořiď si šupleru,

všecko si spočitaj a trenky dobře změř,

pak jich pul odstřihni, odevzdaj do sběru,

ze zbytku na troje slipy hned dostaneš **G D^7 G C G D^7 G D**

Rec: Umím! Leda prd!

5. Dobešu, nedělej, porno si sledoval,

lezly ti oči ven jak červi z perniku,

všecko sme viděli zblizka aj ze všech stran,

viděl si trenky tam? Ja ani z rychliku!

R: Na zavěr chcu ti řict, když si tu hostoval,
tuž jsem tě pozval k nam, nedělam vtipy,
mám vážnú obavu, kdyžs' u nás nocoval,
neměl si náhodú pod trenkama slipy?

APROPOS COUNTRY POUTNÍCI / EVANS, CRABTREE, HAUGHT

```
     G                              C      G
1. Tři věci na světě jsou, ty já mám nejvíc rád,
                              A          D
   první je trochu piva ze džbánku ochutnat,
    G                            C           G
   a v Armě jsem řek' "nalej!" už jako kluk bosý,
                              D          G
   jestli tohle není O.K., ať mě kat pověsí.
     C              G
R: Pověsí, pověsí, pověsí, pověsí,
                              D          G
   jestli tohle není O.K., ať mě kat pověsí.
2. Mý dívky ruce něžný mě večer obejmou,
   prej:"Miláčku, buď mužem!" - do háje mravy jdou,
   na ty si zavzpomínej, až budeš bělovlasý,
   jestli tohle není O.K., ať mě kat pověsí.
R:
3. A když mně pivo zteplá a dívka ochladne,
   co jinýho než country mě v ten ráz popadne,
   řeknu si: hochu, zahrej, ať se dům vyděsí,
   jestli tohle není O.K., ať mě kat pověsí.
R:
```

ASCALONA EMAN PRKNO SALLY

C Emi F C G C
1. Táborák zvolna zhasíná, osada už jde spát,
F C D7 G
kytara tiše doznívá, do duše padá chlad,
C Emi F C G C
stařičký šerif už líně ruku po láhvi vztáh',
F C D7 G
pistole chová na klíně, brouká si v temnotách.
G C C7 F
R: Když jsem byl mlád, bývala Ascalona
Fmi C G C
nejhezčí osadou, kterou jsem znal,
G C C7 F
jak častokrát hýřila Ascalona
Fmi C G C
divokou náladou, již Bůh nám přál,
C7 F C
však slávě pistolí už zvolna dozvání
C7 F D7 G
a lesem nehlučí to vlčí volání,
C C7 F
já půjdu spát, však vlajka Ascalony
Fmi C G C
musí nad mým hrobem navěky vlát.
2. Vyschly už láhve na stole, pohasl ohňů žár,
šerif své těžké pistole pověsil na stožár,
na vlajku smutně se dívá, kytaru pohladí
a jeho hlava šedivá vzpomíná na mládí.
R:

AŤ HODÍ KAMENEM FRANTIŠEK KASL

```
  Ami                                   G              F     Ami
1. Chodím si po světě s rukama v kapse, sleduju cvrkot zpovzdálí,
                                        G              F   C
   snažím se dělat jen, co se mi zachce, nehasím, co mě nepálí,
   Dmi            G            C      Dmi               G   E
   zahlédnu jiskru, a hned se ztratí, dříve, než chytne plamenem,
   Ami            G                Ami        E        Ami
   a kdo má pocit, že je snad jinej, ať klidně hodí kamenem.
2. Když zjistím, že mi jde výplata dolů, u piva hlučně nadávám,
   když se pak s vedoucím sejdeme spolu, ihned mu ruku podávám,
   nabídnu srdce a z levé kapsy bankovky v barvě zelené,
   a kdo má pocit, že je snad jinej, ať klidně hodí kamenem.
     F                   E
R: Jsem trochu servilní, nikdy však drzý,
     F               E
   však nemusím bejt rovnej chlap,
   Ami             G
   jak řeknu větu, hned mě to mrzí,
   Ami       E              Ami
   bojím se, že jsem vedle šláp'.
3. Nenosím u sebe granát či minu, chovám se celkem normálně,
   na úřad přináším lahvinku ginu, potom se třesu v čekárně,
   zdali mi dnes už to razítko dají na lejstro vlastně bezcenné,
   a kdo má pocit, že je snad jinej, ať klidně hodí kamenem.
R: F E F E Ami G Ami E Ami
4. Mám úctu k těm, co šli za svou pravdou, sám pro ni zemřít odmítám,
   nechám to na jiný, ať mi ji najdou, a já ji vděčně uvítám,
   mluvíme o těch, co zbytečně padli, občas si na ně vzpomenem,
   [: a kdo má pocit, že je snad jinej, ať klidně hodí kamenem. :]
      A já pasu v Arkansasu
```

AŤ MI NIKDO NEŘÍKÁ, ŽE NE PAVEL DOBEŠ

```
     Ami                        Dmi
1. Člověk by se na tom světě nudil,
     E7                           Ami
   kdyby bylo všechno, jak by chtěl,
                                 Dmi
   v půl dvanácté ráno by se vzbudil
      E7                     Ami G
   a pak by si hodinku poležel.
    C                       D7
*: Naštěstí, jak bylo zjištěno,
   G                    C E7
   unudit se nikdo nemůže,
     A7                       D7
   kráva, jen si lehne na seno,
     G                        C
   hmyz ji začne bodat do kůže.
              E7          Ami
R: Je to takzvaný odpočinek aktivní
           E7              A
   ve své podobě primitivní:
                  D
   kráva nervy ztratí,
   E7                         A
   oháňkou se do much strefuje,
                            D
   ty zvednou se a znovu vrátí
      E7               Ami
   a melodie se opakuje.
2. Člověk hlavně nadává na komáry
   a trpí, když mu moli žerou šat,
   když červotoč se zavrtá do almary
   a housenky se slezou na salát.
*: Obdivujem roupy, co je táhne,
   tady ještě jasno nemáme,
   po čem jejich organismus prahne,
   zatím ještě stále bádáme.
R: Zatím ještě stále bádáme,
   zatím recept v ruce nemáme.
   Zatím se pohodlně ztratí
   tasemnice v našich útrobách,
   i mandelinka v bramborové nati,
   stejně jako myši v zásobách.
3. Jednou to tak bude zařízeno,
   že se nikdo zdarma nenají,
   parazitům bude odzvoněno,
   už dnes je nikde rádi nemají.
R: Neboť člověku berou sílu, pijí krev,
   probouzejí v něm hněv,
   probouzejí v něm návaly zlosti,
   ale až je člověk vyžene,
   pracovních sil zas bude mít dosti,
   ať mi nikdo neříká, že ne!
```

ATLANTÍDA MIROSLAV ŽBIRKA

```
      Ami                        D
1. Zem pradávnych sĺnk v chladnom tieni tajomstiev,
    C                E
   na mapách jej dávno niet,
      Ami                  D
   zem pradávnych sĺnk, nepoznáš jej žalospev,
      C      E         Ami
   more nevydá viac ten svet.
2. Pod hladinou spí kameň s tvárou naveky
   v nehybnom tieni rias
   a milenci sú si v tej hĺbke ďalekí,
   s rukou sa míňa vlas.
     C              G          E              Ami
R: Len more cez brány čias ženie na brehy stĺpy vĺn,
     C              G        E            Ami
   len more cez brány čias von vynáša stĺpy vĺn.
3. Zem stratených sĺnk, v oknách blúdia oči rýb,
   tam hlboko niet kam ujsť,
   zem stratených sĺnk, v oknách blúdia oči rýb,
   hľadajú kľúč od úst.
4. Pod hladinou spí kameň, tvár a testament
   v nehybnom tieni rias,
   čas ostal tu stáť, očami hviezd sa díva kvet,
   v tej hĺbke je niečo z nás.
R:
```

ATLANTIS KAREL KRYL

```
   Ami            G          Ami
1. Z cínových mraků teče voda, teče,
C            G          C
opilí mocí chytají se slámky,
   Dmi        G    Ami
v rytířském znaku larva obaleče
F          E               Ami
a slizcí mloci na averzu známky.
 F                            G
Tučňáci, sysli, žáby, psi a dravci,
 Dmi      G       F         E
lidojem pražský, kaple Husova,
Ami            Dmi
a paní Pravda mlčí na podstavci,
 Ami     F7     E    Ami
němá a slepá - sádrová.
2. Syn kreslí vlajky, vlhčí anilínku,
zapláčou ve mně trojbarevné křídy,
na nebi krajky ze šedého zinku,
za kopcem země s erbem Atlantidy.
Na známce Svojsík, Opletal a Benka,
Heyrovský, Mozart s paní Miladou,
a ještě jedna modrá podobenka:
někdy i krále ukradou.
3. Na nebi barva zvětralého cínu,
společnost Kafků upravuje Zámek,
kuklí se larva v pachu naftalínu
a vůně čpavku halí sbírku známek.
Tu Andrej Kmeť a onde Andrej Hlinka,
Marasyk, Seifert, Palach, Martinů ...
Neopustím-li, zabijí mi synka,
a opustím-li, zahynu ...
```

ATOMOVÁ UKOLÉBAVKA JAN BURIAN / JIŘÍ DĚDEČEK

```
     C           F           C    F
*: Když mi dítě řve a nechce přestat,
     C          F           C F
   když si říká vo pár pohlavků,
    C          Dmi        C
   nemám srdce fyzicky ho trestat,
               F                          C
   zazpívám mu radši novou atomovou ukolébavku.
    C                        Dmi
1. Hajej, dadej, ty můj malej anděli,
    C                        Dmi
   copak tě to budí zrovna v neděli,
     F                         Emi
   klidně si dej dudlík zpátky do pusy,
    F                    G
   to jsou jenom atomový pokusy,
    C                       Dmi
   to je jenom strategický cvičení
    C                   Dmi
   milovníků hromadnýho ničení.
     Ami                              H7
   Když nenechá křiku, udělám senzační žert,
    E                F                E           E7
   řeknu:"Uličníku, přijde si pro tebe radioaktivní čert!"
2. Hajej, dadej, ty můj malej andílku,
   dostaneme nukleární nadílku,
   než nám zazní rajská hudba explozí,
   tak tě máma pohoupá a povozí,
   máma už je vod přírody taková,
   že kolíbá líp než vlna tlaková.
   Když nenechá křiku, udělám senzační vtip,
   řeknu:"Uličníku, dám ti do polívky radioaktivní hřib!"
     C                           Dmi
*: Když jsem se svým děckem doma sama
   C                        Dmi
   a když už mám v bytě pořádek,
    C                   Dmi
   vyprávím mu o záření gama
    C          Dmi C          Dmi C     Dmi C
   místo pohádek,  místo pohádek,  místo pohádek ...
```

AUTOBUSY PŘIJÍŽDĚJÍ SPIRITUÁL KVINTET

C F C G

1. Autobusy přijíždějí, autobusy přijíždějí,

C Emi Ami F C G^7 C

možná, že už zítra, možná, že už zítra pojedeme za nadějí.

2. [: Známe zemi vyvolenou, :]

[: do vysněné brány :] nevejdeme po kolenou.

3. [: Pojedeme staří, mladí, :]

[: že tu zůstat nechcem, :] našim pánům nejvíc vadí.

4. [: Policajti s tváří bledou, :]

[: marně do nás buší, :] stejně s námi nepojedou.

5. [: Pod jednou či pod obojí, :]

[: spojme svoje srdce, :] svoboda, ta za to stojí.

6. [: Povedeme život nový, :]

[: nepobrali všechny, :] snad se vozy vrátí, kdo ví?

AVE DIES RANGERS - PLAVCI / B. WOODLEY

D Emi F#mi G D Emi F#mi G

1. Když jitřní hvězda nebe rozední,

D Emi F#mi G D Emi F#mi G

když slunce zajme stíny poslední,

Emi A F#mi D

když mává mlha k loučení,

G D A D G D A D G A D G D A D G D A

slyšte: zvony znějí, hlasy pějí: "Ave Dies".

Hmi

R: Beruška sedmou tečku obléká,

A D

cvrček ladí gajdy svoje ke koncertu, bláhovej.

2. Sovy, výři před chvílí šli spát,

o koncertě bude se jim zdát,

snad zítra budou s nimi hrát

to, co zvony znějí, hlasy pějí: "Ave Dies".

R: Krtek oblík' sobě fráček svatební,

partituru pod paži vzal, taktovkou všem zamával.

3. Ten koncert každému bych slyšet přál,

to žádný bigband by snad nezahrál,

ta Múza stará je jak sen,

slyšte: zvony znějí, hlasy pějí: "Ave Dies".

R: Navečer orchestr se rozchází,

aby druhý den se sešel nádherně hrát

to, co zvony znějí, hlasy pějí: "Ave Dies".

AZBUK KAREL KRYL

G D A^7 D

D A^7 D

1. Já sledoval jsem Azbuka, měl mundůr ze Sojůzu,

A^7 D

jak Gottwald kouřil čibuka a kupoval si blůzu,

G D E^7 A^7

ta blůza byla z Turecka a Azbuk zíral zhruble,

D A^7 D

když musel sáhnout do vrecka a platit čtyři ruble.

2. Pak v dalším kšeftě za chvilku já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilku a kalhotky číslo pět,
pak na vysokém podpatku si k tomu koupil perka,
snad kupuje to pro matku, snad dostane to dcerka.

3. Když kupoval si paruku a punčošky a rtěnku,
já opakoval azbuku písmenko po písmenku,
však jalo se mě zděšení, když koupil přízi v klubku:
"Vot vo svobódnom vrémeni ja búdu vjazáť jupku!"

4. Když přízi sbalil vesele a spěchal sukni plésti,
já tázal se jej nesměle, která že má to štěstí,
a vidím jak se červená a odpovídá skromně:
"Jsem poručice Jelena a sukně bude pro mě!"

AŽ MĚ ANDĚLÉ P.SPÁLENÝ

```
      A                 Hmi
1. Až mě andělé zavolají k sobě,
   E                  A
   nechci mít na pohřbu šumaře,
                              Hmi
   dám přednost před smutečním maršem
     E             A
   bluesové smutné kytaře,
     C#                       F#mi
   předem už prosím pozůstalé lidi:
    C#                        F#mi
   nechte doma sváteční černý šat,
       A               Hmi
   v džínách si sedněte u mě,
   E                   A
   ať můžu s vámi zazpívat.
2. Že se obávám té neznámé pouti,
   chápejte: umřu poprvé,
   na světě nechávám svou touhu a lásku,
   má duše bude bez krve,
   až ze hřbitova půjdete někam pít,
   dejte si za mě taky skleničku,
   jenom své ženě chtěl bych říct:
   zůstaň pak se mnou chviličku.
    A         Hmi      E             A
R: Koukám se do ulic, slzy mi lezou do očí,
                  Hmi          E             A
   můj život končí ve hvězdách, lidi se dole plahočí,
                      Hmi                        E    D A/C#
   měl jsem rád život bláznivej, já neměl srdce z kamene,
    E
   sem-tam si někdo vzpomene.
3.=1.
```

AŽ NA POSLEDNÍ STRÁNKU VLASTA REDL

```
        (H)         E          Ami        E
1. Až na poslední stránku chci napsat to slůvko,
         H         E     H                 F#mi
   co mi svítí jak slunce do mých mlhavých dní,
        H          E         Ami       E
   na tu poslední stránku, co počmárat zbývá,
                   G#mi F#mi  E
   kolem nakreslím kvítí nebo sníh.
2. Na té poslední stránce bude jen jedno slůvko,
   mým nejtěžším písmem z I.A,
   nač jinak všechna ta hejna dětí učit psát krásně,
   kdybych to nezvlád' ani já.
3. Zvolna chápu, proč slova se píšou,
   aby bylo co zpívat a aby bylo čím lhát,
   všechna slova svých písní bych napsal tím slůvkem,
   [: tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát ... :]
```

AŽ USLYŠÍM HVÍZDÁNÍ POUTNÍCI

Emi **D**

1. Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí

C **D** **Ami** **Hmi**

tě s někým jeho smích jak žhavý klín,

Emi **D**

a on si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá,

C **D** **Ami** **Hmi**

hned něhou změkneš jako parafín.

G **C G D C** **F C G G** **C G D**

R_1: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,

Ami **G** **D**

ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,

Ami **G** **D**

ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,

Ami **G** **D Emi**

ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.

2. A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš,

že kroužkovaní ptáci zpívají,

oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou

a na zemi ti z ruky zobají.

R_2: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,

ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,

ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,

ukryji své zklamání a narovnám jim křídla, když se zraní.

3. Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš

a slunce je tak zlaté, až se vlní,

pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš,

a budeš rád, když nenajdeš jen trní.

R_1:

AŽ SE K NÁM PRÁVO VRÁTÍ SPIRITUÁL KVINTET

```
          Dmi
1. Chci sluncem být a ne planetou,
   A7                  Dmi
   až se k nám právo vrátí,
   chci setřást bázeň staletou,
   A7                  Dmi
   až se k nám právo vrátí.
    Dmi              C     F
R: Já čekám dál, já čekám dál,
    Bb       A   A7                  Dmi    Gmi A
   já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
    Dmi              C     F
   já čekám dál, já čekám dál,
    Bb       A   A7                  Dmi
   já čekám dál, až se k nám právo vrátí.
2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
   až se k nám právo vrátí,
   a na co mám chuť, to budu jíst,
   až se k nám právo vrátí.
3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
   až se k nám právo vrátí,
   a jako člověk chci svůj život žít,
   až se k nám právo vrátí.
R:
5. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
   až se k nám právo vrátí,
   své děti po svém vychovávat,
   až se k nám právo vrátí.
6. Už se těším až se narovnám,
   až se k nám právo vrátí,
   své věci rozhodnu si sám,
   až se k nám právo vrátí.
R:
R:
```

Až se zas vrátíš Devítka

```
        G          F          C        G
1. Pomalu kouzlo ztrácejí básničky tobě napsaný,
                        F          C
   bláhovejch slůvek závějí po bitvě dávno prohraný
             G F C G
   ptám se, co dál.
2. Už jsi tak strašně dlouho pryč, a navíc přestala jsi psát,
   a teď si, blázne, klidně křič, v oddělení nálezů a ztrát
   se [: nedovoláš. :]
    G       F         C          G
*: Tóny rezavý oblohou pokouší se plout,
                       F            C              G
   o ně se tříští pozdravy, co k tobě nemohly už dolétnout.
         G             F         C
R: Kráso má, trhni tou dlouhou opratí,
             Ami               G
   vždyť ráno potkají se všechny cesty klikatý,
                        F        C
   vysněná, než se mi z hlavy vytratíš,
        Ami               G
   labutě čekají, až se zas vrátíš.
3. Stužkou svázaný příběhy psaný pod oltář,
   rituál roky skládaný a ráno místo písně snář,
   co mu stejně nevěřím.
R:
*: Už jsi tak strašně dlouho pryč, tak čekám, až mi začneš psát,
   z tý dálky, kde se schováváš, ani slunko nedokáže hřát.
*: Napiš mi aspoň slůvek pár, vždyť na to čekám, vždyť to víš,
   vždyť jsem ti o tom stokrát hrál, vzpomínku, lásko, nezničíš.
R:
```

AŽ SEJDEME K VÁM DEVÍTKA

```
      C
1. Až sejdeme k vám z úbočí mraků dolů
      F                      C
   k pramenům se znovu napít cest,
   až sejdeme k vám poslední dolinou
        F                        C
   těch velehor, co museli jsme slézt,
            Dmi        G
   voda nám lýtka ochladí,
             Dmi         G          F  C F C
   až se nám zapálí tak, jako každý jaro,
              Dmi        G
   z výšin do bídy podhradí
              Dmi         G        F C F C Dmi G
   jdem žebrat o lásku už kolikátý rok.
2. Jak krásně se sní, když ze rtů jen tak padaj' slova,
   když jim ostych nebrání,
   jak krásně se sní, když stádo Pegasů
   se znova čistou hlavou prohání,
   možná už není o čem hrát,
   možná už všechno jednou někde někdo řek',
   jenže nám sluší zámky vrat
   a víra, že je všechny sami otevřem.
    C
R: Posaď se blíž, princezno pohledů
     F                        C
   a prstů, co se třesou lásku dát,
   jsme tady a víš, největší hřích je v létě
    F                       G
   na podzimní deště vzpomínat.
       D
3. Až přijede král, král Martin s ostruhami vloček
           G         D
   až nám znovu odzvoní,
   prý někdo tu hrál a zbyla ozvěna
      G                            D
   a stín, jako když se někdo ukloní,
            Emi          A
   zůstane svět, co mohl být,
             Emi           A             G D G D
   zůstanou všechna slova, co jsme mohli říct,
              Emi        A
   chyby, co stojí za to mít,
             Emi             A      G
   to jenom člověk v tónech zkoušel najít klid.
      D
4. Až sejdeme k vám z úbočí mraků dolů
      G                      D
   k pramenům se znovu napít cest,
   až sejdeme k vám poslední dolinou
        G                        D
   těch velehor, co museli jsme slézt,
            Emi        A
   voda nám lýtka ochladí,
             Emi         A          D
   až se nám zapálí tak, jako každý jaro,
              Emi        A
   z výšin do bídy podhradí
              Emi         A        D
   jdem žebrat o lásku už kolikátý rok ...
```

AŽ SI JEDNOU (SUNDÁM KLIŠÉ) ROBERT KŘESŤAN

```
   C      C         C
1.  Až mi čas řekne stůj         F             C
   až si jednou sundám boty         F          C
   až mi smích kolejnic        C            G
   řekne příteli skoč
        C          C
   až mi zesvětští dlaň        F            C
   jako kachel z terakoty         F              C
   až se posadím k tvým dveřím         C   G      C   C
   prosím neptej se proč2. Až mi prach z věčných cest   zhladí jizvu na mé
tváři   až budu vědět věci
   které líp nevědět
   až mi poslední verš
   zplaní v starém makuláři
   snad to bude pozdě
   ale jistě naposled

3. Až pak vítr a déšť
   smyjí stopy u Golgoty
   až se dým spálenišť
   nakonec rozplyne
   až si odepnu pás
   až si jednou sundám boty
   až nezbude mi nic
```

AŽ TO SE MNU SEKNE JAREK NOHAVICA / PAVEL DOBEŠ

```
   Ami            E7             Ami
1. Až obuju si rano černe papirove boty,
      C              G                C
   až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
    Dmi
   až vyjde dluhy pruvod smutečnich hostu
     Ami
   na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,
   E7                            Ami
   až to se mnu sekne, to bude pěkne,
    F              Ami   E7                        Ami
   pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
   ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
   bo jak sem nesnašel šledryjan ve vyrobě,
   nebudu ho trpěť, ani co sem v hrobě,
   to bude pěkne,
   pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
3. S někerym to seka, že až neviš, co se robi,
   jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
   kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
   ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem,
   to bude pěkne,
   pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
4. Jedine, co nevim: jestli Startku nebo Spartu,
   bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
   na každy pad s sebu beru bandasku s rumem,
   bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,
   to bude pěkne,
   pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
   hoď mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
   s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
   farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
   až to se mnu sekne,
   pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
6. Až obuju si rano černe papirove boty,
   až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
   kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
   mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
   až to se mnu sekne,
     F
   kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
    Ami                            E7
   mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
                     F      Ami E7 Ami F Ami E7 Ami
   až to se mnu ... na na na ...
```

BABIČKA DALLILA PACIFIK

```
   G
1. My měli babičku čilou jak lasičku,
     D              G
   vstávala o půl třetí,
   říkala den co den:"Nespěte pořád jen,
   D                G
   čas jako mustang letí."
   C                D      G
   Brnkala na starém spinetu, kamarád její byl Vinnetou,
   někdy též na moment přišel Old Shatterhand,
   D                     G C
   ten s ní hrál na trumpetu.
   C                   G                        C
R: U-smívej se, ty můj broučku, mládí smutek nesluší,
                     G                       C
   vzhůru pusu do obloučku, ať se srdce rozbuší,
   G                     C
   úsměv, to je pohlazení, úsměv lidi v lepší změní,
                        G                      C G
   u-smívej se, ty můj broučku, ať nám smutno není!
2. Když slunko vysvitlo, babičku to chytlo,
   nebyla k udržení,
   volal hlas přírody, lesů a hospody,
   toho si člověk cení.
   Spacák si narychlo sbalila, do termosky grog si nalila,
   na tramp to valila pod jménem Dallila,
   lidi, to je k zbláznění.
R:
3. Vyštěkly pistole do sklenic na stole,
   když už nebylo co pít,
   střepy, ty prej věstí vždycky ňáký štěstí,
   babička dovedla žít.
   A taky uměla vyprávět, jak jednou bizona střelil děd,
   dal ho do ruksaku a cestou ve vlaku
   střelil ho za rumů pět.
R:
```

BABIČKA MAJKA BOKOMARA

C

1. Je neděle a na chodbách to voní

F C F

rajsky a svíčkově, a taky zelím,

C

výfuky přehluší zvon, který z dálky zvoní,

F C F

vaří se oběd, no a to je celý.

Ami D

R: Internát, život, penzion - tři body paraboly,

Ami D

už sedm let tu není on, a klouby věčně bolí,

Dmi^7 F

manželství, pohřeb, samota a třetí dveře zprava,

Dmi^7 G

život se pekně zamotá, to se tak někdy stává.

2. Je neděle a babičky dnes vaří

rajsky a svíčkově, a taky z nudy,

rádia vyhrávaj' a dechovkám se daří,

patnáctkrát trubka, no a jednou dudy.

R: Babička Majka jediná si brouká svoje "dža-da-da",

jó, tenkrát život začínal, jó, tenkrát byla mladá,

trochu se zhoupne v kolenou, zkusí si tři-čtyři kroky,

vzpomínky, ty jí nevezmou ti, co jí vzali roky, jó, vzali roky.

3. Je neděle a babičky se sluní

rajsky a svíčkově a hrozně křehce,

z třiceti pokojů dál česká duchna duní,

babička Majka, ta ji slyšet nechce.

R: Odlišný měla názory, a to je velká vina,

tak ji vyšoupli ze školy, strčili do kravína,

při každým slavným výročí dechovku do ní cpali,

snila, že se to otočí, nikdy ji nedostali, hm, nedostali.

4. Je neděle a babičky se mají

rajsky a svíčkově, budiž jim přáno,

hvězdnej prach dosedá do vlasů krásné Máji

C **F** **C**

a sám Count Basie vjíždí slavobránou, slavobránou, slavobránou.

BABY COP / J. MCREYNOLDS

G C D

1. Jó, dneska končím, to si piš, baby, baby,

G C D G

těžko už mě uvidíš, jó, baby, ty to znáš.

C G D G C G D G

R: Ó, jé, ty víš, jak to bolí, ó, jé, jó, baby, ty se máš.

2. Já kašlu na tvý nálady, baby, baby,

a na tvý hloupý nápady, jó, baby, ty to znáš.

R:

3. Já měl tě vážně děsně rád, baby, baby,

dneska budu s jinou spát, jó, baby, ty to znáš.

R:

4. Já válím se teď za barem, baby, baby,

a vracím se až nad ránem, jó, baby, ty to znáš.

R:

R:

D A E A D A E A

R: Ó, jé, ty víš, jak to bolí, ó, jé, jó, baby, ty se máš.

BABYLON KAREL KRYL

Dmi A Dmi
1. Když hrdost s prasaty se válí na kompostě,
F C F
v korytě perly jsou a nouze v podhradí,
Gmi(F) C Dmi
[: jdu s tebou, plešatý, po babylonském mostě,
B^b Dmi A Dmi (A)
pod bledou kulisou na temném pozadí. :]
2. Tvá ruka chvěje se, snad strachem nebo touhou,
v podpaží zvlhla jsi, jen chvíli od klína,
[: na špatné adrese, kde kdekdo chce být slouhou,
kde všichni souhlasí a každý proklíná. :]
Dmi C C^7
R: Ach, lásko, co se s námi stalo, vždyť blbství zívající
Gmi Dmi
nám véčka prstů vzalo i světlá světla svící,
B^b Dmi
a správci staroní dál v kalné vodě loví,
B^b A
zvuk mincí mezi slovy, co říci, co říci, co říci?
3. Amora bez luku už překřičely žestě,
v hospůdce se sloupy si se mnou víno dej,
vedu tě za ruku po babylónském městě,
ty nejsi ke koupi, já nejsem na prodej,
vedu tě za ruku po babylónském městě,
Dmi B^b A Dmi B^b A Dmi
ty nejsi ke koupi, já nejsem na prodej!

BACIL KAREL KRYL

Ami

1. Jednou před lety snídal Gustav tablety,
G F E
vzteklý na ptáka, který zpíval Třešňáka,
Ami
pták sed' na budku, pak si vzpomněl na Hutku
C G C
a když přešel na Kryla, už lekce stačila.
E Ami
Jó, Gusta křikl : "Hrom aby to bacil,
C G F E
rozmoh' se tu nakažlivý písničkářský bacil,
Ami
vod tý nákazy nepomůžou zákazy,
C G C E Ami G E Ami E
poradím se s Vasilem, co počít s bacilem." **Ami G E Ami E**

2. V běsu zavilém kopli Hutku za Krylem,
že snad v exilu vymaní se bacilu,
Charlie Soukupe, vsadili tě do kupé,
Vláďu Veita s Třešňákem poslali hitlákem.
Jó, aby čistka neskončila v půlce,
přibalili Karáska i Vokatou i Schultze,
pro klid soudruhů Benýška a Neduhu,
zatočili s bacilem Gusta s Vasilem.

3. Mikeš z dědiny rve si dneska šediny,
neb vrabci na střeše cvrlikají Dobeše,
v tónu nedbalém Nohavicu s Plíhalem,
celou scénu folkovou, Nose i Voňkovou.
Jó, znějí Lutka (Hoffman), Jahelka i Merta,
Paleček i Janík, ba i skřeky Jima Čerta,
Vasil s Gustavem před pohřebním ústavem
unaveně zafuní - bacil byl imunní.

BAHAMA RUM JAREK NOHAVICA

D D/C# G/H D C A7

1. Celou noc pili jsme Bahama rum a pojídali sušené keksy,

D D/C# G/H D C A7

měla jsi na sobě žluté Harley tričko a bylo ti knap a sexy,

Hmi A D

pak jsme se milovali a z kazeťáku zpívala Barbra,

G D C A7 D D/C# G/H D

tak to šlo noc co noc, hm hm, od Mikuláše do Vánoc.

2. Pak došel dopis na národní výbor, tvůj soused je patrně fízl,
řeklas' mi:"Chlapče, je mi toho vážně líto,
ale bacha, abys něco neslízl."
A tak jsem odešel pryč a tvoje vlasy voněly hlínou,
paks' tady nebyla, hm hm, od Vánoc do apríla, la la ...

3. V červnu mi přišla domů pohlednice s razítkem Baden Baden,
jó, bylas' vždycky velká krasavice, a teď je s tebou amen,
v Potravinách mi vyprodali Bahama rum,
za noss' mě vodila, hm hm, od apríla do apríla.

BÁJEČNÁ ŽENSKÁ MICHAL TUČNÝ /

WILLIE NELSON-WAYLON JENNINGS

```
          C                                          F
1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
          G                                          C
   že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
                                                 F
   nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
          G                                          C
   vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.
          C(C,C,D)                          F(F,F,G)
R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
           G(G,G,A)                                C(C,C,D)
   tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
                                                 F(F,F,G)
   celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux d'Pappe,
          G(G,G,A)                          C(C,C,D)
   když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.
2. Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
   a já nikdy nezapoměl, abych svoje sliby vyplnil,
   a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
   nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.
R:
3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
   že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal,
   zní to jako pohádka z příběhu královny Máb,
   že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.
R:
R:
```

BAKTERIE KAREL KRYL

E F#

1. Mějte, prosím, na zřeteli při snídani v šatně,

H E H

bakterie pozřete-li, že vám bude špatně,

E F#

stejně tak i v draperii toalety k tanci

H E

třistasedm bakterií čeká na svou šanci.

G#

R: Při pochodu po Praze, ať's' Franta nebo Jakub,

C#mi

chraň se proti nákaze - půllitr rumu zakup,

H

desinfekce pomocí (lahvinkou špiritusu)

G# H

uchráníš se nemocí - zdravý i po funusu!

2. Když se řeční o Únoru z ideové stránky,

vypni proud a z tranzistoru vyjmi suché články,

zanes tisk i baterie do nejbližší sběrny,

demagog či bakterie - refrén bude stejný.

R:

BÁL V LAPÁKU MIKI RYVOLA

```
        C                    F          C
1. Hej, řekni nám, mládenče, vodkud sem jdeš,
                        D7          G
   že smutný máš voči a jak tráva schneš,
        C            Bb         G#       G
   vždyť ty sem k nám patříš jak žádnej jinej,
        C                     G        C
   jsou nás tu tři stovky, každej nevinnej.
           F              C
R: Jó, [: vzala to voda a život jde dál,
           G                   C
          dneska maj muklové v lapáku bál. :]
2. Já předloni do Friska vagónem jel
   a na střeše hezoučkej flíček jsem měl,
   ten bremzák, co přišel, moc vošklivě řval,
   tak drcnul sem do něj a čert si ho vzal.
3. Já dostal jsem žízeň a whisky chtěl pít
   a splet' jsem si cestu a do banky vlít',
   leč v sejfu jsem nenašel kořalky hlt,
   chudáček pokladník měl z toho smrt.
R:
4. Já vod mládí už jsem zapomnětlivej,
   tak poslyšte, mládenci, příběh tklivej,
   jak jsem měl posledně vošklivej pech,
   když jsem mu zapomněl kudlu v zádech.
5. Já farao jednou jsem v salónu hrál
   a byl sem dost špatnej, ten chlap se mi smál,
   a to neměl dělat, měl mizernej den,
   von zvostal tam ležet a já přišel sem.
R:
6. Já, věřte mi nebo ne, jsem nevinnej,
   za všechno může můj ksicht zločinnej,
   že kradu prej koné, to bídná je lež,
   když běžet chceš se mnou, tak, koníčku, běž.
7. Jó, láska je, mládenci, moc hezká věc,
   jeden jen kejvne a hned spadne klec,
   milovali jsme se pěknejch pár let,
   pak jsem mu hodila do kafe jed.
R:
8.=1.
R:
```

Balada Manoně Karel Kryl

```
   A        C#         C      H
1. Sní v povlacích, vlasy má havraní,
                      E
   sní o mracích s muzikou varhanní,
    A             C#       F#mi         Hmi E
   vím, že se jí zdá o pasekách s malinovím,
    A         E        A        E(D)
   řekne, až procitne, že mě sem nezvala,
   A       E         A         D
   ústa až poskytne, přečtu jí z Nezvala:
    A       D      A        E
   Manon je motýl, Manon je včela,
   A       D        A         E A(-)
   a že ji nepustím, i kdyby chtěla.
2. Dál ale sní o mořích blankytných,
   snít budu s ní v trochejích nezbytných,
   vím, až se mi vzdá, nikdy že jí nedopovím
   v zeleným salóně, co tehdy neznala,
   z Balady Manoně od pana Nezvala,
   že Manon je motýl, Manon je včela,
   Manon je růže hozená do kostela,
    A       D      A        E
   Manon je motýl, Manon je plavovláska,
    A       D       A          E
   Manon je první a poslední má láska,
    A       D       A            E
   Manon je první a poslední můj hřích,
    A       E      A        E
   nepoznat Manon, nemiloval bych,
         A      D      A      D      A   D A
   ach, Manon, Manon, Manon, Manon, Manon ...
```

BALADA O CANDY ROAD POUTNÍCI

Emi **G**

1. V malým domku, kterej stavěl táta,

Ami **D**

vyrůstal jsem v Candy Road,

Ami **G**

teď nad hrobem sám stojím

Ami **D**

a slyším s ozvěnou.

Gmi **D7**

R: Tvý slova:"Hochu, vždycky pevnej buď

Gmi **D7**

a zlejch lidí se nikdy nelekej,"

Gmi **D7**

ta slova, táto, navždy zatížila hruď,

Gmi **D7** **Gmi**

nevím, jestli budu tak statečnej.

2. Tenkrát kraj sužoval

Frankie Joe s bandou svou,

já po boku táty svýho stál,

když napad' Joe Candy Road.

3. Když střílel, vždycky se jen smál,

já dostal náhle strach,

táta to, chudák, za mě vzal,

zlej osud po něm ruku vztáh'.

4. Tvůj kůň šel s náma dál

cestou tam z Candy Road,

dřív u kůlu však zůstal stát,

já slyšel s ozvěnou.

Gmi **D7** **Gmi**

R: + nevím, jestli budu tak statečnej ...

BALADA O MARII BOKOMARA

Emi D Emi

1. Marie s Lucií a Janem,

D G A

máma a děti, žádnej chlap,

Emi D Emi

lavička v stínu pod kaštanem

D Hmi Emi G D/F# Emi

a tranzistorák - starej křáp.

2. Marie s Lucií a Janem,

už měli dost těch jeho piv,

navěky sami nezůstanem,

a tři - to už je kolektiv.

G D Ami

R: Marie s Lucií a Janem,

G D Ami Emi

neodeslaný inzerát,

G D Ami Ami7

a v křesle stářím ošoupaném

C D Hmi Emi

u televize večer spát.

3. Marie s Lucií a Janem,

melta je mlékem šedivá,

tři ptáci krouží chladným ránem,

a žádný z nich si nezpívá.

4. Marie s Lucií a Janem

jak z pláten vlámských malířů,

o hladu čteš si nepoznaném

z očí těch prázdných talířů.

R: Marie a její dvě děti,

chleba se člověk nenají,

čas vleče se a životot letí,

a ti tři ještě hledají.

BALADA VĚNOVANÁ SLEČNÁM

SLÁVEK JANOUŠEK / VÍTĚZSLAV NEZVAL

```
      C          Fmaj7      D7          G
1. Když nemá člověk peníze, je těžko dělat hrdinu,
        E          Ami         D7              Bbmi G
   když skoro týden nejí se, je jenom krůček k zločinu,
    E           Ami             Dmi           G
   člověk je sice bez plynů, však je též trochu nevýřečný,
   E            Ami A7       D7           G          C
   a ke všemu mám rodinu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.
2. To když byl krocan na míse, tys vyždiboval slaninu
   a pošilhávals' po Líze, co nosila ti svačinu,
   to pak líbá se to ve stínu, to může člověk být i vděčný
   a myslet na rozmarýnu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.
3. Je těžko utkat bez příze tu nejjemnější tkaninu,
   už zase toužím po knize, v níž spatřil bych svou vidinu,
   nic neprohrál jsem v kasinu, vám, holky, nejsem nebezpečný,
   však přesto toužím po klínu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.
4. Když nemá člověk peníze, je těžko dělat hrdinu,
   když skoro týden nejí se, je jenom krůček k zločinu,
   ó, poezie komínů, nač lhát, můj chtíč je nekonečný
   a asi na něj zahynu, ach, věřte, věřte mi to, slečny.
```

BALADA Z HOR VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

C G7 C
1. Byl podzimní nevlídný den
F G7 C
a na horách už ležel sníh,
F G7 C Ami
na kraji města dům poslední stál,
Dmi G7 C
někdo v něm písničku hrál.
2. Tak milou a prostou jak vánek,
co na jaře přináší den,
chvílemi ostrou jak vrcholky hor,
co muže vábí a zvou.
3. Sundal jsem ze zad svou krosnu,
potichu vešel jsem dál,
u okna seděl a jenom tak hrál,
jak by mě čekal a zval.
4. Měl drsnou a zarostlou tvář
jak všichni chlapi tam z hor
a oči čistý jak srpnovej den,
jen bez berlí nemoh' se hnout.
5. Podivnou baladu zpíval,
že pokořil nejvyšší štít,
na cestě zpátky jen jeden zlej krok,
když našli ho, nemoh' dál jít.
6. Byl podzimní nevlídný den
a na horách už ležel sníh,
tma jako samet, ta skryla můj stín,
a refrén mě doprovodil.

BALANCOVÁNÍ NEZMAŘI / LOUIS CAPART

```
   C                    F
1. Komu tu ještě vůbec zpívat mám,
    G                       C
   kdo z vás se chvíli zastaví,
                          F
   refrén té písně zůstal nedopsán,
   G                  C
   možná ho lépe znáte vy,
                            F
   možná je o tom, že nám schází
   G                      C
   ten kousek štěstí na vahách,
                           F
   když láska s rozumem se sází,
    G                         C
   kdo překročí svůj vlastní práh.
   C                       B♭
R: A v lásce se to někdy stává,
   F                    C
   že jeden zůstane tu stát,
               F            C
   [: zatímco druhý z dálky mává,
       G                   C
      tak oba myslí na návrat. :]
2. Kdo nikdy sám se sebou neprohrál,
   ten jenom těžko pochopí,
   že řeka života si plyne dál,
   že do ní dvakrát nevstoupí,
   a naše nesplněná přání
   jsou tím, čím nemůžeme být,
   a každé další jarní tání
   nám bere sílu znovu chtít.
R:
3. Ráda vám ještě jednou zazpívám,
   když chvíli zůstanete stát,
   refrén té písně zůstal nedopsán,
   snad lépe budete ho znát,
   že naše nesplněná přání
   jsou tím, čím nemůžeme být,
   [: a každé další jarní tání
      nám bere sílu znovu chtít. :]
```

BALÍČEK KARET RANGERS-PLAVCI/MIROSLAV ČERNÝ

E7 A D A ...

Rec: Povím vám podivný příběh z války, který mi vyprávěl T. T. Taylor. Jeho hrdinou je voják a balíček karet.

Bylo to skoro na konci války. Po mnoha bojích, vítězstvích i nezdarech se hrstka vojáků dostala konečně do města, které leželo u hranic a kde byl také vojenský tábor. Druhý den ráno byla neděle, a tak hned ráno někteří vojáci odešli do kostela. Přišli pozdě, kázání už začalo. Vojáci proto vyhledali rychle volná místa, usedli a začali se modlit. Všichni, až na jednoho. Ten vytáhl z kapsy karty a začal je před sebou rozkládat jednu vedle druhé. Seržant, který vojáky do kostela přivedl, to spatřil a přivedl vojáka k veliteli.

"Proč jste přivedl toho vojáka, seržante?"

"Hrál v kostele karty, pane."

Velitel se udiveně podíval na vojáka. "Můžeš mi to nějak vysvětlit?"

"Zajisté, pane."

"V to doufám, protože jinak bych tě musel řádně potrestat." "Nuže, pane, víte, byl jsem celý rok v první linii a s sebou jsem neměl nic než tenhle balíček karet. Věřím však, že vás uspokojím čistotou svých myšlenek stejně, jako tyto karty uspokojily moji touhu po slově božím."

A s těmito slovy začal voják své vyprávění.

"Podívám-li se na eso, vzpomenu si, že nad námi v nebi je jen jediný Bůh. Dvojka mi připomene, že bible má dvě části: Starý a Nový zákon. Trojka pak trojici Boží. Čtyřka, to jsou Marek, Matouš, Lukáš a Jan, evangelisté, kteří hlásali víru svatou. S pětkou vzpomenu na pět panen, které vyčistily lampy své. Bylo jich vlastně dest, ale jen pět bylo moudrých, a ty byly spaseny. Šestka znamená, že za šest dnů stvořil Bůh tuto zemi, a sedmička den, kdy odpočíval po své práci. Osmička mi připomene osm lidí, které Bůh zachránil, když seslal potopu na tuto zem. Byli to Noe a jeho žena, jejich tři synové a jejich manželky. Devítka mi připomene devět malomocných. I těch bylo deset, ale devět z nich Bohu ani nepoděkovalo. Desítka, ta má stejně bodů jako přikázání, která Bůh seslal Mojžíšovi a jeho lidu, přikázání, kterými se všichni řídíme, nebo která se aspoň snažíme plnit. Král mi opět připomene jediného pána nebes, královna blahoslavenou Pannu Marii a spodek, pane, spodek, to je ďábel.

Sečtu-li body na všech kartách, dojdu k číslu 365, stejně jako je do roka dnů. Je tu 52 karet jako do roka týdnů, 13 štychů jako týdnů za čtvrt roku, 12 obrázkových karet jako měsíců v roce a čtyři barvy jako jaro, léto, podzim a zima.

Jak vidíte, pane, ten balíček karet mi posloužil stejně dobře jako bible, motlitební knížka i kalendář."

A, přátelé, ten příběh je pravdivý. Ten voják se totiž jmenoval T. T. Taylor.

BALÍČEK KARET LOKÁLKA / T. T. HALL

E7 A D A ...

Rec: Povím vám příběh z vojenského cvičení, který mi vyprávěl T. Texas Macháček. Jeho hrdinou je voják a balíček karet.

Pozdě večer dorazila do kasáren hrstka znavených vojínů v záloze, kteří zbloudili při nočním cvičení. Vojáci ze sebe smyli prach, vypili šálek kávy s brómem a ihned ukázněně nastoupili na školení mužstva. Školení už začalo, a tak vojáci v tichosti usedli do lavic a vytáhli z baťůžků brožurky. Všichni, až na jednoho. Ten vytáhl z kapsy balíček karet a začal je před sebou na stole rozkládat jednu vedle druhé. Staršina, který měl v učebně dozor, to spatřil a předvedl vojáka před velitele roty.

"Proč jste přivedl toho vojáka, soudruhu staršino?"

"Hrál v učebně karty, soudruhu majore."

"Můžeš mi to nějak vysvětlit, soudruhu vojáku?"

"Zajisté, soudruhu majore."

"V to doufám, neboť jinak bych tě musel přísně potrestat v souladu s platným vojenským řádem."

"Po celé vojenské cvičení jsem vzorně plnil své povinnosti a s sebou jsem neměl nic než tenhle balíček karet. Doufám, že vás čistotou svých myšlenek uspokojím stejně tak, jako tyto karty uspokojily mne při plnění náročných bojových úkolů."

A s těmito slovy začal voják své vyprávění.

"Eso mi připomene, že nad námi je jen jediný velitel pluku. Dvojka, to jsou dva roky základní vojenské služby a trojka tři nemanželské děti, které se za tu dobu narodily mé družce Marii. Čtyřka pak, to jsou Marek, Matouš, Lukáš a Jan - naše zákopnické družstvo a pětka je naše veškerá hotovost týden po výplatě služného. Šestka mi připomene šest ostrých nábojů, které jsem ztratil při nočních střelbách, a sedmička sedm dní vězení, které jsem za to vyfasoval od velitele roty. Osmička mi pak napoví, kolik prstů mám na nohách od chvíle, kdy jsem upustil odjištěný ruční granát. Devítka znamená, že denně v devět-nula-nula odcházím do Army a desítka je moje oblíbená kalorická strava, kterou tamo konzumuji. Král mi připomene kuchaře Viléma, jenž trvalou dietou vládne naším žaludkům. Královna je skladnice Andula, u které každé pondělí fasuji čisté onuce. A spodek, spodek, soudruhu majore, to není ďábel, ale vojín Gregora, který mi je hned v úterý nato ukradne.

Tak vidíte, soudruhu majore, že tyto karty mi posloužily stejně dobře jako brožurka, deníček i zápisník."

A, přátelé, tento příběh je pravdivý, neboť mi jej vyprávěl T. Texas Macháček.

BALÓNEK SAMSON

D
1. Modrá je jako balónek ta naše zem,
jeví se prý tak každému, kdo letí sem,
Emi D
po věky nad hlavou mraky ženou,
Emi C A^7 D
radujem se i trápíme za tenkou stěnou.
Emi^7 D
R: Po různých kolejích do čtyřech stran vlaky jedou
Emi^7 C A^7 D
k cílovým stanicím, on každý má svůj cíl,
Emi^7 D
stejně nás nakonec na jednom nádraží svedou,
Emi^7 C A^7 D
nádraží, dobrou noc, a pak už jen "na neviděnou".
2. Pospolu, a přece každý sám žijem svůj den,
pro lásku, pro závist, na očích všem,
ztracení, každý z nás své blízké hledá,
černá k černé a k bílé bílá vrána sedá.
R:
3. Nad horou vševěd posvítil na další den,
všichni jsme dávno na nohou, pomalu jdem,
do kopců pastýři ovce ženou,
zvonečky zní, na neviděnou, na neviděnou ...

BANKOVKY LADISLAV STRAKA

C G7 C
1. Dnes náladu mám výbornou prakticky už od rána,
G7 C
neb při pohledu do portmonnky juknul na mě Smetana,
F C
hned si skočím koupit mýdlo a lahvičku šampónu,
G7 C
pak si nechám rezervovat na večer stůl v Alcronu.
2. Večer to byl prímovej, náramně se vydařil,
nebýt to tak nóbl podnik, řekl bych, že jsem se napařil,
v peněžence zůstala mi bankovka jediná,
naštěsí na zadní straně má obrázek Děvína.
3. Nazítří mám opět žízeň, a ne právě maličkou,
jen musím potkat jiný podnik, už ne áčko s hvězdičkou,
jeden právě takovej mi náhodou pad' do rány,
přežily to jenom jedny pomačkaný Hradčany.
4. Dál už musí stačit trojka s neochotnou obsluhou,
Staropramen s řídkou pěnou a Myslivec na druhou,
pomyšlení na portmonku večer mi pak nedá spát,
štěstí je teď karmínové a má číslo padesát.
5. Pak k obědu mám guláš a jako aperitiv rum,
večer už jen rádio a žádnej restaurační šum,
při pohledu do portmonky je mi vskutku prabídně:
pravé oko Jana Žižky zírá z ní dost nevlídně.
6. Pátý den jen o česnečce, v bytě ozón úžasný,
Žižka odtáh' k Sudoměři, další osud nejasný,
letmý pohled do portmonky nepřidá na náladě:
zmizely i pionýrky na hnědavém podkladě.
7. V bufetu na nádraží je tlačenice urputná,
"promiňte, já myslel, že pánovi už nechutná,"
trapný je střet s majitelem u jednoho talíře,
zvlášť když je to hulvát a má pracky uhlíře.
8. Tuším, že dnes povečeřím na erární útraty,
zítra už jen pouhé tři dny zůstanou do výplaty,
abych rychle zalistoval v učebnici bontónu,
než se ten můj kolovrátek zas roztočí v Alcronu.

BAR, CO MÁ LÍNEJ HARRY GREENHORNS

```
        G
1. Když dostříhaly nůžky, my natáhli to dál,
                            A           D
   až mi pochod na klobouku špunty rozbimbal,
    Cmi           G        Cmi             G
   mířili jsme k Sydney, směr jsem dobrej dal,
                  C      G    C    G    D      G
   však pak jsme cestou zakopli o moc útulnej bar.
    G
R: Bar, co má Línej Harry pět mil od Gandegáj,
                              A           D
   ten všichni dobře znaj' tam poblíž Gandegáj,
        G     C     G         D           G
   bar, co má Línej Harry pět mil od Gandegáj.
2. Tam servírky se vlněj', jsou samá oblina,
   já vejral, až jsem byl u nosu samá bublina,
   a pívo do mě čvachtá, tak, vozembouchu, hraj,
   v tý boudě, co má Línej Harry poblíž Gandegáj
R:
3. Já v tom rumovým ráji bych seděl ještě dnes,
   však prachy už jsou v háji, tak neštěk' po nás pes,
   pět dní, no možná tejden nám trvala ta báj,
   než vratkou nohou hledal jsem zas směr na Gandegáj.
R:
```

BAREVNEJ DEŠTNÍK LENKA NERADOVÁ / WHIGFIELD

```
          G
1. Sedím doma za stolem, myšlenky táhnou kolem,
             C                        G
   tak jako černý ptáci vznášej' se nad topolem,
   do písní od Příbuzných padají kapky deště
           C                  G
   a moje srdce zase svírají velký kleště.
                D                  C
R1: Tentokrát překonám to a vezmu deštník barevnej,
             D
    vypadnu rychle do míst, kde fouká vítr studenej,
                 C                      G
    tam slunce hřeje příjemně a je tam čerstvý ovzduší,
              C                      D
    tam svědomí mě netrápí a srdce tolik nebuší.
2. Po cestě potkám možná někoho, kdo je mi milý,
   a pod deštníkem barevným zakecáme se na chvíli,
   možná i slunce zvědavý na prostý lidský štěstí
   svou hlavu zlatou vystrčí, vysuší oči dešti.
R2: A bude zase dobře, když duha nad zem vystoupí,
    možná, že nešťastnej kluk od lásky svý pusu koupí,
    tak, lidi, přejme jim to, snad láska přijde taky k nám,
    já zatím deštník barevnej u sebe dobře uschovám.
3.=R1
R3=2.
4.=R2
```

BAREVNEJ SVĚT NEZMAŘI / P. YARROW

```
 G            Hmi  C               G
R: Tak se kolem dívej a pojď kousek blíž,
 C          G     Emi   A         D
 že se tady dějou věci, to se podivíš,
 G            Hmi     C                G
 no tak už se koukej, barev je čím dál víc,
 C             G    Emi    A     D   G D(D,D,-)
 modrá louka, žlutá voda, slunce zelený.
 G            Hmi        C              G
1. To si jednou malej kluk sám s barvama hrál,
 C           G    Emi  A          D
 pustil uzdu fantazii, po zdi maloval,
 G              Hmi   C              G
 pokoj měl hned nebe a u okna stál strom,
 C            G  Emi   A      D    G D
 na něm ptáci fialoví, jak je viděl on.
R:
2. Svět barvama hýřil, jiný brejle měl
 a na tý svý modrý louce spousty kytek chtěl,
 nechyběl mu motýl, co módní proužky má,
 žlutej potok podél stěny jak šála hřejivá.
R:
3. Kluk se jenom díval, velkou radost měl
 a, když přišla máma domů, pochlubit se chtěl,
 neřek' ani slůvko a za ruku ji vzal,
 ten svůj poklad pohádkovej hned jí ukázal.
R:
```

BAREVNÝ ŠÁL ŽALMAN

```
 C           Ami Dmi     G
1. Dej na hrob můj barevný šál,
             Ami   Dmi    F     G
   odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
              C   Dmi           E7
   dál chci se prát, i když prohrávám,
  Dmi       G    F        C G
   ve chvíli té, když zhasínám.
          C  Dmi           E
*: A do dlaní dej mi slunce žár,
  Dmi      G          F     C
   dej listopad, v něm listů pár.
2. Jak bílý sníh tu vyhlížím,
   já měl rád smích, taky dívčí klín,
   do vysokých trav chodíval jsem s ní
   navečer, když snad každý motýl spí.
3. Dej na hrob můj barevný šál,
   odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
   odcházím rád, nemám dost už sil,
   jak psanec dál bych tu věčně žil.
*: A do dlaní dej slunce žár,
   a na hrob můj barevný šál.
```

BÁSNÍK, TEN MÁ PRÁVO VETA KAREL PLÍHAL

Ami E Ami E Ami E Ami

1. Básník, ten má právo veta, může s klidem v minutě

Dmi A7 Dmi A7 Dmi A7 Dmi

na místě, kde stála teta, nechat plavat labutě,

G C G E

a tu tetu jednou větou na Venuši zanese

Ami E Ami E Ami E Ami

a Venušané s mojí tetou budou samá recese, hej,

Ami E Ami E Ami E Ami

a Venušané s mojí tetou budou samá deprese.

2. Neboť tetička jim řekne fóry, co by jinde neřekla,
upeče jim buchet hory, což by jinde nepekla,
a v každé buchtě bude skryta jedna malá naděje
a ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje,
ten, kdo jí do polosyta, od srdce se zasměje.

3. A kdo žere jako zvíře, jak ti hoši z Venuše,
nevejde se do talíře a po zemi pokluše,
na Venuši vzniknou zmatky - všichni plní naděje,
proto vrátím tetu zpátky, ať je radši tam, kde je,
proto vrátím tetu zpátky, ať nám taky prospěje.

4. Básník, ten má právo veta, co se týče vesmíru,
ale v tomhle konci světa může psát jen na míru,
proto teta bude jenom tetou a Venuše Venuší
a blbost bude nad planetou vnášet smutek do duší,

A

a blbost bude nad planetou vnášet radost do duší, juch!

BATALION SPIRITUÁL KVINTET

```
    Emi  G     D    Emi           G   D   Emi Hmi Emi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
         G       D      Emi          G D   Emi Hmi Emi
   víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.
     Emi                              G         Ami    Emi Hmi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
   Emi                  D    Emi Hmi Emi
   ostruhami do slabin koně pohání,
                                  G          Ami   Emi Hmi
   tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
    Emi                     D      Emi Hmi Emi
   do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.
    Emi       G     D              Emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
                G        D    Emi Hmi Emi
   zítra do Burgund batalion zamíří,
              G       D                Emi
   víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
               G           D  Emi Hmi Emi
   díky, díky vám, královští verbíři.
2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
   na polštáři z kopretin budou věčně spát,
   neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
   za královský hermelín padne každý rád.
*:
R:
```

BETLÉMSKÝ PŘÍBĚH BOKOMARA

D A Emi G

1. Na malém náměstí krále Davida

D A D

dva počtáři z nudy sčítají lid,

Emi G D

psík, co se zaběhl, neví už, kudy dál,

Hmi A D A

má žízeň, má hlad a nemá kam jít,

G E A D

ve městě Betlémě nemá kam jít.

2. Zakňučí strachem, úzkostí zavyje,

pak ucítí něžnou hladící dlaň,

mandlový oči a bříško má Marie,

dnes večer, Bože, se člověkem staň,

ve městě Betlémě člověkem staň.

G A Hmi

R: Zpívám tu koledu na sklonku času,

E Emi A

snad dírou v ozónu slyší mě Bůh,

G D A Hmi

nestojím o slávu, peníze, krásu,

E A

chci čistou vodu, chleba a vzduch.

3. Pojď, spolu půjdem se poklonit Ježíšku,

půlnoční zvony nám do kroku zní,

máš oči mandlový, má lásko v kožíšku,

ty tvoje oči už viděl jsem dřív,

ve městě Betlémě viděl jsem dřív.

4. Kolik je Herodů, kolik je náměstí,

kolik je psíků, bratříčků mých,

kdekdo z nás zabloudil, komu se poštěstí

napít se z dlaní Mariiných,

ve městě Betlémě Mariiných.

G D A Hmi

R: + nestojím o slávu, peníze, krásu,

E A

chci čistou vodu, lásku a vzduch ...

BATTLEDRESS GREENHORNS

```
   E                          G#mi
1. Zapnu vzpomínkovou frézu romantiky battledressů
   A                           E
   a najednou je mi šestnáct let,
                                     G#mi
   když jsem byl do čundrů janek, dřív, než zpíval Wabi Daněk,
     A                           E
   když jsem poznal celtovanej svět.
2. Strašně jsem chtěl, než zestárnu, battledress mít i usárnu,
   a pak jsem stál na nádraží i já,
   zabalený saky-paky, na sobě tu bundu khaki
   s domovenkou "Czechoslovakia".
          E         G#mi       E7                  A
R: Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby,
                      E    H7             E
   šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby,
                      G#mi         E7           A
   právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka,
                  E    H7                  E
   už se k lesům snáší Valčík, Švarc a Opálka.
3. Horečně se potí záda a ruka už stengun skládá,
   mercedes se blíží od Břežan,
   pak ožehne výbuch zdola pyšný profil protektora,
   s kletbou Gabčík odhazuje zbraň.
R: Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby,
   šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby,
   právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka,
   už se k lesům snáší Gabčík, Kubiš, Opálka.
4. Půl čtvrté a potom celá, motory zní u kostela,
   v kterém sedm stínů tají dech,
   už se vojsko staví do řad, Jidášové žijí pořád,
   a už salvy duní na schodech.
R: Silver A, Silver B, holky krásněj', válka-neválka,
   vzpomínám na ta jména - Bublík, Hrubý, Opálka,
   Silver A, Silver B, smrťák roztočil už osudí,
   it's a long way to Tipperary, kov na spánku zastudí.
Rec: Antropoid ...
     Out Distance ...
     Tin ...
     Bioscop ...
     Percentage ...
     Zinc ...
     Antimony ...
R: Silver A, Silver B, ozvěny stengunů doráží,
   Resslovkou kráčím dolů ke smíchovskýmu nádraží ...
```

BAZALIČKA PRAŽCE

Emi Ami Emi H^7 Emi

1. Zasala som bazaličku, zasala,

C D G H^7

keď sa naša věrná láska začala,

Emi C D G H^7

a ještě mi bazalička nevzešla,

Emi Ami Emi H^7 Emi

už sa naša věrná láska rozešla.

2. Škoda, šohaj, škoda mojej slobody,
ktorá padá do Dunajka do vody,
[: čo sa stalo tejto noci nového,
zabili mne, ech, môj bože, milého. :]

BÁZLIVÁ KAREL PLÍHAL

C C9 F Fmi
Zajíklá, bázlivá, věčně se jen usmívá,
Cmaj7 A7 Dmi A7 Dmi
omlouvá se židli, má-li usednout,
F Fmi C A7
každým slůvkem ji poplašíš a ve všem tuší myš,
Dmi G C A7 Dmi G+
svět má za temný kout.
C C9 F Fmi
Podzimek za městem leká ji svým šelestem,
Cmaj7 A7 Dmi A7 Dmi
v kavárně se bojí malý čaj si dát,
F Fmi Cmaj7 A7
nikdo mi za ni neručí, umře mi v náručí,
Dmi G+ C
až jí řeknu: mám tě rád ...

BEČVA VLASTA REDL

```
   D           G
1. Teče voda teče
   D
   Dolů korytem
  A
   Odnikud nikam
   D
   My stojíme na břehu
     G
   A dáváme té vodě
   C           D
   Nejrůznější jména
  C           H
   Na různých místech
   A7       D E
   Toho koloběhu

   D         D7 G
2. Teče Bečva teče
   D
   Dolů korytem
                 C      A
   A jde to s ní s kopce
   D               E
   A když přijde léto
  D
   Tak do ní valmezští
  C       H      A           E C A D
   Házejí duše a těla od traktorů
   H           E
3. Rád si v té vodě
   D           G
   Smývám svou špínu
     A            H       C
   A dívám se jak za mnou mizí
           D
   Všechny stopy
       E              D
   Jen jednou jsem se omylem
     G     A
   Té vody napil
     H                      F#
   A od těch dob ji nosím v sobě

4. Teče Bečva teče
   Tam a zase zpět
   A po nebi se vrací
   Kdovíkde si zahojila
   Šrámy po mých bruslích
   A kde teď prší   Moji lonští sněhuláci

5. Teče Bečva teče
   Dolů korytem
   A jde to s ní s kopce
   A když přijde léto
   Tak do ní valmezští
   Házejí duše a těla od traktorů
6. Teče voda teče
   Dolů korytem
   Odnikud nikam
   A my stojíme na břehu
   A dáváme té vodě
   Nejrůznější jména
7. Teče Bečva teče tam a zase zpět
   A není jak to změnit
   A tak svůj kousek Bečvy
   Si najdu v každé vodě
   A svůj kousek špíny
```

Si najdu v každé špíně

BEDNA VOD WHISKY MIKI RYVOLA

```
  Ami          C        Ami            E
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
  Ami              C          Ami   E       Ami
   stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
                  C        Ami          E
   stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
     Ami        C         Ami     E      A
   tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.
     A           D         E           A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
                     D           E        A
   jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
              D        E            A
   do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
                 D         E           Ami
   tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
   postavil bych malej dům na louce ukrytý,
   postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
   a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.
R:
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
   nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
   moh' jsi někde v suchu tu svoji whisku pít,
   nemusel jsi dneska na krku laso mít.
R:
4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
   nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
   zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
   když kůň cucá whisku jak u potoka mech.
R:
5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
   do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
   jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
   má to smutnej konec, a whisky ani lok.
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
   jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
   do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
   tak kopni do tý bedny!
```

BEJVALEJ LODNÍK HOP TROP

```
  Hmi          D          A              Hmi
1. Jsem bejvalej lodník, já dávno opustil člun,
                D           A               Hmi
   hlídám starej maják, co v dálce vyčnívá z vln,
                     D            A                Hmi
   ten maják můj bude pomník, tam složím sedřenej hřbet,
                 D              A           Hmi
   dej teď podruhý nalejt, už se chystám vyprávět.
   G                        D
R: Vím, jseš ještě mladej a život máš před sebou,
   G                       F#
   vím, že není lehký bejt sám,
     G                        D                  Hmi
   s tím smířit se musíš, jak každej, kdo před tebou
   G                                     F#
   hlídal to světlo, co ukáže všem cestu dál.
2. Jsou zoufale smutný a dlouhý noci, když víš,
   bdít že zkrátka je nutný, za mlžný noci tím spíš,
   tam sám taky poznáš, jak bídnej život bys ved',
   neváhej svý kotvy zvednout, vždyť lepší je poznávat svět.
      G                                    F#
R: + hlídal to světlo, co ukáže všem cestu dál ...
```

Běla (Podběly) Karel Kryl

```
 D                                  A7
1. Já včera hučel do Běly o harmonii duší
   D                                        A7 D
   a poslouchal jsem zardělý, kterak jí srdce buší,
      G          D        E7            A7
   ach, Bělo, Bělo, Bělo má, sdělila jsi mi suše,
     D                                  A7 D
   že člověk taky tělo má, ve kterém sídlí duše.
2. Ačkoli nejsem zbabělý, já váhal dlouho drahně:
   chtít příliš mnoho od Běly a skončit v mravním bahně,
   jak včera raší podběly na pasekách i jinde,
   [: [: já dostal dopis od Běly, :] Běla mi dala kvinde. :]
```

BĚLÁSEK BOKOMARA

Emi **D**

1. Bělásek na sklonku léta

Emi **D**

se do mých vlasů snes',

Emi **D** **C** **H7**

po všech krajích, co létal,

Emi

stejně nic nepřines'.

2. Bělásek tykadly tyká:

"Ahoj, jsem tady sám,"

máma mi s úsměvem říká:

"Tak, holka, vítej k nám."

G **D** **C** **D**

R: Na louce maliny zrají pod křídly běláskû,

G **D** **C** **D**

holčičí sny zatím tají, že tu jde o lásku,

C **D**

o slunce, o zlatou minci,

G **H7** **Emi**

kde tě mám, kde tě mám - zakletý princi?

3. Bělásek, co létem voněl,

z mých vlasů odletěl zas,

Emi **D**

v zrcadle našla jsem po něm

C **H7** **Emi**

svůj první bílý vlas ...

BER NEBO DEJ SAMSON

A **Hmi7** **A** **D**
1. Pověz, proč máš tak bledou tvář,
A **D** **E**
kdopak ti, holka, ublížil,
D **A** **Hmi7** **A**
zlej pocit má snad každej z nás,
D
kdo někdy dívku ošidil.
2. Bolí mě víc, když musím říct,
že jsem si sama na vině,
chtěla jsem moc a nemám nic,
lásku a kluka taky ne.
Hmi **D** **A**
R1: Buďto ber nebo dej, to je hra, co světem mává,
Hmi **D** **Hmi**
stará lidská hra, je věcí svědomí,
D **A**
buďto ber nebo dej, to je hra, co každej hrává,
Hmi **D** **E**
a málokoho neskloní.
R2: Buďto ber nebo dej, blázen, kdo se vyhrát snaží,
ještě větší, kdo se snaží jenom brát,
buďto ber nebo dej, k čemu je teď síla paží,
kdo brát chce, musí občas dát.
3. Pověz proč máš mrzutou tvář,
třeba tě trápí svědomí
pád z oblaků na zem už znáš,
a vidíš, známe ho i my.
4. Kdo z vás ho zná, ten ví, že já
pár nocí nemohla jsem spát,
co spraví čas, ví každej z nás,
už srovnal daleko víc ztrát.
R1:
R2:

BETTY HOP TROP

```
        Gmi                     F                D
1. Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:
          Gmi                   F            D
   "Hrab a dři anebo umři!" a pak na západ se hnal,
           A                       G           D
   z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
    G        D                   A7  D D7
   mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.
        G                                                Ami
R: Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknu špunt,
                                   D               G
   upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
                                                   Ami
   doufám, že to s nima zmáknu, vodsaď dál už nepudem,
                              D         G
   navěky snad přece smůla nebude mým osudem.
2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
   za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
   jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojď mě vobejmout,
   tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.
R:
R:
```

BEZDOMOVEC KAMELOT

Předehra: **G D C Em C D G D C Em C D**

G D C Em D
1. Jede sám v nebeským rychlíku, noc tahá za kliku, venku se stmívá.
Má úzkej svět i kabát po máti, zpátky to nevrátí a co mu zbývá…

2. Snad uměl víc, než parta ze školy a podřadnou roli mu možná napsal Bůh.
Teď má svůj byt v kašně na náměstí, v soukolí neřestí ztratil tvář a
ztratil sluch.

Am G D Am G
R: Ještě jednou hezkej sen si nechat zdát, ještě jednou někam domů.
Am G D C Am D G
Ještě jednou někde najít dobrej stát, někde v houštinách nálezů a ztrát.

3. Šlape sám zlým Absurdistánem, o city okraden, ulicí Mírovou.
A tak mrholí na jeho temnou klec a on bezdomovec dávno nemá na novou.

R:

BEZE JMÉNA PEPA STREICHL

D A7

1. Rozkvetla vůně parfému

D

v pokoji z Moliéra,

A7

koláže z dýmu cigaret,

D

neznáme svoje jména.

2. Prozrazen vášní, nedýchám,
dotykem prstů ptám se
otázku, která do ticha
pozbývá význam, zdá se, hm ...

3. Hláskuji tichem pozpátku,
co jsem chtěl říct už včera,
jen křížek padlý z řetízku
říká mi, co se nemá.

4. Z plecháčku pijem svítání,
elixír probuzení,
byla jsi moje neznámá
z kratičkých zastavení, hm ...

BĚŽCI DLOUHÝCH TRATÍ RANGERS - PLAVCI

```
            E              H        E
1. Vítr mi hvízdá do uší a já běžím dál
          C#mi              A               H
   a ještě kilometrů víc než dost před sebou mám,
             A                 E
   jako stroj běžím svůj veliký závod
           C#mi              F#7
   jen proto, abych věděl, jak na tom jsem
            E                    H             E A E
   a cíl je zoufale daleko tam v dálce - za kopcem.
2. Ještě se cítím plný sil a mám chuť se rvát,
   i já bych na stupínku nejvyšším viděl se tak rád,
   do spěchu nutí mě vidina slávy,
   rozum však říká: šetři síly a dech,
   šetři si síly na finiš, jen klid a žádný spěch.
            E(E)(F)                          H(H)(C) E(E)(F)
R: To běžci dlouhých tratí ví, že platí pořadí v cíli jen,
                                            H(H)(C) E(E)(F)
   nic není dáno předem, i když vedem s velikým náskokem.
      F#mi7(F#mi7)(Gmi7) E(E)(F)
   Co když nás úprk bezhlavý
          A(A)(Bb)      H(H)(C)
   naopak příliš brzo unaví?
            E(E)(F)                          H(H)(C) E(E)(F)
   To běžci dlouhých tratí ví, že platí pořadí v cíli jen.
3. Ničí mě žízeň ukrutná a žár polední,
   najednou zdá se mi, že neběžím, že jsem poslední,
   mám chuť to vzdát, do trávy si sednout,
   pak ale přece jenom vleču se dál,
   konečně cíl je tu a já vím, že jsem neprohrál.
R:
                   F                                  C    F
R: + [: to běžci dlouhých tratí ví, že platí pořadí v cíli jen. :]
```

BIBLE NEDVĚDI

G G7 C
1. Mámo, řekni, co to máš, jakou knížku v rukách máš,
G D7 G
černej obal s křížkem v dlaních schováváš,
G7 C
řekni, proč s ní chodíš spát, chci to tajemství tvé znát,
G D7 G
dospělý jsem, už nemusíš se bát.
G
R: Zákon dnů, co kolem nás dával svět a dával čas,
Ami C G
bible skrývá to, co měl by nosit den,
zanechá ti v duši pláč, proč to všechno je a nač,
Ami C G
pomáhá, když na dně zmírá touhy sen.
2. Staré listy otvírám, čtu si slova, vždyť je znám,
kdo to psal, řekni, mámo, kdo to psal,
ten nás musel dobře znát, život žít snad tisíckrát,
zas ji schovej, mámo, každej by se smál.
R:

BÍDA S NOUZÍ GREENHORNS / MERLE HAGGARD

```
   C            F           C
1. Táta můj snad měří jen dva couly,
       G                        C
   ale dům má velkej jako boží chrám
                 F           C
   a peněz má, že neví, kam se koulí,
     D7                       G
   a stále píše, ať se vrátím k nám.
            C                F              C
R: Já raději sám bych s tebou třel jen bídu s nouzí,
        G                       C
   když tebe táta můj už nechce znát,
                        F                C
   on nezná rána, kdy mě jen tvůj dech probouzí,
       G                          C
   ani noc, kdy žárem nedá se už spát.
2. Pojď se mnou tam, kde řeka v údolí se kroutí,
   než ranní mlha trávu orosí,
   tam najdem zámek z vrbovýho proutí
   bez oken, jen s lůžkem z rákosí.
R:
```

BÍLÁ HORA KAREL KRYL

Emi G

Rec: Osmého listopadu šestnáctset dvacet u letohrádku Hvězda na Bílé Hoře zůstal z vojsk Království českého poslední praporec - moravský praporec Šlikův. U zdi letohrádku padl do posledního muže. Píseň nazvaná Poslední Moravan.

Emi G Emi G Emi G Emi G Emi

1. Pod bílou zdí má bláto barvu perleťovou

G D Emi G Emi

a zvony odletěly za větrem do Říma,

G Emi G Emi G Emi G Emi

obzor se rdí, můj táto, hanbou šarlatovou,

G D Emi

už jsme tu osaměli, z kříže se nesnímá.

2. Prapory mdlé už pálí ruce vlajkonošů,

jen oči pod přilbicí snad ještě doufají,

a mlhy zlé se valí do děr od hrabošů

i do ran na orlici, kterou už poutají.

D Emi

R: Rudý kohout na obzoru roztahuje spáry,

D Emi

hřeben větru rozčesává pera plamenná,

D Emi

věřili jsme na pokoru u popravčí káry,

D Emi H7 Emi G

zlatá doba nenastává, bude kamenná.

3. Je prý to ctí až na dno, zůstat pod prapory,

mít duši nestydatou a mozek bez ceny,

být králem lstí a snadno vzít si bez pokory

na svatbu se Zubatou železné prsteny.

4. Není to med, zas píti číši vrchovatou

a věřit na proroky v chorálu polnice,

sto černých let nám svítí hvězdou jedovatou

na erbu pro otroky - pro naše dědice.

Emi H Emi G Emi H Emi G Emi G Emi G Emi

R: + bude kamenná, bude kamenná ...

BÍLÁ PANÍ BOKOMARA

C Dmi F G
1. Je déšť, zima a noc a vítr tiše zuří,
C Dmi F G
křesťané spí sladce, jak píšou na věncích,
C Dmi F G
a jenom bílá paní chodí po cimbuří,
C Dmi F G C Dmi G C Dmi G C
chodí už třista let a nemá absencí.
Dmi Emi F
R: Kde jsou noční příplatky a kde je dovolená,
Ami Emi F G
dešatné, rizikové, valorizace,
Dmi Emi F
jde s hlavou vztyčenou a ani nezasténá,
Ami Emi F G
a nejspíš ani nezná zákoník práce.
2. Je déšť, zima a noc a vítr divnou zpívá,
jen psové u své boudy žalostně zavyjí,
z cimbuří bílá paní do černé tmy se dívá
a čas ji šichtu měří železnou rafijí.
R: Kdy jí ta šichta skončí a co ji po ní čeká,
pro koho se strojí, drží linii,
kastelán notorik a žena na něj štěká,
a rytíři už tady asi nežijí.
3. Je déšť, zima a noc a vítr ztratil kabát,
my ztratili víru a srdce nehřejí,
a jenom po cimbuří chodí žena slabá,
chodí už třista let s láskou a nadějí ...

BÍLEJ TIRÁK VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

G D7
1. Hvězdnatou nocí přijíždí můj bílej tirák,
G
na brzdy dupnu a zeptám se:"Pánové, kam?",
H7 C
u mě se platí písničkou za každej kilák,
D7
až uslyší kytaru, i hvězdy se přidají k nám.
2. Kdyby šel po světě snad jenom jedinej tulák,
zhloupnul bych pro něj a kam by chtěl, tam bych ho svez',
v nebeským hotelu ještě mu poručím tuplák,
aby ti v neděli o jednom chlápkovi řek'.
G Gmaj7 Emi D
R: Dívej, už na nebi rozsvítil světla bílej vůz,
Ami G
dívej, zastaví hvězdám a sveze je cesty kus,
Gmaj7 Emi D
dívej, ten šofér má za sebou měsíce bílou zář,
Ami D7
dívej, až bude nad tebou, rukou mu zamáváš.
3. Možná, že jednou za tebou přijedu domů,
jen tak se kouknout, co novýho a jakpak se máš,
maličkej dárek přivezu ti k tomu:
stříbrnej prach, co nachytám po cestách.
4. Každou noc řídím velikej bílej tirák,
co o něm v sobotu písničky slýchávám,
odřenej frak a na hlavě černej širák,
tak, slečny hvězdy, nasedat, a jedeme dál!
R:
G D7
*: Hvězdnatou nocí přijíždí můj bílej tirák,
G
na brzdy dupnu a zeptám se:"Pánové, kam?"

BILLY ŠPUNT RANGERS - PLAVCI

```
      G                                                        D
1. Když jako kluk četl v kovbojkách, chtěl rovnat sám se hrdinům,
                                                        G
   nechal si mužně říkat Bill, ale zůstalo mu Billy Špunt,
                                                          C
   jako každej, i on fotbal hrál, žádnej tým ho nechtěl vzít,
         (C)          G                  D              G
   [: byl malý, sláb, no Billy Špunt, tak k čemu by ho měli mít? :]
2. Víc bratr s léty mohutněl a táta ho měl proto rád,
   on zůstal špunt, zato nesmutněl, ale uměl se i sobě smát,
   a když rukoval, tak i četař se smál, komu že to velet má,
   ale [: jednou i on překonal svoji malou výšku sám. :]
    C                     G                Emi
R: Billy překonal ji sám, Billy překonal ji sám,
    G           D       C               G
   jednou i on překonal svoji malou výšku sám.
3. A bratr, ten už zatím hrál za nejslavnější tým,
   svůj díl štěstí by mu jistě přál, ale ono raději šlo s ním,
   a pak jeden den si dětí pár začlo jen tak s řekou hrát
   a [: ze všech lidí jenom Bill měl odvahu se s vodou prát. :]
R: Billy překonal se sám, Billy překonal se sám,
   život dal, aby zachránil, překonal svou malou výšku sám.
```

BÍLÝM KONÍM COP / MICK JAGGER, KEITH RICHARDS

```
     Hmi  G   Hmi      G
1. Bláznivý tvý tóny jsou,
    Ami        C      G         D
   za krokem bláznů tvý slova jdou,
    Hmi        G   Hmi       G
   bohatství snad nás zachrání,
    Ami       C       G      D
   nemáš to štěstí a já nadání.
    Ami   C   G      F          C
R: Bílým koním snad mávat teď smím,
    Ami   C   G       F         C
   bílým koním, jsou volní, to vím.
2. Já nemám nic, jen zpívám,
   jsem stále stejný, cítím se sám,
   mám touhy svý: pár koní mít,
   předhonit času běh, cválat a snít.
R:
3. Tak žijem dál, zmizel i smích,
   pár cizích lidí do snů zhroucených,
   chtěl jsem jít pryč, zůstávám,
   dál s dvojí pýchou svejch pár koní mám.
      Ami   C   G       F         C
R: + bílým koním, jsou volní, to vím,
       G   F         C
     jsou volní, to vím ...
```

BIVOJ KAREL KRYL

Ami G Ami E Ami

Ami G Ami E

1. Z chyže pod horama hotel Panorama buduji,

Ami E Ami

maje po levici svoji polovici svalnatou,

G Ami

v tom panoramatu mezi horama tu sleduji

E Ami

pannu pololvici s horní polovicí hřivnatou,

C G C

panna pololvice řízek z kralevice smažila,

G E

mýdlem polila se, potom holila se v poklusu,

Ami G Ami

vypadala směšně, když se bezúspěšně snažila

G Ami

horní polovici dáti k dispozici cirkusu,

C G Ami E Ami E Ami E Ami G Ami E Ami

la la la ...

2. V hrsti perořízek, jedl Nero řízek v jeteli,
vzadu Apeniny, kilo huspeniny v popředí,
vsedl do žiguli strýce Caliguly, chcete-li,
vzal na půdě lati, jel si udělati prostředí,
v stínu Kolosea seděls' v karose a netušil,
že je volovinou hrát si s hořlavinou u latí,
vatra nectila tě, bratranec ti latě vysušil,
domy plápolaly, požár udolali mulati,
la la la ...

3. Povím třemi slovy, co se Přemyslovi povedlo,
jeda v čele voje, našel u Bivoje Libuši,
Líba drapla dýku, křikla na vladyku:"Nemehlo!
Kde si bol tak dlho?", Bivoj popadl ho za uši,
na hrb si ho hodil, pak se k hradu brodil potoky,
znaje, našlápne-li někde na šrapnely, vyletí,
jeden vylekanec, zařval:"Hele, kanec divoký!",
pak to ohlodali, do knížek to dali pro děti,
la la la ...

4. Kterak, na mou věru, zahnat nedůvěru k vrchnosti,
když mě kontrolují, i když na Metuji vesluji,
čtu si Dürrenmatta a mám dilemata s věrností,
krátce před zatčením žiji s přesvědčením ve sluji,
a když na pivo je, myslím na Bivoje - zemana,
čtu si Calderona, myslím na Nerona - paliče,
doma v polici je tajná policie schovaná,
tak si na němého hraji v domě mého holiče,
la la la ..., tak si na němého hraji v domě mého holiče ...

BLANICKÁ KUŘATA KAREL PLÍHAL

```
 C          Ami        F       F/E   G
1. Tam v hoře blanické spí vojsko - naše spása,
 C        Ami      F      F/E G
   tak nás to učili a tak to bude asi,
 F        G         C      C/H  Ami
   jenže čas pokročil a my, z krve a masa,
 F      C          F       F/E    G
   čekáme s odevzdáním, až nás Blaník spasí.
2. Kuřata z Xaverova mají stejnou šanci,
   blanická kuřata si taky dávaj' dvacet,
   kdekdo nám svítí, jenže tma je jako v ranci,
   lezeme na strom, který jiní začli kácet.
3. Blaničtí rytíři si spokojeně chrní,
   tudíž: není tak špatně, aby nemohlo být hůře,
   proč potom strkat hlavu do koruny z trní,
   když ti ji nasadí to xaverovský kuře?
4. Jsme záznam na desce, co má jen jednu drážku,
   kdysi to mohla býti progresivní deska,
   kdysi to bejval šlágr, že jo, pane Hašku,
   no ale vážně: poslouchal byste ji dneska?
5. Věděl jste dobře, že je blbost věčně stejná,
   i když je vysílána super-hifi-quadro,
   ty mouchy pořád dělaj' na obrazy lejna
   a ten pan Brettschneider má jenom jiný kvádro.
6. Možná by stálo za to, z nějakýho fondu
   uvolnit částku, třeba v rámci odzbrojení,
   do hory blanické pak zavést vrtnou sondu,
   abychom zjistili, že v hoře nikdo není.
7. Že je to stejná hora jako každá jiná,
   v tomhletom případě, no teda, Pánbůh s námi,
   nezbyde přiznat, že je všechno naše vina,
   že oni spasitelé vlastně jsme my sami.
8. Zatím jen donášíme, žvaníme a spíme,
   někteří makají a jiným rostou pupky,
   jde jenom o to, zjistit, co v nás vlastně dříme,
    C       F        C       F       C    F  G       C
   zdali ti rytíři, zdali ti rytíři anebo ty kuřecí drůbky.
```

BLÁTIVÁ CESTA PACIFIK

```
        C                   Emi
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
         F          C
   cestou dál nechceš jít,
          F         C    Emi
   kde jen máš touhu bláznivou,
          Dmi               G              C
   kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.
   Ami       G              Ami
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
    C         G       C
   ve slunci kotě usíná,
   F          G            C          Ami
   a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
    D7                   G
   život prej stále začíná.
2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
   jak dříve šel bys asi rád,
   z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
   čas běží, je to ale znát.
R:
3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
   do trávy hlavu položíš,
   zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
   po jiným ani netoužíš.
4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
   nad jezem kolébá se prám,
   kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
   a přesto necítíš se sám.
R:
```

BLÁTIVÁ STRÁŇ KAREL KRYL

```
  Ami G Ami G    Ami G Ami G
1. Blátivá    je stráň
     Ami G  Ami G E
   s trávou spálenou
    Ami       G      Ami        F
   [: a zády k loučím lístkem se loučím,
     Ami        G           Ami
    lístkem se loučím s Alenou. :]
2. Záda císařů
   nespí v bodláčí,
   [: vždyť přece pro ně ranění koně,
    ranění koně nepláčí. :]
   G
R: Na obzor nad mou tužkou
  Ami
   svítání bílou stužkou
  G                     Ami  G Ami G
   lhalo mi světlou barvou oceli,
   G
   že rety Aleniny,
   Ami
   rány a spáleniny
   G       F        E
   polibky hojivými zacelí.
3. Smířlivý jen déšť
   řekne vesele,
   [: že svíci hvězdnou zítra mi vezmou,
    zítra mi vezmou andělé. :]
```

BLÁTO NA BOTÁCH HOP TROP

C Dmi F C B^b
1. Vlídnej mech, vůní dech podhoubí a mokrý hlíny,
F C G$^\#$ C
jehličí a smůly borový,
Dmi F C B^b
žádnej spěch, příkrej břeh smáčí ubrečený ráno,
F C G$^\#$ C
když se nízko válej' mraky syrový.
G Emi C G
R: Máš bláto na botách a neholenou tvář,
Emi Ami Emi Ami
na trati v údolí to každej šutrák poví,
G Emi C G
že z pátku k neděli se k vechtru doflinkáš,
Emi Ami D
čekáš na vlak a hrb tě bolí.
2. Pět dní dřeš, pak zas jdeš zpátky tam, kde cejtíš vůni
jehličí a smůly borový,
a když chceš, línej jseš, lehneš si a koukáš,
jak se nízko válej' mraky syrový.
R:

BLÁZEN ZA KOMÍNEM NEZMAŘI

Emi H7 D A
1. Asi na tom záleží, vím, kdy neuhýbám,
Emi H7 C H7
trochu jako závaží hluchá místa jsou,
Emi H7 D A
na každičkým nádraží slepá kolej bývá,
Emi H7 C H7
ani stromy v alejích svým stínem nepohnou.
G D Emi A7 D
R: A já, blázen, potají sedám za komínem
G D C H7
s temnou nocí na dlani tichu naslouchám,
G D Emi A7 D
a když všichni rozdají to, co se léčí vínem,
G D C H7
každé další vítězství splácí mlčením.
2. Na cukrových homolích málo místa zbývá,
zablýsknutí prstenů zítřkům nepřidá,
zamlžené okolí a sníh, co všechno skrývá,
zůstat nebo odejít, sen hodit plamenům.
R: **Emi H7 D A Emi H7 C H7**
Emi H7 D A
*: Nataženým budíkům hodně síly schází,
Emi H7 C H7
do děravých okapů dráty naráží.
G D Emi A7 D
R: + a když všichni rozdají to, co se léčí vínem,
G D C H7
každé další vítězství splácí mlčením ...

BLÁZNIVÁ MARKÉTA JAREK NOHAVICA

Cmi G G^7 Cmi

1. Bláznivá Markéta v podchodu těšínského nádraží

Fmi Cmi Fdim Cmi G^7 Cmi G^7 Cmi

zpívá, zpívá, zpívá a zametá,

G G^7 Cmi

je to princezna zakletá, s erární metlou jen tak pod paží,

Fmi Cmi Fdim Cmi G^7 Cmi G^7 Cmi

když zpívá, zpívá, zpívá a zametá.

Cmi G^7

R: Vajglové blues, rumový song, jízdenková symfonietta,

Cmi G^7

pach piva z úst a oči plonk, to zpívá Markéta,

$D^\#$ G^7 Cmi Fmi Cmi Fdim Cmi Fdim Cmi G^7 Cmi

bláznivá Markéta, la la la la la la la la la la la.

2. Famózní subreta na scéně válečného šantánu

byla, byla krásná k zbláznění,

Líza i Rosetta, lechtivé snění zdejších plebánů,

byla, byla, byla, a není.

R:

3. V nádražním podchodu jak v chrámu katedrály v Remeši

ticho, ticho, Markéta housku jí,

pak v jednom záchodu své oranžové blůzy rozvěší,

a já ji, a já ji, a já ji miluji ...

BLÁZNIVEJ DEN NEZMAŘI / PEPA ŠTROSS

D F#mi
1. Bláznivej den se batolí z plen,
D7 G
vítr jak fén a pivo jako křen,
Gmi
znáš pár pěknejch míst,
D H7
že bys radostí písk',
E7 A7 (D)
já blázen.
2. Sluneční zář mi rozjasní tvář,
ale i šedivej mrak má svoje kouzlo a tak,
dál šlapu světem,
a pod námětem všedních dnů
z maličkostí skládáš prostý štěstí.
G Gmi
R: Pozoruju děti v parku nebo frontu na polárku
D D7
a ouřady, jak se zvolna budí,
G Gmi D D7
to je recept, jak se nuda nudí.
G Gmi D
Pod pavučinou troleje zpívám si jen tak z voleje
H7
třeba o ničem ale s chutí,
E7 A7
já blázen.
3. Jseš bláznivej flink a mák makovej,
život je swing - tvůj názor světovej,
to nemá vadu, když náladu máš toulavou,
z maličkostí skládáš prostý štěstí.
R:
4. Bláznivej den se batolí z plen,
vítr jak fén a pivo jako křen,
znáš pár pěknejch míst,
že bys radostí písk',
H7 E7 A7 D
z maličkostí skládáš prostý štěstí,
H7 E7 A7 D
z maličkostí skládáš prostý štěstí,
H7 E7 A7 D
z maličkostí skládáš prostý štěstí.

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA PAVEL DYDOVIČ

```
   G              D              C          G
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
                        D             C          G
   kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
        D                  C
   já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
        A                 C         D
   zas má bílej plášť a v okně je mříž.
   G              D
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
      C                 A
   a můžeš hřát, ty mě můžeš hřát,
           G          C               G          C
   vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
                G           C       G
   jestli ty v mých představách už mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
   zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
   proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
   když tebe mám rád, když tebe tu mám.
R:
```

BLAŽEK I. PAVEL DOBEŠ

```
 C                      F     C
1. Měl sem rad Blažka jak svojiho synka,
   F       C                G
   z jedneho hrnka sme kafe pili,
 F           C     F          C
   vymetli sme kina, takovi sme byli,
                     G      C
   a žadnu srandu sme nězkazili.
2. Žizeň sme hasili v knajpě na nadraži,
   a jak byl v raži, jak už ho měl,
   do jedne tlapy chytnul dva chlapy,
   aji do lochu bych misto ňho šel.
3. Loni se u nas povyšovalo,
   na vyšši mista za vyšši plat,
   to se robi dycky automaticky,
   jak kerysi chachar zdrhně na Zapad.
4. Za ten děň pluvnul by sem si do ksichtu,
   bo sem se zdržel u jedne ženy,
   a jak sem po absenci přišel na šichtu,
   tak už byl Blažek povyšeny.
5. Tym padem Blažek mi včil robi šefa,
   tuš to je trefa, tuš to je gol,
   tuš to je drama, takovy flama,
   ulice máma, otec alkohol.
6. Dejtě se všeci přejeť rychlikem,
   kozla zahradnikem stě zrobili
   a pytlaka hajnym a zloděja tajnym,
   to stě se pěkně vybarvili.
7. Dyť je to gauner a sviňa sprosta,
   duševně silně zakřiknuty,
   na prstach s bidu počita do sta
   a vyšmatlane nosi buty.
8. Od jiste doby němam rad Blažka,
   k svatku mu ruku něpodam,
   a jak na mopedu přes kaluž pojedu,
   schvalně ho dycky ochlustam!
```

BLAŽEK II. PAVEL DOBEŠ

```
 C              F     C
1. Zima jak sviňa, počasi divne,
 F       C              G
typická chuze, napadny vzhled,
 F            C     F             C
jestli je to Blažek, tak to se mnu švihne,
                 G      C
bo sem ho neviděl už osm let.
2. A včil ho potkam na Kuřim rynku,
odepsaneho kamarada
co ty tu robiš, ztraceny synku,
tuš, to zas bude hitparáda.
3. Zabuchnul Toyotu zapadni značky,
hlásil se ku mně tak jako dřiv
zašli sme spolu do Džbanu dolu
na jednu kolu a čtrnact piv.
4. Že prej co řikam na všecky ty změny,
- no vyhlidnul sem si šikovny smrk -
na šachtě pro mě robota neni,
a doma by ubyl hladovy krk.
5. "Zanechej zpěvu truchlivých písní,
s finanční tísní si poradíš sám,
nechcu ti radit, ale obrať se na mě,
o velkých penězích sonátu znám.
6. Celé to všecko počítač řídí,
adresy třídí, no, jasná páka,
položíš marky, seženeš lidi
a počkáš s kufrem na pošťáka."
7. Pokryl jsem utratu - všecky ty čarky,
kupil jsem marky a odhlasil plyn,
konto jsem poslal do Živnobanky
k učelum firmy Blažek & syn.
8. Kdysi sme Blažkovi dosť ukřivdili,
řeč byva někdy ostra jak ryč,
člověk na šachtě robi bez bryli,
lehko se zmyli, no, to už je pryč.
9. Už je to dobre, zima jak sviňa,
nejhorši srovnat se v kratke době
s pocitem, že jsem veliky bohač,
a jak to vysvětlit svoji robě.
```

BLIZARD GREENHORNS / H. HOWARD

C C7 F C

1. Když jde blizard s vichřicí, já sám jedu vánicí

G

a na cestě jsem už skoro celý den,

C C7 F C

jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,

G Ami(C)

[: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :]

2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou

a můj koník už je taky unaven,

sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,

[: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :]

3. Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčnej chlad,

vítr stopy ničí jako ráno sen,

tak se nocí probíjím, z láhve brandy popíjím,

[: a jen tři míle mi zbývaj' k Mary Ann. :]

4. V dálce světla zaplály, to mý oči hledaly,

potíž je jen v tom, že nemůžu dál,

na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát,

[: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :]

5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,

tvář měl bílou a oči jako len,

v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hřát,

[: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :]

BLIZARD LOKÁLKA / H. HOWARD

C C7 F C

1. Když jde blizard s vichřicí, dám si ovar s hořčicí

G

a zalezlej jsem doma celej den,

C C7 F C

v láhvi doušek rumu zbyl, proč bych v klidu nepopil,

G Ami(C)

[: vždyť jen stanic pár je metrem k Mary Ann. :]

2. Kam bych nocí šílenou vláčel kostru, zvlášť tu svou,
začínám být mírně unaven,
sčítám sklínku za sklínkou, pak se vydám za milkou,
[: vždyť jen stanic pár je metrem k Mary Ann. :]

3. Stín můj nemůže a pad', uštval ho ten věčnej chvat,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí propíjím, další výklad rozbíjím
[: cestou, která míří k Mary Ann. :]

Rec: V dálce světla zaplály, prej mě dlouho, dlouho hledali,
potíž je jenom v tom, že nemůžu dál,
do dlaní si hlavu dám, škytnu a pak zašeptám:
[: "Která z vás je, hoši, Mary Ann?" :]

4. Tak ho našli za pár dní v jedný cimře nevzhledný,
tvář měl bílou, na sobě bílej len,
v ruce láhev a v ní, žel, rozpuštěnej Gastrogel,
[: nadpraporčík nebyl Mary Ann. :]

BLÍZKO LITTLE BIG HORNU GREENHORNS / LEON PAYNE

```
          Ami
1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
                                Dmi
   tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
       Ami                      Dmi
   modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
       Ami                              A
   a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.
    A                                       E7
R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
                                       A
   pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
                                            D
   kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
         E7                    A          Ami
   proč Custer neposlouchá ta slova varovná?
2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
   táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
   marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
   jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
R:
3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
   padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
   límce modrejch kabátů barví krev červená,
   kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
   pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
   kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
   proč Custer neposlouchal ta slova varovná?
4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
   v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
   cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
   tam uprostřed svých vojáků leží i generál.
R:
```

BLOND HOLKA SAMSON

G C G Ami G D7 G

1. Bydlela u nás ve vchodu blonďatá holka, žádná dáma,

Hmi Ami C Hmi G D7

kluci ji zvali na sodu, říkala: díky, já radši sama,

C G D7

vlasy malinko přes čelo a do nosu trochu jí pršelo,

G C G

tak dívčí, až to bolelo,

C G C G C G D7 G

a já se styděl, jen jsem ji viděl, na co v mý hlavě se myslelo.

2. Prázdniny spadly do léta, jen vítr rozvál pampelišky,

ta dívka jela do světa a já pro ni verše střádal z knížky

a jenom v noci ve spaní bral jsem jí hlavu do dlaní

a špatně šlo mi vstávání,

ten, kdo si počká, ten prý se dočká, takže mi zbylo to čekání.

3. Ještě noc voní děvčaty, už vlaštovek jsou plný dráty

a cesty zjara počatý jsou konce sukní rozevlátý,

některé letní příběhy končí bez lásky, bez něhy,

tak i můj skončil pod sněhy,

nesmělý trouba, co trochu moc hloubá, vzbuzuje vždycky jen úsměvy.

4. Umřel rok, asi hodně pil, už zase kvetou vlčí máky,

každej svou šanci uchopil a nased' na svý vlastní vlaky,

každej svou vlastní kolejí, tak lidé lásku ztrácejí,

tak končí každý, kdo klame ji,

a svobodná máma chodívá sama s kočárem naší alejí.

BLOUDIVEJ BRZDAŘ HOP TROP

```
  Hmi            A        D                  A
1. Klávesy pražců jsou němý, o šínách se mi i zdá,
        D         A          D          A
   vždyť já prošel po tratích celou svou zemí,
      Hmi     A          Hmi
   však málokdo píseň mou zná.
2. Tóny má z jisker a sazí,  rytmem je dunění kol,
   je silná jak rachot, když vlaky se srazí,
   a temná jak smuteční chór.
  A                   Hmi   A                      D
R: Bloudivej vekslař mi říká: každej, kdo trošku mě zná,
 A                      Hmi
   tulák, co všechno už ztratil,
 G         D        A
   jen svoji písničku má.
3. Jednou, až roky mě srazí, můžete jed na to vzít,
   že s tratí jsem srostlej a píseň svou přenechám
   každýmu, kdo bude chtít.
R:
```

BLUDIŠTĚ KAREL KRYL

Ami G Ami G Ami G Ami G Ami

Ami G Ami G

1. Fasády v ulici plničké spadu,

Ami G Ami G

navěky v pozici černého vzadu,

C G Ami(C) G

ve jménu jistoty ulité z vosku

Ami G Ami G Ami

trousíme bonmoty z bludiště mozku.

2. Uvadl rozrazil na břehu Svratky,
paprsek rozmrazil vajgly a zvratky,
po léta v amoku, lhostejní lety
pálíme od boku uťaté věty.

3. Vlk v kůži berana z paměti smazal,
že horší tyrana je jeho vazal,
a bída vřezala do hnízda jiřic,
že horší vazala je jeho biřic.

4. Nuceni legií k povinné lásce,
v carově režii chválíme správce,
jsme ti, kdo přežijí zimy i jara,
v správcově režii vítáme cara.

5. Civíme na Labe, doufáme skrovně,
že za nás vyhrabe kaštany z ohně,
nuzákům v chatrči daruje chleba
a kostrč nastrčí, bude-li třeba.

6. Pijeme kořalu, cpeme se masem,
opilí ze žalu, s plačtivým hlasem,
s pokorou mužiků s rukávy z klotu

Ami G Ami G

hrajem si muziku, hrajem si muziku

Ami G Ami G Ami

hrajem si muziku na cizí notu ...

BLUDNÝ HOLANĎAN KAREL KRYL

```
                Ami              E
1. Pod branou vítězů, co nikdy nevyhráli,
                                  Ami     E
   bez zlatých řetězů a zvonů z katedrály,
           Ami              Dmi
   zelení molodci z romance iluzorní,
             Ami              E
   po matce sirotci, po otci bezprizorní
              Ami E
   hrajeme v karty.
2. Růžový kavalír uprostřed paviánů
   zahodil bandalír i šavli z porcelánu,
   svět civí na zátku, zatímco setmělo se,
   pasy jsou v pořádku a whisky na podnose
   s tyčinkou na rty.
             E             Ami
R: Hrajeme hbitě o trojité es:
                 Dmi                 Ami
   tvar hadího hřbetu či gotických sošek,
                  Dmi                 Ami
   flinty jsou v žitě a na hlavních rez,
       Dmi                 Ami                    E
   a svoboda je tu, vždyť bijem se o šek - toť zvyk!
3. Dva centy životů a slunce sbohem dává,
   hledáme jistotu, které se nedostává,
   na hrdle znamení obojku otrokova,
   lezeme shrbení, zaliti do olova
   jakési víry.
4. Paměť je v bankrotu a z domu nevychází,
   čest stojí u plotu a kamením se hází,
   cit s hlavou hovězí vybírá popelnice,
   a pravda? Vítězí - slepá jak řeholnice,
   oděna v díry.
           E               Ami
R: Rezavé ráno a mlha jak med,
                 Dmi                 Ami
   tak podivně sladko jak z chrlení krve,
                 Dmi                 Ami
   čteš, co je psáno, až k písmenu "zet",
       Dmi                    Ami       E            Ami
   už nekřičíš "matko!", je ticho jak prve, jen vzlyk!
```

BLUES KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)

```
      C          F                 G           C
1. Když na pavouka sedne blues, tak přestane tkát sítě,
            F           G         C
   zaleze si do kouta a pláče jako dítě,
  F           C          D7         G
   vybrečí se, vysmrká se do mušího křídla
     C             F            G          C     G
   [: a pustí se s novou vervou do shánění jídla. :]
2. Když na verlybu sedne blues, tak ponoří se ke dnu,
   a když to není zrovna v lednu, klidně si k ní sednu,
   polechtám ji bublinkama, poplácám po hřbetě,
   [: a je opět spokojená v tom verlybím světě. :]
3. Když na kudlanku sedne blues, no, snad to zpívat mohu,
   vyšplhá se na kytku a pomodlí se k Bohu,
   ledva co se vyzpovídá, zanechá hřích hříchem
   [: a zamoří paseku svým nakažlivým smíchem. :]
4. Když na papouška sedne blues, tak vykašle se na zob
   a pod zobák si zanadává v rámci slovních zásob,
   a pak se vrhne na mrkvičku, pokud jsme mu dali,
   [: a zase je to ten papoušek, tak jak jsme ho znali. :]
5. Když na člověka sedne blues a všechno na něj padá,
   zakoupí si láhev vína a pak písně skládá,
   smutek ho však nepřestane pod srdíčkem bodat,
   dokud se mu nepodaří aspoň jednu prodat,
   dokud se mu nepodaří aspoň jednu prosadit.
```

BLUES FOLSOMSKÉ VĚZNICE GREENHORNS / JOHNNY CASH

```
     G
1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
                              G7
   a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
      C                                G
   ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
    D7                                 G
   a máma mi říkala:"Nehraj si s tou pistolí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
   a ze  zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
   pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right
   a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádnej žert,
   sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
   místo jako kočka já utíkám jak slon,
   takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
   proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
   pravdu měla máma, radila:"Nechoď s tou holkou!",
   a taky mi říkala:"Nehraj si s tou pistolkou!"
```

BLUES HVÍZDAVÉHO VLAKU GREENHORNS / JIMMIE RODGERS

```
            C(F)
1. [: Poslouchej, jak ve stráni
                          (C)
      ozvěna šum kotle odráží, :]
         G
   až uslyšíš hvízdání,
                            C G C
   to můj vlak vjede do nádraží.
            C(F)
R: [: Jen mou rakev klidně
                 (C)
      víkem zandavej, :]
           G
   kdo však dál teď bude
                       C G C
   řídit můj vlak hvízdavej?
2. [: Už je dvanáct nula pět,
      za pět minut má vyjet můj vlak, :]
   kdo ho spustí ale vpřed,
   když já musím tu ležet naznak?
R: [: Jen mou rakev klidně
      na vůz nandavej, :]
   kdo však dál teď bude
   řídit můj vlak hvízdavej?
3. [: Dejte pryč ty věnce,
      strhejte ten černej flór, :]
   musím vyjet přece,
   zelenej mám semafor.
```

BLUES O HOTELÍCH JAREK NOHAVICA

```
    A
1. Na dvanáctém patře na hotelu Gomel,
    D7                                A
   na dvanáctém patře na hotelu Gomel
     E                    D7                  A   E
   mlela celou noc, tak jsem jí řekl: holka, domel.
2. A tam v šestém patře na hotelu Svět,
   a tam v šestém patře na hotelu Svět
   šlo to tam, a nešlo to zpět.
    A
R: Hotely, hotely, hotely,
   někdo umře v nemocnici, někdo v posteli,
    D7
   hotely, hotely, hotely,
    A
   ve mně se perou čerti s anděli,
        E D7    A E
   hotely, hotely.
3. A ve čtvrtém patře na hotelu Palace,
   a ve čtvrtém patře na hotelu Palace
   myslel jsem si, že mi nedáš, a tys' mě za ruku vzalas'.
4. A ve čtvrtém patře na hotelu Černý kůň
   a ve čtvrtém patře na hotelu Černý kůň
   řekla mi: chlapče, ty jsi ale pěkný kůň,
    A
*: Hotely, hotely, hotely.
5. Ve třicátém patře na hotelu Voroněž,
   ve dvacátém patře na hotelu Voroněž,
   tam nespí žádné holky ani kluci, tam spí jenom moloděž.
R:
6. A ve třetím patře na hotelu Slavia,
   a ve třetím patře na hotelu Slavia
   ona byla, ale taky já.
7. A tam ve výtahu na hotelu U Beneše,
   a tam ve výtahu na hotelu U Beneše
   když jsi plešatý, tak nikdo tě neučeše.
8. A tam u recepce na hotelu Jelen,
   a tam u recepce na hotelu Jelen
   ona byla modrá, a já byl zelen.
9. A tam v grandhotelu na hotelu Bory,
   a tam v suterénu v grandhotelu Bory
   popíjel jsem v čaji brom, vzpomínal na svoje love-story.
        A
*: Hotely ...
10. A tam v pátém patře na hotelu Pjast,
    a tam v pátém patře na hotelu Pjast,
    když jsem si na ni lehl, řekla: za to může chlast.
11. A tam v druhém patře na hotelu Trsátko,
    a tam v druhém patře na hotelu Trsátko
    řekla mi: pohádko, bylo to hezké, ovšem nakrátko.
12. A tam ve sklepě ve vinárně Itália,
    a tam ve sklepě v zeleném Itália
    všem bylo dobře a já jsem se veselil, vždyť taky já.
13. A tam u recepce na hotelu Říčky,
    a tam u recepce na hotelu Říčky,
    ty naše polohy, no to teda byly velké hříčky.
14. A tam na půdě na hotelu Adršpach,
    a tam na půdě na hotelu Adršpach
    koupila si sprej a stejně tam teda fakt byl velkej pach.
```

BLUES O NEPODANÉ RUCE NEZMAŘI

1. Dneska mám chuť uzamknout dveře na kliku,
   sednout si do knajpy s partou zedníků,
   schovat se pod sukni svý mámy
   a nepozdravit ani známý,
   to žes' mi nepodal ruku ani ze zvyku.

E G D E

2. Neřek' jsi cokoli, cokoli, cokoli,

F#mi C A

   lži, který nebolí, nebolí, nebolí,

E C#mi

   řek' jsi, že zášť má moje oči

A G F#mi

   a to je zřejmě těžkej zločin,

E G A E

   tak jsi mi nepodal ruku ani ze zvyku.

3. Bylo mi do pláče a z pláče do smíchu,
   když se dá do deště, zmoknu bez deštníku,
   chameleón zná barvy duhy,
   urážkou častuje ty druhý,
   taky jim nepodá ruku ani ze zvyku.
4. Příště si pamatuj, ty kluku z výlohy,
   móda se mění jako školní úlohy,
   užij si ve zdraví svý slávy,
   tíží na rozbolení hlavy,
   takže mi nepodáš ruku ani ze zvyku.
5. Budu stát na cestě, co nemá chodníky,
   lidi se míjejí jako auta patníky,
   to, že tě nepotkám, mě mrzí,
   ale i v hrobě bude brzy,
   [: tam už mi nepodáš ruku ani ze zvyku ... :]

BLUES O VELKÝCH PRDELÍCH JAREK NOHAVICA

Emi

1. Jak se tak zmenšujou byty a pokoje,
no vážně, jak se tak zmenšujou byty a pokoje,
Ami
je stále těžší, těžší, je stále těžší
Emi
dostat se do koupelny jen tak bez boje,
H7
vždycky ti pochybí místa kus,
Ami
vždycky ti překáží nějaké panely,
Emi
a proto zpívám blues
H7
o malých bytech a velkých prdelích.

2. Jak se tak zkracujou úřední hodiny,
no vážně, jak se tak zkracujou úřední hodiny,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
dostat se do socdemo či jiné ciziny,
vždycky ti pochybí nějaké plus,
vždycky jsou nějaké malé zádrhely,
a proto zpívám blues
o malých kanclích a velkých prdelích.

3. Jak je tak stále více nomenklaturních míst,
no vážně, jak je tak stále více nomenklaturních míst,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
mít diplom v kapse a být si jist, že budeš jíst,
vždycky jsi na hlavu mírně šus,
vždycky ti řeknou:"Takových jsme viděli",
a proto zpívám blues
o malých mozcích a velkých prdelích.

4. Jak nám tak řídnou řady folkových zpěváků,
no vážně, jak nám tak řídnou řady folkových zpěváků,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
nemít to na háku a nebýt v lapáku,
ať žije folkový realizmus,
ať žijou ti, co se se mnou přátelí,
já vám zpívám blues
o malých bytech, o malých židlích, o malých mozcích
Emi **H7** **Emi**
a velkých, hrozně velkých prdelích ...

BLUES PÁTÉHO KOUTU POKOJE RANGERS - PLAVCI / J. TALLEY

```
            Fmaj7 Dmi      Cmaj7
*: Zkazil jsem si všechno sám,
             Fmaj7 Dmi      Cmaj7
   v klidné řece plul můj prám,
             Dmi    G           C
   osleplý klid ti časem přihlásí
         Dmi           G        C
   jak břitva ostrou změnu počasí.
             C   Dmi      G
1. Všechno přišlo prostě tak,
    C      Emi Dmi        G
   nebylo vůbec, proč se bát,
         Dmi          G           C  Ami
   byl prám dlouho v moři, na cestách,
           Dmi          G                  C
   až se zranil pod hladinou na skrytých krách,
          Dmi           G            C       Ami
   denně namlouvám si, že by to tak mohlo být:
       Dmi             G              C         Ami
   já zazvoním, ty mě necháš před bouří se skrýt,
      Dmi           G      C       Ami
   v motelích vymýšlím si tuhle hru
       Dmi        G                C
   a broukám na svém lůžku jedno blues.
           Emi Dmi       G
R: Jedno blues, stejný blues
   Dmi           G       C        Ami
   o tom, že tu má žena se mnou je
       Dmi          G         C
   a stojí v pátém koutě pokoje.
2. I teď žiju na cestách,
   kdopak ví o tvých adresách,
   mám lístek, zatím nevím, kam to je,
   na stání v pátém koutě pokoje.
   Chtěl jsem mít hory v dlani, bod, a pohnout svět,
   že na to stačím sám, to jsem se splet',
   v motelích vymýšlím si tuhle hru
   a broukám na svém lůžku jedno blues.
R:
```

BLUES PRÁZDNÉHO MOTELU GREENHORNS

```
        C         F        C
1. V tom motelu to zaváněla mrtvou sezónou,
   F                        G
   tiše byl slyšet jukebox hrát, hrát, hrát,
      C               F           C
   a tak jsem k němu popojel tou neonovou tmou,
      F                   G
   v motelech opuštěných já spím rád.
    Ami                  C      Ami                     C
R: Bylo to třináctého v pátek, jak černý kocour smolný den,
   Ami                     C   Ami    F                       G
   a přece byl v mé duši svátek - já viděl tu nejkrásnější z žen,
   Ami                     C     Ami                      C
   opřená stála o skříň hrací, každá mince byla stejné blues,
    Ami                  C        F                         G
   ta její píseň se mi vrací dál, i když dávno zmizel její vůz.
2. V tom motelu teď u jukeboxů často sedávám
   a její blues se stalo písní mou,
   a jen rubín sklenky od vína tu hoří přede mnou
   a nikdo nepřijíždí tmou, tmou, tmou.
R: Týden co týden každý pátek musím se stejným směrem brát,
   točím svůj motor do obrátek výš, když vidím neon proti nebi plát,
   dnes je právě třináctého k ránu a zas novou minci musím dát,
   když zavřu oči v zlatém ránu, já vidím ji tu u jukeboxů stát.
3. Pomalu blues doznívá a na rám okenní
   dopad' svit reflektorů dvou, dvou, dvou,
   dlouhé týdny čekal jsem na tohle znamení,
   teď rychlé kroky slyším tmou, tmou, tmou.
```

BLŮS PRO PAPÍROVÝ DĚFČE KAREL KRYL

Ami F E

Ami

1. Mý malý děfče, jsi smutný jak to blues,

F E

jsi smutný jak to blues, který si zpívám,

Ami

mý malý děfče, reklamo modrejch blůz,

F Ami E

reklamo modrejch blůz, vodpusť, že zívám.

Ami

2. Mý malý děfče, ty smutný voči máš,

F Ami E

ty smutný voči máš, tak pudu s tebou,

Ami

mý malý děfče, snad štěstí přivoláš,

F E Ami

snad štěstí přivoláš, když hnáty zebou.

Ami

3. Mý malý děfče, to děfče z plakátů,

F E

to děfče z plakátů, co visej' na rohu,

Ami

mý malý děfče snad na mě čeká tu,

F E

snad na mě čeká tu, poslaný po Bohu.

Ami

4. Mý malý děfče, z flašky ti napít dám,

F E

z flašky ti napít dám moc dobrej džús,

Ami

mý malý děfče, pak zas ti zazpívám,

F E Ami

pak zas ti zazpívám to svoje blůs ...

BLUY BRINK GREENHORNS

```
        Dmi                 A         Dmi
1. Byl chlapík, co říkal si "pan Bluy Brink",
                          C         Dmi
   ten ovcím svejm rozuměl a nebyl flink,
                            F         A
   on vostříhal denně jich dvěstě jak nic
       Dmi                 A       Dmi
   a třicet piv spořádal, někdy i víc.
2. A Jimmy, náš barman, co čepoval drink,
   ten byl z toho špatnej, jak šel Bluy Brink,
   moc brzo von přicházel, pozdě šel ven,
   pil od rána do noci přes celej den.
3. Byl ranní čas, Jimmy když čistil svůj bar,
   měl džbán a v něm vitriol, třel fleků pár,
   v tom Bluy jde žíznivej, řve hlasem zlým:
   "Hej, ať je to, co je to, Jimmy, sem s tím!"
4. To neučí dějepis, nezná to tisk,
   že dá se pít vitriol na holej pysk,
   řek Bluy:"No to je mok, co v sobě mám,
   teď Stephenson uvidí, jak stříhat znám!"
5. Když Jimmy tak celej den u šenku stál,
   byl skoro už nemocnej, jak se moc bál,
   že Bluy je studenej, chvěl se jak list,
   krk ouzkej měl, nemoh' nic mluvit a jíst.
6. Jen vodemknul druhej den Jimmy svůj krám,
   no kdo čeká u dveří, jako Bluy sám,
   má vožehlý obočí, fousy jak rez
   a na kůži místa jak prašivej pes.
7. "Já vždycky jsem myslel, že dovedu pít,
   teď vidím, že vo mejlku muselo jít,
   už vím, co je silnej a pořádnej drink,
   když zakašlu, chytne fous," řekl Bluy Brink.
```

BOBŮV HROB GREENHORNS

```
          C
1. Stín Bloodwoodu pad' na ten tichej hrob,
                        F
   odkud vidět je Idle Hog,
       C                   Ami
   my dali tam kříž, aby spát mohl Bob
          Dmi             G
   a nás nestrašil jeho krok,
       C
   i jméno a den někdo na strom vyryl,
                              F
   že tu konec vzal cesty svý,
         C            Ami
   však namísto toho rum ho zabil,
            Dmi   G          C
   tak tam vyškrábal: tiše spit.
2. Vždyť Boba snad znal celej Overland,
   on prostě starej tulák byl,
   duch venkovskejch cest, prachu konzument,
   měl jen chlebník, žádnej cíl,
   když vítr sem fouk' vůni borovic
   a s ní zahučel vodní proud,
   tak změnil se Bob, trošku poblednul víc,
   jak by přes něj se chystal plout.
3. Hlas cizí tak měl, tiše hovořil:
   už jde pro mě můj doprovod,
   já kdysi, ach, dávno voják jsem byl,
   teď jsem opilej vrak a šrot,
   kde Bloodwood má stín, právě tam chci spát,
   a když smůla vám vezme dech,
   jen zkuste můj hrob znova překopat,
   pak snad pomine ten váš pech.
4. Já slyšel jsem, jak ještě promluvil,
   trošku vzduchu chtěl nalapat,
   chtěl dál něco říct, ale neměl už sil,
   a v tu chvíli zpět mrtvej pad',
   tak skončil dnes Bob žití toulavý,
   je už tam, kam my všichni jdem,
   jen zmařil svůj čas, všechny síly svý,
   a pak tiše ho skryla zem.
         D
5. Čas přišel pak zlej, všude suchopár,
                              G
   vyschla do kapky voda z jam,
         D              Hmi
   skot mučila žízeň, trápil žár,
             Emi             A
   že snad změknul by ďábel sám,
       D
   co Bob tehdy řek', nám teď v uších zní,
                                  G
   dřív než našel svůj věčnej klid,
           D                  Hmi
   jdeme překopat hrob, snad se objasní,
           Emi       A      D
   jakej smysl moh' náznak mít.
6. My ryli jsme tam, kde kříž byl a kmen,
   hrob jsme hloubili beze slov,
   v tom křemen se blejsk', jak šel s hlínou ven,
   a v něm zasvítil žlutej kov,
   pruh k horám se táh', měly zlatej bok,
   a až do dneška od těch dob,
   ten nejlepší důl, co má Idle Hog,   znaj' pod jménem Bobův hrob.
```

BODLÁKY VE VLASECH NEZMAŘI / MIKI RYVOLA

```
        G            Emi    Ami     D
1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
   Emi      C          F            D
   za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
        G     D      Ami        H7
   svatební menuet mi na stýblo hrával,
   C          D       G D7(-)
   že prej se musíme vzít.
2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
   copak si holka víc může tak přát,
   doznívá menuet, čím dál míň mě baví
   na tichou poštu si hrát.
   Emi                D       Emi                 D
R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
    G        C       Edim   H7
   zbytečně slova do kamení sít,
   G7               C       F                 Bb
   na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
   D#       C        D#         G G7
   jeden je Muset a druhej je Chtít.
        C            Ami    Dmi     G
3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
   Ami      F          B            G
   za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
        C     G      Dmi        E
   svatební menuet ti na stýblo hrával:
   F         G       C G(D)
   my dva se musíme vzít.
4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
   nejsem si jistej, že víc umím dát,
   vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
   o tom že dál tě mám rád.
       G       Emi     Ami         D
5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
   Emi      C          F       D
   copak si my dva víc můžeme přát,
            G     D     Ami         H7
   dál nám zní menuet a tím míň nás baví
   C          D       G  D7
   na tichou poštu si hrát.
       G       Emi Ami D
*: Zelený, voňavý ...
      G         Emi Ami D
   Prstýnky voňavý ...
      G        Emi Ami D G Emi Ami D
   Z trávy zelený ...
```

BOHUŽIAĽ PETER MALOVIČ

Dmi A Dmi G
1. Bohužiaľ, zvetrávame, je to tak, vážení,
Dmi A Dmi A
nech robíme čokoľvek, je to tak,
Dmi A Dmi G
hoci sme rôznej akosti, svet i čas sa rovnako zlostí,
Dmi A Dmi A
padá to z nás, je to tak.
F C
R: Slová v povetrí sú naším popolom,
Dmi A
ľahkým dotykom sa spájajú s tebou
Dmi A Dmi A
ako mráz, keď kreslí na sklo kvety,
F C Dmi A Dmi A Dmi A (D)
na na na ...
2. Možno z nás zostanú aspoň maličké kamienky
podobné zvláštnemu ovociu,
ak budeš mať náladu, zohni sa pre pár z nich,
zájdi k rieke a pokús sa o žabku.
R:

BONSOIR, MADEMOISELLE PARIS OLYMPIC

Emi H^7 Emi D^7 G H^7

1. Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou,

Emi H^7 Emi D^7 G H^7

mám víc než krupiér a stíny Sacre-Coeur nade mnou.

C D G Ami H^7 Emi

R: Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,

C D Emi C D Emi

bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.

2. Znám bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,

vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka "car je t'aime, oh, mon cher".

R:

BOSÁ BOSANOVA PRAŽCE

```
   C            C/E          F
1. Jen střevíčky mít a korále mámy,
                            C
   prý bosou holku nepustí tam,
             C/E          F
   koníčka stát u zadní brány,
                              C
   jen chvíli, než se nazpátek dám.
   C         Ami         Dmi7           G
R: To se jí zdává, když kráčí přes celý sál,
   C       Ami     Bb  F  G              C
   kapela hrává tu píseň, co rád má můj král.
2. Snadno se dá splnit mý přání,
   když kamínky jak prázdná slova
   nebudou dřít a nebudou pálit,
   kde chodí bosá bosanova.
R:
R:
```

BOTANICKÁ VYCHÁZKA BOBŘI

G C
1. Sotva sejde z polí sníh, opouštím své stohy knih,
D G
hned na botanický výlet odcházím,
C
k určování rostlin klíč, k tomu z kolny ostrý rýč,
D G
lupu, herbář do batohu nahází m.
G
R: Hledám správnou kytku do své vázy,
D
tu správnou kytku pro svůj dům,
G C
jako jetel šťavnatou, jako lípa košatou,
D G
hledám květ, co se hodí pro můj dům.
2. Vše, co kvete, miluju, do herbáře lisuju,
kudy projdu, zejou louky prázdnotou,
každou kytku prověřím, parametry proměřím,
ale hrudník se mi svírá tesknotou.
R:
3. Včera jsem tě uviděl, jak jsi plela kontryhel,
a ten nejkrásnější šok jsem utrpěl,
jen tě trochu prověřím, parametry proměřím,
a už vidím, že mám přesně, co jsem chtěl.
R: Ty jsi správná kytka do mé vázy,
ta správná kytka pro můj dům,
jako jetel šťavnatá, jako lípa košatá,
[: jsi ten květ, co se hodí pro můj dům. :]
Báječná ženská

BOURBON STREET DEVÍTKA / STING

1. Kráčím ulicí, kde jazz se narodil,
   tu už já jsem celou prošla, tys' ji celou prochodil
   a hledal střípky not, co vítr zavál někam sem,
   hledals' celou noc, vracel se s úsvitem.
2. A jenom v myšlenkách tvých cest, v cestách myšlenek
   občas zazněl starý tón, vykvet' starý květ,
   a jenom měsíc čte si snář, je tak pyšný na svůj stín,
   nehledáš marně, já ti věřím, já vím.

Ami H7 Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#

3. Každou noc ta dlouhá pouť: chvíle, hodina a věk,

Ami H7 Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#

   někdo vypnul lampám proud a měsíc začal vyprávět,

C H7 Emi Emi/D# Emi/D

   a ty se vracíš pozdě k ránu, mně se zdál tak krásnej sen, **Emi/C#**

Edim H7 Ami H7

   v kapsách zvadlý listy s tím starým nápěvem.
4. Říkáš: je jich jenom pár, ale je v nich celý svět,
   ty mi musíš zazpívat, až to bude naposled,
   až svět nám bude forte hrát, snad po nás zbyde aspoň stín

C H7 Emi

   pro tónů pár, pro pár vět, já vím.

BOURRÉE JAREK NOHAVICA / LEOPOLD MOZART

Emi **H7** **Emi** **Ami**
1. Pan Mozart pozval všechny holky, které znal,
H7 **Emi** **H7** **Emi**
a v krčmě "U dvou slunků" uspořádal velký bál,
H7 **Emi** **Ami**
já tam lítal jako pingl - samé Chateauneaux d'Papp,
H7 **Emi** **H7** **Emi**
třicet krejcarů jsem dostal dýško, Mozart - to byl chlap,
D **G**
když ráno policajti zjevili se hned,
H7
pan Wolfgang Amadeus sed' za claviset
Emi **H7** **Emi** **Ami**
a do ticha ranní Prahy začal zvolna hrát
H7 **Emi** **H7** **Emi**
tohle bourrée pro pingla, který má prachy děsně rád.
2. V osm ráno spočítal jsem zbylé halíře
a najal jsem si drožku směrem Praha-Košíře,
a tady v zavšiveném pokojíku v podkroví
zpívám tuhle píseň o naštvaném pinglovi,
pan Mozart, ten si píše ty svý symfonie
a neví o tom, jak se tady blbě žije,
jak se žije pinglovi, který má prachy děsně rád,
ale o prachách si může nechat leda tak zdát.

BOŽE MÔJ, OTČE MÔJ SKLO

Ami G F G Ami G Dmi

1. Bože môj, otče môj, veď je ten svet zmotaný,

C Dmi C G Ami G Ami E

čo vystojí, čo vystojí chudobný poddaný,

C Dmi C G Ami G Ami E Ami Ami/C Ami/H

čo vystojí, čo vystojí chudobný poddaný.

2. Každý ho sužuje, platu nepovyšuje,

[: veď sa nazdá, že naveky panuje, panuje. :]

3. Vy páni zemani, my sme vaši poddaní,

[: však budeme v čiernej zemi zrovnaní, zrovnaní. :]

4. Jak sedliak, tak i pán, všetci musia umríti,

[: všetci musia v čiernej zemi uhníti, uhníti. :]

5. Pánovia, pánovia, za čo my vám robíme,

[: či to len za tú zem čiernu, čo po nej chodíme? :]

BRÁCHOVI ROMAN HORKÝ

C Cmaj^7 C Cmaj^7
1. Brzy nám, brácho, rozdělí cesty života nůž,
C Cmaj^7 Gmi A^7
až z vodřený vesty do trávy sklouzne voňavá růž,
F Fmi Ami
je na dosah cíl všech vandrů a chvil, dým ohňů za řekou,
Fmi^7 Fmi^6 Fmi^7 Fmi^6 G$^{\#4sus}$ G^{13}
než kytary tóny a větrný zvony vzbudí tě pod dekou.
2. Až zahoří Vega, na kůru chleba kříž udělej,
uřízni patku a na památku ptákům ji nalámej,
ti znají líp svět, co chceš uvidět a znát ho ještě víc,
ale nejsi Odysseus, neznáš startu rébus, vyrostl jsi ze dvou nohavic.
F G Emi^7 Ami
R: Smutno je mi, brácho, a nevím, jestli počkáš
F G^7 Cmaj^7 C^7
u kiosku na pátým, kde se mnou pivo si dáš,
F G Emi^7 Ami^7
jsme z jedný krve, brácho, a věřím, že se dočkáš
F B^{b7} G^{13}
vytoužený šance, a tu, doufám, nikdy neprohráš.
3. Poznáš handicap, do trní výlet, pád z oblaků,
dívku jak Heidi, co si tě najde na cestách tuláků,
rány pod pás a nazmar čas v tom lidským stavení,
kde řádí kariéra jako nemoc, která člověka na blázna promění.
R:
C Cmaj^7 C
*: Brzy nám, brácho, rozdělí cesty života nůž ...

BRATŘI (TAK VÁS TU MÁME) KAREL KRYL

```
 Ami
Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy,
                                  E
poslové noci, která do zad bodá dýku,
 Ami                       F         E
tak vás tu máme, bratři, vnuci Stalinovi,
  Ami                     Dmi          E
však ne tak jako včera, dnes už bez šeříků,
  Ami
však díky za železné holubičky míru
                                     E
a díky za polibky s chutí hořkých mandlí,
    Ami               Dmi        E
v krajině přelíbezné zavraždili víru,
 F                   E
na cestě rudé šípky jako pomník padlých.
   F             Ami
Rec: Vám poděkování a vřelá objetí
   E             Ami
  za provokování a střelbu do dětí,
  F              Ami
  a naše domovy nechť jsou vám domovem,
    E                   Ami
  svědky jsou hřbitovy páchnoucí olovem.
 Ami
Vím, byla by to chyba - plivat na pomníky,
                                   E
nám zbývá naděje, my byli jsme a budem,
 Ami                   G            E
boľšoje vam spasibo, braťja zachvatčiki,
  Ami                G          E Ami    F          Ami Ami6
spasibo bolšeje, nikogda nězabuděm, nikogda nězabuděm!
```

BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA KAREL KRYL

Ami **C**
1. Bratříčku,nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E7**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Ami E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F Ami F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

BRDSKEJ KEMP NEDVĚDI

D

1. Každej má tichej kout, kam chodívá,

A

když toulavý boty z kůže vyloví,
každej má tichej kout, co zakrývá

A+ D

smutek, pláč a kupu hloupejch starostí,
starej vak si vezme pak, odřený džíny,

D7 G

neslyší, míří sám jenom tam,

D

kde ohně zář zastaví tvůj všední den,

A D

je to fajn, takhle se toulat bílým dnem.

2. To se stává, že ňákej vlak, že nechytíš,
když chvilku jen jsi zůstal stát na rozcestí,
to se stává, však mně se zdá, marná sláva,
že všechny vlaky, co kolem jedou, ujíždí,
to se stává, a co pak s tím, co dělat dál,
na prázdným nádraží jen málokdo by se smál,
život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás.

3. I já měl kout, kde každej volnej čas jsem pobyl,
měl jméno snad, to nevím sám, však něco znám,
měl tisíc krás a tisíc kouzel, hezkejch chvil,
však jenom pro ty, co mu říkali "Brdskej kemp",
jednou zrána zmizel náhle, co naděláš,
někdo má rád, někdo nemá, vždyť to znáš,
život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
[: kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás. :]

BREJ DEN KAREL PLÍHAL

Cmaj7 **Fmaj7**
1. Brej den, pane slimáku,
Cmaj7 **Fmaj7** **G**
brej den, jakpak se vám klouže po slině?
Cmaj7 **Fmaj7**
Já vím, máte mě na háku,
G **C**
ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní žížalo,
brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
Já vím, vás to dožralo,
ale já vás do tý piksle nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice,
brej den, můžu vám vzít míru na župan?
Já vím, v Černé kronice
budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.
4. Brej den, paní správcová,
brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu,
brej den, proč jste taková?
Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.
Brej den ...

BUBNY (DRUMS) ROBERT KŘESŤAN

```
Hmi D   Hmi D
Ááá ááá ááá ááá
D      D     D      D1. Z indiánský rezervace
D     G  G         D
vidím dým k mrakům jít
D    G   G    D
jede bílá honorace
D      E          A
rudejm život vylepšit
A     D     D        D
 Vidí jenom smutný oči
D          G   G    D   z kterejch nože lítají
D     G     G   D
nikdo prstem neotočí
D   A A      D
nikoho nevítají

D        D     D          D
R: A bubny zní - zní od hor k horám
       G            D
   bubny štěstí a nadějí
       G             D
   bubny snění - bubny díků
            A          D
   ty bubny mlčet nesmějí

2. Ptaj se tváře zamračený   proč nám vzali od hor stín
   zbyly pláně unavený   zlý jak keře ostružin
   Ptáme se vás bílý lidi
   kde je našich ptáků zpěv
   proč už slunce neuvidí   a proč zem tu kropí hněv
R:
3. Šli jsme jednou na úřady
   zkoušet prosit nanovo
   poslali nám kromě rady
   i sekaný olovo   Divíte se bledý tváře
   že k vám mluví mlčení
   rvěte listy kalendáře
   moc jich pro vás už není
R:

4. Máte školy v každý díře
   máte zemi - máte moc
   vaše moudrost na papíře
   bude volat o pomoc   Z indiánský rezervace
   slyším hlasy zděšený
   odjíždí už honorace   a má hlavy svěšený
R:
   Ááá ááá ááá ááá
```

BUĎ VÍTÁN JAREK NOHAVICA

```
     C          G                Ami
R: Buď vítán, buď vítán zase mezi svými,
     C         G            Ami
   mé klíče teď jsou i klíči tvými,
  F                   Emi     F                G
   nad horami poštolka lítá, stmívalo se, a už svítá,
     C          G          C
   buď vítán, buď vítán, buď vítán.
  C                    G           C
1. Na jičínské radniční věži hodiny pomalu jdou,
                            F              C
   přes náměstí trafikantka běží s novinama nad hlavou,
                       Fmi      Cmaj7                 Ami7
   ve výloze prodejny knih Malý Bobeš má pořád stejně pih
    C                  G           C
   a u kašny stojí dva husaři na koních.
2. Maruška Králová je živa a zdráva a čtyři kluky má,
   děda Hříbek stále ještě postonává, jestli tě to zajímá,
   z gymnázia udělali soud, do sokolovny zavedli proud,
   a jinak nemohl jsem na tebe, kamaráde, zapomenout.
R:
3. Sundej si kabát, je promáčený Badenským jezerem,
   na tvou počest jsem zapíchl prase, a tak ho spolu sežerem,
   vína jsem nakoupil habaděj, dělej, co chceš, mlč anebo vyváděj,
   v nejhorším případě se zase spolu poperem.
4. Dělal jsem si každým rokem na zárubeň jeden vryp,
   všechno to šlo jaksi bokem, já doufal, že bude líp,
   na prdel by zasloužili hned ti, co nám takhle popatlali svět,
   ale nejdůležitější je to, že ses zase vrátil zpět.
R:
```

Budík Nedvědi

Hmi **Emi** **Hmi**
1. Budík zvedá ráno a pozdvihuje víčka,
Emi **A** **Hmi**
má ruka s tvou se váže na každodenní slib.
2. Kdo ví, co je láska, snad nebe plný sluncí,
nebo důvěra, co věří na každodenní slib.
Hmi **A** **Hmi**
R: Jak dlouhá pouť, co míří nevímkam,
A **D**
jak písnička, co zpíváš, abys' nebyl sám,
Emi F# Hmi
tududu ...
3. Budík zvedá ráno, zahlíd' jsem tvou kůži,
muži stárnou, když se stejská, když láska nedá spát.
4. Přes kamení světů nás neše naše touha,
těch vzestupů a pádů, co odnaučej' lhát.
R:
5.=1.

BUFFALO BILL KAREL KRYL

D A7 D A7

D A7 D A7

1. Jemnými dotyky rezavé motyky

D G D

kopu si hrob, kopu si hrob nehotový,

A7 D

profesor matyky vrací se z putyky,

A7 D A7 D A7(-)

nevinný snob, nevinný snob, kdekdo to ví.

2. Tapety do bytu utkané z blankytu

kdosi mi dal, kdosi mi dal, kdopak to byl,

chtěl bych se brzy tu zbaviti pocitu,

klid že mi vzal, klid že mi vzal Buffalo Bill.

Hmi F# Hmi F#

R: Dotyčný hrdina nemíval komplexy,

Hmi F# Hmi F# Hmi F#

jestliže buvola s bizonem poplet' si,

Hmi F# Hmi F#

to se však rozumí, nemyslel na pumy,

Hmi

mohl se smát,

Hmi F# Hmi F#

dotyčný profesor oděný v mundúru

Hmi F# Hmi F# Hmi F#

už mě teď nenutí udělat maturu,

Hmi F# Hmi F#

na hlavě s pomádou, začal si s armádou

A7

na válku hrát.

3. Před lety v příkopu u Čierné pri Čopu

asi jsem snil, asi jsem snil, to netuše,

že tady v okopu hrobeček vykopu,

D G D A7

abych tu shnil, abych tu shnil, jsa bez duše,

D G D A7 D A7 D A7 D

jsa bez duše, jsa bez duše ...

BŮH VÍ DEVÍTKA

```
          G
1. Bylo mi míň, než se v zrcadle zdálo,
             F              C
   básně jsem potají zkoušel psát,
          G
   pod tvým balkónem v zimě trochu záblo,
             F                 C
   prsty jsem cigaretou chtěl si hřát.
2. Proč se mi vzpomíná tak těžko a líně
   na kluka, kterej mi pod balkónem hrál
   ty svoje písně opsaný z hrací skříně,
   dneska už vím, že o mě opravdu stál.
          G              Hmi
R: Stromy zlátnou s každým podzimem
          Emi           E7
   a my se touláme noční krajinou,
             Ami           C              G  D
   s námi sbor havranů zpívá chór pro všechny pěší,
           C                   Hmi
   kam zítra dojdem, snad jen Bůh ví,
        Emi              E7
   kopyta duní při cestách za jinou,
             Ami              C                   G  F
   za závojem z ostružin hvězdný prach, co pod botama zvoní.
             G
3. Kde zrovna spíš, který slunko ti svítí
          F                  C
   a kdo tě po loukách snů provází,
           Emi
   já dneska žiju, jak se dá, z malichernejch všedností,
             C                          Cmaj7
   písničky z dětství jedna s druhou odchází.
4. Obutá do ticha mým pokojem září
   vzpomínka na chuť obyčejnejch rán,
   na starou kytaru, na hlas s mladou tváří,
   bojím se, že ho víc už nepotkám.
R:
             C                   Hmi
*: + kam zítra dojdem, snad jen Bůh ví,
          Emi              E7
     kopyta duní při cestách za jinou,
             Ami              C                   G
     za závojem z ostružin hvězdný prach, co pod botama zvoní ...
```

BULDOK RANGERS / R. ROSE, DELANEY

```
    C                                   G
1. Buldok, potkal jsem ho, ptal se, co je zač,
     C                              A           D
   slibovaly jeho oči, že s ním budu dále klidný spáč,
    H
   doma prý neplení a jenom spí,
    C               A
   co si uvaří, to sní,
    G               C        G             D     G
   tak jsem ho vzal na byt a je nám dobře, to se ví.
2. Buldok neví to, že jsi mi byla medem,
   buldok má to samé jako já - je jeden, jen jeden,
   koneckonců je to změna, když mi v bytě chybí žena,
   buldok se mnou bydlí ale rád,
   zavolej mu někdy, můžete si zaštěkat.
             E
R: Už nemám pro strach uděláno,
                      A
   večer nebo ráno já nejsem tu sám, nejsem tu sám,
    D
   jak ty stejnou řečí láteří, když se pozdě zjevím u dveří.
    H
*: Buldok, to je pro mě přátel vážený,
    C                      A
   nedrží nás spolu jenom zvyk,
    G           C     G             D    G
   rozejdem se pouze, až nám jinde bude líp.
R:
R: Už nemám pro strach uděláno,
   večer nebo ráno já nejsem tu sám, nejsem tu sám,
   s buldokem životem plav, mám ho místo tebe, chachachacha!
```

BURÁKY K. T. O.

```
      G                    C            G
1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
                            A7         D7
   a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
     G                    C        G
   ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
                            A7       D7  G
   jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.
     G                 C          G
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
                        A7         D7
   je lepší doma sedět a louskat buráky,
     G                 C          G
   hej hou, hej hou, nač chodit do války,
                        A7      D7  G
   je lepší doma sedět a louskat buráky.
2. Plukovník sedí v sedle, volá:"Yankeeové jdou!",
   ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
   pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
   vidí slavnou armádu, jak louská buráky.
R:
3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
   svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
   a když se zeptaj':"Hrdino, cos' dělal za války?"
   "Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."
R:
```

BYL GÓL! BOBŘI / CH. MONROE

```
      A
1. Už tribuny bouří, začíná match,
                E
   vyhrát má náš team,
        A
   a pan sudí je třída, každej ho zná,
             E       A
   píská jak Bůh, to vím.
       D        A
R1: Byl gól, byl gól,
                            E
    bravo, sudí, byl jasnej gól,
            A
    ten to překrásně píská, ten má zas den,
             E       A
    hurá, to je náš idol!
2. Ten brankář je línej, jesle mu dej,
   probůh, kde máš míč,
   tak zahejbej kostrou a přihraj to dál,
   cože, to nebyla tyč?
R2: Byl gól, byl gól,
    je to možný, byl jasnej gól,
    kam se koukáš, jdi pískat vybíjenou
    tučňákům na jižní pól!
3.=2.
R2:
R2:
```

BYL JEDEN KRÁL JAREK NOHAVICA / TOM PAXTON

```
      G     C        G          D         G
1. Byl jeden král, ten kraloval, až dokraloval jaksi,
           C     G        D         G
   a tak si věci spakoval a zavolal si taxi,
       Emi       D            Emi        D
   měl v duši plno lítosti nad ztrátou sebe sama,
     G      C       G         D         G
   tak zajel pro pár drobností k hotelu Panorama.
2. Všem běhával mráz po těle, když rozezpíval sály,
   měl všude samé přátele a hloupí se ho báli,
   však kdepak jsou ti přátelé, když přišly horší časy,
   stali se z nich andělé, nikoliv ale spásy.
3. Byl jeden král, ten kraloval s ideálama svýma,
   svý království si maloval barvama růžovýma,
   však dneska už je bez žezla a jak tak z okna hledí,
   pravda mu náhle vyhřezla, že království bylo šedý.
4. Svět zapomíná na krále, neboť má jiné trable,
   a taxíky jsou pomalé a duše trochu škráblé,
   tak nechme krále seděti, ať platí, kolik platí,
   a pomysleme na děti a na císařovy nové šaty.
```

BYLA TO JÍZDA — SLÁVEK JANOUŠEK

Emaj7 **A**
1. Kdysi měli úzkou postel, co se vprostřed propadala,
Emaj7 **A**
bylo to jako jít spát do vany,
Cmaj7 **H7**
kolena obtisknutá do břicha, když ráno vstala,
Cmaj7 **H7** **Emaj7** **A**
on vykloubený rameno, [: zmordovaný. :]
2. Byl jediný způsob, jak se dalo na ni vtěsnat,
"spát na motorku" tomu říkali,
jeden se držel v pase, druhej řídil, troubil ze sna,
pak vyměnili řidiče, [: když byl pomalý. :]
C **H7**
R: Byla to jízda na plný plyn,
Cdim **Emi** **Ami** **D** **G**
na život a na smrt, až za hrob a ještě dál,
C **H7** **Cdim** **Emi** **Ami** **D** **G**
byla to jízda na život a na smrt.
3. Kolikrát to byly vážně nebezpečné chvíle,
když jejich tandem nocí letěl dál,
řidič si jednak nesvítil a jednak neměl brýle,
a ke všemu si, nešťastník, [: přitom klidně spal. :]
4. Vždycky večer měla lesklé oči lovců šelem,
řídila ráda, když se řítila,
říkal jí "dobrou noc a řiď, ať se nevymelem,"
ta prohrábla si vlasy jen [: a rychlost zvýšila. :]
R:
5. Cítili, jak krásně kolem nich ten život sviští,
copak si zrovna pro ně nachystá,
tak hrozně zatoužili ulehnout na letišti,
každý chtěl dost prostoru, [: mít víc místa. :]
6. Sehnali si jedno a pak ještě trochu větší
a vyměnili i ten podnájem,
nadšeni letištěm, jak jejich starou vanu předčí,
a nikdo z nich se nemusel [: dotknout navzájem. :]
R:
7. Někdy hledal její ruku, nikde nemohl ji nalézt,
bloudil po letišti mezi letadly,
chtěl ji zas na motorce v noci ještě někam zavézt,
jenže hlásili už odlet - [: špatně to odhadli. :]
8. I když runwaye byly teď už ostře rozsvícené,
jeden druhého se nemoh' dovolat,
říkali si: tak to přece neskončí, že ne,

když každý ve svém tohu [: sám šel spát. :]

R: Ještě je šance jet na plný plyn,

na život a na smrt, až za hrob a ještě dál,

ještě je šance na život a na smrt,

C H^7 Cdim Emi Ami D G Emi Ami D G

ještě je šance ...

BYLINKY BOKOMARA

D G D G
1. Za dne se zatmívám a svítím do noci,
D G D G D
krátkozrakou mám dlaň, ušmudlané oči i obočí.
2. Já hledala pohledem, hledala po hmatu
sněženky pod ledem, svou zemi návratu.
3. Jaro mě obešlo, nic se mi nevedlo,
zubaté sluníčko srdce mi ujedlo.
4. A po tom hledání plakala do trávy,
bylinky voňavé, která mě uzdraví?
5. A co vy po cestě kolem mně spěcháte,
vrostla jsem do země, snadno mě poznáte.
6.=1.

CADILLAC GREENHORNS / WAYNE KEMP

```
        C                        F
1. Můj děda byl toulavej pták, toulal se světem, no, a tak
       G                        C
   ho jednou osud do Detroitu svál,
                                F
   tam auta dělal na pásu, ty pro rychlost i na krásu,
        G                       C
   pro pány z firmy Motors General.
2. Vždycky, když bral vejplatu, dluhy odečet' a outratu,
   viděl, že i kdyby hodně mák',
   mínus vždy zbude, a ne plus, že nikdy neušetří na ten vůz,
   co je tu dělal: značky Cadillac.
3. Večer, když líhal v baráku, tak sny měl o tom bouráku,
   má dlouhej čumák, jezdí jako drak,
   a že nesedal nasucho, tak nápad klep' ho za ucho,
   jak získat fáro značky Cadillac.
                  C                    F
R: Pomalu (tak) vzít, po kuse kus, až bude celý vůz,
      G                           C
   a potom stříknout krásný zlatý lak,
                              F
   pomalu čas od čásku vzít další součástku,
       G                      C
   až bude komplet celý Cadillac.
4. Tak šrouby, písty, ojnici pronášel tajně vrátnicí,
   měl pod kabátem jako klokan vak,
   a v kůlně hned u baráku, tam kutil na tom auťáku,
   co z něho jednou bude Cadillac.
5. Když proplítal se vrátnicí, křičel:"Jsem v osmým měsíci,"
   smál se, i když měl na bránici tlak,
   tak, aniž si kdo čeho všim', pronesl ven rychlostní skříň,
   pod paží volant a soustavu pák.
6. A jak utíkal za dnem den, každým dnem blíž byl dědův sen,
   že jistě všechny známý trefí šlak,
   až zblednou bledou závistí, když kilem kolem prosviští
   ve vší svý kráse novej Cadillac.
R:
7. Uběhlo pár zim i pár jar, karoserie mění tvar,
   dědovi mýmu tohle ušlo ňák,
   měl půlku kastle hranatou a druhou půlku kulatou,
   měl zvláštní frak ten jeho Cadillac.
8. A stalo se i, bohužel, že každý dvířka jiný měl,
   jak kdyby po tý kastli přejel vlak,
   no, víc vám říkat nebudu - prostě vytvořil obludu,
   spíš jako Lochness než jak Cadillac.
9. Když prvně vyjel na cesty, vznikly ve Státech pověsti,
   že viděl farmář cestou zlatej mrak,
   že vsadí poslední halíř, že to byl lítací talíř,
   i když to mělo značku Cadillac.
R:
10. Ten vůz byl divnej nesmírně, vypadal zkrátka vesmírně,
    kdyžs' na něj kouknul, tak přecházel zrak,
    teď už je ale jasný to, že nebylo to UFO,
    jen dědův prapodivnej Cadillac.
11. Hned ten den dědu v aleji stopnula hlídka s Harleyi,
    "co je to za typ, tenhle Cadillac,
    hej, vylez ven z tý ozdoby a koukej říct rok výroby,"
    a děda řek':"Rok výroby? No tak:
    devatenáct set čtyřicet jedna,
    devatenáct set čtyřicet dva,    devatenáct set čtyřicet tři
    a devatenáct set čtyřicet čtyři,    devatenáct set čtyřicet pět,
    devatenáct set čtyřicet šest,    devatenáct set čtyřicet sedm,
    devatenáct set čtyřicet osm ..."
```

CALIFORNIA PAVEL DOBEŠ

```
  E       H
1. Zpocená, žhavá,
A      H          E
opilá, pulsující, nedočkavá,
                     H
žárlivá, nebezpečně dravá,
  A         H            E
spalující, zničující jako láva.
       E             A
R: Kalifornie, z tý země nelze vodejít,
           E                       H
to po mně nemůžete chtít, to přece nejde,
          E   A E H
to přece nejde ...
2. Motýlí spřežení nese tě ulicí L.A.,
opilý kalifornským vínem se nedá jít spát,
o pomoc křičíš a vysíláš signály May Day
konečky nervů spálené kůže tvých zad.
3. A písek Santa Moniky vomejvá moře,
s hukotem k tobě promlouvá oceán,
takhle je člověku, kterýmu není moc dobře,
takovej pocit má člověk, když zůstane sám.
R: To přece nejde, to přece nemůže tak být,
to po mně nemůžete chtít, to přece nejde ...
4. I dnešní noc do rána slunce zem obejde kruhem
a prsty svých paprsků opře se do hrází,
připrav se na to, že za chvíli vyjde to druhé,
myslím, že právě vychází.
5. Silnice číslo jedna se přimyká k moři,
bitevní lodě kotví u Santa Cruz
a všechny cesty i odtud vedou až po Řím,
letadla, vlaky, lodě, no tak si to zkus.
R: To přece nejde, to přece nemůže tak být,    to po mně nemůžete chtít, to
přece nejde,
to přece nejde ...
```

CALVERA PAVEL DOBEŠ

```
    C
1. Zastavil jsem se v Mexico City,
             F
   abych tam na den, na dva zchladil city
   G                 C
   u Conchity Juarezové.
   Podivnýho chlapa potkal jsem tam v metru,
      F
   v kožený čapce a v umělým svetru,
    G                                C
   na dálku z něj bylo cítit plátno filmové.
2. Určitě to bude ňákej bandita,
   jenže moje paměť se stále ještě nechytá,
   film o sedmi statečných běží mou hlavou,
   odkud já jenom znám ten jeho výraz,
   Calvera, no ne, buenos dias,
   odkdypak jezdíš městskou dopravou?
3. "Víš, chlapče," povídá ten grázl,
   nejraději bych na něj jazyk vyplázl,
   ale poslouchal jsem, co mi odpoví,
   "víš, chlapče, přišla suchá léta,
   květ našeho řemesla pomalu odkvétá
   a z našich koní zbyly jenom podkovy."
         C
R: "Jó, kdybych měl v rukou justici
      F               C
   a malou policejní stanici,
      G                           C
   v rukavičkách bych chodil po kraji,
             G           C
   [: jednou tam a jednou sem,
          G                        C
      pomalu bych vydrancoval celou zem. :]
4. Můj kolektiv dneska těžko schrastí práci,
   drancování v malém už se nevyplácí,
   nestojí za námi odbory a tak,
   ze světa teď sice přišlo dosti žrádla,
   ale když já byl na letišti, tak přistávala obinadla,
   a tak teď po večerech stojím v metru jako saniťák.
5. "Abych řek' pravdu, už si nevím rady,
   pomalu řídnou naše řady
   a je nás vlastně stále míň a míň,
   mnozí chlapci už přesluhují
   a mladí se těžko rekrutují,
   náš život není jako z pláten kin."
R:
6. Calvera sice mluvil otevřeně,
   ale o to víc u mě klesal v ceně
   a moje srdce bylo brzy jako led
   a moje žluč jako zpěněná řeka,
   povídám:"Calvero, Conchita čeká,
   jsem americkej agent, pomodli se naposled!"
R: Jó, kdybys měl v rukou justici
   a malou policejní stanici,
   v rukavičkách jsi moh' chodit po kraji,
   [: teď jdeš tam a já jdu sem,
      kdo z nás dvou dřív vydrancuje tuto zem? :]
```

CARMINA AMOROSA SPIRITUÁL KVINTET

```
 E                   A
1. More festi querimus virum virtuosum
 E                      A      E  A
   quem et benedicimus hospitem gloriosum,
   Hmi                 A
   et ab ipso petimus munus graciosum
       Hmi         E         A    E   A
   ut sumam nobis conferat trium solidorum.
2. Kdo svou duši spravuje tam, kde korbel cinká,
   ten svou milou miluje, až když už Pán Bůh spinká,
   láska hoří kolem nás jako plamen svíce,
   až ten oheň spolkne čas, nebude jí více.
3. Kdo lže kněžím v kostele, čert ho stáhne z kůže,
   než ti milá ustele, však trochu lhát se může,
   láska hoří kolem nás jako plamen svíce,
   až ten oheň spolkne čas, nebude jí více.
4. Neptejte se učenců na elixír mládí,
   zeptejte se mládenců, těch, kteří panny svádí,
   láska letí kolem nás jako z nebe kámen,
   chyť ji do svých rukou včas, sic je s tebou amen,
   sic je s tebou amen, amen, amen ...
```

CARPE DIEM VLASTA REDL

```
  A            D7
1. Nadešel asi poslední den
       G                  E
   Podívej celá planeta blázní
        A            D7
   A já neuroním ani slzu pro ni
         G
   Jenom zamknu dům
  E        A              D7
2. A půjdu po kolejích až na konečnou
           G                  E
   Hle jak mám krok vojensky rázný
     A              D7
   A nezastavím ani na červenou
          G
   Natruc předpisům

  A              G A
3. Tak tady mě máš
              G               C
   Dnes můžeš říkat klidně co chceš

   Zbylo tak málo vět
       A            G
   Tak málo slov co nelžou
4. Tak už si nebudeme hrát na román
   Setři růž nikdo nás nenatáčí   Je poslední den a zbyla nám jen
   Miska cukroví
5. Ať všechny hospody dnes doženou plán
   Ať svět z posledního pije a tančí   Já nebudu pít nechám naplno znít
   V hlavě všechno co mám
6. Žádný slib z těch co jsem ti dal
   Nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
   Tak ať točí se svět mladší o deset let
   Na desce Jethro Tull
7. Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal
   Carpe diem život je krátký   V tvých očích je klid   A nemám chuť snít
co by bylo dál
8. Tak tady mě máš   Dnes můžeš říkat klidně co chceš
   Zbylo tak málo vět   Tak málo slov...
```

CARRA CARRA WIRRA CANNA GREENHORNS

```
   G                 D                       G
1. V dáli v jižní Austrálii, kam tě jednou vezmu já,
                     D                           G
   znaji ti, kteří tam žijí, tůň, co zvláštní jméno má.
  G                D      C           D     G
R: Carra Carra Wirra Canna, malá hvězdo nad vodou,
                   D      C          D      G C G D G
   provázej mě jako máma, provázej mě noční tmou.
2. V každé chýši večer mámy broukají tam dětem svým,
   k říši snů ten nápěv mámí, stoupá k hvězdám jako dým.
3. Na vlnách se pohoupává píseň ztichlou ozvěnou,
   sen pod víčka zastrkává, loďka snů připlouvá tmou.
R:
4. Sviť mi nad vody a lesy, když noc tmou je zahalí,
   zažeň stíny, které děsí, hlaď mě tlapkou koalí.
R:
```

CASEY JONES GRENNHORNS

A
1. Pojďte ke mně vy, co máte po práci,
H7 E7
strojvůdci, výhybkáři, nádražáci,
A
poslechněte si o srdci jako bronz,
E7 A
který nosil ve svý hrudi Casey Jones.
2. Bylo to zrovna po těch velkejch deštích,
Casey vylez' na mašinu samej smích,
a jako vždy, i dnes pro něj hlavní je,
ve vlaku že poštu veze do Virginie.
A
R: Casey Jones na lokálce svojí,
H7 E7
Casey Jones - mašinfírů král,
A
Casey Jones smrti se nebojí,
E7 A
do poslední chvíle na mašině stál.
3. Poslouchejte, brzdaři a tuláci,
ty deště v trati udělaly zlou práci,
marný bylo Casey Jonese snažení,
vlak nabíral čím dál větší zpoždění.
4. Ale můžete vzít na to všichni jed,
jet vopatrně Casey dlouho nedoved',
náhle řekl:"Ať nás třeba vezme ďas,
poštovní vagon, ten já dovezu včas!"
R:
5. Někdy je život strašnější než v černejch snech,
někdy má člověk počkat, nebejt samej spěch,
Casey kouká a voči ho bolejí,
proti sobě vidí vlak v tý samý koleji.
6. A tak se teda řítí proti vlaku vlak,
lidi už se zachraňujou všelijak,
jenom Casey stojí jako kapitán,
když pod ním jeho loď jde vstříc hlubinám.
R:
7. Až pojedeš tam k Virginskejm horám blíž,
uvidíš tam vedle trati z pražců kříž,
koleje tam v noci svítěj' jako bronz,
tam umřel král mašinfírů Casey Jones., R:

CASEY R. PAVEL DOBEŠ

```
              D
1. Ve městě, kde se stéká řeka Labe s Orlicí,
                          E   A
   stojí nádraží dálkami vonící,
            D
   a vodsaď vodjíždějí vlaky různé povahy,
                              A     D
   a některé z nich dokonce až do Prahy.
2. V ČSD tvrdilo se, že je to trať proklatá,
   nikdo z nich nevěděl už, jak vypadá výplata,
   v té době začal jezdit ňákej Růža u dráhy,
   a hned byl plnej perón cestujících do Prahy.
    D(E,G)
R: Casey Růža strojvůdce je skvělý,
                           A(H,D)
   Casey Růža - mašinfírů král,
    D(E,G)
   souprava se blíží, Střešovice, Kbely,
                         A(H,D) D(E,G)
   Počernice, Běchovice, Wilsoňák.
           E
3. Minulou zimu vítr zavál koleje,
                              F#  H
   sněhová bouře, čtyřmetrové závěje
              E
   a šestnáct vlaků z různých směrů míří ku Praze,
                                     H      E
   ale jenom jeden z nich tam dojel v tom mraze.
4. Je devět hodin ráno, letní neděle,
   rodinky s dětmi, plné kufry, tváře veselé,
   a každý hned se táže:"Kdopak dneska vede vlak?",
   načež z tlampače se ozve:"Ano, je to tak!"
R:
         F
5. Pak přišla letní vedra, prudký kopce veliký,
                                    G   C
   a z výhně šlehaj' plameny, ohnivé jazyky,
    F
   mašina se hřeje, ale, sper to ďas,
                            C         F
   i tehdy dojel Casey Růža na chlup včas.
             G
6. V hospodě na Vinglu jsme probírali u piva,
                                           A    D
   že není možné dojet včas, když stroj se přehřívá,
                 G
   zvlášť když se parametry této trati srovnají
                       D   G
   s dostupnými časovými údaji.
7. Pak si vzal kabát a šel zaplatit večeři
   neznámý chlap, co seděl pod věšákem u dveří,
   v tu chvíli krve by ses nedořezal v žádném z nás,
   když pod čepicí skryl svůj ohořelý vlas.
R:
```

CENTRÁLKA BOKOMARA

C G7

1. Moja stará buší na Centrálce, kemo, to je věc,

C

s mrtvolama o přestávce leze na tanec,

F

s mrtvolama potancuje, potom trochu pošpásuje,

G7 C F

no, a chlastem to skončí nakonec.

F

R: Na Centrálce veget jako kráva,

C7

v jednom kuse fučí se tam tráva,

mrtvoly tam poskakujó na place,

F

zase jedna extravagance,

na Centrálce veget jako kráva,

Bb

mrtvoly maj' taky svoje práva,

F

majó svoje nezávislý vodbory,

C7 F

só to mrchy, tyhle mrtvoly.

2. Moja stará buší na Centrálce, háček jako bék,

tympl dobré má jak sviňa, to bych teda řek',

hraje karty, taky kostky, zapíjí to flaškou vodky,

s mrtvolama je kámoška až za hrob.

R:

3. Mrtvoly a moja stará - mančaft jako křen,

na Centrálce hrajou fotbal, uteče jim den,

a když už se doťukajó, věncama se počastujó,

jsou bez rozumu z rumu z konzumu.

C7 F

R: + só to mrchy, tyhle mrtvoly, tak!

CESTA K HOGANOVÝ SOUTĚSCE GREENHORNS

```
        C                           G         C
1. Víš, přes potok pak pojedeš, přes rozvalenej most,
                              G            C
   a podle něj ne více než dva hřbety hor, a dost,
     F                         C              Ami
   a vzhůru po těch hřebenech se dej pak cestou vést,
    C                            G            C
   dvě ovčí stezky stranou nech, ty mohly by tě splést.
2. Jen potoka se vpravo drž, pak rovně snaž se brát,
   až uvidíš, že je tam strž, plot z tyček, na něm drát,
   tam leží mrcha kobyly, co prask' jí v pádu hřbet,
   no, uvidíš ji za chvíli, tou cestou musíš jet.
3. Dál pod žulovým útesem, kde leží z káry vrak,
   dva vostrý hochy pod lesem tam trefit můžeš pak,
   to musíš střílet nakonec či dát se zabít sám,
   tak snaž se vyjet na kopec a braň se radši tam.
4. V půlcestě je vůl Hoganův, jak pad' a začal hnít,
   pak napravo, sic v tu ránu bys koně nezachyt',
   pak nalevo se votočíš, půl míle jedeš dál
   a za chvíli pak jistě již bys před bránou mu stál.
5. Že hned se vidět nedává, to moc tě nesmí zmást,
   von prvně vždycky vyčkává, zda všechno není past,
   já radil bych ti, kdybys moh' mít koně blízko vrat,
   tam v okolí je drsnej hoch, tak musíš pozor dát.
6. Sem chlapi táhnou ze všech stran mok trochu ochutnat,
   když stoupnou k pípě stojí tam, no, dokud mohou stát,
   a v neděli to vrcholí, jak mouchy lížou čep,
   a samý živý mrtvoly pak zaplňujou sklep.
7. Tu od mostu muž otočil své koně čelem zpět
   a nohou nikdy nevkročil, kde strměl horský hřbet,
   on prostě zjistil v tu chvilku, že necítí se fit,
   měl Hoganovi obsílku a výměr doručit.
         F                           C            Ami
*: Zbled' představou, jak sjíždí sráz, a viděl u těch skal
    C                     Ami    C                  Ami
   tu kůži svou u volské hnít jak značku, kde má odbočit
        C                           G          C
   ten, kdo tu jednou půjde zas kol mrchy a pak dál ...
```

CESTA NA ISLAND — MIKI RYVOLA

```
   C                                      G
R: Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět islandskej kraj,
                        D         G
   mý šedivý vlasy mi za pravdu daj'.
       G                  C
1. Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne,
         D                    G
   svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej,
                           C
   kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne,
       D                  G
   je dočista blázen, a ty se mu směj.
2. Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
   kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
   kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
   ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.
R:
3. Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
   chlap přišel a povídá úplnou báj,
   že sežere z kojota syrový ucho,
   esli nám neřekne, kde leží ráj.
4. Pak v proklatým vedru sme lesama táhli,
   kde smrděj' tůně a zrzavej mech
   a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
   padaly na zem, to člověk by zdech'.
R:
5. Pak začaly kopce a šutráků fůry,
   když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
   my cucali šťávu ze stromový kůry
   a islandskej ďábel se z voblaků smál.
6. A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
   ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
   přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
   stádo se přehnalo divokejch krav.
R:
7. Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
   proč trestáš nás pravicí krutou a zlou,
   tam v islandskejch horách to sténá a kvílí,
   to ubohejch trempířů přízraky jdou.
8. Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej
   a ze skály padal a příšerně řval
   a veselej Davy byl do rána tuhej,
   až zvostal jsem samotnej uprostřed skal.
R:
9. Já za chvíli zdechnu, jen minuta zbejvá,
   tak skončila cesta, moc dobře to vím,
   a islandskej ďábel už prstem mi kejvá,
   až zaleze slunce, já vodejdu s ním.
10. Ač není tu žádnej, kdo pro mě by plakal,
    já jedinou radu chci nakonec dát,
    kdyby vás někdo do Islandu lákal,
    tak voprátku na krk a poslat ho spát.
```

CESTA POSLEDNÍ KAPKY POUPATA

Ami Dmi E Ami Dmi E

1. Sklenici vína dolej nám, ó, Pane,

Ami Dmi E Ami Dmi E

dokud tam na dně něco zbejvá, Pane,

C G Ami E

nebudem vědět o těle, duše se vínem umeje,

F G Ami

nebudem bdít a nebudem spát, ó, Pane.

2. Peněz nám přidej na cestu dlouhou, Pane,
ať spláchnem z těla věčnou touhu, Pane,
nebudem vědět o světě, Bůh za náma cestu zamete,
nebudem vidět a nebudem nic slyšet, Pane.

C G

R: Člověče, přidej, času je málo,

Ami Emi

stejně jak vína, míň, než se zdálo,

F G Ami

nepočká na nás, i kdyby slunce stálo.

3. Na cestu posviť, ať nešlápnem vedle, Pane,
kameny odkliď, i ze srdce sval je, Pane,
nebude nám těžko na duši, vítr z očí slzy vysuší,
[: [: nebude tam zima a nebude tam spánku, Pane, :] :]
[: nebude tam zima a nebude tam spánku, Pane, :]
nebude tam zima a nebude tam spánku, Pane.

R:

R:

CESTÁM A STROMŮM NEZMAŘI

Ami G C E
1. Zdálo, něco se mi zdálo,
Ami G C E
neříkám, že bylo to málo,
C G Fmaj^7 E
do údolí dravý proud se valí podle skal,
Fmaj^7 E Ami E(G)
jakoby mu, jakoby mu někdo zatleskal.
2. Sbírám, zatím síly sbírám,
pořád ještě vodu nenabírám,
v peřejích mi do kamenů loďka naráží,
vypadá to, že mi v cestě něco překáží.
C G Ddim G C G Ddim G
R: Dávno, je to dávno, to nám každý slovo v ústech sládlo,
Fmaj^7 C G C
ještěže skály tu zůstanou stát,
Fmaj^7 C G C G
vždyť každá pýcha prý předchází pád,
C G Ddim G C G Ddim G
trávu mrazy spálí, jednou se zas vrátí slunce z dáli,
Fmaj^7 C G C
chladivý vítr přiletí k nám,
Fmaj^7 E Fmaj^7 G(-)
pořád něco čekám, ani neusínám.
3. Zdálo, něco se mi zdálo,
neříkám, že bylo to málo,
zůstanou jen prázdná hnízda stromům ve větvích
a já marně zprávu hledám ve tvých šlépějích.
Fmaj^7
R: + pořád něco čekám ...

CESTOU DO PRÁCE KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)

C
1. První tramvaj přijíždí,
F
na ostrůvcích pracující,
G
veselí a tancující,
(C)
plácají se do hyždí.
2. Když tramvaják hodí "A",
aniž kdo někoho nutí,
rozverně a s velkou chutí
každej si zazpívá.
C^7 F
R: Kdo se touto dobou ranní
C
z baru vrací spát,
D^7
úsměvu se neubrání,
G
hned má život rád.
3. Požehná jim pravicí,
v levé třímá Staropramen,
a s opicí kolem ramen
zmizí v ulici.
4. Třebaže je pondělí,
mráz, mlha a čtyři ráno,
beznadějně našlapáno,
vládne bujné veselí.
5. Kolující svačina,
vlídné slovo kamaráda,
pěkná píseň věčně mladá
mysl rozpíná.
R:
6. Žertíky a legrace,
vydařené anekdoty
od pondělí do soboty
cestou do práce.

CESTOU DO STRÁŽNICE SAMSON

G G4sus G Ami74sus
1. Dávno vykvet' hrách, já chodil po horách
Hmi Bbmi Ami74sus G G4sus G
a dlouze námět na písničku hledal,
G4sus G Ami74sus
u zaprášených cest i na dálnicích z měst,
Hmi Bbmi Ami74sus G G4sus G
po hospodách s traktoristy sedal.
G+ D4sus G Ami74sus C G
R: Na poutích vesnické zábavy viděl jsem, a všude hráli
Ami74sus D C G G4sus G Ami74sus
muziku, co uši unaví, z rádia hity, co znali. D7 G
2. Já na jih směrem jel, co v horách nenašel,
jsem najít chtěl tam, kde to vínem voní,
až na jedný z těch cest já potkal město měst,
housle zpívají a cimbál zlatě zvoní.
G+ D4sus C D
*: Strýcové i tetky, Ondrové i Bětky,
Cmi G G4sus G
no a písničky, co dávno život napsal,
G4sus G Ami74sus
já zpíval ze všech sil a hlas moc nešetřil,
Hmi Bbmi Ami74sus G
až noc uprchla tak, jak stádo koní.
R: Tři dny jsem ukládal do hlavy, pozorně napínal uši,
zpívání kovbojů z Moravy zahřálo srdce i duši.
R: Zůstaly mi někde pod kůží ty písničky z loňského léta,
prostý jak výšivka z podhůří, voňavá skořice mletá.
3. Já už nic nehledal, jen usedl a psal,
a den chutnal jak nedozrálá slíva,
na cestě někam dál já k srdci jsem si vzal,
že dobře je tam, kde si každej zpívá,
Hmi Bbmi Ami74sus G
a jedno je co, hlavně, když si zpívá ...

CESTY DO NADĚJÍ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
 Ami                                G       C
1. Jako by najednou zničehonic od lesa zavoněl dým
 Dmi                Ami            G                 C E7
ze suchých větví a březový kůry, a kdo týrá struny, co vím,
    Ami                                G         C
je podivná doba a podivný čas, najednou už není kdy
 Dmi              Ami                  G              C       E7
na dobrý slovo a náramek z trávy, jen blázni se ženou za nadějí.
             C                        Dmi
R: Vrátit ten svět a nekončící indiánský léto,
             G                       C  G
vrátit ten svět bobříků a týpí na loukách,
             C                                Dmi
vrátit ten svět, kde ti holky hlavu v trávě spletou
   F            Fmi        C
a nad ránem je vítr rozfouká.
2. Už se mi zdává co druhou noc, že někde někomu scházím,
někomu málo a jinýmu moc, jak písničky, co sem-tam házím,
je podivná doba, podivný čas, ale tam za kolejí
jsou ještě cesty tenký jak vlas, cesty, co vedou do nadějí.
     F            Fmi        C
R: + a nad ránem je vítr rozfouká ...
```

CESTY ZA DUHOU DEVÍTKA

```
        D                   Emi A7
1. Cesty za duhou zůstaly v nás,
            D         Emi A7
   i když už nechodíme bosí,
         D                 Emi A7
   maják na obzoru nezhasnul čas
            D             Emi  A7
   a v koutku duše o život prosí
      D             D7        G            Gmi
   a čeká, až ho vzbudí jiná doba, jinej svět,
            D Emi A7 D Emi A7
   to lepší v nás.
2. Bláhovou vírou, že zboří svět,
   někdy nám srdce dokáže bít,
   to třeba k ránu, kdy stačí pár vět,
   kdy dávno nevadí, že není co pít,
   někdy nám v očích svítí láska, i když ji ředí sobectví,
   je to jen v nás.
        D
R: Dej mi ruku, mý štěstí, vždyť hledat zem,
         G           E
   kde nám žít nic nebrání,
        G                        D
   to se stokrát prožít dá, a každý léto znovu a zas
          G       E
   krajinou polí uhání
         C             G          D Emi A7 D Emi A7
   divokej vítr, co přináší písně z hor.
3. V doteku očí pár perliček slz,
   to není smutek, to vítr sem svál
   úsměvy přátel a dětský sny,
   jiskry všech ohňů, kde člověk kdy hrál,
   proudy řek sílí z jarního tání tak, jako naše svědomí,
   to lepší v nás.
R:
4. Opři se, lásko, a chvilku mě hřej,
   někdy se ztrácím v tom, co v sobě mám,
   pýcha a strach a špína zlejch let
   v srdci mi stojí jak pohanskej chrám,
   jak hvězdný dráhy našich osudů se někde v dálce klikatí
   [: to lepší v nás ... :]
```

CIBOLA ROBERT KŘESŤAN

D G D A D D

1. Houpavý proud řekou splývá

G D A D D

jak temně červená hříva **Hmi A G D D**

a déšť opíjí moji tvář **Hmi A G D D**

a průramky skal rozetmívá

2. V náručí acomskou vázu

vítr má chuť zimostrázů a příboj mi hřmí do vlasů

i staletých ruin Anasázů

3. Tu hlinku z mých řas deště smyjí

a v svítivou krev rozmělní ji jen ten křik v korunách zlatých měst

ten ani dnes nepomíjí

CIKÁNI KAMELOT

C#mi **H**
1. Rozjásaným davem kráčím sám,
A **G#7**
staccato Estacada zní mi do uší,
C#mi **H**
ženy, písně, víno ze všech stran,
A **G#7**
a dívka snědá moje slzy osuší.
F#mi **H** **C#mi**
R: Zpívali písně cikánský,
A **H** **G#mi**
v očích teplo a ve tváři kámen,
F#mi **H** **C#mi**
na duších špínu mnoha dní
A **H** **C#mi**
a lidí, co povídají "amen".
2. S roztouženým srdcem, bijícím
o hrany dýk a bílých koňských hřív,
šel jsem vstříc tvářím pálícím,
zapomněl na rány, co bolely mě dřív.
R:

CIKÁNSKÉ ŠTĚSTÍ BOKOMARA

```
                 Ami                  E
1. Když přijdou chvíle dlouhý jak šňůra na prádlo,
                                      Ami
   krev ve mně řídne, že dlouho se nic nestalo,
    Dmi              D#dim E
   vytřepu rytmus z rukávu,
    D#dim                       E
   malou panenku klíčkem natáhnu,
    Ami               Dmi
   malou tanečnici z porcelánu,
    Emi                   Ami
   mezi cikánkami bílou vránu.
               Dmi G          C   Ami
R: Jen pro mě tančí, rukama tleská,
             Dmi E         Ami  A7
   je celá snědá, od potu lesklá,
               Dmi G            C   E
   [: zpívá a tančí, korálky chřestí,
                 Dmi  E         Ami A7(-)
      tohle je pravé cikánské štěstí. :]
2. Hej, ty má panenko štíhlá a snědá,
   s náramky na rukou živou tě hledám,
   až já tě najdu, z housliček tě vyzpívám,
   stužkou modrou omotám,
   zas ve mně zapálíš ten horký plamínek,
   holínkou zadupeš bolavý kamínek.
R: Už pro mě tančí, rukama tleská,
   je celá snědá, od potu lesklá,
   [: zpívá a tančí, korálky chřestí,
      tohle je právé cikánské štěstí. :]
R: Na na na ...
```

CIZINEC GREENHORNS

```
   Ami                  Dmi      Ami
1. Na kraji pouště sluncem spálený
       Dmi     Ami     E       Ami
   stojí naše malý město dřevěný,
                         Dmi    Ami
   jednoho dne, právě čas oběda byl,
       Dmi      Ami      E       Ami
   se na kraji města jezdec objevil.
2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
   pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
   místo cigarety měl v ústech růži,
   na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.
   F                   G
R: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,
   F                C
   na každém nároží zatykač vlál,
   Dmi                 Ami
   na něm cifra, za kterou by sis žil,
   E                    Ami
   a přece nikdo z nás nevystřelil.
3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
   město bylo tichý jak město spící,
   před saloonem zastavil a z koně slez',
   jeho stín šel za ním a za stínem děs.
4. Zábava u baru prudce zvadla,
   když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
   objednal si pití a v místnostech těch
   každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.
R:
5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,
   mexickým dolarem o barpult cink',
   pak ke koni došel krokem pomalým,
   za chvíli zmizel jak z doutníku dým.
```

CO JSME SI, TO JSME SI KAREL PLÍHAL

```
 C          G          F          G C
1. Co jsme si, to jsme si, už je jiná doba,
           G      F         G C
   fangle si vyvěsí-me do oken oba.
 G      Ami     D9/F#          G
   Zahoďme emoce, vrchní, připiš čárky,
  C       G           F          G  C
   blíží se vánoce, tož pošleme si dárky.
2. Já měl svý písničky a ty svý vzdušný zámky,
   já platil za pravdu a ty za členský známky.
   Oba jsme mívali moc roztomilé hosti,
   jen ti mí bývali ze Státní bezpečnosti.
3. Oba nás za chvíli spolknou starobince,
   oba jsme tvořili dvě strany prošlé mince.
   Ty jsi byl na líci a já zase na rubu,
   ty jsi měl milici, co mně rozbila hubu.
4. Co jsme si, to jsme si, k čemu tahle zloba,
   z čeho mít depresi, už je jiná doba.
   Teď z mé i z tvé blůzy vlaje trikolóra,
   sejdem se na schůzi Občanského fóra.
```

CO MI NESE PEPA STREICHL

G C7 G
1. [: Co mi nese velká voda, co mi nese její kalný proud, :]
D7 C7 G
že se nikdy nezastaví, jak ona dál musím plout.
2. [: Co mi nese velký vítr, co mi nese jeho velký chlad, :]
jenom další velkou starost, kam dnes večer půjdu spát.
3. [: Co mi nese zlatý slunce, když mě ráno probudí, :]
jsem si jistý, že mě večer na stejný štrece uvidí.

CO ŘEKNOU? KAREL KRYL

Emi D Emi D

1. Co řeknou ti páni, co, sedíce strnule,

Emi D G H

plijí tu na ty, kdo opustí vlast?

Emi D Emi H^7

Zas budou jen mlčet, jak mlčeli minule,

Emi D Emi D Emi

třásti se strachem a tiše si krást.

2. Co řeknou ty dámy, co sedí tu s kukátky,
tehdy, až o pravdě zakážou hrát?
Vím, budou zas ochotně poslouchat pohádky
o tom, že pravdy je třeba se bát.

3. Co řeknou ti všichni, kdo dnes ti tu tleskají,
tehdy, až mocní ti umlčí hlas?
Zas budou jen tančit, jak jiní jim pískají,
hopsat tak dlouho, až zlámou si vaz!

CO S TÍM KAMELOT

```
   D
1. Stopy cestou zavál sníh, už se stmívá,
                                Hm
   v petrolejkách není líh, oheň zpívá.
         G                        F#m
   Slyším Tvůj hlas v tichu znít a toužím uvěřit,
      Em                       F#
   že není to jen sen, co můžu mít.

2. Jen pár židlí, stůl a skříň, naše mládí,
   venku velká bílá síň, co mě svádí.
   Abych zavřel oči s tmou, viděl sousoší nás dvou,
                           A
   když nebe chytá barvu růžovou.

        B
R: Co s tím?
           F
   Zas mám hlavu plnou hříchů.
        Gm
   Co s tím?
            Dm
   Když mám v duši nepokoj.
        B
   Co s tím?
        F                         Gm                 A              D
   Proč schovávám se v tichu, když dávno znám, jak to chutná být sám.

3. Čas přání zůstal stát, škvírou fouká,
   hity zimních hitparád vítr brouká.
   Světlo svíček mihotá, pohraniční samota
   je dámou, co mě na prst omotá.

R:
```

CO SE BUDE DÍT — GREENHORNS / BOB DYLAN

```
        F                        G7
1. Ty a já, prázdnej dům přímo svádí ke hříchům,
         Bb       C                 F C7
   co se dál bude dít, dám ti hned znát.
2. Až se víc sešeří, zamkni zámky u dveří,
   co se dál bude dít, dám ti pak znát.
   Bb                            F
R: Až uzamkneš všechny vchody, zhasnu lampu i retku,
    G7                      C7
   nespoléhám na náhody, chci si tě vzít beze svědků.
3. Dírku klíčovou zandej touhle podkovou,
   co se dál bude dít, dám ti pak znát.
R:
4. Dřív, než spácháš hřích, zevnitř klíč nech ve dveřích,
   co se dál bude dít, nechtěj už znát.
```

CO TY MŮŽEŠ VĚDĚT JAREK NOHAVICA

```
    D                          G
1. Co ty můžeš vědět, jak mi je,
        C                     D
   jak na lůžku sebou v noci hážu,
                                     G
   básně pod jazykem jsou hořké hostie
      C                   D
   a já je spolknout nedokážu.
2. Poštovní úředník má pravidelný plat:
   pět peněz na stravu, pět peněz na byt,
   strach nosí kamaše a krásně umí hřát
   a mnohý člověk na prsa je slabý.
       Ami           Emi        D          G
R: [: Pane básníku, čím to je, čím to je, čím to je? :]
```

Co týden dal Nedvědi

G

1. Řeka líně se loudá

D7

a kameny v ní dělají, že jako nic,

v meandrech kolem chat se plíží

G

a kouká, kdo přijel a kdo co zase přišel říct,

z okenic do tmy chaty svítá,

D7

voní tu petrolej a vůně dřeva z vlhkejch stěn,

narezlý panty zvedneš, otvíráš

G

a na chviličku pouštíš z oken chatu ven.

G C

R: Bude se zpívat a povídat,

G

co novýho nám tejden zase dal a vzal,

D7

a z korun stromů bude Manitu se dívat,

G

jak to vedem a jak vést to chceme dál.

2. A klacík ke klacíku,

co děti přes den v lese našly, do kamenů poskládáš,

na dekách, na lavičkách kolem ohně zpěvníky,

to pro jistotu, vždyť to všechno znáš,

taková doba je, že každej hledá,

kam by schoval na chvíli svůj smutnej svět,

jak panenka mít myšlenky

prostě zapomenout, vynechat, nic nevědět.

R:

3. Když bílý saze padaj' do tváře

a z čerstvejch větví syčí pára, kdo by smutnej byl,

to asi zůstalo nám z dávnejch dob,

že když se lidi, sejdou je jim líp, jako bys'je pohladil.

R:

COLORADO KABÁT

```
          G                          C
1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
                 G                    D
   jseš kovboj, v Coloradu můžeš krávy pást,
         G                            C
   já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
         G          D               G
   do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.
2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
   tam kolem krku místní Indiáni maj',
   a ty, co nemakaj', tak jsou nejvíc bohatý,
   musím si pohnout, dokaváď tam rozdávaj'.
         G                        C
R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
         G                      D
   a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,
         G                      Emi C
   tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
       G         D           G
   o tý zlatý žíle řeknu doma všem.
3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej',
   šerif se na ně jenom hezky usmívá,
   kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej',
   házej' mu kosti za to, že se nedívá.
4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
   a když jim nezaplatíš, vyrazej' ti dech,
   ale s IQ to tam nebude tak horký,
   místo na koních tam jezděj' v medvědech.
R:
             G         D           G
R: + a o tý zlatý žíle řeknu doma všem ...
```

COLORADO RANGERS - PLAVCI

```
     D                                   D7
R: Colorado, Colorado, Colorado, z mládí tě znám,
     G                                G7
   Colorado, Colorado, Colorado, ráda tě mám,
       A
   jezer jas, vůni hor, pastviny divokých stád,
                                                D
   v lesích znám každý kout, krásné, krásné tě znát.
      G
1. Léta touhy, zbožných přání,
         C
   čím víc toužím, život se sklání,
          D                 G
   už jenom pár chvil možná mi zbývá,
   ještě sílu v nohách cítím,
          C
   chci zas jednou brouzdat se kvítím,
      D                 G
   jako dítě si pod skálou hrát.
R:
2. Pojď se mnou, mé prchlé mládí,
   je to dávno, čas tak pádí,
   tam jednou možná se vratím,
   starou cestou tam u té skály,
   co se louky ve slunci pálí,
   tam se vrátím, mé Colorado.
R:
```

COPÁNEK NEDVĚDI

```
          A
1. Cesty bez konce, co maj' svůj řád,
             H7
   a kluky-blázny, co uměj' si hrát,
           D
   a holky copatý s řemínkem ve vlasech,
           A
   jak mám rád.
2. Jak je mně cizí protivnej svět
   barevnejch světel a řev diskoték,
   hučících ulic a špinavejch hospod,
   kde člověk člověkem není snad.
           A                           D                  A
R: Po lese vítr s kouřem vál, písničku smutnou ve skalách hrál
                                 E                   A
   o touze přežít náš podivnej svět tak, jak by sis přál.
3. Řeky stočený okolo měst,
   palce zalomený bez velkejch gest,
   a ohně s hranicí větší než dům,
   jak mám rád.
4.=1.
R:
```

CORRIDA POUTNÍCI

Ami Emi Hmi C

1. Smuteční vzdechy býků i s kyticí růží ran

Ami Emi Hmi C

z venkovských kostelíků se opřou do varhan.

2. Napití těžkou hlínou a vínem fiesty

rozbíjí širočinou pohár prvý i pohár stý.

Emi G D F C G

R: A štíhlé ženy v závojích pak tančí v ulicích,

Emi G D F C D

bouří krev a vrací smích do omámených tváří pálících.

4. Pak se zaplatí dluhy sobě, třeba veršem na pomník:

tady spí gladiátor člověk a tady gladiátor býk.

COS' MI CHTĚL NEDVĚDI

```
     C
1. Do očí se dívej dál
                F        C (C7)
   a řekni znovu, cos' mi chtěl,
            F     Bb    F
   že to, co děláš, děláš rád,
                Bb      C7
   že ti to stačí, aby ses měl,
   tak to je málo, to je málo.
2. Zapomněls', že tu nejsi sám,
   jsou lidi, co chtěj' o schod vejš,
   podívej, básníci, jak hledaj',
   chtějí být o pár veršů dál,
   to není málo, to není málo.
            F              C
R: Zhasněte světla, rozsviťte lásku,
           G           C
   kamenným mostem můžeme jít,
            F             C
   pro dobrý bydlo zapomněl svět
           G              C
   na krásu ducha, svobodu, klid.
3. Do očí se dívej dál
   a řekni znovu, cos' mi chtěl,
   mlčíš, a takovejch jsou mračna,
   účel se mění na úděl,
   a to je málo, a to je málo.
R:
R:
R:
```

COUNTRY BOY PAVEL DOBEŠ

C F C
1. Viděl jsem ji téměř nahatou,
G7
jenom v plavkách stála před chatou,
viděl jsem ji téměř svlečenou,
C C7
tak jsem se seznámil s Růženou.
F C C7
R: Mé oči kloužou se po jejích tvarech,
F C
po tvarech nabitých v šestnácti jarech,
G7 C
ojojoj, country boy.
2. Představil jsem se jí "country boy"
a zeptal se jí na nejbližší spoj,
chci se totiž dostat k Hodonínu,
chtěl bych vystudovat veterinu.
R:
3. Už dva roky jsem tu u Kolína
a nesvedla mě dosud žádná jiná,
dva roky jen o Růženě zpívám,
ve spánku se chvíli na ni dívám.
R: A potom kloužu se po jejích tvarech,
po tvarech nabitých v šestnácti jarech,
ojojoj, country boy.
4. Tak jsem praštil Nobelovou cenou,
zítra ráno jedu za Růženou,
vtom však pošťák přináší mi psaní,
abych více nepomýšlel na ni.
R: Abych šel klouzat se, kde se mi zlíbí,
že ruší předešlé všechny své sliby,
ojojoj, country boy.
5. Přesto jsem se za ní vypravil,
za pár hodin vlak mě dopravil,
dopravil mě prakticky až k ní,
netušil jsem, že je gravidní.
R: Mé oči kloužou se po nových tvarech,
které jí způsobil v Karlových Varech,
ojojoj, jiný boy, ojojoj, country boy.

CUKRÁŘSKÁ BOSSA-NOVA JAREK NOHAVICA

Cmaj^7 C$^\#$dim Dmi^7 G^7

1. Můj přítel snídá sedm kremrolí

Cmaj^7 C$^\#$dim

a když je spořádá, dá si repete,

Dmi^7 G^7

cukrlátko,

Cmaj^7 C$^\#$dim Dmi^7 G^7

on totiž říká:"Dobré lidi zuby nebolí

Cmaj^7 C$^\#$dim

a je to paráda, chodit po světě

Dmi^7 G^7 Cmaj^7 C$^\#$dim Dmi^7 G^7

a mít, mít v ústech sladko."

Cmaj^7 C$^\#$dim Dmi^7 G^7

R: Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,

Cmaj^7 C$^\#$dim Dmi^7 G^7

hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,

Cmaj^7 C$^\#$dim

všechny cukrářky z celé republiky

Dmi^7 G^7

na něho dělají slaďounké cukrbliky

Emi^7 A^7

a on jim za odměnu zpívá zas a znovu

Dmi^7 G^7 Cmaj^7 C$^\#$dim Dmi^7 G^7

tuhletu cukrářskou bossa-novu.

2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
řiká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

R:

3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká:"Glycidy jsou pro lidi,"
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

R:

CUMBERLAND V HORÁCH COP / CH. DANIEL'S

```
 G                      C             G
1. Lásko, ty dobře víš, že se mnou nejde hnout,
                        C               G
   táta s mámou řek' mi: jdi si hrát, jsi bloud,
                       C
   tak jako noci ubývá a potom přijde den,
      G          Emi     D    C
   jó, štěstí mít, koukám, není fór.
2. Pojď sem, říkám, nehraj na schovávanou,
   neboj, jdu dál akorát, to přestává bejt hrou,
   šance na mě nečeká, kde ji hledat mám,
   Cumberland v horách, číslo znáš.
     C            G
R: Slunce, hřej, hrej, hrej, hrej,
    C      G     D     G
   nebudu lítat jako pták,
    C                   G          Emi
   mám jen hůl, štěstí hledám jako vůl,
    G            Emi     D      C
   Cumberland v horách, číslo znáš.
3. Štěstí hledá jako já, neví, kde mě má,
   každej čeká na svou šanci, jednou přijít má,
   šance na mě nečeká, kde ji hledat mám,
   Cumberland v horách, číslo znáš.
      C            D              G
R: + Cumberland v horách, číslo znáš ...
```

CURRICULUM VITAE SAMSON

Dmi
1. Už jsem dost zažil, prošel nahoru i dolů
A
a taky jsem se nechal zlákat od náboru,
Gmi **C7** **F** **Dmi**
vždyť něco podepsat, to přece jde tak snadno,
Gmi **C7** **F** **A**
jen když si zkrátím vojnu, tak ať žije Kladno!
2. Šachty a válcovny, tam, kde to voní dřinou,
valcíři, horníci a já svou vlastní vinou,
kluk chvíli po vojně urvanej ze řetězu,
když platěj' obstojně, tak to i pod zem vlezu!
Bb **C7** **F**
R: Co nás tam takhle přišlo, co jsme měli plánů,
Gmi **A** **Bb**
za první vejplatu jen džíny a pár flámů,
C **F** **Dmi**
elita z ubytovny, dům mladých horníků (hutníků),
G **C7**
dvě postele, jedna skříň v malým kamrlíku.
3. Když ptáčka lapají, tka zpívají mu hezky,
dodneška slyším pána, co mluvil jak z desky:
co všechno brigádníkům, jaká zařízení,
dnes už vím dobře: nevěř, když ve smlouvě není!
4. Někteří přivykli a zůstali tam dodnes,
většina zmizela, to čas je někam odnes',
mně z města nechtělo se na vesnici domů,
tak jsem šel do hutí a k požárníkům k tomu.
R:
5. Já nechtěl do smrti bydlet na ubytovně,
znám spoustu starejch chlapů, co tak žijou skrovně,
buďto se rozvedli, či nenašli tu svoji,
a byty stejně nejsou, pitím smutky hojí.
6. Tak jsem se pochlapil a z ubytovny zmizel,
ženatej sehnat byt je taky pěkná svízel,
když občas potkám známý, kteří jak já ví to,
jak je na ubytovnách, je nám trochu líto.
R: Kluků, co zastavili svůj čas v zastavárně,
nečetli nikdy od Steinbecka Na plechárně,
do práce někdy jen, ať žije sladký čtvrtek,
a z oken hospod chytaj' život, co jim utek'.

CYKLISTIKA JAREK NOHAVICA

Ami **Emi** **Ami**
1. Fangle, stuhy, praporečky, diváci u trati, hohohohohohoho,
Emi **Ami**
závodníci jako tečky, peletón strakatý, hohohohohohoho,
C **G**
ve velkém balíku jsou všichni namačkaní,
Ami
je to sport pro chlapy,
C **G**
každý zná taktiku a má své vlastní plány
Ami
do dnešní etapy.
Dmi **E7** **Ami**
R: Jó, když to jde, tak to jde,
Dmi **E7** **Ami**
ale plánování není ještě vše,
C **G** **Ami** **E7**
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
Ami **E7** **Ami**
tak se musí jet a všecko časem přejde.
2. Hele, koukej, támhle vepředu, nějaký šílenec, hohohohohohoho,
řekl si:"A teď jim ujedu!", no je to jeho věc, hohohohohohoho,
v blátě a sajrajtu cítí se vítězem,
"do toho, do toho!",
přijel až z Kuvajtu, však my ho převezem,
ohohohohoho.
R: Jó, když to jde, tak to jde,
ale pouhá snaha není ještě vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všecko časem přejde.
3. A tam vzadu, co se děje, někomu došel dech, hohohohohohoho,
v očích stopy beznaděje, životní neúspěch, hohohohohohoho,
dostal se do celku za přístup k tréninku,
a teď mu všichni mizí,
zklame svou manželku, syna i maminku
doma před televizí.
R: Jó, když to jde, tak to jde,
ale správný trénink není ještě vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všecko časem přejde.

4. A tam borec v žlutém triku, každému na ráně, hohohohohohoho,
kolem něho pět maníků určených k obraně, hohohohohohoho,

mají své pokyny, náskok je osm vteřin,
co kdyby, nedej bože,
leader je jediný, chraňme ho před soupeři,
je to na ostří nože.
R: Jó, když to jde, tak to jde,
ale ochrana není ještě vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všecko časem přejde.
5. Kilometr sto dvacet pět, blíží se prémie, hohohohohohoho.
Jeden už se ze sedla zved' a: Sláva, ať žije!, hohohohohohoho,
malý cíl, taky cíl, vždyť nejde o život,
jedeme pro radost,
svůj úkol vyplnil - prémie, jeden bod,
a to je taky dost.
R: Jó, když to jde, tak to jde,
ale prémie, ta není ještě vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všecko časem přejde.
6. Číslo třicet dobře chápe, jak se stát vítězem, hohohohohohoho,
kdo je blbý, ať si šlape, chytrý, ten se veze, hohohohohohoho,
schovaný za zády těch, co má před sebou,
s nikým se nebratří,
vítr mu nevadí, ruce ho nezebou,
kdo šetří, má za tři.
R: Jó, když to jde, tak to jde,
ale chytrá hlava taky není vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všecko časem přejde.
7. V bráně borců první borci jdou loket na loket, hohohohohohoho,
oba favoriti horcí, to bude divoké, hohohohohohoho,
stadión povstává, poslední zatáčka,
a oba končí v pádu,
jó, někdy vyhrává, kdo se moc nemačká,
ten, kdo je třetí vzadu.
R: Jó, když to jde, tak to jde,
ale vítězství děcka taky není vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to nejde,
tak se musí jet a všecko časem přejde.

CYRIL PEPA STREICHL

F#mi D
1. Na rohu ulice s bandaskou od guláše,
A C#7
do očí čepice stál tu a prosil plaše
Hmi F#mi
o jedno cigáro a jednu sirku k tomu,
D C#7
říkal si Cyril, Metoděj zdrhnul z domu.
2. A hvězdy hnuly nebem, když pohnul malíčkem,
pravdu prý sytil chlebem, zvláštní lesk pod víčkem,
tou nocí jako zázrak zní zvony do kraje,
šeptal mi jako náznak: tu něco nehraje, [: tu něco nehraje. :]
Hmi F#mi
R: [: Odevšad na mě míří, kolem jde strach,
D C#7
oči má netopýří, už na mě sáh'. :]
3. Na rohu ulice tyká si s polostíny,
s očima jak svíce po letech dávno jiný,
na věži bije druhá, kde hledat odvahu,
Cyril, co ztratil druha, bojí se o hlavu.
4. A ruce se mu třásly, mráz běhal po těle,
plamínky v očích hasly, smutek bez přítele,
víra - ta sluší tomu, kdo hledá na duši,
Metoděj zdrhnul z domu, [: [: kdo nás to naučí? :]

ČARDÁM, ČARDÁŠ, ČARDÁ KAREL KRYL

```
 Ami E     Ami  G
Povedal mi ujo náš,
 C       Dmi    Ami E
že vraj robím špionáž,
Ami   G E  Ami
a ja robím od nevidíš do nevidíš
 E          Ami
bez ohľadu na tonáž.
   E          Ami  G
Škrabe ujo - daromník
 C     Dmi   Ami   E
kosoštvorce na pomník
Ami  G E   Ami
a ja idem cez Košice do Sušice,
 E           Ami
bude zo mňa tajomník,
Dmi  E     Ami
a ja idem cez Košice do Sušice,
 E          Ami E Ami
bude zo mňa tajomník.
```

Čárky Nedvědi

```
        C           G7        C
1. Máš v sobě světlo snad všech hvězd,
                   G7     C
   jak krásně umíš hlavu splést,
               F          C           G7
   tak něžně jde čas, když blízko tvých řas
      C           G7      C
   svou pusu nechám ve tvé kvést.
2. Tajně poslouchám tvůj dech a tep,
   zrychlí se, když dlaně mám
   tam okolo spánku blízko tvých řas,
   když zhasnem, touha ztiší hlas.
     C                      G
R: Probuzená rána, když se dotknete jen,
      F                   C
   v koutku pusy zůstal vlas,
            F              C          G7
   vůně mýdla na rukách, jak zastih' tě den,
      C         G7    C
   a vyrovnaný čárky řas.
3. Ještě nevstávej, já chci to hrát,
   teď je ta správná chvíle na písničku,
   jak panenku měl, měl Janíček rád
   tam u Hradišťa na trávníčku.
       F   C         G7    C
R: + [: a vyrovnaný čárky řas ... :]
```

ČAS BÍLEJCH KONÍ DEVÍTKA

C Emi^{7}/H C/B^{b}
1. Zas voní zem, pohádkář pamětí bloudí,
Ami Ami/G Ami/F$^{\#}$
z dýmu prošlých vteřin voní moudrost let,
C C/B^{b}
čas krajánků, co v knajpách za příběh loudí,
Ami Ami/G Ami/F$^{\#}$
aspoň na chvíli stín, než půjdou zas dál.
C C^{7}
R: Hledám tě v příbězích léta, má víro,
F Ami G
až tam, kam troufám si jít,
G^{7} C Ami
v kouzle mých zelených rán, tichá víro,
F G
snídám tvůj posvátný klid.
2. Čas návratů, králů, co k útoku zvou,
zas jednou vlastní zem našli na konci svých cest,
čas bílejch koní, co s mladou trávou se rvou,
hřívy spletený s pramínky půlnočních hvězd.
R:
D D^{7}
R: Hledám tě v příbězích léta, má víro,
G Hmi A
pojď dál, bez tebe ztrácím i dech,
A^{7} D Hmi
čaroděj ze země snů rukou máv',
G D
a z oblaků dolů svál svůj první bílej vzdech ...

ČAS ROZCHODŮ KAMELOT

G D7 G
1. Večer si chystá sítě, dívej,
Emi Emi/D
a chytnul i nás,
C Ami
ještě chvíli se mnou zpívej,
D7
než odejdu zas.
2. Z neonů proudy světel pálí
a mění tvou tvář,
víš to, že dávno nejsme malí
a nenosíme svatozář.
D7 G
R: Čas rozchodů, ten bolí víckrát,
C
i když se tomu nevěří,
Ami
lásku nedokážeš vyhrát,
D7
nemůžeš chytnout pápěří,
G
co vítr ke slunci už odvál
C
a na prach jistě rozmetal,
Ami
svýmu slibu taky dostál
D7 G
vítr, co letí někam dál.
3. Neboj se, čas, ten rány zhojí,
je nejlepší fáč,
pokaždý rvát se za něj stojí,
ať jsi snílek nebo rváč.
4. Ztracená víra se ti vrátí,
až překročím práh,
proud slzí zadržet se krátí,
sypou se jako z lusku hrách.
R:

Čas to vzal Hop trop

Dmi **B^b** **Dmi**

1. Nádraží večerní, kde nikdo z lidí úsměv neoplácel,

B^b **F**

vlak, co jsme jeli s ním, tady končil a zas do města se vracel,

Ami **Dmi**

a my dva [: s bráchou šli jsme dál. :]

2. Nás budil v trávě den, my vídali, jak stromy ráno brečí,
a do plamínků jen mlčívali spolu stejnou řečí,
je to tak [: dávno a čas to vzal. :]

F **Gmi** **Dmi**

R: Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků,

F **Gmi** **B^b**

postavy shrbený, co při hledání zašlejch okamžiků

Ami **Dmi**

chtěly se [: toulat po hvězdách. :]

3. Písničky vohraný, co zpíval se mnou, opsal z mýho bloku,
mý hlavě děravý napovídal občas ňákou sloku,
léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.

R:

4. Náš vymyšlenej svět byl bez tupců a taky bez chytráků,
šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádným obchoďáku,
třeba jen [: volnost na cestách ... :]

ČASY SE MĚNÍ NEZMAŘI / BOB DYLAN

```
        G          Emi   C         G
1. Svět mění svou tvář a den stíhá den,
              C           Ami       D
   jenom blázen ostatním v cestě by stál,
      G     Emi   C      G
   a ráno slunce zahání sen,
               C        Ami       D
   jednou dokraluje i ten největší král.
          D7          D7/C       D7/H     D7/A
R: Vždyť všichni, kdo vidí, jdou po cestě dál,
           G                C D   G C G D
   ztrácí krok ten, který chvíli stál.
2. A od města k městu ta cesta směr má
   a v každým žije se o něco snáz
   a poznání hořký nám tahle pouť dá,
   ta hořkost teď zůstává navěky v nás.
R:
3. Kdo v čele šel, bouřlivě oslavoval,
   zůstal stát a ostatním pyšně se smál,
   však dřív, než se z oslavy vzpamatoval,
   zase poslední na konci zástupu stál.
4. Na na na ...
R:
```

ČEKEJ, MALÁ GRÉTO ŽALMAN

G A7
1. Jak dlouho nám to ještě, hoši, vydrží,
C7 G
až prázdnej vagón ve stanici nám nezastaví,
A7
myšlenky na burze jednou samy podraží,
C7 Ami7 D7 G G7
směnky dálek zapadnou do pražců a do kolejí.
C7 G
R: Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto,
C7 G
jako tenkrát pára zpívá vlakový blues,
C7 G E7
jako tenkrát vracíme se k jihu, kde je léto,
C7 G Emi
a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
A7 D7 G
kde voní starý lípy a tymián.
2. Potkali jsme slunce, jak ve stoce spí,
hloupí lidi, který se mu na výsluní smáli,
měnili svou barvu za každýho počasí,
kabát větru ukradli, pyšně k nebi vykračují.
R:
3. Tak to táhnem po svejch krajem rybníků,
od souvrati podél trati jako hejna ptáků,
v očích modrý slunce, v patách tisíc patníků,
bílou mlhu před sebou z lokálek a rychlovlaků.
C7 G Emi
R: + a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
A7 D7 G
kde voní starý lípy a tymián ...

ČERNÁ DÍRA KAREL PLÍHAL

```
 G          D        C        G
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
                D        C            D G
   stalo se to v červenci jednou časně zrána,
 Emi           C        A          D
   šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G          D          C           D G
   už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
   na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
   nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
   už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
   babička je nervózní a nás, děti, tříská,
   sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
   a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
   a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
   půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
   díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
   díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
   potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
   opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
 A          E       D            A
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
              E         D          E  A
   teď je naše písnička zralá pro recenzi.
```

ČERNEJ DEN HOP TROP

```
   Dmi                    C
1. Ten den byl beznadějně černej
   Dmi              C
   jak darebáků svědomí,
   Bb                    A7
   jak smutku nával nepřebernej,
    Bb       (A7)       A7(Dmi)
   kterej se náhle prolomí.
2. Pomalu stoupali jsme strání
   až k jedný z nevelikejch skal,
   na který nechal sny a plány
   jeden z těch kluků, co jsem znal.
    F                      C
*: Stačilo málo chybnejch kroků,
    F                    A7
   vtom znenadání volnej pád,
   Dmi                  C
   je to už pěkná řádka roků,
     Bb      A7           Dmi
   v noci si lesem cestu zmát'.
       F                            C
   Pak ležel s kostrou zlámanou a strašně moc chtěl žít,
       Dmi                   A7
   však usíná a přestanou myšlenky hlavou jít,
         F                                C
   z nás každej potom nad ním stál, chlad rána na nás dejch',
     Dmi                         A7
   vítr si s listím pohrával ve větvích březovejch.
3. Teď všichni, co tu se mnou stojí,
   jsme mlčky "ahoj" přišli říct
   na místa, co nás dávno pojí,
   že tenkrát bylo nás tu víc.
```

ČERNEJ NEBOŽTÍK — JAROSLAV JEŽEK

```
      E
1. [: Černej nebožtíku, máš to ale kliku,
                                E7
      za chvíli do temný hlíny budeš zakopán, :]
   H7                     A7                E
   nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.
2. [: Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
      málo lidí dnes pro tebe slzy polyká, :]
   je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.
3. [: Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali
      věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám, :]
   proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.
4. [: Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,
      poslechni mou radu trochu nevšední, :]
    zazpívej si sám blues na cestu poslední.
```

ČERNOŠSKÉ GHETTO SPIRITUÁL KVINTET / S.DAVIS

```
      C                        Emi
1. Jako tenkrát svý mámy slyším tichej hlas,
     F          G                C
   jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu,
                                     Emi
   jako tenkrát, zase slyším slanej vítr vát
     F          G                C
   a na rezavý ploty hrát tam v ghettu.
                 G                      F          C
R: Jestli se tam vrátíš, jestli se tam vrátíš, tak dej
    F                 G              C
   na svou šťastnou hvězdu ten náš kříž,
                G                F           C
   slabost víru zmáhá, ale to se stává lidem zlejm,
    F          Emi         Dmi      G           C
   nedívej se za sebe a z ruky nehádej, tak to bejvá.
2. Jen nechutná ti chleba jíst
   a umírá se na závist tam v ghettu,
   zdi čas smejvá, tak marný je chtít na ně psát,
   když není dům, co směl by stát tam v ghettu.
    G                        F               C
R: Každý žije ve svým ghettu se svou pravdou sám,
     F               Emi              Dmi          G
   jen hudba zní, když poslední čas na prach se promění,
             C
   jak už tolikrát.
3. Zase slyším slanej vítr vát
   a na rezavý ploty hrát tam v ghettu,
   jako tenkrát svý mámy slyším tichej hlas,
   jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu,
   tam v ghettu, tam v ghettu ...
```

ČERNOVLASÁ LU RANGERS / G. WYLE, B. OLOFSON

```
   E
1. Černej jsem jak to uhlí, jak tenhle vlak,
   H                                E
   cestou mně nohy ztuhly, už je to tak,
   v dálce mě ale čeká čínská holka Lu,
   H                       E
   už děsně dlouho čeká v Lousianě Lu,
   H                E
   moje první láska Lu.
2. Makal jsem na Aljašce a holce psal,
   že střádám prachy, pak že bych si ji vzal,
   psal jsem, ať pořád čeká moje holka Lu,
   ať na mě pořád čeká v Lousianě Lu,
   moje černovlasá Lu.
         A(Bb)          E(F)
R: Mám v Lousianě Lu, v Lousianě Lu,
                      H(C)        E(F)
   tam dávno mám svou černovlasou Lu.
3. Kámoš mě vzbudil s flaškou a se mnou pil,
   ráno mi zdrhnul s taškou a jakej byl,
   i když mě kámoš nakrk', já mám holku Lu,
   nedám si nohu za krk, čeká na mě Lu,
   dole v Lousianě Lu.
4. Čeká tam taky máma, na dvorek dá necky,
   že sem byl vždycky štráma, vykoupu se hezky,
   až budu ve svý kůži, v čistým vohozu,
   pod okny vezmu růži pro svou holku Lu,
   pro svou černovlasou Lu.
     F
5. Slunce už narůžovo natírá kraj,
     C                                F
   když jsem dal holce slovo, tak mě tu maj',
   i když jsou prachy v pytli, jsem tu ještě já,
   C                     F
   některý už to chytly, než ta holka má,
   C                  F
   než ta zlatá holka má.
R:
```

ČERNÝ KOCOUR JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
          Ami                        E
1. V našem domě už pár pátků pod schody je kamrlík,
                                   Ami   E   Ami
   a tam žije jak na statku kocour jménem Nevrlík,
                                     E
   sedí, mlčí, frajer děsný, do tmy schovává svůj krk,
                               Ami   E    Ami
   život pulsuje a běsní, a ten kocour ani mrk.
2. Drápy má už mimo provoz, myši dávno nechytá,
   loví nás na čestné slovo a na půlku jelita,
   on a žádat, on a prosit, zlatý voči, nech si zdát,
   každý sám mu něco nosí a je rád, že on je rád.
3. Rozvalen je na podlaze jako vejce natvrdlé,
   ze tmy usmívá se blaze, jde nám drápy po hrdle,
   zřejmě proto je tak smutný dům, ve kterým bydlíme,
   koupit lampu bude nutný, kdy se ale složíme?
```

Čert — Bratři Ebenové

F C Dmi B^b C

1. Když má čert smutek, když má čert splín,

C/E F C/E Dmi F/C G/H G

když, na co sáhne, vždycky trefí vedle,

C Dmi G/H G F/A C

když má čert smutek, když má čert splín,

C/E F C/E Dmi F/C G/H G F F/A

tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,

B^b F/A Gmi^7 B^b/C F B^b F

ani bleblebleble udělat, když má splín.

2. Když má čert smutek, když má čert splín
a když ho ještě navíc hrozně bolí škeble,
když má čert smutek, když má čert splín,
tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
ani bleblebleble udělat, když má splín.

3. Když má čert smutek, když má čert splín
a když mu nefungujou basy ani treble,
když má čert smutek, když má čert splín,
tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
ani bleblebleble udělat, když má splín.

ČERVENÁ ŘEKA GREENHORNS

```
      C        C7         F        C
1. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám
               Emi      Dmi     G7
   a od ranče k ranči se najímat dám,
     C             C7        F         C
   a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
             Emi          Dmi  G7 C
   potkal jsem holku vod Červený řeky.
2. Pak začlo mi trápení a spousta běd,
   když táta se bál, abych mu ji nesved',
   a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
   dal hlídat dceru vod Červený řeky.
3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
   abych se s ní konečně pomiloval,
   a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
   já líbal holku vod Červený řeky.
4. Sotva mi však řekla:"Miláčku můj,"
   ze skal se ozvalo:"Bídáku, stůj!"
   a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
   stál její táta vod Červený řeky.
5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
   mně štěstí se najednou vytratilo
   a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
   já vobklíčenej byl u Červený řeky.
     G                  F        C
*: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
    G                    C          Ami
   já poslal je na jednu z nejdelších cest
     C             C7         F         C
   a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
               Emi          Dmi  G7 C
   vez' jsem si holku vod Červený řeky.
```

ČERVENÝ KAMION VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
    Ami
1. Za noci, za dne, a pořád jen dokola,
                                      E
   oči jak přibité na cestu, která se vlní,
   za horka, za mrazu, cisternu v závěsu
                                            Ami
   do teplejch, volant, a naftou se sta koní krmí.
     Dmi                                  Ami
*: Svítání, soumrak, z výfuku život nám plách',
    E                              Ami
   červený kamion - domov na kolečkách.
    A                              Emi              A
R: Červený kamion, motorest, káva, láska je dým, jen dým,
                                      Emi            A
   červený kamion, reklamní cedule, spojka, brzda a plyn.
2. Na jaře, na podzim, stále jen dozadu
   ve zpětném zrcátku žene se čas, kterej mluví
   o vyjetém oleji, naftě a převodech,
   nadávce parťáka, když ruce únavou bolí.
*:
R:
3. Každej nám závisí, "poslouchej," povídá,
   "šofér je volnej, má prachy a zná světa kus,"
   co mozoly na rukách, bolesti v zádech,
   zarudlý voči a na pití zteplalej džus.
*:
R:
*:
```

ČERVENÝ KVĚT JAREK NOHAVICA / PETR BEZRUČ

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi

1. Za temným oknem, v květníku sivém,

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi

hrubý a špičatý krčil se kaktus,

C Dmi Ami Emi Ami F Ami Emi

jednoho jitra červený z lodyhy

C Dmi Ami Dmi E Ami

vyrazil kalich, červený květ.

2. Byl u nás básník, co jiné měl oči,

co měl rád rudé voňavé růže,

distichem zvučným pochválil růži,

odsoudil pyšně ten rudý květ.

3. Jsou duše drsné, co samy šly žitím,

hroty a ostny se zalily vrchem,

co měly v srdci, kvetly-li jednou,
kvetly-li v noci, byl to rudý květ.

ČESAČŮ BAVLNY BÁL VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
    G          H             C          D
1. Jó, holka, hoď se aspoň trochu do gala,
    G         D           G
   já zavřu dneska dřív krám,
               H        C        D
   všude jsou pentle a samá paráda,
    G               D      G
   je přece česačů bavlny bál.
     G
R: Dneska je česačů bavlny bál,
     C                      G
   dneska je česačů bavlny bál,
    D        G     C        G
   zaplatím za dva a půjdu dál,
     D                      G
   dneska je česačů bavlny bál.
2. Ulice září jak barevnej šál
   z půlnoci zpocených těl,
   všechno se splní, kdo si co přál,
   všechno se splní, než přijde den.
R:
3. Hudby se střídaj' a všude je shon,
   víno a zrychlený tep,
   tam vřeští trubka, tam saxofon,
   holky maj' tváře mlíko a krev.
R:
4. Až přijde šedej a střízlivej den
   pro žoky s bavlnou,
   otevřu krám a nechám svůj sen
   žít v kraji za duhou.
R:
R:
R:
```

ČESKÝM BUDĚJOVICÍM KAREL PLÍHAL + JAREK NOHAVICA

G **Ami^7** **G** **Ami^7**
1. Slunce se prohání v orvaném tričku
G **Ami^7** **A^7** **D**
po lýtkách slečen a po plakátech,
C **G** **Ami** **H^7**
sušenky s obsahem obilných klíčků
C **G** **D** **G**
mizí v nás jak mince v automatech.
2. Vzalas' nás k sobě po včerejším flámu,
nejspíš tě zdrbnou ti, co tě znají,
zajdem si na pivo do masných krámů,
víme, že v devět tam otvírají.
3. Žižkovo náměstí je taneční parket
a Černá věž přísná gardedáma,
[: tisíce Ondřejů a bláznivých Markét
drží se za ruce a jdou s náma, :]
D **G**
a jdou s náma ...

ČÍM JEZDÍ LÁSKA FEŠÁCI / GORDON LIGHTFOOT

```
 C                                          F
1. Tisíckrát poslouchám, tisíckrát si knihy pročítám,
                            C
   hledám totiž lásku s velkým L,
         F                                          C
   že jezdí autem ne na benzín, však na lidský zpěv a smích,
           Ami              G            C    F C F C Ami C
   to vážně, věřte mi, opravdu sám jsem nevěděl, hú-ú ...
2. Někteří ani netuší, jak na lásku se správně mávat má,
   nevidí, když kolem prošustí,
   já chvíli jen u cesty stál, a hned mi zastaví,
   jen doufám, že můj falešný zpěv mi odpustí, hú-ú ...
3. Motor má tichý chod jak Popelka, když hrášek přebírá,
   auto vůni čerstvých jahod má,
   na střeše srdce červené a ona zve mě dál,
   kam vlastně od ní zavézt bych chtěl, se zajímá, hú-ú ...
4. Pozdravím a nasedám, řeknu lásce, že chci za tebou,
   ona jemně pedál plynu podrží,
   a je mi fajn a jedem dál a já si zazpívám,
   ať láska taky dojede k vám s plnou nádrží, hú-ú ...
```

ČÍNSKÁ ČTVRŤ PACIFIK

Ami
1. Křivolaký ulice jsou v čínský čtvrti,
E7
každá noc tu přináší svý oběti,
Dmi **Ami**
malý Číňan oči mhouří v hustém opiovém kouři,
E7 **Ami G**
jeho smutek budí dojetí.
C **F** **C** **A7**
R: Svit lampionů, utichne hluk kamionů,
D7 **G** **C** **F C G**
pomalý song o špiónu potmě si zpívám,
C **F** **C** **A7**
dým opiový, nad hlavou drak papírový,
D7 **G** **C** **F C C7**
dušený květ bambusový potichu jídám,
F **C**
a když spatřím malou gejšu jen tak na dohled,
G# **D7** **G**
že mám žlutou kůži, není vidět, jak jsem zbled',
C **F** **C** **A7**
až dopiju čaj, zazvoní tmou stará tramvaj,
D7 **G** **C** **F C E7 Ami**
odjedu tam, kde mi jen daj' jedinou lásku.
2. V křivolakých ulicích zkus hledat lásku,
každou chvíli život visí na provázku,
mlha jako řídký těsto, hledáš noční podnik přesto,
že je láska na zakázku.
R:
3. V křivolakých ulicích je z rákosí dům,
vočazená petrolejka, lacinej rum,
tam ti dají domnění, že je láska umění,
a pak připraví tě o rozum.
R:

ČÍNSKÝ RESTAURANT MIROSLAV PALEČEK & MICHAEL JANÍK

E

1. Čínský restaurant v Pražský ulici,
   na oběd choděj' tam úředníci.
2. Místo příborů hůlky harašej',
   ten pán u stolu dal si "ču-žou-švej".
3. Rychle letí čas, volá kancelář,
   a tak, myšky, šup, zpátky dupy-dup, ťaj ťaj ...
4. Objednaný stůl, u něj sedím sám,
   když dojde k placení, šikmý oči mám.
5. Končí iluze a je po hraní,
   pryč jsou peníze, tak zas po braní.

ČÍSLO NA ZÁPĚSTÍ KAREL KRYL

```
          Ami        E             Ami
1. Nebylo dotyků, jen ústa, která křičí,
           C           F         E
   lahvičku od injekce někdo odhodil,
                 Ami(C)   F(G)       Ami
   [: lehátko z plastiku a ocelových tyčí
      F       Ami          E           Ami E
      a vůně desinfekce - tak ses narodil. :]
2. Toť tvoje scéna - páchne z koželužen tříslo
   a čpí tu jatky, voní benzin motorů,
   [: namísto jména dostals' na zápěstí číslo,
      namísto matky hudbu z reproduktorů. :]
              C                       G
R: Toť domov tvůj, tvá vlast a tvoje štěstí,
              Ami                E
   o čem jsi snil, už zítra nastane,
           C      G     Ami     F
   ty hrdý buď, a číslo na zápěstí
              Ami         E(G)       Ami
   budiž tvůj znak a tvoje pýcha, občane!
3. Na lůžku úrazovky vymění ti plínky
   za hřiště z roztřískaných karoserií,
   [: za štěstí z obrazovky televizní skříňky,
      za volnost oprýskaných periferií. :]
4. Hle, vůně domova, šeď betonových bloků
   co láska narkotika manifestací,
   [: co hudba chrámová zní melodie doků,
      co štěstí (láska) panoptika manifestací. :]
R:
5. Na nebi, v kalužích je olejová duha,
   koryta potoků, v nichž voda neteče,
   [: popílek na růžích je černý jako tuha
      a není proroků, můj malý člověče. :]
6. Máš život v malíčku a nestaráš se o věk,
   máš úspěch za víru a neznáš dojetí,
   [: jen chvíli, človíčku, a bude z tebe člověk
      ušitý na míru pro toto století! :]
                 Ami         F     E    Ami
R: + budiž tvůj znak a tvoje pýcha, občane!
```

ČISTOTNÁ DÍVKA POUTNÍCI / LESTER FLATT

G C

1. Když jsem jel včera večer kolem oken jejích,

G D

viděl jsem tam pestrej šátek vlát,

G C

řek' jsem: dává mi znamení, jakýpak čekání,

G D G

bude moje, kdybych se měl s ďáblem prát.

2. Pak zas ženu stáda přes brod mlhou ranní,

vidím ji na břehu klečet a prát,

myslím si: ta to jistě ví, že tu ženu stádo svý,

čeká na mne, bych jí moh' "dobrej den" dát.

3. Když ale přišla vypůjčit si šňůry na ranč,

aby mohla nechat prádlo schnout,

jenom na mě se dívá, hlavou lehounce kývá,

nemoh' jsem se bez myšlenky na ni hnout.

4. Kvečeru drhla schody, zrovna když jsem seděl

na verandě v saloonu a pil,

kdo by se toho nadál, šatů lem větřík odvál,

byla krásná, že jsem málem jak pes vyl.

5. Když ale přišla, abych jí řek', jak čistit kůže,

každej musel velkou radost mít,

na očích vám to vidím, říci se to nestydím,

je mi jasný, že chcete mou ženou být.

6. Měl jsem sto chutí jen pro sebe tu dívku mít,

jistě mi svou duši, tělo dá,

na kolenou bych ji prosil, do postele jídlo nosil,

jen kdyby nebyla tak strašně čistotná.

ČÍŠE NEDVĚDI

```
        C
1. Když naplní se číše a kapku přidáš jen,
                     F   C
   tak přes okraj ti přetéká,
     F                     C
   tak nějak je to s náma, i pro nás skončil den
    G               C
   a smutnej kabát obléká.
2. Já nejsem tvoje všechno tak, jak jsi to chtěl mít,
   služka, holka jenom tak,
   vem si svoje věci a už můžeš jít,
   stejně jseš jak černej mrak.
          C
R: Odnáší tenhle čas, smutnej čas všechny věci pryč,
           F                          C
   vždyť i láska, city, všechno mizí pryč,
                                     G     C
   každý z nás myslí jen na svý já a zapomíná.
3. Ty kašleš na to, co já, tak jsi to chtěl mít,
   bez starostí v pohodlí si žít,
   za rohem si randit a do noci pít,
   tak to ne, to klidně můžeš jít.
4.=1.
R:
```

ČTRNÁCTILETÁ BOKOMARA

E **A**
1. Marušce táhne na čtrnáct,
F#mi **H**
ráda čte Filipa a Bravo
E **A**
a líbí se jí Michael Knight,
F#mi **H**
chtěla by se s ním toulat travou.
2. To její otčím nečte nic,
snad jenom čárky z pivních tácků,
a ze všech metod výchovných
ovládá nadávky a facku.
E **A** **H**
R: Maruško, skončila ti poklidná sezóna,
E **A** **H**
čekají tě čtyři roky pekla,
E **A** **H**
těžko se dovolat citu či zákona,
E **A** **H**
otčím je divnej, matka vzteklá.
3. Že jsem ji plácl přes zadek,
proto jí přece neubude,
já chci mít doma pořádek,
jak řeknu, hergot, taky bude!
4. Proč se ta holka zamyká,
má nějak roupy v osmý třídě,
snad nestydí se fotříka,
takovejch ve vaně už jsem viděl.
5. V košilce, která sluší ti,
nejdeš spát, protože se stydíš,
otčím si klidně rozsvítí,
černej klín přes tu látku vidí.
R:
6. To není domov, to je klec,
když okradou tě o soukromí,
co ti chtějí vzít nakonec,
až dočista tě zlomí, zlomí.
7. Jak jen to jde, tak utýct pryč,
svěřit se náhle není komu,
jako cejch pálí v ruce klíč,
když po schodech se vracíš domů.
8. V románech, tam je čistej svět,
tam nemaj' chlapi divný oči,

s Alenkou za zrcadlo zpět,

a svět se točí, točí, točí, točí, točí.

E **A** **H**

R: + otčím je divnej, matka vzteklá ...

ČTYŘLÍSTEK NEDVĚDI

```
        D                       G
1. Cestou na nádraží natrhal jsem kytek pár,
                 D                    G
   to tobě, lásko, asi by tam u kolejí zvadly,
                     D
   až by přišel další vlak,
     G          D
   a pak jsem v trávě hledal čtyřlístek,
      G
   to tobě, lásko, pro štěstí, víš,
    D                         G
   co je dneska dobře mi, co zítra bude, nevím,
                 D
   no, jsem jen chlap,
       G                         D
   ale mám rád, mám rád, tebe mám rád.
2. Cestou na nádraží zpíval jsem si písničky,
   ty tvoje, lásko, o Moravě a o tuláckým ránu,
   když se v trávě probouzí,
   a pak jsem do studánky u tunelu hodil peníz,
   víš, to se často stává,
   že se potom na ta místa lidé spolu navrací,
   [: protože mám rád, mám rád, tebe mám rád. :]
```

CHAJDA KŮROVÁ GREENHORNS

```
    C            F              G          C
1. Je Bob mý jméno, říkám vám, jak před váma tu jsem,
                   F             C          F
   já zažil jsem už všelicos, když křižoval jsem zem,
     C          F            C              F
   já kdysi byl i bohatej, teď trop jsem, Pánbůh ví,
      C          F             G   C
   živí mě teď moje obec v chajdě kůrový.
2. Jen jeden škopek dostal jsem, prej nemůže víc bejt,
   ten slouží na čaj, na maso, či když chci nohy mejt,
   dál kotlík mám a žejdlík s šálkem, všechno fórový,
   každej ale cení kuchyň v chajdě kůrový.
3. A z nábytku v ní není víc než bedna od ginu,
   tu používám k sezení a jako spižírnu,
   a kdo by někdo víko zved', má kouzlo hotový,
   mouchy budou ho hnát kolem chajdy kůrový.
4. Jak něžnej vítr provívá tu každou skulinou,
   když prohání se kolem chajdy letní krajinou,
   a dveře mají pokroucený trámy futrový,
   zadušením neumřu tu v chajdě kůrový.
5. To v zimě je zas jiná rozkoš v mojí chajdě žít,
   když přijde slota, vítr hučí nebo začne lít,
   i saze vyrvou z komína ty deště surový,
   černej pepř na maso dají v chajdě kůrový.
6. Je macatejma blechama ta chajda prolezlá,
   když po ní plácneš, prskne na tě jako kočka zlá,
   a včera hrály karty o to blechy čertový,
   která po mně drápkem sekne v chajdě kůrový.
```

CHCI BÝT VODOU NA TVŮJ MLÝN GREENHORNS / J. HAYES

```
                          D
1. Přáním svůj dopis začínám,
                                Emi
   snad těch pár stránek stačí nám,
    F#mi                      G F#mi
   že chci být slunce tvé i stín,
      Emi    A              D
   chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn.
2. Chci být tvá nevinost i hřích
   a pokladníkem přání tvých,
   možná i sklepníkem tvých vín,
   chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn.
                     G    A                        F#mi Hmi
R: Mezi řádky můžeš číst pozdrav od všech ptačích hnízd,
                   E                        A
   do obálky zaklínám hvězdy, které spadly nám.
3. Pojď stoupat do nejvyšších sfér,
   jsem herec tvůj i režisér,
   jsem d'Artangan i harlekýn
   a chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn.
R:
    E
4. Teď P.S. pod mým podpisem
                       F#mi
   ať vede tvoje stopy sem,
       G#mi                      A G#mi
   [: já chci být slunce tvé i stín,
         F#mi   H              E
      chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn, :]
   chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn,
   chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn,
   chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn,
   chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn ...
```

CHODÍM PO BROADWAYI

```
            D                          (A)
1. [: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, :]
         D             G
   chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
    D             A           D
   po Broadwayi hladov sem a tam.
    D
R: Singi jou jou jupí jupí jou,
                           A
   singi jou jou jupí jupí jou,
        D             G
   singi jou jou jupí, jou jou jupí,
    D             A         D
   singi jou jou jupí jupí jou.
2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
   moje černé děti, černé děti,
   černé děti mají stále hlad.
R:
3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
   práci nedostanu, nedostanu,
   protože já černou kůži mám.
R:
4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
   a já pevně věřím, pevně věřím,
   že zas bude černoch svoboden.
R:
```

CHVALABOHU VLASTA REDL

E H^{7} E A B^{0} H^{7} E

1. Chvalabohu že sem sa narodíl

H F$^{\#}$ H E F^{0} F$^{\#7}$ H H^{7}

Že sem svojích mladých roků užil

E^{7} A^{7} D^{7} G

Měl sem v světě enem ty jediné

E E/D$^{\#}$ E/D E/C$^{\#}$ C^{7} H^{7} E D^{7}

Odešly mně nebudu mět jiné

G A^{7} D G

Měl sem v světě enem ty jediné

E A^{7} H^{7} E

Odešly mně nebudu mět jiné

2. Kdyby nebe za peňáze bylo
Málo by tam chudáků pobylo
Ale nebe za peňáze není
Tam je chudák cisárovi rovný
Ale nebe za peňáze není
Tam je chuďák cisárovi rovný

3. Ty člověče rozpomeň sa na to
Že si tady enem prach a bláto
Až ty prídeš na súd Boha Pána
Nepomóže ti výmluva žádná
Až ty prídeš na súd Boha Pána
Nepomóže ti výmluva žádná

CHVÍLE HOP TROP

```
   Emi                                   Hmi
1. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
      Ami                   Hmi          Emi
   chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',
                                                Hmi
   toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
      Ami                Hmi                 Emi
   a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.
2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
   slunce, když do korun stromů začlo se drát,
   stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
   to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.
              A            Emi
R: Ty rána s vůní borový smůly
            A                  Emi
   měly by zůstat navždycky v nás,
              C            Hmi
   ty rána s vůní sekaný trávy
                C    Hmi     Emi
   a ohně, co právě pomalu zhas'.
3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
   jak je to nádherný, léto před sebou mít,
   spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj'
   a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.
4.=1.
R:
```

CHVÍLI RANGERS - PLAVCI / RINTYE

```
   C     F                       C
1. Chvíli, poutníku, zůstaň chvíli jen,
 F         C
nespěchej dál,
        F                       C
chvíli polož si hlavu pod ten kmen,
 F          C
jak by tě zval,
           G                 F
pohleď', kraj podzimní jako malířův plášť se zdá, že
 G                   F
barev má víc, nežli dětské slabikáře,
 C    F         C
dál, nespěchej dál.
2. Chvíli žárlivá noc zahání den,
nespěchej dál,
chvíli polož si hlavu pod ten kmen,
jak by tě zval,
pohleď', kraj podzimní, jak leží ve zbytku slunce záře,
je jako sen spícího kulisáře,
dál, nespěchej dál.
3. Chvíli ranní ti rosa smočí tvář,
pospíchej dál
chvíli vzbudí se lehce les i stráň,
kdo by teď spal,
pohleď', kraj podzimní jak jinde vonným ránem dýchá,
roli můžeš hrát jitřního milovníka,
jít teď musíš dál, teď musíš dál.
```

CHYTNEM SE ZA RUCE JAREK NOHAVICA

```
            Dmi      G       C   Ami
Chytnem se za ruce, budeme zpívat,
          Dmi            E               Ami A7
no to je maso, no to je nářez, no to je síla,
            Dmi      G       C   Ami
chytnem se za ruce, budeme zpívat,
          Dmi            E               Ami
no to je maso, no to je nářez, no to je síla.
```

ĎÁBLOVY NÁSTRAHY VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

Ami C G
1. Ďáblovy nástrahy, ženám když zahoří tvář,
F Ami
veselé ohníčky ukryjí za víčky, na cenu marně se ptáš,
C G
ďáblovy nástrahy, do klínů pekelný žár,
F Ami
srdce ti popálí o lásce šeptání, zůstáváš hlupákem dál,
C G
v komnatách z mramoru falešné princezny chodí,
F Ami G Ami
za ňadry skrývají dýky, co bodají pokaždé, když se to hodí.
C Emi
R: Spanilá jízda se, paní má, pomalu končí,
F G Ami
zůstaly podpisy krví a pár zhaslých loučí a svítá.
2. V žáru a plameni motýli bláhoví shoří,
ještě se cukají, srdce jim pukají, pěstěným rukám se koří,
pekelné kočáry změní se na máry k ránu,
opilý harlekýn dopíjí zbytky vín, voják má na čele ránu,
ďáblovy nástrahy, ženy se svítání bojí,
odešli krasavci, zůstali pasáci, blátem se princezny brodí.
R:
G Ami
*: Svítá ...

DAGMAR SAMSON

```
                          A    A4sus
1. Říkala, že se Dagmar jmenuje
   F#mi                      C#mi
   a v očích měla ze slov zkratky
   F#mi                  C#mi7
   a že se dneska prvně miluje,
   Hmi7                      E   E4sus
   a já chtěl budík strkat zpátky.
2. Říkala, že se Dagmar jmenuje,
   to když jsme třetí sklenku pili,
   a že se zítra ráno stěhuje,
   tak že chce oslavit tu chvíli.
    F#mi                C#mi
R: Navečer otevřel jsem okno,
    F#mi                C#mi7
   padaly hvězdy, ona spala,
   F#mi                   C#mi7
   a já si v duchu tiše přál,
   Hmi            E
   aby se nestěhovala.
3. Tak jak si přeje tisíc mladíků
   bláznivý sny, když padá hvězda,
   já připojil se k stovkám básníků
   a přání se mi velký nezdá.
4. Třeba: aby spadl zrovna dům,
   kam Dáša stěhuje se zítra,
   je to však činžák, a tak sousedům
   nepopřál bych dobrého jitra.
R: A tak jsem okno zase zavřel,
   přitisk' ji k sobě a šel spát,
   známe se vlastně jen pár hodin,
   ráno se tomu budem smát.
5. Napsala, že se Dagmar jmenuje
   a k tomu připsala i příjmení
   a ještě adresu, kde studuje,
   myslím, že je to dobrý znamení.
6. Můžu jí třeba poslat obálku
   anebo za ní dojet stopem,
   vždyť je to sotva dvěstě kiláků
   a láska nemá se brát hopem,
   E                     A
   a láska nemá se brát hopem ...
```

DACHAU BLUES KAREL KRYL

Ami G7 Ami G7 E
C
1. Když stíny k sobě v touze lnou,
tma prohlásí se kouzelnou
G7
a někde znějí bicí,
F G
když měsíc tepe do mřížky
F G
dva Popelčiny oříšky
Ami
s šedivou holubicí,
C
když zvony půlnoc dozvoní
Ami
a vratiče se rozvoní,
Dmi
zlý sen se vrací znovu,
(F) (G)
[: jsou dosud v oknech střepy skla
Ami
a krev, jež znovu vytryskla,
G (E) Ami
skapává do proslovů. :] **Ami F Ami G7 E**
2. Když úzkost chodí po špičkách
jak dívka v modrých lodičkách
a v bílé rozhalence,
když promarněno vzkříšení,
když most má pouta lešení,
jež křičí na milence,
když zlato pláče mosazí,
když vzduch se oděl do sazí
a prázdnem škváry zeje
[: zas strach má ze lži mozaiku
a za svěrací kazajku
už našel farizeje. :]
F G Ami
R: Zvracíme přecpaní a měsíce se počínají pátkem,
G Ami
křičíme ze spaní, zas děsíce se podepsaným řádkem,
G Ami
pod hranou odvahou tkví pobledlost, jak Pilát ruce myjem,
G E Ami E
když s chladnou rozvahou jde posedlost, pak zítřka nedožijem.
3. Když lež je pravdy zárukou,
jde volnost s pouty na rukou
a vůkol kvetou hroby,
když z lásky stal se mouřenín,
pak děvce podá růženín
a zbude bez ozdoby,
když zloba zbývá bez lásky,
pak Židům krade oblázky
a hlásá toleranci,
[: a intelekt když bez duše,
pak podoben je ropuše
či slepci s mečem v tanci. :]

DAJÁNA PAUL ANKA

C Ami F G

1. Tam, kde leží věčný sníh, tam uslyšíš dívčí smích,

C Ami F G

tam, kde můžeš jenom snít, věrnou lásku těžko mít.

C Ami F G

přece ta zem dívku má, je smutná a je sama,

C Ami F G C Ami F G

krásné jméno má Dajána.

2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.

3. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná,bláhová Dajána.

4. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

DÁL, DÁL, DÁL PACIFIK

A C#mi D E7
1. Za horama zlato hoří v žilách Černejch skal,
A C#mi D E7
horečkou tě nohy povedou,
A C#mi D E7
nepřemejšlej, chvilku nato ruksak rychle sbal,
D H7 E7
zanech doma holku zklamanou.
2. Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení,
Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.
A D A
R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,
H7 E7
tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
A D A
dál, dál, dál tou řekou mámení,
E7 A
tam, kde na tě kývá zlatý znamení.
3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
jak se budeš vo ty prachy bát.
4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
a pro ni jsi valoun zlata chtěl.
R:
5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
bankéři se vo tě budou prát,
už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
už nebudeš šťastnej klidně spát.
R:

DÁL, DÁL TOU VODOU SPIRITUÁL KVINTET

Emi C Emi H H^7 Emi H^7
R: Dál, dál tou vodou, dál, dál tou vodou, bratři,
Emi C Emi C^7 Emi Ami^7 H^7 F^7 Emi
dál, dál tou vodou, než vítr vlny kalné rozbouří.
Emi C G^6 D G
1. Bílý zástup spěchá dál,
C^7 Emi Ami^7 H^7 F^7 Emi
vítr vlny kalné rozbouří,
Emi C G^6 D G
hned v patách vojsko má, které vyslal král,
C^7 Emi Ami^7 H^7 F^7 Emi
vítr vlny kalné rozbouří.
R:
2. Blesků zář nám svítí tmou,
vítr vlny kalné rozbouří,
kdo dojde k cíli, zem spatří svobodnou,
vítr vlny kalné rozbouří.
R:

DÁL JEN SE SMĚJ COP / PETER ROWAN

```
    C           D    G          C
R: Dál jen se směj, život ráda měj,
          Ami        C                      G
   tvůj pláč a slzy nechci znát, tak mi zamávej,
    C           D    G          C
   dál jen se směj, život ráda měj,
        Ami        C                   G
   až probudí tě svítání, mně už bude hej.
    D                     G
1. Já musím jít, vlak už houká
      C            G        D
   a výpravčí už dveře zavírá,
        C                  G            Emi
   dál půjdu cestou svou, bezcitnou a zlou,
        Ami          C                          G
   tvá láska je jen výprodej, já říkám: tak se měj.
R:
2. Říkáš, že nevěříš mým slibům,
   tvůj názor dneska nebudu ti brát,
   já dlouho s tebou žil, někdy na vobtíž byl,
   můj vlak už houká v nádraží, já říkám: tak se měj.
R:
          Ami        C                   G R: + až probudí tě svítání, mně
už bude hej ...
```

DÁL SE HÁŽE KAMENÍM JAREK NOHAVICA

Dmi **Fdim**
1. Ve městě jménem Jeruzalém, v hlavním městě římské kolonie,
A7 **Dmi**
na sklonku velikonoc Pilát si ruce myje,
Fdim
otrhaný Ježíš stojí opodál, dav se mu směje zblízka,
A7 **Dmi Gmi Dmi A7 Dmi**
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská ...

Dmi
R1: Kříže se nemění, jen příjmení a jména,
Fdim
když letí kamení, jde kolem huby pěna,
Gmi **Dmi**
potom se omluvíme, pomníky postavíme
A7 **Dmi**
a housky posvačíme.

2. Břevnovským klášterem jde dým, kříže se pálí,
ve jménu kalicha oltáře rozsekali
a dobrý muž schovaný za portál křičí: To ďábel spískal!
Jak je to dál? Dál se háže kamením a píská ...

R2: Kříže se nemění, jen příjmení a jména,
když letí kamení, jde kolem huby pěna,
potom se omluvíme, pomníky postavíme
a hlavy ozdobíme.

3. Kostel v Arles se kácí dle žabí perspektivy,
bláznivá kráso, Vincent je jurodivý,
profesor akademie předvádí lineál: jak radno viděti, je to ryska,
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská, na na na ...

R2:

4. Malý muž s kytarou na pódiu otvírá vrátka,
Pravda je v proscéniu, krutá a bez pozlátka,
a lidé opouštějí sál, zaujmou stanoviska,
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská, na na na ...

R2:

Dmi
5. Ve městě jménem ..., to je vlastně jedno,
Fdim
na sklonku přítomnosti a historie
A7 **Dmi**
miliarda Pilátů zase si ruce myje ...

DÁL ŠÍNY ZVONÍ HOP TROP

```
          Dmi   Gmi           Dmi
1. Tvoje psaní zpátky se zas vrátí,
                 Gmi          F
   pošťák neví, kde mě hledat má,
           C                    Dmi
   snad mě závěs vod vagónu neumlátí,
                       C          F
   kdo jel na osách, už určitě to zná,
           C                       Dmi
   kdo jel na osách, už určitě to zná.
2. Voko železný mi kolem hlavy lítá,
   vždycky dojede ten, kdo se udrží,
   na mý dlouhý cestě podruhý už svítá,
   [: správnej hoboe tyhle trable vydrží. :]
     Bb        F     C           F
R: Den jarem voní, budí mě houkání,
    Bb        F      G          C Dmi
   dál šíny zvoní do mýho zpívání.
3. Zatím nevím, kde tahle dráha končí,
   zatím nevím, kde mě osud vyklopí,
   jsem jen tulák, co se strašně lehko loučí,
   [: kdo to nezná, mě těžko pochopí. :]
R:
4. Tak ti, drahá, přeju klidný spaní,
   nejsem zvyklej říkat slůvka medový,
   vím, že jinej už se nad tebou teď sklání,
   [: ten ti možná na mě všechno vypoví ... :]
```

DÁLNICE Č. 35 PAVEL DOBEŠ

C G7 C
1. Na návsi kohout kokrhá, kdopak to přijel k nám,
G7 C
vystoupil z Tatry 603, pod paží držel plán, a povídá:
2. "Tady nebude vesnice, tady za pár let
povede krásná dálnice číslo třicet pět."
G7 C
R: Stopadesát buldozerů rozhrnuje ves,
G7 C
na dvorečku přestal štěkat sousedovic pes,
F C
na kopečku dva dny už se nezelená les,
G7 C
jubilejní kubík hlíny vyfotíme pro noviny,
G7 C
neboť první fáze stavby končí právě dnes.
Rec: Uprostřed oslavy velkolepé na dveře štábu někdo klepe,
bouchá a mlátí:"Otevřte krám, přinesl jsem vám telegram!"
3. Přerušte stavbu dálnice, ubrzďte nadšení, stop,
povede dál o tři vesnice, s pozdravem vedení, stop."
4. Na návsi kohout kokrhá, přijel velký pán,
vystoupil z Tatry 603, pod paží držel plán, a povídá:
5. "Tady nebude vesnice ani zelenej les,
já měl té noci živej sen, vidím to jako dnes."
R: Stopadesát buldozerů rozhrnuje ves,
na dvorečku přestal štěkat sousedovic pes,
na kopečku dva dny už se nezelená les,
tja da da ...

DÁLNICE Č. 5 ŽALMAN / GORDON LIGHTFOOT

```
 G              Hmi Ami   D         G
1. Časně ráno mrholí  na dálnici číslo 5,
                    Ami D                    G
   já mít křídla sokolí,  obletěl bych celej svět,
                    Ami    D              G
   místo křídel nohy mám, v srdci naději a cíl,
                     Hmi   Ami       D             G
   jen si marně vzpomínám, kde jsem s tebou, holka, byl.
 G               Hmi   Ami     D            G
R: To nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku,
                     Ami D                  G
   život tančil kolem nás  a zdál se bez nároků.
   G                Ami D                G
2. Svět je pořád velikej jako plná láhev snů
                      Hmi  Ami  D           G
   a jsou na něm chodníky, který vedou k domovům,
                   Hmi Ami   D             G
   když se nebe usmívá, to se mi jde mnohem líp,
                      Ami D                  G
   jen si člověk vzpomíná, jak si přál svět obejít.
R:
 G              Ami D               G
3. Časně ráno mrholí  na dálnici číslo 5,
                     Hmi Ami  D               G
   já mít křídla sokolí,  obletěl bych celej svět,
                  Hmi   Ami     D            G
   to nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku,
                         Ami D                  G
   [: život tančil kolem nás  a zdál se bez nároků ... :]
```

DAN, ZVANÝ "SVATÝ" GREENHORNS

```
      Dmi         F                C           Dmi
1. Když padlo sucho na Queensland a bylo k padnutí,
                      B♭          C         A
   sjelo pár volskejch potahů se k tůni smrdutý,
   Dmi          F                 C          A
   a ještě k zemi nekles' prach s jazyky od bláta,
  Dmi          B♭         C         Dmi
   pili tu vodu nevábnou muži i zvířata.
2. Pak každý z vozků proklínal to sucho do dáli,
   jen Dan, ten stranou vzteku stál, "Svatý" mu říkali,
   ten k tichosti je nabádal, prý je to boží plán,
   však dobré konce připraví svým věrným jejich pán.
3. Když občas z volských potahů některý zcepeněl,
   Danovi táhli dál a dál, prý Pánbůh nad ním bděl,
   když pak i jeho tahoun pad', Dan neznal hněv a vztek,
   jen pohled upřel do mraků a na kolena klek'.
4. "Oběť vzals' mi z postrojů, vím dobře, všechno smíš,
   věřím, dalších tahounů mých že ušetříš,"
   však nazítří zas další zhas', a další, jak čas šel,
   dál útěchu svou v modlitbách nacházel Daniel.
5. Už o sedmnáct tahounů přišel za ten čas Dan,
   i pro "Svatého" zdá se to být příliš krutá daň,
   a když poslední z tahounů vedle jen těžce stál,
   ve svatých očích Danových divoký zápas vzplál.
6. A jeho ruka hněvivě nabrala k nebi směr,
   "poslední zbyl, tak si ho vem, sám je mi na prdel,"
   v tom zahřměl hrom, sjel z nebe blesk a liják bušil zem,
   a v proudech vody ležel Dan tím bleskem zasažen.
```

DANSE MACABRE JAREK NOHAVICA

Dmi B^b Dmi B^b Dmi B^b Dmi B^b Dmi F A Dmi B^b F C F A

R: Naj naj na naj ...

Dmi B^b

1. Šest milionů srdcí vyletělo komínem,

Dmi B^b

svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,

F A

budeme tančit s venkovany,

Dmi B^b F C F A

na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád.

R:

2. Láska je nenávist a nenávist je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem práská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.

R:

3. Mě děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

R:

DÁREK VÁNOČNÍ FEŠÁCI / HOWARD

```
    C          F             C             F
1. Moje malá, to byl dárek, ten tě nestál nic,
    G                        C
   na Štědrý den sbalit šaty a pár náušnic.
     C               F               C          F
R: Vzalas' všechno, nechalas' jen chvíli sváteční,
          G                      C
   a tak díky za ten dárek vánoční.
     G                                    C
*: Všechny skříně prázdné, až začínám se bát,
                                                      G
   náš rok mi vzít však nedokážeš, ten zůstává tu spát.
R:
2. A tvůj dopis, moje malá, nechci votevřít,
   rozkrojím si jabko - hvězdička, budu dlouho žít.
R:
Rec: Lidi jako já si to tak neberou, budu mít pár horších dnů      a
dostanu se z toho, no, ale vánoce, holka, vánoce už nebudu      mít rád
nikdy, protože si vždycky vzpomenu, že zrovna      o vánocích:
      G                      C
R: + díky za ten dárek vánoční ...
```

DÁRKY JAREK NOHAVICA

A Hmi D A
1. Nebe je veliká klouzačka ledu,
Hmi E^7 A
ne hřbetě oslíka za tebou jedu,
D Hmi E A
na krku cinká mi větévka uschlého bezu,
Hmi E^7 A
v ošatce ze slámy dárky ti vezu.
D A E^7 A
R: Kamaše z medvědí kůže, až půjdeš přes kaluže,
D A E^7 A
palčáky z jezevčí srsti, až budou zábst tě prsty,
D A E^7 A
ušanku z ovčího vlasu, až půjdeš do nečasů,
D A E^7 A
a své srdce bouchající, až půjdeš ve vichřici.
2. Škraloupy ve sněhu, vločky a jíní,
už dává se do běhu můj oslíček líný,
kouří se z komína, už čekají jenom na mě,
začíná hostina na voňavé slámě.
R:

DARMODĚJ JAREK NOHAVICA

Ami Emi Ami Emi
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami Emi Ami Emi
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G Ami
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi F
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim E7 Ami
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
Ami Emi C G Ami F F#dim E7 Ami Emi C G Ami F F#dim E7
R: Na na na ..
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

DARWIN? KAREL KRYL

```
  Dmi                    A7          Dmi
1. Svět byl kdysi rozdělen na zájmové sféry,
                                A7              Dmi
   kdo nechtěl být "přivtělen", musel vlastnit kvéry,
     C         Gmi    A7
   k zabránění panice roztáhly se dráty,
  F                 C               A7        Dmi A7 Dmi A7
   vyznačily hranice, a tak vznikly státy, ach jó.   Dmi A7 Bb A7
2. Státy měly povahu zuřivého býka,
   dovolím si úvahu, corridy se týká:
   vezmi hadr červený - býk je z něho jelen,
   a pak mezi jeleny bude jelen vtělen, ach jó.
3. Kouká býček nebohý na skutečnost prostou:
   místo rohů parohy na hlavě mu rostou,
   rozvíjí se všestranně, okusuje hloží,
   jeví zájem o laně a vesele se množí, ach jó.
4. Hajný řeční o míru, o nadšení z práce,
   mezitím mu v revíru vzrostla populace,
   oblékl si halenu, zavolal si lovce,
   aby mu prý z jelenů nadělali ovce, ach jó.
5. Místo lovců zeshora poslali mu vědce,
   vědec je však potvora a genetiku nechce:
   "Buržoazní pavědi ztěžují nám práci,
   z půlky budou medvědi a z druhé půlky ptáci, ach jó!"
6. Že je věda vznešená, nezná kompromisy,
   dal jelenům do sena Lysenkovy spisy,
   vysoká se nažrala předepsané dávky,
   velká změna nastala, ale - chyba lávky, ach jó!
7. Jelen není nadšený, že není, co býval,
   z laní že jsou kačeny a on sám je - mýval:
   "V postavení zoufalém pokusím se přežít,
   lépe býti mývalem, nežli vůbec nežít, ach jó!"
8. Kačeny i mývali mají rádi vodu,
   potají se stýkali - dali základ rodu,
   nahoře se radují z územního zisku,
   u potoků hodují stáda ptakopysků, ach jó.
9. Zatímco se velmoži těší svému vlivu
   lidstvo už se nemnoží - oddává se pivu,
   nikdo už mu na hroby nepřinese věnce,
   jsme tu svědky choroby zvané dekadence, ach jó.
10. Objevil se jedinec mezi ptakopysky,
    obhlédl svůj zvěřinec, olízl si pysky:
    "Odstraníme hranice! Otevřeme dvéře!
    Dáme místo v kronice ptakopysčí éře, ach jó!"
11. Zvířena je nevinná, nezná, co je otrok,
    nepřečetla Darwina a neví, co je pokrok,
    otevřeli hranice, podlehli tak dravcům,
    a než přišly opice, patří vláda ssavcům, ach jó.
12. Od opice k člověku je už jenom krůček,
    najednou jsme v pravěku: Homo peče bůček!
    Homo se nám rozmnoží - základ pro starověk,
    potom sáhne po noži - a je z něho člověk, ach jó.
13. Člověk ruce přiloží k společnému dílu,
    z vítězů jsou velmoži, dosahují cílů,
    ti pak, kteří prohrají, rezignují k pivu,
    pomalu nám vznikají nové sféry vlivu, ach jó.
14. Svět je totiž rozdělen na zájmové sféry,
    kdo nechceš být "přivtělen", musíš vlastnit kvéry,
    k zabránění panice roztáhnou se dráty,
    vyznačí se hranice - a zas máme státy, ach jó ...
```

DÁVNO NÁM DAVID NÁROŽNÝ

```
   C         G                    C
1. Dávno nám zmizel čas nekonečných snů,
   G                       C
   to pod záplavou všedních dnů,
     D                     G
   však do dětství se vracím rád.
2. Dávno nám zmizel čas nekonečných snů,
   to pod záplavou všedních dnů,
   však ještě dokážu si hrát.
     C           G                  C
R: Přejdu práh, jsem zase neposednej kluk,
   G                  C
   já malá holka bez záruk
            G             C
   a ještě nevím, co je strach.
3. Zůstal v nás čas pohádek a dětských her,
   co vlastně je a není fér,
   učil pan Andersen a Wilde.
4. Čím jsem dál, tím víc mně vážně připadá,
   že čas nám prsty propadá,
   tak, lidi, říkám, nač ten kvalt?
R: Zůstaň stát, otevři dveře do dětství,
   za nimi nech své sobectví
   a jako dítě pojď si hrát.
```

DCERKO Z HUSLENEK JAREK NOHAVICA

```
   G                                    D
1. [: Ej, když se dívám na tě, dcerko z Huslenek, :]
    G      C               F
   padajú ně gatě, padajú ně gatě
             D
   samy od sebe.
2. [: Ej, není taký špagát, aby držaly, :]
   a není takých dcerek, není takých dcerek,
   aby ně daly.
```

DĚDEČKOVY HODINY TAXMENI

```
          G         D           G        C
1. V naší malé kuchyni tloukly staré hodiny
            G         D         G
   dlouhých devadesát let na stěně
                  D           G             C
   a můj děda řadu let vstával ráno přesně v pět,
          G         D       G
   sám je natahoval každodenně.
                              C        G
   Byly koupeny v den, kdy byl děda narozen,
                      A7          D
   vždycky rád poslouchal jejich hlas,
            G     D     G         C           G  D  G
   život se dal v let a devadesát let je jen krátký čas.
     G          C    G              C   G
R: Kráčely rok za rokem dědečkovým životem,
                       D          G             C
   jednou ráno zůstal spát, život má svůj pevný řád,
           G   D       G
   to snad zná každý z nás.
2. Napřed kluk, za pár let statný muž a potom kmet,
   černý vlas, ctihodné šediny,
   člověk stárne, je to tak, život jede jako vlak,
   ať ho ženou roky nebo vteřiny.
   Přitom rok od roku tikaly mu do kroku
   hodiny, které měl tolik rád,
   život se dal v let, za devadesát let náhle zůstal stát.
R:
3. Po té noci ledové přišlo jitro zářivé,
   domem zní zase pláč dítěte,
   to náš nový syn způsobem obvyklým
   říká nám, že je rád na světě.
   V naši malé kuchyni visí nové hodiny
   místo těch, které jsou teď ve smetí,
   začaly, tik-tak, vesele počítat nové století.
R: Budou kráčet rok za rokem celým naším životem
   a svým hlasem budou nás varovat, co umí čas,
   když se rozletí.
```

DĚDICŮM PALACHOVÝM KAREL KRYL

```
    Gmi
1. Milion slepých očí, na erbu hlava hadí,
    D                      Cmi       Gmi
   jež, hledíc do měsíce, bezhlesou píseň vyje,
    Cmi                    Gmi
   nad městem rytíř-kočí slepého koně hladí
    D                   Cmi     D
   a dole hoří svíce z Dantovy komedie.
            Gmi        Cmi
R: Kaple má okna klenutá a křížem hlásá lásku,
   Gmi
   ústa jsou řevem zalknutá a nevydají hlásku,
             D
   květiny strachu, věnce lží,
             Cmi       Gmi
   a místo slzí tence mží
    D          Gmi      Cmi Gmi D
   na zvratky na obrázku.
2. Ráno, jež nenastane, nadarmo čeká žlutou,
   vavříny do omáčky a slza na lafetě,
   ze země netvor vstane, jenž s tváří nepohnutou,
   seznav, jak vraždit ptáčky, plamenem obejme tě.
      D          Gmi      Cmi Gmi D
R: + na zvratky na obrázku,
                Gmi
     na zvratky na obrázku ...
```

DEJ BŮH I. VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
  G                 C              D
R: Připít si vínem na vlajku s modrým klínem,
     G                    D
   dej Bůh, že se krví nezkropí,
  G                 C              D
   připít si vínem na vlajku s modrým klínem,
        G      C    D    G
   na pár kluků ze srdce Evropy.
      G 1. Z rozbitých mraků slunce když padá,
                   F      C
   postý si přečteš, co píše máma,
              D         G           C
   [: jak se jí stejská, je čím dál, tím víc,
       G                 D      G
      a tvůj černej vlčák že odmítá jíst. :]
R:
2. Někdo se modlí, někdo má strach,
   a všichni jak jeden doufáme snad,
   [: že do písku zapadnou kvéry, a pak
      jediná zbraň zbyde - klukovskej prak. :]
R:
```

DEJ BŮH II. VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
      G
1. Z rozbitých mraků slunce když padá,
                          F       C
   večerním tichem jde právo a zrada,
       (C)      D            G         C
   [: večerním tichem, a já nejsem si jist,
        G                 D(C)     G
      kdo bude vítěz, a kdo bláto jíst. :]
     G                  C               D
R: Připít si vínem na vlajku s modrým klínem,
        G                      D
   dej Bůh, ať se krví nezkropí,
     G                  C               D
   připít si vínem na vlajku s modrým klínem,
           G       C    D    G
   na pár duší ze srdce Evropy.
2. Někdo se modlí, někdo má strach,
   jen sliby se sypou jak pod nohy hrách,
   po právu šlapou, co kovanejch bot,
   pro jakou slávu a pro jakej plot,
   po právu šlapou, co kovanejch bot,
   pro jakou slávu vyrůstá plot?
R:
R:
```

DEJ MI TÓN ŽALMAN / KRIS KRISTOFFERSON

```
         G                   C                   G
1. Dej mi tón, budu zpívat a hrát píseň zisků a ztrát,
                   D
   tyhle šlágry mi jdou,
         G                 C              G
   dej mi tón, může falešný být jak omšelý hit,
       D        G
   jako mizerná show.
     C                   G
R: Znám velký mínus těch nocí a dní,
        D                   G
   velký mínus těch dal a má dát,
    C                     G               D
   jak vlastně žít, abych vyčítat nemusel vínu,
                 G
   že mám je tak rád?
2. Dej mi tón, možná spíš budu spát, s písní, kterou mám rád,
   vždycky líp se mi sní,
   dej mi tón, teď mám žízeň jak trám, ráno sodu si dám,
   a pak sejdu se s ní.
R:
R: Znám velký mínus těch nocí a dní,
   velký mínus těch dal a má dát,
   nač vlastně pít a pak vyčítat vínu
   svou vinu a falešně hrát,
       D               C G D G
   svou vinu a falešně hrát?
```

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY OLYMPIC

```
   Ami                          C
1. Vymyslel jsem spoustu napadů, aů,
      Ami                  G   E
   co podporujou dobrou náladu, aů,
   Ami                     D            Dmi
   hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
     Ami           E           Ami (G)
   v noci chodit strašit do hradu, aů.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
   v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
   úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
   vyrábím tu hradní záhadu, aů.
   C                    E
R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
   Ami       F              C      G
   má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
   C                    E
   já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
   Ami         F             C      E
   já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
   mi dokonale zvednul náladu, aů,
   natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
   zamknu si na sedm západů, aů.
R:
4.=3.
```

DĚKUJI KAREL KRYL

```
   Ami                    G
1. Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
                    Ami
   bych mohl věnce vázat,
                  G
   děkuji, děkuji za bolest,
                  C
   jež učí mne se tázat,
                  G
   děkuji, děkuji za nezdar:
    Ami           E
   ten naučí mne píli,
    Ami                    G
   bych mohl, bych mohl přinést dar,
    Ami           F E
   byť nezbývalo síly,
        Ami     F       Ami E
   děkuji, děkuji, děkuji.
2. Děkuji, děkuji za slabost,
   jež pokoře mne učí,
   pokoře, pokoře pro radost,
   pokoře bez područí,
   za slzy, za slzy děkuji:
   ty naučí mne citu,
   k živým, jež, k živým, jež žalují
   a křičí po soucitu,
   děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
   děkuji za ošklivost,
   děkuji za to, že utká se
   láska a nevraživost,
   pro sladkost, pro sladkost usnutí
   děkuji za únavu,
   děkuji za ohně vzplanutí
   i za šumění splavu,
   děkuji, děkuji, děkuji,
4. Děkuji, děkuji za žízeň,
   jež slabost prozradila,
   děkuji, děkuji za trýzeň,
   jež zdokonalí díla,
   za to, že, za to, že miluji,
   byť strach mi srdce svíral,
             F
   beránku, děkuji,
    Ami       G  E
   marně jsi neumíral,
        Ami     F       Ami     G E     Ami
   děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...
```

DELEGACE HOP-TROP

Ami E Ami
1. Začalo to celkem nevinně,
G C
když na zvláštní dráhu Ruzyně
G C
velikánský letadlo si sedlo,
E Ami
pilotům se brzdit nepovedlo.
2. Z Unhoště když éro přitáhli,
z dvířek trupu žebřík vytáhli,
vzácný hosti z rovníkový země
lezli z TU-čka, přátelsky se tlemě.
G C
R: Vítali je vyčůraný panáci,
G C
školní děti, kudrnatí študáci,
Ami E Ami
vopaskama utažený vojáci
E Ami
spolu s lidma, co nemaj' nic na práci.
R: Sůl a kudlu podala jim krojovaná selka,
aby skývu zakrojili z bochníku,
sellku vzali do auta a sláva byla velká,
mávaly jim davy z chodníků.
3. Mercedeskou vjeli do Šárky,
selce vorvali z kroje korálky,
potom plaňky z plotu koupaliště
začali přikládat na vohniště.
4. Dým ze šáreckýho oudolí
varuje teď celý okolí,
že tam v lůně divý vegetace
vegetuje ňáká delegace.

DELFÍNI JAREK NOHAVICA

G Ami D7
1. Delfín Ma a delfínice Fí
G Ami D7
na sebe pískají: pípípípípí,
C G D
a já čtu ve slovníku česko-delfíním
Ami G D
a hrozně moc těm dvěma závidím, protože:
2. Delfín Ma a delfínice Fí
na vlnách se něžně houpají
a pak plují dolů do hlubin
a pěna z vln je jako cherubín.
Emi D G Ami C G
R: Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,
Ami C G Ami D7 G
podle svědectví kapitánů delfíni nevyhynou.
3.=1.
Emi D G Ami C G
R: Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,
Ami C G Ami D7 G
podle svědectví kapitánů delfíni ani lidi nevyhynou,
Emi Ami D7 G D G
delfíni ani lidi nevyhynou ...

DEMOKRACIE KAREL KRYL

C F C G7 C
1. Demokracie rozkvétá, byť s kosmetickou vadou:
F C G7 C
ti, kteří kradli po léta, dnes dvojnásobně kradou,
F C D7 G7
[: ti, kdo nás léta týrali, nás vyhazují z práce,
C F C G7 C
a z těch, kdo pravdu zpívali, dnes nadělali zrádce. :]
2. Demokracie prospívá bez nás a pragmaticky,
brbláme spolu u píva, jak brblali jsme vždycky,
[: farář nám slíbil nebesa a čeká na majetky,
my nakrmíme forbesa za dvě či za tři pětky. :]
3. Demokracie zavládla, zpívá nám Gott i Walda,
zbaštíme sóju bez sádla u strejdy McDonalda,
[: král Václav jedna parta je se šmelinářským šmejdem,
pod střechou jedné partaje se u koryta sejdem. :]
4. Demokracie panuje od Aše po Humenné,
samet i něha v pánu je a zuby vylomené,
[: dali nám nové postroje a, ač nás chomout pálí,
zaujímáme postoje, místo abychom stáli. :]
5. Demokracie dozrává do žaludečních vředů,
bez poctivosti, bez práva a hlavně bez ohledů,
[: a je to mýlka soukromá, snad z optického klamu,
že místo srdce břicho má a místo duše tlamu. :]

DÉMONI ROBERT KŘESŤAN

C C B^b/C B^b/C
1. Pod prahem klíče a milých pár vět
C C B^b/C B^b/C
nápřahem biče se otřásl svět B^b B^b/C
jen stromy z obou stran
A^b
jako paraván A^b C C C C
uťaté nohy koní
2. V předčasném máji a ve zbytcích tmy
svíce se houpají nad obětmi jak hvězdy v kalichu
já se potichu lásko má k tobě skloním

F E^b
R: Skláním se níž C C
k líci tvé znavené
F E^b
skláním se níž C Gmi^7
a nedýchám
F E^b
Démoni spí C C
za zdí mého ramene
F E^b
démoni spí C Gmi^7
a nejsi sám

3. Pod práh's mi klíče a obálku dal
vítr dnes křičel a na gajdy hrál a já se ospalá
sama přidala k jejich věčnému pláči
4. V příslibu jara jsem přešla ten práh
když úsvit se parádil na výšinách a rány dozněly
milý příteli vím že ne vždy to stačí
R:
5. Slyšíš tam z oblaků zpoza hory
píšťalu ovčáků z diaspory? jak hvízdá do rána
celá uhraná o zemi zaslíbené?
6. Kam mizí tvé písně, kam ústí tvé dny?
a při'běh tvůj vysněný, nedohledný?
kam se duše tvá divá Neretva kam se jen lásko žene?
R:

DENVER PAVEL DOBEŠ

C
1. Z Denveru vede silnice na západ na Fair Play,
D7
není nijak špatná, ale není ani nej,
G C G7
a po hodině, po dvou jízdy dostaneš se k městečku Grant,
C
jsou to vlastně dohromady tak dvě, tři, čtyři chalupy
D7
a vrakoviště aut, co nejdou už dát do kupy,
G C G7
odbočka na Georgetown a jeden zakouřenej kšeft.
2. Tam každej večer točí pivo zrzavej Ir,
on říká, odkud přicházím, já na to, že chci beer,
on vyprávěl mně příběhy a já u toho pil,
bavil jsem se výtečně, ale nerozumněl mnoho,
de facto jen částečně, de iure ani slovo,
ale aspoň ňákej pocit mně z jeho řečí zbyl.
3. Říká:"Když chceš happy být, ty musíš ztratit
nějaký dveře, a potom vrátit,
a narodit musíš moc dobrý znamení, rozumíš?" mně říká,
"když chceš happy být, ty musíš získat,
mít, a pak ... pískat,
život," mně říká, "je velký umění."
F G C
R_1: To say hallo your native house
F G C
to the north to have to go when you wanted to the south.
4. Co nejvíce česky by bylo:
když chceš bezva žít, musíš umět ztrácet,
zadní vrátka mít a těma se pak vracet
a narodit se musíš na zastávce "dobrý znamení",
když chceš bezva žít, musíš něco získat,
musíš něco mít, a pak si můžeš pískat,
jó, život žít je velké umění.
R_2: Pod polštář skrýt nejmilejší knihu,
na sever jít, když táhne tě to k jihu.
R_1:

DENVER RANGERS / R. SPARKS

```
        D
1. Svou károu jsem projížděl Texas,
                           Hmi
   vez' náklaďák až do Cheyenne,
     D                      G
   můj život je patřičně volnej,
    D         A7        D
   já toulám se, a proto jsem.
2. O dámy mám nulovej zájem,
   k tomu zvyku mě už táta ved',
   až přijel jsem do města Denver,
   a tam se to změnilo hned.
     D                      G
R: Projel jsem Saint Louis a Everleen,
     D                 Hmi
   projel jsem tisíce měst,
        D                         G
   snad nejhezčí holky má Denver, jó,
    D       A7          D
   tady je konec mejch cest.
3. Řek' jsem jí, když jsem ji potkal,
   že podobnou rád bych si vzal,
   jak věří, že pro ni se vrátím, chacha,
   cestou domů jsem se smál.
4. Zas na trase jednou byl Denver,
   je zvláštní, co může se stát,
   jak navlíkám prsten svý milý,
   já na faře začal se smát.
R:
5. My varujem ty pěkný pány,
   co toulavý a volný jsou,
   ať maj' zákaz v jízdě po Denver,
   tam holky vám po krku jdou.
6. Kdo ulicí volně si kráčí,
   ať raději pozor si dá,
   vždyť nejhezčí holky má Denver,
   s jednou jsem šťastnej i já.
            D                         G
R: + vždyť nejhezčí holky má Denver, jó,
       D            A7        D
     s jednou jsem šťastnej i já ...
```

DEŠTIVÝ DEN KAREL KRYL

Emi **Edim**
1. Deštivý den, všechno už za své vzalo,
Emi **Edim**
deštivý den, slunce se ukázalo,
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
jenom na malou chvíli, jedním víčkem
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
nahlédlo přes oponu šedých mraků,
Emi **Edim Emi** **Edim**
dešťové víly zamkly klíčkem
Emi **Edim** **Emi** **Edim** **Emi**
krabičku od bonbonů plnou draků sedmihlavých.
Emi **H**^{7} **Emi**
R: Na krabičce od cigaret slůvko "miluji",
H^7
marně prosím dámy z karet, kéž se smilují,
Emi **Fdim** **Emi** **Edim**
kéž aspoň na několik vteřin přistoupí k oprýskaným dveřím,
Emi H^7
u kterých čekám.
2. Deštivý den civí mi do pokoje,
deštivý den, příčina nepokoje,
který pomalou chůzí chodí kolem,
na krku s flašinetem rozladěným,
s výrazem hrůzy za mým stolem
usedl s parapletem roztaženým doširoka.
R:

DEŠŤOVÉ KAPKY JIŘINA MACHÁČKOVÁ

```
   C            F           C
1. Dešťové kapky letí zemi vstříc,
              F               C
   dávají lidem o kousek života víc,
         D
   co mohu říct?
   G                Emi       C          D
   Nastav svou tvář dešti, ať kapky o ni bičují,
   G           Emi    C        D
   budeš možná větší, bude ti krásněji.
   D                  C                          D
R: A za tu krásu žít stojí, cítíš, jak ti kapky stékají,
              C               D F G
   obrať se k slunci, už usychají.
2. Dešťové kapky se v slunci odráží,
   v barevnou duhu se obrací,
   co mohu říct?
   Vnímej tu krásu, než pršet přestane,
   duha se ztratí a slunce zapadne.
R:
         G                  Emi
*: Byl to krásný déšť a ty jsi bohatý,
   C            D
   máš na tváři kapky zlatý,
   G             Emi   C       D     G  C G
   byl to krásný déšť, byl to krásný déšť ...
```

DETEKTOR BOKOMARA

Ami G Ami G Ami G Ami G

1. Ty to nemáš ujasněný, zbled' jsi jako křída,

Ami G Ami G Ami G Ami G

lovíš palcem popel z pěny a každý tvůj pohyb hlídá.

Ami G Ami G Ami G Ami G Ami

R: Detektor, co se může stát, ptáš se, co se může stát,

G Ami G Ami G Ami

hlavně nesahej mu na něj, Karel to nemá rád,

G Ami G Ami G Ami G Ami G

Karel to nemá rád, Karel to nemá rád.

2. Propojeni spoustou drátů, jsou to jenom lidi,

mozek plave v destilátu, nezapomeň, že tu slídí.

R:

3. Vejce k veci, vrána k vráně, pravda ruce špiní,

zazní tak nečekaně, nedotiká v hrací skříni.

R:

4. Ve všem prachy, za vším žena, poslední vpich pod páteří,

konta, styky, data, jména, a každý tvůj pohyb měří.

Ami

R: + nemá to rád!

DĚVČE MI USNULO KAREL PLÍHAL

Cmaj^7 Ami^7 A^7 Dmi

1. Děvče mi usnulo už v polovině sloky,

Hmi$^7{}_{5-}$ E^7 Ami Ami/G Fmaj^7

hrál jsem jí od Kainara jedno krásný blues,

Cmaj^7 A^7

hodiny zlenivěly a ztišily své kroky,

Fmaj^7 G$^\#$maj^7/B^b (G)

pod okny zazíval poslední autobus.

2. Schoulená do klubíčka spokojeně funí,
nejlepší publikum, co vůbec kdy jsem měl,
ač duchem daleko, dnes poprvé jsem u ní,
a co bych napoprvé ještě více chtěl?

3. Otoman zanaříkal: to je dneska mládež,
jen samá slovíčka a nikde žádnej čin,
jenže ji probudit, to by byla svatokrádež,
zbejvá mi kytara a nedopitej gin.

4. A tak tu tiše zpívám oprýskaným stěnám
o jedný holce, co ji Kainar kdysi znal,
ač trochu pod parou, ač vůbec nerozumím ženám,
jestli mi dovolíte, budu zpívat dál.

DĚVENKA ŠTĚSTÍ A MLÁDENEC ŽAL JAREK NOHAVICA

Ami **F6**
1. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
E7 **Ami**
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
F6
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
E7 **Ami**
z jednoho talíře snídají pohanku.
Dmi **G7** **C** **Ami**
Ona má bílý šlojíř, on chodí v černé kutně,
Dmi **G7** **C**
milenci pod obojí, jak vesele, tak smutně,
Ami **Dmi** **Ami**
v dřevěné kořence semínka po bodláčí,
Dmi **E7** **Ami**
děvenka s mládencem, dva věční rozsévači.
2. Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty.
Mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde,
vložil jsem do stroje papíry s kopíráky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.
3. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života.
Potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a pak přetrhla se.
4. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku.
Ženich a nevěsta, my jejich svatebčané
na cestách-necestách, čekáme, co se stane,
pod síní svatební tančíme dole v sále,
ze síně hudební zní dlouhé pastorále.

DIALOG U TELEVIZORU JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

Ami **Dmi** **E** **Ami**

1. Jé, Váňo, koukni na ty bambuly, to budou asi komici,
Dmi **E** **Ami**
jak mají zmalovaný papuly a vypadaj' jak v opici,
A7 **Dmi**
a hele, tenhle nosatec, není to švára nakonec,
E **Ami**
že ten je taky opilec, je známá věc.
2. Ty, Zino, na šváru mi nešahej, ať si je, jakej chce, je náš,
a to s tím nosem, to sem netahej, koukni, jak sama vypadáš,
a vůbec, místo řečí spíš mi snad pro vodku doskočíš,
no, dobrá, já jdu sám, to víš, je to kříž.
3. Jé, Váňo, koukni, tenhle tanečník, jaký má sako, a ten střih,
to u nás ve fabrice konfekční by sotva někdo takhle spích',
ti tvoji známí, propána, no to je banda odraná
a nalejvaj' se svinstvama hned od rána.
4. No, nemám známý zrovna fešáky, holt šetřej, víš ty, co to je,
a proto taky pijou dryáky, hlavně, že, holka, za svoje,
to ty a tvejch pět přítelkyň jste napletly už na pět zim
a blbnete tím pletením a žvaněním.
5. Koukni, ta holka má ty triky v malíčku, no číhni na tu legraci
a hlavně koukej na tu blůzičku, takovou, Váňo, taky chci,
až teď budeš brát prémie, tak na tu blůzku dáš mi je,
tak co, snad tě to zabije, tak co ti je?
6. Kde vůbec bereš tolik drzosti o prémiích mi vyprávět,
kdopak mi psal do práce stížnosti, já je čet',
a pak, ta holka, to je kus, ty na sebe se kouknout zkus,
ty si kup radši hubertus, když nemáš vkus.
7. Koukni, ten chlápek v černým vohozu, jak hádá osud z papírku,
to dělal u nás jeden z provozu na podnikovým večírku,
to ty, když se tak podívám, přijdeš a lehneš na divan
a zase myslíš na ten krám, co z tebe mám?
8. Věčně se hádat, to jseš na koni, anebo hrát si na city,
člověk se za den tolik nahoní, pak přijde domů, a tady ty,
co potom, Zino, dělat mám, když za rohem je s vodkou krám,
tam kamarády potkávám, nepiju sám.

DIEGO CHRPA

D Emi G D

R: Diego, don Diego, krásný koně máš,

Emi G D

Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

D Emi G D

1. Za to hříbě, done Diego, tady nuggety všechny mé máš,

Emi G D

za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.

R:

2. Do očí pohleď svýmu koni, až v nich uzříš ohňů zář,

pak skloň hlavu do jeho hřívy a vzpomeň na těch chvil pár.

R:

Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, stařičký done Diego, co to hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo ráno štváno září ohňů až k vratům tvýho ranče s malým živým uzlíčkem v sedle.

R:

DIGA DIGA DO SPIRITUÁL KVINTET

Ami
1. Černý koně, černej vůz, smutný černý cesty kus,
E Ami E Ami
diga diga do diga do do diga diga do diga do.
2. Černá hudba, černej sbor, černej průvod, černej flór,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.
G C A Dmi E
R: Černá holka ze šantánu zpívá u černý jámy šlágr poslední,
Ami
a všechny boty na kraji té jámy rytmus ťukají,
E Ami E Ami
diga diga do diga do do diga diga do diga do.
3. Ťukají si truchlící, i když maj' smutek na líci,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.
4. A lopata za lopatou padá na truhlu hranatou,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.
R: Černý hroudy padají na víko, každej si svou hroudu přihodí,
padá hrouda za hroudou, jak truchlící řadou jdou,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.
5. A když je po funusu, všechno se dá do klusu,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.
6. Pryč je vážnost pohřební, kdo by chtěl bejt poslední,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.
R: O tom posledním se totiž říká, do roka že ho sem povezou,
a tak všichni, kterým stačí dech, šlapají si po zádech,
diga diga do diga do do diga diga do diga do,
diga diga do diga do do diga diga do diga do,
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

DIGITÁLNÍ MENUET BOKOMARA

G D Emi Hmi

1. Tak už mi ten automat zase sežral korunu,

C D G Ami G Ami D

ani si neutřel ten svůj ciferník,

G D Emi Hmi

já už do něj korunu nikdy házet nebudu,

C D G Ami D G

vždycky si odhrkne a pak už nic.

2. To v jednom starým kostele je z porcelánu černoušek,

kterej má dušičku křehkou jako sníh,

když mu do ruky vložím třeba jenom dvacetník,

vysekne poklonu jak tanečník.

3. Snad by to působilo jak mírový kalumet,

kdyby ten automat zahrál třeba, snad,

za tu moji korunu digitální menuet,

abych si v klidu moh' zatancovat.

4. Nakonec to dopadne jednoho dne se mnou tak,

že mě ten automat spolkne i s korunou,

a tam uvnitř přístroje mě malinkej a drsnej chlap

C D C D

za tuhle písničku přeřízne cirkulou ...

DÍK, PANE FOGLAR

```
   G      G/F#         G/E           G/D
1. "Lampu zhasni, už je pozdě, musíš spát,"
    G      G/F       G/E       G/D
   říkala máma o půlnoci tolikrát,
     Cmaj7
   zhasnul jsem naoko,
         Ami7                          G
   než klaply dveře, louskal stránku další.
2. Běžel jsem s Petrem první místo vyhrávat
   a s Ludvou do kotliny chajdu poskládat,
   tábor na Bobří hrázi,
   Rikitan - kámoš, i když starší.
        G                             C
R: Tak dík, dík, pane Foglar, to se má,
        Ami7                D
   ty knížky daly víc než sbor občanských nauk,
           G
   co nám život natlouká,
                                     C
   tak dík, možná se sejdem u tří skal,
        Ami7         D      Ami7       D
   tam šumí větve stromů a do měsíce hromů
             G
   bych se hnal.
3. Volal mě přístav a honil Dvouhlavý,
   tajemnou Řásnovkou mi šlapal na paty,
   špehýrkou nakukoval
   a zkoušel svazek klíčů zvenčí.
4. Z Kampy jsem vybíhal pak bleskem do pátků,
   pod vlajkou junáků ctil Devadesátku,
   usínal za úsvitu,
   kdy dříví na oheň se tenčí.
R:
```

DILEMA PIKET

```
     G
1. Sním, snad smím, nevím, jak dál,
     C   G         D
   tvé kráse se vzdávám,
       Emi     C       D     G
   já vím to, vím, že půjdu dál,
       D                         G
   až tam, co jsem tuhle píseň hrával.
     G                 A
R: Směj se, směj, až přijde čas,
        C   G         D
   tak já snad se i vrátím,
     Emi      C        D     G
   hrej, ó, hrej ten známej song,
         D                G(G,G,G,Emi G)
   pak tvář svou už neodvrátím.
2. Vím, já vím, proč odcházíš,
   máš jistě jiné plány,
   co já, co víc ti můžu říct,
   vždyť víš, že mám jenom jedno přání.
R:
3. Teď přišel čas, však místo mý
   má už někdo cizí,
   já trpěl dost a teď už vím,
   že láska má je ti ryzí.
R:
R:
R:
```

DIVADELNÍ BOSANOVA SAMSON

```
              C      Dmi      G
1. Slova jsou pouta a Amorek lhář,
              C     Dmi      G
   pokrytec z kouta líčí si tvář,
              E                 Ami
   stárnou mu ruce a zničil si hlas,
            D     G           C Dmi G (G C)
   po první půlce se potil a třás'.
2. Komická dvojka, říkáš si "klaun",
   salto a stojka, entrée jak faun,
   žonglujem s noži, hrazda rozráží vzduch,
   nad prázdnou lóží alespoň nějakej vzruch.
             E               Ami
R: Budem vás bavit, kupte si los,
             D                     G
   fakír Ben Said chodí po jehlách bos,
                              C
   peru ti prádlo a zašívám vztek,
             D                  G
   hospodský kyvadlo, zvuk heligónek.
3. Okresní města a zapadák sál,
   vyčpělá gesta a myslivců bál,
   tu hanácký kroje, tu valašky zas,
   jsme umělci z Tróje - vždycky přesní jak čas.
R:
           G        Cmaj7
4.=1. + se opil a zhas' ...
```

DÍVČÍ VÁLKA KAREL KRYL

```
    Dmi              A
1. Na pahorku mezi lány suchá lípa ční,
                            Dmi
   pod ní Vlasta kuje plány emancipační,
                              Gmi
   dlabat lžíce z kmene lípy se jí protiví,
     A                                Dmi(D)
   řeže luky, strouhá šípy, plete tětivy.
2. Na pahorku blíže bučí cestou k Zbirohu
   kníže Ctirad Šárku učí foukat do rohu,
   a že nedbal na ledviny kníže zhýralý,
   přihnul sobě medoviny, troubí "halali".
     D                          A
R: Družina necvičí pořadovou, chrápe opilá,
                              D         D7
   dívčina na blůzu dvojřadovou oči sklopila,
    G
   rozepla první i druhou řadu,
      D
   v touze plá, je veta po Ctiradu,
    A
   za tepla upletla velezradu
    D      G   D A
   Šárka ztepilá.
3. Mezitím, co staré panny řinčí ve křoví,
   žvýká Ctirad vyčerpaný bůček vepřový,
   po poledním hodování bradu omyje,
   věnuje se studování anatomie.
4. Vraždí dívky, vraždí lovce spící v bezpečí,
   Ctirad zatím na křídlovce troubí ke zteči,
   a když dojde s aprobací po pohrudnici,
   tu ho Vlasta kyjem bací přes makovici.
R: Obdržel, o co si koledoval, Ctirad-dětina,
   bohužel do rohu vytruboval, což je blbina,
   vladyka podlehl sebeklamu,
   muzika pomoci nemohla mu,
   babyka na hrobě vyrostla mu
   blíže Děvína.
5. Zpola opřen o podušku nafukovací,
   usilovně cucám tužku propisovací,
   pokročilá hodina je u vodojemu,
   a já sedím u Dunaje, píšu poemu.
```

6. O Ctiradu hloubám vleže, hloubám u vína,
nade mnou se tyčí věže hradu Děvína,
do čela se vryla vráska melancholie,
při myšlence na Jiráska mizerně mi je.

R: Zhouba je, když někdo pod Děvínem vzpouru uplete,
nedbaje, že, oděn hermelínem, bací knížete,
k tomu pak, když slovo zrada padne,
komupak tu něco nenapadne,
inu tak: nic není nezávadné,
co si přečtete.

7. Někdy zcela bez přípravy bouře mihne se,
je-li člověk prozíravý, chytře vyhne se,
a že nerad tančím z řady, bdělý ve snění,
zašel jsem si na úřady pro vobjasnění.

8. Usedl jsem na stůl, taje tvůrčí bolesti,
polohlasem předčítaje Staré pověsti,
úřednice odložila dráty pletací,
načež mne pak oblažila interpretací.

R: Učím se, podoben Ctiradovi, autocenzuře,
bojím se, až se to stará doví, bude nejhůře,
z obavy, že je to vlastizrada,
zabaví mou báseň na Ctirada,
sama ví, co je to dobrá rada
v literatuře.

DÍVKA HAVÍŘKA KAREL KRYL

D E7
1. Já měl jsem dívku havířku, jež stála mi co model,
A7 D A7
já maloval ji na šířku, já maloval ji podél,
D E7
já maloval ji v krunýři a poslouchal jsem proslov
A7 D
na téma:"Maluj, malíři, a malbou masy oslov!
F# Hmi
Jeť rodná strana - v umění náš učitel a rádce!"
E7 A7
Pak po časovém znamení zazněla Píseň práce,
D H7
a dívka prý mne miluje, tak přistoupila ke zdi,
E7 A7 D
rumělkou na ni maluje dvě pěticípé hvězdi.
2. Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi:"Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
[: My vodkou hrdlo prolejem, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky. :]

DÍVKA S VLASEM MEDOVÝM GREENHORNS

D G
1. Chci vyprávět vám příběh o jedné dívce s vlasem medovým,
A7 D
ale jak to bylo tenkrát v noci, to se přesně nikdy nedovím.
2. Já vím jen, že jsem spěchal a řek' si tenkrát: tak si cestu zkrať
spodem kolem jezera, kde cestu kříží železniční trať.
3. Tam v záři bílých světel vidím dívku u přejezdu stát,
asi něco se jí přihodio, je to v jejím obličeji znát.
4. "Už dlouho tady čekám a ještě nikdo mi nazastavil,
odvezte mě, prosím, domů, je to odtud necelých pět mil."
5. Tvář má bílou jako sníh a paže jako mramor šedavý,
proč stála tam na kolejích tak sama v černé noci, kdopak ví.
6. "Tam před tím domem zastavte, já za tátou teď musím domů jít,"
tak zmáčknu klakson, zastavím a čekám, až ji přijdou otevřít.
7. Z chodby v nočním šeru vrhá lampa na silnici zář,
"pane, já vám vezu dceru, proč máte tedy zamračenou tvář?"
8. Po dívce pohled stáčím a marně kolem rozhlížím se tmou,
vedle mě je místo prázdné stejně jako cesta přede mnou.
9. Ten muž se nejdřív diví, zřejmě tomu, co se dovídá,
a zblízka na mě civí, když tichým hlasem ke mě povídá:
10. "Já nevím, milý pane, zda je to mýlka nebo krutý žert,
tak nastartujte ten svůj bourák, zmizte odtud, ať vás vezme čert!"
11. "Předevčírem moje dcera zabila se, tak se radši ztrať,
pět mil odtud u jezera, kde cestu kříží železniční trať!"
E A
12. Já dodnes tudy jezdím a hledám dívku s vlasem medovým,
H7 E
[: ale jak to bylo oné noci, to se snad už nikdy nedovím. :]

DÍVKO ROBERT KŘESŤAN

Emi Emi D Emi

1. Dívko už nemůžu tě mít víc rád

Emi Ami D

už nemůžu ti víc lásky dát

Emi Ami Hmi Emi vždyť miluju i stín i slunce pod nímž spíš

Emi D Emi

miluju i trávu po níž přicházíš

Emi Emi D Emi Emi Emi Ami D

Ááá ááá ááá ááá ááá ááá ááá ...

2. Dívko už nemůžu tě mít víc rád

už nemůžu tě víc milovat mám už na to málo slov a myslím že to víš

vždyť já už miluju i trávu po níž přicházíš

miluju i dálku do níž odcházíš miluju i dálku do níž odcházíš

DÍVKY V ŠATECH Z KREPDEŠÍNU JAREK NOHAVICA

```
   Cmi                    G7
1. Dívky chodí v šatech z krepdešínu
   Cmi                  G
   a já se z těch dívek div nepominu,
   Fmi            G7                  Cmi G7(-)
   oči navrch hlavy, já nechci do Opavy.
2. Co má být ukryto, ať je, kruci, skryto,
   kdopak má vydržet tohleto neurčito,
   tyhlety siluety devatenáctiletý.
   Eb      Bb       Cmi                      G7
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
                    Fmi       G7         Cmi
   zatracený krepdešín, život už mě netěší.
3. Představa, co by bylo, kdyby bylo,
   no vážně, koho by to nezabilo,
   a tak teď sebou hážu a usnout nedokážu.
4. Jen jsem prošel městem, a jsem groggy,
   zavolejte, prosím, psychology,
   trpí moje ego, krucinál himlhergot.
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
   zatracenej psycholog, copak já jsem ňákej cvok?
5. Na vině je moje fantazie,
   nedá mi pokoje, furt do mě ryje,
   kreslí černou tuší, co jenom matně tuším.
6. A já, abych řek' pravdu, toho tuším hodně,
   fantazie kreslí věrohodně,
   troufne si na cokoli, má totiž na to školy.
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
   zatracená fantazie, člověk klidně nepožije.
7. Slunce koncem léta bývá rozžhavené
   a holky v krepdešínu jsou jako pod rentgenem,
                                            C
   lepší je doma seděti, máš-li ženu a dvě děti.
```

DIVNÁ LÁSKA PACIFIK

D Emi F#mi Emi

1. Odvážejí dlouhý vlaky moji lásku,

D Emi F#mi Fmi Emi

v černým rámu visí jízdní řád

A D Emi Bb A (D)

a v trávě čtyřlístek se pro nás někde skrývá.

2. Najdeš možná zašlápnutou sedmikrásku,
až zůstaneš na kolejích stát,
poznáš, že po ránu se jazz tak špatně zpívá.

F D F D

R: Znáš mý blues, obyčejný, tichý blues,

Emi F#mi Hmi Bbmi A

stále zní, když nocí bloudí Velkej vůz.

3. Nad tratí se ranní mlhy povalují,
v očích dálku, přijdeš mi sbohem dát,
proč každá láska vždycky končí nějak divně?

4. Hvězdný dráhy prosba moje nespomalí,
poslední už píseň začli hrát
a můj jazz po ránu teď nezní nijak vlídně.

R:

R:

5. Marnej pláč a marný moje zaklínání,
každá cesta jednou konec má
a v jazzu utopím tu svoji divnou lásku.

DIVNEJ HRÁČ GREENHORNS / F. BRYANT

```
  G                     D         G
1. Stáváte-li, stáváte-li často u tratí,
                          F          G
   a vídáte-li hřívy koní, když bez opratí
                           C
   mizí cvalem dlouhou plání jako dívčí pláč,
    F     G           D          G
   já to dobře znám, jsem divnej hráč,
    C     G           D          G
   já to dobře znám, jsem divnej hráč.
2. Dáváte-li, dáváte-li sbohem láskám svým
   a říkate-li dívkám často "já už odcházím",
   kouřový vlak vozí vás se srdcem bolavým,
   já jsem divnej hráč, tak já to vím,
   já jsem divnej hráč, tak já to vím.
```

DIVNEJ SEN COP / S.JOSEPH

```
      C
1. Já ránem došel k poznání,
   F                      G           C
   že to celý asi byl jen sen, krutej sen,
   dlouhá pláň a sníh,
   F                 G                   C(C,Ami)
   za zády mám hory, jediný přání: novej den.
   Ami                   G
R: Já jdu tou plání dál a únava je zlá,
            F           G
   kdo se smál, krutej sen,
     Ami                     D                  G F
   překročit vlastní stín, vytí vlků v zádech mám,
           Ami G
   nemůžu dál.
2. Tak rvu se s těžkou závějí
   a chtěl bych někde v klidu domů jít, jenom snít,
   noc je sněhem bílá
   a mráz je krutej víc a víc a já nevím, kam jít.
R:
R:
3.=1.
  G F                   C
*: Tenhle divnej sen, dlouhá pláň, hory,
   G                   C
   a pak přišel novej den ...
```

DIVNEJ SMÍCH GREENHORNS / SHEB WOOLEY

```
   C
1. Každej svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap ...,
    F
   když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap ...
       G
R: Ten Jackův smích, ten divnej řev,
        F
   při kterým v žilách tuhne krev,
           C      F      C  F G C F G C
   divnej smích, krutej smích.
2. Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', vap ta dap ...,
   aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap ...
R:
3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap ...,
   do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap ...
R:
4. Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap ...,
   nebude už více pastvinama znít ten skřek,
R:
5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů ...,
   ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap ...
R:
```

DIVNÝ KNÍŽE KAREL KRYL

```
 Ami                C   Ami  G         Ami
1. Jel krajem divný kníže, a chrpy povadly,
                      C  Ami              E
   když z prstů koval mříže a z paží zábradlí,
          Ami         G     Ami             G F E
   [: on z vlasů pletl dráty, měl kasematy z dlaní,
      Ami              G     Ami G            Ami
      a hadry za brokáty, zlá slova místo zbraní. :]
2. Kam šlápl, vyrůstaly jen ocúny a blín,
   když slzy nezůstaly, tak pomohl jim plyn,
   [: hnal vítr plevy z polí a Kristus křičel z kříže,
      když rány léčil solí ten prapodivný kníže. :]
3. On pánem byl i sluhou, a svazek ortelů
   si svázal černou stuhou, již smáčel v chanelu,
   [: a hluchá píseň slábla, když havran značil cestu,
      již pro potěchu ďábla vyhlásil v manifestu. :]
4. Měl místo básní spisy a jako prózu mor
   a potkany a krysy a difosgen a chlor,
   [: měl klobouk z peří rajky a s důstojností snoba
      on vymýšlel si bajky, v nichž vítězila zloba. :]
5. Měl pendrek místo práva a statky pro gardu,
   v níž vrazi řvali sláva pro rudou kokardu,
   [: on lidem spílal zrádců, psal hesla do podloubí,
      v nichž podle vkusu vládců lež s neřestí se snoubí. :]
6. Dál kníže nosí věnce tou zemí zděšenou,
   on strach má za spojence, jde s hlavou svěšenou
   [: a netuší, že děti z té země, v které mrazí,
      prostě a bez závěti mu jednou hlavu srazí. :]
```

DIVOKÉ KONĚ JAREK NOHAVICA

Emi Ami Emi G Ami Emi

1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]

Ami Emi Ami Emi Adim C

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,

Ami Emi Ami Emi H7 Emi

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]

[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]

3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]

[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]

4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]

[: milování je divoká píseň večera. :]

5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]

[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]

6. [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]

[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]

Já viděl divoké koně ...

DIVOKÝ PEŘINY SAMSON

G Emi C D7
1. Je ticho u koly, ta naše cokoli, ještě, že tak,
G Emi C D7
jsou dole závory, našimi názory projel se vlak,
F G C G
jsme trochu jiní ze dne na den, tak jakoby, jakoby nic,
C
ze stolu sklidím a odejdu zadem,
G D7 G Emi C D7 (-)
ze stolu sklidím a odejdu do ulic.
2. Je zvláštní pocit sám sobě nosit polední čaj,
je zvláštní pocit tvý známý prosit, jestli tě znaj',
za nitky táhla a zlomila pádla bublina nos
a o tvý křivky vzpomínky nevěrný,
a o tvý křivky vzpomínky metaj' los.
Emi D7 C
R: Divoký peřiny, lapání po dechu,
Emi D7 Emi
a zněly vteřiny jak nehty na plechu,
D7 Emi
filmový dostihy, náhody u lota,
G C
veliký výstřihy a paní samota,
G D7 G
veliký výstřihy a paní samota.
3. Počítám vteřiny, záhyby hladiny, abych to měl,
za sebou strašidla s tou vůní líčidla našich těl,
na sopce do tance hrálo se na šance, ale co teď,
ledový skoby tajemný zloby,
ledový skoby držej' tu zeď.
4. Zkusím to načisto, jen chvíli Mefisto, chvíli jen tak,
ještě mám alibi, přece jen, co kdyby odjel ten vlak,
úroda vláhy, že vyjetý dráhy ztratily hlas,
plachty a trámy, přijedem za vámi,
plachty a trámy, přijedem mezi vás.
R:

DLANĚ PIKET / EARL SCRUGGS

```
        G                                C
1. Když jsem byl ještě malý, táta mi vyprávěl,
     D                                          G
   že lásku dneska nepoznáš, i kdybys, chlapče, chtěl,
                                            C
   tak já se jednou vypravil do města v Mexiku
     D                    G
   a krásnou dívku náhle uviděl.
   G                     D
R: Svý dlaně má bílý jako sníh,
                          G
   kterej padá z nebe ve větvích,
                                     C
   ta musí bejt má, jo, ta musí bejt má,
      D                      G
   ta, co má dlaně bílý jako sníh.
2. Bezmocný jsem se skrýval v putyce v podkroví,
   whisky ve skle míval, přemýšlel jen o ní,
   pak se náhle objeví a stoly obíhá,
   říkám: chci tě mít k zbláznění.
R:
3. Vona mi pak povídá, že bych se jí vzdal,
   kdybych všechno věděl, na nic bych nečekal,
   že prej velký hříchy má, a to se počítá,
   teď abych se domů vrátit bál.
R: Svý dlaně má temný jako dým,
   kterej padá z nebe jako stín,
   ta nemůže bejt má, ne, nemůže bejt má,
   ta nemá dlaně bílý jako sníh
R:
```

DLOUHÁ ČERNÁ LIMUZÍNA MICHAL TUČNÝ A PAVLÍNA JÍŠOVÁ

```
   G                        C          G
1. Dlouhej, černej závoj je z písničky jiný,
                                      D
   tak proč tu pod ním stojím zrovna já.
   G                     C          G
   A pochod funebráků jde vod mýho baráku
                 D           G
   a já bych měla dělat co se má.

R1:Jak blázen ses teď za mnou autem hnal
   jako chtěl bys bejt jen o kousíček dál,
   vo malej kousek vyhrát a dohonit svůj stín
   v jedný ze svech dlouhejch černejch limuzín.

2. Vzpomínám, jaks mi řekla a vidím jako tenkrát
   Tvý vlasy v barvách Kalifornskech vín,
   že klidně, třeba z pekla, vrátím se zas k tobě
   v jedný ze svejch dlouhejch černejch limuzín.

R2:Jako blázen si se mým životem hnal,
   jako chtěl bys bej jen vo kousíček dál
   vo malej kousek vyhrát a dohonit svůj stín
   v jedný ze svejch dlouhejch černej limuzín
   v jedný ze svejch dlouhejch černej limuzín.
```

DLOUHO NEJEL ŽÁDNEJ VLAK HOP TROP

```
     D          Emi
1. Už dlouho nejel žádnej vlak,
    D            Emi
   já ležel v náspu jenom tak
    D             Hmi       Emi A
   pod zpola vyvrácenou tabulí,
     D           Emi
   tam nápis dávno sloupal čas,
      D            Emi
   kde jsem, to věděl jenom ďas,
   D            Hmi          E7           A7
   a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.
2. Vtom ňákej hlas a druhej s ním
   byl slyšet divným nádražím,
   já v týle cejtil strach, co do mě vjel,
   dva muži, mladší pozdravil
   a starší žertem:"Copaks' pil
   a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?"
    D
R: Tak rád já ruku svoji vložil
    Hmi                 E
   do dlaně, co ke mě vztáh',
    D
   čert vem, co dávno už jsem prožil,
    E7                    A
   zase stojím pevně na nohách.
3. Tak jsem jim teda všechno řek',
   jak vydal jsem se hledat flek
   a chtěl se domů vrátit jako král,
   jak na dráze jsem zprvu dřel
   a ztrhanej jel na sever
   a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.
4. Já rozmejšlel se spoustů dní:
   mám chytit si vlak nákladní,
   anebo pod něj lepší byl by skok,
   vždyť na něm čertví kam bych jel,
   ale pod ním nic nevěděl,
   co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.
R:
R:
```

DLOUHÝ ČERNÝ ZÁVOJ GREENHORNS / M. WILKIN - D. DILL

```
    G
1. Tu partii neměl já s osudem hrát,
    D                C         G
   tu noc v ulicích smrtící výstřel pad'.
2. Vrah v mlze zmizel, ale já blízko byl,
   když džíp policejní mě zastavil.
3. Tu partii začal já s osudem hrát,
   když s jednou ženou byl jsem a lásku krad'.
4. Tím ránem mlhavým jsem od ní šel
   a její muž, můj přítel, to nevěděl.
    C      G      C       G
R: Už čas to svál, už nech to spát,
  C          G         C       G
   dlouhý černý závoj nech nad tím vlát,
                     C        G
   já nemoh' tenkrát dělat nic víc,
  C       D       G
   pravdu nesměl jsem říct.
5. U soudu pak já neměl strach,
   však má tvář je tatáž, co prý měl vrah.
6. Soud řekl "vinen" a já vinen byl,
   jenže něčím jiným, než mě obvinil.
7. Můj přítel nic neví už navždycky,
   mý ústa zamkne křeslo elektrický.
8. A jestli se můj příběh ti nezdál snad,
   tak dlouhý černý závoj nech nad ním vlát.
R:
```

DLOUHÝ NOCI PŘÍBUZNÍ

```
          Dmi
1. Noci dlouhý, plný odhodlání,
     C
   slibů, lásky, milování,
    Ami                        Dmi
   rána, co maj' rozsypanou tvář,
   co tě přes den věčně vracej' zpátky,
    C
   čas, jindy tak strašně krátký,
     Ami                        Dmi
   vleče se, až myslíš, že je lhář.
        Gmi  Ami            Dmi        Bb
R: Jak dítě toužíš se mnou být ve tmě sám
      Gmi    Ami          Dmi
   a dát si ruce na mou tvář,
      Gmi          Ami               Dmi           Bb
   a potichu když říkám: pojď, pojď ke mně, něco znám,
           Gmi         Ami       Dmi
   to jen tobě, teď a tady pošeptám.
2. Proč ses u snídaně ráno smál,
   se skleničkou v ruce hrál,
   nikdo neví, jenom ty a já,
   noci dlouhý, plný odhodlání,
   slibů, lásky, milování,
   rána, co maj' rozsypanou tvář.
R:
```

DNES VEČER PETR KULDA

```
    Emi                          G    A     Emi
1. Někdy mám ten dojem, že mi hlava dolů klesá,
       G          D              Emi
   je těžká jak starých knížek stohy,
                            A         Emi
   které leží v regálech z bejvalýho lesa,
         G           D             C
   mají času dost a samý zmačkaný rohy.
2. Pak to k tobě beru bokem jak šachový střelec,
   co tuší, že to nebude žádná sláva,
   raději bych si s tebou sedl někam na koberec,
   ručník zahodil a odtroubil, že to vzdávám, prostě:
     G            D           A         Emi
R: Dnes večer mě vynech, mám boty plný písku,
       D         C               Emi
   tvý oči si schovám za tmavý brýle,
     G            D        A          Emi
   přijdu k tobě zítra a přinesu pár lístků,
        G           D           Emi
   pak můžem vyjet na půlnoční výlet,
        G           D           C
   pak můžem vyjet na půlnoční výlet.
3. Možná ti to přijde jako malá inventura,
   když vařím ti kafe bez cukru snění,
   občas je to nutný, a pak můžem křičet "hurá!",
   tramvaj zazvoní a den už moc dlouhý není, ale:
R: Emi G A D Emi G A H Emi G A C Emi D C
R:
4. Kde tě zítra najdu, to je, doufám, přímo jasný,
   jak dluhy, co dělím na čtyři splátky,
   tváříš se jak andílek, a může to bejt krásný,
   bude času dost a žádný popsaný řádky, prostě:
R: Dnes večer jsem tady a boty plný písku
   si schovám jak oči za tmavý brýle,
   dnes je totiž zítra a mám s sebou pár lístků,
        G           D           Emi
   tak můžem vyjet na půlnoční výlet,
        G           D           Emi
   tak můžem vyjet na půlnoční výlet,
        G           D           Emi
   tak můžem vyjet na půlnoční výlet ...
```

DNESKA RÁNO VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
          C
1. Dneska ráno nějak divně voněl vzduch
                                F
   v mý kleci na devátým poschodí,
                    C            F
   dneska ráno nějak divně voněl vzduch
         C                      G
   jako když se peče chleba na ohni.
2. Jako deka, kterou přikryl jsem tě k ránu,
   možná se mi otevřela skříň,
   tam vespod mezi spoustou různejch krámů,
   co každým jarem voní míň a míň.
     C
R: Stýská se mým botám po toulání,
                F          C
   stýská se mým botám po cestách,
     Dmi          G7             C
   stýská se mým dlaním po tvých dlaních,
         Bb                       C
   jsem jenom hloupej zlenivělej chlap.
3. Už zas slyším dobře utajenej smích,
   až z nádraží ti domů zavolám,
   řekneš: blázne, zpátky vrať se, všechno přikryl sníh,
   vrať se zpátky do svý klece, kde jsi spal.
4. Jenže dneska ráno nějak divně voněl vzduch,
   tak kašlu na to, co se povídá,
   ztará známá tíha v zádech, kyslíkovej dluh,
   a hlavně správně zmáčklej širák do týla.
           Bb                       C
R: + jsem jenom hloupej zlenivělej chlap ...
```

DNESKA UŽ SE SMÍ KAREL KRYL

```
     C            G           C              G
Můj kantor míval smělé přání vtlouct mi do hlavy
     C            G        C      G    C
to, že všech mezí rozoráni dobro připraví,
                Ami       G
můj táta razil jiné teze větou jedinou:
    C           G            C    G   C
že rozoráš-li všechny meze, ptáci zahynou.
               C   F          C
Dneska už se smí, co se nesmělo,
               F   G            C F C
dneska už se smí, to nám scházelo!
```

DNEŠNÍ NOC BUDE DLOUHÁ GREENHORNS / ERNEST TUBB

```
        F                   C
1. Dnešní noc bude dlouhá, má drahá,
                              F
   noc dnešní v richmondským vězení,
                               B^b      F
   v okně mým pevná mříž, ty snad vůbec nevíš,
       C                 F
   že tu mám svý srdce vězněný.
2. Místo hvězd jenom dým mříží vidím,
   richmondský vlak když míří tam k vám,
   od kytary mý pár snad s sebou vzal
   tónů z písně, co tobě zpívám.
3. Že tu sedím tak sám v cele temný,
   oknem vidím jenom dým za tratí,
   a ten dým k zemi pad', když vlak zmizel jak had,
   doufám, že můj pozdrav cestou neztratí.
4. Teď jen fotku tvou líbám a hladím,
   kytara má mi boky tvý připomíná,
   noc teď na mne shlíží malým oknem s mříží,
   s tebou zatím spí lepší než já.
5. Noci budou teď dlouhý, má drahá,
   jak dnešní v lapáku richmondským,
   ty jsi daleko tam, kam se nedovolám,
   mně tu zbejvá jen smutek a dým.
```

DO ČERNEJCH HOR GREENHORNS

D
1. Do stanice Cheyenne v každým okamžiku
A7 D
proudí zástup tuláků a podvodníků,
A7 D A7 D
zlatá horečka je nakažlivá jak mor,
A7 D
všichni jsou švorc, a tak táhnou do Černejch hor.
G D A7 D
R: Neodjížděj tou proklatou tratí,
G D E7 A7
kdo se po ní dá, se těžko navrátí,
D
jsou tam řeky divoký, kraj plnej šelem,
A7 D
a Komanči odříznou skalp nad tvým čelem.
2. Já tam byl a nemám zlata ani unci,
jen jsem tejdny záda hrbil proti slunci,
sněhový smrště a led, v ústech ti mrzne fór,
když se drápeš po srázech tam do Černejch hor.
R:
3. Poradím ti, hochu, ještě, ovšem, chceš-li:
neopouštěj doma svou vyhřátou sesli,
zlatá horečka je nakažlivá jak mor,
švorcák budeš, až potáhneš od Černejch hor.
R:

Do mraků Hop trop

```
 G           D            G           D
1. Zase vlahej vítr stromům větve rozkejval,
 G              D            Emi           D
kytkama voněl stejně, jako kdysi jsem to znal,
    Emi      C            G           D
a slunečnice u plotů si stály v zahradách
       G         D               G            D
[: a tráva byla hebounká, když jsem si na ni sáh' :]
        Emi       C
pak se do ní posadil a:
    C         G         C         G
R: [: Koukal se do mraků, koukal se do mraků,
                D      G
   jak nebem klidně jdou. :]
2. Já tak dlouho, jak jen žiju, znám už tenhle kraj,
lidi, co všechno dovedou a dobrý srdce maj',
z nich nikdo mě už nezná za tu dlouhou řádku let,
[: co já se světem protloukal, abych konečně se teď :]
do tý trávy posadil a:
R:
R:
```

DO PTAČÍCH PLOUTVÍ A DO RYBÍCH KŘÍDEL MIKI RYVOLA

Emaj^{7} C$^{\#}$mi A C D

1. Tak snad abych šel, slečno,

Emaj^{7} C$^{\#}$mi A G$^{\#7}$

krásný lži den mění ve skutečno,

C$^{\#}$mi H A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi Fdim

mý vlaky chytneš stěží,

F$^{\#}$mi^{7}

peříčka ptačí mi na cestu sněží,

Fmaj^{7} Emaj^{7}

bláznivý zvony mi cinkají z věží.

2. Teď buď rozumná slečna,

krám zavírám, a ty jsi jenom vděčná,

svou roli dohrál blázen,

nahoru do mraků vylítne rázem,

tvrdě a mizerně přistává na zem.

Emaj^{7} Emi^{7}

R: Lhůta záruční po ránu končí,

A C D E

ze slibů až pak voprejská lak,

A G$^{\#7}$ C$^{\#}$mi

letět do mraků s bláznem se ztratit

H^{7} Emaj^{7}

a víc se nevrátit,

F$^{\#}$maj^{7}

trapnej dotazník teď píšeme,

Fmaj^{7} Emaj^{7}

co se nehodí, to škrtneme.

3. Tak snad abych šel, slečno,

tvý přítulno mění se na netečno,

lásky jsem dobral příděl,

zbytek si uschovám, co bych se styděl,

do ptačích ploutví a do rybích křídel ...

DOBREJ DEN NEDVĚDI

Dmi Dmi^7 Dmi^6 Gmi Dmi Ami Dmi

1. Ubývá dnů a noci dlouhý, a léto už dávno nechce hřát,

Dmi^7 Dmi^6 Gmi Dmi Ami Dmi

na cestách klid se s tichem snoubí, co víc si tulák může přát?

Gmi Dmi

R: Dobrej den, *dobrej den*, dobrou noc, *dobrou noc*,

E^7 A^7 Dmi

pár kamarádů dříví posbírá,

Gmi Dmi

dobrej den, *dobrej den*, dobrou noc, *dobrou noc*,

E^7 A^7 Dmi

ještě do spánku ti někdo zazpívá.

2. Na čele ještě chladí tráva, zítra jak člověk zšediví,

počítáš kroky nočních pražců, dávno už dehtem nešpiní.

E^7 A^7 Dmi E^7 A^7 Dmi

R: + ještě do spánku ti někdo zazpívá ...

DOBREJ VÍTR HOP TROP

Hmi D Emi G
1. Přejem dobrej vítr lahvím trosečníků,
D C D
ať nesou proudy zprávu smotanou,
Hmi D Hmi F#
břeh ať nemá skály a slova prosebníků
Hmi D G D
do rukou správný lidi dostanou.
2. Přejem klidný nebe stěhovavejm ptákům,
ať silný křídla je zpátky donesou,
tratím pevný mosty a volný tratě vlakům,
pošťákům psaní s dobrou adresou.
Emi A Emi A D
R: Ať každej další den je lepší vždycky aspoň o poznání
F#mi Emi A
a zdání neklamou,
Emi A Emi A D
ať dočká se i ten, kdo marně zatím touží po setkání
F#mi C A7
s dívkou hledanou.
3. Přejem cestám, který v úvozech se stáčí,
ať každej poutník má cíle poctivý,
loukám plno květů a lesní ticho spáči
ve stínu stromů, v rose perlivý.
R: Ať není nikdy sám ten, kdo si starejch kamarádů váží
a žádný nezradí,
ať zády k pomluvám se postaví a pravdu nepodráží
a správný prosadí.
4.=1.

DOBRODRUŽSTVÍ S BOHEM PANEM MARTA KUBIŠOVÁ

```
    Ami              G
1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
 F              E
tys' mě opustil ospalou,
       Ami           G
tu v hloubi zahrady cítím úklady,
   F        E          Ami
s píšťalou někdo sem kráčí,
  C           G
hrá náramně krásně a na mě
 F            E
tíha podivná doléhá,
  C            G
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
 F      E           Ami
něha a hudba až k pláči.
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok, a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach, a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.
3. Ráno, raníčko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".
```

DOHRÁLA HUDBA VLASTA REDL

```
   C       G
   1. Dohrála hudba v nás
  C        G                C
   Zanikla v tónech dřív už známých
   C       G
   Dohrála hudba v nás
  C       G          C
   A léto nové písně mámí
   A                 G                    D  G7
2. Slyším jak hrajou z otevřených dveří krámů
   A                  G              D
   Stokrát vyzkoušená slova načesaný hluk
           E                 D
   Co duši zaléhá co v uších zaléhá
         C                    G      A       G          D7 G7 C
   Zvuky aut zvuky cest co nás dovedou prý až za štěstím
3. Dohrála hudba v nás
   Bez ovací a bez tleskání   Nikdo ji nekoupí a nikdo neprodá
   Není k mání
4. Vím její melodii nikde nikdo nenahrál
   Je prostě pryč ale hledám dál
   Jsem přece muzikant zkušený v hledání
   Mám k tomu nadání každý to říká mám nadání

   D              G6
5. Já vím svět je veliký
              D       G6
   A neleží mi u nohou
   D             G6
   Krupiér karty vymění
                 D
   A staré do hry nemohou

   H                A
6. Vidíš všechno se mění
                 G
   Jen ty jsi stejná
   H             A
   Pojď dál to se oslaví
            G
   Budoucnost nadějná
                    D/F#
   Jó když se štěstí unaví
           G/E
   Necháme hříchy spát
          D               F#
   Noc je dáma co všechno ví

7. Jak se zdá hledat nestačí
   chce to někdy umět vzdát

8. A času mám boty netlačí
   Takže se nemusíš bát   Že moje krásná minulost
   Už je taky na prodej

9. Prodám jsem přece čaroděj
   Mám devět životů   A všechny se mi nehoděj   A za tvou samotu dám svou
vlastní
   Klidně se ptej
10.Může být že přijdeš   Zase jednou někdy na koncert
   To víš čas ten nakonec
   Vždycky všechno obrátí v žert

11.A stejně dál se mi zdá   Když tak usínám že někdo zpívá
   Slyším co už jsem zapomněl
   Hledal jsem kde se dá   A nikde jsem nic nenašel
   Jak rád bych uvěřil   Že jsem si všechno jen vymyslel
```

DOKUD SE ZPÍVÁ JAREK NOHAVICA

C Emi Dmi^7 F C Emi Dmi^7 G

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,

C Emi Dmi^7 F C Emi Dmi^7 G

včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,

F G C Ami G

svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,

F G F G C Emi Dmi^7 G

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se:"Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

DOLNÍ LHOTA JAREK NOHAVICA

D
1. Rozkřiklo se dneska ráno v Dolní Lhotě,
že po poli chodil divný pán,
viděli ho malí kluci dírou v plotě,
nad hlavou měl kruh a v ruce džbán.
G
Psi štěkali, koně ržáli, krávy se bály,
nad obilím tetelil se vzduch,
D
staré babky ve fěrtochu povídaly,
C A7 D
že do Dolní Lhoty přišel bůh.
2. Seběhli se všichni lidé zblízka, zdáli,
nad kapličkou rozklinkal se zvon,
hádali se u rybníka jako malí,
jestli je to nebo není on.
Říkali si "ťululum" a "Janku hloupý"
a do toho všeho štěkal pes,
ještě štěstí, že pak začly padat kroupy,
jinak se tam hádají i dnes.
3. V poli žita ráno svítá, večer se stmívá
a je jedno, kdo to vlastně byl,
auto jede, řeč se vede, píseň se zpívá
a mně ještě jeden refrén zbyl:
kdo máš oči ke koukání, tak se dívej,
kdo máš uši ke slyšení, slyš,
kdo mi věříš, tak se ke mně přidej a zpívej,
kdo nevěříš, mlč jako myš.
4. Od té doby povídá se ve všech Lhotách,
že přes pole žita přešel bůh,
že si odnes' klasy žita na svých botách,
a proto každý večer voní vzduch.

DOMA JE DOMA — VLASTA REDL

```
 A
 1. Víš moje milá
    E
 Nejspíš trochu ti závidím
F#7      H7        E7
 Že ti stačí co víš
    A
 To já i když se snažím
        E
 Stejně do tebe nevidím
   F#        H7       E7 4SUS E7
 A říkám co nepochopíš
    H         D
 Já vím je to marné
        E7 4SUS
 A taky příjemné
     E7
 Být slepý
   A       H                  E7 4SUS E7
 A ztratit nad sebou všechnu moc
    A
 Co říkáš moje milá
        E
 Půjdem někam kde tě neznají
   F#           H/F#            E7 4SUS E7
 A protancujem spolu celou noc

 C
 2. Víš moje milá
    D7
 Ať chodím kudy chodím
 C         F6            G7 4SUS G7
 Nacházím všude jen tu zář
C
 A marně čekám na tmu
 G
 V které oči prohlédnou
A          D7            G7 4SUS G7
 A spatřím tvoji pravou tvář
 D7
 Mám se snad vzdát
             G7
 všech svých plánů a nadějí
C             D7
 A jen pro to tajemství
     G7 4SUS G7
 Dál žít
    C
 Já vím je čas spát
   G
 A vím hvězdy nehřejí
A         D7                G C
 A vím že smím tě políbit
```

DOMASLOVICE JAREK NOHAVICA / PETR BEZRUČ

Ami Emi Ami

1. Než na nás to přijde hoře,

Emi Ami

než padneme v polské moře,

F Dmi

než nám na šíj vloží

Ami

polské jho páni z Těšína,

F Emi

pros ty za nás Hospodina,

Ami Emi Ami

služebníče Boží!

2. Než z našich žen za noc jednu zrobí

beze ptaní polské roby,

než synkům vloží

do rukou polské slabikáře,

pros ty za nás u oltáře,

služebníče Boží!

3. Než nám pluh z rukou padne,

než nás posledního za dne

pod kríž polský složí,

nechť moravské žalmy vzplanou

nad mohylou nasypanou,

služebníče Boží!

DOMINIKU

```
       G                          C
R: Dominiku, -niku, -niku, ty jsi sám jak poustevník,
    G               D
   já hříšnou duši mám,
          G                      C
   můžeš zázrak udělat, když mě budeš míti rád,
    G      D          G
   peklo, ďábla překonám.
       C           G             D               G
1. Poprvé jsem viděla ho, přede mnou když zvolna šel
           A                                     D
   po chodníku, levá-pravá, smutnou díru v patě měl.
2. Plnovous měl jako svatý, začli se mnou čerti šít,
   jaká krása by to byla, kdyby mě chtěl políbit.
R:
3. Pod střechou, hned vedle půdy, aby snad byl k nebi blíž,
   žije sám tam bez oltáře, chudý jak kostelní myš.
4. Co je půst, když budu v ráji, až se se mnou ožení,
   přemítám a mívám o tom všelijaká vidění.
R:
5. Vystříhám se navždy všeho, co mu bude nemilé,
   pokorná jak láska káže budu mu prát košile.
6. Všude číhá pokušení, proč vás tolik musí být,
   jako správný anděl strážný ostražitě budu bdít.
R:
7. Kdyby mě snad nevyslyšel, konec je mých světských dní,
   posílali Ofélii, půjdu sama místo ní.
R:
```

DOMOV MEZI GUMOVNÍKY GREENHORNS / BROWN

```
    C           Ami    Dmi           G
1. Několikrát jsem už vobjel celej svět,
    Dmi       G            C          G
   jeho sedm divů znám už dávno nazpaměť,
   C             Ami           Dmi          G
   a když se mě někdo zeptal, co mě táhne zpět,
      Dmi    G      C
   vždycky jsem mu řek':
    C           Ami       Dmi G          Dmi G  C       G
R: Mám rád dům mezi gumovníky, za jinej díky, klokana a ovcí pár,
    C          Ami  Dmi   G           Dmi G        C
   na verandě mám křeslo houpací, co víc bych si přál.
2. Čmuchávám rád, jak voní pečeně,
   když possumů stín se vlní na stěně,
   palce nohou zas proti slunci obracím
   v křesle houpacím.
R:
     F                       C
*: Mžourám, když se prádla šňůra větrem zavlní,
    G                             C
   dobře vím, že tenhle kout je světa výsluní,
     F                             C
   kde, když pak mi na stůl neseš koláč dýňový,
         D7          G
   křik cookabarry zní.
R:
3. Nezávidím těm, kteří bydlí v paláci,
   jen ulovit pár králíků, víc nemám na práci,
   když noc jako černá tuš se rozlévá nad buš,
   tak sbohem, tuláci.
         Dmi G        C
R: + co víc bych si přál ...
```

DOMOV NA ZEMI — SPIRITUÁL KVINTET

D G D
1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
A7
všichni se rvou a duši dávaj' všanc
D G D
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
D G D
R: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
A7
když před kaplí tu zpívám na schodech
D G D
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
R:
3. Teď říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
R:
4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
R:

DONEY GAL SPIRITUÁL KVINTET

```
     G           D         C    G
1. Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám,
             D      C    G
   stádo mu zbloudilo bůhvíkam.
     G
R: Ať sníh či déšť padá tmou,
   D       G        C       G
   já a můj Doney Gal nesmíme snít,
   stále dál cestou zlou
   D       G        C     G
   já a můj Doney Gal musíme jít.
2. V zádech už máme snad tisíce mil,
   stále jen spolu jdem, neznáme cíl.
R:
3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
   já ať to jsem, a ne můj Doney Gal.
R:
```

2. Proč jsme k sobě chladní jako mlha,
   která naše srdce zakrývá,
   kdo na vrchol nikdy nevyšplhá,
   tomu zbyde slza pálivá. **F C E^7 Ami Dmi E^7 Ami G**
3. Ve srovnání s jinými jsem šedý,
   doufal jsem, že nevadí to snad,
   písně, co se hodí pro Nedvědy,
   nedovedu zpívat ani psát.
4. Každý by měl zůstat sebou samým,
   i mně se to možná poštěstí,
   vím, že také králové a dámy
   mají pořezaná zápěstí. **F C E^7 Ami Dmi E^7 Ami G**
5. Málo mluvím, což je škoda hrozná,
   v tom je lidi těžké předělat,
   každý by však beze slov měl poznat,
   F G C
   kdo ho má a kdo ho nemá rád ...

DOPIS KAREL PLÍHAL

```
    D                           A
1. Tak ti teda píšu v opilecké pýše
    Emi          G      A         D
   dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
                                  A
   dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
    Emi           G     A            D
   žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí.
    D7             G         E          A
R: Nejsem žádnej zlatokop a není mi to líto,
    D7             G     E           A
   že jsem kdesi propil rejžák i to síto.
2. Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku,
   má stará Múza dala mi svou novou navštívenku,
   už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdále,
   jenže bez tebe se cítím jako přikovanej k skále.
R: Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých jater,
   slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.
3. Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza
   a Země - to je stará a velmi křehká váza,
   popraskaná váza jako tvoje láska ke mně,
   co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?
R: Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvilku,
   přestaneme řešit naši malou násobilku.
4. Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
   přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
   obyčejní lidé vedou obyčejné války,
   chci naposled tě uvidět, a třebas jenom z dálky.
     D                                        A
*: Třebas jenom z dálky, když už to nejde zblízka,
    Emi         G          A         D
   dokud konec toho všeho Pámbu neodpíská,
    Emi         G          A
   dokud konec toho všeho Pámbu neod-,
    D                           A
   tak ti teda píšu v opilecké pýše
    Emi          G      A         D
   dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
                                  A
   dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
    Emi           G     A            D
   žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
    Emi           G     A           D
   žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
    Emi           G     A            D
   žádný hloupý fráze, jak beznaděj bolí,
    Emi           G     A           D
   žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
    Emi           G     A            D
   žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
    Emi           G     A            D
   žádný hloupý fráze, jak mě hlava bolí ...
```

DOPIS Z BORODINA — KAMELOT

Předehra: **Dm A+ A D7 Gm Bb G7 C Bb**

```
     Dm         A+   A
1. Píšu Vám, drahá Valeri
      D7         Gm
   řádků pár plných důvěry
     Bb          G7          C   Bb
   jsem žebrák a ne důstojník své armády.

2. Platím daň vlastní krutosti
   a všude mráz, lezoucí do kostí
   a do svítání chybí možná hodina,
     A
   tady u Borodina.

     Bbmaj7        C
R: Jako vích hořela Moskva.
          A          Dm
   Teď na koních hordy kozáků se ženou
  Bbmaj7  C           Am         Dm         A+ A
   a pán Bonaparte odjel sám s Rusí zasněženou.

3. Vzpomínám drahá Valeri
   na úsměv Váš a scénu opery,
   ne Elysejská pole a žár Paříže.

4. Holá smrt nás teď očistí
   s myšlenkou zašlé kořisti,
   všechna sláva jednou končí a den začíná,
   tady u Borodina.

                Dm                  C       Dm
R: ......s Rusí zasněženou, klečím na kolenou.
```

DOPISY KAREL KRYL

Ami (G) (Ami)

1. Jak léta jdou a hroby přibývají,

G Ami

počítám vrásky, vryté do pleti,

G Ami

koleje běží, běží za tramvají

G Ami

jak dálka - sladkohořké prokletí.

F G

Má paměť - šedý věšák na vzpomínky,

Ami F7 E

zítřek i dnešek změní na kdysi,

Ami F7 Ami

k Maxovi zajdu, místo do Demínky,

F7 Ami E Ami

přečíst si dopisy, dopisy, dopisy.

2. Na stole kroužky po přelitých číškách,
pelyněk s vínem, leskle lepkavý,
a trapné básně v pramizerných knížkách,
řídké jak bahno ze dna Vltavy.
Zahrady oblékly se do šeříků,
na bledém nebi temné obrysy,
zčernala věž i růže na keříku,
zůstaly dopisy, dopisy, dopisy.

3. Mé lásky stárnou, obklopeny vnuky,
kamínky týdnů v broži s jaspisy,
a čas, ten pianista jednoruký,
počítá dopisy, dopisy, dopisy.
Smích jako náplast na strhané rysy
a trocha citu, aspoň ke vzteku,
no zbývá, nežli čekat na dopisy,
není-li doteků, není-li doteků,

F7 Ami

není-li doteků, doteků, doteků,

F7 Ami

není-li doteků, není-li doteků?

DOPISY BEZ PODPISU JAREK NOHAVICA

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi

1. Dopisy bez podpisu, změněným rukopisem,

C G C E^7 Ami Emi Ami Emi

slovíčka plná hnisu, vykřičník za dopisem,

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi

výstřely těžkou zbraní, výstřely ze zálohy,

C G C E^7 Ami Emi

já nemohu se bránit, prostříleli mi nohy.

C G C G C G C

Někdo mi v noci vlezl do zahrady,

Ami Emi Ami Emi Ami

polámal angreštové keře,

F G F G F G F

a já jsem čekal svoje kamarády

G^7

a nechal otevřené všecky dveře.

2. V blátivých bagančatech někdo mi v duši šlape

a blíny jedovaté zasadil pod okapem,

znát aspoň křestní jména anebo souřadnice,

ach, zlobo bezejmenná, ty bolíš o to více.

A já jsem z oken sundal žaluzie

a chodím zimou, dešťem prostovlasý,

dokud mě nějaký blesk nezabije

či dokud za blázna mě neprohlásí.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi

3. Nestůjte ke mně zády, já chci vás vidět čelem,

C G C E^7 Ami Emi

jak znám své kamarády, chci znát i nepřátele,

C G C G

jak znám své kamarády, jak znám své kamarády,

Ami E Ami Ami^7

chci znát i nepřátele ...

DOSTAVNÍK RANGERS / N. WODDS, R. SPARKS

```
   Ami                                    E
1. Můj dostavník se kymácí, jako když moře burácí,
   C         Emi  F     C    G         C
   ten se v světě neztratí, kdo se drží opratí.
2. Na kolomaz, na tu nevěřím, já mažu jen sádlem medvědím
   a vždycky všude bejvám včas, ať letní je či zimní čas.
   C    E    Ami       G    C
R: Dál, dál, dál, dál, dál, dál,
             Emi  F     C    G         C     Ami E
   ten se v světě neztratí, kdo se drží opratí.
3. Já banditovi za skalou ustřelím hlavu troufalou,
   cestující veřejnost mě hostí whiskou každou noc.
4. Já bejvám samá pokora, když vezu pana pastora,
   a zpívávám si celý den, když vezu holky z tančíren.
R:
   C    E    Ami       G    C
R: Dál, dál, dál, dál, dál, dál,
             Emi  F     C    G         Fmi G C
   ten se v světě neztratí, kdo se drží opratí.
```

DRAK OD BÍLÉ SKÁLY RANGERS - PLAVCI

```
     C           E         F          C
R: Drak od bílé skály byl kdysi moří král,
        F              C   Ami     D7            G7
   však posledních pár století ten drak by si jen hrál,
     C           E    F            C
   drak od bílé skály je jen dvouhlavý,
         F              C       Ami     D7       G7   C
   však hry zná všechny, co jich je, neb víc hlav více ví.
    C             Emi  F               C
1. Tam k té bílé skále jednou zbloudil kluk,
     F            C   Ami    D7         G7
   v očích pět let údivu a v rukou vůni luk,
   C           Emi      F               C
   od té doby stále si chodil s drakem hrát,
    F                  C    Ami  D7            G7
   nosil mu hračky s klíčkami a měl ho hrozně rád,
         C            Emi     F               C
   když pluli spolu v mořích, na stráži kluk stál,
    F            C   Ami       D7      G7      C
   lodě vlajky skláněly, když drak jim pozdrav dal.
R:
2. Drak - ten žije stále, ale chlapci stárnou dál,
   hračky, šavle, sítě, míč ustoupí jiným hrám,
   léta běží dále, kluk už nechodí si hrát,
   na cestách pak drakovi chybí kamarád.
   Až půjdeš k bílé skále, kde drak čeká léta už,
   řekni:"Draku, pojď si hrát," ať kluk jsi, i když muž.
R:
```

DRNOVÁ CHAJDA GREENHORNS

```
        G                           C          G
1. Já tu na svým dílci, celkem vzato, bídnej život mám,
                                 D
   a tak vypadám dost divně, pámbu ví,
      G                         C       G
   myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám
                       D        G G7
   na mým dílci v starý chajdě drnový.
        C                      G
R: Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený,
                            D
   kolem kojoti se plíží hladoví,
         G                       C        G
   dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný
                       D        G
   na mým dílci v starý chajdě drnový.
2. Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
   zkusit, jestli potkám štěstí - kdopak ví,
   sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout
   na mým dílci v starý chajdě drnový.
R:
3. Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
   jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,
   jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává
   i na mým dílci v starý chajdě drnový.
R:
R:
```

DŘÍV, NEŽ SE VZBUDÍŠ SPIRITUÁL KVINTET

G G/F# Emi Ami7 Emi

1. Soumrak halí studnu roubenou, spící stáda, teplý chlév,

G G/F# Emi Emi/D C D Emi

svět už čeká s hlavou skloněnou a z chléva tiše zní Mariin zpěv.

G Emi

R: A dřív, než se vzbudíš, kloučku malinký,

C G

dřív, než se vzbudíš, můj malý,

Emi G C G D G

dřív, než se vzbudíš, náruč má tvůj spánek ohlídá.

2. Spěchá od východu mouřenín, bílý turban, modrá krev,

všude vůně vzácných koření a z chléva tiše zní Mariin zpěv.

R:

3. Dýky svítí v záři voskovic, rudě plá Herodův hněv,

kdo má trůn, touží mít ještě víc, a z chléva tiše zní Mariin zpěv.

R: **C G/H D C**

4. Soumrak halí studnu roubenou, zmlkli ptáci ve větvích,

svět už čeká s hlavou skloněnou a v chlévě zatím malé dítě spí.

DRUHÝM DECHEM POUTNÍCI

Ami G

1. V půli cesty je to náhle dáno,

Ami G

vydal jsem, co bylo nastřádáno,

Dmi E Ami

druhý dech byl darem shůry, tak zas můžu hrát.

2. Už jsem viděl smrtku mávat zblízka,

proto po ránu si vždycky pískám,

že nemusím dlátem nechat svoje jméno psát.

C F G Dmi E Ami

R: Zase zpívá se líp a zvonovinou lijem slova tichá,

C F G Dmi E F G Ami

dýchá se líp, i když roky plynou a čas pospíchá.

3. Běh času mi v hlavě zni jak bubny

a zas vidím holky tajnosnubný,

jak se těší, až je kluci zbaví tajemství.

4. Druhý dech mi zvolna sílu vrací,

tu trochu poznání už nepoztrácím,

být si blízcí, i když se nám cesty rozdělí.

R:

DUBEN JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
            C           G           C
1. Ach, jak nádherně je venku po půlnoci,
                    E         Ami
   pouze máma moje, ta je ustaraná:
        Dmi                             Ami
   [: kdepak se mi, chlapče, touláš v noci,
            E            Ami
      sám a ve tmě až do rána? :]
2. Křížem-krážem chodím s dubnem na rameně,
   hvězda za hvězdou se na obloze klube,
   [: mámo, mámo, jsem na noční směně,
      vždyť je duben, vždyť je duben. :]
3. Chlapče, chlapče, já vím svoje, marná sláva,
   oči nevyspalé máš a celé rudé,
   [: pustila tě k vodě, to se stává,
      nějak bylo, nějak bude. :]
4. Křížem-krážem chodím s dubnem na rameně,
   hvězda za hvězdou se na obloze klube,
   co tě nemá, jsem na noční směně,
   vždyť je duben, vždyť je duben,
   mámo, mámo, jsem na noční směně,
   vždyť je duben, vždyť je duben.
```

DUBY RANGERS - PLAVCI

```
   G                            D          G
R: Duby, duby, jak duby - tolik síly v těle mám.
           G
1. Tvář mně oblak otírá, slunce dýmku připálí,
                        D          G
   když skočím, tak zem pode mnou puká.
R:
2. Horám hlavy usekám, dám ti, co v nich uvidíš,
   v nich se to jen zlatem v mědi blýská.
R:
```

DUHA PRAŽCE

E **D** **Dmi**
1. Za klopu sedmikrásku, pro tebe jenom lásku schovávám
E **D** **Dmi**
do tvojich vlásků, do tvých snů, kde místo mám.
A E A E Hmi
R: Bloudím, *bloudíš sám,*
A E A E Hmi D E
loudím, loudíš, co ti dám.
2. Do pusy stéblo trávy, koukej, jak slunce barví tvoji tvář,
obrázky nahodilý, co právě pro nás zbyly, co jsou v nás.
R:
3. Za klopu sedmikrásku, v tu chvíli svět se duhou zdá,
mám blízko do mraků i na zem a v barvách září barva tvá.
R:
R:
E
*: Za klopu sedmikrásku ...

DŮCHODCE KAREL KRYL

Ami C Ami C
1. Kalhoty roztřepené na vnitřní straně,
Ami C Ami C
zápěstí roztřesené a seschlé dlaně,
E7 Ami E7 Ami
kterými žmoulá kůrku chleba sebranou z pultu v závodce,
E7 Ami E
tak tedy říkejme mu třeba důchodce.
2. Rukávy u zimníku odřením lesklé,
čekává u rychlíků na zbytky ve skle,
stydlivě sbírá nedopalky ležící v místech pro chodce
a pak je střádá do obálky, důchodce.
F Ami
*: V neděli vysedává na lavičce v sadech
G7 Ami
a starou špacírkou si podepírá ustaranou hlavu,
F G
sluníčko vyhledává, naříká si na dech
E
a vůbec nikdo už mu neupírá právo na únavu.
3. Na krku staré káro a úzkost v hlase,
když žebrá o cigáro, zlomí se v pase,
namísto díků sklopí zraky a není třeba žalobce,
G F G Ami G Ami
když vidím tyhle lidský vraky, třesu se strachem před přízraky,
F E Ami
že jednou ze mne bude taky důchodce ...

DŮM U VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE

Ami C D F

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,

Ami C E

ve štítu znak slunce má,

Ami C D F

je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch

Ami E Ami C D F Ami E Ami E

a v němž jsem zkejs' i já.

2. Mé mámě Bůh dal věnem
jen prát a šít blue jeans,
táta můj se fláka**l jen**
sám po New Orleans.

3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.

4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.

5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.

6.=1.

DUŠE MÉ LÁSKY — ASONANCE

```
        Dmi         Ami          C           G
1. "Vítej domů, lásko má," chlapec vítá dívku svou,
         Ami       G             Ami
   "kolik dní a nocí čekal jsem tu sám,
           Dmi        Ami        C          G
   jak jsi v tváři pobledlá a jak chladné ruce máš,
       Ami            G        Ami
   už mi víckrát nesmíš nikam odejít."
        Ami                           G
R: "Musím jít, můj nejdražší, odkud se nikdo nevrací,
      Ami                     F
   dnes ráno čeká nás jen loučení,
      Dmi           Ami       C             G
   až kohout noc zaplaší, už tě víckrát nespatřím,
         Ami         G          Ami
   kéž ta dnešní noc nekončí svítáním!"
2. "Ach, kohoutku můj milý, můj kohoutku rozmilý,
   já tě prosím, ještě úsvit nevolej,
   zůstaň dlouho, dlouho spát, nezačínej kokrhat,
   ať se úsvit na tvých křídlech nevzbudí."
R: Kohoutek však nechtěl spát, začal časně kokrhat
   a svým hlasem zval svítání,
   "ach, má lásko nejdražší, už nás čeká loučení,
   brzy temná noc se v úsvit promění."
3. "Kam chceš jít v tak pozdní čas," chlapec dívku přemlouvá,
   "vždyť je temná noc a ty nemáš kde spát,
   kde máš jinde lůžko své, svoje šaty hedvábné,
   kdo jiný než já tvůj spánek ohlídá?"
R: "Lůžko mé je chladná zem, temný hrob a rakev v něm
   a v ní, lásko má, musím spát,
   místo šatů hedvábných černý rubáš oblékám,
   brouky jen a červy za družičky mám."
```

DVA LOKÁLKA / WILLIE NELSON, WAYLON JENNINGS

```
   C                                        F
1. Léta už chodím s dívkou, co věčnou žízeň má,
   G                                              C
   je to pro mě terno, neb zkratky k restauracím zná,
                                                 F
   ani já nejsem jiný, též nemám rád na patře prach,
   G                                             C
   co má pár procent, rád schovám ve svých útrobách.
2. Mě zlákaly kdysi její nevšední viněty,
   má je v tři plus jedna na stěnách místo tapety,
   všechny zmíněné značky udělaly do ní kdysi "hop",
   minulý týden polepila už poslední strop.
            C(C,D)                            F(F,G)
R: Když si žíznivou ženskou vezme žíznivej chlap,
              G(G,A)                           C(C,D)
   budou mít náročnej život a sotva na týden plat,
                                                 F(F,G)
   večer můžou jen sedět a popíjet Jeptišku di Pap,
            G(G,A)                            C(C,D)
   když si žíznivou ženskou vezme žíznivej chlap.
3. Teď začínáme spolu lepit druhou vrstvu na stěnách,
   ve dvou to jde lépe, kdopak by sám dnes to táh'?
   Prima nám to klape, toužíme navždy spolu žít,
   však je tu věčný problém - kde máme na oddavky vzít?
R:
R:
```

DVA HAVRANI ASONANCE

```
                    Dmi   C   Dmi
1. Když jsem se z pole vracela,
                       C   Dmi
   dva havrany jsem slyšela,
               F          C
   jak jeden druhého se ptá:
        Dmi           C      Dmi
   [: kdo dneska večeři nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
   a černým křídlem cestu naznačil,
   krhavým zrakem k lesu hleděl
   [: a takto jemu odpověděl: :]
3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
   tam leží rytíř v boji raněný,
   a nikdo neví, že umírá,
   [: jen jeho kůň a jeho milá." :]
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
   a jeho milá už jiného má,
   už pro nás bude dosti místa,
   [: hostina naše už se chystá." :]
5. "Na jeho bílé tváře usednem
   a jeho modré oči vyklovem,
   a až se masa nasytíme,
   [: z vlasů si hnízdo postavíme." :]
```

DVA TULÁCI COP

G C

1. Trať se pěkně leskne, na trati náklaďák,

G D G

dva tuláci táhnou, přes rameno vak.

2. Ten jeden je můj brácha, ten druhej bratranec,

jdou z New Orleansu až tam na konec.

G C G D G

R: Já svý touhy, touhy znám: zas jít kousek, kousek dál.

3. Až tam do Arkansas namísto domova,

najít svoje děti na cestách jako já.

R:

4. Kam vás to, hoši, táhne, co vstát vás přinutí,

jó, trestanecký pouta - těm není vyhnutí.

R:

5. Šaty z vás můžou spadnout, palce vám lezou z bot,

pryč tím širým světem, tak plným zlob a slot.

R:

R:

DVACÁTÝ STOLETÍ MIROSLAV PALEČEK & MICHAEL JANÍK

```
                Ami       E        Ami
1. Zač jsem si zasloužil tohleto prokletí,
              C          G        E
   že jsem se narodil v dvacátým století,
   E7       Ami     A7        Dmi
   snad se i dožiju, že s váma pospolu
            Ami      E       Ami
   do hrobu pochovám tuhletu mrtvolu.
2. Dvacátý století - století pokroku,
   armády vítězů, armády otroků,
   zač jsem si zasloužil tohleto prokletí,
   že jsem se narodil v dvacátým století?
3. Já poslech', když mi roz-kázala holota,
   ukradla mi nejhezčí roky života,
   jdeš-li za skuhravým havranem povinně,
   pod jeho vedením dojdeš jen k mršině.
4. Století přízraků a velkejch papulí,
   dvacátý století, to až se překulí,
   řeknem si: přátelé, nebylo mu rovno,
                                        A
   dvacátý století, to stálo za ... to žít!
```

DVACET KAREL KRYL

```
          Ami     G          Ami     G
1. Ztichly louky i bor, mrtvé vrcholy hor,
       Ami      G        Ami
   padl žal na večer srpnový,
            Dmi    G         Dmi     G
   v prachu dvaceti let zmizel oheň i led,
        Dmi     G        E
   zbyly jen carovy proslovy,
     Ami            F    E
   z větví rezavých lesů hřmí ticho děsu,
    Ami
   slepí a hluší dál kulmují uši
        G E (G) Ami E
   králi Midasovi.
2. Krví značena je dlažba u Dunaje,
   hroby padlých jsou bezejmenné,
   heslo o vítězství cizím peřím se skví,
   dávno krev vsákla do kamene,
   barva rubínu z žezla v záhnědu zrezla,
   zavřeni v kleci jsme otroky věcí,
   nikdo nevzpomene.
3. Nad zemi prodanou větry až přivanou
   oblaka zelená z žíravin,
   vlasy tvé havraní uchopím do dlaní,
   z prstenu zaplane vltavín,
   snítka nachových plodů rozčeří vodu,
   navzdory posté zas na břehu vzroste
    Ami  G       Ami
   rudý trs jeřabin ...
```

DVAKRÁT VLASTA REDL

```
   A                D       E        A
1. Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán,
                   D        E          A
   musel si přeci všimnout, že jsem tu sám,
                       D      E     A
   dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval,
                   D        E     A
   skupina spustila "Andulko Šafářová".
2. Ach, to je muzika, až se mi srdce svírá,
   ještě že na dvojitý Nelson dvakrát se neumírá,
   od stolu vstávají ti, co tu nejsou sami,
   tak proč stojíš u mě, dívenko s květinami.
3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách,
   všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
   všechny si naráz dávají hádat z dlaně,
   ta, co je nejblíž, vypadá odhodlaně.
         D         D/C        H7
R: A tak provlékám skrz to hluché,
    E7                  A A7
   velblouda i jehly uchem,
          D        D/C
   to jsem netušil, že je to tak
    H7              E7
   náramně jednoduché.
4. To je ta pravá chvíle pro autogramy,
   plaše se sklání a voní fialkami,
   raději jděte mi z očí, tajemná Eurydiko,
   nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko.
5. Samoto, samoto, laskavá domovino,
   syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno,
   ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé,
   ať se smím loudat pár kroků za osudem.
R: A ona ať oči klopí,
   ať se v těch hlubinách neutopím,
   kéž bych tak neviděl, neslyšel,
   co nikdy, nikdy nepochopím.
6. Ještě se třpytí jak slza na kameni,
   a už tu není, zmizela bez loučení,
   ani ten v černém dvakrát si neví rady,
   pán si přál platit, zvlášť nebo dohromady?
```

DVANÁCT JAREK NOHAVICA (ALEXANDER BLOK)

Emi Ami H7 Emi H7 Emi

Emi **Ami**

1. Tancuje vítr, bodá sníh, dvanáct jich kráčí po pláních,

D **G** **D** **G**

vintovky černých řemenů v planoucích pláních plamenů,

H7 **C** **H7**

kšiltovky k uchu, špačky v čelistech, hahahaha,

Emi H7 Emi H7 Emi

chybí jen rudý trestanecký cejch.

Emi **Ami**

R: Svobodu, svobodu, svoboděnku

D **G H7**

bez kříže, bez kata, ratatata,

Emi **Ami**

zima je, kámoši, dejte sklenku,

H7 **Emi H7 E**

na na na na na na!

2. A Katka s Vaňkou v kutlochu na stehně cpou si punčochu,

Váňuška, ten je bohatej, byl Vaňka náš, je voják z něj,

Vaňko, ty kurvo, buržouste, hahahaha,

má holka pro tě neroste.

R:

3. Vintovky černých řemenů v planoucích pláních plamenů,

a revoluční držte krok, nepřítel čeká na útok,

neboj se, bráško, vintovku zkus, hahahaha,

ať vodprásknem tu staroslavnou Rus.

H7 Emi

R: + na na!

DVĚ NOTY PŮLOVÝ HOP TROP

```
    D             G
1. U chaty v údolí dvě noty půlový
   A7                  D
   vandrák si na basu hrál,
                  G
   bylo to žůžový, nikdo však nepoví,
   A7               D
   komu a kde basu vzal,
   Emi               A7   D                    Hmi
   puchejře na rukou měl, jak celej zpocenej dřel,
   Emi             A7                  D          A7     D
   do blba zíral a na lesy zpíval, že trnul, kdo vokolo šel.
   D                           G             D
R: Nebylo v chajdě hnutí, když do drátů jsem sáh',
                        G               D
   a tak svý dřevo dutý vytáh' jsem na práh,
        Emi                   A
   má chajda sotva stojí, už ňáký léta má,
    D                     G           D
   a kdo se zpívat bojí, ten ať ji podpírá.
2. Bylo to náhodou, právě se za vodou
   ansámbl do kupy dal,
   hospoda šílela, kapela kvílela,
   čert aby do toho pral,
   a ten co se za celej den naučil dvě noty jen,
   tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel, taky se do díla dal.
R:
   E                           A        E
R: Nevadí, že jsme slabí, ne zrovna akorát,
                               A           E
   a že svý songy žabí chceme do svítání hrát,
       F#mi                   H
   kdo plíce má, ať zpívá, a klíďo celej den,
    E                           A            E
   a kdo snad nudou zívá, [: ať přijde zpívat sem ... :]
```

DVĚ RUSKY IVAN MLÁDEK

Ami E7 Ami
1. Na osadu přijely dvě Rusky,
G7 C G7 C
na hlavách beranice a na nohou křusky,
E7 Ami E7 Ami A7
přijely z Leningradu, dělaj' tam u brusky, hej,
D7 G7 C E7
já jsem zamilovanej!
2. Jmenujou se Nataša a Šura,
řekly mi, že nemají v kapse ani bůra,
já doufám, že to není žádná habaďůra, hej,
já jsem zamilovanej!
3. Holky se mnou pily z láhve zdatně,
co se pak dělo, vzpomínám si jenom matně,
vím jenom, že nám bylo ráno hrozně špatně, hej,
já jsem zamilovanej!
G7 C F C
R: A já jim hrál na banjo písničky od Matušky
D7 G D7 G E7
a ony mně zpívaly pravý ruský častušky.
4. A pak byla konvrzace hustá,
to, že jsou Rusky špatný holky, je lež pustá,
po rumu líbí se mi štíhlá i ta tlustá, hej,
já jsem zamilovanej!
5. Do oběda zmizely ty Rusky,
aby mě nevzbudily, zuly si ty křusky,
asi je z Leningradu volají ty brusky, hej,
R: Bez Šury a Nataši moje srdce krvácí
a můj smysl života úplně se vytrácí.
6. Připomíná mi je naše bříza,
asi mě díky Ruskám chytla druhá míza,
já bych jel za nima, však nedají mně víza, hej,
já jsem zamilovanej!

DVĚ SPÁLENÝ SRDCE KAREL PLÍHAL

```
  C        G      F             G      C G F G
1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
    C         G     F        G       Ami
   z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
    F      C      F         C      G
   z takový lásky jsou kruhy pod očima
          C      G       F         G     C G F G
   a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
   tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
   a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
   jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
   ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
   jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
   jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
                C      G       F         G     C G F G
4.=1. + [: a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima ... :]
```

DVOUKOLÁK HOP TROP

A D A E7 A E A
1. Tak už podávej, ať je nacpanej koženej cestovní vak,
D A E7 A E A
deky můžeš pak naházet jen tak na vrzavej dvoukolák,
D A D A E7 A
na vrzavej dvoukolák, co s ním bude pro nás malej svět,
A D A E7 A E A
mezek není zlej, tak ho poplácej, nasedej a můžem jet.
E E7
R: A že smrdím tabákem, jó, holka, smiř se s tím,
D A H7 E7
já ti na oplátku slíbím, že tě nikdy nezradím.
2. Za tím pásem hor, kterej nad obzor stojí před náma jak zeď,
bude možná líp, nebo pes tam chcíp', nepovím ti zrovna teď,
nepovím ti zrovna teď, to ne, ale neměj z dálky strach,
beru flintu svou, kdyby náhodou na tebe snad někdo sáh'.
R: A že patřím jenom k těm, co krev maj' harcovnou,
vrzavýho dvoukoláku udělám tě královnou.
3. Mapu dobrou vem, ať se neleknem ani roklí, kopců, řek,
na ní prozkoumej, kde je nádhernej velikánskej bílej flek,
velikánskej bílej flek, ach jó, kam se dostat každej bál,
kdyby mezek snad utaháním pad', [: po svejch půjdem dál ... :]

DÝM KAMELOT

```
   E
1. Nad skálou měsíc vplouval a po dní oheň hřál,
          A                    Am
   starou partu tuláků, kterou podzim z rovin svál.
   Tady jsem uviděl Tvůj úsměv, jak jej namaloval dým,
   mizel v korunách stromů i v korálkách jeřabin.

       E Emaj7            A Ami
R: Ten dým mou paměť otvírá,
         E                Am
   vidím dlouhý koleje a dlouhý loučení,
          C#m
   modrou řeku, modrý oči, modrý ráno
     A                        Am   D       E
   a zvláštní znamení, to mi přináší ten dým.

2. Ještě zpívám o dálkách, ještě nosím starej šál,
   a taky uschlej vlčí mák, ten co s námi stopoval.
   Každý srdce má svou chvíli, která z hlubin přchází,
   je ty cesty zůstanou rozpletený provazy.

R:
```

DŽEK BLESK Z GANDEGÁJ GREENHORNS

```
   D                    A7          D
1. Stříhával jsem ovce tam dole v Cockermain,
                      G         D
   taky v Paramonee a taky v Colorane,
    F#mi          D            G           D
   ještě než jsem bejval hotov, měl jsem cukání
                            A7    D
   stříhat brzo u Petersena na pláni.
     D               A7         D
R: Všude plno vlny, všichni ve vlně,
                       G      D
   ať jsou nůžky plný, plný úplně,
       F#mi         D            G           D
   já nemluvím a stříhám, jak v kraji dobře znaj',
                        A7          D
   všichni rádi vezmou Bleska z Gandegáj.
2. Stříhal jsem už leccos těmahle nůžkama,
   mastnotu i trávu občas ovce má,
   ale tam jsou ovce čistý, kde mají koupání,
   jako je to u Petersena na pláni.
R:
3. V Abilanchi byl jsem a byl jsem v Navarcu,
   tam se dobře platí za práci na horku
   i New Hammon znám dobře a můj kůň uhání,
   abych byl už u Petersena na pláni
R:
4. Na Leclanu byl jsem a prošel Cooper Creek,
   ostříhal jsem všechno, jak všude je můj zvyk,
   kdyby anděl k soudu troubil, mně sotva zabrání
   nastoupit zas u Petersena na pláni.
R:
```

DŽÍNOVÁ NEVĚSTA PEPA STREICHL

```
    Ami           Cdim      Hdim
1. Stál jsem vedle a hleděl na ně,
    Ami           Cdim       Hdim
   přál jim štěstí a mačkal dlaně,
   Ami                    Hdim
   topil se v citech, co neměly cenu,
    Cdim             E7
   styděl se za ně a záviděl jemu.
2. Dlouhý jak čára v erárním kvádru,
   věneček v klopě namísto řádů
   a přísně tajná hodnost a jméno,
   drobná a štíhlá, teď bude jeho.
   Ami               Cdim    Hdim
R: Barevná nevěsta, džínová, modrá,
   Ami             Cdim       Hdim
   voněla smíchem, závist je hrozná,
   Ami               Cdim    Hdim
   ukrytá v barvách, zelená khaki,
   G7/6                   E7
   jak jsem mu záviděl, chtěl jsem ji taky,
    Ami             Cdim Hdim Ami             Cdim Hdim
   džínovou nevěstu, á,      džínovou nevěstu, á.
3. Trvalo chvíli, pak řekla "ano",
   bylo mi teskno a v ústech plano,
   lítost jsem hledal v perlivé vodce,
   jsem v pravém rohu na svatební fotce.
4. Večer když zaklepal na okenní rámy,
   lehl si vedle ní, zůstali sami,
   záclona protkaná v půlnoční černo,
   doteky a slůvka, co je to věrnost?
R:
5. Loučení v oparu nádražní hospody,
   pohledy do očí při rumu bez sody,
   a ruka ruku pevně svírá,
   budem však veselí, vždyť se neumírá.
6. Snad je mu do breku, když si sedne v kupé,
   loučení na nevím je tak trochu kruté,
   v erární posteli noc je vždycky stejná,
   ale co ona, zůstane věrná?
R: Barevná nevěsta, džínová, modrá,
   voněla smíchem, závist je hrozná,
   ukrytá v barvách, zelená khaki,
   jak jsem mu záviděl, už ji mám taky,
```

```
  Ami              Cdim Hdim Ami              Cdim Hdim
džínovou nevěstu, á,      džínovou nevěstu, á,
  Ami              Cdim Hdim
džínovou nevěstu, á ...
```

EDWARD KELLY GREENHORNS

```
        A           D  A            E     A
1. Mám jméno Edward Kelly, můžeš mi říkat Ned,
                    D   A     Hmi          E
   pro mě už slunce zapadá, naposled svítí teď,
       D              A          Hmi       F#mi
   zvon zní, mně hranu zvoní, jak přesýpá se čas,
      A              D  A                     E     A
   když já tu v cele v Melbourne sám poslouchám jeho hlas.
2. Mým výstřelem pad' Kennedy, na ten boj dám svou dlaň,
   já bral jsem stále ohledy, než sáh' jsem pro svou zbraň,
   vím, co jsem bohu slíbil, vím, jak maj' věci bejt,
   však pro soudce jsem zlý byl i pro svou sestru Kate.
3. Já vím, jak čas ubíhá a kolik kroků mám,
   kde oprátka se kývá pod šibeniční trám,
   jen třináct kroků zbývá mi na cestě ke smrti,
   já je umím hrdě jít, nepřiznám pohnutí.
4. Mám jméno Edward Kelly, můžeš mi říkat Ned,
   pro mě už slunce zapadá a v noc se mění teď,
   má duše s vánkem letí, už provaz dech mi vzal
   mý jméno Edward Kelly ozvěnou zní tu dál.
```

EJ, DÍVČA, DÍVČA JAREK NOHAVICA

Emi H^7 Emi G

1. Ej, dívča, dívča, ej, dívča, dívča

Ami Emi H^7 Emi

v černém damášku, v černém damášku,

H^7 Emi G

něprocházaj sa, něprocházaj sa

Ami Emi H^7 Emi

po mém salášku, po mém salášku.

2. Ten můj salášek, on pěkně voní,

on pěkně voní, on pěkně voní,

kdo po něm chodí, Pánbůh ho skloní,

Pánbůh ho skloní, Pánbůh ho skloní.

3. Ej, dívča, dívča, sto ďáků v tobě,

sto ďáků v tobě, sto ďáků v tobě,

zedral jsem boty, choďáci k tobě,

choďáci k tobě, choďáci k tobě.

4. A kdybych věděl, že budeš moja,

že budeš moja, že budeš moja,

zedral bych boty třebas i troje,

třebas i troje, třebas i troje.

5. Ej, hora, hora, ej, hora, hora,

vysoká hora, vysoká hora,

kdy budeš moja, kdy budeš moja,

kdy budeš moja, kdy budeš moja?

6. Ej, budu, budu, ej, budu, budu,

ale to ne včil, ale to ne včil,

počkaj, šohajku, počkaj, šohajku,

AŽ SA PODÍVČÍM, AŽ SA PODÍVČÍM.

EL SANTO DÍA — ROBERT KŘESŤAN

```
   F        C                   F            C    F
R:  Není to nic než jen nedělní den na konci světa
            C  F C F
   el santo día   není to nic než jen nedělní den na konci světa
   el santo día       G                     F
   jen příběh o konci babího léta
         C  F C F
   a milénia       G          G            F
   jen okamžik na konci babího léta
         C  F C F
   a milénia
1. Není to nic než jen prchavá chvíle v nesmělé době
   a na duši hladí   není to nic než jen prchavá chvíle v nesmělé době
   a na duši hladí   blížíš se ke mně a já přicházím k tobě
   příteli z mládí
   vracíš se ke mně a já se obracím k tobě
   příteli z mládí
2. Není to nic než jen deštivá noc v hotýlku Touha
   má Emílie   není to nic než jen deštivá noc v hotýlku Touha
   má Emílie   ani osudná láska ani jen pouhá
   vigílie   ani noc všech nocí ani jen pouhá
   vigílie
R:
   Není to nic než jen nedělní den na konci světa
   není to nic než jen nedělní den na konci světa
   není to nic než jen nedělní den na konci světa
   není to nic než jen nedělní den na konci světa
   el santo día
```

ELEGIE KAREL KRYL

Dmi **Gmi** **A** **Dmi** **B^b A**

1. Na louce koně pasu za zpěvu konipasů, camcará,

Dmi **Gmi** **Dmi**

čekaje na to, kdy si zazpívám jako kdysi za cara,

Gmi

[: třesavku nevolníka pod koleny,

Dmi **B^b** **A**

z básníka na rolníka přeškolený,

Dmi **Gmi** **A** **Dmi** **B^b A**

spokojen bez rozhlasu, dočkám jak husa klasu do jara. :]

2. Na klíně Polyxenu, zajel jsem do Brixenu na lyže,

teď piju slivovici, hýčkaje krasavici z Adiže,

[: a než jí zrudnou líčka z tyrolského,

vzpomenu na Havlíčka Borovského,

namísto elegií myslím však na orgii v negližé. :]

3. Z okénka kynu vlídně, na sever jedu z Vídně bujarý,

z protější strany Dyje zaznívá melodie fujary,

[: pak někdo zahuláká Čapajeva,

to car mě zpátky láká, mně to neva,

v exilu brousím tužku pro pamflet na báťušku s bojary. :]

ELEKTRICKÝ VALČÍK ZDENĚK SVĚRÁK & JAROSLAV UHLÍŘ

Ami **E7**
1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
Ami
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou,
F **Ami**
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
F **E7**
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.
A **E7** **Edim** **E7**
R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A **Adim** **A**
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A7 **D** **E** **C#mi** **F#mi** **Hmi** **E7** **A**
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
A7 **D** **E** **C#mi** **F#mi** **Hmi** **E7** **A**
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.

Rec: A nyní, kdo tu všechno byl:
okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.

R:

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

R:

Rec: Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:
od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!

R:

ELIXÍR ŽIVOTA OLYMPIC

```
 Emi                      C
1. Říkají mně, že jsem šarlatán,
       D                     G
   lidé dneska věří spíše pilulkám,
    C                           Emi
   elixír svůj nabízím, je v něm všechno, vo čem vím,
           Ami                        H7
   je v něm všechno krásné, za co stojí žít.
2. Trochu slunce s modrou oblohou,
   trochu písní, co ti v smutku pomohou,
   trochu ptačích radostí, z černých mráčků vlídný stín,
   přijďte, kdykoliv jen bude se vám chtít.
 E     A              E G D E     A              E
R: Dám vám elixír života pít,  dám vám elixír života pít,
            A          G                 E
   v dívkách probudí lásku a v pánech spící cit,
       A             E
   dám vám elixír života pít.
3. Je v něm trochu veršů, trochu hvězd,
   trochu modré barvy moří, tichý les,
   trochu dětských legrací, pár pouťových atrakcí,
   přijďte, kdykoliv jen bude se vám chtít.
R: + [: [: [: dám vám elixír života pít ... :] :] :]
```

ELLENA KAREL KRYL

E F#mi C#mi E F#mi G# C#mi F#mi H G# C#mi G# C#mi H

E F#mi C#mi E F#mi G#

1. Ten snímek dal jsem za mříže, abych ho neztratil,
mám kvůli němu potíže, vždyť jsem ho neplatil,

E F#mi C#mi E F#mi G#

ta dívka stojí za stolem, jako by klečela,

C#mi F#mi H G# C#mi G# C#mi H

prsty jí voní karbolem, vlasy má do čela.

E H E

R: Tak natrhal jsem v podkroví divoké víno nepitné,

A E A H A G# H(H,H E)

teď hledám jedno přísloví, kdo mi ho poskytne?

2. Má jemnou kůži na rukou a stůl je politý,
je posypaný antukou a týdny nemytý,
má unavená obočí a ústa sevřená
a zkouším, zda se otočí na jméno Ellena.

R:

3. Tak pod košatou moruší si o ní povídám,
o milosrdné Venuši, co život za ni dám,
a z rozbitého náčiní, co zbylo od válek,
já zbuduju jí svatyni a záhon fialek.

E C#mi E C#mi E C#mi

R: + kdo mi ho poskytne, kdo mi ho poskytne, kdo mi ho poskytne?

EMIGRANTŮV VALČÍK SAMSON

C Dmi^7 G C
1. Jsem zralý a úspěšný chlap,
Emi Dmi^7 G
vlastním Chevrolet, Mazdu a Saab
Dmi^7 G C F
a sám Donald Trump, ještě když býval tramp,
C Dmi^7 G C F
zpíval druhý hlas k mým písním z pamp
C Dmi^7 G C G
za svitu lojových lamp.
2. Jsem zralý a úspěšný muž,
ba i v Oxfordu hráli mi tuš
(zná mě Harvard, exprezident Bush),
směj se, jak chceš, moje bříško a pleš
svědčí o tom, co dosáh' jsem už,
já - zralý a úspěšný muž.
Dmi^7 E F
R: Glo glo glo glo glo glo glo glo glo glo glo glo tfuj,
A^7 Dmi^7
vaše whisky, toť jelení lůj,
C
jó, na ajrkoňak má i ajznboňák,
D^7 G G^7
Dubonnet jest nápoj můj.
3. Jsem zralý a úspěšný muž,
buďto odejdi, anebo kuš,
já dvanáctkrát svět projel jsem tam a zpět
a všem ženám slíbal jsem rúž,
jenže nějak jsem v prdeli už.

EPITAF PAVEL DOBEŠ

```
          G           C    G
1. O tom, co se stalo Tondovi,
                       C    G
   že k nám na slezinu nechodí,
        D7
   zazpívám, zazpívám vám,
          C                     G D7
   jen co vytáhnu si záznam notový.
2. Úvod: na procházce děvče mladé je,
   Tonda za ní si to šněruje,
   osloví ji, dostane košem,
   rázem je po všem, ó jé jé jé.
3. Tonda rety našpulí,
   napije se čikuli,
   oči vykulí,
   a pak se vybulí.
4. Pojednání: Tonda jenom jednu vadu měl,
   on totiž s děvčaty to neuměl,
   a tak jedna chvíle slabá
   nám uloupila kamaráda.
5. Dvacku dejte kameníkovi,
   ať vytluče do desky žulový,
   poslední pozdrav Toníkovi,
   třebaže ten se to už nikdy nedoví.
    Gmi        Cmi        Gmi
*: To ti naše parta neřekla,
                  Cmi       Gmi
   proč ti každá holka utekla,
            D7
   to ti už naše parta nikdy nepoví,
          C                G D7
   to, co pověděla kameníkovi.
6. Dvacku dejte šutrmajstrovi,
   ať nápis do kvádru zhotoví:
   chceš-li sbalit dívku z lásky,
   obouvej Pumy či Adidasky!
```

EPIZODA COP

Ami **Fmaj^7** **C** **G**

1. To byl ale týden na pováženou,

Ami **Fmaj^7** **C** **D**

není k zaplacení, a na co mi jsou

Ami **Fmaj^7** **C** **G**

poznání, co mají určit další děj,

Ami **Fmaj^7** **C** **D**

brodím se vzpomínkami, radím si "neklej".

2. Dva vagóny přání, co mi platný jsou,

denní rozčarování, ty nejsi už mou,

jen ať si mě budí, ty noci tě chtěj',

nemám to vychování, tak se směj.

3. Máš rodinu svoji, byl jsem mezihrou,

dobrá máma svých dětí, já epizodou,

tak proč mě to nutí sklánět hlavu svou,

řev můj tě nevrátí, děti vyrostou.

4. Ohohó ...

FACKOVACÍ PANÁK LADISLAV STRAKA

E
1. Dali ho na podstavec pro legraci, dodavače psychické vzpruhy,
nad ním nápis "panák fackovací", tváře v barvách duhy,
A E
odložte směle ostych stranou, ukažte svou sílu,
A H7
třebaže nemá na vybranou, jen se mějte k dílu,
E A
nedejte se zviklat tím, že vztek je špatný rádce,
H7 A E
on už něco vydrží, má to v popisu práce.
2. Jen si pojď ulevit, študáku, ty s růžovými oušky,
co jsi skládal na pajdáku přijímací zkoušky,
ten, kdo od tebe opisoval, bude tvý děti učit,
osud s dlouhou paží úřadoval, za to můžeš ručit,
dva roky uplynou jako voda, pak to zkusíš znova,
facka ti více chuti dodá než slova, slova, slova.
3. Odlož, dědo, stranou vyznání a chuť na džbánek piva,
rychleji ti uběhne čekání na příděl oběživa,
prostál jsi půlku dne ve výseku na hubený kuře,
k tomu ta cukrovka, je to k vzteku, ale mohlo být i hůře,
tak si pojď bouchnout, třebaže máš už ochablé svaly,
snadněji aspoň spolykáš, co tě v krku pálí.
4. No, jen se přidej k ostatním, ty, co tam stojíš v krytu,
i když ten panák nevlastní klíče k novému bytu,
život bude chvíli veselejší bez velkýho křiku,
než zas někdo potřebnější přibude v pořadníku,
tak mu do tý jeho papuly nandej, co se vejde,
panák pro pár facek nebulí a tebe to přejde.
5. Před námi stojí panák fackovací s nabobtnalou lící,
dávno už přestal být pro legraci, možná by chtěl taky něco říci,
tvář sice pořád nastavuje se zdvořilostí granda,
jak se ale něco dlouho opakuje, přestává to být sranda,
nikdy všechno nemůže být akorát, kdo šetří, má však za tři,
třeba jednou na podstavci bude stát, kdo tam skutečně patří.

FAJN DŽOB HOP TROP

```
        Gmi      F    Gmi
1. Moje briga má jméno "Ariel",
                 F       Gmi
   řekl kapitán, když mě zval,
     Bb                   F
   [: prej abych s ním jako lodník jel
        Gmi        F        Gmi
      a džob, co mi nabíd', bral. :]
2. Von veliký prachy mi sliboval,
   čertví, jestli ňáký má,
   [: já nevěřil, a tak žvanil dál,
      že zejtra už vyplouvá. :]
     G          C     G
R: Celej den a celou noc
     Emi                D  G
   stožár se pode mnou kejvá,
                     C     G
   chceš to znát - klidně pojď,
       Emi               D  G
   ať víš taky, jaký to bejvá,
                   C      G
   žaludek stoupá vejš a vejš,
    Emi               D G
   na lodi všechno skřípá,
                     C      G
   do vočí tak jako mořská sůl
    Emi              D G Gmi
   vostrej vítr mi štípá.
3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
   že by práci pro vás měl fajn,
   [: dejte si říct, to by bral jenom ten,
      kdo je blázen a nemá šajn, :] že:
R:
```

FALEŠ LÁSKY POUTNÍCI

```
            G
R: Poslyšte nás, vy dívky něžné,
                      D
   sliby mužů lež provází,
                 Ami            G
   jejich láska k vám jak hvězda bledne,
            Ami              G
   v noci září, s jitrem odchází.
            G
1. Muž vypráví příběhy vzletné,
                           D
   přesvědčí vás i láskou svou,
                Ami         G
   pak však odchází, dvoří se jiné,
             Ami            G
   vás nechá být smutkem zlomenou.
2. Já chtěl bych být třeba malým ptáčkem
   a křídla mít, jak má on sám,
   faleš lásky vzít a opatřit zámkem
   a odlétnout s ním k výšinám.
R:
3. Láska je zlá i kouzel plná,
   vždy půvabná, když rozkvétá,
   proč však uvadá a stářím chladne
   [: a zrodí pláč, když odlétá? :]
```

FARAO SPIRITUÁL KVINTET

```
        D                          G              D
*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
                                 G           D
   pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
                           G    C   G    D
   ti lidé byli otroci, nad nimi karabáč stál,
                           Hmi   A     D
   nad karabáčem velekněz a nade všemi král.
             D                         G      A     D
1. Říkali mu Farao a byl tak vysoko, že nevrhal ani stín,
                                         G   A    D
   zato měl sýpky, sklepy, zlato a lesklá těla otrokyň.
2. Říkali mu Farao, a ten když rukou hnul, duněly bubny k obřadům,
   tančily kněžky, hlavy padaly - to aby nepad' jeho trůn.
             D                     A        D
R1: [: Svůj trůn měl Farao rád, měl rád, měl rád
                                         A   D
       a nechtěl ho nikomu dát, to na žádnej pád. :]
3. Říkali mu Farao a musel všechno mít, to víme z dávných knih,
   jeho vojska by nikdo nepřehlíd', kdyby šel týden kolem nich.
4. Říkali mu Farao a z knížat pozemských ten nejmocnější byl,
   až jeden člověk hlavu zdvih' a jeho vůli se postavil.
5. Říkali mu Mojžíš a měl tu výhodu, že se nebál o svou moc,
   svému lidu slíbil svobodu a k útěku zvolil noc.
R2: [: Měl Mojžíš svobodu rád, měl rád, měl rád
       a nechtěl se svobody vzdát, to na žádnej pád. :]
6. Říkali mu Mojžíš a jako lodivod vedl k moři národ svůj,
   za ním se vojsko dalo na pochod a Farao volal "stůj!"
7. Co udělal Mojžíš? Holí udeřil, vlny se zvedly v mocný val,
   na jednom břehu Mojžíš byl, na druhém zuřil král.
R1:
*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
   pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
   ten příběh dávno odvál čas, jen krále neodvál,
   kus Mojžíše je v každém z nás, tak jak to bude dál?
```

FÉNIX NEZMAŘI

G D/F# C G
1. Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,
Ami7 D D7
osud se rozběhnul a já to nevěděl,
G D C G
marně jsem v okně čekal na volání "sláva!",
Ami7 D9 D7
v nádražním bufetu pak jsem sám poseděl.
G D Emi
R: Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
C Hmi Ami7 D7
a můj stín o tebe zakopává,
G D Emi A7
jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
C D7 G
a bůhví, jestli se vrátím k vám.
2. Mládí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
sem-tam bouřka, ale to už k věci náleží,
a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
že se i před večerem někdy sešeří.
R:
3. Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,
i to, že naděje naposled umírá,
a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
ze svého popela jak Fénix posbírá.
R:

FERNETOVÁ KOLUMBUS / O. HEJMA - Z. JURAČKA

```
   G                    C
1. Vzpomínám, jak tenkrát před léty
          G             C
   u nás v hospodě létaly fernety,
    G          C         D
   byly jich sklenic plný tácy,
    G               C
   malý, velký nebo decáky,
            G               C
   hospodskej rozlejval černý šviháky,
    G             Emi         C  D
   likvidovalo je naše komando sací.
   G                 D
R: Vzpomínáš, takys' ji pila
   Emi             C
   a kolikrát jsi se zlila
           G             D
   a pak jsi byla jak černá víla,
        C  D       G
   taková celá fernetová.
2. Pomalu běžel rok po roku,
   byt se plnil flaškama vod Stocku,
   nebylo místa pomalu ani na mák,
   pak přišel jeden z těch nápadů:
   vynýst prázdný flašky ven na zahradu,
   přidat trochu malty a postavit z nich barák.
R: Vzpomínáš, takys' tam byla
   a něco se mnou zažila,
   byla to taková krásná víla
   a byla celá fernetová.
```

FI-LI-MI SPIRITUÁL KVINTET

```
    Fmi
1. Čert aby vzal už tuhle trať,
        G#
   kdo hledáš práci, tak se ztrať,
    Fmi
   že nemáš prachy, no tak ať,
               Cmi   Fmi
   jó, tak se na to dívám!
    Fmi
R: Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
    G#
   fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
    Fmi
   fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
           Cmi     Fmi
   vo tom si teď zpívám.
2. Jen pražec chop a kolej suň,
   chyť lano, táhni jako kůň,
   pod tíhou jako medvěd fuň,
   jó, tak se na to dívám!
R:
3. Z kůže se loupeš jako had,
   je vedro, že by jeden pad',
   na vodu smíš jen vzpomínat,
   jó, tak se na to dívám!
4. Když konečně máš vody dost,
   určitě přes ni stavíš most,
   kláda ti ráda zlomí kost,
   jó, tak se na to dívám!
R:
5. Na rukách jsem už potěžkal
   většinu těch okolních skal,
   ještě to cejtí každej sval,
   jó, vo tom si teď zpívám!
R:
6. Slunce už dělá z trávy troud,
   jen kdybych se směl vodsaď hnout,
   na tuhle trať zapomenout,
   jó, tak se na to dívám!
R:
7. Jen Bůh mi víru zachovej
   a nasednout mi sílu dej,
        Fmi        C#
   můj vagón bude pérovej,
        Bbmi   Cmi     Fmi
   jó, vo tom si teď zpívám!
    Fmi
R: Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
    G#
   fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
    Fmi
   fi-li-mi-fi-li-mi-jú-ri-ej,
           Cmi     Fmi
   vo tom si teď zpívám, vo tom si teď zpívám ...
```

FILM PŘÍBUZNÍ

1. Jak unavení ptáci, když z cesty přilétnou,
   na telegrafní dráty se snesou, tiše sednou,
   tak po noci, má lásko, když jsem sám, chce se mi spát.
   Emi **Emi/D#**
2. A všechno prožít ještě jednou, vrátit zpět,
   Emi/D **Emi/C#**
   shlédnout film, co nikdo nenahrál, co hraje se jen jednou
   C **Emi** **H7**
   a kde hlavní roli máš, má lásko, ty a já.
   Emi **Emi/D**
R: Kde jsem jen tvůj, tiše tě poslouchám,
   Emi/C **H7**
   jen po mně něžně pluj k přístavům, ty víš, až kam,
   Emi **Emi/D**
   jak mám rád teplo těch chvil, kdy náhle ubývá sil,
   Emi/C **H7** **Emi**
   akord kdy poslední zní a zvoní na dobrou noc, hm.
2. Jak unavení ptáci, když z cesty přilétnou,
   tak ráno němí usínáme, když není ještě jednou,
   a občas rozsvícená lampa poví svítání, že nebylo kdy.
R:
R:

FIT PRO ŽIVOT LOKÁLKA / LEE HAZLEWOOD

E
1. Zas mi říká, že má něco pro mě,
a to něco vitamín prý je,
A7
já však nechci žádnej sajrajt v domě, jé,
E
přináší jen hlad a výdaje,
G E G E
mám pro zdraví svůj vlastní žebřík joulový,
G E
nejčestnější místa na něm drží vepřový.
2. K snídani dám šest buličích oček,
k přesnídávce tláču s cibulí,
v poledne se na mě směje bůček, jé,
po osmi knedlích se jen zahulí,
pak se chvíli šoupnu do příčný polohy
a sním o řízku silným jak můj palec u nohy.
3. Odpolední svačinku už spojím
v restauraci přímo s večeří,
než to všechno pěkně v klidu dojím, jé,
s dalším pivem se už sešeří,
jestli ještě jedno, co se ptá ten vřed,
to dá přece rozum, pingle s IQ 05.
4. Nevím, co je mrkev nebo kiwi,
sója nechť mi kvete na hrobě,
z ovoce uznávám jenom slívy, jé,
v přepálené čiré podobě,
možná ještě broskev nebo meruňku,
tak nelelkuj a nalejvej, ty starej šizuňku.
5. Tak se valím tím přiblblým světem
makrobiotických orgií,
nejsem přece žádnej malej kretén, jé,
na kterého boudu ušijí,
o joulech vím svoje, a to mě teda ctí,
kdo o nich nemá pojem, sám si šlape po štěstí.
Rec: Vitamíny z mého domu - pochodem vchod!

FLÁM COP / PETER ROWAN

```
          G           C                       D
1. Jó, dnes bude velkej flám, kdo to neví, ať jde dál,
        G             C                        D
   no tak pojď a vem ten tón, jó, ten, cos' včera bral.
                     G                    D
R: Jak dál, to barman poví, už jinam nechcem jít,
            G          C                    D
   dnes jsi hráč, zítra král, a co není, může být.
2. I ty holky z baru přijdou, vemou s sebou celej krám,
   a ten chlápek, co se styděl, tak jak ten, co se jen smál.
R:
3. Já, jó, já chci hrát tyhle songy, ať celej kraj to ví,
   a ten chlápek, co tě naštvat chtěl, ten pod stolem ať spí.
R:
R:
```

FOLSOM EMAIL BLUES LOKÁLKA / JOHNNY CASH

```
     G
1. Můj děda bejval natěrač a machr na práci
                                G7
   a na půdě nám po něm zbyla pistol stříkací,
    C                                   G
   tu věc obdivovali všichni kámoši z baráku
   D7                                    G
   a máma mi říkala:"Nehraj si s tím, rošťáku!"
2. Jenže i já byl blázen posedlej emailem,
   na půdu jsem chodil s barvou skoro každej den,
   třímaje štětku v ruce, chtěl jsem bejt chlap all right,
   ředidlo mi vonělo krásněji než Black and White.
3. Ale natřít okap, to není žádnej žert,
   nahoru jsem vylez', dolů letěl jsem jak čert,
   protože nejsem kočka, zásadně padám na hlavu,
   z těch důvodů vlastním trochu kratší postavu.
4. Teď primář chirurgie mi říká, že je šlus,
   na sádrovým lůžku zpívám Folsom email blues,
   pravdu měla máma, radila:"Vem si bezpečnostní pás,
   vždyť ani pro dědu nebyl okap žádnej špás."
```

FOTKA KAREL PLÍHAL

C Edim Dmi G^+ C Edim Dmi G^+

C Edim Dmi G

1. Kdosi mi do saka dal fotku jedné slečny,

C Edim Dmi G

taky je možné, že to sako moje není,

C F D^7 G

v každém případě jsem za tu fotku vděčný,

C $G^{\#}$(Edim) F(Dmi) G^+

dívka je pohledná a půvabně se kření.

2. "Svému Michalovi na památku Věra,"

hůlkovým písmem je na zadní straně psáno,

marně si vzpomínám, s kým popíjel jsem včera,

marně si vzpomínám, s kým probouzel jsem se ráno.

C $G^{\#}$ F G

*: Tajemná Věro, to, že nejsem Michal,

C Edim Dmi G

není důvod, abych vzdychal a v noci nemoh' spát,

C C^7 F D^7

chudák Michal časem žasne, až ti stářím zvadnou líce,

C G C $Cmaj^7$

u mě budeš krasavice napořád.

FRAJER SAMSON

A D9 A D9
1. Byl frajer, často jsem ho vídal,
A D9 A A4sus A
co hlavou prorazí i zeď,
Hmi7 4sus
jen kafe s rumem snídal,
E4sus A D9 A
a když se rval, tak vždycky vyšel se ctí.
2. On jako trička holky snídal
a každou chtěl mít zrovna teď,
měl styl, a ten si hlídal,
a vlastní heslo: "silnejm přeje štěstí".
A E4sus A6 Amaj7
R: Frajer byl, když vyšel do ulic,
A E4sus A6 Amaj7
vždycky on, jen on, a kdo je víc,
Hmi7 4sus C#mi/A Hmi7 4sus C#mi/A Hmi7 4sus A D9 A
ten sekáč první třídy měl kamarádů kolem jako much, D9 A
Dmi7 C#mi7/A Hmi7 4sus A A4sus A
[: vždycky nejvíc vypil, všechno platil
H7 4sus E4sus A D9 A
a obdiv potřeboval jako vzduch. :]
3. Pak jsem se z města jinam ztratil
a byl pryč skoro pátej rok,
když zpátky jsem se vrátil,
já slyšel o něm spoustu divnejch zvěstí.
4. V hospodě za rohem se klátil,
čekal, kdo zaplatí mu lok,
včera ho někdo zmlátil,
svou sílu ztratil v bitkách na předměstí.
R: Frajer byl, když vyšel do ulic,
vždycky on, jen on, a kdo je víc,
ten sekáč první třídy měl kamarádů kolem jako much,
vždycky nejvíc vypil, všechno platil
a obdiv potřeboval jako vzduch,
hej, zastav, právě stojíš na rozcestí,
tak zastav, právě stojíš na rozcestí,
kde je tvý heslo "silnejm přeje štěstí"?

FRANKIE DLOUHÁN NEDVĚDI / GLEN CAMPBELL

```
            C              F           C
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
                G7    F          C
   lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
                           F             C
   já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
              G7   F          C
   za čas odletěl, každý zapomněl.
    C         G7
R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
              F             C
   po Státech toulal se jen sám,
            F            C             G
   a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
              F                    C         Ami
   tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
      F                  G
   a každý, kdo s ním chvilku byl,
         F     G7      C
   ten dlouho se pak smál.
2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
   slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
   a když pak večer ranče tiše usínaj',
   Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.
R:
3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
   jeho srdce spí, tiše smutně spí,
   bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
   farář píseň pěl, umíráček zněl.
R:
```

FRANTA NOVÁK LOKÁLKA / L. PAYNE

```
     Ami
1. Tam poblíž vísky Pardubic, kde úrodná je zem,
                            Dmi
   proháněl se Franta Novák se svým traktorem,
    Ami                     Dmi
   liboval si v rychlosti a taky ve víně,
   Ami                                  A
   až skončil bez papírů u vidlí v kravíně.
    A                            E7
R: Říkala mu Máňa:"Já měla v noci sen,
                                        A
   že kontrolor z okresu k nám jede gazíkem,
                                          D
   je to Ludva Horáček, svou práci dobře zná,
    E7                    Ami
   brzy asi odhalí, proč dojivost je zlá."
2. Na samotě mezi skotem žili život svůj:
   Máňa byla přes krmení, Franta házel hnůj,
   každého dne časně ráno krávy podojil,
   a když bylo mlíka míň, tak vodu do něj lil.
R:
3. Jednoho dne brzy zrána začal kohout řvát,
   Franta běžel do kravína spustit agregát,
   náhle spatřil Horáčka, jak vchází do dveří,
   zůstal paf u dížky stát, svým očím nevěří.
R:
4. Horáček se Franty ptá, co dává krávám žrát,
   že dávají místo mlíka bledý dehydrát,
   Franta drží hlavu v dlaních, tiše naříká,
   proč krmivem jadrným cpal svého čuníka?
R: Říkala mu Máňa:"Já měla v noci,
   že kontrolor z okresu k nám jede gazíkem,
   je to Ludva Horáček, svou práci dobře zná."
   Proč Frantík neposlouchal ta slova varovná?
```

FRÝDEK-MÍSTEK KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE) /

/ JOHN LENNON, PAUL MCCARTNEY

G D#dim C D

1. Frýdek-Místek, tam já to znám,

C Emi/H D7 G C Dmi

tam jsem jezdíval za Olinou.

2. Řádně jsem si koupil lístek a v kupé sám

jsem v klidu svačíval chléb s uzeninou.

F Fmi C

R: Olinu za ženu si dávno už někdo vzal,

F Fmi C Dmi

vůbec to nevadí, já do Frýdku jezdím dál.

3. Nehodlám se střílet, kvílet či shánět jed,

[: ve vlaku posvačím a vracím se zpět. :]

GALERIE PŘÍBUZNÍ

Emi
Rec: Stromům kůže deštěm tmavne, na silnicích listí vadne
v odlesku vodní tříště,
Ami
a stíny dlouhé jako vlaky před sluncem maj' paneláky
jak kostky poztrácené v kopcích,
Emi
já se k tobě domů vracím, bez tebe se v noci ztrácím,
C **Emi** **H7**
a vláda spánku oči svírá, a kilometrů neubývá, neubývá.
Hlavu plnou tvých očí a smíchu a pusy, co nás občas dusí,
třeba když řekneš "co?",
a dlouhý noci milování, kdy nad tebou se tvář má sklání
jak na obraze v galerii, myslím, že v Ermitáži jsem to viděl,
zblízka jsi ještě hezčí,
a vláda spánku oči svírá, a kilometrů neubývá, neubývá.
Emi
R: Už vím, že všechno, co mám, je láskou pokryté tvou
jak sníh na vrcholcích střech,
Ami
po všech koutech srdce mi bloudíš,
Emi
jsem šťastnej, že mám tě, mám.
Rec: Jak miluju tvou přítomnost, kdy mohu se tě kdykoliv dotknout
a přesvědčit, že jsi,
miluju tvou chůzi a vznešenost a rozmyslnost slov
a usměvavý ráno, dobrý den,
a když je mi smutno, můžu tvému tričku říct "ahoj",
a ono, věř, jako by se usmálo,
hluboce, hluboce, jak snad chlap ani neumí, hluboce miluju tě.
R:
R:
R:
R:

GENERAČNÍ NEDVĚDI

```
      Ami
1. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
   tak pět křížků moudrosti měl,
    G                Ami
   někde se rozdat chtěl,
   když opustil ves a poslední dům,
   tak oheň v dálce uviděl,
   G                Ami
   a tam se rozdat šel.
         C       G      C          G
R: Jste proradná banda bláznivejch lidí,
    E7              Ami
   na který my se dřem,
     C        G      C         G
   člověk se za vás červená, stydí
   E7               Ami
   a diví, co nosí den.
2. Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
   a ten se pomalu zved':
   táto, prosím tě, mlč,
   když dostal facku, tak neřek' ani muk,
   jen olíz' rozbitej ret:
   táto, prosím tě, mlč.
R: Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí
   a kdo se na nás dře,
   kdopak se za nás červená, stydí
   a diví, co nosí den?
      Ami
3. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
     E7                  Ami
   tak pět křížků moudrosti měl ...
```

GERO KAREL KRYL

Ami

1. Na čele hradní posádky jel Gero vybrat desátky,
E
by oslaviti mohl státní svátek,
leč prázdné město, ves i bor, neb Sasík, Prajz i Branibor
Ami E
už dávno přestal střádat do prasátek.
Ami
Už nechce platit hradu hry, přes Čechy vytáh' na Uhry,
Dmi
tam na Dunaji nalodil se na vor
Ami
a proti proudu pádluje a vesele si jódluje
E Ami Dmi E Ami E Ami
jak Štajerák, jak Tyrolák či Bavor.
2. Vzal Gero jako urážku, že nikdo nechtěl bumážku
a povolení k vystavení pasu
a že dokonce farnosti už dělají mu schválnosti
a nechtějí mu plnit státní kasu.
Je divu, že je naštvaný, když uteče mu poddaný,
jenž vystaven byl léta jeho péči,
a že se cítí uražen, když fůra mužů, fůra žen
se z jeho péče u sousedů léčí.
3. Zří Gero oheň na střeše a alarmuje Mikeše,
by polapil tu nevolnickou chátru,
a Mikeš v roli spojence jde chytat Němce pro Němce,
neb prospívá to ledvině a játru.
A Pepa - ručky vod práce se plíží podél paláce,
jenž ukrejvá se v malostranských střechách,
a s tváří lovce mamuta jde vykrádati auta,
jež zanechali Braniboři v Čechách.
4. Proč by si jeden nepokrad' - jó, v tom je Pepa demokrat
a šikulovi má být dána šance,
my přežili jsme Habsburka a dneska máme wartburka
a tuzexový konto v Živnobance.
Pak odstartuje po lupu na víkendovou chalupu,
tam s kamarády švihne pivní kůru
a, na poměry skuhraje, ví, že to zas ňák uhraje
[: a už se těší na demokratůru. :]

GILOTINA KAREL PLÍHAL

G A7 D
1. Na rezavý gilotině
G7 C Eb7 G
v rámci dobré (zvrhlé) zábavy
A7 D
oddělím ti ve vteřině
C G D G
tvoje tělo od hlavy.
2. Na co hlavu, hlava bolí,
v hlavě straší strašáci,
utrápí tě pro cokoli,
rozptyluje při práci.
Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#
R: Zato tělo, to je dílo,
Emi/C Emi/H A7 D7
nohy, ruce, sádlo, špek,
Emi Emi/D# Emi/D Emi/C#
to ono školu vychodilo,
Emi/C Emi/H A7 D7
na něm stojí příští věk.
3. To ono sevře páku stroje
či rukojeť praporu,
v každé ruce kýbl hnoje,
směle šplhá nahoru.
4. Trnitá je cesta vzhůru
a mozek váží přes kilo,
musíš myslet na figuru,
vždyť by ji to zničilo.
R: A co s láskou, co to meleš
ve zbytečné obavě,
no řekni, jestli nedovedeš
se zamilovat bezhlavě.
5. = 1.
6. Křičíš, že to bude bolet -
- to jste celí vy, mladí,
vždyť funguje to už nejmíň sto let
[: a nikomu to nevadí. :]

GLORIA KAREL KRYL

```
     C                    Ami
1. Je noc, v které nezpívá andělů chór
   F       G           C
   a nevidět více kov s příchutí slanou,
      F       G      C       Ami
   pláč na písku ulpívá u paty hor
   F        E         Ami         G Ami
   a vánoční svíce dnes na hrobech planou,
  F     Ami        Dmi(Dmi,G) E        Ami
   Gloria nezní, tlí mudrci  v krytech a Herodes bdí,
  F     Ami           Dmi      E        Ami  G     Ami
   Gloria nezní, jsou střepiny v bytech u rozbitých zdí.
2. Vše zalito svitem, i neony měst,
   tři vteřiny ticha, v nichž umlkly zbraně,
   svět pohrdl citem a táže se hvězd,
   proč proroctví lichá jsou podobna hraně,
   Gloria nezní, teď zpívají hlavně žalm "Chtíc, aby lkal",
   Gloria nezní vzdor hvězdě, jež slavně plá nad hřbety skal.
3. Je tichá noc svatá, v níž nepadá sníh
   a šílenec Svět řekou bláta se brodí,
   je slepý a hmatá po ořízkách knih,
   snad po stovkách let znova Kristus se zrodí,
   Gloria zazní a přeroste tráva přes písečný vír,
   Gloria zazní, buď na nebi sláva a na Zemi mír.
```

GLORY MISSISSIPPI ŽALMAN

```
   C7                      G
R: Glory mi v uších dlouho zní,
     C7              G
   v dálce zvony polední,
                 H7      C         A7
   zahraj mi mé dixie, ztrácí páru svou
            G    Emi   A7   D7   G
   ten, kdo běží každý ráno za duhou.
   C7                       G
1. Denně koukám na svět zoufalej,
            C7                     G
   když se ploužím domů namol a ospalej,
                         H7     C              A7
   zatímco jsem v kapli zpíval, tančil smutný blues,
    G    Emi  A7   D7     G
   doma čeká funebráckej vůz.
R:
2. Poslední svý prachy počítám,
   zda jít na skleničku, přemítám,
   jenomže stará doma sedí a drží v ruce hůl,
   až se vrátím pozdě, zbyde ze mě jenom půl.
R:
3. Vysoko je slunce, já nejdu spát,
   místo na modlení chodíval jsem hrát,
   já chodil poslouchat dixie a tančit smutný blues,
   doma čeká funebráckej vůz.
   C7                      G
R: Glory mi v uších dlouho zní,
     C7              G
   v dálce zvony polední,
                 H7      C         A7
   zahraj mi mé dixie, ztrácí páru svou
            G     Emi  A7    D7
   ten, kdo běží skoro každý ráno,
    G     Emi  A7    D7
   běží skoro každý ráno,
    G    Emi   A7   D7   G
   běží každý ráno za duhou, a ještě jednou,
    G    Emi   A7   D7   G
   běží každý ráno za duhou.
```

GOLGOTA BOKOMARA

```
            G         Ami          C          D
1. Slunko se červenalo krví, odešlo někam do Říma,
            G           Ami         C        D
   a psal se týden mínus prvý, Maria matka usíná,
        G            C                Ami        D
   a bylo jaro, svátky byly v tom městě poblíž jezera,
         G          Ami            C         D
   beránky dávno vykoupili pro krutou oběť večera.
    Hmi                     Ami  Hmi                     Ami
R: Řekni mi, Pane, co se stane ve čtvrtek večer v Getsemane,
            C               D
   měla jsem sen a v něm můj syn,
    Hmi                  Ami            C           D
   budím se v ledovatém potu a z okna hledím na Golgotu,
         G             Ami          C             D
   děsí mě její strašný stín, děsí mě její strašný stín.
2. Marie, pospěš, už ho vedou, chátra se blahem pomine,
   tvé vlasy mají barvu šedou, přikryj je rouškou před synem,
   i nejlepší chlap hostí hada, s nevinou vždycky chodí hřích,
   v bankovních domech dneska zrada je v kursu třicet stříbrných.
R:
3. Naposled hladíš mrtvý tělo, máš v prstech jeho podobu,
   kterýpak mámě by se chtělo vystrojit syna do hrobu,
   o jeho šaty v kostky hráli, tvým slzám budou rozumět
   matky, co syny vychovaly až příliš dobře pro náš svět.
```

GRÓNSKÁ PÍSNIČKA JAREK NOHAVICA

```
 D      Emi       A7         D
1. Daleko na severu je Grónská zem,
 D       Emi         A7     D
   žije tam Eskymačka s Eskymákem,
             Emi          G      D
   [: my bychom umrzli, jim není zima,
            Emi   A7     D
      snídají nanuky a eskima. :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
   půl roku trvá tam polární noc,
   [: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
      půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
   hrávají s medvědy na četníky,
   [: medvědi těžko jsou k poražení,
      neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
   zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
   [: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
      Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]
5. V kotlíku bublá çaj, kamna hřejí,
   psi venku hlídají před zloději,
   [: smíchem se otřásá celé íglů,
      neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
   srandu si dělají z teploměrů,
   [: my bychom umrzli, jim není zima,
      neboť jsou doma a mezi svýma. :]
```

GULÁŠOVÁ POLÍFKA KAREL KRYL

D G A7

D A7

1. Já před necelou hodinou

D G D

jsem měla konflikt s rodinou,

G D

prý nesluší se na dívku

A E A7

jíst gulášovou polífku

D A7

v buffet bez gardedámy,

D A7 D

v buffet bez gardedámy.

2. Teď v baru Petra Gottlieba

už milenec mě nelíbá,

ten pán se ke mně nehlásí,

vždy velmi tiše prohlásí:

zlé pryč a Pánbůh s námi,

zlé pryč a Pánbůh s námi!

G D

*: Pan Bezruč za to nemůže,

A7 D

že na nábytek střádám

G D

a místo ódy na růže

E A7

teď blbé písně skládám,

D A7

však jednou přijde sobota,

D G D

já spáchám píseň pro Gotta,

G D

a než se půlnoc překulí,

A E A7

Gott bude zpívat fistulí:

D G

mám rozprávkový dom

D A7

s vysokou strechou kdesi pod nebom...

HAJCMAN BLUES PEPA STREICHL

A E^7 A A^6 A^7 A^6 A A^6 A^7 A^6

1. Až narubeš vagon uhla o revirni sobotě,

A E E^6 E^7 E^6 E

potom možeš, synku, praviť, že jsi čuchnul k robotě, E^6 E^7 E^6

F$^{\#}$mi

až vyfaraš po rekordu s rukama až na zem,

H^7 D^7

až ze špice odvezou tě policejnim vozem,

A E^7 A

tvoja fotka viseť može před Bezručem na plotě.

2. Až přelezeš nizke štoly se sbijakem na hřbetě,
až sam oberštajger na gořalku pozve tě,
až ti bude stejna středa tak jak neděla,
až se zřekneš roby, děcek aji kostela,
potom teprv možeš chodiť s nosem navrch po světě.

3. Až tě, synku, za patami z ničeho nic zavali,
podivaš se na ten život, jak se řika, zpovzdali,
vzpomeneš si, že jsi hraval rock'n'roll a jazz,
poznaš, že jsi dopadnul jak zaběhnuty pes,
a my jsme tu, abysme ti posledni blues zahrali.

HAJNEJ HRUŠKA HOP TROP

Emi C7 H7 Emi H7 Emi
1. Na pařez já usednu si v lesním pološeru
C7 H7 Emi H7 Emi
a na hajnýho vzpomenu si, jenž má hezkou dceru,
D7 G D7 G
na hajnýho Hrušku a jeho dceru - samej skvost,
D7 G F# H7
jenže von má pušku a s puškou střeží dcery ctnost.
2. Na pařezu přemejšlím, a dá to velkou fušku,
jak bych vyzrál na hajnýho, na hajnýho Hrušku,
na Hrušku a jeho zbraň a křepeláka Azora,
kterej hlídá jako saň vchod do hájovny ze dvora.
Emi C7 Emi C7
R: A štěká přitom na srnce, na datly i žlůvy,
Emi C7 Emi C7
na ťuhýka na trnce, na vejry i sůvy,
Ami Emi Ami Emi
na chudáka vandráka von štěká ponejvíce,
Ami Emi F# H7
vidí ve mně pytláka, co líčí na zajíce.
Emi C7 H7 Emi H7
*: Vrr haf, vrr haf, sypej si to, vrr haf, vrr haf, fuj fuj fuj,
Emi C7 H7 Emi H7 Emi
vrr haf, vrr haf, sypej si to, padej pryč a upaluj!
3. Hruška zbystří sluch i zrak a vzkřikne:"Namouvěru,
zas je tu ten darebák, co zprznit mi chce dceru,
zas je tu ten chuligán, co slídí, kde je dcerka,
jenže já se do něj dám a proženu mu perka!"
4. A už běží, v hubě pěnu, dělá dlouhý kroky,
pušku k palbě připravenu, má v ní srnčí broky,
letí, letí jeko blesk ze světnice na dvorek,
ve vočích má divnej lesk i jeho pejsek Azorek.
R: Ten, kterej má rád štvanice na lišky i kance,
když vypukne pranice, vždycky v ní má šance,
on si troufne na zvíře tak, jako medvěd velký,
a milýho trempíře chce kousnout do pr...avý ruky.
5. Vím, jak vyzrát na hajnýho, ba i na Azora:
vyštuduju na vrchního lesů revizora,
až přijedu na kontrolu se služební volhou,
postavím je do pozoru, což je mojí touhou.
R: Počkej, hajnej, povím na tě, že jsi prodal jedli,
žes' ji střelil nastojatě, a on bude zbledlý,
"smilujou se, revizore, vždyť mám doma dceru,"
jenže, Hruško, na tvou dceru já už dávno ... hej, beru!
Rec: Tak teda, tatínku, do smrti dobrý, ne?
*: A to bude asi všecko, na zdi visí puška,
pod ní kolíbá mi děcko můj tchán - hajnej Hruška ...

HALELUJA - VELKÁ ZPOVĚĎ JAREK NOHAVICA

```
 G Ami G C   G Ami D G
Hale- luja, hale- luja
   G    G/F# Emi D     G
R: Andělé na kůru, haleluja,
              G/F# Emi D     G
   v bělostném mundůru, haleluja,
          G/F# Emi D     G
   hrají na šalmaje, haleluja,
           G/F# Emi D        G
   že bránou do ráje  neprojdu já,
      G/F# Emi       D     G
   nebeská   honorace, haleluja,
           G/F# Emi         D     G
   má totiž svoje  informace, haleluja,
            G/F# Emi         D     G
   co chtějí, vědí  o člověku, haleluja,
      G/F#  Emi      D          G   C     G
   mají na to kartotéku a v ní su já, haleluja.
  G         D           C         D      G D C D
1. Svatý Petr to tam vede na osobním oddělení,
 G         D          C          D       G D C D
   nenechá se opít medem a nesnáší podplácení,
 G          D              C           D      G D C D
   kouká shora, a co spatří, zapíše hned do šanonu,
 G            D            C            D        G D
   každému, co právem patří, bez pardonu, bez pardonu,
 C  D            G  D  C   D         G  D
   jó, oni všechno vědí, ti, co nahoře sedí,
 C     D       G    D     C      D   G   D     G
   tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, haleluja.
R:
2. Že jsem tužkou kreslil na omítku čárečky a kosočtverce,
   za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce,
   nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě,
   na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli srandě,
   oni to na mě vědí, ti, co nahoře sedí,
   tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, haleluja.
R:
3. Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky,
   za jízdy vyskakoval, okusoval KOH-I-NOOR-ky,
   a pak pod lavicí čet' Rychlé šípy, učitelce říkal: účo,
   kouřil astry, kouřil lípy a popíjel k tomu čůčo,
   čet' knížky, co jsou na indexu a nedočet' F.L.Věka,
   v prvním járu propad' sexu, z čehož se už nevysekal,
   pochválen byl od Rottrový, jak prý láska voní deštěm,
   ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval: Ještě, ještě!
   Neustýlal, když se stlalo, čural, kde se čurat nemá
   a, aby toho snad nebylo málo, spřáhnul se s folkáčema,
   křičel, že satanáš, to je táta, táta náš,
   nečetl noviny, prý jsou tam jen koniny,
   bydlel v Těšíně a učil se polštině,
   měl syna Jakuba, to bude jeho záhuba,
   pil gin fizz, gin fizz, gin fizz, gin fizz,
   ale taky rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum,
   nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu,
   tahle píseň, to je další mínus, další mínus, další mínus, další mínus,
   předvčírem mi přišlo psaní poslané nebeskou počtou, hohoho,
   jen ať se prý moc neoháním, že už mi to v nebi spočtou, hohoho,
   no jen si klidně spočtěte, já se vás nelekám,
   víte, co mi můžete a hádejte kam, haleluja.
      C        D        G   D GR: + halelu-, halelu-, haleluja ...
```

HALLEYOVA KOMETA SLÁVEK JANOUŠEK

```
    G                 Hmi
1. Courám se vesmírem už celá staletí,
    Ami                 C             G
   daleko do tmy a zas šup ke Slunci do tepla, jsem svěží,
                     Hmi
   a silák Jupiter přede mnou baletí,
    Ami                   C         G
   často mě zdrží, ale vždy jsem mu utekla, jsem silná.
2. Však nejvíc mě pobaví ta modrá kulička
   od Slunce třetí, co s lidmi se otáčí, jsou bezva,
   jsou se vším hned hotoví, pro ně jsem stařičká,
   kus ledu, co letí, pak se přiblížit postačí.
      G                 Hmi
R: [: Užívejte světa, blíží se kometa,
      Ami               C       G
      užívejte světa, blíží se kometa. :]
3. Halleyova kometa mě v poslední době zvou,
   ach, Edmond Halley, ó, jak ten mě miloval, byl bezva,
   však sešel ze světa, než jsem jednou cestu svou
   oběhla kolem, už na mě nepočkal.
R:
4. To tenkrát na účet nám, kometám, připsali
   mory a války, i to, že třeba chleba ztvrd', jsou bezva,
   papež mohl poroučet, komety nedbaly,
   a tak jsi kacíř, a potentát měl z toho smrt.
5. Teď už to prostě není to, to, co to bývalo,
   byla jsem metlou božího hněvu, moc silná,
   procesí prosilo, šílelo, zpívalo,
   já byla mečem pro jejich hlavu.
R:
6. Když jsem zde byla naposled, to zas našli jed v ohonu,
   psali rok deset a měli strach, že je otrávím, jsou bezva,
   jedni se sami trávili, druzí létali v balónu,
   žít či se věšet, to já jim nepovím.
7. Většina vzývala Františka Josefa,
   báťušku cara či císaře Viléma, jsou bezva,
   a když válka začala, s kým má být kometa?
   Ach, co se starám, s těma či s tamtěma?
R:
8. Slunce mi kartáčem můj ohon rozčesá
   jak na hlavě každé vlasaté sexbomby, jsem svěží,
   a lidičky hned pláčem prosí svá nebesa,
   ale jak zmizím, už zas myslí na bomby.
R:
9. Tak to jsem zvědavá, co nyní chystají,
   jaké zas šprýmy a jestli mě nafotí, jsem svěží,
   kdekdo je potkává, do kosmu lítají,
   dokonce prý mi poletí naproti, jsou bezva.
10. Courám se vesmírem, kdeco mě potěší,
    lidi si myslí, že vše je tu pro ně snad, jsou bezva,
    prý se psaným papírem spor o vesmír vyřeší,
                                        G        D
    kdoví, co najdu v roce dva tisíce šedesát dva ...
R:,R:
```

HANBA NÁM SPIRITUÁL KVINTET

(Dmi) (C) (Dmi)
R: Hanba nám, tak přivítán byl Pán, náš Pán,
(C) (Dmi)
hanba nám, tak přivítán byl Pán.

Dmi **Dmi^7 Dmi^6**
1. Stará stáj, v ní zima, bláto, víš, *vím, vím,*
Dmi **G**
chudý král, co nemá zlato, víš, *vím, vím,*
Dmi
nemá ani peřinečku, víš, *vím, vím*.

R:

2. Nad Betlémem vítr fouká, víš, *vím, vím,*
z jeslí na nás dítě kouká, víš, *vím, vím,*
místo lásky vidí zlobu, víš, *vím, vím*.

R:

3. Chudé dítě chudé máti, víš, *vím, vím,*
jednou věčný život dá ti, víš, *vím, vím,*
život, který krví splatí, víš, *vím, vím*.

R:

Dmi **Dmi^7 Dmi^6**
*: Vidí chýše, vidí hrady, víš, *vím, vím,*
Dmi **G**
Jerusalém - místo zrady, víš, *vím, vím,*
Dmi **Dmi^7 Dmi^6**
o té zradě kohout zpívá, víš, *vím, vím,*
Dmi **G**
chlapec v chlévě ručkou kývá, víš, *vím, vím,*
Dmi **Dmi^7 Dmi^6**
těm, kteří se zatím klaní, víš, *vím, vím,*
Dmi **G**
velcí, malí, páni, kmáni, víš, *vím, vím,*
Dmi **Dmi^7 Dmi^6**
pějí písně, nosí dary, hm, *hm, hm,*
Dmi **G**
nocí řinčí jejich káry hm, *hm, hm,*
Dmi
ale za zády těch lidí ve tmě biřicové slídí,
všude blýskají se meče, nemluvňátek krev už teče.

4. Herodes se o trůn bojí, víš, *vím, vím,*
chtěl by, synku, i krev tvoji, víš, *vím, vím,*
krev, co jednou vyprýští z ran., R:

HANCE NEDVĚDI

```
        C   C7        F
1. Ještě máš pod kůží smích,
        C                   G7
   ještě pod mou hlavou ruku máš,
      C            C7          F
   tiše pod závěsy vklouznul nám den
            C                 G7
   zeptat se, kolik si mě ještě dáš,
          F                       G
   a než ti pod nos sedne z verandy kouř,
         C            C7    F
   pomalu sprcha smývá dnešní noc,
            C
   ne, nejsem nešťastnej, vždyť mám tě,
  F             G7        C
   mám tě rád, a to je tak moc.
2. Žádný velký slova, sliby a nic,
   objetí, něha, pomoc, činy jsou víc,
   plujeme po řece, kde není snad břeh,
   myšlenkám poroučíme: jen žádnej spěch!.
   Tak hezky zvolna, jednou ty, jednou já,
   už se mi po nocích, už o tobě zdá,
   tak jenom opatrně, zvolna,
   po špičkách, jak v lásce se má.
3. Ještě mám pod kůží smích,
   ještě od snídaně mléka chuť,
   a den na mě přes tvý mávnutí dých',
   dneska se stýskat bude, buď jak buď,
   Jakub si někde brumlá to svoje "dádá",
   až ho oblíkneš, tak pusu mu dej,
   a řekni, že mě máš ráda,
   že nám bude ve čtyřech hej.
4. Žádný velký slova, sliby a nic,
   objetí, něha, pomoc, činy jsou víc,
   plujeme po řece, kde není snad břeh,
   myšlenkám poroučíme: jen žádnej spěch!
   Tak hezky zvolna, jednou ty, jednou já,
   už se mi po nocích, už o tobě zdá,
   tak hezky opatrně, zvolna,
   po špičkách, jak v lásce se má,
   [: tak hezky opatrně, zvolna,
      po špičkách, jak v lásce se má ... :]
```

HANINA KAREL KRYL

```
   C       E      F       C
1. S kabinou Gemini počítám hodiny,
                     D7            G
   trvá to století, než obletí tu kouli,
    C       E       F(F,Ami)  C(C,Dmi)
   mlhavou patinou půjdeme s Haninou,
             (-,C)     G               C
   ač se jí nelíbím, přec políbím jí tvář.
    E                   Ami
R: Do týdne nejpozději zavolati kněze dám,
             C            D7          G
   sloveso "milovat" jak časovat, se dovím,
    C       E           Ami        Dmi
   zahodím beznaději k neuvadlejm rezedám
              C          G          C
   a potom v lehátku já pohádku jí povím.
2. Tak příští sobotou skoncuji s samotou,
   to tady pod šípkem svým polibkem jí sdělím,
   pro měsíc umístím Haninu pod listím,
   aby mi záviděl, že neviděl ji dřív.
R:
            G              C
3.=2. + [: že neviděl ji dřív ... :]
```

HANKA NEDVĚDI

```
    A
1. Na rameno ruku ti dám,
                D                   A
   hlavu k ní skloníš, dotknout se chceš,
   něha přišla po kůži k nám,
             D             A
   o svatbě zpívá kostelní věž.
     D7                      E7
R: Hledám slova, jak to jen říct,
                A
   že tak tě mám rád,
       H7                          E7
   až nad tím vším, co dělám, jak myslím,
                 A
   rozum zůstává stát.
2. Včera ráno dopis jsem psal
   na úřad kamsi, a byl samej verš,
   pak do kafe jsem sůl nasypal
   a česat se chtěl, to protože jseš.
R:
R:
```

HARDY GREENHORNS

```
     C                        F
1. Jó, vo poslední pranici měl Hardy mušku zlou
   G                        C
   a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou,
                                F
   to když si na něj vyšláp' sám policejní šéf,
  G                         C
   nechtěl, aby znovu tekla krev.
            G                    C
R: A teď mu zní, teď mu zní poslední, poslední
       G            C
   zvonění, jó, pohřební,
                              F
   v okolí se každej bál, koho sejme Hardy dál
   G                          C
   a marně za ním oddíl vojska hnal.
2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
   teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,
   jeho stín se plouží v noci častokrát
   tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.
R:
```

HARFA ASONANCE

```
            Dmi                 C
1. Žil jeden sedlák blízko řeky Tweed,
        Dmi           Ami
   harfa má tak něžně zní,
            Dmi                 C
   a měl dvě dcery, hezčí nemoh' mít,
    Dmi    C Dmi
   pa la la ...
2. Jednou ta starší říká sestře své,
   harfa má tak něžně zní,
   "pomoz mi v řece vyprat šaty mé,"
   pa la la ...
3. Ta mladší vyšla jako krásný květ,
   harfa má tak něžně zní,
   a za ní starší, ve svém srdci jed,
   pa la la ...
4. U břehu řeky starší skočila,
   harfa má tak něžně zní,
   do proudu svoji sestru shodila,
   pa la la ...
5. Mladší své bílé ruce vztyčila,
   harfa má tak něžně zní,
   "ach, sestro, pomoz, prosím," křičela,
   pa la la ...
6. "Když já tě nechám v řece utopit,"
   harfa má tak něžně zní,
   "tvůj milý bude se mnou svatbu mít,"
   pa la la ...
7. Dva pastýři na břehu seděli,
   harfa má tak něžně zní,
   a mrtvou dívku připlout viděli,
   pa la la ...
8. Oni bílou kost jí z těla vyndali,
   harfa má tak něžně zní,
   a krásnou harfu z ní vyráběli,
   pa la la ...
9. Pak z jejích vlasů snopce svázali,
   harfa má tak něžně zní,
   a harfě zlaté struny přidali,
   pa la la ...
10. Na svatbu sestry přišli harfu dát,
    harfa má tak něžně zní,
    a harfa smutnou píseň začla hrát,
    pa la la ...
11. Když první struna harfy zazněla,
    harfa má tak něžně zní,
    nevěsta zbledla, v tanci ustala,
    pa la la ...
12. Když druhá struna harfy zazněla,
    harfa má tak něžně zní,
    o hrozném skutku sestry zpívala,
    pa la la ...
13. Když třetí struna harfy zazněla,
    harfa má tak něžně zní,
    nevěsta mrtvá k zemi padala,
    pa la la ...
```

HARLEY COP / TOWNES VAN ZANDT

```
          C                                G
1. Tak teda mám novej Harley, život teď poznávám,
          C                                G
   tak teda mám novej Harley, život teď poznávám,
     D                  C              G
   von je teď láskou mou, motor mu brouká dál.
2. Znám Mexiko, El Pego, hotely, cesty tam v horách,
   znám Mexiko, El Pego, hotely, cesty tam v horách,
   von je teď láskou mou, motor mu brouká dál.
3. Teď přede mnou je Houston, já mu nalejt dám,
   teď přede mnou je Houston, já mu nalejt dám,
   von je teď láskou mou, motor mu brouká dál.
4. Já nemám na benzín, zpátky domů musím jít,
   já nemám na benzín, zpátky domů musím jít,
   von je pořád mou láskou, motor mu začal klejt, klejt, klejt.
```

HASIČI KAREL PLÍHAL

D Emi D A^7 D
Benzínem se nemá hasit ohniště,
Emi D A^7 D
teď už je to jedno, ale pro příště,
A E^7 A E^7 A
slíbili mi tady místní hasiči,
D Emi D A^7 D
že to se mnou po koncertě nacvičí.

HEJ, ČLOVĚČE BOŽÍ NEZMAŘI

Ami Emi Ami C G C

1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,

Ami Emi Ami F G Ami

jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,

C G C Ami Emi Ami

nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
nedají ti najíst, mám o tebe strach.

4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
jakpak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.

5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.

6.=1.

F G A

*: Hej, člověče Boží ...

HEJ, JOE COP

```
        D              G
R: Hej, Joe, zvedej se, Joe!
     G                                  D     G
1. A nekoukej dlouho, všichni čekaj' na tebe, Joe,
                                           D       G
   až sedneš na maličkou, maličkou klisnu, no tak, Joe.
R:
2. Nestůj tu jak solnej sloup, měl bys jít už krotit, Joe,
   budeš krotit maličkou, maličkou klisnu, no tak, Joe.
R:
3. Budou hrát fiddle, co maj' tón, nesmíš spadnout, jdi už, Joe,
   pod sebou máš maličkou, maličkou klisnu, no tak, Joe.
R:
R:
```

HEJ, JOE GREENHORNS / BOUDLEAUX BRYANT

```
        E
1. Hej, Joe, jen uvědom si dojista, že každá holka vod těsta
                                    H
   hned, jak přijede do města, je dámou,
   hej, Joe, město nejsou pastviny, zde platěj' zákony jiný,
                                E
   a tak nedělej blbiny před dámou.
             A
R: S tebou je kříž, pá dap, ty snad nevíš, pá dap,
   že ti musí přijít děsně na vobtíž, pá dap,
   chodit špinavej v městě, když je v cestě
                                H
   ženskejch dvěstě pěkně pěstěných, to je hřích,
    E                                       A
   hej, Joe, proč chodíš jak spařený, to chce jít jinak na ženy,
          H                   E
   vždyť tvý šance nejsou zmařený.
2. Hej, Joe, buď, prosím tě, tý dobroty a kup si nový kalhoty
   a neplivej si na boty před dámou,
   hej, Joe, hleď trošku na svou parádu, nečisti boty vo trávu
   a nesmrkej do rukávu před dámou.
R:
```

HEJ, JUDE MARTA KUBIŠOVÁ / JOHN LENNON, PAUL MCCARTNEY

```
        F                C
1. Hej, Jude, co dá ti pláč,
       C7 C7sus C7   F
   oči pálí a   slzy zebou,
       Bb                      F
   víc nemáš, jen malý poslední dar:
             C7                F
   znáš písní pár, ty půjdou s tebou.
2. Hej, Jude, že má tě rád,
   to se v písních tak snadno zpívá,
   na rubu všech písní, kde končí rým,
   tam leží stín, který nám zbývá.
     F7                      Bb        Bb/A        Gmi7
R: Svět je krásnej, svět je zlej, hej, Jude, věř v něj,
      Gmi7/F    C7/E    C7    F
   do vínku nám dal víc ran a boulí,
   F7                    Bb    Bb/A Gmi7
   a do těch ran ti sype sůl a láme hůl,
        Gmi7/F     C7/E       C7   F
   tak vládne nám svět, tak s námi koulí,
            F7          C7
   ne ne ne ne ne ne ne ne ne.
3. Hej, Jude, tvou píseň znám,
   když ji zpívám, tvé oči září
   a potichu a skromně broukáš si dál,
   až celý sál jen tobě patří.
R: Tak jen pojď sem, já půjdu tam, hej, Jude, já mám
   tvůj lístek až tam, kde málo vidím,
   jen poslouchám a skrývám stud, hej, Jude, Bůh suď,
   proč zpíváš líp, já nezávidím,
   ne ne ne ne ne ne ne ne ne.
4. Hej, Jude, ty víš a znáš,
   oči pálí, snad mám v nich slídu,
   jen proto v tvých ústech překrásně zní,
   ty zpíváš v ní celou světa bídu, bídu, bídu, bídu, bídu, bídu,
    F        D#          Bb                F
   da da da da da da da da da da da, hej, Jude ...
```

HEJ, LIDI DEVÍTKA

```
            G                 D/F#
1. Je zase mír, ten podivnej čas,
               G/F                     Emi
   očím, kdysi dešťovejm, už zbyla jen sůl,
            C              G                        D
   ne že bych neměl o co se prát, jen o to nikdo nestojí,
               G                     D/F#
   zdá se bejt dobře, jenže někde je kaz,
                  G/F                    Emi
   možná nad svou hlavou cejtím zlomenou hůl,
          C                    G                     D
   točím se dokola jak ostnatej drát, jak svatej Petr v orloji.
               C               Ami
R1: Hej, lidi, koukejte mi do očí,
               G                     D
    tam někde vzadu, to jsem opravdu já,
             C                      Ami
    jen filmy o duši se se mnou netočí,
             G                     D
    já mám i slzy, i když není to znát,
                F                  C                D
    jenom jsem chtěl, abyste viděli víc než gesta a tvář,
                        G
    aspoň vy, co vás mám rád.
2. Blázny živí Bůh, jenomže já už mám hlad,
   komediant napůl, napůl bez víry chlap,
   na stole mi zůstalo pár bílejch let, nepopsanejch map,
   znáte jenom špičku velký studený kry,
   dole možná s hrdinou se objímá srab,
   možná, že pan Shakespeare zapomněl pár vět, když královně hrál.
               C               Ami
R2: Hej, lidi, koukejte mi do očí,
               G                     D
    tam někde vzadu, to jsem opravdu já,
             C                      Ami
    jen filmy o duši se se mnou netočí,
             G                     D
    já mám i slzy, i když není to znát,
                F                  C D
    jenom jsem chtěl, abyste viděli víc.
R1:
```

HEJ, PANE DĚDA MRÁZ VLASTA REDL

```
   C                    F                Emi
1. Hej, pane Děda Mráz, to jste se snad splet',
   F        Emi  Dmi C    G      Ami7  G
   už jste zase naděloval u špatného zvonku,
              G7   C      D    G
   u souseda stojí další chevrolet,
   C          F    C  F           G  C F G C
   a má milá dostala zase jenom sponku.
2. Hej, pane Děda Mráz, jistě jste to splet',
   ale ptal jsem se i ostatních, a dopadli jsme stejně,
   přitom už vám píšem lístky kolik let,
   stejně vždycky dostanem to, co obyčejně.
3. Hej, pane Děda Mráz, kdy přijdu na řadu,
   vždyť jsem přece nezlobil - zeptejte se v práci,
   asi máte v počítači někde závadu
   a ty naše lístečky se tam všecky ztrácí.
   D          G          D   G7     C
R: Jen se mi zdá, že se pletete moc často,
   Gmi                          C7     F
   těm za deset tisíc, a tobě, Vlasto, za sto,
     Dmi            G7         C     F    G
   snad bychom se přece jenom nějak dohodnuli,
      C              F   C  F               G C F G C
   vždyť ten rozdíl nedělá nic víc než dvě nuly.
4. Hej, pane Děda Mráz, už zase jste to splet',
   ale za ty roky jsem si taky na to celkem zvykl,
   v duchu vás omlouvám, to už umím nazpaměť,
   ale dejte pozor, aby vám někdo pytel neufíkl.
Rec: A je pryč ...
```

HEJ, STROJVŮDČE GREENHORNS / JOHNNY CASH

```
          G
1. Hej, v budce strojvůdče, zpomal jízdu svou,
                            A           D
   po letech zas jedu svýho dětství krajinou,
     G                              C
   i řeka tady zpomaluje a má línej proud,
                 G         D         G
   já z okna kupé nemůžu svý oči odtrhnout.
2. Hej, v budce strojvůdče, netop v kotli tak,
   ať nekryje moje oči kouř jak černej mrak,
   když projíždím touhle tratí, věř mi, je to fakt,
   moje srdce vždycky tluče s pražci stejnej takt.
3. Tak prudce, strojvůdče, nemůžete jet,
   tímhle mlázím zase vcházím do svejch mladejch let,
   tam jsem sedal na kopcích a koukal do dálek,
   dívčí smích mi vítr nosil s písní lokálek.
4. Hej, v budce strojvůdče, nesjíždějte z hor,
   vidíte, že slunce je jak rudej semafor,
   tady je kraj mýho mládí, tady každej kout
   dovede jak jízdenku mý srdce proštípnout.
5.=1. C D G
```

HEJ, TOME! HOP TROP

```
 C                                   G
1. Dobrej večer, pane, chci najít jeden dům
   Dmi        F              Bb         G
   a tohle město už jsem skoro celý prochodil,
    C                              G
   je jako každej jinej a podobá se stům
       Dmi               F         G
   těch, ve kterejch jste třeba pivo pil.
2. Máte pravdu, pane, má to bejt ňákej klub,
   to přesně sedí, řek' jste: maj' tam fantastickej sál,
   až najdu kamaráda, co místo na náš srub
   už jezdí jen na samej country bál, pak:
 F                        Emi
R: Zavolám:"Hej! Tome! Co s tebou, ksakru, je,
     F                              Emi
   tak nebuď jak ti, co jsme se jim smáli,
     Dmi                   C
   buď zas ten bezva kluk se srdcem kovboje
     Dmi                    G
   ze srubu v údolí u Orlí skály."
3. Sedím venku, Tome, tak dělej, noc je blíž,
   já nechci dlouho čekat, už jsou schody studený,
   vlak jede každou chvíli a, snad se nezlobíš,
   mám s sebou i tvý věci sbalený.
R:
```

HEJ! KAPITÁNE! HOP TROP

```
   Dmi                 F
1. Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
   C                        Dmi
   to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
                       F
   proto každej smeká, na palubu kleká,
   C                  Dmi
   mezi zuby drtí otčenáš.
   Dmi      C
R: Hej! Kapitáne!
            Dmi          C         Dmi
   Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
             C
   Hej! Kapitáne!
            Dmi         C     Dmi      C
   Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
         Dmi       A7         D    D A7 D G D A7 D
   sedm galónů, a ty to zaplatíš.
2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
   za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
   my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
   když natáhnem brka, nevadí.
R:
```

HEJNA VČEL NEDVĚDI

Hmi **Hmi/A**
1. Nějak umírá nám láska,
Hmi/G **Hmi/F#**
my jako hejna divejch včel
Hmi Hmi/A Hmi/G Hmi/F#
jdeme dál.
2. Každej vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.
Hmi **Hmi/A**
R: Řekněte, kdopak za to může,
Hmi/G **Hmi/F#**
kdo z nás má právo něco brát,
Hmi **Hmi/A**
kdo učil lidi zlobu dýchat,
Hmi/G **Hmi/F# Hmi Hmi/A Hmi/G Hmi/F#**
kdo na vojáky chce si hrát.
3. Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.
4. A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra,že už zítra snad
budeme dál.
R:
5. Už zase umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál...

HEJNO VRAN WABI RYVOLA

```
   F                        Bb
1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
             F
   hejno vran, hejno vran,
                        Bb
   je léta pel už dávno vyprodán,
   C7                       F
   podzim se hlásí chladem jasných rán,
                          Bb
   v tom ránu prochází se sám a sám,
   C7                     F
   kdo městu dávno sbohem dal.
   F                        A7
R: A tak se touláš trávou spálenou,
                             Dmi
   nevíš, jak rozloučit se s létem,
                          Bb
   díváš se na krajinu vzdálenou,
   C7                       F
   kterés' dal celý život svůj.
2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
   hejno vran, hejno vran,
   a bílých hvězd je všude oceán,
   přece si nepostavíš pod ně stan,
   budeš spát pod širákem, jak tě znám,
   i když už podzim přichází.
R:
```

HELEN SAMSON

D
1. Silnice jsou vlhký k ránu,
Gmi D
já vzpomínám na tvý oči, Helen,
na chléb s máslem, bílou kávu,
Gmi D
tělo hebký jako trávu, Helen,
Emi F#mi
udejchanej polibek
G B^b D
se špetkou strachu, že se někdo dívá,
to zbylo ti z tvejch patnácti
E^9 Gmi D
i s úsměvem, co rozpaky zakrývá.
2. Dál jsou to vlasy žlutý tak,
že ve slunci se na ně dívat bolí,
a tváře zvlhlý od potu,
co při polibku zachutnají solí,
oči svítí v letních ránech
někdy víc než slunečnice květ,
to všechno, Helen, poukázkou je
na pár dalších spokojených let.
3. Silnice jsou vlhký k ránu
a s nima i moje oči, Helen,
vzpomínám, jaký to bylo,
stop' jsem vůz, co jede kilo, Helen,
[: oběd dám si v bistru v městě,
kam jsem vlastně vůbec nechtěl jet,
potkám tě zas za pár pátků,
pro pár dní snad nezboří se svět. :]

HERMELÍN BOBŘI / JOHN D. LOUDERMILK

```
 G         H          C                 G
R: Hermelín, Hermelín, král všech sýrů a přítel vín,
 A            D        G      C             G D
   jemnější než popelín, Hermelín, (náš) Hermelín.
        G             H              C             G
1. Tento jemný sýr má příchuť houbovou od plísně na jeho povrchu,
 A          D         G         C        G D
   vypadá jak naftalín, Hermelín, náš Hermelín.
R:
2. Správně vyzrálý má lasturový lom, nemá-li, pak ještě nedozrál,
   dejte ho dozrát za včelín, Hermelín, náš Hermelín.
R:
3. Výborný je rozkrojený, obalený a smažený,
   nemá v sobě klobásový jed botulin, Hermelín, náš Hermelín.
      G    C         G D
R: + Hermelín, Hermelín.
R:
```

HEŘMÁNKOVÉ ŠTĚSTÍ JAREK NOHAVICA

```
   G
1. Madonnu Donatella jsem zahlídl, jak zhášela svíci,
   heřmánkem zavoněla, já nevěděl, co jí mám říci,
   C                    G
   nad horizontem už mi hvězda bliká,
   C          G           Ami       D7
   ještě není moje, ještě se mě nedotýká,
   G                 Ami
   ucítil jsem vůni heřmánku,
            D7                Emi    C        G
   už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
2. Někdo mě popadl a postavil ke zdi, měsíc se dral oknem do pokoje,
   počkejte chvíli, teď padají hvězdy a jedna z nich je ta moje,
   odněkud ze tmy brnká slepý kytarista,
   polibek letmý, řekou plyne voda čistá,
   ucítil jsem vůni heřmánku,
   už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
   D        Emi          C G C G C G
R: Láska je hora, vysoká hora,
     D            Emi                 C G C G C G
   kdo z nás ji zdolá, kdo z nás ji zdolá,
   Ami               D7       G
   láska je hora vysoká, hora vysoká.
   Emi                  G
*: Venku je bláto, prší štěstí, cinká zlato,
        C                       Emi
   po náměstí s parazolem chodí lidi kolem,
                        G                       C
   na nebi ptáci, brečí dítě, tramvajáci táhnou sítě,
                  Emi
   ulicemi padají ryby k zemi,
   Ami                     D7
   nad domy, nad střechami letí smutně čáp,
   Ami                  D7
   mávám mu gerberami, sedá si na okap.
3. Herodes v bílém plášti vraždí neviňátko,
   v kamnech kosti praští a po koláčích sladko,
   pod okny na mě troubí limuzína:
   nebreč a pojď, tak zle to nezačíná,
   ach, smutky, smutky z heřmánku,
   už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
4. Ve stráních karlovických lesů červnové slunce zlátne,
   co našel jsem, to u srdce si nesu, co ztratil, mizí v nenávratně,
   na bříze na kmeni vyrostla holubinka,
   navždycky ztracený slyším, jak srdce cinká,
   ach, lásko, lásko z heřmánku,
   už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
R:
   Madonna Donatella, Madonna Donatella ...
```

HLAS KAREL KRYL

```
   Ami    G         Ami     F
1. V měsíci září, kdy jablka zrají,
      Ami     G         Ami     E
   kdy mantilu noci svit měsíce protkal,
      Ami     G            Ami      F
   když dozněla hymna, již v půlnoci hrají,
    Ami                G      Ami
   já poprvé tehdy jsem Satana potkal.
2. Ten Satan měl líbeznou postavu panny
   a nepáchla síra, však voněly květy,
   a v úsměvu něha bez jediné hany,
   jen z úst jako hadi mu syčely věty:
      C                              G
R: "Jen nech si svou duši, ta k ničemu není,
         Ami     G       Ami     E
   vždyť mnozí i zdarma ji upsali čertu,
       Ami          G          Ami      F
   však hlas - to je zboží, jež dneska se cení
   Ami                 G          Ami
   a dobře se platí - to beze všech žertů!"
R: "Já pro ten tvůj hlas jsem si ohlávku uvil
   a stráž mi ho do klece vsadí,
   a kdybys pak stokrát i andělsky mluvil,
   tvůj hlas tě zradí!"
3. Dnes jako kníže si v paláci žiji,
   mám ve stájích koně a v zahradách pávy,
   jím ze zlaté mísy a z křišťálu piji,
   jen rádio nemám a nesnáším zprávy.
4. Neb kdykoli válkou se o lásce bájí,
   když slaví se vrazi a obchody s časem,
   když svatými slovy se bezpráví hájí,
   když hlásá se lež - tedy vždycky mým hlasem.
R: Mé lůžko je měkké, však propíjím noci,
   mám z démantů bazén a ze zlata ryby,
   mám přebytek všeho, i pýchy, i moci,
   mám v paláci všechno, jen lidé tu chybí!
R: Dnes podruhé oko mé Satana spatří,
   je krásný, byť s úsměvem krysím,
   vždyť jemu dnes s hlasem i duše má patří,
   když na větvi visím ...
```

HLE, JAK SE PEROU KAREL KRYL

Emi D Emi H7 Emi

Emi D Emi D

1. Tak hle, jak se perou, jen pohleďte na ně,

Emi D G Ami

jak úplatky berou a svrbí je dlaně,

Emi C D Emi

jen pohleďte na ně, jak zatančí tance,

D Emi H7 Emi

když namísto daně jim dají kus žvance.

C D G Emi G Emi D Emi

R: Pít, klít, rouhat se víře, pak sedět v díře nějaký rok,

C D G Emi G Emi D Emi

klít, pít, co hrdlo ráčí, vždyť osud stáčí už poslední lok.

2. Tak pohleď, jak s vervou tu do sebe mlátí,
než hrdlo si servou a život si zkrátí,
tak s křikem se boulují s tupostí mezků
a páni se radují, utáhnou přezku.

R:

3. Když v hospodě pijí, tak pozor dej na ně
jak na klubko zmijí, jež zabíjí laně,
tak pozor dej na ně v té podivné době,
vždyť při této hraně jde o krk i tobě!

R:

R:

HLÍDAČ KRAV JAREK NOHAVICA

```
   C
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
   "Dobře se uč a jez chytrou kaši,
   F                   G              C
   až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
   takový doktor sedí pěkně v suchu,
   bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
    F                       G               C
   já jim ale na to řek':"Chci být hlídačem krav."
            C
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
   jíst kaštany a mýt se v lavoře,
   F               G            C
   od rána po celý den zpívat si jen,
                       F G C
   zpívat si: pam pam pam ...
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
   co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
   nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
   ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
   každý na mě hleděl jako na pytel blech,
   každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
   mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
   a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
   s nohama křížem a s rukama za hlavou
   koukám nahoru na oblohu modravou,
   kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.
R:
```

HLÍDAČI SLOV JAN BURIAN

```
 G                        C         G
1. Bez barev, bez chuti, chladní jak kov
                      C       G
   krčí se v příšeří hlídači slov,
    D                  C          G
   visí mi na ústech, ze rtů mi čtou
   D                  C         G
   a každou legraci k účtu přičtou.
2. Málo je slůvek a málo je vět,
   který by léčily nemocnej svět,
   Vybrat to pravý je obtížnej lov,
   teď ještě do toho hlídači slov.
3. Peru se s vírou jak Karamazov,
   teď ještě do toho hlídači slov,
   ptám se jich, co bych moh' špatnýho říct,
   a voni mlčí, snad nevědí nic.
4. Kolik je na světě hladu a vdov,
   teď ještě do toho hlídači slov,
   [: kolik je naděje, smůly a běd,
      a já mám vybírat ze slov a z vět. :]
```

HLÍDEJ NEZMAŘI / PEPA ŠTROSS

```
  A       D        A  H      D       A
1. Hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně,
           D        A  H          D         A
   hlídej, hlídej si mě líp než mlíko na plotně.
       E             D        A
   Jsem na bodě X, možná na nultém,
  E              D          E
   nic novýho, lásko, pod pultem,
  A       D        A  H      D       A
   hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně.
2. Hlídej, hlídej můj stín, slunce už má namále,
   hlídej, hlídej můj splín, ať je fajn a tak dále.
   Obloha má duhovej límec
   z Heřmanova Městce po Hrochův Týnec,
   hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně.
3. Líbej, líbej si mě, počti si mezi řádky,
   líbej, líbej si mě, pak budu se držet zpátky.
   Mám sto chutí říct doma pod kulmou,
   že pusu dám všem, co neuhnou,
   hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně,
  H      D       A   H      D       A        G# A
   potichu a ochotně, potichu a ocho-tiše a ochotně ...
```

HLÍDEJ LÁSKU, SKÁLO MÁ NEDVĚDI

C G7 C
1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
F C
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
F C
já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
G7 C
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.
C G7 C
R: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
F C
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
F C
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
G7 C
víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.
2. Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.
R:

HLUCHONĚMÁ ZEM PAVEL DOBEŠ

E H7 E E7
1. Když vlaky jedou a škvíry mezi kolejemi
A H7 E E7
připomínaj' rytmem synkopy,
A H7 E E7
[: kamarádi opouštějí zemi,
A H7 E
a já jsem zůstal tady, v srdci Evropy. :]
2. Ani nevím, co je to ta estetika,
nač si kazit zdraví otravou,
[: vždyť pražský orloj zatím eště tiká
a voda teče Vltavou. :]
3. Každý rok z tý země někdo zmizí,
přemýšlím, kam vedou koleje,
připadám si často jako cizí,
včera odjel další, a nic se neděje.
4. Je nás o jednoho míň a vekslák stejně dobře prodal marku
a další kilo heroinu vyčmuchali celníci,
soused fackuje svou ženu v parku,
kdyby aspoň z toho piva někdo sundal čepici.
A H7 E E7 A H7 E E7
R: A jen od Jakuba zvony zvoní, a nikdo neslyší mosazné tóny,
A H7 E E7 A H7 E
a jen od Jakuba zvony zní, a nikdo je neslyší.
5. Jsem jeden z lidí v hluchoněmé zemi,
slepé střevo v srdci Evropy,
prozatím to ujde, daří se mi
neposlouchat zvony, nevnímat synkopy.
6. Jsem jeden z lidí v hluchoněmé zemi, slepé střevo v srdci Evropy ...

HLUPÁCI JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
          Ami                 Dmi
1. Nevím, jak bylo dřív, ale dnes je to tak,
        G                   C
   že na každý verš je jedna fráze
      Ami              E
   a na každého moudrého jeden hlupák
                         Ami
   a tak žije svět v rovnováze.
2. Tohle pravidlo hlupákům žluč obrací,
   neboť poznat jsou zblízka i zdáli,
   všichni křičí na ně: Hlupáci, hlupáci!
   a ta ostuda hlupáky pálí.
3. Aby hlupák se nemusel červenat víc,
   aby každý se mohl něčím chválit,
   každému moudrému jednou, z ničeho nic,
   na čelo nálepku dali.
4. Tenhle systém se ujal, je poznávací
   a laciný při vší té bídě,
   na moudré křičí se: Hlupáci, hlupáci!,
   no, a hlupáky zas není vidět,
    E    Ami    E    Ami
   není vidět, není vidět.
```

HNED TEĎ NEZMAŘI

Ami D C E
1. Jestli chceš, stáhnu tě z kůže teď hned,
Ami D C E
předvedu zázrak a hleď,
Ami D C E
natáhnu tě v tobě a stydne mi krev
Ami Emi Ami Emi Ami
a mám tě, mám tě, mám.
2. Potají stárnem, tak vyskoč a leť,
určitě přistaneš sám,
křídla na půjčku nám poskytne svět
teď hned, teď hned, teď hned.
Dmi
R: Kdo se nebojí, slyší trávu růst,
Ami
jen když neprší z nebe zlatý déšť,
Dmi
kdo je hladový, snese dlouhý půst,
C E
a já počítám dluhy na haléř, co s tím?
3. Hodiny tikají tik-ťak a dost,
kdepak se zastavil čas,
zvoník to sbalil a vyhodil most,
ten v nás, ten v nás, ten v nás.
4. Od křídel ke snům je už jenom krok,
cupitám vesele dál,
zázrak se nestal a já jsem ten cvok
i král, i král, i král.
R:
5. Ohníček hasne, tak přilož a pojď,
křídla si dáš pod polštář,
ukaž mi cestu a po ní mě voď,
kam znáš, kam znáš, kam znáš,
Emi Ami Emi Ami Emi Ami
[: kam znáš, kam znáš, kam znáš ... :]

HO HO WATANAY ŽALMAN

```
   D                    C           D
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
             C            G           D
   dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.
   D              C     D
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
         C         G        D
   ho ho Watanay, kiokena, kiokena.
2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
   vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.
R:
3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
   má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
R:
4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
   vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.
R:
R:
```

HODINY PŘÍBUZNÍ

```
          G
1. Tak jak koukám na hodinách,
             C                 Emi
   že jestli jdou, tak jsem se splet',
      C            G
   nemáš aspoň odvahu brnknout,
          Ami                D
   abych tu nestál a mrznul jak led.
2. Počkej, holka, kluků je málo,
   no co by to stálo, "promiň" mi říct,
   nemáš aspoň odvahu brnknout,
   abych tu nestál a nemrznul víc.
      G                Hmi
R: Víš, holka, horší než mráz
             G7                        C
   je poznání zas, že jedna, co jsem měl rád,
   Edim            Ami     D         G
   s důvěrou zametla, láska už odkvetla nám.
3. Stoupla sis na špičky, tam z naší uličky
   ved' jsem si tě pomuchlanou
   a smutnou, že nestačil den,
   sotva jsme začali jen, noc končí "nashledanou".
4.=1.
       Edim            Ami     D         G R: + s důvěrou zametla, láska
už odkvetla nám,
       Edim            Ami     D         C G
     s důvěrou zametla, láska už odkvetla nám ...
```

HOLÁRYJÓ KAREL KRYL

D A7
1. Někdy se mi zachce novinářských kachen,
D D7 G
ale Tereza chce se mnou "Liebe machen",
D A7
bejt tak trochu mladší, zvládnul bych tě, ženská,
D G E7 A7
takhle sjedu radši do Těžkoslovenska,
D A7 D
takhle sjedu radši do Těžkoslovenska, holáryjó!
2. Škodovka se blíží ke Karlovým Varům,
oči se mi klíží: třicet mařen za room!
I pro pána Jána, i pro páma Klause:
slova nadepsána "Zimmer frei mit Brause",
slova nadepsána "Zimmer frei mit Brause", holáryjó!
3. V hospodě mi dají Schweineschnitzel natur,
na opravně mají Autoreparatur,
marně hledám bytnou, Frantík, Pepík, Vilík
v pasáži mi špitnou:"Junge Mädchen! Billig!",
v pasáži mi špitnou:"Junge Mädchen! Billig!", holáryjó!
4. Křečkové a sysli jsou tu jako vždycky,
mně to ale myslí neekonomicky,
jsem zas mezi svými, kdekdo kapsu mastí,
zvolna dochází mi, jak je to s tou vlastí,
zvolna dochází mi, jak je to s tou vlastí, holáryjó!
G D
*: Je mi z toho nanic a mám z toho srandu,
G E7 A7
zajódluju z hranic: Sláva Vaterlandu!
D A7 D
Zajódluju z hranic: Sláva Vaterlandu!, holáryjó!

HOLKA MOJE ZLATÁ JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

Ami **E** **Ami**
1. Holka moje zlatá, neroň pro mě slzy,
Dmi **G** **C**
kamarádi moji, zaplaťte můj dluh,
A7 **Dmi** **Ami**
písně, co jsem zpíval, ať teď pějou druzí,
E **Ami**
a mým nepřátelům vyřiďte: těbůh.
2. Budete mi chybět, budete mi scházet,
kytaru mi berou na pár let,
skončily se toulky po nebeské dráze,
luna nemá nárok, slunce jakbysmet.
3. Skončila se volnost, skončilo se právo,
jedna tvrdá pelest, čtyři holé zdi,
já nemám nárok vlevo, nemám nárok vpravo,
zbyl jen kousek modré oblohy, zbyly jenom sny.
4. Sny o tom, jak vyjdu přes dveře otevřené,
kytaru mi vrátí před branou,
kdo tam bude čekat, kdo nezapomene
a kdo zazpívá mi na přivítanou?

HOLKA OD KONÍ DEVÍTKA

```
            Emi
1. Pro vlasy rozcuchaný z naivních snů,
         A          C
   svobodu větru na tvářích,
           Ami              Hmi
   možná jsem zapomněla něco ti říct,
              Emi
   a najednou je pozdě,
   pro lásku koní, krásu všedních dnů
         A              C
   na kontě mám zase jeden hřích,
        G                    C                   Hmi H7
   pozdě se omlouvat, že ublížit nechci ani jednomu z nás.
           Emi              D                   C
R: A jak ty bláznivý koně chci dohonit slunce, když zapadá,
          Ami                 D/F#                   G H7
   písničku kolejí, který se tam někde v dálce snad setkají,
           Emi                 D                     C
   chci tiše zpívat a hrát jenom pro ně, než prach na ni napadá,
      Hmi                                H7
   a zapomenout, že se ještě někdy rozední,
            Emi         C
   kolem hlavy mám svatozář holky od koní,
          Ami       H7                                  Emi
   když zavírám oči a doufám, že předhoním aspoň o kousek čas.
2. Ztracená v rozpacích, když o tobě sním
   a do těch snů se mi připlétá
   i vůně potu a zkosenejch trav,
   a pak se tiše vytrácíš,
   stejně po dnech krátkejch vteřin štěstí,
   po nocích hlídám telefon,
   a krabice na sny pro hloupý holky nezvoní.
  Emi          C                                Ami
R: + dráhy čar osudu odkloním, a příště, až se probudím,
             H7                        Emi E
     možná to budu zase já, tak jako dřív ...
```

HOLKA Z VĚTRNÝCH HOR DEVÍTKA

```
   D       C                    D
1. Z Větrných hor přicházíš a já se cítím jak král,
  C                 D         A            G
  kámoško nalezená, ve vlnách jihočeských trav,
  D          C                          D
  pevná jak vzdor hradních zdí, něžná jak píseň, co psal
   C                 D          A                G
  pro holku milovanou vesnickej kluk, stejnej jak já.
   G                                            D
R: Smíš se obléct do tmy města, pořád stejná zůstáváš,
   G                                           D
  smíš si obout velká gesta s vírou, že se předěláš,
             Emi          G            D
  jsi stejná holka jako dřív, z hor Větrných.
2. Já moc dobře vím, jak je fajn, že holky jako ty jsou
  a že je občas můžem mít, jako má básník múzu svou,
  před rozedněním v náručí do spánku nás odnesou
  a kouskem svýho srdce zahřejou jarním loukám klín.
   G                                            D
R: Smíš se obléct do tmy města, pořád stejná zůstáváš,
   G                                           D
  smíš si obout velká gesta s vírou, že se předěláš,
   Emi                   A
  stejně jsi stejná jako dřív,
  C                                        D
  rosou pokřtěná na vílu větrem ošlehaných skal,
    C                                           D
  z jarních potoků svou sílu snad ti Bůh do vínku dal,
             Emi          G            D
  jsi stejná holka jako dřív, z hor Větrných.
```

HOLKY NEDVĚDI

```
      Hmi                        Hmi/A
1. Malý čísla černejch šněrovacích bot,
                     Hmi/G
   co se těžko sehnat daj',
         Hmi                  Hmi/A
   dřevěný korálky a na širokým pásku
              Hmi/G
   v kůži nůž a čaj.
        A
R: Trochu bezbranně, ale s odhodlanou touhou
        D            G      D
   hledat na slunci si místa svý,
        Hmi              Hmi/A
   prostě něco dělat, být, žít,
                  Hmi/G
   a že jsou holky, co má bejt?
2. Ne, nestřídaj' se po nocích,
   to jen čísi špína vylévá se z hloupých hlav,
   kluci sbalej' se a jedou,
   a holkám připomíná kdekdo slušnost, cit a mrav.
R:
3. Velký košile, to po tátovi, když vojančil,
   stejný bágly, co ti vodřou prst,
   pár dívčích starostí, znáte to, není o co stát,
   prstýnek a pláče hrst.
R:
R:
```

HOLKY JDOU GREENHORNS / B. OWENS

```
 E                          H7
R: Holky, holky jdou, to je k zbláznění,
                            E
   holky, holky jdou, mám zas mámení,
                          A
   teď nedají mi spát, budu se jich bát,
        E                          H7     E
   zas ty holky, holky jdou do mejch snů se cpát.
 E                          H7
1. Každou znám a dobře vím, co dál mi budou chtít,
                                  E
   prej sliboval jsem každý, že jen ji si chci vzít,
                              A
   ta blondýna je zlá, ta černá nervózní
      E                      H7        E
   a ta malá bude lkát, že jsem měl žít s ní.
R:
2. Jen polštář je mým štítem, když dvě další ke mně jdou,
   ta první z nich je mladá, má pihu kouzelnou,
   tý slíbil jsem jen klid, lásku, dětskej ráj,
   a tý druhý velkej dům, casino a stáj.
R:
3. Ten hrozně těžkej sen, to neustálý mučení
   teď končí, když mě probudilo silný zvonění,
   to nezvoní mi v uších, to někdo chce jít k nám,
   a tak hop z postele ven a dveře otvírám.
R: Holky, holky jdou, to je k zbláznění,
   holky, holky jdou, to není mámení,
   teď zaplavujou dvůr, už to není sen,
   [: ty mý holky, holky jdou přát mi dobrej den. :]
```

HOLKY Z UTOPIE VLASTA REDL

```
   Ami              E
1. Přistály v talíři na střeše radnice,
  C                      G
  našly si nás snadno po vůni slivovice,
  E                        Ami             Cdim
  vrhly se nám kolem krku, polibky nás dusily,
  Ami                          F                 E         Ami
  jak ty zlaté rybky jsme jim po třech přáních splnit musili,
  E(-)         Ami(-)
  než nás pustily.
  Dmi     G               C
R: Byly to holky z jiných planet:
  Dmi    E             Ami
  Anča, Božka, Karin, Žanet,
   Dmi      E           Ami      A7
  přiletěly za náma až z Utopie, jé,
  Dmi                          E
  a že všechno platí, co kdo sní a vypije.
2. Povláčili jsme je po celej Moravě,
  víno brali v Znojmě, padali v Ostravě,
  a ty holky s náma dokázaly držet krok,
  na ledacos sme byli zvyklí, ale tohleto byl pro nás zážitok.
R:
R: Takové holky u nás nenajdete:
  Anča, Božka, Karin a Žanette,
  byla to láska, co už nikdo nezažije,
  ogaři z Vizovic a cérky z Utopie.
3. A tak to šlo týdny, až přišlo to ráno
  a jeden po druhém jsme řekli svoje "ano",
  odlétly v talíři rovnou od radnice,
     Ami                      E                    F E Ami
  v bílých šatech s vlečkou, nespatřili jsme je více ...
```

HOLÚBEK A HOLUBIČKA — VLASTA REDL

E^b B^b
1. Viděla sem mého
E^b B^b
Holúbka sivého
C $C^{7\,4SUS}$
Letěl k mořu
C^7 B^b E^b
Počkaj mňa můj milý
C F^7 B^b E^b
Můj holúbku sivý
F^7 B^b
Půjdem spolu

2. Holubičko sivá Si-li eště živá
Jak sa míváš Si-li v řečách stálá
Lebo sas vydala
Lebo čekáš
3. Ja sem sa nevdala
Na tebja čekala
Sivý sokol Pro tvé peří hladké
Vrkotání sladké
Nemám pokoj
4. Esli fa nenajdu
Já ťa hledat budu
U chodníčka
Kady ludé půjdú
Já sa pýtat budu
Na Janíčka

HOLUBÍ DŮM JIŘÍ SCHELINGER

Ami G Fmaj^7 Emi^7 Ami
1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
G Fmaj^7 Emi^7 Ami
stával v údolí mém starý dům.
C G C G C
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami G Fmaj^7 Emi^7 Ami
měl jsem rád holubích křídel šum.
2. Vlídná dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.
Ami A^7 Dmi G C Ami
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Dmi G C
míval stáj vroubenou, bílý štít.
A^7 Dmi G C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
Dmi Emi Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.
3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.
R:
Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům ...

HONEC KRAV RUDOLF CORTÉS

```
    Ami                    C
1. Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
     Ami                      C
   den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,
    Ami                        C            Ami
   tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
        F                          Ami
   když z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát.
    Ami  C          Ami      F               Ami
R: [: Jipijaej, jipijajou, to přízraky táhnou tmou. :]
2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
   a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
   oblohou se neslo jeho kopyt dunění
   a za ním jeli honci až k smrti znavení.
R:
3. Ti muži byli zsinalí a kalný měli zrak
   a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak,
   proudy potu máčely jim tvář i košili
   a oblohou se nesl jejich jekot kvílivý.
R:
4. Tu jeden honec zastavil a pravil:"Pozor dej,
   svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
   bys' nemusel pak po smrti se věky věků štvát
   a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát."
R:
R:
```

HONOLULU KAMELOT

```
   A       D          E D
1. Letecká linka do ráje
     A          D         E
   k ostrovům slunné Havaje
   A       D           E
   nabrala kurs vlastní osy,
   D          E         A
   tam holky plavky nenosí.
2. Na pláži Beach Boys čekají,
   banány z palem padají,
   na runway Boeing dosedá
   a slunce pálí, to se má.
   E        D         A
R: Honolulu, ukululu, tohle mám rád,
     E            D              A
   whisku na ex, mulatek sex si můžu přát,
                           E        D      A
   reagge, reagge, reagge, Honolulu, ukululu.
3. Mulatka záda natřela,
   paprsky pustím do těla,
   žraloci lidi nežerou,
   hlídaj' je skrytou kamerou.
4. Černoch, co dělá zmrzlinu,
   zdarma ji dává každýmu,
   vše už je v ceně letenky,
   co neplatí pro manželky.
R:
5. Všichni tu tančí reagge styl,
   ani jsem kolu nedopil,
   tři holky plavky stáhly mi,
   třely mě ňadry velkými.
6. Tu náhle signál budíku,
   vytáh' mě z pláže rovníku,
   městskou dopravou za kačku
   jedu vorazit štípačku.
R:
```

HONZÍK NEDVĚDI

C Ami G C

C **G**^{7}

1. Prsty otlačený od řemínků, náplast na patách,

C **Ami** **G**

prach až pod víčkama, sluncem znavený,

F

čekaj' na nádražích na lavičkách,

C **Ami** **G**

až pojede jim ten správnej vlak.

2. Šátky na krku a širáky a páry těžkejch bot,

podle doby název pionýr či skaut,

co je po jménu, chtěj' na chvilku

si vlastní život do svejch rukou vzít.

Ami

R: Přišli zpívat jen a hrát,

G **F** **C**

trochu si postěžovat, že se jim moc stejská,

Ami

že tak strašně máme práce,

G **F** **C**

že už nezbývá nám na ně vůbec čas.

3. Vážný, až by člověk brečel, čelem do zdi narážej',

potom s natlučeným nosem zase dál,

s léty mnohý člověk pochopí

a radši zapomene to, co tolik chtěl.

R: **C Ami G C**

HOPSINKY NEDVĚDI

A
1. Sundej kabát, sedni si sem k nám
E7
a mlč a poslouchej a vem si hopsinku, co mám,
my jsme se sešli, abysme si hráli,
to víš, co starostí je teď,
A
tak jestli chceš si s námi hrát, dej ruce na stůl a seď.
A
R: V kytarách zapláčou si Bílý skály
a na nich pampelišek žlutej květ,
D7
přijde i kovboj, co mu bůhvíproč říkaj', že už je poslední,
tak na zdraví a na umění brečet,
A
aby nám Montgomery zpíval dál,
E7
je lepší protloukat se, nežli někde brečet,
A A7
prosit o kostku cukru, co dá král.
2. Když neumíš zpívat, pískej nebo tluč,
nebo si do kuchyně skoč a dvě lžíce si puč,
v Rikatádu dělej třeba koně,
v Panence řetízky a tak,
nebo si lehni na stůl, zavři oči, spi a dělej Mrtvej vlak.
R: A E7 A
R:
R:

HORY PŘÍBUZNÍ

*: Ne, nemusíš mluvit, jen trochu se bát,
jazyk si lámat, zkoušet to hrát
na moji důvěru, co vydržím snad.

Ami **C**
1. Hory nepřicházej' k horám, tak jak nepřijdeš ty,
G **F**
doma sedím, fotku tvoji, sevřený rty,
B^{b} **F** **Ami**
nepovolím, na to tě mám, mám moc rád.
2. Tak tentokráts' to přehnala, už mám toho dost,
tvý zvyky holky, co si na mně léčí zlost,
nepovolím, na to tě mám, mám moc rád.

D
R: Ne, nemusíš mluvit, jen trochu se bát,
F
jazyk si lámat, zkoušet to hrát
G
na moji důvěru, co vydržím snad,
Ami
tak to tedy ne.
3. Láska, to je nebe něhy, úcta a strach,
že ublížíme druhému jen slůvkem "snad",
hladina, kde může jen vážka tiše si hrát.
4.=1.
R:
R:

HORY A NÍŽINY RANGERS / B. GIBSON

D D/C G D D/C G D

1. Na horách vždycky je starostí víc,

Hmi F#mi A

slunce tam svítí, když dole je stín,

D F#mi G A

my v horách jsme rostli, a pak byl čas jít,

D D/C G D D/C G A

stonaví láskou do údolí žít.

2. Život se najednou rychle změní,
   v nížinách barvy jsou tmavošedý,
   a my, co jsme ve městě, vím akorát,
   že se mi o kopcích může jen zdát.
3. Tam v kopcích, tam za tou vysočinou,
   mráčky jak peří tu lehce plynou,
   tam život se probudí, přísný je řád,
   ale vešel mi do duše víc, než chci já.
4. My na horách neznáme tepanou mříž,
   nábytek děláme z dubů a bříz,
   když sejdem se, tak máme v stodole bál,
   přál bych vám zažít náš výroční bál.
5. Na horách vždycky je starostí míň,
   slunce tam svítí, když dole je stín,
   snad brzy to přijde, že překročím práh,
   zase se vrátíme žít na horách.

HOSPODA BEZ PIVA GREENHORNS / G. PARSONS

```
     C                    Dmi
1. Je smutný sám tábořit v pustým buši,
     G                         C
   kde jen dingů skučení zní do uší,
                            Dmi
   však na tom se shodují všichni zdejší,
    G                              C
   že bez piva šenk je to nejsmutnější.
2. Znám záplavy, bouře i požár v buši,
   i hrůzy, co nechaj' ti stín na duši,
   však na tom se shodují všichni zdejší,
   nálevna bez piv je nejhrůznější.
3. Přijde honák a sotva se šine přes práh,
   písek a slunce žár hrdlo mu stáh',
   jeho úsměv se v nestvůrnej škleb promění,
   když mu výčepní šeptne to nadělení.
4. Pak se připlouží tulák a není mu hej,
   je prachem a mouchama voblepenej,
   když se dozví, tak proklíná všechny zdejší,
   že i v pekle jsou k pocestným zdvořilejší.
5. Náš kovář se šourá zas k chatrči svej,
   je poprvé v žití komplet střízlivej,
   žena šťastně naň hledí jak na zjevení,
   on temně ucedí: pivo není!
6. Pes z hospody vyje a ježí svou srst,
   jak každej ho načutne, když zjistí půst,
   i já už se proklínám, že jsem sem lez',
   v nálevně bez piv se bojí i pes.
7.=1.
```

HOSPODA SVĚT VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

C G#
*: V špinavým průjezdě, kde páchne to močí,
C Emi Dmi7 G
kde mají kočky svůj večerní fet,
C G#
pár stálých holubů se dokolečka točí,
C F C G C G+
tohle (tady) je, vážení, hospoda Svět.
C F Fmi
1. Pět stolů ze skládky a Mozartova busta
C A7 Dmi7 G
na starým piáně, co nenaladíš,
Dmi7 G C Gdim
tady se dopředu nezamlouvaj' místa,
F C G# G C
o pěknou frajli tu nezavadíš.
2. Jako nahá pravda petrolejka svítí
na život s razítky od mušinců,
a nikde vázy, natož ňáký kytky,
jenom pár pohlednic z chudobinců.
3. Potkáš tu pošťáka, co jako na potvoru
dvacet let nedoručil veselej list,
a každej pátek chodívá na kontrolu
František z kotelny, co neumí číst.
4. Cikánská madona, včera ještě dítě,
ví toho vo životě setsakra dost,
mrzutej malíř, co chcípá na úbytě,
má jen svý psisko a psisko svou kost.
5. A zatím za oknem prý někde kvetou louky,
někde se milujou a někdo mačká spoušť,
co je to za kecy, že voňavý jsou holky,
náš svět je smradlavá, šedivá poušť.
*:

HOSPODA U DAVIDA — VLASTA REDL

```
  C         G          C
1. V hospodě na náměstí
      G                A
  Můžete při troše štěstí
         D             G
  Sehnat místo u stolu
                       C
  Sednout si na lavici
        G                A
  Dát si pravou kyselici
         D         G  G
  A nebo rum a kofolu

  C        G         C
2. Říká se tam U Davida
       G            A
  Klasická třetí třída
        D                  G
  Zákaz her s výjimkou domina
                      C
  A když je někdy pod psa venku
        G             A
  Hospodský též dá si sklenku
           D    G        C  C
  Přisedne k vám a vzpomíná

  H
   3. Jó je to téměř k nevíře
      E
   Já býval slavným kumštýřem
   H                       E7   E7
   Zpíval a napříč flétnou hrál
  H
   Procestoval kraje cizí
   E            A
   V rozhlase a v televizi
  C          D
   Každej mě znal

  H
4. A holky krásný jako břízky
   E
   Nosily mi z domu řízky
  H                          E  E
   Po koncertě rovnou do šatny
  H
   Za podpisy do cancáku
   E           A
   Lezly mi až do spacáku
  C          D             G
   Ale to je dnes už neplatný

5. Pak se napije a kývá hlavou
   Jakoby přemýšlel
   Nad zašlou slávou
   A je ticho a jen pendlovky jdou
   Pak vstane a jde za své pípy
   A za chvíli už zas vtipy
   Rozléhají se hospodou

6. A když nese další várku
   Jak děda Mráz s nůší dárků
   Štamgastům se oči rozzáří
   Co tam po odjezdu vlaků
   Hned si dají po panáku
   Tržba se dnes jistě vydaří

7. Jo je to dnes až k nevíře
```

Že ten chlap býval slavným kumštýřem
Zpíval a napříč flétnou hrál
Procestoval kraje cizí
V rozhlase a v televizi
Každej ho znal...

8. A teď tady pivo točí
A dojetím mu vlhnou oči
Když sem přijdou kluci s kytarou
Stojí v teskném zamyšlení
A hosté mizí bez placení
A říkají si že je zas pod párou

9. Až někdy navštívíte Vizovice
Zaparkujte u silnice
Tož tam co je těch nejvíc obchodů
Rozhlédněte se vpředu vzadu
A nemáte-li oční vadu
Uvidíte hospodu

10. Když se zeptáte na hospodského
Dovíte se od každého
Že je to notorický lhář
Ale já ho viděl jednou v květnu
Jak tam stál a v ruce flétnu
A kolem hlavy kolem hlavy
Vám měl svatozář

HOSPODSKÁ KAREL PLÍHAL

G

1. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci

D

pod rukama malíře, co vypil čtyři deci,

G C A7 D G C

ohořelou zápalkou si kreslí malý domek,

G C G

vedle domku zahrádku a na zahrádce stromek,

C G D C G Ami C G D Cmaj7 D G

pam padam ...

2. Po dvou dalších půldeci se malíř stává snílkem,
na zahradu přistál talíř a Marťan s tykadýlkem,
strká nosík do hlíny, on pozoruje broučka,
odpusťme to malíři, že v mládí hltal Součka,
pam padam ...

3. Než si stačil malíř z láhve další dávku odlít,
Marťan skončil bádání a zase někam odlít',
na ubruse zůstala je propálená čára
od plazmových motorů, anebo od cigára,
pam padam ...

2'. Po tomto tvůrčím vypětí si dává další deci,
na zahrádce přibyl králík, motýli a šneci,
na obloze sluníčko a pod ním záhon růží,
pak si malíř odskočil tam, kam chodívají muži,
pam padam ...

3'.=2.

4'.=3.

5'. Na hospodským ubruse se stejně dějou věci
pod rukama malíře, co vypil osm deci,
na zahradu snes' se náhle opravdickej liják,
to není změnou počasí, to způsobil ten dryák,
pam padam ...

HOTEL HILLARY POUTNÍCI

```
            Ami
1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
   F             G                Ami
   máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
   jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
        F                  G             Ami
   jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.
       F
R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
        Dmi             D
   zahodili lampióny a našli hospodu,
        F
   ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
      Dmi                    D                           Ami
   a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.
2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
   pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
   slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
   a cenzoři nám kázali vo správným umění.
R:
3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
   a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
   ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
   a já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.
R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
   zahodíme lampióny a najdem hospodu,
   a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
   a žádostivost těla a pak radost z volovin, [: a ta nám zbejvá. :]
```

HRACÍ STROJEK KAREL PLÍHAL

A E F#mi D
1. Nad svátečním pitím čekáš, kdy už chytím,
C D E4sus E
kdy už jiskra přeskočí,
A E F#mi D
náhle mezi řečí ve tmě ruka něčí
C E A
zlatým klíčkem otočí.
2. Stává se to zřídka, čas jak stará zídka
na prášek se rozdrolí,
pán se dvorně klaní, k tanci vyzve paní,
roztáčí se soukolí.
F A F C
R: Tiše cinká strojek hrací, tóny hodné mistra skláře,
F A F C E
mizí v dálce kdesi v mracích, kde se rozpouštějí v páře.
3. Pán se stále klaní roztančené paní,
nic jinýho neumí,
ač má v hlavě zmatky, kolečka a drátky
jeho vášně utlumí.
4. Tak jí aspoň znova šeptá něžná slova,
ona se jen usmívá,
ve strojku to chřestí, zvonivýho štěstí
pomaloučku ubývá.
R:
5. Poslední dvě noty zpité do němoty
mizí na dně skleniček,
pán se ohnul v pase, a tak skončila se
krátká láska na klíček.

HRAD NEDVĚDI

```
     E
1. Ráno otevřel jsem okno ven, tak bílej den,
        A                  E
   že jen nevěstu, a moh' se brát,
   na stromech špičky stály nepohnutě, koukaly ven
     F#                   H
   jak nad Vltavou Pražskej hrad,
        E
   ráno je naděje, co neumírá před polednem,
      A                G#
   když do oběda nevyjdeš ven,
          A                   E
   jukneš se na teploměr nálady a podle pole
     H              E
   s novinama začneš den.
                 A
R: Co člověk nemá, má, a nedá pokoj déšť, déšť tě shání,
                E
   co může nedat, dá, rovinu hledá na rovině plání,
                     H
   jak smířit radost i stesk, a Boha na nebi, hej, hej,
                    E
   když se mu u srdce blejská.
2. Ráno otevřel jsem okno, byl tak černej den,
   že jen nevěstu, a do pekla moh',
   tak rychle vyjít a po ulicích nasbírat vzdor,
   co vrší se jak v létě stoh,
   moudře se otočíš a za vrátkama pohladíš den,
   do oběda času dost,
   jak z jinýho století, jak vnucenej sen
   si připadáš, jak špatnej host.
R:
R:
R:
```

HRAJU DÁL SAMSON

```
   Ami                              F7
1. Kytara se mnou učňovský prošla léta,
   Ami                              F7
   vojenský taky, dávno je po nich veta,
     E                   Ami
   splnilo se mi přání, to když jsem propad' hraní
      F7                        E
   a mával kytarou jak mistr světa.
2. Možná i mohla za moji první lásku,
   i když jsem hrál jen písničky opsaný z pásku,
   pak psal jsem vlastní pro ni, my love že létem voní,
   a marně hledal pro rým správnou hlásku.
    C
R: Vím, že má pro nás velkej význam
                            Dmi7
   do rána hrát, a rád to přiznám,
               G7      Dmi7       G7
   dumky večerní když ráno rozmělní,
     Dmi7                        G            G7
   spát jdu na zem, tlačí záda, prsty bolí, hlava padá,
    C
   dál budu zpívat, na co stačím,
                          Dmi7
   nespěchám nikam, není za čím,
                    G7     C            Ami
   když kolem poledne mě slunce nadzvedne,
     F          G7          C
   hraju dál a nohy sotva vláčím.
3. Anglicky řval jsem, se třemi akordy vyšel,
   smál by se jistě Angličan, kdyby mě slyšel,
   k češtině jsem se vrátil, pubertu čas když krátil,
   dobrý to bylo, s léty jsem na leccos přišel.
4. Že je to fuška, když mají ladit dva hlasy,
   a není nutný mít půl metru dlouhý vlasy,
   že je to prostě krása, když přesně šlape basa
   a zrovna teď že je to ono, no teda asi.
R:
```

HRÁLA MI JULII VLASTA REDL

```
        G                        Dmi
1. Byla noc, na černou Ostravu sníh se tiše snášel,
         Ami                  Cmi          D
   z baru Fénix vedle divadla vyvádějí Mikuláše,
            G                          E4sus
   nahoře v bufetu už se svítí, paní Květa dělá hercům čárky,
       Ami                      Cmi                D
   a já dole, už bez role, volám nahoru:"Kdo měl ty párky?"
         G                Dmi       G
R: A ona hrála mi Julii a hrála Desdemonu,
        Ami             Cmi         D
   hrála Roxanu, Taťánu, Médeu a Antigonu,
        G                Dmi           E7
   hrála Dorotku, Justýnu, Ofélii, Messalinu,
      Ami     Hmi         D4sus D
   a já role podle ní bral.
2. Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády,
   stála s ním, naštěstí otočená ke mě zády,
   tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už nějak zkrátil,
   ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné mlátil.
        A                     Emi                    A
*: A pak konečně spolužák trhá noc na devět třídních knih
             Hmi                                     E
   a černá s bílou se usmíří, pane, pane, že jste v Blížencích?
          A                     Emi               A
   Hleďme, čas trhnul oponou, tak ať si taky trhne nohou
             Hmi                        G             E
   se všemi dramaty a fraškami na tělo milencům za výlohou.
                D                 Ami       D
R: Vždyť každá hrála jen Julii a hrála Desdemonu,
        Emi                Gmi           A
   hrály Terezku, Dorotku, Justýnu a Antigonu,
             D
   kdo by si nezahrál pro trochu vzrušení,
        Ami              D
   konec sázek jedna k miliónu,
      Emi    F#mi      G
   a já ani nezatleskal.
    A              Emi
3. Noc, Ostravou sníh se snáší,

      Hmi            Dmi       E
   z baru se motají další Mikuláši,
       A             Emi            A
   je noc šestého, prosinec rozdal dárky
      Hmi                                G                  E
   a nahoře se pořád svítí, tak křičím do oken:"Já měl ty párky!"
         D        Ami     D  Emi     Gmi A D
R: A ona hrála Julii, Desdemonu, Roxanu,
        Ami D     Emi     Gmi
   Maryšu,  Marfušu, Kaťušu,
    A        D        Ami D          Emi
   Cicciolinu, Eyrovou,  Makepeacovou,
            Gmi A           D        Ami          Emi
   Bovaryovou, d'Artagnanovou, Popelku, Zlatovlásku,
         Gmi A      D
   Jasněnku,  ježibabu ...
```

HRÁŠEK NEDVĚDI

```
        E
1. Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí
   a pokřik racků šel už spát,
     A                            E
   tak utekla nám láska, jó, to se stává,
    F#7                        H7
   a najednou tě, holka, nemám rád.
      E
   Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků
   a prožárlenejch hloupejch scén,
      A                            E
   tak někdy zase brnkni, jó, to se stává,
         H7                  E
   prostě táhne mě to z kruhu ven.
     E
R: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,
             A                  E
   pár stromů, ohniště a tunel a trať,
   a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',
          A                          E
   a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať.
2. Jak nabobtnalý klíčky hrášku
   byly cíle tvý, a já chtěl víc,
   já předělat chtěl svět, jó, to se stává,
   kolik bylo nás, a stále nic.
   Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,
   a do zrcadla zkoušej řvát,
   jó, utekla nám láska, jó, to se stává,
   a najednou tě, holka, nemám rád.
R:
```

HRÁZ NEDVĚDI

G Gmaj7/F# Emi
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G Ami
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D7
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G D7
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G Gmaj7/F# Emi
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G E
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C Emi
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 G D7
svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

HRDINA NEBO DEZERTÉR JAREK NOHAVICA

Emi

1. Nad zemí zjizvenou zákopy létají vrány,
Ami
žížaly vylezly po dešti z podzemních děr,
G **H7**
mužové zalehli na místo, začal se okamžik nejistot:
Ami **H7** **Emi**
kdo z nás je hrdina a kdo je dezertér?
2. Poručit srdci, ať nebouchá, ať jen tak cinká,
čapku si ozdobit vějířem bojarských per,
hlava, ať hlava nic netuší, že rukama sahám si na duši,
jestli jsem hrdina anebo dezertér.
3. V batůžku na zádech nosíme fotky svých blízkých,
střelka jde na jih a my musíme na sever,
nad hlavou ohňostroj zuří, ne, ještě nechce se umřít,
ani jak hrdina, ani jak dezertér.
4. Prokleté období lásek a nenávisti,
proč jsi mi, Fauste, řekl:"Sáhni a ber!",
po dlani žížala leze mi, a já chtěl dožít zde, na Zemi
trochu jak hrdina a trochu jak dezertér.
5. Sbírám svou odvahu, ona je schoulená v blátě,
malinký vrcholek obrovských ledových ker,
oči mám bolestí podlité, kde je, kde je můj spasitel,
[: který mi řekne:"Jsi hrdina, a ne dezertér!" :]

HRNEK PŘÍBUZNÍ

```
   Ami                        Emi
1. Pršelo a vůbec byl takovej divnej den,
   Ami                        Emi
   i to nebe pláče, že jsi pryč,
     D                  D/C        G
   kdo mně bude říkat, že jsem to já,
     D                   D/C        Emi
   kdo mě bude hladit, když spadnu níž.
2. Za oknem si zpívaj' ptáci, i když zima je už,
   na ulicích občas zůstane sníh,
   všechno ztrácí barvu, když se začne stýskat,
   čas jako naschvál stojí, všechno je jak dlouhej vzlyk.
    D                                Ami
R: Sedět, chodit nebo stát, prostě být,
    D                          Ami Emi
   bez tebe se nedá snít ani žít.
3. Pršelo a vůbec byl takovej divnej den,
   rozbil jsem si hrnek, co mám rád,
   už abych tě viděl nebo aspoň zahlíd' jen,
   vždyť já občas přestávám mít hlad.
R:
```

HROBAŘ PREMIÉR

H
1. V mládí jsem se učil hrobařem,
G#mi
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
E H
kopat hroby byl můj ideál.
C
2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
Ami
s černou rakví, s bílým pomníkem,
F G
toho bych se nikdy nenadál.
3.=1.
4.=2.
5. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
6. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.
7. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
8. Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
9. Na na na ...

HROU ZÍSKÁŠ COP / BILL MONROE

```
  G                              C
1. Hrou získáš, hrou, a já hru mám rád,
                   G           D           G
   vyhrál jsem fůru peněz, good-bye, Charleston,
                              D           G
   good-bye, Charleston, good-bye, Charleston.
2. Ten bejk byl hrozně divokej a rudý voči měl,
   jako luk hřbet vypnul a jak sám ďábel šel,
   říkali, že vyhraju, jak sám ďábel šel.
3. Že na toho jsem malej, a někdo křiknul "hej, hej,
   vsadíme na bejka deset ku jednej,"
   já ucítil šanci deset ku jednej.
4. Když k penězům jsem čuchnul, bejk připravenej stál,
   připadal mi malej, sázku jsem vyhrál,
   zadnici mám rozbitou, sázku jsem vyhrál.
5. Hej, jdu do Californie, štěstího jsem si líz',
   pak zpátky do Kentucky života užít,
   hrou získáš, pouze hrou, života užít.
6.=1.
```

HRUŠKY PAVEL DOBEŠ

```
    C
1. Za našu stodolu hruška maslova
   G                        C
   a za ňu stoji dřevjany plot,
   za plotem meška rodina Bušova,
    G                        C
   povim vam o nich takovy hlod.
2. Raz idu ze šichty a vidim Bušku -
      G                     C
   - kolera jasna, něvidi plot.
   Drape se s kyblem na našu hrušku,
    G                     C
   takovy je to zgyzděny rod.
     F
R: "Pomahej Panbuh" - hned, jak ju zjavim,
    C
   červeny zlosťu ulisně pravim:
   "Hledatě bryle, tuš, to se bavim,
    G                         C     D7
   tuš to sem přišel akorat vhod," aů.
    G
3. Napoly mrtva pod ovocnanem
    D                    G
   ležela Buška - moja oběť.
   Všeci mysleli, že je s ňu amen,
    D                      G
   dokuď nězačla na hubě mleť.
    C
R: Vyškantovala, pry esli sem chory,
         G
   když cely svět řeši uzemni spory
   mirovu cestu - no, braly mě mory
   D                        G    A7
   a ozval se mi v žaludku vřed, aů.
              D
4. Povidam:"Kdyby šlo enem o politiku,
    A                  D
   to bysme spolu popili,
   našli bysme si drahu putyku
   A                  D
   a tyděň by sme řešili.
    G
R: Vy stě si ale popletla pojem,
   tu idě o hrušky a mam taky dojem,
    D
   že to se řeši jedině bojem
    A              D    E7
   za použiti nasili," aů.
    A
5. Za našu stodolu hruška maslova
   E                      A
   a za ňu stoji železny plot,
   ostnate draty, brana dubova
   E                      A
   a štyry dogy hlidaju vchod.
```

Hřívy Hop trop

Hmi **F#mi**
1. Zavátý cesty do hlubin lesů
E **Hmi**
jsou ještě plný vývratů
D **C**
a ve větvích se tiše skrejvaj'
F# **Hmi**
jen spáry dravčích pařátů.
2. Zatím jsou bílý i hory v dálce
a spí i tráva pod sněhem,
tichá je stáj a vostrej vítr
honí se prázdným výběhem.
D **F#mi** **Hmi** **E** **G**
R: Až zase hřívy krásnejch koní, dlouhý i krátce střižený,
D **F#mi** **Hmi** **E** **F#**
černý i hnědý nebo plavý v ohradách se rozvlní,
G **A** **Hmi** **G F#**
jaro se vrátí do našich kopců a všechny stráně vysuší,
G **E** **G** **F#** **Hmi**
a pevně věřím, že se vrátí taky lidem do duší.
3. Zatím jsou klidný koryta říček,
svázanejch ledem do břehů,
po noci zlý pomalu svítaj'
postavy z dávnejch příběhů.
4.=2.
G **E** **G** **F#** **Hmi**
R: + a pevně věřím, že se vrátí taky lidem do duší ...

HUSITA JAREK NOHAVICA

```
     D                A
1. [: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
   D              A
   ale už je nepasu, :]
  Hmi           A    D          G
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
  D          A    Hmi G    D          A    D
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do času.
2. [: Máma ušila mi režnou kytlici,
   padla mi jak ulitá, :]
táta vytáh' ze stodoly sudlici:
teď jseš, chlapče, husita, jó, teď jseš, chlapče, husita.
    D             A      D   Hmi   Emi   A7    D A7(-)
R: [: Hejtman volá:"Do zbraně, bijte pány, hr na ně!" :]
Hmi    Emi   A7    D              Hmi   Emi           A7   D
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.
3. [: U města Tachova stojí křižáci,
   leskne se jim brnění, :]
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.
4. [: Tolik krásnejch holek chodí po světě,
   já žádnou neměl pro sebe, :]
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.
R:
5. [: Na vozové hradbě stojí Marie,
   mává na mě zdaleka, :]
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.
6. [: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř,
   řekla:"To se nedělá," :]
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.
R:
7. [: Už se na nás ženou křižáci smělí,
   zlaté kříže na krku, :]
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.
8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,    prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,
ať žije historie!
```

HUSLIČKY VLASTA REDL

A D A Hmi F#mi E

1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]

Hmi7 A D Hmi E A D Hmi F#mi E Hmi F#mi E

na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?

2. [: A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy, :]

[: že ste, husličky, samé :] na světě zostaly?

3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]

[: co sa mu enem zdálo, bože(-), :] že už vjec nechtěl hrát? :]

4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]

[: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

HVĚZDY POUTNÍCI

```
   C        G     F     G C
1. Schovej mi kousek od večeře
                F   C   G
   a počkej, co poletí hvězd,
   C          G    F    G C
   po urážkách zpívej o důvěře,
    F C    F  C      G
   po ranách pohlaď mi pěst.
   G
R: Nikdy bych nebyl tak hroší a psí,
   Ami     Dmi Ami G
   kdyby mi nebylo zle,
   jak pěšímu pluku, když za vesnicí
   C      F  C F G
   počítá do neděle.
2. Skoro se zdá, že proměníš svět,
   a to snad, má lásko, i teď,
   kdy s holými zády už tisíce let
   čekáme na odpověď.
R:
R:
   C        G       F   G    C
*: Skoro se zdá, že proměníš svět ...
```

HVĚZDA NA VRBĚ

Ami Emi Ami F Emi G^7 C Emi

1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,

G Ami Emi Ami Dmi G^7 Emi E A C Emi

ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,

G Ami Emi Ami F Emi G^7 C Emi

jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,

Ami Emi Ami Dmi F Ami

že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.

C F C F

R: Viděli jsme jednou v lukách plakat na té vrbě kluka,

Dmi B^{b7} D^7 G^7 Emi G

který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,

ať jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne,

ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si

a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

R:

HVĚZDY NAD CHICAGO — VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

C F G C
1. Dneska nejsou hvězdy nad Chicago,
F G C C^7
nebe brečí, při zemi jde dým,
F Emi F
[: dneska nejsou hvězdy nad Chicago
G F C G C
a já mám ve svých očích stín. :]
2. Co zbylo ze všech slov a krásných slibů:
jenom trochu vydýchaný vzduch,
[: co zbylo ze všech slov a krásných slibů:
touha přervat ten kruh. :]
3. Zvedám křídla, nenechte mě padnout
do městskejch jatek, smradu černejch stok,
[: zvedám křídla, nenechte mě padnout
před smečku žíhaných dog. :]
4. Potom pošlu lístek do Chicago
od pramenů řek a hladkejch skal,
[: potom pošlu lístek do Chicago,
že se mi tu dejchá moc fajn. :]
C F G C
*: Na na na ...

HVĚZDY NAD TEBOU

C $D^{\#}$dim $G^{\#}$ G C H B^b A^7
1. Jen měsíc smutně svítí a tma je plná pavoučích sítí
F Fmi C $G^{\#}$ G
a světlo v dálce pohasíná, já ráno teprv vzpomínám.
2. Ty v snech se na mě díváš a v nich se jako za mlhou skrýváš,
F Fmi C $G^{\#}$ G C E
pak s novým ránem krutě zmizíš, já stále jenom vzpomínám.
A $F^{\#}$mi Hmi E A $F^{\#}$mi Hmi E
R: Mám přání: jen den prožít s tebou, svůj úsměv ti dát,
A $F^{\#}$mi Hmi E A $G^{\#}$ G
mé zdání, že jiné tě svedou, mi nedá spát.
3. Jen hvězdy smutně září, já trhám další den v kalendáři,
F Fmi C $G^{\#}$ G C
tvá láska zvolna pohasíná, já stále jenom vzpomínám.
R:
4. Jen měsíc smutně svítí, vítr vlét' tam do pavoučích sítí,
už slunce hvězdám světlo jde brát, já k ránu teprv usínám.
5. Na na na ...

HVĚZDY V GARDEN CITY VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
  G              C       D      G
1. Slíbil jsem ti hvězdy v Garden City,
                 C        D    G G7
   slíbil jsem ti víc, než můžu dát,
     C              Hmi            C
   [: slíbil jsem ti hvězdy v Garden City
      G            C  G  D   G
      a netušil, jak lehký je lhát. :]
2. Co zbylo ze všech slov a krásných slibů:
   jenom trochu vydýchaný vzduch,
   [: co zbylo ze všech slov a krásných slibů:
      roztříštěný zvěrokruh. :]
3. Bez křídel, až na dno volným pádem,
   do městskejch jatek, smradu černejch stok,
   [: bez křídel, až na dno volným pádem,
      před smečku žíhaných dog. :]
4. Pozdravujte hvězdy v Garden City
   od milenců, řek a hladkých skal,
   [: pozdravujte hvězdy v Garden City,
      že nám mohlo být spolu fajn. :]
```

IDYLA KAREL KRYL

```
    Ami                    E           Ami
1. Má idyla je vylhaná jak Praha Karla Plicky,
     F                      G        C
   lže požehnání pohana, byť znělo katolicky,
      G                    Dmi         E
   tma v ubikacích bojarů a mraky nad Žižkovem,
   Ami                        E            Ami E Ami
   a gauner vzdychá po jaru a vraždí ducha slovem.
2. Rum do odlivky s valiem a dojati až k pláči,
   jsme šťastni, když si nalijem, a jedno, kdo nám stáčí,
   sbor ropuch zpívá rekviem, jsme s nimi na prameni,
   ač se lží ještě nežijem, jsme s pravdou rozvedeni.
```

IGELIT NEDVĚDI

```
   G                    D                          C    G
1. Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť,
                           D                       G
   pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů,
                             D                          C G
   k ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj': hele, lidi, svítá,
                             D                  G
   pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.
                 Emi    D7     G                  C G
R: A všichni se znaj', znaj', znaj' a blázněj' a zpívaj'
                Emi  D7   G           Ami       G
   a po cestách dál, dál, dál hledaj' normální svět.
2. Ukrytý v stínu lesa, kvečeru znavený nohy skládaj',
   kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
   ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
   ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým.
R:
   G                    D                          C    G
*: Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť ...
```

IGNÁC KAREL KRYL

Ami Emi F G E Ami F E Ami F E Ami Emi
Ami F E Ami
1. V Loyole Ignác píše Hamleta,
F G C E
jenž mluví slova, slova, slova,
Ami
zrna jsou dávno v mouku semleta
E E^7 Ami
a hrbáč havran hlízy klová.
F G(C) (G)
Jsou slova básní v pokru prohraná
C E
a dívky v hot-pants pivem zpité,
Ami
zříš lesklá pera v peří havrana
E Ami Emi Ami
a kříž, jenž drží jezuité.
Ami Dmi
R: V zástupu chátra zedraná,
G C
burlaci s písní jednotvárnou,
Ami Dmi G(E)
na stěně obraz tyrana,
E(-) Ami
krvavé hvězdy nad továrnou.
Dmi
Na nebi visí oblaka
G C E
a měsíc svítí nad hvězdárnou,
Ami Dmi G
v Gulagu bijí kulaka
E(E,E^7) Ami F G Dmi Ami G Ami Emi F E Ami
a hvězdy stárnou, hvězdy stárnou. **F E Ami Emi Ami**
2. Rudá je krev a tužka cenzora,
rudý je samet vazby spisů,
rudé jsou žilky v oku kondora,
rudá je barva kompromisu.
Jedově rudá barva minia,
pod rudým sluncem bubny znějí,
zní pochod do citátů z Plinia
pro školní výlet do Pompejí.
R: **F G Dmi Ami E Ami Emi F E Ami F E Ami Emi Ami**
Ami
3. Je k pláči řeč, jež mluví frázemi,
F G C E
protože slov a vět se bojí,
Ami
je k smíchu řád, jenž získán v zázemí,
E Ami Emi Ami
zatímco chlapci v palbě stojí.
F G
Jestliže důsledek je příčinou
Dmi E E^7
a volnost cídí mříže pastí,
Ami F Ami
je rodná země možná otčinou,
E^7 Ami
však není vlastí, není vlastí.
E^7 Ami E^7 Ami Ami^6
R: + hvězdy stárnou, hvězdy stárnou ...

ICHISAH! DRUHÁ TRÁVA

```
      G                D
1. V staletém městě v neznámé zemi
     G             D
   v polední výhni šel ulicemi,
     C               G
   v kapse měl láhev nebeské whisky,
    D                G
   když někdo blízký zavolal:
    C               G
   hej, ty tam dole na parkovišti,
    D               G
   ty budeš příští král!
2. Stáli jsme poblíž, hned u garáží,
   když hlídač mávnul umělou paží:
   co ty víš, chlape, o naší žízni,
   že bys měl bližním kralovat,
   ten muž se usmál: víte, já spěchám,
   a tu flašku vám nechám rád.
         G                  D
*: Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
    Emi          D
   džípy nás honí po makovém poli.
    G            C    G
R: Chisah! Chisah! Ichisah!
    D
   Chisah! Chisah! Ichisah!
3. Rozdává radost, jásali jedni,
   ještě než hlídač zakřičel: sedni,
   prodáváš chlast, chlape, bez povolení,
   a odtud není cesty ven,
   lvi jsou teď sytí a sekera tupá,
   tak budeš upálen.
*: Nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
   a že džípy nás honí po makovém poli?
R:
    A             E
4. Řekni mi pravdu o mojí vině
    A            E
   po vší té bídě a kocovině,
    D                A
   pomoz mi vyhnat ty jezdce z mé hlavy,

    E              A
   teď je ten pravý okamžik,
    D                      A
   v očích mám kouř, a tak procházím krajem,
    E               A
   kde jsem jen nájemník.
         A                  E
*: Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí
    F#mi                E
   mě stejně tak, jako proroky i voly?
    A                  E
X: Nevíš, že jsme jediní a že není cesty zpátky,
    A                         E                        F#mi
   když vojáků je mnoho a když dneska je tak hrozně krátký den?
```

I'll Follow The Sun — The Beatles

C Dmi^{7}/G F C

G F^{7} C D^{7}

1. One day you'll look to see I've gone

C Emi/H D^{7} G^{7} C Dmi^{7}/G F C

for tomorrow may rain so I'll follow the sun.

2. Some day you'll know I was the one

but tomorrow may rain so I'll follow the sun.

C^{7} Dmi^{7} Fmi^{6} C

R: And now the time has come and so my love I must go

C^{7} Dmi^{7} Fmi^{6} C Dmi^{7}

and though I lose a friend in the end you'll know oh.

C Emi/H D^{7} G^{7} C

3.=1. + yes tomorrow may rain so I'll follow the sun.

R:

3.=1.

IMAGINÁRNÍ HOSPODA SLÁVEK JANOUŠEK

```
    Emi                    Ami7
1. Rok uplynul, a je zase po pouti,
     Hmi7          Ami7
   vracíme se domů od Malinů,
    Emi                           Ami7
   čas hlídají teď k ránu už jen kohouti
   Hmi7                          Ami7                D
   a my dvěstě metrů jdem snad hodinu, hodinu, hodinu.
    Ami7                D
*: Rozhlídnu se po měsíci,
                    G          G/F# Emi
   zda mraky jeho světlo nepropustí, ale kdepak,
    Ami7                 D                   G
   zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
           Emi           Ami7     D    Ami7
   svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí,
                D
   všude už je zavříno.
    Hmi7
X: Ten rok, kluci, hergot kruci,
                     Ami7
   zase přines' kulový,
   ale příště, fakticky už příště,
    D
   jen neslibuj, Olino.
          Hmi7
   Hele, tady tohle parkoviště,
                         Ami7                D
   zde přeci stála hospoda, Frimlovi, Frimlovi,
       Ami7                         D
   a zde se čuralo, a tam se pivo točilo,
      Hmi7                                   Ami7
   v téhleté kaluži, tady stál věšák na kabát,
                              D
   sem ses posadil, tudy se chodilo.
     Hmi7
   Přeci, kluci, hergot kruci,
                         Ami7
   dnes ještě nepůjdem spát,
    Cmaj7
   zaparkujem? Se ví, že zaparkujem!
     G           Hmi7
R: V imaginární hospodě hned jsme si sedli,
```

G **Hmi^7**
u imaginárního stolu půllitry jsme zvedli,
Ami^7 **D**
na imaginárních židlích imaginární řeči vedli
Ami^7 **D**
po roce spolu, s pocitem, že jsme v pohodě,
Ami^7
už dávno ne.

2. Další rok uplynul, moc o sobě nevíme,
jen to, že z mnohých plánů jsme slevili,
že je pár věcí, za které se stydíme,
každý na někoho něco ví,
jak jsme se změnili, změnili, změnili.

*: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí.

R: V imaginární hospodě cítíme tu vadu,
u imaginárního stolu podepřenou bradu,
na imaginárních židlích v lokále vzadu
zpíváme spolu s pocitem, že jsme v pohodě,
píseň beze slov.

3. Na na na ...

*: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí, a nebo kdekoli ...

IMPERIAL BLUES KAREL PLÍHAL / JOSEF KAINAR

G C7
Můj svět je plný samých dveří,
G G7
chodívám denně kolem nich,
C7 Edim G
můj svět je plný hotelových dveří zamčených,
H7
chodby jsou bezedné a jako vejce vejci
G E7
nebo hrobu hrob se podobají,
Ami D Ami D
ztrácím se v nich celý, ty chodby na mě číhají,
G C7
pro dnešek jsem jen číslo čtyři,
G G7
zítra zas devadesát,
C7 Edim
se vším se člověk nějak smíří,
G Edim E7
jen když má kam jít spát,
Ami D
ale ty sny plné samých dveří
G Edim E7
věčně ho provázejí,
Ami Edim
a on pak celý smutný věří, a tolik ho to tíží,
G Edim E7 Ami Edim
že i nebe samá chodba je a že prý jede do ráje
G C7 G
nebeskou zdviží ...

IN FERNET VERITAS LADISLAV STRAKA

```
      Ami                          C
1. V dětství jsem na každém kroku slýchával,
   G                          Ami
   abych vždy a všude pravdu říkal,
                            C
   čas od času byla za ni pochvala,
   G                        Ami
   ale mnohem častěji jsem pykal,
     Dmi                      G
   krásné je žít s otevřenou náručí,
    C                       E7
   každá nová modřina však poučí,
    Ami                      C
   že je třeba užívat ji s rozvahou,
   G                      Ami
   a tak jsem si prostě zvykal.
2. Svět kolem se tvářil celkem nevinně,
   ale opít rohlíkem se nedal,
   až dočet' jsem se, že je pravda ve víně
   a dlouho tu knihu k očím zvedal,
   pak sehnal jsem takhle v půli prosince
   baculatej demižónek Vavřince
   a s kamarádem odnaproti z baráku
   na dně pravdu usilovně hledal.
                        C
R: Teď (pak) volám: království za tabletu algeny
      Dmi                 G
   a za sklenici studené vody,
     C
   proč má vizáž doznala proměny,
        Dmi                        G
   jó, to jsem asi někde potkal schody,
                  Dmi                  G
   přišel jsem v jednu, ve dvě nebo v půl třetí,
           C               Ami
   marně svádím souboje s pamětí
      G                                    Ami
   a permoníci v zátylku sbírají laciné body.
3. Zalíbilo se mi pravdy hledání
   a začal se k němu vracet,
   někdy z toho vzešlo tvrdé utkání
   se statí zákona 120,
   pravda sice v alkoholu nebyla,
   zřejmě sama z mého nitra prýštila,
   a tak přítelíčků začlo zvolna ubývat
   a často přistál pod nohama klacek.
4. Pravda totiž mívá různé dopady,
   třebaže jde jen o pouhou větu,
   horší je, když věty stavíš do řady,
   ať už při víně či při fernetu,
   naštěstí za dva čtyři hrubého
   nelze dozrát v příliš pravdomluvného,
   a tak aspoň o čtvrtletních prémiích
   vytmavím to hned celému světu.
           G                                  Ami
R: + [: a permoníci v zátylku sbírají laciné body ... :]
```

INDULONA LOKÁLKA / EMAN PRKNO SALLY

F Ami B^b F G^7

F Ami B^b F C^7 F

1. Patku chleba si prohlížím, sídliště už jde spát,

B^b F C^7

smutný prázdno je ve spíži, do duše padá chlad,

F Ami B^b F C^7 F

usedám na své pohovce, poslední dávku mám,

B^b F G^7 C^7

mazlavý zázrak z Hlohovce na patku roztírám.

F B^b

R: Když přijde hlad, jedině Indulona

F C^7 F

je přítel nejlepší ze všech, co znám,

B^b

jak častokrát pomohla Indulona

F C^7 F

ve chvílích nejtěžších, když chléb byl sám.

B^b F

*: Ztrácíš se jako dým, slovenská lásko má,

B^b C^7

však žádnej margarín mi nesmí přes můj práh,

F B^b

já půjdu spát a příchuť Indulony

F C^7 F C^7 F

bude mě v útrobách příjemně hřát.

2. Hnědá, modrá a červená, vzpomínky krásný mám,

prd platný jsou, když od ledna svou Indy postrádám,

k čemu je Rama ze zlata, když ji hned vybliji,

vrať se mi, tubo buclatá, já jsem pro unii.

R:

*: Ztrácíš se jako dým, slovenská lásko má,

však žádnej margarín mi nesmí přes můj práh,

já vím, že zas zásilky Indulony

do Čech se navrátí, až přijde čas.

INFIELA — ROBERT KŘESŤAN

```
   D    GD G Gmi7
1.  Infielo           F         Bb Bb
   s prsty z ptačích per
   Dmi      G   C  C
   dnes jsem umíral
   Gmi    Gmi   A  A
   stokrát za večer

   D         G    D G Gmi7    V spárech tyrana
          F    Bb Bb
   v božím objetí   Dmi     G       C C
   v ďáblu - ve jménu
   A    A   D D D D
   věčné oběti

   G   C      G  G
R: Ráno odplouvám      G            G      D D
   od rajských vod Cartageny
      G           D     Emi C
   od bájných bran inferna
   G        D    G G
   vděčný a smířený   ráno odplouvám   a právě se rozetmělo
   krásná nevěrná
   Infielo
2. Infielo
   nebyli jsme snad
   v sobě ztraceni
   nespočetněkrát?
   Čistí v prostotě
   v lásce nečistí
   božští v nahotě
   lidští v závisti?
R:
```

INSTALATÉRSKÁ KAREL PLÍHAL

D D9/C G6/H E7
1. S mým vodovodním kohoutkem je trápení,
A7 A+ D
pořád brečí do ucpané vany,
G H7 E7
řeknete si: to je špatný těsnění,
G H7 E7 A7
ale věřte nebo nevěřte, tyhle kapky, ty jsou slaný.
2. Vypadá to na mou věru dojemně,
zvláště pak ta přeplněná vana,
jestli on to neokoukal ode mě,
jak jsem vloni bulil, když mě opustila Dana.
G G#dim D
R: Nejspíš mu dám do inzerce větičku,
G G#dim D
i když se s tím zrovna dvakrát nechlubím:
G H7 E7
hledám vhodnou vodovodní slepičku,
G H7 E7 A7
láska přece prochází i potrubím.
3. Nejsem psychologem vodovodních ventilů
a nejsem ani žádnej instalatér,
a když mám blues, tak zajdu někam do grilu,
líp se brečí nad pivem a velkou porcí jater.
D
4.=1. + nekecám ...

INTELEKTUÁLKY KAREL PLÍHAL

C F
Přijely k nám z dálky intelektuálky,
C
já měl dvě, Pepa tři, ale to sem nepatří ...

INTERHOTEL ČUTORA PAVEL DOBEŠ

G D7
1. Kov a sklo, kůže, kámen, tapeta,
C7 A7 D7
od recepce po vinárnu, od baru až po kavárnu,
G D7 C7 G D7
obora vede až do dvora - to je Interhotel Čutora.
2. Marjána, pokojská v hotelu,
třídí prádlo, cídí kliky, vysypává popelníky,
luxuje, leští a pastuje, jazykovou školu studuje.
G Ami
R: Je tu extra třída personál, každý v branži profesionál,
G D7 G D7
talíře se svítí, příbory se třpytí, všude plno kvítí a tak dál,
G Ami
je tu extra třída personál, každý v branži profesionál,
G D7 G
charaktery kovář vyková.
3. Přesto, že Marjáně láska nekvetla,
neházela nikdy do žita zbraně, věděla, že jednou dojde také na ně,
věděla, že bude dospělá, teprve když ročník dodělá.
4. Z těchto důvodů jako čert kříži
vyhýbá se každému flirtu až do toho dne, kdy zastavil tu
Mercedes - zwei hundert zwanzig S, pozor, Máňo, by tě nepřevez'.
R:
5. V hotelu hosti se střídají
jak ředitel ve fabrice, jako hudba při muzice,
přijeli, aby se poměli, aby kdeco viděli a odjeli.
6. Sezóna končí, no, a Marjána
vydala se za pár marek do Tuzexu pro kočárek,
koupila však šňůru na prádlo, no, hlavně, že to nějak dopadlo.

IRENA KAREL KRYL

F E Ami F
1. Ač kvete u potoků černé býlí
G C E
a ač mi vadí stáří v rendez-vous,
Ami G
jde chůzí lehčí kroků lesní víly
E Ami F E
a září, září, září v úsměvu.
Ami Dmi
Ač bezjehličné lesy hyzdí rampy
G C E
a za mřížemi pláče Aladin,
Ami G
hrst kouzla nabere si z jeho lampy,
F E
svěžejší kapradin.
Ami Dmi
R_1: Už zbylo jen pár vět a tráva spálená
G C E
a rozbahněná zřídla ve žluti,
Ami G
chceš hluchým vyprávět, co píseň znamená,
E Ami F E
a slepým, co jsou křídla labutí?
R_2: Už zbylo jen pár slov a slza na víčku,
a bez pardonu platí zmýlená,
nad prachem katastrof zní klapot střevíčků:
E Ami F(G^7) E(Ami)
svá ústa nabídla ti Irena, Irena, Irena!
2. Byť vykolejil svět a není síly,
jež díru v lodi zvedá nad ponor,
přec hledáš cestu zpět, však černé býlí
se vyplevelit nedá: je to mor!
Plá slunce jako vích nad cestou úzkou,
svět s jepicemi tančí gavottu,
u sloupů morových začíná schůzkou
tep dalších životů!
R_1:
E Ami
R_2: + Irena, Irena ...

IRENE, JDI SPÁT HUDDIE LEADBETTER

```
   G            D7                G
R: Irene, jdi spát, Irene, jdi spát,
                         C       Ami   D7             G
   jdi spát, Irene, jdi spát, Irene, a nech si o mně zdát.
        G               D7
1. Já přišel si o tebe říct,
                     G
   tvá máma hnala mě ven,
                           C      Ami
   ať koukám prej dál svojí cestou jít
      D7                  G
   a víckrát se nevracím sem.
R:
2. Já nejsem farmář, to vím,
   jsem tulák a toulám se rád,
   spím, kde se dá, suchej chleba jím,
   je psí život takhle se štvát.
R:
3. Vzal čert tenhle proklatej kraj,
   vzal čert tenhle bláznivej den,
   až hvězdy zhasnou, já řeknu jen:
   buď sbohem, má Irene, good night.
R:
```

ISLAND WABI RYVOLA

G Emi Hmi C D^7 G

1. Má zem je krásná jako stín červených borovic,

Emi Hmi C H^7

tam, kde je Island, hoří den jako knot voskovic,

Emi H^7 Emi C Ami H7 D7

hřímá zemí fjordů severák,

C Ami H^7 D^7

má země zpívá jako pták,

G Emi Hmi C D^7 G

vím, že je příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.

2. Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
jít za modrou střelkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,
když září na obloze Velký vůz,
zpívam o své zemi smutný blues,
o zemi, kde roste jenom lišejník, jenom mech a lišejník.

3. Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,
vítr už odvál všechen dým ze starých voskovic,
o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

JÁ, PÍSNIČKA PAVLÍNA JÍŠOVÁ - ŽALMAN

```
    Dmi                C
1. To já, zrozená z nemocných básníků,
            Ami                Dmi
   z tichých vět po nocích utkaná,
                     C
   to já, zrozená, není mi do smíchu,
          Ami                Dmi
   když mám být pod cenou prodaná.
     F               C
R: Kdo vás obléká do šatů svatebních,
       Dmi                 A
   holky mý ztracený, ztracený,
         Dmi              C
   ženich spí na růži, až někam pod kůži
          Ami                  Dmi
   se můj strach do klína schovává.
2. To já, zrozená v hospodách na tácku
   raněných ospalých milenců,
   to já, zrozená, vyrytá na placku,
   směju se po stěnách cizincům.
R:
3. To já, písnička, ležím tu před vámi,
   jenom tak, spoutaná tolikrát,
   to já, písnička, provdaná za pány,
   kteří pro lásku smí o mně hrát.
R:
```

JÁ BUDU CHODIT PO ŠPIČKÁCH PETR NOVÁK

```
   C        F              Dmi         G
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
   C             F         Dmi           G
   nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.
   Dmi            G             Dmi              G
R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
   Dmi             G              F            G
   ráno, až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.
2. Jdi si lehnout, ať už spíš a ať z toho snu něco máš,
   ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.
R:
3. Rozhoď vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
   nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.
R:
```

JÁ DO SEDLA VSEDL BOBŘI / DAVID, ALTMAN

```
 G
Mlha se záhy zrána zvedla, kopyta klapou, já do sedla vsedl,
    D7
v prérii, kam jsem vyjel cvalem,
                                G          G7
k partii šachu Fischer s Talem sedl, právě sedl,
       C
avšak nemohli hrát, málem chtěli se prát,
       G
a to, že jim scházel bílý kůň,
        A7
jak mě viděli stát, hned mi koně začli brát,
        D7
já jim šimla svého půjčil rád, ó,
    G
v prérii, kam jsem vyjel cvalem,
                                          E7
k partii šachu Fischer s Talem sedl, právě sedl,
        A7                            D7     G
já teď zapálen pro šach odcházím, na zádech sedlo.
Sportu nazdar, sportu nazdar!
```

JÁ HO ZNAL HOP TROP

```
        C          F            C            F
1. Byl to nekonečnej den, kdy se z letních barev jen
   Emi       F             C
   ven oknem šedý všechno zdálo,
          Dmi       G          F         C
   u krajnice postával, zbytečně by nemával
   Dmi   F             G
   rukou pár že je moc málo
2. Ve dvou potom na zádech, šmír a rány na kloubech,
   ten jeho vůz my spravili až k ránu,
   proč bych čekal za to vděk, usmál jsem se a pak řek':
   doma nečekej slavobránu.
        Dmi           G   F           C
R: Já ho znal, vždycky stál na stejným fleku,
       F              C      Dmi         G
   my měli stejnou štreku i cíle pro náklad,
          Dmi           G    F          C
   záda hřál mu, když spal, motor přes deku,
        F           C         Dmi          G
   svou asfaltovou řeku si chvíli nechal zdát.
3. Tahal pětadvacet tun, z proudů šesti jako strun
   dva krajní vybíral si tóny,
   nebyl na kámoše čas, míjeli se jen o vlas,
   světlem se zdraví kamióny.
R:
4. Když pak nemoh' jet už dál a co chvíli usínal
   a v polospánku přejížděl i čáru,
   proč se honit jako chrt, jó, tak dát si kafe hlt,
   brzda, a sáhnul po cigáru.
R:
```

JÁ JSEM SAMMY SAMSON + VLASTA REDL + SLÁVEK JANOUŠEK

```
 D                                   A
Já jsem Sammy z Alabamy, říkají mi "samče",
  G              D           A            D
chodí sem dámy zvečera samy pár dní za Komanče,
  G              D            A           D
chodí sem dámy zvečera samy, jináč mamča zamče.
```

JÁ JSEM TAK LÍNEJ — MIKI RYVOLA

```
    Ami             F
1. Dole pod álejí, kousek od kolejí
    G                C
   sametovej flíček mám,
   Ami                F
   oblaka si plavou, kus drnu pod hlavou,
    G               C
   panebože, já se mám,
    Dmi                 Ami
   támhle za smetištěm jako mraveniště
    F              E
   šedý město rámusí,
   Ami                F
   ať si nohou trhne ten, kdo z města zdrhne,
    D7                G
   poslouchat ho nemusí.
        C           Dmi         G        Ami
R: Jó, já jsem tak línej, tak překrásně línej,
      Dmi      F          D7         G
   a nejhezčí na tom, že nechci být jinej,
        C        Dmi         G       Ami
   jó, to se to válí, když sluníčko pálí,
   Dmi       F         G       C E
   za to mě veřejnost nepochválí.
2. Uspěchanej pane, co se s váma stane,
   až budete v důchodu,
   v pozlacený kleci bývá plno věcí
   a funění do schodů,
   žádná cesta rájem, jestli máte zájem,
   měl bych pro vás dobrej tip:
   co vám, sakra, brání válet se na stráni
   a bejt na tom mnohem líp.
R:
```

JÁ JSEM VANDRÁK A KARBANÍK GREENHORNS

```
          C            C7          F
1. Já jsem vandrák a karbaník a po krajích jezdím sám,
        C            Ami          G7             C
   sotva leze už můj vraník, jó, a taky dost chlastám.
2. Že jsem syčák a že jsem sígr, nechce mě znát ani bůh,
   šerif číhá na můj flígr, jenom chřestýš je můj druh.
3. Jak tak jezdím na vraníku, tak už neznám pojem čest,
   ten není v mým zákoníku, tam je jenom nůž a pěst.
4. Já jsem vandrák a karbaník, zkouřenej jsem nehezky,
   tak mě můžeš, bože, škrtnout v tý svý knize nebeský.
```

JÁ KDYSI V DOKÁCH HOP TROP

```
    Dmi        Ami         Dmi      F
1. Já kdysi v dokách jsem potkal chlápka,
        Gmi               C          Ami
   měl pichlavý voči jak vostnatej drát,
    Dmi    Ami     Dmi      F
   docela vypadal na tichošlápka,
    Gmi                C
   dobráka hledal, co šel by s ním hrát.
    G                 Dmi
R: Nosíval karty se značeným rohem,
      G              Dmi
   v rukávu měl eso náhradní,
    C                     G
   že prej by vyhrál nad samotným Bohem,
    Dmi     C          Bb
   lepšího nezná kraj západní.
2. Řeknu vám, silnej to byl na mě tabák,
   nevěděl, že jeho fígle už znám,
   chtěl ze mě vydřít i poslední drobák,
   kterej mi zbyde a do hry ho dám.
3. Vobrázky rozdal a ztuhly mu rysy,
   když já vytáh' svoje a eso mu vzal,
   začal se šprajcovat, povídám:"Jdi si!",
   kolem pár chlapů a každej se smál.
R:
4. Dva tejdny chodil a byl z toho špatnej,
   aby měl prachy, tak drobátko krad',
   když ani vejprask mu nebyl moc platnej,
   šoupli ho za lígr, do mlejna spad'.,R:
```

JÁ NA VOJNE JESTEM VZATÝ JAREK NOHAVICA

Ami G C

1. Já na vojne jestem vzatý, já na vojne jestem vzatý,

Ami G C Ami E Ami

dostal jsem dva kabáty, dostal jsem, dívčico, dva kabáty.

2. A na rámě karabinu, a na rámě karabinu,

Pánbůh ví, kde já zhynu, Pánbůh ví, dívčino, kde já zhynu.

3. Či na poli, či-li v lese, či na poli, či-li v lese,

či kde mě krev zanese, či kde mě, dívčino, krev zanese.

4. Až já budu v poli státi, až já budu v poli státi,

budu ti psaní psáti, budu ti, dívčino, psaní psáti.

5. Napíšu ti dvoje psaní, napíšu ti dvoje psaní,

pošlu ho po Dunaji, pošlu ho, dívčino, po Dunaji.

6. A až ty ho čísti budeš, a až ty ho čísti budeš,
žalostně plakat budeš, žalostně, dívčino, plakat budeš.

JÁ NAMALOVAL DŮM SAMSON

C Dmi F+/D
1. Já namaloval dům, kde okna byly čistý,
Dmi7 F G7 C
kde na ně nelepili listy zbůhdarma na svátek,
Dmi F+/D
já namaloval dům, kde lidskej úsměv platí,
Dmi7 F G7 C
ne že se hnedka ztratí, a nejde naplánovat na pátek.
Emi7 Ami
*: Já namaloval dům bez zbytečnejch hesel, frází,
D9/F# G G7
kde se lidi rádi schází a kde smějí, co chtěj', říct,
C Dmi F+/D
já namaloval dům, co má jen sedm pater,
Dmi7 F G7 C
kde je nájem za pakatel a kde nechtěj' pořád víc,
Emi7
obraz jsem postavil na rohu ulice,
Ami Ami7
kde si ho může koupit každej za babku,
Emi7
a pak jsem čekal týdny, čekal měsíce,
Ami
kdo koupí obraz domu bez zmatků,
D7
a lidi řekli:"Obraz? Fantazie!
F Fmi
To jsme se spletli, kdopak tak dnes žije?"
Emi7 A7 Dmi7 G
a kýčem nazvali ten můj dům.
2. Ten obraz, kde je dům, kde si lidi věří
a mají čistý prahy v dveřích a zřídka slýchaj' pláč,
tak jsem ten obraz schoval a zamknul na tři zámky,
z mých očí zbyly slánky celej večer v tenhle den.

JÁ NEMÁM RÁDA MUŽE

1. Marně si hlavu lámu, proč muži většinou
   neradi vidí dámu chladnou a nečinnou,
   nedávno přišel jeden, milej a něžnej byl,
   a doopravdy jemně, jemně mne oslovil:

```
    D                                A7
R: Vy byste pořád seděla a nevydala hlásku,
                                     D
   a to se přece nedělá a já vás varuju,
                G           Bb             D
   tak abyste to věděla, tak já vám vyznám lásku,
                            A7     D
   tak abyste to věděla, tak já vás miluju.
    Dmi        A7                   Dmi
2. Já nemám ráda muže, kteří se vnucujou,
               A7         Gmi       A7
   za prachy oni u žen si štěstí kupujou,
    Gmi          A7         Gmi           A7
   to nejsou muži pro mne, mě nejspíš získá si
       Dmi           A       A7         D
   ten, který přijde skromně a tiše prohlásí:
R:
3. Ten, který přišel včera do naší ulice
   za večerního šera, byl hezkej velice,
   oči mu něžně planou, jak se tak u mne ptá,
   a když mu řeknu "ano", tak tiše zašeptá:
R:
```

JÁ NEUMÍM JAREK NOHAVICA

G C G
1. Já neumím psát velkou poezii,
Emi Hmi C G
daktylský hexametr není můj svět,
Emi D
mám jeden starý svetr, v kterém žiji
G Ami D^7
už moc let.
2. Pan Havlíček, než umřel na souchotě,
učil mne velkou českou abecedu,
a tak se poflakuju po životě,
jak dovedu.
G Ami D^7
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
G Ami D^7
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
G Ami D^7
sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju,
G Ami D^7
ničeho nelituju, -ju, -ju, -ju ...
3. Jsem voják, který nemá ani frčku,
vojín, co běží vždycky v první řadě,
chrání mě jenom úzký kmínek smrčku
v kanonádě.
4. S četaři absolventy hraju pokra,
ale když přijde na lámání chleba,
je jejich obuv suchá, moje mokrá,
jak je třeba.
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
sám sebe zakazuju, povoluju, nelituju, -ju, -ju, -ju ...
1.,2., R:

JÁ NEUMÍRÁM S MODROU PLANETOU ŽALMAN

```
 H            D            A
1. Jednou týdně zavolej mi z nebe,
D           A     H
u srdce mě zebe, bože, lásko,
               D           A
je mi bídně, jseš tu na obrázku,
 D            A      H
loutka na provázku, bože, lásko,
                D         A
padám z mostu, zasunutý krovky,
 D            A     H
kolem lítaj stovky lidí,
 G#mi C#mi       E
já   neumírám s modrou planetou
 H            D               A
cizích hostů ve snu, když je bída,
   D            A       H
v posteli se střídá a stydí.
2. Zase fronty stojí na odpustky,
máry za propustky, bože, lásko,
já bych ráda, nebejt mýho těla,
taky vyletěla k tobě, lásko,
peněz fůry, šuškandy a fámy,
poloprázdný krámy svítí,
já neumírám s modrou planetou,
komu shůry není požehnáno,
chycený je ráno v síti.
3. Jednou týdně zavolej mi z nebe,
u srdce mě zebe, bože, lásko,
je mi bídně, jseš tu na obrázku,
loutka na provázku, bože, lásko,
Teplej vítr pošli ve svý káře,
zas mě studí tváře, bože, lásko,
já neumírám s modrou planetou,
teplej vítr pro ty, co se stydí
za to, že jsou lidi, pošli.
 G#mi C#mi       E
*: Já neumírám s modrou planetou ...
```

JÁ SU SYNEK JAREK NOHAVICA

```
 Ami         Dmi           Ami              E

Já su synek jako břinek, břuch mám jak opálka,

Ami                           Dmi       E  Ami

a byl bych já dávno umřel, kdyby ni gořalka,

             Dmi          Ami          E

až já umřu, ležet budu, chovejte mě v městě,

 Ami                    Dmi   E    Ami E Ami
    bečulenku s gořalenkú nade mnú zavěste.
```

JÁ TAJNĚ CVIČÍM — FEŠÁCI / MERLE HAGGARD

```
      G
1. Chtěl bych začít cvičit gymnastiku,
                                D
   chtěl bych dělat balet sólový,
    D7
   tělocvičny denně leštit kliku
                            G
   nebo vyhrát turnaj šachový.
2. Bůček, ovar, sádlo, nákyp, párky,
   svíčková či husí paštika,
   čokoláda, dorty, buchty, škvarky,
   tohleto mně už nic neříká.
    G(G#)
R: Já sám už tajně cvičím roky,
                              D(D#)
   za chvíli to na mně bude znát,
    D7(D#7)
   zatím ovšem mám jen štíhlé boky,
                            G(G#)
   švédská bedna je můj kamarád.
    G#
3. Řekli mi: když plaveš, stoupne voda,
                        D#
   není ze mě ani akrobat,
    D#7
   na nářadí vzniká velká škoda,
                                      G#
   přes to všechno mám sport strašně rád.
      D#7
R: + zatím ovšem mám jen štíhlé boky,
                              G#
     švédská bedna je můj kamarád.
```

JÁ V POSLEDNÍ DOBĚ GREENHORNS

```
      G                 C          G
1. Já v poslední době moc vodjíždím k tobě
               D
   podvečerní mlhou,
     G                       C          G
   s měsícem se střídám, když tvůj domov hlídám,
          D        G G7
   a nejlíp ložnici tvou.
    C              G       C                   G
R: Vobjíždím nocí a tmou, prosím:"Irene, buď jen mou!",
                        C            G
   já držím tu dohled a dost zlej mám pohled
             D      G
   a kvér svůj na kolenou.
2. Já z tvý velký lásky už mám asi vrásky
   a jsem dost nevyspalej,
   když kolem tvejch očí moc jinejch se točí,
   tak mám strach, a ne malej.
R:
R:
```

JÁ VEDU SVOU SAMSON

```
   G                                Ami7
1. Hlavu jak to kamení, úsměvy mi nejdou,
                                 D
   dopis jako kondolenční zpráva,
   G                                      Ami7
   Vodnář je mý znamení, všechny smutky přejdou,
                              D G
   říká máma, to se holkám stává.
          C        Hmi     C    D    G
R: Jenže já vedu svou, že cenu nemá nic,
                                     Ami7 D
   když srdce stůně, s jinou milej spává,
   C        Hmi     C      D     G
   já vedu svou: no řekni, co je víc
                                Ami7 D G
   než láska - ani prachy, ani sláva.
2. Po obloze půlměsíc, do tmy okna svítí,
   náhončí po nočních barech bloudí,
   hloupejch holek čím dál víc chytaj' do svých sítí,
   láska jako kšefty pod podloubím.
          G                        Ami7 D G
R: + než láska - ani prachy, ani sláva ...
```

JABKO PRAŽCE

```
   D/F#                    G
1. Zas tvářím se kysele na všechny lidi kolem sebe,
     D/F#                  G
   když daleko jsi ode mě, blízko k zoufalství mě vedeš.
     Emi                              G
R: Blues se táhne jako med, když nejsi se mnou,
        Emi
   jak můžu jen na tebe nemyslet,
   F          C     G                     D
   neříkej, že musíš jít, chtěl bych u tebe bejt.
2. Smíchám tmu s únavou, vypiju nápoj zapomnění,
   stejně vím, že neusnu, snad i já se ti v noci budu zdát.
R:
3.=1.
      F          C     G                     D
R: + neříkej, že musíš jít, chtěl bych u tebe bejt ...
```

JACEK JAREK NOHAVICA

```
 G                  D
1. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
 C                       G
   mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
 G               D
   máváme na sebe z říční navigace,
  C                  G
   dva spojenci a dvě spřátelené země,
                         D
   jak malí kluci hážem z břehů žabky,
  C                     G
   kdo vyhraje, má z protějšího srandu,
                      D
   hlavama kroutí česko-polské babky,
 C                     G
   děláme prostě vlastní propagandu.
2. Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty
   všelikých věcí za všelikou cenu,
   já mám však na to velmi úzké horizonty
   a Jacek velmi nenáročnou ženu,
   týden co týden z břehů navigace
   na sebe řveme:"Chlapče, hlavu vzhůru!",
   jak je to krásné, moci vykašlat se
   na celní předpisy a na cenzuru, na na ...
3. Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek
   a směje se, až třepe se mu brada,
   ve zprávách večer běží horký dnešek,
   aspoň se máme s Jackem o co hádat,
   on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje
   a domluvit se někdy bývá marno,
   tak spolu vedem pohraniční boje
   a v praxi demonstrujem Solidarnosc, na na ...
4. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
   mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
   máváme na sebe z říční navigace,
   dva spojenci a dvě spřátelené země
   [: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky,
      řeka se kroutí jako modrá šňůrka
      a my dva hážem kachnám vprostřed řeky
      krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :]
   Na na na ...
```

JAK MÁLO PRAŽCE

C **Dmi**
1. Jak málo, málo, málo hlava slouží,
G **C Emi**
jak málo stačí říct - mám tě rád,
Dmi **G** **C** **Emi**
jak krátký stačí čas, a láska končí,
Dmi **G** **C Emi Dmi G C Emi Dmi G**
končí, jiná může začínat.
2. Já trávu slyšel růst a stromy zpívat,
v tu chvíli zvadlé růže čerstvé jsou,
já nevím, proč bych city své měl skrývat,
však přesto láska zmizí najednou.
3. Já tiše ptám se: lásko, chceš se vrátit,
má duše prázdná se vrací ozvěnou,
je snažší rukou mávnout, oči zavřít,
než vracet zpátky film o nás dvou.
4. Na na na ...
D Emi A D F#mi Emi A D F#mi Emi A
5. Na na na ... **D F#mi Emi A D F#mi Emi A**
6.=5.

JAK VLASTNĚ VYPADÁŠ VLASTA REDL

```
    D                       G
1. Jak vlastně vypadáš, má milá,
    Emi                   A
   že ses mně nikdy nezjevila,
    D7                    G
   to bych tě svedl po paměti,
    Hmi         Hmi/A      E
   takhle jen čmárám po papíře a čas letí.
2. Už prý připomínám netopýra,
   jak píšu noci přes kopírák,
   a já jen zkouším hlavou dolů
   otočit přesýpací hodiny, když nejsme spolu.
3. Až v tomhle životě se minem,
   chtěl bych tě najít v nějakém jiném,
   ze slabik stloukám pro svou spásu
   archu, co za tebou má doplout až do těch časů.
4. Přelívám oceán, má milá,
   a láska by mě vykoupila,
   nevezmou mě nikam jednoduše,
   do nebe ani do pekla jen s půlkou naší duše.
    D                       G  Emi A
*: Jak vlastě vypadáš, má milá ...
```

JAKÁ JE LOKÁLKA / E. RICARDI, L. ALBERTELLI

```
     G    Hmi C      D           G     Hmi
1. Je, jaká je, tak mě náhle kopla do klína,
    C     D           G     Hmi
   moje tvář má barvu albína,
   C       D             G    Emi C     D          G    Emi
   ať mně to už víckrát nedělá, chápu, že je ráda veselá,
    C     D               G Emi C D
   jenže jinak, než chci já.
2. Je, jaká je, trochu dítě, trochu mužatka,
   řídké vlasy maj' punc pozlátka,
   chvíli něžná, chvíli upjatá, jak je štíhlá, jak je baňatá,
   jenže jinde, než chci já.
3. Je, jaká je, samý Lybar, pod ním blondýna,
   téměř do patnácti nevinná,
   její minulost je pohnutá, chvíli křičí, pak zas nedutá,
   vždycky jindy, než chci já.
4. Je, jaká je, tak mě náhle ťukla do tváře
   drobnou ručkou s citem kováře,
   její krása je prý pompézní asi proto, že je obézní
   trochu více, než chci já.
```

JAKO JÁ SAMSON / HUBERŤÁK

```
   G
1. Dlouho jsem čekala, než někdo zastaví,
  C          D          G
  na dálnici padal podvečer,
  kdo vezme holku, co má nohy bolavý,
       C          D          G
  a k tomu ještě srdce, bohužel,
  Cmi                  G
  potom brzdy, a když stál,
    Hmi                  Ami D
  s úsměvem kluk mi otvíral
  G
  a svět byl krásnější i za sklem špinavým,
  C          D          G
  o sobě mi cestou povídal.
        G                                    Ami7
R: Jako já do tmy se díval, jako já písničky znal,
                      D          Ami7       D         G D
  jako já smál se a zpíval, jak říkal, tedy aby nezaspal.
2. Kolik jen touhle trasou jezdí šoférů,
  jenom náhodou se my dva můžem znát,
  život, co přikládal mi spousty malérů,
  začal se mi hezkej zase zdát,
  jenom blázen chtěl by víc,
  mně stačí, že ti můžu říct:
  štěstí je hrou, co začla jedním z večerů,
  pojď se snažit se mnou neprohrát.
R:
3. Kolikrát ven se ještě oknem podívám,
  v ulicích je prázdno ospalý,
  už nechci věřit ani věžním hodinám,
  čas má kroky hrozně pomalý,
  někdy těžko usínám,
  když pozdě vracíš se mi sám,
  než v nočním tichu uslyším tvůj kamión,
  konečně jak dole zastaví.
R:
R:
```

JAKO KDYŽ SE VALÍ KAMENY NEZMAŘI

```
 Ami                Dmi     Emi                      Ami
1. Jako když se valí kameny, jako když na zeď hážeš hrách,
                       Dmi     Emi              Ami(F)
   jako stromy bleskem spálený, jako smutek na marách.
2. Jako měsíc ve svém zatmění ke mně zády točíš se,
   milovali jsme se k zbláznění, čas však i tebe odnese.
 Dmi                E
R: Copak jsem ti dala málo lásky,
   Dmi               E
   už ti víc nemůžu dát,
      Ami            Dmi
   schovám si naše předsmrtný masky
      Emi                     Ami
   z dob, kdy jsme se mohli smát.
3. Toužila jsem ve svých životech vyhrát aspoň jednu z cen,
   teď chodím jako kočka po plotech a zkouším seskočit na zem.
4. Chtěla bych říct, jak tě postrádám, snad jsi mi uměl něco dát,
   ty hezký dny teď znova poskládám a zavřu do šanonu ztrát.
            Ami            Dmi
R: +  [: schovám si naše předsmrtný masky
            Emi                     Ami
         z dob, kdy jsme se mohli smát ... :]
```

JAKO KOTĚ SI PŘÍST — JIŘÍ GROSSMAN

```
 C            F            C
1. Měsíc snílek stoupá nad skalou
                           G
   a zpívá si svou píseň pomalou,
    C                        F
   je podobná té, co jsem složil sám,
     G                       C
   tak poslouchej a nehleď k hodinám.
      C                            F    C
R: Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou,
                                D7       G
   málo je míst, kde staré lásky naráz uplavou,
 C                                          F
   jedním z nich je náruč tvá, a tudíž máš už znát,
                        C              G            C F C G
   že jak kotě si příst a víčka mít zavřená chtěl bych rád.
2. Dnešní noc je stokrát ztřeštěná
   a doznám, že jsem šťastný, že tě mám,
   už vítr vlahý stopy bázně svál,
   tak můžu říct, co léta jsem si přál.
R:
3. Nevyznám se příliš v lichotkách
   a občas se tak stydím, že bych plách',
   za blízký strom se ukrýt, a pak vím,
   že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým:
R:
 C       F C F C F C F
*: Tap ta da ...
```

JAKO PÁR CHROMEJCH KONÍ — POUTNÍCI

```
            Ami
1. Sednu si na taburet z lýčí
           F
   a ty na postel z nehorázné něhy,
         G
   a to spojení z nás zničí,
       Ami
   tvá tvář je víc než boží
              F
   i v týhle chvíli, která nemá břehy,
            G
   a v tom strachu, kdo koho dřív složí,
           F             Ami
   jak ten pár chromejch koní.
2. Tak marnejch jako záře svící
   na pláň rozdupanou těmi,
   co se milujou jak býci,
   kde se v osudovým třesku
   řítí touhle věčnou zemí
   stáda rozpálenejch mezků,
   nejen pár chromejch koní.
3. Těch, co se věčně choulí k sobě,
   viní kdekoho z tý zimy,
   kdy je v posteli jak v hrobě,
   kdy ti nevinní se vzbouří
   a ti vinní se vzbouří s nimi,
   že se udí v jednom kouři,
   jak ten pár chromejch koní.
       C                          G
R: Co polední mu zvoní, když by spal,
        C    F   C
   jen dál, jen dál.
           C
*: Tak mi podej láhev piva,
          Ami
   která jediná tu zbyla,
          G
   která jediná tu zpívá,
           C
   jen se zvedej, ty mý mládě,
            Ami
   jsme teď první, v tom je síla,
           G
   a taky předposlední v řadě,
           F             Ami
   po nás pár chromejch koní.
4. Ti se belhají k svý mezi,
   která byla a už není,
   a ta ženská z nich je březí,
   a nás v kleštích drží sázka,
   při zemi to hřmění
   a při životě láska,
   jak ten pár chromejch koní.
R:
```

JAKUB NEDVĚDI

1. Let všedních dnů vnímám jak déšť,
   kruh lidí a jmen a pravdu a lež,
   a hranice snů, v noci den, ve dne noc,
   a tu a tam vztek, když je všeho už moc.

   A

2. Někde uprostřed mám, tvůj obrázek mám,
   vždycky, když bolí den, tak si ho maluju sám,

   D **A**

   krásně bílá je smích, černá oči a strach,

   E7 **A**

   to jak poznáváš svět, slunce, květy a prach.
3. Pojď, ruku mi dej, nechci, abys' šel sám,
   možná bude nás víc, řeknem, kdo půjde kam,
   do posledních koutů týhle planety říct,
   že nad lásku není, že nic není víc.
4. Let všedních dnů vnímám jak déšť,
   kruh lidí a jmen a pravdu a lež,
   a bezmocně koukám, jak všemu jdeš vstříc,
   vždycky zakopneš dřív, než stačím ti říct"

   D **A**

5.=3. + [: do posledních koutů týhle planety říct,

   E7 **A**

   že nad lásku není, že nic není víc ... :]

JAKUBOVI SLÁVEK JANOUŠEK

```
   A                        G
1. Ta tečka v dáli, to není loď,
   A                    G
   to odplouvá rok mého narození,
      G#           F#
   s kulatými okýnky,
   G                 F
   maškarní rok mého narození,
        E
   rok tancující a asketické naděje
              D
   ve znamení budoucího komfortního života.
       F                  G             A
   A člověk se do života vrhá výhradně po hlavě,
        F                      G
   jó, dokonce jsem se o tobě nejdřív dozvěděl,
        A
   že vlasy máš tmavé,
   F               G                     A
   úplně nejdřív přicházejí v bolestech na svět vlasy,
     F                   G           A
   proto taky první, už bez bolestí, odcházejí,
   F             G          E
   naprosto poznenáhlu, jak dým.
   A             G
R: Jakube, Kubo, Jakoubku,
     A                  G
   přesívám peří holoubků,
   F                  G         A
   copak si pro tebe připravil svět,
   F                  G         E
   copak si pro tebe připravil svět?
2. Ta tečka v dáli, to není loď,
   to odplouvá rok tvého narození,
   s kulatými okýnky,
   neklidný rok tvého narození.
   Rok absurdní a tápající naděje
   ve znamení touhy po obyčejném životě,
   a zdá-li se ti, že se ta loď naklání
   a mává komínem,
   tak to není mávání, to se kymácí zem.
R:
```

JANTAROVÁ ZEMĚ ŽALMAN

```
 Ami            C                    Ami
1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
           C                Emi
   ulicí je ženou dolů k ohradám,
             Dmi                      Ami
   zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
               Dmi              Ami
   bujný hlavy skloní někam do trávy.
     Dmi              Ami
R: Krá, až si kabát změní,
     Dmi                Ami
   krá, bílé vrány odletí,
     Dmi             Ami
   krá, v jantarový zemi
         F                Emi
   přistanou v jiném století.
2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,
   lovčí král je v kapli postý korunován,
   sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
   v jantarový zemi bude zas co pít.
R:
```

JARMILA PAVEL DOBEŠ

G Hmi
1. Jarmila vždycky mi radila,
D7 G D7
abych pracovní dobu dodržel,
G Hmi
dneska mně ale náramně
D7 G
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G Hmi
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 G D7
v předsíni stojí pánské střevíce.
2. Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.
3. Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
přičemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám:"Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."
4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

JARNÍ POUPATA

F G Ami

1. Už ráno z dálky přišlo k nám a ptáci v oblacích

F Emi Dmi^{7} (G)

si písní otevřeli chrám, kde nemá místo hřích,

Emi Dmi^{7} G^{4sus} G

to stává se, když v přírodě si najdeš domov svůj,

Emi Dmi^{7} G

co prožil jsi v té spoustě dní, toho nikdy nelituj.

2. Zas lásce otevřel se ráj, tam slunce svítí víc,
a jarem voní celý kraj, tou vůní borovic,
to stává se, když v přírodě si najdeš domov svůj,
co prožil jsi v té spoustě dní, toho nikdy nelituj.

3. Dnes tráva voní jarem jen a rosa hlásí všem,
dnes tráva voní jarem jen a rosa hlásí všem,
že vánek, ale nejen ten, se vznáší novým dnem,
to stává se, když v přírodě si najdeš domov svůj,
co prožil jsi v té spoustě dní, toho nikdy nelituj.

F G Ami F G C Dmi G Ami Dmi Emi G Ami A^{7} Dmi G Ami Dmi F G Ami

JARNÍ KURÝR MIKI RYVOLA

C F C
1. Dunění kopyt večer slýchávám,
Emi E
údolím jarní kurýr jede k nám,
Ami G F E^7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E^7 Ami
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
G
ví, celej kraj to ví:
F G F E^7 Ami
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

JARNÍ TÁNÍ NEDVĚDI

```
                Hmi  Emi           D
1. Když první tání cestu sněhu zkříží
   G        Emi    F#       Hmi
   a nad ledem se voda objeví,
                   Emi         D
   voňavá zem se sněhem tiše plíží,
    G         Emi    F#               Hmi
   tak nějak líp si balím, proč, bůhví.
                G                 D
R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
                G                       D F#
   na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
                Hmi                     Emi
   [: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
               G     F#            Hmi
      oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
   pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
   jaro je lék na řeči, co nás nudí,
   na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
R:
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
   srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
   pak bych měl naději, že i příští jaro
   bude má země zdravá jako buk.
              G     F#            Hmi
R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...
```

JARO LOKÁLKA / TOMÁŠ LINKA, JINDŘICH ŠŤÁHLAVSKÝ

```
 Ami       C       G             Ami
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
                 C      G              Ami
   tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
                C     G           Ami
   dva dny a dvě noci stále padal sníh,
             C           G          Ami
   náročný to bylo v těch dobách ledových.
  C                           G
   Čtyři stupně pod nulou snad byly, vážení,
     Dmi                     G
   a vlaky hned pár hodin nabraly zpoždění,
 C                            G
   každou chvíli bez proudu a plyn jen skomíral,
Dmi                        G                            Ami
   a na jízdní řád se radši nikdo nedíval, byl hroznej mráz.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
   když vystrašený soused na okno zaklepal:
   "Můj čuník v chlívku leží, v horečkách vyvádí,
   já do města bych zajel, snad doktor poradí."
   Půjčil jsem mu trabant, a když dveře zavíral,
   dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
   "Jeď, brachu, pěkně zvolna, je hrozný náledí,
   jsou ojetý gumy, auťák moc nesedí, tak neriskuj!"
3. Soused jen máv' rukou a prudce rozjel vůz,
   nevšim' si, že do dveří mi přivřel hubertus,
   v kotrmelcích striptýz ještě nikdo neviděl,
   když přivedli mě k vědomí, tak jsem se zastyděl.
   Moje spodní prádlo nebylo akorát,
   od léta už nespatřilo zblízka saponát,
   navíc právě vzadu v něm velký otvor zel,
   vznikl asi, mrška, jak spad' jsem na ... kostrč, já smůlu měl.
4. Ve chvíli, kdy známí stavěli mě na nohy,
   přistál soused na návsi uprostřed výlohy,
   skončil tam i s trabantem na gumách ojetých,
   je to prý má vina, řekli mi na DI.
   Teď soused je můj nepřítel a z auta zbyl jen vrak,
   navíc musím šetřit na novej huberťák,
   pokuta za gumy mě vyšla na pět set
   a zbrusu novou sámošku stavím v akci "Z", a čuník zdech'.
 Ami          C      G          Ami
*: Někdy dobrá vůle zkrátka nestačí ...
```

JARO NEDVĚDI

Ami **G**

1. Přišlo se jaro ptát, co dělám a která se mi líbí,

Ami **G**

jestli jsem pod rozkvetlým stromem už pusu dal,

C **D^7** **G**

řek' jsem mu o tobě, a ono přikývlo, jako že príma,

C **D^7** **G**

do vůně zrození o našem chození jsem mu hrál.

G **F$^\#$** **F** **E** **A^7** **D^7** **G**

R: Mám rád, mám rád, co víc si můžu přát,

F$^\#$ **F** **E** **A^7** **D^7**

mám rád, mám rád, co víc si můžu,

A^7 **D^7** **A^7** **D^7** **G**

co víc si můžu, co víc si můžu přát.

2. Přišlo se jaro ptát, jestli, když umím brát, umím i dávat,

jestli jsem hodnej, něžnej, milej, jak mám bejt,

řek' jsem mu o tobě, a ono přikývlo, jako že príma,

do vůně zrození o našem chození jsem mu hrál.

R:

JARO KAREL PLÍHAL

C F C Ami Fmaj^7 G C

1. Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,

F C Ami Fmaj^7 G C

neslaně a nemastně, zkrátka makrobioticky,

F C G Ami^7 G

slunce svítí na dámy čtoucí český Burdy,

C F C Ami Fmaj^7 G C

stejně jak na Saddámy střílející Kurdy.

2. Přišel jsem dřív z oběda, v pokoji hrál Verdi,
načapal jsem souseda, měl gatě na půl žerdi,
jdu do polí za prací a za druhou mízou,
unavený lustrací a parlamentnou krízou.

3. Svítí křídla běláskû, v řece se třou líni,
na tradiční pomlázku s řetězy jdou skini,
čichám děsný aroma, potácím se, blednu,
narazil jsem na Roma, co píchli ho tu v lednu.

C F C Ami Fmaj^7 G C

4. Jaro začlo nešťastně, jak ostatně vždycky,

F C Ami Fmaj^7 G C

neslaně a nemastně, makrobioticky ...

JARO SAMSON

D

1. Kam letí mraky, kam spěchají ptáci,
to ví jenom vítr, co pírka jim ztrácí,
Ami^7 D
a básníci po ránu nesmělí,
v podkrovích hnízda a v kalužích žáby,
i dívky, co čápy a vránu k nám vábí,
Emi^7 A^7 D
po jedné krátké noci dospějí.
Emi/G Emi/F$^\#$ C A^7
R: Je jaro, je jaro a kvetou podběly,
Emi/G Emi/F$^\#$ Emi A^7
všechny pěkně vzalo a honem někam odjeli,
D
odložím svoje starosti k ledu,
ať škarohlíd má svou škaredou středu,
Emi A^7 D
já světím svoje modrý pondělí.
2. Kdejakej moula je vážnej jak v lednu,
sám sebe si váží a supluje vědmu
a o životě vlastně houby ví,
pořád by žvanil a bůhvíco řešil,
když padlej jseš na hlavu, klidně si zešil,
totiž, milej zlatej, já vím svý.
R:

JARO DESÁTÉ KAREL KRYL

Ami G Ami(E)
1. Trs trnů tesá "T" a tyran tleská z trůnu,
(Ami) G Ami
je jaro desáté, jež voní po ocúnu,
Dmi G E
plyš prachu píše po zdech písmena šedivá,
Ami Dmi Ami G Ami F E
ne píseň, pouhý povzdech, který se nezpívá, který se nezpívá.
2. Pláč deště kropí sníh, den vypráví si s Vesnou,
kdo vzdechne po písních, jež nezrozeny zesnou,
jsou léta soudci přísní, jimž slzí nezbývá
pro mrtvé sloky písní, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
3. Tvar touhy v řezbách sní a ze snů slůvka spřádá,
chlad světa bez básní, jež nikdo nepostrádá,
vlas bardů vzkvetl plísní jak dřeva trouchnivá
nad hroby mrtvých písní, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
4. Strach s tichem - dary tmy, jež smíchu pouští žilou,
a tryzna za rytmy, jež buší pod mohylou,
[: jen povzdech plný stesku, když zima tesá "T",
kříž na náhrobní desku pro jaro desáté, pro jaro desáté. :]

JARO I. FEŠÁCI

```
    Ami       C       G             Ami
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
                   C      G              Ami
   tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
                    C         G         Ami
   zvěř z okolních lesů nám stála u dveří,
                  C     G        Ami
   mnozí, co se smáli, náhle uvěří.
       C                 G
   Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
    Dmi                      G
   nouze, nám tak cizí, se rychle ozývá,
    C                    G
   ve stájích je ticho, seno dochází,
    Dmi               G                         Ami
   pod malými okny bílá smrt obchází, a stále blíž.
2. A potom to přišlo, co muselo se stát,
   od údolí k horám začalo všechno tát,
   tenkrát přišel soused, a jak mluví, téměř lká:
   "Moje žena myslí, že se jara nedočká."
   Půjčil jsem mu koně, a když saně zapřahal,
   ještě, než se rozjel, jsem ho rychle varoval:
   "Nevracej se brodem, ledy už praskají,
   nejpozději zítra se na pouť vydají tam v údolí."
3. Už padalo šero, když se navracel,
   delší cestou přes most však čas už neztrácel,
   kůň se marně vzpínal, dál nechtěl jet,
   a, jak jsem mu říkal, pod nimi prasknul led.
   Zvíře strachem hnané ty saně strhlo zpět
   a nad ním se tam v brodu navždy zavřel led,
   hledali ho dlouho, a když zmizel zbylej sníh,
   pod mostem ležel na schodech kamenných, kudy měl jít.
    Ami             C         G         Ami
*: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...
```

JARO II. FEŠÁCI

```
 Ami       C       G             Ami
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
                 C      G             Ami
   tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
                    C        G           Ami
   z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
          C        G          Ami
   a vánice sílí v poryvech ledových.
     C                 G
   Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
  Dmi                   G
   do sýpek se raději už nikdo nedívá,
   C                        G
   zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
   Dmi                 G                        Ami
   a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
   když vystrašenej soused na okno zaklepal:
   "Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
   já do města bych zašel, doktor snad poradí."
   Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
   dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
   "Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz
   a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"
3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
   na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
   trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
   na sněhové pláně si každý pospíšil.
   Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
   kterým bych v té bouři nejel ani sám,
   a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
   krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.
    Ami             C         G         Ami
*: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...
```

JARO NA ALJAŠCE K. T. O.

```
    G              C        G
1. Až jaro na Aljašku zavítá k nám,
                  A       D
   hromadu zlata já za zimu mám,
    G                C        G
   šampaňský víno si do srubu dám,
                     C        G
   až jaro na Aljašku zavítá k nám.
2. S dívenkou krásnou budu tam žít,
   čeká na jihu a chci si ji vzít,
   mosaznou postel si do srubu dám,
   až jaro na Aljašku zavítá k nám.
3. Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
   já dva roky čekal a moh' jsem snad víc,
   teď už je vdaná a co z toho mám,
   když jaro na Aljašku zavítá k nám?
4. Nač věšet hlavu: nedá se žít,
   šampaňský víno tu sám budu pít,
   s partnery svými tu zůstanu sám,
   až jaro na Aljašku zavítá k nám.
5.=1.
```

JARYNA BOKOMARA

```
 G          D      C
*: Žáci školy pomocné a Jaryna s nima
       G         D         C
   pili víno, víno ovocné, řvali "Svět je prima!"
          G               D   Ami(C) C
R: [: Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaryna. :]
 Emi                A
1. Měli jsme ve snech holek plné noci
   Emi               A
   a tetování uhrů všude po těle,
    Emi                   A
   holili jsme se jenom pro ten pocit
   Emi                    A             Emi A
   alespoň před zrcadlem vypadat dospěle
   Emi             A
   a na zrcadle z mušinců a akné
    Emi                    A
   souhvězdí Panny dnes novami temnělo,
     Emi                  A
   studijní výsledky nám byly houby platné,
       G                    D       Ami(C)
   [: ze všeho nejvíc mysleli jsme na tělo. :]
R:
2. Šlukla si startku a potom do polibku
   kouřový perpetuum mobile vložila,
   s očima dokořán, tak do mých plicních sklípků
   znuděně, znaveně, dusivě vstoupila,
   byli jsme pyšní na to, že jsme chudí,
   a kdo měl na litr, ten byl ten večer král,
   chutnala ovocným vínem, sluncem rudým,
   [: pod tričkem na jabkách rybíz se červenal. :]
R:
3. Že jsem měl vína dost a klíč a byla zima,
   zůstala se mnou klidně v bytě do rána,
   když jsem ji svlékal, řekla jenom: prima,
   jenom mi, hošánku, neupleť fakana,
   vypnula plotýnku a otevřela dveře,
   svítání šedlo v každý vteřině,
   Jaryna odcházela a já zůstal ležet,
   [: voněl jsem ke svejm prstům, k její peřině. :]
4. Pak mi ji přebral zpět Dežo ze zvláštní školy
   a já se v lese opil rudou sladkostí
   a tu mou bolest roznes' vítr do okolí
   a moje chvění přenes' osikám do listí,
```

teď už se stydíme i za to, že jsme chudí
a že jsme pluli v pekle i v oblacích,
jenomže ovocný víno a slunce rudý
[: ten hloupej nápěv nám občas navrací. :]

G D C G
R: + Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaryna, Jaruška ...

JASNOVIDECKÁ SLÁVEK JANOUŠEK

```
     A                       G
1. Včera jsem dostal psaní doporučeně,
    A                        G
   setřel jsem hlínu z dlaní a podepsal na stěně,
    A         G    A                     G
   káč, káč, píp, píp, chrochty, mňau, křičel celý dvůr,
   A        G     A                  G
   a pošťák uklouzl a řekl "au!", "koko," řekl kur,
     A
   "děkuji," řek' jsem já, "za psaní," dodal jsem
       G               A       G               A
   a zvony zněly za lesem, a zvony zněly za lesem.
2. Držel jsem v rukou psaní a koukal zasněně,
   razítko hladil dlaní, můj stín totéž - na stěně,
   káč, káč, píp, píp, chrochty, mňau, křičel celý dvůr,
   a já se rozhlídl a řekl "čau", "koko," řekl kur,
   "odcházím," řek' jsem já, "do města," dodal jsem
   a stíhač prolít' nad lesem, a stíhač prolít' nad lesem.
    A                  G
R: Vám, milé slepice, vám, milá kachňata,
    A                    G
   tobě, milá prasnice, vám, milá kuřata,
    A                      G       A
   vám stačí buď chlívek, nebo bedna,
                          G
   ej, jenomže mně už ne, už nésu tak mladé,
        A                 G
   tož řekli si v úřadě, že už su na řadě,
    A                     G          A
   já dostal v sídlišti tri plus jedna,
                                G          A
   hej, já dostal v sídlišti dva plus jedna,
                 G A G A G A
   hej, la la la ...
3. Už píšu šesté psaní doporučeně,
   neteče voda, teče záchod a cosi běhá ve stěně,
   křáp-křáp, your money - my life, šusty-křup, celý den řve dům,
   a já se rozhlídl a řek':"Jsi hňup!", crrr,
   a jó, to k sousedům,
   "děkuji," řek' jsem já, "za spaní," dodal jsem
   a budík drnčel nad městem, a budík drnčel nad městem.
R: Vám, milé slepice, vám, milá telata,
   vám, rozmilé ovce, vám, milá selata,
   vám stačí koryto, bedna a chlív,
   ej, já pro svou potěchu vylezu na střechu,
   někde krev pozbudu, já halekat budu
   [: a vás, ovce, naháňat tak jako dřív, :]
   ej, la la la ...
     A                 G
*: Své ručky rozhodím a sebú pohodím,
    A                 G        A
   poletím do oblak, tak ako vták, hej,
                     G
   ručkama rozhodím a sebú pohodím,
   A                   G          A
   a letěl do oblak, vták "krák-krák" ...
```

JASNÝ JAK FACKA HOP TROP

```
                Emi         D               C
1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče
                 G               D             G
   a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
            D            Ami         H7
   na lodi jak by měla přijít velká bouře,
              Emi         D           C    Emi
   to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.
2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
   Za který držet by ho měli v pevný kleci,
   říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
   a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.
    Emi       G               D
R: Jasný jak facka, země je placka
            Ami          G
   a kolem dokola jen oceán,
             Emi              A
   do tisíc láter, tvrdil to páter,
            C           F  D
   a to je víc než kapitán,
                G                 D
   ten když si nahne, hned ho to táhne
             Ami         G
   pořád na západ do Indie,
              Emi              A
   po zlatě prahne, skončí na ráhně
              C             G
   a dýl než tejden nepřežije.
3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
   přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
   že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů,
   dostal se zaručeně k poslednímu soudu.
R:
```

JDE TO BOKOMARA / KAREL PLÍHAL

```
 G     D  G   C           G
1. Možná mi závidí, že žiju vesele,
 D/F#     G        C        D
kolik si vydělám vleže a z postele,
 Emi         Hmi      C        Hmi
myslej' si, že mám v punčoše jmění,
     Emi       A         C      D G
no, vono to vždycky tak docela není.
2. Jsou chlapi voňaví jak vítr nad mořem,
a jiný, jak to říct - zkuste spát s úhořem,
postel je stejná, jména se mění,
no, vono to vždycky tak docela není.
  D                   G       D
R: Jsou v našem salónu příjemný poměry,
                G         D
zrzavý Irky, ty obzvlášte letí,
                  G         D
štamgasti říkají: počkám si na Mary,
                  G          D
první jde honák a pastor až třetí.
3. Ten, kdo je samotnej, ať se dál netrápí,
knížky jsou pro mnichy, ženská je pro chlapy,
každej tu stojí o pohlazení,
no, vono to vždycky tak docela není.
R: Jsou v našem salónu sem-tam i aféry,
před každým prahem najde se smetí,
štamgasti říkaj': počkám si na Mary,
druhej jde šerif, pastor až třetí.
4.=1.
```

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ ŽALMAN

Ami7 D G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D G C G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
G Emi
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
mělo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
R:
3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.
R:

JDOU, A TAK SI JDOU ZRCADLO

```
     D                    G                D
[: Jdou, a tak si jdou, jdou, a jedno je, kam,
                    G                  D
   a tak si jdou, jdou, a tak si jdou dál, :]
Emi         A            D
uvidíš zas výšku hor a krásu ranních par,
 Emi        A               D           A
netíží tě svědomí, co bude zítra a jak dál,
  D                    G                D
jdou, a tak si jdou, jdou, a jedno je, kam,
                 G                  D
a tak si jdou, jdou, a tak si jdou dál.
   Hmi            A        G          D
Z výšky letních mraků se snáší vlahý déšť,
 Hmi           A         G                  A
závidíš všem ptákům a chtěl byses k nim vznést,
 D                G                  D
nést, jen tak se nést, a jedno je, kam,
            G                D
jen tak se nést a zpívat si dál
 Emi     A         D
písničku o lásce a o všem, co máš rád,
  Emi                A            D            A
tvůj hlas v dálce ztrácí se, ty přesto zpíváš dál,
     D               G                D
[: jdou, tvé kroky jdou a ztrácí se hlas,
               G                  D
   tvé kroky jdou, tak zpívej si dál, :]
                  G                D
jdou, tvé kroky jdou a ztrácí se hlas,
            G                  D
tvé kroky jdou, tak zpívej si dál ...
```

JDOU PO MNĚ, JDOU JAREK NOHAVICA

```
                D        G        D
1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
           F#mi      G            A
   na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
     G            D    A            D
   [: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
                         G          D
      svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
   zámek jde lehce a adresu znám,
   [: zlato jak zlato, dolar či frank,
      tak jsem šel na to do National Bank. :]
                  D     G     D
R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
                     G        A
   na každém rohu mají fotku mou,
             Hmi    G          D
   kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
                         C           G  D A G D
   tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
   chudičká vdova mi nabídla byt,
   [: jó, byla to kráska, já měl peníze,
      tak začla láska jak z televize. :]
4. Pak půl roku nato řekla mi:"Dost,
   tobě došlo zlato, mně trpělivost,
   [: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
      tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
R:
5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
   dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
   [: a pak jsem vzal nohy na ramena,
      ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]
6. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
   pípu jsem utáh' a straním se žen,
   [: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
      já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
   na nočních stolcích mají fotku mou,
   kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
   být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.
```

JE TO DĚS HOP TROP

A D A D A
1. Navštívil jsem přepážku, vyplnil jsem přihlášku,
F# Hmi F# Hmi
napsal jméno, stav a věk, a pak přímo pod kolek,
G# C#mi E7 A
a pak přímo pod kolek číslo bot a domu.
2. Doktor jenom rukou máv', dal mi štempl, že jsem zdráv,
celkově až na hlavu, ale jinak že mám postavu,
jinak že mám postavu, dělám přece v lomu.
A E7 A E7 D E7 A
R: Je to děs, život-pes na mě vyzrál zase,
E7 A E7 D E7
vyhláška dopravní těžká nezdála se,
A E7 A E7 D E7 A
je to děs, život-pes na mě vyzrál zase,
D A D A E A
prachy mi propadly, jsou ve státní kase.
3. Jezdit totiž za tetou chtěl jsem se svou babettou,
teta, co je z Nymburka, mně i sobě do turka,
mně i sobě do turka dává prcka rumu.
4. Teď už aspoň jedno vím: na benzínu ušetřím,
díky tomu poznatku pro maličkou placatku,
pro maličkou placatku skočím do konzumu.
R:

JE TO TAK (PEACE IN THE VALLEY) ROBERT KŘESŤAN

```
  D   D           D7
1. Já nechci tvou krásu
   G         D
   i když tě zdobí
      D         D       A7   to může bejt zdání a klam
         A7   je to tak
   D               D7   co mám z tvejch vlasů
     G        D
   a stříbrný róby
         D           A7              D   vždyť i když jsem s tebou - jsem
sám
   G     D
   je to tak
               G          G           D
R. Chtěl bych víc slyšet pláč tvůj a smích
           D
   to bych chtěl
               D          D           A7
   chtěl bych víc slyšet pláč tvůj a smích
     D        D       G       D
   i kámen se pohne a roztaje sníh
               D          A7           G    F#mi Emi D   chtěl bych víc
slyšet pláč tvůj a smích
2. Řeka valí se z břehů   pak hladí je znova
   a hučí a sténá - to znám
   je to tak   já chci jen tvou něhu
   a laskavý slova   vždyť i když jsem s tebou -jsem sám
   je to tak
R:
3. Chtěl bych víc slyšet pláč tvůj a smích
   to bych chtěl   chtěl bych víc slyšet pláč tvůj a smích
   i kámen se pohne a roztaje sníh
   chtěl bych víc slyšet pláč tvůj a smích
   chtěl bych víc slyšet pláč tvůj a smích
```

JE ZE MĚ TULÁK RANGERS / R. SPARKS

```
            D
1. Je ze mě tulák, je ze mě tulák,
   je ze mě tulák, co chodí sám,
   mý cesty stojej' za to, vedou všude, kam se dám,
          A               G
   tak se toulám, a tak se toulám,
    D                 A
   jednoduchej život mám.
2. Je ze mě tulák, osud mě zavál do New Orleans,
   u starý kalný řeky plno správnejch míst,
   sbohem jim dávám, sbohem jim dávám,
   zpívám si svou píseň sám.
3. Je ze mě tulák, je ze mě tulák,
   já měl svou milou, hezkou, věrnou milou,
   Bůh je mi svědkem, že jsem ji měl hrozně rád
   co mě to nutí, co mě nutí
   nikde chvíli nepostát?
4. Má vina: je ze mě tulák, je ze mě tulák,
   můj vlak se blíží, můj vlak se blíží,
   na trati slyším z dálky smutný pískání
   jedu zas dál, jedu zas dál,
   nevím, co je stýskání.
            D
*: Je ze mě tulák, je ze mě tulák,
   od mříží mám vrytý věčný toulání ...
```

JEDEME ZA SLUNCEM ROHÁČI

E G# A E
1. Naši paní domácí, tu může trefit šlak,
H7 E H7
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,
E G#
až se jí ty nakynutý buchty připečou,
A E H7 E
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou:
E G#
R: Jedeme za sluncem a holky mávaj',
A E
jedeme za sluncem o kousek blíž,
H7 E E7 A
jedeme za sluncem, no to je nával,
H7 E
kdo umí, pozdraví, třeba "těpic!"
2. Od pondělka do soboty neumí se smát
průvodčí, co léta říká:"Nemám trampy rád,"
když to kluci rozbalí a spustí kontrabas,
zapomene štípat lístky, chytá druhej hlas.
R:
3. Obloha se zamračila, možná bude lejt,
nejsme přece z marcipánu ani žádnej prejt,
známe pana hospodskýho, co je hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme a začínáme hrát.
H7 E
R: + nebo "ahoj!"

JEDNOU BUDEM DÁL SPIRITUÁL KVINTET

C F C F C
1. Jednou budem dál, jednou budem dál,
F E^7 Ami D G D^7 G F G
jednou budem dál, já vím,
C F C F G Ami
jen víru mít, doufat a jít,
C F C G^7 C F G G^7
jednou budem dál, já vím.
2. Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
cíl je blízko nás, já vím.
3. Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou přijde mír, já vím.
4.=1.

JEDNOU ZRÁNA NEZMAŘI / JIM GROCE

E A7 F#7

1. Jednou k ránu, jednou snad možná pochopíš, než půjdeš spát,

E C#7 F#7 H7 E H7(E7)

že tvý starosti, brácho, ty nespraví žádnej flám.

2. Každej káru tlačí svou, někdo stát ji má před hospodou,

pak říká, že je volný, a neví, že ji táhne dál.

A7 E

R: A lodě plují po vlnách moří, vezou náklad, maj' svůj cíl,

A7 F#7 H7

když nejdou ke dnu za velkejch bouří, pak znovu napnou plachty svý.

3. Nech drobný, dokud jsou, dokud neproměníš všechnu touhu svou

na laciný pití, ten tvůj drahej špás.

4. Na na na ...

5.=4.

R:

6. Je těžký nocí plout, když plavci nevěří na modrý horizont

a mlhavý ráno jen vítr změní v novej den, C#mi

A H7 E

a mlhavý ráno jen vítr změní v novej den ...

JEDNOU-DVAKRÁT KAREL KRYL

D A7 D
Jednou-dvakrát pěkně jsem si nakrad',
A7 D
dvakrát-třikrát ještě jsem si přikrad',
G D
nestálo to ani krejcar, uvidíš, snad budu Švejcar.

Jedenkrát Václav Neckář / Harry Belafonte

C Emi F G
1. Jednou se otoč, jen jedenkrát, jenom jedenkrát,
C Emi F G
jednou se otoč, jo, synáčku můj,
C Emi F Fmi
jedenkrát, a jsi malý, jedenkrát, a jsi pán,
C Ami G C
jedenkrát potkáš dívku sladkou jak marcipán,
C Emi F Fmi
jedenkrát, jedenkrát, jedenkrát, jo, jedenkrát,
C Ami G C
jedenkrát potkáš dívku sladkou jak marcipán.
2. Jednou se otoč, jen jedenkrát, jenom jedenkrát,
jednou se otoč, jo, synáčku můj,
jedenkrát, a je ráno, jedenkrát, a jdeš spát,
jedenkrát, a tu dívku hned musíš si brát,
jedenkrát, jedenkrát, jedenkrát, jo, jedenkrát,
jedenkrát, a tu dívku hned musíš si brát.
3. Jednou se otoč, jen jedenkrát, jenom jedenkrát,
jednou se otoč, jo, synáčku můj,
jedenkrát, a je léto, jedenkrát, a je sníh,
jedenkrát, a už slyšíš další dětský smích,
jedenkrát, jedenkrát, jedenkrát, jo, jedenkrát,
jedenkrát, a už slyšíš další dětský smích.

JEDU SÁM NEZMAŘI / JIM WEBB

```
      Gmi7                    F66
1. Jedu sám, a den se končí barevnou hrou,
         Gmi7                   F6
   s tajemnou pokorou světlo už mizí,
     Bb       C                  Ami Dmi
   kdo má cestu dalekou v krajině cizí,
       Gmi                    D# C7
   pozná cenu dlouhé samoty stáří.
2. Jedu sám, a slunce si dlouží můj šedej stín,
   bůhví, proč ještě dnes zůstává se mnou,
   už nám v zrcadlení tváře blednou
   zdlouhavou cestou.
      Gmi7                    F6
3. Jedu sám, v dálce město jak velkej míč,
    Gmi7                  F6
   jen dosáhnout očima a rukou,
        Bb         C7        Ami     Dmi
   v duši mám, v duši mám prázdno najednou,
    Gmi          C7            F Dmi7
   do rána vím, že se to nezmění,
         Gmi   A      D
   po noci čekám rozednění.
```

JEDŮFKA KAREL KRYL

```
    D
1. Každý vrah ví, co je v lahvi,
                    A
   na níž lebka s hnáty je,
   ví to Jahve, že se z lahve
                     D
   s lebkou s hnáty nepije.
2. Mnohé zmýlí, scházejí-li
   hnáty s lebkou na lahvi,
   co tě chytí po napití,
                   D
   to jen velký Allah ví.
    G                   D
R1: Až dozpíváš koledu, tiše zesneš po jedu,
                             A         D
    statní ptáci - funebráci uloží tě do ledu.
3. Baštím kraby z Abu Dhabi,
   naložené v curare,
   k tomu colu z vitriolu,
   Bože, to je soirée.
4. Žáha pálí z cyankali,
   nežli usnu bez deky,
   pšoukám hlínu z botulínu
   s děkou nebo bezděky.
R2: Až dozpívám koledu, tiše zesnu po jedu,
    statní ptáci - funebráci uloží mě do ledu.
5. Pro Moniku arseniku,
   kapku rtuti, a co víc,
   do košíku otrušíku
   nebo odvar z makovic.
6. Vezmi k tomu špetku bromu
   nebo utrejch z balíku,
   přidej k vínu kromě blínu
   trochu maggi z rulíku.
R1:
7. Jedu misku v denním tisku
   na rozličných rovinách,
   opiátu do salátu
   v televizních novinách.
8. Trocha lhaní na snídani,
   větší porci k obědu,
   v komentáři sedmilháři
   upatlaní od jedu.
R3: A pak s volhou škaredou čtyři páni přijedou,
                                   A      G A D
    skončíš zdárně v kachlíkárně s touhle koledou.
```

JEN JÍ COP / BILL MONROE

```
     G
1. Jen jí dám lásku, jen jí, mý darling,
  C        D              G
   mám čas, dobře vím, kam jít,
   až přijdu k ní, mocnej žár mě spálí,
  C        D              G
   dál budu žít už jenom s ní.
     C                        G
R: Až přijdu k tobě, tak mě ráda měj, hej,
    C                      A    D
   a zapomenem na náš osud zlej, hej,
     G
   jen jí dám lásku, jen jí, mý darling,
  C        D              G
   mám čas, dobře vím, kam jít.
2.=1.
R:
       C        D              G
R: + [: mám čas, dobře vím, kam jít. :]
```

JEN MĚ NELITUJ JAREK NOHAVICA

```
    Emi              Ami      D7
1. Jen mě nelituj, neklepej na mé dveře
        G             H7
   s chryzantémou v dlani,
     Ami   D7       G
   hra na litování končí v prvním tahu,
             Hmi         Ami
   neplivej lásku na podlahu,
             D                    Emi
   nestůj mi u bytu, jen mě nelituj.
    Ami       D7             G            D/F#
   Ta slova jsou jen guláš dvakrát přihřívaný,
   Ami      D7             G
   a to mě nezachrání, a to mi nepomůže,
          Hmi            Ami
   a tak nesvlíkej mě z kůže,
          D             G
   celý zvědavý, celý zvědavý,
         D/F#       Emi       Ami
   jak vlastně vypadá takový malý pohřeb,
                  D7            G
   na který si člověk sám nastřádá.
                      G                  D
R: Jó, kdybych byl vrabec, sezobal bych zrní
          Emi        C       G
   všem ptákům, co v okolí jsou,
                      Ami               D
   srdce měl bych slabé a žaloudeček plný
      C             G
   a duši rozčepýřenou.
R: Jó, kdybych byl holub, roznesl bych psaní
   od domu k domu do všech světových stran,
   a pak četli bychom spolu, co píše tamta paní
   a co píše tamten pán.
    Ami              C
*: Jó, kdybych byl, žil bych si, žil,
        G               D/F#
   a šťastný bych byl jako pytel blech,
         Ami                  D7            G
   ale já jsem, co jsem, a nevěřím lítostem.
2. Jen mě nelituj, opřený o zábradlí
   mám ještě dvacet sedm zubů,
   nejsem přes palubu, ten plavčík, co to řekl, ten se spletl,
   koukni se na racka, jak vzlétl
   směrem k úsvitu, a tak mě nelituj.
   Člověk se rodí jednou a umírá i stokrát,
   slza je pořád mokrá jak za časů krále Leara,
   a já potichu v sobě sbírám sílu i odvahu,
   stojím na prahu a koukám: velká paráda,
   z mých dveří vychází pohřeb,
   na který jsem si sám nastřádal.
R: Jó, kdybych byl káně, vysoko bych létal
   a střemhlav padal dolů jako archanděl
   a na severní straně nejvyšší hory světa
   bych svoje tajné hnízdo měl.
R: Jó, kdybych byl sýček na Těšínské věži,
   purkmistry a pány ze sna budil bych,
   a k půlnoci bych křičel, jak to leží a běží,
   a k ránu bych pak ztich'.
*:
*:
```

JEN SE S PÍSNIČKOU SMÁT BOBŘI / F. CHURCHILL

C Ami Dmi G C Ami Dmi G

1. Jen se s písničkou smát, a hned z bouřky je zářivý den

C C^7 F G C Ami D^7 G

a vítr jak fén začne teple vát,

C Ami Dmi G C Ami Dmi G

jen se s písničkou smát, a hned víš, jaký zázrak je smích,

C C^7 F E

i mrazivý sníh bude pod ním tát.

F Fmi C Dmi G^+ C

R: A tak zpívám radši, ať hloupí se mračí,

Ami D G Dmi G

vždyť tvář si znešvaří ti, co vážně se jen tváří,

C Ami Dmi G C Ami Dmi G

jen se s písničkou smát, vždycky náramně může si žít

C C^7 F G C

a prima se mít ten, co má život rád.

R:

JEN TAK DÁL VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
  C        C/H  C        G       C
1. Světýlka svíček a jedno jediný přání:
         F C G C G         C
   jen tak dál,      jen tak dál,
          C/H      C         G          C
   v pokoře písnička najednou hlavu nám sklání,
         F C G C G         C
   jen tak dál,      jen tak dál,
    G                   C
   ještě v nás zůstala víra a cit,
    F              C        G
   ještě se umíme za ruce vzít,
    C                    G                    C
   nezhasnou světýlka, když prostě nebudem chtít,
         F C G C G         C
   jen tak dál,      jen tak dál,
         F C G C G         C
   jen tak dál,      jen tak dál.
2. Vítr nám pohladil vlajku, a jak by chtěl říct:
   jen tak dál, jen tak dál,
   nevadí, málo je spánku, však zpívá se víc,
   jen tak dál, jen tak dál,
   s drátěnou košilí pěšáci jdou,
   co letadlem do ráje nedolétnou,
   řeknou si "ahoj" a určitě dají si tón,
   jen tak dál, jen tak dál,
   jen tak dál, jen tak dál.
3. Kdo bez řečí nabídnul celtu, když začalo lejt,
   jen tak dál, jen tak dál,
   ten lásku sel po lidech, a na to netřeba glejt,
   jen tak dál, jen tak dál,
   za Terezou do města bez okenic
   vydal se Toulavej, co zbejvá víc,
   tak, jak tu sedíme, zkusíme potichu říct:
   jen tak dál, jen tak dál,
                        F C
   jen tak dál, jen tak dál ...
```

JEN TOHLE CHCI TI ŘÍCT GREENHORNS / HERALD WAKEFIELD

```
        D             G           A7         D
R1: Jen tohle chci ti říct, než v dálce zas zmizím,
                 G    F#mi Emi        A7          D
    jó, holka, ztrať stopu mou, vždyť víš, jak se toulám.
    G            A7    G      A7     D
1. Kapsu děravou mám a nejsem ten pravej,
        G             A7       G       A7    D
   tak kam jsem odcházel, po známejch se neptej.
R1:
2. Pořád zakopávám o ten kořen bludnej,
   tak abych klidně žil, už dál na mě nechtěj.
R2: Tak tohle chci ti říct, než v dálce zas zmizím,
    nehledej dál stopu mou, vždyť víš, jak se toulám.
3. Nám zůstanou pěkný dny, co jsem s tebou žil,
   už na mě nechtěj nic, asi bych se nudil.
R2:
```

JEN VZPOMÍNKY POŠMISTROVIC KLUKA JAN VYČÍTAL / LORETA LYNN

```
     C         F         C
1. Mý mládí byly kamenický luka
                         D         G
   a jízda na krách, když led jarem puká,
     C                        F               C
   za vsí jsme měli lípu a stůl plnej Rychlejch šípů
                 G             C
   a divokejch snů pošmistrovic kluka.
2. A jsem moc rád, že jsem měl tátu-pista,
   nelhal, nekrad', nebyl komunista,
   na co šáhnul, to uměl dělat, máloco dělal nerad,
   byl pošťák, jehož duše byla čistá.
       C#         F#        C#
3. Vím, pro tátu to byla doba těžká,
                 D#            G#
   už nebyl pošmistr, už dostal peška,
        C#                       F#            C#
   jezdil ve vlakový poště, nepřekročil spadlý koště
                  G#            C#
   a já měl pod polštářem v kleci ježka.
4. Mý mládí byly kamenický luka,
   a tak mi nic nikdo nenakuká,
   nejdřív utek' syn mý tety, a pak další vzali mety,
   to jsou vzpomínky pošťákovic kluka.
    D              G                  D
5. Kdybych ti, táto, moh' dát svou krev do žil,
                  E         A
   snad by ses pádu komunistů dožil,
         D                          G          D
   snad ses ale díval z mraků, z toho nebeskýho vlaku,
                A            D
   jak se ten hliněnej kolos složil.
6. Mý mládí byly kamenický luka
   a jízda na krách, když led jarem puká,
   dnes v tom starým obydlí už nikdo nebydlí,
   jen vzpomínky pošmistrovic kluka.
```

JENOM AŤ ZŮSTANU STEJNEJ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

C G C G

1. Jenom ať zůstanu stejnej, až mi to začne líp hrát,

C F C G

jenom ať zůstanu stejnej, vždyť pýcha předchází pád,

C C/H Dmi^7 G

až začnu mít letos víc, než jsem měl vloni,

C C/H Dmi^7 G

až vydřu z písniček prachy, co zvoní,

C G C G C

jenom ať zůstanu stejnej, tak moc to nestojí.

2. Jenom ať zůstanu stejnej, a kdybych snad ztrácel svou tvář,

jenom ať zůstanu stejnej, to radši mě do bláta sraž,

než nahoru po shodech, podrážet nohy,

to radši provaz a "sbohem" a "sorry",

jenom ať zůstanu stejnej, tak moc to nestojí.

R_1:

3. Jenom ať zůstanu stejnej, a ostatní všechno je fuk, jenom ať zůstanu stejnej, až do konce s kytarou kluk,

pak zaplatím účet a, jak už to chodí,

povolím struny a trochu se skloním,

a hlavně zůstanu stejnej, jak chlapi od koní,

a hlavně zůstanu stejnej, tak moc to nestojí ...

JEŘABINY KAREL KRYL

Emi **H^7**
1. Pod tmavočervenými jeřabinami
Emi
zahynul motýl mezi karabinami,
C **G** **Ami** **D**
zástupce pro týl šlápl na běláska,
Ami **Emi** **H^7**
zahynul motýl jako naše láska,
Emi **H^7** **Emi**
zahynul motýl jako naše láska.
2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.
3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

JESTLI JSI JAREK NOHAVICA

```
          (D)                          (G)           (D)
R: Jestli jsi, tak se mi ozvi, jestli jsi, dej mi to znát,
                       (Hmi)         (A)
   jestli jsi, tak se mi ozvi, já budu rád,
             (D)                 (Hmi)
   není to nic moc, když nejsem si jistý,
             (G)                  (D)
   není to nic moc, když lítám v tom sám,
                            (G)     (A)  (D)
   není to nic moc, když kabát bez knoflíků mám.
R:
    Hmi          G             D        A
1. Já šel jsem kraj, kraj byl plný kamení,
    Hmi         G           D            A
   poznal, že špatně četl jsem tvá znamení,
    Emi        G          D            A
   možná jsem neviděl, co uvidět jsem měl,
    G          A            D A
   možná jsem vůbec špatně šel.
R:
2. Ptal jsem se známých, ale nikdo nevěděl,
   našel jsem židle, na nich nikdo neseděl,
   v úřadech neřekli, na poštách mlčeli,
   možná, že věděli a nesměli.
R:
R:
                                 G       A    D G D A D
R: + není to nic moc, když kabát bez knoflíků mám ...
```

JESTLI SES NARODIL V AUSTRÁLII GREENHORNS /

SHEL SILVERSTEIN

```
   G
1. Big Burny v Melbourne podivně zbohat'
                           D(D,D,C)
   a barák jak hrad si tam koupil,
      (-,-,D)
   s kýblema lupu a v jemňoučký kůži
                        G
   se tváří, že nic nenaloupil.
2. Však my Australáci jsme trestanců děti
   a neskrejváme se tak s ničím,
   když kolem projíždí v kočáře zlatým,
   tam mávám a hlasitě křičím.
         G              D
R: Byla tvá bába běhna a dědek měl zisk,
                        G
   že přepadal lidi či prachy si tisk',
                           C
   neboť jestli ses narodil v Austrálii,
         D                                G
   jseš z běhny syn, z lotra syn, z lotrasa syn (tak jako já).
3. Molly McKye byla slaďounký kvítí,
   však rodiče žádali rozchod,
   že je prej zrozená pro lepší žití,
   že by to byl špatnej obchod.
4. Když příbuzným s úsměvem sdělovali,
   že odtáh' ten z jinýho těsta,
   vyšel jsem před dům a začal jsem řvát,
   až vzbudil jsem víc než půl města.
R:
R:
```

JESTLIPAK VÍŠ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
    G              Ami
1. Jestlipak víš, jestlipak víš,
    D                   G
   kolik je na světě ztracených lásek,
                   Ami
   jestlipak víš, jestlipak víš,
     D                G
   která je na tváři nejhlubší z vrásek.
                   Ami
   jestlipak víš, kolik je slůvek,
       D                G
   co necinknou čistej tón.
2. Jestlipak víš, jestlipak víš,
   holčičko malá důvěřivá,
   jestlipak víš, jestlipak víš,
   proč koním v běhu vlaje hříva,
   jestlipak víš, kdo ti to zpívá,
   co vlastně o mně víš?
    G
R: Šedej kabát noci, to se ví,
   jak tvoje halenka se svlíká s ránem,
    Ami
   hádej, proč jsem vzhůru, všichni spí,
    D                   G
   voníš mi marcipánem, voníš.
3. Budeš se ptát, budeš se ptát
   světýlek malých třepotavých,
   budeš se ptát, budeš se ptát,
   kde jsem spal včera, neprozradím,
   budeš se ptát, kam půjdu zítra
   houpavý písničky hrát.
      D          G      D          G
R: + marcipánem voníš, marcipánem voníš ...
```

JEŠTĚ JÁ SE PODÍVÁM LOKÁLKA

```
      G
1. [: Ještě já se podívám, podívám
        Ami                D
     k těm jičínským hospodám, :]
      (D)                 G   Emi
   [: jestli je tam ještě modrooký děvče,
      Ami         D   G
     já si na ně zavolám. :]
2. [: A tak jsem si zavolal, zavolal,
     až se vrátka zachvěla, :]
   [: náhle v mokré trávě s páskou na rukávě
     stála moje Anděla. :]
3. [: Na té pásce žlutavé, žlutavé
     stála čtyři písmena, :]
   [: prý to probuzení a klidu rušení
     spraví jedna zelená. :]
4. [: Ještě já se podívám, podívám
     po jičínských hospodách, :]
   [: jestli je tam ještě modrooký děvče,
     projdu kolem po špičkách. :]
```

JEŠTĚ JEDNO KAFE DRUHÁ TRÁVA / BOB DYLAN

```
        Emi                      D
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
      C                              H7
   a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
       Emi                     D
   ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
      C                          H7
   ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.
    C                       H7
R: Ještě jedno kafe bych si dal,
    C                     H7              Emi
   ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
   a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
   a taky házet nožem a držet pospolu
   a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.
R:
3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
   a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
   a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
   jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.
R:
```

JEŠTĚ MI CHVILKU ZPÍVEJ VLASTA REDL

A7 D G Hmi

1. Ještě mi chvilku zpívej, a neříkej, že už to neumíš,

Emi Hmi E A7

ať se zas cítím takhle maličký, ať srdce pro mě bije,

D G Hmi

ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí

Emi Hmi E A7

a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.

2. Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi,
když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny,
a nemám strach, jen o to jediný - že už bude konec prázdnin.

3. Ještě mi zpívej, a já to vážně nikde nepovím,
že ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila,
muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' uši hladový,
a mně už v uchu hrozně kručelo, a tys' mi ho tak hezky nakrmila.

4. Prosím, prosím, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně,
ještě zpívej, a co na tom, že to neumíš,
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě ...

JEŠTĚ MI SCHÁZÍŠ — JAREK NOHAVICA

```
   Ami                 Ami/G              F
1. Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,
   Ami                 Ami/G          F
   ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,
   Dmi                 F
   ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil
   D#dim            E
   náš nový běhoun v síni.
              Ami              G
R: Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl,
            C   C/H        Ami
   že nepřicházíš, že nepřijdeš,
             F                  E
   že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou,
             Ami     G      C
   že prostě jinde s jiným jseš,
   E         F      E                Ami Ami/G F Ami Ami/G F
   ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.
2. Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
   a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,
   ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,
   ještě jsi ve všech věcech.
R:
```

JEŠTĚ NE NEDVĚDI

```
            C
1. Jak by z dálky dým šel k nám
   a bílým plátnem skrýval svět,
          G       D      G
   tichým nářkem, bídou hnán,
         G7        C
   ještě ne, ještě ne.
2. Ještě sílu mám, a dost,
   ještě vidím, co bych vidět měl a mám,
   ještě neoslep' jsem touhou vrátit zlost,
   ještě ne, ještě ne.
    Ami                        E7
R: Nenechte mě tak blízko tý špíny stát,
    F                            C
   copak člověk může z víry jen žít,
      Dmi                      Ami
   k tomu ještě o své milé mít věčný strach,
    D7                      G
   pomozte mi dotknout se, být.
3. Jak by z dálky dým šel k nám
   a bílým plátnem skrýval svět,
   snad toho pláče, snad, už bylo dost,
   ještě ne, ještě ne.
4. To z nevíry, jak je snadná, já vím,
   už jednou chodil poutník, říkal, kdo jsme,
   dali jsme ho na kříž právě jak dnes,
   ještě ne, ještě ne.
R:
5.=1.
6.=2.
```

JEŠTĚ SE STŘÍLÍ DEVÍTKA

```
  G                 C
1. Slova krouží kolem nás jak slepí ptáci,
          G                     C
   soumrak prosvítí jenom náznak příměří,
   G                      C
   ještě se střílí, kolem čas a jeho dárci,
         G           C
   co už léta nikomu nevěří,
   D           C  Hmi    F               C                  G
   tak se mi zdá, sezóna končí dřív, než zazvoní hosti u dveří.
2. Jsi jako víno: živá, něžná, ostrá, bílá,
   léta hýčkaná, člověk se tě bojí pít,
   sedíš a pouštíš kroužky dýmu,
   je to síla jenom vylhaná, zkouším tiše odeznít,
   tak se mi zdá, sezóna končí dřív, než zazvoní hosti u dveří.
3. Tváříš se, hochu, jako pára z čaje,
   který někdo přesladil, tenhle úsměv dobře znám,
   v hlavě si spřádáš pomstu na můj klid,
   tvá ostrá slova hledaj' cíl, jo, ještě se střílí,
   tak se mi zdá, sezóna končí dřív, než zazvoní hosti u dveří.
4. Soukromá válka, holstry plný nadávek,
   bojíš se je nahlas říct, vidím ti je na očích,
   v bitvách doznívá to mezi námi:
   chlapče, trochu ztrácíš glanc, děvče, studíš čím dál víc,
   tak se mi zdá, sezóna končí dřív, než zazvoní hosti u dveří,
   D           C  Hmi    F
   tak se mi zdá, sezóna končí ...
```

JEZ IVAN MLÁDEK

A E7 A E7
1. Na vodu už jezdím jenom s Vendou, s Vendou,
A E7 A
do kanoe nevlezu už s Bendou, s Bendou,
Hmi E7 A F#7
Jenda Benda nemožný je zadák,
H7 E7
nemá vlohy a je laj-, laj-, lajdák,
A F#7
von ví, že šumí les, že kvete bílý bez,
H7 E7
že v dáli hárá pes, že vysouší se mez
A F#7
a že mostem cloumá rez, že říčka jde skrz ves,
H7 F7 E7 A
ale nevšimne si, že se blíží jez, jez, jez.
2. Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou,
proč já, houska, nejel radši s Vendou, Vendou,
Jenda Benda sjel na vodu mělkou,
spáchal v lodi díru vel-, vel-, velkou,
já měl náladu zlou, von zničil keňu mou,
už nikdy, houpy hou, s ní nepopluji mhou,
tedy šetřím na novou, na laminátovou,
už ji chci mít v létě na dovolenou, -nou, -nou.

JEZDCI POUTNÍCI

Ami C G Dmi C F C

1. Ať jsi línej pták, Harlekýn nebo sicilskej don,

Emi G C F C

paličák, Fordův syn, rižskej postilión,

Ami G Dmi C

buď jak buď, střechy jsou bílý, je plnej stůl a kolem smích,

Ami G F C F C G

buď jak buď, i v týhle chvíli jsme jen jezdci na koních.

2. A když korbel snů padne zpět, řeknem "kde by se vzal?",

a když kůň si zláme hřbet a už nemůže dál,

kterej z nás i v týhle chvíli zvedne plášť a zkouší jít,

komu z nás pak zbudou síly ještě koně zastřelit?

JEŽEK NEDVĚDI

```
   E
1. Listy jak unavené hlavy sklání k zemi blíž,
   noci teplo ztrácej, ježci hledaj' v listí skrýš,
       A
   na kraji měst usínaj' zabaleni
                              E
   do kradenejch dek tuláci zla.
2. Světlo se poztrácelo, v chatách svíčky zavoní,
   písničky smutnější se do zpěvníků nakloní,
   potoky stmavnou, až se na hladinu
   listí jako peří položí.
       E
R: Tak rád, tak rád se dívám,
               A                    E
   jak všechno Pán Bůh k spánku ukládá,
   jen stát, jen stát a dívat,
               A               E
   jak všechno miluje se a nehádá.
3. Podzime, vítej, stromy chystaj' se svou krásu svléct,
   tuláci prořídnou a tišší budou dálky cest,
   obzory s podvečerem zahořej',
   a my volat budem:"Bože, to je svět!"
R:
R:
```

JEŽÍŠEK SAMSON

D D/C# D/H D/A G C A7 D
1. Je Boží hod, a tak přijde vhod kuře i vepřový
D/C# D/H D/A G C A7 D
a punč a grog a zlatavý mok, rypáček růžový,
G F#mi Emi A7 Hmi F# G A7
šampaňský a kaviár, na kapry nečeká smrt,
D D/C# D/H D/A G A7 D
je Boží hod, čas teplých bot, a hubenej je leda chrt.
D6 Emi A7
R: Ježíšek a s ním Děda Mráz zajisté přijdou mezi nás,
D6 Emi A7 D
Pére Noel, ba i Santa Claus, Nastěnka, hloupej Honza, Mikymaus.
2. A zatím pod strání dávno už spí broučci i Karafiát,
kde je ta noc, kdy svítili moc a hodný měl Pánbůh rád,
každej, kdo jak oni žil pokorně a nebyl škrt,
[: později či dřív o vánocích pod stromečkem našel dárek. :]
R:

JIDÁŠ KAREL KRYL

Ami C E Ami E Ami E

Ami C E Ami

1. Noc jako sluj, vteřin šest do svítání,

C G7 Ami E

pysk zpocený vyzývá podsvětí,

Ami C E Ami E

ó, ďáble můj, mrtvo jest slitování,

Ami E Ami E

snad zisk splacený zradu mou posvětí.

2. Cár šarlatu, v tváři hlen z poplivání,

mříž u stěny, sedlá krev na rukou,

Ami C Ami E

král bez šatů připraven k uvítání,

Ami G Ami

hle - kříž dřevěný s trnovou parukou.

G Ami

R: Jidáši, k čemu výčitky svědomí,

G Ami

Jidáši, k čemu tohleto smetí,

G Ami

farizej nikdy rukama nelomí,

G E(F) (E) Ami C E Ami G7 Ami E

pro něho účel prostředky světí! **(F Ami G Ami)**

3. Noc bez kazu, mincí pár zvoní v plášti,

hlas zchraptělý do pekel neletí,

Ami C E Ami G

stín provazu jako dar plný zášti

Ami G Ami

pro vás, dospělí tohoto století!

R: Jidáši, dnes jsi důstojným občanem,

s mincemi nemáš nijaké viny,

zítra zas třicet stříbrných dostanem:

vždyť když ne my, tedy zradí ho jiný!

JIH AUSTRALSKEJ HOP TROP

```
     D                 A          D         A
1. Jó, jih australskej - domov můj, hola hou, hola hej,
   D      F#mi    A    D                 A D
   Hornův mys jen vobepluj k jižní Austrálii,
       G         D7       G         D7
   má máma píše posedmý, hola hou, hola hej,
   G      Hmi    D        G                 D G
   zanech moře, vrať se k ní, k jižní Austrálii.
     G              C     G    C    G    C    G
R: Králi vod, slyš píseň mou, hola hou, hola hej,
           Hmi    D    G                 D G D A D
   vzhůru cestou houpavou k jižní Austrálii.
2. Snad někdy radši nežil bys, hola hou, hola hej,
   loď když míjí Hornův mys k jižní Austrálii,
   mý ženě tryská slzí proud, hola hou, hola hej,
   loď když vidí z dálky plout k jižní Austrálii.
R:
3. Já musím v očích moře mít, hola hou, hola hej,
   houpat se a whisky pít, k jižní Austrálii,
   jó, jih australskej - domov můj, hola hou, hola hej,
   Hornův mys jen vobepluj k jižní Austrálii.
R:
```

JIHOČESKÝ DĚVČATA PAVEL DOBEŠ

```
                C                F
1. Spadl jsem z Marsu, je to havárie,
     G7     C
   hlásím přistání,
                                  F
   Jindřichův Hradec - město, textilie -
      G7    C
   - místo konání.
             Bb                          F
R: Jakpak se tady holky staraj' vo svý kluky,
             G7          C
   jakpak si zařizují domovy,
                                   F
   u nás na Marsu nám přímo zobou z ruky,
     G      C
   jsou už takový.
2. Jenomže takových tu u vás asi není,
   žádnou nevidím,
   přes úsměv kočky na vás tygr zuby cení,
   něco mezi tím.
R: Tyhle bys těžko ztratil někde v davu
   a i když vypadají naopak,
   přivedou tě do tkalcovskýho stavu,
   ani nevíš jak.
3. Spadl jsem z Marsu, je to havárie,
   hlásím svůj přílet,
   bráním se pádu křídly fantazie,
   prosím, nestřílet!
R: Nestřílejte na mou fantazii,
   na plachty lodi, která kotví tam,
   v tý řece času, která všechno míjí
   a vlastně jenom protýká.
R: Na koně a na děti a na jejich tříkolky
   a na co všechno můžem připíjet,
   na kytky v trávě a na hezký holky,
   prosím, nestřílet!
4. Spadl jsem z Marsu, je to havárie
   v meziplanetárním vydání,
   Jindřichův Hradec - město, textilie,
   hlásím přistání.
R: Jihočeský děvčata jsou jiný
   nežli na Marsu anebo Venuši,
   koukal jsem na ně jako krtek z plastelíny,
   snad to netuší.
R: Děvčata, nezlobte se, tak já už zase letím,
   vezmu to tady přes tu zahradu,
   [: srdce mi puká, ale já ho zase slepím,
      udržujte náladu! :]
```

JIM Z FREGATY PACIFIK

```
   Emi                     G
1. Kdo by neznal Jima ze špinavý fregaty,
   Emi                    G
   kořalu měl nadevše rád, holky nahatý,
   D                      C
   lodivodem kdysi bejval, plavbě rozuměl
     A                      D
   a na ostrovy pokladů se vždycky dostat chtěl.
2. Teď tu leží na palubě v plátně smotanej,
   šlak ho trefil, u pobřeží sám je ztracenej,
   černej steward zpívá blues na cestu poslední,
   tak je funus veselej a táhne k poledni.
              G        C         G
R: Hoďte ho žralokům a žádnej otčenáš,
            C                          G
   ta duše ďáblu patří, tak mu, pane, jeho hříchy smaž,
                           C           E
   hoďte ho žralokům, dnes poslední měl rum,
              A                D          G H7 Emi
   ve Friscu prochlastal svůj třípatrovej dům.
3. Na pobřeží na něj vůbec nikdo nečeká,
   nikdo za něj mši neslouží, nikdo nekleká,
   prázdná židle v putyce jen po něm zůstane
   a barman, ten si vodplivne a nic se nestane.
4. Čtyři muři tělo v plátně hoděj' hlubinám,
   snídani těm vyvalenejm mořskejm potvorám,
   posádka se rozejde, vždyť vo nic neběží,
   ať se radši kotvy zvednou, plujem k pobřeží.
R:
R:
```

JIŽNÍ KŘÍŽ NEDVĚDI

```
     D
1. Spí Jižní kříž,
        Hmi                          A
   jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
       Emi
   to na studený zemi
         D           Hmi        A
   ještě uměli jsme milovat a spát.
2. Dál, však to znáš,
   světem protloukal ses, jak ten život pádí,
   dneska písničky třeba vod Červánku
   dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.
         Emi                      D
R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem
       Hmi          A
   a stavěl Bobří hráz,
               Emi
   se smečkou vlků čekal na jaro,
         D             Hmi            A
   jak stejská se, až po zádech jde mráz.
3. Spí Jižní kříž,
   vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
   to když, naplněnej smutkem,
   jsi plakal, plakal nebo snil.
R:
```

JMÉNO BOKOMARA

```
   D          Ami        G          D
1. V nejkratších nocích samotnému těžko spát,
        Ami        G          D
   samota něžně dlaní polštář pohladí,
           Ami            G            D
   ztratíš-li dívku, ztratil jsi svý jméno snad,
         Ami       G          D
   bez jména osamělým srdcím těžko žít.
   D        Ami        G            D
R: A láska právě zkouší bílou křídou psát
           Ami        G            D
   to tajný jméno, který jednou sám jí dáš,
           Ami        G          D
   kouzelnou přízí můžeš jednou-jedinkrát
            Ami       G          D
   přišít svý jméno cizí dívce na polštář.
2. Tisíc je skřítků v růži, v lístcích čajových,
   tisíc je najád, které tančí v dubinách,
   tisíc je kouzel, tisíc štítků na dveřích,
   tisíc je kroků přes ten jeden pravý práh.
R:
3. Vybírej dívku, která tajný slova zná,
   vybírej toho, kdo má v očích tajemství,
   pak přijde ta chvíle, kdy ti nový jméno dá,
   na míru šitý krásný nový jméno tvý.
      D         Ami        G          D
R: + kouzelnou přízí můžeš jednou-jedinkrát
                Ami       G          D
     přišít svý jméno cizí dívce na polštář ...
```

JÓ, TO JSEM JEŠTĚ ŽIL JIŘÍ SUCHÝ + JIŘÍ ŠLITR

G D G Dmi G^7
1. Jó, vzduch byl plnej boje, jak jsem tak do něj pliv',
C G
ta slina byla moje a já byl ještě živ
D G
a barva stejnokroje mě hřála po těle,
D A^7 D D^7
jó, vzduch byl plnej boje a byla neděle.
G A^7 D
R: Jó, to jsem ještě žil, jó, to jsem ještě žil,
C G
pak ale přiletěla lesklá a horká střela,
Ami D G D^7 G($G^{\#}$...)
uprostřed mýho čela našla si, mrcha, cíl.
2. Náhle si nebe kleklo na poraženou zem,
aniž by se co řeklo, smrt zjevila se všem,
aniž by se co řeklo, pohasla slunce zář,
rozpoutalo se peklo a Bůh si zakryl tvář.
R:
3. Já nevěděl jsem přesně, proč do rány jsem vlít',
ačkoliv jsem tak děsně chtěl milovat a žít,
a štěstí stálo těsně vedle mě celej čas,
já nevěděl jsem přesně, proč náhle vzal ho ďas.
R:
4. Náš přeudatný oddíl se v jatka proměnil
a já se blátem brodil a o svý lásce snil,
vždyť láska měla podíl i na tý smrti snad,
kdybych se nenarodil, sotva bych asi pad'.
R: Sotva bych asi žil, sotva bych asi žil,
a kdyby přiletěla lesklá a horká střela,
uprostřed mýho čela sotva by našla cíl,
sotva bych asi žil ...

JÓ, TŘEŠNĚ ZRÁLY WALDEMAR MATUŠKA

```
 C                  G            C
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
         E7     Ami     F     G7   C G
   sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
   C                      G               C
   a já k horám v dáli, k modrejm horám v dáli,
           E7   Ami       F      G7    C G7
   sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
    C           Ami    Dmi    G7     C
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
         E7     Ami F   Dmi    G7   C
   sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
   tak tam vám holka stála a bourák opodál,
   a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
   i zblízka se pak smála a já se taky smál.
R:
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
   dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
   ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
   jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
R:
4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
   milá hezká dámo, zač bych potom stál,
   ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
   moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
R:
5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
   sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
   a já k horám v dáli, k modrejm horám v dáli,
           E7   Ami F       Dmi      G7   C G#7 C
   sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.
```

JOE VENTIL HOP TROP

D G D
1. Jó, minulej rok tou dobou, kdy led už pomalu tál
Hmi E7 A7
a z hospody voknem táhnul šedej mor,
D A Hmi G
Joe Ventil s orlí skobou si osmý pivo dal,
D A C A7
detvu vzal, to musí bejt luxus tabák, žádnej šmejd,
Hmi E7 A7
vokolo hlídal požárnickej sbor,
G D
chcípaly mouchy a praskaly futra, fuchsie začaly schnout,
G A7 D
pípy se vohly, mně prachy šlohli - Vesuv Monster Show.
2. Vyčadil stovku cigár, o tácek vaťana típ',
řek' si, že dejchat kyslík byl by fór,
litoval pak, co uďál, v hospodě bylo mu líp,
praštil s ním hned první vdech, natáh' péra, bídně zdech',
alias Ventil - Tonda z Vopičích hor,
velikej funus, žádnej bréč, trapeři chystaj' flám,
bude to velká pivní zteč - Joe Ventil in memoriam.

JOHANKA NEDVĚDI

```
                Emi Dmi                    Ami
1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
        Emi    Dmi         G        Ami
   nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
            Emi    Dmi                     Ami
   jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,
        Emi    Dmi           G      Ami
   oheň nad hlavou, jenom s pravdou dál.
    E7                Ami
R: Hej, muži, přidej ohni sílu,
         E7            Ami
   vždyť lidé se nudí jen,
       E7              F
   ať plameny nesou zprávu zlou,
        C              G          Ami
   jak skončil soudný den s Johankou.
2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
   to se osud smál, smutek utíká,
   s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
   vítr zprávu vál, že se dýchat dá.
R:
3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
   nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
   popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
   hra se zastaví, jiná začíná.
R:
```

JOHN BROWN

```
    G
1. Černý muž pod bičem otrokáře žil,
    C                   G
   černý muž pod bičem otrokáře žil,
                       H7        Emi
   černý muž pod bičem otrokáře žil,
        Ami       D7       G
   kapitán John Brown to zřel.
     G
R: Glory, glory, haleluja,
     C                G
   glory, glory, haleluja,
                       H7        Emi
   glory, glory, haleluja,
        Ami       D7       G
   kapitán John Brown to zřel.
2. [: Sebral z Virginie černých přátel šik, :]
   sebral z Virginie černých přátel šik,
   prapor svobody pak zdvih'.
R: Glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   prapor svobody pak zdvih'.
3. [: V čele věrných město Harper's Ferry jal, :]
   v čele věrných město Harper's Ferry jal,
   právo vítězí a čest.
R: Glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   právo vítězí a čest.
4. [: Hrstka statečných však udolána jest, :]
   hrstka statečných však udolána jest,
   kapitán John Brown je jat.
R: Glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   kapitán John Brown je jat.
5. [: Zvony Charlestonu z dáli temně zní, :]
   zvony Charlestonu z dáli temně zní,
   Johnův den to poslední.
R: Glory, glory, haleluja,    glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   Johnův den to poslední.
6. [: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :]
   John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,
   jeho duch však kráčí dál.
R: Glory, glory, haleluja,    glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   jeho duch však kráčí dál.
7. [: Kráčí dál a v košili se třepotá, :]
   kráčí dál a v košili se třepotá,
   je mu zima veliká.
R: Glory, glory, haleluja,    glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   je mu zima veliká.
8. [: Jeho kosti byste marně hledali, :]
   jeho kosti byste marně hledali,
   černoši je sežrali.
R: Glory, glory, haleluja,    glory, glory, haleluja,
   glory, glory, haleluja,
   černoši je sežrali.
```

JOHN HARDY GREENHORNS

```
 G
1. John Hardy, to byl malej chudinka,
 Emi                    G
   měl za pasem pár bouchaček,
   v západním pohraničí chlapa voddělal,
        Emi(G)    (D)         (G)
   [: chtěl utýct bez voplejtaček. :]
2. John Hardy nad karetním stolkem stál
   a do hry nechtělo se mu,
   nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
   [: "Rozdejte taky Hardymu!" :]
3. John Hardy čtyři karty vytáhnul,
   a Číňan sebral jenom dvě,
   John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank
   [: a John mu pomoh' do rakve. :]
4. Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
   ve tmě si ale spletl trať,
   najednou cítí ruku šerifa:
   [: "Já musím želízka ti dát!" :]
5. Přivedli Johna pod šibenici
   a zbejvala jen chvilička,
   já zaslech' jeho slova poslední:
   [: [: "Pravdu má jenom bouchačka! :] :]
```

JOHNSONŮV PROTIJED GREENHORNS

```
        G                        C
1. Kdesi blízko Hadí řeky, kde maj' tábor honáci,
          D            G
   kde jsou hadi jedovatí bez ohledu na ráci,
     C                           G
   kde moc často kuchař zjistí, hrůzou celý pobledlý,
    D                   G
   že má zase přivařeno tucet plazů do knedlí,
    C                         G
   tam, kde místni lidí chodí jako těžkooděnci,
     D                        G
   kde jsou k smích škorpióni nebo volští mravenci,
     C                      G
   kde je více druhů zmijí, než kdy vůbec někdo čet',
    D                                          G
   tam to bylo, kde Tom Johnson vynašel svůj protijed.
2. Trochu divný byl Tom Johnson, zdejší novousedlík,
   bál se hadů, bál se smrti, nepomoh' mu nijak zvyk,
   jak tak chodil po pozemcích mezi hady s nechutí,
   stále hledal zázračný lék, co by léčil uštknutí,
   Když šel kolem řeky Muky, řekl mu tam Billy King:
   "Had když kousat velká člověk, ten bejt rychle mrtvá, pink!,
   had když kousat do golana, ať mě zabít silná hrom,
   golana, ten chytrá ještěr, živ bejt, von sníst malá strom!"
3. "To je vono," vykřik Johnson, "pojď a ukaž mi ten keř,"
   Billy King byl právě líný, prý až zítra, čert mu věř,
   slovo k slovu naučil se Johnson všemu nazpaměť,
   pak se honil za ještěrkou, aby získal protijed,
   když se jednou kolem řeky ploužil pěkně ztahaný,
   spatřil zápas tygří zmije a dost velké golany,
   válely se, kroutily se, kousaly se v boji svém,
   najednou ten ještěr zhltnul zmiji komplet s ocasem.
4. Všechno viděl starý Johnson bez dechu a přetiše,
   jak se ještěr plazí na břeh s boulí hada na břiše,
   jak se klidně olizuje, štípe listí na keři,
   přesně jak to Billy říkal, a pak se mu nevěří,
   velký jásot Johnsonův se nad hladinu řeky zved':
   "Mám to štěstí, pad' jsem na to, tady je ten protijed,
   tady je ten grand-elixír, rozluštil jsem záhadu,
   dvacet tisíc lidí hyne ročně jenom vod hadů!"
5. "Peníze a slávu získám, lidi se sem povalí,
   budou na mě zbožně zírat, budou zpívat pochvaly,
   věci znalci v tisícovkách budou k Muky uhánět,
```

všichni budou zlatem platit za ten slavnej protijed,
delíriem postižený budou mít teď naději,
který vidí z chlastu hady, jak se kolem kroutějí,
myslí jenom, že je vidí, budou tedy zdrávi hned,
když se jenom podívají na Johnsonův protijed!"

6. Potom běžel do muzea, kde byl místní učenec:
"Ouředně se chci dát uštknout, demonstrovat svoji věc,
ať je had tak jedovatej, že mu říkaj' slizkej brach,
tak mi vůbec neublíží, nemám z toho žádnej strach,
hadi jsou teď zastaralí, i když hnusní napohled,
vod tý doby, co jsem na ně vynaleznul protijed!"
Vědec řekl:"Smrt když chcete, prosím, klidně na to jdu,
máte-li stín pochybnosti, zvolím jinou metodu!"

7. "Nejdřív zkusíme to na psech, had ať uštkne dvojici,
aplikujte svému psovi ten váš extrakt léčící,
přežije-li vaše psisko a to moje zcepení,
tak je vaše léčba dobrá, doufám, že jsme smluveni!"
Brzy přišel Johnson se psem, na šňůře ho za krk ved':
"Stampe, my jim ukážeme, co je pravej protijed!"
Oba psi pak obdrželi plnou dávku z hadích žláz,
Johnson nalil extrakt psovi, který jazyk povypláz'.

8. "Dívejte se," řekl Johnson, "dvacet minut uplyne,
Stamp tu bude běhat kolem, vaše čubka uhyne!"
Johnsona však po té době zachvátila němota,
Stamp je tuhý jako biftek, čubka plná života,
vědec letěl zkusit drogu, hrůzou chvěl se na těle,
náprstek hned zabil pštrosa, lžička stačí na tele,
všichni hadi v celým světě nezpůsobí tolik běd
jako galon šmejdu z listí - slavný Johnsonův protijed!

G C
9. Kdesi blízko Hadí řeky, kde maj' tábor honáci,
D G
kde jsou hadi jedovatí bez ohledu na ráci,
C G
šlape v plazech starej Johnson, někdy se i brodí v nich,
D G
střílí ale po golanách, hnusných prý a podvodných,
C G
Billy King se nezdržuje poblíž Muky na dohled,
D G
nevábí ho zřejmě téma "Golana a protijed".

Jonatán Hop trop

G C G
1. Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
C G Ami C D
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
G C G
na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
C G Ami C G
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.
Emi
R: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí
G Emi
se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
A^7 A^9 A^7 A^9
kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
G D G D^7 G
pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.
2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvouch kánoích,
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.
R:
3. Když léty unavenej do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit
R:
G C G
4. Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj'
C G Ami C G
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',
C G E^7 Ami C G D^7 G
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj'.

JOSEF NEDVĚDI

```
          C
1. Cesta dlouhá vedla pouští,
                              G
   Josef za ruku si vedl osud náš,
   Marie o synka se bála, chtěla vodu a něco jíst,
                                     C
   rabín v oáze jim přes den chodil z Bible verše číst.
2. Hleďte, v Betlémě snad svítá, ta krásná, jasná zář,
   už narodil se z vůle boží syn,
   vemte každý, co má navíc, a spěchejte, je čas,
   vemte ovečky a plátno, nocí povede nás hlas.
         C
R: Ježíš říkají mu všichni, v jeslích leží na senách,
                                  F
   prý i králové se poklonit tam jdou,
          Dmi                     C
   vyšla hvězda, vyšlo ráno, Magdaleno, synka vem,
           G                        C
   všichni lidé budou slavit dnešní den.
3. Pastýř od dveří svý stádo stále shání,
   aby zástup mohl poklonit se jít,
   aby položit moh' každý dar, co z mála z domu vzal,
   Marie něco tiše zpívá, aby nevzbudil se, spal.
4. Oslík s volkem teplo dýchá, večer přinesl už chlad,
   a lidí neubývá, každý syna zahlédl by rád,
   tesař děkuje a kývá, olej v lampách dolévá,
   odkudsi jasně zní a z hvězdy zář se rozlévá.
5.=2.
R:
6.=2.
R:
```

JOŽIN Z BAŽIN IVAN MLÁDEK

```
 Ami                  E          Ami
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
                            E            Ami
   spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
 G7            C        G7          C E
   Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
 Ami                    E        Ami G7
   žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.
 C                        G7
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
                              C
   Jožin z bažin k vesnici se blíží,
                            G7
   Jožin z bažin už si zuby brousí,
                              C
   Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
 F           C      G               C
   Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
  F          C      G              C E
   platí jen a pouze práškovací letadlo.
2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
   přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
   "Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
    tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"
R:
3. Říkám:"Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
   Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
   Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
   na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
R: Jožin z bažin už je celý bílý,
   Jožin z bažin z močálu ven pílí,
   Jožin z bažin dostal se na kámen,
   Jožin z bažin - tady je s ním amen!
   Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
   dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.
```

JSEM ŠPATNÝ TANEČNÍK VLASTA REDL

```
  C    G7         C
1. Jsem špatný tanečník,
                F          D7  G7
   neumím tančit, jak mi kdo píská,
     Dmi          F+/D    Dmi7        G7
   zvlášť když to zní, až v uších zazvoní,
         C            G7              C   C/A G G+
   že ani nemám vůbec chuť slyšet to zblízka.
2. A vždycky se najde hudebník,
   jenž pevně věří, že mě také získá
   veselou písničkou pro svoje Gala-show
   a už z dálky na mě píšťaličkou píská.
3. Ale já s tím mám špatnou zkušenost,
   každý tvůj tanec, každý krok-sun-krok někdo vítá,
   všechno, co vyvádíš, někdo do taktu seřadí
   a vždycky někdo pro sebe to sčítá.
4. Dávejte pozor, všude je plno muzikantů,
   chodí s píšťalkou a s brašnou plnou písní,
  F                 Fmi  C           C/H  Ami
   a až se vás budou ptát, nechcete-li tancovat,
           C           G7           C
   řekněte:"Netančím, a navíc - nésu místní!"
```

JSEM TVŮJ MUŽ — JAREK NOHAVICA

```
  G        D     C           G
1. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
             D        C          G
   jsem tvoje bolest a ty jsi můj lék,
  C        Ami                G
   jsem tvůj dům a ty jsi moje stěna, ohohó,
           D     C           G
   jsem tvůj dar a ty jsi můj vděk.
2. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
   jsem tvoje křídlo a ty jsi můj let,
   jsem tvůj příboj a ty jsi moje pěna, ohohó,
   jsem tvůj vesmír a ty jsi můj svět.
3. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
   jsem tvůj angrešt a ty jsi můj plod,
   jsem tvůj stát a ty jsi moje měna, ohohó,
   jsem tvůj prostor a ty jsi můj bod.
       G        D     C           G
*: Já jsem tvůj muž a ty jsi moje žena ...
```

JSEM VOLNEJ COP / BILL MONROE

```
        G
1. Jde z dýzlu pára, z komína čoud,
                  D     G
   já už se nechci vohlídnout,
   když přebrodil jsem, tvý hafany zmát',
                   D      G
   teď se mi chce strašně spát.
    C        G
R: Hej, já jsem volnej, píšťala má správej tón,
                                          D    G
   fiddle v náručí vohřej, se všema si pak zazpívej.
    G                              C F C G C F C G C
*: Hej, ty, tou párou rozhoupej zvon,
   a ať zvednou ten semafor,
   ten náklad poveze zlískanej,
   tak vodu do něj nesmíš lejt.
R:
2. Nebyl bych tam ani jeden den,
   nebejt do tebe zabouchnutej,
   já vím, že byl to divnej fór,
   dřít pro tebe jako slon.
R:
R:
```

JSI MÝM OSUDEM — RANGERS / K. LEHNING, K. STEGAL

```
          E                              A
1. Jsi můj osud, jsi má radost, jsi mé trápení,
        E                      H
   moje způsoby ti vadí čím dál víc,
        E                       A
   denně máme stejné řeči, lekci mlčení,
            F#                 H
   a z mnoha důvodů ti nedokážu říct.
          A              E
R: Jsi mým osudem, jsi mým osudem,
        H                        E
   odpouštějme si své viny, lepší nebudem,
     A                              E
   kdybych tě ztratil snad, na tebe dám si inzerát,
          H                              E
   hledám dívku, které chci říct: jsi mým osudem.
2. Ještě není po všem, jednou pohnem se zemí,
   jsi můj pevný bod, v mém bludném žití štít,
   denně opouštíme stejné jméno na dveřích
   a z mnoha důvodů ti nedokážu říct.
            H                              E
R: + hledám dívku, které chci říct: jsi mým osudem ...
```

JULIE A ROMEO DEVÍTKA / MIKE KNOPFLER

```
     D                   Hmi
1. Z lásky trochu blázen Romeo zpívá
    D                Hmi       G
   serenádu ulice a každej se dívá,
    A                       G     A           D
   jak ze stínu pod lampou jeho slova letí k ní,
             G                A
   co ty, co já, co s náma dvěma bude dál.
2. Julie když ho vidí, u srdce ji pálí,
   jak pod oknem stojí a zpívá a cizí tóny z dáli zní,
   jak stovky stejných jako on, jako oni, jako my
   svých hvězd se ptaj': co víc ti, lásko, můžu dát?
      D A            Hmi         G
R: Julie, kostky už dávno hodil čas,
           D A            Hmi          G
   ale já vím, že stejný srdce bije v nás,
            D          G Hmi         G
   a z uší se mi vytrácí ta píseň z filmu,
     Emi                                G                Hmi A  D
   kdy, sakra, budeš schopná říct: ten čas byl trochu zlej, Julie?
3. Půjdeš se mnou zpátky, tímhle směrem stál kříž,
   ty cesty byly sprostý a zlý, jenom ten svět byl týž,
   pro tebe sním ten svůj sen, sen padlých andělů,
   jak mě můžeš brát jako jeden ze svejch údělů?
4. Spoustu toho neumím, třeba mluvit jako v TV
   a psát písničky o lásce, jaká je - to stejně nikdo neví,
   ale vše, co můžu, chci ti dát, polibek přes mříž veršů svých,
   až jednou zavoláš, skončím s tím vandrem po štacích.
R: Julie, dávno jsi jiná než ten film,
   žádný hvězdy nad hlavou a láska za hrob, o níž sním,
   však místo pro nás musí být aspoň v tom filmu,
   snad ho zase jednou budem hrát a z lásky slzy krást, Julie.
5.=1.
```

JULLIANNE RANGERS - PLAVCI

```
                Hmi
1. Když mlžný závoj slunce zdvíhá,
             Emi         Hmi
   když začíná tam nový den,
   nejhezčí, už jak to bývá,
             Emi       Hmi
   ze všech dívek Jullianne.
2. Popsat vám ji lze jen stěží,
   slovník můj má málo slov,
   její krásu hory střeží,
   spatřit ji je smrti lov.
            G    A     D            G   A        D
R: Když se bílý měsíc dívá, krade stín nad krajinou,
    F#   Hmi                        Emi       F#         G  Hmi
   vychází ta, co je vílou, jméno má, jméno má, ó, Jullianne.
3. Kdo se dá tou zrádnou cestou,
   její hlas kdo chtěl by znát,
   ať se smíří s pravdou prostou,
   se smrtí že jde si hrát.
4. Supí křídla koncert hrají,
   kořist příští čekají,
   kostí pár se v prachu válí,
   slunce žár, žár je vybělí.
R:
5. Zakletou je paní bílou
   bez hradů a bez moci,
   přes den paní, v noci vílou,
   těžko jí pomoci.
6. Jenom přítel s čistou duší
   supů bát se nemusí,
   kdo se zná, ten ať to zkusí,
   kdo se zná, kdo se zná, jen kdo se zná.
R:
```

JUMBO JET PAVEL DOBEŠ - JAREK NOHAVICA

```
      G
1. V parkhotelu rozjížděl se fet,
   my museli jsme na letiště jet,
     C            D           G
   dneska už nám nikde nenalejou.
   Byl to přesně ten bar,
   kde kluci řežou do kytar
      C                    D     G
   a furt dokola zpívaj' "go go go".
     Emi                        A
R: Škoda, že holky tu nejsou s námi,
    Ami                   D
   no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
    G
   Začínáme noční let nad planetou jménem svět,
        C                 D          G
   teď ke startu se krčí naše Jumbo jet.
2. Na sto procent otáček jdou motory,
   pak ohně začnou šlehat z každé komory
   a zvuk se začne třepat nad plochou.
   Noční Praha, neónové reklamy, pak Frankfurt, Londýn pod námi,
   a nám zní v uších stále ještě "go go go".
R: V kabině budík na budíku,
   naše lasery měří, jak se vzdouvaj' vlny Atlantiku,
   [: rychlost: patnáct set, výška: deset pět,
      nocí letí naše parta starým dobrým Jumbo jet. :]
3. Pozdravujem velitele vzdušných sil
   a taky George na majáku v Orresville,
   a vůbec všechny, co jsou stále na nohou.
   Zvětšují se žluté pásy runwaye,
   dobře víš, jak lidské slovo zahřeje,
   když ve sluchátkách slyšíš "go go go".
R: Škoda, že holky tu nejsou s námi,
   no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
   Ať barman dělá led, ať zablokuje levý střed,
   ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
   ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
   ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet.
```

JUPÍ, JUPÍ I. KAREL KRYL

```
    F     C     G     C
R: Jupí, jupí, cupity dupy,
    F     C     G     C
   jupí, jupí, cupity dup.
        C                F    C
1. Jó, pakliže dostanem doložku,
                   G
   utratím peníze za drožku,
     C              F
   přejedem Evropu toho dne
      C                   G     C
   a nasednem na koráb v Boulogne.
R:
2. Jó, úžinu přeplujem kvečeru
   a na sever vyjedem z Doveru,
   mineme Coventry pospolu
   a do přístavu Liverpoolu.
R:
3. Než stačíš udělat bublinu,
   přistaneme v Irsku, v Dublinu,
   a že jsme v náladě rozmarné,
   přejedem hranice do Larne.
R:
4. A v Larne pak přijdeme na nápad
   zajet si k jezeru na západ,
   podniknem výpravu na voru,
   najdeme lochnesskou potvoru.
R:
5. A vo tomhle významným výjevu
   zmíníme se v interwievu,
   pak si je přečteme z Timesů,
   až ti je k posteli přinesu.
R:
R:
```

JUPÍ, JUPÍ II. KAREL KRYL

```
     C                F    C
1. Jó, pakliže dostanem doložku,
                   G
   napečem na cestu pirožků,
    C                 F
   celník se zatváří nevlídně,
    C                G     C
   že jedem na lyže do Vídně.
       F     C     G      C
R: [: Jupí, jupí, cupity dupy,
       F     C     G      C
      jupí, jupí, cupity dup. :]
2. Větrovku pověsím na věšák,
   zajedu nakoupit na blešák,
   a abych uspořil večeře,
   pojedu lyžovat k Opeře.
R:
3. V náladě doktora Jekkyla
   zachutná rakouská tequila,
   a pak mě tequila, žumpajda,
   promění z Jekkyla na Hyda.
R:
4. Vypijem skleničku ryzlinku
   s cikánským primášem z Pezinku,
   a že jsme společnost vybraná,
   plácnu mu na čelo Hradčana.
R:
5. A že jsme vídeňští lyžaři,
   stará nám polívku uvaří,
   uvaří polívku z pytlíku,
   a pak už spěcháme k rychlíku.
R: Jedem v davu na Bratislavu,
   jedem v davu, cupity dup.
```

K HORÁM HOP TROP

Ami **E7**
1. Vyprahlá a rozpukaná zem, jinej dávno by zpátky obrátil,
Ami **F** **Dmi** **F** **Bb7** **E7**
vozy plání jely dál, první já jsem koně hnal,
F **G** **Ami**
za mnou přítel, co mi ještě zbyl.
F **Emi** **Ami** **Emi** **F**
R: K horám, k horám, dál, kam cesty nevedou,
G **Dmi** **Emi** **Ami** **F**
k horám, k horám, dál pak sami jen ve dvou,
Emi
všechnu bídu, lež a zradu za tím všivým prachem vzadu
F **Ami**
nechali jsme někde v dálce za sebou.
2. Jednou já svůj román budu psát, k tomu stránek tisíc nestačí,
slova správný najdu snad, jak nás tenkrát začlo hnát
všechno, co jen srdce mrzačí.
R:

K NAŠIM SEDMDESÁTINÁM JAREK NOHAVICA

C F G C F G

C F G Ami

1. Až se nám poslední zub vykotlá,

F C F G C F G

nebudem nadávat z beznaděje,

Ami F C

přejdeme z tvrdých řízků na protlak,

F C F C

a pak si řekneme:

F C F C

R_1: Ať už je, jak už je,

Ami G

ať už je, jak už je,

F C F G C

hlavně, že je, je, je, je, je, je, je, je.

2. My dva, a důchodci, no to je fór,
   já dočtu konečně Hemingwaye,
   ty budeš pěstovat celer a pór,
   tak to vím bezpečně.

R_1:

3. K svátku mi upleteš svetr a šál,
   já svetr umažu od oleje,
   štěstí, že zrovna tebe jsem si vzal,
   to jiná, můj bože.

R_1:

4. Až usnou doktoři, vběhnem na dvůr,
   ty budeš za četníka, já za zloděje,
   nalačno nejlepší je radepur
   a analgetika.

R_1:

5. Jó, až nám poslední vlas vypadne,
   oba se změníme v čaroděje,
   vykouzlíme si, co nás napadne,
   a pak si povíme:

R_2: Ať bylo, jak bylo,
ať bylo, jak bylo,
hlavně, že je, jó.

R_1:

K SVÁTKU PEPA STREICHL

```
            C        G
1. Hráli jsme čáru na náměstí
                              C
   a sochy kolem nám házely rozumy,
             Dmi            G
   cítili se chlapy, byli však malí,
            C
   kdopak rozumí?
2. Kamenné hlavy s pohledem věčnosti
   hleděly mlčky na naši hru,
   vítr se točil kolem korouhvičky,
   bylo mu jedno, jaký to druh.
     C                  G
*: Hlava a orel, padají mince,
                            C
   penízky stáčí vítr do štěstí,
                           G
   hlava a orel jako kříž a srdce
                             C
   padají v rohu, v rohu náměstí.
            Dmi           G
R: Copak ti pošlu k tvému svátku,
         D7            G
   trochu úsměvů do dlaní
            F                C
   a trochu slov z větru na památku
             G    C
   jako způsob vyznání.
3. Život je čára, rub a líc mince,
   bronzové hlavy z kamenných cest
   a krůpěj rosy na konvalince,
   co čísi botou přestala kvést.
*:
R:
R:
```

K VODĚ KAREL PLÍHAL

D A D A E A

1. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,

Emi Hmi Emi E7 A E A

budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,

Emi Hmi G D G A Hmi A

dáš mi čaje do termosky, kousek chleba k svačině,

D A D Hmi Emi A D A D

a vydám se jen tak, bosky, po zelený hladině.

2. Po hladině jde se těžce skromným i těm chvástavým,
na nejbližší rovnoběžce ňákou loď si zastavím,
nech si svoje tklivý plky, rozděl věci na půlky,
potkám pravý mořský vlky, pravý mořský Karkulky.

3. Přijde bouře, strhne stěžně, ťažko bude tej noci,
až na zádech mě ke dnu něžně snesou rejnoci,
v tu ránu už budu v Pánu, věčný spánek na víčkách,
proto v Tichém oceánu choďte, prosím, po špičkách.

4. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,
když se s koňma dlouho oře, zpravidla jsou znaveni,
co dál říci - snad jen moře-město-kuře-stavení.

KAHÁNEK NEDVĚDI

Dmi

1. Obrysy domů ztrácí stín, po loukách bloudí mlhy dým

C **F**

a z černých krovů větví hvězdy chtěj' jít k nám,

A **B^b**

tak ještě pod zadek si dát pár dek, co v noci budou hřát,

Gmi **A** **Dmi**

a za ruku tu svou, bez níž by stejskalo se, až začnete hrát.

2. Podivná vůně z blízkejch chat, dřevo je krása, co máš rád,

když smůla z ulomených větví zdobí kmen,

do láhve z limonády dát něco, co zmírní žízeň, hlad,

a za ruku tu svou, bez níž by stejskalo se, až začnete hrát.

Dmi

R: Písnička je lék, člověk by povstat chtěl a smeknout,

když doba na kahánku pláče smutek má,

Gmi **Dmi**

čistá jak studánka, když zní, nocí když rozhněvaně hřmí,

A **Dmi**

a vůbec nejhezčí je, když smíchem zazvoní.

3. Naposled podívat se jsou mámy, zda děti ještě spěj',

ještě se marně ladí, však taky ne moc,

a pak už cosi uvnitř rozplyne se, jen oči hledaj' dál,

tam v ohni kdesi uprostřed je všechno, co sis odjakživa přál.

R: **Dmi C F A B^b Gmi A Dmi**

R:

KAJ POKROČÍŠ, MÁRIA JAREK NOHAVICA

G C G

1. Kaj pokročíš, Mária,

D G D G

filium deum domine Jezum, Mária.

2. Já pokročím do města,

filium deum domine Jezum, do města.

3. Co tam budeš dělati,

filium deum domine Jezum, dělati.

4. Já tam budu děcko křtít,

filium deum domine Jezum, děcko křtít.

5. Kteří budou kmotrové,

filium deum domine Jezum, kmotrové.

6. Svatá Panna s Alžbětou,

filium deum domine Jezum, s Alžbětou.

7. Jaké ty mu jméno dáš,

filium deum domine Jezum, jméno dáš.

8. Já mu jméno Ježíš dám,

filium deum domine Jezum, Ježíš dám.

9. On je mocný nebespán,
filium deum domine Jezum, nebespán.

KALENDÁŘ PACIFIK

```
     Dmi                          C
1. Všechny věci už mám od mlhy provlhlý,
          Bb                          A
   přesto držím tu stráž s podzimním dnem,
          Dmi                C
   štěstí není mít jen pořád pohodlí,
          Bb          Ami            Dmi
   tak se toulám mezi listí se svým snem,
          Gmi          C
   kůry stromů se letos naposled dotýkám
     Ami                      Dmi
   předtím, než kraj půjde spát,
    G                Bb
   nejsem tu cizí, když podzim mizí,
        C                     Ami        Dmi
   a skřehlejma rukama chci na struny hrát.
    F
R: Kalendář tak jako strom už má jen pár listů
                              C          A
   a tma jak černá dáma nám přichází vstříc,
    Dmi                     Dmi/C
   já tu teď stojím jak zbloudilej pes
      D        Dmaj7    D7          Emi
   a nemám už sílu, má lásko, jak dřív
      Gmi       A        D
   s tebou ty skály dál lézt.
2. Starou tornu už mám celou vodřenou,
   s ní jsem prošel ten les už nastokrát,
   já se vrátím s jarem, až se ledy hnou
   a když sněhy na všech stráních začnou tát,
   v duchu počítám roky, co jsem tu zanechal,
   jak cizinec nechtěl jsem být,
   jedno vím jistě, že na tomhle místě
   mý kroky určitě budou dál znít.
          Gmi       A        D
R: + [: s tebou ty skály dál lézt ... :]
```

KALENDÁŘ PŘÍBUZNÍ

```
   C                F              C
1. Studený ruce dej, lásko, na mou tvář
             Ami     G         C
   a ochlaď svět, co musíme tu žít,
                  F          C
   kdyby tak šlo vytrhat kalendář
           Ami     G           C
   a nechat čas, co můžem spolu být.
2. Vynechat dny a noci zbytečný,
   zbytečný proto, že v nich nejsi ty,
   a ostatní čas ať nazývá se věčným,
   na věčný časy ať můžem spolu být.
  C7 F                            C
R: Procházet svět s tebou, nikdy sám,
    F                        C
   ruku tvou mít tam, kde má být,
     F              Bb     F        C
   klábosit teď, a za chvíli jít k nám,
          Ami      G           C
   srdce a duši mít tam, kde má být.
3. Poslouchat slova, co nesmí nikdo slyšet,
   opravdu nikdo, snad jenom ty a já,
   otevřít okna a tajný přání slyšet,
   v oblacích tajemství jenom ty a já.
             Ami      G           C
R: + srdce a duši mít tam, kde má být ...
```

KAMARÁD GREENHORNS

```
 G                          C         G
1. Teď vím, že můj kamarád byl sekáč fajnovej,
                           A        D
   teď vím, byl to koumák a pěkně fikanej,
 G                        C           G
   maličkej  a kulatej byl, každej se mu smál,
 C              G          D          G D G
   že mu ženskou přivede sám trpasličí král.
2. Nevím, proč můj kamarád má celej život pech,
   když Idaho opustí, znova snad chytí dech,
   jedný noci zmizel tam, co Texas říkají,
   že byl starej mládenec, teď o něm netají.
3. Až jedný noci před saloonem koně zarazí,
   smečka chlapů zvědavejch ven rychle vyrazí,
   v sedle se jen zašklebí mrňavej kamarád,
   přivez' von si holku k sobě: pět stop akorát.
```

KAMARÁD NEDVĚDI

```
         D
1. Měsíc cestou svojí nad řekou když hvězdy provází,
   každej kamarád si s kytarou svý tóny nachází,
       G D
   lajlalaj ...,
        A                                A+          D
   jdeme spolu cestou dál, aby oheň věčný kamarádství plál.
       D G A Hmi A D G A Hmi A D
R: Lajlalaj ...
2. Někde v dálce život probouzí se, jinej umírá,
   ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra šedesát,
   lajlalaj ...,
   každou vteřinu se usmívej a v duši pláč a smutek ukrývej.
R: Lajlalaj ...
3. A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň utichá,
   můžeš s klidem říct svý poctivý jen "ahoj" do ticha,
   lajlalaj ...,
   přijdou tuláci ti sbohem dát, pak šeptem řeknou: byl to kamarád.
R:
```

KAMENOŽROUT KAMELOT

Předehra 2x **D D+ D D+**

D D+ D D+ D D+ D
1. Řekni mi synku, co se Ti zdá, že tak nádherně spíš,
D+ D D+ B
když nebe kouká nad Tebou, jak tmavomodrej plyš,
Bb C D
tam někde plujou koráby, Země královny ze sáby je blíž.

2. Tak mě vem hochu zapomenout, já půjdu jako sen,
kde ve skalách je Robin Hood a zámek za lesem.
už jsme na dobrý adrese a bílej kůň nás ponese až tam.

B Em C# B BbB A7
R: Kde tmou letí Falco a z dálky mává Kamenožrout,
D D+ D D+ D D+ D
řekni mi synku, co se Ti zdá, že tak nádherně spíš.

3. Řekni mi synku. co se Ti zdá, já chtěl bych ve snu hrát
velkou roli a svět proměnit ve spravedlivej řád,
už jsme na dobrý adrese a bílej kůň nás ponese až tam.

R:

KAMILA PEPA STREICHL

D D/C D/H D
1. Hodil jsem do sebe jednoho panáka
G A
a viděl všechno dvojace,
D D/C D/H D
tebe i sebe i onoho vojáka,
C G D
jak se k nám od baru potácel.
2. Měla ses narodit na jiné planetě,
tahle je pro tebe malá,
dva chlapi na jednu, ďábel ať vezme tě,
perlivě ses tomu smála.
D Hmi
R: Bylo mi prachbídně, komu by nebylo,
E7 A7
já si tě před barem sbalil,
D E7
voják měl upito, kdes' byla, Kamilo,
A7 A7 4sus A7
když jsme se o tebe rvali.
3. Myslel jsem na lásku a prohrál na body,
srdce mi zbaběle puklo,
skončily uliční boxerské závody,
Ostrava prohrála s Duklou.
4. Voják se podivil, když jsme se vrátili,
kam ses, Kamilo, poděla,
pozval mě na ruma, a když jsme platili,
Cohen nám zpíval zvesela.
R: Po nočním přívoze jezdily taxíky,
on to měl za dvě stě dvacet,
v kapse nám cinkaly tři zbylé pětníky,
když jsme šli společně zvracet.
5. Kéž by tak, Kamilo, v kasárnách životů
milován milovat moci,
dva chlapi bez jedné stáli jsme u plotu
s rozparky do černé noci,
[: dva chlapi bez jedné stáli jsme u plotu s rozparky do černé noci ... :]

KAMÍNEK HOP TROP

G Ami7 G Ami7 D G
1. Už ztichlo celý okolí a stromy měly dlouhatánskej stín,
Hmi Ami7 Hmi Ami7 D
já jen tak lesním údolím brodil jsem se trním ostružin,
C Hmi Ami7 Hmi Ami7 D
pak záda hladil o skálu a kamínek z ní nožem vylomil,
G Ami7 G Ami7 D G
co dražší než hrst opálů v tu chvíli pro mě doopravdy byl.
2. Pak jenom se svou samotou, když slunce v dálce zbejvalo jen půl,
já psal si notu za notou, pár tónů, co jsem ptákům ukradnul,
až budu jednou na štíru a písničky svý všechny vyzpívám,
ten zmačkanej kus papíru snad najdu, šťastnej, že ho ještě mám.
Ami7 G Ami7 G Ami7
R: A kdyby třeba vítr mně papír s ptačí písničkou chtěl vzít,
Hmi Ami7 D
do kapsy stačí sáhnout a kamínkem ho dobře zatížit,
Ami7 G Ami7 G Ami7
pak tichounce si hvízdat a rukou lehce struny rozehrát,
Hmi Ami7 D
vždyť nejsou nutný slova, k tý kráse byl by hřích nějaký psát.
G Ami7 G Ami7 D G
*: Už ztichlo celý okolí a stromy měly dlouhatánskej stín ...

KAMÍNEK BOKOMARA

```
          C         G         D
1. Zase se cítím jak kamínek v ponožce,
            C          G          D
   týdny se zpožďujou, dny nejdou přesně,
          C       G       D
   malý psí hovínko na cizí rohožce
        C     G A         D
   působí komicky vždycky a věcně.
2. Báby všech vrátnic mi rvou z ruky občanku,
   na čáře vrážím do lhostejných těl,
   típnu svý cigáro správcový o schránku,
   zazvoním na sebe - někam jsem šel.
    C      G        A      D
R: Nohatá Simona z pátýho netuší,
    C      G          A      D
   že její oči jsou hluboký tůně,
    C        G         A         D
   nervózní ratlík ji táhne ven ze dveří
          C        G    A           D
   a za ní v ovzduší zůstává nahořklá vůně.
3. Omámen vůní jsem rozlitej na schodech,
   sousedka kukátkem funí až sem
   a stará lítá furt v nějakejch obchodech,
   už táhne párky, Špígl a křen.
R: V bedýnce sobota Šimků a Krampolů,
   večer se táhne jak rýžovej nákyp,
   namísto vůně jen smrad párků v kastrólu,
   a mně se nedaří tu vůni vrátit,
          D
   tu vůni vrátit, tu vůni vrátit, jé, jé, ...
```

KAMÍNKY NEDVĚDI

```
  D       G      D          A7
1. Bláznivý rána a bez hříchů noc
   D           G       A7
   a den, co se zdá jako sen,
   D                G       D
   a pořád se zpívá a vypráví jen
              A7        D
   a přezdívky zní místo jmen.
2. A ohýnky k ránu a k obědu zas
   a věčně se jí, co kdo vzal,
   pak uklidit trávu a sbalit a jít,
   kouknout se o kousek dál. G D A7 D
3. Bláznivý rána a bez hříchů noc
   a říčky a útesy skal
   a na stráni chajda a pod chajdou břeh,
   kde kamínek z vody sis vzal.
```

KAMÍNKY NA CESTÁCH VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
     C       G          C
1. Jak kamínky po cestách poztrácený,
   F                  C    G
   oblázky v divokých řekách,
    C       G      C
   do rána nespí a utrácejí,
    F         C     F      C
   na stovky veršů tisíce písní,
    F        C      G
   nevěří v Boha a ve skalách hnízdí,
          C
   ptáci roztoulaný.
2. Schoulený do sítí v pavučinách,
   když shoří hvězda, co letí,
   když kohout zaspí a nezazpívá,
   je bláznivá noc, tak pro bílou paní,
   budeš se bát, já chovám tě v dlani,
   lásko unavená.
     Dmi                  C
R: Bláznivou noc prožijem jednou,
      Dmi               F               C
   a navždycky na duši zůstane vpálený cejch,
    Dmi                       C
   mlhavým ránem blíž k sobě sednout,
     F                                       G
   a od větru z uhlíků oheň k nám do tváře dejch'.

3.=1.
```

KAMION COP

```
      G
1. Jó, každej den s kamionem
                            D
   já vod města k městu se hnal
     G                      C
   a rval bych se snad s uragánem
    A           D          G
   a jen s tebou po nocích spal.
    G
R: Kolik jsem dnů v tejdnu sám,
                           D
   kolik jsem dnů v tejdnu sám,
    G                C
   vobjíždím svět a volám "pojď zpět!",
    A           D           G
   kolik jsem dnů v tejdnu sám.
2. A když pak někdy nebyl jsem s tebou,
   za volantem dál jsem se štval
   a jel tam, kam silnice vedou,
   abych ti pak víc peněz dal.
R:
3. Jó, jednou pak přijel jsem domů,
   tam čekal mě chlad čtyřech stěn,
   teď ptám se i korun stromů,
   kde hledat tě mám každej den.
R:
    G                        F F# G
R: Kolik jsem dnů v tejdnu sám,
                           D
   kolik jsem dnů v tejdnu sám,
    G                C
   vobjíždím svět a volám "pojď zpět!",
    A           D
   kolik jsem dnů v tejdnu,
    A           D
   kolik jsem dnů v tejdnu,
    A           D           G
   kolik jsem dnů v tejdnu sám.
```

KÁNĚ NAD ŘEKOU KAMELOT

Předehra: 2x **G Csus**^{2}

C **G**
1. Až vítr a sníh zavanou zbytky košil stromů,
C **G**
rád drobné utratím v jízdence na poslední den,
C **G** **D**^{add9} **Em**
nebudu pospíchat, nepoznán vejdu do vagónu,
Am **D** **C** **D** **G**
z okna se budu dívat a sklo leštit rukávem.

2. Pak se vrátím tunelem, kde jsem všechny lásky ztratil,
budu smířen s krajinou já kráčející hordubal,
půjdu do hospod se ptát, s kým jsem radost a žal zapil
a pozpátku se vracet tam, kde kohout kokrhal.

C **D** **G** **D**^{add9} **Em**
R: Odjíždím na rozlouèenou, když rok se s rokem stø**í**dá,
A^{7} **Em**
zažít vrány pod nebeskou pasekou,
Cmaj^{7} **Am**
vidìt slunce plout za ledovou Mekkou,
D **G**
když krouží kánì nad øekou.

3. Ještì najdu dvùr a stáj, kde jsem s Rikatádem válèil,
s kapelou co dávno spí, co nikdy nevyloudí tón,
a budu nejš□astnìjší muž, kterej tímhle krajem tanèil,
než zvoník nad Mohelnem rozkymácí zvon.

R:

KAPR JAREK NOHAVICA

```
 C                        Dmi        G7         C
1. Na rybníce jsou velké vlny, dělají se od přírody,
                     Dmi        G7           C
   kapr, ten je opatrný, nevystrčí čumák z vody.
       C                                Dmi
R: [: Šplouchy-šplouchy, štika žere mouchy,
                    G7              C
      žbluňky-žbluňky, a kapr meruňky. :]
2. Nevylézej, kapře milý, je tam velké vlnobití,
   chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopiti.
R:
```

KARAVANA MRAKŮ KAREL KRYL

D Hmi
1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G A D A^7
pod sluncem sedlo kožený,
D Hmi
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G A D
a starý ruce sedřený.
D^7 G A Hmi
R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G A Hmi
schovat svou pleš pod stetson děravý,
Emi A^7 Hmi Emi
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi $F^{\#}$ Hmi A^7
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.
R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
4.=1.
R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

KAROLÍNA SAMSON

G D
1. Stanou se věci, že až v prsou zabolí,
Emi A7
tak jako mně, každýmu z vás,
G D
ten hledá lásku, ten zas prázdný údolí,
Emi A7
a všechny usmiřuje čas,
C Emi7 Ami G
tak někdo prožil spoustu pěkně hloupejch let,
C Emi7 Ami7
za nic nemohl, no prostě jen tak žil,
G D
není to dávno, co byl rozdělenej svět,
C Ami7 D
člověk nevybírá, kde se narodil.
2. Potkal ji za rohem, jó, zrovna šestnáct pryč,
nejhezčí z pouličních víl,
a láska zasáhla ho horce jako bič,
do těch dob s žádnou nechodil,
pak jenom toulání a básně jenom jí,
léto plné vlahých nocí, horkých chvil,
princezna Pampeliška, do který byl pryč,
a pak najednou s tím osud zatočil.
C G C G C Ami7 D
R: Karolína, Karolína, Jižní Karolína v dálce za mořem,
G C G Emi
snad se ještě budil u potoka ve stráních,
Ami7 D G
její Jumbo Jet už kroužil nad městem.
R:
3. Dodnes to na něm leží jak zlý znamení,
už je to dvacet let či víc,
ze srdce básníka je smutný kamení,
zda za to stála, těžko říct,
jsou ženský, co vám celej život rozsvítí,
ale taky ty, co zhasnou celej svět,
šedivej chlap, co myslí už jen na pití,
smutnej pomník z pěkně vypečenejch let.
R:

KÁŤA JAREK NOHAVICA (ALEXANDER BLOK)

Ami **E7**

1. Čí to byla kudla, Káťo, co ti sjela po krčku,

Ami

vod čeho tam skrejváš, Káťo, pod ňadýrkem jizvičku?

Dmi G C Dmi G C

Na na na ...,

E7 **Ami**

nožky, tančete, nožky, tančete,

E7 **Ami**

nejhezčí jste na světě.

2. Samá krajka bejvala jsi, kdopak ti je kupoval,

s lampasama trajdala jsi, a teď se mnou trajdej dál.

Na na na ...,

se mnou trajdej teď, se mnou trajdej teď,

ať se točí celej svět.

3. Bejval, Káťo, oficírek, dostal kudlu do těla,

sáhni, holka, do vzpomínek, snads' už nezapomněla?

Na na na, Káťo, na na na ...,

nezapomínej, nezapomínej,

postýlku nám ustýlej.

4. Za kamaše s miňonkama, drahej s tebou bejval špás,

čuprkadet byl tvůj fláma, teď si s jiným zavdáváš.

Na na na, Káťo, na na na ...,

zavdávej a hřeš, zavdávej a hřeš,

rozhřešení dostaneš.

KATCE SAMSON

D9 Dmaj7/6 D9/6 Dmaj7/6
1. Chtěl bych králem být aspoň chvíli krátkou,
D9 Dmaj7/6 D9/6 D9
dal bych narazit mince s malou Katkou,
Emi A7 Emi A7
žlutý jako lán v odpoledním žáru,
D9 Dmaj7/6 D9/6 D9 Emi A7
jsem však jenom kmán, co brnká na kytaru.
2. Být tak pilotem, znám to jenom z knížky,
vyhodil bych ven svoji Katku z výšky,
přece volný pád má rádo každé ptáče,
a já ji mám rád, u Svazarmu skáče.
D6 D D6 D D6 D D6 D
R: Na vodu zrcátka pouští slunce, než skryje ho mrak,
D6 D D6 D D6 D D6 D
kluci se schovali v houští a holky se koupou jen tak,
Emi A7 D Cdim
takhle si maluju léto, zima když nechce být krátkou,
Emi Emi/F Emi/G C A7 D9
přemýšlím, zdali půjde to, být aspoň tři týdny s Katkou, hm.
3. Rotným být bych chtěl nebo generálem,
to bych nevelel, spokojil se s málem,
Katka dosvědčí, že když se velí "pozor!",
lásce nesvědčí velmi přísný dozor.
4. Kdybych tu moc měl a měl v hlavě zmatek,
vyhlásit bych chtěl státní svátek Katek,
aby i ta má nemusela vstávat,
a když volno má, tak proč ho naddělávat?
R:
5. Nejsem pilotem ani panem králem,
nemám žádnou moc a nejsem generálem,
písně zkouším psát obrace i hladce,
slova splétám rád, slíbil jsem je Katce.

KATEŘINA KAREL KRYL

```
          Ami
1. Až mine neděle a usne na peřině,
   k zbláznění nesměle napíšu Kateřině
          Dmi                Ami
   a potom pod známku doplním poznámku,
                   E          Ami
   že asi netušila, že mi byla vším.
2. S ranními červánky na dopis slzy skanou,
   vhodím ho do schránky, neřeknu "nashledanou",
   prvnímu oblázku položím otázku,
   proč asi netušila, že mi byla vším.
3. A když se rozední, koupím si láhev rumu,
   ten dopis poslední napsal jsem z nerozumu,
   nad jeho kopií tiše se opiji,
   to aby netušila, že mi byla vším ...
```

KDE JE STÍN GUMOVNÍKŮ GREENHORNS / S. DUSTY

```
      G         E                    Ami
1. V žáru oči mhouřím a myšlenky mý jdou
     D                           G          D
   do dob, kdy jsem si hrával ve stínu za farmou,
      G           E                        Ami
   a šeptám slova díků, že vidím tvář těch dvou,
     C            G      D             G D G
   kde je stín gumovníků a pár vrb nad vodou.
2. A hladina dvou tůní tam zrcadlí ten klid,
   kde vzduch má sladkou vůni a nutí políbit
   obraz těch okamžiků, kdy táta s mámou jdou,
   kde je stín gumovníků a pár vrb nad vodou.
3. Můj krok čas dlouho vodil po stezkách prachšpatných,
   a teď platím ten podíl za součet hříchů svých,
   když soudce v zákoníku začal číst větu zlou,
   byl pryč stín gumovníků i pár vrb nad vodou.
4. Do přimhouřených očí mi svítí Jižní kříž,
   za chvíli půlnoc vkročí tím oknem, co má mříž,
   snad místo slov pár vzlyků dál ptáci odnesou,
   kde je stín gumovníků a pár vrb nad vodou.
5. V žáru oči mhouřím a myšlenky mý jdou    do dob, kdy jsem si hrával ve
stínu za farmou,
   a šeptám slova díků, až půjdu cestou tou,
   [: kde je stín gumovníků a pár vrb nad vodou. :]
```

KDE JSOU KAREL PLÍHAL

```
   A                D        A    F#mi  E A E
R: Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
   A                D          A      F#mi E A E
   kde jsou, kdepak jsou - na hřbitově zakopány.
   G        D           E
1. Sedíš tu tiše jako pěna,
   G          D                        E
   žijem svůj život, no jak se říká - do ztracena,
   A                D        A    F#mi  E A E
   kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.
R: Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
   kde jsou, kdepak jsou písně nikdy už nedopsány.
2. Život byl prima a neměl chybu,
   teď je mi zima a nemám ani na Malibu,
   kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.
```

KDE NAŠLI MUŽI HROB GREENHORNS

```
   Dmi                  F                  Gmi   A     Dmi
1. Tam, kde se smrtka s létem snoubí, tam našli muži hrob,
                     F                  Gmi   A     Dmi
   tam, kde je léto symbol zhouby, tam našli muži hrob,
   F                          C
   ve slaném buši slunce bělí lebky těch, kteří neuspěli,
   F                                 A           Dmi
   dingo kde jenom štěkne bdělý, tam našli muži hrob.
2. Ve žlutých vodách s divým během, tam našli muži hrob,
   ve zrádných tůních s měkkým břehem, tam našli muži hrob,
   perlivý pruh se matně blýská za vodní brázdou ptakopyska,
   živý hlas nikde nezastýská, tam našli muži hrob.
3. Nocí se mrtvý jezdec žene, opouští muži hrob,
   stádo je hrůzou poplašené, opouští muži hrob,
   v divokém rytmu nohy buší, dobytek vždycky mrtvé tuší,
   v oživlých tělech není duší, opouští muži hrob.
4. Zeptej se hlídky, ta ti poví: vždycky je blízko hrob,
   volají mrtví noční sovy z míst, kde je vždycky hrob,
   smích slyší hlídka v mlžné páře, vidívá kradné bledé tváře,
   šedivé stíny zalije záře, blízko kde vždy je hrob,
   F                      C
   vousatí muži, zelenáči padnou a ani nezapláčí,
   F                                A            Dmi
   zaroste všechno do bodláčí, tak najdou muži hrob.
```

KDO MÁ PRÁVO RANGERS - PLAVCI / DAVID ANTE

```
     A            H                    A E H E
*: Kdo má právo, kdo má právo, kdo má právo?
    E
1. Dávno už lidé touží znát pravidla hry, již musí hrát,
     C#mi
   kdo nechal jen bezhvězdnou noc, dům zakryl slunce, kdo má moc,
      A
   ta otázka, co je náš svět, stále znovu vrací se zpět:
            H E
   kdo má právo?
2. Když všichni lidé chtějí žít a ruku v ruce spolu jít,
   hrát si a smát se, pracovat, přát štěstí jiným, milovat,
   proč kdosi lásku jejich srdcím skryl a do dvou řad je postavil,
   kdo má právo?
     C#mi
3. Slyším výstřely stále znít, i tamti lidé chtějí snít,
     G#mi
   přijde však povel "jděte vpřed, nabíjet, střílet, zabíjet,
    A
   zahoďte sny a jděte dál," kdo vlastně jim ten rozkaz dal,
            H E
   kdo má právo?
         A(Bb)        H(C)           E(F)   C#mi(Dmi)
R: Když duše zůstává němá, odpověď dluží i cit,
            A(Bb)       H(C)        E(F)        C#mi(Dmi)
   i když hra pravidla nemá, rozum měl by je najít,
     A(Bb)         H(C)                 A(Bb) E(F) H(C) E(F)
   kdo má právo, kdo má právo, kdo má právo?
    F
4. Dál a dál tisíce let v agónii točí se svět
     Dmi
   lhostejný k lidským nadějím, jak velká houba roste dým
      Bb                                            C
   a touha dál je pouhý sen, proč je to tak, proč je to jen,
               F
   kdo má právo?
         Dmi
5. Kdy přijde lidské víry den, kdy pravidla k té hře najdem,
     Ami
   nejsou snad v hradbách, sklepeních, ve spisech nebo v horách knih,
    Bb
   neskrývá je snad zbraní hráz, jsou snad ve hvězdách nebo v nás,
            C F
   kdo má právo?
R:
```

KDO NA MOJE MÍSTO JAREK NOHAVICA / PETR BEZRUČ

```
    Ami          E         G        Ami
R: Tak málo mám krve, tak málo mám krve,
        C        Dmi    E              Ami
   tak málo mám krve a ještě mi teče z úst.
R:
           Dmi             Ami            Dmi Ami
1. Až bude růst nade mnou tráva, až budu hnít,
        Dmi     Ami          Dmi        E
   kdo na moje místo, kdo zdvihne můj štít?
R:
      Ami     C          G               Ami
*: V dým zahalen vítkovských pecí jsem stál,
                C      G               Ami
   noc zřela mi z očí, plam z nozdry mi vál,
                C                    G
   nech svítilo slunce, nech večer se šeřil,
               Ami
   já semknutou brvou ty vrahy jsem měřil:
            C                  G
   ty bohaté židy, ty grofy ze šlachty,
               Ami                    E
   já - škaredý horník, jak vyskočil z šachty.
R:
R:
2. = 3.
R: Kdo zdvihne můj štít, kdo zdvihne můj štít,
   kdo zdvihne můj štít, kdo zdvihne můj štít?
```

KDO NAPSAL JEŠTĚ KRATŠÍ PÍSEŇ SAMSON

```
 G
Já!
```

KDO PROŠEL BLÁTEM A LOUŽÍ JAVORY

```
  G                 D
1. Kdo prošel blátem a louží,
  Emi               Emi
 přesto však doufá a touží
 C                        G
 být k slunci blíž, křídla spálit,
 A                D
 do mojí chýše je zván.
2. Kdo popsal šrámy svou kůži,
 rozeznal plevel od růží,
 kdo lásku křehkou chce chránit,
 do mojí chýše je zván.
  G         A           C       D
R: Smí přinést dávná přání, čas návratů a tání,
  G             A             C        D
 klíč od svých vzdušných zámků, pár šňůrek od opánků,
  G           A           C         D
 stín, který v létě chladí, žár, který můrám vadí,
  G         A           C            D          G
 své kotě - mládě slepé, krev, která v žilách tepe dál.
3.=1.
4.=2.
R:
```

KDO TO OBCHÁZÍ MŮJ DŮM (WHO`S THAT KNOCKIN AT MY DOOR)

```
   E       E           E
R:  Kdo to obchází můj dům
          E          E
   kdo to vévodí mým snům             E           H            E   E
   kdo to tu poslouchá a lásku mou mi vzal
          E            E
   Kdo to šátrá u mých dveří
             E           E
   kdo se to podbízí mým psům             E           H             E
   kdo si to duši mou na kousky rozstříhal

   E      E               E
1.  Je to někdo v dlouhém šatu         E          E
   temný symbol nenávratu            E            H            E
   nebo jen pošťák co se přišel rozloučit
   Je to některá z těch věcí   kterým drží dlouhověcí   nebo jen ženská
kterou neuměl jsem chtít

R:
2. Co to je co nehraje mi   co mě právě tiskne k zemi   jako úzkost jako
nekonečný had
   Něco co mě táhne nikam   něco před čím neutíkám
   protože není kam a komu utíkat

R:

3. Je to matka všech mých běsů
   temných jeskyň zpod útesů   zvony z Tulsy nebo trouby z Jericha
   Nebo jsou to jenom slova   jenom žízeň staronová
   jenom hříva která mizí do ticha

R:
```

KDO VÁHÁ LOKÁLKA / R. THENISSEN

C
1. Odpovídám na tvůj inzerát,
G
cítím, že už dlouho chci tě znát,
C F C D
značka: hudba, příroda a zpěv, já dlouho měla pech,
D7 G
snad budeš mě mít rád.
2. Bačom som na hôrnom salaši,
verný Šarik tvoj list prináší,
značka: hudba, príroda a spev, už pení sa mi krev,
túžim po sobáši.
C G C C7 F C
R: Michalovce, dálko mámivá, přes Ostravu, Vrútky, Raču
G C F C
jeď navštívit Imra-baču, ten, kdo váhá, prohrává.
3. Osmnáct je příliš nízký věk
na můj odchod z víru diskoték,
nemíním teď měnit městský ruch za zdravý horský vzduch
a v samotě mít lék.
4. Nie som predsa žiadny apoštol,
na fujarke pískam rock'n'roll,
ak sa zbavím vody v menisku, pozvem ťa na disku,
tam slivkou spláchnem bôľ.
R:
5. Jednou možná zatouží můj dech
choré dívky ze severních Čech
po ozónu vihorlatských hor, kde tiše šumí bor,
však zatím nemám spěch.
6. Zostaň si tam u svých chemičiek,
iná rada príde na vidiek,
ako ešte trochu rátať viem, bolo tu tridsať žien,
hoci nepremáva vliek.
R: Michalovce, dálko mámivá, přes Ostravu, Vrútky, Raču
už je pozdě honit baču, ten, kdo váhá, prohrává.

KDO VCHÁZÍ DO TVÝCH SNŮ VÁCLAV NECKÁŘ

```
          G                 Hmi
1. Tvůj krok je lehký jako dech,
          C               D
   kudy jdeš, tam začíná bál,
          G               Hmi
   šaty tvé, ty šila tvá máma,
          C                       D
   nemáš prsten, kdo by ti jej dal, nevím sám.
2. Tvým bytem je studentská kolej,
   jedna postel, gramofon,
   Ringo Starr se z obrázku dívá,
   já bych snad, co vidí jen on, viděl rád.
           G                     Hmi
R1: Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
      C                  D
    když nemůžeš v noci spát,
          G                   Hmi
    komu patří ty kroky, co slýcháš,
       C                       D
    a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.
3. Co znám, to jsou známky z tvých zkoušek,
   a vím, že máš ráda beat
   a líbí se ti Salvátor Dalí,
   jen pro lásku chtěla bys žít, milovat.
4. Pojedeš na prázdniny k moři,
   až tam, kde slunce má chrám,
   jeho paprskům dáš svoje tělo
   a dál se jen věnuješ hrám milostným, a ty já znám.
5. Když pak napadne sníh, pojedeš do hor
   se svou partou ze školních let,
   přátel máš víc, než bývá zvykem,
   ale žádný z nich nezná tvůj svět, netuší.
R2: Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
    když nemůžeš v noci spát,
    čí jsou ty kroky, co slýcháš,
    a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.
6. Tvůj stín, to je stín něžných písní,
   tvá dlaň je tajemství víl,
   kdo slýchá tvůj hlas, ten je ztracen,
   ten se navždy polapil, úsměv tvůj, to je ta past.
7. Ten pán, co prý si tě vezme,
   musí být multimilionář,
   říkáš to všem tak vážně, že ti věří,
   jen já stále pročítám snář a hledám v něm.
R1:
8. Já tu čekám, až vrátíš se z toulek,
   ty dálky nevedou dál,
   ať chceš nebo nechceš, tak končí,
   a vítr nikdo nespoutal, ani já.
9. Pojď jednou ke mně blíž, jedenkrát,
   a já ti povím, kdo vlastně jsem,
   vypni gramofon, nech té hry, zanech přátel,
   slétni z oblak na pevnou zem, tiše stůj a poslouchej.
R3: To já vcházím do tvých snů, má lásko,
    když nemůžeš v noci spát,
    a mé jsou ty kroky, co slýcháš,
    jen myšlenky tvé chtěl bych znát ...
```

KDO VÍ, CO BUDE PAK SAMSON

C **Ami^7** **Dmi^7** **G^7**

1. Kdo ví, co bude pak, až otevře prvně oči,

C **Ami^7** **Dmi^7** **G^7**

kdo ví, co bude pak, až otevře je víc,

F **G^7** **C** **C/H** **Ami** **Ami/G**

[: zda najde cestu svou nebo cizí, dlážděnou,

Dmi^7 **G^7** **F** **G^7** **C**

a v davu půjde si či v čele procesí. :]

2. Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály,

kdo ví, co bude pak, zda si je udrží,

[: co bude vlastně zač - zbabělec nebo rváč,

chladný jako sníh či hořet jako vích. :]

3. Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí prvně do zdi,

kdo ví, co bude pak, zda si ji narazí,

[: zda se jen otřese, anebo ohne se,

zda nebude se bát si vždycky za svým stát. :]

4. Kdo ví, co bude pak, zdali ho lež neudolá,

kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí,

[: bude mít zelenou, či klesne v kolenou,

a zdali bude svět za pětadvacet let. :]

5. Kdo ví, co bude pak, zdali taky ptát se bude,

kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát,

[: zda ještě čekat vlak, anebo jít jen tak,

ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak. :]

KDO VÍ SAMSON

```
     D          E
1. Kdo ví, proč mi pořád v uších zvoní,
        G                        D
   jestli dozvím se, kdo na mě vzpomíná.
2. Můj sen, stádo poplašenejch koní,
   možná máma, možná milá proklíná.
       Emi7
R: Jsem na cestě ven a v hospodě zdám se
       D
   jen když končí den, pak zaháním v dálce
     Emi7                                D
   mý svědomí zlý, co nade mnou s tmou vyhrává,
       Emi7
   jsem na cestě ven a u čáry bílý
     D
   mě skelety aut vezou co chvíli
    Emi7                                 A
   na jinej flám a do jinejch míst, nežli znám.
3.=1.
    Emi7                              A7
*: Co už jsem zkazil a co rozmetal jsem zas,
     D
   to stěží napravím,
     Emi7                                  A7
   všem blízkým ublížit co nejmíň chtěl bych včas,
   Emi7                 A7
   i když se léta nesnažím.
4.=1.
R:
5.=1.
```

KDYBY VLASTA REDL

```
   D          G       F# E A
1. Kdyby tady někde byly
   D             G            F# E A7
   Dveře co vždy v pravou chvíli
   E          A       F#
   Otevřou se do pohádky
   D            G    A D
   To bychom se nezlobili
2. Těmi dveřmi do pohádky
   Mohlo by se taky zpátky
   A svět co jsme opustili
   Byl by na nás takhle krátký
```

KDYBY JAREK NOHAVICA

E

1. Kdybych měl peněz, jak má pan Rotschild,

H7 A7 E

koupil bych ženě mixér a pračku,

dvoukolák vzal bych, do masny skočil

H7 A7 E

a nekoukal bych na nějakou kačku.

H7 A7 E

R: Kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby,

H7 A7 E

mlži, plži, hlavonožci, ryby,

H7 A7 E

kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby,

H7 A7 E H7 E

mlži, plži, hlavonožci, ryby.

2. Kdybych měl prsa, jak má paní Soňa,

s chlapy bych trsal tělo na tělo,

večer co večer chlastal bych koňak

a k ránu ječel, jak je veselo.

R:

3. Kdybych měl svaly, jak má pan Fredy,

to by se báli někteří muži,

vzal bych to zprava, dle abecedy

a porozdával, co komu dlužím.

R:

4. Kdybych měl oči, jak má pan Laco,

hned bych si vočíh', kerý jsou kerý,

pozor bych dával, komu a za co

a nenadával bych na poměry.

R:

5. Kdybych měl plíce jak pan Zátopek,

nežil bych více s tou, s kerou žiju,

prachy bych zašil do kaliopek

a skončil v Aši, v Praze nebo v Riu.

R:

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA ŽALMAN

```
      C
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
      G7            C
   která by mě chtěla, :]
      F                C
   [: která by mi chtěla syna vychovati,
      G7            C
   přitom pannou býti. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
   přitom pannou býti, :]
   [: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
   do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
   do dřeva netíti, :]
   [: ty bys mi musela košiličku šíti
   bez jehly a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
   bez jehly a nití, :]
   [: ty by jsi mně musel žebřík udělati
   až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
   až k nebeské výši, :]
   [: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
                   (Ami)
   byl by konec všemu. :]
```

KDYBYCH SE ZABIL PEPA STREICHL

C C/B^b F G

1. Kdybych se zabil v autě u volantu,

C C/B^b F G

ono se klidně všecko může stát,

C C/B^b F G

kupte mi jenom kytku amarantů,

C Ami G C C/B^b F G C C/B^b F G

co stojí sedm, sedm padesát.

2. Všechny své knížky, hlavně ty od Hemingwaye,

kdybych se zabil, dávám Ondrovi,

on to byl první, který řekl mi, jak hřeje

zjevená pravda, pravda nad slovy.

3. Kdybych se zabil, těch pár desek, co mám,

daruju Daně, proč, to ona ví,

kdyby snad u nás nikdo nebyl doma,

brácha se vrací v pátek vod Prahy. **C C/B^b F G C C/B^b D^7 G**

F C

R: To není smutek, tohle nejsou slzy,

D$^\#$dim F$^\#$dim G

jedu jen v autě, smutku na dostřel,

C C/B^b F

kdybych se zabil, tak jedině mě mrzí,

C G

že nerozdal jsem všechno, co jsem v sobě měl.

4. Kdybych se zabil a rozmlátil si hubu,

jen žádnou píseň smutně uřvanou,

sraz jako vždycky o půl deváté v klubu,

kdybych se zdržel, šel jsem za Danou.

KDYSI PŘED LÉTY JAVORY

```
  G                 D          G
Kdysi před léty si lidi občas zazpívali,
                 D              G
kdysi před léty byl prý na to klid,
                       D            G
dneska je to jinačí, co bychom si namlouvali,
                           D              G
ale říkat si to nestačí, pojďte vstát a jít,
               D             G
jít krajinou a učit se zas slyšet slova
                       D            G
těch starých písní, které člověk znal,
                 D            G
zpívat a hrát a sem-tam si i pamatovat,
                           D       G
kdo jen chvíli stál, že stojí opodál.
```

KDYŽ JSEM VANDROVAL SAMSON + VLASTA REDL + SLÁVEK JANOUŠEK

```
       G                           D
1. [: Když jsem vandroval, muzika hrála, :]
      G          C      D          G
   [: moje znejmilejší, moje znejmilejší
       Emi        G    D          G
      z okna koukala, z okna koukala. :]
2. [: When I was wandering around the Yellowstone :]
   [: my honey sweetheart honey honey sweetheart
      was looking cooking co-coa looking cooking coa. :]
3. [: Nekoukej za mnou, povandruj se mnou, :]
   [: a já tobě koupím, a já tobě koupím
      sukni zelenou, sukni zelenou. :]
4. [: I've told her darling come take it easy :]
   [: I'll sing Šošon folk-song I'll sing Šošon folk-song
      I'll sing Šošon folk-song I went from Šošon folk. :]
```

KDYŽ JSI SMUTNÁ KAREL PLÍHAL

```
            C            Fmaj7       C  Fmaj7
1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
         C          Fmaj7     A7
   rány se otevřou a naplní se solí,
          Dmi       G            Emi Ami
   držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
     Fmaj7    C           Fmaj7
   že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
   do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
   všechny mé nápady hned zahánějí do řady
   a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
   stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
   tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
   [: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]
```

KDYŽ JSME OPUSTILI PRAHU JAN VYČÍTAL

```
     A       D          A      E          A
1. Když jsme opustili Prahu, slunce svítilo,
     A       D          A      E          A
   když jsme opustili Prahu, slunce svítilo.
    E                A
   Piva bylo dosti, jídla do sytosti,
    E                A
   piva bylo dosti, jídla do sytosti,
     A       D          A      E          A
   když jsme opustili Prahu, slunce svítilo.
2. Když jsme opustili pivovar, bečka byla prázdná,
   když jsme opustili pivovar, bečka byla prázdná.
   My jsme popíjeli, dobře jsme se měli,
   my jsme popíjeli, dobře jsme se měli,
   když jsme opustili pivovar, bečka byla prázdná.
```

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA JAREK NOHAVICA

```
   Ami              C       G            C
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
   Dmi              Ami
   vypadal jsem jako blbec,
   E                F    G    C    G
   jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
   Ami          E   Ami
   jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti,
   jak mám správný voják býti
   a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
   a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
   vzpomněl jsem si na svou milou,
   krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
   krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
   po chodbě furt někdo chodil,
   tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
   tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
   protože mladá holka lásku potřebuje,
   tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
   tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
   řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
   tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
   tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
   nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
   písnička už skončila, -la, -la, -la,
   jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?
   No nic moc extra nebyla.
```

KDYŽ NAD RÁNEM OZVOU SE KOHOUTI — NEZMAŘI / SAMSON

```
        Emi                 Ami
1. Když nad ránem ozvou se kohouti,
   D7                    G
   to nemá už cenu jít spát,
      H7                        Emi
   vždyť celou noc, tak jako na pouti,
        F#              Hmi H7
   já slyšela muziku hrát,
   Emi             Ami
   písnička běžela za písní
      D7                  G
   a kouřem mi načichly vlasy,
        F      E        Ami
   když ubrus vínem se potřísnil,
      G        Ami      G
   o noty jsme odřeli hlasy.
   Ami                  D7
R: A přece jen pro to zpívání
     Hmi               E
   vracím se na různá místa,
   Ami                  D7
   začínám, když zvoní klekání,
     Hmi             E
   hlava je jasná a čistá,
   Ami             D7
   naplno ve druhé poledne,
   Hmi                       E
   šanson, když tma je jen stínem,
   Ami                  D7
   to na dno sklínky se dohlédne
      C        C/H       Ami G C C/H Ami H7
   a mysl mám zjitřenou vínem.
2. Když nad ránem ozvou se kohouti
   a nehlučně zhasínaj' města,
   je pryč další den, to mě nermoutí,
   jen vím, že mě čeká zas cesta
   domů, do malého podnájmu,
   kde půjčenou mám i postel,
   a když mám vztek, kleju potajmu
   v garsonce tiché jak kostel.
R:
3. Když nad ránem ozvou se kohouti,
   to si pak i lásku vysním,
   návrhy milostný projdou ti,
   když nechci, tak naoko zpřísním,
   ne že bych milovat nechtěla,
   ba ani z časové tísně,
   když nad ránem ozvou se kohouti,
   [: to pak mám nejradši písně. :]
```

KDYŽ NÁŠ DĚDEK PÁLÍ WHISKY RANGERS / N. WODDS, V. HOLTZMAN

```
     C                          C7
1. Náš dědek když pálívá whisky jak med,
     F        C                Ami
   že kdekdo se přihrne, na to vem jed,
      C                       C7
   jak z komína nad kůlnou vyletí čoud,
     F        C                  Ami
   hned každý ti přísahá: v krku mám troud.
      G                       C     C7          Ami
R: V tý whisky, v tý whisky, v tý kukuřičný, jenom v ní,
        D7      G7     C         (G7)
   chtěj' máčet si pysky a opít se s ní.
2. Pan poštmistr na pár dní zavře svůj krám,
   má ze všech svejch papírů žízeň jak trám,
   a honáci utečou od kravskejch stád,
   vždyť na našem dvorečku musej' se prát.
R:
3. Náš banjista šilhavej furt aby hrál,
   vždyť holky hned pořádaj' v stodole bál,
   tam vleze si na seno za holkou chlap
   a k nejedné do roka přiletí čáp.
R:
4. Jen šerif se vytrácí v tenhleten čas,
   vždyť musel by postřílet většinu z nás,
   však tahleta merenda, to račte znát,
   ta skončí, když dědek je ztuhlej jak drát.
          F       C     G7        C
R: + chtěj' máčet si pysky a opít se s ní ...
```

KDYŽ NÁŠ TÁTA HRÁL GREENHORNS / JOHNNY CASH

```
        G
1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
     C                   G
   scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
   mezi nima můj táta u piva sedával
   D7                      G C G D7 G
   a tu svoji nejmilejší hrál.
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
   už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
   kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
   tak zase slyšet svýho tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
   když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem,
   a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
   když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
   když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
   jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
   zase jeho píseň slyšel hrát.
```

KDYŽ NEJSI SE MNOU BOKOMARA

```
                E                      A
1. Jseš kostka cukru v kávě, kamínek spadlý z římsy,
             F#mi                H
   kolečko z hodinek, breviář vzpomínek,
             E            A   F#mi H
   prsten ztracený v trávě kýmsi.
             E        A        F#mi H
R: Když nejsi se mnou, se mnou, se mnou,
             E        A        F#mi H
   když nejsi se mnou, se mnou, se mnou.
2. Jseš chladná špička rtěnky, jseš vločka, která lepí
   se na podrážky bot, jseš uzavřený vchod,
   z rozbité sklenky střepy.
R:
    A                              D       H          E
*: Se mnou jseš správně vzorná, vždycky víš, kdo a s kým,
    A                          D          F#mi  H
   visíš mi v zádech jako torna, můj milující stín,
         E A F#mi H      E A F#mi H      E
   můj stín,       můj stín,       můj stín.
3. Jseš černobílá fotka cesty, co za glóbusem
   někde se klikatí, mince, co neplatí,
   a třpytíš se jak kapka s džusem.
R:
4. Jseš odložené sako, jseš prohraná bitva,
   jedna z posledních, chladná jako sníh,
   chladná jseš jako břitva.
R:
*: Říkáváš: hlavně, že jsme spolu, jenomže chvílemi,
   když ty chceš vzhůru, já chci dolů, tak zůstáváme v přízemí,
   v přízemí, v přízemí, v přízemí.
```

KDYŽ RÁNO VSTANEŠ COP / A. P. CARTER

```
                G
1. Když ráno vstaneš, otevřeš okno
         C               G
   a zjistíš, že je zase den,
                              Emi
   jseš ale sám a svět se koulí
      G            D        G
   a ty musíš jít za lidma ven.
         G
R: Budem srkat i si brouknem,
       C              G
   fajnovej čas nastal nám,
                      Emi
   hodně peněz, samý lehy,
          G     D       G(G,G,G,C)
   nebejt sám a jen se smát.
2. A můj soused, starej frajer,
   jó, ten, co má ženu zlou,
   tak ten mi říká: koukni se kolem
   a neprošvihni šanci svou.
R:
3. Jó, jednou ke mně přijde šance,
   to vám bude slavnej den,
   zavřu vokna a zavřu dveře
   a už nepustím ji ven.
R:
R:
R:
```

KLÁDA HOP TROP

Hmi
1. Celý roky prachy jsem si skládal,
D A Hmi
nikdy svýho floka nepropil,
vod lopaty měl vohnutý záda,
D A Hmi
paty od baráku jsem neodlepil,
A Hmi
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
D A Hmi
tohle já už dávno pochopil.
2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekyru jsme svoji každej doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.
G D Emi Hmi A Hmi
R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!
G D Emi F#
S tou si, bráško, netykej, netykej !
3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.
R:

KLADIVO COP / MERLE TRAVIS

G C

1. Ležím tu klidně*, ležím klidně* a neškodně*, a neškodně,*

G D G

přišel polda*, přišel polda* a popad' mě,

C

píšťala hvízdla, zvonek cinkal,

G D G

byl tu hned anton, jak čert se hnal.

2. Soudce jen kejvne, *soudce kejvne*: jméno tvý, hej, *jméno tvý, hej,*
   já povídám, *já povídám*: jsem nevinnej,
   mrkne na poldu, polda naň zas:
   tak se mi zdá, si zamakáš.
3. Já mám kladivo, *mám kladivo*, pět liber má, *pět liber má,*
   nejsem sám, *nejsem sám*, nejsem sám,
   dva jsme se pohli, znám cestu svou,
   píšťaly řvou, už po nás jdou.
4. Náš seržant, *náš seržant,* ten si píská, *ten si píská,*
   jak zubatá, *jak zubatá*, hodně zblízka,
   minul jsem poldy v ranní rose,
   sbohem, lapáku, povedlo se!

KLADIVO NEZMAŘI / PETE SEEGER

G Hmi C D G Hmi C D G Hmi C D

G Hmi C D G Hmi

1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,

C D G Hmi C D

bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,

G Emi

bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři

C G C G

a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,

C G D G Hmi C D G Hmi C D

ó, to bych si tak přál.

2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.

3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit, ó, to bych si tak přál.

4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhvíčím dál
[: a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
(G Ami G)
ó, to bych si tak přál. :]

KLÁRA PACIFIK

E A7
1. Nad hlavou jen bledý lampy svítí,
E H7 E
v dálce bliká světlo výstražný,
A7
o půlnoci doprodali pití,
H7 E
právě odjel rychlík poslední,
A7 E A7 H7
pro koho a na co tady čekám, perón už se dávno vylidnil,
A7 E A7 H7
pro koho tu mačkám v dlani to její poslední psaní
A7 H7 A7 E
s přáním, aby rychlík zabrzdil.
2. S červánků se probudilo ráno,
myslím, že jsem tady zbytečnej,
já plakat mám a nebo volat "mámo",
lampy zháší dědek zkřivenej,
z olověnejch stínů slunce vyšlo, zbytečný je dál po trati jít,
zbytečný je čekat Kláru, divnej akord na kytaru
najednou dos rdce mi až vlít'.
A7 E E7 A7 H7
R: Poslední přišel den, sbohem, Kláro, odcházíš, odcházíš,
A7 E E7 A7 H7
po slepých kolejích smutný ráno přijde blíž, přijde blíž.
3. Rychlík tvůj odjíždí,
čekat dál už nemá vůbec čas,
s jedinou nadějí
zmizel v dálce světel bílej pás ...

KLUK Z PLÁNÍ GREENHORNS / BOB MCDILL, A. REYNOLDS

```
        G              C
1. Přiznávám, že jen pár pátků
        G            D
   tady jsem, a je to znát,
        G            C
   měkká postel, plno zmatků,
          G    D       G
   hluk a čmoud mi nedá spát.
2. Oči tvé neskryly zájem,
   já nevěděl, že už to znaj',
   slíbilas' mi cestu rájem,
   však s tebou žít, to není ráj.
        C                   G
R: Neskrývám, že jsem kluk z plání,
                           D
   přiznávám, kde žil jsem dřív,
     G            C
   údolím se neslo ržání,
          G    D          G
   v očích měl jsem plání hřích.
3. Doma býváš párkrát týdně,
   teď však pryč jseš dýl a dýl,
   v duši mý mi visí bídně
   smutek, ten zlej netopýr.
4. Žloutne tráva, je čas draků,
   opírám se o patník,
   cestou zpátky v náklaďáku
   beru nástroj za hmatník.
R: Neskrývám, že jsem kluk z plání
   a v těch pláních chci zas žít,
   odcházím jak bílá paní
   mlhou luk, už je čas jít.
R: Neskrývám, že jsem kluk z plání,    přiznávám, kde žil jsem dřív,
   údolím se nese ržání,
   v očích mám zas plání hřích,
                 G   D          G
   a tak v očích mám zas plání hřích ...
```

KLUZIŠTĚ KAREL PLÍHAL

C Emi^7/H Ami^7 C/G Fmaj^7 C Fmaj^7 G

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy

C Emi^7/H Ami^7 C/G Fmaj^7 C Fmaj^7 G

jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,

C Emi^7/H Ami^7 C/G Fmaj^7 C Fmaj^7 G

nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,

C Emi^7/H Ami^7 C/G Fmaj^7 C Fmaj^7 G

pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi^7/H Ami^7 C/G

R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj^7 C D^7 G

kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C Emi^7/H Ami^7 C/G

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj^7 C Fmaj^7 C

kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi^7/H Ami^7 C/G Fmaj^7 C D^7 G C Emi^7/H Ami^7 C/G Fmaj^7 C Fmaj^7 C

KNIHOVNICKÁ JAREK NOHAVICA / CHARLES AZNAVOUR

```
          C            (Cmaj7)
1. Vypadám vážně srandovně,
             C7
   pět let už dělám v knihovně,
          F           Fmi
   a je to vážně velký šok,
             C         A7
   řadit furt stejný katalog,
           Dmi          G
   vědět, že za pět-deset let
           C     A7
   dostanu třídu T-9
          Dmi         G
   a vůbec nic se nezmění,
          C       Emi  A7
   ani ty knížky k půjčení.
             Dmi               G
R: Už jsem si zvyk', už jsem si zvyk',
             C          Fmi  C
   jsem knihovník, jsem knihovník.
2. Ve studovně a čítárně
   jak v poloprázdné kavárně
   jsem číšník bez peněženky,
   nabízím cizí myšlenky,
   studentky jsou neodbytné,
   nedají žádné spropitné,
   mávají na mě culíky,
   mé čárky do statistiky.
R:
3. A lidé tak, jak přichází,
   mívají různé dotazy:
   kdo je to ten a kým byl ten,
   co je to fénix a co fén,
   ve slovnících od A do Z
   seřazený mám tenhle svět,
   zde máte papír, račte psát,
   mí malí polykači dat.
R:
4. Unavený a ospalý,
   jak se tak toulám regály,
   zpaměti znám už MDT,
   dobrý den, co si přejete,
   ona chce něco o lásce,
   má fotku Korna v průkazce,
   je krásná jako Artemis
   a já jsem v koncích se svým pis.
R:
5. Vypadám vážně srandovně,
   pět let jsem dělal v knihovně
   a celých dlouhých pět let
   marně jsem hledal odpověď
   a pátral po kartotékách,
   ta čtenářka už nečeká,
   venku se s jiným objímá,
   a mě ten problém zajímá.
R: Jak velí zvyk, jak velí zvyk,
   jsem přece správný knihovník.
```

KOCOVINA VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
    C         G     C                           G
1. [: Za vinice slunce líhá, někdo smutek, někdo zpívá, :]
    C                                 Edim
   [: trpce ryzlink chutná, po něm voda rmutná,
    Dmi          G          C
      po něm voda rmutná nám zbývá. :]
2. [: A když dojde víno v džbánu užvaněným veteránům, :]
   [: s kořalečkou čirou silná slova plynou
      o svobodě, o vlasti a právu. :]
3. [: Co den bolí, to noc zhojí, ráno hanbou hlavu skloní, :]
   [: kde je vzdor a síla, zbyla kocovina,
      a golem se jako hlína drolí. :]
4. [: Za vinice slunce líhá, někdo smutek, někdo zpívá, :]
   trpce ryzlink chutná, po něm voda rmutná,
   po něm voda rmutná nám zbývá ...
```

KOCŮR PRAŽCE

D# F
1. Znát, chceš znát místa, kde můj svět stál,
D# F
jít, za mnou jít možná sám by ses bál,
D# F
sám víš, co říct, na co nemám se ptát,
C# Cmi F
jako autíčko na klíček, který se utopit má,
C# Cmi F
nechtěj hledat, co hluboko leží, co nosím jen já.
F
R: Malinkej kocourek usíná v košíku, klubíčko snů leží s ním,
s malinkou holčičkou dováděl celý den, celý den byl její stín,
C
koukejte na toho mizeru, pod fouskem skrývá, co vidím jen já,
F
provázek s mašlí mu na chvíli seberu, když hravou náladu má.
2. Hrát, jen hrát, chce si se mnou jen hrát,
tím víc, čím míň o něj přestávám stát,
strach má, že já jenom s tebou chci snít,
když mi vyprávíš o tom, co mohlo i nemohlo být,
co se může stát, když mi řekneš: mám tě rád.
R: Tančíme valčíček na čtyři doby a život jde okolo nás,
daleko necháme falešný sliby, jen s námi se zastavil čas,
náš svět je schovanej, na klíček zamčenej, nikoho nepustím dál,
nikdo sem nepatří a nikomu nevěřím, i kdyby na můj cit hrál.
3. Sníh, jen sníh smí se kolem nás nést,
hrou, svou hrou může hlavy nám splést,
kdo ví, co říkám, mizí rychle jak dým
v rámech okenních, na sklech umytých, co s tím,
á ...

KOČÁREM MÝ JE VAGON UHLÍ GREENHORNS / HANK WILLIAMS

```
      G
1. Z lokomotivy stoupá dým
   a já se z války domů navracím,
   ne však jak generál Lee,
            D              G
   kočárem mým je vagon uhlí.
         C
R: Roztrhaný boty mám a rozedranej vak
      G                       D    G
   a vodváží mě dejchavičnej náklaďák,
   prohrál jsem jak generál Lee,
            D              G
   kočárem mým je vagon uhlí.
2. Z lokomotivy stoupá dým
   a já už brzo dolů seskočím
   a budu zas v tom kraji svým,
   tam, kde to znám, a tam, kde bydlím.
R:
```

KOČOVNÍ HERCI D.VANČURA/G.LIGHTFOOT

```
   G
1. Laciné šminky, přilepený noc
           Ami
   budka s nápovědou,
   C
   to pro ty co zapomněli
   D                  G
   jak svou roli mají správně hrát.
   C                D
R: Kočovní herci tu jsou, máky kvetou
   C     D      G
   principál je pán
   C                D
   kočovní herci tu jsou, s nimi léto
   C         G
   přijelo k nám.
2. A když lidi nejdou, prázdný mají sál
   tak zas popojedou,
   stejně musí na neděli
   paní principálka prádlo prát.
R:
3. Všichni jsem herci, jenom někdo víc
   nebo míň umí hrát,
   naše trapné komedie
   nikdo nechce ale vážně brát.
R:
```

KOČOVNÍCI GREENHORNS

```
  Ami                        Emi          Ami
1. Stáda hnát je pěknej job k jatkám stepí dlouhou,
                                 Emi          Ami
   jak honákem se můžeš stát, já řeknu pravdu pouhou:
       C            G               C                G
   to chtěli skot pro Queensland, do Campsey, jak je zvykem,
     Ami                      Emi          Ami
   a přišel jsem a vzali mě, a tak jsem kočovníkem.
      C           G       C               G
R: Tak podej kolem láhev a podle starejch zvyků
    Ami                       Emi         Ami
   na zdraví se dneska pije s bandou kočovníků.
2. Už dobytek se počítá a všechno už se chystá,
   muži sedí na koních a brzo hnem se z místa,
   jsou zlý i dobrý tady, Ir, Němec v jednom šiku,
   advokáti, doktoři v tý bandě kočovníků.
R:
3. Já takhle ráno stáda pás', kde tráva byla svěží,
   že přerazí mě, ať jdu pryč, hned usedlík sem běží,
   já říkám:"Tiše, brácho, já bouchám někdy mžikem,
   tady mluvíš s poctivým, cti dbalým kočovníkem."
R:
4. Prej dobytek nám zabaví, no tohle pro nás není,
   je moc těžký nás nachytat a přimět k zaplacení,
   a maso v krámě koupit je proti našim zvykům,
   zaběhlej se najde kus, ten patří kočovníkům.
R:
5. A děvče v Sydney povídá:"Pryč nechoď, jsem tak sama,"
   já na to:"Škoda, do sedla už nevejde se dáma,
   tak chlapci, táhnem zpátky, ať kdo chce co chce říká,
   někde poblíž Marano prej hledaj' kočovníka."
     Ami                       Emi         Ami
R: + na zdraví se dneska pije s bandou kočovníků ...
```

KOLEDA BRATŘI EBENOVÉ

C Ami F C
1. Doba se nám dopředu moc nepohnula,
Ami^7 Emi D/F$^\#$ G
problémy jsou stejný jako v roce nula,
Emi^7 F G Emi^7 Dmi^7 G^7
hotely jsou narvaný a jak se s váma jedná,
C Ami F C
je to nemlich to samý co v roce jedna.
Ami E^7 Ami Ami/G D/F$^\#$
R: Jenže dny se krátí a mnohem dřív se stmívá,
C Ami Emi Ami D G
už vyšla hvězda, za ní zlatá hříva,
Ami E^7 Ami Ami/G D/F$^\#$
a z téhleté hvězdy naděje vyplývá,
C Ami Dmi G^7 C Ami Dmi G^7 C
že světlo přijde i do našeho chlíva.
2. V politice se to bere pěkně zkrátka,
většinou to odskákají neviňátka,
ať už vládne Herodes nebo jiná bedna,
výsledek je stejný dnes i v roce jedna.
R:
3. Lidská duše připomíná někdy skládku,
v každým rohu najdeš trochu nepořádku,
kažý má své hlubiny a své studny bez dna,
jen jeden byl nevinný od roku jedna.
R:

KOLEJIŠTĚ KAMELOT

Kapo 2

Předehra **Em A Em**

Em

1. Jedna nádražácká bouda, jeden promočenej svět.
čtvery vykoukaný oči - co kolem může jet?
A
Všechno jednou někde končí a jinde začíná,
H D C Em
hořká cigorka a kouř - homelessácká svačina.

2. Vyšli z bahna společnost pánové Dan a Ray,
oba ztratili svou víru a hledí na kolej,
která vždycky někde končí a jinde začíná,
mlha houstne a ten déšť všechny sirky začíná.

D C D C
R: Plonkoví v éře paláců a bossů netuší, ani kam jdou,
D C
na duši pláč a na kalhotách rosu,
F B
na prahu milénia v kolejišti za Prahou.

3. Někde za linií bídy čeká krupiér v herně,
a šťastní odpadlíci v bezínový cisterně
jedou tam, kde všechno končí a něco začíná,
novou cestou posedlí na vrcholcích anima.
R:

KOLEM A KOLEM VLASTA REDL

```
   E         F#/E              E
1. Dlouhá je noc a nikdo na pomoc
              A/E     H
   Jen milenci na patrolách
   E            F#/E          H7 4SUS        E
   Dlouhá je mi noc a kdybych křičel o pomoc
         A/E    H7 4SUS H7
   Nikoho nepřivolám
       F#           H7
   A ty kroky to je vítr
  C#7    F#        E           A/E   H   H
   Déja vu to jen výtah jel o patro dál
  E         F#/E     H         C#/H
   Špendlík ke jménu do sbírky měst
           F#       H7       E   E
   Kde jsem bůhvíproč jednou hrál
2. Dlouhá je noc a chtěl bych tak moc
   Někam kde někdo na mě čeká
   Někam kde jsem už byl
   Hle jak nízký mám cíl
   Ale cesta tak předaleká
   A i lež bych už bral
   Že jsem na cestě dál
   Ale pravdy se nepolekám
   Víš než nic raděj věřit v lež
        E     H    H H E A/E E    H/E  E
   Takže můžeš lhát     můžeš lhát když chceš
```

KOLEM VĚČNÝCH LOVIŠŤ VLASTA REDL

```
        D       G     A
1. Celý Zlín už dávno spí
           D      G        C
   I starý hlídač zaklímal
            D      G       A
   A jak se půlnoc naklání
          D    G       C
   Sladký vítr objímám
   F G A  F G  C F G  A F G
   Á....  Á..  Á....  OÚ...
  F    G           A      E        D
2. Teď není vhodná chvíle pro tvůj stesk
  F   G          A      E      D     G
   Že nenosím už účes z orlích per z kostí
                        C
   A z medvědích drápů
3. Jenom vítr bláznivý
   Přináší mi hluk tvých stád
   S pravou vůní tajemství
   Do kterých se už nedá lhát

4. Jsme jen sbírka dárečků
   Staré loutky z přesných dlát
   Jsme jen prázdná náruč chův
   A jejich písní co smím hrát
5. Teď není vhodná chvíle pro tvůj stesk
   Že i moje bledá tvář je čím dál víc bledší
   Čím víc tě chápu

6. Celý svět už dávno spí
   I starý hlídač zaklímal
   A jak se život naklání
   Sladký vítr objímám
```

KOLOTOČ POUTNÍCI / MARTY ROBBINS

```
          C                      Ami
1. Silnice pálí, hluk aut žene se ránem
      Dmi                                   G
   a nevíš, zda tento den není tvůj den poslední,
        C                                  Ami
   jen rychlost a kolotoč peněz, ten je tvým pánem,
    D                                     G
   musíš dojet první, to stále ti v uších zní.
2. Dnes opět jsi hrdinou, jediným silnice králem,
   a tvoje tvář mužná je stále idolem žen,
   možná, že zítra se rád spokojíš s málem,
   to pozlátko slávy ti zmizí jak sladký sen.
         F                G                  C
R: Teď štěstí jde s tebou a úspěch ti cestu značí,
    F                    G               C
   po příčkách vratkých jdeš stále výš a výš,
      E                                Ami
   a nebylo člověka, který se na tebe mračil,
         D                                  G(G F Emi G)
   ale vše má svůj konec, a ten je pokaždé blíž.
3. Teď na tváři strnul ti úsměv a strach v zádech mrazí,
   a nemyslíš raději na to, co bude dál,
   až rychlost a kolotoč peněz k zemi tě srazí,
   že v závodě o život těžko bys vyhrával.
4.=2.
R:
```

KOMÁR NEDVĚDI

Emi
1. Zkouším, jak stín vrhá svíčka,
C
blouzním, myšlenka mě hýčká,
Ami D C C/H Ami
jak spíš, dát do ucha ti budík, dát, hm.
2. Dýcháš a občas chrupneš, lásko,
můj chlap, co víc, večer říkal jsi mi "krásko",
ta chuť, jak spíš, do ucha ti budík dát, hm.
Emi Ami
R: Mám, mám, mám, z tebe krásně, lásko, čisto v duši mám,
G H7 Emi
a jak ti z očí spících noc teď lásko, skládám,
Ami
tajně hádám, jestli rád máš, když toužím,
C Emi
když kolem tebe marně kroužím, k tobě patřím jak déšť k loužím,
H7 Emi
asi tě vzbudím, lásko, jestli jsem to já.
3. Loudím, ty v limbu kdesi bloudíš,
zpívej nebo mluv, říkej "ne" anebo zívej,
zkouším do ucha ti komára dát.
R:

KOMENSKÝ JAREK NOHAVICA

G C G C G D G D(G^7)

1. [: Nad Havlíčkovým Brodem, carijara, rozzářil se měsíček, :]

C D G Emi Ami D G

[: loučí se tam s národem Karel Havlíček, Karel Havlíček. :]

2. [: Políbil svou ženu, carijara, rozloučil se se ženou, :]

[: odjíždí do Brixenu na dovolenou, na dovolenou. :]

3. [: Ve Fulneku na dvoře, carijara, znamení osudu, :]

[: oheň už tam dohořel, všecko je v čudu, všecko je v čudu. :]

4. [: Učitel národů, carijara, přišel o učebnice, :]

[: ze subjektivních důvodů přešel hranice, přešel hranice. :]

C G C G

R: Daleko je do Prahy, cararamcamcam,

C G C G

ještě dál je do Ústí, cararamcamcam,

C G C G

nejdále je do Vídně, cararamcamcam,

C G D G D G

tam už mě nepustí, cararamcamcam.

KOMINÍK PAVEL DOBEŠ

A E7
1. Vysoko nad střechami, kde jen vítr fičí,
A
než vyvine rychlost a letí do světa,
E7
vysoko tam nad námi, kde komíny se tyčí,
A
tam kominík Magnusek je štětkou vymetá.
D A
R: Oči modré, hluboké jak Jadran,
E7 A
vercajk, šaty, účes - černý havran,
D A
a když jdou kolem holky z fabriky, aha,
E7 A E7 A
a musejí si držet knoflíky.
2. Ve městě je čisto, jasno, nikde žádná špína,
nejčastější slovesa jsou "prosím", "děkuji",
všude kolem spousta barev, každá z nich je jiná,
a lidé, ti si cestou z práce píseň notují.
R: Oči modré, hluboké jak Jadran,
vercajk, šaty, účes - černý havran,
a když jdou kolem holky z fabriky, aha,
a na blúzkách si drží knoflíky.
3. Jednou ale nepřišel, a když už se to táhlo,
město se jen trpělivě v sazích dusilo,
s lidmi se to za tu dobu povážlivě nahlo,
nic nad nimi vyššího teď už nebylo.
R: Žádné oči hluboké jak Jadran,
žídné šaty, účes a la černý havran,
a když kolem šly holky z fabriky, aha,
už neměly proč držet knoflíky.
4. Magnusek si totiž poslal pro pivo
a kominické řemeslo hodil na skobu,
vzal do ruky majzlík a první kladivo
a začal nutit kameni svoji podobu.
R: Pohled, co by připomínal Jadran,
účes, kterej měl jen on a havran,
a než by pořád chodil po střeše, aha,
tak že prej si svůj pomník vyteše.

5. Začly chodit delegace lidí z okresu,
on k nim takto hovořil na jejich adresu:

"Puškin, Goethe, Kozina i Jiří z Poděbrad,
každý z nich už dávno má svůj pomník někde stát."
R: "Každý má svou sochu na okrasu,
i Masaryk ji míval svého času,
a já, že jsem jen kominík, aha,
tak žádnou sochu neměl bysem mít."
6. Toť se ví, že úředníci dali by ho do klády,
kterou mají k dispozici pro takové případy,
nechtěli však ublížit, nechtěli bejt špatní,
chtěli jenom posoudit, zda je to adekvátní.
R: Naštěstí měl každý vedle sebe
čtyři příslušníky PS VB,
takže mnohem dřív, než řekli "švec", aha,
a za Magnuskem zavřela se klec.
7. Magnusku, ty šílenče, ty notorický cvoku,
pročs' nepřiznal, že ti v hlavě šibuje,
vždyť kdo si staví pomníky, je lidem sazí v oku
a nikdo už ho k ničemu nepotřebuje.
R: Nemusel jsi sedět bez příčiny
v nejsmutnějším rohu náměstí,
ten pomník by ti postavili jiní,
vždyť chodili si k tobě pro štěstí.
R: [: Svět se točí, nezná dovolenou,
malým, velkým, všem je akorát,
i holky z města brzy zapomenou,
že mohly by si něco tajně přát. :]

KOMINÍK KAREL PLÍHAL

A H7
Sáhl jsem na kominíka, prej to nosí štěstí,
E A
ale onen kominík mi vrazil jednu pěstí,
H7
složil jsem se na chodníku, bolestí jsem zavyl,
E H7 E
ale on se jenom otočil a pak mi smutně pravil:
A F#mi
"Každej si na mě šahá, každej se na mě kření
E A E
a vodnese si štěstí na prstech po troškách,
A F#mi
já přijdu dom, a moje drahá věčně doma není,
E H7 E
a když je, tak pod pelestí leží chlap jen v ponožkách."
A F#mi
A tak kvůli tomu kominíku, kvůli jeho ženě
H7 E H7
plivám teď do kapesníku zbytky zubní dřeně,
E F#mi
a na závěr poučení pro vás, milé děti:
H7 E
jeden blbne, druhej pění, a vodnese to třetí.

KOMU MÁM LHÁT — ROBERT KŘESŤAN

```
   D         A
1. Nechci se vzdát
     G       D
   a dotýkat stínů
   D             A
   chtěl bych tě brát
       G          D
   jak správně se má
         D        A
   jenže komu mám lhát
     Emi      D
   a dávat mu vinu
   G        D         A   za větší lháře než já
   D         G
R: Lžou ženy z brokátů
   D        G
   faráři z ornátů
   D       D         F#mi A   o lásce k nám oba lžou
   Emi       D
   o zlatých vláscích
   G        D   o ryzích očích
   G          D      A  A   lžou matky okouzlené
     D            G   o svých duších nesmělých
   D          G
   lžou dívky v postelích
     D        A          D G D   a rty mají přibarvené

2. Tak komu lhát smím   za větší lháře
   dětem snad svým
   nebo jen vám
   které ptáte se čím
   a červené tváře   svítí vám přes paraván

R:
```

KONVIČKA NEZMAŘI

E6 D#mi7 E6 D#mi7
1. Kdo si to tu tak po ránu píská,
E6 F# G# E6 F# G#
zase jenom konvička na čaj,
E6 F# G# E6 F# G#
nemá ponětí, jak se mi stýská,
E6 F# G# E6 F# G#
neví, po kom, po čem a tak dál.
Hmi A E6 G# G F#
R1: To se ti to píská, jsi pod párou,
H7 E6 F# G#
náladu máš stálou, ne jako já.
R2: Dej si pozor ať tě nevypískám,
začnu třeba to svý Summertime.
2. Kdo se to tu tak po ránu kouká
zase jenom brouci z vitríny
takovej brouk nemá v hlavě brouka
šlápne-li vedle tak jen do hlíny
R3: Počkej brouku já tam pustím Beatles
budeš klopit krovky, to si piš.
E E7 A H7 E E7 A H7 E E7
*: Někdy je mi shůry dáno a někdy: babo, raď,
A H7 E E7 A C#7 F#7
říkám si: no nevídáno, lásko, jsi pryč, hm, tak tedy ať,
H7 E
no tak ať.
*:
3. Kdo si to tu tak po ránu píská,
zase jenom konvička na čaj,
až si najdu cestu ke svejm štístkám,
rozdám si to s tebou, na to mám.
E6 F# G# E6 F# G# E6 F# G# E6 F# G#
R1: + ne jako já, ne jako já, ne jako já ...

KOPAČÁK JAREK NOHAVICA

C G7 C F C
1. Copak se ti stalo, Kubo, Kubíku,
G7 C G C
ukradli ti balón, Kubo, Kubíku.
2. Nevíš, kdy a kteří, Kubo, Kubíku,
věřím, já ti věřím, Kubo, Kubíku.
3. Zloděj chodí tiše, Kubo, Kubíku,
podrážky má z plyše, Kubo, Kubíku.
4. Usmívá se, směje, Kubo, Kubíku,
je to zloděj nad zloděje, Kubo, Kubíku.
5. A to tak nenecháme, Kubo, Kubíku,
a my je pochytáme, Kubo, Kubíku.
6. Uděláme zátah, Kubo, Kubíku,
budeme jim v patách, Kubo, Kubíku.
7. Chytnem mrtvé nebo živé, Kubo, Kubíku,
ty můj detektive, Kubo, Kubíku.
8. Vezmeme si lupy, Kubo, Kubíku,
chytneme ty lumpy, Kubo, Kubíku.
9. Jsou to zlodějáci hnusní, Kubo, Kubíku,
ale teď už klidně usni, Kubo, Kubíku.
C G7 C F
*: Protože jednou všechno, co nám vzali,
C G7
zpátky k nám se přikutálí,
C G7 C F C G7 C
[: zaklepe to u dveří, a smutný ten, kdo nevěří ... :]

KOPCE U PRAMENŮ ŘEKY TYNE ASONANCE

```
 C                F         C
1. Tam, do míst, co tolik mám rád,
          Emi     Dmi         G
   položte mě, tam věčně chci spát,
     Ami        F        C
   tam vítr písně bude mi hrát,
                Ami    G C
   v kopcích u pramenů Tyne.
2. Já po mořích plul a prošel jsem svět,
   viděl jsem Hudson a viděl jsem Trent,
   však ze všech těch míst já vrátil se zpět,
   tam do kopců k pramenům Tyne.
3.=1.
4. Je tolik míst, o kterých sním,
   všechna jsou krásná, přesto však vím,
   že všechny ty krásy se rozplynou v dým
   tam v kopcích u pramenů Tyne.
5.=1.
6. Až srdce mé jednou přestane bít,
   zelenou trávu chci pod hlavou mít,
   pak písně ptáků budou mi znít
   v kopcích u pramenů Tyne.
7.=1.
```

KOPEJ HROB MŮJ RANGERS - PLAVCI

G C7 G
1. Kopej hrob můj lopatou zlatou,
C7 Edim G
hrob můj kopej lopatou zlatou,
C Edim
kopej hrob můj lopatou zlatou,
G D7 G
budu spát, v něm brzy budu spát.

2. Příběh můj všední končí,
příběh můj všední končí,
příběh můj všední končí,
budu spát, lehký jak peří budu spát.

3. Kámen se v horách jak démant blýská,
kámen se v horách jak démant blýská,
kámen se v horách jak démant blýská
v zemi té, kam sám se ubírám.

Rec: Můj pane, byl jsem prostý a obyčejný po celý život a za své hříchy jsem zaplatil tam dole, a jsem pořádně hrdý na to, že jsem tady, jenom jedna věc mi pořád vrtá hlavou. Slýchal jsem povídat o tom, že tady budeme jen tak polehávat, po celý čas hrát na harfy a tak všelijak. Jestli to tedy má být takhle, tak chci jít pryč, pryč, teď hned! Vždyť jedna z nejhorších dob které jsem zažil v celém životě byla, když jsem ležel v žaláři a nic nedělal. A já rád dělám, pane, a věřte, umím dělat dobře. Vždyť já jsem s chlapci postavil ty nejkrásnější silnice, tak to by ti přece srdce nedalo, abys' pro mě nenašel nějakou práci. Víš, byl bych ti hrozně vděčný, a vlastně se mi zdá, že některé ty tvoje cesty ze zlata by potřebovaly opravit, a s chlapci bychom to hrozně rádi udělali. Víš, jak to myslím, víš?

4.=1.

5.=2.

KOŘENY BOKOMARA

Ami Emi^7 Dmi Emi^7 Ami Emi^7 Dmi Emi^7

1. Že ti to nevadí, že právě dostal jsem nápad,

Ami Emi^7 Dmi Emi^7 Ami Emi^7 Dmi Emi^7

že ti to nevadí, že budu zpívat a hrát

Ami Emi^7 Dmi Emi^7 Ami Emi^7 Dmi Emi^7

o tom, že nechápu, co bych měl tak snadno chápat,

Ami Emi^7 Dmi Emi^7 Ami Emi^7 Dmi Emi^7

snad ti to nevadí, že ti dnes nebudu lhát.

Ami Emi^7 Dmi Emi^7 Ami Emi^7 Dmi Emi^7

R: Nejsem sám, koho to napadlo, nejsem sám,

Ami Emi^7 Dmi Emi^7 Ami Emi^7 Dmi Emi^7

nejsem sám, to blbý divadlo, nejsem sám.

2. Že ti lhát nebudu - jak je to docela snadné,
najít se uprostřed v prázdnotě čtyř bílých stěn
a šplhat vzhůru, teď, když už jsme docela na dně,
po laně spleteném ze lží se vydrápat ven.

3. A oni čekají, zda padne orel či panna,
obludné zrcadlo sem dolů natočené,
a nic víc nechtějí, než zas jen naříznout lana,
názorně ukázat: vidíte, tak takhle ne!

R:

4. Protože tuší zas, že pro ně semínko zbude,
jak stonky břečťanu plazí se okolo nás,
zase ten plevel se po stěnách rozrůstá všude,
zapouští kořeny - přichází zas jejich čas.

R:

KOŘENY DRUHÁ TRÁVA

```
 C G         C   G
1. Páni, jsem spokojen,
             C    G       C      G
   i když mi služebná musí držet hlavu,
          C     G          C    G
   to je ta poslední splátka za odvahu,
          C     G       C        G
   to je ta poslední žena prvních jmen.
2. Stůjte, mí bratříci,
   přestože nemáte už se držet čeho,
   snad jen pastora třikrát zrazeného,
   Jana natřikrát zbitého v Kostnici.
    C
R: Cosi mi říká: ty bídný červe,
    Emi               D
   na kostelníka si troufneš v boji,
        C
   než vahadlo zvonu se v klekání přerve,
    G                 D
   posledních tónů tě upokojí.
3. A dále v tom příběhu
   bydlíš ty, moje malá ženská krajta,
   a pak já, krutý pendrek policajta,
   vždycky veselí a vždycky ve střehu.
4. Páni, jsem spokojen,
   i když mi služebná musí držet hlavu,
   i když mi poslední předci mizí v davu,
   i když i poslední kořeny musí ven,
   i když jsi poslední žena prvních jmen,
   i když jsi poslední žena ze všech žen ...
```

KOSATÁ A ZUBATÁ JAREK NOHAVICA

Ami **Dmi** **E7** **Ami**
1. Nevím už vážně, kde to bylo, kam jsem to vlastně zašel,
Dmi **E7** **Ami**
v ulici světlo nesvítilo, noc měla černý kašel,
Dmi **E7** **Ami**
a v té tmě, horší nežli v pytli, v kterém se topí koťata,
Dmi **E7** **Ami**
mě náhle kolem krku chytly dvě holky - Kosatá a Zubatá.
2. Proč prý jste, pane, tolik smuten, co když vám srdce pukne,
smály se jako pominuté a kasaly si sukně,
každá mě z jedný strany rafla, měly v tom jistě praxi,
že prý si spolu vyjdem na flám, a už volaly taxi.
3. Všecky ty knajpy, kde jsme byli, mi vypadly už z paměti,
když z poslední nás vyhodili, tak bylo nějak po třetí,
bydlely až na kraji města a postel měly s nebesy,
řek' jsem jim: kdybych ráno nevstal, tak ať se teda neděsí.
4. Jedna se ke mně vmáčkla zleva, no, a ta druhá zprava,
že ať si pospím, jim to neva, jen blbej ráno vstává,
jak jsem se vzbudil, nemám páru, rolety byly dole,
na zemi zbytky kaviáru a plno vodky kolem.
5. Cítil jsem divnou bolest v hrudi, jak bych měl ránu sečnou
a ve hlavě mi tikal budík natažený na nekonečno
a tikal tik-tak na dvě doby jak ministranti v kostele,
v kuchyni někdo myl nádobí, a tak mi začla neděle.

KOSTELÍČEK PAVEL DOBEŠ

G C G
1. Na kopci je kostelíček, cesta k němu není složitá,
D G
na zahradě tolik svíček, kdo je spočítá.
2. Jaro, léto, podzim, zima, nevedou tam cesty tramvají,
když tam dojdu se svým klukem, už v kostelíčku zpívají.
C G
R: Co naučil se chodit, tak v devět hodin ráno každou neděli
D G
peřinu mi krade a skáče po mé posteli.
R: Týden člověk jezdí a těší se zas na doma,
nad ránem se vrací, a cesta bývá pitomá.
3. Po schodech nám vždycky zdrhne, žvatlá přitom ty své nesmysly,
prý v kostelíčku zvoní, tak abysme o nic nepřišli.
4. Zkontroluje vlčí máky, které se teď v týdnu rozvily,
hlava se mu třepe v obilí.
R: Ztratí se mi v poli, a spěch se ho už absolutně netýká,
když potká Ferdu Mravence anebo Brouka Pytlíka.
R: Leze po tý zemi, a vůbec ani neví, že je kulatá,
jó, vona není špatná, nebejt tolik od bláta.
5. Do kopce se kradem zadem až ku staré brance dřevěné,
někteří z nás ji přeskočili, někteří jí projdeme.
6. Až postaví všechny vázy, to je vždycky dávno poledne,
vítr kytky shodí, a už je nezvedne.
R: Nevěšíme hlavy, vždyť vůbec o nic neběží,
oba dva sme zdrávi a nikdo nám tam neleží.
R: Nevěšíme hlavy, vždyť vůbec o nic neběží,
oba dva sme zdrávi a nikdo nám tam neleží.
7. Cizí město, cizí jména, lidi vycházejí z kostela,
zbyli jsme tu sami, auta odjela.
8. Smeká se to dolů z kopce, křeníme se přitom na sebe,
zase jdeme špatně - opačně než do nebe.
R: Vracíme se domů cestou kolem košatého javoru,
jak na něm rostou vrtulky, co létají bez motoru.
R: My radujem se z toho, i když třeba tráva žloutne po létě,
my, co jsme jen jednou na světě.
My musíme být šťastní, i když jenom tráva žloutne po létě,
my, co jsme jen jednou na světě.

KOSTELNÍ VĚŽ KAREL KRYL

A C#
Kostelní věž ukazuje, že se chýlí k ránu,
D A
vrchní číšník inkasuje vod vopilejch pánů,
H7 E A E
čuc, vo korunu víc,
A C#
figurální kompozici sestavili páni,
D A
pro barovou tanečnici zbylo místo k stání,
H7 E A
čuc, sehnal jí ho strýc.
C# F#mi
Uklízečka myje schody, pikolíci marodí,
H7 E
napijem se na marody, než nás barman vyhodí,
A G# G F#
dopoledne prolezeme kofeinový doupata,
H7 E A A7 D Dmi A E
číšníci nás všude znají, říkají nám: čuc, děfčata ... A E A

KOUKEJ SE HNOUT PACIFIK

```
          A                    D          A
R: Tak už koukej se hnout, než ujede nám vlak,
                        G E
   nocí přijíždí bílej džíp,
          A                 D           A
   tak už koukej se hnout a řekni: je to tak,
                 E     A(A,A,F#mi)
   možná lhaní ti půjde líp.
        F#mi            C#mi
1. Svou pavoučí síť kol tebe opřádám,
         F#mi     H7     E
   za ní můžeš si vysnít zem,
        D        C#mi   Hmi
   kde plují tvý bílý oblaka k pastvinám,
         D         E      A
   starý písně zní nad krajem.
R:
2. Sám na zemi máš jen celtu zmuchlanou,
   těžko vzdáváš se svýho já,
   snad čekáš, dál čekáš, až deště přestanou,
   mně se zatím o čertech zdá,
3. Co děsí tě víc - můj dům anebo zdviž,
   moje touha i čekání,
   vím dávno, co hraješ a čemu uvěříš,
   co tě pro lásku zachrání.
R:
4. Tak dej si už říct a řekni: spadla klec,
   jemný chování málo znáš,
   až v přístavu plachty ti spravím nakonec,
   zase šátkem mi zamáváš.
             A       E     A
R: + možná lhaní ti půjde líp ...
```

KOULÍ COP / JOHN LENNON & PAUL MCCARTNEY

```
        G
1. Když únava tě provází a hledáš nalezené
      Emi
   a míváš sny špatný, tak dej se k nám,
             C          D        G
   dej se k nám, na na na na na na.
2. Že máš všechno za sebou a znáš tisíc tajů,
   to myslel by si blázen, zůstaň tu stát,
   zůstaň stát, na na na na na na.
        D              C
R1: [: Koulí, svět se koulí,
                G    D        G
       vypijem bowli a jedem dál. :]
3. Jó, my chceme žít nadoraz a dávat a brát
   a umět i prohrávat a vo všechno hrát,
   chceme hrát, na na na, jenom hrát.
R1:
R2: [: Fallin' yes I am fallin'
       and she keeps callin' me back again. :]
         C              G       D        G(G C G C G C G)
R2: + [: and she keeps callin' me back again ... :]
```

KOUŘOVÁ LOKÁLKA / JIŘÍ ZMOŽEK

```
         G                              D
1. Kouřím rád, a je to na mně, doufám, znát,
         Emi       C                 G
   kouřím rád, chci cévám trochu dýmu dát,
        C                            G
   častokrát, když rodina jde večer spát,
        Ami      D                     G
   zvoní soused, abych si s ním šel zabáňat.
2. Fajčenie mám zo všetkého najradšej,
   údené sú moje pľúce najkrajšie,
   fajčenie, som ako zadymené pako,
   tuhá sparta a päť ráz prepálené sako.
       Ami      D           G           Emi
R: Kašlání, kašľanie zdravě zní, zdravo znie,
       Ami    D   G
   táto melódia ozaj ...,
        C                     G
   dusím se, a mé dýchací trubice
      Ami      D                G
   nikotinem se mění v černé hadice.
3. Dýmání je to, co máme společné,
   dýmám rád, však okolí je nevděčné,
   častokrát, když kolegové chtějí spát,
   zvonky vypnou a jdou kancelář vyvětrat.
R:
4. Sípání je to, co máme společné,
   sípám rád, mít čistý hlas je zbytečné,
   častokrát, když nikde nechtějí mě znát,
   [: dám si čouda, a zvonky začnou znít a hrát. :]
```

KOUŘOVEJ SIGNÁL ŽALMAN

```
   A                    A7
1. Ještě lesy voní lesní vůní,
   Hmi                    E
   řeky mají stále stejný směr,
    D                      A
   hlavu občas umej v horský tůni,
   A7                     Hmi E
   polož do trávy rezavej kvér,
   D                        A
   abys věděl, že jsi pořád svůj,
   Hmi            E        A
   že máš rád svý starý kamarády,
                         A7
   stálost prověřují naše pády,
   Hmi                     E         A
   ještě nejsme v nebi, ale tady v údolí.
   A                F#mi
R: Signál kouřovej, bílý znamení,
   Hmi            E        A
   že se neumírá, že se neumírá,
                    F#mi
   signál kouřovej, bílý znamení,
   Hmi            E        A
   že se neumírá, že se neumírá.
2. Ještě kůra na stromech je hnědá,
   ticho najdeš už jen v hlubinách,
   ještě káně do hnízda si sedá,
   dravci ukaž záda, a ne strach,
   abys věděl, že jsi pořád svůj,
   na duši ti vypalujou znaky,
   kámoši, co plaší už jen ptáky,
   kolíbají se jako bludný vraky do údolí.
R:
3. Ještě jehličí do zadku píchá,
   poldové si na tě vyskočí,
   ozvaly se ledviny a mícha,
   ještě dým tě kouše do očí,
   abys věděl, že jsi pořád svůj,
   že tě mají holky občas rády,
   poznáš lumpy, kteří mají spády
   na tvý starý zimní kamarády z údolí.
R:
```

KOUSEK NEDVĚDI

```
   A                E
1. Vítr se zdvihá a píská
        Hmi             E
   a noc opilá začne se smát,
   jen ten, kdo ví, jak je, když se stýská,
       A       D           E
   jen ten umí říct, jak mi je.
2. Zavřenej s kytarou skládám,
   a když neskládám, pořád bych spal,
   kam se podívám, všude je tě kousek, lásko,
   včera vlasy tvý jsem ze stolku vzal.
        A         E
R: Však víš, však víš,
   taky díváš se z oken, jestli mě neuvidíš někde stát,
   netrap se bůhvíproč, miláčku, doma jsem, sedím sám,
     A         E
   tvůj, jen tvůj.
R: Vítr se chlubí a píská,
   suché zemi přines' stíny a déšť,
   a co já, kdo mě zchladí, kdo vískat
   bude ve vlasech, když ráno chci vstát?
R:
        A         E         A         E
*: Však víš, však víš, však víš, však víš,
        A         E         A         E         A
   však víš, však víš, však víš, však víš, však víš ...
```

KOUSEK LÁSKY FEŠÁCI / BOBBY BARE

```
   G          D              G
1. Chodím zemí rád, jsem všude doma,
     C                    G
   a různé lidi všude potkávám,
          C                        G
   i když někteří jsou dobří, jiní za moc nestojí,
       A(G)          (D)          D(G)
   je podstatné, že nikde nejsem sám.
2. A nezáleží na tom, kudy chodím,
   je hlavní, že si s lidmi rozumím,
   přitom nemusím moc mluvit, stačí, když jim zazpívám,
   se svou písní já se všude domluvím.
          C                        G
R: Kousek lásky stále nosím s sebou ve všech písních svých,
           C                          G
   nikdo z vás se dávno neptá, co jsem zač,
    C              D                G            Emi
   každý ví, že se umím smát, kde chtějí slyšet smích,
       C                        D
   a pláču tam, kde na místě je pláč.
3. Povídám si s každým, koho potkám,
   mám všechny lidi stejnou měrou rád,
   chodím zemí dál a doufám, že mi lidé rozumí,
   a říkám vám: co víc si můžu přát.
R:
```

KOUSKY VERŠŮ POUPATA

C Emi7/H
1. Nad rozlitým mlékem je už pozdě plakat,
G/Bb A7
není třeba tisknout zápěstí,
Dmi Emi
nad tou naší láskou začalo se smrákat,
F F/E Dmi G
z krku sundej srdce pro štěstí.
2. To se občas stává, z lásky potom zbývá
už jenom pár veršů pod polštář,
pak u okna stojíš, když se venku stmívá,
a ty verše klidně roztrháš.
G C Dmi G
R: Tak (jen) se ptám, jestli vůbec se to smí,
Emi Ami Dmi G
roztrhnout těch pár veršů posledních,
Ami Emi F C
kolik snů a přání zůstalo v nich navždy ztracených,
Dmi G
kousky veršů padaj' k zemi jako sníh.
3. Je to strašně dávno, dnes už jen vzpomínám
na to, jak jsem hledal správný rým,
teď tu na kolenou potichu je sbírám,
neboj, lásko, já tě nesoudím.
R:
Dmi E Ami G F
*: Do snů se s obavou dívám, jak se zvolna vytrácí
Dmi G Cmaj7
všechny cíle a přání, které jsem kdy měl,
Dmi E Ami G F
a přitom mizerně skrývám, jak mi na tom záleží,
Dmi G
a svoji vinu svádím na úděl.
R:
R:

KOUZELNÉ ZRCADLO LOKÁLKA

C G C

1. Dalo mně to spoustu práce, než jsem řádně vyrost' do krásy,

F C

koupal jsem se v kozím mlíce, škraloupy si mazal na vlasy,

F C

vousy kropil ranní rosou, spodní prádlo v saponátech pral

G C

a každého dne před usnutím kouzelného zrcadla se ptal:

Rec: Zrcadlo, zrcadlo, řekni, kdo je na světě nejkrásnější?

Jsi velice krásný, Jiříku! Tvář máš hebkou jako samet, vlasy lesklé jako havraní peří (v oblasti biskupa), a tvé podvlékačky září na slunci bělobou jako čerstvě napadlý sníh. Leč Quasimodo, zvoník od Matky Boží, je krásnější než ty!

2. Počkal jsem si deset let, než Quasimoda v chrámu zazdili,

dermacolem mazal jsem si tvář a z pavučin šil košili,

zuby čistil Thymolinem a na nohách nehty lakoval

a každého dne před usnutím kouzelného zrcadla se ptal:

Rec: Zrcadlo, zrcadlo, řekni, kdo je na světě nejkrásnější?

Jsi velice krásný, Jiříku! Tvář máš osmahlou jako grilovaný Švéd, tvé zuby se blyští na slunci jako perlový náhrdelník, a tvé rty mají barvu lesních jahod (v únoru). Leč King-Kong, sporý to mužík ze sousedního kontinentu, je krásnější než ty!

3. Trvalo to delší dobu, nežli King-Kong podleh' dietě,

posílený rybím tukem musím já být první na světě,

tolik krásy nenanese na svá plátna Dalí Salvátor,

teď už mezi krasavcema musím býti jasný primátor!

Rec: Zrcadlo, zrcadlo, řekni, kdo je na světě nejkrásnější?

Jsi velice krásný, Jiříku! Svaly máš pružné jako karoserii Trabanta a Salvátor Dalí něco podobného tobě opravdu v životě neviděl. Ale král přírodních skinheadů Vašek Souček je krásnější než ty!

4. Zrcadlo má pro svůj názor nepochybně pádné důvody,

tolik krásy nedodají žádné kosmetické závody,

zkusím štěstí pod vodou, když na souši zas nejsem elita,

když mě spatří Váša Souček, zahazuje flintu do žita!

KOUZELNÍK RANGERS - PLAVCI / DONALD LEROY EARL, HERSHEL P. NIXON

```
   E                                    A
1. Když jsem měl bratru asi tak pět a půl let,
   H                              E
   zdál se mi vážně velice prostý svět,
                                     A
   táta s mámou přáli si někoho ze mě mít,
   H                                 E
   já ved' si svou: bude ze mně kouzelník.
                 E(E,F)        A(A,Bb)
R: Co račte si přát, já splním rád,
                   H(H,C)             E(E,F)
   snad chcete-li létat či se u moře hřát,
                              A(A,Bb)
   co račte si přát, já splním rád,
      E(E,F)           H(H,C)       E(E,F)
   a jakékoliv přání, stačí rukou ukázat.
2. Když po létech přešlo mě stále jen si hrát,
   co kázala mně máma, začal jsem vážně brát,
   dál přišla starost, jaký povolání vlastně chtít,
   jedno znal jsem jistě: nebude to kouzelník.
R:
   F                                    Bb
3. Není to tak dávno, přišel mně můj syn říct:
   C                                              F
   "Ahoj, tak jsem tady, táto, já už vím, čím chci být."
                                         Bb
   Já se jen usmál a zachovat chtěl jsem klid,
         C                                          F
   však překvapil mě tím, že řek', že chce být kouzelník.
       F                 C            F
R: + a jakékoliv přání, stačí rukou ukázat ...
```

KOZEL JAREK NOHAVICA

```
            G              C
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
         D            G
   velice si s ním rozuměl,
                          C
   měl ho moc rád, opravdu moc,
            D              G
   hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
   rudé tričko pánovi sněd',
   jak to pán zřel, zařval "jéjé",
   svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
   "to je má smrt", mečel "mek, mek",
   jak tak mečel, vykašlal pak
   rudé tričko, čímž stopnul vlak.
```

KRABIČKY PŘÍBUZNÍ

```
     D
1. Spadla jsi mi před oči, já do vzduchu sáh',
      A
   a najednou tam nebylo nic,
         Hmi                   G
   to jsem otevřeným oknem ruku po hvězdě vztáh',
      D                     A G
   jen ve spánku nic nebylo, nic.
2. To ňáká holka v druhým patře smála se snad,
   v našem paneláku veselo je,
   a pod záclonu vklouzla ke mně, když jsem šel spát,
   zdála se mi do pokoje.
         G        D
R: Jé, smutno mi je, když v noci v tichu, ve tmě lehnu si sám
   a spánek nejde, černý můry lítaj' sem, zase tam,
            A                                          D
   to člověk umřít musí, aby přišel někdo a řek: hele, on je!
   Jé, smutno mi je, zavřeni v krabičkách se mačkáme zas,
   v chodbách se potkáváme, podobnýmu jak vlasu vlas,
            A                                          D
   to člověk umřít musí, aby přišel někdo a řek': hele, on je!
3. Trochu toho dobra, kousek citu a tak,
   vždyť my potřebujem lásku jak sůl,
   a zatím poztráceni vidíme, jak ujíždí vlak,
   vždyť čas bez lásky je času jen půl.
R:
```

KRAJINA PO BITVĚ JAREK NOHAVICA

```
    Ami                          Emi
1. Míříme na sebe, míříme já a ty,
    Ami                                C
   ticho je kolem, jen pes štěká za vraty,
    Emi                 Ami
   na louce leží mrtví motýli,
    F         G    E7
   padá déšť do esšálků,
      Dmi                     Ami
   jsme poslední dva, kteří přežili
    E7              Ami    Emi7 Ami Emi
   tuhletu dlouhou válku, hm.
2. Míříme na sebe, míříme já a ty,
   v uších nám ještě zní vybuchlé granáty
   a smrtka s kosou dělá resumé,
   prochází se v bílé róbě,
   no a my dva teď tady ležíme
   v zákopech proti sobě, ho hó hó.
3. Míříme na sebe, míříme já a ty,
   oba jsme utekli hrobníkům z lopaty,
   ve stovkách velikánských útoků
   štěstí nám oběma přálo,
   a teď nás dělí jenom sto kroků
   a je to moc, či málo?
4. Myslíme na sebe, myslíme já a ty,
   co včera platilo, dneska už neplatí,
   však ještě hrůza visí nad krajem,
   těžké je mít se rádi,
   když jsme si postříleli navzájem
   své nejlepší kamarády, ho hó hó.
5. Nevíme o sobě, nevíme vůbec nic,
   vzdych krví prosycen dýcháme z plných plic,
   pach smrti pod kůží je zarytý,
   končí se dějství prvé,
   ještě nám tady zbývá k prolití
   dvakrát šest litrů krve, ho hó hó.
6. Míříme na sebe, míříme já a ty,
   ospalí, žízniví, hladoví, vousatí,
   nebe se šeří, už se blíží noc,
   oči jsou těžké jako kámen,
   ach, koho žádat o radu a o pomoc,
   když oba usínáme, hm.
7. A tak míříme na sebe, míříme já a ty,
   padají hvězdy, obzor je hvězdnatý,
   pod jedním nebem oba ležíme,
   hřejivá je náruč matky Země,
   [: a jak tak spíme, oba ve snu kráčíme:
      já k tobě, a ty ke mně ... :]
5'. Nevíme o sobě, nevíme vůbec nic,
    vzdych krví prosycen dýcháme z plných plic,
    můj mundúr sedmnáct má knoflíků,
    osmnáctý je utržený,
    vidět to hejtman, dělá rotyku,
    hejtman už ale není, hm.
```

KRAJINA POSEDLÁ TMOU JIŘÍ SUCHÝ + JIŘÍ ŠLITR

E A E A E

1. Krajina posedlá tmou, *krajina posedlá tmou,*

A E A E

vzpomínky do sedla zvou, *vzpomínky do sedla zvou,*

H7

nutí mě vrátit se tam, *nutí mě vrátit se tam,*

kde budu navěky sám, *kde budu navěky sám,*

E G# A Ami

kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,

E A E

namísto lásky nas dvou, *namísto lásky nás dvou,*

H7 E A E

krajina posedlá tmou, *krajina posedlá tmou.*

2. Když západ v očích mi plál, *když západ v očích mi plál,*

s tebou jsem naposled stál, *s tebou jsem naposled stál,*

i když jsi čekala víc, *i když jsi čekala víc,*

přijel jsem tenkrát ti říct, *přijel jsem tenkrát ti říct,*

že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,

a pak jsem zase jel dál, *a pak jsem zase jel dál,*

když západ v očích mi plál, *když západ v očích mi plál.*

3. Proč jsem se vracel tak rád, *proč jsem se vracel tak rád,*

proč jsem měl touhu se smát, *proč jsem měl touhu se smát,*

když cestou řekli mi: Joe, *když cestou řekli mi: Joe,*

ta nikdy nebude tvou, *ta nikdy nebude tvou,*

že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,

jedno však musím se ptát, *jedno však musím se ptát,*

proč jsem se vracel tak rád, *proč jsem se vracel tak rád?*

KRÁL A KLAUN KAREL KRYL

G C G C G C
D C G C G C G C G
1. Král do boje táh', do veliké dálky,
C G D7 G
a s ním do té války jel na mezku klaun,
D C G C G C G C G
než hledí si stáh', tak z výrazu tváře
C G D7 G
bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
D7 G
Tiše šeptal při té hrůze:"Inter arma silent musae,"
A D7 C#7 D7
místo zvonku cinkal brněním,
C G C G C G C G
král do boje táh', do veliké dálky,
C G D7 G H C G A7
a s ním do té války jel na mezku klaun.
2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pálil a dobýval měst,
klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze:"Inter arma silent musae,"
místo loutny držel v ruce meč,
král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pálil a dobýval měst.
3. Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
když v noci byl klid, tak oklamal stráže
a, nemaje páže, sám burcoval lid.
Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
muži by však mlčet neměli,
král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
4. Král do boje táh', a v červáncích vlídných
zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl jak zahynul král:
kdekdo křičel při té hrůze:"Inter arma silent musae,"
krále z toho strachu trefil šlak,
klaun tiše se smál a zem žila dále
a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
D7 G D7 G
klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

KRÁL SILNIC RANGERS - PLAVCI / ROGER MILLER

```
 C          F          G         C
1. Každý den stejný svět plný je splínu, běd,
            F           G
   ráno se vstává v pět, šetříš zbytek cigaret,
  C       F             G       C
   "najměte vůz si hned," žebroníš u všech cest,
            F                G                C
   když někdo naloží ti hřbet, hned jsi silnice král.
2. Boty znaj' tátův křest, tvůj kabát děr má šest,
   s nákladem, všechna čest, honosný máš králů vzhled,
   padesát centů snes, jestli se vyspat chceš,
   ráno, když přivstaneš si v pět, hned jsi silnice král.
 C                  F
R: Na cestách vesnice i osady znáš,
  G                 C
   znáš jejich jména a poslepu tvář,
                       F
   však každý monarcha, když vládl, bděl,
       G
   tak nikdo silnic krále jet poslepu neviděl.
        G               C
3.=1. + hned jsi silnice král ...
```

KRÁLOVNA CEST ROBERT KŘESŤAN

```
  G                 C
1. Na holi maršálský
                   G
   sedřenej mám lak
                      C
   přes míry vestfálský
              G
   nevidím vlak
               C   a za mnou sní
                  G   G   šest prázdnejch měst
                         C
   kde jsem se setkal s ní
       G    G  D  C  C   á-á-áá-áá-á-áá-ááá
                  G   s královnou cest

2. Zpocenej náklaďák
   a bezbřehá noc   a pak cesty flák
   a zpocená moc
   zpocenejch šest dní   v každým z těch měst
   kde jsem se setkal s ní
   á-á-áá-áá-á-áá-ááá
   s královnou cest

3. A šest hodin má
   každej z těch dnů
   a v nich se mi zdá
   šest prázdnejch snů
   a v každým sní
   tuláků šest   co setkali se s ní   á-á-áá-áá-á-áá-ááá
   s královnou cest

4. Sedmej moh bych být
   a moh bych mít strach
   a moh bych se bít   a obrátit v prach
   já radši jsem sám   a prázdnou mám pěst
   když potkat se mám   á-á-áá-áá-á-áá-ááá   s královnou cest
```

KRÁSNÉ ŽENY NEMAJÍ TO SNADNÉ BOKOMARA

```
 C              F      G
1. Jediná šance je utajit adresu,
C                F             G
utajit telefon, ke všem být chladná,
  C                    F         G
předstírat hluchotu, předstírat noblesu,
 Ami               G
je tisíc možností, a vlastně žádná,
  F               C
krása je dočasná, a přece zrádná,
 F                    C
být středem vesmíru, docela na dně,
 G#                   C
můžou všech básníků, jen stránkou v notesu,
 Bb               F          C
ne, krásné ženy nemají to snadné.
2. Nápadně žádoucí snáší se tramvají,
leží ji u nohou snad celičká Praha,
a oči mužů ji potají svlékají,
takže má pocit, že je stále nahá,
že tisíc nehtů ji na kůži sahá
úšklebky bolavé, úšklebky chladné,
a ústa úlisná stále ji šeptají:
ne, krásné ženy nemají to snadné, snadné.
3. A báby ve frontách na tučné kotlety,
hlavy si vykroutí: řeknu vám, paní,
jak se tu natřásá, já je znám, tyhlety,
ani "bú" neřekne, koukejte na ni,
nás - slušnejch ženskejch se ve frontě straní,
celý dny válí se, to se to mládne,
měl by bejt paragraf na tyhle kokety,
jo, krásné ženy nemají to snadné, snadné.
4. Tak nějak zvyknou si, daň kráse zaplatí,
jenže čas řítí se, sešlápne pedál,
leccos jde zachránit alespoň prozatím,
make-up jim zpočátku zestárnout nedá,
pak čím dál častěji zrcadlo hledá,
ty nitky ve tvářích, a pleť si vadne,
strašné je pochopit, že se nic nevrátí,
ne, krásné ženy nemají to snadné, snadné,
snadné, snadné, snadné, to snad ne ...
```

KRÁSNOU VYSOČINOU ASONANCE

```
          C          Ami         Emi
1. Půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
          C          Ami        F
   půjdem krásnou vysočinou až k nám,
 G       C          Ami         Emi
   půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
           F          G          C
   v jejích kopcích já domov svůj mám.
2. Proč se ve tvých krásných očích slzy třpytí,
   proč jsi smutná, že svůj kraj opouštíš,
   tam, kam půjdem, přeci stejné slunce svítí,
   tam mou krásnou zem uvidíš.
3.=1.
4. Na loukách, kde v mokré trávě rosa zvoní,
   v údolích, kde z pramenů můžeš pít,
   v kráse kopců, z kterých divoký vřes voní,
   tam, lásko má, chci s tebou žít.
5.=1.
6. Zazní zpěv a zazní radost vysočinou,
   na všech kopcích budou tančit a hrát,
   půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
   chceš-li nevěstou mojí se stát.
7.=1.
```

KREJČOVSKÁ PANNA BOKOMARA

```
 D    D/C          G/H
1. Marie umí tolik zvláštních slov:
 C         G/H        D
gabardén, fiží, průramek,
          D/C         G/H
a koukám na ni přes okenní sklo,
  C         A          D
dveře jsou věčně na zámek,
 C         G          D
rozmlouvá se šicím strojem,
  C        G          D
když šije šaty pro jiné,
       D/C        G/H
v ateliéru nad pokojem
   C       A            D
schází se Paříž s Londýnem.
 C        G        D        C       G       D
R: Večer si rozsvítí lampion, pustí si ohraný valčík,
  C         G       D          C        G      D
krejčovské panně se ukloní, [: a potom naboso tančí. :]
2. Marie umí tolik zvláštních vět:
ten dekolt, madam, hlouběji,
tady vám, prosím, aplikuji květ,
kosatec značí naději,
vyzkouší si cizí šaty
a tančí mezi zrcadly,
má něžně růžové paty
a hrudníček propadlý.
3. Marie umí tolik zvláštně žít,
tichá jak výhled do dvora,
přistřihnout, srovnat, potom zapošít,
nůžky, cit, nit pokora,
v těch šatech ženy se líbí
a inspirují básníky,
jenom ji nikdo nepolíbí,
má v ústech věčně špendlíky.
R:
```

KRINOLÍNA KAPITÁN KID

G Emi C D7
1. Jsem v krinolíně lariatu oblečen,
G Emi C D7
mou košilí je tichá savana
G Emi C D7
a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen,
G D7 G
sen omšelého Dona Juana.
H7 Emi
Tisíce krásek voní šalvějí,
H7 G D7
mou lásku sosny stínem oplácí,
G Emi C D7
jen na koni se se mnou projet nechtějí,
G D7 G A7 D
dál ve větru sem-tam se kymácí.
G D
R: Měsíc mě označkoval cejchovadlem lesů,
A7 D
sombrero z kaktusu si vyzývavě nesu,
G Gmi D H7
je moje láhev dávno dopita
Emi A7 D D7
a v dáli tepou kopyta.
2. Že pistole už Oklamohou nezazní,
to nemrzí mě, bude aspoň klid,
a že se ráno jako jindy rozední,
je lepší, nežli zlato objevit.
Hacienda v dáli není má
a nepatří mi stáda kolem ní,
a jestli mě tu vůbec něco dojímá,
tak na dně kapsy tabák poslední.
R:
3. I Llano Estacado zná můj zpěv,
u Tennessee jsem řval do hřmění stád,
jsem zkřivený a hořký jako babí hněv,
ač mrtev, přesto žiju napořád.
V nábojích prach mám z dálných cest,
já brodil řeky, projel údolí,
žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst,
mám koně, laso, hlad a pistoli.
R:

KRISTÝNA Z EL PAKY LOKÁLKA / M. ROBBINS

```
   D
1. Tam poblíž návěstí žil jen tak pro štěstí
                                            A7
   muž, který závory spouštěl, když slyšel vlak znít,
   měl domek služební s malými okny
                                         D
   a dceru Kristýnu - toužil z ní průvodčí mít,
   když malá bývala, tatínka štípala
                                       G
   kleštěma do ucha ve chvíli, kdy tvrdě spal,
                     D
   ústa s barvou vína a jméno Kristýna
    A7                              D
   té dívce úředník do listu rodného dal.
2. A roky letěly, děvče, už dospělý,
   zaneslo osobní dotazník na ČSD,
   dostalo ze skladu mundúr a kleště,
   zasvětilo dráze život, a s ním srdce své,
   "tak štěstí začíná," řičela Kristýna,
   když se s ní vlak směrem na Kolín pohupoval,
   ústa s barvou vína a jméno Kristýna
   té dívce úředník do listu rodného dal.
3. Oči plný něhy, v ruce dva potěhy
   třímala, když dbala na blaho cestujících,
   pražce a výmoly, zvuk písku pod koly
   každému připomněl ten její andělský smích.
   "Kdopak si přistoupil?" volala ze všech sil,
   ozvěnu tunelů její hlas přehlušoval,
   ústa s barvou vína a jméno Kristýna
   té dívce úředník do listu rodného dal.
4. Z vojenské posádky dal se s ní do hádky
   vojín, co opustil útvar bez povolení,
   tak malér začíná, mínila Kristýna
   a dala mu pěstí pod oko poučení,
   v krvi dvě promile, tvářil se zavile,
   když s její pomocí za jízdy vystupoval,
   ústa s barvou vína a jméno Kristýna
   té dívce úředník do listu rodného dal.
5. Tak roky plynuly, aniž ji minuly,
   přišel čas odevzdat erární kleště a plášť,
   odmítla pohodu, vzdala se důchodu,
   s odznakem "revizor" objíždí vlast křížem-kráž,
   kdo jede načerno, neudělá terno,
   směje se zbytečně tak, jako já jsem se smál,
   ústa s barvou vína a jméno Kristýna
   při jízdě načerno osud mi do cesty dal.
```

KROUŽEK NEDVĚDI

```
 E                          A
1. Rozhozený vlasy, v trávě chvíli spí,
     H7                   E
   nohy unavený z těžkejch bot,
     A       E         A         E
   kdo ví, co zdá se jí, co se jí zdá,
        F#                  H7
   co tam za víčkama schováno má.
2. Na zápěstí z kůže kroužek skrývá dlaň,
   tak nechte ji tu chvilku spát,
   ať pocit jen má bezpečí odevzdaná,
   šla s námi přes den všechno stejně jak kluk.
         A           E            H7
R: Podívej, usmívá se, tiše, vždyť spí,
               A           E         H7
   co kdo z nás vlastně jeden o druhým ví,
             E
   tak pojďte hrát.
3. Ať probudí ji písnička, ať zpívá s ní,
   ještě než otevře oči, hraj,
   počkej, ta bude koukat, než zjistí, kde je,
   do kolen opře hlavu vykulená.
R:
R:
4.=1.
```

KROUŽEK LOKÁLKA

G D7
1. Před léty jsem býval ještě dost pohlednej kluk,
G
říkali mně "mamlas", ale mně to bylo fuk,
G7 C
s kamarády prožíval jsem spoustu hezkejch dnů,
D7 G
než jsem potkal dívku jménem Lou.
2. Nechápu, proč právě já jsem jí pad' do oka,
cítil jsem se jako úhoř v tlamě žraloka,
události potom vzaly příliš rychlej spád,
po pár fackách už jsem ji měl rád.
G D7 G
R: [: To se lidem stává, tak to musí být,
C G D7 G
lepší kroužek v nose, než ho na prstíku mít. :]
3. Na radnici to pak se mnou vzala kalupem,
oči měla podlitý krvavým kečupem,
když řekla svý "ano", skřípaly jí sanice,
až mi strachem řídla stolice.
4. Slíbila, že budu si žít jako ve vatě,
domů odtáhla mě na mý vlastní kravatě,
poznal jsem, že její láska není pápěří,
když jsem zkusil futra u dveří.
R:
5. Jednou jsem se odvážil a vzpurně jsem si dup',
od tý doby do skleničky na noc dávám chrup,
nechápu, jak dvacet roků moh' jsem bez ní žít,
teď si můžu jenom šeptem klít.
6. Už několik let žiju pod laskavým dohledem,
bije mě jen ráno a pak až před obědem,
když jsem hodnej, jednou za rok můžu do kina
na chudáka Charlie Chaplina.
R:

KRTCI PAVEL DOBEŠ

```
   G                 D
1. Chtěl bych poděkovať docentovi z Frydku,
     C                   G         D
   že třicet korun shrabnul za jednu radu,
    G                  D
   že bezvadně mi pomoh', co se tyče krtku,
 C                G    D         G
   dodněška jich mam plnu zahradu, caramba.
2. Předloni sem tvrdil bravkovi do oči,
   že mu dam kobzoli denně štyry hrnce,
   ta sviňa už se ke mně slušně předkem něotoči,
   bo z cele sadby vylezly mi akorat krtince, caramba.
3. Onehdy sem dostal chuť na polsky jidelniček
   a nastrkal sem do hliny hrubo fazoli,
   to misto přesně pamatuju podle prazdnych tyček,
   ale do včilška mě z fazoli břucho něboli, caramba.
4. Předloni to byly ty něšťastne kobzole
   a na žvance rozhryzeny telefonni kabl,
   loni metrak žita a všecky fazole,
   kdybysem měl bilancovať, tak bysem ho zabil, caramba.
5. Včera mi od něho přišla jasna zprava:
   historicky pohled pry krtkum zaručuje
   na mojich pozemkach dosavadni prava,
   pry puda patři tomu, kdo na ni pracuje, caramba.
6. Chtěl bych touto cestou vřele poděkovať,
   pane docent z Frydku, ale čert vas vem,
   a tych třicet korun si dejtě zaramovať,
   v ramci dobrych vztahu se soudružskym pozdravem, caramba.
```

KRUCI, NA MĚ KÁPLO! BOBŘI

```
   G
1. Kruci, na mě káplo, nedá se dál jít,
   C                        G
   kruci, na mě káplo, nedá se dál jít,
   kruci, ne mě káplo, nedá se dál jít,
              D           G
   jinej by se bál, my jdem dál.
2. Leje jako z konve, nedá se dál jít,
   leje jako z konve, nedá se dál jít,
   leje jako z konve, nedá se dál jít,
   jinej by se bál, my jdem dál.
3. Brodíme se loukou, nedá se dál jít,
   brodíme se loukou, nedá se dál jít,
   brodíme se loukou, nedá se dál jít,
   jinej by se bál, my jdem dál.
4. Po kolena louže, to nám to klouže,
   po kolena louže, to nám to klouže,
   po kolena louže, to nám to klouže,
   jinej by se bál, my jdem dál.
5. Plavem proti proudu, nedá se dál jít,
   plavem proti proudu, nedá se dál jít,
   plavem proti proudu, nedá se dál jít,
   jinej by se bál, my jdem dál.
6. Po poprsí v blátě, nedá se dál jít,
   po poprsí v blátě, nedá se dál jít,
   po poprsí v blátě, nedá se dál jít,
   jinej by se bál, my jdem dál.
7. Byl to príma výlet, nedá se dál jít,
   byl to príma výlet, hoši, nedá se dál jít,
   byl to príma výlet, hoši, nedá se dál jít,
   jinej by se bál, my jdem dál.
```

KRUTÁ MATKA ASONANCE

```
            D      G             D
1. Ve městě každý snad tu dívku znal,
             A   G      A    D G D
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
      A     D         G     D
   kovářův syn si ji namlouval,
         C             G  D        A    A7
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
2. Šest dlouhých let si dívku namlouval,
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
   až sedmý rok Bůh jim dítě dal,
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
3. V ten den, kdy dítě uvidělo svět,
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
   tu matka v domě ho skryla hned,
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
4. Čekala do tmy, než se skončí den,
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
   a tajně vyšla s děťátkem ven,
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
5. Svůj ostrý nůž ze šátku vytáhla,
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
   nevinné srdce mu probodla,
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
6. Pak ze svých rukou krev si omyla,
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
   a v temném lese hrob vykopala,
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
7. Svým černým šátkem dítě svázala,
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
   v hrobě chladném hlínou přikryla,
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou. C G D
8. Když kolem chrámu šla na druhý den,
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
   překrásné dítě spatřila v něm,
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
9. "Děťátko krásné, kéž bych tě měla,"
   hřbitovní zdí slunce prosvítá,
   "do hedvábí bych tě oblékla,"
   ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
10. "Ach, matko má, vždyť jsem bylo tvé,"
    hřbitovní zdí slunce prosvítá,
    "však nedalas' mo moc lásky své,"
    ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
11. "Jen chladná hlína je kolébkou mou,"
    hřbitovní zdí slunce prosvítá,
    "a nad sebou mám trávu zelenou,"
    ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
12. "Má matko krutá, pro svůj hrozný čin,"
    hřbitovní zdí slunce prosvítá,
    "poneseš trest ze svých těžkých vin,"
    ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
13. Nešťastná dívko, jestli vůbec víš,
    hřbitovní zdí slunce prosvítá,
    do zahrad ráje nikdy nevstoupíš,
    ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou.
14. Za bránou pekel věčný oheň plá,
    hřbitovní zdí slunce prosvítá,
    tam věčně hořet má duše tvá,
    ďábel sám chtěl by vládnout nad láskou. C G D
```

KRUTÁ VÁLKA SPIRITUÁL KVINTET

E C#mi F#mi G#mi

1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,

G# A F#mi E A6 E(F#mi)

hoří dál plamen války a ráno je blíž,

H7 E C#mi F#mi G#mi

chci být stále s tebou, až trubka začne znít,

G# A F#mi E A E

lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!

2. Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

3. Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!

4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojď, lásko má!

KRVAVÁ MARIE DRUHÁ TRÁVA

E

1. Přece není možný, že mi není nic, když mi pořád něco je,
ztrácím věci, ztrácím ženu, ztrácím číslo pokoje,
A
ztrácím moje bílý myši v tvojí laboratoři,
E
přece není možný, že mi není nic, jak mi říkaj' doktoři,
Hmi
objednej mi ragú s kouskem tlustý kapie
E
a holku, která jméno má Krvavá Marie.
2. Řek' mi jednou přítel, že mám příliš mnoho jmen,
že mi stačí jenom jména, že mi stačí rodokmen,
že mi stačí jenom seznam, že mi stačí kalendář,
řek' mi jednou přítel, že mám přece jenom jednu tvář,
vzal jsem jeho přítelkyni do svý Avie
a dal tý holce jméno "má Krvavá Marie".
3. Každej by chtěl do ráje, ale nechce pro to nic,
ani udělat, ani milovat, ani ztratit polovic,
nejvejš strčit pětku, nejvejš ustlat postele,
každej by chtěl do ráje, ale umřít, to už ne,
pošli mi sem ordináře z akademie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.
4. Devatero desater a tisícero ster,
takhle hustý ticho, takhle modrej podvečer,
už slyším "ave, zdrávas, Marie, tebe bych bral,"
devatero desater a plnej kriminál,
najdi mi tu směnku z naší banky Slávie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.
5. Tak jsem přišel domů někdy v pravou půlnoc, a tam zrovna snídal čert,
že chce vychovat, že chce vykoupat a že jsem jeho milej Bert,
a přitom měl mou ženskou, přitom měl mou košili,
když jsem přišel domů, hrála hudba a ďas řek', že za chvíli
dopije a dojí a jde do Tramtárie,
a s ním holka, která jméno má Krvavá Marie.
6. Až se vrátím z konce světa, a ví Pánbůh, kde to je,
jako barbar z Martiniqu, jako vítěz bez boje,
až si doperu svý prádlo, až konečně domelu,
až se vrátím z konce světa sem, do svýho hotelu,
polož mi sem vestu v kapse s bílou lilií
a holku, která bejvala Krvavou Marií.

KŘEČEK NEDVĚDI

Emi

1. Pár starejch věcí vezmem na sebe

Ami **H^7**

a na záda zelenej dům

Ami **H^7**

a jedem se toulat někam za nebe,

Ami(C) **Emi(H^7)**

kde vale dáme obyčejnejm dnům.

2. A po nás nikdy nikde nezbejvá
sta konzerv a papírovej sad,
pro zválenej kus trávy, co nás ukrejvá,
nadáváte, chcete se smát.

E

R: Půjdeme dál, *a s námi ti*, *co chtějí v lese žít*,

A

půjdeme dál, *když řeka v peřejích nám nese klid*,

F$^\#$

půjdeme dál, *a ten*, *kdo bránit nám chce*, *musí říct*,

H^7

co děláme špatně, musí říct.

3. Pro pár kovbojíčků slyším každej den:
co tremp, to chuligán,
a když pozvu někoho, ať přijde jen,
je línej a nechce se mu k nám.

4. Těžko se autem dostaneš,
pane Křečku, do skal sem k nám,
ty, co jsi řek', že s trampy zameteš,
znáš je vůbec, slyšíš, já se ptám.

R:

R:

KŘEPELKY PLÍHARMONYJE

C Edim Dmi G
1. Kam bych chodil, moje milá:
C Edim Dmi G
jen se projít trochu po mezi,
C Edim Dmi G
kouknout se nenápadně, zda by někde byla
C Ami Dmi G C
nějaká křepelička s pěti penězi.
2. Půjčím si od ní, snad to půjde hravě,
v případě opačném se vrátím pro broky,
zkusím jí rozsvítit v drobné ptačí hlavě,
že jí ty prachy vrátím, ba i s úroky.
C7 F
R: Matka příroda je, zdá se, trochu hloupá,
C
neví, co po právu každýmu náleží,
zatímco chudák člověk suchej chleba chroupá,
F
peníze obíhají mezi drůbeží.
3. Kam bych chodil, moje milá:
obhlídnout zazobaný křepelky,
zmáčknu jich šedesát, a to už jsou tři kila,
koupím ti pallmallky anebo camelky.
R:

KŘÍŽEK NEDVĚDI

D Dmaj^7 D^7 G Emi H^7 Emi A^7

D **Dmaj^7**

1. Neptej se mě na nic, když tě blízko mám,

D^7 **G**

nestačí jen být, jen být,

Emi **H^7** **Emi**

kdyby život náš byl jenom dým a klam,

A^7

tak ty jsi to, v co uvěřím.

2. Víš, jak člověk někdy bývá strašně sám,

smutnej ze svých vlastních vin,

s tebou vždycky pocit, že i žiju, mám,

že nejím, jenom spím a bdím.

D **D/C$^\#$** **D/H**

R: Jsi můj proud, co někam odnese mě, jedno je kam,

D/A **D/G** **D/F$^\#$**

jsi můj rým, já verše další vždycky u sebe mám,

Emi **A^7**

co zapadnou, když napadnou.

3. Udělám ti křížek palcem na čelo,

jak dělávala bába nám,

aby žádný pokušení nesmělo

přes práh dveří nikdy k nám.

4. Aby bída, co se o svět pokouší,

s kosou chodí duše brát,

utekla, a nikdy ať to nezkouší,

miluješ mě, mám tě rád.

R: **D D/C$^\#$ D/H D/A D/G D/F$^\#$ Emi A^7**

R: **Dmaj^7**

KŘIŽNÍK BISMARCK RANGERS - PLAVCI /J. HORTON,

T. F. FRANK

```
    C                        G        C
1. Je léto jednačtyřicet, svět válka objímá
   F                    C
   a její náruč krutá daň první přijímá,
   i na mořích se střílí, my už "scooby-do!" řvem dál,
                                G              C
   teď na mořích my vládnem, náš Bismarck je tam král.
2. Co děl palubu ježí, to hned bys nespočet',
   torpéda v bocích leží, tak mírná na pohled,
   stroje maj' sílu býků, hned plavbu změní v let,
   tak to je křižník Bismarck, zle dopad', s kým se střet'.
3. Dnem i nocí po něm slídí posádka lodi Hood,
   kapitán u svých lidí tak velkou vzbudil chuť
   na skalp křížníku Bismarck, tem musí dolů jít,
   jen na dně má svý místo, kdo ruší v moři klid.
    C                        G          C
R: My najdeme tu ďábla loď, ta musí ke dnu jít,
                            G        C
   pak ukáže nám Bismarck, jak umí vodu pít,
    F                        C
   na pozdrav stačím poslat pod ponor něco rour,
                            G         C
   a pak z křižníku Bismarck zbude jenom vor.
4. Hood našel Bismarck, když týden v půlce byl,
   hned Bismarck začal pálit už na patnáct mil,
   v dýmu slunce zašlo, oheň svítil z děl,
   jen pár prken se našlo, když Hood se potopil.
5. Šest chmurných nocí už Hood na dně spí,
   celá marína strojí štaci bitevní,
   každá loď je na nohou po šest dlouhých dní
   a hledá Bismarck, že ho ke dnu připevní.
6. Nestačil se Bismarck sedmého dne skrýt,
   byl to křižník Arca, kdo zlomil ten klid,
   jak děla rychle pálí, Bismarck se otáčí,
   ten král a pýcha bitev se na dno teď tlačí.
R: My našli jsme tu ďábla loď a přímo pod ponor
   svůj pozdrav jsme ji poslali, šlo jen o něco rour,
   já tuhle píseň zpívám jen, aby někdo znal,
   jak bublal ke dnu Bismarck, ten moří generál.
```

KUCHAŘ V HONÁCKÝM TÁBOŘE GREENHORNS / S. DUSTY

```
     A                          D
1. Ten kuchař, co byl v táboře, měl metrák tak a půl,
                   E                      A
   na botách neměl tkaničky, pod paží samou sůl,
                          D
   od poklopce knoflíky mu dávno odnes' čas,
                      E                      A
   za blaf, co kuchtil honákům, by patřil na provaz.
2. On do mastnýho rukávu obřadně utřel nos,
   pak čaj zamíchal čibukem, co z něj tek' hnědej sos,
   my sledovali zpovzdáli to hrůzný divadlo,
   když nad kotlíkem vlála mu nudle jak švihadlo.
3. Jsem prostě honák, jak má bejt, na nervy nejsem trop,
   však přiskočil jsem k ohništi a zařval jsem "tak stop!",
   sjel mě od hlavy po paty svým sprostým pohledem,
   že vařit tak, jak umí on, že nikdy nesvedem.
4. Kop' do konvice s čajem, ten mě hned opařil,
   prej kuchaření v táboře se dávno nabažil,
   pak vzal mě pánví od fazolí pěkně na čelist
   a já jsem padnul k zemi jak z eukalyptu list.
5. Mám kil jen pětapadesát, měl to za vodbytý,
   tam v divočině neplatěj' váhový limity,
   i zápasnických pravidel se tam nedostává,
   ten, kdo zůstane na živu, ten prostě vyhrává.
6. No, pomohla mi náhoda, jak už to chodívá,
   jak po mně šel, tak zakopnul o bečku od piva,
   mám pěst jak parní kladivo, bil jsem ho do těla,
   však zdálo se, že mu to žádnou bolest nedělá.
7. Vyrazil mi zubů pár a utrh' ucha kus,
   já svíjel jsem se jako had a myslel na funus,
   tak jsme spolu vrávorali k děrám od wombatů,
   potom jsem mu nasadil škrtící kravatu.
8. Kam se hrabou všechny bitvy starý Anglie
   na boj, po kterým tráva scvrklá až k semeni je
   a po kterým tu zbyl jen v šutru vrytej epitaf:
   zde leží kuchař, co vařil honákům strašnej blaf.
9. Dva dny na to přivezli novýho kuchaře,
   ten prej škrtící kravatu dát lehce dokáže,
   na botách neměl tkaničky, špinavej byl jak ďas
   a od poklopce knoflíky mu dávno odnes' čas.
```

KUKAČKA NEZMAŘI

Dmi C Gmi
1. Kukačka kuká, holoubek vrká
Dmi A7 Dmi
na zelenej volši,
C A7
cožpak si myslíš, můj znejmilejší,
Dmi A7 Dmi A7 Dmi
že jsem já nejhorší, že jsem já nejhorší.
2. Ach, nejsem, nejsem, šáteček dej sem,
já ti ho vyperu,
abys' měl bílej, až půjdeš k jinej
v sobotu kvečeru, v sobotu kvečeru.
3. A když se vrátíš, můj znejmilejší,
šáteček rozvážu,
bude-li bílej jako sníh padlej,
zůstaneme spolu, zůstaneme spolu.

KULATÝ OBDÉLNÍKY HOP TROP

D
R: [: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,
A7 D
fialovej les a žlutá voda. :]
D
1. Pojď se mnou, ty moje poupě,
A7 D
já ukážu ti opiový doupě,
tam v těžkým dýmu omamnejch jedů
A7 D
uvidíš fialovej les a žlutou vodu.
R:
2. Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
dva kufry algeny dostal jsem za chatu
a potom za auťák LSD lopatu.
R:
3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
konečně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.
R:

KULIČKY NEDVĚDI

E A E A H E
E A E
1. Na tváři kuličky slz, láska si na křik nikdy nezvyká,
A H E
sedí a hádku mlčky polyká jak pád, jen tiše naříká.
2. Ví, že jak v přívalu déšť než vsaje zem, kořínky zaplaví,
napraví pohled zprvu tázavý, pak dotek laskavý.
3. Jen vědět, že jste jen dva, a nikdo nikde a nikdy víc,
co možná nejčastěji si lásku říct, do očí zblízka říct.
4. Ono to všechno chce čas, zasadíš stromek, taky nerodí,
telátko zkouší to, ale nechodí, dva k sobě hodí se i nehodí.
5. Na tváři kuličky slz, slova se jako mlha rozplynou,
smířit se s daní lásce povinnou, vinou i nevinou.
6.=3.
7.=4. E A H E

KUVAJTSKÝ ŠEJK PAVEL DOBEŠ

C G7 C
1. Poslyšte pravdivý příběh,který mi vyprávěl kuvajtský šejk
G7 C
o tom, jak začala invaze, takzvaný útočný break,
F G7
na patře hotelu Hilton, kde v těchto dnech přechodně žil,
C G7 C
vyfoukl hašiš a takto k nám všem promluvil:
2. "Šlo o to: nedělat zmatek, převahu nervových gest,
jakmile z faxu mi vypadla tahleta Jobova zvěst:
vystavit arabským hřebcům letenky na cestu ven,
dříve, než vypukne panika v hromadných ložnicích žen.
3. Děvčata nechal sem postupně vysadit na hřbety mul
kuvajtský půlměsíc po nebi poklidně plul,
[: dříve než poslední cesty jsou bloknuty nepřáteli,
odchází karavana směrem Bospor a Dardanely. :]
4. V rozbřesku nad Perzským zálivem zůstal jsem docela sám,
oč tady někomu běží, naftových věží se ptám,
a jak mám utišit gejzír vnitřního napětí strun,
jak z paměti setřít svou krajinu mešit a dun."
5. Zřetelně ruka mu třásla se - těžko by postrouhal křen,
"omluvte, nervy mám v prdeli, ladies and gentlemen,"
my děs měli v očích a jazyky vypadlé ven,
nejhůře na tom byl psychicky reportér ze CNN.
6. Na patře hotelu Hilton nám vyprávěl kuvajtský šejk
o tom, jak proběhla invaze, takzvaný útočný break,
a zatím dole do recepce dorazily čtyři muly,
přinesly pozdravy od těch, co po cestě zahynuly.

KUŽEL NEDVĚDI

```
            Emi
1. V kuželu světel půlnočních vlaků koleje, les,
                                                A
   tu a tam křídla zmatenejch ptáků, přejetej pes,
             Ami
   a v křoví u trati ještě pár tuláků,
        Emi
   co hledaj', kde jak spát,
             G              A                    Emi
   kolik je hvězd, tolik je cest, když chceš si hrát.
2. V kamenech tratí tu a tam květ, bláto a mech,
   s rachotem letí semafor vzhůru, jak jsi se lek',
   ke skále přitisknutej doufáš,
   že dveře žádný nebudou vlát,
   za vlakem vítr bude si s listím akátů hrát.
         A                       Ami          Emi
R: Jak stejská se, když tejden vleče se jak pluh,
          A                     Ami            Emi
   když práce, spěch a spánek jsou jak jeden kruh.
3. V kuželu světel půlnočních vlaků koleje,les,
   tu a tam křídla zmatenejch ptáků, přejetej pes,
   a tichej netopýr nad hlavou přelítne,
   možná usnul a v světle spad',
   kolik je hvězd, tolik je cest, když chceš si hrát.
R:
R:
```

KVÉR A FLAŠKA GINU COUNTRY BEAT JIŘÍHO BRABCE

```
     C            F
1. Kdysi a kdesi bylo nemilo,
    G                 C
   minomety metaly a dělo pálilo,
                         F
   pan velitel roty na to nebral ohledy,
    G                      C
   řek', abych si obul boty a šel na zvědy.
    C
R: Vyfasujem kvér a flašku džinu,
                 G          C
   skrze tmu si tunel vydlabem,
   přes Waterloo za Hercegovinu,
                         G           C
   podél Mississippi až do Ústí nad Labem.
2. I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu,
   aby Turci netušili, že je nežeru,
   že mám bodák na bodání, pažbu k bušení,
   Taliáni nemaj' zdání ani tušení.
R:
3. V zákopech Němci si tiše seděli,
   aniž tu neděli o mě něco věděli,
   času bylo málo a mě to hnalo tam,
   kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám, jó.
R:
R:
4. Švédové si právě pekli vepřový,
   když tu jsem na ně náhle vyběh' ze křoví,
   jejich jediná mě střela minula,
   a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál tři-nula.
R:
R: Měl jsem jenom kvér a flašku džinu,
   tmou si rádi, kamarádi, tunel vydlabem,
   přes Waterloo za Hercegovinu,
   podél Mississippi až do Ústí nad Labem.
Rec: Pochodem v bok!
     Na bo-bo-bodák!
     K nebi! Totiž: k zemi!
```

KVĚTINA KAREL PLÍHAL

```
 G                  C   G
1. Na louce vyrostla květina
        C     G
   nebývalého druhu.
                     C    G
   Když si ji nakrájíš do vína,
          C      G
   uvidíš v pokoji duhu.
2. Marně jsem listoval v herbáři,
   vypadá trochu jak jetel,
   roste jen od srpna do září,
   na to je třeba brát zřetel.
    Ami7      D7   G    Emi
R: Míti svou duhu kapesní,
    Ami7      D7      G
   to je dnes určitě terno.
    Ami7    D7   G      Emi
   Duhová šťáva kape z ní,
   D#7                D
   utopí v sobě to chladno a černo.
3. Možná si ťukáte na čelo,
   to už máš, Plíhale, z pití.
   Jenže proč by se, krucinál, nesmělo
   vysnít si kouzelný kvítí.
R: Míti svou duhu kapesní,
   to je dnes určitě terno.
   Nebuďme, přátelé, adresní,
   ale kdo dělá to chladno a černo?
4. Lepší je fušovat do kytek,
   když nám ten svět nějak zešed',
   nežli se ztřískat jak dobytek
   a pak se řezat a věšet.
5. Na louce vyrostla květina,
   lalalalalalala ...
```

KVĚTY DEJ RANGERS - PLAVCI / HANK WILLIAMS

```
          G                        D7
1. Přízeň dam, říkám vám, věc je zrádná,
                             G
   nikdy nepomůže vám knížka žádná,
                             D7
   nabízím radu svou, co žena žádá,
                                 G
   věřte, nezištně jen vám rád ji dávám.
2. Přijíždí dívka, s ní vlak se blíží,
   možná lodí, možná autem, možná zdviží,
   jak ji sám přivítám, hlavou víří,
   jediný dárek je, to vím, s ním se smíří.
         G                   D7
R: Květy dej, podívej, holky mládnou,
                                          G
   neznám případ, dívku květ kdy nechal chladnou,
                               D7
   činy své všechny dál těžko zvládnou,
                             G
   určitě každá odpověď dá ti kladnou.
3. Přízeň dam, říkám vám, věc je zrádná,
   nikdy nepomůže vám knížka žádná,
   nabízím radu svou, co žena žádá,
   květy dej, bez nich je láska marná.
R:
R:
```

KYJOV NEDVĚDI

```
   E                          Hmi
1. V posledních tónech cimbálu bloudí
      A
   nad Kyjovem písnička má,
        H7
   ještě poslední sklínku, než si paličky bílý,
         E
   než si kamarád do kapsy dá.
2. Ještě nechce se domů, ještě člověk by zpíval,
   pojďte Jarošov ještě si dát,
   jak dvě voděnky kolem, tam kolem něj tečou
   a drobné rybky nedaj' milencům spát.
        E
R: Ještě nepůjdem domů, že ne, že budem zpívat,
           F#       H7       E
   než ty hvězdičky sejdú s tmú,
   tolik pěsniček krásných a ještě hezčích nám zbývá,
            F#      H7  E
   ať nás k radnici dovedú.
3. V posledních tónech cimbálu bloudí
   nad Kyjovem písnička má,
   už hvězdy se pletou a o spánek loudí
   a chvilkama něcose zdá.
4. Je smutno a veselo a mlčí se spíš,
   sluníčko, chvíli počkej malinkou jen,
   než řeknem: spánembohem, hele, a je tu písnička,
   co pozdraví kyjovskej den.
R:
5.=1.
R:
R:
```

KYJOVSKÁ HOSPODA NEDVĚDI

D Emi A7 D
1. Z kyjovský hospody zaslech' jsem písničku, co mám rád,
G D
většinou zaznívá z hospod jen řev,
G D
pár chlapů zpije se, pohádá a začne rvát,
H7 Emi A7 D
a tady se zpívalo, že Janek bude si Haničku brát.
2. Maměnky v krojích si pod bradou na uzel šátek stáhnou,
a chlapi dělaj', že jakoby nic,
leštěný holínky, stužky, pás vyšívanej,
v ruce sklenku, když vyschne jim, připijou, ty, muziko, hrej.
3. Z kyjovský hospody zaslech' jsem písničku, co mám rád,
dveře u šenku malovaný,
tak jsem přidal smutek očima, chtěl jít ven,
možná stokrát jsem do Prahy přezpíval:
D
spánembohem, spánembohem ...

KYSELÝ SNÍH KAREL KRYL

```
          Ami          G
1. Prach dní, hedvábně hebký,
             F            E
   skryl bílé lebky do závoje,
          Ami          G
   prach dní, skelety sťatých
             F             E
   s pohledy svatých od orloje,
          Ami           G
   prach dní v pokřiku dlasků
               F            E
   skryl stopy svazků polosmyté,
          Ami          G
   prach dní zahladil stezku
            Ami           G   E       Ami E
   s kameny stesku po zemi té, po zemi té.
2. Zem zrůd, koktavých zkratek,
   svobodných matek, bezdětných vdov,
   zem zrůd, zlomené vůle,
   cizácké zvůle, siláckých slov,
   zem zrůd, bezzubých dásní,
   servilních básní, prolhaných knih,
   zem zrůd, zpanštělých vozků,
    G             Ami F  E           Ami
   zem zbabělých mozků a odvážných břich.
             Ami         F(F,G)         Ami
R: Do listů jív kyselý sníh zvolna se vpíjí,
            G(G,G7)       F(F,E)         E(E,Ami)
   nehybný čas rezavých trav, hubených žní,
             Ami           G(G,F)         Ami
   vše jako dřív: lkající smích s ohnutou šíjí,
            G                E             Ami
   zlomený vaz skloněných hlav v lavině dní.
3. Čas hrůz, blábolu snobů,
   znectěných hrobů, znectěných vět,
   čas hrůz, bezlesých svahů,
   najatých vrahů, popravčích čet,
   čas hrůz, špíny a vředů,
   omamných jedů, otrockých mas,
   čas hrůz, vězničních dvorů,
   znamení moru na dlouhý čas, na dlouhý čas.
4. Dny ztrát v noci tě budí,
   propadlé hrudi ještě se dmou,
   dny ztrát, drogy a pití,
   ortely žití vyřčené tmou,
   dny ztrát, reklamních šotů,
   marného potu, zmarněných snah,
   dny ztrát, sto hlasů ze sta,
   dobrovolná gesta a povinný strach.
R:
5. Lze žít, jen abys přežil,
   zatímco ze žil sají ti krev,
   lze žít desítky roků
   s holínkou v oku, jíst chleba z plev,
   lze žít bez zdi a hrbů,
   s malostí blbů nesoutěžit,
   lze žít, se lží se měřit
   a znovu vždy věřit, že i jinak lze žít.
R:
```

KYTKA NEDVĚDI

```
   D        G                 D
1. Otvírám lásku na stránce "rád",
                A                D
   přišel jsem, milá má, něco ti dát,
                G                 D
   zeptat se, co děláš a jakej byl den,
            A                D
   pohladit tvář, tu kytku si vem.
    D          G                   D
R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
            A              D
   jestli má touha tě neporaní,
             G                   D
   ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
             A                    D
   s tebou je celej svět jak vyměněnej.
2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
   propletený prsty leží na kolenou,
   oči jako čert a malinkej nos,
   ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.
R:
```

KYTKA PŘÍBUZNÍ

Emi **Emi/F#** **G**

1. Z tváří sprcha omyla ti den, ale na duši je dál,

Ami **D/F#**

místo pusy mávnutí, a nic,

G **G/F#** **Emi**

mizíš za dveřmi, já jako blázen stál

Emi/D **C** **Emi(Emi7) H7**

a chtěl ti něco říct.

2. Víš, měl jsem dneska strašně hezkej den a v tašce kytku mám,
řikal jsem si: vyrazíme ven,
ty mizíš za dveřmi, já jako blázen stál
a chtěl ti všechno říct.

C **G**

R: Něco končí, něco, co nejde zpátky,

Ami **Emi**

voda v dlaních prsty protéká,

C **G**

tiše, bez urážek, bez slova hádky

Ami **H7**

suchou trávu láska navléká.

3. Ještě týden, měsíc, možná dýl budu doufat, budu chtít,
a pak mě bude hladit někde někdo,
s kým se mi nechce nic, jen, jenom prostě být,
tím, čím jsem, být.

R: **Emi Emi/F# G Ami D/F# G G/F# Emi Emi/D C Emi H7 Emi**

KYTKY STÁLE JEŠTĚ VONÍ ŽALMAN

C **Dmi^7**
1. Mám blízko do lesů a do strání,
Emi **Dmi^7** **G** **C**
do trávy, kde večer sestra rosa brečí,
Dmi^7
na starou boudu slunce zaklepe
Emi **Dmi^7** **G** **C**
a vypráví, proč léto každoročně končí.
2. Zavřu svý oči na petlici
a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici
do sklenice, za které jsi včera pil sám.
C **Ami** **Dmi^7** **G**
R: Kytky stále ještě voní, bílé mraky - stáda koní
C **Fmaj^7**
brodí se modrou oblohou,
C **Cmaj^7** **Dmi^7**
zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci
Emi **F Cmaj^7**
a cigaretu fajnovou.
3. Když mozek v mojí hlavě rezaví,
tak udělám z okna dveře, utíkám ven,
ve chvíli se tahle nemoc zastaví
a nastaví mi svoji nohu za týden.
4. Mám blízko do kopců a do nebe,
tam nezebe, tam večer sestra rosa brečí,
když slunce na mou hlavu zabuší,
tak netuší, že nerad býváš v létě sám.
R:

KYTKY V KVĚTINÁČI — JAREK NOHAVICA

```
   C        F        C      F
1. Na mé planetě je spousta domů
   C        F     C G
   a jenom jeden byt,
    C       F   C        F
   do něj vracívám se z kosmodromu
      C        F   C F
   k životu se uložit,
      C       F     C    F
   v kuchyni na mě čeká filé,
         C            F    G
   tady vědí, že mám filé rád,
   C                  F      G
   a děti převlečené do košilek
       F           G     C G
   po večerníčku chodí spát.
2. Koupil jsem na trhu půl kila jahod,
   když jsem se včera domů vracel,
   dáme si pudink, jó, to bude blaho,
   až mi v peřinách sdělíš nové informace,
   že holka nejí a kluk že nechrní,
   a přesto oba rostou jako z vody,
   a ty žes byla celou dobu jako na trní,
   ať něco se mi nepřihodí.
         F              G
R1: Jsme kytky v květináči,
           C                  F   C
    které zapustily společně kořeny,
         Dmi         G
    a chtít nás přeonačit,
                 C         C7(-)
    tak to je ztracený, hm hm.
R2: Jsme kytky v květináči,
    kopretiny líznuté kopřivou,
    a jedna postel, ta nám stačí
    bohatě na jeden dlouhý život.
3. Jen co nám otrne, jó, už je to tady,
   že zas nevynáším ráno koš,
   krev se nahrne a pak nám není rady
   a z tuleně se stává mrož,
   ty tvoje manýry, ty moje cigarety,
   kdo má pořád luxovat byt,
   kam strkáš ty papíry a co ten knoflík od manžety,
   s tebou člověk nemůže žít.
4. Celý svět ví, že počasí nebývá takový,
   jak si přeje meteorolog,
   tlaková níže nad Azorskými ostrovy
   stěhuje se celý rok,
   mu jsme dvě koleje, co jdou vedle sebe
   do stanice Absolutno,
   a kdybys ty neměla mě a já jsem neměl tebe,
   bylo by na světě velmi smutno.
R2:
```

KÝVACÍ PLYŠOVÝ PES JAREK NOHAVICA

```
 C
1. Podvozku chytá se rez, a střechy taky,
 Dmi      F         C
řidič za volantem hnízdí,
kývací plyšový pes v barvě khaki
 Dmi     F        C
dívá se po směru jízdy,
 Ami     G          C
červená, oranžová, zelená,
 F             G                 C
něco se povoluje, něco je zakázáno,
           F            Emi        G
a ten pes, aniž ví, co barva znamená,
        F      G C        Dmi G
hlavou pokyvuje: ano, ano ...
2. Namísto páteře píst, nahoru, dolů,
dvojice železných ráfků,
poradce pro věci jízd nemá autoškolu,
má ale hlavičku, hlávku,
rozhodnutí je věcí náhledu,
něco se povoluje, něco je zakázáno,
řidič se neptá, řidič hledí kupředu
a pes pokyvuje: ano, ano ...
3. Je každá křižovatka dilematem,
vpravo i vlevo se blejská,
pohledem do zrcátka porovnáte
svůj názor s názorem pejska,
dopředu, dozadu, či zůstat stát,
něco se povoluje, něco je zakázáno
a ten pes, to je síla, ten ví všechno snad,
jak hlavou pokyvuje: ano, ano ...
4. Bylo to včera a je to dnes, a bude zítra taky,
že v kalných vodách se loví,
plyšový kývací pes v barvě khaki
za zády mnohých si hoví,
razítka, nerazítka, fascikly,
něco se povoluje, něco je zakázáno
a řidiči, i díky těm psům, si přivykli,
že se jim přikyvuje: ano, ano ...
```

LABUTÍ KŘIK ŽALMAN

G G7
1. Přišel podzim zas o něco dříve,
C G
a s ním vítr přines' labutě,
Emi Hmi
modrou řekou byla slyšet píseň,
C G
třepetání perutě.
2. Celý měsíc tak si spolu hrály,
potom přišel ten osudný den,
bylo slyšet divné pousmání
rezavého nože jen.
3. Pak zmizela loďka v zátočině,
na ní zvonil zabijácký smích,
toho muže nikdo nedohoní,
kroky v blátě smyje sníh.
Emi Hmi C G
R: Labuti, labuti, vrať se zpátky na svou řeku, labuti,
C Hmi Emi
stýská se mi po tvém křiku a mám na jazyku,
C G
s kým že tvoje láska odletí.
4. Tak tu leží a je celá bílá,
ještě dýchá v teplé náruči,
nebojí se, je jak nikdy tichá,
nevolá a nekřičí.
5. Pláče nebe a na modré řece
její láska plave opodál,
a já nevím, zase jednou nevím,
kam bych ty svý oči dal.
R:

LACINÝ VÍNO SAMSON

```
    C        C/H     Ami    Ami7/G
1. Po noci krátké a po milování
     Ami7/F#
   zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
       C     G7              C  G G7
   co bolí, to je to laciný víno,
    C       C/H  Ami     Ami7/G
   po noci plné cigaret kouře,
    Ami7/F#
   byls' jako tajfun, já jako bouře,
       C     G               C
   to bolí, to je to laciný víno.
    E                  E7
   Teď jenom matně v hlavě mi svítá,
   Ami7
   útržky večera vytanou,
    E                  E7
   tak jako stébla se tonoucí chytá,
     Dmi       Dmimaj7 Dmi7 G7
   hledám tvou adresu napsanou,
    C           C/H    Ami Ami7/G
   napsals' ji sirkou vypálenou
        Ami7/F#
   na krabičku cigaret zpola plnou,
      C    G7             C  G G7
   k ránu pilo se laciný víno.
    C      Emi7 Ami7 Ami7/F#       G G7
R: Večery fajnový,   u láhve litrový
       C      Emi7 Ami7 Ami7/F#        G
   se milují namátkou  holky, co málo ví,
     E         E7    Ami7
   když hlava potom bolí ráno
       Dmi7            G7
   a spát se chce, je nedospáno,
    C      Emi7 Ami    Ami/G Ami7/F#
   večery fajnový tak končívaj',
    G               C
   to je to laciný víno.
2. Po noci krátké a po milování
   zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
   co bolí, to je to laciný víno.
   Teď jenom matně v hlavě mi svítá,
   útržky večera vytanou,
   tak jako stébla se tonoucí chytá,
   hledám tvou adresu napsanou,
   adresu někdo vynesl s košem,
   tak vidíš, holka, rázem je po všem,
   to bolí, to je to laciný víno.
R:
```

LACHTANI JAREK NOHAVICA

```
      C        F C Ami      G C
R: [: Lach, lach,  lach, lach. :]
    C              F   C
1. Jedna lachtaní rodina
    Ami                      G    C
   rozhodla se, že si vyjde do kina,
                                     F    C
   jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
         Ami            G     C
   a teâ u kina Vesmír lachtají,
    G               C
   lachtaní úspory dali dohromady,
    G                 C        G
   koupili si lístky do první řady,
    C                           F     C
   táta lachtan řekl:"Nebudem třít bídu"
       Ami                      G     C
   a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.
R:
2. Na jižním pólu je nehezky
   a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
   těšili se, jak bude veselo,
   když zazněl gong a v sále se setmělo,
   co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
   sníh a mráz a sněhové mraky,
   pro veliký úspěch změna programu,
   dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.
R:
3. Tátu lachtana zlost popadla
   a hned i vyskočil ze sedadla:
   "Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
   abych tady v kině mrznul jako turecký med,
   doma zima, doma zima, všude jen chlad,
   kde má chudák lachtan relaxovat?"
   Nedivte se té lachtaní rodině,
   že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.
R:
    C              F   C
4. Tahle lachtaní rodina
   Ami                    G    C
   od té doby nechodí už do kina, jé.
R: [: Lach, lach, lach, lach, jé. :]
```

LAREDO (KOVBOJŮV NÁŘEK) SPIRITUÁL KVINTET

```
          G      Hmi         G       D
1. Když v Laredu tenkrát jsem ulicí brouzdal,
          G      Ami          G      D
   když v Laredu tenkrát jsem poprvé byl,
      G       Hmi           G         D
   já kovboje zahlíd', byl přikrytej plátnem,
       Emi        Ami         D        G
   tím bělostným plátnem, co studí jak jíl.
2. Ať píšťaly kvílí a bubny v tu chvíli
   ať zadrnčí v pohřebním průvodě mým,
   tam v údolí u nás mě přikrejte hlínou,
   jsem mladičkej kovboj a chybil jsem, vím.
3. Šest hazardních hráčů ať veme mou rakev,
   šest kovbojů zazpívá nad hrobem mým,
   a vemte mě na hřbitov, zahažte hlínou,
   jsem kovboj a hodně jsem chybil, já vím.
4. Šest veselých kovbojů ponese rakev,
   šest nejhezčích dívek mě doprovodí,
   a kytici růží mi na rakev dejte,
   ať hroudy tak prudce mě neuhodí.
```

LÁSKA ČLOVĚČÍ KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)

```
    E
1. Zapíjen čajem a zajídán chlebem,
                    A
   v tobě se rozplývám,
    E
   cestuju rájem, cestuju nebem,
                   A
   slastně se usmívám.
    E
R: Ve tvém nitru jsem jen bezmocným slepcem,
     F#
   vláčíš mě bachorem, knihou a čepcem,
      A                                          H
   a pak, že láska člověčí žaludkem nikdy neprochází.
2. Každičký ráno se tak nějak ztrácím
   třikrát mě přežvýkáš,
   jednou řekl jsem "ano", a teď tvrdě splácím
   tím, jak mě polykáš.
R:
3.=1.
R:
```

LÁSKA JE JAK KAFEMLÝNEK JAREK NOHAVICA

```
   G                                D   G
1. Láska je jak kafemlýnek, všechno semele,
                                    D    G
   sáhne, sáhne do vzpomínek, teplo po těle,
     D          Emi   Hmi     C     D    G
   tvoje vlasy havran utkal, moje včelí dech,
    C      D     G      Hmi  C     D      G
   ty jsi řeka krásně prudká a já tichý břeh.
    C              G
R: Každý jsme jinačí,
             C               G
   protože kde je voda, je i oheň,
            Ami                G
   když se nám to někdy rozkvačí,
        D
   říkáme si: nebuď trdlo, jen si rychle vzpomeň,
    C              G
   každý jsme jinačí,
             C               G
   protože kde je voda, je i oheň,
            Ami                G
   když se nám to někdy rozkvačí,
        D                 G
   říkáme si: jen si vzpomeň.
            Ami            D7                G         Emi
*: Jak nás celý týden budily až odpolední zprávy v rádiu,
             Ami                   D7                G               Emi
   jak jsem nadával, že než bych snědl to tvé lečo, to se radši zabiju,
            Ami                  D7                G             Emi
   jak jsi se mnou prohrávala v kostkách šestnáct miliónů ve zlatě,
              Ami              D7          G    C      G
   jak jsi chtěla ošetřit tu včelu, a ta včela píchla tě.
2. Láska je jak kafemlýnek, všechno semele,
   sáhne, sáhne do vzpomínek, teplo po těle,
   tobě dali učit třicet dětí, já šel k lopatě,
   chodíš domů o půl třetí, a já po páté.
R:
             Ami             D7                        G         Emi
*: Jak jsem trnul ve skříni na kolejích, zda mě tam vrátná objeví,
          Ami       D7                   G       Emi
   jak mě objevila: ale, pane Nohavica, to jste vy?
             Ami            D7                   G           Emi
   Jak jsme měli geniální plán, jak rozbít hernu u Černé louky,
```

Ami **D7** **G** **Emi**

jak jsme šili z plyše super extra unikátní klobouky,

Ami **D7** **G** **Emi**

jak jsme se hádali o voloviny a zkoumali, z čí to bylo viny,

Ami **D7** **G** **Emi**

a potom nevěděli, proč jsme se vlastně přeli,

Ami **D7** **G** **Emi**

a lehali a běhali a spali, ale i nespali,

Ami **D7** **G** **Emi**

a tulili se, zubili se ruku v ruce vedle sebe,

Ami **D7** **G** **Emi**

láska je kafemlýnek, šáhne ti do vzpomínek,

Ami **D7** **G** **Emi**

všechno semele, teplo jde po těle,

Ami **D7**

láska je kafemlýnek, šáhne do vzpomínek,

G **Emi**

všechno semele, teplo jde po těle,

Ami **D7** **G**

láska je kafemlýnek, šáhne do vzpomínek ...

LÁSKA JE VĚC KOUZELNÁ — RANGERS - PLAVCI

```
        C           Dmi        G        C
1. Láska má je láska tvá, v duši hřeje sílu dá,
               E      F          G           C
   kdo ji nezná, ať to zkusí, láska je věc kouzelná.
2. Když mám s tebou večer jít, začnou se mnou čerti šít,
   celý den jsem jako ve snách, jenom s tebou chci už být.
        F                        C        Ami
R: Tenhle obraz dobře znám, často mívá nový rám,
             F                G
   bojím se chvíle té: rám bude sám.
3. Láska je jak vína číš, nesmíš přebrat, dobře víš,
   když znáš míru, můžeš smát se, a když ne, tak uvidíš.
4.=1.
5.=1.
6.=1.
7.=1.
```

LÁSKO, MNĚ UBÝVÁ KIL LOKÁLKA / R. BOWLING

G(G,A)
1. Já sám pozdě večer jsem na hřiště vešel,
D^7(D^7,E^7)
vzal trenky a uslyšel smích,
Ami(Hmi,Hmi) D^7(D^7,E^7) Ami(Hmi,Hmi) D^7(D^7,E^7)
krásná se zdála, s koulí si hrála,
Ami(Ami,Hmi) D^7(D^7,E^7) G(G,A)
já se zeptal, zda vrhat s ní smím,
jestli chceš, se mnou vrhej, pak pro kouli zdrhej,
G^7(G^7,A^7) C(D,D)
vždyť máš nejmíň metrák a půl,
D^7(D^7,E^7)
rovná jak svíce už neřekla více,
G(G,A)
a já díky ní do vln sportu vplul.
2. Já denně pak vrhal jak po červeném víně
a tuk zvolna měnil se v sval,
já namísto piva jen kofolu srkal
a kondiční fotbal jsem hrál,
pak po celém roce s kyticí v ruce
jsem za sličnou koulařkou šel,
už se štíhlým pasem řek' třesoucím hlasem
slov pár, co jsem dávno říct chtěl.
G(A) C(D)
R: Řek' jsem jí:"Lásko, mně ubývá kil
G(A)
a mám nyní svaly, kde dřív bůček byl,
C(D)
já cítím se králem, chci s tebou jít sálem,
G(A)
tvé 'ano' je můj velký cíl,"
D^7(E^7) G(A)
řek' jsem jí:"Lásko, mně ubývá kil."
3. To, co potom se stalo, mě úplně vzalo
a po zádech rozběh' se mráz,
ona v saku tam stála, dost divně se smála
a hluboko zněl její hlas,
aby výkon svůj zvedla, prý moc prášků jedla,
a teď je z ní chlap, jak má být,
pak pravil mi Véna, ten bývalý žena,
slov pár, dodnes slyším je znít.
R: Řekl mi:"Karle, mně přibývá kil,
já cítil se krásně, když dívkou jsem byl,
však nedbal jsem rady, teď pryč jsou mé vnady
a v mlhách se ztrácí můj cíl,"
řekl mi:"Karle, mně přibývá kil."

LÁSKO, MNĚ UBÝVÁ SIL PAVEL BOBEK / R. BOWLING

```
      A
1. Já sám pozdě večer jsem do sálu vešel,
                           E
   sedl za stůl a uslyšel smích,
     Hmi       E7     Hmi        E7
   krásná se zdála a na mne se smála,
          Hmi         E7        A
   já se zeptal, jak říkat jí smím,
   jestli chceš, tak mi tykej a jak chceš mi říkej,
                      A7        D
   máš-li touhu, tak líbat mě smíš,
      E7
   a bílá jak svíce už neřekla více,
                             A
   já se díval, jak sedá si blíž.
2. Pak jsem ho spatřil, on k silákům patřil,
   a vzápětí zamířil k nám,
   já cítil, jak blednu a dech můj se krátí,
   já malý byl a byl jsem sám,
   to, co potom se stalo, mě úplně vzalo,
   měl začít a právě mě zbít,
   však zničil mé plány, řek' namísto rány
   slov pár, dodnes slyším je znít.
             A                D
R: Řekl jí:"Lásko, mně ubývá sil,
                                      A
   já říkal si dávno, že bídným jsem byl,
       D
   já cítil se králem, teď chudák jsem málem
                             A
   a v mlhách se ztrácí můj cíl,"
             E7               A
   řekl jí:"Lásko, mně ubývá sil."
3. Dál vím, že zmizel jak spadané listí,
   ale jeho stín nezmizel s ním,
   my dál tu hru hráli a ve dveřích stáli,
   i tam s námi stál ten stín,
   byla krásná jak nebe, já slyšel sám sebe,
   jak si říkám, že nepůjdu dál,
   teď nevím nic o ní, jen hlavou se honí
   těch slov pár a stín, co tam stál.
R:
```

LÁSKO! KAREL KRYL

```
    Ami
1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
    E                        Dmi E
   milostný dopisy s partií   mariáše,
     Dmi
   před cestou dalekou zpocený boty zujem
   C                   E
   a potom pod dekou sníme, když onanujem.
    Ami    G
R: Lásko, zavři se do pokoje,
    Ami    G
   lásko, válka je holka moje,
      C     G   Ami      G        Ami E
   s ní se miluji, když noci si krátím,
    Ami     G
   lásko, slunce máš na vějíři,
    Ami     G
   lásko, dvě třešně na talíři,
    C     G   Ami    G          Ami E
   ty ti daruji, až jednou se vrátím.
2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
   s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
   v opasku u boku nabitou parabelu,
   zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.
R:
3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
   latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
   není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
   nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.
R:
      E
Rec: Levá, dva!
R:
```

LÁSKO MÁ KAREL PLÍHAL / F. G. LORCA

```
 E         A           C          D           A
Lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
              C    H7   E
prosím, ať chvíli posečká,
 E         A           C          D           A
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
              C    H7   E
prosím, ať chvíli posečká,
 F                 E     F          Dmi   E
mezi mými stehny slunce jako ryba proplouvá,
  F               E        F           Dmi
vlahá voda v rákosinách, vlahá voda v rákosinách,
 E         A           C          D           A
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
              C    H7   E
prosím, ať chvíli posečká,
 F                 E     F          Dmi   E
mezi mými stehny slunce jako ryba proplouvá,
  F               E        F           Dmi
vlahá voda v rákosinách, vlahá voda v rákosinách,
 E         A           C          D           A
lásko má, noc už odchází, krátká noc už odchází,
              C    H7   E
prosím, ať chvíli posečká ...
```

LEDVINOVÉ KAMÍNKY KAREL KRYL

D

1. Jen ledvinové kamínky mi zbyly místo vzpomínky

A7

na lásku tvou a něhu, Dany M.,

jsem truchliv, ač ne bez viny, žal odnesly si ledviny

D

a Spolek přátel žehu, Dany M.

D

2. A že mi vážně slabo je, lkám tóny z hloubi hoboje,

D7 G

mám na hoboji vruby, Dany M.,

D

den kutálí se k západu a já si zpívám "papadů"

A7 D

a "šůbydůbydůby", Dany M.

3. Ach, chtělo by se zaplakat, když tupě civím na plakát,

jsa rozpolcený vedví, Dany M.,

ten plakát na dva turnaje, v nichž první cenou urna je,

v ní popel z mého ledví, Dany M.

4. Už nebaví mě řečičky, tak tiše saju z bečičky

svůj hektolitr píva, Dany M.,

už oboha je nachová a k areálu krchova

A7 Hmi

jen sto yardů mi zbývá, Dany M.,

A7 D

a jen sto yardů mi zbývá, Dany M. ...

LEGENDA O SVATÉM VÁCLAVU A JEHO KRUTÉM BRATRU BOLESLAVOVI

JAREK NOHAVICA

```
        Ami             C    G    C
1. Sto dvacet párů volů jede do Němec,
    Dmi   Ami Dmi   Ami E
   kililijé, kililijá,
     Ami                    C     G     C
   hřivny stříbra k tomu - co za divná věc?
    Dmi   Ami E     Ami
   Kililijé, kililijá.
2. Václav, český kníže, k nebi zdvíhá dlaň,
   kililijé, kililijá,
   ve znamení kříže Němcům platí daň,
   kililijé, kililijá.
        C                  G      C
R: [: Sláva ti, sláva ti, vévodo náš,
       Ami                      E        Ami
      buď pozdraven ty, kdo v péči nás máš. :]
3. Je německá říše mocnější než meč,
   kililijé, kililijá,
   Václave, buď tiše, modli se a kleč,
   kililijé, kililijá.
4. Poslušnou svou hlavu sepni k ramenům,
   kililijé, kililijá,
   nevěř Boleslavu, bratru krutému,
   kililijé, kililijá.
R:
5. Na svatého Kosmy, v září to bylo,
   kililijé, kililijá,
   v den dvacátý osmý slunce svítilo,
   kililijé, kililijá.
6. Václav bratrem pozván na hostinu jest,
   kililijé, kililijá,
   chystá se věc hrozná, krve bude téct,
   kililijé, kililijá.
R:
7. Hodovali, pili, Boleslav měl řeč,
   kililijé, kililijá,
   Václave můj milý, pozdvihni náš meč,
   kililijé, kililijá.
8. Na německou zemi táhni v čele vojsk,
   kililijé, kililijá,
   Václav sedí němý, neláká ho boj,
```

kililijé, kililijá.

R:

9. Už se nebe bělá, Václav na mši jde,
kililijé, kililijá,
u vrat do kostela vidí tváře zlé,
kililijé, kililijá.

10. Už Václava bodli, už se rodí báj,
kililijé, kililijá,
kněz Chrastěj se modlí: Sankt ty, Venceslaj,
kililijé, kililijá.

R:

11. Boleslav je králem v knížectví českém,
kililijé, kililijá,
v čele vojska táhne na německou zem,
kililijé, kililijá.

12. Čtrnáct let s císařem německým, čtrnáct let se bil,
kililijé, kililijá,
po letech čtrnácti meč svůj zahodil,
kililijé, kililijá.

R:

13. = 1.

14. Boleslav, ach, kníže, k nebi zdvíhá dlaň,
kililijé, kililijá,
ve znamení kříže Němcům platí daň,
kililijé, kililijá.

15. Teče voda v Labi podél kostela,
kililijé, kililijá,
bratr bratra zabil jak Kain Ábela,
kililijé, kililijá.

16. Kdo z těch dvou je v nebi, a kdo v pekle je,
kililijé, kililijá,
... tehdy nebyl a nic se neděje,
kililijé, kililijá.

LEHKEJ KROK LOKÁLKA / ZDENĚK RYTÍŘ

C **C7** **F**

1. Právě bylo půl osmé, když naštval mě svět,

C **Ami** **G G7 G6 G**

v holce svý jsem se splet', byl to pořádnej šok,

C **C7** **F**

jenže nebylo na rum ani na jinej lék,

C **Ami** **G G7 G6 G**

tak jsem čikuli vzal a řek': s ním budeš mít lehkej krok.

C(C,D) **F(F,G)**

R: Tak čichej a směj se, ať je ti hej,

G(G,A) **C(C,D) G(G,A)**

když lítáš v oblacích snů,

C(C,D) **F(F,G)**

tak čichej a směj se, ať je ti hej

G(G,A) **C(C,D)**

na pouti do nových dnů.

2. Bylo kolem půlnoci, když skončil ten fet,

já sotva nohama plet', hlavu těžkou jak žok,

pak šlo opačným směrem, přes modravý ret,

vše, co večer jsem sněd *a pil*, už nikdy víc lehkej krok.

R:

R:

LÉK NEDVĚDI

```
                E           A       E
1. Když duše má bloudí, neví, kudy se dát,
                  A                   E
   uvnitř cosi mě svírá jak žízeň, jak hlad,
                        A         E
   dlaně obracím vzhůru a nechám se vést,
                A                E
   jak pastýřem stádo přes kamení cest.
2. Tak když je mi nejhůř, nejsem nikdy sám,
   do jeho rukou kroky svý dám,
   a bolesti slábnou, on je síla a lék
   na moji slabost, pláč a vztek.
3. Ale když všechno se daří, v duši kvete mi sad
   a štěstí jen hoří, pryč žízeň je, hlad,
   tak z cesty svý scházím, chci stačit si sám,
   na jeho lásku zapomínám.
```

LEKTORSKÁ KAREL KRYL

D A7
1. Když strach máš, že se nenajíš, jak osel hlavou kývej,
D
a jestli něčí chleba jíš, pak jeho píseň zpívej,
D7 G
své city zavři na zámek a mlčky snášej výtku,
D A7 D
a hlavně: zdrž se poznámek, když stačí na povídku.
2. Buď věřící jen natolik, jak se to líbí lidem,
buď protestant i katolík, buď buddhistou i Židem,
měj na paměti zásadu, že lží se úspěch získá,
znej, kterak bodnout zezadu, a tanči, jak se píská.
3. Znej rozhovory zapřádat a sedět nad dopisy
a beze studu vykrádat i cizí rukopisy,
neb ti, jimž smrdí lopata, vždy snadno prominou ti,
že radši kradeš košťata, než nehotové proutí.
4. Buď tím, co nejvíc vynese a co má větší cenu,
buď břečťan, který vine se vždy po silnějším kmenu,
znej používat nevěry co prostředníka zisku,
měj zásady co pověry, jež brání východisku.
5. Dbej, nechať každý zve tě rád, a přijď i s famílií,
a vydírej co literát, když už ti nenalijí,
buď Pompeius i Agrippa, buď Achilles i Hektor,
a máš-li trochu filipa, pak, synu můj, jsi lektor!

LELEK KAREL PLÍHAL

D G Hmi D G A
1. Nároky nemám nijak velký, hned po pracovní době jdu
D G Hmi D G D
tak jako vždycky chytat lelky, stará je dělá k obědu.
2. Není to těžký, chytit lelka do ruky nebo do sítě,
neb nenadává ani nelká a o milost neprosí tě.
A G A
R: Jen se to nevyplatí v září, když se páří,
G A
to mě pak vždycky zmlátí místní ochranáři.
3. Jseš mladá, furt se všemu divíš a city tebou zmítají,
v mým věku už jen tupě civíš, a hele, už se slítají.
R: Doktorka řekla mi: to radši sem-tam lelek,
než zblbnout z reklamy a televizních znělek.

LENINOVA ULICE JAREK NOHAVICA

Ami Ami/G Ami/F# Ami/F

R_1: Leninova ulice, barák číslo čtyrycet,

Ami Dmi

v prvním patře víra, v druhém páchne síra,

E Ami E

ve třetím se čeká u šibenice.

R_2: Leninova ulice, barák číslo čtyřicet,

v prvním patře víra, v druhém páchne síra,

dole ve sklepě se čeká u šibenice.

Ami E Ami E

1. Na okraji města, kde už končí tramvaje,

Ami Dmi E Ami E(-)

klikatí se cesta, která ovšem slepá je.

2. Z rozkopané dlažby tam trčí trsy trav,

po příkopách pažby pušek - tudy kráčel dav.

R_2:

3. Na chodbách vládne přítmí, je lesklé jako had,

vzduchem se nesou rytmy, podle nichž se musí tancovat.

4. Kočky honí krysy, vzájemně si trhají srst,

zpod sufitů visí kárající prst.

R_2:

5. Vrátný, zachmuřený septik, zírá do stěny,

ze dvora páchne septik nevyvezený.

6. Z bysty dole v sále už mramor opadal,

ale v přednáškové hale je skvělá nálada.

R_2:

7. Příkré dřevěné schody vedou na lepší svět,

lidé tam po nich chodí - dva kroky tam a dva zpět.

8. Tabulky směrem kudy, tabulky, kam už ne,

nahoře v rohu půdy klec pro neposlušné.

R_2:

9. Světla s drátěnými kryty kalně mžourají,

drátky, šroubky, nýty odpadávají.

10. Liftboy v černém sáčku úsměv má jako med,

říhne a zmáčkne páčku:"Kam že jste to chtěli jet?"

R_2:

LENKA RANGERS - PLAVCI / ROGER MILLER

```
   C                    G
1. Zrána i zvečera už celý rok
                                C
   za ní se točím víc, nežli je vhod,
                               F
   je to můj problém a denně ho mám,
                 C       G        C
   jsem na štíru s kuráží, bázliv a sám.
           C                                        G
R: Jen jak Le-Le-Le-Le-Le-Le-Lenku vidím venku kolem jít,
                                            C
   Le-Le-Le-Le-Le-Le-Lenku na chvilenku chci mít,
                                              F
   hej, to by bylo, hej, bylo milo, kdybych ji znal,
                   C            G              C
   Le-Le-Le-Le-Le-Le-Lenku na chvilenku bych si přál.
2. Jsem v tom až po uši a možná i víc,
   když potkám ji, dělá, že netuší nic,
   dělá, že neví, že tamhleten pán
   jsem já, trochu červeně vystínován.
R:
3. Vůbec nic na věci to nemění,
   že přestal jsem na dálku plát červení,
   co všechno já zakusil s touhle slečnou,
   než jsem se stal její milou tečnou.
R:
                       C            G              C
R: + Le-Le-Le-Le-Le-Le-Lenku na chvilenku bych si přál ...
```

LEPORELO PAVEL DOBEŠ

```
 C           G                    C
1. Země, národ, historie, zákon, právo a morálka,
                G                      C
   člověk, nula, bakterie, spravedlnost, decimálka,
                  F                 G            C
   neděle, pondělí, úterý, středa, čtvrtek, pátek, sobota,
                  G                       C
   prachy, vláda, tvrdý chleba, nevědomost, jistota.
2. Prapor, Francouz, kovadlina, Marseillaisa, dějiny,
   revoluce, gilotina, vyvražděné rodiny,
   neděle, pondělí, úterý, středa, čtvrtek, pátek, sobota,
   Napoleon, ostrov Elba, padoucnice, samota.
3. Goethe, Schiller, Nietzche Fridrich, Hitler, říšská orlice,
   Goebbels, Göring, Marlene Diettrich, wehrmacht, Heydrich, Lidice,
   pondělí, úterý, středa, čtvrtek, pátek, sobota, neděle,
   jeden Berlín, druhý Berlín, husí kůže po těle.
4. Kolben, Daněk, becherovka, Rubáňový kolektiv,
   chleba s máslem, rádiovka, osm, devět, deset piv,
   úterý, středa, čtvrtek, pátek, a co jsme tu ještě neměli?
   Osmý březen - svátek matek, subotnik, neděle a pondělí!
```

LESNÍ MOUDROST PŘÍBUZNÍ

C **Emi^{7}/H**
1. Lesní moudrost obzor nám otvírá,
Ami **Ami/G**
na bobří hrázi život nám zapírá
F **G** **C**
a chrání před tím, co do očí bije jak blesk,
Emi^{7}/H
krásný chvíle v měsíčním údolí
Ami **Ami/G**
jsou doktor světa, tady nic nebolí,
F **G** **C Emi^{7}/H**
ledacos je tu včerejšího, podivnej svět.
Ami
R: Dál táhnem, touha nás prohání,
ať chce, jak chce, země se naklání,
Emi **Ami**
máme místo na slunci, to je náš ráj,
zas noční tmou když, když ohně zaplanou,
stíny naše s úctou povstanou,
Emi **Ami C/H**
máme místo na slunci, to je náš ráj.
2. Když barvou slunce stromy nalíčí,
na brdskejch stráních ešusy zasyčí,
svítá, lidi, proto tu není snad zlo,
Pajda si s námi potají ochutná,
právě vstával, bez nás mu nechutná,
svítá, lidi, proto tu není snad zlo.
R:
R:

LÉTA BĚŽÍ LOKÁLKA / A. HAMMOND

```
  D                G     A                 D
1. Svět nám otevírá brány, život tropí nové hlouposti,
                      G      A             D
   plní i nejsmělejší plány, přináší i nové radosti:
     G                    A
   [: erotickou revoluci, sex a krásné ženy,
      D                    G
      lásku jako trám za smluvní ceny,
            D              A                     D
      tak, kamaráde, pojď, ať nás peep-show pohostí. :]
   D                                                Emi
*: Už mi, hochu, není dvacet let, už mi není ani dvacet pět,
                     G        A                  D
   o sexu si nechám vyprávět denně z obrazovky před spaním,
                                                                Emi
   až budu krásu chtít bez závoje, dám stovku za českýho Playboye
                         G         A                  D
   a potom při sklenici Prazdroje svoji mužnou čest si uchráním.
    D               G
R: Čas, ten otupí i ostrý břit,
   A                 D
   ohraje i ten sebevětší hit,
    Hmi                    Emi
   to, co už nejde, o tom dám si snít,
   A                      D
   a Bůh ví, že se proto nezblázním.
2. U baru sedím jako pěna: jak dámu rozeznám od štětky,
   co řekne devizová žena, když dám jí koňak za dvě pětky?
   [: Žádat po ní lásku asi nemá cenu,
      tvrdého mám leccos, jen ne měnu,
      tak co bys řekl, kamaráde, složíme se na milostné pletky? :]
*: Už mi, vole, není třicet let, už mi není ani třicet pět,
   na co tvrdou měnu utrácet, když je záruční list propadlý,
   snad jednou, až si dodám kuráže, zajdu na erotické masáže,
   ať vím co hbitá ruka dokáže se svalem notně ochablým.
R:
```

LETIŠTĚ VLASTA REDL

D G Ami D^7 G

1. Koupil jsem za babku letenku do ráje,

D A Emi A D E^7

trochu jsem přemýšlel, zda vůbec pravá je,

Ami D^7 G C D^7

bylo čtvrt na dvanáct, gól přišel právě včas,

G Ami D^7 G

z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:

C Ami Gmaj^7 Emi Ami D^7 G

letadlo do ráje odlétá ...

2. Dostal jsem instrukce, padák a espresso,
hrály se karty a šlo eso na eso,
všichni se snažili, aby nám utek' čas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
letadlo do ráje přilétá ...

3. Už ani nevím sám, jak dlouho jsem tam byl,
a je marné to líčit - stejně bys nevěřil,
ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas,
ahoj - ahoj, a někdy zas,
letadlo z ráje odlétá ...

4. Pomalu stoupáme v kruzích nad letištěm
smutným a nevlídným jak prázdné hlediště,
dívám se na tebe a přemýšlím, jak je ti,

G^6 Cmaj^7 D G^6 Cmaj^7 D G Cmaj^7 G Cmaj^7 B^b Ami^7 G

letadlo přiletí, a odletí ...

LETNÍ ROMANCE DRUHÁ TRÁVA

```
    G     C      G        C   G
1. Je ráno, pěknej den jako nejeden,
    C            G    D
   a brána k štěstí otevřená,
      G      C    G        C    G
   a v světle přikrytá vedle leží ta,
       C    G         D
   která je a není moje žena,
    C             G      C           G
   ať žije lidskej tvor, je osmej termidor
   C     G             D
   a lid za oknem volá "sláva!",
     G    C      G         C   G
   [: a ona po chvíli v moji košili
      C     G      D G
      vstává, tiše vstává. :]
2. Pod blůzou z Marseille však má dvě kameje
   hezčí, než má šenešálka,
   a já je propíjím s jednou bestií,
   která je a není moje válka,
   jó, v malým pokoji ve tmě a ve zbroji
   se rázem kroků nedostává,
   [: když země kdekoli je v letní řeholi
      plavá, tolik plavá. :]
3. Léto uzraje a tahle holka je
   moc bílá na to, aby žila
   jen ze svých kamejí a s mojí nadějí,
   v který je a není moje síla,
   [: jó, je mi do tance, tahle romance
      je možná ženská nebezpečná,
      možná krvavá, možná nepravá,
      ale věčná, bože, věčná. :]
```

LÉTO NEZMAŘI

Ami **Fmaj^7** **E** **Ami**

1. Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,

Fmaj^7 **C** **E** **Ami**

že si chvílemi jako blázen či jak dítě připadám,

Fmaj^7 **C** **G** **E** **Ami**

že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.

2. Provoněnými stráněmi chodím večer po špičkách,
hladím dlaněmi drsnou kůru, kapky rosy počítám,
hladím dlaněmi drsnou kůru, pod hvězdama hlavu skládám.

3. V horských tůních smejvám ulic prach, zkouším ptačí písně hrát,
i když nemají slova žádná, pokouším se tisíckrát,
i když nemají slova žádná, každá z nich svůj smysl skrývá.

4. Nedá se to říci básněmi, to samo léto píše v nás,
je jich stále víc - stránek bílých, i když se to divný zdá,
je jich stále víc - stránek bílých, které ještě popsat zbývá.

Ami **Fmaj^7** **E** **Ami**

*: Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,

Fmaj^7 **C** **G** **E** **Ami**

že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.

LÉTO SAMSON

C Dmi7
1. Léto začalo svou druhou půli,
C Dmi7
stíny delší jsou a špičatý,
F G7 Emi7 A7
u vody jsme s klidem boty zuli,
Dmi7 G7
a padli jako stromy podťatý,
C Dmi7
léto zdárně chystá vlastní konec,
C Dmi7
většina má po dovolený,
C G7 Emi A7
študáci už dělaj' zase, aby měli v zimním čase
Dmi7 G7 C C7
čím zaplatit pivo studený.
Dmi7 G7
R: Na září připravují autobusy,
Emi7 A7
maj' náskok před počasím, co psí kusy
Dmi7 G7
zatím moc nevyvádí, pročpak asi
C C7
šetří si síly už na horší časy,
Dmi7 G7
v obchodech už se chystaj' na vánoce,
Emi7 A7
jak prodaj' ležáky a v novém roce
Dmi7 G7
rukou si potřesem a jaro je tu,
F G7 C
potom zase hurá k létu.
2. Léto začalo svou druhou půli,
nedočkavých holek není moc,
většinou je jiní uhranuli,
zkraje léta teplejší je noc,
léto zdárně chystá vlastní konec,
hlupák, kdo si holek nevšímal,
je tu ale podzim celý, brigády a hlavně chmely,
ať si pospíší, kdo zameškal.
R:

LHOTA JMÉNEM NAZARET BOKOMARA

Ami **Dmi^7 G** **Ami Dmi^7 G**

1. Vesnická tancovačka v Povýšené Lhotě,

Ami **Dmi^7** **E^7**

pivo je pod míru a muzika - no děs,

Ami **Dmi^7 G** **Ami Dmi^7 G**

jenom ta holka mě drží při životě,

Ami **Dmi^7 E^7** **Ami E^7**

piju a koukám, a vyl bych jako pes.

2. Co na mně vlastně vidí, že mi dává šanci,
jsem z jiné planety, o generaci zpět,
tahleta muzika mě těžko svede k tanci,
mně v sedmnácti hrávali Nazareth.

G **D** **Ami**

R: Marie tančí sama, světlo ji ohmatává,

G **D**

Marie, ještě panna, ze světla počne

Ami G **Ami G**

do božího rána, do božího rána,

Ami **Dmi^7 G Ami Dmi^7 G Ami**

do božího rána, na na na ... **Dmi^7 G Ami Dmi^7 G**

3. Nazaret, holka, byla vlastně taky Lhota,
bydlel tam jeden chlap, je to pár tisíc let,
a jedný šestnáctce se chtělo do života,
ten chlap byl jenom tesař, jak jsem čet'.

4. Měl ruce drsný jako sukovatý dřeva
od fošen, od rakví, od marných zápasů,
Marie zašeptala: mně to, Josef, neva,
a on jí nežně zajel prsty do vlasů.

R:

5. Nahmatal dívčí vůni pod strakatou látkou,
úlekem oněměl jak svatojánek v keřích,
Marie osaměla a stala se matkou,
té noci v Nazaretě počatý byl Ježíš.

R:

6. Marie tančí sama a minuty plynou,
má oči zavřený a srdce dokořán,
zpívá svý "lajlajlaj" nejměkčí angličtinou,
no a ten nahoře s ní má svůj tajný, tajný plán.

LIBERÁTOR HOP TROP

```
            G      C                G
1. Sedával v parku, sám, jen s lahví piva,
                           C            D
   kterou si koupil kousek vedle v konzumu,
             C                         G
   ten starej pán, co vobčas na nebe se díval
                       Ami7     D
   pohledem hodně zmatenýho rozumu.
2. Na saku, který z popelnice vybral,
   medaile, řády, kříže, vodznak R.A.F.,
   už vůbec nevypadal, že by válku vyhrál
   potom, co nad průlivem vyplivoval krev.
            C         E           Ami
R: Život je Liberátor temnou nocí hřmící,
            C                  G
   a ty jen čekáš, kdy tě dostanou,
              C    E           Ami
   i když tě chrání pevnost létající,
               C                  D
   jiní s ní schválně špatně přistanou.
3. Nějaký láhve, který občas našel,
   za jeden Staropramen zase vyměnil,
   krámem byl slyšet jeho jáchymovskej kašel,
   to, co měl za sebou, by kdekdo nepřežil.
4.=2.
R:
            C         E           Ami
*: Život je Liberátor temnou nocí hřmící,
            C                  G
   a ty jen čekáš, kdy tě dostanou ...
```

LIDSKÁ PŘÁNÍ TORONTO / TOM PAXTON

```
        C          F          C
1. Měsíc dlouhou mílí na cestu mi svítil
   F    C    G    C
   a já jel, dlouho jel,
                   F             C
   krásný pampy modrej obzor tak se třpytil
   F    C    G    C
   a já jel, dlouho jel.
        G                      F             C
R: Kolik přání splnit touhy člověk každej v srdci má
      Ami       Emi        G
   a já vím, že je těžké najít cíl,
         C          F          C              Emi
   hledat stále svoje cesty, dávat sám to, co sis přál,
          C          G              C G C
   ten, kdo ví, že není sám, tak ten se má.
2. V noci spánek, ráno slunce oči budí,
   měsíc spí, někde spí,
   mnoho myšlenek ti slunce ráno vnutí,
   měsíc spí, někde spí.
R:
3. Někde v dálce svý sny milá doma snívá,
   že nejsi sám, že nejsi sám,
   tvoje oči, tvůj hlas lidem písně zpívá,
   že nejsi sám, že nejsi sám.
            C          G              C G C
R: + ten, kdo ví, že není sám, tak ten se má ...
```

LILIE NEDVĚDI

Emi **H^7**
1. Noční stíny lekaly nás,
Emi **H^7**
kdejaká sůva letící tmou,
C **G**
zlámaný větve, možná, že laň,
Ami **H^7**
my pomalu dál táhli, dál.
2. Až někdo zahlíd' světlo v dálce,
tlumený zpívání vítr tmou
zanes' až k nám, no konečně hrál,
někdo tam hrál, písničku hrál.
Emi **Hmi** **Emi**
R: Zazpívej, já k ohni si dám nohy blíž,
Hmi **Emi**
povídej, no, koho si potkal a kde tu spíš.
3. u ohně parta v pískovejch blůzách,
na krku šátky, lilie,
lámou mi palce a já zmůžu se jen:
no zaplaťpámbu, že už.
R: **Emi H^7 Emi H^7 C G Ami H^7**
R:

LILIE KAREL KRYL

```
 Dmi                                A          Dmi
1. Než zavřel bránu, oděl se do oceli a zhasil svíci,
                                      A         Dmi
   bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící,
     F              C
   [: spala jak víla, jen vlasy halily ji,
    Dmi             Bb          A
      jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
    Dmi                          Bb A         Dmi
      něžná a bílá jak rosa na lilii, jak luna bdící. :]
2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
   lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
   [: polnice břeskné vojácká melodie,
      potoky teskné - to koně zkalili je,
      a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :]
3. Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
   rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
   [: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
      za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
      lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :]
```

LIMERICKY KAREL KRYL

```
      D        A7       D
1. V Bystrici na konci roku
                G       D
   dal jsem si několik loků
                   A7
   [: po whisce s ledem
       G            D
      ležím teď s vředem,
                A7        D
      s angínou ze streptokoků. :]
```

LIPKA NEDVĚDI

E H7 E
1. Naposledy, mamičko, sa podívajte,
H7 E
vy, tatínku, pod kabát mi bílé dajte,
A E A E
pro císaře pána tu smutnú notu hrajú,
H7 E
v Hradišti ňa dneska večer mundúr dajú.
2. Ty můj kvítku malovaný, nevrátím sa,
kdesi pod tou rúžou v klopě srdce klesá,
do kostela v bílém už ťa vidím vcházet,
jestlipak i v nebi može láska scházet?
3. Spravedlnost, kde si bola, když šli drábi,
maměnky už ruky bolí, a já su zdravý,
kdo tu bude orat, kdo políčko sklízet,
kdo před domem listí z lipky, kdo uklízet?
4. Já vím, Bože, že starostí nad hlavu máš,
že už takhle hněv a bolest, že neuhlídáš,
[: až večer u okénka maměnka budú zpívat
o tom, že sa brzy vrátím, tu zkus sa dívat. :]

LISA Z N.Y.C. PAVEL DOBEŠ

E **F#mi H7**

1. Novinové stánky, billboardy a kolečkoví bruslaři,
F#mi H7 E
z Atlantiku přišla noc a stále je hic,
F#mi H7
tisíce liber špaget a uvaření kuchaři
F#mi H7 E
ze žhavejch zdí mrakodrapů města a italskejch pizz,
Hmi A
a můj žlutej taxík Broadwayí to stříhá přes ulice a třídy
Ami E F#mi
se spoustou aut a neonovejch reklam kolem nás,
E F#mi H7
dneska mám rande s Lisou v New York City
F#mi H7 E F#mi H7 F#mi H7 E
a běží mi čas.
2. Pak se mnou Lisa dělá chodecké závody
od sochy Svobody po Brooklyn Bridge,
naše dvě zničená těla - spojené národy
padají do vody a odplouvaj' pryč,
cítíme štiplavý dým, je situace špatná,
nad námi firemanů team hasí hořící dům,
prosím tě, nechej tam hrát Erica Claptona,
tu du du du du.
3. "Zítra mě," říkám tamtý, "rozhodně nevolej,
vždyť ze všech životů tady mi poslední zbyl,
taky jsem úplně country neboli švorcovej,
rád projdu se vašimi sady sám napodýl,
to možná proto, že chci umřít strachy, možná abych nebyl tolik pyšný,
poskládám si sako na noc do křoví,
nešumí tu air conditiony
a nepřinesou žrádlo pánovi.
4. Novinové stánky, billboardy a kolečkoví bruslaři,
Číňan, co umývá chodník, než otevře krám,
na Bosně jezděj' tanky, střílej' se ogaři,
nejlíp se člověku vrací, když zhruba ví, kam,
pak bágly jedou rentgenem a ty si říkáš: možná jednou někdy příště,
a pak jde všechno hladce jako poprava,
Boeing stoupá nad letiště
a naposledy křídly zamává.

LÍSTEK NEDVĚDI

D A7 D
1. Tady máš lístek z vlaku, našel jsem ho v trati,
A7 D
já vím, že neslavíš nic, to je jenom tak,
G D
večer hledat budem, kdo kam jel, kam se vrátí
Hmi A D
a kterým tunelem jel a jakej to byl vlak.
2. Když tady na tý trati mý dějiny se psaly,
tu ještě stavěl kdysi dávno císařpán,
pak si tu chvilku Němci na vojáky hráli
a v mých snech zjevil se mi první Indián.
A7 D
R: S tmou, když usínají ptáci, ohně vidím plát
A7 D
a pod čelenkou z peří s dýmkou míru sebe vidím stát.
3. Podívej, Indiáni hledaj' bílý tváře,
do dřeva vagónu se zasek' čísi šíp,
a sejta prospektorů zdobí zlatá záře,
někdy pocit mám, že líp už bylo dřív.
R:

LISTOPAD PACIFIK

A Emi A Emi
1. Ráno kalný slunce málo svítí, svítí,
A Emi E7
blázen malíř barvy rozsypal,
A Emi A Emi
prázdný větve bez života kvítí, kvítí,
A Emi E7
v mlhách se tvůj pozdrav zatoulal.
D A F#mi
R: Víš, to listopad lásku nemá rád,
D C E
úsměv slunci vzal, jít však musíš dál.
2. Nad hlavou se hustý mraky válí, válí,
nízko krouží osamělej pták,
padá déšť, a přesto tváře pálí, pálí,
táhneš dál jak opuštěnej vrak.
R:
3. Nevíš, co tě táhne mokrou trávou, trávou,
nevíš, co tě nutí jinde spát,
touhy tvý jsou nekonečnou trávou, trávou,
kam tě žene nenasytnej hlad.
R:
A Emi A Emi
4. Cesty přece jednou někde končí, končí,
A Emi D A
tam, kde čeká věčný svítání ...

LITA Z OHENU POUTNÍCI

```
        G       D       G
1. Drahá Lito, já po tobě toužím
           C                   D
   a za všechno chci se jenom omluvit,
                             G
   odplouvám lodí k válečnému cíli
                    D          G
   a nestačím se už s tebou rozloučit.
           G      D         G
R: Věřím, že Lita bude mojí ženou,
           C                  D
   věřím, že jednou ji láska zavolá,
                                G
   věřím, že bude to za krátkou chvíli,
                    D          G
   věřím, že Lita pak bude jenom má.
2. Ten, kdo byl v boji, sám na sobě pozná,
   co je to strach, i já to dobře vím,
   v zákopu našel jsem rozkvetlou růži
   a s ní si navečer tiše vyprávím.
R:
3. Ležím tu sám, celý zbrocený krví,
   u sebe mám ten zvadlý růže květ,
   ten květ je rudý, tak jako tvoje rety,
   tebe mám rád, ale nenávidím svět.
R:
```

LOĎ NEZMAŘI / H. GILLESPIE, J. F. COOTS

```
     G         C
1. Až hokynáři smažou ti dluh,
   G              C
   příměřím bouří pročistí vzduch
   G     Emi  Ami    D7  G
   loď, která na dně má šrám.
2. Pak v kalendáři otočíš list
   a nadějí svou si nebudeš jist,
   plout proti proudu máš sám.
     G7         C
R: Do týhle lodi teče,
        G7          C
   nám šplouchá na maják,
     A7         D7
   my nečekáme vkleče,
         A7             D7 D+
   až zahalí nás černej mrak.
3. Kormidelník si říká Noe
   a plachty jsou holky povětrné,
   k nám na palubu jsi zván.
4. Už začali hrát, je nejvyšší čas
   v gumovkách tančit poslední waltz,
   loď, která na dně má šrám.
5. Bere nás proud a kocovina,
   v plachtoví hvízdá meluzína,
   mýlil se v mýlích náš plán.
R:
R:
6. Jen za kormidlo s nadějí ber,
   k pevnině vždycky najde si směr
   loď, která na dne má šrám,
   G     Emi  Ami    D7  G
   loď, která na dně má šrám,
      G   Emi  Ami   D7  G
   k nám na palubu jsi zván!
```

LODNÍKŮV LAMENT HOP TROP

```
 Emi      G                 D            G      D      G
1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
                 D           Emi    D       Emi
   a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
       G            D             G    D   G
   velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
                 D            Emi     D    Emi D G D G C G
   drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.
     G                   D
R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
                                       G
   já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
                              D
   voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
                         G                   Emi
   a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.
2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
   že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
   a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
   kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.
R:
3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
   a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
   všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
   a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.
R:
4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
   moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
   k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
   všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.
R:
5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
   a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
   na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
   teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.
R:
```

LOJZA A LÍZA FEŠÁCI

Rec: "Lojzo, hej, Lojzo!"
"Ano, Lízinko?"
"Dojdeš pro vodu?"
"Už běžím."
"No proto."

G C
1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
G C D G
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihihi.
7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!
11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.
15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
16. Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
18. No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro. 19.=1.

LORD MAXWELL ASONANCE

```
     Dmi                 Gmi
1. "Lásko má, proč nic neříkáš,
         Dmi         C       Ami
   proč vidím stín v očích tvých,
        Dmi            Gmi
   což nevítá tě tvůj rodný dům,
        Dmi       C       Ami Dmi
   což nejsi rád se mnou sám?
         F                 B^b(Gmi) F
   Snad tisíckrát líbal jsi mou tvář,
          Dmi              C       Ami
   teď chtěla bych ženou tvou se stát."
          Dmi               Gmi
   "Ach, milá má, jak bych si to přál,
         Dmi        C      Ami Dmi Gmi Dmi C A^7 Dmi
   však věř mi, já nesmím zůstat."
2. "Já zabil jsem lorda Johnstona,
   snad zločin ten Bůh mi odpustí,
   však nenávist mou i důvod znáš,
   on vrahem byl otce mého.
   Já nad hrobem otce přísahal,
   že zákeřnou vraždu potrestám,
   dnes přišel den, kdy mi osud přál,
   však věř mi, dál musím jít sám."
3. "Teď čeká mě jenom hořký trest
   za zločin, jenž sám jsem vykonal,
   teď opustit musím otcův dům
   a na moře vyplout sám.
   Buď sbohem všechno, co jsem znal
   a co nejvíc na světě mám rád,
   buď sbohem, sladká lásko jediná,
   věř mi, nesmím s tebou zůstat."
4. "Zde prsten můj s mojí pečetí,
   ten z věcí mých byl mi nejdražší,
   ten opatruj na památku mou,
   už víc tě nespatřím.
   Ty jistě jednou pak se vdáš
   a to už já nemohu ti dát,
   však největší lásku bych ti přál,
   věř mi, nesmím s tebou zůstat."
5. Když chladný vítr se z moře zved'
   a plachtoví lodi napínal,
   lord Maxwell svůj přístav opouštěl
   a naposled zpět se díval.
   Tam v dálce spatřil svůj rodný hrad
   s tou vesničkou, kterou z dětství znával,
   teď krvavý závoj všechno smyl,
   lord Maxwell s ním navždy zůstal sám ...
```

LOUČENÍ S VŮNÍ ŠEŘÍKU KAREL PLÍHAL

C Ami^{7} G^{7} C B^{b}
1. Koukám se skrzevá záclonu,
F G$^{7}_{4}$sus C
co mě to ze sna budí,
Ami^{7} G^{7} C B^{b}
zírám na vojenskou kolonu,
F G$^{7}_{4}$sus C
na auta s nápisem "LJUDI".
B^{b} F G$^{7}_{4}$sus
Po kapsách hrst drobné munice,
B^{b} F G$^{7}_{4}$sus
vracej' se do rodně Rusi,
C Ami^{7} G^{7} C B^{b}
děti jim donesly kytice,
F G$^{7}_{4}$sus C
někdo se rozloučit musí.
2. Šeříky a slzy dojetí,
píše se v tisku i v tlači,
i to, že do konce století
těch dvacet aut úplně stačí.
Doba už pracuje k porodu,
bouraj' se hráze a mýty,
proto nám zde v našem gorodu
uvolní tři-čtyři byty.

LOUISIANA HOP TROP

```
          Emi
1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
        G            D          Emi
   a na šífu křížit svět ho neleká,
   teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',
       G             D         Emi
   ať na tu chvíli dlouho nečeká.
    Emi  G D        G D   G     D          A Emi
R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,
    G D       G D        G          D
   bílá Louisiana, jako víra pevná loď,
                      Emi                        D            Emi
   podepiš a s náma pojď, taky hned si z bečky nahni na zdraví.
2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
   když to musí bejt, i do vohně ji dá,
   proti nám je pracháč i kostelní myš,
   nám stačí dejchat volně akorát.
R:
3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,
   dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
   zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
   co je hrobem jeho obětí.
R:
```

LUKA POD MEDNÍKEM NEDVĚDI

```
            A
1. Když má člověk v kapse spoustu let
        C#mi
   a nic neví a vlastně hledá svět,
           D
   tak se mu lehce ještě začíná
         A
   a každý ráno znovu a zas.
2. Lehce přejde každej pláč a vztek,
   nic není tabu, nic není na zámek,
   her, malin nezralejch krásnej čas,
   to každý ráno začne zas.
              A       D           A
R: Taky jsem bláznil a utrácel si čas,
           D                     A
   nádherně netušil, že jak voda klouže
    Hmi                    E7
   životem, jak hřebenem vlas,
                 A              D          A
   těch krásnejch lásek, písniček u ohňů a hvězd,
    D         A
   jak je to dávno ...
3. Na stráních Medníka je spousta chat,
   když někdo stavěl, pomáhal každej chlap
   a ženský vařily a balily prsty,
   to když se někdo do ruky sek'.
4. Večer se sneslo dříví, větve a tak,
   občas nám k práci zahoukal na páru vlak,
   my jako děti dřív jsme museli jít spát,
   hádejte, co se zdálo nám.
      D         A
R: + jak je to dávno ...
```

MÁ LADY JE VÍNO ŽALMAN

```
     D       G D      Hmi      A
1. Má lady je víno, má lady to zná,
      D       G D         Hmi  A         D
   jak víno mi říká: jsem tvá, jsem paní tvá.
     D                 Hmi Emi         A
R: Má lady, teď nám nalévej to víno, co má
        D        G D      Hmi A   D
   tvou příchuť a vášeň a rty  nám dá.
2. Ta chvilka je dlouhá, to má paní ví,
   než přijde ta touha, pít dál nám napoví.
R:
3. Kdo ví, kolik vášní paní moje má,
   po vínu je zvláštní, no ne, to se mi zdá.
R:
4. Nejhezčí je chvíle, když nám dochází
   mé vínečko bílé, pojď spát tam do mlází.
R:
R: Má lady, teď nám ustýlej, má lady chci pít,
   tvou příchuť a vášeň a rty chci mít.
```

MÁ MECHANICKÁ DÍVKA GREENHORNS / S. SILBERSTEIN

```
        D                 A7
1. Měla nádherně upřímnej pohled,
                                D
   snad jen anděl by ten kukuč sved',
                                  G
   jenom mžik jsem nad ní ztratil dohled,
         A7                   D
   zdrhla mi s ňákým hezounem hned.
2. Když se mi přestal kudrnatit mozek,
   do dílny jsem šel, no, a pak
   pár dní jsem na tom makal jak mezek,
   mechanickou dívku jsem si zmák'.
        D                  A7
R: Její ňadra a páteř jsou cívky a drát
                          D
   a pánev má pevnou tak, jak to mám rád,
         (D)              G
   [: naolejuji-li ji tak jako Julii,
          A7                D
      miluje mě líp než Julie. :]
3. Nejsou s ní výdaje skoro žádný,
   jen běžná údržba postačí,
   když mě omrzí ty křivky vnadný,
   stačí dát jen prst k vypínači.
4. Celý dny na mě bez řečí čeká,
   na můj stisk, jako pes na povel,
   i když kovová, pro mě je měkká,
   nejvěrnější děvče, co jsem měl.
R:
5. Když přijdu k ránu, nemele pantem,
   neremcá, že mám vydělat víc,
   sedím si na ní jak za volantem,
   její láska mě nestojí nic.
6. Někdy ti život dá pár přes chobot,
   smutnou noc tady dnes prožívám,
   sbalil jí přes den kuchyňskej robot,
   zdrhli spolu, a já zůstal sám.
R: Její ňadra a páteř jsou cívky a drát
    a pánev má pevnou tak, jak to má rád,
   [: naolejuje-li ji tak jako Julii,
      miluje ho líp než Julie. :]
```

MAD JACK A KAKADU GREENHORNS / S. DUSTY

```
     G                  C
1. Ten tulák moc dní i ve dnech povodní
    D                  G
   se toulával po březích řek
                       C
   a jak věrný stín starý papoušek s ním
    D                  G
   na ranci, co nosil Mad Jack,
     C                              G
   kam vítr chtěl dout, kam člun může plout,
      C                  D
   tam všude, kde hlt piva zbyl,
      G                  C
   pták držel s ním krok a na jeden lok
    D                G
   kakadu i Mad Jack pil.
2. Ten párek byl živ jen z rumu a piv,
   měl deset jich, než já zmoh' pět,
   a roztáls' jak rampouch, když ten jeho papouch
   vlít' na čep a začal pět,
   řek' nadávek pár, jak ženská se smál,
   jak divokej dingo znal výt,
   řev zbortil strop a každej byl trop,
   kam Jack se svým papouchem vlít'.
3. Ne, není to kec, vzduch sálal jak pec,
   od západu když táh' ten pár
   bůhvíkolik mil a z posledních sil,
   než vcucnul ty dva náš bar,
   Jack u pultu stál a džbánek si dal,
   první a druhej a víc,
   pak papouch se vztek', zlej vyrazil skřek,
   když z prachů už nezbylo nic.
4. Pták jak anděl zmaru lít' regálem baru,
   až do všech stran rozstřík' se líh,
   jak série pum tlouk' o barpult rum
   a nad vším zněl kořalův smích,
   pak skrz špunty z beček a sudů jak z necek
   se zlatej mok gejzírem lil,
   jak soutok dvou řek rum s pivem tu tek',
   kdo měl hubu, zhluboka pil.
5. Od tří do pěti počet obětí
   té pivodně velice stoup',
   Mad Jack jak stín a papoušek s ním
   tam leželi jak padlej sloup,
   kdybych já, neznaboh, smrt vybrat si moh',
   skončit chci jak tenhle pár,
   já zrovna tak jak Jack a ten pták
   bych v pivu se utopit přál.
```

MADALÉN BOKOMARA

```
   Ami              C             D
1. Když jsi na svět přišla, padal sníh
   Ami       C                  D
   a vločky roztávaly v očích tvých,
    Ami                     G     D
   na okno slétly napsat proroctví,
                 Ami                G        D
   přinesly ti jméno, který teď šeptám po nocích.
        Ami C D    Ami G D Ami G D
R: Madalén,   Madalén.
2. Madalén je jméno pro víly,
   jenomže tě tenkrát nějak jinak pokřtili,
   a taky jinej táta přišel k vám,
   mně zbylo jen jméno, který sám v sobě zamykám.
3. V dětským světě z modrých korálků
   možná jsem s tebou aspoň na dálku,
   tvůj novej táta nemá ponětí,
   jaký je tvý jméno, co nosím vrytý v paměti.
        Ami C D Ami G D    Ami G D
R: Madalén,           Madalén ...
```

MAJÁK NEZMAŘI

G C G
1. Čím dál víc je někde v nás,
Hmi C D (A^7 D)
čím dál víc nás proniká,
G C G
že jednou prolomí se hráz
A^7 C D G
samých frází, maják naděje až zabliká.
2. Schází nám poctivej prám,
ztrácí vítr z plachtoví,
jak starej Bludnej Holanďan
stále čekám, na otázky kdo mi odpoví.
C D^7 G
R: Kde je síla lidí,
C D^7 G
kde je víra v nás,
C D^7 G Emi
kolikrát pravdou zbití
A^7 D^7 G
nastavíme ještě druhou tvář?
3. Každý má svou malou loď,
svoji vlajku vztyčenou,
a každý z nás je lodivod,
který nemá v žádných mapách cestu značenou.
R:
4. Možná, že se potkají,
až nový vítr začne vát,
k otázkám, co se šeptají,
na týhle lodi odpovědi dávno budem znát.
R: Kde je síla lidí,
kde je víra v nás,
kde je víra lidí,
kde je síla v nás?

MALÁ RYBKA GREENHORNS

```
        C               G          C
1. Moje píseň už uspává rybářskej člun,
                                G          C
   snad se k tvým uším dostává nad příboj vln.
      F         C        Dmi    G  C
R: Jéhou, malá rybko má, už hodná buď,
          F         C       Dmi   G    C
   tvou tvář už mi tetují přes celou hruď.
2. Moře má ve svých hlubinách tisíce ryb,
   stejně krásných, však některé loví se líp.
R:
3. Dobře zná rybka návnady, háčky i síť,
   a má sílu jak velryba, když ji chceš mít.
R:
4. Utich' vítr a mořská pláň odpočívá,
   v ztichlých sítích už jen ta má rybka zbývá.
R:
```

MALÁ VÍLA VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   G          C G                    C G
1. Hledám malou vílu, bloudím, ztrácím sílu,
   C                          G
   kolikrát už jsem to málem vzdal,
                        C             G
   ale pak si řeknu: co když se někde skrývá,
   C                             G
   ani nevím, kdo všechno se mi smál,
   F           C          G
   jenom věřím, že je malá víla.
2. V lesích nebo v horách, v městech, na dědinách,
   koně mít, tak bych ho klidně štval
   z půlnoci až třeba do svítání,
   koně mít, tak ostruhy a cval
   a nedbat na to, že se třeba zraní.
   D                             G
R: Víc a víc je těch, co řeknou:"Blázne, víly nejsou,
   D                             G
   doma seď, vždyť dávno všechno máš,"
        D                        G
   ale večer potom do tmy světla reflektorů blýsknou
       D            C               G
   a vsadím se, že každý z nás je lhář.
3. Vzadu tiše stojí, křehká, až to bolí,
   jako dítě oči zvědavý
   a já nemám na to, abych jí slzy slíbal
   a zahodil svý písně ohraný,
   asi bych ji stejně neuhlídal.
         D            C               G
R: + a vsadím se, že každý z nás je lhář ...
```

MÁLEM TEKLA KREV HOP TROP

D Hmi D F#mi
1. Když vyřádit se chtěli a trochu vzruchu mít,
Hmi F#mi G A
to jednou chlapi u režný se všichni začli přít,
D Hmi D F#mi
kdo umí zařvat nejvíc a hlas má jako lev,
Hmi F#mi G(D) (G) A(D)
tak hádali se dlouho a [: málem tekla krev. :]
Hmi E7 A D
R: Ať kdo chce co chce říká, tahle díra ospalá
G D A D C D
že by někdy tohle poznala, nemá pamětníka.
2. Hned začly padat sázky - sto krav a zlatej důl,
pod penězma už prohejbat se málem začal stůl,
v tý haldě cennejch lejster i já svou trošku měl,
a přiznávám se rovnou, že [: řvát jsem neuměl. :]
R:
3. Jen odmávli to klání, v tu ránu začal běs,
na řece ledy praskaly a lámal se i les,
pár balvanů se hnalo od nedalekejch skal,
v tom ryku ani nebožtík by [: mrtvej nezůstal. :]
R:
E C#mi E G#mi
4. V tom, že jsem lehce vyhrál a všechno pěkně shráb',
C#mi G#mi A H
mi pomoh' ostře ládovanej šestirannej křáp,
E C#mi E G#mi
je marný všechno řvaní, je marný všechen křik,
C#mi G#mi A(E) (A) H(E)
na tohle asi v životě z vás [: každej už si zvyk'. :]
C#mi F#7 H E
R: Ať kdo chce co chce říká, tahle díra ospalá
A E H E D E
že by někdy tohle poznala, nemá pamětníka.

MALÍŘ NEZMAŘI / GORDON LIGHTFOOT

```
   D                        C
1. Když se tak zpátky dívám na začátek všech svých let,
   D                         C
   prach ze vzpomínek smývám, otvírám barevný svět,
  D         D7           G
   tak tady jsou, už si vzpomínám
       A         Hmi       G             D
   na tváře časů těch, kdy neznala jsem spěch.
2. Přišel jsi s duhou v dlani, na plátnech byl tvůj svět,
   maloval jsi usínání, dokonce i motýlí let,
   tak tady jsou, už si vzpomínám
   na tváře přátel tvých, tam věčně byl jen smích,
     G             G/F#           Emi         A           D
   a jak za týdnem týden šel, mně ze světa se pořád tajil dech.
  D         D7          G
*: Já chtěla říct: tohle není fér,
           A         Hmi     G            D
   brát si lásku na úvěr, já nechci druhá být,
     G             G/F#
   co ode mě jsi z lásky vzal,
     Emi           A              Hmi     G            D
   to do studených pláten hned jsi dal, já nechci druhá být.
        G           G/F#         Emi           A
R: Chci zase slyšet hezká slova, hebká, krásně sametová,
   G          G/F#          Emi           A           D
   ponořit se do těch tónů, nechci, já už nechci sama být.
3. Na plochách plakátových ve stínu reklamních vět
   je o výstavách nových prý krásný malířů svět,
   tak tady jsou, už si vzpomínám
   na barvy z rukou tvých, na horko v závějích,
     G           G/F#             Emi          A           Hmi
   od malovaných krásných stromů chce se mi zas jednou domů jít,
  G           D
   musí to tak být.
R:
```

MÁLO LÁSKY VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
        G        C          G       C
1. Když človíček pláče, když něco ho bolí,
      D                    G
   kdo zastaví kroky, kdo k němu se skloní,
    C                  G      D
   každý jen spěchá a nahání čas.
2. Když dochází síla, když štěstí se láme,
   k ostatním zády a jenom k nám ne,
   kdo nás to učil na cizím se pást?
       G C       G     F                   G
R: [: Málo, tak málo, tak málo lásky je v nás. :]
3. Máme svá jistá a napsaná práva,
   klikatý paragraf a slepá dáma,
   ale kdo řekne, jak strmý je sráz?
4. Tam naproti stojí dva ranečky citů,
   každý půl auta a každý půl bytu,
   hodíš jim, příteli, záchranný pás?
R:
5. Dívej se, synku, jak všechno nám projde,
   až zůstanem sami, tak možná nám dojde:
   každý z nás maličko světýlko zhas'.
6.=1.
R:
```

MÁM JÁ JEDNU ZAHRÁDEČKU JAREK NOHAVICA

Ami E Ami

1. Mám já jednu zahrádečku, hm hm hm,

C G

mám já jednu zahrádečku, paráda, paráda,

Ami E Ami

a v ní sejem rozmarýnek, čimčariára.

2. Rozmarýnek pěkně schodí, hm hm hm,

rozmarýnek pěkně schodí, paráda, paráda,

moja milá za mnú chodí, čimčariára.

3. Chodí za mnú do maštale, hm hm hm,

chodí za mnú do maštale, paráda, paráda,

mezi štyry koně vrané, čimčariára.

4. Koníčky sa polekaly, hm hm hm,

koníčky sa polekaly, paráda, paráda,

moju milú pošlapaly, čimčariára.

5. Pošlapaly ně ju naznak, hm hm hm,

pošlapaly ně ju naznak, paráda, paráda,

až jí bylo podkovy znát, čimčariára.

6. Tož moja milá, k dochtorovi, hm hm hm,

moja milá, k dochtorovi, paráda, paráda,

něch zahojí štyry rany, čimčariára.

7. Štyry rany aj hlavičku, hm hm hm,

štyry rany aj hlavičku, paráda, paráda,
a to za švarnú hubičku, čimčariára.

MÁM PRÍMA DEN KAREL PLÍHAL

```
   A                        D     A
1. Mám príma den, budík mě nevzbudil,
                D   A            D   E
   tak jsem se probudil až o půl desátý,
   A                           D     A
   mám príma den, kam bych teď pospíchal,
            D    A           D    E
   svět se točí dál, je celý usmátý.
   F#mi   E     F#mi
R: Je to krása, mít v rukou čas,
   E            A                      Hmi              A
   je to krása, nechat svý nohy kráčet tam, kam samy chtějí.
2. Mám príma den a oči pro dívky,
   jsem plnej polívky z bufetu Opery,
   mám príma den, hodinky v opravně,
   příjemně únavně táhne se úterý.
R:
3. Mám príma den, punčová zmrzlina
   mi cestu do kina určitě zpříjemní,
   mám príma den, i když mi zítra snad
   budou v práci lát - můj šéf je přízemní.
R:
```

MÁM RÁD SWING RANGERS - PLAVCI / D. WILSON

```
    D
1. Synkopy znát co kluka mě učili,
    G                   D
   noty byly jen snem zlým,
   na piáno hrát mě etudy nutili,
       E                     A
   já myslel, že vzteky ho sním,
         D
   vtom pustil mě hněv, když odkudsi zazněly
     G                          E
   trubka, trombón, klarinet s ním,
             G        A     D       G
   vždycky vřela mi hned v žilách krev,
          D               A     D
   když slyšel jsem, že hrají swing.
    D
R: Mám rád swing, a ne málo,
    A
   mám rád swing, už se stalo,
          D           G
   a tak zahrajte mi dixieland,
                D                 A        D
   vždyť přece řek' jsem vám, že mám rád swing.
2. Překvapení se rodiče dožili:
   "mámo," řek' jsem, "ženit se mám,"
   kdo je ta šťastná, se ohromně pídili,
   "věřte, ji jen z tanečních znám,"
   často ulicí temnou jsme bez cíle bloudili,
   v kavárně si dali jen drink,
   vždycky vřela nám hned v žilách krev,
   když slyšeli jsme: hrají swing.
R:
3. Bačkory mám, kolem děti se batolí,
   vyprávím, jak synkopy zní,
   celý týden však jsem jako na trní,
   proč to je, to jenom já vím,
   sobotní noc se blíží a snad doma
   zbyl by jenom podivín,
   vždycky vřela mi hned v žilách krev,
   když slyšel jsem, že hrají swing.
R:
      D           G
R: + zahrajte mi dixieland,
                  D                 A        D
     vždyť přece řek' jsem vám, že mám rád swing ...
```

MÁM RÁD TO KRÁSNÉ DĚVČE ZA ŘEKOU NEZMAŘI / JIŘÍ VOLDÁN

```
    G         C        G     D               G D
1. Za noci stříbří se řeka, vlny za vlnama jdou
   G         C       G    D                 G G7
   a tam na lodičce čeká tulák na dívenku svou,
      C                  G  C G  C              A7       D7
   z lodičky skryté tam v olšoví kouzelná píseň za noci zní:
    G              D7          G  C G
R: Já mám rád to krásné děvče za řekou,
                      D7             G
   vždy, když měsíc plá, sedím u vesla,
   G7 C             Cmi             G   Emi
   [: a když její hlas zaslechnu v daleku,
        G         D7   G(C Cmi G D G) D(-)
      pluji tiše za řeku. :]
2. Olše se nad vodou sklání a smáčí v ní větve své,
   na lukách v podzimní záři kvetou ocúny mámivé,
   a chlapec dívá se na měsíc, jako by celému světu chtěl říct:
R:
```

MÁM RÁD TY HOLKY JAREK NOHAVICA / JOHANN SEBASTIAN BACH

G **C** **G**

1. Já miloval jsem černošku, shrnovala mi předkožku,

Ami **G** **Ami** **D**

voněla po dehtu, šrámy od nehtů rolákem jsem kryl,

G **C** **G**

já miloval jsem muslimku, kouřila mi ho jak dýmku,

Ami **G** **D** **G**

mávala koránem, když mi nad ránem ubývalo sil.

D^{7}/F$^{\#}$

Mám rád ty holky, barevný holky ...

MÁM SA VÝBORNE DUŠAN VALÚCH

```
    G            Emi       G   Emi
1. Na kolotoči služobných ciest
   G           Emi           G   Emi
   okresných a ešte väčších miest
    C        D        G         D             Emi
   som náhle ochabol, akoby sa vo mne zadrel piest,
    C     G         D             G
   jé jé, akoby sa vo mne zadrel piest.
2. Pozbieral som v sebe zvyšky síl,
   na akýsi salaš dorazil,
   pozdravil som sa a požiadal som baču o azyl,
   jé jé, požiadal som baču o azyl.
    G         D          G             D          G
R: Láskavá valaská postava, zamastené gate aj hlava,
    C G         D                   G
   nemal námietky, takže uňho zostávam,
               D            G                    D           G
   učím sa tu vrčať, učím hrýzť, zdochne Dunčo, ja sa môžem zísť,
     C G       D                                G
   brešem ostošesť, strážiť stádo, to je veľká česť,
    C   G       D                         G
   mám sa výborne, mám kde spať a mám čo jesť.
    G           Emi          G   Emi
*: Posielam ti pohľadnice z miest,
     G             Emi           G   Emi
   kde som zišiel zo služobných ciest,
    C   G       D                         G
   mám sa výborne, mám kde spať a mám čo jesť.
```

MÁM SNAD V OČÍCH SLZNEJ PLYN GREENHORNS

```
     D                 Emi
1. Stejný grády pořád má
     A                       D
   drink, co s tebou jsem tu píval,
    Hmi                Emi
   dál se houpá na lampách
    A                       D
   song, co Willie Nelson zpíval.
2. Fotka tvá, co měl jsem rád,
   v popelníku dohořívá,
   končí vzestup, nastal pád,
   a venku se líně stmívá.
       D7     G
R: Ty pády z výšiny snů
                       F#mi
   dobrej hráč nedává na tváři znát,
           E7
   v duši mám čerstvej šrám,
                        A7
   stačí drink, a budu jak dřív se smát.
3. Stejný grády pořád má
   líbnutí s chutí tvých slin,
   a já začínám se bát,
   že mám snad v očích slznej plyn.
R:
4.=1.
5.=3.
```

MÁM STO LET A KORÁLKY V DLANÍCH — ROBERT KŘESŤAN

```
A    E         D         A
 Mám sto let a korálky v dlaních
    E      D         A
mám žízeň a stoletej vztek
    A        E       H
mám vrásky a krůpěje na nich
  E         D        A
a stohlavou saň na dotek
Má vůle mi hoří a pálí
od paty k hlavě a výš   a po všech těch fanfárách v dáli
tu pobíhá zpocená myš

A         E           H    Dejte mi sny - já je zničím
A      E        H
skolím a vykopu hrob
A           E          H   dejte mi všechno co je ničím
E      D         A
mlčí a mizí beze stop
Dejte mi sny - já je zničím
skolím a vykopu hrob   dejte mi všechno co je ničím

dejte mi chlapa a je trop
```

MÁM VŠEHO DOST JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

Ami

1. Mám všeho dost, už se unavím snadno,
Dmi
ani ty písně mi nejdou jak dřív,
H7
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno,
E7 **Ami**
někam, kde nikdo mě nezaměří.

2. Kamarád nalil mi štamprli velkou,
povídal: tohleto spraví ti chuť,
zejtra tě u vodky seznámím s Věrkou,
pak s Věrkou usni a s vodkou se vzbuď.

3. Ale všechno je marný, ráno je chladno,
z Věrky i z vodky jen kocovina,
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno
a přestat vysílat volací znak.

Ami

4. Lezou mi z krku všichni a všechno,
A7 **Dmi**
hlasivky dej nad kytaru dřív,
Ami
chtěl bych jak ponorka až na dno lehnout,
E7 **Ami**
někam, kde nikdo mě nezaměří ...

MAMÁ COP / ED BRUCE - PATSY BRUCE

```
   D(D,D,E)                                  G(G,G,A)
R: Mamá, když kluk tvůj ti říká, že musí být cowboy,
       A(A,A,H)
   a s kytarou sedá na dřevěnej schod,
                                     D(D,D,E)
   kam pláchnul by, kouká a nevidí plot,
                                             G(G,G,A)
   mamá, když kluk tvůj ti říká, že musí být cowboy,
    A(A,A,H)
   ráno pak dveře jsou dokořán,
                              D(D,D,E)
   je jasný, že prázdnej je krám.
    D                                   G
1. Cesty jsou dlouhý a některý nevedou spíš
        A                                          D
   tam, kam každá máma si chce vždycky přát, už to víš,
   a některej kluk holt tý mámě svý ponejvíc
    G
   sem-tam nadělá kříž,
          A
   když chtěl by už zmizet a mít náklaďák
                         D
   a s pedálem plynu se prát.
R:
2. Bůh ví, jak kalendář spočítá jednou si den,
   kdy přihrčí náklaďák a zastaví před domem,
   možná, že zůstane, možná, že nedá mu klid
   těch pár dní, co tě vídá,
   a že vrátí se zas, v noci na lístek psal,
   úsměv tvůj s sebou si vzal.
R:
      H
R: + ráno pak dveře jsou dokořán,
                                E
     je jasný, že prázdnej je krám ...
```

MÁME TO ZA PÁR VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   G                  D      G
1. Léta jsem držel jen hubu a krok,
   Emi        Hmi    C          G
   myslel si svoje a měl dobrej flek,
   Emi        Hmi      C      G
   občas pár známejch a vařící grog,
      D                      C          G
   v soukromých bytech jsme řvali svůj vztek.
2. Každýmu hrajou jen chvíli, a šlus,
   jednomu tango a jinýmu jive,
   já slyšel bubny a "poklusem klus!",
   a žádnej playback, poctivě live.
     G              Emi
R1: Máme to za pár, pod kůží zbabělí,
     G             Emi
    máme to za pár, a nikde spasení,
     C      D             Emi     F#mi  C               G
    máme to za pár, než k dřevěným křížům za duše přibijou nás.
R2: Máme to za pár, pořád jen v pokoře,
    máme to za pár, ale tam nahoře,
    máme to za pár, tam k dřevěným křížům za duše přibijou nás.
3. Dejte mi pokoj a nechte mě být,
   co je mi do vašich sporů a pří,
   dejte mi pokoj, jsem hodnej jak dřív
   a křičím jen doma, no to se snad smí.
4. Po každým flámu mám kyselej dech,
   už ani kořalka nezabírá,
   vám, co se škrábete na lepší břeh:
   kdyby se urval, mě nedojímá.
R1:
R2: Máme to za pár, pořád jen v pokoře,     máme to za pár, ale tam nahoře,
    máme to za pár ...
```

MAMUTI NEZMAŘI / ŽALMAN

```
  D                        D7
1. Přišel pravěk zas o něco dříve,
          G                D
   a s ním vítr přines' mamuty,
        Hmi                  F#mi
   jejich dusot už je slyšet z dálky,
       G          D
   bude žrádlo na tuty.
2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
   pak přišel očekávanej den,
   bylo slyšet těžkou tupou ránu,
   už je tam, nemůže ven.
     Hmi     F#mi     G                     D
R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti,
       G               F#mi         Hmi
   kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
  G                        D
   přežerem se zase k prasknutí.
3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
   kouká mu jen špička chobotu,
   chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
   časně ráno v sobotu.
4. Celej tejden ležíme a žerem,
   nemáme už na nic náladu,
   mastný brady tiše svítí šerem
   a já toužím zase po hladu.
R:
```

MÁŇA LOKÁLKA

G7 C
1. Ať jsem chodil, kudy chtěl, tak všude jsem se lidí ptával,
G7 C
když se láska prodávala, proč byl na ni tak ukrutnej nával,
G7 F C
já jenom jednu dívku znám, co ráda s láskou pomůže,
G7 C
je to Máňa, moje favoritka z buffet U růže.
2. Když jde kolem mýho stolu, vždycky ke mně svoji hlavu skloní,
zašeptá:"Můj Bedřichu!" a zavináč jí ze rtů krásně voní,
má moje ctěný jméno tetovaný jehlou do kůže,
božská Máňa, moje favoritka z buffet U růže.
3. Ráno nosí desítku a odpoledne na klíně mně sedá,
pak na pár dnů zmizí v dál a policie mravnostní ji hledá,
mně jenom jedno na ní vadí - že se lepí na muže,
božská Máňa, moje favoritka z buffet U růže.
4. Na soustruhu vytočil jsem z bronzu pro ni prsten snubní,
od tý doby, když jde kolem, řekne jenom:"Vagabunde, uhni!",
že je prej volná jako ptakopysk, vázat se nemůže,
krásná Máňa, moje favoritka z buffet U růže.
5. Dnes už jako instruktorka školí dámy v erotickém klubu,
má prusvitný prádýlko a odpudivě zmalovanou hubu,
tady už ani láska jak dva trámy pranic nezmůže,
a tak vzpomínám, jak bejvávalo krásně U růže.

MANDELINKA KAREL PLÍHAL

Vdaná mandelinka bramborová v autobuse:
C G
Mandelinka Bramborová, za svobodna Konečná, vystupovat!

MANGALIA PAVEL DOBEŠ

C E7 A7 D7
1. Když mi byla domovina těsná jako rukáv na triku,
G7 C G7
když mě začla Mangalia budit ze sna místo budíku,
C E7 A7 D7
obešel jsem spořitelny, vybral všechny vklady rodinné,
G7 C
pak k svému kraji obrátil se ve vší úctě zády, jak by ne.
C G7 C C7 F
R: Čeká mě šplouchání, koupání, hezkých děvčat štěbetání
C G7 C
[: ve stylu Mangalia made in Romania. :]
2. Rekreace v cizině má ovšem také svoje neduhy,
šuškalo se u nás v dílně vždycky, když se vyply soustruhy,
znal jsem tyhle jedince a pesimismus nebral na zřetel,
viděl jsem se tam na pláži v klubku snědých děvčat, nahých těl.
R: A k tomu šplouchání, koupání, hezkých děvčat štěbetání
[: ve stylu Mangalia made in Romania. :]
3. Samozřejmě, bavíte se, neboť víte líp než tenkrát já,
pro našince není terno Mangalia ani Mamaia,
německy kdo nehovoří, valutami nedisponuje,
u sousedů na jihu se přetěžko aklimatizuje.
R: Nebaví šplouchání, koupání, znervózňuje štěbetání
[: i celá Mangalia made in Romania. :]

MANITU NEDVĚDI

```
          E
1. Měsíc trpělivě poslouchal to,
                                A
   čemu ještě včera říkali jsme zpívání,
          H7
   už nás zůstalo tak na trojhlas
                                E
   a ptáci oznámili, že brzy přijde svítání.
2. Ještě do žhavýho přidej trochu jehličí,
   ať naposled to zavoní,
   a na hodinky nekoukej,
   spát půjdeme, až zvony ze vsi zazvoní.
          E7
R: A pěkně podle starých zvyků,
                                A
   i když je skoro ráno, dobrou noc si popřejem
     H7
   a poděkujem k východu,
                              E
   že Manitu nám dopřál ještě jeden den.
3. Spousta obyčejnejch věcí tady kolem
   ještě dovede nás za srdce vzít,
   starý pádlo, bůhví odkud,
   a bílej šátek holky, co hledala v řece klid.
4. A ranní slunce, když se korunami stromů
   v mlze mezi kmeny prodírá,
   a šerif, že nemůže spát, tak vezme kytaru
   a něco naschvál zazpívá.
R:
R:
R:
```

MANUELA PRAŽCE

```
    Ami    C    D   F
1. Teď už víš, kam mířím,
    Ami      C       G          F
   pohledem mizíš, když se tě ptám,
    Ami    C    D            F
   teď už víš, jak se prach víří,
    Ami      C       G        F
   sama se stydíš, stydím se sám.
           Ami     C        D       E
R: Teď už víš jak já, komu vina se dává,
           Ami     C          D       E
   teď už víš jak já, je to hra, nic víc,
           Ami     C         D            E
   teď už víš jak já, jeden den, jedna zpráva,
    F                  E
   zamrazí v zádech a nestačím říct.
2. Střelnej prach ve věžích bývá,
   okolo města se stahuje stín,
   okolo nás hradba je shnilá,
   rozbuška doutná, ji nezastavím.
R:
R: Manuelo, jsi mý slunce pohlazení,
   Manuelo, jsi den mýho narození,
   Manuelo, já vím, to už pravda není,
   jenom sen, jenom stín, jenom pokoření ...
          G        F G
3.=1. + stydím se sám ...
```

MARAT VE VANĚ KAREL KRYL

Ami
Rec: Úloha osobnosti v dějinách sestává prakticky z ochoty dotyčné osobnosti zemřít nebo nechat se zabít dříve, než stačila odvolat.

Ami C
1. Pohled se odvrátí, Koperník v sutaně,
Ami G Ami F Ami
smrtka si obrátí Marata ve vaně,
G
stránka se otáčí, Koniáš zatleská,
Ami F
Gogh leží v bodláčí, smrt bývá nehezká,
Ami G
Gogh leží v bodláčí, smrt bývá nehezká,
Ami F Ami
smrt bývá nehezká.
G Ami
R: Laskavé šero vám přikryje tvář s grimasou hrůzy,
C G Ami
ruka, jež před chvílí hladila ramena, zkameněla,
G Ami
na nic je pero a k ničemu snář, zemřely Múzy,
G Ami
to, že se nestřílí, smrt jenom znamená pro anděla.
2. Písnička dozněla, bytem je šatlava,
před vraty kostela uvidíš Václava,
drží se klepadla, hrobař si ruce mne,
odhoďte zrcadla, není to dojemné,
odhoďte zrcadla, není to dojemné,
není to dojemné.
3. Cromwell má namále, Hus čeká na kata,
Smrtka má korále, korále ze zlata,
kříž staví Kristovi, Spartakus bez meče,
ranami nachoví, dívej se, člověče,
dívej se, člověče, dívej se, člověče!
R:
4. Johanku stříhají, ruka je zemdlená,
pacholci říhají, ocel je kalená,
pan Lincoln v divadle dívá se na scénu,
Smrt sedí v propadle oděna v saténu,
Smrt sedí v propadle oděna v saténu,
oděna v saténu.
5. Jesenin opilý chystá si oprátku,
Puškin si zastřílí, Tyl píše pohádku,
vidíš Fra Filippa, krev plivá do barvy,
Gerarda Phillipa Smrtka si obarví,
Gerarda Phillipa Smrtka si obarví,
Smrtka si obarví.
R:
6. Kennedy ve voze proklíná raracha,
pohřebním na voze uvidíš Palacha ...

MARCELLINA KAMELOT

Předehra: 3x **Am Em F C** 1x **Dm G C**

```
          Am    Em            F   C
1. Byl Tvůj první muž, co sliby dodržel,
       Am    Em        F C
   duše čistá jak mladý víno,
          Am     Em   F  C
   v jedno větrný ráno odešel,
      Dm  G     C
   napořád Marcellino.

2. Život šel jako příběh z Harlequina,
   a když večer zapáli svíce,
   líbala nejrásnější Marcellina
   z východní hranice.

   Am              G       D  Dmi7 Am
R: V hlavě milión vlaků uhání,
          G             D Dm7 Am
   na každým perónu Ti hrál,
           G         D Dm7
   hity o dlouhým čekání,
             Am        G           Fmaj7
   všechno je pryč, Tvá duše bloudí dál.

3. Tehdy šel domů z práce, za patama stín,
   bylo prostřeno na stůl k večeři,
   všední den jako jindy, kdy lidi jdou z kin,
   policajt u dveří.

4. Zprávy úřední střídal smuteční chór,
   svět se otočil rázem vzhůru,
   bolest větší jak vesmír a horší, než mor,
   tišil zpěvák na kůru.

R:
```

MARGITA JAREK NOHAVICA

```
 Emi          Ami  Emi              Hmi   C
1. Točí se, točí kolo dokola a až nás smrtka zavolá,
          G    Emi
   tak vytáhneme rance,
               Ami  Emi               Hmi   C
   sbalíme svý tělesný ostatky, srazíme podpatky
             G     Emi
   a potom dáme se do tance,
 Ami            H7 Emi              Hmi C
   tančí se tradičně gavotta na konci života,
               G   Emi
   na konci tohohle plesu,
                   Ami  Emi               Hmi C
   promiňte, že vám šlapu na nohu, já za to nemohu,
                G    Emi
   já tady vlastně ani nejsu.
   Ami                Emi
R: A krásná Margita, tanečnice smrti,
 Ami                Emi
   má svetr vzoru pepita a zadkem vrtí,
 Ami             G              D               Emi
   začíná maškarní ples, kams' to vlez', kams' to vlez',
           H7              Emi
   kams' to vlez', kams' to vlez'?
2. Nějakej dobrák stáhnul roletu, na tomhle parketu
   je vidět jenom na půl metru,
   tváře se ztrácejí v šerosvitu, každý hledí na Margitu
   v pepitovým svetru,
   kapelník pozvednul taktovku, vytáhnul aktovku
   a v ní měl nějaký noty,
   tváře se točí v tombole, někdo si sedí za stolem,
   jiný se na parketu potí.
R:
3. Pokojská v šest přijde do práce, provětrá matrace,
   pod lůžkem najde zlatou minci,
   děvenka dole v recepci čte si o antikoncepci
   a přemýšlí o krásným princi,
   šatnářce v šatně zbyly dvě vesty, no to je neštěstí,
   a co když přijde ráno kontrola,
   hodiny ukazují čtyři nula nula, ručička se hnula,
   vše se točí dokola.
R:
```

MARION LEE GREENHORNS

```
   C                                G
1. Když hodiny v nálevně odbily šest a půl,
   C                                 Ami
   vjela četnická patrola na hospodský dvůr,
   C                               G
   zaprášení, znavení řeč vedli při čaji,
   C                                          Ami
   že po stopách psance v šeru k horám spěchají,
   F            C            F         C
   a když potom rum jim jazyk více rozvázal
   F           C            Ami
   a měsíc jim cestu k lesům bíle ukázal,
   F         C         F            C
   netušili, že o cíli jejich cesty ví
   F             C          Ami
   i hostinské dcera, ta malá Marion Lee.
2. Ví moc dobře, kde se skrývá ten, co ji má rád,
   tak se s koněm vytratí a chce ho varovat,
   oči zrudlé horečkou, v ústech jak na poušti
   a jeho prst unaveně leží na spoušti,
   kde jeskyni nad údolím halí mlžný šál,
   kam se občas jenom párek dingů zatoulal,
   tam se skrývá a jeho zrak slídí v okolí
   a jeho rty šeptají:"Tos' ty, Marion Lee?"
3. Když k půlnoci měsíc lesy stříbrem posypal,
   zas patrola svoje koně popohnala v cval,
   se zlověstnou tichostí se začínal ten hon,
   pak ukázal velitel:"Hej, támhle, to je on!",
   měsíc mu stín prodlužoval na vrcholku skal
   jeho širák zahlédli a plášť, co každý znal,
   i psancova koně všichni dobře poznali,
   netušili, že tím jezdcem je Marion Lee.
4. Honička se protahuje míli za mílí,
   jezdci jedou mlčenlivě, nikdo nestřílí,
   noc je tichá, pochmurná a vlhká jako hrob,
   za živého zajatce se platí dvojnásob,
   náskok se však nezkracuje, pořád svahem dál,
   vpředu černý širák a pod ním černý plášť vlál,
   podél zátok s bažinou míli za mílí
   odvádí je od úkrytu dál Marion Lee.
5. Když se k ránu mlha s tmou začala vytrácet,
   když už každý z koní znaven k zemi klonil hřbet,
   ujížděla dívka dál už nekryta tmou,
   za ní jezdci drmolící kletbu za kletbou,
   jeden zdvihl zbraň a střelil, zrak měl jako rys
   tak se v sedle sesmekla a spadla na převis,
   sundali jí širák z očí, když dojeli k ní,
   až teď všichni poznali malou Marion Lee.
6. Od těch dob má tahle pověst v kraji trvání,
   jak převlekem dívka psanci život zachrání,
   o něm nikdo z usedlíků neslyšel už víc,
   jediné, co lidé z hor k tomu chtějí říct,
   že prý, když je úplněk, noc bílá jako den,
   objeví se jezdec v černém plášti za kopcem,
   pravdu už se asi nikdo nikdy nedoví,
   možná, že to je duch statečné Marion Lee.
```

MARNIVÁ SESTŘENICE JIŘÍ SUCHÝ

```
 C                          G7
1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
                             C
   ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
             C7        F             Fmi
   vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
   C             A7         D7 G7 C
   a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
   že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
   nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
   nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
   tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
   když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
   nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
   a diví se světa kráse, jé-je-jé,
   vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
   a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.
```

MAROD NEDVĚDI

```
 G              C                    G
1. Zase mi píšeš, že v pátek vyjíždíte ven,
 Hmi        C           G
pozdravuj, že zas vynechám,
        C                       G
bílej svět bílejch stěn mě tu svírá,
   Hmi      C           G
vzpomínky sbírá, pozdravuj.
    D7                                        G
R: Až půjdeš kolem křížku u Čertový skály, vzpomínej,
    D7                              C            G
až večer škrtneš sirkou a kluci vstanou, vzpomínej,
když ti to vyjde.
2. Zase mi píšeš, že Káča spálila i čaj,
a v kempu někdo říznul stromm
vidíš, a já tu jako pecka tloustnu,
nechávám život na potom.
R:
```

MARTINA JAREK NOHAVICA / KAREL KRYL

```
                C
1. Na stole chléb a květina,
                Ami                 G
   v kuchyni stojí Martina a smaží ryby,
               Dmi
   přišel mi pásek zdaleka
             G                          C Dmi G
   a na něm píseň člověka, který mi chybí.
2. Cop jeho veršů rozplétám,
   zpívá mi o tom, proč je tam a proč ne tady,
   a někde dole pod slovy
   je ukryt akord mollový, a to mi vadí.
3. Dvacet let prošlo jako nic
   a on, jenž jezdil na koni, byl z koně shozen,
   vidím ho, jak jde za lesy,
   v maršálské torně nese si kyselý hrozen.
4. Vlkem je člověk člověku
   a zvony našich útěků varovně zvoní,
   to když se snáší hrozná tma
   chlap svoji hvězdu poznat má a rvát se pro ni.
       F              G            C            Ami
R: Je to jen dvě stě kilometrů, a možná ještě blíže,
       Dmi         G            C C7
   a zbývá už jen duše k proclení,
       F          G         C        Ami
   na politickém barometru setrvalá níže,
      Dmi          G           C
   a dokud trvá, svět se nezmění.
5. Dáti si sbohem s Martinou
   a pak se vydat za jinou, žil bych si v klidu,
   kašlal bych na ostnatý drát
   a nemusel bych poslouchat dělnickou třídu.
6. Zabořen v plyši Toyoty,
   vietnamky dal bych za boty koupené v Linci,
   smál bych se z Prahy relacím
   o tom, jak mě tam podplácí jidášskou mincí.
7. A k pátku bych si vyrazil
   tam, co se říká "Nacht-asyl", srovnat si faldy,
   kolt k celníkovu úžasu
   nosil bych nízko u pasu po vzoru Waldy.
8. Ve spolku místních kurtizán
   stal by se ze mne partyzán protestních songů,
   řešil bych problém naděje,
   zpíval o tom, jak špatně je v Grónsku či Kongu.
R:
       F              G            C
*: Je to jen dvě stě kilometrů, a možná ještě blíže ...
```

MARTINĚ V SEDMI PÁDECH KAREL KRYL

F C Ami
1. V obálce džbán a květina a list, v němž ptá se Martina,
G
jak chutná chleba,
(F) (G)
co jím, když země vymetám a proč jsem tady - a ne tam,
C G F
kde je mne třeba?
2. Smažím si vejce na špeku a, ač je očím do breku,
ústa se smějí,
když nad otázkou přemítám, proč nejsem tady ani tam,
kde prý mne chtějí.
3. Smět sedět vedle Martiny a píti suché Martini
k mokrému masu,
sotva bych asi uznával to, co jsem doma zpívával
za starých časů.
4. Ošlehán vichry větráků, měl bych už kolem metráku
tak, jak se sluší,
a kromě piva v žejdlíku měl bych i bachor z knedlíků
a tučnou duši.
C^7 F G C Ami
R: Ač je to jenom dvě stě kilometrů nebo ještě blíže
F G C C^7
a zbývá už jen duše k proclení,
F G C Ami
na politickém barometru setrvalá níže,
F G C G F
a dokud trvá, svět se nezmění.
5. Kdybych chtěl zajet k Martině, snad bych pak dělal v Martině
holoubky míru,
nebo bych bydlel v Záluží a doma z vody z kaluží
vyráběl síru.
6. A snad bych, věru, na to dbal a chodil řváti na fotbal -
- to kvůli hlasu,
v putyce zpíval s čundráky a rumem léčil mindráky
z absence pasu.
7. Kdybych chtěl líbat Martinu, dal bych svou páteř za třtinu,
ohnutou větrem,
trávil si život schůzemi a večer brblal v přízemí
nad Černým Petrem.
8. Nosil bych hesla v zástupu a třeba stavěl chalupu
a kradl cihly,
koupil bych láhev stoličné a z jedné sklínky hořčičné

bychom si přihli.

R:

9. Kdybych chtěl mluvit s Martinou, plet' bych si bukvy s latinou
a knutu s žezlem,
měnil bych pravdu ve lhaní, v častušku hudbu varhanní,
plet' dobro se zlem.

10. Dbal místo snění konzumu, nabádal děti k rozumu,
z prospěchu podlý,
žil pěkně vprostřed ohrady a zdobil okna, výklady
a vzýval modly.

11. Snad moh' bych najít v Martině přítele ve zlé hodině,
kdy člověk zoufá,
jenž uspí v stínu borovic a ví, že chlap chce skoro víc,
nežli si troufá.

12. Obalí trny sametem, v náruči skryje před světem,
horečku zchladí,
má cit i rozum člověčí a dá ti pocit bezpečí,
když všichni zradí.

R:

13. Svět dává nerad, Martino, zadarmo nebo lacino,
však poznáš s lety,
že čas i kámen rozhlodá a poušť když jednou zřídlo dá,
rozkvetou květy.

14. Až svět mne steskem obklopí, dám si tvou kytku do klopy,
jak kážou mravy,
po vzoru starých Habánů připiji vínem ze džbánu
na tvoje zdraví.

R:

R:

R:

MARUŠKA JAREK NOHAVICA

C Emi Ami G C Emi Ami G
1. Má milá, rozmilá Maruška je holka fest,
C Emi Ami G C Emi Ami G
ona chce černocha do lůžka, prý pašák jest,
F Fmi C Ami
černocha z Maroka anebo z Mali,
Dmi G C G
má drahá, divoká, brzy se spálíš,
C Emi Ami G C G C
do dne a do roka, říkám ti, stihne tě trest, protože
Dmi G C Dmi G C
v Sudánu neznají ochranu
Dmi G C Dmi G C
a kluci v Angole se milujou na stole
Dmi G C Dmi G C
a v Zambii milenky zabíjí
Dmi G C Dmi G C
a kluci v Zambezi maj' radši hovězí.
2. Má milá, rozmilá Maruška je holka fest,
ona chce mulata do lůžka, prý pašák jest,
mulata z Bornea anebo z Kuby,
má oči vzdorné a tohle ji zhubí,
říkám jí: do dne a do roka stihne tě trest, protože
v Pekingu neznají pettingu
a kluci v Šanghaji blbě to dělají
a v Laose se škrábou na nose
a milenci v Íránu při tom padají z divánu.
3. Má milá, rozmilá Maruška dala si říct,
teď chce jen našince do lůžka, nikoho víc,
našince z Moravy anebo z Beskyd,
každej tě unaví, bude ti hezky,
ten pravej z Moravy už šahá do nohavic, protože
v Ostravě milujem loudavě
a kluci v Petřvaldě na šachtě na haldě
a v Českém Těšíně čtyřikrát v hodině,
F C G C
v Havířově-Nové Město, tam udělají z tebe těsto.

MARY-JANE DEVÍTKA

```
        C
1. Moje Mary-Jane zas kotví v přístavu,
        G                           C          G
   včera po letech jsem slyšel zpívat racky nad hlavou,
        C
   teče kořalka a léčí únavu,
            G                              C           G
   holky jsou každým lokem hezčí, každej už vyhlíží tu svou.
2. Tak zase na pár hodin život podvedem,
   budem si hrát, že nejsme kmáni, co jim bída čouhá z bot,
   a když už víc než stáhnout plachty nesvedem,
   tak aspoň nebrečíme, to nám jenom z očí stříká pot.
            C
R: Co jsem se navztekal a nadřel
      F                    C          G          C
   v podpalubí mojí starý neposlušný holky dřevěný,
   balíky potrhanej plachet
          F                       G
   a kluci přes palubu hloupě ztracený,
         Dmi
   a hořký slzy bezmoci,
              F                        G
   to když se v bouřce kácel stožár poslední.
3. Moje Mary-Jane už není to, co dřív,
   už jenom vzpomíná na starý zlatý časy bláznivý,
   a tak si po těch letech říkám: žádnej div,
   že čím dál častěji mám chuť přistát, i když je vítr příznivý.
          C
R: Najdu si vás ve starý knajpě,
        F                     C G
   moji námořníci světem protřelí,
            C
   s cigárkem, pivem, pádlem v ruce,
          F                    G
   a jako vždycky marnotratně veselý,
          Dmi
   sednu si ve špinavým koutě
        F                        G C Ami G Ami E Ami
   a budu věřit, že ten večer neskončí.
```

MARY LOU NEZMAŘI

```
  C              F              C
1. Slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou,
                            Emi
   slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou,
        F     G      Ami       C           Ami
   jeho tóny sladce zní, zpívá píseň svatební,
  F                                C
   slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou.
2. Tvá matka slzy stírá, malá Mary Lou,
   tvá matka slzy stírá, malá Mary Lou,
   tvý šaty jsou jak sníh, jak jsou hebké na dlaních,
   tvá matka slzy stírá, malá Mary Lou.
3. Ženich vozem jede, malá Mary Lou,
   ženich vozem jede, malá Mary Lou,
   z plání vřesových už je slyšet jeho smích,
   ženich vozem jede, malá Mary Lou.
4. Proč najednou je ticho, malá Mary Lou,
   proč najednou je ticho, malá Mary Lou,
   co se stalo, kdo to ví, na pláni vřesový,
   proč najednou je ticho, malá Mary Lou.
5. Tam za velkou skálou, malá Mary Lou,
   tam za velkou skálou, malá Mary Lou,
   vůz najel na kámen, Billy spad' na černou zem
   tam za velkou skálou, malá Mary Lou.
6. Slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou,
   slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou,
   jeho tóny hořce zní, zpívá píseň pohřební,
                                   C C/H Ami Ami/G C C/H Ami Ami/G
   slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou.   C C/H Ami Ami/G Cmaj7
```

MASOPUST JAREK NOHAVICA

Emi **Ami**
1. Rozbitým oknem mi do pokoje fouká sníh jako mouka
C **Ami** **H^7**
na moje ruce skleslé v křesle závěje sněhu, už ani oheň,
Emi **Ami**
rozbitým oknem mi fouká do světnice fujavice,
C **Ami** **H^7**
smutek se dveřmi dere, pláči, můj kaskadére, nezapomeň!
Emi **Ami**
R$_1$: Vlaštovky ze stájí odlétly před rokem,
D^7 **G**
slepice kdákají ve sněhu hlubokém,
H^7 **Emi** **Ami**
zbloudilé kročeje roztáčí osudí,
D$^\#$dim(F) **H^7(E)**
pálenka zahřeje, samota zastudí.
R$_2$: Teplo je pokora, jabloně v ušance,
smrt štěká ze dvora, košile na brance
plápolá ve vichru, jenž vyvrátil mi plot,
proč nikdo nepřijel na masopustní hod?
Ami(Emi) **F(C)** **E(H^7)**
*: Nechali mě tak, nechali mě tak, nechali mě tak.
2. V rozbité lampě ani kapka petroleje, ruka se chvěje,
pod sněhem zamrzá mi, na stěnách pod tapetami choulí se švábi,
v rozbité lampě půlnoc bliká, rampouch je klika,
v ruce ulomí se, místo dechu průzračná pára, jsem slabý.
R$_1$:
R$_3$: Teplo je pokora a zima prokletí,
než srdce okorá a jaro odletí,
zimosráz kořeny zapouští,
jsem špatným žalobcem, viníkům odpouštím.
*:
*:
3. V rozbitém srdci ani špetka soli, jen trochu bolí,
když vločka z tváře skane, třpytný krystalek ledu
Emi
na uschlém stromě v opuštěném domě ...

MASOŽRAVÁ KYTKA VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
     G                          C7              G
1. [: Já měl jsem ženskou, a ta ženská mi pila krev, :]
          F# F E            A7
   [: já v noci nespal, zlý slova jsem šeptal
       D7                     G
      a furt se mnou lomcoval hněv. :]
2. [: Když jsem ji poznal, můj život se změnil v poušť, :]
   [: dýmka šla k čertu a moji sklenku
      zneucnil jablečnej mošt. :]
3. [: Zakoupil jsem květináč a kytku do něj zasadil, :]
   [: kytku masožravou, věčně nenažranou,
      a pak jsem ji něžně pohladil. :]
4. [: Každého rána pozoroval jsem ji, jestli nechátrá, :]
   [: já ji masem hostil, chroupala i kosti
      a občas jsem ji skočil pro játra. :]
5. [: Vosmýho března opatrně jsem ji na stůl položil, :]
   [: kytku masožravou, věčně nenažranou,
      a to jsem ji už týden nekrmil. :]
6. [: Moje ženská zjihla a nějak jí zvlhnul zrak, :]
   [: přičichla, jak voní, chramst a bylo po ní,
      a já si skočil za roh pro tabák. :]
7.[: Půjčím za pár babek všem chlapům trpícím, :]
  [: kytku masožravou, věčně nenažranou,
     a pak si dáme spolu sklenici. :]
```

MAŠKARY KAREL KRYL

```
        Emi             D       Emi
1. Ven z šedivých baráků vylezly maškary
   D                    Emi
   v ledovém jitru, v den po soudné noci,
                        D         Emi
   pět slaměných širáků, pět lahví Campari
   D                  Emi
   a nenávist v nitru co odznaky moci.
               D       Emi    D
   Jdou cvičení sloni a cvičení pávi,
      Emi      D       Emi     D
   pár cvičených koní a cvičené krávy,
       Emi     D       Emi    D
   jdou cvičení švábi a cvičené žáby,
       Emi     D       G         Ami
   jdou cvičení mroži, a za nimi s noži
   H7          Emi
   jdou cvičení lidé.
2. Mráz dohnal je k poklusu, plameny šlehají
   modře a zlatě jak žíravé růže,
   a na půlce globusu maškary čekají
   v přepestrém šatě a s bičíky z kůže.
   A cvičené krysy a volavčí pera
   a tak jako kdysi a tak jako včera,
   i dnešní den znova vždy bojí se slova
   a s dětskými vlčky zas točí se mlčky
   i cvičení lidé.
3. A maškary kynou vstříc divnému sněmu,
   zní do ticha hlasy, jež slyšet je všude,
   až soudné dny minou, že konec je všemu,
   jen na věčné časy že masopust bude.
   Jdou cvičení sloni a cvičení pávi,
   pár cvičených koní a cvičené krávy,
   jdou cvičení švábi a cvičené žáby,
   jdou cvičení mroži, a za nimi s noži
   dál jdou cvičení lidé ...
```

MAŠLIČKA ČERNÁ JAK NOC GREENHORNS

```
     D                  G   D
1. Tam ve městě nad řekou Temží
                     A
   jsem tesařem vyučenej,
     D
   kde lidi jak brouci se hemží,
     Emi        A       D
   mně každej den bejvalo hej.
2. Já chodil jsem večerním šerem
   a po ženskejch pokukoval,
   vtom najednou protějším směrem
   jde holka, že chtěl by ji král.
    D          G D
R: Ta záře jejich očí,
                         A
   jak měla by kouzelnou moc
    D              G  D
   a dlouhý vlasy jí poutá
    Emi      A         D
   mašlička černá jak noc.
3. A když jsme chodili spolu,
   nám do cesty připlet' se pán,
   má holka zrak sklopila dolů,
   pak na něj se koukla jak laň.
4. Když hodinky šlohla mu z vesty,
   jak já moh' je ve dlani mít,
   to konec byl společný cesty,
   hned polda mě za ruku chyt'.
5. Pak předved mě na městskej ouřad,
   kde starosta klidně mi řek':
   tak tady už nebudeš courat
   a za mořem přejde tě vztek.
6. Je daleko australská země,
   loď pluje sem sto jeden den,
   a nikdy už nepřijde ke mě
   ta mašlička, můj černej sen.
R:
```

MÁTA NEDVĚDI

```
          E
1. Zase mi někdo šlápnul na pravej prst,
   když chodím travou, dívám se i skrz,
                A
   třeba tu někdo může ležet, tak jako já,
                    E
   a povídat do nebe, na hranatý mraky se smát,
                     H
   to jsem moh' zůstat na Václavským náměstí,
                     E
   s lidma tlačit se, rvát.
2. Přese mě cestu vynechat by mohli jste snad,
   copak to koušeš, dej mi, taky mám hlad,
   to jak člověk nedělá nic, má stále chuť,
   teď například půjdu si lehnout a v sedm mě vzbuď,
   jé, ty jsi hodná, ten polštářek si vem,
   no, jsem přeci tramp.
     E7              A
R: Mám rád, když kousek jehličí si pod hlavu dám
                  E
   a na něj loňský listí z dubu sesbírám,
               F#
   a vedle ucha kousek máty z louky jsem vzal,
                  F#mi        H
   ještě kdyby tu hrál, někdo hrál.
3. To stačí si pak před spaním jen něco přát,
   až zatáhnou se víčka, přání bude se zdát,
   jau-jau, zas mi někdo šlápl na pravej prst,
   půjdu natrhat si bylinek plnou hrst,
   vezmu na obkládek, ze zbytku udělám pít,
   slonům prej chutná víc.
R: E A E H E E7
R:
        E
4.=1. + jau ...
```

MATTERHORN FEŠÁCI / MEL TILLIS

```
   G                    Emi
1. Vyšli ráno z Bernu, provázel je zvon,
    C                                G
   zkusit svoje štěstí, zdolat Matterhorn,
   Emi              G
   muži jako skála, jež vyzývá on,
   C                             G
   pevně rozhodnutí zdolat Matterhorn.
          Emi                  G
R: Matterhorn, hora, co ční k nebesům,
   C           G     C           G
   to je Matterhorn, to je Matterhorn.
2. Vrcholek je v mlze, těžko vidět cíl,
   pokouší se znovu, kdo má více sil,
   kolik jich tak stálo: buď já nebo on,
   v očích rozhodnutí zdolat Matterhorn.
R:
3. Kam vede lidská touha, proč chtějí stále výš,
   nedají se zastavit, mít k nebi trochu blíž,.
   kdyby jim štěstí přálo, pak skloní se i on,
   znovupokořený bílý Matterhorn.
      Ami        Emi
R: + bílý Matterhorn ...
```

MATURITNÍ PRÁCE Z ČESKÉHO JAZYKA JAREK NOHAVICA

```
    C          G                  Ami
*: Vážené lidičky, spočiňte chviličku,
                 G                    C
   čtete-li básničky, slyšte mou písničku,
                   G               Ami
   pro staré, pro mladé sepsaná tady je
                G            C
   stručná historie české poezie.
    C      G              Ami
1. Neruda Jan byl chytrý pán,
                G(E)            C (G)
   aby snad nezmokl, nosíval binokl,
            G              Ami
   stranil se dam, proto žil sám,
          E                Ami (G)
   chodíval pěšky, život měl těžký.
2. Naopak Hálek smutku byl dalek,
   ženský ho žraly, a tak je balil,
   za zpěvů slavíka z šatů je vysvlíkal,
   napsal pár básní, byl velmi krásný.
    C         G                Ami
R: Básníci - slavíci, píšící chlípníci,
           E               C   G
   tatíci s příjicí, ba i vy bez ní,
      C        G                  Ami
   s nadšením na líci smekám svou čepici,
             E                Ami G
   byli jste chlapíci, lvi převítězní.
3. Havlíček Borovský - to byl vůl obrovský,
   nedal si bacha na Bacha, třikrát měl zaracha,
   psal v rámci glasnosti petice, stížnosti
   a byl za odměnu vyslán do Brixenu.
4. Otokar Březina, ten se furt přepínal,
   pořád jen psal a málo spal,
   měl jednu služku, papír a tužku,
   služka se zlobila, tužka se zlomila.
R:
5. Vladimír Vašek choval se plaše,
   na poště seděl, z okna furt hleděl,
   nebyl moc do srandy ani na fešandy,
   nosíval papuče, vymyslel Bezruče.
6. Jaroslav Vrchlický, epicko-lyrický
   démon poetický skončil co profesor,
   byl velmi ploden, ženskou měl co den,
   Auguste Rodin byl jeho velký vzor.
R:
7. František Gellnerů byl přítel kellnerů,
   studoval baňu a kašlal na ňu,
   měl vlasy z rzi, byl velmi drzý,
   život bral hopem, všeho byl schopen.
8. Florian Miroslav měl mozol od oslav,
   vycházel se všemi, nemaje problémy,
   říkali mu Mirek, napsal sto sbírek,
   stoprvní nestih', což bylo štěstí.
R:
```

MÁVÁTKA JAREK NOHAVICA

Ami
1. Už třicet let chodím po světě
Dmi G C E
a ten svět furt a furt se stejně točí.
Ami
Já budu klidně smát se, budu veselý,
G E Ami E
jenom mi vydloubněte oči.
Neviděl bych vypasené páprdy,
tisíce let a stále titíž.
Když něco prohnilého v státě zasmrdí,
říkají: Ty snad něco cítíš?
Dmi G C E
Říkají mi dobráci v Rudém právu:
Dmi G C E
Není tak zle, jen, chlapče, zvedni hlavu!
Ami Dmi Ami E Ami E
R: Dejte mi do rukou mávátko a řekněte, jak volat "Sláva!",
Ami Dmi Ami E Ami
já už si najdu ten správný směr a budu mávat, mávat, mávat.
2. Můj soused odvedle je farář v kostele,
moc príma kluk, jenže často hledí k nebi.
Já jaksi nemám v nebi žádné přátele
a bůh, ten pro mě nikdy nebyl.
Čtu jenom básně těch, kteří už zemřeli
a ten svět furt a furt se stejně točí.
Já budu klidně smát se, budu veselý,
jenom mi vydloubněte oči.
Říkají mi dobráci u koryta:
Není tak zle, to jenom doba je složitá!
R:
3. Okresní inspektor Vlček má vilu, dům a byt,
takové nic, a jak si krásně žije.
Já musel sedm roků bez koupelny žít,
proto ať žije anarchie.
Když tátu vyhodili, máma brečela,
že nedokázal převléct vlastní kabát,
a to mám někde na dně duše docela,
třeste se, trůny knížat a hrabat.
Říkají mi dobráci za koryty:
Není tak zle, ovšem musíte pochopiti ... , já zpívám:
E Ami E Ami E Ami
R: + mávat, mávat, mávat, mávat!

MÁVEJ, STŮJ COP / B. LUNSFORD, S. WISEMAN

```
        G
R: Tak sbohem, já zpívám "mávej, stůj",
         C                      G
   nechoď se mnou, já nejsem už tvůj,
                                          Emi
   teď po krk mám tvojí krásy, schovej se, déšť ti vlasy
     G     D       G
   smáčí, mávej, stůj.
1. Snad dvěstě let já s tebou musím žít,
   vařit, prát a házet hnůj,
   říkáš: skoč nakoupit, já v salón krásy musím jít,
   tak co děláš, nekoukej, nestůj.
R:
2. Když k zrcadlu mě někdy pustíš, s hrůzou zjistím,
   že přes hlavu jak klisna voprať mám,
   tak tohle teda ne, jdi k čertu, už tě nechci mít
   a nevím, kam dál pospíchám.
R:
         G                                  Emi
R: + teď po krk mám tvojí krásy, schovej se, déšť ti vlasy
       G     D   F   G     D       G
     smáčí, mávej, smáčí, mávej, stůj.
```

MAY DAY FOLKLOK

```
              G       D            G
1. Z ranveje stoupáme na křídlech přání,
            C    C/H     D
   každý si může cokoli přát,
             G           D        G
   v hospodě za dveřmi s nápisem "páni"
                C             C/H       D
   všichni jsme nechali svůj bláhovej strach.
            Emi              Hmi
*: Ručičky přístrojů pomalu stoupaj',
           C                D
   ještě chvíli, a začneme hrát,
            Emi             Hmi
   oblaka v rytmu s námi se houpaj',
            C                    D
   hlediště pod náma jak by šlo spát.
    G                Emi
R: May Day, voláme, May Day,
              Ami                        D
   nadobro ztraceni jsme v modravých dálkách,
    G                Emi
   May Day, voláme, May Day,
              Ami               D
   slunce se vpaluje nám pod obočí,
    G                Emi
   May Day, voláme, May Day,
        Ami              D
   pár not na čistých stránkách,
    G                Emi
   May Day, voláme, May Day,
            Ami       D
   dokud se vítr neotočí.
2. Pomalu po kapkách čas se nám krátí,
   dole jsme zapomněli padáky vzít,
   těžko někdo z nás zpátky se vrátí,
   konečně máme, co chtěli jsme mít.
*:
R:
R:
```

MAY-DAY VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
 G           D
1. Letíme spolu do bouřky,
                   G
   mraky jsou černý nad krajinou,
                     D
   dva náhodní piloti bez zkoušky,
                   G
   co hledají slunko nad Floridou,
    C
   začíná peklo, ztrácíme výšku,
    G                  D
   kompas se zbláznil, zasměj se, smíšku,
       G                 D              G
   no tohle nám příbuzní určitě neprominou,
    C                        G
   May-Day, kontrole na zemi May-Day,
                   D              G
   tohle nám příbuzní určitě neprominou.
2. Na startu šampaňský z pohárů,
   nikdo nás předem nevaroval,
   a padáky někde v hangáru,
   kdo by je taky potřeboval,
   z modrého nebe hledíme dolů,
   ještě je krásně, ještě jsme spolu,
   než první náraz letadlem zalomcoval,
   May-Day, kontrole na zemi May-Day,
   než první náraz letadlem zalomcoval.
3. Zmizely naše úsměvy,
   jsme jako dráty pod napětím,
   za jedný vbouře dospělí,
   v jediný bouři bez obětí,
   kam jsme to chtěli, co na tom sejde,
   do vašich sluchátek křičíme May-Day,
   že jedna posádka ke slunci nedoletí,
   [: May-Day, kontrole na zemi May-Day,
      že jedna posádka ke slunci nedoletí ... :]
```

MAYOVKY NEDVĚDI

Dmi
1. Dávno už v polích ztichnul pokřik vran,
měsíční záře, vločky poletují tu a tam,
Gmi
to jednou večer přišla paní Zima
Dmi **Ami** **Dmi**
pozeptat se, co a jak se mám.
2. Dřevěný teplo voní po trámech,
nechal jsem vodu ohřát na čaj, na grog na kamnech,
pak v rohu u skleničky začal jsem si zpívat
o tom, jak dřív bylo líp.
Dmi **F**
R: Asi už stárnu nebo hloupnu snad,
C **Gmi**
já jsem měl mayovky a Wolkera rád,
Dmi **F**
a než jsem šel s holkou, řek' jsem stokrát snad,
C **Gmi** **A**
jak je mi milá, něžná, hezká, a jak bych chtěl ji mít rád.
3. Najednou všechno se to zvrtlo tak,
na pramen žába sedla a na helmy černej pták,
a já si myslím,
že na tenhle podivnej svět asi nepatřím.
4. Jen ta má Sázava mi občas vrátí chuť se smát,
někdy se zastaví tam přítel, děvče, kamarád,
pak v rohu u skleničky zpíváme si o tom,
jak dřív bylo líp.
R:
5.=1.

MEDVĚDI NEVĚDÍ IVAN MLÁDEK

```
   Ami     Dmi     Ami        E
1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj' zbraně,
   Ami         Dmi       Ami      E           Ami E Ami
   až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
   tůristé zajisté rozutíkají se po lese.
   G                         C
R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
      G                C
   a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
   G                      C          C7
   medvědi je v městě vymění za zlaťáky,
   F        Fdim  C       Ami     Dmi  G   C
   za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.
```

MĚSTO MĚST VLASTA REDL

```
  C
1. Až mi bude nejhůř
     G4SUS
   A všichni řeknou že jsem lhář
  Bb
   Vrátím se domů
            F              F
   Ať se mi smějou kde mám svatozář
  C C/Bb C/A C
   Ó..........
     F
   A pronajmu svůj dům
            C7              A      A7
   Nač pořád všem prorokům hlavy plést
         C    C
   Město měst

2. Až se jednou vrátím
   Tvůj trestní rejstřík vybílím
   Zaplatím co mi dlužíš
   A snad i budu pár dní opilý
   To jak z očí všech tvých žen
   Budu pít kolik jen mohu snést
   Město měst
3. Až se jednou zeptáš
   Proč nám tváře už tak nekvetou
   Vyberu konto
   A najdu hernu s ruletou
   A tu noc nepůjdeme spát
   A jako dřív budem hrát o svou čest
   Město měst
```

MĚSTO S PĚTI VĚŽEMI SPIRITUÁL KVINTET

*: Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a věží má pět,
C7 F C/G G C F C G
pět má město věží, haleluja.
C
R: Ten, kdo chce uvěřit, věří,
G
ten, kdo chce uvěřit, věří,
C F C
ten, kdo chce uvěřit, věří,
C7 F C/G G C F C G7
pět má město věží, haleluja.
G C
2. Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
G
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
C
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
C7 F C/G G C F C G7
pět má město věží, haleluja.
R:
3. Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.
4. Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.
R:

METRO JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
 Ami          E7                    Ami
1. Metro já mám rád, v něm nikdy netísním se,
                   Dmi   G7    C
   po chodbách tam zní ta dávná píseň,
    A7         Dmi                 Ami
   [: ve veliký sbor se její refrén slévá:
              E7                 Ami
      stůjte zprava, procházejte zleva. :]
2. Ach, disciplíno, jak mám tě rád,
   vpravo stojí ti, kdo chtějí stát,
   [: a ten, kdo chce jít, kupředu jít,
      musí na levé straně být. :]
```

Mexiko Miroslav Paleček & Michael Janík

```
 Ami                  E
1. Já v Mexiku byl na montáži,
                          Ami
   já byl tam hlavně kvůli gáži.
                       E
   Dělal šupito presto pronto,
                    A
   aby doma narostlo konto.
            E              A
R: Mexiko, Mexiko, Mexiko, Mexiko,
            E              A
   Mexiko, Mexiko, Mexiko, Mexiko.
2. Hubenej jsem se domů vrátil,
   v Mexiku živej jsem byl z keksů,
   nevěrnou ženu nejdřív zmlátil
   a potom spěchal do Tuzexu.
R:
3. V bance mi vodečetli daně,
   já montoval jsem z půlky na ně.
   Advokát ženy mý se rozhod',
   že půlku z půlky schlamstne rozvod.
R:
4. Kufry mi žena vyhodila do ulice,
   ze zbytků tý ubohý renty
   jako jedinej v republice
   já v bonech platím alimenty.
R:
```

METRO PRO KRTKY JAREK NOHAVICA

```
 G            C       D  G C D
1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,
 G          C     D  G C D
   na zahradě krtek vrtá,
   Emi         C           G
   drápy má jak vývrtky, ohoho,
  Ami         C     D      G C D
   vrtá metro pro krtky, ohoho.
2. Rrr ...
3. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
   smí se projet po trati, ohoho,
   od okurek po macešky, jé,
   dál už musí každý pěšky, jé.
4.=1. C D G C D G C D G C D G C D G
```

MICHELLE THE BEATLES

Fmi C^{+} Fmi^{7} Fmi^{6} C$^{\#}$maj^{7}/F C

F B^{b}mi^{7}

R$_{1}$: Michelle ma belle

D$^{\#}$ Ddim C

these are words that go together well

Hdim C

my Michelle.

R$_{2}$: Michelle ma belle

sont les mots qui vont tres bien ensemble

tres bien ensemble.

Fmi

1. I love you I love you I love you

G$^{\#}$7sus

that's all I want to say

C^{7}sus Fmi

until I find a way

C^{+} Fmi^{7} Fmi^{6} C$^{\#}$maj^{7}/F C

I will say the only words I know that you'll understand.

R$_{1}$:

R$_{2}$:

2. I need you I need you I need you

I need to make you see

oh what you mean to me

until I do I'm hoping you will know what I mean

I love you.

3. I want you I want you I want you

I think you know by now

I'll get to you somehow.

Until I do I'm telling you so you'll understand.

R$_{1}$:

C^{+} Fmi^{7} Fmi^{6} C$^{\#}$maj^{7}/F C

R$_{2}$: + I will say the only words I know that you'll understand

F

my Michelle ...

MIKYMAUZ JAREK NOHAVICA

```
    Ami                G                    F
1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,
             E              Dmi       E
   zda-li to ještě tluče, zda-li mám ještě štěstí,
    Ami               G                  F
   nebo je po mně a já mám voskované boty,
            E             Dmi      E      Ami
   ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.
2. Není co, není jak, není proč, není kam,
   není s kým, není o čem, každý je v době sám,
   vyzáblý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
   a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.
    E       F         Dmi       E
R: Zapínám telefon - záznamník cizích citů,
                     F         Dmi     E
   špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
      Dmi               G7
   jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
    C                     E
   měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
    Ami        Ami/G F E Ami
   rána bych zrušil.
3. Dobrý muž v rádiu pouští Čikoreu,
   opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
   ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
   růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.
4. Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
   pomalu vychládají naše důlky na posteli,
   všechno se halí v šeru, čí to bylo vinou,
   že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.
R: Postele rozdělené na dva suverénní státy,
   ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
   ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
   že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
   dráty bych zrušil.
5. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
   kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
   kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
   bdění je bolest bez slastného umrtvení.
6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísle,
   usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
   opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
   na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.
R: Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
   káva je vypita a není žádná do zásoby,
   věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
   a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou,
   máslo bych zrušil.
7. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
   jak špionážní družice letící nad planetou,
   svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
   dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.
8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
   kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
   všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
   jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.
R: Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
   hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
   jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
   měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
   lásku bych zrušil.
9.=1.
10.=1.
```

MÍLE WALDEMAR MATUŠKA / BOB DYLAN

```
 C      F         C
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
                F        G
   jdou trávou i úbočím skal,
   C          F        C         Ami
   jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
    C      F            G
   a já na všech s vámi stál,
   C        F         C
   proč ale blátem nás kázali vést
             F       G
   a špínou třísnili šat?
      F           G      C          Ami
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
       F        G           C
   ten vítr, co začal právě vát.
2. Míle a míle se táhnou těch cest
   a dál po nich zástupy jdou,
   kříže jsou bílé a lampičky hvězd
   jen váhavě svítí tmou,
   Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
   spí v hlíně těch práchnivých cest?
R:
3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
   i stéblo je záchranný pás,
   dejte mi flétnu a já budu hrát
   a zpívat a ptát se vás,
   proč jen se úděl tak rád mění v bič
   a proč že se má člověk bát.
R:
```

MILENCI V TEXASKÁCH (STARCI NA CHMELU)

C Ami F Ami G

1. Chodili spolu z čisté lásky a sedmnáct jim bylo let

C Ami F C B^b C

a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět,

F Emi Dmi D^7 G F $F^\#$ G

ten svět v nich ale viděl pásky, a jak by mohl nevidět,

C Ami F Ami G

vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.

2. A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů
ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů,
ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád,
tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati,
kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,

F Ami F Ami

kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí ...

MILENKY SLÁVEK JANOUŠEK / VÍTĚZSLAV NEZVAL

```
   C                                Fmaj7
1. Z vás, krásné ženy, šla by složit duha
        Dmi      G    C
   jak z extází, jak z extází,
                                   Fmaj7
   hle, sotva zašla jedna, je tu druhá,
     Dmi     G  C
   a odchází, a odchází.
    Ami                            Emi
R: Co chtěl jsem dáti tobě, dávám jiné,
       Dmi   G     C
   ty žárlivá, ty žárlivá,
                                 Fmaj7
   a Vltava se třpytí, zpívá, plyne
     Dmi   G   C
   a uplývá, a uplývá,
        Dmi F G C
   tadap ...
2. Z vás, ženy, šla by složit trikolóra:
   rty, oči, vlas, rty, oči, vlas,
   a kroky mizí v akustice dvora,
   tak jako čas, tak jako čas.
R: Co chtěl jsem dáti jiné, tobě nedám,
   a nikomu, a nikomu,
   však ta, již celé dny a noci hledám,
   jde do domu, jde do domu,
   tadap ...
3. A černý prapor na počest jí vlaje
   z mé ložnice, z mé ložnice,
   sto nových duh a nových barev hraje,
   pojď, svůdnice, pojď, svůdnice.
R: Má piková a lákající dámo,
   ó, Marie, ó, Marie,
   moje černé piáno hrá samo
   tvé árie, tvé árie,
   tadap ...
R: A z trikolóry zbyla černá stuha,
   cár rozbitý, cár rozbitý,
   jak zašla jedna, jako zašla druhá,
   zajdeš i ty, zajdeš i ty,
   tadap ...
```

MÍŇ ÚSPĚŠNÝ MUŽ POUTNÍCI

Emi
1. Žijeme v tísni, vyprodává se náš krám,
času málo a míň sil k milostným hrám,
Ami
děti nám rostou a přestávají nás znát,
Emi
a ty se zlobíš, když nemám z čeho brát,
Ami C Hmi Emi
tak mi, drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž,
Ami C Hmi Emi
a tak mi, drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž.
2. Jeden tvůj známý s novou dobou vydělal,
umí v tom chodit, vždy správný lidi znal,
když spolu mluvíme, dáváš mi ho za cíl,
bývám z toho vedle, někdy drží mě to dýl,
[: pak řeknu: drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž. :]
3. I mě je jasný, jak je dobrý prachy mít,
odmítám ovšem jenom pro ně žít.
Podívej, venku prší, vzduch voní a je tu máj,
vezmu si deštník, zajdu do hospody Ráj.
[: tam je skoro každej jak já neúspěšnej muž. :]
4. Žijeme v tísni, vyprodává se náš krám,
přesto, málo platný, stále chuť mám
žít jenom s tebou a s tvým věčným snem,
znamenat něco víc, být bohatá vem, kde vem,
tak mi, drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž,
a tak mi, drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž,
Ami C Hmi Emi
a tak mi, drahá, odpusť, že jsem.

MISSISSIPI RANGERS / R. SPARKS

C7 G
R: Dál, Mississipi, val se dál,
C7 G
líná řeko, val se dál,
H7 C A7
val se dál z Dixie, ať můžou lodě plout,
G Emi A7 D7 G
tak val dál svůj mocnej línej proud.
C7 G
1. Proudy týhle řeky dávno znám,
C7 G
klikatí se krajem jako šrám,
H7 C A7
ta mocná vodní čára má dlouhé vinutí, jó,
G Emi A7 D7 G
a tak se ženu denně k vyplutí.
R:
2. Snad sto let už mě nosí říční proud
a z parní lodi zdraví každej kout,
jo, Springfield a Memphis má spoustu krásnejch míst,
ale pravej život je až v New Orleans.
C7 G
R: Dál, Mississipi, val se dál,
C7 G
líná řeko, val se dál,
H7 C A7
val se dál z Dixie, ať můžou lodě plout,
G Emi A7 D7
tak val dál svůj mocnej línej,
G Emi A7 D7
dál svůj mocnej línej,
G Emi A7 D7 G
dál svůj mocnej línej proud,
G Emi A7 D7 G
tak val dál svůj mocnej línej proud.

MISSISSIPPI BLUES PACIFIK

```
    Ami                 Dmi
1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
    Ami       G           Ami
   kalhoty si o plot potrhal,
                        Dmi
   říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
    Ami           G          Ami
   na plácku rád košíkovou hrál,
     C                          F
   křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
   Dmi                          E
   až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
    Ami                      Dmi
   někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
          Ami        G          Ami
   nikdo neplakal a nikdo neprosil.
          C            Ami    F          G           C
R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
                        Ami    F          G          C  Ami
   Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.
2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
   na trubku chtěl ve smokingu hrát,
   v kapse nosil kudlu a knoflíkovej pluk,
   uměl se i policajtům smát,
   odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
   který věci jinejm patří a co sám může mít,
   že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
   netušil, a teď mu řeka zpívá blues.
R:
3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
   ve kterým mu táta sbohem dal,
   chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
   jako slepý na kolejích stál,
   nepochopí jeho oči, jak se může stát,
   jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
   jeho blues se naposledy řekou rozletí,
   kdo vyléčí rány, smaže prokletí.
R:
                  C            Ami
R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]
```

MÍSTA SAMSON

D Dmaj7
1. Místa za lesem blízko skal
D6 Dmaj7
má někdo blíž a někdo dál,
D Dmaj7
místa, co hledal s hejny vran,
D6 Dmaj7
kam buďto s partou, nebo sám chodíval,
Emi7 A7 D
jak běží čas, tak v každém z nás ty místa čekají.
Emi A7
R: Možná už dnes, možná už zítra
D Emi7/A
vyrazí cestou někam k horám,
D Emi7
aby zas vítr slyšel foukat po kopcích,
D Emi7
aby svou tvář nastavil vodám,
G D C A7
omyl z duše hřích,
D Emi7
aby, až sejde dolů k polím,
D Emi7
aby mu víru v lidi nepopálil mráz,
D Emi7
aby všem křivdám, který bolí,
G D C A7 D
nedal nikdy hlas, nikdy víc.
2. Uštváni hradbou pohledů,
zalito srdce do ledu,
jak by je stvořil Andersen,
má každej z nás jako zlý sen
pár sousedů,
a proto snad je z duše rád, že místa čekají.
R:

MISTŘE BURIANE, DÍKY ZA TEN SVĚT GREENHORNS

```
      Ami                                                E
1. Vy jste byl první průvodce, co se mnou chodil stezkou Mohykánů,
                                                       Ami
   po tajuplných ostrovech, kde patnáctiletých je říše kapitánů,
                                                 A7          Dmi
   vy jste znal plachty škunerů, co brázdí moře, dokud vítr vane,
    G                                                        C
   i sníh a led a bobří hráz, kde plání sviští trapperovy saně,
  Ami                                                   Dmi
   mokasínů stopy v písku nad jezerem, které od vás známe,
    G                                                C
   ty obrázky já dodnes vidím, díky za sny, mistře Buriane!
2. Jak dým se táhne z táborů, kde písek zlátne a ruch heren kypí,
   opuštěnou prérií, kde zbyly kostry indiánských teepee,
   vy jste znal ohně stopařů pod Bílou skálou, když noc k lesům padá,
   i hřívy černých mustangů, co víří písek Llana Estacada,
   ty obrázky mi dodnes září, jako kdyby měly zlatý rám,
   na stezky snů a rudých tváří já se zase nocí vydávám.
3. Stín eskymáckých kajaků, když navrací se z lovů k svému iglů,
   i džungli dávných pralesů, kde svítí oči šavlozubých tygrů,
   vy jste měl klíčky klukovství, co otvírají dobrodružná vrátka,
   tak na loveckých výpravách jsme díky vám nepřicházeli zkrátka,
   a život letí jako člun z březové kůry k ohni, který plane,
   my stárnem, však sny nestárnou, tak díky za ně, mistře Buriane!
4. A tak si myslím, že vy pořád u věčného ohně někde v kruhu
   sedíte a posloucháte příběhy svých malovaných druhů,
   co mají čapky z kožešin a jejich oči ostře hledí do dálky
   zpod pestrých čelenek pošitých barevnými korálky,
   do jejich tichých vět koluje mezi vámi kalumet,
   tak díky, mistře Buriane, díky za ten svět!
```

MLADIČKÁ BÁSNÍŘKA JAREK NOHAVICA

```
   G                  Hmi              Emi D
1. Mladičká básnířka s korálky nad kotníky
   G                  Hmi         Emi D
   bouchala na dvířka paláce poetiky,
              G               Hmi               Emi
   s někým se vyspala, nikomu nedala,láska jako hobby,
   Cmi                D             G           Hmi Emi D
   pak o tom napsala blues na čtyři doby, ho ho hó.
2. Své srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
   ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
   plná tragiky, plná mystiky, plná spleenu,
   pak jí to otiskli v jednom magazínu, ho ho hó.
3. Býval a viděna v malém baru u rozhlasu,
   od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
   trochu se napila, trochu se opil na účet redaktora
   a týden nato byla hvězdou Mikrofóra, ho ho hó.
4. Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
   ráno se budila vedle záchodové mísy,
   životem potřísněná, můzou políbená, plná zázraků
   a pak ji vyhodili z gymplu a hned nato i z baráku, ho ho hó.
5. Ve třetím měsíci dostala chuť na jahody,
   ale básníci-tatíci nepomýšlej' na rozvody,
   cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,
   tak o tom napsala sonet, a ten byl ze života.
   G                  Hmi Emi D
*: Ach, mladé básnířky,
   G               Hmi Emi D
   vy mladé básnířky,
   G                Hmi Emi D       G
   jó, mladé básnířky,        básnířky ...
```

MLADÝ WALTER ASONANCE

```
      Dmi              C    Dmi          C      Dmi
1. Když nádvořím chladný vítr vál a sténal na hradbách,
                       C     Dmi               C      Dmi
   král stejně tak, jako každý rok, na svůj dvůr hosty zval,
     F               C               Dmi        Ami
   královna s lordy na hradbách své hosty vyhlíží,
        Dmi           C       Dmi               C    Dmi
   když údolím hrabě Walter Stuart s družinou přijíždí.
2. Před ním šest jezdců komořích a šest jezdců za ním,
   plášť jeho, zlatem zářící, ho před větrem chrání,
   jeho kůň zlatou hřívu má i postroj na bocích,
   s ním letí, rychlejší než vítr, v podkovách stříbrných.
3. Tu jeden prohnaný lord vstal a ke královně praví:
   "Řekněte, paní, z jezdců těch kdo nejhezčí má tvář?"
   "Já viděla jsem rytíře i lordy slavných jmen,
   však hrabě Stuart je nejkrásnější z mužů, co shlédla jsem."
4. Vtom vykřikl žárlivý král a hněv mu z tváře planul:
   "I kdyby stokrát hezčí byl, však pozná, kdo je král!
   Já nejsem hrabě či rytíř jen, leč král, co vládne všem,
   a přede mnou skloní hlavu každý přes celou skotskou zem!"
5. Nic vysvětlení královny hněv králův neutiší,
   a pro těch pár slov z jejich úst teď Stuart zemřít musí,
   už spoutali ho na nohou, jak králův příkaz byl,
   a do temné ho vrhli věže, by se na smrt připravil.
6. "Já městem Sterling jezdíval, když zvonů hlas jím zněl,
   však nikdy tím městem nejel jsem, bych na nohou pouta měl,
   já městem Sterling jezdil jsem už dvacet dlouhých let,
   však nikdy tím městem nejel jsem, bych nevrátil se zpět."
7. Ten večer na popravčím vrchu Sir Walter Stuart stál,
   přivedli k němu jeho koně a strakatého psa,
   pak spatřil ještě ženu svou, i synka, který spal,
   než kat tam na popravčím vrchu rozsudek vykonal.
```

MLÝNY SPIRITUÁL KVINTET

```
        G
R: [: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
        C                           G
      slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
                                 H7        Emi
      já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
      C D G      D      C
      otáčí, otáčí, otáčí. :]
             G           C           G
1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
         C7                 G
   melou bez výhod a melou stejně všem,
               C           G
   melou doleva jen a melou doprava,
         A                        D
   melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
       G    C          G
   melou otrokáře, melou otroky,
        C                     G
   melou na minuty, na hodiny, na roky,
        H7                  Emi    C
   melou pomalu a jistě, ale melou včas,
         G     D7      G
   já už slyším jejich hlas.
R:
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
   pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
   to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
   já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
   ty mlýny čekají někde za námi,
   až zdola zazní naše volání,
   až zazní jeden lidský hlas:
   no tak už melte, je čas!
R:
```

MNĚ TO MŮŽEŠ ŘÍCT PEPA STREICHL / PETE SEEGER

```
      G
R: [: Co tě dnes učili ve škole,
                    D7                G
     mně to můžeš říct, mně to můžeš říct. :]
   C                    G
1. Říkali, že Washington nikdy nelhal,
   C                G
   říkali, že vojáci málokdy umíraj',
   C                          G
   učil jsem se, že je každý svobodný,
   C              G           D
   učitel to ví, toho za to platí,
   G                                        D    G
   to nám dnes říkali ve škole, to jsem se dnes učil.
R:
2. Říkali, že naše vláda pořád sílí,
   má vždycky pravdu a nikdy se nemýlí,
   že naši vůdci jsou nejlepší lidé,
   znovu a znovu že je zvolíme,
   to nám dnes říkali ve škole, to jsem se dnes učil.
```

MOBILIZACE PAVEL DOBEŠ / JAROSLAV JEŽEK

```
     C        F        C
1. Dovolej' mi, pane generále,
             G          C G C
   abych je uctivě pozdravil
                F         C
   a z eventuelní války nenadálé
               G         C G C
   abych se jim předem omluvil,
       F                C
   kdyby zítra namísto snídaně
     G             C G
   začalo se mobilizovat,
       C          F          C
   těžko bych moh' kráčet odhodlaně
             G       C G C
   do války se zaangažovat.
2. Museli by nejdřív přemluvit mou ženu,
   kdybych se jí od snídaně zved',
   nerada mě pouští do terénu,
   to bych se bál vrátit z války domů zpět,
   co by tomu řekli moji kluci,
   kdybysem se válce věnoval,
   vždycky jsem měl tisíc výmluv, hergot kruci,
   než abych si s nimi na vojáky hrál.
3. Co by tomu řeklo moje zdraví,
   to když se zkazí, už se nespraví,
   vždyť i na klinikách lékaři když slaví,
   tak připíjejí hlavně na zdraví,
   co by řek' můj nadřízený z práce,
   ten když mě pět minut nevidí,
   už to pozoruji ve obálce
   ztrátou výkonnostních prémií.
4. Co by řek' můj přítel z Marylandu,
   kdybych tam někde v Americe stanoval,
   často píše sice: přijeď o víkendu,
   ale s jakou by mě asi přivítal,
   těžko bych moh' kráčet odhodlaně
   a do války ruksak pakovat,
   kdyby zítra namísto snídaně
   začalo se mobilizovat.
5. Závěrem chci poníženě prosit,
   kdyby si chtěli najít jinou zábavu,
   u nás nemá kdo v kýblech maltu nosit
   v akci "Z" za novou Ostravu,
   venku by jim zčervenaly tváře,
   lid by na ně přestal hledět úkosem,
   já bych nyní nečuměl do kalamáře
   a žili bychom všichni rovnou za nosem.
```

MOC VYHLÍŽÍME VZHŮRU SAMSON

C D7
*1: Čím to, zdá se mi, i když žijem na zemi,
F Fmi C
s hlavou zdviženou moc vyhlížíme vzhůru.
*2: Když letní klekání nás pozve do strání,
svoje štěstí ryjem na stromovou kůru.

C Dmi7
1. Oklamáni lidmi bez citu,
Emi7 Dmi
které nezajímá, že jsi tu,
C Dmi7
a pro vlastní hloupost všechno kolem boří,
Emi Dmi7
doufat chce se nám, že na Zemi
Emi F
zbyde něco víc než kameny
E7 Ami Dmi7
nebo pouště, nad kterými slunce hoří,
F Fmi C
pouště, nad kterými slunce hoří.
C D7
R: Kam jdou ty davy uspěchaný, kam jdou na cesty nepoznaný,
F C
kam jdou, kde čas ztrácí,
Ami7 Dz7
svůj sen o výšce nad oblaky měl ten, kdo jako dítě taky
F C
sám chtěl výš než ptáci.
2. Uzavřeni v městech po léta
od míst, z nichž jsme rostli do světa,
našim dětem někde na dně duše schází,
když se v noci budí z polosnu,
námi směrovány do kosmu,
povídání babek o vodnících z mlází,
povídání o vodnících z mlází.
R: Kam jdou ty davy uspěchaný, kam jdou na cesty nepoznaný,
kam jdou, kde čas ztrácí,
zas výš, a zatím tady dole, kde jsou louky, lesy, pole,
tím hůř své dluhy splácí.
3.=2.
*1:

MODRÁ KNÍŽKA KAREL PLÍHAL / LUBOMÍR SCHNEIDER

G Gmaj^7 Ami^7 D^7

1. Celej svět je náhle beznadějně šedý,

Ami Ami/G$^\#$ Ami/G D^7

bloudím ulicemi zoufalý a bledý,

G Hmi^{7}5- E^7 Ami^7

všude vidím mládež odvedenou, veselou a bodrou,

C C$^\#$dim Ami^7 D^7

a jenom mně dali knížku modrou.

2. I ten Prouza, co se pomočívá denně,
spěchá oznámit tu šťastnou zprávu ženě,
Václav zase v Mikulovské opíjí se s tchánem,
už se vidí nejmíň kapitánem.

3. Všude v parcích vidím šťastné kamarády,
jak se seznamují s vojenskými řády,
mezi nima také Novák, no ten se skleněným okem,
zkouší chodit pořadovým krokem.

4. Podroušenej Viktor tančí s Hugem kankán,
Viktor bude spojař, Hugo zase tankán,
a ten Jarda, kterej nedokončil ani osmiletku,
hodil po mně láhví se zvoláním "zmetku!"

5. Nadarmo si říkám: Karle, nešil,
jenomže já se na tu vojnu tolik těšil,
marně u odvodu doktorovi obálku jsem dával,
prej mě nevezmou, že mají velkej nával.

6. Jak to vysvětlím své milované Blance,
ráda se chlubívala, že má chlapce brance,
máma bude brečet, táta rozdupe mi hračky,
už se, chudák, tolik těšil na odznáčky.

D^7 G

7.=1. + modrou, modrou ...

MODRAVÝ DÝM NEZMAŘI

```
          F             C
1. Modravý dým z cigaret stoupá,
           F          C
   za oknem mým nebe se houpá,
            G            F
   z plakátů cár po dešti zbyl,
         C            G C
   pomalu svítá, pomalu svítá.
    Ami   D7        G
R: Místo lampy večerní
    Ami   D7         G
   čekám, až se rozední
    Dmi G    E
   den loučení.
2. Čaj poslední v hrníčku míchám,
   na stěně stín, dnes nepospíchám,
   snad je to tím, že dnešní den
   pomalu svítá, pomalu svítá.
R:
R:
```

MODRÝ MĚSÍC RANGERS - PLAVCI

```
          G                     C
[: Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí,
     G                     F
   svítí na tvou lásku nevěrnou,
          G                     C
   na tvůj dům modrý měsíc stále svítí
       G           D          G
   tou svou kulatou zlatou lucernou.
        C                    G
   Dříve nežli spočítám hvězdy kolem měsíce,
        C                   G         F
   najdu tu, co nevadí jí, že nemám tisíce.
          G                     C
   Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí
      G           D          G
   a svítí na tvou lásku nevěrnou. :]
```

MOJA MAMKA JAREK NOHAVICA

```
   G                          Ami
1. Keď by ste to, moja mamka, věděli,
   D                    G
   jaký su já zarmúcený nad ženmi,
                             Ami
   ani by ste ve dne v noci nespali,
   G             D          G
   len byste mi frajárenku hladali.
2. Moja milá zadrímala, já som spal,
   volakdo mi zpod širáčkom pierko vzal.
   A to bylo z tej červenej fialky,
   škoda je tej zarmúcenej frajárky.
```

MOJE MALÁ VÁLKA JAREK NOHAVICA

Ami **Hmi$^{7}_{5}$-** **E^{7}** **Ami**

1. Do klopy jsem si vetkl rekrutské třepetálky
Hmi$^{7}_{5}$- **Cmaj^{7}** **H^{7}** **B^{b}maj^{7}**
a odcházím dnes večer do svojí malé války,
Fmaj^{7} **E^{7}** **Ami** **Fmaj^{7}**
ne, není vyhlášena patentem císařpána,
Cmaj^{7} **Hmi^{7}** **Dmi^{7}** **E^{7}**
jen ustoupit už nelze, jen ustoupit už nelze,
Ami **F** **E^{7}** **Ami**
jen ustoupit už nelze, když padne první rána.
2. Tamboři mého srdce do oslích kůží bijí
a ve mně šikují se korouhve kompanií,
já, pacifista lásky a věčný mírotvorce,
kreslím teď lebku s hnáty, kreslím teď lebku s hnáty,
kreslím teď lebku s hnáty pastelkou na praporce.
3. Velice moc se bojím, držte mi, prosím, palce,
poteče hodně krve v té mojí malé válce,
vzpomeňte na mě v dobrém, až přijdou zprávy z fronty,
já prostě odcházím jen, já prostě odcházím jen,
já prostě odcházím jen bránit své horizonty.
4. Bránit svůj kousek země, čtvrt čtverečního metru,
víc místa nezabírám v botách, čapce a svetru,
berou mi moje, moje, a proto dneska večer
jdu do své malé války, jdu do své malé války,
odcházím do své války, jdu proti mečům s mečem.

MOKRÝ DUŠE HOP TROP

```
    Ami       Emi       Ami
1. My seděli to zamračený ráno
               Emi          D
   u řeky, jen kousek za městem,
      F         C        Ami           G
   na obrácený lodi, u grogu, jak to chodí,
    Dmi        G            E7
   se vysmívali všedním starostem.
2. Ta kytara, co dal mi s sebou brácha,
   kterej říkal:"Moc ji nevomlať!",
   za všechny prachy stála, hlavně, že trochu hrála,
   ta překližková hrůza, laď jak laď!
    F            Bb           F
R: Partu cvoků, co maj' duši mokrou,
    Dmi          C           G
   život jednou do cesty mi dal,
        F                        C
   [: jsem rád, že to tak bylo, to se mu podařilo,
    Dmi              G        C     C7 E7
      sám bych si snad líp nevybral. :]
3. Na břehu kalný spěchající vody,
   kolem který vede stará trať,
   my zpívali a hráli jen vo tom, co jsme znali,
   a i když trochu falešně, tak ať!
      F            Bb           F
R: + partu cvoků, co maj' duši mokrou ...
```

MONIKA KAREL KRYL

C G^7 C G^7 C

C G

1. Jó, viděl jsem Moniku, seděla v lesíku nad přehradou,

F G C

vpletla si do vínku dva stvoly bojínku s kozí bradou,

F G

s půvabem andílka svlékla se do tílka,

C D^7 G

slunce jí osmahlo kůži,

C F

kdybych byl koňadra, sed' bych jí na ňadra,

G C

v zobáčku držel bych růži.

C F C F C

R: Moniko, Moniko, jsem jen tvůj, následuj,

G C

vím, kudy do pekla a s kým, padadada.

2. Hodina minula, Monika usnula u jezera,

voči si zakryla Vojnarkou vod Tyla - teda pardon, ta je vod Jiráska.

Tak znovu:

jó, hodina minula, Monika usnula u jezera,

dala si pod hlavu zánovní Krútňavu vod Cikkera - teda vod Suchoně,

kdybych byl brhlíkem, stal bych se zvrhlíkem,

co nečte Sartra ni Prousta,

s hrdostí vlastence sed' bych jí do věnce,

v zobáčku držel bych chrousta.

C G C

R: + vím, kudy do pekla a s kým, padadada,

G C

vím, kudy do pekla a s kým ...

MONIKA JAREK NOHAVICA

A^{add9} A$^{add9/F}$
1. Všechny, které jsem kdy líbal,
Hmi^{7} E^{7}
mají už muže a spoustu dětí,
A^{add9} A$^{add9/F}$
někde stala se chyba,
Hmi^{7} E^{7}
kdo za to může, že mám v koši smetí.
A^{add9}
R: Moniko, už si tě nevzpomínám,
Hmi^{7} E^{7}
Moniko, došli jsme každý jinam,
A^{add9} D^{add9}
Moniko v sukýnkách nad kolena,
A^{add9} Ddim
Moniko, znám tě jen podle jména,
A^{add9} D
Moniko, uhasl uhlík žáru,
A^{add9} D^{add9} A^{add9}
Moniko, v šest večer v minibaru.
2. Kočár s růžovými pentlemi
projíždí městem, zase je zima,
pojď, budem se živit písněmi,
prodáme srdce s bolestma svśma.
D A
*: Před hlavní poštou křižují se všechny cesty,
E^{7} A
v trafice prodávají pohlednice
D A
a v rámci svého srdce každý hledá kousek štěstí,
G E^{7}
pro sebe nejvíce.
3. Všechno chtěl jsem to jinak,
lásku v první osobě, byla tak daleko,
podej mi sklenici vína,
zpívám o sobě, jsem vejce na měkko.
R: Moniko, už si tě nevzpomínám,
Mášo, došli jsme každý jinam,
Jitko v sukýnkách nad kolena,
Martino, znám tě jen podle jména,
lásky, uhasl uhlík žáru,
lásky mé, v šest večer v minibaru.

MONOLOGY KAREL KRYL

Dmi B^{b7} A

Dmi B^{b7} A^{7} Dmi

1. Do čtverce patia stín padá mezi slova,

F C Dmi

mlčíme ty i já, pak promluvíme znova,

Gmi C Dmi B^{b7}

život je prožitý a v rohu mlčí běsi,

Dmi B^{b7} A A^{7}(Dmi)

mluvíme já i ty, a nerozumíme si.

2. Zšeřelou krajinou jde žebrák žití mého,

já myslím na jinou, ty myslíš na jiného,

zraněný pária a pýcha baronesy,

mluvíme ty i já, a nerozumíme si.

C

R: Dva u jednoho stolu nad vázou s květinami,

Gmi Dmi

dvě písně, lhané v mollu - dvě lodi mezi krami,

B^{b} Dmi

a slina z dračí tlamy ve sklínce alkoholu,

B^{b} A

tím více jsme tu sami, čím déle jsme tu spolu,

Dmi B^{b7} Gmi A A^{7} Dmi B^{b7} Gmi A A^{7}(Dmi$^{7}_{6}$)

ta da da ...

3. Za řevem diskoték a světa,kde se vraždí,

jsme blízko na dotek, a přece oba za zdí,

myslíce na city, jež byly kdysi kdesi,

mluvíme já i ty, a nerozumíme si.

4. Za slovy slova jdou a nevydají větu,

pod tlící hromadou nedarovaných květů,

dekretů na byty a dýchaného smogu

mlčíme já i ty v dvojitém monologu.

R: Jen slina z dračí tlamy ve sklínce alkoholu,

tak neskonale sami, tak nekonečně spolu,

dva u jednoho stolu, dvě lodi mezi krami,

je předaleko k molu a temno nad vodami,

ta da da ...

MONTER BLUES VLASTA REDL

```
     Ami                    D
1. Jó, taky jsem hrával tyhle výškové práce,
   C       E        Ami E
   to není žádná opera,
   Ami            D
   celý den viset jak na oprátce,
   C                    E
   tak voní chleba montéra.
            F     F/E         Dmi   G
R: Montuju potrubí, mosty a přehrady,
                      C     C/H        C/Bb A7
   málokdy (sotva kdy) upadám do téhle nálady,
             Dmi             G
   když nepomáhá vodka ani džus.
2. Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
   a zestárla dřív, než dospěla,
   a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
   i kolem křížů kostela.
R:
3. Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
   jak dlouho to k tobě putuje,
   ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
   protože prostě to tu je.
R: Montuju potrubí, mosty a přehrady,
   jen občas upadám do téhle nálady,
   když nezabírá vodka ani džus,
     C                                            E
   tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já zahraju blues.
            Ami                            D
*: Nedělej na mě ty psí oči, já znám tu Stairway do nebe,
               Ami                          A7
   mě už dnes těžko přeochočíš, tohle fakt není pro tebe.
               F    F/E         Dmi          G
R: Znám taky blues pána, co se toulá světem sám,
                C    C/H            C/Bb     A7
   blues čtyř stěn, žen, prázdna, které objímám,
                 Dmi                  G
   blues, které dávno už musím umět hrát.
4. Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
   a kolem nich místní šumaře,
   od sloupu k sloupu jim natahuju struny
   na krásné modré kytaře.
R: Montuju potrubí, á ...,
             Dmi             E    Ami
   když nepomáhá vodka ani džus, hm ...
```

MONTGOMERY

D **G** **Emi**
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, *smáčel vlasy,*
A7 **D**
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
G **Emi**
kde jsou zbytky tvojí krásy, *tvojí krásy,*
A7 **D**
to ví dneska snad jen Bůh.
D **G** **Emi**
R: Z celé jižní eskadrony, *eskadrony*
A7 **D**
nezbyl ani jeden muž,
G **Emi**
v Montgomery bijou zvony, *bijou zvony,*
A7 **D**
déšť ti smejvá ze rtů rúž.
2. Na kopečku v prachu cesty, *v prachu cesty*
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, *od nevěsty,*
ale ruka leží dál.
R:
3. Tvář má zšedivělou strachem, *no vážně strachem,*
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem, *stéká prachem,*
déšť mu slepil vlas jak jíl.
R:
4. Déšť ti šeptá jeho jméno, *jeho jméno,*
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, *víc než život,*
to ti nikdy nepoví.
R:

MORITURI TE SALUTANT KAREL KRYL

Emi D Ami Emi
1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
G Ami D^7 G
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami D G H
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi D Emi D Emi D(-)
a pírka touhy z křídel Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
D
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D^7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Emi D^7
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Emi D Emi D Emi H^7(-)
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
R:

MORYTÁT O ŘEZNÍKU PEROUTKOVI PACIFIK

G D7 G
1. Na Zderaze bydlel řezník, jmenoval se Peroutka,
D7 G
vedle v domě bydlel zase oficiál Metelka,
C
Peroutkova manželka Irena,
G A D7
krásná žena, pohledná, nevěrná,
G D7 G
oficiál Metelka jen po jejím těle toužil.
2. Sváděla ho na pavlači, zrovna prádlo věšela,
a správcová toho domu do řeznictví běžela,
Peroutka vzal největší sekeru:
"Potrestám tu bezbožnou nevěru,"
hnal to po třech schodech hákem, jak pospíchal nahoru.
3. Přistihnul je na pavlači, vedle necek jak stáli,
nevěděli, kdo sem kráčí, něco si povídali,
Metelka jí koukal do výstřihu,
předstíral, že pojídá koblihu,
Peroutka to všechno viděl, krve v něm nedořezal.
4. Useknul jim voboum hlavu, eště voči vydloubal,
a s rukama krvavýma potichu modlit se jal,
položil i svou hlavu na špalek,
usek' mu ji řeznickej pacholek,
tak tam v krvi na pavlači ležej' těla bezhlavý.
5. Ve špitále Na Františku hlavy jim zas přišili,
teď přijde ten velkej vomyl, co voni netušili:
ve špitále hlavy si popletli,
jak tam byly v márnici useklý,
Peroutkovi dali hlavu oficiála Metelky.
6. Jen Irena byla stejná, poněvadž byla žena,
a pak z toho, co se stalo, nedobře naložená,
když Peroutku s Metelkou viděla,
hrůzou padla, pak do vody skočila,
její tělo už nenašli, a tak došla odplaty.
7. Poučení z toho plyne, poučení zásadní:
nad lékařskou vědu není, ta život vždy zachrání,
když vás doktor z krchova vytáhne,
zničíte se podruhý důkladně,
protože je vám to prostě osudem přisouzený.

MOŘSKÁ KRÁVA KAREL KRYL

C G7 C
Mám oči jako pomněnky a sluji mořská kráva,
G7 C
můj muž má býčí zarděnky a vystudoval práva,
F C D7 G
on nelíbá mě na řasy, ač po něžnosti prahnu,
C F G C
tak za dobrého počasí já tu a tam mu zahnu.
F C G C
Když převlékám si kostýmy, on křičí slovy sprostými,
F C G C
ta slova letí do éteru, když vyhrožuje jeseteru,
F C G C
s ním trávíváme babí jar a pojídáme kaviár
G C G C
a manžel říká:"Nejináč, udělám z něho zavináč."
G7 C
Mám modré oči, tlustý břich a tlustou trojitou bradu,
F C G C
já občas spáchám menší hřích, když poškrábu se vzadu,
F C D7 G
já skáču krokem gazelím až před pohřební ústav,
C F C G C
já vesele se otelím a můj syn bude Gustav.

MOŘSKÁ VÍLA PACIFIK

Ami Emi Ami C G C

1. Mořská víla usíná, vlny hladí pobřeží,

Dmi Emi

slunce oči klopí, v mokrém písku stopy

F G Ami

zmizí, až se sešeří.

2. Večernice vychází, s mořem tiše rozmlouvá,

staletí čas běží, vyzvánění z věží

pro toho, kdo vyplouvá.

Dmi G C Dmi E Ami

R: Včera, dnes a zítra zas lodi zrána vyplují,

Dmi G C Dmi E Ami

v očích dálek předobraz, touhy splétáš s nadějí,

Fmi C Fmi C

mořská víla přivábí němou písní vodních řas,

Dmi Ami Fmaj^{7} C

vůní kávy, hedvábí, kouzlem exotických krás.

3. Hoří svíce voskové pro ty, co dnes vyplují,

tajná síla díků, podle starých zvyků

světla po zdech čarují.

4. Mořská víla usíná, marné z dálky volání,

sbohem, kdo se bojí, u ní neobstojí

při jediném setkání.

R:

MOSTY NEZMAŘI

```
   Ami                        C
1. Tahle první zkouška našich mostů společných
   Dmi                      Ami F G
   základy má slabý, jak se zdá,
   Ami                    C
   do trávy tě unýst společností báječných,
   Dmi                      Ami G
   povodeň v nás zhasí oheň dřív.
             C G          F
R: Tak žijem dál, ať tráva hoří,
          Emi                        F G
   semínka ze tvých snů teď sbírám potají,
             C G          F
   slunce ať dál stíráš z tváří,
       Emi                          F Ami C G Ami C G Ami
   než rampouchy v nás zmrznou, roztají.
2. U Zdi nářků půlnoc klade věnce pohřební,
   stébla duší nechaj' trávu růst,
   z mostů zbyla lávka, z řeky potok za pár dní,
   drželi jsme, budem držet půst.
R:
3. Stébla trávy staví naše mosty společný,
   z břehu na břeh musíš přejít sám,
   převozník se opil létem, čas je zbytečný,
   potají tě přes most vodívám.
R:
```

MOTÝL PRAŽCE

G C Cmaj^7 C Cmaj^7

1. Roztáhla se síť a já poprvé tě spatřil,

G C Cmaj^7 C Cmaj^7

už jen o malou píď, a já k polapeným patřil,

Emi D G/H C

kamarád motýl mi pomoct chtěl,

Emi D G/H C

a já, bohužel,

G

slepé oči měl.

2. Stal jsem se trofejí a záplatou tvých slabostí,

mnozí tě už nechtějí, snůško zbytečných starostí,

a já ti pomoct chtěl,

však málo síly jsem asi měl,

vždyť jsem jen motýl,

C Cmaj^7 C Cmaj^7

vždyť jsem jen motýl,

G C D Emi C D Emi C D Emi C D Emi G

vždyť jsem jen motýl, á ...

MOU DOBROU ZPRÁVU HLÁSEJ SPIRITUÁL KVINTET

```
    D                          A                 D
R: Mou dobrou zprávu hlásej, vrátil se den, kdy písně zní,
                             G D       A    D
   mou dobrou zprávu hlásej, vítej čas vánoční.
R:
        A           D         A              D
1. Pojď úvozem i strání, teď vím už, kam se dát,
    A                      D Hmi G    D      A      D
   zář, hvězdná zář nás chrání   a v dálce slyším hrát, haleluja!
R:
2. Dál půjdem cestou známou, jít s námi každý smí,
   k té stáji kryté slámou, kde dítě malé spí, haleluja!
R:
R: Mou dobrou zprávu hlásej, vrátil se den, kdy písně zní,
                                                G D
   mou dobrou zprávu hlásej, tu zprávu vánoční.
      Město                  Hop trop
    D         A                   Hmi
1. Já město znal, kde končívala dráha,
               A     G      E     A
   a, jak se zdálo, končil taky svět,
           E        G        Hmi
   ulice prázdný, klikatý a šedý
               A          G            D
   jak život, kterej tady každej nějak ved'.
2. Tam někdo snad i studny přiotrávil,
   lidi se báli čistou vodu pít,
   lidi se báli čistou pravdu říkat
   a srdce doširoka otevřený mít.
     D         G                   F#mi
R: Pravda, ta bejvá jako utrženej vagón,
    Hmi       G         F#mi       Emi
   jednou se valí a už nejde zastavit,
    A      G                            F#mi
   dopadá bídně ten, kdo brzdit se ji snaží
    Hmi     F#mi              G        D
   nebo ji za jízdy chce z tratě vyhodit.
3. Já město znal, a není to tak dávno,
   kde už si řekli: dál tak nejde žít,
   kde už si řekli: nejde se jen dívat,
   jak někdo pokouší se pravdu oběsit.
      Hmi     F#mi              G        D
R: + nebo ji za jízdy chce z tratě vyhodit ...
```

MOUCHY KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)

```
   C
1. Nemám v lásce blanokřídlý hmyz,
                              A
   zvláště pak ne mouchy masařky,
   D        G           C            A
   sedávají na zvířecí, potom na lidské,
       D           G       C
   což není příliš hygienické.
2. Ve chlévech anebo v salónech,
   jako by se nechumelilo,
   bez výčitek svědomí vám toho nakladou
   s nejoptimičtější náladou.
3. Choďte s hlavou níž než futra dveří,
   dneska každý svoje mouchy má
   a každá moucha ze zahraničí anebo z domova
      D             G
   [: ví, že nejchutnější krev, :]
   D             G             D G C
   ví, že nejchutnější krev je volova.
```

MOŽNÁ KAREL PLÍHAL

A E F#mi D E A D E

1. Prý se občas někde zjeví, kdy a kde, to nikdo neví,

A E F#mi D E A

netuší to ani kněží, nenaprší, nenasněží.

E A D E F#mi E

R: Možná chodí ke mně časně ráno,

A D E F#mi E

to když mívám v duši rozestláno,

A E F#mi D E A D E

možná chodí po setmění, kdy už na nic vidět není.

R:

2. Jedna hvězda vyhasíná, o kus dál se rodí jiná,

cosi-kdesi za hvězdami, bojíme se doma sami.

R:
R:

MOŽNÁ UŽ NAPOSLED — VLASTA REDL

```
  D                 A7
1. Tak už jsi zase zpátky
  C           G
   To je teda síla
  D                A7
   Zase ty sladké hádky
  C                   G
   Kde jsi to vlastně byla
   Bb      C         Bb   A
   Uklidím hned svůj svět
     Bb      A      Bb
   A zadními vrátky projdem
              D   D
   Až do těch let

2. Zase si dáme pusu
   Až bude peří lítat
   A ráno v trolejbusu
   Nad Svitem bude svítat
   Snad je to všechno jen sen
   Tak se mi zdá
   Že jsem zas polapen

   Bb                A
3. Jistě se ti o mně zdálo
  G7
   Celé ty roky v dálce
   D               C
   Pamatuju si tak málo
  Bb
   0 té naší válce

4. Tak a jsme zase zpátky
   Kde už jsme spolu byli
   Povíme si pohádky
   Jak jsme bez sebe žili
   A uklidíme svůj svět
   Kdoví možná už naposled
```

MOŽNÁ, ŽE SE MÝLÍM JAREK NOHAVICA

```
     C                      Fadd9
1. Mám rozestláno na posteli pro hosty,
          C                  Fadd9
   zuby si čistím cizím zubním kartáčkem,
      C                Emi
   já, snůška zděděných vlastností
    F          Dmi    G
   a obyvatel planety Zem,
          F                    C
   bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
           Dmi                F                  C Fadd9 C Fadd9
   jsem tady na světě na krátký víkend na cestovní pas.
2. Pan farář nabízel mi věčný život,
   říkal: musíš, chlapče, přece v něco věřit,
   a já si dal nalačno jedno pivo
   a spatřil anděly, jimž pelichá peří,
   bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
   jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.
    C           F C            F C
*: Možná, že se mýlím, možná se mýlím,
            Emi          F         C
   snad mi to dojde léty, snad mi to dojde léty,
                     F C                    F C
   mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli,
           Emi             F                    C         Fadd9 C Fadd9
   a tak si zpívám, a tak se dívám, a tak si dávám do trumpety.
3. Jsou prý věci mezi nebem a zemí,
   já o nich nevím a možná měl bych vědět,
   já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,
   já nechtěl nikdy na trůnu sedět,
   bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,Í
   jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.
4. Vy, náčelníci dobrých mravů,
   líbezní darmopilové a marnojedky,
   proutkaři pohlaví a aranžéři davů,
   vy jste mi nebyli na svatbě za svědky,
   bláznivá Markéta, ta mi svědčila,
   že kdo vchází do světa, jako bys' vypustil motýla.
*:
5. V pokoji, kde jsem včera spal,
   vypnuli topení a topila krása,
   měli jsme na sobě jen flaušový šál
   a já jsem křičel, že láska je zásah,
   bláznivá Markéta ať nám zapěje,
   že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje,
   nic se neděje, nic se neděje ...
```

MRAVENČÍ KAREL PLÍHAL

D **F#mi** **H7** **Emi**

1. Nalámal se mraveneček, ví to všichni z obory,

A **F#7** **Hmi** **Emi** **A**

když se vracel z odpolední, našel flašku od Cory,

D **F#mi** **H7** **Emi**

potácí se po pěšině a příšerně falešně,

A **F#7** **Hmi** **Emi** **A** **D**

ale zato s gustem zpívá "Čerešničky, čerešne ..."

2. Nepřemejšlí, co se stane, až se domů navrátí,
neb' mravenci, jak je známo, nebývají ženatí,
potácí se po pěšině vyšlapanou cestičkou,
malinkatej mraveneček s takhle velkou opičkou.

3. Nalámal se mraveneček, ví to celá obora,
vidíte, a hned tu máme z mravenečka notora,
opustil své pracoviště, aby měl blíž ke sklence,
pak ho přejel parní válec na silnici do Bzence.

MRAZÍK NEDVĚDI

```
   Ami
1. Příroda se k spánku chystá,
   hnědne listí, zima jistá,
                              G            Ami
   přesto slyšíš na cestách tulácký písně hrát.
2. Svetr navíc, rána studí,
   když tě první mrazík vzbudí,
   teplej čaj, než rozhlédneš se, a zas o kousek dál.
             C                G
R: Tak jako vítr, trochu jak blázen,
             Dmi            Ami
   ženeš to nocí, ostatní spí,
            C             G
   nevidíš nebe, nevidíš na zem,
              F             Ami
   vidíš pár lidí, co pochopí.
3. Z poezie paneláků,
   šedejch zdí a metra vlaků
   na nádraží pospícháš, aby sis spravil chuť.
4. Když se mlhy v lese zvednou,
   známé tváře k ohni sednou,
   ze smutnýho Babylonu zbyde jenom suť.
R:
```

MRTVEJ SALOON POUTNÍCI

```
 G                        Ami  D                    G
1. Za zlatejch časů v Rich Town nádhernej saloon nám stál,
                        Ami  D                  G
   každej lump vejít se bál, šerif když u baru stál.
2. Od dob, co poslední chlap ztupil svůj krumpáč a pad',
   saloon, co zlatem byl živ, přestal bejt tím, co byl dřív.
3. Bejvaly tam rvačky zlý, teď vše jen chátrá a tlí,
   nic nezbylo z těch starejch dob, saloon je mrtvej jak hrob.
 G                 D            G   C        D       G   D
R: Saloone, saloone, jak rád bych šel, u baru znovu si poseděl,
 G        C         D         G   C         D        G
   nedočkám se, až tě někdo spraví, čas mně ukrádá zdraví.
4. Přes okna nevidíš ven, prach v noc tu proměnil den,
   piáno v rohu stojí, každej se zahrát bojí.
5. Pavouk si sítě spřádá, červotoč tam nestrádá,
   ve váze kvítko vadne, saloon už brzo spadne.
R:
6. Pa pa pa ...
7.=6.
8.=6.
```

MRTVEJ VLAK HOBOES

Ami **Dmi** **Ami**

1. Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,

Dmi **E7**

v semaforu místo lampy svítěj' kosti zkřížený,

Dmi **F** **E7**

pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,

Ami **Dmi** **Ami**

jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.

2. Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

Dmi **F7** **Ami** **Cdim**

R: Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,

Ami **Cdim** **E7** **Ami**

dálku máš přece rád, nasedat,

Dmi **F7** **Ami** **Cdim**

neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,

Ami **Cdim** **Ami**

chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.

3. V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nízkejch tunelech,
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnovej.

4. Jednou vlezeš pod vagón a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
ďábel veksl přehodí a šraňky zvedne za tebou.

Ami

R: + už jede vlak, už jede vlak ...

MRTVÝ VRABEC KAREL PLÍHAL / JOSEF KAINAR

[: C Edim F D#dim :]

C Edim F D#dim

1. Jenom trocha sazí a trocha peří,

C Edim F D#dim :]

na světě mi to nikdo neuvěří,

Cmaj7 F Edim C G+(-)

že tam ležel na nároží starý a mrtvý vrabec.

2. O červnových třešeních snad se mu zdálo,

když jsem nad ním stál, právě poprchalo,

a on tam ležel na nároží - starý a mrtvý vrabec.

F G#

*: Zatím dole v dancingu tři snědí páni v smokingu

C A7

hrají pro cizí vkus,

D7 D#dim

stesk jim voči zavírá, když kytarista zazpívá

G# G

svý nejnovější blues.

3.=1.

MŮJ BOURÁK ODJÍŽDÍ PRYČ GREENHORNS / J. C. FOGERTY

```
    G                      Emi
1. Na mě jsi, lásko, krátká, já mám zadní vrátka,
   C              G           D
   do těch můžeš klidně kopat, už tam není klíč,
     G                      Emi
   teď neřeknu ti "sbohem" a hned za prvním rohem,
   C      G         D         G
   tú-tú, můj bourák odjíždí pryč.
2. Já vypravím se k horám, ty postarej se o rám
   tý naší fotky poslední, a na tu vztekle syč,
   mně štastně svištěj' gumy, kdo umí, ten holt umí,
   tú-tú, můj bourák odjíždí pryč.
     D                      C           G
R: To, že to na mě hraješ, je vesta prastará,
            Emi        D
   zítřejším balíkem já pošlu Oscara,
   G                      Emi
   svět je plnej proměn, tak jedna-nula pro mě,
   C      G         D         G
   tú-tú, můj bourák odjíždí pryč.
R:
   A                      F#mi
3. Svět je plnej proměn, tak jedna-nula pro mě,
   D           A        E
   vem si ňáký sedativa nebo kvartýr znič,
     A                    F#mi
   teď vezmeme to zkrátka, když mám zadní vrátka,
   D      A         E         A
   tú-tú, můj bourák odjíždí pryč.
```

MŮJ BUMERANG SE NEVRACÍ GREENHORNS / DRAKE

```
          G                           C          G
1. V těch nehostinejch krajích, tam v poušti západní
                              C          G
   svolal si kmen náčelník na oheň poradní.
             G            C                    G
Rec: "Šéfe, hlásíme velké problémy s vaším synem Jackem."
     "S mým synem Jackem?"
        G                                    D
R: Můj bumerang se nevrací, ten bumerang lítací,
        G          C            G         D    G
   tím potupen je celý kmen, zbraň se mi nevrací.
2. Tak rozhodnutím starších Jack musel odejít
   a ve skalách za ležením jak malomocný žít.
3. Třikrát dorost' měsíc, když žil tam v ústraní,
   až navštívil ho kouzelník v kůži klokaní.
       G        C    D                 G
Rec: "Hele, poslyš, jednu věc bys měl vědět, hochu, s bumerangama       C
D                      G
     je to jako s mužskejma, některý se vracejí hned, jiný až po
flámu, podívej, už se vrací ... Jauvajs!"
R: Můj bumerang se vrací, ten bumerang lítací,
   už potupen není můj kmen, zbraň se mi navrací.
```

MŮJ DEN DEVÍTKA

G
1. Mezi prsty mi roky utíkaj',
C F C
proč blízko duše cítím někdy k ránu strach,
Ami G
vždyť v dlaních osudy hvězd stejně mám napsaný,
nad hlavou mi ptáci procitaj',
C F C
letí k jihu, vítr stírá z křídel prach,
Ami D
ten směr maj' tisíce cest, tisíckrát hledaný.
Emi C F C G
R: Dobře vím: teď někde procitá můj den,
Ami C F C G
já ještě spím, ale už cítím krev ve spáncích,
Emi C F C G
když začnem hrát, je to jak útěk za sluncem,
Ami C G
dám ti svůj hlas, ty mi svý slova dej.
2. Umím i pohladit a snít,
i ublížit, a dávat slovům správnej řád,
jen stále hledám tu zem, kam slunce odchází pít,
neumím kreslit mapy lží
a hodnejch tváří, na to si neumím hrát,
pohrobek sídlišť snad smí někdy i hrubě klít.
R:
3. Když vítr okno otvírá,
zdobí mě do mlhy, když podzim křídla rozpíná,
když buší do dláždění kyselej pražskej déšť,
jsem starší víc než o pár let,
čekat na jaro je pro mě těžší, než se zdá,
závidím tratím, že smí za sluncem na jih vést.
R:

MŮJ PES JAREK NOHAVICA

A E F#mi E D E A E F#mi E D E A E

A E F#mi E

1. Můj pes je gróf mezi psy,

A Hmi E

co chlup, to skvost, co zub, to hrouda zlata,

A E F#mi E

ocasem dělá elipsy,

D E A E

když vrčí na štěňata.

2. Můj pes je psem z Anglie,

po otci lord, po mámě lady,

hodný na hodné lidi je

a zlý je na obejdy.

D E A D E A

R: Můj pes má duši, čtyři nohy, ocas a uši,

D E A H E

chlupaté tělo, krásné, chytré, ale tvrdohlavé čelo,

D E A D E A

jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,

D E A Hmi E A

jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

3. Můj pes je psí prototyp,

on modelem být mohl psímu sousoší,

od pondělí do soboty

prolenoší.

4. Můj pes je rek - hrdina,

běda lumpovi, jenž by na práh šláp',

slupnut by byl jako malina,

á, ten chlap.

R: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,

pelech má u kredence, vysoké je inteligence,

jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,

jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

A E F#mi E A

*: My dog is dog number one yeah ...

MŮJ PŘÍTEL YETTI KAREL PLÍHAL / JIŘÍ ŽÁČEK

C B^b C B^b
1. Někdy mě v noci navštěvuje Yetti,
C B^b G
ve dne se nikdy neodváží blíž,
C B^b C B^b
tajemně voní dalekými světy,
C B^b G
ty o něm nevíš, ty už dávno spíš.
2. Prochází bytem, rádio ho vzruší,
z lampy má hrůzu, už ho dobře znám,
mlčíme spolu v esperantu duší,
někdy mám pocit, že jsem to já sám.
F G Ami G
R: Přišel sem pěšky nebo přijel drahou,
F G Ami G
možná jich světem bloudí mnohem víc,
C B^b C B^b
prohlíží si tě, voňavou a vlahou,
C B^b G
a potom teskně vyje na měsíc.
R:
3. Někdy mě v noci navštěvuje Yetti,
můj přítel Yetti u mě hledá skrýš,
vykouří se mnou dvě-tři cigarety
a zmizí do tmy, co ty o něm víš?

MUKO, MUČENKO JAREK NOHAVICA (ALEXANDER BLOK)

C F G C F G

C G Ami F G

[: Muko, mučenko, krásně rozkvítáš,

C

k smrti až, :]

F C

kudlu-kudličku polaskám, polaskám,

F c

ořech oříšku rozlouskám, rozlouskám,

F C G

buržujům vrabcům napráskám, napráskám

Ami G C G Ami G

pro svou milenou, nepřebolenou.

F

Dejž jí, ó, věčné odpočinutí, Pane ...

Napil jsem se vody Jarek Nohavica / Ludwig van Beethoven

Ami E Ami E Ami

Napil jsem se vody, je mi zle, starý kozle, dobře ti tak,

E Ami E Ami

voda ničí ledviny a dřeň a na žízeň je gruziňák,

C G Ami E

čtyři hvězdy, tři na flašce, jedna v hlavě, flaška v tašce,

Ami E Ami E Ami

cena velká, napil jsem se vody, je mi zle.

MUMIE SLÁVEK JANOUŠEK

```
    C                                Fmaj7
*: Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává,
            G                          C    Fmaj7 G
   divné skvrny kolem brady a neustálá únava,
         C                          Fmaj7
   tam, co se nosí řády, mě často píchává,
        G                        C  Fmaj7 G
   no prostě dohromady: žádná sláva.
    C      Fmaj7
1. Cítím, jak vysychám
    G                       C    Fmaj7 G
   mezi čtyřmi betonovými stěnami,
    C       Fmaj7
   já vím, že nejsem sám,
    G                                        C    Fmaj7 G
   ve vchodě jsem se o tom bavil s našimi ženami.
    Ami            Emi              Ami Emi
   Jedna na ukázku odhalila svoji pleť,
           Ami                Emi           Ami Emi
   řekla:"Tady tuhle vrásku, tu tam mám až teď,
      F           G                 Ami Emi
   ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii,
            F               G                        Ami  F G
   jen ti, co včas nasadí pleťovou masku, jenom ti přežijí."
    F             Ami       G
   Náš konec stejně nebude jiný,
     F            Ami         G
   stačí projít hrobku s kapucíny.
R: Tam stojí:
    Ami                 F           G
   To, co jste teď vy, byli jsme i my,
    Ami                 F        G    Fmaj7  G
   to, co jsme teď my, budete i vy - vysušení.
2. Cítím, jak vysychám,
   na duši kraba, srdce z betonu,
   já vím, že nejsem sám,
   v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
   Co kdybychom jednou na ukázku odhalili svoji tvář,
   odložili masku vedle na polštář,
   kolik by tu zbylo z nás okoralých mumií,
   jen ti, co vsadí na lásku, jenom ti přežijí.
   Malicherná vítězství prohry a viny,
   stačí projít hrobku s kapucíny.
R: Tam stojí:
   [: To, co jste teď vy, byli jsme i my,
      to, co jsme teď my, budete i vy :] - vysušení.
    C      Fmaj7
3. Cítím, jak ožívám,
   G                             C     Fmaj7
   oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám,
   G                             C     Fmaj7 G C
   oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám ...
```

MŮRA NEDVĚDI

```
   G                              C
1. Ve světlech nočních vlaků tu a tam
                        G
   mihne se můra nebo brouk
                           C
   a na poslední tuláky si výr
                        G
   na kraji lesa tajně houk'.
   D                                            G
R: Ve stříbrné řece ohně hasnou, jen měsíc v ní zbyl,
        D                                                G
   tak spát, ať ráno, až přijde den, můžem jít o trochu dýl.
2. Vždyť po ránu jsou cesty nejhezčí,
   tichý, jak když padá sníh,
   ty krok za krokem poznáváš den,
   štěstí a smůlu na dlaních.
R:
   G                      C
*: Ve světlech vlaků tu a tam ...
```

MUSÍŠ JÍT DÁL NEZMAŘI

```
            C             F     C              G   C
1. Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál,
                        F     C              F   G
   a když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál,
            C             C7           F           Fmi
   když už nemáš střechu nad hlavou a jenom kapsu děravou,
          C    F    C           G              C  F C G
   musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,
   jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,
   jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,
   musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,
   a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,
   jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,
   musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
4. Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít dál,
   anebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,
   jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,
   musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
               C    F   C
5.=1. + musíš jít, jít dál ....
```

MUZEUM JAREK NOHAVICA

```
 D                    A          Hmi
1. Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor
          G                  D       A7       D      A7
   je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,
  D                       A         Hmi
   chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,
                      G                        D      A7       D
   abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobytí,
 G                     D4sus        G           C
   pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou
              G
   a opájíš se představou, jaké to bude v ráji,
   D                        A           Hmi
   v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
                  G         D                  A7      D      A7
   sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
   složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
   můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
   dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně,
   a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil
   a volat:"Tutanchámon, vivat, vivat!" po egyptském kraji,
   v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
   sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
   ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
   na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
   nežli přijde někdo, abys šel už domů,
   ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,
   to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají,
   v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
   sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
4. Možná si k tobě někdo přisedne,
   a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egypťana Sinuheta,
   dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu,
   který tady klepe od počátku světa,
   nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až nebudem,
   jen navezená mrva v boží stáji,
   v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
   sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,
   pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
   a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
   pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty,
   v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
   kterou tam pro tebe už mají,
   v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
   sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
```

MUZIKANT MILOŠ DVOŘÁČEK

A Hmi A E A
1. Zdál se mi, má milá, jednou sen,
E F#mi E H E
zdál se mi, má milá, jednou sen,
A Hmi C#mi Hmi A E
žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
A Hmi A Hmi C#mi E
já jsem mašíroval pod oknem,
A Hmi C#mi Hmi A E
žes' přišla k nám, žes' přišla k nám,
A Hmi A E A
já jsem mašíroval pod oknem.

2. [: To nebyl, můj milej, žádnej sen, :]
[: já přišla k vám, já přišla k vám,
ty jsi byl na vojnu odveden. :]

3. [: Na vojnu do Hradce Králové, :]
[: tam prej na nás, tam prej na nás
šavlema blejskají Prajzové. :]

4. [: Tejden už v zákopu ležíme, :]
[: co přijde dál, co přijde dál,
kdy budem ládovat, nevíme. :]

5. [: Vtom se zved' větříček májovej, :]
[: od Prajza k nám, od Prajza k nám
přinesl papírek notovej. :]

6. [: Tak mě tu máš zase, má milá, :]
[: proč měl bych jít s Prajzem se bít,
když on je muzikant jako já. :]

MUZIKANTSKÉ VOLNO BOKOMARA

```
 D          Ami       G        D
Časem jste vybledly, lásky mé na dálku,
          Ami        G           A     D G D Ami C D
posílám proto k vám jen prázdnou obálku,
         Ami     G        D
je na ní adresa poslední hospody,
            Ami       G       D
kam jsem se usadil s kytarou na schody,
           Ami         G            D
budu si chvilku hrát, pouštět hlas po větru,
           Ami       G       A        D G D Ami C D
jenom tak nalehko v košili, bez svetru,
           Ami         G      D
dneska tu nechci hrát velkého umělce,
         Ami       G      A
beru si po letech poprvé volno,
            Ami       G       D
snad mezi štamgasty přiberou vetřelce,
            Ami    G          A   D G D Ami C D
co pivní sklenici rád zvedne kolmo.
```

MUŽ ZA ROHEM BOKOMARA

Emi

R: [: Já jsem muž za rohem s kyjem a parohem. :]

F#mi H A E

1. Podléhám únavě, tvářím se krotce,

F#mi H A E

když tančím po hlavě smutného chodce,

F#mi H A E

moc mě to nebaví, ale já musím

F#mi H A E

praštit ho do hlavy, aspoň to zkusím.

R:

2. O svůj kyj opřený za rohem čekám,
chodec je ztracený, jsem pal i secam,
ne, nemá naději, ani tu malou,
i když bych raději praštil svou starou.

3. Nadávám na paroh, že musím cuknout,
nemůžu zpozaroh ani si juknout,
nejdřív jdou parohy, pak teprv hlava,
těžko z té polohy kyjem se mává, mává, mává.

R:

R:

Emi A D Emi A D Emi A D Emi A D Emi

*: Na na na ...

MŮŽEM JÍT, MILÁ ASONANCE

```
          C     F    C          F              C
1. Krásný léto přichází, vlahým nocím den se vzdává,
          F       C C/H Ami           F       Dmi     F
   vítr v listí stromů spí, v tichých ránech slunce vstává.
         C    F     C        F            C
R: Můžem jít, milá, jít, ukrytou cestou v horách,
            F   C    Ami        F     Dmi   F
   k tajemstvím toulavým už nás modrá dálka volá.
         C    F     C
*: Můžem jít, milá, jít.
2. Tam, kde vítr trávu hladí, v modrých dálkách ptačích letů,
   dám ti, milá, do tvých vlasů všechny barvy lučních květů.
R:
*:
3. Když se ráno probouzíš, rosa z vlasů tvých se třpytí,
   ranní slunce vyšívá na nich krajky zlatou nití.
R:
R:
*:
```

MŮŽETE HÁDAT SPIRITUÁL KVINTET

```
                        A
1. Můžete hádat, který den nám seslán byl Pán,
                            E7            A
   můžete hádat, který den nám seslán byl Pán.
              D7                    A
R1: V prosinci první den, druhý den, dál, jedem dál,
            D7
    zkusíme pátý, šestý, devátý, a co desátý nebo tenhle,
    to je dvacátý, a co tenhle, určitě dvacátý pátý den,
                      E7             A
    ten den, ten den nám seslán byl Pán.
2. Pělo se ten den "glory" u jeslí, nám seslán byl Pán,
   pělo se ten den "glory" u jeslí, nám seslán byl Pán.
R2: Bylo to první den, druhý den, dál, jedem dál,
    zkusíme pátý, šestý, devátý, a co desátý nebo tenhle,
    to je dvacátý, a co tenhle, určitě dvacátý pátý den,
    ten den, ten den nám seslán byl Pán.
3. To bylo tenkrát slávy v Betlémě, nám seslán byl Pán,
   to bylo tenkrát slávy v Betlémě, nám seslán byl Pán.
R2:
4. Tak pojďte hádat, který den nám seslán byl Pán,
   tak pojďte hádat, který den nám seslán byl Pán.
       E7             A
R1: + nám seslán byl Pán ...
```

MY, ROČNÍK PADESÁTÝ TŘETÍ JAREK NOHAVICA

```
    Ami
1. My, ročník padesátý třetí, půjdem jako prví,
              Dmi          G          C
   vyfasujem bordel-atom, samopal a džem,
    Dmi        F    G            Ami
   pošumavský lesy zalijem svou krví,
    Dmi      E            Ami    E7   Ami
   nejhorší bude na tom, že nic nezmůžem.
2. Nikdo nic nezmůže, skončí to, a basta,
   na chodníku zbude po mém srdci stín.
   Byli lidi, byli, zůstala jen pasta,
   nebude už vinných a nebude už vin.
3. Zůstane jen díra, černá díra v nebi,
   poletíme kosmem, pomletí na prach.
   Člověk všehomíra, takovej tu nebyl,
   kámo, co jsme, to jsme, k čemu je ten strach.,4.=1.
```

MYS HORN ŽALMAN / JAROSLAV MATĚJŮ

G D/F# Ami
1. Až ti svíčka v srdci dohoří,
C Cmi G
odpluješ mi ve snu na mys Horn,
D/F# Ami
hlavu schovám na tvém pohoří
C D G
a zavolá mě z dálky zvon.
G C G Emi Ami G
R: Že se mi stýská doma pod velkou strání,
C G A Ami G
kradu květinám pel a stírám vrásky na rukou,
C G Emi Ami G
že se mi stýská, nejsi pohříchu k mání,
C G A Ami G
zase obeplouvám jak trosečník tvůj mys Horn.
2. Až ti víčka spadnou do noci,
zastaví se na tvém těle čas,
nebude nám dvěma pomoci,
ve vlnách se utopíme zas.
R:
3. Pak se ráno s někým probudíš
a nebude to právě on,
jako střela z lásky odletíš
ke mně do přístavu na mys Horn.
R:

MYSLÍM NA COLORADO COP / CH. CARSON, BILL MONROE

```
     G          G7        C                G
R: Myslím na Colorado, jak tenkrát jsem ti hrál
                                   D
   vo kolejích, vo cestách, vo náručích,
        G          G7       C             G
   vše je teď hlavou dolů, ňák utich' hukot kol,
                      D            G  C G
   zlo je dobré, dobro zlé, jako to blues.
     G           G7        C           G
1. Jediný, co zůstalo mi, je má hlava v dlaních,
                                  D
   naše láska že prej nikdy nezmizí,
       G             G7          C           G
   a ze slibů, cos' mi dala, zbyla jenom lež cizí,
                 D           G
   jediný, co zůstalo, je trápení.
R:
2. Pustilas' mě rychle k vodě, když jsem sám padnul na dno,
   tolik jsem tě potřeboval, vždyť ty to víš,
   ty sis našla novou lásku, novej dům a spaní,
   jediný, co zůstalo: hlava v dlaních.
          G             D            G
R: + zlo je dobré, dobro zlé, jako to blues ...
```

MYŠ KAREL PLÍHAL

Fmaj^{7} **Hmi**$^{7}_{5-}$ **Cmi**^{7} **D**^{9} **Gmi**^{7}

R: Vrátná z dívčích kolejí v klidu dole jí

Hmi$^{7}_{5-}$ **Gmi**^{7} **C**^{7}

a čte si starej Mladej svět,

Fmaj^{7} **Hmi**$^{7}_{5-}$ **Cmi**^{7} **D**^{9} **Gmi**^{7}

a právě o pár pater výš sedí velká myš

C^{7} **Fmaj**^{7}

u dveří dvěstě dvacet pět.

C **B**^{b}**maj**^{7} **C**

1. Jistá Věra Nováková šla se právě koupat,

B^{b}**maj**^{7} **C**

večer chce jít do vinárny slaný mandle chřoupat,

B^{b}**maj**^{7} **C**

u kasáren vyzvedne si desátníka Oldu,

B^{b}**maj**^{7} **C** **C**^{7}

protože je patnáctýho, a tudíž den žoldu.

R:

2. Konečně se dostávám ke vztahu Věry k myším,

Věra leze z koupelny, už ji křičet slyším,

Olda bude marně čekat na hysterku Věrku,

zamčela se s kámoškou na dvěstě dvacet čtverku.

R:

MYŠ NA KONCI LÉTA JAREK NOHAVICA

Ami E Ami

1. Všichni už spí, jenom my dva jsme vzhůru,
C G7 C E7
poslední dva v celém domě,
Dmi E Ami E
já dělám na papír literaturu
Dmi E F G C G
a ona kouká se po mně,
Dmi E Ami E
já dělám na papír literaturu
Dmi E Ami E Ami
a ona kouká se po mně.
2. Šedivá myš, zřejmě odněkud z polí,
je konec léta a začátek sklizně,
[: jenom si nemysli, ono to bolí,
když někdo kosou tě řízne. :]
3. Však já si nemyslím, kámoško v bídě,
klidně tu přenocuj, nějak se vejdem,
[: ráno se vzbudíš dřív, než někdo přijde
a večer se zase sejdem. :]
4. Budeme společně do noci škrábat,
ty svými zoubky, já perem,
[: nevadí, že máme jinačí kabát,
hlavní je, jak ten svět berem. :]
5. Je konec léta a mně přišlo líto,
že chodí po polích vrazi,
[: škodíš-li, neškodíš - kdo rozsoudí to,
a tak ti nabízím azyl. :]

MYŠ, TY A JÁ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

E H7 E A E
1. Běží myška po světnici, schovala se pod skříň,
H7 E A E
ty jsi z toho bledá v líci, já teď nevím, co s tím,
A E C#7
to byl fofr, jak jsi rychle stála na židli,
F#7 H7
až mám z toho těžkou hlavu, jak tě uklidním.
2. Sousedé si na ulici ťukaj' na čelo,
prej jsme voba na palici a je veselo,
stačí jedna malá myš, a ječíš fistulí,
myslím, že se ke mně večer strachy přitulíš.
3. Možná by to chtělo kočku, abys byla klidná,
kočka, ta má myšku v očku, zpod skříně ji wyndá,
jenže já si, milá, zlatá, nejsem dvakrát jist,
jestli by ta mrcha kočka nechtěla myš sníst.
4. Totiž: tahle potvůrka tu bydlí od dětství,
ještě než jsi za mnou přišla, mám ji pro štěstí,
sem-tam slupne kousek sýra a vůbec netuší,
kolik dívek díky ní jsem držel v náručí.
A E C#7
*: A teď, holka, neposlouchej, to jen pro pány:
F#7 H7 E
já tu nemám past na myši, ale na dámy,
H7 E A H7 E
já tu nemám past na myši, ale na dámy,
H7 E A H7 E
já tu nemám past na myši, ale na dámy,
H7 E A H7 E
já tu nemám past na myši, ale, ale na dámy ...

NA CO JSME BYLI TAK HRDÍ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
 C          F        C               F        G
1. Na co jsme byli tak hrdí a komu to hromadné "vivat!",
       (G)                C    F         G            C
   [: vždyť ještě špinavě studí pod kůží hloupoučkejch telat. :]
2. Pod střechou pravdy a lásky nenávist bydlí a lež
   [: a bratrstvo červený pracky a kdejaká krysa a veš. :]
3. Když Bohem vymejvaj' mozky, kážou mít na uzdě vzdor
   [: a pěkně v pokoře, bosky, a pěkně po kolenou. :]
4. To přichází rovnější z rovných se smíchem zaklapnout past,
   [: co se to stalo z mých hodných, věřil jsem, že vyšli z nás. :]
5. Do duše smutke mi prší, kde je ten veselej kraj,
   [: Psohlavci pod hlavu vlčí napsali "Zimmer frei". :]
6. Menší a menší jsme stádo, vlci to vědí, jdou blíž,
   je půlnoc a stačí tak málo, člověče, človíčku, víš,
   je půlnoc a stačí tak málo, Václave, pastýři, spíš?
```

NA CO, MOJA, MYSLÍŠ BOKOMARA

Dmi G C

1. Na co, moja, myslíš, když sa na mňa díváš,

Ami Dmi Bmaj^7 C Dmi

že ty pořád pláčeš, slzenky ukrýváš.

2. Myslím, kudy chodím, myslet nepřestanu,

že ty v poli padneš, samotná zostanu.

3. Mamka moja říká: dřív, než slunko zande,

ať ťa nevzpomínám, galána mi nande.

4. Jestli ty sa vydáš, veznu k sobě zrána,

na slámu položím dcerku kapitána.

5. Ten sa teho dozví, lítý boj požene,

až mi mou hlavičku [: kulička prožene ... :]

NA ČERVENÝ LISTINĚ ŽALMAN

```
          Dmi                C
1. Je to smutné, co zbylo z nás,
       Gmi         Gmi7         A
   papírové střely na kobercích lásky,
           Bb           G        C
   písně, které zněly, spolykaly pásky,
       F                     Bb
   kamarády přestavěly jako dům,
          Gmi                   Dmi C Gmi
   duše z betonu a patent na rozum.
    C          F              Bb F
R: Je to náš svět, po víně mládnem,
               Bb              F
   je to náš svět, nechcem a stárnem,
               Bb                      Dmi
   je to náš svět, když aspoň tělem vládnem,
               C                    Dmi  C Gmi
   je to náš svět, a stejně rukou mávnem.
2. Je to smutné, co zbylo z nás
   na červený listině hned vedle ptáků,
   po zvrácený hostině svět bez tuláků,
   někde hodně dole naše příjmení,
   to je pro člověka špatný znamení.
R:
3. Je to smutné, co zbylo z nás,
   kam se to schováváš dnes, človíčku - blázne,
   když Pravda nabídla paní Lži rámě,
   na který dálnici zůstal jsi stát
   a která holka dnes bude tě hřát.
R:
```

NA DIVADLE LADISLAV STRAKA

C F C F G7 C
1. Uteklo jenom pár let, co svlékli jsme klukovský šat,
F C F G7 C
dříve, než spočítá pět, už jsme se učili hrát
F G7 C G7
na malé scéně či výš, jaké kdo štěstí měl,
C F G7 F C
život nás do rolí obsadil většinou, jak sám chtěl.
2. Že malých rolí není, věřil snad každý z nás,
mít hlavu na učení chce to, a také prý čas,
tak jsme se učili text často až do rána,
před sebe hleděli s nadějí očima Cyrana.
3. Na hlavu rozpálenou někdy jsme dávali led,
jezdili na červenou a všechno chtěli mít hned,
někteří zatoužili sami svůj scénář psát,
s těma se rejža nemazlil, na menší scénu šli hrát.
4. Ten, kdo měl nesmělý hlas, dostával jen sem-tam štěk,
prázdno pak zůstalo v nás a v šatně rozlitej vztek,
na zdi už se mnohokrát vyměnil kalendář
a kompars dál chodí na portál hrdinům nastavit tvář.
5. Až z tváří pod líčidly dočista zmizela krev,
v duši, co v těle bydlí, pomalu odezněl zpěv,
zůstal jen němý klaun, který by s chutí řval:
"Zastavte svět, chci vystoupit!" - ten ale točí se dál ...

NA DLAŽBĚ PRAŽCE

```
   E
1. Seděla jsem jenom tak a dívala se kolem sebe,
   neuvidím-li tam něco, co mi tebe nepřipomíná:
   A                    D          E
   malej džbánek, na něm nápis "ty a já".
2. Zbývá mu jen sedm pater, než vyrobí malej kráter,
   na dlažbě se roztříští a napořád mi zapomenout dá
   na ta slova, co mě děsí, "ty a já",
   A          D                  E
   malej džbánek na kousky se rozpadá.
   C#mi A E C#mi A E
R: Ú tadap ...
3. Prázdný místo ve vitríně, každej si mě jako v kině,
   jako nahou holku v metru prohlíží,
   kam se schovat, teď se marně rozhlížím.
R:
   E
4. Seděla jsem jenom tak a dívala se kolem sebe,
   neuvidím-li tam něco, co mi tebe nepřipomíná:
   A          D E
   malej džbánek ...
```

NA DVOREČKU KAREL PLÍHAL

```
 D         Emi          D A7 D
Mezi domy na špinavým dvorečku
              Emi       D A7 D
sedím a mám čtyřicítku horečku,
 A          E             A  E A
malý děti plivou na mě z pavlačí,
D            Emi       D  A7 D
ani nevím, kdo mi oči zatlačí.
 G           A             D A7 D
Tahle píseň není zrovna z veselých,
 G            D             A E  A
naštěstí jde kámoš, v ruce nese líh,
 D         Emi         D  G D
napijem se a zajdeme k Andule,
             Emi        D  A7 D
teplota zas bude pěkně na nule.
```

NA DVOŘE DIVADLA JAREK NOHAVICA

```
 Hmi                F#            Hmi
Na dvoře divadla čteme Shakespeara,
                   F#        Hmi
na dvoře divadla Hamlet umírá,
               D              A   D
slunce je kulisák, staví nám kulisy,
                F#           Hmi
z okna nám nadává herec jakýsi.
                 F#            Hmi
Herec, který má pět let do penze
                       F#        Hmi
a Shakespeare dostává nové dimenze,
            D        A    D
není tu opony a ani publika,
                       A     D
tady se nekřičí a ani nevzlyká,
                            A    D
tady je nožem nůž a krev je krvavá,
             F#              Hmi
tady se miluje, tady se nadává.
                   F#          Hmi
Já sedím na klandru a ty na sudu
                    F#      Hmi
a každý hercem je svýho osudu,
               D               A  D
nechceme angažmá, čtvrtletní prémie,
                     F#          Hmi
křísíme Hamleta, který nás přežije.
                   F#          Hmi
Na dvoře divadla hrajeme divadlo,
                   F#          Hmi
na dvoře divadla hrajeme divadlo ...
```

NA HŘIBY POD KŘIBY PAVEL DOBEŠ

C F C
1. Něrad o tym zpivam, něrad o tym mluvim,
G C
jak sem zbiral hřiby tam, co je hotel Gruň.
F C
Kdyby se ta šlamastyka přihodila druhym,
G C D7 G C D7 G A Bb H
to bysem se řehtal upřimně jak kuň.
2. Mam šestnact roku dceru, ta ma jahodove gatě,
šminky od Diora a v hlavě Kuličky.
Od maleho fazola kličila ve vatě,
za pravdu mi datě, že to nějdě bez tyčky.
F C
R: Stačila by prosta sukova,
G C C7
aby děvča něbalancovalo,
F C
něpřišla by na hul vychova
D7 G
a němuselo se stať, co se stalo, carija,
C F C
něbyl bych se něchal vykyvať tak hlupě,
G C D7 G C D7 G A Bb H
kdybysem měl větši slovo v chalupě.
3. Aby mělo děvča též cosi z dovolene,
měl sem vymyšlene vytahnuť ju na hřiby.
Prvni jeji bylo, co si kdo na sebe veme,
a tu sem se dopustil školacke chyby.
R: Břuch mam jak naraznik z vagonu
a oblik' sem se jak na diskoteku,
podobně choďa lvi salonu -
- chlap nad chlapem dal by se do breku, carija,
kvuli pitomemu děcku sem pozbyl dobru pověsť všecku,
takovu sem měl šilenu pecku.
4. Přes kotary šli sme nahoru a dolu
s tu moju fazolu, kera všecko vi,
stokrat sem si v duchu nadal starych zviřat,
co se pasli v polu a něbyli to lvi.
R: Ze vzduchu hajny už po čuchu
ucitil v reviru naše spreje,
a tak mě tam načapal s děvuchu,
něborak, s flintu letěl zjistiť, co se děje, carija,
s tchořem pry se srazil, co se z lesa v hruze plazil,

aby drubež v kurniku prosil o azyl.

5. V tak debilni paradě se těžko vysvětluje,
za jakym učelem sem ju do lesa bral,
to se dobře hajnemu do děvčaťa duje,
že, byť ju, tak by mi tym prazdnym košem dal.

R: Určitě bysem se urazil,
kdyby mi to pravil kery iny,
v te větě bysem ho zarazil
a řeknul bych, že mi vali kliny do hlavy,
chytnul bych ho za kravat a pyskem o strom ani datel,
bo jak by mě chytnul rapel, tak bysem se chvěl.

6. Kdo z vas by chtěl hledať a najiť pěkne hřiby,
něsmi se bať trňa, haduv ani vos,
po kolenach musi prolezť všecky Křiby
a musi měť na to specialni nos.

R: Ze vzduchu musi už po čuchu
rozeznať satana od jedle bedle
a něsmi měť na nose poruchu,
to by byl v ten moment setsakra vedle, carija,
něrad o tym zpivam, něrad o tym mluvim,
něrad se tym chlubim, bo to ani něumim.

NA JEDNÉ LODI PLUJEM — JAREK NOHAVICA

Ami **Ami^7** **Dmi^6**
1. Na jedné lodi plujem, na jedné palubě,
G^7 **C** **E^7**
a i když neveslujem, voda nás sama nese,
Ami **Dmi^6**
na jedné lodi plujem vstříc stejné záhubě,
E^7 **Ami** **E^7** **Ami**
a mrtvé vyhazujem, a živým smějeme se.
Ami **Dmi**
R: Kapitán zpil se rumem, lodník leští sklíčka,
E^7 **Ami** **E^7** **Ami**
pasažéři blijí do moře přes zábradlí,
Dmi
a někde nad rozumem visí režná smyčka
E^7 **Ami** **E^7** **Ami**
pro ty, kdo ještě žijí, pro ty, kdo nevypadli.
2. Obzor je někde v dáli a loď má spoustu děr,
stokrát je zacpávali tesařští tovaryši,
obzor je někde v dáli, je těžké držet směr,
když ti, co se včera báli, dnes lodní deník píší.
R:
3. A krysy cení zuby svým křivým úsměvem,
tam dole v podpalubí jsou rády, že jsou rády,
a krysy cení zuby, ach, ksakru, čert je vem,
daleko do záhuby, dokud jsme ještě tady.
R: Pirátskou vlajku vzhůru a do zubů nože,
žralokům kus žrádla, ať mají něco k jídlu,
a bodnout do azuru, sídlíš-li tam, Bože,
pro tebe padla, teď my, teď my jdeme ke kormidlu ...

NA JEDNU NOTEČKU KAREL KRYL

```
                Ami
1. Jdu k vodě líčit na jelce, mám Škvoreckého Zbabělce
                                        Dmi
   a chléb a buřty v kabelce s kořalou sladkou.
                 E
   když slunce vstává v rumělce, zahlédnu metat kozelce
                                    Ami  E
   zasloužilého umělce s plesnivou bradkou.
                Ami
2. Když v tváři rumem zruměním, tu spokojím se s domněním:
                                        Dmi
   "Kozelce ladí s uměním jak šroubek s matkou!"
                               Ami
   Zní z láhve nota za notou, kabela zeje prázdnotou
            E                       Ami
   a já mám půdu pod botou poněkud vratkou,
         E       Ami E Ami
   padadadam padadam.
           Ami
3. Keď ide vlna za loďou, pijeme vodku s Voloďou
                                       Dmi
   a bratstvo našich národov sa takto tuží,
          E
   Voloďa býval barónom, teraz je z neho agronóm,
                                    Ami E
   má salaš hore nad Hronom a záhon ruží.
                Ami
4. Keď spieva sláčik primáša a čašník fľašu prináša,
                                        Dmi
   môj zrak s víziou sobáša zvlhne mi plačom,
             E                       Ami
   keď vraví:"Koniec košiarom! Predáme ovce mäsiarom!
            E                          Ami
   Je lepšie dať sa k žandárom, ako byť bačom!",
         E       Ami E Ami
   padadadam padadam.
             Ami
5. Když pluje loďka za loďkou, chutná mi voďka s Voloďkou,
                                        Dmi
   on rotným je, já piloťkou, bydlíme v tanku,
              E
   když měsíc svítí na Něvu jak cibulička v nálevu,
                                   Ami E
   jdem v maskovacím oděvu udělat banku.
            Ami
6. Plá nocí šarlat uhlíků, zní tlukot ran a slavíků
                                     Dmi
   a v bance ani rublíku, to kvůli manku,
                              Ami
   tu vezmem zavděk nálevnou vypijem vodku nelevnou
            E                     Ami
   a půjdem nocí barevnou užíti spánku,
         E       Ami E Ami
   padadadam padadam.
```

NA JEZEŘE BEZ ZLATÝCH RYB — VLASTA REDL

```
   C       F        C
1. Nehledám oheň co nepálí
  F                  A7
   Víš mě sny o tobě zahřejí
  F                       D7 F/G
   Jen když vedle mě spíš
     C       F          C
   A nehlídám tvé kroky z povzdálí
  F       A7      F      G     D7/C F G
   Usínám s nadějí že se neztratíš

   C      F        C
2. Nečekám zázraky na zemi
  F                    A7
   Ne že bych pohádkám nevěřil
  D7                    D    F
   Prostě nechci v nich hrát

     G   C        F
3. A tak nespěchám jdu krokem
     C
   A zdá se mi
  F                 A7
   Že žádné hodiny nezměří můj čas
      D7      G      F    F
   Co s tebou zůstal stát

4. So You Fish
   No another with wish
   Rozumíš?

  D7
5. Proč vlastně měl bych po tobě chtít
  A7                    F
   Další společná vítězství
                            D7   D7/C
   Když můžu prohrát všechno sám
```

NA JEZEŘE ZLATÝCH RYB — VLASTA REDL

```
        C
1. Už mi malý byl svět
          F
   Tak jsem chtěl na výlet

   Doma jsem řek`
         C
   Že budu zpátky co nevidět


2. Byl jsem chytrý kluk
               F
   Ale to už je nejspíš fuk

   Mám pocit že
             C
   Stejně jsem co se dalo splet`

          F
3. A ty jsi měla o mě strach
            B♭
   Už když mi šlo nač jsem sáh`
     G
   Tak nač teď brát
   C         F
   Jak žebrák na dluh rybí slib

        C
4. Nemám víc si co přát
           F
   Než že se dál budeš bát

   Že chytím i poslední
   C
   Ze zlatých ryb
```

NA KAMENI KÁMEN NEDVĚDI

```
        C
1. Jako suchej,starej strom,
         Fmaj7
   jako všeničící hrom,
             C
   jak v poli tráva
                                Fmaj7
   připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
       Ami      G      C
   a čím víc, tím líp se mám.
      Fmaj7
R: Budem o něco se rvát,
       Ami        G
   až tu nezůstane stát
           C
   na kameni kámen,
          Fmaj7
   a jestli není žádnej Bůh,
        Ami            G
   tak nás vezme země - vzduch,
           C
   no, a potom amen.
2. A to všechno proto jen,
   že pár pánů chce mít den
   bohatší králů,
   přes všechna slova, co z nich jdou,
   hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.
R:
3. Možná jen se mi to zdá,
   a po těžký noci přijde,
   přijde hezký ráno,
   jaký bude, nevím sám,
   taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.
R:
    C         Fmaj7 Ami G C
   Laj la laj ...
```

NA KONEČNÉ STANICI V PĚT SAMSON

Dmi A Dmi^{7} G

1. Na konečné stanici v pět autobus stál,

Gmi C Gdim/B^{b}

já vím, z dřív lásky jsem tam znával,

Dmi A Dmi^{7} G

na konečné stanici v pět autobus stál,

Gmi C Gdim/B^{b}

já vím, tam zrána bude nával,

Gmi^{7} C C^{7}

já vím, tam zrána bude nával.

F Fmaj^{7} Dmi F Gmi Gmi/F$^{\#}$

R: Jedinej den, jedinej sen na konečné nám z léta zbývá, **Gmi/F C^{7}**

Gmi Gmi/F$^{\#}$ Gmi^{7} C^{7} F Fmaj^{7}

vzpomínky na dny minulý, dneska vím, že to tak bývá, **Gmi^{7} C^{7}**

F Fmaj^{7} F^{7}

na konečné stanici v pět, i tak to stačí,

B^{b} B^{b}mi^{7}

projít se o kousíček dál, když jsme byli mladší,

F Fmaj^{7} Gmi^{7} C^{7} F A A^{7}

na konečné stanici v pět autobus stával, z dřív to znám, hej!

2. Vzpomenout smím, co je to let, kdy jsem tu hrál
svý blues všem holkám, co jsem znával,
kdyby tak šlo vrátit to zpět, říct bych si dal,
co s tím, no tak to radši zabal,
co s tím, no tak to radši zabal!

R:

NA KONEČNÉ TRAMVAJE KAREL PLÍHAL

F Fdim
1. Toulám se na konečný tramvaje,
Cmi^{6} B^{b}maj^{7}
kde jsi mě před půlrokem nechala.
C$^{\#7}$ C^{7} Dmi
Říká se: kdo uteče, vyhraje,
G^{7} C$^{\#7}$(A^{7}) C^{7}(A^{7})
a ty jsi navíc ještě někam nutně spěchala.
2. Nicméně doufám, že tu vystoupíš,
věřím, že tento zázrak stane se,
jen co se nalíčíš a nakoupíš,
jedna z těch tramvají tě ještě dneska donese.
Dmi B^{b}
R: Můra světlem zmámená
A^{7} Dmi D$^{\#}$dim
bloudí slepým jízdním řádem,
Edim Dmi Gmi
noční nebe volným pádem
F A^{7}
rozmačkalo den.
Dmi B^{b}
Bezbranná a bezcenná
A^{7} Dmi D$^{\#}$dim
a zmoklá myš je tato chvíle,
Edim Dmi Gmi
co mi vlezla do košile
F A^{7}
a nemůže ven.
3. A tak tu s automatem na lístky
hledíme mlčky na ty koleje.
Možná má také svoje bolístky,
anebo kdoví, jestli se mi v duchu nesměje.
4. A vítr honí lístky po zemi,
tisíce procvakanejch mrzáčků,
a tlustej tramvaják si dlaněmi
zahřívá mlíko, který hltá přímo ze sáčku.
R:

NA PLESE VÉVODKYNĚ Z RICHMONDU DRUHÁ TRÁVA

D Ami D Ami

1. Na plese richmondské vévodkyně

D Ami D G

jsem nakonec pochopil tvou malou lež

Hmi F#mi A G

o půlnočních orgiích v místním kině

D Ami G D

a vášni hladové jak Bangladéš.

2. Stála jsi, bílá jak balerína,
v neřestném tichu, když jakýsi Řek
zpíval, že takhle se zapomíná
na hrůzy pekla i na zítřek.

D Ami D Ami

R: Ten Řek věděl přesně, o čem zpívá,

D Ami D Ami

měl pět tisíc let a tisíc válek na svém hřbetu,

D Ami D Ami

a věděl dobře, že na svět se dívá

D Ami D Ami D

líp přes tvoje nohy než přes mušketu.

3. Když jsem tě odmítl, že není to vhod,
že plukovník čeká, i můj chrabrý šik,
řekl mi Řek, že jsem idiot,
že nejsem voják, jen romantik.

4. Hrůza i bolest i krása i slast
se nědělí, nespí a nepromíjí,
já svedu tě zítra, až zachráním vlast,
zítra, až zvítězím v Belgii.

NA PRANÝŘI PAVEL DOBEŠ

```
   C                  G7                  C
1. V hospodě Na pranýři dneska vůbec nezapadá slunce
   F        G7        C
   a zavírá se o hodinu dýl
   F          G7         C   Ami
   na počest traktoristy Šulce,
   D7                    G G7
   co se včera znovu narodil.
2. Sedíme, a je už po půlnoci
   a číšník nese další rundu s kofolou,
   posloucháme, jaký je to pocit,
   když se člověk nechtě stane mrtvolou.
3. Je to, jako když vám pole pod traktorem někam uhne
   a pluh nemůže brázdu zachytit,
   blbý na tom je, že člověk ztuhne
   a nemůže to nijak ovlivnit.
4. Pak vás dají do společné šatny,
   zhasnou světla a zapnou chlazení,
   norkový kožich by nebyl špatný,
   a něco od Rettigové ke čtení.
5. Po městě pendluje černý stejšn,
   jednoho dne pro vás přihasí,
   neuslyšíte "congratulation",
   odveze vás v každém počasí.
6. V očích máte smrt a na tacháči deset nebo dvacet
   a stuha s tím, jak měli vás rádi, příjemně šimrá pod nosem,
   když už si ten úřad s kosou na vás zased',
   ukryje vás nejlíp černozem.
7. Jen černé turistické značky vaši cestu nyní měří
   a nepomůže už žádné snažení,
   pomůže jen to, v co člověk věřil,
   dokud ještě chodil po zemi.
8. Všechny nás to pomyšlení zebe,
   jedni se bojí a druzí strachují,
   my nevěříme v peklo ani nebe
   a natož v lidi, co nás sledují.
9. Vytvořili jsme si svoje vlastní báje,
   my nechcem mezi žádný čerty rohatý,
   pojedem do březového háje
   a rozptýlit se dáme děvčaty.
10. Až to na nás přijde, tak ať muzika hraje,
    dechovka ať stojí před vraty,
    pojedem do březového háje
                    G7        C
    a rozptýlit se dáme děvčaty.
```

NA PŮDĚ KAREL PLÍHAL

G6

1. Za svitu rezavý baterky
cumláme stoletý hašlerky
C Emi7/H Ami7 G
na půdě baráku, kde bydlí teta,
C Emi7/H Ami7 D
a listujem v zažloutým atlase světa.

2. Šimráš mě copama na bradě,
když hledáš Ohio v Kanadě,
tropické slunce se zlověstně tlemí,
když táhneš mě za ruku Ohňovou zemí.
G C G
R: Zatímco tvé oči bloudí v cizokrajné dálce,
C G C D
nemám vůbec odvahu ti rozechvěle sdělit,
C G C D
že nejhezčí místo na mapě je otisk tvého palce
C Emi7/H Ami7 D
od tetiných fantastických jitrnic a jelit.

3. Nejspíš bys praštila atlasem
a nazvala mě přízemním mamlasem,
jenže ta voňavá palcová země,
[: [: [: tu nikde nenajdeš, ta je jen ve mně ... :] :] :]

NA ROZLOUČENOU ŽALMAN

D F#mi Hmi

1. Kolikrát jsem to už vzdal,

F#mi7 H

kolikrát na hanbu šel,

Hmi6 Gmaj7 D A

do pekla však nepřišel.

2. Kolikrát z pravdy jsem zběh',

kolika lžím vrátil zrak,

kolikrát ujel mi vlak.

D7 Emi7 A D Hmi

R: Na časy blýská se a my stále dál

Emi A Dmaj7

táhnem ten dřevěnej prám,

D7 Emi7 A D Hmi

a komu stýská se, dlouho na kraji stál,

Emi A G(D) D(-)

sedne si ke stolu k nám.

3. Kolikrát pomoh' mi strach,

kolikrát zradil mě sen,

našel mě zas bílej den.

4. Kolika hvězd já se ptal,

kolikrát vlastně jsem žil,

kolikrát nepochopil, že:

R:

R: Na na na ...

R: Na na na ...

NA SLUNEČNÍ STRANĚ HOR GREENHORNS

D G
1. Drahá, a teď mý hory zlatou barvou slunce zahořej',
A7 D
já za brodem ti zamávám, tak už se nedívej.
2. Znám tu cestu vzhůru, kůň mě vede starou pastvinou
a ta je dneska mojí tajnou láskou jedinou.
3. Každej teď musí vědět, že jen tebe v horách mohu mít,
musím zlatý květy Zlatejm horám vzít.
4. Vím, psaní mi pošleš aspoň jedno poštou polední,
co projíždí údolím jednou za osm dní.
5. Mám tam na sluneční straně hor svý štěstí ztracený,
a než ho zase najdu, budu dávno pod zemí.
6. Až zejtra řečí o mně mezi lidma párek poletí,
tak Zlatý hory budou mě mít opět v zajetí.

Na skleničku s Napoleonem Bonsai

C D G
1. Kamelot poslední list prodává, kabáty límce zvedají,
C D G C
zbývají poslední chvilky, to jenom na mne čekají,
D G C D
sotva vydechnout mě nechají, už se hádají o drobné,
G C(D) D(G)
myšky před očima běhají, [: to je těm holkám podobné. :]
G D
R: Opilý tulák bere srdce do dlaní,
C D G C
je natolik živé, až strach nahání,
D G
horké a vroucí jak vlastní dech,
C D G
[: neštěstí nechodí po horách, rádo chodí po lidech. :]
2. Rozhovor zakopnul o patník, kliky voní mosazí,
být chvíli jiným pánem, to mě vždycky dorazí,
Napoleon moje kroky provází a úplně mi rozumí,
když sálem prochází, [: i když pít moc neumí. :]
R:
3. Klaunům se zachtělo dramata hrát, náměty mezi námi hledají,
žíznivým praskají žilky, to jak ten kravál dělají,
když ukončí své tažení, dobré od zlého trhají,
a pak je spolu zase ožení, [: [: a léta běží, vážení. :] :]

NA START RANGERS

```
  G                    C                          G
1. Hned, jak slyším povel "na start", tak do toho chci jít
                D                        G (F C)
   a závod může nastat, já chci svou šanci mít,
                  C                  G
   mně nohy jenom letí jak hnaný cyklónem,
                   D                        G F C
   a tak se ženu k cíli, už tam čekaj' s diplomem.
2. Hned, jak slyším povel "na start", tak mi nohy vyletí
   a energie příboj, boj, boj, to je jejich prokletí,
   mně k cíli hlavu nesou, jinak ani nemohou,
   já na tartanu pluju jak Ikaros oblohou.
3. Hned, jak slyším povel na start, tak já se vymrštím,
   jsem soupeř, žádnej bastard, k cíli vypuštěný džin,
   a tak svůj závod běžím, propocený na atom,
   jen v dresu svýho týmu já běžím maratón.
4.=2.
```

NA SVATÝM KOPEČKU KAREL PLÍHAL

```
    A
1. Na Svatým Kopečku u kostela,
        D        D6      E
   bim bam, bim bam, jó, u kostela,
    A
   bouřlivá doba mě zapomněla,
        D        E        A
   bim bam, bim bam, bim bam.
2. Občas ji zahlídnu někde vpředu,
   bim bam, bim bam, jó, někde vpředu,
   tak rychle běžet už nedovedu,
   bim bam, bim bam, bim bam.
    D        Amaj7  D     Amaj7
R: Nohy mám zalitý do olova,
     D       Amaj7   D        E4sus E
   sbírám tu odvahu začít znova.
3. Jenže lásku a zdraví jsem dávno propil,
   bim bam, bim bam, jó, dávno propil,
   co bych měl chápat, jsem nepochopil,
   bim bam, bim bam, bim bam.
R: Jen jedno vím, že když ráno vstanem,
   cítím se vším, jen ne Moravanem.
4.=1.
R: Možná ji doženu, možná ztratím,
   ale zatím mám dluhy, co těžko splatím.
    A
*: Zatím mám dluhy, co nezaplatím,
        D        E        A
   bim bam, bim bam, bim bam ...
```

NA TRÁVU TEKLA KREV — JAREK NOHAVICA

Emi **H7** **Emi H7**

1. Dnes v noci pod okny našeho baráku

Emi **H7** **G H7**

rvala se smečka psů, rvala se celou noc,

Emi **H7** **Emi H7**

oči jim blýskaly, krev tekla z čumáku

Ami **H7** **Emi H7**

bylo jich moc, bylo jich moc, bylo jich moc,

Emi **H7** **Emi H7**

celý dům, vykloněn jak prádlo z balkónu,

Ami **D** **G H7**

díval se na ten smutný kinematograf,

Emi **H7** **C Ami**

o co šlo, kdožpak ví, máme vše v pořádku,

H7 **Emi** **Ami Emi Ami Emi H7**

hlavně se, člověče, dobře bav, na na na ... **Emi H7 Emi H7**

2. Kometa na nebi dělala obrátku,
ve městě Ypsilon vypukl hladomor,
nic moc se neděje, všecko je v pořádku,
vezmem si půjčku na nový televizor,
a ti psi celou noc hryzli se do kostí,
tichý a urputný byl jejich noční hněv,
o co šlo, kdožpak ví, máme svý starosti,
na trávu tekla krev, na trávu tekla krev, na na na ...

3. Zahřmí-li za lesy, ještě nic nehrozí,
a z mráčku jednoho ještě nezaprší,
polštář a peřiny jsou sestry narkózy,
u nočních zpráv dobře se spí, dobře se spí,
a ti psi celou noc na smrt a na život,
tichý a urputný byl jejich noční hněv,
jestli kus salámu anebo knöckenbrott,
na trávu tekla krev, na trávu tekla krev, na na na ...

NA ÚTĚKU SAMSON

```
        C                          Dmi7(G)
1. Sotva ráno jsem vstal, už začal na lidi lov,
     F                              C
   jó, každej ho zná, kdo s rádiem vstává,
                  Dmi7(G)
   záplava pravd a záplava slov
    F                       C
   mužů a žen, co láká je sláva.
    F                     Emi
R: Verbíři davů s krutou minulostí
            Dmi7       G
   svádící politickou řež,
     C                        G
   snad mě můj zdravej rozum neopustí,
      Dmi7                    C
   v patách je mám, běž kam běž.
R: Verbíři davů s krutou minulostí
   svádící politickou řež,
   snad tě tvůj zdravej rozum neopustí,
   v patách je máš, běž kam běž.
2. O pátý odjíždí můj vlak do lesů a do polí,
   zas podražil lístek, tak pojedu blíž
   hledat si místa, kde život nebolí,
   pro lásku dům, bytelnou skrýš.
R: Za zády superpravdy politiků,
   stejně se jich půlka změní v lež,
   klidně si přiznám, že jsem na útěku,
   na útěku, to mi věř.
R: Za zády superpravdy politiků,
   stejně se jich půlka změní v lež,
   klidně si přiznej, že jsi na útěku,
   na útěku, to mi věř,
     Dmi7      G     C
   jó, na útěku, to mi věř, na útěku ...
```

NA ZÍDCE STARÉ KAŠNY JAREK NOHAVICA

Emi Ami D G D G C G D G

Emi G C

1. Na zídce staré kašny, sedě vedle tebe,

G C D G H7

vytáh' jsem koláč z brašny, připadal si jako Mikuláš,

Emi G C

andílci prostopášní popadali z nebe,

G C D G

jaký jsem frajer strašný a co na mně máš.

D G C G D G

R: Stříbrný pětihalíř hozený do vody se utopil,

D G C G D G

zázraky se dály, neboť důvod i čas na to byl.

2. Koláč jsme napůl snědli, zbytky dali rybám,
noc byla černý rendlík, pihovatá po kometách,
kočky na půdách předly, Jupiter se hýbal
a hvězdy bíle bledly jak na počátku světa.

3. Barokní varhaníky dávno zmohlo spaní,
odešli do putyky na guláš a taky na pár piv,
a pak za zvuků harmoniky zpívali nám do svítání
o lásce za gotiky a taky ještě dřív.

R:

4. Slyšíš? To někdo zve nás k cestám po planetách,
Petr a Magdaléna, láska z roku sedmnáctset devadesát,
nezměnila se scéna na divadle světa,
chyť se mě za ramena, půjdem lítat pod nebesa.

NÁBŘEŽÍ NEDVĚDI

```
     G                   D
R: Povídám anebo zpívám ti písničky, co znáš,
         Emi        G             D           A      D
   občas přelétne tu noční pták, neboj, jsem, jsem tu já.
     D
1. V tmavejch okách řeky utápěj' se noční světla lamp,
       Hmi                          A         D
   tu a tam je vidět spící labuť a stíny parníků,
   kamenným nábřežím se touláme, kudy nedá se jít dál,
       Hmi                      A            D
   boty mokrý, to jak Vltava se vine k chodníkům.
R:
2. Sem-tam tramvaj duní na mostě, co zas jiný jméno má,
   kolem všechno strašně uhání, snad jen my dva máme čas,
   z tvojí ruky začnu hádat, co mi čáry prozradí,
   pak už ji nepustím a všechno, co v ní najdu, tobě vrátím zas.
R:
R:
```

NAD SÁZAVOU NEDVĚDI

Emi

1. Do noci před tunelem zahouká

Ami

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát,

H7

zhasni tu písničku a napít mi dej,

Emi Emi/D Emi/C Emi/H

před spaním chci si ještě přečíst pár hvězd,

Ami

ta řeka je jak pohádka,

H7 Emi

co vyprávěli naši v chajdě, kde byl klid.

2. Mravenčí skála plná našich jmen

a pražce plný hřebů, z kterých jsi si letopočet přečíst moh',

viadukt, kam ses chodil učit bát,

jak strašně duní, když projíždí vlak,

a táta s mámou, co foukali nám rány,

když chodili jsme domů spát.

E7 Ami D7 G C

R: Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Ami H7 Emi

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaury, Spirituál.

3. Do noci před tunelem zahouká

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát,

u trati ostružiny vykvetly zas,

v Sázavě zase prej je hromada ryb,

a dokonce prý indiánský teepee se tu objevilo,

bude líp.

R:

R:

NAD STÁDEM KONÍ BUTY

```
   D          A   Em
R: Nad stádem koní,
           G         D
   podkovy zvoní, zvoní
             A        Em
   černý vůz vlečou, hou
          G            D
   a slzy tečou a já volám:
   Tak neplač můj kamaráde
   náhoda je blbec když krade
   Je tuhý jak veka a řeka ho zplaví
           G
   Máme ho rádi
          C           G           A
   No tak co, (no)tak co,(no) tak co

2. Vždycky si přál až bude popel
   i s kytarou, hou
   Vodou ať plavou, jen žádný hotel
   s křížkem nad hlavou
   až najdeš místo, kde je ten pramen
   A kámen co praská, áá
   Budeš mít jisto
   Patří  sem popel
   a každá láska
   No tak co, (no)tak co,(no) tak co

R: ...a já šeptám
   Ty si ten popel kamaráde
   do bílé vody vody
   Vyhasnul kotel
   a náhoda je
   štěstí od podkovy

             D
   Ty si ten popel  / Heja hej ....
   A     Em
   kamaráde   / Heja hej ....
           D    A Em
   do bílé vody vody  / Heja hej ....
            D
   Vyhasnul kotel  / Heja hej ....
     A      Em
   a náhoda je / Heja hej ....
                  G
   štěstí od podkovy / Heja hej ....
```

NADĚJE VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
            D                        G
1. Brzo se stmívá, do oken mráz kreslí lilie,
                    D               A
   na stole víno a chléb a tichounký zpěv,
            D                      G
   brzo se stmívá, v rámečku obrázek Marie,
                      D                 A A+  D
   po dveřích někdo nám sáh' a překročil práh - naděje.
     D               G
2. Slabá a prokřehlá naděje,
                  D           A            D      G D A A+
   asi že nemá kam jít, u koho být, a venku pozdě je.
2. Brzo se stmívá, za chvíli noc všechno zahalí,
   jenom, až půjdeme spát, dáme si zdát,
   někdo nás líbá, ruka po vlasech pohladí,
   a když si moc budeme přát, tak možná, že snad přijde naděje.
            D
*: Brzo se stmívá ...
```

NADĚJE A TOUHY SAMSON+VLASTA REDL+SLÁVEK JANOUŠEK

```
     C
1. Přišel jsi odněkud z hor,
    F
   ještě déšť na kabátku,
     Fmi                G
   dvě modrý slunce v očích
              C          C/H Ami Ami/G
   uprostřed vánočních svátků,
      Dmi    F+ E7         Ami F Dmi
   a řek' jsi: tady budu spát,
      Fmi       G          C G
   a řek' jsi: tady budu spát.
    C
R: Naděje, co pláčou na papíru,
   touhy lidí co ztratili svoji víru,
    Dmi
   život malovanej v dotazníku,
    Fmi                     G
   srdce tvarovaný do perníku,
    C
   naděje, co pláčou na papíru,
   touhy lidí, co ztratili svoji víru,
    Dmi
   lásku milenců až do svítání
    Fmi                        G
   na věži, kde lidem po klekání
                C
   se zastavil čas.
2. Ten čas ti otupil hrot
   všech myšlenek, které šly s tebou,
   co se dnes v koutku krčí
   a prsty je i v létě zebou,
   snad jen lokty jim narostly víc,
   když k ránu slunce vyšlo do ulic.
        Emi7            D#mi7
*: Pak víčka sevřená a jen se nedívat,
     Dmi7              G
   vzal jsi kytaru a zkusil vyzpívat.
R:
3. Přišel jsi odněkud z hor,
   říkal jsi, že místa znáš,
   kde písničky umírají,
   když vítr jim potrhal plášť
   a v hlavě z nich nezbylo nic,
   když k ránu slunce vyšlo do ulic.
*:
R:
```

NADĚJÍ POUTNÍCI

Ami D

1. Když spí dva odsouzení

Ami D

v lukách u hoříc ích klád,

Ami D C

ten dým a ta tráva je změní,

G Hmi Ami G Hmi Ami G Hmi Ami

než se nadějí, než se nadějí, než se nadějí.

2. Když dva se nepodřeknou

v noci u mlčících vrat,

ta tma a to ticho je svléknou,

než se nadějí, než se nadějí, než se nadějí.

3. Můj most, já vím už, kde je,

padá a před ním je drát,

a drát, když skočím, se chvěje
něžnou nadějí, něžnou nadějí, nežnou nadějí.

NADĚJÍ, LÁSKOU I VÍROU SPIRITUÁL KVINTET

```
            F
R: Nadějí, láskou i vírou,
            Gmi7 C7  F
   nadějí, láskou i vírou,
    Dmi C7  F  F7    Bb  G7
   nadějí, láskou i vírou
       F Dmi G7 C7 F
   se píseň může stát.
            F
1. Já když bejval ještě dítě,
         Gmi7      C7 F
   táta řek':"Čas naučí tě,
       Dmi C7 F     F7     Bb G7
   že naději máš vždycky, dítě,
      F  Dmi G7   C7   F
   a to bys měl snad znát."
R:
2. Dnes tvým krokům kámen brání,
   píseň tvá však nemá stání,
   dnes tvým krokům kámen brání,
   pojď na cestu se dát.
R:
3. Vím, že láska neumírá
   tomu, kdo ji neodpírá,
   vím, že láska neumírá,
   tak neboj se mít rád.
R:
4. Kdo má cíl a kdo je v právu,
   kdo má víru, nechce slávu,
   kdo má cíl a kdo je v právu,
   ten může s námi hrát.
R:
5. Osud těm, kdo v pravdu věří,
   rukou spravedlivou měří,
   jenom ten, kdo v pravdu věří,
   ten může klidně spát.
R:
```

NÁDRAŽÍ FEŠÁCI

```
      C         G        Ami
1. Šedý dům dává stín zápraží,
      C        G        Ami
   tady čas zapomněl nádraží,
     C      G        Ami      C
   koleje rezavý letní žár roztaví,
               G        Ami
   tady čas zapomněl nádraží.
2. Poslední stanice, dál už nic,
   na perón vstupuje mráz a hic,
   výpravčí vzpomíná, jak přijela drezína,
   na perón vstupuje mráz a hic.
3. Návěští dávno už nevěští,
   nejsou tu zpoždění, neštěstí,
   nosič usnul za stolem, pražce voní karbolem,
   nejsou tu zpoždění, neštěstí.
4. Čekárna nikoho nečeká,
   nikdo sem nepřijel zdaleka,
   proč by sem někdo jel, tady vítr trávu sel,
   nikdo sem nepřijel zdaleka.
```

NÁDRAŽÍ SAMSON

D G D Dmaj7
1. Smutný perón, ospalý je nádraží,
D G A7
na kolejích není žádnej vlak,
G D Hmi
jsem tu sám, a to mě trochu zaráží,
Emi7 A7 D
a snad pojede aspoň náklaďák.
D G D Dmaj7
R: Víc takovejchhle nádraží,
D G A7
víc prázdnejch kolejí,
G D Hmi
jsem jak strom, co zůstal v zimě bez listí
Emi7 A7 D
a čeká, až ho zjara zahřejí.
2. Píšu ti svý čtyři řádky, drahý můj,
snad ti na pár neděl vystačí,
nechci zůstat jak tohle prázdný nádraží,
tichý, smutný, plný bodláčí.
R:
3. Člověk má mít jednu lásku překrásnou,
která je jak na obloze pták,
ty máš dvě, a jednu trochu nejasnou,
a já mám dost už všech Jobovejch zpráv.
R:
R:

NÁHRADNÍ VÍKEND ŽALMAN

D Ami^6 D
1. Zase patníky vyskakují ze svých děr,
Ami D Ami^6 D C
jsem černej pasažér na náklaďáku,
D Ami^6 D
náhradní víkend mám a neurčitej cíl,
Ami D C D
všechno jsem utratil a podobám se vám.
D D^7 Emi
R: V kapse mi šustí papírový blues,
G A^7 D
a to nic není pro údolí tvojí blůzy,
D^7 Emi
pro tělo křehký, co chtělo rovnou chůzí
G A^7 D
dojít bez ohnutí na konečnou.
2. Dám si láhev desítky vychlazenou deštěm,
mně chutná nad ránem i slunce s oblohou,
cikády křičí, to zas bude horkej den,
která z vás mi schová moji hlavu ubohou.
R:
3. V neděli se vracím navečer, je konec svátku,
přines' jsem ti v kabátu vítr a smích,
chtěl bych jen trochu lásky a něco bez úplatku,
ty děláš, jako že spíš a máš zimu na dlaních.
R:
4.=1.

NÁKLAĎÁK DO L.A. VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
      D     A       D                        A        D
1. Tu zprávu přines' brácha můj, že našel si prímovej džob,
                                               A        D
   tu zprávu přines' brácha můj, že našel si prímovej džob,
    A               F#mi       G               D
   nákladní vůz mu půjčí šéf, radostí přitom hvízd',
      A               D           A          D
   vždyť bude jezdit jako pán až do Los Angeles.
2. [: Říkal, že z první vejplaty pro mámu koupí hned :]
      šátek jak z chmýří bodláků s barvou podzimních bříz,
      vždyť bude jezdit jako pán až do Los Angeles.
3. [: Mražený maso a kaviár a kořalku fajnovou, :]
      od zítřka půjde všechno líp, z láhve si párkrát líz',
      vždyť bude jezdit jako pán až do Los Angeles. :]
4. [: Ráno, snad ještě za šera, ve dveřích řekl "čau", :]
      naše máma pro štěstí mu na čelo dělá kříž,
      jen abys dojel jako pán až do Los Angeles.
5. [: Navečer přišel jeho šéf a pár věcí na stůl dal, :]
      co tahal bráška po kapsách, nechal tu, a nic víc,
      a na cestě rozbitej náklaďák do Los Angeles ...
```

NÁLEZ BOKOMARA

G Ami D G Ami D

1. [: Jde Lída na trh do Lhoty, a jak se lesem žene, :]

C C/H Ami D G D G

[: na zemi leží kalhoty pánské a obnošené. :]

2. [: Větvičkou do nich píchla, nic nestalo se však, :]

[: chudák holka si vzdychla: ach jo (-), jen hnízdo, a ne pták. :]

NÁMOŘNICKÁ KAREL PLÍHAL

```
   D                  G
1. Maličký námořník v krabičce od mýdla
   D        A7     D
   vydal se napříč vanou,
                     G
   bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
     D        A7       D
   pluje za krásnou Janou.
   F#mi7    Hmi7      F#mi7   Hmi7
R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
   E               A7
   lákají odvážné kluky,
     D                  G
   snad právě na něho štěstí se usměje,
   D         A7       D
   cíl má už na dosah ruky.
2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
   zpocený tričko si svlíká,
   moře je neklidný, Jana je nastydlá,
   kašle a loďkou to smýká.
R:
3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
   polyká mýdlovou pěnu,
   loďka se potápí, v takovémto počasí
   je těžké dobývat ženu.
R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
   čekají na další kluky,
   maličký námořník i študák z koleje
   mají cíl na dosah ruky.
```

NÁMOŘNÍK ASONANCE

```
          Ami     D        Ami
1. Krásná dívka v zahradě stála,
                D            Ami
   když námořník cestou kolem šel,
             C                    G
   chtěla bys, dívko, ženou mou se stát,
           Hmi                Ami
   tak volal na ni, když ji uviděl.
2. Ach, vzácný pane, já nesmím si vás vzít,
   vždyť lásku svoji na širém moři mám,
   už sedm roků, co mi odešel,
   já mu však věčnou věrnost zachovám.
3. A co když dávno v bitvě zahynul,
   anebo hrob svůj našel ve vlnách,
   co když si dávno jinou dívku vzal
   a na tvou lásku sotva vzpomíná.
4. Jestli snad milý v bitvě zahynul,
   i já chci zemřít a vedle něj chci spát,
   a jestli v moři ztratil život svůj,
   pak chci i já život vlnám dát.
5. A jestli jinou krásnou dívku má,
   zdraví a štěstí chtěla bych jim přát,
   za mořem v dálce Bůh jim požehnej,
   ať je jí věrný a ať ji má rád.
6. Vtom námořník dívku obejmul
   a její tvář zlíbal tisíckrát,
   [: neplač už dál, lásko jediná,
      vždyť jsem to já, což mě nepoznáš? :]
```

NÁMOŘNÍK KAMELOT

```
   C                          G
1. Už připlouvá má plachetnice Touha,
   Gm         C            F
   na stožáru vlajka střapatá.
   Fm                    C        Am
   V přístavu nečeká mě, táta s mámou,
   G#       Fm        C
   ani malá holka copatá.

2. Kolik roků jsem prožil s bílou plachtou
   a často toužil připlout k Vám.
   Svedla mě volnost moří a Jižní kříž,
   z plavčíka stal se kapitán.

            Fm                  Cm                 B
R: Nadešel čas uzavřít kruh a projít poslední z bran
               G#            Fm       C
   tu, kterou zná vesmír a Bůh, můj pán.
   Nadešel čas, abych se zul a zavolal na moře "Dík",
   tak tady žil, stonal a plul námořník.

3. Zavřu deník a zapálím si dýmku,
   z ostrovů želv a sloních stád.
   Zaostřím dalekohled, podívám se tam,
                          C   A
   kde budu zítra karty hrát.

   * Sólo - (modulace do D)

   D  A  Am  D  G  Gm  D  Hm  B  Gm  D

            Gm                  Dm                 C
R: Nadešel čas uzavřít kruh a projít poslední z bran
               B            Gm       D
   tu, kterou zná vesmír a Bůh, můj pán.
   Nadešel čas, abych se zul a zavolal na moře "Dík",
   tak tady žil, stonal a plul námořník.
```

NAPIŠ MI VLASTA REDL

D D/C# D/H D/A

1. Napiš mi brzy dopis čtyřstránkový,

Emi/ Emi/F# Emi/G A7

jak se ti stýská a jak moc ti scházím,

D D/C# D/H D/A

napiš dopis dlouhý, nešetři na mě slovy,

Emi A7

i kdyby měl být třeba ze samých frází,

la la la ...

2. Napiš mi brzy aspoň pohlednici:

obsluha mírná, ceny rychlé, a počasí nám přeje,

ať jsou na ní podepsaní všichni výletníci,

ať můžu doma vzteky puknout, kdo ví, co všechno se tam děje,

la la la ...

3. Nebo pošli aspoň telegram na účet adresáta:

prusvih-stop-necekej-stop-nemuzu prijet-stop,

a já už budu vědět, že něco doma - asi táta,

ale ozvi se brzy, ať vím která bije,

la la la ...

4. Napiš mi určitě, i když už bydlím na jiný adrese

a jmenuju se jinak, než jsem ti řek',

hoď ho do schránky i bez jména, vždyť možná zázrak stane se

Emi D G A7 D

a ten dopis si mě najde po mojí slepý víře,

la la la ...

NAPIŠ MI, PANENKO VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
 C         Ami      Dmi  G  C       Ami    G
1. Napiš mi, panenko, jednou dlouhý a voňavý list,
     F          C  G    C         F  C G
   [: smutno je za okny, hvězdy už blednou
      C            Dmi       G       C
      a já bych chtěl od tebe psaníčko číst. :]
2. Když náruč je prázdná a studí víc nežli kamenná zeď,
   [: zdá se mi o tobě dřív, než mě vzbudí
      frajtr, co křikne pár přisprostlých vět. :]
3. Svítání s pachutí louhu, když rána jsou vlhká, co víš,
   [: slunce má od mříží na tvářích šmouhu,
      já z mosazných nábojnic nad lůžkem kříž. :]
4. Napiš mi, panenko, zrána, kdo se ti zdává v tvých snech,
   [: o naší lásce piš, hvězdičko malá,
      a každé slovo - tvůj voňavý dech. :]
```

NAPSAL JSEM JMÉNO SVÝ NA ZDI POUTNÍCI

```
   C           G        C
1. Napsal jsem jméno svý na zdi,
   F                     C
   na všechny zdi, který znám,
   G           F        C
   napsal jsem jméno svý na zdi
   F        C        G
   ráno, než otevřu krám,
     C        G            C
   před léty ve stejnou chvíli
       F                 C
   v pravici držel jsem nůž
       G          F          C
   a všichni ti, co po něm zbyli,
                G       C
   s nadšením hráli mi tuš.
2. V okolí týhletý války
   tenkrát už stávala zeď,
   a popsaný popravčí špalky
   stály tam, co stojí teď,
   slyším zas slavičí hlasy
   a na tváři rozlitej hněv,
   jak barvičky tý jejich krásy,
   která nám tak pije krev.
   F#m C#m F#m - A E A - D F#m C#m - F#m - C
     F                  C        G
R: Přiklušou zdáli tím večerním tichem,
      F               C        G
   k zemi se svalí a dusí se smíchem,
   F                  C        G
   líce si hladí, než spálí je plamen,
      F                   C          G
   a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.
3. Z půlnoci rána jak kyjem
   a najednou, kdo by to řek',
   jsme chytří a trochu moc pijem
   a bijem svý děti, ten vztek,
   napsal jsem jméno svý na zdi
   a čekám, až setře je čas,
   napsal jsem jméno svý na zdi,
   [: stejně jak každýho z vás. :]
```

NÁROD KONÍ — ROBERT KŘESŤAN

```
Emi                 D
Hleď jak se vzpínají
Emi
přicházejí a ržou
D     Emi  D
národ koní
Hleď jak se vzpínají
přicházejí a ržou
národ koní

Hleď jak se vzpínají
přicházejí a ržou
národ koní

A              C1. Přijel koňskej cirkus
D        A
ukazujem palci
A           C
prsty rukou tělem
D             E
hej - vy máte pech
A         G
koně máme doma
F                 E
šestnáct v jednom válci
A           C
místo trusu olovo
  D             A   a místo srsti plech

2. Mlíko musíš vypít
jinak by ti zkyslo
vše musí být čerstvé
Peugeot Fiat Mercedes
písty brzdy motor
vyšší oktanový číslo
koním zbejvá krása
stejná včera jako dnes

Emi  Hmi    D     Emi   Hleď jak se vzpínají
EmiHmiD Emi Emi
národ koní   hleďjak umírají
národ koní
```

NASHVILLE PAVEL DOBEŠ

```
     A                                E
1. Kdo umí zahrát gé-á-há-cé, od přírody touží
                D          E          A
   aspoň jednou podívat se za pořádnou louži.
    A(Bb,H)                          D(D#,E)
R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
                E(F,F#)                  A(Bb,H)
   sejdeme se v Nashvillu, hej, hej, Mary Lou!
2. Diváci se rozcházej', muzikanti balej' kajtry,
   právě končí v Opeře grand show ve stylu country.
R:
       Bb                                     F
3. Až slunce mine Tennessee a město spolkne stín,
              D#         F         Bb
   sejdeme se na parníku Music City Queen.
R:
4. Na tý horní palubě bourbon teče proudem,
   dělá skvělý myšlenky a projde každým oudem.
R:
    H                                 F#
5. Je tu houslák Jimmy a je tu basák Ben,
                E      F#                H
   prostě celá squadra samejch slavnejch jmen.
R:
6. Chlap, co má černou bonanzu a obě boty bílý
   říká:"Já jsem fotr bluegrassu, ňákej Monroe Billy."
R:
      C                                   G
7. A pak přichází Mary Lou a učí nás svý tance
                   F            G         C
   a na břehu řeky Cumberland si zalamujem palce.
    C                                F
R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
                G                        C
   zase někdy v Nashvillu, hej, hej, Mary Lou!
           D                                          A
8. A kdyby ptal se na mě Monroe Bill, kdyby položil tu větu,
                 G          A            D
   vyřiď mu, že včera pil s fotrem Jumbo Jetu.
    D                                G
R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
                A                         D
   sejdeme se v Nashvillu, tak někdy, Mary Lou!
```

NAŠEL JSEM JÁ PYTLÍČEK JAREK NOHAVICA

Ami **A** **Emi**

1. Našel jsem já pytlíček, našel jsem já pytlíček,

C **G** **Ami**

našel jsem já, mé srdénko, pytlíček,

[: hop, šup, pytlíček. :]

2. [: V tom pytlíčku peníze, :]

v tom pytlíčku, mé srdénko, peníze,

[: hop, šup, peníze. :]

3. [: Co si za ně kúpíme, :]

co si za ně, mé srdénko, kúpíme,

[: hop, šup, kúpíme. :]

4. [: Kúpíme si postýlku, :]

kúpíme si, mé srdénko, postýlku,

[: hop, šup, postýlku. :]

5. [: V tý postýlce peřina, :]

v tý postýlce, mé srdénko, peřina,

[: hop, šup, peřina. :]

6. [: Pod peřinů dívčina, :]

pod peřinů, mé srdénko, dívčina,

[: hop, šup, dívčina. :]

7. [: Až vyroste, bude má, :]

až vyroste, mé srdénko, bude má,

[: hop, šup, bude má. :]

NAŠEL JSEM VČERA HVĚZDU JAREK NOHAVICA

```
    G
1. Našel jsem včera hvězdu, pět rudých cípů měla,
    Ami                    D7/F#        G
   někomu zřejmě spadla z ramene nebo z čela,
    G
   někomu zřejmě slítla, a on si toho ani nevšim',
    Ami                        D7/F#            G
   tak je to s každou láskou, tak je to prostě se vším.
       G
R: Vzhlídl jsem do vesmíru a viděl na obloze díru,
    Ami                   D7/F#          G
   boží trest pro tebe, kdo pyšně saháš na nebe.
2. Oblohou táhla mračna, já vzpomněl na tebe, dědo,
   zda vskutku všechny cesty tím správným směrem vedou,
   do kapsy dal jsem tu hvězdu a pak mi velmi smutno bylo,
   že se to něco krásné ve mně tak pokazilo.
R:
3. Proč jste mi do očí lhali, kosmičtí loupežníci,
   nebe je potrhané, válí se po ulici,
   našel jsem včera hvězdu, ležela v mazlavém bahnu,
   na nebe bych ji vrátil, k nebi však nedosáhnu.
R: Tak vzhlížím do vesmíru a vidím na obloze díru,
   boží trest pro tebe, kdo pyšně saháš na nebe.
4. Našel jsem včera hvězdu, našel jsem včera hvězdu,
Ami D7/F#          G
        vyhaslou hvězdu ...
```

NAVAŘILA VLASTA REDL

```
   G                            A7     D
1. Navařila škvařenky pro ogary z Jasénky 2x
   G                        C           D7 G
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

2. Navařila kyselíce pro ogary z Jasenice 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

3. Navařila zemjáků pro ogary z Horňáků 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

4. Navařila slivovice pro ogary z Vizovice 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

5. Navařila psí hlavy pro ogary z Jihlavy
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

6. Navařila trs trávy pro ogary z Ostravy 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

7. Navařila otruby pro ogary z Poruby 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

8. Navařila hrst kmíny pro ogary ze Zlína 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

9. Navařila lanýže pro ogary z Paříže 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

10.Navařila burizóny pro ogary z Arizóny 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

11.Navařila sajrajtu pro ogary z Kuvajtu 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

12.Navařila čaj vanu pro ogary z Thajwanu 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

13.Navařila kýbl hrachu pro ogary z Karabachu 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

14.Navařila dřeva z topola pro ogary z Sevastopola 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

15.Navařila kladivo sto kusů pro ogary co z Vladivostoku sú 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

16.Navařila roupy Místy pro ogary komunisty 2x
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x

17.Navařila jogurtu nad kahanem
   pro ogary z Frankfurtu nad Mohanem
   Navařila jogurtu nad kahanem
   pro ogary z Frankfurtu nad Mohanem
   Ej Bože Bože jak je nám tu při vínečku dobře 2x
```

NAVĚKY TU PŘECI NEJSI MIROSLAV PALEČEK & MICHAEL JANÍK

```
     G                      Ami
R1: Navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi,
                     D      G
    navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi.
    G                      Ami7
1. Každý ráno po burčáku tradiční mám snídani,
                         D      G
   snídám tři okurky v láku, třesou se mi na dlani,
    Emi                            Ami7
   tak si říkám: proč to piješ, když ti to tak nesvědčí,
                    D     G
   jenže večer kamarádi, ti mě zase přesvědčí.
R1:
2. Vždycky, když jsem na Moravě, suď mě, kdo jsi bez viny,
   přísámbůh, že chci žít zdravě - odnesou to ledviny,
   když vypiju čtyři decky, všechno kolem zrůžoví,
   objímal bych lidi všecky, pak mě můza osloví.
R2: Říká: ale klidně dej si, navěky tu přeci nejsi,
    navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi.
3. Až spočinou moje kosti na hřbitůvečku malém,
   neztratěj' se souvislosti, zpívejte si s Plíhalem,
   nejkrásnější bude G6, život, fretka, běží dál,
   dvojhlas s andělem na kůru Nohavica zazpíval.
R1:
4. Trocha té melancholie čas od času neškodí,
   pravověrní optimisté, ti už se dnes nerodí,
   až se znovu narodíme, třeba za tisíce let,
   jenom, prosím, vyberme si někde jinde jiný svět.
R1:
```

NÁVRAT ROBERT KŘESŤAN

```
   C         G      F      C    Ami
1. Čistím si frak a sbírám síly
           Emi    F        C
   v klínu bílých palečniC
            G       F     C  Dmi
   hladí mi tvář co ponížily
       C      G   G
   ale dál už nic
   C        G       F
R: Řekli mi vrať se
           C
   léto je krátký
     F    G    Ami F  G   C
   a obraz tvůj má zlatej rám
            G
   řekli mi vrať se
   F          C
   no tak jdu zpátky
   Ami    Emi
   otcové matky
   G     C
   mířím k vám
2. Od pravdy kus a blízko k válce
   za starej dobrej lepší svět
   na tisíc let a na tři palce
   měl bych závidět
R:
3. Předobrá dámo jen pusť mou hlavu
   neumí nic už vykouzlit
   obětuj bohům, cti i právu
   já už musím jít
R:  ...psové a kočky
       mířím k vám
```

NE, NE, NE JAREK NOHAVICA

Ne, ne, ne, ovce je ovce a vlk je vlk,
ne, ne, ne, vrba je vrba a smrk je smrk,
ne, ne, ne, když stromy vyrubeš, neroste les,
ne, ne, ne, včera je včera a dnes je dnes.

Na nejtenčí nitce Nezmaři

Emi **Emi/D#**
1. Na nejtenčí nitce mě přivedeš zpátky,
Ami **H7 C7 H7**
jestli budeš o to jenom trochu stát,
Emi **Emi/D#**
až z poslední síly vyrovnám splátky,
Ami **H7**
potom doufám, že mě ještě budeš znát,
C G D#dim Emi D Emi C D
nehledám znamení tam, kde nepíšou "zde hrozí pád". **D#dim**
2. Do nejhlubších studní budem kameny házet
a čekat, jestli vůbec doletí,
až srdce všech zvonů jednou podlehnou zkáze,
pak naše kroky stříbrem posvětí,
nehledám znamení tam, kde nepíšou "zde hrozí pád".
G D D#dim C D Emi
R: V prázdných oknech věžáků teď hledám aspoň stín něčím známý,
H7
jsme jak pyšní spáči, co proti své vůli
C H7 C7 H7
se jenom občas ze sna probudí,
Emi H7
a ty můžeš ptát se, jestli kousek té smůly
C H7
mě jednou za čas trochu povzbudí,
C G D#dim Emi D Emi C D
nehledám znamení tam, kde nepíšou "zde hrozí pád". **D#dim**

NEBE JE PŘES LÉTO ZAVŘENÝ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
     Dmi              A            Dmi
1. Hledal jsem po cestách divokou touhu,
                 A                Dmi
   utrácel po nocích, hnal se a hnal,
      Gmi                 A
   [: a každým milováním na slámě ve stohu,
      Dmi              A            Dmi(D)
      a každým milováním opouštěl rám. :]
    D                  A        G                    D
R: Nebe je přes léto zavřený, kampak se, dušičko, dáš,
                           A                       D
   nad bránou neóny barevný, Bůh si šel pro svatozář,
                            G                     D
   nebe je přes léto zavřený, račte jít o patro níž,
                             A                     Dmi A
   naplnit skleničky broušený, do šatny odložit kříž.
2. Zdupaná cestička zarůstá travou,
   pošťák pár století nepřines' list,
   [: nikdo se nezastaví, za okny chřadnou
      lásky z mých písniček, a jinak nic. :]
R:
3. Roky se převalí jak stáda koní
   z ohrady průšvihů, pádů a ztrát,
   [: hoďme se do parády, vy, blázni moji,
      přijíždí kejklíři, bude se hrát, :] že:
      D
R: + nebe je přes léto zavřený ...
```

NEBE PLNÉ KONÍ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
 G            C            D
1. Tohleto hříbě podkovu neztratí
                G
   na dráze závodní,
                   C            D
   leží tu na slámě, sotva se obrátí,
                   G
   a v očích má napsaný, že:
 G        Hmi       C     D7             G Emi
R: Někde je nebe plné koní, bez ohrad, opratí,
 Ami               D7    C              G
   louky, co báječně voní pro hříbě střapatý,
             Hmi       C      D7            G Emi
   že někde je nebe plné koní a laskavých honáků,
 Ami             D7   C              G
   kopyta cinkavě zvoní do zlatých oblaků.
2. Klisna už větří a u žlabu třese hřívou,
   koně prý nebrečí,
   kdo z vás, vy bohové zmazaní zemskou špínou,
   kdo z vás ji přesvědčí, že:
R:
3. To malý hříbě už na cestu dává se cvalem,
   zpátky se nevrátí,
   tak nebuď smutná, vždyť za chvíli projede rájem,
   a tam bolest neplatí, vždyť:
    Ami             D7   C              G
R: + kopyta cinkavě zvoní do zlatých oblaků ...
```

NEBUDEM DOBRÝ NEBUDEM — VLASTA REDL

```
   G             D   G
1. Nebudem dobrý nebudem
                 C
   Nebudem dobrý nebudem
   E7      A  D    G
   Nech ma dostanú na buben
   E            A  D  D7 G
   Nech ma dostanú na buben

2. Až na mňa budú bubnovat
   Až na mňa budú bubnovat
   Eště jim budem trucovat
   Eště jim budem trucovat

3. Naša maminka sakrujú
   Naša maminka sakrujú
   Že jsem si posrat košulu
   Že jsem si posrat košulu

4. Co vás maměnko čert bere
   Co vás maměnko čert bere
   Však sa košulka vypere
   Však sa košulka vypere
```

NĚCO O ČSFR - NĚCO O TÉHLE ZEMI BOKOMARA

Ami Ami/G Ami/F E

1. V Brně je veletrh a jeřabiny zrají,

Ami Ami/G Ami/F E

cizinci s tvrdým v tvrdé měně klopí,

Ami Ami/G Ami/F E

a holky ze štatlu mezi stehny otvírají

Ami Ami/G Ami/F E

svou malou českou bránu do Evropy.

2. Myšlenky hovězí, a obzvláště ty zadní,

na ceně stouply objížďky a špína,

budoucnost chystá se, jó, padni, komu padni,

Ami Ami/G Ami/F E Ami

ještě se neví, a už se zapomíná.

3. Zas přijde výročí a sľúbime si lásku,

sýkorkám chutná, syslové se činí,

důchodci na polích, pár erteplí, hrst klásků,

Ami Ami/G Ami/F E Ami

a všichni jsme si trochu nepovinní ...

NĚCO PRO SALLY — LADISLAV STRAKA

```
 G                          C            G
1. Dobrej kámoš, stará vojna, jednou večer při měsíci
   C            G         D                G
   zbláznil se do sedmnáctky a chyt' druhou pryskyřici,
                              C             G
   ztrestán dvěma manželstvími a dosti mdlým rozumem,
 C          G          D             G
   rozhodl se do třetice rozdat si to s osudem,
 C                           G
   marný bylo všechno moje snažení,
      C                      D
   jen zkuste dostat kozla z mladýho lupení,
               G                           C        G
   řek' jsem mu: dej si sám pár facek, ať tě hlava nezebe,
   C             G           D            G
   a koukej pěkně přitlačit, děláš to pro sebe!
2. Po dvou týdnech přednášek jsem nad ním zlámal sukovici,
   hlavu už měl jako škopek, jen ji dát na kolejnici,
   zvedl ji však důstojně jak jeden z markýzů
   a odkvačil dlouhým krokem za ní na dýzu,
   aby měl na parketu čisto v kebuli,
   na WC si párkrát čichnul čikuli z čutory,
   pak ve snaze vytáhnout se na ty cucáky
   zauzlil si při metalu v lejtkách křečáky.
3. Kámoš je však stará vojna, nic ho jen tak nepoloží,
   není přece žádný mejdlo, za dvě pade levný zboží,
   denně dlabe zeleninu, po snídani dělá kliky,
   každý večer cvičí v rytme i na úkor erotiky,
   dokonce na přání té své feminy
   tříbarevným přelivem zakryl šediny,
   no zkrátka: dobře jsem se bavil, ale pak mě přešel smích,
   když si natáh' řetězy na sako z tanečních.
4. Jednou ale její táta počkal na ně před průchodem,
   málo se mu líbil pankáč deset roků před důchodem,
   pro kámoše byl to věru nečekaný příval citu,
   když na bradě vybuchlo mu dvacet deka dynamitu,
   sotva se pak za týden probral z otřesu,
   zasedl, vzal pero a papír z notesu a napsal:
   pomoz, milá Sally, v tuto chvíli zlou,
   rodiče jsou nepřející a nic nechápou.
5. Po tý lásce pochybený půl roku už byla veta,
   než mu ji zas připomněli na stránkách Mladýho světa,
   k problému se ponejprv vyjádřila paní Sally,
   čtenáři pak superblba v dopisech z něj udělali,
   kámoš musel třikrát změnit profesi,
   než mu odrostly duhový pačesy,
   a nyní coby hlavní pořadatel v klubu Roháček
   preventivně ve dveřích už mlátí pankáče.
```

NEDÁVEJ, NEDÁVEJ BOKOMARA

D G C D

1. Nedávej, nedávej na první sluníčko,

C G D G C D C G D

je příliš hubené - zahřeje maličko.

2. Nedávej, nedávej na první zdání,

teprve po létu přichází zrání, zrání.

3. Nedávej, nedávej, nechceš-li sklízet,

falešné sluníčko může hned zmizet.

4. Nedávej, nedávej, dočkej si času,

jako se říkává: jak husa klasu.

NEDÁVNO BYL JSEM ŠKOLÁK RANGERS - PLAVCI / M.D.HUGHES
J. MAC RAE, B. MORRISON

```
        C
1. Jsem vyzrálý muž, a vyznám se už
   F
   ve všem, v čem vyznat se mám,
        G
   vím, na co kdy dát, jak vlivným se stát,
            C
   vím, kdy mám bodnout loktem a kam,
   měním se s věkem, ač bojím se změn
   F
   věcem je líp tak, jak jsou,
           G    C         Ami       Dmi
   nechápu jen, jak někdo může mít pravdu,
        G          C C# D
   když já mám tu svou.
   D                          E
R: Nedávno byl jsem školák a zvlád' kdovíkolik tříd,
   A                              D
   nedávno bral jsem rozum, a tak měl bych ho také mít,
                                 E
   moudrost je smyšlenka holá, stokrát se směj nebo plač,
   A                          G         A           D C# C
   nedávno byl jsem školák, jen nevím, co teď jsem to zač.
2. Jak brilantně ovládám volant i stroj,
   když v zatáčce předjíždím vůz,
   jsem roztomilým a šenk vybílím
   natošup, to je další mé plus,
   na práva žen dívám se spatra,
   starám se spíš o fotbal,
   řvu "soudce ven!", v tom nikdy neznal jsem bratra,
   a neznám ho dál.
      D
R: + nedávno byl jsem školák ...
```

NEDĚLE NEDVĚDI

```
          A
1. Teplo svíček a zvon, sbor shůry zní, a všude jen on,
                                E7        A
   v jesličkách právě naděje přichází k nám,
   ještě než den skončí pouť, než utichne oltář a chrámová loď,
                                 E7        A
   zase jen hřích na vlnách dnů ovládne prám.
            D7                      A
R: Vítr se vzdouvá a hřmí a holubic hejna
              D  A          E7       A
   zmateně bloudí nad stádem bez pastýřů.
2. Ještě podáš si ruku a jdeš, než kohout zavolá, zapomeneš,
   a zase se vrátíš v neděli prosit a kát.
R:
              A
R: + bez pastýřů ...
```

NEGALANTNÍ KUPLET O POSLEDNÍM ZVONĚNÍ

KAREL PLÍHAL / JIŘÍ ŽÁČEK

```
            C     F        G
1. Roky nám letí, Pánbůh s námi,
              C      F    G
   jako když práskne do koní,
              C      F    G
   co člověk zmešká, milé dámy,
            C     G   C
   sotva kdy ještě dohoní.
2. Přibývá vrásek, vadne kůže,
   už je čas šetřit na věnce,
   vzdejte to, už vám nepomůže
   kvartální změna milence.
              Ami     H7     Emi
R: Co bylo k smíchu, dnes už tíží,
           Gmi  A7  Dmi
   radosti mění pořadí,
           Fmi    G       Ami
   jakoby člověk cloumal mříží,
      Fmaj7
   a nikomu to nevadí.
3. Přibývá vrásek, všechny mladší
   klidně si lížou nanuky,
   člověk má dělat, na co stačí,
   začněte myslet na vnuky.
R:
4. Není to vůbec ničí vina,
   každý má důvod pro stesky,
   na plátně soukromého kina
   hrajeme vlastní grotesky.
```

NEHAŽTE KAMENÍ KAREL KRYL

C Ami F E Ami G7

C Ami F E

Prosím, nehažte kamení, nehažte kamení na mou tvář,

Ami F D7 G

nosím ďáblovo znamení, na čemž nic nemění svatozář,

C Ami F E

a proto prosím, nechte těch ohledů, nechte těch ohledů bezcenných,

Ami F G C H Emi

děsím se vašich pohledů přes hlavy sousedů upřených.

G Emi G

Za chvíli rozsudek hlasitě přednesou,

D Emi D G

a potom poběží pro sako z pruhů,

Emi G Emi G

prý pro můj posudek více mě nesnesou,

D Emi D H7

a naší mládeži půjde to k duhu.

Emi G Ami H

Spěchám, nechte těch proslovů, nechte těch proslovů o scestí,

Emi G Emi D Emi D

nechám na cestě k domovu rezavou podkovu pro štěstí,

Emi D Emi D Emi D Emi

pro štěstí, pro štěstí, pro štěstí ...

NEHODNÁ PRAŽCE

Dmi Dmi/C B^b A Dmi Dmi/C B^b A

1. Stále víc tě vidím z dálky, jakou barvu máš,

Dmi Dmi/C B^b A Gmi^7 A

stále víc se dívám zpátky, co se stalo, že mě nepoznáš?

Gmi C F F/E Dmi

R: Nad hlavou skála, co se bojíš, na mě nepadá,

Gmi C F Gmi B^b A

dřív jinde stála, teď je těžký být pod ní sama.

2. Stále víc tě vidím z dálky, jakou barvu máš,

stále víc svým vlastním slovům málo věřím, nevím, co jsem zač.

R:

3. Stále víc tě vidím z dálky, jakou barvu máš,

nehodná jsem, nezlá tebe, co se stalo, že mě nepoznáš?

R:

NEHRÁLO SE O CENY HOP TROP

F#mi C#mi
1. Měli jsme bundy zelený,
D A
někomu občas lezly krkem,
Hmi E7
kdekdo si o nás myslel svý,
Hmi E7
jako by nikdy nebyl klukem.
2. Vod lidí pohled kyselej
a kam jet, to nám bylo volný,
každej už hrozně dospělej,
i když to věkem bylo sporný.
D
R: Když na nádraží při pátku
A
nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,
D
víc než milión v prasátku
A
bylo nabídnutí cigarety pouhý,
Hmi
tam vo zábradlí vopřený, dvě kytary
E7
a syrovej sbor hlasů,
Hmi
tam nehrálo se o ceny,
E7
ale pro radost a ukrácení času.
4. Jméno si každej vysloužil
a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakej kdo z nás byl,
stálo, jak bude přiléhavý.
R:
5. Přesto, že každej jinam šel
životem úspěchů i pádů,
[: těžko by asi zapomněl
(A)
na partu dobrejch kamarádů. :]

NECHOĎ DO KLÁŠTERA JAVORY

```
   A                        D                        A
R: Tam někde v trávě pod jedlí pobledlá holka právě dlí,
   E                    A
   srdce má ďáblem posedlý.
   A
1. Nenechej tu holku smutnou schovat se pod černou kutnou,
                            E
   odveď ji od dveří klášterních,
    E7
   klášter, ten ji nezachrání, seber se a spěchej za ní,
                             A
   jenom ty jí můžeš vrátit smích.
2. Ukloň se tý holce smutný a, jestli to bude nutný,
   pláštěm svým jí slzy osušíš,
   vymysli si píseň něžnou, nazvi ji v té písni kněžnou,
   jdi k ni blíž a blíž a ještě blíž.
R:
3. Nenechej tu holku smutnou schovat se pod černou kutnou,
   pohleď, jak se trápí v modlitbách,
   z jezera jí přines leknín, ukloň se a potom smekni,
   zpívej, dokud nezašeptá "ach!"
R: Já jenom jedno přání mám: být na tvém místě chvíli sám,
   jdi k ní, a jak ti povídám.
R: Já jenom jedno přání mám: být na tvém místě chvíli sám,
   jdi k ní a Pánbůh žehnej vám.
```

NECHTE TO KOŇOVI JAREK NOHAVICA

```
   Hmi      Emi    F#7  Hmi Emi F#7
1. Táta byl kulak, máma selka
              Emi   F#7   Hmi Emi F#7
   a strejda šéfem ve Zlíně,
              Emi   F#7 Hmi Emi F#7
   ségra chtěla být učitelka
          Emi                F#7          Hmi
   a teď má šest stovek hrubýho v kantýně.
   Emi          A7
R: Ten, kdo má štempl,
   D           Hmi
   ten je i v právu,
        Emi        A7      D              Hmi
   ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
   Emi            A7
   řekli mi: jseš lempl,
              D                  Hmi
   nechej to koňovi, má větší hlavu,
      Emi               A7         D     G     D  F#7
   a velká hlava, jak známo, rodí velké myšlenky.
2. Na pajdák bývá velký nával,
   pět bodů mínus za původ,
   dostane se ten, který dával,
   ale my, my jsme velmi pyšný rod.
R: Ten, kdo má prachy,
   ten je i v právu,
   ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
   řekli mi: netřeste se strachy,
   nechte to koňovi, má větší hlavu,
   a velká hlava, jak známo, rodí velké myšlenky.
3. Chleba je dražší nežli pivo
   a dobrá voda, to je věc,
   některé stromy rostou křivo,
   ale všechny skončí jako židle nakonec.
R: Ten, kdo má židli,
   ten je i v právu,
   ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
   řekli mi: nezpívej tydli-pydli,
   nechej to koňovi, má větší hlavu,
                                  D            G
   a velká hlava, jak známo, rodí někdy velké, někdy velké,
   D            G            D           G     D A D
   někdy velké, někdy velké, někdy velké myšlenky.
```

NECHTE ZVONY ZNÍT MARTA KUBIŠOVÁ

```
    C           G            C
1. Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
               G                C
   naplněnou spoustou divnejch snů,
            F    C      G     Ami    G
   v nich starý kostel modlí se mou touhou
   C            F            G
   a já prosím: nechte zvony znít.
2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
   vyzpívat v ní samotu svých snů,
   tys naučil mě polovinu pouhou
   a já prosím: nechte zvony znít.
    Emi                      Ami
R: Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
    D                    G
   jen zvony ví, co bude dál.
3. Přijde jednou skladatel a básník,
   kterej umí sto divnejch snů žít,
   má píseň bude růst jak křehkej krápník
   a já prosím: nechte zvony znít,
      C            F            G
   [: a já prosím: nechte zvony znít. :]
R:
4.=3.
```

NEJDE ZAPOMENOUT RANGERS - PLAVCI

```
     C          G        C
1. Počasí se tohle léto zkazilo,
                     A7        Dmi Dmi/C G
   vyčítám si, co kdy bylo, nebylo,
        F                      C  Ami
   krátká řeka někdy má klikatý proud,
        C                G              C
   ztratí sílu, kdo chce v prudkém proudu plout.
2. Počasí se tohle léto zkazilo,
   ach, můj bože, komu by se líbilo,
   každej den ještě slyším, jak poplujem dál,
   bože, do tvých mlýnů asi ďábel vybíral.
                F                G           C
R: [: Nejde zapomenout, když přestanou struny hrát,
                F        G        C
      nejde zapomenout čekání na zázrak,
             A7                      Dmi F
      dneska černý, nejsmutnější ráno je,
             C                G          C
      přišlo smutný psaní, žes' došel do ráje. :]
              F               G          C
R: Nejde zapomenout, to nejde, nejde zapomenout,
              F               G          C
   nejde zapomenout, to nejde, nejde zapomenout ...
```

NEJDELŠÍ VLAK SPIRITUÁL KVINTET

```
  C                          C7
1. Proud řeky ví, kdy kámen pohladí,
   F                  C C7
   ví, kdy ho zastaví hráz,
   F                  C  C/H   Ami
   ví, voda ví, kdy ji noc ochladí,
       C       G     C
   a zná, jak pálí mráz.
2. Plout s vlnou výš a znát, kde je břeh tvůj,
   slůvka tři prostá ti říct,
   tam někde v dálce je návěští "stůj!",
   ráda tě mám, nic víc.
   C G   Emi  F    G
R: Vítr stín tvůj svál,
   F                 Cmaj7
   nejdelší vlak jel dál,
   F               C        C/H Ami
   šestnáct vagónů měl, tenkrát měl,
      Dmi         G         C
   v posledním z nich jsi stál.
3. Kouř zprávu hlásí: nejdelší vlak tvůj
   vrátí se, půjdu mu vstříc,
   blízko mých očí je návěští "stůj!",
   ráda tě mám, nic víc.
R:
```

NEJMOUDŘEJŠÍ DOKTOR RANGERS - PLAVCI

```
            Ami          D           G     C         G
*: I doktor nejmoudřejší poví: je to jistě holka či kluk.
    G                C          G
1. Dobrý den, paní, jaký máte problém, dobrý den,
                            D
   věřte, že vám pomůže má rada, věřím, a ráda,
    G                            C
   nemůže každý lékařskou vědu znát, to nemůže,
            D                          G    C        G
   profese má mně přímo velí na taje těla radu vám dát.
2. Řekněte mi, vážený pane doktor, tak, paní, co vás trápí,
   a vy to víte, vaši moudrost vidím v tváři, moudrý, to já jsem, to ano,
   prozraďte prosím, co skrývá moje hruď, tak to vám, paní, nepovím,
   zda moje dítě první bude holka anebo kluk.
           C                   G
R: Osud z lidí ženy a též muže dělá,
         C                      G
   za chvíli vám to, paní, bude fuk,
         C                      G
   před tímhle zatím hoří věda celá.
*:
R:
*:
```

NEJSLADŠÍ RŮŽE BOBŘI

```
       D                       Hmi         D
R: Za tou vysokou horou, kam pták jen zavítá,
         G            D            Hmi A     D
   žije má nejsladší růže, je jak poupě zavitá.
         D                        Hmi        D
1. Když ráno vzhůru stoupám, stoupá i touha má,
            G           D             Hmi A     D
   v duchu vídám obraz vábný - že mě růže  objímá.
2. Hlas má jak potok horský a šíji labutí,
   proto třímám pevně cepín, tak se bráním sesutí.
R:
3. Však z výšin záhy klesám a v tváři otisk mám,
   v červáncích jsou hory krásné, k turistům se asi dám.
           G            D            Hmi A     D
R: + žije má nejsladší růže, je jak poupě zavitá ...
```

NEJSME SVATÝ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   C                      F            C
1. Občas potkám chlápka, žádnej extra fešák,
      Dmi          F          C Dmi G
   a na rukou má klouby sedřený,
   C                      F           C
   ale, jak jsem slyšel, na slabšího nešáh',
    Dmi           F         C G7
   říká:"Všechny rány přebolí."
            C             Ami
R: Nejsme svatý, nejsme svatý,
            C  Emi   Dmi    G C
   nejsme svatý ani bez vyznání.
2. Holky z prvních járů, no to jsou vlastně dámy,
   když se tajně při chemii líčí,
   v hlavách místo vzorců kytarové vlání
   a v srdéčkách jim první láska klíčí.
R:
3. Že mi voní tráva, tak ještě nejsem osel,
   i když táhnu náklad na hřbetě,
   někdo advokáta a někdo teplou postel,
   a někdo seje děti po světě.
R:
4. No tak co, má lásko, když jsem se ti přiznal,
   že se občas kouknu za jinou,
   no tak co, má lásko, má to vůbec význam,
   když je jasný, že jsi jedinou.
R:
5. Do dneška jsem čistej jak nebeský mraky,
   neznám, jak jde život za mříží,
   a taky nemám v lásce mundúr v barvě khaki
   a obušky a oči ostříží.
R:
6. Abych nezapomněl, tak vřelá slova díků
   lidem, co jsem potkal na cestách,
   i těm, co mě vzali tam do moravskejch sklípků
   a drželi, abych jim neupad'.
R:
7. Svět je jenom koule, tečka ve vesmíru,
   co se s náma hezkejch pár let točí,
   modřiny a boule a hlavy občas v lihu,
   nejsme svatý, tím to prostě končí.
R:
            C             Ami
R: Nejsme svatý, nejsme svatý,
            C        F   C  G C
   nejsme svatý ani bez vyznání ...
```

NĚKDO SI PÍSKÁ PACIFIK

C Emi D#mi Dmi G C Emi D#mi Dmi G

1. Večer když usínám, někdo si píská tmou,

D G D G

u okna stojím, trochu se bojím, že skončí s ozvěnou.

2. Jaký měl asi plán ten zadumaný pán,

D G C F C G

že touhle písní ukončil dnešní flám.

C E F C

R: Někdo si píská ulicí k ránu písničku vzdálenou,

F C A D G

písničku z desek ohraných, s podivnou náladou,

C E F E

někdo si píská a mně se stýská po prvních tanečních,

F Fmi C A D G# G C G

po pánu s knírem tam za klavírem, a venku napadal sníh.

3. Když ráno rozzáří, poznám, že ráda jsem,

že klidně dneska ohraná deska přivítá nový den.

4. Vzpomínky odvanou, slunce mě pohladí,

a já se přiznám, že mi to nevadí.

R:

R:

NELITUJ ŽALMAN

G Ami G C G Ami G

G C D G Ami G C

1. Kdo se chudej narodil, tak mohlo to bejt horší, nelituj,

G C D G Ami G C

pár důchodek prochodil a nejmíň tucet projdem, nelituj,

Emi D

žlutej anděl přistaví nám vůz,

C G

ten den zbyde v ulicích tichý blues,

C D G

vydáme se hledat slunce bez peněz a darů, nelituj.

Emi D C Ami

R: Nejsme přeci žádná lůza, co na vlastní kůži růži má vyšitou,

D C G D

z obehraných slov a díků ke hmatníku ruku přibitou,

Emi D C Ami

nastavíme dešti tváře, ať se stoky vrásek nasytí, nasytí,

D C G

to se ale bláznům stává, když se jim zdá sen o přežití.

2. Komu dál voní pot z koní, nikdy nebyl v sedle, nelituj,

zdá se mu to, co nám vloni: svět se trochu zmenšil, nelituj,

místa, která zbyla někde v nás,

bez pořadníků jsou a budou zas,

volná místa divnejch ptáků, co se slétaj', když ztratí svůj hlas.

R:

3. Kdo máš na svým kontě jenom šťastný konce svých cest, nelituj,

G Ami G C G Ami G

třeba potkáš to svý slunce ...

NELLY BLAY K. T. O.

```
 G                                D
1. Každý večer v ohradě já koně nechávám,
   G         C            D         G
   v zanedbaný zahradě svou milou čekávám.
     G         C          G           D
R: [: Blay Nelly, ó, Nelly, je to dívka má,
      G         C         D         G
      v kuchyni se otáčí, i milování zná. :]
2. Takovouhle paštiku, co ona umí péct,
   za tu chtěl bych na kraj světa na rukou ji nést.
R:
3. Tuhle dívku Nelly Blay já nechci nechat být,
   ona už to taky ví a hned si mě chce vzít.
R:
4. Tuhle dívku Nelly Blay, tu si vyberem,
   paštičky jí v kuchyni pak všechny seberem.
R:
```

NENÍ LENKA NERADOVÁ

```
    G          Ami  G          Ami
*: Víš, na co teď, víš, na co myslím,
    G          C            G
   víš, na co myslím právě teď?
    G          Ami  G          Ami
1. Víš, na co teď, víš, na co myslím,
    G          C            G
   víš, na co myslím právě teď:
    Ami                C             G
   jak nám spolu bylo dobře na louce u moře,
     C                 G
   kde jsme nikdy nebyli.
              Emi           C                 G
R: Už je to pryč, už je to za námi, už to tu není,
              Emi             C                  G  D C
   jseš zase sám, v srdci zbyly fámy a v hlavě snění,
             G
   už to tu není.
2. Víš, co mám teď, víš, co mám v hlavě,
   víš, co mám v hlavě práve teď:
   tebe jako ptáka v kleci a všechny tvoje kecy,
   že to cenu nemá dál, chtěl jsi si žít jako král.
R: Bylo to fajn, byla to paráda, ale už není,
   jseš zase sám, vidím ti jen záda a v hlavě snění,
   už to tu není.
3. Víš, na co teď, víš, na co myslím,
   víš, na co myslím právě teď:
   na statisíce mílí a miliardy chvílí,
   kdy jsme spolu nebyli, vrať se aspoň na chvíli.
R: Už je to pryč, už je to za námi, už to tu není,
   jseš zase sám, v srdci zbyly fámy a v hlavě snění,
   co chtěl bys - není ...
```

NENÍ NUTNO ZDENĚK SVĚRÁK & JAROSLAV UHLÍŘ

```
 A                                          Hmi
1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
   E7                                        A E(-)
   hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
   nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.
          F#mi    A             F#mi    A
*: Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,
          F#mi    A             F#mi   D  E
   zažít krachy - nevadí, zažít nudu - to vadí.
3.=1.
4.=1.
```

NEODCHÁZEJ, NECHOĎ SPÁT ???

```
        G                        C              G
1. Neodcházej, nechoď spát, neodcházej, nechoď spát,
            Ami      D         C           G
   [: až do rána bílého budem hrát, budem hrát. :]
2. Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,
   [: jede, jede do dáli, veze vagón kořaly. :]
3.=1.
4. U klavíru sedí Bill, ten už mnoho roků pil,
   [: když začal falešně hrát, poslali ho domů spát. :]
5.=1.
6. A ten barman, ten se má, za barem se usmívá,
   [: všichni tančí, on je rád, že do rána budem hrát. :]
7.=1.
```

NEOPOUŠTĚJ RÁM KAREL PLÍHAL / D. MCLEAN

G G^{4sus} G Ami
1. Neopouštěj rám, ani zasněnými pohledy,
C D G
pořežeš se o ledy a dolámeš se o svůj vlastní stín.
2. Neopouštěj rám, ani kvůli svému malíři,
bláznivému rytíři, co namíchal tě z příliš lehkých vín.
Ami D^7 G G/F# Emi
R: Operační sál, všude kolem jsou stopy ticha,
Ami D^7 Emi
zbytky pláten, oknem proudí den.
A^7
Jsi poslední v mém pokoji,
D^7 G G^{4sus} G
co čeká, až ji někdo pustí ven.
3. Neopouštěj rám, jinej ti už nesedí
a venku bude náledí a slunko ještě nezačalo hřát.
4. Neopouštěj rám, já nechci si hrát na světce,
co nedokáže bez štětce prožít aspoň jeden krásnej pád.
Ami D^7 G G/F# Emi
R: Operační sál, všude kolem jsou stopy ticha,
C
vždyť barvy sotva začly schnout
Cmi
a já se sotva stačil zout
G G/F# E
z okovanejch stokilovejch bot.
A^7
Cigaretou děláš kroužky,
D^7 G
asi tak ty další zkoušky z not.
5.=1.

NEPIŠTE STÍŽNOSTI NA BÁSNÍKY SAMSON

Ami **Dmi** **Ami Dmi** **Ami F** **E^7**

1. Nepište stížnosti na básníky, nepište je, nepište je,

Ami **G** **C G** **C G** **C C^7**

maj' v hlavě zmatek i tak veliký a dobře je, a dobře je,

Dmi^7 **G^7** **C** **Ami**

když píšou své verše s jasnou hlavou

Dmi^7 **E^7** **A^7**

a jen podle svého přesvědčení,

Ami **Dmi** **Ami**

těžko psát o mlze nad Vltavou,

Dmi^7 **E^7**

i tak je toho dost kolkolem k zastavení.

Dmi^7 **G^7** **C** **Ami**

R_1: Točí se, točí hlava už jenom z pomyšlení

Dmi^7 **E^7** **A^7**

na rány zleva, zprava, když krev se v žilách pění,

Dmi^7 **G^7** **C** **Ami**

točí se, točí hlava, zem houpe pod nohama,

Dmi^7 **E^7** **Ami E^7 Ami E^7**

točí se, točí hlava, slovíčka utíkají pod rukama.

2. Nepište stížnosti na folkáče, nepište je, nepište je,

když zpívaj', radostí srdce skáče a dobře je, a dobře je

pro činy nalézat správná slova

a pravdu vyzpívat bez zábrany,

lež bude lží vždycky, zas a znova,

a pravda musí bolet, život je zamotaný.

R_2: Točí se, točí hlava už jenom z pomyšlení

na rány zleva, zprava, když krev se v žilách pění,

točí se, točí hlava, zem houpe pod nohama,

ten bere a ten dává, slovíčka utíkají pod rukama.

3. Napište stížnosti na zlé lidi, napište je, nepište je,

většinou hlupáci černě vidí a dobře je, a dobře je

počítat s těmi, co netíží je

závist a vztek a co nejsou slepí,

řeči se vedou a pivo pije,

já chci mít čistý ruce, špína se rychle lepí.

E^7 **Ami**

R_2: + slovíčka utíkají pod rukama ...

NEPLAČ, MALÁ RANGERS - PLAVCI

```
     F            F7 7        Bb        F
1. Neplač, malá, neplač, malá, to ti nesluší,
                       Gmi     C7
   už zítřejší ráno ti slzy usuší,
   Bb          F     Bb        F
   uvěříš, že brzy zmizí zklamání,
                           C7        F
   připít si pak půjdem na další setkání.
2. Snad nevěříš, co jiní o mně ti říkají,
   to mohou dělat druzí, co tebe neznají,
   jak s rosou slzy zmizí, pak budem každý sám,
   až uvidím tě jednou, tak snad ti zamávám.
3. Neplač, malá, neplač, malá, a jdi uz klidně spát,
   už nebudu si nikdy s tvými vlasy hrát,
   tady nám stopy končí, tady se rozchází,
   je to jen spadlý listí, který se rozhází.
4. A když se zítra vzbudíš a bude svítání,
   uvidíš, jak slunce mlhu rozhání,
   všechny stíny zmizí, zas bude slunce hřát,
   a když mi řekneš: čekej, já počkám rád.
```

NEUHÁDNEŠ NEZMAŘI / MIKI RYVOLA

Hmi^{7} B^{b}mi^{7} Ami^{7} D^{7} Hmi Ami

1. Neuhádneš, holka, kde se ti chlap ve snu toulá,

C D^{7} G$^{\#}$dim

mapy v očích spánkem přikrejvá,

C D Hmi^{7} E^{7}

jenom on to ví, ptej se, nepoví,

C D^{7} G

vedle tebe v noci nebejvá.

2. Neuhádneš, holka, odkud se před ránem vrací,
zbytečný je všechno pátrání,
marně se ho ptáš, málo, málo znáš
cesty, který končí svítáním.

Cmi^{7} F^{7} B^{b}maj^{7}

R: Každej dnešní den míval svý včera,

B^{b}mi^{7} D$^{\#7}$ G$^{\#}$

voda stojatá bejvala proud,

Dmi^{7} G Emi^{7} A^{7} F

hádej, hádej, kam může tenhle chlap

C$^{\#}$maj^{7} G

bez tebe každou noc plout.

3. Neuhádneš, samá voda, dej se poddat,
zbytečně a marně voláš "stůj!",

C Cmi^{7} G Hmi^{7} Bmi^{7}

[: málo o něm víš, zatímco ty spíš,

Ami^{7} D^{7} G$^{\#}$dim(G)

od večera k ránu není tvůj. :]

NEVÁHEJ GREENHORNS / MILLS - FRIEND

G D7
1. Využiju noc temnou, opustím dům proklatej,
G
chceš-li uprchnout se mnou, tak se moc nerozmejšlej,
C G E7
už tady není vo co stát, tvůj táta chce tě za ženu mi dát,
A7
tohle není mý přání, já nechci budit zdání,
D7 G
že budu do tebe do smrti zamilovanej.
D H7
Tedy chceš-li mě mít, vyrazíme proti proudu, než se rozední,
C
tam, kde je pramen vody chladivej,
G E7
tam stojí můj malej srub šedivej,
A7 D7 G
tam budeš mou, tak už neváhej.
Emi
R: Když někdy slunce svítí, tak tady je žár
H7 Emi
a ve vzduchu čpí jenom prach,
tam louka plná kvítí i borovic pár,
A7 D7
tam z táty už nejde strach,
G
když tady je noc, tam je bílej den a v okolí svatej klid,
A7 D7
už je na mě moc, když slyším tu jen, že si tě musím vzít.
2.=1.

NEVĚŘÍM (HOME, SWEET HOME) ROBERT KŘESŤAN

```
D    D         G
 Nevěřím že se spálíš
     D        D
když zůstaneš se mnou
  A        A
a odkráčíš do tmy
     D         D
když počkám tu dýl
      D          G   jen vyzkoušej to se mnou
   D         D
prosím ještě jednou
  A          A        D
a víckrát až do konce sil

 D7   G       G
 Opíjíš jako víno
  D           D   a zlátneš jak slunce
  A           A
a dráždíš jak listí
   D        D7
co na klíně mám
    G       G
nevěřím nevěřím
      D           D   že my dva jsme si jistí
  A         A       D   D
a k ránu že zůstanu sám

 Opíjíš jako víno ...
```

NEVERMORE JAREK NOHAVICA

```
 G                    C     G           C G C G
1. Seděl jsem za stolem a básně čet', rádio hrálo,
                    C      G
   vtom slyším ťukání na parapet,
      Emi                       D G C G
   tak slabé, že se mi možná jen zdálo,
                  Cdim          Cmaj7
   zastřený mužský hlas z chodníku tiše se ptal:
  Hmi                   C            G
   "Nerad vás ruším, pane básníku, ale mohli bychom na chvíli dál?"
2. V předsíni podal mi deštník a plášť a láhev vína,
   jako bych někde už viděl tu tvář,
   byla to tvář, na kterou se nezapomíná,
   v průvanu zhasla mi svíčka, zvenku studený vítr vál,
   na chodbě na dlaždičkách za ním černý havran stál.
3. Usedl do křesla a černý pták sedl mu v klíně,
   bodlo mě u srdce, když spatřil můj zrak,
   že z podešví mu trčí koňské žíně.
   "Tak nás tu máte, jak jste si přál," na lampu padl stín,
   přes psací stůl když mi vizitku dal: firma Ďábel a syn.
4. V tolika nocích a v tolika dnech jsem ho vzýval,
   volal ho na pomoc, když docházel dech,
   a teď jsem se mu z očí v oči díval,
   cítil jsem konopnou smyčku, jak mi svírá krk,
   když ze záňadří vytáhl ceduličku a dlouhý husí brk.
5. "Za kapku krve tě zahrnu vším, co budeš žádat,
   vidět to, co jiní nevidí, tě naučím,
   a slova k slovům v písně skládat."
   "Co za to žádáš," ptal jsem se, ptal,"jsem jen nuzný tvor,"
                                   G Ami C G Ami C G
   a havran v rohu zakrákal: Nevermore!
6. Na dlani zaschlou kapku krve mám a tma je v sále,
   když přijdou lijáky, tak bolí ten šrám,
   a ono, podívej se z okna, prší stále,
   nešťastně šťastný v půlce života, kymácející se vor,
                                C              Ami C G    Ami C G
   a havran na rameni skřehotá: Nevermore, nevermore, nevermore!
```

NEVIDOMÁ DÍVKA KAREL KRYL

C Dmi C Dmi
1. V zahradě za cihlovou zídkou,
C Dmi C Dmi
popsanou v slavných výročích,
C Dmi E Ami
sedává na podzim na trávě před besídkou
F G(-) E
děvčátko s páskou na očích.
2. Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.
Ami Dmi
R: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
Ami G^7
tu nevidomou dívku,
Dmi G^7 E
prosím vás, nechte ji si hrát,
Dmi Ami
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
F(G) G(E) E
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hřát.
3. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatejch jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních.
4. Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.
R:
Rec.=1.
5. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli.
R:

NEVRÁTIL SE Z BOJE JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

```
          Ami                      E
1. Proč se svět jiným zdá, vždyť čím byl, je i dnes,
          Dmi   G          C
   dob je čtvero a oči jsou dvoje,
      A7       Dmi               Ami
   [: vzduch je stejný, i voda je stejná, i les,
         E                   Ami
      jenom on se už nevrátil z boje. :]
2. Dnes je pozdě se ptát, kdo byl po a kdo před,
   kdo to v hádkách nás dvou více projel,
   [: nikdy víc mi tak moc nescházel jako dnes,
      když se už nevrátil zpátky z boje. :]
3. Neměl hlas, vážně ne, ale zpíval moc rád,
   ať jsem řek', co jsem řek', on mlel svoje,
   [: já byl spáč, ale on nenechával mě spát,
      no a včera se nevrátil z boje. :]
4. Ne že bych brečet chtěl, ne, to ne, nemám sil,
   ale byli jsme dva, a mám dojem,
   [: že se zved' severák, oheň můj uhasil,
      když se on nevrátil včera z boje. :]
5. Jaro stáhlo si svůj krunýřek ledový,
   povídám:"Kouřil bych, kámo, co je?",
   [: "Dáme žváro?", a nic, ticho mi odpoví,
       neboť on se už nevrátil z boje. :]
6. Naši padlí tu jsou, jako by nepadli,
   drží stráž, hruď na hruď vedle sebe,
   [: na nebi modravém stromy se zrcadlí,
      celý les modrý je jako nebe. :]
7. V pokoji místa dost, co teď s tím udělám,
   vše, co bývalo naše, je moje,
   [: já nechci nic, podivný pocit mám,
      že to já jsem se nevrátil z boje. :]
```

NEZACHÁZEJ, SLUNCE ŽALMAN

```
 G                        Ami
1. Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,
 D               C    D
   já mám potěšení na dalekej cestě,
 G          Hmi Emi G    Ami   D  G
   já mám potěšení    na dalekej cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly,
   [: žádnej neuvěří, co je mezi námi. :]
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
   [: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
   [: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :]
5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,
   [: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]
```

NEZAJÍMÁ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
        G
1. Nikdo za tebe tvůj bágl nezabalí,
                                Ami
   nikdo za tebe tvé písně nezazpívá,
         D
   a když šlapou kolem dál, někdo zdraví, kdo tě znal,
          C        D       G
   tak co s tím, co s tím, co zbývá?
2. Nikdo za tebe tvůj oheň nerozsvítí,
   i svý průšvihy si musíš srovnat sám,
   jestli v tobě zbylo snad, pro co dovedeš se prát,
   je nás víc, zase víc, a to je znát.
     C                                G
R: Jen máloco chráníš, co napospas nemůžeš dát,
    C                                G                Hmi C G
   mlčky se skláníš, tváře ti hoří, když čas přijde úroky brát.
3. Nikdo za tebe tvou lásku nepolíbí
   a taky nikdo kytky neposílá,
   to jsi jednou řekl "stop!", stavíš kolem sebe plot,
   a stejně vlak jezdí tam, kde se zpívá.
4. Nikdo za tebe tvý pravdy nepoví,
   a kdy naposledy vlastně bylo príma,
   možná, že jsi něco měl, na co rád bys zapomněl,
   co je pryč, to je pryč, nezajímá.
R:
5. Nevěřím, že není kousek místa,
   kde ti hvězdy spadnou do očí,
   kdyby šílel celý svět, kdyby začal třeba teď,
   všechno zlý v pravý čas se otočí.
6. Nikdo za mě nikdy bágl nezabalil
   a tyhle písně nikdo neodzpívá,
   ale místo mám tu dál, suchý klestí na podpal,
   padá noc a stromů stín na nás kývá.
R:
```

NEZNÁMÁ ZEMĚ PACIFIK

Dmi Ami Gmi
1. Tam, kde vítr se zdvih' a pohladil tu zem,
Dmi Ami Gmi
déšť se smál na tvářích těm, co říkali si "jdem!",
B^{b} C Dmi
táhli dál, pořád dál.
2. Do očí prach se hnal a slunce zakryl mrak,
písek ryl znamení těm, co klopili svůj zrak,
táhli dál, pořád dál.
F Emi A^{7} Dmi
R: Tahle země neznámá svoji náruč otvírá, před námi je cíl,
Gmi C Ami
jako fata morgana k nebi rostou siluety hor,
G B^{b7} A^{7} Dmi
jako vodu zdolá vor, tak my táhnem dál, pořád dál.
3. Tam, kde tráva je výš než kytky v okolí,
nízký brod promáčel boty z kůže bůvolí,
táhli dál, pořád dál.
4. Jako knot mlhu sfouk', rozehnal mléčný stín,
vítr z hor ukázal jarní země tichý klín,
táhli dál, pořád dál.
R:
B^{b7} A^{7} Dmi
R: + [: [: tak my táhnem dál, pořád dál ... :] :]

NEZRALÉ MALINY KAPITÁN KID

```
   A7                        Dmi
R: Těch našich her a malin nezralých,
   G                      C
   těch by nám líto mělo být,
     Ami                          Dmi
   všech orlích per, tras na sever a jih,
   G                        C
   a dívek, co jsme mohli mít,
   A7                         Dmi
   i prvních ňader, prvních polibků,
     G                       C
   všech zatím nepoznaných cest,
    Ami                            Dmi
   lézt ještě jednou přes plot pro kytku
   E7                     Ami
   a odpovědnost za to nést.
     Ami                   D      Dmi       Ami
1. Pro nás to byl Ferlinghetti, Semafor a Beatles,
                          D      Dmi            Ami
   sem-tam dobré předsevzetí, špek, na který vlítls',
     C             Cmaj7       Edim         Dmi
   stejné lásky, stejné řeči, holky v krinolínách,
    Ami              D     Dmi            E7
   taky stejná nebezpečí, první kroky v džínách.
R:
2. Dělali jsme stejné chyby, tak jako vy dneska,
   nedodržovali sliby, jen když byla hezká,
   často jsme si připadali znechuceni světem,
   rodiče nám nadávali, potom zas my dětem.
R:
3. Rozeznat jsme neuměli povinnost a právo,
   s kytarou jsme často bděli déle, než je zdrávo,
   co tu po nás vlastně zbylo, nebudu vám líčit,
   ale hlavně: vše to bylo, nenechte to zničit.
R: Těch vašich her a malin nezralých,
   těch by vám líto mělo být,
   všech orlích per, tras na sever a jih,
   a dívek, co jste mohli mít,
   těch prvních ňader, prvních polibků,
   všech zatím nepoznaných cest,
   lézt ještě jednou přes plot pro kytku
   a odpovědnost za to nést.
R: La la la ...
```

NEZTRACENÁ DEVÍTKA

```
 A                 C#mi          D Dmi
1. Večerní stín tiše pozhasíná náš svět,
    A                   C#mi
   do ticha tvých dnů, do šedivých snů
      D  Dmi
   přináší teplo tvých kroků,
    A C#mi                   D                  E
   je sám jak my dva v rozloučení, jak tango mých lásek,
     A C#mi              D    Dmi              A
   to znám, smutkem podvedeni, sbíráme sílu jít spát.
2. Když není kde brát víru pro další pád, jsem to já,
   jsem pevnost i chrám, když proplouváš sám
   mi z útesů, já někde v těch vlnách
   stojím, pevný bod pokušení, tvůj rezavý zámek,
   a stoupám jak dým, jak ptáci nezkušení, zas neuhnu střelám,
    A            C#mi                 D E
   [: večerní stín, pevnost i chrám jsem já,
    A            C#mi                 D E
      kulhavý rým, v dopisech sním, co s ním, :]
         A
   neztracená ...
```

NEŽ ZAZVONÍ HRANA DRUHÁ TRÁVA

```
    Emi          C                  H7
1. Povídá mi ta moje, prej:"Dej si bacha!"
      Emi        C           H7
   a narovná si pásek z hadiny,
            D                           Ami C Fmi
   jestli prej se někdy dotknu nákejch bab,
    Emi             H7
   hubu že mi rozvalí,
      Emi          C           H7
   a za pár minut nato zvoní brácha
      Emi           C          H7
   a za ním ňáký vzdušný holčiny
      D                                   Ami C Fmi
   a říká: když s ním nevobjedu, nejsem chlap,
         Emi                H7
   těhle vosum Mařen z Magdaly.
        G        D            Ami       Emi
R: Ale já přece nejsem jenom tak ňákej "dej sem",
        G        D            A G D      C     Emi
   ale já přece nejsem jenom tak   ňákej ostrov.
2. Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí,
   tančí a strop je houští kastanět,
   a přitom tiše šeptá poklopec
   tu velikou lež jako věž,
   jen se směju, ale stejně mi to vadí,
   a ptám se:"Matko, kolik je mi vlastně let?"
   Říká právem:"No, to už není moje věc,
   oblíkni se, nastydneš."
R:
*: Mám rád každýho a milován jsem všema
   a s vojskem sobě rovných překročím
   všechny meze, všechny zákony a cíle,
   všechno dobrý, všechno zlý si ochočím.
*: Ať zvoní zvony na nahatý zemi,
   ať světlomety perou do očí,
   ať každej ví, že přišla moje chvíle,
   ať to každej ví a chystá obročí.
3. Slyším: někde snad se stala chyba,
   někdo zalhal, někdo zapomněl či spal,
   bylo horko, nebo možná velkej mráz,
   a někdo ukrad' peřinu,
   víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba,
   a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal,
   bude ráno a ty říkáš:"Dej mi čas,"
   a já nemám ani vteřinu.
R:
            Ami      Emi
R: + jenom tak ňákej ostrov ...
```

NIAGARA PAVEL DOBEŠ

```
            A                    D
1. Když jsme přijeli dnes ráno do Buffala
        E              A
   a nebe bylo modrý jako Bols,
                                        D
   před námi volnej den a v autě hudba hrála,
            E                   A
   tak jsme to natáhli až k Niagara Falls,
         A          E
   já seděl tam a tady Klára
                           A
   a Péťa všecko na osmičku bral,
                                 Hmi
   jak voda stříká a jak se zvedá pára
            E                   A D E A
   a hřmot se tříští o ostré hroty skal.
2. Na kraji propasti se přítel náhle zasní
   a já se koukám, jak mu palce lezou z bot,
   pak začal zpívat "škoda, že ten přelud krásný ..."
   a já druhým hlasem k němu "... nelze obejmout",
   a pak to s námi seklo o zem,
   policajti měli na nás čich
   a už nás odvážejí přepychovým vozem
   se šerifskou hvězdou na dveřích.
3. Komu chutná kafe bez cigára,
   kdo touží poznat buffalský vězení
   a kašle na to, co mu doma řekne stará,
   ten ať si s námi v jailu místo vymění,
   mezi zloděje a hašišáky
   vodváží nás ten šerifskej krám,
   tomu tedy říkáme "good lucky",
   tomu teda říkám "happy time"!
4. Až nás pustěj', zase budem venku,
   budem vodsaď padat jak ten proud,
   v prvním lokále si dáme nalejt sklenku
   staré kukuřičné z těch kentuckejch hroud,
   pak se rozejdeme - Péťa, já i Klára
   a nebe bude znovu jako Bols
   a ještě tisíc let se bude zvedat pára
   nad propastí Niagara Falls.
```

NIC TOLIK NEBOLÍ SAMSON

G Ami7/G G Ami7/G G Ami7/G G Ami7/G

1. V zádech kraj rybníků a sítí i pole rovná jako stůl,

G Ami7/G G Ami7/G G Ami7/G G

zapal mi cigáro, bílej pruh svítí, auťák už cesty spolknul půl.

Ami C/G# C/G D7

R: Nic tolik nebolí jak návrat s večerem,

Hmi E7

říkej si cokoli, zítra je všední den,

Ami7 D7 Ami7 D7 G Ami7/G G

starosti neodbytně jak noc do oken se snáší,

Ami C/G# C/G D7

nic tolik nebolí jak návrat k půlnoci,

Hmi E7

když světla města dálkou svítí do noci

Ami7 D7 Ami7 D7 G Ami7/G G

a v hlavě běží film pomalu slábnoucí zas další.

2. Za zády vinice a stráně i sklípky hluboké jak tůň,

v hlavě hučí jak po těžké ráně, snad jenom řidič neusnul.

R:

NIC VÍC COP / LARRY RICHARDSON, HAPPY SMITH

A D

R: Nic víc, *nic víc* nemám, *nemám,*

A E A

za nádražím mě čeká náklaďák.

A D

1. Vypadá to tak se mnou,

A E A

střechou mou je nebe nad hlavou.

R:

2. Vandrem jít, co budu žít,

jsem jako pták, pták znovu vyrazí.

R:

3. Vandrem jít, co budu žít,

s partou lidí, co taky uměj' pít.

R:

R:

NIKDO SE NESMÁL ŽALMAN

E F#mi E
1. U dveří mi zazvonil svět,
A H E
já vypad' z plínek rovnou do ráje,
F#mi G#mi
v ráji hrál se špatný kabaret
A F#mi A E A
dávali smích, dávali smích, nikdo se nesmál.
2. Hlavou mi vrtá zvědavej červotoč,
když hladím tvoje tělo ocejchovaný,
a pak se směju, a vůbec nevím, proč,
proč kolem nás, proč kolem nás nikdo se nesmál.
F#mi H7 E
R: V hospodě pláče harmonika dětí,
F#mi H7 E
pocestný vítá u pípy klaun,
F#mi G#mi
jakpak se máme, jak to s náma letí
A F#mi A E
až ke hvězdám, až ke hvězdám, nikdo se nesmál.
3. Stojím frontu na děravej fáč,
denně slyším smutný řehtání,
morálku těch, co držej' karabáč,
to dobře znám, na koně mý nikdo se nesmál.
4. Po nocích žiju, už nemám ani strach,
i když mi vemou kliku ze dveří,
stejně bych oknem za muzikou plách'
a nikdy víc a nikdo víc by se mi nesmál.
R:
R: Na na na ...

NITKA NEDVĚDI

A Hmi C#mi D

1. Od rána si zase pískám, nejsem smutnej, jen si stýskám

A E7 A

po tobě, má milá, kdepak jseš,

Hmi C#mi D

ani tam a ani tady, myšlenky už blouděj' hlady,

A E7 A

jestli na mě nezapomeneš.

Dmi A

R: Tuhle jeden pán v novinách napsal,

E7 A E7

že pro milování není nutná láska, nebo ne že až tak,

A Hmi C#mi D

moula jeden, asi nezná milování, lásko něžná,

A E7 A

ať se přijde večer podívat.

2. Od rána až do večera jako nitka, jak provázek

obrázek tvůj omotává čas,

na stole a na hodinách, na rádiu, na novinách,

všude cítím dotyk tvůj a hlas

R:

NO TO SE VÍ KAPITÁN KID

```
          G                        A
1. To, co na nás doma čeká, není zrovna fajnový,
   D                    G
   od pondělka na koni letos jako předloni,
                                C
   je to zatracenej úděl, do prašivejch estakád,
     G        E7        A7    D7    G
   jipijou, jipijou, ňáký cizí krávy hnát.
            G          C
R: No to se ví, zase se sejdem,
          D Fdim D          G
   za sedm let      či příští tejden,
          G           C
   budeme hrát, budeme zpívat,
             D7             G
   přijďte se dívat, bude nám hej.
2. Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
   všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
   ti, co neznaj' čistý víno, ať se z louže napijou,
   jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.
R:
3. Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
   pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved',
   vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
   jipijou, jipijou, a taky zruší pondělí.
R:
R:
```

NOC NEZMAŘI

Ami F D^7 G

1. Barvím si každý večer vlasy černým flórem

C C/H A^7 Dmi

a místo briliantů hvězdy navlékám,

G C A^7 Dmi

[: pevný bod osamělých, bez ohně jsem dýmem,

C G C Emi^7/H

všude vítaná. :]

2. Pro všechny nevěřící jejich pevnou vírou

a v každém zrození jsem navždy svobodná,

[: odcházím bez ovací, vždycky dluhy splácím,

slibům vzdálená. :]

3. Zvědavým milencům jsem jejich dobrou vílou

a jiný rozměr dávím věcem zbytečným,

[: matkou jsem opuštěných, nadějí i sílou,

ve snech zůstávám. :]

Ami F D^7 G

4.=1. + barvím si každý večer vlasy černým flórem ...

NOC

ROBERT KŘESŤAN

Emi Emi Ami^7 Ami^7

1. Ozvěna od Svatého Pavla

H^7 H^7 Emi Emi

zalétla i k nám do pokoje

Emi Emi Ami^7 Ami^7

z příšeří jsi na mě mávla

H^7 H^7 Emi Emi

úsměvem lorda Fauntleroye

Emi Emi Ami^7 Ami^7

Zpod toho prastarého gesta

H^7 H^7 Emi Emi

ti ve tváři vykvetl sad

Emi Emi Ami^7 Ami^7

a po střechách věčného města

H^7 H^7 Emi Emi

kráčela noc jako aristokrat

2. V podkroví starého domu

s blaženou nevinností

palčivou chuť kardamomu

chutnali jsme si do sytosti Až dvojhlasem zavřískly žestě

a v nesvatém slunci Hirošimy

smíření ve svatém městě jsme nakonec dospěli i my

3. Ráno jsi vypila kávu a odešla dřív než jsem vstal

ani jsem nezdvihl hlavu ani jsem nezamával To jen zvoníci zmámili mě

prvními tóny velikonoc to nás jen v hotelu v Římě

na pár chvil spojila noc

NOE NEDVĚDI

```
   A              Hmi      E           A
1. Kdo kolem řeky bloudí a hledá mělký brod,
                    Hmi    E               A
   čas marní, voda proudí, Noe postavil si loď.
                  D                   A
R: Kdo věčně něco shání, ber to, co tu je,
                     Hmi   E             A
   skromnost touhy chrání, co svět pamatuje.
2. Kdo v křiku hledá sílu, málokdy pravdu má,
   kdo nemá chuti k dílu, chlubí se, jak se dá.
R: Kdo právem v ruce mává, ten prohrává soud,
   kdo tiše u zdi stává, horou dokáže hnout.
3. Kdo klame, špatně spává, svědomí je klid,
   kdo míru zbraně dává, chce z války dobře žít.
R: Kdo před stádo se staví a bečí, aby měl,
   když vlci přijdou, zmizí za hradbou bezbranných těl.
4.=1.
```

NOHY MÝ TETY DEVÍTKA / TOMÁŠ HOLAN

```
     C
1. Přestávám se chovat jako hodnej hoch,
     Dmi
   když slyším kroky těch jejích noh,
         F       C  G
   jdou nohy mý tety,
   asfalt se stává kamenem,
      Dmi
   mdlé Slunce začne zářit plamenem,
         F       C              G
   jdou nohy mý tety, jó, jdou nohy mý tety.
   C         Dmi F C G
R: Uá ťap ťap ...
2. Všechno je vedle nich tak malinký,
   kráčí a šlapou jako hodinky,
   jdou nohy mý tety,
   vždyť je to vrchol důmyslu
   českého protetického průmyslu,
   jdou nohy mý tety, jó, jdou nohy mý tety.
R:
R:
```

NOS PRO TRABLE RANGERS - PLAVCI

```
   G                                A7        D7
1. Já jsem člověk, který zatím to nikam nedotáh',
  G                                A7             D7
  ať jdu, kam chci, upadnu, jak překročím svůj práh,
    G                                  A7              D7
  kdybych jednou v kartách vyhrál, v lásce mám smůly dost,
   A7                                          D7
  že se mně to nezdaří, za to může ten můj nos.
           G                                 C
R: Jako já má snad někdo nos pro trable stavěnej,
                       D7                       G
  kdo jej nemá, je mu hej, nos pro trable stavěnej.
2. Jednou jsem jel po dálnici a ohromně jsem to hnal,
  koukám - za mnou jede vůz, tak závod jsem s ním dal,
  báječný jsem držel tempo, větší, než jsem měl,
  za mnou zněly sirény a já domů pěšky šel.
R:
3. Tak jsem začal s muzikou a rázem se proslavil,
  hned se lovec talentů neprodleně dostavil,
  řekl:"Milý pane Dufek, určitě byste byl brzy slavný,
  ale jak se tak dívám na váš obrovskej nos,
  vy to s ním nemůžete daleko dotáhnout."
R:
```

NOSOROŽEC KAREL PLÍHAL

Ami **Dmi** **Ami**
1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
Dmi **Ami** **D#dim** **E7**
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami **Dmi** **Ami**
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi **Ami** **E7** **Ami**
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi **Ami** **E7** **Ami**
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi **Ami** **D#dim** **E7**
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami **Dmi** **Ami**
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
Dmi **Ami** **D#dim(E7)** **E7(Ami)**
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.
Ami **Dmi** **Ami**
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi **Ami** **E7** **Ami**
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

NOVINY HONZA NEDVĚD

```
    Ami                G
1. Jak jsem šťastnej, jak se mám,
       F              Emi         Ami
   si někdy s chutí přečtu v novinách,
                   G          F
   tak za padesát halírů mám možnost,
          Emi          Ami
   abych na pravdu si sáh'.
    Ami
R: Žádný fámy, všechno jen akorát,
     F
   krásně, hezky, koho mám a nemám rád,
    G                        Ami
   touhy, přání lidí můžu tu číst,
   nač mám myslet, všechno mi podají,
    F
   nač co říkat, vše za mě říkají,
    G                                      Ami
   jen co s mozkem, pořád chce se do toho plíst.
2. A tak si někdy říkám,
   na co tu svou hlavu vlastně mám,
   vždyť na to jsou tu jiní,
   co mi ukážou, v co věřit vlastně mám.
R:
```

NOVOROČNÍ KAREL KRYL

```
 Dmi                  A                Dmi
1. Noc brnká na spinetu tak, jako předloni,
F           C           Dmi
a krčmář v kamnech zatopí,
    Gmi                 Dmi
[: koukám se na vinětu, a rytíř na koni
            A          Dmi
   vyměnil láhev za kopí. :]
2. Noc háže stříbro ryzí na ostny akátů,
pár minut zbývá do ledna,
[: zní z kouta píseň cizí opilejch soldátů
   a major vodku objedná. :]
3. Mějte si ze mne blázna, každý vám uvěří
a snad mu srdce okřeje,
[: flaška je poloprázdná a fízl u dveří
   k Novýmu roku popřeje. :]
```

NOVOROČNÍ NEZMAŘI

```
 C       C/H    Ami     Ami/G   F               C
1. Byl to smutnej rok, no koukej, jak se všichni tváří,
      C/H   Ami Ami/G  Emi     G    C
o slepičí krok nejsou listy v kalendáři,
     (C)             F                   C
[: dvacetikorunovým vínem zvrhlí a laskaví,
                 C/H      Ami Ami/G F             C
   skrytí před vlastním stínem     pijeme na zdraví. :]
2. Je tu nový rok, z koberce sbíráš zbytky přání,
popsaný má blok, zatím nevinně se tváří,
[: na dveře pokoje zavěsí cedulku "nerušit",
   dny jako myšlenky běží, sotva je stihnem žít. :]
3. Kdepak je náš host, v podloubí nestačí mu chodník,
asi už má dost, teď si staví vlastní pomník,
[: slaboučký jde si zimním ránem jak žíznivý na poušti
   a my zaspali jsme málem, že rok nás opouští, :]
 F               C
že rok nás opouští ...
```

NOVOROZENĚ JAREK NOHAVICA

Emi **D**

1. Novorozeně nic neví o jméně

D7 **G** **H7**

a nezná důvody, prostě se jednou narodí,

Emi **D**

a pak je naživu v nekonečném údivu,

D7 **G** **H7**

nahý uzlík z postele, neví, že cejch má na čele,

Emi **D**

hvězdu nebo kříž, to se tak rychle nedozvíš,

D7 **G** **H7**

jako kůzle na seně spí novorozeně.

2. A pak se život rozběhne, jako když tráva polehne,
z máminy loktuše je vidět srpek Venuše,
planetu naděje, že když dneska špatně je,
tak třeba zítra nebude, zastav svá kola, osude,
osud se ale nedívá, supí jak lokomotiva,
špalírem fáborů směrem nahoru.

3. A pak před branou dlouhé fronty nastanou,
doleva-doprava, k tomu muzika vyhrává
písně veselé a černí andělé
nám svítí na čelo, tak fidlej, kapelo,
a hrej nám do tance, jenom ať vlajou monstrance,
nepoznačení budou spaseni ...

NOVÝ ROK JAREK NOHAVICA

D F#mi G D A7 D
1. O půlnoci, když láme se rok jako chléb,
Edim Hmi
sáhnu si na tepnu, ucítím tep,
Emi A7 D A Hmi G A
to tepe krev slepého hodináře
Emi A7 D Hmi
a je to zvláštní pocit, a je to zvláštní pocit
Emi7 A7 D F#mi Emi F#mi A7 D
sám sebe vyrvat z kalendáře.
2. Venku na obloze svá pírka rozprostřel páv,
půlnoc je chvíle prvních agenturních zpráv
a pevných slibů do nového roku,
[: svět jako po narkóze :]
vstal a volá do útoku.
A Hmi
R: V okýnku orloje se loutky uklání,
G D G D
hokynář s měšcem, vojáček se zbraní,
Emi F# A7 D
smrt kosu nabrousí, šašek cinkne činely
G D G A7 D F#mi G F#mi A D
a lidé přejou si šťastný, šťastný, šťastný a veselý.
3. Rozcuchaná holčičko z Bangladéše,
už tě nikdo nikdy neučeše,
jsi moje nejsmutnější loňská fotka,
[: láska je vyprodána :]
a já jsem bolest potkal.
4. Jsem o rok starší a smutnější, než jsem byl,
tak málo jsem dosud pochopil,
i když jsem první těžkou nemoc přestál,
[: za mým vozem se práší :]
a vpředu neznámá je cesta.
R:

NULTÁ HODINA KAREL PLÍHAL

C Emi Ami Emi
1. Čas usnul vestoje jak utahaná mula,
C7 F A7 Dmi
celej den úpící pod tíhou pivních flašek,
E Ami G C
matička Štěstěna se u potoka zula,
H7 Emi H7 G
s úlevou polyká uklidňující prášek.
2. Amor si do zásoby dělá nový šípy,
Šípková Růženka si vaří silnou kávu,
Sněhurka vyprala všem trpaslíkům slipy
a teď si nad křížovkou marně láme hlavu.
F Emi G C
R: Je nultá hodina, čas našich milých přátel,
F Emi G C
je nultá hodina, čas, který se dá změřit
F Emi G C
na dětských hodinkách, co koupíš za pakatel,
Ami Emi F C
obětuj korunu, a pak mi budeš věřit.
3. V pekle zas nadávají nad dodávkou uhlí,
Jaga si odlítla na nákup do Paříže
a hrabě Drákula se souká ze své truhly,
pospíchá na přednášku Červenýho kříže.
4. Bludičky seškrabují turistický značky,
ohnivej mužíček se plní svítiplynem,
kouzelnej dědeček si hraje s PIKOvláčky,
Don Quijote přemejšlí nad Špindlerovým Mlýnem.
R:

NULTEJ POLEDNÍK HOP TROP

E

1. Mraky šedý jak olověný závaží

F#mi H7

přines' vítr, co listí začal vát

F#mi H7 E4sus C#mi

na perón zapomenutýho nádraží,

C F#mi(Ami) H7(E)

kde na tvůj vlak já jsem čekal tolikrát.

2. Roky běží a trať už dávno zarůstá,

keře šípků tu rostou v kolejích,

Smutnej dům, ve kterým nikdo nezůstal,

když vagónů pár odjelo posledních.

E Hmi7 F#mi H7 F#mi H7

R: Vím ale jenom já, že nultej poledník to místo protíná,

E Hmi7 H7

jednou zastavil ten vlak a když jsem tě uviděl,

F#mi H7 E

pro mě první vteřinou začal den.

3. Tak tu stojím a zase hlavu otáčím

jako dávno k rozbitejm hodinám,

místo růží v ruce kytku bodláčí

a v krku stáhnutým jen hořký sucho mám.

R:

O ANDĚLE BOKOMARA

```
   G         D          C       G
1. Tři čtvrti na červen, víc asi nebylo,
           D         C           G
   ač vítr nefoukal, žito se vlnilo,
             D       C           G
   přálo nám počasí, tak jsme to viděli,
           D     F C             G
   na mezi hrála si  Anděla s anděli.
    Emi        C      G           D
R: Na božích mlýnech tuhle píseň melu,
     Emi      C       Cmi7           D            C G
   klidně mě vynech, dělám to pro Andělu bez andělů.
2. Dvě nohy nad křídly, andělem přibitá,
   Andělo v obilí, Bůh ti to spočítá,
   když pán Bůh zacinká, blýskne a zahřmí se,
   chvilinka malinká, a anděl stratí se.
R:
3. Je brzo k snídani a pozdě k večeři,
   měsíc tě poraní, nikdo ti nevěří,
   možná, že na lukách potkáte Andělu,
   ve vlasech zlatý prach z peříček andělů.
```

O BLECHÁCH A TAK KAREL PLÍHAL

```
              Ami                   Emi
1. Jsem starý penzion pro osamělé blechy,
             Dmi                        E
   ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,
           Dmi                          E
   celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,
             Dmi      D#dim     E
   všechny se upíjejí někde o samotě.
2. Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,
   v předvečer svatební to pro ni rána byla,
   zapíjel svobodu a chlastal jako duha
   a krevní destička mu v krku zaskočila.
    G      C        G        Ami       Emi
R: Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,
       F                G     C G
   buďme k nim trochu vlídnější,
            C            G       Ami         Emi
   vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí
       F             G     E
   a svět je stále krásnější.
3. A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahnul,
   jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,
   pod tíhou svědomí on na život si šáhnul,
   skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.
4. A blecha Renata je osamělá matka,
   starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,
   to jehně zavedli na nedaleká jatka,
   co nocí proplakala na mém levém stehně.
                 F     G     C F G C
R: + a svět je stále krásnější ...
```

O JAKUBOVI JAREK NOHAVICA

```
          C                    F        C
1. [: Naše první lásky jsou jako báby bezzubé,
                               F        C
      jako báby bezzubé, když olizují cukrlátka. :]
      F          Ami                   G        C
R1: Proč se nám směješ, ty můj malý, nerozumný Jakube,
               F                         G              C
    že to snad vezmeš jiným směrem, vezmeš hopem, vezmeš zkrátka.
R1:
2. [: Pejsek (člověk) zaštěká, a už mu na nos dají náhubek,
      misku guláše mu podstrčí a zarýglují vrátka. :]
R1:
R1:
     F                  G       C
R2: Jakube, Jakube, Jakube, Jakube,
                F                        G     C
    no to jsem zvědav, jak ti bude, až ti roků přibude,
     F                  G       C
    Jakube, Jakube, Jakube, Jakube,
                F                G        C
    věř, že to všechno už tu bylo a zase bude.
3. [: Když není co do huby, tak se bije na buben,
      špejle z jitrnic se předělávají na párátka. :]
R1:
R1:
4. Tolik trubačů a hasičmajstrů dulo do trubek,
   až z té kupy moudrosti světu vyrašila bradka.
R1:
R1:
R2:
```

O LESE PAVEL DOBEŠ

D
1. Z města do lesa sem-tam si zajdu,
A7
mam v planu, že bych tam postavil chajdu,
zarabjam slušně, a tak nikdy netvrdim,
D A7 D
že halířem nesmrdim.
2. Je to les pěkny, zdravy, perspektivni,
koluju o nim ty nejlepši drby,
zviřata vyhnaly stareho hajneho,
tym to vyhraly - dostaly noveho.
3. Hajny je pěkny, perspektivni, zdravy,
koluju o nim ty nejlepši zpravy,
pečuje o revir vic než o sebe
a jeho stromy vyrostaju do nebe.
4. Zviřata u něho dobře si žiju,
tak dobře, že se furt enom pelešiju,
u televize kvete blahobyt,
všeci su radi, bo v reviru je klid.
5. Enomže vysoko vyrostle stromy
tahaju na sebe buřku a hromy,
nevi se, kaj to šastne, tak všeci maju strach
a všecko skřipe jak ve starych hodinach.
6. Nikdo z nich nevi, jak dopadne buřka,
či nebude mrtvy, jak ráno vstane z lužka,
a v televizi, aby to čert spral,
maju rozhleděny fajny serial.
7. Kukačka už ani něotvira zobak,
medvěd je malatny, slaby jak chrobak,
stary vlk schovava mezi nohy chvost,
ten, co měl v galatach dycky mista dosť.
8. Panikař zajic prodal kožku
a utek' z lesa ven přes Jugošku,
a kdyby v tom lese eště lide byvali,
do toho všeckeho by manifestovali.
9. Hajny se zaviral cele dni doma
a hajna nevěděla ani, na co ho ma,
tak sem tam vešel, pozval sem se dal,
řeč se točila a ja sem štengroval.
10. Jako muzikant z kavarenske praxe
ruzne postupy a figly mam v kapse,
při tanci nesmiju byt žadne prostoje
a hrať se musi aji na levne nastroje.
11. Častokrat se nam to rozlaďovalo,
museli sme robiť, aby se nic něpoznalo,
buď muziku zabaliť,
anebo rytmus přitvrdiť.
12. V tym našim lese je srandovni klima,
raz je tam dusno, podruhe zima,
potřeti padaju trakaře
a listi usycha aji na jaře.

O MÁLO VÍC RANGERS - PLAVCI

```
   C              C7         F                C
R: O málo víc dej lásky dnes, o málo víc dej štěstí dnes,
                                         D7          G7
   o málo víc těchhle věcí dej, k tomu vůli měl bys mít,
   C               C7          F                 C
   o málo míň den smutnej znej, o málo míň zlej slovník znej,
                                        D7          G7   C
   o málo míň těchhle věcí znej, bude lidem kolem tebe líp.
            C            C7            F                  C
1. Jó, můj táta, ten mi kázal:"Hochu, jednu radu k srdci ber,"
                                 D7            G7
   tak jsem tedy hrával se všema jen vždycky fér,
    C                 C7                  F                 C
   tuhle píseň, tu mě učil hrát, řekl:"V paměti ji vždycky měj,"
                                            D7            G7    C
   a já mu slíbil, že ji budu znát, i když osud byl by pro mě zlej.
R:
2. Verše zdaj' se nám tak prostý, ale hodně smyslu v sobě maj',
   já je musím zpívat postý, jen ať tuhle píseň všichni znaj',
   víte, smůly trochu, trochu štěstí, tyhle váhy každej v rukou má,
   jenže štěstí, a na tom záleží, všední den lidem hezčí dá.
        C                C7          F                 C
R: + [: o málo míň den smutnej znej, o málo míň zlej slovník znej,
                                            D7          G7   C
        o málo míň těchhle věcí znej, bude lidem kolem tebe líp. :]
```

O MYŠÍCH A O LIDECH BOKOMARA

```
 G        C         G         C
1. Došly mi peníze, a tobě zase city,
 D              C    Emi         D
kolik velkých plánů čeká na příště,
   G        C       G         C
z ledničky vytáhnu láhve nedopitý,
 D          C            D
do paměti vložím velký smetiště.
2. Pak budou pokojem běhat bílý myši,
možná, že si taky jednu ochočím,
budem tě pomlouvat a ty to neuslyšíš,
když jsou koně mrtvý, co je po kočím?
 C        D            G
R: Ráno mi přinese darem kocovinu,
 C             D            G
nejspíš na mě bude pohled pro bohy,
 Emi                  D           G
někomu vynadám, tak třeba svýmu stínu,
 C           D           G
no, a začnu čekat datum zálohy.
3. Zas budu suverén s pětikilem v kapse,
sbalím svý trable a dám je do sběru,
tvý číslo vytočím: po večeři stav se, jo,
rozjedem to spolu třeba v Boleru.
4. Říkat si budeme, co se vždycky říká,
oba jsme už přece dávno dospělí,
potom dám poslední prachy za taxíka,
na finále skončím ve tvý posteli.
5. Všechny lži ohraný ukradu ti ze rtů,
sliby, ty se hodí leda do kina,
vím, že se probudím a zase půjdu k čertu
na polívku někam, kde je laciná.
R: Zas budou pokojem běhat bílý myši,
konečně si taky jednu ochočím,
kdo z nás je větší lhář, teď už nerozliším,
[: koně už jsou v trapu, střelte po kočím! :]
```

O PILNÍKU, SVIDŘÍKU, VÉNOVI A HEDVICE PAVEL DOBEŠ

Hmi C D^7 G Hmi C D^7 G

Hmi C D^7 G

1. Pilník je zastrčená pohraniční víska,
Hmi C D^7 G
v té vísce žije vdovec Vokatý,
Hmi C D^7 G
z Pilníka do Svidříka vlak jen jednou píská
Hmi C D^7 G Hmi C D^7 G
a ve Svidříku žijou ňácí Bohatí.
2. Bohatství Bohatých je v tom, že mají Vénu,
a vdovec Vokatý má dceru Hedviku,
Véna v ní poznal jednoduchou ženu
a jezdil za ní vlakem do Pilníku.
3. Každičkou sobotu, za sucha i deště,
v zimě i v létě stála u trati,
lámal ji řečmi o společné cestě,
která se před nimi v dálce klikatí.
4. Co bílých lodí oceány kříží,
co ptáků lítá na svých křídlech oblohou,
a naše cesty do těch dálek aspoň míří,
když už tam nahoru za nimi nemohou.
5. Když chlapec odjel, měla v hlavě balet,
myšlenky šťastně skotačily za Vénou
po všech těch vzdušných zámcích z levných karet,
musela si je vázat mašlí červenou.
6. Hedvice bylo nadosmrti nanic,
když Vénu sesbírali ráno po poli,
nějak se zamontoval do přechodu hranic
a v noci byla šťára v celém okolí.
7. Šetření skončilo, a jí, jako ňáký dámě,
projevil účast starší seladon,
přidržel dveře a nabídl jí rámě,
úředník z okresního města Ypsilon.
8. "Děkuji, nechci," řekla, "cožpak city kradu,
cožpak jsme nebyli šťastní a bohatí,
vevnitř v mé hlavě, tam úplně vzadu
žádná zvláštní cesta už se neklikatí."
9. "Vím, že z těch lodí, o kterých všichni sníme,
nikdy žádná pro nás neplula přes oceán,
byla jsem ráda za všechny šťastné chvíle,
chcete-li, u přepážky vám je odevzdám."
10. Nechce se vždycky jen smát anebo brečet,
nedá se vždycky všemu rozumět,
co po vodě v moři, to je po lidských řečech,
v srdci to hoří a už nehřeje ...

O PÍSNIČCE KAREL PLÍHAL

G D
1. Přišla na svět jednou k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
G D F
sešit místo povijanu, sací papír místo plenek,
G D
žádné vroucí blahopřání, žádné slzy dojetí,
Emi C D G
tak se píseň narodila a usnula vzápětí.
2. Vyspala se do růžova, potom básník s něhou táty
vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil šaty,
potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla si
na svět, který mění masku stejně jako počasí.
3. Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjíveně,
v lidských duších jako v jarních zahradách,
prohrabala všechny kouty, zaštěkala na mrzouty
a mladým starcům zase teklo mlíko po bradách.
4. Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
přišel podzim a s ním svody všemohoucích zahradníků,
tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v rozhlase.
5. Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť stále menší,
musí býti oploceny, opatřeny zámkem zvenčí,
píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.
6. Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám neoplotí,
k tomu všichni dřív či pozdějš ještě rádi dospějí.
7. Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
chuderka se zimou chvěla cestou na sál operační,
nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec, vůbec nic.
8. Vyhnali ji pětkrát denně zase řádit jako štěně,
aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
belhala se podél plotů od Prahy po Dolní Lhotu
a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.
9. A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
píše už jen, co má v plánu pro dav mladších dorostenek,
a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár koleček,
[: básníkovi dobře platí, postavil si domeček. :]

O SMÍCHU SPIRITUÁL KVINTET

E

1. Kdo z vás se, lidi, umí smát, ne málo, ne moc, akorát,

F# H7

tak ten se má, achich ouvej, vím, co dím,

E

já můžu vám hned vyprávět, co stojí světem tenhle světem,

H7 E

jen ten se má, achich ouvej, žít je hit.

2. Proto s mírou, vážení, každý chrup ať si cení
a pozor dá, achich ouvej, vím, co dím,
kdo zná tuhle zásadu zepředu jako zezadu,
jen ten se má, achich ouvej, žít je hit.

3. Za krále Ferdy z Medníku žil jistý pekař perníků
a ten se smál, achich ouvej, vím, co dím,
až náhodou jel kolem král, pekař se zrovna smál a smál
a už to zná, achich ouvej, žít je hit.

4. Hned rádci králi hlásili, co děsně přesně zjistili,
tak se král bál, achich ouvej, vím, co dím,
"máš, králi, zlou veš v podniku, perníkáři jsi ke smíchu,"
a už to má, achich ouvej, žít je hit.

5. O kousek dál žil zase švec - mrzout, bručoun a jezevec,
no žádný klaun, achich ouvej, vím, co dím,
když mával šídlem, šil dratví, tvářil se jak pop nad rakví
a už to má, achich ouvej, žít je hit.

6. Zas rádci králi hlásili, co děsně přesně zjistili,
tak se král bál, achich ouvej, vím, co dím,
"co máš korunu na čele, netvářil se vesele,"
a už to má, achich ouvej, žít je hit.

7. Ten smál se moc a ten málo, královi se to nezdálo,
a už to maj', achich ouvej, vím, co dím,
teď škrábají se na hlavě, sedíce spolu v šatlavě,
jó, já to znám, achich ouvej, žít je hit.

8.=2.

O STAVBĚ SVĚTA NEZMAŘI / PETER YARROW

```
   C                E
1. Hospodin-stavitel nakreslil kruh,
   Ami              E(C7)
   dole buď voda, no a nad ní vzduch,
   F                C     A
   fortel měl a k tomu píli i fór,
     D                 G
   "glory-haleluja" zapěl andělskej chór.
2. (Vzal) hřebíků pár a trámů,
   hřebíků pár a trámů,
   víte už, jak příběh začíná,
   každej to kdysi čet' v dějinách.
3. Když Noe viděl, že se kaboní,
   pár zeber sehnal a pár pakoní,
   přitesal trámy, pak vystužil kýl,
   klidně mohlo tehdy pršet o pár let dýl.
4.=2.
5. Tak běžel čas a vývoj šel dál,
   Šalamoun král zem spravoval,
   vousy si pohladil, řek': povídám,
   teď hned tady postavte chrám!
6.=2.
7. Sám ďábel se smál, ví asi svý,
   někdo má konečný řešení,
   máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž,
   nevinnému staví kříž, staví kříž.
8.=2.
9.=2.
10.=2.
11.=2.
```

O TÉ VELKÉ CESTĚ VPŘED SAMSON

E

1. Nevím, jak je starý svět, já znám ho jen přes třicet let,

F#mi H E

kam míří, kam míří,

už tolik slibů slyšel jsem, a všechny odvál příští den

F#mi H E

jak chmýří, jak chmýří.

F#mi H

R: Pán, který lžičkou cink', nám cestu nabíd' svůdnou,

C#mi

tak opojnou jak drink, tak nenáročnou, schůdnou,

A C#mi

a kdo by nešel s ním, vždyť takový je člověk,

F#mi F#7 H

rád vznáší se jak oblaka či dým.

2. Jako každá z mnoha cest, i tahle musí někam vést,

či spíš měla, či spíš měla,

vždyť šli jsme po ní tolik let, až déšť nás chytil cestou vpřed

a chladil čela, a chladil čela.

R: Pokud o tom vím, tak párkrát jsme si zašli,

trvalo to dýl, nežli jsme cestu našli,

a bylo by zlatý, kdyby to bylo hned,

dřív, nežli všichni ukážou nám paty.

3. Zas další pán už zacinkal a ukazuje někam dál

a všem se líbí, tak moc se líbí,

ať rozmyslí si každý sám: na to nemám a na to mám,

než něco slíbí, než něco slíbí.

R: Za ta léta vím, že život není kismet

a mozek že je tím, čím mělo by se myslet

a nenaletět hned, i když jsem přesvědčen,

že s každým dnem je o malinký kousek lepší svět.

4.=1.

O VOJENSKÉM LETOUNU ZN. MIG KAREL PLÍHAL

```
    C             F    C        Ami        G   C
Já koukám vzhůru na MIGa, jsa zpola ukryt houštím,
             F   C       Ami      G   C
a hity firmy Amiga si z kazeťáku pouštím,
    F         C           G    Ami7 G
už doduněly tryskáče a v lese cosi šustí,
       C           F    C    Ami        G  C
vtom stádo srnek přiskáče a rozjíveně spustí:
GalamajGa, MIG, MIG, MIG!
```

O VOLOĎOVI VYSOCKÉM (ČESKÁ ČÁST)

JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
                        Emi                          H7
1. Zbývá nám jen pár chvil, a pak my, stejně tak jak on,
                    Ami         H7                Emi
   vyjdem na dlouhou pouť, ve stopách jeho budeme kráčet,
                                                 Ami
   ať dál nad námi krouží jeho ochraptělý baryton
                 H7                          Emi
   a my společně s ním budem plakat, a potom pláčem,
                                                 Ami
   ať dál nad námi krouží jeho ochraptělý baryton
                 H7                              Emi
   a my společně s ním chvíli smějem se a chvíli pláčem.
2. ... bílý moskevský čáp na bílou oblohu vzlétl,
   černý moskevský čáp na černou zemi se spustil ...
```

O ZESILOVAČI ZN. PEAVEY KAREL PLÍHAL

```
  Ami           E             Ami
1. Dnes vám budu zpívat písně tklivý,
Dmi        A7        Dmi
odešel mi zesilovač Peavey,
Dmi     Ami         D#dim           E
odešel po špičkách po kuchyňských dlaždičkách,
  Ami            E             Ami
právě když jsem venku štípal dříví.
2. Choval jsem ho jako vlastní dítě,
bumbal mlíčko z elektrický sítě,
mizernej spotřebič, měl jsem vzít, fotře, bič
a mlátit ho denně v zimě v lítě.
```

OBČANKA NEDVĚDI

Ami **Dmi**
1. Do kapsy občanku a k tomu korun pár,
Ami **Dmi**
uprostřed přírody přijímat ticha dar,
E^{7} **Ami**
to všechno přes škleby lidí, co nechápou nic.
2. Nechápou, že chcem jen, jenom v klidu žít,
svět je nám těsnej, když musíme jít
a říkat někde něco, co svírá nám rty.
Ami **Dmi** **E**^{7}
R: Otřelý fráze a sliby do očí
Ami **Dmi** **E**^{7}
známe už, známe, vždycky se otočí
F **G** **Ami**
jen proti nám, vyrost' z nich tuláckej kříž.
3. Nervózní města, hádky a štvanice,
děla a zmatky, naftový pranice,
to pro nás máte, tak pěkně děkujem, ne!
4.=1.
R:
R:

Obchodník s deštěm Hop trop

```
   Ami       G           Ami         G
1. Vzpomínám - jednou, to přišlo k nám vedro,
    Ami           G      Ami    D
   že jabka se na stromech začaly píct,
     Ami      G          Ami     G
   a v potocích sucho, jen kámen a písek
    Ami        G        Ami      D
   a prach místo vody, co měla tam týct.
    Ami       Emi      Ami      Emi
   Už dobytek v noci nás ze spaní budil
    Ami      G       Ami      D
   a řvaní to stěží už dalo se snýst,
      Ami       G      Ami        G
   my chlapem, co tady se objevil k ránu,
     Ami     G        C        G
   pak lehce a moc rádi dali se svíst.
       Ami       Emi         Ami         Emi
R: "Když každej dá dolar," nám řek' tenhle koumák,
   Ami       G        Ami       D
   "znám starý kouzlo a déšť přivolám,"
  Ami      Emi      Ami       Emi
   za jeden kulatej zkusit to stálo,
  Ami        Emi         Ami     D
   na svý si přišel - co zbejvalo nám?
2. Navečer vobzor se vybarvil duhou
   a sloup suchý trávy a prachu se zved',
   tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou,
   co stálo mu v cestě, to rozbil a smet',
   jak seděl chlap s námi, řek' mý sestře Líze,
   že neviděl žádnou, co vo ni by stál,
   a jestli mu aspoň dost malinko věří,
   že jedině s ní by se vydat chtěl dál.
R: Najednou ticho a tma jako v hrobě,
   blesky a hromy - a začalo lejt,
   takovej psí čas, že do svojí boudy
   i náš vlčák Johny hned zalez' se skrejt.
3. Vtom vrznutí dveří, v nich zmáčenej klobouk,
   nám plechový hvězdy blejsk' do vočí třpyt:
   "Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem,
   a hloupostí nech, jestli chceš aspoň žít!"
   Za podvodný kousky se létama platí,
   přesto jsme chlápka pak nechali jít,
   svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš,
   nutný je věřit a strašlivě chtít.
```

OBLUDA JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

```
      E                        Ami
1. Byla země, kde se všem slušně žilo,
              G                            C
   bez morových ran a beze vzpour, no, beze chmur,
        Dmi              Ami
   tam se jednou zjevení usadilo -
       E                Ami
   - polobuvol-polobýk-polotur.
2. Král hned vydal k junákům provolání:
   "Zničíme to ohavný stvoření!
   Toho, kdo ho zastřelí, bez váhání
   se svou dcerou královskou ožením."
3. Kolik měl těch junáků, no, to je sporný,
   jenom jeden však měl odvahy dost,
   býval prvním ze střelců v gardě dvorní,
   než ho stihla královská nemilost.
4. Král mu pravil důstojně:"Tvůj trest ruším,
   nabízím ti místo něj odměnu,
   jestli skolíš obludu, namouduši,
   moji dceru dostaneš za ženu."
5. "Pane králi, co je to za odměnu,
   spíš dej nalejt kořalu do sudu
   a tu princeznu si nech, nechci ženu,
   však i bez ní přemůžu obludu."
6. "Budeš nadosmrti hnít v kriminále,
   když si, lumpe, nevezmeš princeznu,
   marná sláva, ona je dcera krále,"
   nato junák:"Jak jsem řek' - nevezmu."
7. A zatímco se s ním král handrkoval,
   polobuvol-polobýk žral a žral,
   ke královu zámku se přibližoval,
   živou duši za sebou nenechal.
8. Tak co naplat - dostal pít po libosti
   a když skolil obludu, tak roha vzal,
   tak ten střelec, i když byl v nemilosti,
   králi i dvořanům lekci dal.
```

OBRAZ KAREL PLÍHAL / TOM PAXTON

```
G      C    G       D              G
Obraz visí na skobě a ta skoba se viklá,
           C     G         D                G
stejně já visím na tobě a ty jsi na to zvyklá,
    Emi        Hmi      Emi        Hmi
až jednou ono zátiší se utrhne a sletí,
       G      C      G           D                G
budeš tichá, tišší, nejtišší, a já pochopím, jak je ti,
       G      C
budeš tichá, tišší ...
```

OBRÁZEK - OBLÁZEK NEDVĚDI

```
     E
1. Než poslední ti sbohem dám, tak musím něco říct:
                                H7          E
   v kartách žití, jak víš, se švindl nesmí hrát,
   máš možná krásy trochu víc než jiná holka snad,
                              H7             E
   to nic není, však víš, já nechci s tebou hrát.
         E                 A    E
R: Co je platný, že jsi jako obrázek,
                         A    E
   že máš kůži jako z řeky oblázek,
      H7                          E
   věř, holka, nechci si tě vitríny dát,
   nevím, co máš se mnou asi za plány,
     A
   ale teď už je to fuk,
         E         H7         E
   svět se mění, tak pal, a ani muk.
2. Tak obrať list a pozor dej na to, co jsem ti řek',
   v tuhle chvíli, však víš, ti nepomůže vztek,
   máš možnost vrátit všechno zpět, vždyť stačí jenom chtít,
   kdo se snaží, však víš, kam chce, tam může jít.
R:
```

OBYČEJNEJ VLAK VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   G           D           G                D
1. Odjel jeden obyčejnej vlak, no tak co s tím,
               C           G G7
   odjel jeden obyčejnej vlak,
    C                          G
   vedle trati nechal stébla sluncem spálený,
   D      C    D           G G7
   odjel jeden obyčejnej vlak,
    C                          G
   vedle trati nechal stébla sluncem spálený,
    C                        G  G7
   černou sazi holkám ve vlasech,
     C                       G
   přišel čas, a tak se tady mějte, vážení,
     D     C       D            G
   přišel čas jít na protější břeh.
2. Patřil k nám jak k dřevu patří suk, no tak co s tím,
   někdo řek': už je to starej vrak,
   čestnou stráž u závor stál jenom malej kluk,
   možná přišel dálkám zamávat,
   čestnou stráž u závor stál jenom malej kluk,
   v ušmudlaný ruce z gumy prak,
   dal kopretiny na pražce tam blízko božích muk
   pro ten jeden obyčejnej vlak.
   G           D           G                D
3. Odjel jeden obyčejnej vlak, no tak co s tím,
               C           G G7
   odjel jeden obyčejnej vlak,
    C                          G
   vedle trati nechal stébla sluncem spálený,
   D      C    D           G
   odjel jeden obyčejnej vlak,
   D      C    D           G
   odjel jeden obyčejnej vlak ...
```

OCELÁRNA KAREL KRYL

```
            Ami   F7          Ami  E7
1. Mrtvou a živou míchám vodu do vín,
           Ami    F7         E7
   napolo bdělý, spící ve stoje,
             Ami            F7
   na stole lživou uniformu novin
           Ami  E7         Ami
   a stěnu cely ve zdi pokoje.
2. Zas budík zvoní do nočního jitra
   a znovu plane hořák vařiče,
   dnes jako loni, včera jako zítra,
   čas věty plané vplétá do biče.
     A
R: Na ostří nože, rezavé a tupé,
                 A7
   zavěsí změny lichá sobota,
     D              D7
   stelu si lože v dospávárně kupé,
    E                 E7
   noc ranní směny v šeru života.
3. Na okna vlaku kapky deště krápou,
   jako když sprcha kape do vany,
   v štruksovém saku nevolníci chrápou
   a život prchá - rezignovaný.
4. Železným dechem nadcházejí rána,
   bolavá hlava hledá samotu,
   struskou a plechem zívající brána,
   a pak už žhavá ocel v šamotu.
R: Na věšák šatny, zrezivělý prachem,
   zavěsí změny lichá sobota,
   mastný a matný, přidušený pachem,
   čas ranní směny v šedi života.
5. Hlt bryndy z žita, kterou úsvit prošil
   vyrudlou šedí škváry vyčpělé,
   sůl potu, vrytá do flanelu košil,
   škrábe a svědí, svědí po těle.
6. Kručení břicha z předražené láce
   přehluší vytí sirén fabriky,
   sobota lichá v heroizmu práce,
             Ami            F7
   jdem domů, sytí z levného pití,
                 Ami    F7      E7   Ami
   šťastni až k zblití - čísla z matriky.
```

Od Čadce k Dunaju Karel Kryl

Ami Dmi Ami E Ami

1. Od Čadce k Dunaju počuť čudnú nôtu:

Ami F G Dmi Ami E

hranicu stavajú z ostnatého drôtu,

Ami F G C E

[: kamarát-separát, nová paralýza

Ami Dmi Ami E Ami

z Moravy do Blavy vyžaduje víza. :]

2. Nečakaj, Natalí, že za tebou prídem,

vízum mi nedali, vraj sa zaobídem,

[: čakal som deväť dní, viacej nechcem sľúbiť,

stretnem ťa vo Viedni, tam sa smieme ľúbiť! :]

ÓDA NA BOLEST BOKOMARA

Ami **Dmi^7** **G** **Ami**
1. Miláčku, nechoď na zahradu, chystá se stávka jabloní,
Dmi^7 **G** **D**
zrají jak včera v našem sadu, jenomže dneska nevoní,
Ami **Dmi^7** **G D**
nevoní, vap ta da ta ...,
G **Ami** **G** **Ami**
a bez smyslu jsou všechna slova, a kde je zámek, není klíč,
G **Ami** **G** **E**
a marně lijem do olova, a marně vyjem na měsíc,
F **C** **D#** **G**
vlastně mám všechno, co si přeji, mám i ty trny od růží,
Ami **Dmi^7** **G** **D**
píseň o dobré beznaději trčí mi někde pod kůží,
Ami **Dmi^7** **G D Ami Dmi^7 G D**
pod kůží, vap ta da ta ...
2. Chrámová opona se trhá jak mléčná dráha nad ránem,
po slunci měsíc svůj disk vrhá, opit laciným šampáněm,
šampáněm, vap ta da ta ...,
a taky Kristus prázdných dlaní touží nás sevřít v objetí,
jenomže hřeby mu v tom brání, a ty mi šeptáš: jak je ti, jak je ti?
Jsou chvíle v řece mezi břehy, kdy už je jedno, kam jde proud,
bojím se kamení i něhy, bojím se plout i utonout,
utonout, vap ta da ta ..., hm ...

ODCHÁZÍM BOKOMARA

```
   E          A                H
1. Odcházím, lásko, jsem unavený,
   E          A                H
   nezlob se, že jsem ti do vlasů vlít',
   E          A                H
   žába jak hrom sedla na prameny,
   E          A                H
   voděnka neteče, a tak chci jít.
    G D Ami       D   G     D   Ami    D
R: Víno a housličky, bělostnou košili mám,
     G   D  Ami       D   C                        H
   stoupnu si na špičky, lehounce líznu si a zazpívám.
2. Odcházím, lásko, jsem otrávený,
   ani to kafe jsem nemusel pít,
   sedmkrát týdně chvátat na směny,
   nezlob se, lásko, to nemusím mít.
3. Odcházím, lásko, a jak každý ví,
   co oči nevidí, no, a tak dál,
   prošel tu Amor a řek':"C'est la vie",
   v očích měl víno a krásně se smál.
R:
```

ODJÍŽDÍM V DÁL GREENHORNS / HANK WILLIAMS

```
        G
1. Já v životě jsem dneska chytil druhej dech,
                                G7
   tak proto tudy odjíždím, proto ten spěch
     C                     G
R: Odjíždím dál, odjíždím v dál,
            D7                                    G
   tak tedy good-bye, Mary, ty víš, proč jsem pospíchal.
2. Protože cesty osudu jdou ňák cik-cak,
   proto teď pode mnou duní nákladní vlak.
R:
3. Přede mnou jiskry z komína poletujou
   a kola vlaku neustále bubnujou.
R:
4. Dnes utek' nebezpečnej tulák, rváč a flink,
   odměnu za něj vypisuje sám Sing-Sing.
R:
5.=1.
R:
```

ODKUD JDEŠ A KAM — SLÁVEK JANOUŠEK

```
    G              C G  Ami7            G
1. Až někdy půjdeš k ránu divnou mokrou trávou
                C  G  Ami7          G
   a divný věci divně potáhnou ti hlavou,
   C               Hmi          Ami7
   odkud vlastně zrovna jdeš a kam,
                   G           D
   a máš vůbec proč říct "dobře je mi"?
    C        Hmi         Ami7 G
   Rozhodně rozhodni se sám,
                Emi      C    G
   žiješ přece ve svobodné zemi.
2. A každým krokem blíž jsi k svému rozhodnutí,
   tvé srdce i tvůj rozum už tě k němu nutí,
   odkud jsi to vlastně šel a kam
   a kdy jsi vůbec říkal "dobře je mi"?
   Rozhodně rozhodni se sám,
   žiješ přece ve svobodné zemi.
3. Tak smotej nová hesla a své ostnaté dráty,
   přestaň být svým vězněm, zahoď ty staré šaty
   a s nahatou vírou zamiř tam,
   kde bys měl proč říkat  "dobře je mi",
   rozhodně rozhodni se sám,
   žiješ přece ve svobodné zemi.
4. Tak se třeba rozval pod tou starou hruškou,
   ale nezapomeň, kam jsi schoval pouzdro se svou puškou,
   abys věděl, odkud jdeš a kam,
   abys měl proč říkat "dobře je mi",
   rozhodně rozhodni se sám,
   žiješ přece ve svobodné zemi.
```

ODPOČIŇ SI, SÁRO DRUHÁ TRÁVA

```
     Ami   F   C         Ami      Emi    Dmi
1. Odpočiň si, Sáro, obrať list a vzdej se mi,
                   Ami            F    C
   pro všechno na zemi u tvých nohou, Sáro.
2. Pamatuješ, Sáro, tehdy v létě v obilí
   jsme spolu kouřili cigaretu, Sáro.
           Dmi
R: V tom pšeničném poli, kde ležet tak bolí,
      C        G   Dmi
   jsme spolu leželi,
         G
   v té pěně všech věcí, v té smyslné kleci,
                Dmi Ami
   v tu slavnou neděli,
     F         C    Dmi          Ami
   my smělí nesmělí jsme spolu neměli
              F    C
   nic než retko, Sáro.
3. Je to k smíchu, Sáro, jako tehdy v pšenici,
   pohleď v levici, mám dvě sparty, Sáro.
R: Ten nebohý kdosi, kdo na křídlech nosí
   tvou lásku a tvůj klid,
   ten, zocelen z boje, pak příkoří tvoje
   snad musí odčinit,
   kněžno, ztrácím nit, můj Bože, chtěl bych mít
   jeho záda, Sáro.
```

ODYSSEA JAREK NOHAVICA

```
 G         C       G
1. Na pobřeží ohně hoří,
   C              F      C
   proplul jsem už sedm moří,
   Ami            F      C
   na cestách mě chránil Zeus,
                 G     C
   vracím se jak Odysseus.
2. Na těle mám nejeden šrám,
   vyplul jsem a nevěděl kam,
   chleba jedl a vodu pil,
   s obry jsem se udatně bil.
3. Devětkrát jsme ztroskotali,
   deset bouří překonali. Ami F C G C
4. V Ostravě nám dali na frak,
   utekli jsme jenom tak-tak,
   Karel zůstal nahý a bos,
   Pepíkovi rozbili nos.
5. Krmili jsme racky chlebem,
   klouzali se modrým nebem
   a když vítr hnal nás do záhuby,
   zpívali jsme z podpalubí.
6. Někdy bylo hůře a někdy snáz,
   ale hlasy Sirén nesvedly nás,
   na palubě naší lodi
   propluli jsme černé vody.
7. A když v Plzni se nám ulomil kýl,
   když jen jeden stožár nám zbyl,
   nahlas předčítal jsem klukům z knížky
   Staré řecké báje od Petišky.
8. Neboť tam to všechno vypsáno jest,
   jak se muži vracejí z cest,
   orvaní a bez knoflíků,
   banda věčných námořníků.
   Jsme orvaní a bez knoflíků,
   prostě banda věčných námořníků.
```

OH, RUBY, NECHTĚJ MI LÁSKU BRÁT PAVEL BOBEK / MEL TILLIS

```
    (C)                    (F)        G7 Dmi
1. Mám naději, že uslyším tvé tiché volání,
  C                       F           G
   stín už padá na zdi bílé, nic mu nebrání,
    Dmi                        G             Dmi
   já tuším že jsi hezká, jak bývalas' tolikrát,
    C F F/E F/D                C
   ó, Ruby,    nechtěj mi lásku brát.
    Dmi                      C
R: Já nevymyslel válku, to jen prstem někdo kýv',
   Dmi                        F             G
   mě učili jen střílet, jenže druhý střelil dřív,
   Dmi                    G            Dmi
   a nevím sám: je mi přáno živořit či žít,
    C F F/E F/D             C
   ó, Ruby,  chci nablízku tě mít.
2. Je zázračné to vědomí, že ještě vůbec bdím.
   že tím, co je muž ženě, nemohu ti být, Ruby, já pochopím,
   je možná hloupost nesmírná, když odvážím si přát,
   ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.
R: Proč utápíš se do mlhy, snad nechystáš se jít,
   a nechápu, proč po létech se zase slyším klít,
   jen ruku vztáhnu za tebou, když nemůžu už vstát,
   ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát,
    C F F/E F/D                 C
   ó, Ruby,    Ruby, jak žil bych rád ...
```

OH FREEDOM SPIRITUÁL KVINTET

```
   F          C    F    B♭ C
1. Oh Freedom oh Freedom
   F    Dmi         G7 C
   oh Freedom over me.
      A              Dmi
R: Before I'd be a slave
           B♭            G7
   I'd be buried in my grave
           F          C
   and go home to my Lord
            B♭ F
   and be free.
2. No more weeping no more weeping
   no more weeping over me.
R:
3. No more crying no more crying
   no more crying over me.
R:
4. There'll be singing there'll be singing
   there'll be singing over me.
R:
5. Jménem lásky, jménem hněvu
   zpívám tobě, lide můj.
R: Nejvíc svobody si važ,
   a čím víc ji postrádáš,
   o to blíž v dobách zlých
   při ní stůj!
```

OH SHENANDOAH RANGERS - PLAVCI

```
        F                    Ami
1. Oh Shenandoah, už cestu mám,
          B♭             F
   cestu tam, kam ptáci letí,
             Ami             B♭ C       F
   k modrým vodám tvým se skláním, oh Shenandoah.
2. Já vím, proč křídla chtít,
   letět tam, kde proud tvůj mizí,
   přes celý Maryland se vlny valí, oh Shenandoah.
3. Žal svůj chceš moři dát,
   vem i můj a nes ho chvíli,
   síla tvá i lesy kácí, vem i můj.
4.=1.
```

OHIO THE STRANGERS

```
                C              G
1. Snad každej rád má tu svou zem,
          G7              C
   ať je král, anebo tulákem,
                    C7      F
   a když je stár, vrací se rád
           C    G         C
   do země tý, kde býval mlád.
2. Už mnoho let se toulám sám,
   hezkejch pár křížků na hřbetě mám,
   zbývá mi dnů už nemnoho,
   snad nespatřím mý Ohio.
3. Nebrasku znám i Nevadu,
   moc hezkejch chvil jsem prožil v Utahu,
   pěkně se blejská v Ontáriu,
   ale to není mý Ohio.
4. Když naposled jsem doma byl,
   váček na tabák hlínou jsem naplnil,
   a teď, ať jsem třeba v Idahu,
   na dohmat mám mý Ohio.
5. Až naposled mě povezou,
   pastor náš o mně začne lhát,
   tam někde kůň můj bude stát,
   já řeknu vám, co udělat.
      C
Rec: Tam někde u sedla najdete trochu hlíny,
      G
     co už léta vozím s sebou,
                G7
     a až potom lidi začnou simulovat truchlení,
                         C
     tak jí vysypte tam dolů.
             C     C7       F
*: Tak běžte zapít parda svýho,
            C   G    C G C
   mě bude hřát mý Ohio.
```

OHRADA WABI RYVOLA

```
   E                    A
1. Ohrada se táhne krajem bůhvíkam,
      H7                 E
   mé stádo už nechce dále jít,
                         A
   žízním, a v láhvi jenom doušek mám,
    H7                 E
   nevím, co zítra budu pít.
          E                   A
R: Slunce žár k šílenství už mě dohání,
    H7                        E
   čert aby vzal tu zatracenou pláň,
                         A
   jen vítr zná mé osamělé volání,
     E                 H7              E
   zpívám si o stínu, který by byl jako dlaň.
                        E7                     A
   Kolem oblaka prachu, a já touhu jedinou mám - domů,
      E                 H7              E
   [: zpívám si o stínu, který by byl jako dlaň. :]
2. Ohrada se táhne krajem bůhvíkam
   a kovboj, ten může jenom snít,
   proč plání na koni jezdí sem a tam,
   když vedrem nemůže ani klít.
R:
```

OHRADNÍK HOP TROP

Dmi G B^b F

1. Už sníh se ztrácí ze strání a zem začíná žít,

Dmi G B^b F

jenom blejsklo slunce do louží, už parťák na nás vlít',

B^b F B^b

toho flákání prej po farmě má právě akorát,

Dmi F G Dmi

proto:"Chlapi, skočte do vozů a natáhneme drát."

2. Ty auťáky maj shnilej rám a rozrachtanej plech,
dva džípy z války poslední jen stěží chytaj' dech,
kolikrát mi ten můj nechtěl jet, kolikrát bych do něj kop',
ale ohradníky stavím rád, je to náš jarní džob.

Dmi B^b F C

R: Stovky ran palicí a kůly budou stát

B^b F C

pro míle dlouhý vedení,

B^b F C G

dvě stopy nad zemí pak izolátor dát,

Dmi F Ami Dmi

stáda nám ohlídají dráty měděný.

3. Až pak za struny drátěný ten ohradníku drát
bolavý ruce vymění a večer začnou hrát,
budeme si všichni zpívat a spánek okradem,
ale ráno, až se rozední, tak zase dál se hnem.

R:

OKNO DO ULICE BOKOMARA

```
   C                C/H          Ami
1. Dnes večer, lásko, nejdu zrovna nikam,
   Fmaj7            D7          G
   musím si spočítat, co se nevrátí,
   C            C/H           Ami
   když přijdeš, nezvoň, já se nezamykám,
   Fmaj7            G
   to mají ve zvyku jenom bohatí.
2. Mně patří jedno okno do ulice,
   ve kterým sleduju, kam se žene svět,
   co vidím, schovám ve svý harmonice,
   jednou ti o tom snad budu vyprávět.
   Ami                            D
R: O lidech ve frontě na dobrý skutky,
   Ami                  G
   o vlídným úsměvu, co už se nenosí,
   Ami              D
   o nářku rozbitý telefonní budky,
   F                  G
   o smůle, co se mi lepí na šosy.
R: Taky o štěstí, jak je kdo chápe,
   o holkách, který se moc rychle rozdaly,
   občas je zasvědí duše pod make-upem,
   jenže svět kvůli nim sotva zpomalí.
3. Tak vidíš, lásko, už mi bylo třicet,
   a pořád zůstávám jednou z mnoha nul,
   mám jen to svý okno do ulice,
   špehýrku na životm co mě uhranul.
4. Sám stojím ve frontě na dobrý skutky
   s úsměvem, který se dávno nenosí,
   občas dám korunu do rozbitý budky
   a sám se smůle svý lepím na šosy.
R: Možná si po štěstí pokaždý šlapu,
   když spávám s holkama, co už se rozdaly,
   jenomže pořád mám duši bez make-upu,
   třeba svět kvůli mě jednou zpomalí ...
```

OKO ZTRATÍŠ VE CHVÍLI, KDYŽ PRACUJEŠ BEZ BRÝLÍ PAVEL DOBEŠ

```
   G          Ami                    C
1. Alois byl soustružník ze staré školy
           D7                G
   a deset dalších řemesel znal,
             Ami              C
   byl žňová hlídka, hasil stodoly,
           D7             G
   v umění též se orientoval,
             Ami E+      C
   veřejnost znala Aloise Crhu
           D7            G
   z televize i z veletrhu,
            Ami       E+       C
   pořádal přednášky, rozdával podpisy,
           D7             G
   večery trávil nad dopisy,
              E7                  A      A7
   v továrních halách visely jeho portréty,
    D                     D7              G    G7 Ami D7 G Emi C D7 G
   pionýři ze špejlí, z kaštanů stavěli makety.
2. Děvčata Crhu svlékala očima,
   Crhou se nechala vodit za nos,
   byl to expert a na práci číman,
   kabrňák, moloděc, no abnormální kos,
   a když normy trhal, když soustruh roztočil,
   lítaly jiskry jak hejna vos,
   "dřeš jako Crha" stalo se frází
   asi tak běžnou jako "polib mě v šos",
   zase jsme měli někoho dělného původu,
   kdo se stal ozdobou prvomájových průvodů.
3. Minulý týden v pátek si přivstal
   a prvním taxíkem na šichtu jel,
   když ho nesli k soustruhu, ještě si pískal,
   ještě měl oči jako orel,
   potom však přestal vnímat lidi
   a začal vytáčet šponu krutou,
   v momentě také zřetelně vidí,
   že ji má v oku zabodnutou,
   teď poprvé chlapy přešel smích, už ani nehlesli,
   a bez hloupých narážek Crhu z dílny zas vynesli.
4. Za oknem kliniky den už se šeří,
   na stolku brambořík smutně kvete,
   bez kříže u zdi tam pacient leží
   a jeho jméno snad uhodnete,
   vždyť jste ho znali, chudáka Crhu,
   z televize i z veletrhu,
   pořádal přednášky, rozdával podpisy,
   večery trávil se nad dopisy,
   v továrních halách jsme věšeli jeho portréty,
   děcka jsme učili z kaštanů stavět makety.
```

OKOLO DUNAJA PREŠPOROK

Emi

1. Okolo Dunaja chodili šuhaja,
   jeden z nich, najkrajší, padol do Dunaja,
   G Hmi A
   jeden z nich, najkrajší, padol do Dunaja,
   G Hmi A Hmi
   jeden z nich, najkrajší, padol do Dunaja.
2. A to bol môj braček, ja som sestra jeho,
   mala som z troch bratov toho najkrajšieho,
   išla bych ho hľadať dolu tým Dunajom,
   ale neviem, ktorým, ktorým letel krajom.
3. Dunaj je široký, na široko beží,
   ktovie, v ktorom plesi môj dobrý brat leží,
   my sme sa ľúbili ako dva holuby,
   len raz preč zaletel, nevráti sa nikdy.
4. Dunaju, Dunaju, ty voda hltavá,
   ktovie, koľkos' ľudí v sebe utopila,
   ktovie, koľkos' ľudí v sebe utopila,
   ktovie, koľkos' ľudí v sebe utopila ...

Okoř

G
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
D7 G
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
D7 G G7
sotva pletu nohama,
C G A7 D7
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
G
tam zapadli trampi, hladoví a sešlí,
D7 G
začli sobě notovat.
G D7
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
G D7 G
bílá paní šla už dávno spát,
D7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G D7 G G7
o půlnoci chodit strašívat,
C G
od těch dob, co jsou tam trampové,
A7 D7
nesmí z hradu pryč,
G D7
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
G D7 G
on jí sebral od komůrky klíč.
2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

OMEZENÁ SUVERENITA KAREL KRYL

```
 C                          G
1. Račte, panstvo, vyslechnouti baladičku,
              F         G      C
   kterak možno usednouti na vějičku,
     (C)                  F         C
   [: slyšte slova podložená četbou Tacita
      F           C       G      C
      o tom, co je omezená suverenita. :]
2. Od zastávky u Anděla lkala Lajka,
   z amplionu dováděla balalajka,
   [: balalajka rozladěná, velehlasitá
      učí, co je omezená suverenita. :]
3. Z poloviny skryti stínem tamaryšku,
   číhali jsme s Antonínem na Maryšku,
   [: neboť, je-li polapena, pozná ta či ta,
     jak vypadá omezená suverenita. :]
4. Jede Mařka autokarem z Pohořelce,
   povídá si s Lomikarem o veselce,
   [: jen co bude začepena, hned mu spočítá,
      co znamená omezená suverenita. :]
5. Do účesu vpletla stužku s pery dravce,
   vzpomněla si na častušku, na Psohlavce,
   [: když je pečeť přelomena, právo neskýtá,
      lidu zbude omezená suverenita. :]
6. S pečlivostí předojemnou palaš kuje,
   dokuje, a pak si se mnou zalaškuje,
   [: doma ho pak jeho žena bičem přivítá,
      nastane mu omezená suverenita. :]
7. Mějte z toho poučení, lidé milí,
   neházejte přesvědčení do obilí,
   [: neboť, je-li zahozena flinta do žita,
      přijde na vás omezená suverenita. :]
8. Za tenhleten morytátek mravokárný
   zašijou tě ňákej pátek do cvokárny,
   [: naučí tě vyškolená autorita,
      kterak chutná omezená suverenita. :]
```

ONDŘEJ MUZIKANT — JAREK NOHAVICA

C G Fadd9 C
1. Ondřej dřevařem byl a na housle hrál,
Fadd9 C Dmi G
v karlovských hospodách frajer i grand,
C G Fadd9 C
borovou z decovky pil a na svém si stál
Fadd9 C G C
a ve vsi mu říkali Ondřej muzikant, on zpíval:
Fadd9 C G C(Ami)
R: [: Pětibído, pětibído, čert tě vem,
Fadd9 C G C
jednou lepší časy přijdou a my za nima teď jdem. :]
2. Pět synů a pět dcer měl a ženu Magdalénu,
dům stavěný ze smrků, kácel je sám,
kdo jednou tím krajem šel, ten ví, co má cenu,
a s pětibídou na krku šestou radost má, zpívá si:
R:
3. Pak přišel hladový rok a pán je pán,
obsílka z úřadu, buď rád, že jsi rád,
nejhorší je první krok a nebát se ran,
zbojnickou armádu nezlomí hlad, hm.
R:
4. Ondřej do jedné ruky hůl a do druhé skřipky,
jenom ať poznají sedlák či fabrikant,
obrátil notářův stůl a rozehnal sklípky,
bandurskou zahrál jim Ondřej muzikant, zahrál jim:
R:
5. Je horký červnový večer pod staletou lípou,
za domem ze smrků nad ohněm dým,
a Bečva dál dole teče a z dálky skřipky skřípou
písničku pravnukům Ondřejovým.
R:

ONE FINGER BLUES VLASTA REDL

1. Byla to pěkná mrcha
   Milence schovávala ve skříni
   Pod hadry co jí vyslík`

2. Byla to pěkná pěkná mrcha
   Milence schovávala ve skříni
   Pod hadry co jí vlastnoručně vyslík`

3. Co já jsem kvůli ní vytrpěl
   Nebyl tam žádný kyslík

OPĚT NA VÝLETĚ — VLASTA REDL

```
  A      D A       A7
1. Říkali že už tě neuvidím
  A                D              D7
   A chtěli slyšet jména nějakých dalších lidí
  D                          F
   Ale já nikoho neznám ani tebe milá
  D               C           F
   Vím jen že jsi pryč žes mě opustila

  A      D A        A7
2. Říkali že to mám pustit z hlavy
  A             D
   A chodit víc ven
   A          A7
   Že mám jen jedno zdraví
  D             C             F
   Ale já nemám zájem o žádné uzdravení
  A     D A      A7
   Říkali že čas všechno spraví

  A            D             E
3. Tak konečně mám zas aspoň po starostech
  A        D          E
   Co bude zítra a co potom

   A jak je to prosté
  H7
   Zas můžu lhát
               D
   A chodit si kam chci domů
  H7          A
   A do rána psát o tom
      D
   Že není komu

  G                                        F
4. Hrajte mi blues za to že se mnou byla
  C              F                 G
   Za každou mou půlnoc v které mě probudila
  D          C              F
   Hrajte mi blues že aspoň našli jsme se
  D         C           D
   A že mám rozum který všechno snese

5. Hrajte mi blues za moje skvělé plány
   Že už budu hodný a na prstě omotaný
   Hrajte mi blues ať si s ním zacpu uši
   Ať neslyším ticho co mi zbylo v duši

  H                A        D
6. Hrajte mi blues za tu co o mě stála
  H                A       D
   Hrajte mi blues i kdyby jenom lhala
  H          A        D         H
   Hrajte mi blues že na tomhle krásném světě
                        A             D
   Už se mi nechce být jinak než jen na výletě
```

OPILÝ KORÁB PRAŽCE

```
   D              G            Hmi
1. Nikdy neviděl příboj skály prát,
         A
   snad proto začal o tom,
   D           G             Hmi
   jak v myšlenkách to vídal rád,
   A            G         Hmi       A
   řádky opilý psát, kde bral na to sílu?
2. Na říčce uprostřed města spal,
   ten koráb dál se nocí
   pod vlajkou snů a drog vpřed hnal,
   to se zas jenom zdál jeden sen, kterej mívá.
   C         Hmi            A           Hmi    A
R: O kouzle míst, kde se skrývá před náladou zlou,
     C                  Hmi
   před světem, před sebou,
           A        Hmi      A
   nechce víc než pro lásku žít,
                      G           Hmi       A
   kolik ještě teď chvil, kolik dnů na ni zbývá.
3. Nikdy neviděl plachty ve větru plát,
   jen rád se houpal
   na vlnách jinejch míst a dnů,
   dnů, kde se zapomíná, že je strach, že je bída.
R: Kde se nemusí bát a skrývat před náladou zlou,
   před světem, před sebou,
   může žít, jen pro lásku žít
   každej den, každou noc, každou chvíli,
           G           Hmi         A
   každej den, každou noc má dost síly ...
```

Opona Kantoři

```
 C      G  F            C
1. Sálem zní potlesk poslední,
 F            C            G
ještě chvíli máš proč se smát,
  C       G    F            C
sbíráš z něj všechno nevšední,
    F               C            G
i když ti předtím zněl už tisíckrát.
2. Slábne smích i reflektorů zář,
končí další den úklonou,
skládáš cajk, obracíš kalendář
za zaprášenou oponou.
Ami
R: A pak zavřou krám a jseš v autě sám,
  G                      Ami
stále dál štych do očí svítí
a z rádia zas slyšíš vlastní hlas,
 G      Ami G Ami G
na na na ...
3. Ráno spíš, jas oken zářících,
vůni černé kávy si dát,
závidíš všem lidem v ulicích,
na chvíli jdeš na domov si hrát.
R: A zas jedeš dál, vstoupíš na portál,
kdopak ví, kolikráts' tu zpíval,
pak přijde tvůj čas, slyšíš vlastní hlas,
na na na ...
4.=1.
5.=2.
```

OPTIMISTICKÁ PAVEL DOBEŠ

G G7
1. Život se ubira takymi cestami,
C D
s tak klopenymi zatačkami,
G C
že by to bylo podezřele,
G D G
kdyby se žilo furt enom vesele.
G D G
R: Šabadaba hej, šabadaba hou,
D G D7 G C G D7 G
šabadaba hej, šabadaba hou.
2. Kdo neni přitelem těžkeho ruksaku,
zabali plavky a jedě na jih
na dovolenu polehku ve vlaku,
tak ten ma jistotu, že budě padať snih.
R:
3. Na kolena křapně, kdo žije pyšně,
kdo chce byt vysoko, spadne z višně,
rozdrape si pyžamo, kdo chodi spať do ruži,
každy ma modřinu, kde si ju zasluži.
R:
4. Každy raz zakopně, každy raz ušklhně,
každemu raz za čas je podivně,
chycena zlata ryba urve se z udice,
selže vam horoskop kupeny v trafice.
R:
5. Dneska vas život do kopca smyči,
zitra vas v potoku najdu hasiči,
aji z teho potoka je třeba mět
optimisticky pohled na svět.
R:

OPUŠTĚNÁ JAREK NOHAVICA

```
   C                      G              Ami
1. Pod nohama bortí se jí zem, v srdci má nepořádek,
        C                   G      Ami
   chce napsat dopis lidem všem, a nemá první řádek,
       C                G                Ami
   v klíně klubko bílé bavlny s jehlicí na pletení,
            C              G
   kouzelný děda přání neplní
           Ami                     G
   a zlatá rybka není, není, není, není,
   C                        G      Ami
   není, není, není, není, není, pro ni není,
            C              G    Ami
   jsou jen lidé, jsou jen lidé bezejmenní,
     C                 G       Ami
   chodí jako loutky v orloji, odleva doprava,
         C                G
   a ona ve svém prázdném pokoji
           Ami                   G
   si sama sobě ruku podává, podává.
   C               G            Ami    G
R: Celá se choulí, jak tak mlčí, opuštěná,
     C                G               Ami    G
   zpod víček růžek smuténky jí trčí, opuštěná,
   C                G                  Ami    G
   nikomu o tom nepoví, neboť se stydí, opuštěná,
   C                    G           Ami    G
   uprostřed samoty v krajině lidí, opuštěná,
     C            G
   vlající jako prádlo na plotě,
      Ami              F
   zbloudilá ve svém vlastním životě,
   C       G        C G Ami G C G Ami G
   opuštěná, opuštěná.
2. Ve chvílích největšího ticha poslouchá Cohena,
   nikam už nepospíchá ta Venuše kamenná,
   torzo antické krásy pod hladinou moří,
   ale srdce se pořád hlásí
   srdce pořád hoří, hoří,
   hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, pořád hoří,
   kdepak jsou, kdepak jsou požární inspektoři,
   kdepak jsou, kdepak jsou šohaji s pírkama chocholáče
   ona sedí dívá se po kraji a pláče, ona pláče.
R:
```

OPUŠTĚNÁ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

C F G C F G

1. Za nádražím opuštěná, možná ujel jí vlak,

C C^7 F G

možná někdo si přál ještě naposledy

C Ami Dmi G C F G C Ami Dmi G C

oči ubrečený políbit, než půjde dál.

2. Přišlo mi líto, že vím, proč vlaky nečekají,
ale neměl dost sil říct: holka, zastav ten pláč,
s tím nic nenaděláš, lásky se nevracejí.

3. Kdo se kdy dopočítá, co stojí pár dívčích slov,
za chvíli setře je čas a zítra zapomenou
na kolej opuštěnou, [: že někdy spálil je mráz. :]

OPUŠTĚNEJ PES BOKOMARA

```
 Ami          Dmi     G            Ami
1. Ještě tě mám na háku, už za tebou lezu,
                         Dmi G                      E
   stojím tu v mokrým baráku  jak mastnej kastrol v dřezu,
 Dmi                 G     C      C/H    Ami
   každej říká: to se vsákne, ať má holka školu,
 Dmi          E           Ami            A7
   výtah občas smutně cvakne a padá sem dolů,
 Dmi                 G     C      C/H    Ami
   každej říká: to se vsákne, ať má holka školu,
 Dmi          E           Ami  E        Ami
   výtah občas smutně cvakne a padá sem dolů.
   Dmi                    E
R: Stojím tu jak opuštěnej pes,
          Ami
   to jsem teda pěkně na dno kles',
   Dmi                 G            C    Cmaj7 C
   špehýrkou mezi zábradlím se dívám nahoru
     Dmi              E
   a nevím, proč nejdu na pivo,
       Ami
   jseš pitomá, ksicht máš jako bramboru,
     Dmi                 E         Ami
   a vůbec jsi tak nějak celá nakřivo.
2. Kopu si šutrák placírkou, v přízemí hučí klozet,
   tak škrtám sirku za sirkou a cvrnkám s nima o zeď,
   [: kukátka už ve tmě blikaj', zevnitř slyším Broma,
      mý prsty ve tmě tě svlíkaj', a ty sedíš doma. :]
R: Stojím tu jak opuštěnej pes,
   to jsem teda pěkně na dno kles',
   to se zase dneska krásně lituju,
   zas jeden prošoupanej den,
   jsem hrdej na to, že tu stepuju
                              Ami  F    G Ami F G Ami
   a bojím se, fakt, že půjdeš ven, ven, ven ...
```

ORANŽOVÝ EXPRES GREENHORNS / ERWIN T. ROUSE

C **C7**

1. Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj, hej,

F **C**

už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj,

G **C**

rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší

svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,

a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec: "Helou, kam jedeš, tuláku?" "Nevím." "Na New York?" "Nevím." "Nebo na Nashville?" "Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty pražce drncaj' dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,

ve svým tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje,

píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj, hej,

už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,

rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

OREGON PACIFIK

```
     Emi                                        G          Emi
1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
                                                  G          Emi
   kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
    Ami                  Emi
   těžko se ti dejchá v těsným ovzduší,
    Ami                     H7
   že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
        Emi                                       G          Emi
   kdo přes pláně hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.
       C       D                  G           Emi
R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
       C       D               Emi
   Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
   kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
   na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
   buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
   kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.
R:
3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
   kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
   člověk se drápe až někam k nebi blíž,
   dostává rány, a přesto leze výš,
   hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.
R:
R: Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,
   Oregon, Oregon, dál musíš jít.
```

OREL NEZMAŘI

Emi C Ami G
1. Tam v dálce jeho hora ční,
C Ami C G
kde mlha skály smáčí,
C Emi Ami Emi
tam jeho cíl je sváteční,
D C
tam navzdory všem kráčí,
D G C G D
chce být blíž, jen blíž svým snům.
2. Tisíckrát lidským světem zklamaný,
stokrát z vrcholků se dívá,
tak nespoutaný tak svobodný,
o dnešním dni jen sníval,
až bude blíž, jen blíž svým snům.
3. Tam, kde orel křídly vrhá stín,
kde se čas jen slovem stává,
lidská touha kráčí slunci vstříc
a je stále blíž těm břehům,
břehům světů svobodných.
4. Člověk uzavřený v klínu skal
vzhůru nese svoji víru,
co všechno ztratil, to dneska dal
své skále, svým rukám, svou sílu
žene dál, jen blíž svým snům.
5. On život horám odkázal,
k slunci obracel se tváří,
jak ten orel našel svůj klid a dál
mu z očí svítí a září
touha jít výš, jen blíž svým snům.
6.=3.
7. Každé vítězství má svou vlastní tvář,
každý člověk svůj boj svádí,
ať nosí v srdci zlobu či snář,
vždy k výšinám nás vábí
touha jít výš, jen blíž svým snům.

ORCHIDEJ RANGERS - PLAVCI

D(D#) Hmi(Cmi) Emi(Fmi) A7(B#7)

R: Jí dej jenom lásku, již sám budeš ctít,

D(D#) Hmi(Cmi) Emi(Fmi) A7(B#7)

máš z hedvábí lesku proti nesnázím štít,

D(D) D7(D#7) G(G#) Gmi(G#mi)

na milión dní vzácnou orchidej,

D(D#) Hmi(Cmi) Emi(Fmi) A7(B#7) D Hmi Emi A7

čistou jak sníh, jenom tak čistou lásku jí dej. **(D# G# D#)**

D Hmi Emi A7

1. Láska se krátí, láska je čas,

D Hmi Emi A7

kde můžeš se ptáti, kam zmizel tvůj hlas,

D Hmi Emi A7

víc po ní touží, kdo znal jednou půst,

G A D A7

blátem, louží jde pro dech těch úst.

D Hmi Emi A7

*: **Jí** dej jenom lásku, již sám budeš ctít,

D Hmi Emi Bb

máš z hedvábí lesku proti nesnázím štít.

D# Cmi Fmi Bb7

2. Mně toulavá krev v žilách snad z koní dvou se slila,

D# Cmi Fmi Bb7

já šel denně cestou, já šel světem sám,

D# Cmi Fmi Bb7

získal jsi lásku, vše dej klidně v sázku,

G# Bb D# Bb

děj skončil, na štěstí jsi sáh'.

OSMÁ BARVA DUHY JAREK NOHAVICA

Ami Dmi Ami Dmi

1. Chladná jsou dubnová rána,

Ami Dmi C E^7

ze slunce je vidět jenom kousek,

Ami Dmi Ami Dmi

ve flašce od Cinzana

Ami G Ami

úhoři, úhoři třou se.

Dmi Ami F Dmi E^7

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,

Dmi Ami E^7 Ami

zůstali jsme sami - já a já.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,

Dmi E^7 Ami

černá je barva, kterou mám teď nejraději,

jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida

Dmi E^7 Ami

a našel vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

2. Kdyby měl někdo z vás zájem,

uděláme velikánský mejdan,

projdeme tam a zpět rájem

a svatý Petr bude náš strejda.

R:

3. Pod okny řve někdo: kémo,

každý správný folkáč nosí vousy,

já umím jen písničky v E moll

a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,

zůstali jsme sami - já a vy.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,

černá je barva, kterou mám teď nejraději,

jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida

a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,

vody, vody, vody, vody, vody, vody,

vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

OŠKLIVKY BOKOMARA

G C Ami D
1. Mý holky opilky tančí svý čtverylky
G C D
na hřbitově prázdnejch flašek,
G C Ami D
prach patou zametou Babeta s Žanetou,
G C D G C Ami D
Dáša se uklání Máše, uklání Máše, Máše,
G C Ami D
uklání Máše, Máše.
2. Smějí se Jarmile, když má tři promile,
vlaje jak hulánskej prapor,
jsou sladký jak cukroví, pralinky rumový,
v nirváně ulicí tápou, ulicí tápou, tápou,
ulicí tápou, tápou.
C D G C D G
R: Broukaj' si přiblblý hity, nikdy to nebude jiná,
C D G Ami D
bez krásy a maturity, s flaškou se líp zapomíná,
C D G C D G
bože zlej, z nebe se dívej, jenom rum je spravedlivej, ách jo.
3. Rády by se vdaly, s princem už to vzdaly
a zedníka schrastěj' i za rok,
v textilce u stroje dávno už ví svoje,
že na štěstí nemají nárok, nemají nárok, nárok,
nemají nárok, nárok.
4. Jsou našrot a natuty, pošlou si do Fruty
pro štěstí, pro tuzemáček,
zatím si potají do taktu zpívají,
že život je velkej háček, je velkej háček, háček,
je velkej háček, háček.
R:
Rec: Tak jí dejte ještě tři rumy, položte jí ruce na zem,
ona dojde domů sama pěšky!

OSOBÁK LOKÁLKA

```
            C                G
1. Měl v ramenou míň, než si přál,
                    C
   a veselý se býti zdál,
                             F
   za volant sed', dal přímý směr,
              C   G          C
   snad dojet chtěl někam do Tater.
2. Ve tváři měl zdánlivý klid
   a v očích touhu Niki Laudou být,
   nocí i dnem svůj trabant hnal
   na plný plyn, stále dál a dál.
3. Na značce "stop" neuměl stát,
   po hlavní jela Jawa padesát,
   plechový běs zvaný Pionýr
   zkřížil mu směr, ten malý štír.
4. Pak zazněl třesk a rána zlá,
   kdo pospíchá, často prohrává,
   jak skončil střet, vám povím rád:
   plech vydržel, ne však laminát.
5. Teď, mistře, máš pro děti sběr,
   před sebou cestu už ne do Tater,
   míříš teď k vám vlakem nazpátek
   a z auta máš stovky trsátek.
```

OSSIAN DRUHÁ TRÁVA / PETER ROWAN

```
    Ami                    D              Ami
1. V starodávném světě, kdesi u podmořských bran
                            D        Ami
   jednoho dne zmizel slavný vladař Ossian,
                                 D              Ami
   v zemi zlatých hřebců, věčných žen a temných slastí
                               D              Ami
   s dcerou krále moří, s bohy čtyř světových stran.
    C                       G          C
R: Hej, ty dávná noci, dávná matko Atlantid,
                                G            D
   není dnes v mé moci s tebou z jedné studně pít.
2. Tři sta let tam tančil, život plný epitet,
   a když se vrátil na Zem, když si vybral její střed,
   celá Země ztěžkla, všichni císařové zběhli,
   ani on už nebyl Ossian, jen osamělý kmet.
R:
3. Ty si myslíš, že jsem přítel, tvoje skála, milý host,
   ale možná, že ti pomáhám sám sobě pro radost,
   zrovna včera jsem si koupil nové boty a plášť z kůže,
   flakon drahé vůně, tobě nic a psovi kost.
R: Hej, genie loci, dávný pane z Tir nan Gwydd,
   to já za dnešní noci budu z vaší studně pít.
```

OSTRAVA PEPA STREICHL

```
G                                                D
1. Ostrava je zakouřený město, Ostrava je zakouřený město,
  G               G7        C
   když jedu směrem na Těšín, ten pohled mě netěší,
     G     D  G
   Ostravo, mé město.
2. [: Řeka je černá stále víc, Ostravo, :]
   pouštěj' do ní z Vítkovic, to máš tak, těch závodů je víc,
   Ostravo, mé město.
3. [: Jen na jaře je plná zeleně a kvítí, :]
   když ale začne slunce svítit, je ten kouř po celým městě cítit,
   Ostravo, mé město.
4. [: Bejvalo hůř, teď už je líp, Ostravo, :]
   kytka každýho potěší, ale železo je produkt přednější,
   Ostravo, mé město.
5. [: Pittsburg town - smoky town, Ostrava, :]
   [: Pittsburg town - smoky town, :]
   Ostrava, my gorod.
```

OSTROV POKLADŮ KAREL KRYL

C Ami F G C Ami F G

C Ami F G

1. Jsem zřejmě na hlavu, když o pocty se nervu,

C Ami F G

když s proudem neplavu a raději pro Minervu

C Ami F G C Ami F G (C^7)

přepřahám Pegasy, přepřahám Pegasy.

2. Jsem zřejmě na mozek, když hledám před vzlétnutím
k přistání podvozek a do vztyku se nutím
s rizikem pro vlasy, s rizikem pro vlasy.

F

R: Když místo po Hradu sám chodím po ulici,

C D^7 G

když smím a nekradu, jsem zřejmě na palici,

C Ami F G C Ami F G

já zůstal pozadu, hniju si na vesnici rád.

3. Jsem zřejmě na lebku, když nechci nové bohy
či pestrou nálepku a preferuji nohy
k pohybu po zemi, k pohybu po zemi.

4. Jsem zřejmě na bednu, když nevím, kolik za to,
když strachem neblednu a píšu pro Erató,
byť zase v podzemí, byť zase v podzemí.

R: Spláchl jsem dozadu výhodnou investici:
lépe žít o hladu, než zdobit šibenici!

C Ami F G

Svůj ostrov pokladů v domečku na vesnici,

C Ami F G

svůj ostrov pokladů v domečku na hranici,

C Ami F G C

svůj ostrov pokladů v exilu za hranicí mám ...

OSTRUŽINY NEDVĚDI

Dmi **Ami**
1. Když zavíráme oči jenom na pár chvil,
Dmi **Ami**
to písničce ňák nechtělo se spát,
Gmi **A7**
a ptáci trochu naschvál zpívaj': prospíš den,
Gmi **A7**
a člověku se za nic nechce vstát.
2. Když první rosa padá po zdech tunelů,
koleje teplem pražce roztáhnou,
vezmeš si pár ostružin a s pusou červenou
hledáš tichej opuštěnej klín.
Dmi **A7**
R: Toulání je názor a přesvědčení z lásky
C **F**
a trochu z nelásky, co život někdy dal,
Bb **Gmi**
a odpověď na stesky, na otázky
A7 **Dmi**
a na mládí a na kdejakej žal.
3. Možná ti chybí táta, možná jinej cit,
třeba holka, kterou měl jsi strašně rád,
na kolejích v ruchu, smíchu zapomeneš snad,
když kolem ramen vezme kamarád.
R:
R:

OSUD JAREK NOHAVICA

Ami C
1. Papoušek arara zobákem z krabičky
G
vytáh' mi před léty na pouti los,
Ami Adim
stálo tam: čeká tě kytara, sláva a písničky,
E
smůla a rozbitý nos.
2. Řek' jsem mu: máš krásné peří, papoušku-hlupáčku,
pouťový čaroději,
ale kdo by dnes věřil osudům za kačku,
poukázkám na naději.
Ami C G
R: Osud se nepíše přes kopírák,
C G Ami E
osud se na pouti nevybírá,
Ami C G
osud je malůvka na lemu talíře,
Ami E Ami
vystydlá polévka zchudlého malíře, malíře, hm.
3. V zahradě za domem trnul jsem v úžasu,
když potom jednoho dne
spatřil jsem Salome s lilií u pasu,
jak ke mně pomalu jde.
4. Mé srdce spálila kopřiva, že něco nesmí se,
i když by mělo se dít,
pohřbený zaživa, pak s hlavou na míse,
bylo mi od toho dne těžko žít.
R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírá,
osud je malůvka, vítr ji pomačká,
pečená brambora zmoklého pasáčka, pasáčka, hm.
5. S rukama nad hlavou, sám sobě rukojmím,
bojácný o vlastní strach,
procházel Ostravou trhovec odbojný,
já mu šlapal po patách.
6. Prodával zelí a kedlubny, nohy nás bolely,
zvolna se rozpadal šat,
on tloukl na bubny a já na činely,
tak jsem se naučil hrát.

R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírá,

osud je ikona visící v kostele,
knoflíky po kapsách dobrého přítele, přítele, hm.

7. Salome, vrať se mi, volal jsem do noci
květnaté přívaly vět,
jsem nemocen písněmi, není mi pomoci,
horečka bortí můj svět.

8. K bytu mi přichází nožíři, cákance na botách,
na zádech plátěný vak,
hraju jen na čtyři akordy života, už jen tak-tak,
už jen tak-tak.

R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírá,
osud je malůvka hebká jak oblaka,
šaškovská čepice zchudlého zpěváka, zpěváka, hm.

9. Končí se dostihy smutku a radosti,
sázky se vyplácejí,
napsal jsem do knihy přání a stížností
o svojí beznaději.

10. Žokej se pousmál, ukázal na koně:
Plemenný arabský chov.
Koni jsem cukřík dal, pak k senu přivoněl
a zazpíval beze slov:

R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírá,
osud je malůvka, tisíc let nepřečká,
balónek vnoučete, hůlčička stařečka, stařečka, hm.

OTÁZKY OLYMPIC

```
   C                    F
1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední,
   G                              C
   jak dlouho budu ještě zpívat a hrát,
                          F
   kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést,
   G                       C
   nebo už myslet mám na návrat?
   C7                     F      D7                    G
R: Posečkej, lásko má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník,
   C                    F          G          C
   pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.
   E                        Ami
*: Já jen vím: v zimě strom nekvete,
      Ami/G     F         E        Ami
   v létě sníh nepadá, v noci je tma,
           Ami/G       F        C           G
   rád tě mám, jen neptej se, proč - nevím sám.
2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích,
   kolik jen váží bolest člověčí,
   proč je zlato drahý kov a proč je tolik prázdných slov,
   proč chce každý být největší?
R:
*: Já jen vím: řeky proud musi dál,
   v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal,
   rád tě mám, jen neptej se, proč - nevím sám.
3. Kolik je slunci let: milion nebo pět,
   myslíš, že zítra ráno vyjde zas,
   kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,
   proč nikdo neslyší můj hlas?
```

OTEC A SYN RANGERS - PLAVCI

Emi Ami Emi Ami Emi

1. Řemeslo zlý a starý mám, těžko se líbit bude vám,

C D G Emi C D H^7

mě nikdo z lidí nemá rád pro úřad můj - jsem, prosím, kat.

Emi Ami Emi Ami Emi

Řemeslo zlý a starý mám, snad jednou odpustí mi Pán,

C D G Emi C D H^7

má práce chutná mi jak blín, vždyť rukou mou pad' i můj syn.

C D Emi Hmi

R: Ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, ten lesů král

C D G H^7

a jako sbor chór krkavčí,

C D Emi C

ruce měl v poutech svázaný, na očích šál, a já se bál

D H^7

vykonat práci popravčí.

2. Slepený vlasy, vrásek pár, z bejvalý krásy zbyl jen cár,
zato má rubáš s oprátkou, tam pod ní skončí cestu svou.
Sedraný šaty a drsná tvář, on trochu krad' a byl to žhář,
byl pozdní večer, první máj šel spát, a zde s ním stál - já, jeho kat.

R: Pod černým trámem s oprátkou, tam dokonal ten lesů král,
a jako sbor chór krkavčí,
pod černým trámem s oprátkou já povinnost svou vykonal,
dřív otec jen, teď popravčí.

C D G Emi

[: Osud si umí divně hrát: otec a syn - zloděj a kat, :]

C D G Emi

osud si umí divně hrát: otec a syn - zloděj a kat,

G Emi

[: [: otec a syn - zloděj a kat ... :] :]

OVCE HOP TROP

```
          C
1. Jsou už ovce ostříhaný a jsem s vlnou v městě sám,
                                      D7        G
   rád bych si tu ženu našel, to vám, hoši, povídám,
            C                                  F
   všechno, co má nohy dvě, láká zrak můj toužící,
        C                             G         C
   třeba jenom malej klokan, jen když háže zadnicí.
          C
R: Tak jen zabal ten svůj krám, koukej, ať jsme venku už,
                           D7        G
   já na venkov tě vezmu a ukážu ti buš,
       C                                      F
   lepšího co můžeš chtít, šanci ber a jen to zkus,
          C                        G              C
   pojď a začni kočírovat ten můj dobrej volskej vůz.
2. Já mám, hoši, prachy na vůz, bude s velkým spřežením,
   a já budu spokojenej hnedka, když se ožením,
   už jsem vzkázal do věznice, prej si můžu vybrat kus,
   nemam váhat s offsiderkou, když mám dobrej volskej vůz.
R:
3. Žitnejch placek s hovězinou, jó, těch obstarám si dost,
   pudink v škopku navaříme, a ten bude prostě skvost,
   všichni známí můžou tančit, pěkně šlapat volskej trus,
   k tomu budou zvonce zvonit, ty, co zdobí volskej vůz.
R:
4. Spoustu dětí naděláme, a na to my chceme dbát,
   že tu bude macek Maggie a s ní dlouhonohá Pat,
   že tu bude pružnej Joe, taky nezdolnej kluk Mike,
   moji milí Australáci, přece máme na to cajk.
R:
```

OVCE NOME

Ami F C G

1. Byl to den samej cár, samá mlha z údolí,

Ami F C G

měli jsme z vrcholků stádo hnát,

F C Ami Fmaj7

ledový vítr vál přes moře kamenný,

C F C G

cesta domů mizela v tmách.

2. Sešli jsme prokřehlí, ovce chvatem sháněli
soutěskou kolem tří Bílejch skal,
starej Dan k nebi vzhlíd' a tiše povídal:
nad ránem viděl jsem hory jít.

3. V moment ten rachot stěn, kamenná lavina,
z Bílejch skal nezbylo rázem nic,
ozvěnou letěl řev, nám v nohách stydla krev,
nikdo z nás v tu chvíli nemoh' jít.

4. Když dozněly poslední balvany v údolí,
slunce nás svým světlem zalilo,
každej z nás modlitbou za život děkoval,
zvonů hlasy nes' vítr v dál.

OŽRALÁ KOBYLA — VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
     G              D          C            G
1. Můj kůň je vlastně kobyla, co na hřbetě mě nosila,
                                   D
   když jsem byl ještě malý dítě hravý,
     G            D           C               G
   teď ke stáří je praštěná, a když chci skočit do sedla,
                 D           G
   kope, kouše, prostě nemá mravy.
                D                  G
R1: Když řeknu "čehý", jde klidně "hot",
                A7                 D
    když jí dám vostruhy, zastaví krok,
      G           D            C            G
    všechno dělá navopak, teď dostala chuť na koňak
                D            G
    a na pravej námořnickej grog.
2. Cik-cak chodí vod mládí, sem-tam kousne do trávy,
   jen vočíčkama přivožrale mžourá,
   rum už z dálky zavětří, a já tuším neštěstí,
   že se dneska večer zase zbourá.
R1:
3. Má kobyla je praštěná, kus světa se mnou sjezdila
   a v každým městě po hospodě pátrá,
   jak jí mám být příkladem, když mě vidí den co den,
   že mi měkne mozek, tvrdnou játra.
            D                  G
R2: Řeknu "čehý", jde klidně "hot",
            A7                 D
    dám jí vostruhy, zastaví krok,
      G           D            C            G
    všechno dělá navopak, teď dostala chuť na koňak
                D            G
    a na pravej námořnickej grog.
3. Až nás Pánbůh zavolá, tak moje stará kobyla
   mě u nebeský brány jistě shodí,
   svůj vratkej krok zamíří tam k nebeskýmu šenkýři
   a vodtamtud nás nikdo nevyhodí.
         G            D            G
R1: + [: a na pravej námořnickej grog ... :]
```

P. S. ŽALMAN

D G7maj D7
1. Stála u vrátek tichá a smířená,
G E A
jen vítr bušil do drátů jak do cimbálku,
D G7maj Emi E7
já chtěl nazpátek k ní se vrátit
G E A
a věděl, že zas prohrávám dívčí válku,
Emi G D D7
do jedné z komor svýho srdce mě na jeden západ zamyká,
G E G7maj D
proč se mi z údolí a hor tam od ní těžko utíká.
Emi G D
R: Tak se nemrač, lásko, že se ráno s nocí ztrácím,
Emi Gmi D
třeba jednou, lásko, postavím ti velkou máj,
Emi G D
nezapomeň, lásko, že i já se v zimě vracím,
Emi Gmi D
pak nám budou, lásko, pod peřinou srdce tát.
2. Chtěl bych zase jít tou její krajinou,
ochutnat sladkých koláčů spadlých až z nebe,
její slzy pít, když se tak bála,
že bez boje zas prohrává mě vedle sebe,
na dráty vítr smutně hraje, když si mě rosou vyprovází,
proč se mi z údolí a hor tam od ní těžko odchází.
R:

PADALY HVĚZDY KAREL PLÍHAL

C Ami D9/F# G
R: Padaly hvězdy a jedna z nich slítla
C D9/F# G
mé milé přímo do klína,
C Ami D9/F# G
jak byla žhavá, tak sukně jí chytla,
C F C
a od sukně celá roklina.
Ami Emi Ami Emi
1. Má milá křičí: pomoz mi přece,
Ami Emi D#dim
nestůj tu jako z kamene,
Ami Emi Ami Emi
tak jsem ji rychle odtáhl k řece
Ami Emi D G
z dosahu toho plamene.
R:
2. Jenže ta hvězda tu moji milou
rozpálila jak kamínka,
zuby i nehty mi pustila žilou
a já drtil její ramínka.
R:
3. Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
v obrovském požáru škvařím se,
jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
jako dvě kapky steklé na římse.
R:
R: Teď už jen v očích jak tečka za snem
skomírá malý plamínek,
běžíme k hvězdě a oba žasnem:
je to jen chladnoucí kamínek.

PADESÁTNÍK KAREL PLÍHAL

C F G C
1. Na procházce noční Olomoucí
Ami Emi F C
se svou novou dívkou Adélkou
F G C
přepadla mě úzkost, člověk není všemohoucí,
Ami Emi F C
musel jsem jít zkrátka na velkou.
2. Ten pocit mi byl celou cestu v patách,
a nikde žádné vlídné zátiší,
tak jsem svoji milou neprodleně zatáh'
do restaurace nejbližší.
C Ami G
R: Adélce jsem koupil limonádu,
C Ami G
vyřítil se rychle za dveře,
Ami D^7 Ami D^7
vtom jsem náhle v běhu zjistil jednu zradu,
C F G
jó, v peněžence ani haléře.
3. Záchodová bába tvrdě stála
na tom, že jí musím zaplatit,
ta věc, co se mohla stát, se doopravdy stala,
nevím: mám se vrátit nebo nevrátit?
C Dmi G Dmi
*: [: Padesátník, mizernej padesátník, lásko! Lásko! :]
C Ami $G^{\#}$ G C
Teď se ukáže, jak mě ráda máš.
4. Co bychom si na té staré paní vzali,
taková je její profese,
ne nadarmo se říká: láska přenáší i skály,
takže doufám, že i tohle unese.

PADLY VODY NEZMAŘI

Emi Ami Emi D

1. Padly vody hluboký, padly vody hluboký,
   Emi Hmi Emi
   pobraly louky široký.
2. I to drobné kamení, i to drobné kamení,
   na kterým sedá labuti.
3. Ptám já se tě, labutě, ptám já se tě, labutě,
   těžko-li plynout po vodě.
4. Ne tak těžko plynouti, ne tak těžko plynouti,
   jak po někom toužiti.
5. Toužení je velká moc, toužení je velká moc,
   ještě horší nad nemoc.
6. Pro nemoc je bylinka, pro nemoc je bylinka,
   pro toužení panenka.
7. Pro nemoc je koření, pro nemoc je koření,
   pro toužení nic není ...

PADLÝ ANDĚL ŽALMAN / KRIS KRISTOFFERSON

```
  G     G/F# Emi            C      G         D   G
1. Jdu svítáním  a můj spánek prohrál souboj s trápením
       G/F# Emi         C             G     D   G
   a jarní   déšť začal kreslit do mé tváře znamení
   D              G       D                   G   G7
   máš křídla už zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
     C           G              D          G
   z lásky anděl padlý brečí tu sám do kamení.
2. Jdu svítáním, zdá se mi, že sny ulétly podél cest,
   že čím dál víc přátel umírá jak stromy, co maj' kvést,
   vidím křídla jen zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
   z lásky anděl padlý do kaluží tu roní déšť.
   G               G7    C                G
R: Polámaná křídla bílá, domov racků toulavých
            Emi       D
   je dávnej úděl závětí,
     G                 G7     C                 G
   přilétli až z Atlantidy, křičí na všech nárožích,
   D                       G
   ke sluncím vzlétnou vzápětí.
3. Jdu svítáním, jenom v dálce svítí známé souhvězdí,
   na zápraží čeká bílej vůz a dívka v podloubí
   a najednou křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó,
   z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevyloudí.
   G          D              G                 D           G
*: A tak jako on křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó,
     C           G     D                  G
   z lásky anděl padlý na dívkách už neloudí lásku,
     D           G                D
   z lásky anděl padlý pohladit chtěl jenom
   G
   polámaná křídla bílá ...
```

PÁLAVA KAMELOT

Kapo 2
Předehra: D A Hm G D A Hm G

```
        D           A
1. Už se vracím do vinic pod Pálavou,
         Hm                     G
   smutek ztrácím, den je malou oslavou.
   V duši mír i ostny bodláků,
   ve čtyři ráno kouká slunce do mraků.

2. A to mám rád, když se noci mění v den
   vlhkou hlínu a kříž za Mikulovem.
   Můžu stát a křídla roztáhnout,
   zavřít oči, možná letět, možná plout.

   A           D     A             G
R: A tak vítám léto, je tak blízko nás,
   A              G D     Em     A    D
   další nádherný léto je blízko mě i vás.

3. Už s vracím a jdu horou vysokou
   ke svým štacím, letí kachny oblohou.
   K jezerům, kde hoří láskou pár,
   a nebo k ohni, kde kluci mlátí do kytar.

4. Malíř den počkal na vítr co vál
   a Liščí kopec už líp nenamaloval.
   Je tolik krás, co nejdou obejmout,
   zavřu oči, můžu letět, můžu plout.

R:
```

PAMPELIŠKA KAREL PLÍHAL

```
  Ami                                        E7
Znal jsem jednu pampelišku, která dřív, než odkvetla,
               Ami           F            E7
chtěla po mně ňákou knížku, že by si ji přečetla,
  Ami                                        E7
vzal jsem doma sbírku básní, na louku ji odnes',
              Ami           E7
pampeliška, když se zasní, neodkvete, neodkvete,
              Ami
jen se jděte podívati, podívati na tu louku,
E7
uvidíte, uvidíte tu mou knížku,
 Ami                                   F        E7   Ami
vedle ní tu, vedle ní tu pampelišku, jak tam kvete dodnes.
  D         Hmi      F#mi      Hmi
Zlatá je a zářící, Slunci podobá se,
 F#mi         Hmi    E
dodnes píšou básníci o té její kráse,
 A                    Emi         A
půvabná a zlatá je a podle toho právě,
D           Fdim     Emi           A
až půjdete do háje, najdete ji v trávě,
  D           Hmi         F#mi       Hmi
kdybyste se proměnili v pracovitou včelu,
 F#          G        A           D7
pampelišku připravili o trošičku pelu,
  Emi          A         D          G
vsaďte se, že žádná jiná určitě by neměla
 D             A             D       A    D
lepší květ a sladší med než ta naše sečtělá.
```

PANE BOŽE, VOD TÝ LÁSKY ZACHRAŇ NÁS MIKI RYVOLA

```
     C                        G7        C
1. Já šlapal jsem už dlouho a slunce jako pec,
     F                                 C
   mý břicho bylo prázdný, jó, zatracená věc,
      F                                  C
   [: u cesty chajda stála a holka se tam smála,
                              G7            C C7
      a prej abych šel dál, a bum, a spadla klec. :]
           F                     Gmi
R: Dlouhej vlas, outlej pás, hubičky zas a zas,
      C7                          F D#dim Gmi C7
   pane bože, vod tý lásky zachraň nás,
        F                Gmi
   ženská ti zlomí vaz, utíkej, dokud je čas,
          C7                          F      C7     F G
   každej chlap nám může k týhle písni zpívat druhej hlas.
2. A byla celkem milá a dalo se s ní žít,
   jen fajfku zahodila a zakázala klít,
   [: to vydržet se dalo, jen jediný mě štvalo:
      že od prvního dne jsem whisku nesměl pít. :]
R:
3. Jsem akorát tak starej, abych vám radu dal:
   na ženskou jenom mrknout, a honem mazat dál,
   [: ten, kdo se drápkem chytne a hned do toho vlítne,
      to není žádnej chlap, čert aby ženský vzal! :]
R:
4'. Že měla černý voči, tak jsem tam zůstal rád,
    a že mě ráda měla, já ji měl taky rád,
    byla to holka skvělá, jen jednu chybu měla,
    že jenom kvůli ní nesměl jsem karty hrát.
R:
```

PANELÁKY NEDVĚDI

Ami E7 Ami Dmi Ami
1. Znám, znám cesty, kde se lidi nepotkávaj',
C G7 Ami Dmi
hloupost a peníze, kariéra, neví se,
Ami E7 Ami
kdo to všechno přináší k nám.
2. Má, má člověk srdce čistý, když pozná svět,
pak hloupost a peníze, kariéra zjeví se,
je z něj hloupej přestárlej kmet.
Dmi Ami
R: Dál, jenom dál, abys u cesty zas stál
E7 Ami
a hledal něco víc, co žene tě dál.
3. Znáš, znáš noční sídliště, svět paneláků,
tátu jen na neděli, láska se nerozdělí,
nějak jsi tu na všechno sám.
4. Víš, víš, že kytky ráno zas musej' kvést,
tak touláš se po světě, než neděle najde tě,
odkud v pátek utekls' k nám.
R:

PANENKA POUTNÍCI

```
      G        C        G       C
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
      G                            D
   snad houf bílých holubic nebo jen žal,
    C           G         C      G
   tak odplul ten prvý den smáčený krví,
                         D      G
   ani pouťovou panenku nezanechal.
   G      C       G       D  C   G      D
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
   C      G         C         G              D      G
   otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
   a umyj se, půjdeme na karneval,
   a na bílou kůži ti napíšu tuší,
   že dámou jsi byla a zůstáváš dál.
R:
```

PANENKA II. LOKÁLKA

C
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 C
která by mě chtěla, :]
F C
[: ta by musela mít dvacet dioptrií
G7 C
a být podnapilá. :]
2. [: Proč by měla hledat na mé mužné kráse
kosmetické vady, :]
[: každá přece musí i bez brýlí poznat,
že netrpím hlady. :]
3. [: Kdybych měla s tebou přejít ruku v ruce
přes práh tvého domu, :]
[: musel bys mít v kapse předtištěné parte
a milión k tomu. :]
4. [: Kdybych já měl doma knihovničku plnou
knížek spořitelních, :]
[: musela bys vnésti plnou náruč lásky
do chvil podvečerních. :]
5. [: Kdybych já ti měla náruč lásky dáti,
k čemu by ti byla, :]
[: pouhá slova totiž málo stačí k tomu,
bych se potěšila. :]
6. [: Nemám zájem v činy proměňovat slova
pro nestoudnou holku, :]
[: nebudu si přece v pokročilém věku
hráti na Travoltu. :]
7. [: Knihovničku prázdnou, a rozhýbat nechceš
ani svoje kosti, :]
[: najdu já si raději produktivnějšího
(Ami F G C)
člena společnosti. :]

PANNA NA OSLU JEDE JAREK NOHAVICA

Emi H^7 Emi G D G
1. Panna na oslu jede, panna na oslu jede,
Ami H^7 Emi Ami Emi H^7 Emi
osel má uši šedé, osel má uši šedé.
2. [: Dříve, než hvězda vyjde, :]
[: hodinka její přijde. :]
3. [: Josef se třese zimou, :]
[: kdepak je na noc přijmou? :]
4. [: Za okny tma je jatá, :]
[: hospodář zamkl vrata. :]
5. [: Čtyři psi vedle plotu :]
[: štěkají špatnou notu. :]
6. [: Pastýřům zvonce zvoní, :]
[: na seně seno voní. :]
7. [: Hospodář usnul v křesle, :]
[: do noci svítí jesle. :]

PANOPTIKUM LÁSEK A HRŮZ JAREK NOHAVICA / LUDĚK LEŠNOVSKÝ

C Dmi Fmaj^7 C
1. Jsme děti kosmických sfér, mrazivých dálek,
Dmi Fmaj^7 C
napojeni na dekodér systémů válek,
Fmaj^7 C Dmi Fmaj^7 C
nikdo kolem nezná náš kód, ztrácí se víra,
Fmaj^7 C Dmi Fmaj^7 C
v našich žilách koluje jód a v srdcích síra.
C Dmi
R: Nejsme ztraceni, ne ne ne ne,
Fmaj^7 C
jsme jen ve znamení Štíra zrozeni.
2. Jsme jen kvítko galaxií na kupce jílu,
z třívoltových baterií bereme sílu,
ke snídani barbiturát, na zádech kšíry,
kdyby ryby uměly řvát, byly by výry.
R:
3. Na zahrádce vesmírných sfér pěstujem pýchu,
rodičové budoucích ér k pláči i k smíchu,
kytarista brnká nám blues Bachovy fugy,
v panoptiku lásek a hrůz tančíme boogie.
R:,R:

PÁNOVÉ NAHOŘE - DEZERTÉR JAREK NOHAVICA / BORIS VIAN

C Emi Dmi^7 G^7
1. Pánové nahoře, já píšu vám dnes psaní
Dmi^7 C Dmi^7 G^7
a nevím vlastně ani, budete-li ho číst,
C Emi Dmi^7 G^7
přišlo mi ve středu do války předvolání,
Dmi^7 C Dmi^7 G^7 C
je to bez odvolání, tím prý si mám být jist.
F Cdim Emi
Pánové nahoře, já už to lejstro spálil,
Ami Dmi^7 G^7
už jsem si kufry sbalil, správcové vrátil klíč,
C Emi Dmi^7 G^7
pánové nahoře, uctivě se vám klaním
Dmi^7 C Dmi^7 G^7 C Emi Dmi^7 G^7
a zítra vlakem ranním odjíždím někam pryč.
2. Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky
nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí,
slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy,
které snadno a brzy se z očí neztratí.
Znám vaše věznice, znám vaše kriminály,
i ty, kterým jste vzali život či minulost,
vím také, že máte solidní arzenály,
i když jste povídali o míru víc než dost.
3. Pánové nahoře, říká se, že jste velcí
a na věci to přece vůbec nic nemění,
pánové nahoře, na to jste vážně malí,
abyste vydávali rozkazy k vraždění.
Musí-li války být, běžte si válčit sami
a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být,
jestli mě najdete, můžete klidní být,
C Emi Dmi^7
střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu mít,
G^7 C Emi Dmi^7 G^7 C
nebudu mít, nebudu mít ...

PAPÍROVÍ DRACI PAVEL DOBEŠ

H7 E
1. Když vidím nad polem papírové draky,
H7 E
chtěl bych být dítětem a draka pouštět taky,
H7 E
poslat mu psaníčko po režné niti,
H7 E
nakreslit sluníčko, ať lidem svítí.
2. Ať svítí k radosti, ať lidem praví,
od lidských starostí ať zvednou hlavy:
podívej, člověče, nasaď si brejle,
vezmi kus papíru, sežeň tři špejle.
E H7
R: Ať jsi, kde jsi, nikdy nejsi
E
na tom světě sám.
H7
Zrob si draka, zazpívej si
E
pam pa ram pam pam.
3. Když vidím na nebi papírové draky,
chtěl bych být dítětem a zůčasnit se taky,
když den se sešeří, domů utíkat,
zasednout k večeři, vyčurat a spát.
4. Usínat s nadějí, jak usínají děti,
že někde po nebi jejich draky letí,
vítr je jim motorem a všude, kde je víra,
i nebe se svým prostorem se před ním otevírá.
R:

PAR NOBILE JAREK NOHAVICA / PETR BEZRUČ

```
      Ami                 Dmi
1. Jak různou ti dva mají krev
     F      E     Ami
   a jedno stejné zaměstnání:
                         Dmi
   tož vodku pálí Nathan Löw
     F    E     Ami
   a pálí vodku markýz Gero.
2. Lid pracuje, až dým jde z cév,
   a přes noc pije do svítání;
   když nedá na dluh Nathan Löw,
   snad počká dobrý markýz Gero.
3. Hřmí Ostravicí hukot dřev,
   v žold goralům, co skáceli je,
   krev tráví kvitem Nathan Löw
   a dere rozum markýz Gero.
4. Ty peněz půjč, ty daně slev -
   - na gorala rtu prosba žije -
   - a šlape po něm Nathan Löw
   a plije po něm markýz Gero.
5. Do tiché noci zní můj zpěv,
   než zahynem, než jitro vzplane,
   půl zásluhy má Nathan Löw
   a druhou půlku markýz Gero.
6. Na jejich hlavy naše krev,
   když z našich kostí mstitel vstane:
   na prvou vrbu Nathan Löw
   a vedle něho Markýz Gero,
   Nathan Löw, Markýz Gero ...
```

PÁR KONÍ RANGERS - PLAVCI

```
    G
1. Pár koní mám, sotva změní
   se něco na tom, že je mám,
                                    F
   chci si vyjet na nich sám, jen s tebou,
            G
   smůla vždycky zmaří můj plán.
2. Kolik pánů po tomhle touží,
   jen mně se splnil ten sen,
   do sedla si má dívka sedá,
   leč vtom se přetrh' jí třmen.
3. Jindy jen tak spolu jedem cestou lesní,
   jsem rád, že les patří jenom nám,
   když vtom se proti nám zjeví mistr lesník,
   "je to smůla," povídám.
4. Diga hou, diga hou, diga hou,
   "kam to jedou?", vece lesník s tváří brunátnou,
   "vari odtud!", volá, holí hrozí,
   kuje pomstu nesmírnou.
5. Pár koní mám, sotva změní
   to nějak zásadně můj plán,
   chtěl jsem vyjet s nimi sám, jen s tebou,
   raději do vozu zapřahám.
```

PÁR MINUT COP / H. PEDERSON

```
      G        D         Ami            C          G
R1: Tvých pár minut si připíchnout jak kytku na kabát,
             D       Ami         C          D(D,D,D,D,G Ami G)
    mávnout křídly a plný kapsy tvojí lásky mít.
    G           D      Ami            C           G
1. To bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
            D     Ami         C                   D
   probudit den a vyprávět mu sen, a potom jen mu říct:
R2: Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát,
    mávnu křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.
2. Tunelem snů, tak krátkým i tak dlouhým, teď běžím sám,
   až přijdu k vám, minut pár svých dní [: jen mi dej, :] hej.
R2:
3. Jó, to bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
   zatřást dnem a sebrat spadlej čas, co [: není zlej, :] hej.
R2:
R2:
R2:
```

PARIS - DAKAR COP

```
           D
1. Silnic prach bludnejch cest slunce bílý vodráží,
       F           G         D
   jedu dál, laufy řvou celej den.
2. Žárem dní, nocí tmou, pořád spolu ty a já,
   jseš můj dech, rychlost, pech, moje fáro.
        G           D
R: Hlavou pádí velkej sen,
           G           D
   snad je k mání v pekle jen,
        G             D
   se svým fárem bejt jen nejrychlejší,
       F          G         D
   vyhrát boj, urvat čas, bejt nej.
3. Páru mít proti všem, kolik bláznů v patách mám,
   jen my dva, chlap a stroj, jedem dál.
4. Tak se rvem, náš je čas, zbývá pár mil posledních,
   vidím cíl, mávají, slyším smích.
            F          G         D
R: + vyhrát boj, urvat čas, bejt nej ...
```

PARNÍ VÁLEC BOBŘI

```
        E                                H7        E
*: Jedu tam, jedu sem, jedu tam, sem, tam, sem, tam,
   já parní válec mám,
                                         H7        E
   jedu sem, jedu tam, jedu sem, tam, sem, tam, sem,
   já strojvedoucí jsem,
   mám rád všechno srovnaný, mám rád všechno placatý,
                                         H7        E
   jedu tam, jedu sem, jedu tam, sem, tam, sem, tam,
                                         H7        E
   jedu tam, jedu sem, jedu tam, sem, tam, sem, tam,    já parní válec mám,
já parní válec mám, já parní válce mám,
   mám rád všechno placatý, mám rád všechno placatý,
   mám rád všechno placatý, mám rád všechno placatý ...
Rec: Já jsem tak šťastnej, že mám parní válce, mám rád všechno
     placatý a srovnaný!
   E
*: Á, pošlem poštou, pošlem poštou holubí,
   á, pošlem poštou, pošlem poštou holubí parní válec ...
```

PARNÍK NEW ORLEANS POUTNÍCI / LESTER FLATT

```
      C                                          Emi
Rec: Tajemnej divokej vítr mě zavál až k pramenům Mississippi. Je
Ami
     vidět tíha dlouhejch dvaceti let, co jsem opustil New
F
     Orleans a poznal celou bídu života. Starej parník mě teď
G
     vrací do dob mýho dětství a na klopu kabátu padá slaná kapka
     rosy ...
        C
1. Na přídi lesklej nápis "New Orleans",
   dobrej Bože, sním, anebo bdím,
    F
   tenhle starej parník New Orleans
       C
   mě veze tam, kde navždy zakotvím,
    G
   šátkem dálka mává, můj vůz nese proud,
                                C
   jsem kočí, kterej váhá sesednout.
            F       C    F           C
R: Do duše mý se vkrádá nepokoj a s ním
                 G        C
   do očí padá vláha dojetím.
2. Táhne těžkej náklad New Orleans,
   černej dým se valí nad komín,
   starej dobrej parník New Orleans
   mě veze tam, kde navždy zakotvím,
   a, jak se zdá, poznávám plot, zahradu a dům,
   jsem kočí, kterej dává uzdu snům.
R:
3. Supí starou řekou New Orleans,
   zlou, temnou nocí, ránem nachovým,
   starej dobrej parník New Orleans    mě veze tam, kde navždy zakotvím,
   tam, kde vodní pára táhle zapiští,
   jsem kočí, jehož kára přijíždí.
        C          G        C
R: + do očí padá vláha dojetím ...
```

PARŤÁCI SAMSON

F Gmi
1. Sedáme si s vínem k honky-tonky rádiu,
B^b C^7 F
na jakýchkoli vlnách chcem se nechat nést,
Gmi
každou větu překládej, no tak honem, honem,
B^b C^7 F
na exotických vinětách záběry z neznámých měst.
Gmi F
R$_1$: Hledali jsme Tasmánii nebo co, modrý nebe, platinový oblaka,
Gmi B^b C^7 F
i pod stolem v nádražní hospodě, všude, kde je šance nějaká.
2. Nad rozbitým džbánem stojíme jak blázni,
ty svatý krásný roky měle velkej spěch,
Katka vzala roha, Zuzana je v lázni,
šmejdy, drahý auta, a nám stéká pot po zádech.
R$_2$: U kotníků opálených plotýnek a stánků od loterie,
u vyprodaných divadelních okýnek a zvuků periférie.
3. Utratíme drobný na zpáteční lístek,
pro pořádek děláme s tím trochu drahoty,
a mí parťáci už sedí na klíčových místech,
obklopeni chladnou chutí přetvářky a samoty.
R$_3$: Na parníku smutných pohledů, pod slunečníky malovaných řas,
na papíře salámmových obědů každý byl vždycky jedním z nás.
R$_1$:
F Gmi
4.=3. + parťáci už sedí na klíčových místech,
B^b C^7 F
obklopeni chladnou chutí přetvářky a samoty ...

PARTYZÁN JAREK NOHAVICA / LEONARD COHEN

```
        C      C/H  Ami
1. Když přišli, bylo léto,
          C    C/H    Ami
   spálená pole páchla krví
                         G
   a kdo se vzdal, byl ušetřen,
   Dmi          F        C   C/H Ami
   a já vzal zbraň do rukou, hm.
2. Svoje pravé jméno už neznám,
   ženu nemám a syna také ne,
   a je nás víc podobných,
   a naše oči hledí vpřed, hm.
3. Včera spali jsme v rozbité kůlně,
   stará žena nám vařila polívku,
   ráno přišli vojáci,
   její dům hoří, a ona v něm, hm.
4. Bylo nás osm, a jsme jen tři,
   bůhví, kolik nás bude zítra,
   ale jít musíme dál,
   hory jsou naše vězení, hm.
5. A vítr fouká, vítr fouká,
   nad lesy krouží bílí sokoli,
   den svobody se blíží,
   pak sejdem z hor do údolí, hm.
6. Na na na ...
7.=5.
```

PASÁŽOVÁ REVOLTA KAREL KRYL

Emi Ami Emi H Emi H^7

1. Nosíme z módy kopretiny, čímž okrádáme stáda

Emi Ami Emi H^7 Emi

a vůl, kdys'jméno obětiny, je titul kamaráda,

Ami Emi H^7

na obou nohách vietnamku a jako komfort hlavu,

Emi Ami Emi H^7 Emi

na klopě placku jak psí známku - znak příslušnosti k davu.

Ami D

I naše generace má svoje prominenty,

G Ami H^7(H^7,H)

program je rezignace a facky argumenty,

Emi C

potlesk je k umlčení a pískot na pochvalu

D H

a místo přesvědčení jen pití piva - z žalu.

2. Pod zadkem stránku Dikobrazu, vzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvoříce Revoluci.
I naše generace má svoje kajícníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.

3. Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat komromisy a zradit kamaráda
a, vděčni dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.

Emi H^7 Emi

Rec: A s hubou rozmlácenou dnes zůstali jsme němí,

H^7 Emi Emi^6

ne, nejsme na kolenou - ryjeme držkou v zemi!

PASTEVECKÁ MIROSLAV ŠIMEK & JIŘÍ GROSSMAN

```
 Ami                                  H7  E
Popásal jsem letos ovce ovčákem mi svěřené,
Dmi         Ami        E              Ami
a to přímo na vozovce nepořádně změřené,
                                        H7  E
a tak, díky nedbalosti, když kol auto přejelo,
  Dmi         Ami          E                Ami
zbyly z ovcí jenom kosti, což se státi nemělo.
  Dmi                          Ami         E
Vtom se přihnal ovčák Láda s vousiskem rozevlátým:
  Ami                           E             Ami
"Za to, žes' mi zničil stáda, já tě, chlape, umlátím!"
                                              H7 E
"Nemlať ty mě, ovčák, eště, eště jsem nic neužil,
 Dmi         Ami            E                     Ami
jenom jedno měl jsem děvče, a ty mě chceš bacit včil!"
                                     H7    E
"Ej, tam na vrcholku kopce strašlivě to zebe,
  Dmi          Ami         E            Ami
když nemám na kožuch ovce, udělám ho z tebe!"
```

PASTORALE COP / THORPE

```
                G            F  C
1. Zůstal jsem sám jako ta tráva,
            G  D           G
   co se motá někde na pláni,
                            F   C
   jsem rozbitej jak starej vagón,
          G   D           G
   nedokážu skočit na courák.
2. Pane, cejtím, jak se tu motám,
   ten vlak už měl tady dávno být,
   slyším, jak houká, zatáčkou jel,
   ten mě spasí, nebudu sám.
3. Budou v nebi, budou v nebi vlaky plný hoboes, vlaky plný hoboes
   a vagóny, a vagóny, kde se můžem skrýt,
   taky brzdaři, taky brzdaři budou policajti, budou policajti,
   který řeknou, který řeknou: dál po svejch jít.
4. Hej, průvodčí, jak bude trvat dlouho,
   než dojedem na Max-Dickson Lane,
   fíra ať zahouká, trochu zpomalí,
   vždyť nejsme štráf vod Tennessee.
```

PAŠÁCI JDOU DO SVĚTA PAVEL DOBEŠ

```
    D                    A7                 D
1. Pašáci jdou do světa, guláš, pivo, trumpeta,
     A7                   D
   slunce stoupá oblohou, zelenaj' se volše,
     E7                      A7
   kdekdo už je na nohou, kůrovec kůru kouše,
    D
   nad hlavou nám letí včelí roj
             A7                       D
   a kdesi hluboko v nás šlape šicí stroj.
      D                 G
R1: Před námi je hotel, okna samý květ,
       A7                          D
    a hvězd, co může mít snad jenom Interhotel Svět,
                                G
    spousty volných postelí a jídla nízkých cen
      A7                   D
    a neznají tam zavírací den.
    G                    D7                        G
2. Na Brněnské přehradě sešli jsme se v dobré náladě,
    D7                   G
   děvčata jdou po hrázi jen v Evině rouše,
    A7                    D7
   nikomu nic neschází, kůrovec kůru kouše,
   G
   a ta jižní Morava
    D7                   G
   dobré vínko lidem podává.
3. A ti černí, to nejsou Arabi,
   to jsou ostravští parabi,
   mají rádi Radegast, když jim v břiše šplouše,
   rubou uhlí pro svou vlast, kůrovec kůru kouše,
   Staříč, Paskov, Stonava,
   Rudý říjen, Bezruč, Zárubek.
4. Řeka Váh je malý Jang'c'ťjang
   a každé dievča už má vo výbave tank,
   jedů chlapci do Tater dolů bez motoru,
   Václav Klaus je amatér, kôrovec žiere kôru,
   do videnia, do počutia, hoj, ahoj,
   šlape přes nás šicí stroj.
5. My jsme ti hradecký otroci a nemůžem si jinak pomoci,
   až obejdem celý svět, oceány, souše,
   vrátíme se domů, zpět, kde kůrovec kůru kouše,
   kde se lidi strkaj' v tramvaji,
   a když se sejdou, tak si zpívají.
      C                        F
R2: Svět je balón, který letí na ohřátý vzduch,
        G7                     C
    až přeletíme, zbude po nás na obloze pruh.
                                 F
    Svět je balón, který s námi časem odletí
        G7                   C
    do jednadvacátýho století.
R1:
```

PÁTEK V DEŠTI VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

C C/H C C/H
1. Venku je pátek a leje jako z konve,
C A D
z novinových článků táhne chlad,
G C
venku je pátek a v opuštěným domě
Dmi^7 G
není komu sdělit: chci mít rád.
C C/H C C/H
Na orosené okno načmáral jsem prstem,
C A D
co pod šatem nemaj' andělé,
G C
[: tebe, zmoklá dámo, tíží zlatý prsten
Dmi^7 C G C
a máš přísnou vrásku na čele. :]
2. Venku je pátek a leje jako z konve,
všechny holky už jsou zadaný,
nezbyla v tom dešti ani jedna pro mne,
mám jen ty svý prášky na spaní.
Neračte se, prosím, nějak pohoršovat,
to nejsou jen z mý hlavy postřehy,
[: jestli máte s kým a kde se pomilovat,
nečekejte z pátku do středy, :]
G C
jestli máte s kým a kde se pomilovat, **Dmi^7 C G C**
nečekejte z pátku do středy ...

PAVILON Č. 5 JAREK NOHAVICA

Dmi A7 Dmi F C7 F C A7 Dmi A Dmi
R: Cha cha cha ...
Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A
1. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A Dmi
dělám si, co se mi zalíbí, mám pevné alibi, lékařskou diagnózu.
F C
V erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
F A7
denně pět oxazepamů a čtyři skotský stříky,
Gmi7 A7 Dmi
na zahradě okopávám len a nemůžu ven.
A
Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli,
Dmi A
nadával jsem na pány, nežli mě chňapli,
F C C7
zapálili hranici u mojí postele,
F A
na naší světnici bývá často vesele,
Dmi A Dmi A Dmi A Dmi A Dmi
pavilon číslo pět, pavilon číslo pět, to je můj celej svět.
R:
2. V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vší slávě,
příbuzní hledí na mě zkoumavě, zda mám máslo na hlavě anebo máslo v hlavě.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki
a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.
Zalezu na klozet, mušle je trůnem,
a jsem od A do Z Giordanem Brunem,
netřeba odvolat vyřčené názory,
v nejhorším sestra zavolá nějaký doktory
a dají mi meprobamat, dají mi meprobamat, dají mi meprobamat.
R:
3. Devět - to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti,
primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně štěstí.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
do kávy si nalámu tři rohlíky
a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.
Když si chci spravit náladu, neb' je mi nevrlo,
rozložím svoji armádu u města Waterloo
a lumpa Anglána zničí má dělostřelba,
bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba,
ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba.
R:
4. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.

PAVUČINA NEZMAŘI / DICK SMITH, FELIX BERNARD

```
     A          Hmi7       C#mi7      D
*: Dlouho se zdá, že to bývám jen já,
        C#mi7    D        C#mi7      Hmi7
   kdo spálil se postý a neví, jak dál,
      C#mi7    F#mi7         H7           E7
   a možná se mýlím, když právě v té chvíli
          A Hmi7 E7 A Hmi7
   si zpívám.
      E7    A
1. Splétám dál svoje sítě,
       Hmi      E7
   uvidíš, polapím tě,
                           D
   klidně braň se, jak chceš,
               C#dim E7
   mně stejně neunikneš,
    H9          E7             A
   dávno už je upředen můj plán.
2. Jen já vím, jak to bude,
   omotám si tě všude,
   v mých pavučinách
   tě opustí strach,
   až zatáhnu síť a budu jen tvá.
    C#            G#          C#
R: Vystoupíme k nebetyčným výškám,
               G#           C#
   na vrcholu budem spolu stát,
   E             H7             E  C#mi
   uhádneš-li, po čem se mi stýská,
     F#mi        H7          E  E+
   zhoupneme se lásce na vlnách.
3. Jen já vím, jak ti bude
   po těle, zkrátka všude,
   v mých pavučinách
   tě opustí strach,
   až zatáhnu síť a budu je tvá.
*: Ničíš mé sítě, ničíš můj klid,
   všechno je jinak, než mělo by být,
   v tvých pevných poutech mě sám klidně houpeš
   a já zpívám.
4. Naučím tě jiným trikům
   proti tvým stálým zvykům,
   teď necháš se vést, jak já umím plést,
   mně se líbí hlaď mě-obrať mě.
R:
              E7         D          C#dim    E7
5.=4. + teď necháš se vést, jak já umím plést,
          H9          E7            A
        mně se líbí hlaď mě-obrať mě.
```

PECKY V ČOKOLÁDĚ PAVEL DOBEŠ

```
   G         D                    G
1. Člověk jde cestou, aby potkával lidi,
             D                   G
   a když je potká, tak musí zas jít,
             D                   G
   a když je pozná, tak dělá, že nevidí,
                 D                       G
   neboť kdyby se zastavil, tak nemoh' by jít.
   G                    Ami     D7              G
R: Tak se to v životě střídá - vzestup, úpadek, bída,
      Ami                 D7                G
   ohlédneš se za štěstím a vidíš jen jeho záda,
                        Ami     D7              G
   tak se to v životě střídá - vzestup, úpadek, bída,
   Ami                D7                  G
   tak se to v životě jak vrabci na plotě hádá.
   G       D               G              D G
*: Tak se snaž nemyslet už na ni, tak se snaž,
           D                   G             D G
   tak to smaž, proč to děláš dlaní, tak to smaž.
2. Také jsem dostal pusu od děvčete,
   také jsem sháněl bonpari,
   a dneska chodíme každý zvlášť po světě,
   spolu jsme si ten svět malovali.
R:
3. Ta moje měla ďolík v bradě
   a řasy téměř v ofině
   a měla ráda pecky v čokoládě,
   zbyly jen pecky, asi ne.
R:
4.=1.
R:
*:
```

PEKLO A RÁJ JAREK NOHAVICA

Emi **Ami** **H^7**
1. Nuda a šeď, mlha v rezavé rýně,
G **H^7** **Ami** **H^7**
maková chuť, chromý kůň kope kopyty,
Emi **Ami** **H^7**
kácí se zeď a ze staré skříně
G **H^7** **Ami** **H^7**
vytéká rtuť - můj krevní obraz rozlitý.
Emi **Ami** **H^7**
R: Peklo a ráj, malá kropenatá vrána
Emi **Ami** **H^7**
krákorá na plotě vedle mých vrat,
Emi **Ami** **H^7**
peklo a ráj, zavrzala stará brána,
Emi **Ami** **H^7**
poprvé v životě budu se bát.
2. Formanský vůz plný hadrů a cárů
projíždí les, vozka má brýle beze skel,
nuda a hnus, psi páří se v páru,
nahoře bez, obrázky lásky nehezké.
R: Peklo a ráj, na žebříku kvete plíseň,
kabátek z mohéru, kolkolem puch,
peklo a ráj, zezdola i shora píseň,
procesí truvérů, pálí se vzduch.
3. Kápy káp káp, černá infuze hrůzy,
studený pot, spirála marných nadějí,
jsem jako krab, mám už krabatou chůzi,
sedám na schod, snad mi tu ještě nalejí.
R: Peklo a ráj, štamprlátka-pimprlátka
jak hejna komárů sajou mi krev,
peklo a ráj, Herodova neviňátka
ničí mou kytaru, ničí můj zpěv.

PENNY LANE THE BEATLES

```
            C                Ami7            Dmi7     G7sus
1. In Penny Lane there is a barber showing photographs
            C                  Ami         Cmi7
   of every head he's had the pleasure to know
              Ami7-5                G#maj7
   and all the people that come and go
            G7sus   G7 G7sus G7
   stop and say hello.
2. On the corner is a banker with a motorcar
   the little children laugh at him behind his back
   and the banker never wears a "mac"
          G7sus   G7          F
   in the pouring rain very strange.
          Bb           Bb/D           D#
R1: Penny Lane is in my ears and in my eyes
      Bb                Bb/D          D#
    there beneath the blue suburban skies
              G
    I sit and meanwhile back.
3. In Penny Lane there is a fireman with an hourglass
   and in his pocket is a portrait of the Queen
   he likes to keep his fire engine clean
   it's a clean machine.
R2: Penny Lane is in my ears and in my eyes
    full of fish and finger pies
    in summer meanwhile back.
4. Behind the shelter in the middle of a roundabout
   the pretty nurse is selling poppies from a tray
   and though she feels as if she's in a play
   she is anyway.
5. In Penny Lane the barber shaves another customer
   we see the banker sitting waiting for a trim
   and then the fireman rushes in
   from the pouring rain very strange.
R1:
          C            C/E            F
R3: Penny Lane is in my ears and in my eyes
      C                 C/E           F
    there beneath the blue suburban skies,
          C
    Penny Lane ...
```

PEPITA KAREL PLÍHAL / EMANUEL FRYNTA

```
 C                   F   C
1. Šel jsem si koupit kravatu
G            Ami     D9/F# G
a vzal jsem první zprava, tu,
               C   Cdim
co byla křivě sešitá,
 C       Ami7     Dmi G C
je ale príma, je pepita.
2. Šel jsem si koupit košili,
ti by mě vyhastrošili,
tak jsem jim řek', že je mi ta,
zrovna ta se vzorem pepita.
3. Šel jsem si koupit na kabát,
člověk se zkrátka nemá bát,
že něco zrovna nelítá,
tak jsem si koupil pepita.
4. Šel jsem si koupit kalhoty
a koupil jsem dost draho ty,
co se jich špína nechytá,
jsou ale príma, jsou pepita.
5. Šel jsem si koupit fuchsie
a už si říkám:"Kup si je,"
tak jsem si koupil jelita,
neboť řezník měl blůzu pepita.
6. Šel jsem si koupit aparát
a uviděl mě kamarád,
povídá ke mně tichounce:
"Co jsi za pepitomce?"
```

PEŘINA NEDVĚDI

A E7
1. Usnulas', má lásko, a já jak noční můra byl sám,
A E7
měl teplo na polštáři, tváří tvojí voní, jsem sám,
A
a s křikem noční dravci ulicí se toulaj'
D A
a tlučou do popelnic, do oken a vrat,
E7 A
peřinu přes oči a uši přikrýt dlaní,
D E7 C G7 C G7
nutit se do spánku, kde mohla by jsi stát.
2. Usnulas', má lásko, já ještě malou chvíli tě chtěl,
potichu si hýčkat radost něhy pálících těl,
tma zvláštní kouzlo má: plaší studu stíny,
světlo je pravda, ale ve tmě žije čas,
dotkneš se náhodou, jen tak, bez příčiny,
no a pak znovu, pak už schválně zas a zas.

PES KAREL PLÍHAL

D6
1. Krásně spí, aniž to ví,
Gmaj7 A9/6 D6
můj velikej huňatej černej pes,
má svůj sen, báječnej sen,
Gmaj7 A9/6 D6
voňavej, libovej, čerstvej sen.
Bbmaj7 Fmaj7
R: Francouzskou polívkou zaháním hlad,
Bbmaj7 Fmaj7
včera jsem s Růženou prohýřil plat,
Dmi G Dmi G
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes,
F A D6
zas mi zůstal jen hlad a ten pes.
2.=1.,3.=1.,R:
4. Krásnej pes, báječnej pes,
voňavej, libovej, čerstvej pes ...

PES SUVERÉN RANGERS - PLAVCI

```
          C          F    C          G           C
1. Žil jsem sám jak v plotě kůl třicet let a ještě půl,
                  F    C          G                 C
   nač bych dýl tu tíhu nes', žiju dál, však se mnou pes,
   na ulici štěně to já nalezl jsem přejeto
          G                         C
   a potom dlouhé dni mu věnoval svou péči nevšední,
   bifteky a roštěné měl k jídlu řádně maštěné
         G                        C
   a ještě nedojed' a už měl další přání praštěné,
   ze štěněte už je dnes dospělej a velkej pes
         G                        C
   a je mi neúplatně věren, avšak hroznej suverén.
2. Všechno zná a všechno ví, chci něco říct - on to dopoví,
   starost má, kdy chodím spát, co obědvám, kdy budu brát,
   tuhle zlostí třesa sa, že mě slyšel v rozhlase,
   a tak že správnou dikci ode dneška se mnou bude dřít,
   tak jsem v kapli zaplakal, pštrosici jsem pštrosa dal,
   i naolejovanou Julii jsem odolejoval,
   krkem brk jsem musel dát, roli lorda Rolfa hrát,
   nežli konečně byl spokojen můj pes - ten suverén.
3. Můj byt psí už bouda je, ve mně pes má lokaje,
   vezme tašku na zemi a pak takto káže mi:
   skočíš tamhle do krámu a koupíš kilo salámu
   a potom vedle v masně vezmeš krásně tučný uzený,
   pak naproti v Pramenu mi koupíš Plzeň chlazenú,
   a ty se za odměnu zastav do bufetu na menu,
   a tak běhám po městě a koupím nákup za dvě stě,
   a pak , když přijdu, dá se do kontroly cen, ten suverén.
4. Jednou takhle nad ránem zvolal jsem: pryč s tyranem,
   než tak dále žíti s ním, raději se ožením,
   nato pes mě zavolal: tak řekni, koho by sis vzal,
   jestliže Ludmilu, tak tu bych ti nedoporučoval,
   ta má nohy hubené, a pak: chce Pepu, tebe ne,
   a jestli máš na mysli Marii, tak přímo říkám "ne!",
   Božena je bez věna a Hana je moc prohnaná,
   a Pavla - to je známej škrob, ta má hluboko do kapsy,
   řek' jsem, že mě napadá, že zbývá už jen Milada,
   a on řek': nepřichází v úvahu, ta nemá ráda psy!
         C       F    C           G              C
*: Jako dřív vše zůstává, a kolik já už moh' mít žen,
                 F    C             G          C
   koukněte, ta postava, jenže ten pes je suverén!
```

PĚT LILIÍ BOKOMARA

```
  Emi D    A      C      D          Emi
1. Bláhová, zmámená rytířem erbu s lilií,
        D     A                C  D               Emi
   lásku tvou skrýt mohou teď šaty, co však za pár dní,
    G/F#  G          Ami           D          Emi
   a hřích, ten se vymítá pranýřem, kládou na nohou,
         D    A                          C    D      Emi
   déšť a sníh chátra uvítá - to Kristus brečí nad ubohou,
  Emi A     D   Emi        D                Emi
   zmáčená, ztrápená, vyhnaná od klášterních bran,
    A   D             Emi           D       Emi
   stojíš jako puklej džbán a nebesa jsou dokořán.
  Emi D  G      Ami C            D           Emi
R: Hříchem lásku zvou  a plivnou, když je poprosíš,
   D  G      Ami  C          D            Ami D
   září býk a štír, možná, že hvězd se doprosíš,
  Emi D  G      Ami   C          D        Emi
   hříšnou lásku svou v horečkách stěží donosíš,
   D  G      Ami  C        D           Ami D Ami D
   září býk a štír, vedou tě cestou do polí.
 Emi     D   A     C      D           Emi
2. Život v ní zkamení a rosa už ji nestudí,
         G/F#  G     Ami C       D           Emi
   anděl s ní v trávě spí   a sotva už ji probudí,
       A   D      Emi               D      Emi
   lásko má, místo znám, kde vyrostlo pět lilií,
     A   D               Emi           D          Emi
   nebesům moh' se rovnat svět, květy to místo zakryjí.
R:
```

PĚT PRÁZDNEJCH SLUNCÍ (LITTLE SPARROW) ROBERT KŘESŤAN

```
   G   G                 G
R:  Svítí pět prázdnejch sluncí
       G                D    D
   nepadá z nich žádnej stín
      AmiAmi            G      G
   svítí pět prázdnejch sluncí
       AmiAmi       G    G
   dosedávaj na můj klín

1. Spálený jsou listy stromů
   spálená je tvoje tvář
   spálený jsou cesty domů
   spálená je z ohně zář

R:
2. Nečekám už žádný ráno
   nečekám už ničí smích
   nečekám tvý tichý ano
   nečekám studenej sníh
R:
```

PETĚRBURG JAREK NOHAVICA

```
  Ami                                    F    E     Ami
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
                                       F             E      Ami
   zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.
      C           Dmi   E
R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
      F            D#dim  H7        E
      nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
      Ami                                F     E       Ami
      havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral.
2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
   moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.
R: [: Mému žalu na světě není rovno,
      vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
      vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :]
```

PETROLEJKY NEDVĚDI

```
     C                        F
1. K rytmu starejch kolejnic si písničku zpívám,
       C                            G          C
   mám před sebou pár volnejch dnů a na Sázavě srub,
                                F
   tam rozsvítím si petrolej, pavouky z koutů vysbírám
     C                        G        C F C F G C
   a v kamnech dřevo zavoní, mám akáty a dub.
2. Až na verandu slyším řeku, někdo u ní zpívá,
   to trampíci si vyjeli a pěkně jim to zní,
   můry přišly za světlem a myš se ze tmy dívá,
   máš smůlu, holka, nepůjdu spát, než se rozední.
```

PĚNA DNÍ DEVÍTKA

```
   G                          C       D
1. Když se ráno rozezní dráty trolejí a okna začnou
   G
   povídat si s pěnou dní laskavou
              C          D          G
   jak slůvka básníka, co věděl, jak žít.
2. Bleděmodrý skřítek Čas píská na sluneční flétničku
   a rozcinkané světlo zas v ulicích
   s ním tančí menuet pro barevný den.
   C                  G               C               D
R: Uzardělá poslední vteřina se zastavila na prahu usnutí, usnutí.
3. Po okně se roztančil vítr, cvrnká skleněnky svých básniček
   a vlaštovky, co z titulních stran poskládal,
   svítí jak lampičky na korunách bříz.
R:
R:
4. Když se ráno rozvlní moře obrázků a zvuků,
   moje nevyspalá pěna dní růžová
   je sklíčko, přes které si prohlížím svět.
   C                  G               C G C D G C D C D C D G
R: Uzardělá poslední vteřina se zastavila ...
```

PIÁNO HOP TROP

D H7 Emi A7
1. Kam se schová člověk, neví, když je dusno k zalknutí,
D H7 E7 A7
ulice jsou zaprášený a průtrž mračen k spadnutí,
D H7 Emi A7
já měl zrovna ale kliku, i když peněz pomálu,
D H7 E7 A7
před bouřkou jsem zapad' vmžiku do parádního lokálu.
Hmi G D F#
R: Že mi sedřou chlupy z kůže, chvíli měl jsem nahnáno,
Emi Hmi E F#
než mě u zdi udivilo prapodivný piáno,
Hmi G D F#
u piána bylo prázdný polstrovaný štokrle,
Emi Hmi E F#
štamgasti i vrchní na mě nekoukali nevrle.
2. Do kouta jsem k němu zalez', rozšoupnul se pořádně,
všechny klapky mělo bílý, zato mu hrály bezvadně,
na ten pajzl - žádná láce rád bych velkou chválu pěl,
vždyť jsem tady snil a smál se, všechny smutky poztrácel.
R: Že mi sedřou chlupy z kůže, chvíli měl jsem nahnáno,
než mě u zdi udivilo prapodivný piáno,
na ten pajzl - žádná láce rád bych velkou chválu pěl,
vždyť jsem tady snil a smál se, všechny smutky poztrácel.

PIEROT DEVÍTKA

G Emi Ami^7
1. Byl to jen závan větru, co kolem srdcí proletěl,
G Emi Ami^7
ručičky chronometrů stály, a tys to nevěděl,
G Emi Ami^7
jak bouře varování před tím, co bude, se mi zdál,
G Emi Ami^7
posedlý vírou v sebe každý tvůj pohyb, když jsi hrál.
G D Ami^7
*: Snad je to nevinný vtip, proroky Bůh že posílá,
G D C
na zem, když bylo by líp věřit v to málo, co den dá,
G D Ami^7
svý jméno nad bulvárem, i když snad sám neumíš číst,
G D C
zkus aspoň tušit, blázne, je ještě spousta prázdnejch míst.
Emi Hmi Ami^7 D^7 G
R: Na hraně včerejška a zítřka, kde se spí a čeká na zázrak,
Emi Hmi Ami^7 D^7 G
to není déšť, to spadl kámen, jinak nic, jen vykolejil vlak
Cmaj^7 Ami^7
a máme čas se rozhlídnout.
2. Že ještě voní ráno nízko nad Prahou,
má malá bílá vráno, shoď mi aspoň pírko pro štěstí,
ještě se neloučím, jen vím, že teď na nás nemaj' čas,
má nežná bílá vráno, zapomněli nás.
R: Ve čtvrtích lůzy, která ještě umí dát a pláče jako ty,
pro ně ses narodil a pro ně musíš hrát, ve vodách stojatých
se štika snadno udusí.
G Emi Ami^7
*: Byl to jen závan větru, co kolem srdcí proletěl,
G Emi Ami^7
ručičky chronometrů stály ...

PIETA KAREL KRYL

Emi Edim Emi H^7
Emi Edim Emi D^7
1. V rohu náměstí, kousek od nádraží,
Emi D^7 G A H
pod černým baldachýnem komínem vytvořeným,
Emi Edim Emi D^7
němá bolestí stála nad drenáží
Emi D^7 Emi
Madona s mrtvým synem umučeným.
2. Stála zmatená nenadálým hlukem,
na ruce déšť jí padal jak slzy velekněze,
trochu zděšená podnapilým plukem,
Emi D^7 G A H^7
co vůbec nevypadal na vítěze.
Emi D^7 Emi D^7
R: Stojíce u Piety kouřili cigarety
Emi D^7 G A H
a šnapsem žízeň hnali kilometr klusem,
Emi D^7 Emi D^7
kuplety z kabaretu zpívali pro Pietu,
Emi D^7 G A H
a když je dozpívali, otřásli se hnusem.
3. Měli monstrance cestou nakradené
a snímky pro rodiny, jež léta neviděli,
místní sebrance, válkou nakažené,
tu trochu zeleniny záviděli.
4. Holky z ulice trochu pomuchlali
a pak jim zaplatili držadlem bajonetu,
sklady munice pečlivě zavírali,
a pak se posadili pod Pietu.
R: Sedíce pod Pietou cpali se omeletou,
hlasitě nadávali na pitomou nudu,
čmárali po Pietě pozdravy Mariettě,
kterou si půjčovali, neznajíce studu.
5. Jednu neděli polní zabalili,
poslední pohlednici příbuzným odeslali,
potom odjeli, aniž zaplatili,
na cestě železnicí usínali.
6. Nikdo neplakal, nikdo nelitoval,
nikoho nebolelo, že jeli bez loučení,
někdo přitakal, jiný poděkoval,
nikomu nescházelo poroučení.
R: A jenom pod Pietou holčičku pětiletou
písmena zaujala načmáraná křídou,
Emi D^7 Emi D^7
číst se však neučila, tak nápis pohladila,
Emi
písmena rozmazala, zbytek umyl déšť,
Emi^6 Emi$^9{}_6$
zbytek umyl déšť, zbytek umyl déšť ...

PIJTE VODU JAREK NOHAVICA

```
      C
R: [: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
                   G       C
     pijte vodu a nepijte rum ! :]
   C
1. Jeden smutný ajznboňák
                          G     C
   pil na pátém nástupišti ajrkoňak,
    C
   huba se mu slepila
                         G   C
   a diesellokomotiva ho zabila.
R:
2. V rodině u Becherů
   pijou becherovku přímo ze džberů,
   proto všichni Plíhali a Becheři
   mají trable s játrama a páteří.
R:
3. Pil som vodku značky Gorbačov
   a potom povedal som všeličo a voľačo,
   vyfásol som za to tri roky,
   teraz pijem chlórované patoky.
R:
4. Jestes my chlopci z Warszawy,
   chodime pociagem za robotou do Ostravy,
   štery litry vodky i mnužstvo piv,
   bardzo fajny kolektiv.
R:
5. Jedna paní v Americe
   ztrapnila se převelice,
   vypila na ex rum,
   poblila jim Bílý dům.
R:
```

PINKULÍNEK SLUNÍČKO

E $E^{4sus}/F^{\#}$

1. Můj brácha, ten má kytaru,

E $E^{4sus}/F^{\#}$

ségra na klavír si pinká,

$E/G^{\#}$ $E^{4sus}/F^{\#}$

jenom já na nic nehraju,

E H^{7} E

[: ale mám Pinkulínka. :]

$C^{\#}mi$ $G^{\#}mi$ A H E

Chodíme spolu na houby a vaříme si kávu,

$C^{\#}mi$ $G^{\#}mi$ A H E E^{6} E

pak vlezeme si do trouby jen tak, pro zábavu.

E $G^{\#}$ A H E

R: [: Pinkulínek - kamarád, ten si bude s námi hrát,

$G^{\#}$ A H E

Pinkulínek - kamarád, ten má děti rád. :]

2. Plujeme v loďce z oříšku

a malujeme duhu,

pijeme rosu z kalíšků

[: a nepoznáme nudu. :]

On pohádky mi povídá, pak schová moje věci,

že je to skřítek-nezbeda, to poznali jste přeci.

R:

PIONÝRSKÝ ŠÁTEK BOKOMARA

```
   E                      Hmi
1. Leží si ve skříni jak vzácná relikvie,
    D                     A        E
   před šátky po babičce světu ukrytý je,
                              Hmi
   že bych se za něj styděl, tak to zase ne,
    D         A            D      A    E
   stejně má svoje dny tam na dně sečtené.
2. A vlastně nevím, proč se dneska směju tomu,
   vzpomínám, jak jsem si ho hrdě přines' domů,
   byl ze mě pionýr - no prostě slavnej den,
   a máma se tak divně usmívala jen.
    Hmi        A          E
R: Dnes už vím: ona svoje věděla,
    Hmi        A             E
   však ho to přejde, žádný spěch,
   Hmi      A            E
   a že mi radost kazit nechtěla,
    D           A         Hmi  A
   tak jen tak nenápadně mlčela
       Hmi
   a hladila mě po vlasech.
3. Když jsem pak v šestý třídě Novákový Lídě
   posílal psaníčka, ať ke mě domů přijde,
   vzkázala po Lence, když pionýr jsem,
   tak táta zakázal jí chodit se mnou ven.
4. Ta dívka copatá mi do snů vnesla zmatek,
   to kvůli ní jsem tenkrát zavrh' rudý šátek,
   přestal jsem docházet a přestal sbírat zběr
   a s Lídou do parku jsem chodil v podvečer.
R: Tři týdny se mnou tuším chodila,
   řek' bych, dva určitě, no, tři snad,
   pak se mi někde s někým ztratila,
   no zas tak hrozně krásná nebyla,
   abych se kvůli ní měl prát.
5. Pak si mě braly stranou učitelky - soušky,
   abych se vzpamatoval, navštěvoval kroužky,
   mně to přišlo hloupý, a stal jsem se tak
   schopný, však pasívní až podprůměrný žák.
6. Dlouho ten šátek ležel mezi prádlem v špíně,
   pak jsem ho smutně vzal a složil na dno skříně,
   ač trochu vybledl, s ním stále vrací se
   marnivá vzpomínka na Lídu z šestý C.
```

PÍSEK NEDVĚDI

```
      D                                                    A
1. Když do těch tvých vln, co nosíš nad obočím, když přijde den,
   D                                        A
   a vymaže vrásky, to že přišel jsem já, že jsem,
      G
   mám chuť křičet z lásky nebo probourat zeď
      D                 A
   nebo postavit ti velkej dům,
      G
   víš, nosíš mi sílu, víru, že smysl má
       D                     A
   věřit jako dítě představám, snům.
2. Láska je písek, každé zrnko je touha a cit,
   písnička krásná, něco, z čeho se dá klidně žít,
   ať doba se zmítá nebo plyne jak proud,
   stále někdo čeká, blízký jak stín,
   když tě ve dveřích svírá, že se nemůžeš hnout,
   ruce zapletou se jak veršů rým.
      E                                                    H
3. Když do těch tvých vln, co nosíš nad obočím, když přijde noc,
        E                                          H
   člověk najednou cítí, jak to, co v sobě máme, má moc,
        A
   zlehka dotknout se kůže, mužem stal jsi se teď,
           E                      H
   teď právě dokázal bys' zastavit vlak,
    A
   tak to je láska, ale kdo už ji zná,
           E                      H
   bez křídel nevzlétne, je smutná, a jak.
```

PÍSEK NEZMAŘI

```
      Ami D  G          E7
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
   Dmi       E7           Ami G C
   stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
         Dmi             G
   [: ani vodu nepřeliješ sítem,
                 C     C/H    Ami
      někdy je strašně málo chtít,
      Dmi                      E7         Ami G(E7) C(Ami)
      já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
   zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
   [: kolik času nám to ještě schází,
      nebo je všechen dávno pryč,
                                          (F)
      a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
   vím, že se leccos těžko obchází,
   [: radši zkusím někde jiný příběh,
      který bude lepší konec mít,
      ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
   stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
   ani vodu nepřeliješ sítem,
   někdy je strašně málo chtít,
   já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...
```

PÍSEŇ KAREL PLÍHAL / VÍTĚZSLAV NEZVAL

```
   D       A          D                    Emi
1. Dva páry černejch koní, přes krajky polštáře
                   F#mi              G A(A,-)
   rukou si oči cloní dvě dámy v kočáře.
2. Jedna je plavovláska a druhá bruneta
   a obě trápí láska a jedou do světa.
3. Děti si hrají s míčem, dámy se uklání
   a kočí práská bičem a zvoní klekání.
```

PÍSEŇ AMERICKÉHO VOJÍNA JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
   Ami          E            Ami
1. Já navlíknu si mantl barvy khaki
   E                      Ami
   a vezmu helmu, vak a saky-paky.
         G                         C
   [: Jó, todle místo, to je príma štace,
          E                      Ami
      ach, jak je prosté vojákem stát se. :]
2. Nechal jsem doma všechny mizeráble,
   k čemu je práce, prachy, nač ty trable.
   [: Mám samopal a hlaveň se mu svítí,
      ach, jak je prosté vojákem býti. :]
3. A kdyby něco kikslo, žádný strasti,
   vždyť, jak se říká, sloužíme svý vlasti.
   [: Je příjemňoučké nebýt ničím vinen,
      být prostě jenom prostým vojínem. :]
```

PÍSEŇ BEZ RÝMŮ KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)

C Ami C Ami
1. Předem se omlouvám za tuhletu píseň,
C Ami C Ami
je zcela bez rýmů a bez květnatejch slov,
F Fmi C A7
když jsem ji psal, tak měl jsem trochu okno
D7 G7
a venku pršelo a já jel do práce.
2. Proti mně seděl rozvalenej strejda,
chvílemi dřímal a chvílemi zas ne,
kouřil svou startku, neboť to byl kuřák,
on i ten vagón, ve kterým jsem jel.
3. Pak sebou trhnul, mrkl na hodinky,
kouknul se z okna a znechuceně vstal,
zatáhl rázně za záchrannou brzdu,
vlak prudce zaskřípal a zůstal v polích stát.
4. Vytáhl z kapsy zmačkaný tři stovky,
oblík' si kabát a zmizel v uličce,
pět minut nato, když se vlak zas rozjel,
už si to kráčel polní cestičkou.
5. Pak přišla průvodčí a proštípla nám lístky
a cesta doplynula ve vší pohodě,
přijel jsem pozdě a mistr trochu zuřil
a pak se uklidnil, když jsem mu to všechno řek'.
6. Druhej den ráno, zase o půl šestý,
tím samým vlakem jsem za vejdělkem jel,
čekal jsem marně, že vlak opět stane,
uvidím strejdu, jak vystupuje.
7. Čekal jsem marně, vlak jel klidně dále,
dojel jsem do práce v pořádku a včas,
po práci zajdu s kamarády na ruma,
zejtra je sobota, tak proč bych nezašel?
8. Tenhleten příběh napsal vám sám život,
ač zcela bez rýmů a bez květnatejch slov,
to je furt něco, o čem se dá napsat,
a kdo je drzej, tak se tím i uživí.

PÍSEŇ MALÝCH PĚŠÁKŮ ŽALMAN / JOAN BAEZ

```
 G      C       D
1. Je nás víc než loni,
G   C            D
obyčejnejch pěšáků,
  Hmi           C
chodíme hledat víru svou,
         G                  D
v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.
2. Ráno býval' smutný nádraží,
lásky odjížděj' se vdát,
na peróně stojí schoulený,
s dálkou snoubený pěšáci silnice...
 F              G
R: Má svou jistou píseň,
   F                   G
s košilí kdo spí drátěnou,
Hmi            C
ó, lidé, tiše půjdem
          G               D                G
do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.
3. Jednou zuje pěšák boty svý
na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si
do stoky pod širák a bude snít.
4. O malých dětech na nádraží,
co hledaj' mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou
a pak v objetí s nimi odletí.
R:
3. Půlnoční vítr už vyhrává
píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou,
tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...
```

PÍSEŇ NA VOBJEDNÁFKU KAREL KRYL

```
   C                  G
1. Ředitel poznamenal předloni v červenci,
   C                    G
   že příliv zaznamenal vzestupnou tendenci,
      C              F
   a ježto kůži mění jak barvu přelivu,
   C                   G          C
   najal mě na měření v Biskajským zálivu.
2. A tak mi vlnobití omejvá holeně
   a houser na zabití loupe mně v koleně,
   oblékl jsem si plavky, navnadil udice,
   chytil jsem do zkumavky mořského panice.
     C              G
R: Slušně mě požádal o čtyři sanoriny,
   C              G            C
   neboť si zažádal o rozvod z vlastní viny.
3. Neb každá mořská panna má svého panice,
   manželství spořádaná bez kufru na klice,
   a tyhle rajské slasti moc jsem mu záviděl,
   poněvadž, vzdálen vlasti, pannu jsem neviděl.
4. Ptal jsem se toho chlapce, zda taky nepíše
   recepty pro neplavce, jak chytat měkkýše,
   prý sice mořské fauně občas se věnuje,
   fauna však mnohdy tajně manželce žaluje.
R:
5. Kvečeru jsem ho pozval do chaty na kafe,
   šest vypil pak se ozval: říkej mi Olafe,
   Olafe, dojdem shody, moře ti nesvědčí,
   o kráse sladké vody vana tě přesvědčí.
6. Tři slečny v nyvém snění seděly na břehu,
   viděly dokončení tohohle příběhu,
   neb Olaf časně k ránu zmlátil mě nad vanou,
   protože jeho pannu měl jsem tam schovanou.
   C              G
R: A už mě nežádal o čtyři sanoriny,
   C              G                            C
   neboť si zažádal o rozvod, o rozvod, o rozvod z její viny.
```

PÍSEŇ NEZNÁMÉHO VOJÍNA KAREL KRYL

Rec: Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína." A co na to Neznámý vojín?

Ami **E7**

1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,

Ami E7

černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,

Ami **E7**

kytky v dlaních a pásky smuteční civí tu před branou,

Ami

ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.

F **G**

Co tady čumíte? Vlezte mi někam!

Ami **G**

Copak si myslíte, že na to čekám?

Ami **G7**

Co tady civíte? Táhněte domů!

Ami **F** **E7** **Ami E**

Pomníky stavíte, prosím vás, komu?

2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady civíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!

Ami **G** **G7**

Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?

Ami **F** **E** **Ami Ami6**

Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

PÍSEŇ O PŘEVTĚLOVÁNÍ JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

```
   Ami                              Dmi
1. Někdo věří Aláhovi, někdo věří Kristu,
   G                                     C
   někdo vůbec ničemu a, k ďasu, čert je vem,
      Dmi                        Ami
   a víra ze všech nejlepší je víra hinduistů,
       E                                     Ami
   ti věří, že když umřeme, tak vlastně neumřem.
                 Dmi       Ami
R: Loučit se chceš se světem,
          A7           Dmi
   vždyť narodíš se zase,
                           Ami
   když ovšem byl jsi prasetem,
        E            Ami
   tak budeš zase prase.
2. Tak drž se svého koryta a tvař se trochu směle,
   a zas se narodíš, a třeba dvacetkrát,
   a jestli jsi zažil teď smrt svého nepřítele,
   tak hned v tom dalším životě ho budeš míti rád.
R: Normálně žij, nic nezkoušej,
   chce to klidný přístup,
   snad se tvá duše prokouše
   až k vedoucímu místu.
3. Pak žij si klidně jako otrok, příště budeš drábem,
   a po drábovi narodíš se jako Mohamed,
   jestli ale narodíš se stromem baobabem,
   tak budeš stromem baobabem nejmíň tisíc let.
R: Než ale žít jak papoušek
   a čekat, co zas přijde,
   je líp už teď se pokoušet
   žít jako slušní lidé.
4. A kdo je kdo a kdo byl kým, už to mám pomíchané,
   i kennedyci ruce spráskli nad chromozómem,
   a možná tenhle hrozný pes byl kdysi hodným pánem
   a tenhle dobrý pán byl kdysi nevraživým psem.
R: V srdci mám euforii
   a v duši plno smíru,
   to vymysleli v Indii
   moc pohodlnou víru.
```

PÍSEŇ O PŘÍTELI JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

```
        Ami                E
1. Myslel sis: přítel můj, a teď
                        Ami
   ryba, rak nebo tak či tak,
             A7         Dmi
   odpověď bys rád chtěl znát,
                 E
   můžeš-li na něj dát:
                   Dmi
   s sebou do hor ho vem a jdem,
                Ami
   vzhůru po boku bok co krok,
                      E
   lanem svým s ním se svaž, ať znáš,
                            Ami
   s kým čest máš, s kým čest máš,
         Dmi Ami E Ami
   na na na ...
2. Jestli zlomí jej vzdor těch hor,
   skrčí nos, ohne hřbet, chce zpět,
   z ledovců na skalách když má strach
   a přemýšlí, jak by plách',
   pak ho znáš, pak ho znáš až-až,
   jen ho nech, ať si jde, kam chce,
   nežli s ním, radši sám jdu, sám,
   takovým nezpívám,
   na na na ...
3. Ale když nekňučel a šel,
   neskuhral, na dně sil když byl,
   a když z výšky jsi slít', on tě chyt',
   neboť byl, kde měl být,
   [: když se bil, když se rval a hnal,
      zmámen na štítech skal pak stál,
      je to on, přítel tvůj, při něm stůj,
      jemu jen důvěřuj! :]
```

PÍSEŇ O STAROBYLÉM HRADU PAVEL DOBEŠ

```
 E                            H7
1. Podkoní chytil myš v chalupě pod hradem,
                            E
   nečekal na drába, pohrdl úřadem,
                              A
   za to, že snědla mu půl večeře,
            E        H7      E
   přibil ji na futra nade dveře.
2. Mezitím na hradě začíná hostina,
   tuk teče po bradě, kouří se z komína,
   řezníci odjeli, už hrají loutny,
   pekařky točí se okolo plotny.
3. Hovězí rolády plněné špekem,
   červené zelí, jehně s česnekem,
   telete čtvrtka, selete půl,
   úzké jsou šaty a malý je stůl.
4. Podhrdlí z prasete, koření z Indie,
   veselo na světě, kór když se vypije,
   to se to dobře bužíruje,
   to se to žere, když na to je.
5. Jen dole pod hradem nálada jiná je,
   rožně se netočí, muzika nehraje,
   jen dole pod hradem kručení břicha
                            H7    E
   nocí se nese do ticha, -cha, -cha.
```

PÍSEŇ O TÉ REVOLUCI 1848 JAREK NOHAVICA

C G7 C Dmi G
1. [: Generál Windischgrätz měl bílou čepici, :]
F C G C
[: vylezl na Petřín, pokynul pravicí. :]
2. [: Vojáci, vojáci, vy slavní junáci, :]
[: spusťte svś kanóny, konejte svou práci. :]
3. [: Na Prašnou bránu padají šrapnely, :]
[: Čechové, Pražané, všechno je v jeteli. :]
4. [: Schovejte kokardy, zmuchlejte prapory, :]
[: učte se mlčení, učte se pokory. :]
5. [: František Palacký píše svý Dějiny :]
[: a těch pár, co padlo, zahrabem do hlíny. :]
6. [: Kolo se otáčí, my stárneme, stárneme, :]
[: pivíčko v sklenicích zvedneme, zvedneme. :]
7. [: Pivíčko v sklenicích a dobré uzené, :]
ty naše Rakousko, už to máš spočtené,
C F C G
ty naše Rakousko, to jsme ti to dali,
C G7 C
tak už to máš spočtené.

PÍSEŇ O VELIKÉ ZIMĚ JAREK NOHAVICA

Na na na ...
G
1. Daří se mi, daří,
Ami **D** **G**
jako když se v zimě oteplí,
C **D** **G Emi**
mí kamarádi chodí rozeplí
Ami^7 **D**
v kabátech bez límce
C **D** **Ami** **D^7** **G**
a já mám pořád půlku prosince.
Snad je to chyba v kalendáři,
Ami **D** **G**
snad jsem zimomřivý nadprůměr,
C **D** **G Emi**
jó, kdybych tak sám sobě rozuměl,
Ami^7 **D**
to bych se předělal
C **D** **Ami** **D^7** **G**
a rozpálil se jak pec do běla.
Na na na ...
2. Vede se mi, vede,
žádná velká sláva to není,
předvčírem mi vyplo topení,
mrazírna z pokoje,
co mám z toho, že venku jinde teplo je.
Slunce je koláč s medem
a já koušu chleba k snídani,
dvě jonatány nesu na dlaních,
tak jde rok po roce
a já jsem velkou zimou nemocen.
Na na na ...
3. Daří se mi, daří,
jako když je osm pod nulou,
slunko se mi krásně vyhnulo,
šlo na lov na mouchy,
já píšu koncert pro dva rampouchy.
A dva malí rampoucháři
mi nahlíží do rozepsaných not,
co poztrácel jsem, teď mi přišlo vhod,
ale už pozdě je,
každý sklízí to, co zaseje.
Na na na ...
4. Daří se mi, daří,
jako když je osm pod nulou ...

PÍSEŇ O VĚTĚ NEZMAŘI

G
1. Rozečtenou knížku třímám,
C
jako by to byl ochrannej štít,
G
všechný vostrý slova pěkně vodráží,
C
já se můžu mezi řádky skrýt,
G D Emi A
na křídovým papíru najdu jen tak z plezíru
G D G C D (G^7)
větu, která hlasem zvonů chtěla znít.
2. Potom pěkně do poslední čárky
opíšu ji aspoň tisíckrát,
počítám, že stejně těžko vystačím,
jak se budou lidi o ni prát,
nakonec ji jen tak z lehu pustím rovnou do oběhu,
větu, která hlasem zvonů chtěla znít.
C G
R: Až se ušmudlaná pěkně sama vrátí k nám,
C D
nejprve ji pošlu umejt a pak obojek jí dám.
3. Uvařím jí nejdřív silnou kávu
a pak bude nejspíš zralá spát,
až se vzbudí, tak jí možná vysvětlím,
že si se slovíčky nesmí hrát,
u okna jí nenápadně zašeptám, že není na dně,
věta, která hlasem zvonů chtěla znít.
4. Pochopí, že měla prostě smůlu,
za chviličku zkrotne, to já znám,
jenom doufám, že mi aspoň uvěří,
že ji ani za nic neprodám,
až přebolí ten pád z výšky, zaženu ji zpět do knížky,
Emi A
větu, která hlasem zvonů chtěla znít,
G D C $D^{\#}$ G
větu, která hlasem zvonů chtěla znít.

PÍSEŇ O ŽENÁCH JAREK NOHAVICA

F C F C F C F C
R: Svobodná, provdaná, ovdovělá, rozvedená,
F C F C F C F C
černovlasá, hnědovlasá, prostovlasá, prostě žena,
Dmi A Dmi A Dmi A Dmi A
Pokorná, Novotná, Michnová, Nováková
Gmi C F C F C F C
ráda má, ráda má, ráda má, ráda má tahleta mužova slova:
F C F C F C F C
1. Miluju tě, miluju tě, miluju tě, rád tě mám
F C F C F C F C
a necháš-li mě, necháš-li mě, tak si něco udělám,
Dmi Ami Dmi Ami Dmi Ami Dmi A
já nebudu žít, nebudu žít, fakt, nebudu žít
Gmi C F C F C F C
a vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si kyanid.
R:
2. Nakoupím ti, navařím ti, vysaju ti, vyperu ti,
sám od sebe, jak mi srdce velí, jak mě láska nutí,
čti si 100+1 nebo na televizi se dívej,
ty moje malá, utahaná, unavená, uvláčená, lehni si a odpočívej.
R:
3. Dva tisíce, tři tisíce, dva tisíce, tři tisíce,
na zálohu bylo málo, na výplatu bude více,
tož kup si něco na sebe, Marto, kup si něco na sebe,
já vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám jen na tebe.

PÍSEŇ O ŽRÁDLE KAREL KRYL

Ami G Ami E^7 Ami E^7

1. Leže ve vaně, zamilovaně pěju Ivaně dumku,
Ami G Ami E^7 Ami
dumku pěju jí, čímž jí sděluji, že jí daruji sumku,
G^7 C Dmi E^7 Ami
zabalím jí do sumky čtyři kosti od šunky,
E^7 Ami E^7 Ami
k tomu pracně sehnaný dva dietní párky,
Dmi Ami Dmi E^7 Ami
přibalím i strýčkovi deset deka svíčkový
E^7 Ami E^7 Ami
a půl kila sekaný na vánoční dárky,
Dmi Ami Dmi E^7 Ami E^7 Ami E^7 Ami E^7
laj laj ...

2. Kdo mi zamezí ležet za mezí, baštit hovězí pádlem,
pěti s Anitou píseň masitou s bradou pokrytou sádlem,
netřeba jest člověku, žíti zrovna v pravěku,
chce-li slonem na špeku obohatit čundry,
pakliže chceš dobrotu z mamutího chobotu,
stačí zajet v sobotu do sibiřský tundry,
laj laj ...

3. Stoje na laně, hledím na laně, angažovaně zívám,
myslím na špitál, čtu si Kapitál, abych neškytal, zpívám,
s bujným potem na čele zpívám píseň vesele,
nechce se mi Angele přinášeti růže,
usmívám se nasládle, smažím tura na sádle,
zpívám píseň o žrádle, neboť to se může,
laj laj ...

PÍSEŇ PRO BLBOUNA NEJAPNÝHO KAREL KRYL

```
    Ami             E
1. Samička blbouna nejapnýho
                      Ami
   kráčela z Berouna do Slanýho,
    Dmi                 Ami
   že prý se na krásku nepromění,
    Dmi                E
   dokud jí nezazní z kurníku kuropění.
2. Chtěl jsem si dokázat přesvědčení,
   že bych měl ukázat vysvědčení,
   páč jsem vždy prospíval v zoologii,
   tak jsem jí zazpíval tuhletu melodii.
    A                    E
R: Srdce mi v těle plesá tichým hlasem břehulky,
    A                  E
   ze Skalnatýho plesa nesu pro vás křehulky,
    A         A7              D
   tokám jak tetřev hluchý s komplexem vzdělance,
   A                      E         A
   ač nejsem Jiří Suchý, zpívám vám romance:
                  E        D     E     A
   pro vás, slečno Didová, zní ta píseň lidová,
             E           A             E
   připadá vám asi snadné čekat, až vám na hřbet spadne
    A      D     E    A              E   A
   místo štěstí podkova nebo kostka žulová.
      Ami
Rec: Blboun nejapný, latinským jménem Didus ineptus, pták tělem      husa,
křikem orel, provokoval anglické námořníky na                E
Ami   E
     ostrovech do té míry, že byl vyhuben.
3. Se slečnou Didovou Ineptovou
   prošli jsme alejí jabloňovou,
   když potom kohouti kokrhali,
   to byste Didovou určitě nepoznali.
4. Když jsem jí zajíce chytil lase-m,
   řekla mi "drahoušku" orlím hlasem,
   "nepatřím ke ptákům masožravým,"
   na což jí povídám:"Jste husa, to vám pravím!"
      A    D E A D A
R: + pam pa ...
```

PÍSEŇ PRO COPATOU HOLKU VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
     G                        C                  G
1. Jak teplá náruč milenky je tráva sluncem prohřátá,
                            C                      G
   a stráně ještě netuší, že za dveřmi už dupe bílý kůň,
     Hmi                      C               G
   pražce voní létem, po nich krásná holka copatá
                F                        C G
   jde k nám, a černý vlasy jako lesklá tůň.
2. V puse stéblo trávy, a naoko se tvářím, že ji neznám,
   prostě zase jedna, mám se zbláznit, zboří se snad svět,
   až si vlasy rozpustí a nabídne je k pohlazení hvězdám,
   tak vím, že těm hvězdám budu závidět.
3. Co krásnejch holek copatejch se po tom světě trávou brouzdá,
   spletou hlavu tulákům a netuší, že léto chodí spát,
   v opuštěných hnízdech ptáků paní Zima bílé karty rozdá,
   pojď blíž, abych ti moh' dlaně dechem hřát.
4. Až první ledy povolí a slunce trávě řekne: helou, vstávej,
   už dávno budu na cestě, abych, bože, něco nepropás',
   najdu první sněženku a komu ji dám, jen si klidně hádej,
   kdo ví, možná černý copy ustřih' mráz, kdo ví ...
```

PÍSEŇ PRO TU JEDINOU JAREK NOHAVICA / PAUL SIMON

```
    D                G            D   A
1. Nechť mi všechny hezké holky prominou,
    D                G            D G A
   nechť mi všechny hezké holky prominou,
          Hmi    A     D        Hmi   A     D
   ať se nezdám nebo zdám, ale já už jednu mám
      G    A     G     A         G A D G D G D A D
   a za ruku se vodím jen s tou jedinou.
2. [: Ona je tou mojí nejkrásnější příčinou, :]
   že když se k spaní uložím, tak spíš nespím nežli spím
   a nad oblaky lítám jen s tou jedinou.
3. [: Já neříkám, že nekouknu se za jinou, :]
   ono oko, marná věc, oko je velký zvědavec,
   ale v srdci, tam si nosím jen tu jedinou.
4. [: Všechny trable, které mám, hned pominou, :]
   když po dvou, po třech dnech zase běžím po schodech
   a ve dveřích tam vidím tu svou jedinou.
5. [: A když se její ruce ke mně přivinou, :]
   na čelo ji políbím, neboť na sto procent vím,
   [: že tu jedinou bych nevyměnil za jinou. :]
```

PÍSEŇ PRO V.V. JAREK NOHAVICA

C F9 Fdim Ami7
1. V ošatce na mém stole je pořád kousek chleba
F9 Cmaj7 Dmi C
a vodka chladí se a spát máš taky kde,
F C F C G
ač vím, že nepřijdeš, říkám si: co když třeba,
Ami F G C
jakoby zázrakem náhle se zjevíš zde.
E7 Ami Fdim C
Psal jsem ti dopisy, ach, těžko se ti píše,
E7 Ami F9 G
zmuchlané, zmuchlané letěly přes pokoj,
F C F9 Cmaj7
po pás se ukloním přešťasten, kdybys přišel,
Dmi7 E7 Ami G C
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj,
Dmi E7 Ami E7 Ami
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj.
2. Zajisté omluvíš můj přízvuk kostrbatý,
jsem pouhý samouk, ač kdysi dobrý žák,
své školní sešity dávno jsem, dávno ztratil,
nadobro zapomněl, kam dávat měkký znak.
Špatně mě učili slovíčkům z učebnice,
ty za to nemůžeš, a já byl ještě kluk, hm hm,
časem jsem pochopil, a dneska je mi třicet,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj drug,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj drug.
3. Říkali: přátelství, a mysleli tím sebe,
říkali: navěky, a mysleli tím snad,
já za to nemůžu, tak si to kór moc neber,
náš dům má spoustu zvonků, na ten můj zvoň čtyřikrát.
Dopsat své dopisy až do poslední tečky,
pak ať se rozláme náš starý psací stroj, hm hm,
karavany jdou dál, ač vyjou vlčí smečky,
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj,
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj.
4. Já nikdy v životě, fakt, nebyl jsem na Tagance,
tak jsme se minuli v čase i prostoru,
poslouchám písně tvé, a to je moje šance
proplout svou planetou odzdola nahoru.
V kuchyni na mém stole je pořád kousek chleba
a buchty Martininy, máš-li je jak já rád, hm hm,
ač vím, že nepřijdeš, říkám si: co když třeba,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj brat,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj brat.

PÍSEŇ PRO ZUZANU KAREL KRYL

```
 D Hmi G A
  D                 Hmi
1. V ovocné směsi ční paprsek měsíční
G                   A
a já si pro Zuzanu píseň skládám,
D                 Hmi
a jako včera jsou pod temnou terasou
  G                     A
dvě křesla z molitanu prázdná.
2. S rukama za hlavou těžkou a bolavou,
tiše si pro Zuzanu píseň zpívám,
snad lásku vyslovím jí klíčem houslovým,
co v prachu na pianu čmárám.
 D                    Hmi
R: Tak z okna mezaninu sleduji Zuzaninu
 G                  A
siluetu, jsa v pokleku,
 D                     Hmi
vymýšlím nezbednosti, vědom si dovednosti
 G               A
Kapuletů i Monteků.
3. Klekání vyzvání večerní vyzvání
a tanec pod jabloní můry tančí,
a jestli nezhasne, určitě užasne
 G          A               D   Hmi
nad písní, co jsem pro ni složil,
 G          A               D   Hmi
nad písní, co jsem pro ni složil,
 G          A               D
nad písní, co jsem pro ni složil ...
```

PÍSEŇ PROTI TRUDOMYSLNOSTI ZDENĚK SVĚRÁK

```
 D                                                  A7
Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek,
                                                    D
Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejraději utek',
         G            D         E7            A7
ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,
             D           G           D            A7  D
jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!
                                            A7
Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
                                            D
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
                                            G
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli sobi,
 A7              D    A7              D A7 D
Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!
```

PÍSEŇ PSANÁ NA VODU JAREK NOHAVICA

```
   G                                          C
1. Nad lotosovým květem na vteřinu zastavil se čas,
   G                     C                          G
   na břehu cop si plete dívka, jež má velmi tichý hlas,
                         Emi       Hmi          Cmaj7
   je slyšet klapot větru o koruny sekvojových dřev,
   C                   Ami7       D7           G
   na tisíc kilometrů slyším její velmi něžný zpěv.
2. Mládenec útloboký odvazuje od břehu člun,
   v rákosí u zátoky měsíc se vynořil z vln,
   z nebe se na zem sypou stříbrňáky dynastie Čcheng
   a starý básník Li-Po báseň píše na pergamen.
3. V klobouku čaroděje ukrývá se tygr a hroch,
   dívce se srdce směje, po hladině přichází hoch,
   lehounce vlny plynou, básník má čarovnou moc,
   rozprostřel nad krajinou svoje ruce, a je tu noc, na na ...
```

PÍSEŇ SPOKOJENÉHO ČLOVĚKA JAREK NOHAVICA

```
     C
1. Dva plus jedna v třetím štoku,
     F            C
   družstevní byt už pět roků,
   teplá voda, elektrika,
     F                   C
   prostorný sklep, kam nezatýká,
    G   F           C
   jó, ve vlastním bytě
       F       G           C  F G C F G7 C
   já žiju si jak prase v žitě.
2. Teplá strava třikrát denně,
   půlku platu dávám ženě,
   druhá půlka je na cigára,
   poslouchá mě moje stará,
   jó, zelí k vepřové kýtě,
   vždyť žiju si jak prase v žitě.
     C        F         G        C
R: Krásně je na světě, život je valčíček,
             F       G       C
   ústřední topení hřeje a hřeje,
               F       G        C
   štěstí je hračička, autíčko na klíček,
              F        G        C  F G7 C F G C
   hloupého přejede, chytrému přeje.
3. V půl sedmé vstávám, v sedm píchám,
   kam bych se hnal, nepospíchám,
   dva osmset plus prémie,
   třináctej plat - komedie,
   jó, někdo tváří se zbitě,
   ale já žiju si jak prase v žitě.
4. Televizor značky Tesla,
   u stolku gauč a dvě křesla,
   na posteli se překulím,
   za pět minut usnu a spím,
   jó, žít se má hbitě
   a já žiju si jak prase v žitě.
R:
5. Dvoje kára a osm pik,
   hraju betla, jak velí zvyk,
   kdo dá fleka, ať se leká,
   mé porážky se nedočeká,
   já věčný jsem vítěz,
   vždyť žiju si jak prase v žitě.
6. Držím hubu a taky krok,
   nevylejzám, a tak mám nárok,
   co bych neurval, by urval jiný
   a to ostatní jsou hovadiny,
   jen ať se naplní sítě,
   vždyť žiju si jak prase v žitě.
R:
    C      F G7 C F G7 C G C G C
   La la la ...
```

PÍSEŇ STRÁŽNÉHO NA STŘEDOVĚKÉM HRADĚ JAREK NOHAVICA

```
            A       E     A
1. Strážím v noci, strážím ve dne,
              E    A
   strážím taky odpoledne,
                     D    A
   [: hradní pán chce mít klid,
              E   A
      já jsem jeho štít. :]
         H
2. Stojím pevně, stojím zpříma,
   až mám kruhy pod očima,
   [: hradní pán mne má rád,
      může klidně spát. :]
        C
3. Držím vartu v zimě, v létě,
   co jsem na tom božím světě,
   [: dělám tuhle práci rád,
      umím pevně stát. :]
            D
4. Hlídám s mečem, hlídám s kopím,
   pán mi řekne, já se chopím,
   [: hradní pán je (můj) šéf,
      tak ať teče krev! :]
        E
5. Co se děje uvnitř, vzadu,
   na to kašlu, na to dlabu,
   [: já mám tady post
      před branou, a dost! :]
```

PÍSEŇ ZHRZENÉHO TRAMPA JAREK NOHAVICA

```
   C              G        F              C
1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,
   F   C     G              C  G
   hóhóhó, a neznám písně z pamp,
      C           G           F              C
   vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
   F   C       G              C
   hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
2. Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví,
   hóhóhó, jen ať to každej ví,
   vyloučený z řad čundráků ten frajer libový,
   hóhóhó, ten frajer libový.
   C      G        Ami     F         C
R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,
   G          C            G
   já mám rád jazz (folk), rock,
     C     G        Ami       F         C
   chodím po světě bez nože, to prý se nemože,
   G            C C7
   to prý jsem cvok,
   F                    C               D7
   já jsem nikdy neplul na šífu, a všem šerifům
                G
   jsem říkal:"Bane, pane,"
   C      G        Ami    F         C
   já jsem ostuda trampů, já když chlempu,
         G       C
   tak v autokempu.
3. A povídal mi frajer Joe:"Jen žádný legrácky,
   hóhóhó, jen žádný legrácky,
   jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký,
   hóhóhó, čestný čundrácký."
4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
   hóhóhó, až dám se do cajku
   a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
   hóhóhó, akordy na Vlajku.
R:
5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
   hóhóhó, a mám zaracha,
   na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha,
   hóhóhó, a dávám si bacha.
6. Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,
   hóhóhó, nepoučí z chyb,
   zpívám si to svý "nevadí a zase bude líp,"
   hóhóhó,"a zase bude líp."
        G  C
R: + v tempu.
5'. A tak je mi do pláče, že nesmím na vandr,
    hóhóhó, že nesmím na vandr,
    a namísto maskáče nosím skafandr,
    hóhóhó, nosím skafandr.
6'. Dokud se mí kamarádi nepoučí z chyb,
    hóhóhó, nepoučí z chyb,
    zpívám si to svý "nevadí a zase bude líp,"
    hóhóhó,"a zase bude líp."
```

PÍSEŇ ŽÁRLIVÉHO JAREK NOHAVICA

Ami Dmi Ami E Ami E Ami(-)
1. Přišel jsem o dva dny dřív, a vedle ní válel se chlap,
Dmi Ami E Ami
cvaklo to jak v bedně piv, když jsem ho po hlavě křáp'.
C Ami C Ami G E
R: Hejha, dokola, dřív než přijde patrola, lej, lej, lej,
Ami Dmi E Ami Emi(E) Ami
rum mi nalívej, jsem dneska nějak žárlivej a zlej, zlej, zlej.
2. Z hlavy mu kapala krev, ale neměl k ní lézt do kvartýru,
mně když popadne hněv, tak to já potom neznám míru.
R:
3. Člověk jen vystrčí nos a nestačí říct ani "švec",
a už mu leze kdejakej kos k jeho holce na kavalec.
R:
4. Za pět let vrátím se zpět, a to ti říkám, holka moje:
nechtěj, abych i tobě šunky zved', až vejdu zase do pokoje.
R:

PÍSKAJÍCÍ CIKÁN SPIRITUÁL KVINTET

G Ami G Ami G Ami Hmi Ami
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G Ami Hmi C G C G C D
tam, kde stráň končí vonící, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

PÍSNIČKA NA DOBROU NOC NEDVĚDI

```
        D              A7
1. Když zavíráš oči, má lásko, víš,
          G                A7
   tuhle chvíli mám strašně rád,
       D                   A7
   když spánek ti stoupá až k víčkům,
         G                    A7
   na ruku mou ještě chceš svoji dát.
        D                   Emi
R: Pak už touláš se, touláš v představách snů,
        A7                  D
   a snad možná v nich žiju i já,
                           Emi
   někde před vaším domem či u řeky snad
     A7               D
   mě vidíš s kytarou stát.
2. Když zavíráš oči, má lásko, víš,
   tuhle chvíli mám strašně rád,
   když zhasnem a oknem k nám proklouzne noc,
   s mými vlasy si chvilku chceš hrát.
R:
3. Když zavíráš oči, má lásko, víš,    tuhle chvíli mám strašně rád,
   když poslední pusou mi dobrou noc dáš,
   noční ticho nám začíná hrát.
R: Pak už touláš se, touláš v představách snů,
   a snad možná v nich žiju i já,
   někde před vaším domem či u řeky snad
   mě vidíš na kytaru hrát.
R:
```

PÍSNIČKA PRO PANA GORBAČOVA — HONZA NEDVĚD

```
     C                      C/H
Rec: Otvírám noviny azbukou ozdobené
               Ami                  Ami/G
     a čtu si myšlenky kohosi, kdo sáhl do mého svědomí
        Dmi              Dmi/C
     a vynesl na světlo názory nevyřčené,
      G
     nevyřčené díky mé osobní slabosti a strachu,
      C                        C/H
     myšlenky plné humanity, přátelství, svobody,
            Ami                              Ami/G
     ale i socialismu, v jehož jménu kdosi zabíjel nevinné lidi,
                 Dmi                Dmi/C
     ptáte se, kdy - ve dvacátém století,
      G
     ve dvacátém století.
        C       Ami         G
R: Kdo ví, kdo ví, co bude dál,
          Emi        F               G
   chcem žít, chcem žít tak, jak se má,
                     Ami               G
   nebo tak, jak se dá, ale takhle už ne.
Rec: Tak na zdraví, lásku už máte,
     a myslete na to, že každej váš krok sleduje celej svět,
     a kdybyste někdy projížděl Prahou,
     tak se u mě klidně stavte,
     otevřu ruský rybičky, pražskou šunku,
     americkou vodku Gorby mám doma, a budeme si povídat,
     mám toho totiž spoustu na srdci,
     a nejen já, a nejen já.
          C       Ami         G
R: + kdo ví, kdo ví, co bude dál ...
```

PISTÁCIOVÁ LOKÁLKA / PETR HAPKA

```
 G                Emi        G              Emi
1. Za mostem v úzké ulici je krámek z dálky vonící,
        G              Emi         Ami D
   když trable mám se stolicí, jdu tam,
 Ami                     D        Ami              D
   potom, snad z úcty k tradici, klobásu dám si s hořčicí
 Ami              D          Ami        D
   zelenou jak tři vodníci, a čekám, ach jo.
         G Emi      G Emi     G           Emi        Ami D
R: Ty jsi má pistáciová, úplně celá, celičká pistáciová,
     Ami D         Ami D C  D           G
   nádherně pistáciová,   hm hm, pistáciová.
2. Ne vždycky jídám dobroty, častěji žvejkám flákoty,
   s trávením mám pak trampoty a tiše vzdychám,
   když doktor stojí za vraty, cítím už klystýr, no, a ty
   upadáš přitom v záchvaty a voláš, ach jo.
R:
3. Už dobře je to dvacet let, vždycky, když přijdeš na oběd,
   nezapomeneš si přivonět a často vzdycháš,
   a já, květinka nevinná, ještě než začne hostina,
   kápnu ti rtuti do vína a pak si počkám.
R: Budeš má pistáciová, úplně celičká pistáciová,
   famózně pistáciová, hm hm, pistáciová.
```

PIŠKOTKA NEDVĚDI

D G D G A D

D G A

1. Strání se plíží noční stín - to jsem já,

G A D

každou chvíli se v trní zamotám,

G A

měsíc ne a ne svítit, jen podle hlasů, jak se zdá,

G A D

a podle hvězd mířím, bráškové, k vám.

D

R: Už se odraz světla míhá

Hmi

na kmenech stromů, padá, zdvihá,

A D

už vidím Jima, jak sekerou čistí les,

Piškotka s Flintem větve táhnou,

Hmi

u ohně zasyčí a lístky zvadnou,

A D

já trouba zakopnul a spadnul níž, zas mám to dál.

D G A

2. Možná jsem asi blázen nebo zůstal ve mně kluk,

G A D A

ale když plamen mi sáhne teplem na mou tvář,

D G A

vidím indiánský teepee a kukly šamanů a bubnů zvuk,

G A D

nebo od Bobří hráze ohně zář.

R: **D G A G A D A D G A G A D**

R:

PÍŠU HISTORICKÝ ROMÁN JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
    Ami    E          Ami                  Dmi
1. V prázdné láhvi od piva dobré zahraniční značky
                   Ami E               Ami
   kvetla růže ohnivá  hrdě, pomalu a plačky.
2. Psal jsem řádek po řádku historické veledílo,
   vysedával na zadku, až se slilo, co kde bylo.
     Ami
R: Všichni píší jen, co slyší, všichni slyší to, jak dýší,
                        Dmi         Ami     E      Ami
   tak, jak dýší, tak i píší, je to marné, spadla klec,
                                                     Dmi
   v přírodě je to tak dáno, ptát se "proč?" je zakázáno,
          Ami  E    Ami
   to už není naše věc.
3. Byly dálky pobudů, byly výmysly i kravál,
   z jizev svého osudu jsem si stehy vytrhával.
4. Nadbíhal jsem hrdinům, vyprávěl o zašlé době,
   poručickou ofinu jsem si přistřihl sám sobě.
R:
5. Kostel není ještě mše, fantazie není lhaní,
   dopřejte mi dopsat vše, co mám ještě na napsání.
6. Dokud září rudý květ rudé růže v temné flašce,
   dopřejte mi vykřičet slova, co mám na bumážce.
     Ami                              E Ami
*: Všichni píší jen, co slyší, na na na ...
```

PITOMÝ CHANSON KAREL KRYL

```
   C          Ami        C        Ami
1. Nejdříve se objímali, novináře zajímaly
   C             F          E
   podrobnosti z jejich životů,
   Ami      C             Ami       C
   veliteli čestné stráže pokynuli z ekvipáže,
      Ami                E
   shlédli stojky sedmi Pierotů.
2. Z krucifixu Krista stáhli,
   na ruce mu nedosáhli,
   rozdrtili dlaně o hřeby,
   do čela ho posadili,
   aby se s ním poradili
   o předmětech denní potřeby.
   Ami       C        Ami       C
R: Nosili mu květiny a ozdobené koše,
     Ami        C          E
   stavěli mu slavobrány všelijaké,
   Ami         G          Ami      G
   o prasečí štětiny na mramorové soše
   Ami            F           E
   karty hráli s grobiány, s vrahy také, ale potom:
3. Nakrájeli Mesiáše na kostičky do guláše,
   vsadili se, že ho vyloví,
   sundali si epolety, k tanci hráli flašinety
                              Ami
   písničky pro hlavy sádrový ...
```

PIVOVARSKÁ MARY BOKOMARA

```
   G                 C        D
1. V hospodě u pivováru moje Máňa bydlí,
  G          C            G             D
   má charakter a má páru, chrání svou čest židlí.
2. Samý dědci uslintaný nenechavejch vočí
   choděj' domů zkárovaný a pod lampou močí.
3. Servírka má život těžký, pokud není lehká,
   ale nemá život lehký, pakliže je těžká.
4. Tak jim plivne bez váhání do zlatistejch moků,
   Máňa, ta si svou čest chrání šedesát dva roků.
```

PLÁČ COP / J. SOUTHERN

```
    C                G    Emi
*: Měl jsem tě rád a poznávám,
    D                  G
   teď říkám: tak good-bye.
     G           Emi G
1. Pláč, pláč, pláč černej jako den,
    C                G       Emi
   nemám tu šanci, vždyť mě znáš,
   D                 G
   aspoň na mě vzpomínej.
2. Znáš, znáš, znáš, prej mě dobře znáš,
   vůbec nevíš, jakej jsem,
   není to na mně znát.
   G              D
R: Ani pád listů nesmí bolet strom,
                    G
   já tu s tebou chtěl bejt sám,
                 C
   má to háček, ty mě nechceš znát,
    D               G
   nebudu tu tedy stát.
3. Plač, plač, plač, jen si klidně plač,
   vím, že poznáš, jakej byl to den,
   když jsem řek': tak good-bye.
```

PLACHETNICE KAREL PLÍHAL

Ami **Emi** **Ami**
1. Po obloze vítr žene stovky bílých plachetnic,
C **G** **C** **E7**
potopí se bezejmenné, nezbude z nich vůbec nic,
F **G** **C** **E7**
jsou to rodné sestry písní, které kdysi zazněly,
Ami **Dmi** **Ami** **E** **Ami Emi**
polechtaly, pohladily, a pak někam zmizely.
2. Jednou z nich je píseň tato, jachta zvíci deset stop,
veze slova, šperky, zlato, neboť kapitán je trochu snob,
snědl všechnu moudrost dneška, a tak je mírně otylý,
proto jachta jede ztěžka na konci té flotily.
3. Ale on směje se mi: Karle, hele, co bys pouštěl do gatí,
pojedeme zase v čele, jen co se vítr obrátí,
a tak se ženem do záhuby a za zvuků garmošky
vylézají z podpalubí krysy, spojky, předložky.

PLAKÁT NEDVĚDI

Emi
1. Až tam k vám, kde spíš, kde po nocích stýská se ti snad,
Ami **Hmi** **Emi**
v paneláku pod plakátem srdce moje slyšet musí být,
hlavu dám si pod polštář a v tichu noci zapomenu,
Ami **Hmi** **Emi**
kde jsem včera s tebou stál a tolik tě chtěl mít.
A **Ami** **Emi**
R: Kde brát, kde brát sílu pro další rána,
A **Ami** **Hmi** **Emi**
mám rád, mám rád, lásku pokryly stíny, je polekaná.
2. Neklid můj a tvůj a první pusa naposledy,
panelák, kde zhasíná se, když hlasatel řekne "dobrou noc",
pak tam u vás, kde spíš, kde na sídlišti všem se stejská,
volat budeš jméno mý na vyvěšenej tichej telefon.
R:
R:

PLANU JAREK NOHAVICA

```
 D                        C                    D  C
1. Ruce položil jsem na tvá ňadra, která ve tmě svítí,
 G                D G D
   měsíc ozářil ti tvář,
                        C                     D  C
   tvoje jemně rozevřené tělo mě chytá do svých sítí
 G           D G D
   jako rybu rybář,
  C      D      C      D
   planu, planu, planu, planu.
2. Kolenem dotýkám se tvého, pak se vkládám mezi tebe,
   máš víčka od luny,
   na svých bedrech cítím tíhu celého pohanského nebe
   se svými hromy a Peruny,
   planu, planu, planu, planu.
3. Srážíme se jako mlha na skle jedoucího vozu,
   jako kapka v kapce,
   křídla sov pleskají o větve, ztrácím rozum,
   muž mění se v chlapce,
   planu, planu, planu, planu ...
```

PLATÝS KAREL KRYL

Ami F7 E

Ami G E
1. Nač vlastně lháti, když ti stejně nikdo nevěří,
Ami G
život se krátí, beznadějně zvoní u dveří,
C G Ami
na dveře zíráš - pohled blázna v sadě mandloní,
F E
pak otevíráš - chodba prázdná, nikdo nezvoní.
2. Nač vlastně bát se, když se hrozby nikdo nebojí,
trestanec vládce breptá prosby v cizím pokoji,
sta lží se kupí, platýs hlídá krok tvůj po kroku,
lesklý a tupý jako slída - démant otroků.
Ami G
R: Věk sinalých dní a mrazivé luny,
E Ami (E)
kdy z němoty zní tón ostnaté struny,
(Ami) G
teď mrazivě mží do šedého prachu,
E Ami Emi
hle - písmena lží na pomníku strachu.
3. Nač vlastně jásat, dřinou žlutí, smrtí značeni,
nač dbáti zásad, jež tě nutí lháti nadšení,
načpak se šklebit, kývat hlavou s hřívou odranou,
když být je nebýt, levá pravou, útok obranou?
4. Nač dělat cosi, co jsme ve snu nikdy nechtěli,
nevědět, kdo jsi, hledat vesnu mečem z oceli,
po čase slevíš, bleskne rudá, vetklá do klopy,
víš nebo nevíš, kdo tě udá a kdo pochopí?
R:
5. Tma škrtí hlasy, znějí z mlází zpěvy bojarů,
hle - nové časy, v kterých vzchází zima po jaru,
chladno je němé, svítí mastně listy jazyků,
ze strachu lžeme, nebo vlastně jen tak ze zvyku?
6. Strach nebo lhaní - stopy kroků v bílé závěji,
nezvaní zvaní na sta roků závěj navějí,
křidélka hmyzí, pískot syslí, slůvka nezvaná,
v závěji zmizí mrtvé smysly blázna skřivana.
R:

PLAVÁČEK KAREL KRYL

```
   Ami                G          Ami
1. Tiché listy lísek, třetí kniha běd,
                C       G           Ami
   jako v zubech písek skřípou slova vět,
                F      G        Ami
   šarlat vlčích máků v němém osení,
                 F          Ami
   ztichly hlasy ptáků v mlčení.
2. Světle bledým nebem svítí větve bříz,
   pole voní chlebem z jedovatých hlíz,
   ticho s hlavou vlčí v době po moru,
   lidé, kteří mlčí v hovoru.
           F           G
R: Vodní tříšť břehy třísní
            C          Ami
   kde se proud řeky kroutí,
          F
   matka loučí se písní
               Ami
   s princem v košíku z proutí,
           F
   tichý pláč skryje houští,
           G
   košík proudem když pouští,
             Ami
   snad pak nad hrází bobří
          G
   najdou rybáři dobří
    E       Ami F E       Ami E
   malého krále, malého krále.
3. S přeslazenou slinou v koutku rybích úst
   tiše léta plynou, slyšíš trávu růst,
   zrazeni se krčí v hrubém oděvu,
   lidé, kteří mlčí ve zpěvu.
4. Řeky plné vorů, místo vody kal,
   z šumějících borů mrtvé vrchy skal,
   a jen šepot syčí křídlem kačením
   v zemi, která křičí mlčením.
R: Spěje proud dlouhou poutí
   moři vstříc krajem mírným,
   nese tmou loďku z proutí
   k hladinám nedozírným,
   k hřbetům vln s bílou krajkou,
   k fregatám s carskou vlajkou,
   a pak pod přídí ostrou
   zmizí koš s bílou kostrou
   malého krále, malého krále ...
```

PLAVCI RANGERS - PLAVCI

```
      G                                    Emi
1. Plavíme se spolu po řekách všem ženám pro radost,
     G           C       G        D7    G
   ať stará nebo mladá, tak navždy ztratí zlost.
     C        G                         Emi
R: My zpíváme si o dívkách a máme v rukách moc,
    G              C       G     D7    G
   že na kterou si sáhnem, ta nikdy nezná noc.
2. Jednou plavá nebo černá, to přece je nám fuk,
   každá nám říká: buď můj, ty jseš moc príma kluk.
3. To říkají nám v Atlantě a v Coloradu zas,
   snad taky řeka Shenandoah uslyšela ten špás
R: My na to jenom kýváme a zase jedem hned,
   abychom zase jinde spustili ten náš band.
4. Jenom jeden z naší klády se ženou šel na břeh
   a dodnes smutně říká: že jsem vás neposlech'!
5. Teď mám už starost o syna, jak vychovat ho mám,
   aby se z něho nestal člověk zralej pro flám.
R: S tím práce je, vám povídám, a v noci špatně spím,
   být o tři roky mladší, tak víc se nežením!
6. To je pro nás příklad správný jak sobě počínat,
   [: když při měsíčním stínu zeptá se:"Máš mě rád?" :]
```

PLÁŽ KAMELOT

Předehra: 2x **C G Am G**

C G
1. V dálce je pobřeží a svítá,
Am G
jedeme celou noc a spím,
C G
létem nás jižní země vítá,
Am G
v očích nám bourá oblak zim.

Em F
Zas táhnou vlny tichou pláží
G C G
a ta je víc, než laskavá,
F
samotář máják moře stráží,
G Am C
jak tmavá postava, hou, hou.

F G C Am
R: Zastav džíp! Je čas vyšlápnout stopy v písku,
F G C Em7 Am
slyším bít zvony v ranním letovisku,
F E7 F G C
jen to zkus, jsem Kryštof Kolumbus.

2. Pláž je tou hranicí, co krájí
svět mezi dobrem, zlem a tmou
toužím a chci být blízko ráji
dřív, než nás lidi doženou.

Zas táhnou vlny tichou pláží
a ta je víc, než laskavá,
veterán rybář moře stráží,
G Am G C
a maják zůstává.
R: 2x

PLEBS BLUES JAREK NOHAVICA

```
     Ami
1. Když poprvé jsem spatřil pyramidy,
     Dmi
   proklel jsem všechny Cheopse a Ramsese,
     Ami
   jsem totiž jeden z téhle miliardy lidí,
     Dmi
   který to za ně vždycky odnese,
   Ami
   oni si projektují pískovcové sfingy,
   Dmi
   aby snad historie nezapomněla,
   C
   a já pak kroutím šroubky na Pershingy
   E
   a kdyby snad ne, tak mi dají do těla.
              Ami                          Dmi
R: Tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,
              Ami              E           Ami
   tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.
2. Za svazek ředkviček a taky za cibuli
   jsem šašek dějin, bezejmenný muž,
   rohožka Caesara a kopí Caliguly,
   negativ dějin připravený na retuš,
   zvedal jsem často hlavu, vždycky přišla rána,
   ač v různých formách demokracie,
   přestávám věřit v dobro Krista pána,
   přestávám věřit v to, že Kristus nějaký je.
R:
3. V novinách o mně píšou, že jsem páteř světa,
   a já jsem jenom jeho unavený sval,
   k Měsíci co půl roku raketa létá
   a já se plazím jako brouk hovnivál,
   mám přece také srdce, srdce, které bouchá
   a nemyslete, že furt myslím na žrádlo,
   proč mě však na tom světě nikdo neposlouchá,
   proč mám být jenom hloupé malé děladlo?
R:
4. Nevěřím v žádný kecy, věřím už jen v sebe,
   a to, co neurvu, to nebudu mít,
   pročpak mi slibujete po mý smrti nebe,
   když jsem se jednou narodil, tak chci i žít,
   jsem jenom jeden z téhle miliardy lidí,
   kolečko v soukolí, co krásně zapadá,
   já nechci stavět vaše blbé pyramidy,
   vlezte mi na záda, vlezte mi na záda!
R: I s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,
   i s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.
```

PLES NA ZÁMKU LIEBENHOF KAMELOT

Předehra: **Am G C F Dm E Am**

Am G Dm7 F E Am
1. Má ctihodná paní vévodkyně, jsem voják, co dobyl i ráj.

Mám holínky z Cannes a palác v Římě a mundůr mi čistí lokaj.
Dm G C Fmaj7 Dm E Am
Jste nádherná žena, až přechází zrak, že nevím, kdy začíná lov.
Dm G C Fmaj7 Dm E
Teď tančíme valčík a lunu skryl mrak nad zámkem Liebenhof.

2. Byl to podivný rok, samá válka a mor, co seslal nám stvořitel.

Mám na prsou řád a jsem matador, ale vy jste dnes můj velitel.

Je příležitost, abych znal Vaši ctnost a Vy znala můj černý knír.

A zemřít pro Vás je jen maličkost, ale počkáme, až skončí mír.

3. Sluha zapřahá koně a kočár z Vídně má závěsy z brokátu.

Má vojenská čest je stokrát týdně v legínách z šarlatu.

Má ctihodná paní, já nemám už čas, abych Vám řekl víc slov.

Mou šavli a dýku ojínil mráz před zámkem Liebenhof.

PLETENKA NEDVĚDI

A Hmi C#mi D E A

A Hmi C#mi D

1. Vlak něco písknul, byl poslední v řádu,

E A

stýská se mi, lásko má,

Hmi C#mi D

stožáry svítí, noc jistí si vládu,

E A

hvězdám asi něco se zdá.

D E A

R: Do náručí prázdno mi vklouzlo,

D E A

jó, chybíš mi, jsi můj, můj zvyk,

ticho vlaky jen krájí, kostel "bim-bim-bam-bam",

E A

jó, chybíš mi, má lásko, má.

2. Hedvábku krásný, můj úryvku z básní,

co o tobě jsem písničkám psal,

bělásku z louky, pletenko z mouky,

semletý mých myšlenek vál.

R: **A Hmi C#mi D E A**

3. Mý sluníčko z louží, má tmo, co tu krouží,

můj varhánku, můj vlásku, co spad',

spěchej, můj plůdku, je čas vinobraní,

usínám, už půjdem spát.

E A

R: + chybíš mi, má lásko, má ...

PLIVNI SI DO RUKÁVU JAREK NOHAVICA

```
            G              Ami
1. Mý vlasy jsou jak slunko rozesmátý,
          F           G
   jak pomeranč po předcích,
                                      Ami
   a ze všech cest já znám jenom ty zlatý
       F           G
   a nedumám o následcích,
    Dmi   Ami        F      C
   dávno nebrečím, jsou i škaredší,
    F         G           C           Ami
   vím, že v bazáru se vždycky najde místo,
    Dmi     Ami       F      C
   co když někdo pak mě tam za šesták
    Dmi    G      C
   koupí, koupí, koupí.
2. Mý vlasy jsou lék na největší nářky,
   čarovnou moc skrývají,
   závidí mi i báby kořenářky:
   takovou bylinu nemají,
   jsi-li rozsmutněn, stačí vyjít ven,
   vyjít tak, abys byl kolemjdoucí,
   okolo mě plout, správně vyčíhnout
   chvíli, chvíli, chvíli.
    C           Dmi        G C             Dmi     G C
R: Kouknout se na mou hlavu,  plivnout si do rukávu,
      Ami    Dmi     G    C  Ami  Dmi  G
   a potom štěstí v koutě určitě naleznou tě,
   C      F       G       C                    F      G
   určitě objeví se jako malej kluk na jaře s kuličkama,
        C                    Dmi     G
   však ani muk, co když je to ta dáma,
      C       Ami         Dmi     G       C
   a bez kuliček, a lidi myslejí si, že lžu.
3. Sedím, a kolem mě už všechno plivá,
   mně přitom píšou zelení,
   že dolů půjde moje zlatá hříva,
   že mě pak major ocení.
   Na vojně:
   Sedím, a kolem mě už všechno plivá,
   mé štěstí letí komínem,
   šla dolů moje zlatá hříva,
   jsem ostříhaným vojínem.
   No a dneska:
   Sedím, a kolem mě už všechno plivá
   a já jsem volný jako pták,
   narostla mi zas moje zlatá hříva,
   jsem záložák.
   Dávno nebrečím pro ty škaredší
   chvíle naplněné takhle velkou slzou,
   štěstí uvadlo, já si zrcadlo
   koupím, koupím, koupím.
R: Kouknu se na svou hlavu, plivnu si do rukávu,
   a potom šťastné břímě určitě zatíží mě,
   určitě objeví se jako malej kluk na jaře s kuličkama,
   však ani muk, ona je to ta dáma,
   a bez kuliček, a lidi myslejí si, že lžu.
R: Kouknu se na svou hlavu, ohohó, plivnu si do rukávu, ohohó ...
```

PO ŘECE GREENHORNS

```
        D              G             A          D
1. Když potkáš parník jménem Jane na řece Murray-O,
                    G       A                D
   tak na palubě tam uvidíš jistě tvář těch dvou.
     D                                     G            A
R: A motor čak-čak-čaky-čaky-čaky-čak zní říční písní svou
          G      Hmi  A     D     A    D
   a odpověď mu kostelík zacinká za řekou.
2. Nord kapitán je vrásčitej jak starej krokodýl,
   ten zajisté se pro život na vlnách narodil.
R:
3. A abych zbytek posádky ti ještě představil:
   plavčík Mig Space s kuchařem, ten jmenuje se Bill.
R:
4. Pár let bručel Bill v lapáku, že byl moc prudkej hoch,
   a Nord na tuhle kocábku se za ta léta zmoh'.
R:
5. Bill ví, že řeka Murray-O, to rybářskej je ráj,
   tak k snídani i k obědu i k čaji ryby maj'.
R:
6. Když nastoupíš si na parník, kde kapitán je Nord,
   tak na tvou počest ukuchtí Bill Jings i rybí dort.
R:
R:
```

POCESTNÝ SPIRITUÁL KVINTET

A **A7** **D** **A**

1. Je to chůze po tom světě, kam se noha šine,

E **C#7** **F#mi** **D** **E** **A**

[: sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné. :]

2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek',

[: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. :]

3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,

[: ale chudý, ten za nimi v dešti, v blátě kluše. :]

4. Ej, co já dbám na své pouti na psoty a sloty,

[: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. :]

5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,

[: jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. :]

6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,

[: v jedné hospodě na nocleh pán-nepán se sejdem. :]

POCITY NEZMAŘI / JOAN BAEZ

```
     Emi   D         C           G
1. Jen vítr zpívá si, když hvězdy blednou,
    Emi              D
   po nitích tma se rozpárá,
   Emi                       D          Ami
   a v hlavě prázdno, snad chuť, touha být,
    C    G        H7     Emi
   duše má se už bytí vzdává.
2. Tak jak loňský sníh má den barvu šedou,
   bláznů smích denně potkávám
   a sama bloudím po zrcadle hrůz,
   trápení se v bílém vdává.
3. Já chtěla jsem poslat jenom pár řádků,
   papír má slova utopí,
   obálka rozfoukla schránku jak dým,
   známku spolyká pošťák hloupý.
4. Pak chtěla jsem za tebou do dálky přijít,
   každá z cest se mi vyhýbá,
   rozcestí spletla svůj směr do uzlů,
   takové to už prý bývá.
5. A město mě zoufale za vlasy drží,
   podloubí můj stín roztírá,
   a jak ten stín ztrácím tvar také já,
   poslední kapka černou smývá.
6. Tak chtěla bych utíkat tam, kde se bloudí,
   kde jen pláž nohy zastaví,
   a vidět nebe, jak moře políbí,
   špína, hluk a lidi mě dáví.
7. A do noci sama sobě se ztrácím,
   zůstávám stát i odcházím,
   něco se láme a trhá, zbude spleen,
   obětní kámen bohům vrátím.
```

POD HOSPODSKÝM STOLEM JAREK NOHAVICA

Dmi Gmi A Dmi Gmi A Dmi

Dmi Gmi A Dmi

1. Pod hospodským stolem probouzí se piják,

B^b C F

rozhlíží se kolem, nechápe to nijak,

Dmi Gmi A Dmi

celý konsternován léčí kocovinu,

Gmi A Dmi Gmi A Dmi

v barech Gottwaldova prochlastal se k Zlínu, na na na ... **Gmi A Dmi**

2. Mužům na čepelkách už se bělá pěna,
   započala velká ranní hygiena,
   myjeme si zuby a čistíme si líce,
   líce, ba i ruby, a ruby radši více, na na na ...
3. Tři kopáči v triku, od námahy rudí,
   kopou do pomníku jako do mičudy,
   zpod podstavce lezou mravenci a krysy,
   včera to byl hezoun, a dnes mu měknou rysy, na na na ...
4. Hasnou hvězdy bludné, holky neposedné,
   bledé nebe rudne a Rudé právo bledne,
   v řadách na rohlíky vracejí se bony
   a [: z Hlasu Ameriky přejou nám "good morning". :]

POD LIŠČÍ SKÁLOU GREENHORNS

```
     G
1. Pod Liščí skálou plácek býval,
                            D
   který mýtil člověk, a ne vítr,
   tam boudu z kmenů postavil si
                        G
   zálesák, co říkali mu Peter,
   on nad kotlíkem postával
                          C
   a zálesáckou smaženici šmudlal,
     D
   pod zavěšenou brokovnicí
                    G
   Indiána do totemu kudlal.
2. Za Liščí skálou hájek býval,
   tam odlíval sádrou stopy zvěře,
   byl natolik tím zaujat,
   že nic si nevšim' plazivého keře,
   zakop', upad', sjel ze skály,
   jak se říká, rozsekal se na hadry,
   tak teď tam seděl ve srubu
   a vlastní tlapu zalejval si do sádry.
3. Liščí skála je kraj světa,
   v kterým ještě elektřinu nemají
   a neřve tam o sobotách
   hnusnej rachot vejfukářů po kraji,
   v stínu sosen v letních parnech
   veverky tam napucnutý spávaj'
   a místo krásných hlasatelek
   dobrou noc tam ještě lišky dávaj'.
4. Já tam jezdil o sobotách
   a Peterovi vozil štrůdl vod mámy,
   ležel v šeru na palandě,
   louskal starý indiánský romány,
   řek' jsem:"Sundej čapku s chvostem,
   vždyť si tady člověk voči ničí,
   budiž světlo liščím chvostem,
   a sežeň kus ebonitu v tyči."
5. "To je pravda," řekl Peter,
   "vždyť už mám zrak vytřený a chatrný,
   elektřinu sám si zmáknu,
   stačí, když si spíchnu kolo větrný,"
   povídám, že to chci vidět,
```

a on na to:"Hochu, tohle odvolej,
už nikdy sem nepotáhnu
dlouhý míle na svým hřbetě petrolej."

6. Vzal šroub, hřeby atakdále
a já jsem se jako vždycky vytratil,
ne že by šlo všechno hladce,
mockrát nápad s elekřinou zatratil,
fakt je ale, když po týdnu
přirazil jsem svoji keňu k molu,
musel jsem se obdivovat
parádnímu větrnýmu kolu.

7. Jenže ouha, v temný chatě,
ač už jistě dávno sedmá odbila,
lampa, teď už elektrická,
oknem blikla, ale moc nesvítila,
tam u Liščí skály, aspoň
jak ví každej z usedlíků po kraji,
bývá spíše bezvětří,
a uragány, ty směr jinej mívají.

8. Sotva vejdu do srubu,
tak koukám jako blb na nový vrata,
nejednou vám kolo piští,
a žárovka svítí na to tata,
"ať jsem teda Galileo,"
křičí Peter a, ježkovy voči,
ač je klidný bezvětří,
tak poprvé se líný kolo točí.

9. "Vod dneška se vodsuď nehneš,"
křičí na mě s lanem v ruce Peter,
"i když nevím proč, je jistý,
že z tebe má můj větrník vítr,"
od tý doby zdvíhám vítr
tam u Liščí skály za hlt piva,
[: větrník se otáčí
a žárovka i Peter stále zpívá. :]

PODBĚL HOP TROP

```
   D                    Emi
1. Podběl mi z pangejtů mává
                       D
   šedivým ránem přikrytej,
                   Emi
   mrholí, a z mlhy závoj
                       D
   je na mě schválně ušitej.
2. Mizerně skrz něj se kouká,
   už celou noc mám za sebou,
   abych neusnul, tak si broukám,
   a dýzl klepe pode mnou.
         G
R: Ráno, až se slunce nad obzorem ukáže
       D
   a všem hospodskejm u silnice poví,
    C                          D
   že by sis chtěl u nich kafe dát,
    G
   tak si dodej ještě trochu kuráže,
           D
   jseš chlap, kterej čas neúnavně honí
      C                       D
   [: a svou káru musí taky hnát. :]
3. Den už se pomalu blíží
   a tma je špatnej společník,
   nejhorší ve chvíly zrádný,
   na jaký dávno jsem si zvyk'.
4. Až zvednu od čáry bílý
   konečně oči znavený,
   pohladím tu, co na mě čeká,
   a budu patřit jenom jí.
R:
```

PODIVNÁ KOMETA KAREL PLÍHAL

G Ami^7 G/H C
1. Podivná kometa se zjevila a hbitě
G Cmi G A^7 D^7
proklouzla hvězdářům skrz radarový sítě,
G Ami^7 G/H C
úplně průhledná a lehká jako peří,
Cmi G A^7 Ami^7 D^7 G Ami^7 G
ta, kterou vidí jenom ti, co na ni věří.
Hmi G A^7 D
R: Lehce se otřela o Zemi hebkým chvostem,
C G C G D
Země se zachvěla, my cítili, jak rostem,
Hmi G A^7 D
červíčci poddaní a kapky v kalný řece,
C G C G A D
zpěváčci uzamčení do rezavý klece.
2. Po dlouhé nemoci zas ohromná chuť k jídlu
a láska usedla ke koncertnímu křídlu,
zazněla hudba, kterou člověk těžko složí,
vedle níž písně jsou jen partiové zboží.
R: Ruce se našly, prsty do sebe se spletly,
všechno se rozzářilo kouzelnými světly,
tisíce žárovek, a každá nejmíň sto watt,
a noční přízraky se stěží stihly schovat.
3. Kometa odlétla zas jinam do vesmíru,
už zase vyháníme lásku od klavíru,
prsty se rozpletly, jen občas dotek letmý,
[: a noční přízraky se těší, až se setmí. :]

PODIVNÁ RULETA (RUSKÁ RULETA) KAREL KRYL

Ami G Ami G Ami G Ami G
Ami G Ami F Ami G^{9}
1. V studené parádě kožených křesel,
Ami G Ami G Ami G
kožených křesel, kožených křesel
Ami G Ami F Ami G
sešli se k poradě výrobci hesel,
Ami G Ami G Ami
výrobci hesel, výrobci hesel,
F Ami(C) (Ami) C
mnohé, co hrozilo, pozbylo punce,
Ami G C(Ami) G^{7}(F)
za okny mrazilo srpnové slunce
Ami G Ami F
a křičelo na lidi "pamatuj!",
Ami G Ami F Ami F Ami F E
a křičelo na lidi "pamatuj!"
2. Pod hnědí sieny sežehlých trámů
sežehlých trámů, sežehlých trámů
hleděly hyeny na věže chrámů,
na věže chrámů, na věže chrámů,
v ulici trpěly pahýly stromů,
hleděly na střely v průčelích domů
a křičely na lidi "pamatuj!",
a křičely na lidi "pamatuj!"
Ami G Ami
Rec: Jen najatý přístěnek zapadal prachem,
G Ami
jen pavouci v síti a trpký pach klihu,
F Ami
a embrya myšlenek chvěla se strachem,
Emi Ami Emi Ami G Ami G E^{7}
kéž nemusí žíti, kéž nemusí z lihu!
3. V zelené zahradě slyšel jsem trávu,
slyšel jsem trávu, slyšel jsem trávu,
mluvila o zradě, o pěstním právu,
o pěstním právu, o pěstním právu,
mluvila o mužích s tvářemi šelem,
mluvila o růžích nad dívčím čelem,
jež křičely na lidi "pamatuj!",
jež křičely na lidi "pamatuj!"
4. Před sebou muletu, vládci se smáli,
vládci se smáli, vládci se smáli,
podivnou ruletu s pistolí hráli,
s pistolí hráli, s pistolí hráli.
Rec: Minulo září, a ulicí chodí
jen milion tváří - těch zbloudilých lodí,
a žádná z nich neslyší "pamatuj!",
Ami F Ami F Ami
a žádná z nich neslyší "pamatuj!" "Pamatuj!"

PODNÁJEM SAMSON

H E D#mi7 C#mi H
1. Na samotě dřív jsem žil, v duchu toužil po městě,
E D#mi7 C#mi H
brzy mi dům těsněj byl, kam se vrtnout, povězte,
C#mi F# H E F#
rodiče a sestra s mužem s druhým děckem na cestě,
H E D#mi7 C#mi H
tak jsem sehnal podnájem na Žižkově za dvěstě.
2. Starej vlhkej pavlačák bez topení, bez vody,
záchod zvanej "společňák", nebytový prostory,
bydlí nás tu v řadě sedm, vodu máme na chodbě,
žijem takhle ze dne na den, málo víme o sobě.
C#mi F# D#mi G#mi
R: Platíme dost, dvěstě, kdo má štěstí,
E H C#mi F#
jak kdo to chytne, jak kdo má kliku,
C#mi F# D#mi G#mi
u piva vzteky zatínám pěsti
C#mi H C#mi F#
a vedle u souseda noc plná křiku.
3. Na mejdanech do rána, na koncertech po klubech,
bohémem jsem z neznáma, i když s léty ztrácím dech,
kamarádi ubývají, každej jde po svý cestě,
a já žiju v pavlačáku na samotě ve městě.
R:
4. Když zavíraj', nechce se mi na pavlač, kde jsem tak sám,
čekaj' holý čtyři stěny, samotu ve městě mám,
ještě potmě věci balím, knížky, spacák, kytaru,
na samotu vlakem ranním jedu bydlet postaru,
jedu bydlet postaru, jedu bydlet postaru ...

PODOBENSTVÍ O NÁRAMCÍCH POUTNÍCI

```
 G          D       G       D
1. Jestlipak zpívali zpěváci smělí,
G        D       G          D
arabský píšťaly jestlipak zněly,
  C                  F       C
zdali si všimli tam ve víru doby,
    G        D        G        D
co matkám a milenkám zápěstí zdobí:
  G        D       G         D
švartnový náramky jak smůla černý.
2. Před časem na stráni seděli tepci,
na srdcích orvaní, ve tvářích hebcí,
vsadili kabáty i nový džíny,
kdo za zlaté prodá ty náramky z hlíny,
švartnový náramky jak smůla černý.
3. Matky i milenky s důvěrou vstaly,
synové zemřeli, milenci spali
a ženy, když vstoupili do prázdných lóží,
zlatníkům skoupily veškerý zboží,
švartnový náramky jak smůla černý.
```

PODRAZ HOP TROP

Ami(C) **C(Ami)**

1. Zatoužil jsem včera za kliku vzít u nočního podniku

E7 **Ami** **E7** **Ami**

s balíčkem oběživa, hou hou, s balíčkem oběživa,

C

žízeň už na mně klečela, nebylo jistý docela,

E7 **Ami** **E7** **Ami**

že Lojza točí piva, hou hou, že Lojza točí piva.

2. "U lípy" tma jak ve štole, židle vobrácený na stole,

jó, to byl smutnej vobraz, hou hou, jó, to byl smutnej vobraz,

tak před hospodou zavřenou s náladou rázem zkaženou

řek' jsem si: to je podraz, hou hou, řek' jsem si: to je podraz.

G **C** **G** **C**

R: A že jsem nejlepší a žádná dvojka, mistr světa, hvězda zločinu,

G **C** **E7** **Ami**

vedoucí výčepu Alois Chvojka zapláče, zatímco já prchnu po činu.

3. Ránu jsem dal pěstí mamutí a skel ve vokně křachnutí

rámusu dělalo fůru, hou hou, rámusu dělalo fůru,

přes květináče shozený a cáry záclon uzený

dělal jsem inventůru, hou hou, dělal jsem inventůru.

R: Pozdě jsem ráno pak honil bycha,

když mě tam na židli našel spát

Lojza, co klidně do mrtvýho ticha

nade mnou na účtenku začal počítat.

Ami **E7**

Rec: Tak to máme: pelargonie - sto, jedno vokno - dvě stě,

Ami

záclony pak tři sta, a jeden Pražskej výběr, hou hou,

E7 **Ami** **E7** **Ami**

a jeden Pražskej výběr, hou hou, a jeden Pražskej výběr.

PODVOD NEDVĚDI

```
   Emi                                   Ami
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
    D                                 G C G
   hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
             Ami                 Ami/C          Emi
   je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
             Ami                        H7
   půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
   píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
   je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
   půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
                  Ami
R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
       Emi
   ti říct, že už ti nezavolám,
                     Ami                D
   pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
                  G                     H7
   podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
                 Emi Emi/D Emi/C Emi/H Emi Emi/D Emi/C Emi/H
   teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
   dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
   je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
   půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
R:
R:
```

PODZEMNÍ PRAMENY JAREK NOHAVICA

A C#mi
1. Na obličej slunce kreslilo mi milióny teček,
Hmi E7
řeka teče mezi stromy, mezi stromy řeka teče,
A C#mi
a já chodím, bloudím jako tichá řeka mezi lidmi všemi,
G E7
hledím k zemi, co mne čeká, co mne asi čeká v zemi.
A C#mi
R: Podzemní prameny, potoky neznámé,
Hmi E7
slova jsou znamení, významy neznáme,
A C#mi
hledáme kořeny, nic o nich nevíme,
G E7 A
bloudíme v podzemí, podzemím bloudíme marně a přece.
2. Kterápak to byla z těch mých lásek, která zlomila mě,
kdo mi rámě podá zase, kdo mi zase podá rámě,
stojím před výlohou, vidím jen svůj obrys skleněný a matný,
nejsem dobrý, nejsem špatný, já jsem dobrý a i špatný.
R:
3.=1.
A
*: Podzemní prameny ...

PODZIM DEVÍTKA

C C/H Ami
1. Pomalu končí léto, stráně zhasínaj'
Dmi Fmaj^{7}
jako tvý oči na podzim, co se v nich ztrácím,
C C/H Ami
pomalu končí léto a řeky našich vrásek maj'
Dmi Fmaj^{7}
zase o rok hlubší proud, tiše se vracím.
A C$^{\#}$mi
*: Pod křídla stromů, co někde nad hlavou
F$^{\#}$mi F$^{\#}$mi/E D A D A
malujou do tmy moji tvář, už se v ní nepoznám.
2. Potichu černej pták na okno zabuší,
už nased' podzim do vlaků, v kterejch se čeká
na nový země sluncí, kde duše osuší
Fmaj G
ze smutnejch dešťů dívčí smích a sliby nových jar.
F Emi
R: Touho, leť, brána pokladů se otvírá,
Dmi Dmi$^{7\#}$ Dmi^{7} G
já si znova zabalím a budem někde spolu hrát,
F Emi
barevnej svět v záplavě listí posbírá
Dmi Dmi$^{7\#}$ Dmi^{7} G
mý právo blázna jednou si zkusit volnej pád.
3. Tulák pan Andersen jako by prstem kýv',
za městem v polích usnul čas v peřinách ticha.
do oken padá noc o nějakou chvíli dřív
a divnej podzim někde v nás na struny dýchá.
*: Červený slunce na drátech usíná,
ve mně se něco probouzí, pak už jen poslouchám ...

PODZIM KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)

Dmi Fdim Dmi A

1. Uprostřed mých podzimových nálad

Dmi Fdim Dmi D^7

těžko budu optimismem sálat,

Gmi Dmi

s hrůzou hledím na Šárku,

Fdim A

jak pouští cirkulárku,

Dmi(B^b) Fdim(A) Dmi A

[: zrovna jsem ji chtěl o ruku žádat. :]

2. O podzimu neholdám se šířit,
veselím a optimismem hýřit,
pozoruju Reného,
celého zeleného,
[: snědl satan, s tím se musí smířit. :]

3. Na podzim má vlídná duše chátrá,
zeptejte se mého psychiatra,
pozoruju Artura,
jenž, ač tvrdá nátura,
[: těžko snáší pád z třetího patra. :]

4. Na podzim já takhle trochu hynu,
jen mi za to nedávejte vinu,
pozoruju Simonu,
oblečenou v kimonu,
jak půlí dlaní hlavní přívod plynu ...

PODZIMNÍ JAREK NOHAVICA / KAREL PLÍHAL

D Emi D A7 D
Za komunistů se špatně nežilo,
Emi D A7 D
v létě bylo vedro, v zimě sněžilo,
A E7 A E7 A
zjara ledy tály, byly povodně,
D Emi D A7 D
to jste, milé děti, přišly o hodně!

PODZIMNÍ VÍTR ASONANCE

Podzimní vítr když fouká, chladnější déšť je znát,
kéž by zas mohla láska má vedle mě spát!

Poslední vlak Ztuha / P. Flynn

G D C
R: Poslední vlak tvůj odjíždí do dáli,
G D C
dým z něj za chvíli zmizí,
G D C
pocit teď mám, že tě ztrácím,
Ami Hmi Cmaj7
když nám léto končící, mátou vonící odváží.
F G C G
1. Nádraží prázdný, odcházím sám,
F G C G
jenom tvůj úsměv v myšlenkách mám,
F Cmaj7
zůstane v nich jen pár dní,
F D
než s létem jak sen odletí.
R:
2. Prázdnin čas končí, musím se ptát,
kam mizí lásky, co na léto mám,
podzim se vkrádá jak stín,
léto jde dál a ty s ním.
R:
Ami Hmi C G R: + léto končící, mátou vonící odváží ...

POHÁDKA KAREL PLÍHAL / MIKE OLDFIELD

G C G Ami G D G C G Ami G Emi ...

Rec: Takhle nějak to bylo:
jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím
v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu,
na krku pletenou šálu,
Dědové Vševědi okolo Popelky
žvatlavě slibují šaty a kabelky,
každý si odnáší kousíček úsměvu,
dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k veliké veselce,
paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola
pletou se latícím kočárům pod kola,
Šmudla si přivezl v odřeným wartburgu
kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
a vítr na věži opřel se do zvonů,
"Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!",
dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:

G D Emi Hmi/D
R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,
C Hmi/D
všichni tě mezi sebe zvou
C D G Emi Hmi/D C G D
a já jsem tu proto, abys šel.

Rec: Na plný obrátky letíme světem,
všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky,
sudičky sesmolí kádrový posudky,
obložen prošlými dlužními úpisy,
koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
jak se mi za oknem objevil skřítek,
rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval
a pak mi po očku do ucha zazpíval:,R:,R:

POHÁDKA MÁJE KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)

G D
1. Prodejná slečno, koupím trochu citu,
Emi H7
nehleďte, prosím, na váhu,
C Edim G E7
hoďte mi klíče od vašeho bytu,
A7 D
než zase ztratím odvahu.
2. Nechte tu rtěnku na toaletním stolku,
sundejte tu blond paruku,
je první máj a chci mít svoji holku,
vodit ji parkem za ruku.
Hmi7 Emi7
R: Protože (třeba že) láska je pěkná kratochvíle,
Hmi7 E7
láska je kapka medu do čaje,
Ami D G Emi
co bylo černé, rázem změní v bílé
Ami A7 D
a z králů dělá lokaje,
Hmi7 Emi7
protože (třeba že) láska je dárek televize,
Hmi7 E7
když nechá pauzu mezi pořady,
Ami D G Emi
láska je zápis v účetnické knize,
Ami D D#
láska je sport, a kdo chce zůstat v lize,
G Hmi Emi G
nesmí nic dát, a vlastně: proč taky,
C D G
když stačí bavit diváky.
3. Počkáte asi na lepšího lovce,
kam mám to vám vlízt? Na záda?
Já nejsem z těch, co pobloudilé ovce
zahání zpátky do stáda.
4. Chtěl jsem jen, vážně, koupit trochu citu,
a ne vás nechat se uzívat,
chvíli se projít městem za úsvitu
a pak si s vámi zazpívat. R:

POHLEDNICE ROBERT KŘESŤAN

```
   A  Hmi       G           G           D    D
1.  Z cest mých po světě se vracím moje lásky
            G            D/F#         Emi D
   v botách z Mexika a v blůze z Valencie
          G           G           D     A
   jež se přimyká jak prsty světlovlásky          Emi           Emi
A
   k mojí hrudi tam kde temně srdce bije

   Sklenku z Place Pigalle a snítku manzanity
   jak jen pršelo jak hořely mi líce
   bylo přetěžké v slova změnit city
   a všechny krásy světa vplést do pohlednice
   A      D           G        A   D D A
R:  Včera navečer mne objímala žena
       D                 G          A  A
   ale znělo to jako když potápí se loď
         D      D  G                 A  A
   a pak zmizela a s ní barva neproměnna
          G              G
   kde se skrýváš družko hadů              D      D
   krásná prý neznámá        G                G
   snad v sklepích Stalingradu
   G        D        A
   v bílých zdech Alama?
   A    G   G
    Jen pojď
   Z cest mých po světě se vracím zase domů
   plný tequily od Tehuantepecké šíje   sám a opilý a nepodobný tomu
   kdo si čechrával svá pírka ironie

   Křížek z kláštera tam na Athoské hoře
   srdcem v Cles a duší ve španělské botě
   kdy mi nesmírné a nenechavé moře   je jen průvodčím vší touhy po životě

   Včera navečer jsem zamknul na petlici
   to že nikomu nic není do mé samoty
   jen jedna píseň pořád cloumá okenicí
   tenkrát v krčmě v Nikopoli   nebo snad v Samaře
   mi ji voják s bílou holí
   vykřičel do tváře
   Bude noc - Amiens se barví dozlatova
   píšu o loďkách na slavné řece Sommě
   přitom netuším zda veškerá ta slova
   nejsou jen pochybnosti o tobě a o mně A ty?
```

POHODA SAMSON

```
          C                  Emi7
1. U nás v ulici bydlel pan Svoboda,
         Ami                       C
   že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda,
            Dmi7                G7
   když jsem se ho ptal, jakpak dneska je,
           C
   říkával "pohoda",
      C                  Emi7
   měl malej byt, ženu a dvě děti,
                Ami                  C
   v pět vstával do práce, domů šel v půl třetí,
         Dmi7                G7
   noviny pod paží, cukroví pro děti,
          C
   zkrátka pohoda.
    Dmi7       G7        C     C/H   Ami Ami/G
   Po domě se povídalo: ten má asi příjem,
    Dmi7       G7        C   C/H   Ami Ami/G
   zatímco my nadáváme, vesele si žije,
       Dmi7       G7         C     C/H  Ami Ami/G
   a hlavně paní Šulcová ze sousedního bytu
    D7                      F            G7
   poslouchala za dveřmi a záviděla v skrytu.
2. Paní Šulcová psala dopisy,
   co jsou zvláštní tím, že nemaj' podpisy,
   no a ty, úřade, no a ty počti si,
   kdo, kde a kolik,
   dík paní Šulcový, jejímu dopisu
   rychle pan Svoboda dostal se do spisu,
   ač není podpisu, je třeba přešetřit,
   autor se bojí.
   Na Svobodu začali se ptát neznámí páni,
   jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání,
   a i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej,
   lepší na něj dávat pozor, kdo si má být jistej.
3. Včera se stěhoval od nás pan Svoboda
   na nějakou samotu někde u Náchoda
   a já vím určitě, není to náhoda,
   a tak trochu se bojím,
   že brzo i my budem hledat samoty,
   bydlení na stálo, nejen o soboty,
   kvůli pár Šulcovejm, no a vím na tuty:
   o to nestojím.
   Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí,
   zjišťuji to ponenáhlu a málo se mi líbí,
   že Šulcová je na koni, a proto není náhoda,
       Dmi7                G7
   že lidi zdravím úsměvem a odpovídám:
    C C/H Ami Ami/G
   [: pohoda ... :]
```

POCHOD GUSTAPA KAREL KRYL

Emi D Emi H^{7}

Emi D

1. Nad mozkem poslušnost a nad rozumem víra

Emi

a správná příslušnost je víc, než v botě díra,

Ami D

mámu jsme zapřeli a brácha zapřel tátu,

F$^{\#7}$ H H^{7}

někdo se odstřelí a jiným zlámem hnátu,

Emi D

Ďábel nás hnal a šli jsme jako ovce,

Emi

každý z nás znal, že zvěř se stane z lovce,

Ami D

každý však šel a na chytrost měl štempl,

G Ami H^{7} Emi D Emi D Emi D H^{7}

náš cíl se skvěl, jsi proti? Pak jsi lempl!

2. Nad oči slepota, sám do uší dáš vatu,

je z tebe despota a syna dáváš katu,

k dobrému příteli zas obracíš se zády,

a když ho odstřelí? Po smrti dáš mu řády!

Žene vás čert, zas jdete jako ovce,

není to žert, už zvěř se stala z lovce,

přítel je skřet a nad rozumem víra,

Ami

vpřed! Jenom vpřed! Vpřed! Jenom vpřed!

H Emi D Emi Emi^{6}

Vpřed! Jenom vpřed! A vpředu smrdí síra ...

POCHOD MARODŮ JAREK NOHAVICA

Dmi F C B^b Dmi
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
F C B^b Dmi
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Gmi B^b Dmi Gmi B^b A
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Dmi F C B^b Dmi
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
Dmi F C F
R: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Gmi Dmi A Dmi
tuberkulóza - jó, to je naše!
F C F
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Gmi Dmi A Dmi
paradentóza, no to je paráda!
Gmi Dmi C F
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Gmi Dmi A Dmi
žijem vesele, juchuchuchuchu!
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

POCHOD USMIŘOVAČŮ POUTNÍCI

Ami Emi F C Ami Emi B^b F

1. Ulicí král jde bez ochrany věží,

Dmi G C G Emi F G

když nalevo zajde, hned napravo běží,

Ami Emi F C Ami Emi B^b F

a pěšáci zdraví: "Buď zdráv, stará vojno,

Dmi G C G Emi F G

ty pérečko paví, prej vzali ti kojnou,

C G C G F C F G

nebuď jak mamá a rovně se koukej,

F Emi C Dmi

napij se s náma a bude to O.K."

2. Možná měl za to, že mají ho rádi,
a rozdal jim zlato, těm vojákům hadím,
a z nich potom lezlo, prej:"Taky jsme pro řád,
tak zahoď to žezlo a nekopej pořád,
jsou tady dámy a poklady vzácné,
promluv si s námi, a možná si plácnem."

3. Jsme spojenci nebe i spojenci země,
tak nalej mi, Hébé, ty, číšníku, ke mně,
včera už není a dneska je zatím,
jó, časy se mění, ale dnes ještě platím,
jen žádný drama, to nebude lepší,
smiřte se s náma, smiřte se se vším ...

POCHOD VESELÝCH TROSEČNÍKŮ SLÁVEK JANOUŠEK

```
 C                F         C
1. Hej hola hej, zas námořníci plují,
                    Ami  D          G
   ať slunko do hlavy pálí nebo větry dují,
   C                F         Fmi
   ať se mlha válí v dáli na moři,
   C           D    G   C D
   ať se útes země vynoří.
   G               D          Hmi
R: I kdyby se nám sám Satan smál,
       Emi       A       Hmi
   ti námořníci poplují dál,
    Emi       A       D
   námořníci poplují dál a basta!
```

POJĎ DO KOPCŮ ASONANCE

```
            D         G         A        G          D
1. Ten, kdo jedenkrát poznal tu zem, navždy patří k ní,
                G           D         G       A
   tu zem, jejíž píseň jak džbán duši tvou naplní,
            D        D/A      G         D         A
   když se kvetoucí vřes zrcadlí v hladinách jezerních,
         D           C       D       G         D
   věčný čas všechny legendy dávné si ukrývá v nich.
2. Pojď poslouchat písně, co na kopcích déšť vypráví,
   když se kapradí dotýká mraků, padá do trávy,
   v jeho písních vždy zaznívá naděje, radost i žal,
   nitky příběhů minulých, dob, co čas s sebou vzal.
3. Pojď se na chvíli podívat tam, kde život je sen,
   do kopců, když v nich vychází slunce a noc mění v den,
   když se modravé paprsky řek zatřpytí v údolích,
   náhle cítíš, že starosti tvé se utápí v nich.
4.=1.
```

POJĎ SE MNOU, MARIE PAVEL DOBEŠ

A E7(D) A
1. Pojď se mnou, Marie, dnes večer na pivo,
E7 A
já nejsem takový, jakýho mě znáš,
E7 A
já nejsem votrapa, zeptej se vrchního,
E7 A
já nejsem to, za co mě máš.
2. Já nejsem solvina, boty od oleje,
já nejsem sako s loktama ven,
já nejsem čoveče, život bez naděje,
neblbni, Marie, já nejsem ten.
3. Já vím, jak chutnají krevety na víně,
já vím, jak vypadá francouzská spíž,
z nás nikdo rukama nejedl v rodině,
já nevím, Marie, co o mně víš.
4. Pro mne je Tahiti, Havajské ostrovy,
pro mne je Florida, Miami Beach,
pojď se mnou, Marie, a já ti slibuji,
nastoupím do jámy, vydělám víc.
5. Jestli mě vozík nezmáčkne o skálu
a jestli ve válce nepadne mír,
tak já ti slibuji snídaně v bazénu,
večery na plážích Côte d'Azur.
6. A nejsou to planá slova, co vznikají u piva,
to není pitomý bezduchý žvást,
v partě jsou samí dobří chlapi, revír prospívá,
a jednou se to musí podařit, alespoň, alespoň jednomu z nás.

POJĎ TANCOVAT KAMELOT

Předehra: G G7 G G7

```
          G           C
1. Půjdem tam, kde se tančí,
             Em        C7
   kde s muzikou kroky válčí,
          G              C
   Půjdem tam, kde je smích,
           Am         C
   kam dojedou i na koních.

2. Půjdem tam, kde to žije,
   kde i kmet s chutí pije.
   Půjdem plout z horších časů
   bez záští a bez pasů.

           C              G            C             G
R: Dnes je den, kdy tančí každej sál a zpívá v rytmu snům.
           C              G        Em      Am    D      G
   Dnes je den, co vchází s nadějí k nám a nespí žádnej dům.

3. Půjdem tam, kde jsou krásky,
   kapela zní a hladí vrásky.
   Půjdem tam zahnat stín
   a olíznout nejlepší z vín.

4. Půjdem tam a starým časem,
   kovboj rok hodí jak lasem.
   Půjdem tam jen chvilku snít,
   je Novej rok a co má být.

R:
```

POJĎ VEN SAMSON

G Ami^7 Ami^7/C D
R: Haló, pojď ven, mý myšlenky jsou jak ty hejna vran,
G Ami^7 Ami^7/C D
haló, pojď ven, je těžký se v tom zmatku hrabat sám.
D E^7 Ami^7 D^7
1. Telefon na vrátnici naléhavě zvoní,
D E^7 Ami^7 D^7
těch holek, co si myslí, že je možná pro ni,
G Ami^7 D G
haló, já daleko jsem.
Ami^7 D^7 G Emi
*: Když nad domovem se tetelí jen horkej vzduch a stíny
A^7 Ami^7 G
a chvíle smutný, pomalý,
Ami^7 D^7 G Emi
z oken zní ven křik zakletých srdcí a evergreeny,
A^7 Ami^7 D^7
velký prázdno v duši, a co naplat, že to holkám sluší.
R:
2. Z vesnických stavení do strání pily zvoní,
tam někde za kopcem, kde večer dřevem voní,
haló, jó, tam doma jsem.
*: Až nad obzorem se narodí den a hejna ptáků
jak rukou slunce zacloní,
až mysl má zakleje obrazy do oblaků,
bílej den zaplaší spleenya myšlenky začnou bejt nádherně líný.
R: Haló, pojď ven, mý myšlenky jsou jako hejna vran,
Emi Ami
holka, pojď ven, jó, stejská se mi a jsem v kopcích sám. D^7 G

POJĎ VEN RANGERS - PLAVCI

```
    A
R: Pojď ven, pojď ven, město už zhasíná,
    E
   pojď ven, pojď ven, táta už nehlídá,
    A
   pojď ven, pojď ven, velká je touha má,
    E                              A
   nechci už tak dlouho sám tady stát.
    A                         A7
1. To bylo tenkrát a nebyl už máj,
    D
   to bylo tam, co stojí ten háj,
    E
   tam jsem svou milou za ruku vzal,
                                   A
   teď mi to dochází, jó, jsem si dal.
R:
2. Říkám jí: lady, vy jste můj svět,
   vás jako ženu vzal bych si hned,
   vyběhne táta a volá mě zpět:
   pojď sem, ty lumpe, cos' dceru mi svedl.
R: Pojď sem, pojď sem, cestu ti ukážu,
   pojď sem, pojď sem, kosti ti zpřeházu,
   pojď sem, pojď sem, jestli chceš do domu,
   musíš si, synečku, dceru mou vzít.
```

POJĎME SE NAPÍT I. – 1976 ROBERT KŘESŤAN

```
            D     Hmi
1. Nic není horší
            Hmi
   nic není horší
       G      A     D    D
   ani na tvý tváři stín
            F#mi
   nic není horší
       G    F#mi   A   A
   ani země bez květin
            D
   nic není horší
            G
   než když nemáš komu
   F#mi           Hmi
   říkat - tak už neplač
         G         G
   drahá dívko podívej
           E  E
   už vyzvání
   Emi           Emi         Emi
   zvon - zvon - zvon – zvon
        A  A
   svítání
   A          D     D
R:  Pojďme se napít
             G     G
   pojďme se napít
      D     Emi       G    D    D
   ať nám mají z čeho slzy týct
             D     D
   pojďme se napít
             G     G
   pojďme se napít
      D     Emi       G    D    D
   ať nám mají z čeho slzy týct

2. Nic není horší
   nic není horší   ani na tvý tváři stín
   nic není horší
   ani země bez květin
   nic není horší   než když nemáš komu
   z tváře stírat mlhu
   drahá dívko podívej
   už vyzvání
   zvon - zvon - zvon – zvon
   klekání
R:
```

POJĎME SE NAPÍT II. – 1990 POUTNÍCI

```
            D      G  A  D
1. Pěkně tě vítám, lásko má,
               F#mi   G   D     A G F#mi Emi
   tak trochu zbitá a víc soukromá,
            D        G           F#mi              Hmi
   pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
    G  F#mi Emi D  A G
   jednou  za sto let?
       F#mi A    D                G   F#mi Emi
R: [: Pojďme se napít, pojďme se napít,
         D     Emi       G    D
      ať nám mají z čeho slzy týct. :]
2. V nohách ti dřepí bílej pták,
   už nejsme slepí a zlí, naopak,
   už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
   bránou vítězství.
R:
3. V očích ti svítí a slábne dech
   a něco k pití tu ční na stolech,
   a něco k pití, a nepospíchej, stoletá má lásko,
   když už nemáš kam.
R:
```

POJĎME SI HRÁT SE SLŮVKY KAREL PLÍHAL

```
 C              G
1. Pojďme si hrát se slůvky,
        C             G
   pojď, navléknem jim podkůvky,
     Ami        Emi         G
   ať rozezvoní křišťálovej svět,
       Ami            Ami/G
   svět nejskrytějších myšlenek,
     Fmaj7     D7
   co nevylezou navenek,
      C              G            C
   co brání jim v tom věčný sníh a led.
2. Pojďme si hrát se slůvky,
   sbírat je jak borůvky,
   jsou hravá jako duše krásných žen,
   dá se jimi kreslit do ticha
   třeba ústy pana Wericha,
   jsou nejstálejší ze všech platných měn.
3. Pojďme si hrát se slůvky
   a kreslit jimi malůvky,
   i když žádné hvězdy se z nás nestanou,
   to jen v zasnění nám pod víčky
   ty barvičky, ty slovníčky
   aspoň chvíli zvonit zůstanou.
1'. Pojďme si hrát se slůvky,
    pojď, navléknem jim podkůvky,
    ať rozezvoní křišťálovej svět,
    svět nejkrásnějších myšlenek,
    co, když vylezou navenek,
    tak rozvinou se v nevadnoucí květ.
```

POJĎME SPÁT SAMSON

C G7 C A7
1. Když se zpívá píseň poslední,
Dmi7 C Dmi7 G7 C
svítí světla pouliční, zháší v sále,
Ami7 Emi7
ve sváteční den či ve všední
F C Dmi7 G7
konec je tu pojednou rychle a nenadále.
C Emi7 Ami C
R: Pojďme spát, a nebudeme kazit tuhle chvíli,
F Emi Dmi7
pojďme spát, vždyť hodin už je moc,
F G7 Emi7 A7 4sus A7
před námi je další den jasný a bílý,
Dmi7 G7
pojďme spát, tak dobrou noc,
C Emi7 Ami C
pojďme spát, a nebudeme kazit tuhle chvíli,
F Emi Dmi7
hodiny už bijou na věži,
F G7 Emi7 A7 4sus A7
před námi je další den jasný a bílý,
Dmi7 G7 C
ať sněží nebo nesněží.
2. Když se zpívá píseň poslední,
myslet můžem na pár přátel, co je známe,
zítra se jak jindy rozední,
kolik dní a známostí před sebou ještě máme.
Dmi7 G7 C
R: + ať sněží nebo nesněží ...

POJEDOU FEŠÁCI

```
        Emi                        G
1. Proč pláčeš, ty se bojíš, už jde na start, vždyť to znáš,
         Ami                     Emi
   stíráš slzy, v depu stojíš a tiše mu zamáváš.
       Ami      Emi
R: Pojedou, pojedou.
2. Je vás víc v těch blůzách bílých, jak stojíte u trati,
   vyhlížíte v tmavých brýlích s nekonečnou závratí.
R:
      Emi                    G
*: Dýcháš silnic prach, máš stopky a máš strach
      Ami                            Emi
   a hlídat čas je tvé poslání, to věčné čekání,
           Ami      Emi      Ami      Emi
   kdy pojedou, pojedou, pojedou, pojedou.
3. Vím dobře, co ti skrýval, že dnes skončí raději,
   že už není to, co býval, tak jen čekej s nadějí.
R:
*:
4. Teď hlásí jeho jméno a tribuny vstávají,
   tam teď nesmíš, uzavřeno, přesto všichni čekají.
R:
5. Tvoje stopky v trávě leží, tak jen "sbohem" zašeptej,
   vteřiny si dále běží, ale ty už nečekej.
R:
6. I po letech tě tam zdraví, v jeho depu měříš čas,
   čas, který se nezastaví, jako dřív tu čekáš zas.
R:
R:
```

POKÁNÍ JAREK NOHAVICA

```
   Ami                    Dmi
1. Smazal jsem všechny své kazety,
    E                     Ami
   nechal jsem na nich jen ticho,
                        Dmi
   od zítřka rozvážím brikety,
    E                 Ami
   budu si pěstovat břicho,
                      Dmi
   stanu se občanem průměru,
     G                 C
   vrátím se do rodné vísky,
    Ami      Edim     Dmi   Dmi/F
   na drnky-brnky se vydlabu,
      E               Ami
   z kytary nadělám třísky.
2. Zříkám se tužky i papíru,
   do sběrny odvezu knihy,
   vlasy si přistřihnu na míru,
   pudrem si přemáznu pihy,
   budu pít mléko a smetanu,
   sám sobě zruším své kruhy,
   chci žít jak většina občanů,
   což slibuji před svými druhy.
3. Neznám ni matku, ni manželku,
   bratra ni otce, ni syna,
   ležím tu před vámi na délku,
   nezměrně velká má vina,
   přes mříže cely mé bylo mi zřít,
   jak člověk lehounce shoří,
   vemte si duši, však nechte mě žít,
   slovutní inkvizitoři.
4. Blouznil jsem z mladické hlouposti,
   rochnil se ve vlastní šťávě,
   teď vím, že jsou i jiné starosti,
   nežli jen myšlenky v hlavě,
   proč na mě tak divně civíte,
   kaju se před vámi trpce,
   jo, že vy jako teďka nevíte,
   jestli z vás nedělám blbce.
5. Přísámbůh, smazal jsem všechny své kazety,
   nechal jsem na nich jen ticho ...
```

POKUD VÍM PAVEL DOBEŠ

Cmi G7
1. Na začátku světa, hned ze samého kraje,
Bb Eb
člověk zkouší projít božím zákazem,
Cmi G7
za trest je pak vyhnán ze zahrady ráje,
Bb Eb
začne lovit zvěř a obdělávat zem.
G#mi D#mi
R: Pokud vím, má v bolestech se rodit,
Bb7 Eb
v životě starostmi se brodit za svůj hřích,
G#mi D#mi
a na konci své cesty nemá vědět, co si počít,
Bb7 Eb
zatímco svět se bude točit východ-západ-sever-jih.
2. Běží roky, staletí a člověk hledá spůsob,
jak obejít nemoc, jak život nastavit,
mikroskopem proniká do útrob, laserová souprava chystá zkušební vrt.
R: Uhlíkatá ocel skalpele se blýská v dlani
ve snaze do nemocných tkání zdravý orgán všít,
a transplantace nechce srůstat, v těle se něco brání,
zbývá poslední klání - pečeť imunity rozlomit.
3. Do hry vstoupí kapacity všech vyspělých zemí
a karta padá na černý kontinent,
Kapské město hlásí první mezi všemi:
profesor Barnard a jeho šťastný pacient.
R: Pokud vím, tak do všech řečí světa
je přeložena věta, kdy člověk bude zbaven prokletí,
po velkém kroku vědy i medicína vzkvétá,
končí se šedesátá léta dvacátého století.
4. Ve světě se povídá, že roznesli ho nejspíš vrány,
někdo zase tvrdí, že se šíří sám,
rozmotejme fábory a otvírejme brány,
elixír naděje přichází k nám.
R: Až nikdo nikdy nikomu v bolestech nebude se rodit,
v životě starostmi se brodit, bude smazán hřích,
to jenom my na konci cesty nebudeme vědět, co si počít,
zatímco svět se bude točit východ-západ-sever- jih,
východ-západ-sever-jih, východ-západ-sever-jih.

POLE S BAVLNOU RANGERS - PLAVCI / HUDDIE LEADBELLY

```
          C                      C7
1. [: Pane můj, co v nebi je tvůj dům,
                  F          C
      má máma můj život dala katům,
                   (G7)         G7(C) (F) (C)
      katum svým v polích s bavlnou. :]
   C7          F
R: Den za dnem kůže zná bič katů,
         C
   vidíš jen černý záda bratrů,
                                G7
   jak tam dřou v polích s bavlnou,
            C            C7
   to, co znáš ty v Lousianě,
                F             C
   černý záda znaj' i v Texarcaně,
                 G7           C F C
   i tam jsou v polích s bavlnou.
2. [: Já vím, brzy musí přijít soud,
      černý záda práva na něm vyhrajou,
      boží soud v polích s bavlnou. :]
R:
3. [: Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
      tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany
      katum mym v polích s bavlnou. :]
R:
4. [: Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
      mou duši, když život patří katům,
      katům mým v polích s bavlnou. :]
R:
```

POLOPRAVDA O HRUBÉ MOUCE SAMSON

C Dmi G C Dmi G C

1. Polohrubá mouka přilákala brouka,

Dmi G C Dmi G C

on se z vůle boží neustále množí.

2. V mouce bílý barvy tetelej' se larvy,

konzument se zubí, když vržou mezi zuby.

3. Žereme je všicky, makrobiotický,

knecht i papaláši, od držek se práší.

PONDĚLÍ BOKOMARA

```
      Ami
1. Pondělí, to je útes v mlze
     Dmi
   a černá jáma v temnotách,
    G
   neony hospod zhasnou drze,
      Ami          Emi  Ami
   a člověk na to ztroskotá.
2. Pondělí je den abstinence,
   den bez chmele a bez sladu,
   jen šedá myška piští tence,
   na bílou nemá náladu.
        C
R: Spím na obláčku pivní pěny
      G
   a zdají se mi krásné ženy,
      Ami
   až za hrob věrné jako Indky,
     E
   a já mám radši tuhletu,
       C
   má vlasy v barvě fernetu
    G
   a oči peprmintky,
      Ami
   má duši něžnou a voní režnou,
     E                        Ami    G Ami Emi Ami
   a voní víc než konvalinky, jé jé jé.
3. Pondělí je den bez milosti,
   my - tvrdí chlapi nepláčem,
   pro ty, kdo neradi se postí,
   vymyslel Pánbůh lahváče.
4. Pondělí je den zavírací,
   jinak se to dá vydržet,
   když ve stavebních ubikacích
   jsou čtyři stěny celej svět.
R:
```

PONY EXPRESS K. T. O.

```
          G                        D7          G
*: Tydli klap, tydli klap, tydli klap zní rovinou.
        G
1. Když do pustin chceš dopis psát,
   D7                  G
   Pony Express musíš znát,
   plný stáje koňů zlých
       D7                  G  G7
   a tři sta jezdců poštovních.
   C                  G
R: Každý ten jezdec musí být v sedle doma,
      C                          G
   s koněm dojet, projet, i když hoří Arizona,
   C            G
   sám si musí hledat cestu svou, jipi jou!
*:
R:
*:
2. Winchestrovku nesmí mít,
   je moc těžká k sedlu vzít,
   dopisy má místo ní
   rychlojezdec poštovní.
R:
*:
R:
*: + jipi jou!
```

POPELKA PŘÍBUZNÍ

```
   D              G
1. S listím vítr si hrál,
                 D                      G
   kouř z uhlí z chalup ve vsi kolem nás hnal,
          D            A       D
   a já ti, lásko má, tři oříšky dal.
2. Já vím, ten první byl strach,
   že ta noc skončí, všechno změní se v prach,
   zmizel, když, lásko má, s' mě za ruku vzal.
     G              C      G
R: Jak bílý noci někde daleko tam,
             C          G             D(D,G)
   kde slunce nespí, tak nám přišla ta noc.
3. Tak hezká, až jsem se bál,
   že vyjde měsíc, řekne, co jsem si vzal,
   z tvých dlaní, lásko má, co jsem si vzal.
4. To nic nebylo, můj milý, to nic,
   všechno, co objevil by měsíc, i víc,
   to všechno, lásko má, když smí si tak říct.
R:
R:
5.=1.
```

POPELKA ???

```
     Emi          D       C          H7    Emi
1. Byl jednou jeden zámek, princ, Popelka a král
                  D        C      H7   Emi
   a potulný zpěvák Janek, a jak to bylo dál,
                         D           C   H7    Emi
   ten princ nechce žádnou nevěstu, to mrzutá je věc,
                     D            C       H7     Emi
   pan král ale nedbá protestů, zdá se, že spadla klec,
    G                A      G                A
   jen, kolovrátku, zpívej, jen, kolovrátku, hraj,
    G              A         G        H7    Emi
   zítra se začnou námluvy a ví to už celý kraj.
2. Kdybych teď řek': to stačí, kdekdo by mi lál,
   a to já odsud radši povandruju dál,
   dnes po nůžkách a nožích neštěkne ani pes,
   všechno je v rukou božích, vždyť dneska je ten ples,
   jen, kolovrátku, zpívej a nepřestávej znít
   o tom, jak ženské chtěly pana prince oženit.
3. Vím, že byl zámek v lese a na tom zámku ples
   a o tom plese že se prý mluví ještě dnes,
   neb každá tam jít chtěla a za prince se vdát,
   no to vám byla mela, až hanba povídat,
   jen, kolovrátku, zpívej a řekni to, co víš,
   jak všechny chtěly na ten ples a jaký s tím byl kříž.
4. Ta zlámala tři jehly, ta ustřihla si cop,
   ta v potu tváře žehlí, ta hlavu má jak snop, ha-ha,
   a tu je salón krásy a štoudve voňavky,
   ach, na co myslí asi, no na co - na vdavky,
   jen, kolovrátku, zpívej a připomeň ten bál,
   ať víme, co se dělo pak a jak to bylo dál.
5. A události letí jak namydlený blesk,
   jen barvy ať jdou k pleti a bota ať má lesk,
   a události pádí a události jdou
   a Katku drhnou v kádi a Dorku šněrujou,
   jen, kolovrátku, zpívej, co vidíš v těchto zdech,
   jak jedna tone v mydlinách a druhá ztrácí dech.
6. Je dobrá každá rada a žádná záruka,
   té jedné sukně padá, té druhé paruka,
   s tou jednou spadla židle, snad byla z papíru,
   a druhá bere vidle, no - na manikýru,
   jen, kolovrátku, zpívej, já vím, že je to tak,
   být skromný, to je nad zlato i nad šlechtický znak.
7. Teď buďme pěkně zticha, dnes bude třetí bál
```

a princ jen smutně vzdychá a stejně tak pan král,
má prince krásná cizinka ráda či nerada,
o tom se právě koná teď velká porada,
jen, kolovrátku, zpívej a tichem dej se vést,
jak vymyslel pan hofmistr, no - geniální lest.

8. A už to jede a už to chytá dech,
a koho to sem vede pan rádce po schodech,
pročpak je v tváři rudý a zrychlený má tep
a nač ty velké sudy a nač v těch sudech lep,
jen, kolovrátku, zpívej a nic se nedej zmást,
to na Popelku nalíčili tu důmyslnou past.

9. Ach, běda, běda, běda, jak se to mohlo stát,
už po tři dny princ hledá tu, kterou má tak rád,
už prošel širé kraje a prošel každý kout,
tu, jež tak půvabná je, však nelze naleznout,
jen, kolovrátku, zpívej, jsou dívky samý smích,
střevíček jako Popelka však nemá žádná z nich.

10. Znám dívky jako růže a něžné jako pel,
co svlékly by se z kůže, jen kdyby princ je chtěl,
a leckterou znám krásku, co, zhlouplá bůhví čím,
dá vlastní zdraví v sázku, jen aby hrála prim,
jen, kolovrátku, zpívej a hezky nahlas křič
o tom, jak chudák náš pan princ je láskou celý pryč.

11. Byl jednou jeden zámek, princ, Popelka a král,
ti tři podle všech známek tam šťastně žijou dál,
jsou tam i s hodným tátou, co Popelku měl rád,
a zámek voní mátou a liliemi sad,
jen, kolovrátku, zpívej a volej do kraje,
že zlo se samo vytrestá a dobro vyhraje.

12. Byl jednou jeden zámek a na tom zámku věž
a na té věži trámek, věř tomu, kdo chceš,
byl na tom zámku zvonec a lano z konopí,
a pohádky je konec, jak každý pochopí,
jen, kolovrátku, zpívej a dovol, abych vstal,
jen, kolovrátku, zpívej, musíme o dům dál ...

POPSANÁ LAVICE POUPATA

```
        G
1. Snad postý si tiše předčítám,
            Emi
   v lavici psaný vzkazy, který znám,
    Ami             D
   kolik slov, co vryto je tam
    Hmi                 Emi Emi/D
   tuší už skoro vybledlou,
     C                  G
   když si čtu, divnej pocit mám,
     Ami              D
   přemýšlím, jak ta léta jdou.
    G            C      G        C
R: Těch knížek čtených pod lavicí,
    G            C        G   C
   těch kaněk v sešitě a kolem,
   G         H7      Emi     C
   a místo vzorců v početnici
    Ami              D
   napsáno "Školo, sbohem!"
2. Dny běží, v lavici usedám,
   na desce tužkou další dopis mám,
   kolik papíru by potřeboval ten,
   který sem prózu tajně psal
   a hledal slova, která zpestří den,
   den, kdy jsem u tabule stál.
R:
R:
3. Však jednou, až roky odletí,
   v lavici zbydou jen slzy dojetí,
   život rozdělí běh klidných školních let,
   vzpomínky v hlavě zůstanou,
   vzpomínám, jak byl krásnej svět
      Ami  D             G Gmaj7
   v lavici tužkou popsanou ...
```

PORANĚNÝ KOLENO PACIFIK

Emi D
1. Poraněný koleno to místo jméno má,
Emi D
krví zpitá země, co tance duchů zná,
Emi D
bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,
C (H^7) H^7(Emi)
země, která skrývá zlatej prach.
2. Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejch tváří, co prej dovedou žít,
s Písmem svatým přes mrtvoly jít.
Emi C G
R: Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,
Emi G Emi
zazní hlas, zazní hlas touhy mý,
C G
Siouxové táhnou z rezervací zas,
Emi G Emi
táhnou zas, táhnou zas, stateční.
3. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.
4. Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písně znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věrně stál.
R:
5. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,
pochopí, kdo splatil krutou daň.
6. Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek svý země svůj život půjdou dát,
i jejich děti chtěj' si taky hrát.
R:
R:

POŘÁDNEJ CHLAP DUŠAN VANČURA/GORDON LIGHTFOOT

```
    D
1.Chtěl bych bejt pořádnej chlap
        G        D
  co ve všem se vyzná
                            A
  co se stydí, když neví jak dál
        D            D7
  a když sám do špíny šláp´
          G         D
  tak to raděj´ hned přizná
                   A      G  D
chtěl bych žít, jak žít se má.

2. Chtěl bych bejt pořádnej chlap
   co si prádlo včas mění
   co se holí, když s holkou jde spát
   chci bejt chlap, co na to káp´,
   že nad mejdlo není
   chtěl bych žít, jak žít se má.
   A
3. Bejt pořádnej chlap,
          G          D
   kterej ženskou si brání
                         A
   její pláč nebo lhaní už zná
          D           D7
   kterej ví, že její drápky
   G          D
   zvou k milování
                     A     G   D
   chtěl bych žít, jak žít se má.
4. Chtěl bych bejt pořádnej chlap
   a hádat se s Tebou
   chlap co trpí a nesmí to vzdát
   kdybych snad na dno si hráb´
   chci zůstat sám sebou

   chtěl bych žít, jak žít se má.
```

POSLEDNÍ ČLUN ODPLOUVÁ ASONANCE

C C/H Ami F C

1. Šla jsem úzkou pěšinkou, poslední člun odplouvá,

F Ami C G^7 C

k pobřeží večerní tmou, cestu znám jenom já.

2. A můj milý už tam stál, poslední člun odplouvá,
do dlaní svou tvář mi dal, cestu znám jenom já.
3. "Nech mě, lásko, odejít," poslední člun odplouvá,
"musím práci někde vzít," cestu znám jenom já.
4. "Na největší loď, co znám," poslední člun odplouvá,
"v přístavu se najmout dám," cestu znám jenom já.
5. "Až se vrátím za pár dní," poslední člun odplouvá,
"bude náš den svatební," cestu znám jenom já.
6. Kdy se vrátí milý zpět, poslední člun odplouvá,
chodila jsem vyhlížet, cestu znám jenom já.
7. Ach, můj Bože, pak ten den, poslední člun odplouvá,
hrozná zpráva přišla sem, cestu znám jenom já.
8. Trojstěžník, kde milý byl, poslední člun odplouvá,
za bouře se potopil, cestu znám jenom já.

9.=1.

POSLEDNÍ KABRIOLET SAMSON

F C7
1. Polykám nasucho a zahřívá mě dech,
Gmi C7
říkám si:"Tak už toho jednou provždy nech,"
F C7
vždyť zase nepřijde a budu si plést
Gmi C7
rafičky hodinek a ulice měst,
F G
nikdy nic neřekne a nechce si číst,
Gmi C
když poštou posílám jí za listem list,
F
a kdyby viděla, tak bude se smát,
C Gmi C7
jak růže kradený strkám za kabát.
F Dmi Bb C7
R: Poslední kabriolet, ohohó, jsem já, a je mi sto let,
F Dmi Bb C7
jsem křeslo s tíhou hosta, ohohó, od jedné sčítám do sta,
F Dmi Bb C7
poslední Juan jsem Don, zvon zvoní "don-diri-don"
Gmi C7 F
a hvězdy nad mou hlavou střídají levou-pravou.
2. Zůstávám sám nad sebou v údivu stát,
z jakýchže dálek lze mít někoho rád,
někdo by plakal, jiný do něma pil,
někomu v počítači náhodou zbyl,
možná nás dělí jen pár směšných pater
a je to něco jako pravidla her,
vždyť každá víra staví do prázdna most,
a spadlých mostů - těch už bylo dost.
R:

POSLEDNÍ KOVBOJ MICHAL TUČNÝ

```
   C                                                    G
1. Snad jsem si zmýlil odjezd vlaku, měl zpoždění snad sto let,
                                                      C
   já měl namířeno k táboráku, co měl se konat naposled,
                                                       F
   a místo něj kouř náklaďáků mě v tomhle koutě přivítá,
                    G                           C
   a louky plný paneláků, skrz který slunce prosvítá.
   C                    F                           C
R: Tak přijíždí poslední kovboj, sombrero vmáčklé do čela,
                        G                       C
   zchvácená herka líně kráčí, jak by dál nést ho nechtěla,
                        F                         C
   tak přijíždí poslední kovboj, a nerad vráží do lidí,
                        G                           C
   tak přijíždí poslední kovboj, a nikdo z vás ho nevidí.
2. Snad jsem si zmýlil čísla vlaků, co odjížděly do mých snů,
   do prašných cest a do bodláků z mých oblíbených románů,
   kde slunce z rozedraných mraků tančí na hlavních pistolí,
   snad jsem si zmýlil čísla vlaků, tohle je jiný údolí.
R:
```

POSLEDNÍ KROKY HOP TROP

A7 D
1. Mráz štípá, já vlíknu se jak šnek,
A7 D
i ten šnek by mi snad dal teď v chůzi flek,
A7 D D7
tím nechci říct, že bych se cesty zřek',
Emi A7 D
a tak se táhnu sněhem dál.
2. Můj kámoš už se dávno někam zdejch',
mám po něm jen pár pastí rezavejch,
sníh zavál stopy nohou pajdavejch,
divím se, že jsem o něj stál.
D F#mi G A7 D
R: Jen dvanáct mi zbejvá ujít mil,
F#mi G A7
tam prodám, co jsem nalovil,
G D Hmi
za hrst bídnejch centů, co za kůže mi daj',
D A7 D
pět stop do zmrzlý hlíny mý kosti pochovaj'.
3. Svůj úděl jen tak jsem přežít moh',
byl tvrdej a trnitej jak hloh,
na krku pět křížků, už nejsem mladej hoch,
abych se svýho konce bál.
R:
4. Můj hrob jenom tráva bude krejt,
tam kříž ani kámen nesmí bejt,
můj pes na tom místě bude vejt,
to abych nebyl tolik sám.
R:

POSLEDNÍ LEČ VLASTA REDL

```
    A
1. Zas už to začíná
   Lovecká družina
   Vyjela zvesela z hradu

2. Utkat se na lovu
   0 přízeň královu
   Já mezi trubači vzadu

   D
3. Pasáci křupani
   Za honce vybraní
   Zpili se za první bránou

   A
4. Šlechta a poddaní
   Sbratření ve zbrani
   Nikdo se nevrátí s prázdnou

                        G          A
5. A moje zbabělá duše si protáhla křídla
       F                G
   Pak vzlétla a vítr ji vzal
            A
   Od hradu dál

   C
6. Zlom obden bič
   Stejně je pryč
               F        G7 4SUS G7
   A co už jsi uštval koní

7. Zlom obden bič
   A na všechny křič
   Stejně ji nedohoníš

     E             F
8. A čím blíž na dosah
       A7
   Tím větší máš strach
         C          F      G7 4SUS G7
   Že se před tebou nepokloní

     E         C
9. A až nad ní zas jednou
   G            A
   Zvedneš svůj meč
            C  F G   A F G
   Jsem jen výletník
  G7       C
   leč...
```

POSLEDNÍ LODIVOD NOME

Amaj7 Fmaj7 E Amaj7
1. Byl v okolí poslední lodivod,
Dmaj7 Dmi7
kam spodní proudy vedou, proč má voda barvu hnědou,
C Gdim
poznal strážné na majáku podle světel klikyháků,
Dmi7 E Amaj7 Fmaj7 E
v okolí byl poslední lodivod.
2. Ten podzimní den jsem s ním kafe dal,
mělo příchuť trochu slanou, ráno hrálo uplakanou,
tak jsme vedli různý slova, na příběhy došlo znova,
znal jich na tisíc, a já měl čas.
C G Dmi7 Fmaj7 E
R: Vím, jednou k nám připluje poslední prám, říkal,
Ami G C E Ami G
rád s ním popluju, kde moře splývá tam s oblohou,
Fmaj7 E Ami G C E Ami G Fmaj7 E
čára zbývá, když kormidlem vodu krájí ten poslední prám.
3. Vál od moře vítr nám do šálků
a slunce nad vlnama hrálo se zrcátkama,
všichni ti mořští vlci v jádru jsou pořád kluci,
mají stále v kapsách svých tajemství.
4. Dál odplouvá každýmu den za dnem,
a jenom pohled zpátky, uvidíš záblesk krátký,
to maják bliká starý, už nemáš pohled jarý,
mý dny už tady končí, pojď, řek' lodivod.
C G Dmi7 Fmaj7 E
R: Vím, jednou k nám připluje poslední prám, říkal,
Ami G C E Ami G
rád s ním popluju, kde moře splývá tam s oblohou,
Fmaj7 E Ami G C E Ami G Fmaj7
čára zbývá, když kormidlem vodu krájí ten poslední prám,
E Ami G C E Ami G
já rád s ním popluju, kde moře splývá tam s oblohou,
Fmaj7 E Ami G C E Ami G Fmaj7
rád se dívám na racky, jak obekrouží ten poslední prám,
E Ami G C E Ami G
já rád s ním popluju, kde moře splývá tam s oblohou,
Fmaj7 E Ami G C E Ami
dej mi tabák, já poslední dýmkou chci dát
G Fmaj7 E A6
pozdrav tam na maják ...

POSLEDNÍ PLAYBOY LOKÁLKA / ZDENĚK RYTÍŘ

G D
1. Snad jsem si zmýlil odjezd vlaků před velkou chvílí sváteční,
G
než jsem se prvně ocit' v saku a šel na první taneční,
C
hned první dotek sličné dívky vyvolal ve mně nutkání,
D G
pak jsem se doma napil slivky a propad' touze poznání.
G G^7 C G
R: Prohlížím svůj první Playboy, podivné cítím vzrušení
D G
a vyzývavý pohled slečny, co o mně nemá tušení,
G^7 C G
vidím, že navždy jsou pryč doby, co vůbec nic jim nedlužím,
D G
že konečně budu mít hobby, které mi dlouho vydrží.
2. Koníček to byl věru velký, přinášel mnoho krásných chvil,
při kterých člověk často touží, aby se čas zastavil,
až jednou pošťák přines' psaní, dokonce doporučené,
pak jsem dva roky nebyl k mání, a když, tak celý v zeleném.
R: Prohlížím barevný Playboy a pláču jako krokodýl,
vždyť jsem už měsíc bez vycházky a budu možná ještě dýl,
ta doba je tu pro mě perná, co odříkání ukrývá,
hlavně buď, milá, doma věrná, mně též jiného nezbývá.
3. Snad jsem až příliš na vše spěchal, logicky došlo na sobáš,
asi jsem někde něco nechal, a tak mě, milá, navždy máš,
pár roků šlo to celkem slibně, až jednou, brzy po ránu,
našel jsem doma chlapa z Libně v mým proužkovaným pyžamu.
R: Prohlížím poslední Playboy, podivné cítím vzrušení,
co ten chlap na mý ženský viděl, teď vážně nemám tušení,
vidím, že zase přijdou doby, co vůbec nic mi nedluží,
a já zas budu mít svý hobby, které mi dlouho vydrží.

POSLEDNÍ SKLENKA GREENHORNS

```
          G
1. Dneska poslední si už sklenku dej
                   D7     G
   a chvíli mě jen poslouchej.
     G              D7       G
R1: Dej si říct, já nedám si víc.
2. Raději zahoď ty sklenky proklatý,
   vždyť máš voči jak sněhem zavátý.
3. Už stádo čeká, musím jít,
   a ty mě zatím nutíš pít.
R1:
       G              D   G                      D   G
*: Tvý nohy jsou jak dřevěný, voči maj' nádech skleněný,
                     D   G                    C   G
   v tváři jsi celej zelenej, tak po sklenici nešahej.
R2: Hm, já nedám si říct.
4. Tak, brácho, pojď, už musíme jít,
   ale jen jdi sám, já chci ještě pít.
5. Pojď, já ti koně osedlám,
   ale víš co, běž si radši sám.
R3: Hm ...
*:
R1:
6. Tak, brácho, pojď, už musíme jít,
   já už dneska taky nechci vůbec pít.
7. Já prozradím, proč jsem tolik pil:
   já před dvaceti lety jsem se narodil.
R4: Dám si říct a nedám si víc.
R3:
```

POSTEL ZŘÍDLO

```
     D            Hmi      G            A
R: Spát, klidně spát, jen to má pro mě význam,
       C           A7             D
   to bez váhání přiznám, to mám rád,
                Hmi     G         A
   snít dlouhý sen, co růžový má nádech
      C               A7           D
   a postel ve všech pádech skloňovat.
    Hmi                      D
1. Postel je v každém pádu nejlepší,
    Hmi                      G
   bez postele nemám pocit bezpečí,
      A7
   k posteli jsou moje city nejprudší,
                                         D
   jak vidím postel, tak padám v její náručí.
                              F#mi
   Já volám: posteli, posteli má,
         H7                G
   mně se o posteli jenom zdá,
      D          A7          D
   s postelí se loučit bývá nejtěžší.
R:
2. Postel je čarodějný vynález,
   z postele bych radši ani nevylez',
   dík posteli máme snubní prstýnky,
   na měkkou postel mám nejkrásnější vzpomínky.
   [: Já volám: posteli, posteli má,
      život v posteli se počíná,
      postelí ho nejeden z nás ukončí. :]
3.=1.
```

POŠTA FEŠÁCI 1 FEŠÁCI / A. P. CARTER

```
   G                                C
1. Slunce cestou k nádraží žhaví koleje,
        D                                    G
   svou plácačkou pan výpravčí to slunce zakreje,
                                            C
   tu malou chvilku zatmění, tu mám strašně rád,
   D                                            G
   za tím sluncem v kolejích se vlakem s poštou hnát.
   G(G,A)                        C(C,D)
R: Semafor si sáhnul na nejnižší mrak,
   D(D,E)                       G(G,A)
   všude někdo čeká na poštovní vlak,
                                         C(C,D)
   tak zamknem tohle nádraží a odjedeme pryč,
   D(D,E)                               G(G,A)
   pod rohožku schováme pak telegrafní klíč.
2. Proč svítá ve tvých tvářích a zvoní hotel Zvon,
   čím jezdí láska, milý Slído, kde je Matterhorn,
   když v ranním tichu Lojza s Lízou projdou nádražím,
   pak i líná žena sundá z hodin závaží.
R:
   A                                   D
3. Tak tam hoďte zelenou pro poštovní vlak,
      E                             A
   ať semafor si sáhne na nejnižší mrak,
                                     D
   když projíždějí s poštou Fešáci a spol.,
   E                                A
   zní kytara pražců a nad ní banjo kol.
     E                                   A
R: + pod rohožku schováme pak telegrafní klíč ...
```

POŠŤÁK HOP TROP

Ami G Ami G F
1. Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,
C Dmi Ami E7
psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',
Ami G Ami G F
z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi vtom řek':
C Dmi Ami E7
pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,
Ami G Ami G F
sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,
C Dmi Ami E7
brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mi:"Buď fér!"
A D A
R: Pošťák se má, za známky neplatí,
D C E7 A
hlavně když se s pytlem prachů někam neztratí,
D A
pošťák se má, a když se neztratí,
D C E7 A
za pět roků utopený sáně zaplatí.
2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo ňák dřív,
led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,
místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,
dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,
zázrakem živej pak dostal se na druhej břeh
bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.
R:
A D A D C E7 A
La la la ...

POTKAL JSEM SVOU TCHÝNI — KAREL KRYL

```
    D
1. Potkal jsem svou tchýni na mostě v Bechyni,
    A                D
   vítr jí rozfoukal drdol,
   moje milá tchýně kráčela si líně,
    A               D
   neboť si koupila Sidol.
             G    D
R: Sidol je voda na čištění kamen,
    A                  D
   ten, kdo ji pije, s tím je provždy amen,
               A         D
   proto taky Sidol nepiju!
2. Když si tvoje tchýně libuje ve víně,
   můžeš jí ho trošku vypít,
   až to tchýně pozná, bude mela hrozná,
   halt se nesmíš nechat chytit.
                      G         A         D A D
R: + -ju, -ju, -ju, proto taky Sidol nepiju!
```

POTKAL POTKAN POTKANA — JIŘÍ SUCHÝ + JIŘÍ ŠLITR

```
       E
1. [: Potkal potkan potkana pod kamenem, pod kamenem, :]
       (E)
   [: počkat, pane potkane, počkat, pane potkane,
                            H7            E
      počkat, pane potkane, ať se vám nic nestane. :]
2. [: Pod kamenem potkala kočka kočku, kočka kočku, :]
   [: kampak, kočko, spěcháte, kampak, kočko, spěcháte,
      kampak, kočko, spěcháte, táži se vás popáté. :]
3. [: Ty dvě kočky potkaly pod kamenem dva potkany, :]
   [: kočky na ně skočily, kočky na ně skočily,
      kočky na ně skočily, zbaštily je za chvíli. :]
4. [: Přiběhl tam černý pes, kočky zbledly, kočky zbledly, :]
   [: snědl kočky k večeři, snědl kočky k večeři,
      snědl kočky k večeři a pak usnul pod keři. :]
5. [: Tou dobou tam náhodou jeli tudy čtyři páni, :]
   k obědu je u nich dnes, k obědu je u nich dnes,
   k obědu je u nich dnes knedlík - zelí - černý pes.
```

POTULNÍ KEJKLÍŘI JAREK NOHAVICA

Ami Emi Ami Emi

1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,

Ami Emi Ami Emi

v obitém talíři vaří vítr ke snídani,

C G

s cvičenou opičkou na rameni,

Ami Dmi G C E7

životem malinko unaveni,

Ami Emi Ami Emi Ami Emi

potulní kejklíři jdou bílou plání.

2. V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi C G

R: Kejklíři, kejklíři jdou.

3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

4. Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

R:

R:

R:

POTULNÝ KUMŠTÝŘ ANTONÍN KOREČEK

```
      Ami                G        Ami
1. Jsem potulný kumštýř a zaháním pláč
   C       G       Ami G  Ami
   tisíce způsoby, tisíce let,
             G        Ami         G
   toulám se po zemi, říkaj' mi: hraj,
     C          G          Ami G   Ami
   prohrábnu struny, ten drátěný svět,
    G             Ami     G  Ami
   nikomu nevadí můj vetchý šat,
     C          G       Ami   G  Ami G Ami C G Ami G Ami
   když loutna neladí, máš milovat.
2. Já zpívám o láskách, co těší nás
   tisíce způsoby, tisíce let,
   rozprostřou sítě své, slibují ráj,
   sáhni, a růže tvá zraní tě hned,
   těm láskám nevadí můj vetchý šat,
   když loutna neladí, máš milovat.
3. Já zpívám mužům, co ve zbrani jdou
   tisíce pochodů, tisíce let,
   neznajíc hrůzy té, neznajíc soud
   spočtou své druhy, co jdou v onen svět,
   té válce nevadí můj vetchý šat,
   když loutna neladí, máš milovat.
4. Jsem potulný kumštýř a pomáhám dál
   tisíce způsoby, tisíce let,
   bojím se řinčení, které pannám
   zmaří ty plány, jak provdat se hned,
   těm pannám nevadí můj vetchý šat,
   když loutna neladí, máš milovat ...
```

POUŠŤ SMÍCHU BOKOMARA

Ami Emi^7 Ami Emi^7 Ami

1. Jako rejnok pluješ vodou, z živé mrtvou uděláš,

Emi^7 Ami Emi^7 Ami

stokrát už jsem byla vdovou, a pokaždé se vracíváš

C H

ze svých lásek sezónních jako zchudlý obchodník,

C D H

a já - já se učím v poušti smát.

2. Jsi tak pyšný na svou firmu, že málokterá odolá,

ty tvé lásky jsou jak z filmu, který pouštíš dokola

ve tvém krámku s veteší, tam se všechno vyřeší,

a já - já se učím v poušti smát.

Ami D Ami D

R: Sto malých zbabělců ti z očí kouká, když máš něco říct,

Ami D Ami D

sto malých lakomců ti z očí kouká, když máš něco dát,

Ami D

sto malých puberťáků nosíš ve svém prima saku,

Ami D

a já se musím smát,

Ami D Ami D

když se máš zachovat jako chlap, ts, jako chlap,

F E

[: teď vím, čemu se mám v poušti smát. :]

3. Chodím deštěm, abych smyla koktejl vůní parfémů,

kde se v tobě bere víra, že jsi pánem harému,

nebrat ti ten hloupý pocit, když já sčítám prázdné noci,

a já - já se učím v poušti smát, vap ta dap ...

POUTNÍK POUPATA

```
     Emi          C        D                      Hmi
1. Šel pouští starý poutník, měl jeskyň slov - svůj dům,
         Ami            Emi                    D
   a jak kráčel, slůvka sbíral a pravdou utřel stůl,
    Emi            C   D              Hmi
   byl všude, ale žádný neznal jeho tvář,
      Ami               Emi                 D
   a každý, kdo o něm mluvil, vypadal jak lhář.
     Ami                                Emi
R: Pravda a lež, on znal ten rozdíl snad jako jediný,
     Ami                               Emi
   když v podvečer svůj příběh vyprávěl
   G
   o suchém chlebu šťastných lidí,
   D                   H7
   o prázdném džbánu, co se stydí
    Emi         Ami      D          Emi
   za ty, jimž víno donášel až k ústům.
2. I u nás jednou spával, sám tomu nevěřím,
   a všem okolo prý dával a smál se u dveří,
   snad dodnes stařec chodí, má hodně nebo nic,
   a všechny za nos vodí, když ukazuje líc.
R:
    Emi                 C   D                    Hmi
3. Vítr dávno v poušti zavál řetěz stop, co on vryl,
         Ami         Emi       D            H7     Emi
   šedou tvář stín zakrýval a k suchému chlebu víno pil ...
```

POUTNÍK A DÍVKA SPIRITUÁL KVINTET

```
   A
1. Kráčel krajem poutník, šel sám,
   D                        A
   kráčel krajem poutník, šel sám,
                              C# F#mi
   kráčel krajem poutník, kráčel sám,
          H              H7                E4sus E7
   tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:
2. "Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
   Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
   Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
   tak přistup blíže, nehodná, a dej mi pít," a ona:
3. "Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
   kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
   kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
   já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"
4. Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
   Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
   Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,"
   pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.
5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
   ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
   ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
   v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčel krajem poutník, šel sám,
   kráčel krajem poutník, šel sám,
   kráčel krajem poutník, kráčel sám,
         H          E              A D A
   ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.
```

POUTNÍK S KYTAROU — RANGERS - PLAVCI

C **G7** **C Cmaj7**

1. Já prošel už tisíc mílí snad,

C **Emi** **Dmi G**

poutník jsem s kytarou,

C **C7** **F Dmi**

i když trávíme spolu všechen čas,

C **G7** **C G**

přesto je mi stále vzácná zas.

2. Bez těch pár strun nemoh' bych už být,
poutník jsem s kytarou,
jak smutno by mně bylo bez ní pak,
zůstal bych sám jak na moři vrak.

3. Opírám se o ni řádku let,
poutník jsem s kytarou,
jak velká asi patří strunám daň,
že neuměle hladí je má dlaň?

4. Když náhodou se někdo bude ptát,
proč jsem rád s kytarou,
jak věrný přítel totiž nezná lhát,
je toulek symbol a všech poutníků znak.

5. Já prošel už tisíc mílí snad,
poutník jsem s kytarou,
[: když toulám se s ní prachem cizích cest,
touhu po domově pomáhá mi snést. :]

POVĚST HAVRANA KAMELOT

```
   Dm
1. Mraky táhnou a den se sklání,
                          C
   jdeme sami pustou plání,
                           Bb
   nikde nikdo, jen já a ty,

   soumrak na nás kreslí mapy.

2. Všichni známí jsou teď doma
   a dlouhá noc, jak Arizona
   od východu hladí záda
   jako hebká kůže z hada.

   Dmi                          Ami                     G
R: Kam jít, jdem usínat někam k nádraží, kde semafor nám rozpaží,
          Gmi
   jak ve skalách Vinnetou.
   Kam jít, když jenom útěk je záchrana a město má pověst havrana
   co nás jednou doletí, kam jít.

3. Hlavou letí starý časy,
   dlouhý blues a dlouhý vlasy,
   zapálená dýmka míru
   pod oblohou ryb a štírů

4. Černý stíny lozí trávou,
   nad krajinou rozevlátou,
   s větrem běží těžký boty
   na útěku od nicoty.

R:
```

POVĚSTE HO VEJŠ MICHAL TUČNÝ

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálilo a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Emi **G** **D**

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,

Ami **Emi** **D** **Emi**

pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,

pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Emi **G** **D**

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,

Ami **Emi**

za to, že neoplýval krásou

C **H7** **Emi**

a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

G **D** **Ami** **G D**

R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,

G **D**

do mejch snů se dívám zdáli

Ami **H7**

a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,

za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,

že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,

že dal přednost jarním loukám,

a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

7.=1.

POVĚZ MI ROBERT KŘESŤAN

Ami F C C Ami
Pověz mi příteli
Ami Dmi Dmi
se srdcem z křemene
Dmi C G G
s pamětí z oceli
Ami F C C
ohněm přečištěné

Nedřímej nečinně
pýchy se oprosti
pověz mi o vině
a spravedlnosti
Koho jsem v oné z chvil
miloval upřímně?
koho jsem nezradila kdo nezradil mě?

POVÍDEJ PETR NOVÁK

```
 D                  A                     D
1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
                            A              D
   jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
            F#mi        G              D    A        D
   tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
   nebos' ho nechala jít, když šel k jiný spát,
   tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
      A    D                    E       G               D
R: Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,
                            E      G              D
   jestli, když v noci se blýská, nepřestala ses bát.
3. Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát,
   tvou lásku ti oplatím, víc nemůžu dát,
   jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
R:
4.=3.
```

POVÍDEJ CHVÍLI HOP TROP

```
        D        Hmi        G           E7
1. Kolik telefonů může ještě tohle město mít,
   G           Gmi       D
   všechny byly neúprosně němý,
                         Hmi        G            E7
   já volal marně ze všech ulic, ale ještě zkusím jít
   G           Gmi          D
   dolů, až do metra, do podzemí.
        H7                      Emi
R: Kolem uspěchaný davy, každej sám a nemá čas,
   A7                     D
   proto odsud volá tolik lidí,
                     Hmi         G           E7
   ozvi se, nevadí mi, že budeš mít uškrcenej hlas,
   G         Gmi            D
   možná ani nevíš, jak mi chybí.
   C              D
*: Povídej chvíli jenom tak po drátě,
   C               D
   povídej chvíli a o čem chceš,
   Cdim          Emi
   povídej dlouho a třeba o sobě,
   Gmi           A7
   když jiný téma nenajdeš.
2. Další spolykaný mince, ale na lince je klid,
   poruchy a zvuk rádia z dálky,
   ze zdi vytažená šňůra a liduprázdnej byt,
   klíče, který ležej' na dně schránky.
R:
*:
        D        Hmi        G           E7
3. Kolik telefonů může ještě tohle město mít,
   G           Gmi       D
   všechny byly neúprosně němý ...
```

POVIJAN JAREK NOHAVICA

G C Ami G
1. Moja najmilejší sa ně rozvíjá,
Emi C D G
z bílého hedvábu šije povijan,
Emi Hmi C D^7 G H^7
šije na něm, šije velká písmenka,
C D^7 G D^7 G
buď to bude Matěj, a nebo Mařenka.
2. Bude-li to Matěj, bude kovářem,
bude podkovávat koně v kočáře,
za čtyři dukáty čtyři podkovy,
páni budú platit Matějíčkovi.
3. Bude-li Mařenka, bude, jak jsi ty,
celá v marcipánu bude si žíti,
jedna sladká třešňa v naší zahrádce,
každý sa ohlídne po Marijánce.
4. A budú-li to oba, bude najmilšé,
díky, panebože, žes' ňa vyslyšel,
před našimi vraty dvě lipky zasadím,
pak ťa, moja milá, celú pohladím.

POVÍM TO TANCEM BOBŘI

G Hmi B^{b}mi Ami
1. Povím to tancem a písní, tak hezky, jak jen já umím,
D^{7} G Emi
ty jistě poznáš hned, co chci tím povědět:
A Ami D
že drahouškem jsi dávno mým,
G G^{7} C
povím to tancem a písní, tak sladce, jak možno jen říct,
Cmi G E^{7}
že celou noc a den na tebe myslím jen,
A^{7} D^{7} G
to vše a ještě mnohem víc.
G C
R: Nech se vésti písní, a všechno poznáš,
G F$^{\#}$ F E
chceš-li chvíli jít s ní, pak lásku mou máš,
C Cmi G E^{7}
o štěstí a lásce se mnou zpívej,
A Ami D^{7}
dej pozor, sem se dívej.
2.=1.

POVSTÁNÍ WATTA TYLERA ASONANCE

A D A D E
1. Watt Tyler byl z Dartfordu pán a svými muži uznáván,
A D E A D E
tu on se vůdcem vojska stal, do boje s ním mašíroval.
2. On proti králi zvedl hlas, že daně z války zvýšil zas
a do války že verboval, chlapce mladé na vojnu bral.
3. Sto tisíc mužů Tyler vzal, z nich armádu vybudoval,
luky i štíty, kopí měl, za zvuku bubnů krajem šel.
4. Pro krále Tyler poslat dal, by podmínky své projednal,
však král ho nechtěl vážně brát a rozkázal mu hned se vzdát.
5. Nato Watt Tyler s vojskem vstal a na Londýn se v pochod dal,
po cestě města vyplenil, z žalářů vězně propustil.
6. Do Templu s vojskem dorazil, zákonné knihy zapálil
a sídla mistrů pobořil, by krále pýchu pokořil.
7. Na Tower pak se obrátil, by skutky krále oplatil,
tam lordy slavných jmen on vzal, na Tower Hill jim hlavy sťal.
8. Toho se zalek' Richard král, vzbouřencům milost sliboval,
že domů můžou klidně jít, však Tyler odmítl ji vzít.
9. Sto tisíc mužů Tyler měl a s nimi proti králi šel,
tu začal Richard bát se víc, on Newtona poslal vojsku vstříc.
10. Uprostřed vojska Tyler stál, když Sir John Newton zavolal:
"Ve jménu krále jsem přišel, abych tvou žádost vyslyšel!"
11. Když tu řeč Tyler zaslechnul, tu rukou svou mu pokynul
a nechal zrádce přijít blíž, by jeho slova zaslech' spíš.
12. Watt Tyler žádný neznal strach, netušil, že jde zrádný vrah,
když Newton rukou zákeřnou do srdce vbod' mu dýku svou.
13. Watt Tyler k zemi mrtev pad' a vojsko začlo utíkat,
prosit, by král jim milost dal, tak opět mír se započal.

POZNÁNÍ NEZMAŘI

```
        C                    G
1. Kolik milionů let ten náš starej dobrej svět
         F         Dmi       C
   kolem vlastní osy otáčí se dál,
                                        G
   za tu dlouhou řádku dní, dřív, než přijde poslední,
          F             Dmi          C
   každej hledá ten svůj pevnej bod a cíl.
        F                        C
R: Kolik nových lásek pozná, neví sám,
        F           Dmi          C
   ještě nezná, co je upřímnost a lest,
         F                        C
   ještě dlouhou dobu bude kráčet k vám,
      F            Dmi(Dmi,Fmi)    C
   nedoví se, kolik mine správnejch cest.
2. Zdálo by se, že se dá tahle cesta klikatá
   pěkně natáhnout a zbavit se malérů,
   jednou na to přijdeš sám, že je život krátkej flám,
   je to jenom půjčka dnů bez úvěrů.
3. Je to přece jenom v nás, aby ten propůjčenej čas
   nebyl prázdnej jako bez myšlenky rým,
   až budou nám to účtovat, na straně dal a má ti dát
   bude sláva jako polní trávy dým.
R: S poslední svou láskou budem o kus dál,
   snad poznáme upřímnost a lest,
   za tu dlouhou dobu došli jsme až k vám,
   [: po tý správný cestě nechali se vést. :]
```

POZVÁNKA KAREL PLÍHAL

Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7

1. Umím hledat v jízdním řádu, ovládám všech sedm pádů

B^{b}maj^7 Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7

a budeš se divit, ale oblékám se sám,

Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7

mám od Párala všechny knížky, umím plivat na zem z výšky,

B^{b}maj^7 Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Hmi$^7{}_{5-}$ E^7

a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.

Ami^7 D^9/F$^\#$ Gmi^6 A^7

R: Znám príma fór: přijde pán jednou k doktorovi,

Dmi G Cmaj^7 Hmi$^7{}_{5-}$ E^7

ten se ho zeptá:"Co je vám?",

Ami^7 D^9/F$^\#$ Gmi^6 A^7

pán smutně řek' ..., jenže dál ti to nedopovím,

Dmi G Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7

počkám, až přijdeš jednou k nám.

2. Sám si koupím mléko v sáčku, hravě zapnu, vypnu pračku,
vím, že vlevo je tady a vpravo zase tam,
konverzuju celkem plynně, najdu svoje místo v kinně,
a to už snad stačí, abys přišla někdy k nám.

R:

PRACOVAL JSEM NA TRATI GREENHORNS

```
 E                              A            E
*: Tam, kam směřuje proud říční, já se jen tak dal,
                                        F#          H7
   trať jsem stavěl železniční, já na dráze pražce rval,
                         E    A              G#
   teď už nemaj' žádnou práci, o kterou bych stál,
    A                E            H7    E
   v dáli koleje se ztrácí, tam se táhnu dál.
                 F#          H7                     E
   Seknu sebou, seknu sebou, lehnu si, kde budu jen já chtít,
                 F#          H7                  E
   seknu sebou, seknu sebou, lehnu si, kde budu chtít.
 E                                     H7
1. Kampak bych se vrátil, jsem jenom hobo,
  E                A      E       H7    E
   proč bych se dál mlátil, mám tu svý banjo.
 E                           H7
R: Pí jó pidlajó, jsem jenom hobo,
 E          A   E        H7    E
   pí jó pidlajó, mám jen svý banjo.
2. Nejsem nikde nutnej, jsem jenom hobo,
   nemám proč bejt smutnej, když mám svý banjo.
R:
```

PRAHA - MONTREAL JAREK NOHAVICA

```
   G              C
1. V letadle Praha - Montreal
    G               C
   padají slova jak slzy do lavoru,
    G                C
   na nebi šustí staniol,
     G                C
   staniol z čokolády za třicet pět korun.
     Ami       D   G       Emi
R: Žluté jsou vlny Atlantiku,
    Ami     D          G
   racek je úředníkem mořské ambasády,
    Ami      D          G       Emi
   cestujem ze šuplíku do šuplíku
   C          Hmi      Ami
   a svět je malý pomeranč,
   C          Hmi      Ami
   a svět je malý pomeranč,
              D            G
   ve kterém tam, to není tady.
2. Ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
   do stejných plínek jsme pouštěli hovínka,
   ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
   ostravské dvory nás pojí jako vzpomínka.
R:
3. Ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
   jsou mezi námi jen pomyslné čáry,
   ať už jsi kdokoli, jsi bratr můj,
   šest světadílů je šest kolíčků od kytary.
R: Žluté jsou vlny Atlantiku,
   racek je úředníkem mořské ambasády,
   cestujem ze šuplíku do šuplíku
   [: a svět je malý pomeranč, :]
   ve kterém tam bude i tady.
```

PRAHA BOLESTIVOSTI DRUHÁ TRÁVA

```
                F                    C
Rád bych si byl jist, zda známe hranici,
               F                   C
kdy jsme čistý list a kdy jsme viníci,
                   Bb              Ami
když tobě chce se řvát a mlčíš docela,
              Bb              Ami
jsi trpělivá snad, anebo zbabělá?
               G              F
Když bozi seshora překračují práh,
              C                    F Ami F C G
kdy končí pokora a kdy začíná strach,
         Dmi           Ami
usmívej se, všímej si hostí,
            Bb                         Ami
jsme za prahem, jsme za Prahou bolestivosti ...
```

PRAMEN LÁSKY NEZMAŘI / DENIS PÉPIN

```
        D
1. Když potkal jsem tě tenkrát zmáčenou
     C                      G
   a ranní tramvaj odzváněla pátou,
                   Emi              Hmi
   nad horkým čajem naslouchal tvým snům,
    G                                 A7
   přál jsem si být ránem všech tvých dnů.
         D(E)        G(A)    D(E)
R: Jako proutku mávnutí sílu mít,
                     G(A)      D(E)
   z dlaní smůlou pálených vodu pít,
                   G(A)
   živou vodu v pohádkách jen dávají,
                     Emi(F#mi) Hmi(C#mi) D7(E7)
   pramen lásky hledám dál potají.
2. Časem splnily se všechny přání tvý:
   velký auto, velkej dům a spousta známých,
   zážitky z míst, který jsem z knížek znal,
   prostě život dával víc a míň si bral.
R:
3. Kolem míhají se stíny všedních dnů
   a místo barevnejch snů prázdný rámy,
   i plány, o který jsem kdysi stál,
   vzal strejda Čas a odnesl je v dál.
R:
R:
```

PRAMÍNEK VLASŮ JIŘÍ SUCHÝ

D Hmi Emi A
1. Až měsíc rozlije světlo své po kraji
D Hmi Emi A
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
D Hmi Emi A
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
D G^7 D A^7(-)
komu - no přece té, kterou mám rád.
2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.
C D
R: O sny mě připraví teprve svítání,
C D
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
G^7 D
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
B^{b7} A^7
nový den nůžkama odstřihne tebe.
4. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
G^7 D G^7 A^7 D
je totiž neděle a mám dost času.

PRAŠTĚNÁ LÁSKA NEZMAŘI / MIKI RYVOLA

F Dmi B^{b}mi C

1. Mám z tebe hlavu jako klícku pro ptáčky

Gmi C F

a věř mi, jsou to muka,

Gmi C F Dmi

a když se na čas ptávám kukačky,

A Adim Gmi C

tak mlčí, nezakuká.

2. Mám z tebe hlavu jako kouli skleněnou,

že unesu jí stěží,

a když se k tobě, lásko, nakloním,

tak mi v tý hlavě smutně a tichounce sněží.

Amaj^7 C$^\#$dim D Dmi^7

R: Má praštěná lásko, půjdeme spát,

Amaj^7 C$^\#$dim D D$^\#$dim

večer už přichází z polí,

Amaj^7 Fmaj^7 Amaj^7 F$^{\#7}$

budeš zas celou noc nádherně lhát,

H Hmi^7 F E^7

potom za svítání hlava mě bolí.

Amaj^7 C$^\#$dim D Dmi^7

Řeči máš krásný a slibů jezero,

Amaj^7 C$^\#$dim D D$^\#$dim

sám věříš vlastnímu lhaní,

C$^\#$mi F$^\#$mi Hmi B^b

stejně tě ráda moc poslouchám, mizero,

Amaj^7 C^7

k ránu, když mluvíš ze spaní.

3. Mám z tebe hlavu jako vázu hliněnou

a s prasklinou jak nitka,

až skončí tvoje věčný toulání,

možná zas ve váze rozkvete barevná kytka.

4.=1.

R:

PRAVDA A LEŽ JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

```
    Ami                                   Dmi
1. Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
    E                                Ami
   pro blahoslavený navlíkla honosný šat,
     A7                                  Dmi
   v zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
   E                                Ami
   ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat,
   G                                  C
   a Pravda znavená usnula, jen co si sedla,
   A7                               Dmi
   ze sna se culila, naivka důvěřivá,
                                         Ami
   jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
     E                                 Ami
   a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.
2. S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
   ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
   kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
   až budou obě dvě donaha vysvlečený,
   na její blůzu si její brož fešácky připla,
   pod paži stříkla si jejím dezodorem,
   peníze, doklady, hodinky, všechno jí štípla,
   odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.
3. K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
   před zrcadlem se pak notně podivila:
   někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
   aby se ta čistá Pravda tak nelišila,
   Pravda se smála, že na ni kameny hází:
   "Vždyť Lež je to všechno a Lež taky mý šaty má,"
   blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
   byla to rozmluva dost málo přívětivá.
4. Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
   ostatně cizí šmouhy přišili jí,
   nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
   a zatím se potlouká nahá a ve škarpě spí,
   Pravda se brání a přiznat se nechce,
   to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
   Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
   a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.
5. Leckterý hlupák se dodneška o Pravdu hádá,
   pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
   jistě, že ve světě nakonec zvítězí Pravda,
   ale až dokáže to, co dokáže Lež,
   často je k mání vodky jen půl litru na tři
   a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
   někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
   a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty,
   a dřív, než se naděješ, nosí tvé hodinky,
   a dřív, než se naděješ, jede na tvém koni Lež.
```

PRAVDA O DUZE BOKOMARA

```
   A           D         E
1. To, že jste zvědaví tak tuze,
     D        A          E
   dnes čistého vám naliji,
    F#mi        Hmi              E
   jak vlastně lidstvo přišlo k duze,
       D          E    A
   no, a já ke své Marii.
    A       G       D           A
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
             G      D  E        A
   díky ti, Marie, díky za ten pohled.
2. Marie vzala si sklenku mléka
   a na tři doušky ho vypila,
   pak na louce se z trička svlékla
   a přivábila motýla.
R:
3. Motýl jí used' na rameno
   a potom slétl ještě níž,
   Bůh, když to viděl, řekl: ženo,
   ty už mě zase pokoušíš.
R:
4. Pak rozplakal se marnou touhou
   a stvořil duhu ze svých slz,
   je barevná jak motýl s loukou
   a oblá jako její prs.
    A       G       D           A
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
             G      D  E
   díky ti, Marie, díky,
    A       G       D           A
   já seděl u okna, ostřil dalekohled,
             G      D  E         A
   díky ti, Marie, díky, za ten pohled.
```

PRÁZDNINOVÉ LÁSKY POUPATA

Emi H Emi Emi/D Emi/C

1. Chodím sám ulicí bez konce, městem šedých dní,

Emi/H Ami D G G/F# Emi

vzpomínkou bloudí mysl lesem krásných chvil,

Ami D

chodím sám, vzpomínám, jak chtěl jsem vědět,

G H7 Emi

o čem právě sníš,

Ami C D Emi

slůvek pár, kvůli kterým rád jsem s tebou byl.

C D G G/F# G

R: Hledíš dál, tam nad obzorem světla dávno spí,

Ami D G H7 Emi

teď jsi sám, v záři hvězd je vidět jen tvůj stín vzdálený,

Ami D Emi

hledíš dál, vzpomínáš, jak dobře bylo s ní,

Ami C D G

letní noc, kdy v polích voněl kmín.

2. Vzpomínám, jak večer na obloze měsíc plál,
píseň svou chtěl jsi na kytaru tiše hrát,
"svět ti dám k nohám tvým," jsi říkal,
když vlahý vítr vál,
touhou mou je teď znovu na tom místě s tebou stát.

R: Chtěl bys dát lásku, kterou ve svém srdci máš,
kolikrát chodil's na ta místa jen tak, sám, vzpomínáš,
chtěl bys dát srdce té, kterou tak dlouho znáš,
chtěl bys říct: já lásku svou ti dám ...

PRAŽCE NEDVĚDI

```
     E                                                A
1. Máš na patách kus dehtu, to od pražců, cos' šlapal tmou,
     F#mi                                                E
   jak vydech' jsi si, když jsi nechal všechno špatný za sebou,
                                        A
   ta špína cesty posvátnou má vlastně tvář,
    F#mi                                                E
   proti všem špínám, cos' tam nechal, svítí nad ní svatozář.
      E
R: Jdou nocí a pražce se houpaj'
   a do kopců stoupaj', maj' měsíce stín,
                           A
   maj' naruby snad život svůj,
             E
   jak děti chtěj' si hrát.
2. Tam smáli se ti všichni, tady si tě každej ctí,
   snad proto, že jsi jeden z nich, jeden z nich, a každej to ví,
   a možná umíš s lasem anebo vařit dobrej čaj,
   ta hra má jméno "člověk", tak ji nezkaž, jdi a hraj.
R:
```

PRAŽCE PAVEL DOBEŠ

A
1. Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,
E7
navštívím dnes kamaráda z železniční průmky.
A
R_1: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,
E7 A
pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.
2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.
R_1:
3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.
R_1:
4. Provedl mě domem - nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.
R_2: To je to jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.
5. Plakáty nás informují:"Přijď pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze."
R_1:
6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.
R_1:
7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.
R_1:
8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.
R_1:
9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.
R_1:
10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.
R_1:
11. Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.
R_3: A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

PRAŽSKÉ CHRÁMY NEDVĚDI

```
   A
1. Do chrámu světlo se dívá
      D9                          A
   a přesvatý obrázky na skle se barví,
   do schránky u vchodu ukládám
     D9                              A
   s cinknutím mincí pár, kdosi mě zdraví.
            D         G      A        D         A
R: V tichu důstojném postávají lidé hledající klid,
         D          G         A            D           A9
   ruce sepnou a s bázní se ptají, kam až bolest může jít.
2. Obrázky na stěnách, sloupy až do mraků,
   maleb, co na světle svítí,
   pak dveře otvíráš, dvacáteé století
   náhle se na tebe řítí.
R:
```

PRED HOSPODÚ JAREK NOHAVICA

```
  G                           D
Spadl jsem na hubu pred hospodú,
G                  D      G
už padat nebudu, piju vodu.
```

PRÍMA DEN PAVEL DOBEŠ

```
        A
1. Když probouzíš se na své posteli
   a den ti připomíná neděli,
        D                                        A
   když slunce zpoza rohu míří na tvou římsu zlatou kuší
     E7                    (D7)                     A
   a vodík barví oblohu do nejmodřejších tónů, co jí sluší.
2. Když kosi začnou snídat hltavě,
   nejvíc ti malí se skořápkou na hlavě,
   pod tvým oknem do náměstí,
   tak to tě čeká príma den - čtyřiadvacet hodin štěstí.
                D  E7          A
R: Probouzí se svět ulic, domů, věží,
                  D   E7              A  H7 E7
   tak seber se a leť tam, kde o něco běží,
            A                   E7                 D7
   protože kdy zas přijde den - čtyřiadvacet hodin štěstí?
3. Když slunce zvolí trasu východ-jih
   a všechny hvězdy v nočních košilích
   zuby si čistí, než jdou spát,
   pro krásu a pro zdraví, probouzí se rozespalý sad.
4. Když potápí se v řece potápka
   a ježek ťapká mrknout na jabka,
   když kukačka si zkouší svoje kuku-kukuruku-kuku,
   tak to nás čeká príma den, tak jako tenkrát, jak za malých kluků.
R:
```

PRO MALOU LENKU JAREK NOHAVICA

Ami D7 G G/F# Emi
1. Jak mi tak docházejí síly, já pod jazykem cítím síru,
Ami D7 G
víru, ztrácím víru, a to mě míchá,
Ami D7 G G/F# Emi
minomety reflektorů střílí, jsem malým terčem na bitevním poli,
Ami D7 G
kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce píchá.
Ami D7
R: Rána jsou smutnější než večer,
G G/F# Emi
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami D7 G
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami D7
rána jsou smutnější než večer,
G G/F# Emi
na hrachu klečet, klečet, klečet,
Ami D7 G
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.
Ami D7 G G/F# Emi
Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
Ami D7 G
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
Ami D7 G Emi Ami D7 G Ami D7 G Emi Ami D7 G
tú tú tú ...
2. Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,
píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.
R:
3. Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žes' nás měla, to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.
R: Rána jsou smutnější než večer,
z rozbitého nosu krev nám teče,
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
rána jsou smutnější než večer,
na hrachu klečet, klečet, klečet,
opustil nás náš děd Vševěd a zas je úterek.
Jak se vám vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny nám hrají:
tú tú tú ...

PRO ZNÁMÝ DEVÍTKA

```
            E
1. V zrcadle kaluží prohlížím svůj svět,
               A7
   déšť nechám stékat tiše po vlasech,
          C            D          E
   za límec podzim mi ukládá svý vyznání
   a jak ty stromy k ránu na duši led
           A7
   v kabátě zvyků a čekání,
               C
   až něčí těžká bota prorazí tu námrazu
          D
   šedivejch uspěchanejch let.
                                E                          G#mi
R: A my budem zas (budem zase) hrát jen tak pro všechny svý známý,
             F#mi                A                   E H7
   zase budem vítat slunce na stráních našich známejch hor,
           E                          G#mi
   ze života dáme šít frak pro ztracený flámy
               F#mi                A
   a bílý místa, co nám rostou na skráních,
           H7
   překryjem kouřem z cigaret.
2. Na cívce osudu se točí film,
   kterej už každej z nás dobře zná,
   defilé vteřin, hodin a dní, co jsou dávno pryč,
   a stejně věřím, že se jedenkrát
   sejdem zas nahoře, zas na pár dní,
   a léta v tváři napsaný nám smaže noc,
   co přejde, až my budem chtít.
R:
                  A      E
R: + a budem zase hrát jen tak ...
```

PROBUZENÍ LADISLAV STRAKA

```
     C
1. Pro slabší nervy nebylo to málo,
    F
   co se mi na dnešek v noci zdálo,
       C             Ami         G7
   a když mi došlo, že to nebyl sen,
    C
   někde jsem asi udělal botu,
    F
   ještě před koupelí ve svém potu,
       C            G7         C
   no žádná pohádka ¸ la Andersen.
        G7
   Po probuzení vidím k svému děsu,
    C
   že jsem nepřišel sám domů z plesu,
   tady už neplatí žádné kdyby,
      F
   v tom snu padaly manželské sliby
      C               G7          C
   a bůhví, co ještě bylo na přetřesu.
2. Co vedle mě leží, nevypadá mladě,
   cvičila už na Strahově v první řadě,
   když se tam ještě slétali Sokoli,
   její hruď má parametry Solné pláně,
   můj výraz králíka po první ráně
   neúspěšně s šokem zápolí.
   Protírám si nevěřícně zraky,
   potom obzor zahalují mraky,
   tohle je předem prohraná sázka,
   z mužatky těžko se dělá kráska,
   jseš, osude, lempl - a já taky.
3. Dnes už ji nazývám svojí milou,
   získala si mě osobnosti silou,
   má jiskru, co oheň zapálí,
   za pomoci otcova pásku
   vyznávám jí ochotně lásku,
   s optimismem hledím do dáli.
   Budoucnost se nejeví tak černá,
   to je pro mě hlavní mince berná:
   trvanlivé jsem koupil zboží,
   žena s tváří zvoníka od Matky Boží
   [: bude aspoň zaručeně věrná. :]
```

PROČ JSEM MRTEV? BOBŘI

D Emi A D

1. Už mne veze můj poslední vlak,

Emi A D D^7

vlakvedoucí - černej funebrák,

G A D Hmi

na peróně čeká na mne sup, ten milý pták,

Emi A Hmi Emi A (-)

krátce jsem žil, teď jsem mrtev.

2. Na oběd jsem do salonu zašel,

krkovičku v jídelníčku našel,

špatně jsem řek' objednávku, alébrž mám kašel,

vrchní se splet', přines' mrkev.

E $F^{\#}mi$ H E

3. Já znechuceně do talíře kouknul,

$F^{\#}mi$ H E E^7

jenom dvě-tři sousta těžce polknul,

A H E $C^{\#}mi$

vrchní zrudnul, do kuchyně houknul, *tju du á,*

$F^{\#}mi$ H $C^{\#}mi$

"zdá se, že ten pán nejí mrkev."

A H E E^7

*: "Naše karotka vám tuším není zdráva,"

A H E

řval hlavní kuchař přes lokál jak kráva,

A H $G^{\#}mi$ $C^{\#}mi$

já bil se jak lev, až vytekla mi krev,

$F^{\#}$ H $F^{\#}mi$ H

pak klesl udolán, kuchtíky ubodán.

4. *Tak už ležím ztuhlý na marách,*

tak už ležím ztuhlý na marách,

hlavní kuchař před šerifem plách',

hlavní kuchař před šerifem plách',

pohřběte mě do prérie pod zem aspoň sáh,

[: krátce jsem žil, teď jsem mrtev. :]

$C^{\#}mi$

*: Je mrtvej, je mrtvej, byl to Shane.

PRODAVAČ FEŠÁCI / L. V. DYKE, B. BLACK

```
      C
Rec: Pojďte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
     my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
     prodáváme, vyděláme, co kdo chcete, tak to máme,
     co nemáme, objednáme, všechno máme, všechno víme,
     poradíme, posloužíme.
         C                        F
1. Stál krámek v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí
     G                      C
   a bonbóny a sýr a sladký mák,
                                F
   tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají,
     G                    C
   a ochutnával od okurek lák
      F                        C
   a pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl hrdinou,
        D7                  G
   když po obědě začal prodávat,
       C                      F
   měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč
     G                         C
   a toužil jsem se prodavačem stát.
    C
R: Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,
    F
   kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,
     G                                                    C
   všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si račte říct,
   čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,
    F
   navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
     G                                      C
   prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc?
2. Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil
   a moh' být ze mě prodavačů král,
   jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas
   a znenadání na jevišti stál,
   i když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků
   a nikdo vlastně neví, co jsem zač,
   mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší,
   že mu vlastně zpívá prodavač.
R:
3. Vím, že se život rozletí, a sním o konci století,
   kdy nikdo neví, co je chvat a shon,
   a dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka
   a co byl vlastně starý gramofon,
   i kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice,
   obchod je věc stále kvetoucí,
   už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
   Michal Tučný, odpovědný vedoucí.
R:
Rec:
```

PRODAVAČ SLONŮ KAREL PLÍHAL / TOM PAXTON

C Dmi G C
1. Všichni básní o chatě, o královský výplatě,
Ami Dmi G C
o Muchovým plakátě, já mám jiné sklony,
Dmi G C
všichni prahnou po sexu a po známých v Tuzexu,
Ami Dmi G C
já bych chtěl ve Zverimexu prodávati slony.
Ami Emi Ami G
Malinký i veliký, z Indie i z Afriky,
Ami Emi D^7 G
pro národní podniky i pro drobné chovatele.
2. Přijímal bych nabídky, pil koňak místo desítky,
v kapsách nosil vizitky "Česká sloní farma",
kdyby si jich adresát nechal poslat padesát,
já bych mu k nim milerád přidal křečka zdarma.
Za hotové i na splátky, slon do každé zahrádky,
pro fajnové zájemce přidám trochu porcelánu.

PROFESOR RANGERS - PLAVCI / CH. G. CHEVALLIER

G A D
1. Soustřeďte se, milí žáci, máme látku obtížnou,
C G D G
dvakrát za rok se vám vrací zkoušky, jež vás neminou.
2. Chápu, že se rozrušením občas zatřese vám hlas,
dopřejte si uklidnění, než nastane zkoušek čas.
C G C G D G
R: Ó, dejte nám svou lekci, jak hrát banjo.
Rec: Zahrajte nám na banjo ...
No dobře, udělám vám radost.
A kdo vlastně banjo vynašel?
Je, prosím, pravda, že banjo přinesl do Evropy asijský kupec Řiho-šek?
To je pravda, ale málo se ví, že u nás vykoval první banjo lidový umělec a podkovář Jiří Hošek.
3. Čtyři struny, pátou kratší, zvládnout musí každý žák,
prsty v divém rytmu stáčí, kdo chce dobře banjo hrát.
4. Znovu sejdem se v lavicích, až nám zkoušky pominou,
spolu oslavme start školní pak banjovou hodinou.
R:

PROKLATEJ VŮZ GREENHORNS

```
   C                        G       Ami  F       Emi      G
1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
       C     F    C        G    C     F    C      G
   tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
          C       G      C F C
   a tak zpívej o Santa Cruz.
    F                C
R: Polykej whisky a zvířenej prach,
    G         C
   nesmí nás porazit strach,
       F                C
   až přejedem támhleten pískovej plát,
       D7        G           C
   pak nemusíš se už rudochů bát.
Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
     "Zalez zpátky do vozu, ženo!"
2.=1.
R:
Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
     "Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"
3.=1.
R:
Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
     "Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"
4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
   tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
   a tak zpívej o Santa Cruz.
R:
Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
     "Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"
5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
   tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
   a tak zpívej o Santa Cruz.
R:
```

PROSBA NEDVĚDI

C F9

1. Na tváři stín a pod trikem chlad,

C F9

z cesty nekonečný večer na zem jsi spad',

C G7

ticho ruší jenom netopýřích křídel šumot a chvat,

C C7

spočítáš hvězdy sluncem pozlacený,

F C

jedna padá, něco můžeš si přát,

D# Gmi

na bolest lásku, pro lásku klid,

F G C

v klidu se lidi můžou na lidi smát.

2. Uzavřít kruh, už pochodeň plá,
stesky do plamenů každej tiše si dá,
oheň k nebi sepne ruce, jako by prosit chtěl
za tebe, za mě a snad za celej svět,
že je hloupý čekat a stát,
na bolest lásku, pro lásku klid,
v klidu se lidi můžou na lidi smát.

3. Na tváři stín a pod trikem chlad,
ranní slunce rozdá teplo a už nemůžeš spát,
ptáci hlásí z korun stromů, že nejlepší je vyrazit hned,
naposled rozhlédneš se po okolí,
než vyjdeš, něco můžeš si přát,
na bolest lásku, pro lásku klid,
v klidu se lidi můžou na lidi smát.

PROSÍM TĚ, HOLKA — KAREL PLÍHAL

```
   G                C7
1. Prosím tě, holka, nemrač se tolik,
   G                E7
   nebuď už se mnou na kordy,
   C          Edim G      E7
   jsem jenom blázen a alkoholik,
   A7          D#   D
   co umí čtyři akordy.
2. Akordy čtyři a písní stovku,
   navíc pár príma historek,
   nalej si vodku, mně becherovku,
   A7                      D#  D G
   půjdem si spolu sednout na dvorek.
   C7
R: Měsíc, ten osamělý cestující časem,
   G
   decentně poodejde s vážnou tváří mima,
   C7
   potom tě rozechvěju neumělým hlasem,
      G             Edim       Ami        D7
   a když ne já, tak určitě tě rozechvěje zima.
3. Z oblohy cosi bílýho padá
   a na tvým nose taje to,
   že já jsem starej a ty jsi mladá -
   - aspoň mám něco najeto.
R:
4. Tak už se nemrač, dívej, čas letí,
   čeká nás príma apartmá,
   umělci všichni prý jsou jako děti,
   a já mám vše, co správný capart má ... mít.
```

PROUTNÍCI KLUCI JAREK NOHAVICA

Gmi **Cmi** **D7** **Gmi Cmi D7**

1. Proutníci kluci jdou na věc úplně jinak,

Gmi **Cmi** **D7** **Gmi Cmi D7**

v hlavě pod kapucí jim tiká časovaná mina,

Gmi **Cmi** **D7**

nejprve řeknou něco ze života,

Gmi **Cmi** **D7**

pak citát z Voltaira či Diderota,

Eb **Bb**

když tohle holce hlavu nezamotá -

Gmi Cmi D7

- její vina.

2. Proutníci kluci zásadně nepijou pivo,
ctí evoluci a vědí, že všechno chce svůj vývoj,
tak žádné hopem-skokem do náruče,
nejdřív si poslechnem, jak srdce tluče,
vám teda tluče, že by člověk skučel,
slečno Ivo.

Gmi **Cmi** **D7** **Gmi Cmi D7**

R: Iva, Iveta, Marie, Alžběta, Dáša,

Gmi **Cmi** **D7** **Gmi Cmi D7**

Ája, Alice, Alena, Blažena, Máša,

Gmi **Cmi** **D7** **Gmi Cmi D7**

Ida, Irena, Lysistrata, Renata.

3. Proutníci kluci vědí, kdy a co se říci má,
trucy-truc-trucy, proč jste ke mně taková zlá,
to by mě teda vážně moc mrzelo,
kdybyste si myslela, že jde mi jen o tělo,
jsem hrozně sám a je mi neveselo,
buďte má.

4. Proutníci kluci mluví hlasem o oktávu níž,
nezlobte se, kruci, ale já si s dovolením sednu blíž,
do mého srdce zabodla se dýka,
co kdybychom si teda začli tykat,
mám doma super desku od Mišíka,
já jsem Jura.

R:

PROUŽEK NEDVĚDI

```
     E         H7         A E
1. Ten mír, když za kopcem svítá,
      A            H7   E
   když vystřídá se s nocí den,
                   H7          A E
   a proužek dýmu z dřeva slunce vítá,
     A          H7     E
   z kytky motýl vylít' ven.
    E                           A E
R: Někdo škrtne sirkou, někdo zpívá,
    A                  E
   někdo ještě zkouší spát,
             H7        A E
   u potoka do vody se dívá
    A           H7     E
   jedna holka, co mám rád.
2. Vlasy sváže do uzlu a kouká,
   pak vodu dlaní rozčeří,
   stud jí sluší, tak jako všem holkám,
   co na svou krásu nevěří.
R: E H7 A E A H7 E H7 A E A H7 E
R:
3. Z odpadlýho kousku starý kůry
   srdce jsem jí udělal
   a večer, když už začly lítat můry,
   tajně jí ho do spacáku dal.
      A            H7     E
R: + [: jedna holka, co mám rád ... :]
```

PROVAZOCHODECKÁ KAREL PLÍHAL

```
     Emi                  E          Ami
1. Jdu po napjatým laně, co mizí kdesi ve tmě,
   H7            C       Ami          H7
   je to se mnou vážný, jsou to děsná muka,
   Emi               E          Ami
   potí se mi dlaně, pane Bože, veď mě,
     H7            C       H7         Emi
   [: kde je anděl strážný, kde je jeho ruka? :]
2. Tisíc lesklých očí kouká na mě z hloubky
   tak, jak se kouká dítě do výkladní skříně,
   hlava se mi točí a strach má ostrý zoubky,
   [: a kdosi sundal sítě kvůli větší psině. :]
3. Srdce sebou háže jako zajíc v pytli,
   kdo si o ně řekne, kdo z vás si je koupí
   za dvě něžné paže, které by mě chytly,
   [: až noha se mi smekne a dav se rozestoupí ... :]
```

PROVIZORNÍ BALADA KAREL KRYL

```
 C F  G              Ami  F   Ami    G    C G
1. Sedí na lavičkách, hrají čáru u zdí činžáků,
   C F  G           Ami  F       Ami   G     Ami
   hrají po uličkách na kytaru, v kapse sáček buráků,
 C F    G           Ami   G      Ami    G   C G
   cestu předurčenou nepochválí, lžím se nediví,
   C F   G        Ami F    Ami   G     Ami
   hlavu přeplněnou ideály, jež bohužel neživí.
 G
R: Zatímco vytrvale hledají podnájem,
 Ami                    F        E
   každý z nich okázale předstírá nezájem,
   Ami                 F       E
   tvrdošíjně uctívají vzory ulice,
        Ami                    Dmi      Ami Dmi      E
   vždyť svatí se dnes dožívají věku jepice, věku jepice.
2. Ještě provonění květy zvonků z toulek nedělních,
   stojí uhonění u svých ponků nebo stavů přádelních,
   práci po okolí jenom tuší, víc se čaruje,
   když se nepodvolí, jak se sluší, ukazovák varuje.
R: Vůbec nic neznamená upřímné jednání,
   pán starší poznamená, že nemá chování,
   jestliže se nepoučí příliš mladý muž,
                                          Dmi   E    Ami
   přelíbezně doporučí: Zařaď se a kuš! Zařaď se a kuš!
```

PRŠÍ KAREL PLÍHAL

```
 C C/H Dmi     G             C     C/H Dmi G
R: Prší a hvězdy na plakátech blednou,
   Dmi       E           Ami Ami/G
  zpívám si spolu s reprobednou,
           F           G
  jak ta láska deštěm voní,
          C        G
  stejně voněla i loni, zkrátka
 C C/H Dmi      G            C    C/H Dmi
1. Prší a soused chodí sadem s konví,
 Dmi       E          Ami Ami/G
  každej se diví, jenom on ví,
       F           E         A          D
  proč místo toho kropení si nezaleze k topení
    G           C             F          E
  a nepřečte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.
R:
2. Prší a soused venku prádlo věší,
  práce ho, jak je vidět, těší,
  ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
  stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.
 C  C/H Dmi G C
  Prší ...
```

PRŮŠVIHOVEJ DEN SAMSON

G Ami7
1. To ráno jsem trochu zaspal a pak v zámku zlomil klíč,
G
mám den, průšvihovej den,
Ami7
takže než jsem z domu vypad', jedenáctá byla pryč,
G
prostě hroznej smolař jsem,
Ami7 D7
a než mi stopnul auťák, to byl dlouhej čas,
G F E7
jel pomalu jak hlemýžď, no že prej nikam nemusí,
Ami7 D7
pak slabý kafe v motorestu, vem to ďas,
C A7 D7
a náklaďák, co, místo aby jel, spíš jenom rámusí.
G Ami7
R: Mám den, průšvihovej den,
C D7
i autobus mi ráno roha vzal, když jsem k tobě jel,
G Ami7
čert vem, jízdní řády vem,
C D7 G
pak na stopu jsem promok' jako pes, průšvihovej den.
2. Ve tři jsem tě doma hledal, no, a tys tam nebyla,
mám den, průšvihovej den,
napsal vzkaz a na dveře ho za kukátko zastrčil,
třeba jsi šla jenom ven,
že čekám do půl šestý, pak mi jede vlak,
na nádraží v restauraci, tam, co nejsou ubrusy,
a když jsi přišla, deset minut zbylo pak,
abysi mi řekla, že už jezdit nemusím.
C D7 G
R: + pak na stopu jsem promok' jako pes, průšvihovej den ...

PRVNÍ STOPA(Ř) VLASTA REDL

1. Jsem noční hlídač a tvůj temný svět
   Bezbarvých stínů už znám nazpaměť
   Když věci jsou úplně jiné než je znáš
   A máš strach že se rána nedočkáš

2. Každá noc skončí
   I když se zpozdí čas
   A den má moc nad stíny
   Venku i v nás
   Ale nehledej dlouho
   Svou hvězdu na kterou dáš
   To slunce tě povede tmou
   fám kam máš

PŘECE TO NEVZDÁM VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
  G                    C          G
1. Znám stejný nebe, vím, kam pod ním jít,
                      C         D
   tam, kde se klikatí cestička k horám,
     C               G       Ami
   [: potvory boty ňák začaly dřít,
     G                        C(D7)   G
      no, když jsem začal, tak přece to nevzdám. :]
2. A kde jsou ti kluci, stejní jak dřív,
   zmizeli mávnutím a zbyl jenom účet,
   [: najednou moudří a všechno znaj líp':
      do stolů třískat a na děti křičet. :]
3. A jestli jsou písně čisté jak tenkrát,
   tak vůbec jim nechybí blýskavý šat,
   [: zamrazí v zádech, až nemůžeš dýchat,
      musíš je bránit, když přijdou je brát. :]
4. A dobře znám pány, jak dovedou koukat,
   když bojí se písní, co pálí jak líh,
   [: ale zkuste jim svou pravdu do tváří foukat,
      shoříte na troud jak slaměnej vích. :]
5. Ale stejný jsou holky, stejný jak dřív,
   krásný jak kytky, ale nekvetou pro vás,
   [: vám zůstali chutě a narostl břich,
      s přehledem profíků bijete pod pás. :]
6.=1.
```

PŘED BOUŘÍ KAREL PLÍHAL

```
 Ami      Emi    Ami     Emi Ami      Emi   D   E
1. Dusné je ticho před bouří    a po dvoře se šinou
   D       H     E    D        H     E
   dva modročerní kocouři nabití elektřinou.
2. Na nebi, co má divný lesk, rokují všichni svatí,
   kdo shůry spustí první blesk a kam se zaklikatí.
3. A pak se země zachvěje a všechno kolem vzplane,
   je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
   D         H     E   D             H        E
   je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
   D         H     E   D             H        E
   je pozdě, marné naděje, co má se stát, se stane,
   D         H     E   D H E
   je pozdě, marné naděje ...
```

PŘED DVEŘMI JAREK NOHAVICA

```
   Ami                        D             Ami
1. Před dveřmi mého bytu noc co noc někdo stává,
                                   D             Ami
   když přimknu ucho k dveřím, slyším, jak pokašlává,
                              D           Ami
   nahlídnu přes kukátko, kdo ruší mi můj pokoj,
                           D        Ami
   a ze špehýrky na mne se dívá cizí oko.
2. Veliké cizí oko, já nevím, komu patří,
   zamrká na mně ze tmy, jako že jsme dva bratři,
   otevřu prudce dveře:"Kdo jste a co mi chcete?"
   a na chodbě je prázdno, jen elektroměr klepe.
3. Noc co noc se to vrací, to popokašlávání
   a velké cizí oko a veliká tma za ním,
   a to se špatně skládá, a to se špatně žije,
   být malou nahou rybkou plovoucí akváriem.
```

PŘED SOCHOU PUŠKINA JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
                C          E            Ami
1. Před sochou Puškina se fotí hlouček lidí,
              Dmi              G           C   Ami
   fotograf zmáčkne spoušť, a teď vyletí ptáček,
              Dmi              G             C  Ami
   fotograf zmáčkne spoušť, a náhle všichni vidí,
                Dmi         G           C Ami
   před sochou Puškina jak vylétává ptáček,
                Dmi         E           Ami G
   před sochou Puškina jak vylétává ptáček.
2. Hádky jsou srovnány a účty dopočteny,
   na Tverském bulváru je těsno, jak je nával,
   z oken se vyklánějí velmi krásné ženy
   [: a na nás mávají a ptáček vylétává. :]
3. Před sochou Puškina se fotí hlouček lidí
   a ten, kdo pochopí, ten rukou nad tím mává,
   vy naše podvůdky a každodenní bídy
   [: před sochou Puškina, kde ptáček vylétává. :]
4. Tak šťastni zůstanem dík snímku do půl pasu,
   život je krátký jak obnošený fráček,
   my však už uvízli v té velké síti času,
   před sochou Puškina, kde, pozor, letí ptáček,
   na fóně Puškina, kde, pozor, letí ptáček.
```

PŘEDPOVĚĎ POČASÍ — MIKI RYVOLA

Dmi C Dmi F Dmi
1. Slyším kapky v listí hrát, teplej vítr začal vát,
F B^b F A^7
je to jako loni v létě, samotnej na celým světě
Dmi C Dmi G B^b
viděl jsem tě na perónu stát.
2. Padaj' saze na vlasy, než nám odjezd ohlásí,
na kafe se budem skládat, z lógru na dně hrnku hádat
naší nový lásky počasí.
F Cmi F Cmi
R: Tvoje oči medový lásky stav nám předpoví,
Dmi G C B^b
moje proměnlivá ženo, nad láskou je zataženo,
A^7 Dmi C Dmi G B^b Dmi G B^b
v očích máš přeháňky dešťový.
3. Do půl roku, do rána láska je už dohraná,
léto teplý dávno není, jen mrznoucí mrholení,
předpověď zas byla vylhaná.
4. Jízdní řád se nemění, lásky mají zpoždění,
jak semafor nad krajinou, jak světýlko nad bažinou
vyhlížím tě, holka, k zbláznění.
R:
R:

PŘEJELI JSME SLEPICI VLASTA REDL

```
   A
1. To nám ten týden pěkně začíná
   Minul jsem trambus hore u kravína
   To jistě as cos dobrého věstí
   Srazil jsem slípku vběhla mi do cesty
   G
   Já za to nemohl a ona taky ne
                              A
   Dotlouklo srdce srdce nevinné

2. Brzdím a kvílí guma o vozovku
   Kráčím k té slepici v ruce pětistovku
   Pantáta přibíhá hrozí mi pěstí
   Jednička dvojka vskutku jsem měl štěstí
   Pro pána Jána jak teď z toho ven
   Pro pána Jána jak teď z toho ven

3. A stodeset
   stodvacet
   stotřicetpětkou jedu po okresce
   Přemýšlím za co mě pán Bůh asi tresce
   Ujíždím v prostoru ujíždím v čase
   Ech tfuj už v tom lítám zase

4. Vyhlížím značky teď už turistické
   Však mládí má zelenou a mýlit se je lidské
   Ale na gesto chlapské ešče v srdci schrastím
   Zadarmo povozím babičku s chrastím

(Šťastnou cestu panáčku)

5. Ale že nám ten týden začíná hezky
   Sluníčko kroupy mlha hromy blesky
   Holky se koupou kluci pasou krávy
   Pošťáci na lyžích vezou dobré zprávy

6. A já jedu silnicí kolem cesty davy
   Zvou mě ať zaskočím na šálek kávy
   A ta slepička kropenatá leží tam bez hlavy
   Co jsem kdy pokazil to už nenapravím
   Co jsem kdy pokazil to už nenapravím
```

PŘEKVÁPKO I. HOP TROP / PEDRO MUCHA

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
1. Zaslech' jsem, že tutově v Praze pět na Smíchově
C Ami Dmi G7 C C7
někdo střelí indiánskou loď,
F C7 F C7
hned napadlo mě bleskově, že po důkladný opravě
F C7 F G
s ní překvapím svou milovanou choť.
2. Já nezaváhal chviličku, co chtěl by za tu věcičku,
hned s majitelem vyjednávám sumu,
říkal, že díky požáru má jen tu loď a kytaru
a k ní mu chybí aspoň doušek rumu.
3. Tak do nejbližší Jednoty já začal nosit hodnoty,
byly toho dvě narvaný tašky,
už mám tě, moje kocábko, pro moji drahou překvápko
mě stálo tankrát čtyřicet dvě flašky.
G D7
R: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
G
přestože vodákům v ČSD nepřejí,
C Cmi G
řeka nám píseň bude hrát,
D7 G
že lodě nechtěj' nikde brát.
4. Den nato jsem pak z moskviče, co půjčujou nám rodiče,
vyndal dva-tři nepotřebný díly,
co neudělat pro lásku, já pro tebe, můj vobrázku,
se nerozmejšlím nikdy ani chvíli.
5. Šoupnul jsem do svý aktovky dvě fungl nový mlhovky,
pár součástek a taky litřík Arvy,
vše vyměnil za lepidlo, pět latí, šrouby, tužidlo
a hlavně pikslu bleděmodrý barvy.
6. Už starodávná tradice říká, že právě Lužnice
vodáků je každoročně Mekkou,
v den D u mostu v Suchdole:"No to je voda, tý vole!",
my zírali nad rozvodněnou řekou.
7. Aby ti, co koukaj' okolo, nám neříkali "prďolo",
my do svý lodi flegmaticky vlezli,
že přišlo velký koupání a vo šutráky drncání,
to nevadí, aspoň jsme se svezli!
R: Koukáme spolu tam dolů tou peřejí
na trosku lodě, co volně proud nese ji,
řeka nám píseň bude hrát,
zbyla nám žížeň akorát.

PŘEKVÁPKO II. HOP TROP

C Ami Dmi G^7 C Ami Dmi G^7

1. Když došlo k tomu koupání, kytaru kraulem dohání,

C Ami Dmi G^7 C C^7

já sebou pleskám jako ryba v parku,

F C^7 F C^7

to kdybych byla věděla, vyměnila bych manžela

F C^7 F G

spíš, nežli pevnou zem za tuhle bárku.

2. Ani pochod Praha-Prčice mě neděsí jak Lužnice,
i když mi říkáš:"Oporu máš ve mně!"
Jak rejduješ to do roští, já chtěla bych bejt na poušti,
a ty mě nutíš nedržet se země.

3. Prej následovat manžela by žena váhat neměla,
co dělat, když mám vodychtivou půlku,
tak za to milý překvápko ti budu říkat "potápko",
zděšením mi lezou oči z důlků.

4. Vám, děti, Jano, Robíku, přivezou mámu v truhlíku,
pro tátu začnou lepší časy rázem,
leč zázrakem jsme dojeli a všichni byli veselí
a ze všeho nejvíc ten můj starej blázen.

5. Jestli chce, tak po roce prubnem si keňu v potoce,
podmínku mám, záchrannou chci vestu,
jinak ať hledá v rubrice pod značkou "háček - vodnice"
společnici pro vražednou cestu.

PŘELEZL JSEM PLOT JAREK NOHAVICA

```
                 Ami       G        C
1. Přelezl jsem plot, zul šněrovací boty,
           G     Ami     G      E   Ami
   vojáčku, co ti je, máš ruce z železa,
                         G          C
   na smrt a na život nás rozdělily ploty,
             G   Ami    G      E   Ami
   tomu, kdo přežije, těžko se přelézá.
                                     G
   Na smrt a na život, a není střední cesty,
                                      Ami
   a není mělký brod, buď smůla, nebo štěstí,
                        F
   na smrt a na život mi rozpůlili lásku,
                         C           E
   jsem jako loutka na provázku, jako loutka na provázku.
2. V první putyce, u rozžhavených kamen,
   dám si horký grog, holky si přisednou,
   já sáhnu po klice, a nebe sundám z ramen,
   udělal jsem krok přes propast bezednou.
   Na poště od slečny dostal jsem telefonní seznam,
   je mi tak zbytečný, já nikoho tu neznám,
   Jsem jako cizí host venku, za touhletou branou,
   ahoj a nashledanou, ahoj a nashledanou.
3. Jsem jako cizí host v tomhletom divném světě,
   bojuju o život a sedím v tramvaji,
   prosil jsem o milost, oni mi řekli:"Dobrá, jděte",
   přelezl jsem plot, další mě čekají.
   Je postní neděle a majestátné ticho,
   v hradištském kostele si pánbůh nacpal břicho
   a v dobrém rozmaru nazval mě vlastním synem,
   pak jsme se opili erárním mešním vínem.
     Ami
*: Přelezl jsem plot ...
```

PŘES DRÁTY — COP / S. BRINES, J. SMOAK

```
     C                Ami        Emi
1. To ráno bylo kalný, vody plný břehy,
   F          C              Dmi          G
   vodsouzenej nevinnej chtěl dělat, co se má,
     C                        Ami          Emi
   tak poved' se ten fígl, když polda neměl štěstí,
   F          C            G            C
   on uháněl jak o život ke drátům, co to dá.
     Ami                     G
R: Ten útěk nebyl slavnej, to každej dneska říká,
      F             D7             G
   když našli ho v tý řece, z dálky řvala zubatá,
   C                       Ami            Emi
   a vo tý svojí pravdě může se teď v pekle hádat,
     F           C          G           C
   že nevina prej dokázat se jenom venku dá.
2. Ten chlap, co vyšel s ránem a podlez' všechny dráty,
   v rozervanejch botách pádil zemí, jak se má,
   ten uměl se i porvat s tím nejrychlejším větrem,
   že nevinnej je, dokázat se jenom venku dá.
R:
   F           C          G           C
R: + nevina prej dokázat se jenom venku dá ...
```

PŘES PLÁNĚ GREENHORNS

C G7 C
1. Teď všichni Kaliforňané se za nás pomodlí,
F C F
kdo táhneš s mulou přes pláně, rozluč se s pohodlím,
C F C F
musíš si taky nakoupit solený vepřový,
C G7 C
a kdo má štěstí, po cestě i něco uloví.
2. Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláně,
koukej, ať vždycky z čeho máš vařit svý snídaně,
protože k čertu dojedeš při bídným vaření,
i tvoje mula musí žrát, jináč ti zcepení.
3. Břitvu nech doma, do tváře se radši nedívej,
až přijdeš, budeš zarostlej a taky šedivej,
až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč,
svý mámě řekneš:"Podívej, to je tvůj zelenáč!"
4. A taky proti rudochům drž stráže za noci,
po dlouhejch denních pochodech propuknou nemoci,
horečka, to je špatná věc, ta lidi poráží,
a kdo je marod, nemůže stát v noci na stráži.
5. U Plat je nouze vo dřevo, když tě to nezdolá,
omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola,
u Plat je nouze vo klacek, zem je tam jalová,
i já bych teď už radši byl u mysu Hornova.

PŘÍBĚH HOP TROP

A E Emi F#

1. Řeka měla barvu hlíny, kterou přinášela z hor,

Hmi E7

a jen podvečerním tichem vlak si houknul u závor.

2. V zubech suchý stýblo trávy, který podzim pozlatil,

já si válel kosti líný a o jedný holce snil.

A7 D H7 E7

R: Která pomůže mi najít pod mý nohy pevnou zem,

A7 D H7 E7

ale brát mě musí jenom takovýho, jakej jsem,

A7 D H7 E7

vím, že tenkrát se mi zdálo, jak bych ji už léta znal,

A7 D H7 E7

najednou tam byla se mnou a já písničky svý hrál.

3. V každý příběh obyčejnej, byl jsem někdy v něm i já,

kterej všechno, co jí dluží, ani zlatem nesrovná.

R:

4. V každý smůla byla se mnou, i když přišel tvrdej pád,

možná stokrát já se zvedal, stokrát pomohla mi vstát.

5.=1.

PŘÍBUZNÁ HOP TROP

Hmi **E7**
1. Bylo jich víc, já kouřil snad už sedmou,
G **A7** **D**
písničku psát je někdy těžší, než se zdá,
F# **Hmi** **E7**
tak dal jsem do ní, co vyprávěl mi jednou
(F#) **G(Hmi) A7(F#)** **D(Hmi)**
[: kluk, co měl roků stejně jako já. :]
2. Z papíru potom večer v obejváku
konečně celou znovu jsem ji čet'
a pak ze spousty nečitelnejch klikyháků
[: pečlivě přepsal do souvislejch vět. :]
Hmi **D** **C** **Hmi**
R: Byly v ní lásky, přátelství i vády,
D **C** **F#**
kopance mládí a internátní svět,
Emi **F#** **G**
vojenský léta, a vůbec různý chvíle,
D **F#** **Hmi**
co je k nim lepší se víc už nevracet.
3. Když jsem ji hrál, já viděl v konci sálu
kluka, co o něm písničku jsem psal,
rozeplej kabát a pruhovanou šálu,
[: že neměl čas, si v šatně nenechal. :]
R:
4. Když biletářka, že nemá vychování,
baterkou blikla a na něj začla zlou,
on řek' jí klidně: já hned zas půjdu, paní,
[: já tu byl na skok jen za svou příbuznou, :]
F# **Hmi** **F#** **Hmi**
já tu byl na skok jen za svou příbuznou ...

PŘICHÁZÍŠ NEZMAŘI / PETER, PAUL & MARY

```
   C        B^b                          Ami
1. Přicházíš cestou dobře známou po špičkách
     B^b    F       Gmi        F
   a dobře víš, že čekám jako tolikrát,
            G#            F  G (F G)
   ve snech svých s věčnou touhou.
2. Stále víc já musela sama sobě lhát
   a věřila jsem, že se jednou vrátíš rád,
   přijdeš sám zpátky k nám.
   C                   Emi
R: Sen je pryč, dlouhý čekání
       Ami                 F       G
   na jedinej den, co mi přinese klid
     F            Dmi           G4sus G
   a do mých očí zpátky světlo vrátí,
   C                      Emi
   ptát se "proč?" je teď zbytečný,
         Ami            F       G
   stejně odpověď nikdo nebude znát,
   F                Dmi      G4sus G
   proč si tedy se slovíčky hrát,
          C Emi       F G
   to už znám, to už znám,
          F Dmi          G4sus G
   to už znám, to dobře znám.
3. Lásko má, stokrát díky za to, že tě mám,
   ty plníš duši mou, jak plní víno džbán,
   slyším zas známý tón.
R:
```

PŘIJDU HNED VLASTA REDL

```
            D              A/C#      G   Emi
1. Tady je kruh, tady je dvůr, tady bydlí
        Hmi      G         (Emi) A
   moje pýcha a štěstí naposled,
            G            Hmi
   tady jsou knížky, tady svíce,
        Emi          G
   tady hrnky, tady lžíce,
     A        D             A            D
   kdybys šel pryč, tady je klíč, přijdu hned.
2. To vpravo je les, tohle je vřes a tudy sever,
   téhle cesty už je konec na dohled,
   tohle je Zlín a támhle blízko,
   to už je Melbourne, San Francisco,
   sedni si sem, někde tu jsem, přijdu hned.
3. Támhleto je pták, to velké je mrak, tím se prší,
   a tímhle přivoláš si slunce zase zpět,
   tohle je výhled na Kokořín
   a tahle okna vedou k moři,
                                      Emi7
   tady je gin, tady led, já přijdu hned ...
```

PŘIJDU HNED II. VLASTA REDL

```
            D          A/C#       G   Emi
1. Tohle je stůl, tohle čaj a tady papír,
        Hmi            G        A
   mávni tužkou a tvoji mrtví ožijí,
            G            Hmi
   je to tak snadné, až to mrzí,
            Emi         G
   že nejde chtít být tak drzí
      A         D           A          D
   a stvořit si svět jenom z vět a melodií.
2. Hm ...,
   a tam právě jsem a snad se vrátím,
   kdyby ne včas, nech jí tu vzkaz, že jsi tu byl.
```

PŘIJELA JSEM V CADILLACU ŽALMAN

```
            G            Ami D
1. Přijela jsem v cadillacu
             Emi   C         Hmi
   s mlhou v očích probdělých rán
             Ami          G
   a s povzdechem ranních vlaků,
             Hmi         C G
   řekla: můj cit je vyprodán.
2. Já z vesnice stál jsem jak sloup,
   já z vesnice a od koní,
   a toužil moc ji obejmout,
   než desátá nám zazvoní.
            G               Ami D
R: Nad krajinou čertovskej smích,
            Emi C           Hmi
   nad krajinou se spoustou rýh,
          Ami         G
   vychází den pokojem mým,
        Ami C        G
   ujíždíte  na plný plyn.
3. Ten den byl náš nedělní čas,
   voňavej vzduch trav na mezích,
   seno v lukách a drobnej špás
   jistě by stál i za ten hřích.
4. S vámi, slečno z cadillacu
   s mlhou v očích probdělých dní,
   však s povzdechem ranních vlaků,
   odjedete, až zevšedním.
R:
5.=1.
```

PŘÍSLIB PŘÍBUZNÍ

G G/F#

1. Na tvář jsem ti pusu dal a naposled se podíval,

G/F C G

jestli v očích nemáš něco, cos' mi zapomněla říct,

G/F#

třeba že za týden zavoláš nebo na památku něco dáš,

G/F C G

no to je jedno, prostě cokoliv, jen ať můžu s tebou být.

Ami

R: Bude se stýskat, nejde zapomenout

C/H

na všechny místa, co se připomenou,

C Cmi G

když půjdu kolem, kde jsem hledal, jak ti říct,

Ami

že jsi mou touhou vyvolenou,

C/H

na příslib lásky políbenou

C Cmi G

a na každý ráno tě vedle sebe mít.

2. Než víčka očí zaklopíš a pomalu se otočíš,

ten dnešní den si, lásko, pamatuj, že jsem chtěl a měl tě rád,

na tvář jsem ti pusu dal a naposled se podíval,

jestli byla to všechno pravda nebo přenádhernej sen.

R:

PŘIŠEL JSI Z DÁLKY DEVÍTKA

```
  G              Hmi
1. Přišel jsi z dálky,
            Ami                    G
   písničku v očích, jak ses na mě smál,
                     Hmi
   naše každodenní hádky
       Ami            D
   ten úsměv jako vítr vzal,
                  G Hmi
   noc plížila se k ránu
         Ami        D
   a já ti tála v náručí,
          G                 Hmi
   tak jako písek, co se přesýpá
             Ami  D   G
   tam, kam mu vítr poručí.
  G            Hmi         Ami         G
R1: Někdy se mi zdá, že tvý dlaně svítí tmou,
         Hmi            Ami           D
    opuštěná s půlnočním větrem nad hlavou.
2. Sedím tu a prohlížím si bílej prach,
   stopy tvých kroků v našem souznění,
   přinesl's ho na botách,
   tuláci po hvězdách se nemění,
   jsem pro tebe jen přístav,
   ale jsem šťastná, že smím být,
   jsem klidná zátoka i chladný stín,
   jsem prostě všechno, co chlap musí mít.
R2: Snad někdy se ti zdá, že jako maják svítím tmou,
    to když jsi sám na prašný cestě za dálkou.
R2:
     G Emi              Ami  D   G  Emi(-)
3.=1. + [: tam, kam mu vítr poručí ... :]
```

PŘÍŠTĚ BEZE SLOV NEZMAŘI

Ami^7 **D** **Cmaj^7**

1. Od jisté chvíle jsem nejistotou v chůzi víc než těžká,

Ami^7 **C** **D**

dva hebké tóny už neslyší láska v nás,

Ami^7 **D** **Cmaj^7**

neznělé tóny bloudí nocí po stěnách, kdo by je hrál,

Ami^7 **C** **D**

není to jisté, že koncert se dává jen ve dvou flétnách,

Cmaj^7 **H^7** **Cmaj^7**

a je to stejné - zase říkáš: nech mě spát.

2. Představy spřádají dny, které bývají neskutečné,
a mně se zdává, že jeden sen splnit se má,
stačí se dotknout jak pavučinou, je to vyjímečné
a mám tu žízeň, co je plná vláhy, když nechci se vzdát,
a je to stejné, zas mě spánkem probouzíš.

3. Chci se ti líbit, chci spolykat lítost, je na mých víčkách,
kolik je lásky a naděje v pláči, už víš,
a chci mít trému, chci vrátit se zpátky, chci teď jedenkrát,
pak zmizí trýzeň, rty zbavené žízně snad budou chtít spát,
a je to stejné, zase vstávám s bolestí,

D **H^7** **Cmaj^7 E**

a je to stejné, zase snídám s bolestí ...

PŘÍTEL JAREK NOHAVICA

```
                A                        E
1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
              D                          E
   táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
     Hmi                      D
   vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
   A                  E/G#
   ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
   zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
   a všechna tajná přání plnila se na počkání
   anebo rovnou hned.
    Hmi                  D
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
     A        E          F#mi
   kde je ti konec, můj jediný příteli,
     Hmi               E
   zmizels' mi, nevím kam,
    F#mi7     D              A  E/G# D/F# A E
   sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
   jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
   jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
   nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli přiběh' by jsi zas,
   jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
   a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
   no a co, vem to ďas.
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
   kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
   zmizels' mi, nevím kam,
   sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
   každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
   a my dva jako jeden ze starých reprobeden
   přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
   měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
   a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
   a tobě i to poslední.
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
   kde je ti konec, můj bývalý příteli,
   zmizels' mi, nevím kam,
   sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
   jenom mi netvrď, že tě život naučil,
   člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
   to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
   jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
   a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
   společný slunko nesvítí.
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
   kde je ti konec, můj jediný příteli,
   zmizels' mi, nevím kam,
   sám, sám, sám, jsem tady sám.
```

PŘÍTELI VLASTA REDL

```
     C        G       C      G        C  G  G
1. Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
    C         G         C     G        C  G C G
   jak jsem před lety slíbil na trnkobraní,
          Dmi   G      C
   stále mířím na jihozápad,
            Dmi        G         D#       F
   jsem už za horama, za vodou, což rač chápat,
        C      G           C      G       C   G C G
   můj rytíři bez lázně a vany z hotelu Blaník.
2. Tady je zima už za námi a ledy tají,
   kdo zasil v prosinci banány, tomu už zrají
   a ze všech koutů život zas vstává,
   všude pupeny, lupeny, květiny, tráva,
   na nebi kometa s vlečkou a Hanka se vdává.
3. Válka skončila, zdá se, a vojsko se vrací,
   i tažní ptáci a nástroje do restaurací,
   a všem to pípá v Motorolách,
   hlavně Jarmilám a Hynkům jaro volá,
   a je tu veselo, jak dřív jen o demostracích.
*: Můj milý příteli kdesi tam, do časů pravých
   posílám kousek tvé písně a všichni tě zdraví.
    C      G        C         G
R: Mrkací panenku, kuličku skleněnku,
    C       G        C           G
   papuče, čelenku, neplatnou vstupenku,
    C       G       C       G
   raketu, míček a kačenku na klíček,
   Ami      F         G      Ami
   a možná ještě víc dáme tomu,
                 F         G       C
   kdo si nás, kdo si nás vezme domů.
    C     G       C         G          C   G C G
*: Milý příteli kdesi tam, pěkně tě zdravím,
   C          G           C        G             Ami
   a ať jsi třeba trochu nemocný, jen když jsi pravý.
     C        G       C      G        C  G C G
*: Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
    C         G         C     G          Ami
  jak jsem před léty slíbil na trnkobraní ...
```

PSÍ ZÁVODY HOP TROP

D **Emi** **A7**

1. To jednou, je to dávno, a já měl suchej pysk

D **Emi** **A7**

a jenom ňaký drobný jsem ještě v dlani tisk',

Emi **F#mi** **G** **D** **Emi** **A7**

jó, v kapse nic, to tíží víc než napráskнutej měch,

D **Emi** **A7** **D**

já vsadil všechno na dogu na psích závodech.

D **Emi** **A7** **D**

R: Léta už se blíží můj vytouženej den,

Emi **A7** **D**

den, kdy z těchhle mříží zas vytáhnou mě ven.

2. Móc nóbl kšeft, jen samej lesk a glanc je závod psí,
z něj lepším kouká zábava, mně šance poslední,
tak dřív, než pásku cílovou přervat moh' první pes,
už byl pokladník bez kačky a ve tvářích měl děs.

R:

3. Pak jsem se skrejval ňákej čas, psal vo mně místní tisk
a někam jít a zmizet chtít byl hrozně velkej risk,
já spal ve starý cihelně, a byl to krutej vtip,
že vyčmuchal mě blecháč, co měl jsem na něj tip.

R:

R:

R:

PSOHLAVCI JAREK NOHAVICA

```
   C                D
1. Ve světnici u Kozinů
     G                    Emi      C  D
   stará vdova Kozinová smaží vaječinu,
         C                  D          G
   čeká na syna, co se má vrátit za hodinu,
          Emi            C         D
   neví, že tělo synovo je na polovinu.
        G   C   D       G   C   D
R: Ono je, je, je, ono je, je, je.
2. Zaplakali Psohlavci a Psohlavkyně,
   my jsme na tom byli povinně ze školy v kině,
   ale já jsem musel jít na záchod zrovna v polovině,
   takže nevím nic o Kozinově vině či nevině.
R: Nevím nic, nic, nic, vůbec nic, nic, nic.
3. Učitelky dějepravy,
   ty vám měly prsa, že až oči lezli z hlavy,
   jedna, ta mi přála dlouhá léta, pevné zdraví,
   a abych neskončil jak Kozina a nešel do šatlavy.
R: Ne,ne, ne, já, já, já.
4. Nejsem Psohlavec a nestojím o marnou slávu,
   ale člověk nikdy neví, kdo mu nasadí psí hlavu,
   a proto, mámo, nechystej mi večer stravu,
   jsem připraven, připraven na popravu.
R: -vu, -vu, -vu, -vu, -vu, -vu.
5. Kdo nemá v občance, ten musí mít pod čepicí
   a kdo nemá pod čepicí, ten ať pije slivovici,
   dáš si jednu velkou a máš opici,
   a to je chvíle pro písničky Jaromíra Nohavici.
R: Je, je, je, ano, yes, yes, yes, da, da, da, ano.
```

PTÁCI NEDVĚDI

```
          D
1. Měsíc z potoka se dívá, na obrázku byl by to asi kýč,
           G
   stínům stromů voda zpívá, mraky ve tmě mizí pryč,
     D
   a bílej oheň sepne ruce k nebi, a s ním dým,
   C                      G          D
   plameny kreslí na skály mihotavej stín.
          G         A           D
R: Hejna ptáků, co krouží a nic víc,
           G              A         D
   jen tak jít, něco si s kamarádem říct.
2. A do písniček zahoukal v dálce noční vlak,
   to tuláci se sešli zpívat, hrát si jenom tak,
   oddechnout a odpočinout, v trávě slyšet dech,
   obyčejný dny vyměnit za chvíle jak mech.
R:
3. A starý prázdný lomy s vodou průzračnou jak sklo,
   a bunkry plný slámy, kudy válka šla a zlo,
   a horský boudy na hřebenech, chajdy v údolí,
   a večery, kdy vypráví se smutek, pláč a smích.
R:
R:
R:
```

PTÁCI A RYBY MASKARA

Ami **Ami/G#** **Ami/G** **Ami/F#**
1. Kdybych tak měl křídla, k slunci bych odletěl,
Ami/F **G** **E** **Ami**
kdybych tak měl ploutve, do moře bych odplaval,
Ami/G# **Ami/G** **Ami/F#**
kdybych tak měl rozum, k ránu bych odešel
Ami/F **G** **E** **Ami**
od tebe někam pryč, od tebe někam dál.
2. Kdyby jsi měl křídla, slunce bych spálila,
kdyby jsi měl ploutve, moře bych vylila,
kdyby jsi měl rozum, tiše bych plakala,
však by jsi ho ztratil, kdybych tě prosila.
Ami **C** **Ami** **C**
R: Kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby,
Emi **Ami** **G** **E** **Ami**
uletět můžou ptáci, odplavat ryby.
R:
3. Kdybych měla křídla, k hvězdám bych letěla,
kdybych měla ploutve, řekou bych utekla,
kdybych měla rozum, šla bych pryč zvečera,
daleko od tebe jako tma od světla.
4. Kdybys měla křídla, hvězdy bych shazoval,
kdybys měla ploutve, řeky bych vysušil,
kdybys měla rozum, chvíli bych trucoval,
však bys ho ztratila, kdybych tě odprosil.
R:
R:
R:

PTÁČATA NEDVĚDI

G
1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,
C G
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
D7 G
hezký oči uplakaný.
2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.
C G
R: Víš, holky těžší to maj',
Ami C G
víš, holky těžší to maj'.
3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.
R:
4.=1.

PTÁK NOH KAREL KRYL

Dmi Gmi A Dmi Gmi A

Dmi Gmi A Dmi

1. Pták Noh na sponě do vlasů

Gmi A Dmi C A

rval poloshnilou slámu ze stohů,

Dmi Gmi A Dmi

pár soch a střelky kompasů,

Gmi A Dmi C A

jež ukazují k chrámu bez bohů,

Gmi Dmi Gmi Dmi

barevné uniformy mužů a na chodníku dav

Gmi A Dmi Gmi A Dmi Gmi A

a stejné tváře stejných sériových hlav.

2. Ten sen měl pachuť hororů
a šíleného chóru zbabělých
a den byl plný praporů
a šedivého flóru zemřelých,
tři stovky šupinatých schodů a nebe z provazů,
setnuté hlavy v galerii obrazů.

Dmi Gmi Dmi

R: Namísto býčích zápasů jen zabíjení volů,

Gmi Dmi

sto pikadorů bez pasů a matadoři z dolů,

F Dmi

když dáma růži odhodí, tak promění se v můru,

Gmi Dmi A

je černé moře bez lodí a vlci vyjí vzhůru

Dmi

na čtyři měsíce.

3. Pár hnízd pod sítí z pavučin
a utopení ptáci na řece
a hvizd, jenž zdusí v kovu čin,
než lev se dopotácí do klece,
sad keřů se zlatými pruty, hra rtuti v potocích,
železné ryby s prašivinou na bocích.

4. Pět bran ze slupek ořechů
a pod branami kvádry ukryté,
zvuk hran už vsákl do mechu
a všude stopy sádry rozlité,
krkavci nad věžemi hradů a šelmy v podhradí
řvou "mene tekel" na krvavém pozadí.

R: Ta země ve snu spatřená se podobala ghettu,
to hrůza s Ďáblem sbratřená bubnuje na roletu
v tom snu, v němž mlčky křičíme, že nula pojde z nuly,

Dmi Gmi Dmi

je nejhorší, že nevíme, je nejhorší, že nevíme,

A Dmi

je nejhorší, že nevíme, že jsme již procitnuli ...

PTÁKŮM KŘÍDLA NEVEZMOU ASONANCE

D G D A^7
1. Tam pod vězeňskou zdí jsem zaslech' dívčí nářek:
D G A^7
"Milý, ty mě necháš samotnou,
D G D A^7
že jsi z panské sýpky krad', když tvé děti měly hlad,
D
v dálce vězeňskou loď vidím zakotvenou."
D G D Hmi
R: Ptákům, těm křídla nevezmou,
D Hmi A^7
dál vznášejí se volní oblohou,
D G D A^7
kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
D
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou.
2. Hlas za vězeňskou zdí jí tiše odpovídá:
"Je pozdě, lásko, nesmíš litovat,
vždyť proti pánům jsem se zved', chtěl jsem změnit tenhle svět,
teď musíš naše děti vychovat."
R:
3. Za hrází přístavní noc bledne do svítaní,
temný obrys lodi splývá s pozadím,
těžko se slova nachází, ať tě, lásko, Bůh provází
na cestě k dalekým břehům australským.
D G D A^7
R: + kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
G D
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou ...

PUERTO MONTT PAVEL DOBEŠ

G D7
1. Tenhleten příběh se nestal na pevnině,
G D7
jeho dějištěm je třístěžňová loď,
G C
já chytal služebně cvrčky v Argentině,
D7 G
přešli jsme Kordillery až do Puerta Montt.
2. V přístavu čekal nás, šavadapdůva,
se svojí družinou ňákej Žlůva,
naprosto úplně neschopný lodivod,
aby nás převez' domů od Puerta Montt.
3. Jednapadesát stupňů jižně od rovníku,
zrovna když jsem se chystal preparovat hmyz,
brnkli jsme trupem o Ameriku,
zavadili jsme o Hornův mys.
4. Dneska je zvykem, nevím, jak kdysi,
předejít panice, dodržet řád,
na každé palubní nástěnce visí,
tak jsem šel k čerpadlům a začal pumpovat.
5. Pumpuji, pumpuji, šavadapdůva,
po očku sleduji, kdepak je Žlůva,
a jeho družstvo co má asi na práci
a jakou pro nás chystá další legraci.
6. Všichni už ve člunech, no hotoví blázni,
nechtěli čekat, až siréna zazní,
a na mě zbylo záchranné kolo,
dělal jsem na hladině vodní pólo.
7. Vlny jdou do moře, a z moře žádné schody,
a není nikdo, kdo by podal sklenku vody,
[: do pěti minut jsou tady žraloci,
poslední rychlá služba první pomoci. :]
8. Šavadapdůva, ten už je v suchu,
ten už má hubu od ucha k uchu,
ten už má starosti o nový fond
na příští plavbu k Puertu Montt.
9. Šavadapdůva, ten už je v suchu, ten už má hubu od ucha k uchu,
ten už má starosti o nový fond,
tak šťastnou plavbu k Puertu Montt!

PURPURA JIŘÍ ŠLITR

C F C
Tiše a ochotně purpura na plotně voní, stále voní,
G
nikdo si nevšímá, jak život mění se v dým,
C F C
snad jenom v podkroví básníci bláhoví pro ni slzy roní,
G C
hrany jí odzvoní rampouchem křišťálovým,
F C
slunce se vynoří, hned však se k pohoří skloní, rychle skloní,
D^7 G
a pak se dostaví dlouhá a pokojná noc,
C F C
tiše a ochotně purpura na plotně voní, stále voní,
G C
po ní k nám vklouzlo to tajemné kouzlo vánoc.

PUŠKIN NEDVĚDI

Emi Ami Emi
1. Pro kus pohlazení přišel jsem si, lásko má,
Ami H^7
já vím: host a ryba a třetí den,
Emi Ami Emi
jen si zapálím než kabát zchladne, lásko má,
Ami H^7
zavřu dveře z druhý strany ven.
Emi Ami
R: Víš, třetí jaro přichází a já ňák ztrácím chuť,
D^7 G
známých mám, až hanba, ale přítel chybí, buď tak hodná,
C Emi
zhasni a pojď ke mně nejblíž, jak jenom to jde,
H^7 Emi Ami H^7 Emi
tvýmu chlapovi je zase jednou zle.
2. Mně ten handl se vším, holka, nějak uniká,
ten měl pro radost být, navíc, a tak,
nikdo nevidí, jak život, jak nám utíká,
peníze a peníze jak v hnízdech divejch strak.
R: **Emi Ami H^7 Emi Ami H^7 C,** R:

PUŠKY A DĚLA KAREL KRYL

```
 Ami     E           Ami     E
1. Pušky a děla, vždyť to je docela
   Ami        E       Ami
   a výhradně chlapská příležitost,
 C                        Dmi
   ženský maj' strachy, že prochlastám prachy,
        E
   vždyť děcka jsou babská záležitost.
 Dmi                Ami
R: Feldflašku vodky a vlněný spodky
   G                Ami
   a zelený mundúry s frčkama k tomu,
  Dmi               Ami
   v ešusu žrádlo, a kdyby se padlo,
     E                          Ami
   tak napište starý, že nepřijdu domů.
2. Koukat se svrchu na zubatou mrchu,
   co hnátama šahá po vojákách,
   vylejzá z kvérů a děsně to žeru,
   když pálí ji žáha po bodákách.
R:
3. Možná, že v lednu už konečně zhebnu
   a zhebnou i kluci, co dneska tu jsou,
   se suchým žvancem a na hřbetě s rancem
   já nadávám "krucifix himllaudón!"
        E           Ami
R: + [: že nepřijdu domů ... :]
```

PYŠNÝ JANEK JAREK NOHAVICA / PETR BEZRUČ

A

1. [: Pyšný Janku na okénku,

D **A**

pyšný v poli, pyšný v šenku. :]

E (**F#mi**) (**D**)(**A**)

[: [: Kajže ty si najdeš ženku. :] :], jé.

2. [: Děvuchy do kola chodí,

ani jedna neuškodí. :]

[: [: Za ruky se spolu vodí. :] :], jé.

3. [: Bo ty, švarný, pyšný Janku,

nechceš žádnů za galánku. :]
[: [: Inum koňa, inum šklanku. :] :], jé.

QUADALCANAL JIŘÍ VOLDÁN

Ami E Ami Dmi Ami E

1. Vlny moře bouří, větry dují, loď unáší v dál,

Ami E Ami Dmi E

americtí námořníci plují na Quadalcanal,

Ami E Ami Dmi Ami

harmonika tesknou píseň zpívá do přísvitu hvězd,

Dmi Ami E A

a jak píseň zní, mnohý z nich to ví, že se možná nevrátí.

A C#mi D A

R: Krásná Meredith, ty víš, kdo jel se bít,

E A F#mi Hmi E A E

kdo plul na křižníku na Quadalcanal,

A C#mi D A

krásná Meredith, až zas budeš snít,

E A F#mi Hmi E A

nezapomeň nikdy na Quadalcanal,

E A D C#mi

jak tam pod palmami pad' ten, co měl tě tolik rád,

A C#mi D A

krásná Meredith, přijď se pomodlit

E A F#mi Hmi E A

za ty, jež nevrátil nám Quadalcanal.

2. V Tichomoří na ostrůvku malém, o kterém ty sníš,

v háji stinných mlčenlivých palem je prostý jen kříž,

pod ním mnohý z námořníků leží, sní svůj věčný sen

když se hvězdy stkví v ticho půlnoční, ve větvích palem píseň zní.

R:

QUANTANAMO ???

```
   A                                  E7
1. Palmy se kývají, z krčmy zní opilé hlasy,
                                      A
   vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
                                      E7
   blyští se bodáky, hlavně a tankové pásy,
                                      A
   víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
   A                       E7                          A
R: Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo,
                           E7                           A
   Quantanamo, hejá, Quantanamo, Quantanamo, hejá, Quantanamo!
2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
   vítr se pohrává s vlajkou pruhů a hvězd,
   bodáky, tanky a vojáci Spojených států
   víří bílý písek vyprahlých slaných cest.
R:
3. Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
   na polích zraje třtina a schne sláma,
   moře se valí a příboj se tříští o skály,
   harmonika zpívá písničku Quantanama.
R:
```

RÁDA SE MILUJE KAREL PLÍHAL

```
    Ami             G    C   F       Emi        Ami
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
                       G   C   F        Emi      Ami
   vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.
    F                 C      F                C  E
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
      Ami              G   C F      Emi       Ami
   a Pámbu si ve svým notesu udělá jen další čárku.
R:
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
   že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
R:
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
   sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.
R:
```

RÁDA ZPÍVÁM NOME

C G Ami Emi F
1. S tím už se nevyrovnám, že písně, co mám
C D7 G
tak ráda, s léty mi mizí,
C G Ami Emi F
nevím, jak obrátit mám ten osud, ten krám,
C D7 G
kde písně znějí tak cizí,
Dmi G Dmi G
písničkou chtěla bych být, každému zvon rozeznít.
2. Vzpomínky klíčí jak hrách, z desek opráším prach,
gramofon spustí písně, co znám,
ve zlatých střevíčkách jen Zlatou uličkou,
sen se končí, zvon zvoní "bim-bam",
písničkou chtěla bych být, v rýhách desek navěky žít.
C G Ami Emi F C D7 G
R: Zpívám, *zpívám* bez not a partesů s ozvěnou do lesů,
C G Ami Emi F C G C
zpívám, *zpívám,* když rýmy se potkají, jak sníh z nebe padají,
F C G C G Ami
tu chvíli mám nejraději, ráda zpívám, ráda zpívám.
3. Rosu na kolejích snad stírat je hřích,
mávat můžu na hejno vran,
ze žluté kytky troud řeky červený proud
mi přines', já ji do vlasů dám,
písničkou chtěla bych být, mezi námi led prolomit.
4. Už se dlouží stíny, tyhle evergreeny
dál zní, duši neunaví,
písně s námi žijí, rodí se, umírají,
já vím, čas se nezastaví,
písničkou chtěla bych být,
zlatý slavík, co k nebi vzlít'.
R:
C G Ami Emi F
5. S tím už se nevyrovnám, že písně, co mám
C D7 G C
tak ráda, s léty mi mizí ...

RADOSTI ŽIVOTA JAREK NOHAVICA / FRANTIŠEK GELLNER

```
  Ami            C
1. Drobty pod stůl hází nám osud,
   Dmi             Ami
   ostatní vše je nicota,
      Dmi                Ami
   [: alkohol ještě je, holky jsou posud,
        F         E       Ami
      jsou ještě radosti života. :]
2. Žena jak žena v života vraku,
   konečně jedno vše bude ti,
   [: jedna ubíjí něhou svých zraků,
      druhá jedem svých objetí. :]
3. Šetřiti léty, jež nemají ceny,
   v tom žádná moudrost nevězí,
   [: dobré je opium, alkohol, ženy,
      schází-li schopnost k askezi. :]
4. Jsem smutný mládenec, rouhavý cynik,
   v rozpuku mládí zhořkl mi svět,
   [: v ovzduší krčem a v zápachu klinik
                        (Ami) (E) (Ami)
      vypučel písně mé jedový   květ, :]
       F       E        Ami E   Ami
      vypučel písně mé jedový květ ...
```

RAGBY JAREK NOHAVICA

G D/F# Emi C G D/F# Emi D/F#
1. Já utíkám a nesu balón šišatý, no to je paráda,
G D/F# Emi C G D/F# Emi D/F#
svalnatí šílenci mi funí na paty a šlapou na záda,
C D G Emi
největší z hromotluků už natahujou ruku
Ami D G G7
a křičí: Kluku, kluku, narvem ti dres!
C D G Emi
Málo mi stačí plíce, cítím, že budu chycen,
Ami D G D G
nebudu žíti více, kam jsem to vlez'?
D/F# Emi D/F# G D/F#
Modřiny, uši od hlíny,
Emi D/F# G D/F#
a v ústech dva zuby
Ami D G Emi
a v očích pohled plný záhuby,
Ami D G Emi
Zabiják Béďa, Krvavý Bill
Ami D G
běží za mnou ze všech sil, jó jó ...
2. Má milá je kůže nádherná jak růže z Orientu,
řekla mi:"Chci muže, jenž všechny přemůže," a tak jsem tu,
dva metry chybí k cíli, ještě mě nechytili,
diváci hrůzou šílí jak jeden muž
a s přáním všeho zlého skandují: Sejměte ho!,
konec života mého blíží se už.
Má milá, tys to způsobila,
tak chystej obvazy,
až mě ti dva k zemi porazí,
Zabiják Béďa, Krvavý Bill
funí za mnou ze všech sil, jó jó ...
3. Ten, kdo chce škádlit bohy a vylézá z davu a touží po boji,
musí mít rychlé nohy anebo chytrou hlavu, a nejlíp obojí,
sto metrů měří hřiště, na konci je trojkoviště,
tak tedy možná příště, když už ne dnes,
sto kilo vážíš, Bille, jednou však přijde chvíle,
udělám z tebe filé, tak se už třes!
Ale teď jsem chycen, mele se mlýnice,
ztrácím se pod těly,
smíchán s nepřáteli i přáteli
a někde z dálky slyším volat svou milou:
"Bravó, to se mi líbilo !", jó jó ...
3'. Kde jste, mí kamarádi, kdesi daleko za čárou půlící,
nikdo mi neporadí, jsem, ach, naměkko, podoben zajíci,
vinna je moje milá, která mě přemluvila,
abych převezl Billa, dal mu na frak,
vinna je mužská touha, poslední klička dlouhá,
pád k zemi, ouha, ouha, už je to tak.
Jsem chycen, mele se mlýnice,
ztrácím se pod těly,
smíchán s nepřáteli i přáteli
a někde z dálky slyším volat svou milou:
"Bravó, to se mi líbilo !"
4'. Děkuju ti, Béďo, děkuju ti, Bille, už jsem vám prominul,
má milá šije dnes svatební košile pro svého hrdinu,
a její hrdina, podoben modřině,
sám ani nedojde do obřadní síně,
a tak ho podpírají, aby včas tam byl,
svědek Béďa a svědek Bill, hm,
svědek Béďa a svědek Bill ...

RAILROAD BILL RANGERS

```
    D
R: Railroad Bill, Railroad Bill,
    F#            G
   volali všichni ze všech sil,
         A          D
   jen hraj, hraj, hraj,
             A                D
   volali: hraj nám, Railroad Bill!
              D
1. Jak začal první tón, tak zazněl andělů chór,
   F#                  G
   ostatní dělali mu správnej sbor,
          A          D
   když hrál, hrál, hrál,
     A               D
   hrál nám Railroad Bill.
2. Railroad Bill, nemluv a něco tam dej,
   už ani chvíli teďka neváhej
   a hraj, hraj, hraj,
   volali: hraj nám, Railroad Bill!
R:
3. Railroad Bill, s tebou se chceme smát,
   dáme ti všechno, co si budeš přát,
   jen hraj, hraj, hraj,
   volali: hraj nám, Railroad Bill!
4. Railroad Bill, Railroad Bill,
   celou noc mezi námi byl
   a hrál, hrál, hrál,
   u čerta hrál nám Railroad Bill.
     A7
*: Hrál, hrál Railroad Bill,
     D
   hrál, hrál Railroad Bill,
     A7
   hrál, hrál Railroad Bill,
     G       A7       D
   hrál nám Railroad Bill.
*:
*:
```

RAKETY JAREK NOHAVICA

```
              A                        E
1. Hodláš-li, lásko, přijít za mnou až zítra,
                 Hmi
   třeba bude už pozdě,
            D                     A
   jsem jen hromádka kostí a shluk bílkovin
      Hmi7                D
   a naježené rakety mi míří rovnou do slabin
                  A
   a také na mou hlavu,
                                                    E
   a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra,
                        Hmi
   a o sebe se se mnou rozděl,
         D                        A
   než přiletí nějaký mimozemšťan od novin
      Hmi7                        D
   a začne spočítávat kapky krve jako plody jeřabin
                  A
   a podá o tom zprávu.
         A            F#mi  E          A
R: A pak na titulní stránce Vesmírného kurýra
                F#mi   E           A
   vyjdou reportáže o tom, jak Zem umírá,
                Dmaj7                Cmi
   generálské prýmky, velvyslancův žaket,
   E            D                   E
   exkluzivní snímky nablýskaných raket
            A      Hmi E           Hmi   A   Hmi E
   s různými emblémy, jó, to bude príma článek,
         Hmi     A    Hmi  E    Hmi       A   Hmi E Hmi A Hmi E Hmi
   Země srovnaná se zemí, plus přiložený plánek.
2. Byl jsem vhozen do života bez toho, že by se mě ptali,
   a bez toho, že by se mě někdo zeptal, budu zase vyhozen,
   a tak prosím jenom o jedinou malou úsluhu:
   netvrďte mi do očí, že jednáte z mé vůle,
   že tohleto všechno je i moje přání,
   svět je brouk hovnivál, který svou kuličku válí
   jako v hypnóze
   a pěkně dokolečka dokola a pěkně po kruhu,
   až se mu hlava zatoří, tak vyhrabe si v zemi důlek,
   že tam přežije to bombardování.
R:
3. Hodláš-li, lásko, přijít za mnou už zítra,
   může být už pozdě,
   nikdo nás neposlouchá, poslouchejme sebe,
   jak se naše srdce hlásí: ještě chvíli,
   ještě moment, ještě vteřinu, ach, tady na zemi,
   a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
   a o sebe se se mnou rozděl,
   cítím, že nebudu mít strach, když budu ležet vedle tebe
   a tak najdou nás za milión roků
   asi návštěvníci z vesmíru a přikryjí nás kamením.
   Hmi E       Hmi    A    Hmi E
R: +  mohyly, mohyly kamenů
         Hmi    A           Hmi E
      všechno mlčky pęikryjí,
         Hmi      A   Hmi E
      i miliardu Romeů,
         Hmi      A   Hmi E Hmi A Hmi E Hmi A
      i miliardu Julií ...
```

RÁKOSÍ RANGERS - PLAVCI

F B^b F

1. Když rákosí větrem se chví,

Dmi Gmi C^7

dým nestoupá, každý tvor ví,

F^7 Gmi Ami

že bouře zlá skloní hlavy nám,

B^b C^7 F

v ten čas i já pokání znám.

2. Na vodní pláň hledá si stín,
hladina zlá, šedá jak cín,
už neskrývá povahu zlou,
než přijde déšť, spojí se s tmou.

3. Dokázal déšť letní tíhu smýt,
omyl si tvář, duši nechal být,
v ní roste stín, jas mi upírá,
před sluncem mříž pevně zavírá.

RAKOVINA KAREL KRYL

```
        Emi            Ami  Emi   H7       Emi
1. Zní hlasy soudních znalců a padlých andělů,
                       Ami     Emi            H7
   řvou ústa slavných starců z reklamních panelů
      Emi           D      Emi          H7
   [: a jaro karty míchá pro záda shrbená
      Emi            Ami  Emi   H(H7)   Emi
      a přetěžko se dýchá a svítí červená. :]
2. V tom jaru listy žloutnou a sněží do květin
   a hrůza chodí s loutnou a s věncem kopretin,
   [: té loutně struny chybí a stvůra bez tváře,
      spár dravce, tlama rybí, si hýká z oltáře. :]
                   D                   Emi
R: Že (už) blázni pošetilí jsou na oprátce,
               D                     Emi
   dnes vládce zavraždili, ať žije vládce!
            D                   Emi
   Tryznu mu vypravili a jde se dál,
             H7        Emi Ami   Emi H7
   dnes krále popravili, ať žije král!!
3. Jak tóny kravských zvonců zní stránky pamfletů,
   lze dobrati se konců, být stádem Hamletů,
   [: být každý sobě drábem, to mnohé přehluší,
      však vápno neseškrábem, když vězí na duši. :]
4. Je večer, v sálech hrají pár dalších premiér,
   jak loni třešně zrají a štěká teriér
   [: a znovu ptáci vzlétnou, výš k slunci! Poslepu!
      To léto chodí s flétnou a sahá po tepu. :]
R:
Rec: Je známo, čí je vina: to hraní s kostrami
     má jméno Rakovina a voní astrami,
     kůň běží bez udidla, kouř štípe do očí,
     hrajem si na pravidla a deska přeskočí,
     přeskočí, přeskočí, přeskočí ...
```

RÁNA DO PALICE KAMELOT

```
  E              A           E
1. Slunko žhavý jak pec a k vodě daleko,
                    A                 E
   v puse jak na Sahaře a nikde žádnej mrak,
                       A            E
   jsem línej a lezu jak pes, zpocený triko,
                      A         E
   jsem ve vlastní šťávě uvařenej knak.
            H       A           C
R: Najednou vohrady pás brnkl mi do očí,
              E             A        E
   já zahlíd' dům a džbán s vodou po vokraj,
              H           A           C
   najednou chce se mi řvát, člověk se otočí,
            E     A             E
   je to jak sen, spatřit jednou ráj.
2. Holka na zápraží a mně se zvednul tlak,
   je hezká a nahoře bez, vlasy na ramena,
   ta krása mě rychle složí, že letím do oblak,
   vědomí ztrácím, hlava je zasažená.
R:
3. Večerní chlad probudil mý tělo rozbitý,
   a žádnej dům a žádnej džbán a žádná krasavice,
   jen bahno, písek a jíl, oblaka vylitý,
   no kdo za to může, za ránu do palice,
   A              E   A              E   A               E
   za ránu do palice, za ránu do palice, za ránu do palice ...
```

RÁNA V TRÁVĚ ŽALMAN

```
    Ami             G      Ami                G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
    Ami                   G      Ami   Emi    Ami
   že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
    Ami               G     Ami              G
   Každy ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
   Ami                        G       Ami   Emi     Ami
   a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.
      C     G    F      C
1. Poznal Moravěnku krásnou
      Ami    G     C
   a vínečko ze zlata,
                G    F     C
   v Čechách slávu muzikantů
      Ami    Emi  Ami
   umazanou od bláta.
R:
2. Toužil najít studánečku
   a do ní se podívat,
   by mu řekla: proč, holečku,
   musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
   to ses' musel nachodit,
   abych já ti pravdu řekla,
   měl ses' jindy narodit.
          Ami   Emi     Ami
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]
```

RANNÍ BAROVÁ DEVÍTKA

Amaj^7 **Dmaj^7**
1. Vítr v ulicích zpívá tichý slova,
Amaj^7 **Dmaj^7**
ráno oknem zívá, hraju si s šálkem od kávy
Amaj^7 Dmaj^7
a z lógru na dně zkouším číst.
2. Kolik místa ještě zbývá v mých dlaních
po týhle noci, co doznívá ještě v mý hlavě bolavý,
kdes' nechal mapy bílejch míst.
C G D
R: Střípky slov ráno posbírá,
C G D
ztratím je v ulicích, slyším, jak syčí v kalužích,
C G D
na dlažbě města umírá
Ami^7 **Amaj^7**
poslední naděje a není už kam jít.
3. V dálce s rachotem mizí první tramvaj
a já stále jsem někdo cizí, co se tak strašně málo zná,
ještě tě plný dlaně mám.
4. Divný svítání, do šály zívám, chce se mi spát,
jizvy od zklamání, to často mívám, když brzy ráno odcházíš,
Amaj^7 Dmaj^7 Amaj^7
a i když chci víc, z lógru není už co číst ...

RANNÍ GYMNASTIKA JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

Ami

1. Předklon, záklon, rukama vířit,
vdech a výdech, tři a čtyři,
Dmi
jen co ráno vyskočíte z postele,
pěkně křepce, lokty na zem,
Ami
temno v lebce zmizí rázem,
E **Ami**
prospěje to na duchu i na těle.
2. Ať vám tělo svaly hýří,
dřep a výskok, tři a čtyři,
nedejte na sousedovo chrápání,
kdo co říká, ať si říká,
nejlepší je gymnastika,
tělo si pak lépe zvyká na rány.
3. Ve světě se chřipka šíří,
bacha na ni, tři a čtyři,
slabý člověk na sto procent chytne ji,
jedna sprcha vodou chladnou:
bacil prchá, viry chřadnou,
chřipka nemá vůbec žádnou naději.
4. Netvařte se jako výří,
s písní na rtech, tři a čtyři,
nenadávejte a zuby zatněte,
když se tělo leskne potem,
ručník froté vemte poté,
masáž - to je nejlepší věc na světě.
5. A když v samém závěru jste,
běh na místě ještě zkuste,
běhají tak dneska lidé nejedni,
[: v starostech sílu vám dodá
tenhle běh - světová móda,
nikdo není první ani poslední! :]

RANNÍ TICHO FEŠÁCI

```
 A                                D                    A
1. Ráno jsem hned nevstal, vždyť mě dneska nikdo nikam nehoní,
                                 D                     A
   hned jsem věděl, proč je ticho a proč dneska káva nevoní,
     D                                                   A
   v hlavě jsem měl jasno: zdá se, ode dneška budu dlouho sám,
                                 D                              A
   mám teď pár dnů volno, a tak nad tím budu koumat, vždyť se znám.
2. Odešla jsi tiše, stejně tiše, jako kdysi prišlas' k nám,
   nemysli si, že tvůj obraz si teď smutně na zeď promítám,
   netoužím už po tvé kávě, která dnes poprvé nevoní,
   taky nesním o tom, že už zítra ráno vstoupíš do dveří,
 A                               E                    A
   to jsou všechno fráze z písní, kterým já už dávno nevěřím.
 D
R: Velký dům a velké auto,
                                 A
   velký vlastně byl každý tvůj plán, teď je znám,
 E                        D                        A
   velká láska, velká slova, a jak málo já teď z tebe mám,
  D
   snadné bylo milovat tě
                         A
   a tak těžké bylo loučení poslední,
                           D                      A
   první jitro bez tebe zní tichem, které nikdo neruší,
                                 E                      A
   ted už rychle vstanu, dlouhý smutek přece chlapům nesluší.
```

RÁNO BEJVÁ MOUDŘEJŠÍ NOME

```
   C          F                G            F
1. Kolem šumí rákosí, já bych všechno chtěla mít,
            C           F             G           F
   snad že láska už se nenosí, já jen o ní můžu snít,
          G                   F
   možná mám to vzdát, možná mám to vzdát,
          Dmi                        F
   snad příště bude jinej, prosím, ještě neusínej,
             C         F                G F
   já chci tvoji ruku ve svých vlasech mít.
2. Běží vlna za vlnou, moji loďku kolíbaj',
   temný mraky hlavou jdou, hvězdám oči zakrývaj',
   možná mám to vzdát, možná mám to vzdát,
   snad měla bych chtít málo, kdo ví, zač by to stálo,
   zase držet svoje city v přízemí.
    Ami       F             G           C
R: Voda někam utíká, možná lepší vodou být,
    Ami          F                 G           C
   pohladí síla veliká, když čas přijde, musí jít,
            G                    F
   v cestě nesmíš stát, v cestě nesmíš stát,
   Dmi                          F
   obrať stránku zpátky, možná najdeš mezi řádky:
    C          F            G              F
   ráno bejvá často moudřejší, ráno bejvá často moudřejší,
    C          F            G              F
   ráno bejvá často moudřejší, ráno bejvá často moudřejší.
3. Řeky proud loď nese dál, nelze změnit směr,
   na břehu kdyby někdo stál, vzal mě z jihu na sever,
   na to čekám dál, a já čekám dál,
   vlny náhle sílí, snad neblížím se k cíli,
   času moře moji pouť tam zastaví.
R: G F C F G F Ami G F C F C
```

RÁNO BYLO STEJNÝ NEZMAŘI / ŽALMAN

G Hmi D
1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami D G
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
Emi D
a tý holce v sáčku řek':"Dobrýtro, miláčku,
C G E^7 Ami D^7 G
podívej se do dáli, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."
2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dáli, viděli dvě smutný koleje na silnici.
D C G C G
R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D C G C G
na tvářích počasí proměnlivý,
D C G
rádio hlásilo: na blatech svítá,
E^7 Ami^7 D^7 G
každej byl tak trochu sám, hm.
3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.
R:

RÁNO RANÍČKO BOKOMARA

```
   G          C      G
1. Den vrazil do tmy pípu,
          C       D       G
   svlíká sochy z černejch obleků,
             C           G
   a Oskar v pozlaceným džípu
             C     D      G
   zvolna se vydal na štreku.
2. Tak si čtu vzkazy ze zdí
   a tohle ráno nic mi nedluží,
   z oblohy opadaly hvězdy,
   asi se koupou v kalužích.
   Emi                     Ami
R: A letní vůně Krišnovy trávy
    Emi                       Ami
   kamennejm sochám náladu spraví,
     D                G  D
   třeba si zahrajou dámu,
    Emi                       Ami
   sám velký vládce třinácti nebí
   Emi                       Ami
   ospale zívá, na svět se šklebí,
    D               G                  D
   možná se právě vrátil z moc príma flámu.
3. Den vrazil do tmy pípu,
   všem sochám v očích světlo zapění,
   a holky z pohádkovejch klipů
   dávaj' mi tajný znamení.
4. Některou možná trápí,
   že se mi ještě vůbec nechce spát,
   vždycky je důvod něco zapít
   a všechno je tak akorát.
R:
5. Den vrazil do tmy pípu,
   a mně už dávno budík nezvoní,
   nejsem ten klaďas z Rychlejch šípů,
   mám trochu jinej zákoník.
6. Den vrazil do tmy pípu,
   fronťáci sháněj' lístky do ráje,
   já z kapsy svoje drobný sypu,
   žízeň zas volby vyhraje.
R:
```

RAZÍTKA NEDVĚDI

A
1. Nikdy nežil jsem moc pěkně, hříchů mám,
E
že kdybych spočítat je chtěl, sčítal bych možná i pár dnů,
mý generaci zpíval Gott, nás zdobil na hranicích plot,
A
přes kterej všechno přišlo pozdějc o pár let.
A
2. Beatles už slyšel celej svět, nám samej pochod hlavy plet'
E^7
a vlasy rozkazem jsme měli, jak kdo písk',
po sklepích třískali sme rock, pokrok jen v sobě, uvnitř jen,
A
kdepak se ozvat, to hned byl doktor dělníkem.
3. Kdejaký majáles a slávu vždycky někdo nějak odnes',
vylít' ze školy, šel stavět v Praze most,
a Beatles zpívali si dál a svět se točil, točil, hrál,
a my jsme doufali, že jednou, že bude líp.
D
R: Teď je nám čtyřicet a víc, konečně chtěli bysme říct,
A
něco v tom smyslu, že nám někdo hodně vzal,
H^7
že chceme vidět jeho tvář, razítka, kancelář, a tak,
E^7
když už to není pravda, tak ať je to aspoň sranda.
4. Nikdy nežil jsem moc pěkně, hříchů mám,
že kdybych spočítat je chtěl, sčítal bych možná i pár dnů,
dokážu začínat snad znovu, jen kdybych záruky tu měl,
že ňákej úředník mně neotočí svět.
5. Aspoň mý děti ať se maj', vždyť to hned nemusí bejt ráj,
tak něco mezi tím, pokoj, mír a klid,
pokoj, ať myslej' si, co chtěj', mír, ať se nikdy nestřílej',
klid, v němž se milovat dá, pracovat a žít.
R: Teď je nám čtyřicet a víc, konečně chtěli bysme říct,
něco o tom smyslu, že nám někdo hodně vzal,
že chceme vidět jeho tvář, razítka, kancelář, a tak,
když už to není pravda, tak ať je to aspoň legrace.
A
*: Nikdy nežil jsem moc pěkně, hříchů mám,
E^7 A
že kdybych spočítat je chtěl, sčítal bych možná i pár dnů ...

REALSTORY SAMSON

```
    G                           C    G
1. Poznal jsem ho na plzeňským nádraží,
               C       G   D
   kde jsem s partou přesedal,
         Emi          Hmi  C          G
   on v houfu holek stál, na kytaru hrál
       Emi         D         Emi C
   pár akordů, co někde okoukal,
         G          C      D       G
   měl dlouhý vlasy a byl jejich král.
    Emi
R: Kouřil trochu moc a proflámovat noc,
       Hmi
   to malej problém byl,
    Emi
   celej den jen spal, do práce nevstával
      C             G          D
   a na život si vždycky vypůjčil.
2. Byl to bezva čas a život velkej špás,
   on snad s každým kámoš byl,
   jen stát ho neměl rád, že nechtěl pracovat,
   měl jinej nežli pětiletej cíl,
   tak soudce mu půl roku vyměřil.
3. Pak naplnil se čas, po vojně každej z nás
   svoje šrámy v duši skryl,
   s tím nesmířil se on, tureckej kamión
   ho za drátama v Chamu vyložil,
   jó, nebe italský byl jeho cíl.
R: Po něm se slehla zem a hrozně bylo těm,
   co neučesal čas,
   až jednou telefon a na drátě byl on,
   ze Spojených států zdravil nás.
4. "V Boisie firmu mám, tak někdy stav se k nám,"
   a já na větvi z něj byl,
   "jak to, že pracuješ, dyť línej byls' jak veš,
   to strašně rád bych nějak pochopil,
   co stalo se, kdo tě tak proměnil?"
R: "Jó, to máš asi tak, já prošel světa flák
   a svobodně si žil,
   když nemáš ani flok, je sto kiláků skok,
   co pěšky by ses dlouho plahočil."
5. "Já chtěl jsem vidět svět a nepochopil hned,
   že jsem snílek bláznivej,
   že svět je jinačí, když prachy zatlačí,
   i když zas každej den není ten nej-,
   a čím víc máš, tím víc jseš svobodnej,
   zdravím tě a stav se v USA!"
```

REDBACK POD PRKÝNKEM HAJZLÍKU GREENHORNS / S. NEWTON

```
     G                          C
1. Tam pod prkýnkem hajzlíku, kam jsem si včera sed',
     D                                  G
   byl pavouk, co by na galóny moh' čepovat jed,
                                C
   má rudou skvrnu na zadku, tak jako mám teď já,
   D                                  G
   a po tý skvrně pověstný redback jméno má.
2. Mám jedovatou starou, tak už jsem dost imunní,
   jinak každej padá k zemi, až to zaduní,
   přesto mnohou modlitbičku zašeptal můj ret,
   mým domovem místo hospod stal se lazaret.
      C                           G
R: A to mám to štěstí, že mě jen do pravý půlky kous',
    A                                  D
   že minul mý šulky-mulky právě tak o fous,
     G                          C
   jen vyskočil jsem do vejšky a vydal divej skřek,
      D                                       G
   když pod prkýnkem hajzlíku zas zmizel ten redback.
3. Jsem průhlednej jak flaška, co v ní bejval kdysi rum,
   třikrát denně ukazuju zadek felčarům,
   je rozpíchanej jak hospodský terče od šipek,
   mám rudý skvrny před okem, jak uslyším "redback".
R:
4. Až ze všeho se vylížu a budu zase fit,
   dám pod ten hajzlík doutnák a k němu dynamit
   a z úkrytu pak sledovat já budu v pokleku,
   jak s tím hajzlíkem do hajzlíčku letíš, redbacku,
           D                                G
   jak s tím hajzlíkem do hajzlu letíš, redbacku!
```

REHRADICE AG FLEK

Dmi C F

1. A te Rehradice na pěkný rovině,

G Ami Dmi G^7 C

teče tam voděnka dole po dědině,

Gmi Ami Dmi

je pěkná, je čistá.

2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,
pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
tak smutně, žalostně.

3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.

4.=1.

REQUIEM DEVÍTKA

```
          A                    Amaj7 D
1. Když z nálady se někdy zapálí   svíčka,
                   Dmi/F              A
   víno sladce zazáří, pak chutná jak lák,
               Amaj7              D Dmi/F
   to se někdy stává, že nejde to spát,
                  A    Amaj7            D       Dmi/F
   když k ránu se stejská po těch, co už nepřijdou.
               A                 Amaj7
R: Oblékám tvůj kabát a cítím tě blíž,
                      D                 Dmi/F
   a struny, co jsou stejně starý jako já,
          A                       Amaj7
   zkouším rozeznít a hrát, vždyť slyšíš,
          D           Dmi/F
   to jsem se Zuzanou já.
2. To requiem, co zkoušel jsem ti psát, doznělo
   a na další už nezbyl mi čas, když jsi překročil práh,
   to se někdy stává, že vidím tě stát
   tam u našich dveří, sám sebe slyším tiše vydechnout: pojď dál.
3. Sedíš se mnou v tichu čtyřech stěn, který tě nepamatujou,
   stejně jako já - tvůj syn, kterej se začíná bát,
   že tvý slova stárnou rychleji než já,
   vždyť včera už není a někdo jinej počítá náš čas.
4. Jiný jsou písně, nežs' mě učil hrát, a slova
   o lásce a pravdě a cti jinde učej' se stát,
   jen dál se s nima hází, jak dobře to znáš,
   přesto slyším, jak říkáš: buď jako já,
                           A   Amaj7       D Dmi/F
   přesto chci slyšet, jak říkáš: buď jako já.
R: A já oblékám tvůj kabát a cítím tě blíž,
   když struny, co jsou stejně starý jako já,
   zkouším rozeznít a hrát
                      D                 E A
   těch pár měkkejch tónů, co od tebe znám ...
```

RIVER BOAT K. T. O.

```
   E          A         E          H7
1. Velký kolo lopatkový na zádi von má,
   E          A         E     H7    E
   velikánský komíny má vedle sebe dva,
   A          E               H7            E
   muziku tam najdeš vždycky, samej žert a smích,
   A             E              A           E
   u stolku se flákaj' hráči v bílejch košilích.
       A     E     A     E      A           E
R: [: River boat, River boat, zdalipak ho znáš,
       A     E     A     E     A            E
      River boat, River boat, je to parník náš. :]
2. Dámičky a velký dámy naučej' tě žít,
   na týhletý velký lodi těžko najdeš klid,
   tady se tě nikdo neptá, odkud prachy jsou,
   důležitá věc je jedna: jak ti karty jdou.
R:
3. U stolku se flákaj' hráči v bílejch košilích,
   na týhletý velký lodi najdeš žert a smích,
   velikánský komíny má vedle sebe dva,
   velký kolo lopatkový na zádi von má.
R:
```

ROBINSON BLACK MIKI RYVOLA

```
 C                 Ami  C                  Ami
1. Vítejte do města k nám, barák v něm léta už mám,
 F                C         Ami  C                Ami
pohřební ústav má nejlepší flek, majitel Robinson Black.
2. Mladej byl, život měl rád, našli ho u cesty spát,
voči mu zatlačil, k modlitbě klek' náš milej Robinson Black.
     F               C         Ami
R: Už kladiva tlučou pochod pohřební,
 F                   C         Ami
rakev už stloukaj' a bubny ti zní,
  F                       C        Ami
mladej jsi, hochu, byl, kdo by to řek',
 C                  Ami
potkal tě Robinson Black.
3. Pod brodem hluboká tůň, smůlu měl, padnul mu kůň,
první pak na břehu cylindr smek' náhodou Robinson Black.
4. Na cestu poslední šel, laso kolem krku měl,
visel u rozcestí, ani necek', vodříz' ho Robinson Black.
R:
5. Nad pokrem vždycky se smál, poslední hru nevyhrál,
k ránu, když svítalo, derringer štěk', eso měl Robinson Black.
6. S vozem jel, kolem byl klid, najednou pod kola slít',
po zádech potůček krve mu tek', našel ho Robinson Black.
R:
7. Dobrou teď radu vám dám: nechoďte do města k nám,
přejde vás navždycky humor i vztek, až si vás vypůjčí Black.
R:
```

ROBINZON JAREK NOHAVICA

Ami

1. Za dveřmi střevíce a ve schránce psaní,
vůně skořice, otisky dlaní
Dmi **G#maj7** **C** **E7**
v mém pokoji, na mém ostrově,
Ami
puštěná televize, jablko v šátku,
byl tady, zas mi zmizel, já mu říkám Pátku,
Dmi **G#maj7** **C** **E7**
snad se nebojíš, snad se nebojíš?
Ami **F** **C**
R: Jsem Robinzon, jsem Robinzon, jsem Robinzon,
Bbmaj7 **Bbdim**
dnes ráno na úsvitě píšu do notýsku,
Dmi **Bbmaj7**
na ostrově objevil jsem stopy v písku,
G#maj7 **G7**
samota je žlutá pustá pláž,
C **E7** **Ami**
proč mi utíkáš, proč mi utíkáš, Pátku?
2. Bojím se přílivu s večerem do pokoje,
zůstaneš naživu, i když stopy tvoje
moře tmy odplaví, Pátku,
dávám střevíce do botníku, otvírám psaní,
snad v tomhle okamžiku očekávání
se mi objevíš, Pátku, kde jsi?
R: Jsem Robinzon, jsem Robinzon, jsem Robinzon,
jedním srdcem, jedním dechem, jednou lžicí,
samota mi zavoněla po skořici,
do skály nožem vrývám nemizící stopu tvoji,
Ami **Bbmaj7** **Bbdim** **Dmi** **G7** **C**
tak pomoz mi, Pátku, Pátku, Pátku ...

ROCKY TAB' GREENHORNS

```
    C                F    C
1. Byl to démon, co horu Rocky Tab'
    Ami       G         C
   zaklel do Tennessee Hills,
                   F     C
   prach a skály, to je Rocky Tab',
    Ami       G         C
   pustina v Tennessee Hills.
     Ami          G           Bb          F
R: Mraky táhnou, táhnou níž, vášeň ti uhasí,
             C              (C)          Bb    C
   soudí tě Rocky Tab', [: Rocky Tab' v Tennessee. :]
2. Těžký mračna zahalí Rocky Tab',
   sotva se do roklí dáš,
   kterou cestou zpátky dolů jít,
   už nikdy nepoznáš.
R:
3. Na dně rokle do prachu zahodí
   každej, co na cestu měl,
   jedinej chlap se prostě nehodí,
   nevím, co by tu chtěl.
      C            Bb H  C Bb F C
R: + Rocky Tab' v Tennessee ...
```

ROCKY TOP RANGERS - PLAVCI / F. A B. BRYANT

```
     C              F       C
1. Já stál jsem jednou dávno v Rocky Top,
    Ami        G         C
   tam dole v Tennessee Hills,
                      F      C
   můj úsměv z tváře zmizel právě tak
    Ami        G        C
   jak stromu podzimní list.
2. Já neznal v mládí nic než Rocky Top,
   kdo neodešel, nemusí zpět,
   mý štěstí nemělo sílu odolat,
   oslavilo nadějí křest.
    Ami            G               Bb                F
R: Rocky Top, snů dětských míň, vzpomínat prej se smí,
                 C                    Bb    C              Bb    C
   chci zpět do Rocky Top, Rocky Top Tennessee, Rocky Top Tennessee.
3. Ten den, co jsem ji potkal v Rocky Top,
   nad jiné se krásnější zdál,
   já bez loučení vale dal Rocky Top,
   ve velkoměsta náruč ji vzal.
4. Stále si říkám: tenkrát v Rocky Top
   osud si se mnou jen hrál,
   zmizela láska a dívka taky tak,
   teď bych se domů snad bál.
R:
5. Teď, když jsem poznal, co je Rocky Top,
   na tváři smutek mi zbyl,
   krásnou dívku z rodných Rocky Top
   ztratil jsem a znovu sám byl.
      C         Bb    C Bb F C R: + Rocky Top Tennessee ...
```

ROČNÍ OBDOBÍ K. T. O.

G D7 G
1. Všichni svorně vzpomínáme na doby,
A7 D7
kdy rok míval vždycky čtyry vobdobí,
G G7 C G
kdy se krávy ještě pásly a v každé vesnici
D7 G
byly nejméně dvě hospody.
2. Všichni svorně, každý sám, tak, jak si přál,
směl si vybrat, jestli blíž anebo dál,
potom večer klidně sedět s tím, s kým si měl co říct,
jinde než ten, s kým se pohádal.
D7 G
*: Ve jménu boje proti pivu a hádkám vo kurník
A7 D7
je místo hospod teď dům kulturní.
3. Všichni svorně teď ve světle intimním
pijou lahváče od zpráv až do hymny,
a tak není proč se divit, že ze čtyr vobdobí
zbývá roku jen to podzimní.
G D7 G
4.=3. + zbývá roku jen to podzimní,
D7 G
a jedem dál: zbývá roku jen to podzimní ...

RODEO GREENHORNS / W. CARTER

```
 G      C      D           G
R: Rodeo, rodeo, dobytkářský rodeo,
             C          D            G
   u barpultu teprv, jó, bude správný rodeo.
 G           C         D             G
1. Není nad tu zábavu přelítnout koni přes hlavu,
                   C            D               G
   koukni na toho grošáka, jak shodil ze sedla předáka.
R:
2. Jó, až bude po vejplatě, svlíkneme modrý gatě,
   jako houf Indiánů vlítneme do šantánu.
R:
3. Jó, whisky, brandy každej rád, tenhle lihovej neřád,
   ten, kdo nemá nevěstu, k tanci bere nevěstku.
R:
4. Jó, pak je teprve vedle, ten, kdo se nedrží v sedle,
   whisky, když je dopitá, kope víc než kopyta.
R:
```

RODNÉ ÚDOLÍ TORNÁDO

```
        G                   C
1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
         G                  D
   každý krok v srdci mém zabolí,
        G                 C
   zakrátko bude mi všechno cizí,
        G          D     G
   nespatřím své rodné údolí.
             G            C
R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
    G            D        G
   nashledanou, rodné údolí,
                           C
   já volám: nashledanou, nashledanou,
      G            D         G
   při vzpomínce srdce zabolí.
2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
   nevidí, co jsem měl tolik rád,
   jediné, co mi teď ještě zbývá:
   rodnému údolí sbohem dát.
R:
3. Proč se den za každou nocí vrací,
   proč se čas na chvíli nezastaví,
   nemusel bych ti své sbohem dáti,
   kdyby dnešní den navěky byl.
R:
```

ROK 1849 GREENHORNS

```
        Ami                          E                Ami
1. Jsem starej Tom Shure z pobřeží, pamětník slavnejch dob,
                              E             Ami
   a sekáč, jak se říkalo, teď už jsem ale trop,
        Dmi         Ami          Dmi           E7
   [: teď jako starej vagabund vobcházím tenhle svět,
        Ami                    E        Ami
      já, Tom, co pamatuje rok devětačtyřicet. :]
2. Byl s námi v partě Poker Bill, karbaník a fajn kluk,
   ať vyhrával či prohrával, tohle mu bylo fuk,
   [: až jedenkrát ho při blafu jeden hráč řácky zved',
      a tak skončil Bill, když psal se rok devětačtyřicet. :]
3. Náš řezník Jackie z New Yorku míval zlý vopice
   a vždycky, když byl pod parou, strhla se pranice,
   [: až jednou nalít na kudlu, co vytáh starej Red,
      a tak skončil Jack, když psal se rok devětačtyřicet. :]
4. I na Billyho z Buffala moc často vzpomínám,
   ten uměl řvát, že bylo ho slyšet až bůhvíkam,
   [: až jednou sletěl do šachty, v noci si cestu splet',
      a tak k smrti uřval se v ten rok devětačtyřicet. :]
5. A všichni ti mí parťáci bejvali frajeři,
   teď už jsem sám a jako stín postávám u dveří,
   [: teď jako starej vagabund vobcházím tenhle svět,
      já, Tom, co pamatuje rok devětačtyřicet. :]
```

ROK '94 NEDVĚDI

A
1. Plakalo Dobro na rohu s Láskou,
Pokora zpívala jim druhej hlas,
D
před sebou klobouk a v špinavejch blůzách zpívali hlad,
E
a kolem lůza, v rukou kameny a bahno a žluč,
Hmi E
za pár drobnejch je nutila smát,
Hmi
výkřiky "sražte je a nenechte být",
E E^7
někdo přines' první dříví, oni zůstali stát.
2. Moudrost je hloupost, co vymyslel někdo,
aby se lidé mohli trápit jen,
čím toho člověk ví víc, tím smutnější mu připadá svět,
jak bezohledně jednoduchost blaženě spí,
šťastná, že neví nic,
lemtá si svou skleničku a na mastnej stůl
hlava padá, co asi říct?
A
R: Že hvězdy za noci když na nebi svítěj',
můžeš si číst z jejich krásných jmen,
D
a z knížek básníků že voní to krásou, když verše zní,
E
že v podvědomí máme všichni jasnej cíl:
Hmi E
pomáhat a v ústraní být (stát),
Hmi
že láska je to jediné, s čím přežít se dá,
E E^7
a bolest přijde, když nejde žít.
3. Poslední první budou, až přijde ráno,
na schodech kamsi budou zástupy stát,
a ten, kdo nevěřil, co moudře je psáno, asi bude se bát,
a všechno nenávratně sečteno přijde,
aby se zpovídal, už nepůjde lhát,
domů se jde tak strašně snadno,
jsou cesty, odkud nejde vrátit se, vstát.
R:,R:,R:

RÓMEO A JŮLIE BOKOMARA

```
   D         Ami      C          D
1. Na dnešní večer já měla jsem, hochu,
            Ami      C     D
   nabídek víc než stopadesát,
               Ami   C           D
   tak si dej panáka a snaž se trochu,
     G                    D              Ami          D
   když já jsem, zlato, zvyklá spíš na to, že to má spád.
2. Já nemám srdce pod patentním zámkem,
   když už nic jinýho, aspoň mě bav,
   bav, ale neděs mě, začal jsi Šrámkem,
   to by tak chtělo, když už, tak tělo, a žádnej splav.
       D       G      A               G   D
R: To sis měl vybrat Jarku, já na to neletím,
             G       A                 G    D
   jen za ručičku v parku, to je jak pro děti,
             G     A           G     D
   ty ceníš na mě dásně a recituješ básně,
       G           D        Ami D
   v kterým jsi, proboha, století?
3. Jestli chceš vzlykat a po mně toužit,
   to můžeš v kuchyni nad nádobím,
   proč se mám s tebou však po parku ploužit
   jak Eva rájem, zapij to čajem heřmánkovým.
4. A že prej vy muži jste pány světa,
   to teda nad světem udělám kříž,
   mně srdce buší jak dunivej metal,
   já nejsem vadná a nejsem žádná Nastěnka, víš?
R: Tos' měl jít radši s Jitkou, co tě to napadlo,
   chtít šokovat mně kytkou, to není divadlo,
   růže hoď do kanálu, to máš z těch seriálů,
   takhle to, proboha, dopadlo!
```

ROMEO A JULIE LOKÁLKA / JIŘÍ ŠLITR, ZDENĚK MARAT

```
    D
Julie, chci ti jenom jednu větu,
 Hmi                        A
jenom jednu stručnou větu vyjevit,
Julie, z hlávek zelí tvoje jméno
                       D
na záhoně vysázeno chtěl bych mít,
G                  D       E            A
aby mi tvé jméno, Julie, připomínalo kalorie, jé a jé a jé a jé,
D                          A7
až se bude večer stmívat, Jůlino, Jůlino, Jůlino, Jůlino,
                                 D
přijdu si k vám chvíli zahrát domino, domino, domino, domino,
                  A7                        D    H7
budeme nad kávou černou hýčkat naši lásku věrnou,
      E                 A
aby stále byla s námi, Jůlino, Jůlino, Jůlino, Jůlino,
 D                           A7
nechoď za mnou raději, milý Romeo, Romeo, Romeo, Romeo,
                       D
nebo bude doma pěkný ródeo, ródeo, ródeo, ródeo,
 G          E             D          H7
táta sundá řemen z gatí, jako včera zas tě zmlátí,
 E    A          D   A7
víš, jak to bolelo, Romeo, Romeo, Romeo, Romeo, Romeo, Romeo,
          G
někdy si myslívám, když stojím pod tvou pavlačí,
                                     Ami
že jeden výprask moji lásku zlomit nestačí,
                       D     G         E
víš přece, že nic neleká smělého Monteca,
    Ami       D      G
tak ať se táta nemračí,
jsi jako mladý motýl, který dostal do hlavy,
                                 Ami
vidím, že jedna rána drzosti tě nezbaví,
                        D       G         E
zmiz, nebo doběhnu si hned pro lehký kulomet,
     Ami          D     G
pak poznáš, kdo je Capulet,
               Ami D              Ami D           Ami D
snad řek' jsi víc, než chtěl jsi říct, to už se stává,
         G              F#           D
```

bude to tím, že hlava tvá málo je zdravá,

G

že se mi hlava točí, za to může fernet snad,

Ami

teď pěstí na obočí musím ti své verše psát,

D G E

to všechno bude jenom tím, co dávno dobře vím:

Ami D G E C D G

že láska nedá lidem spát, že láska nedá, nedá lidem spát,

D

kde ses včera pral a s kým,

E

ty můj kvítku medový, to se nikdo nedoví,

A

kdo tvé oči tak podmaloval,

D

to se těžko pochopí, jenom těžko pochopí,

D^7

Capulet to byl, já vím,

Emi $F^{\#}$

jeho rukopis já znám, i já ho dobře znám,

Hmi G D Emi A D $D^{\#}$ $C^{\#}$ D $D^{\#}$ $C^{\#}$ D

hned s tím lumpem zatočím, jeho smělost potrestám,

A^7

pak dostal Montec nápad a hned se začal sápat na sousední rodinu,

D

mydlili se roky, tekly krve stoky, měly barvu karmínu,

G D E A

Romeo vypil čaj z máty a zíral, jak si bratři lámou hnáty,

D E A D

jen vyléčil kašel, hned pod pavlač zašel, a tam Julče zazpíval:

E

Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,

A D G D

teď už se, celkem vzato, nemusíme bát,

G D E A

zůstali jsme tady sami, dva domy a vkladní knížky s námi,

D E A D

zkrátka a dobře, už máme, co jsme chtěli, teď se budem mít!

ROVNOU GREENHORNS

G G7
1. Tak už jsem ti teda fouk',
C G
prsten si dej za klobouk,
C G
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
D7 G
to ti říkám rovnou.
2. Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.
2. Z Kentucky do Tennesee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.
4.=2.

ROZCESTÍ BOKOMARA

```
 A            Emi
1. Je mi kousek přes dvacet,
      D                  A
   pár malejch rolí už mám za sebou,
                   C
   stihla jsem něco poztrácet,
     D                    A Emi D         A
   výčitky ještě tolik nezebou,  tolik nezebou.
2. Plány mám trochu nejasný,
   v hlavě mi pořád tančí synkopy,
   snad jenom kámen nemá sny,
   ale ty moje - [: co mi natropí? :]
  D                   G        D              A
R: Zamknu se houslovým klíčem do pěti řádků osnovy,
    D                G           D               A
   starý lásky měním za nový, i když to není férový,
   Emi            G
   čí je to vina, že už jsem jiná,
  D                      A Emi D         A
   na to sotva správně odpovím,  sotva odpovím.
3. Je mi kousek přes dvacet,
   můj svět je plnej starejch závazků,
   vracet se nebo nevracet -
   - Hamlet měl celkem snadnou otázku.
4. A tak jdu z bláta do louží,
   život tě, holka, ještě naučí,
   jenže já ani netoužím
   dostat se pryč z těch krásnejch pavučin.
R:
5. Stojím a koukám do země,
   tvářím se, že jsem dávno dospělá,
   prosím vás, chvíli nechte mě,
   první krok stejně [: sama udělám, :] na na na ...
```

ROZCHOD PŘÍBUZNÍ

```
     C
1. Tak najednou nic, nic, co bych mohl říct ti,
        F
   jenom jsem, nic víc,
      C
   ano, mám ruku tam, kde srdce ti bít má,
    F
   taky nic,
       G
   ještě můžu ti říkat s chutí setrvačnou,
     Ami                    D
   že jsem jen tvůj, že mám tě rád,
     C
   ale věř mi, holka, už to není pravda,
                     F
   a mně nechce se ti jen tak lhát.
2. Abych čistý víno nalil, jinou mám
   a vinu žádnou necítím,
   to víš, že bude se mi stýskat,
   a ještě dlouho budeš můj smutnej stín,
   všude, kam jsem s tebou chodil, stopy uvidím tvý,
   a když zavřu oči, možná i tvář,
   ale věř mi, holka, to jsou jenom sny,
   a já nejsem žádnej lhář.
3. Tak najednou nic, žádný plamínky a jiskry,
   prostě vůbec nic,
   nevím, co to řídí, jak oheň všechno hasne,
   jsem rád, že pozdravím,
   obyčejná jako všechny už se mi zdáš,
   tak ahoj, odpusť, snad nejsem zlej,
   fakt nevím, čím to je, ale nemám tě rád,
   no tak, tak se nedívej.
```

ROZKVETLÉ ZAHRADY MÉ LÁSKY ASONANCE

```
         C          G             F C
1. V zahradách rozkvetlých lesních strání
      Ami       G   C
   milý můj na mě čekával,
                G         F C
   na loukách vonících za svítání
      Ami          G        C
   ruce mé v dlaních svých mi hřál,
    Ami G Ami          G
   říkal mi, že jsem krásná
       F               G      C
   a že studánky ve svých očích mám,
                G           F C
   kam mi však odešel, nemám zdání,
       Ami        G   C
   bez něho smutná chodívám.
2. V zahradách rozkvetlých lesních strání
   milý můj se mnou chodíval,
   v kouzelných proměnách milování
   svoje písně mi zpívával,
   říkal mi, že jsem krásná
   a že lásku tak vážně nemám brát,
   kam mi teď odešel, nemám zdání
   a já pro něj nemůžu spát.
3.=1.
```

RUCE HOP TROP

H **A E**
1. Dálniční pás do tmy se ztrácel,
H **A** **E** **A E A E**
před námi bylo město spící,
H **A E**
to když jsem našel na řadící páce
H **A** **E**
tvoji ruku čekající.
2. Čekala mou už hodnou chvíli,
srdce mi skoro v krku stálo,
pak světla ulic, věžáky bílý,
cesty zbejvalo jen málo.
G#mi **D#mi** **G#mi** **D#mi**
R: Tak už to bejvá, že noc je krátká
E **H** **F#**
a po ní ráno přijde všední,
G#mi **D#mi** **G#mi** **D#mi**
nesmíš se dívat zpátky do zrcátka,
E **H** **F#**
dokud se aspoň trochu nerozední.
3. Snad někdy víc jen ruce poví,
nežli slova při vyznání,
možná se někdy sejdou zase, kdo ví,
je to moje tajný přání.
R:

RUKA JE MOST KAREL KRYL

Dmi
1. Ruka je most a prsty jsou věže
C **B^b** **A**
a v tepně máš špinavou řeku,
Dmi
nezvaný host, chlap v poloze vleže
C **B^b** **A**
zlou lekci ti dal o člověku.
F **C**
R_1: Zima je, králíčku, dravci jsou němí,
Dmi **B^b**
příteli, človíčku v sousední zemi,
A
taky tě bijí?
2. Bradatý mnich a zkřížené hnáty
a zamrzlé kaluže v lomu,
na poli sníh a nad sněhem dráty
a stopy, jež nevedou domů.
R_2: Pole nám zdupala kopyta koní,
z nebe se sypala slova, jež zvoní,
když vodku pijí!
3. S žoldáckou mzdou a v červené zbroji
zas jinde už kořist je pro ně,
znovu zas jdou a v zádech jim stojí
ti zelení kovoví koně.
Dmi
R_1: + taky tě bijí ...

RUTY-ŠUTY KAPITÁN KID (KRAKATIT)

A
1. Když jsem já byl nepatrný chlapec,
E E^7
na kytaru bral jsem hodiny,
A A^7 D Dmi
Mozarta jsme hráli, cvičívali škály,
E E^7 A
[: já však znával nápěv jediný. :]
A
R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
E E^7
tatínek to jaksi neměl rád,
A A^7 D Dmi
penál sestry Hedvy zlámal o mě vedví,
E E^7 A
[: zakázal mi na kytaru hrát. :]
2. Jedva puberta mě trochu přešla,
do piána poslali mě hned,
jednou řek' mi táta:"Zahraj, kluku zlatá,
[: přeje si to babička a děd. :]
R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
rozjel jsem to rovnou na refrén,
byla to léčka, já to nevěděl,
[: zákeřnou ránou padl jsem. :]
3. Dneska je mi bezesporu jasný,
v Texasu že nemaj' horu Říp,
nemám s tátou starost, jak mi zobák narost',
[: zpívám, a v tom je celej vtip. :]
R: Hopsa-hejsa do Brandejsa, jupí,
šupajdá a tydli-pydli-juch,
[: jaká jsou to hezká citoslovce česká,
[: podporují turistický ruch. :] :]

RŮŽA HOP TROP

```
   G          Ami   D   G Ami D
1. Čekají mě trable nemalý,
   G             F         C
   až se Růža v pátek dovalí,
       D            D7       G           F
   už teď se klepu radostí, bože, kolik blbostí
    G            D7          G Ami D
   zase s sebou buchta přibalí.
2. Plahočil jsem se s ní po horách
   a na zádech ten její pingl táh',
   jen trouba jak já dokáže Růže metrák bagáže
   vláčet, aniž prach by pivem splách'.
 G7 C     G                                       D
R: Růžo, Růžo, tak tě vyměnit za rum by bylo žůžo,
       C
   až najdu v lese turistu, co by tě třeba chtěl,
         Ami                                  D
   snad konečně to klapne, aby jinej za mě dřel.
3. Růža se na vandr nehodí,
   ani pěšky, ani do lodi,
   jen třeba se víc opálí a nebo spadne ze skály
   a zaručeně z toho marodí.
      C     G     C     G     C     G     C     G
R: + Růžo, Růžo, Růžo, Růžo, Růžo, Růžo, Růžo, Růžo ...
```

RŮŽE KVETOU DÁL — GOLDEN KIDS / GILBERT BÉCAUD

```
          G                        C             G
1. Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špínou,
          C         G            F D
   smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
           G                           C              G
   ty, kdo ztratils' přízeň dam, kdo jsi lásce ustlal v hrobě,
        C            G            F D
   škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.
        Ami        D         Hmi        E7
R: [: Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
        Ami        D         G
      podívej, kvete růže, ta tvá. :]
2. Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
   nemáš mládí právě klidné, já tě znám,
   kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
   v téhle chvíli právě tobě povídám.
R:
3. Ty, kdo znáš se k dětským hrám, co tě bosé nohy zebou,
   počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
   slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
   volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.
R:
```

RŮŽE Z PAPÍRU NEDVĚDI

Dmi **E7** **Gmi**
1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
Ami **Dmi**
hlava třeští, asi tě mám rád,
E7 **Gmi**
stále někdo říká: vzbuď se, věčně trhá nit,
Ami **Dmi**
studenou sprchu měl bych si dát.
D7 **Gmi**
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C7 **F** **A7**
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Dmi **Gmi**
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Ami **Dmi**
že nebe modrý ještě smysl má.
2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.
R: **Dmi E7 Gmi Ami Dmi E7 Gmi Ami Dmi**
R:

RŮŽIČKA SPIRITUÁL KVINTET

F C
1. Krásná růže v sadu kvetla
F C
u besídky ve chvojí,
F Dmi G^7 C
ta mé milé hlavu spletla,
F C F C F C
chtěla ji mít v pokoji,
F Dmi G^7 C
ta mé milé hlavu spletla,
B^b F Dmi C F
chtěla ji mít v pokoji.
2. Vykrad' jsem se v noci z domu
krásnou růži uloupit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, budu bit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, tak budu bit.
3. Pak jsem s růží k milé spěchal,
na okénko zaťukal,
pantofle jsem venku nechal
na polštář ji růži dal,
pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí tu růži dal.
4. Ráno do bot rosa padla,
posel dobré pohody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji do vody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji, ach, do vody.

RVÁČ BILLY POUTNÍCI

```
        G                                                C
1. Rváč Billy jednou chtěl mě prát a já se třás' jak list,
     D                                            G
   když můj hák jak handgranát mu přistál na čelist.
2. Smečka Twenty Billa zvedla k boku lauf,
   ve vteřině byla hned klidná krčma auf.
    G                                           C
R: Jupí, já byl chvilinku prej, jupí, jak včel rej,
    G                                          D   G
   jupí, já byl chvilinku prej, jupí, zlej a divokej,
                                            C
   na mě kolt a kvéry, holt, pardi, neplatěj',
     D                                          G
   stačí, když jsem chvilinku zlej, zlej a divokej.
3. Dvacet střelců kvéry, svý kvéry mačká fest,
   mý derringery spustěj' chřest, zůstane jich jen šest.
4. Těm šesti na hrob zasej mák, teď smrťák na ně kejch',
   spadla klec a funebrák jim kope věčnej sejf.
5. Sejf, kterej nemá závoru, zámek ani pant,
   kde tiše bradou nahoru spí lump i nóbl grand.
R:
R:
```

RYBÁŘSKÁ BALADA ASONANCE

```
        C        G         C       Ami
1. Když spatřil mě úsvit po pobřeží jít,
     C          F          C           G
   slanou vodou brouzdat a slaný vzduch pít,
      F      G                 C G C
   já starého rybáře zaslechla hrát
                  F          C            G
   tu píseň, v níž naposled "sbohem" chtěl dát.
        C        G          C   C7
R: Ještě naposled vemte mě s sebou,
       F        C        G
   chci naposled na lodi stát,
      F                    C
   tak vemte mě na ni, chci naposled dlaní
      G                              C G
   teď pohladit moře, co měl jsem tak rád.
2. Tak oblečte mě tak, jak dříve jsem byl,
   když býval jsem mladý a tak plný sil,
   mou rybářskou halenku přineste sem,
   chci na moře vyplout, než zlomí se den.
R:
3. Chci cítit ten vítr, co tak dobře znám,
   když navečer z moře se navrací k nám,
   a vidět chci slunce a pít jeho zář,
   ať naposled paprskům nastavím tvář.
R:
4. A slyšet chci racků křik nad mořem znít
   a oblohu modrou zas nad sebou mít,
   když chladný pás pobřeží s mořem se slil
   a modravý proužek jen z pevniny zbyl.
R:
5. A svolejte rybáře, nechci být sám,
   již čas můj se krátí a málo ho mám,
   teď naposled píseň bych slyšet si přál,
   co vítr nám na lodích do plachet vál.
R:
```

RYBKA NEDVĚDI

C C/H A7 D7 G C C/H A7 D7 G C G C

C C/H A7

1. Nad tebou toužím, hledám, kam se snést,

D7 G

jsem noční motýl, co se zadíval, až spadnul z hvězd,

C C/H A7

u dveří tisknou se dva páry bot,

D7 G

na židlích sedíme a vyprávíme z dnešních not.

F G

R: Přemýšlím,zda chtěla bys či nechtěla

C C/H A7

pohladit vlasů kroužek, co ti spadnul do čela,

D7 G C C/H A7

a jestli nebylo by lepší říct, že se mi tak líbíš. D7 G C G C

2. Občas se krásně hezky začervenáš

a prsty rovnáš ubrus pod vázou, pak pod bradu dáš je,

z blůzky ti kouká rybka narození,

řetízek končí kdesi pod vlasy a na rameni.

R:

3. Nad tebou toužím, hledám, kam se snést,

tvý oči pozorný mi začínají hlavu plést,

jen ještě kousek bude u prstu prst

pak už tě nepustím a sevřu jako oříšek hrst.

D7 G C

R: + a jestli nebylo by lepší říct, že se mi tak líbíš ...

RYL JEN, CELEJ DEN RYL SPIRITUÁL KVINTET

Ami
1. Já každý ráno v sedm hodin vstal
E7 Ami E7
a krumpáč s lopatou vyfasoval,
Ami
pak s partou, která makat dovede,
E
jsem došel tam, co tunel povede.
E7 Ami E7 Ami
R: A ryl jen, celej den ryl,
G Ami
já ryl jen, celej den ryl,
C E7
abych dřív, než do svý boudy pudu spát,
Ami Ami/G Ami/F E7
čaj v kantýně moh' si dát,
Ami E7 Ami
já ryl jen, celej den ryl, *celej den,*
E7 Ami E7 Ami
jak krtek *celej den* jen ryl.
2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí,
když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.
R:
3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"
R:
4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám,
zas slyším tmou, jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely.
R:

Řeka Devítka

```
   G                    Ami7
1. Houpavý slovíčka za všechny naše lásky
   F         C            G
   zavolaj' hvězdy dolů k nám,
                        Ami7
   milostný psaníčka a z nevyspání vrásky,
      F        C             D
   z písniček nad životem chrám.
             C                    G     Ami7      D
R: Tehdy se zdá snad, že na naše hlavy světlo zazáří
           C Cmi                  G
   křídel múz, těch plachých andělů.
2. Kulhavá hříčka vět, pár staronovejch tónů
   rozvlní řeku příběhů,
   který jsme žili nebo chtěli žít v tý vodě
   v proudu daleko od břehů.
R:
   G
*: Ta va da dam ...
3. Koupem se v krůpejích, když o skálu se tříští
   vybledlý řádky básníků,
   a s hlavou v oblacích, než přijde vlna příští,
   čtem z barev cest a patníků.
R:
```

ŘEKA NEZMAŘI / GORDON LIGHTFOOT

```
      C   C/H   Ami G F          C  F C
1. Zase dál jako dřív,  to vážně se nedá,
            C/H Ami G F               C  F C
   koho z vás zajímá,   co tak bídně se hledá,
                C/H  Ami          Dmi C  G
   jak jen mám v klidu říct, že jsem dávno svá,
                G7        C  F C
   podobných na tisíc jen se dívá.
2. Ani já nechci víc, zase tím, kdo jen platí,
   u dveří postávám, jako stín se pak ztratím,
   pramení v žilách mých řeka pálivá
   a svůj žár po nocích těžko skrývám.
3. Přibitá na polštář, do očí světlo bodá,
   napořád v zajetí, než mi klíč někdo podá,
   odejít po špičkách, dokud mám chuť vstát,
   zanechám na stěnách otisk dlaní.
```

ŘEKA HUČÍ PEDRO MUCHA

G C G D7 G
1. Řeka hučí v klínu rozervaných skal,
C G A7 D7
vítr skučí, jak by se všemu jen smál,
Ami D7 G Emi A7 D7
peřej kánoí zmítá, v dívce dlouho již skrytá
G C G A7 D7
mizí tíseň, když slyší jeho píseň:
G C D7
R: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
G
snad se tvé srdéčko té dálky nebojí,
D7
tam v zátočině je naše chajda malá,
C G C G A7 D7
skrytá před světem, jak sis přála,
G C D7
pohádku lesů přenesu do tvých očí
G
a svět se s námi v té samotě zatočí,
D7 G7 C G
[: řeka nám píseň bude hrát,
D7 G
že tebe, děvčátko, stále mám rád. :]
2. Měsíc, hvězdy na nebi jasně vzplály,
proud jen šeptal, když před svou chatou stáli,
šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze,
pak jí zpíval píseň, kterou rád míval:
R:

ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU JIŘINA FIKEJZOVÁ / PETE SEEGER

```
 C            Ami         F           G
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
 C            Ami          Dmi      G
   řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
 C           Ami      D7       G
   dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
  F         C         Dmi       G    C
   kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
   řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
   muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
   kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
   řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
   muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
   kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
   a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
   řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
   kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5.=1.
```

ŘEKNI TO PÍSNÍ POUPATA

```
            G                          D
1. Řekni to písní, co jsi dávno říci chtěl
            H7        Emi Emi/D C
   a možná slova zapomněl,
         C/H          Ami         G                E
   vždyť písní řekneš víc, klidně víc, než budeš chtít,
     Ami        C          D
   slova můžeš tónem nahradit.
2. Řekni to písní, když se dívá celý svět,
   stěží odříkáš pár vět,
   a pak hořko v puse máš, rychle oči zavíráš,
   po tvých zádech prohání se mráz.
  Emi                        C
R: Slova ti v ústech slábnou, neříkej "nashledanou",
    G                  Ami      G
   pojď blíž, ať své přání vyplníš,
        D                            H7        Emi
   vím, hůř se na to kouká, když tě právě neposlouchá
    C         G         Ami D
   ten, koho větou obdaříš,
  Emi                     C
   slova se o rty lámou, do trávy na zem spadnou,
    G            Ami            G
   cizí boty je na prach rozšlapou,
            D                           H7            Emi
   tak nemá cenu dál se dívat, přestaň mluvit, začni zpívat,
    C           D            C(F C G)
   tóny lépe v srdcích zůstanou.
3. Řekni to písní, ať tóny vítr rozfouká,
   kdo chce, ať klidně poslouchá,
   a přitom vůbec nevadí, že to trochu neladí,
   hlavně když po duši pohladí.
R:
```

ŘIDIČ TVRDÝ CHLEBA MÁ GREENHORNS

```
        C
*: Tam, kde se točí autobus, tam jednou jsem stál,
                          F            C
   když jeden mladej řidič na svou práci lál
   a povídal, že konečně už chtěl by mít klid,
     F          G            C
   aby nemusel se za volantem mlít.
   A dispečer té noci byl starý Voda, který je starší než sám čas,
   a povídá:"Hochu, jak dlouho už jezdíš s tou škatulí?
   Víš, hochu, já jezdil skoro se vším,
   mě už i sám popovický kozel na svém hřbetě nosil,
   a ty tu pláčeš nad jednou nepodařenou jízdou,
                                      G           C
   víš, to povídám ti já: řidič, ten tvrdý chleba má!"
           C
1. Ví, co je motor, rotor, akumulátor, stator,
   kondenzátor, karburátor, kráčející exkavátor,
    F                 C
   rozdělovač, palec, kastle, parní válec,
     D7               G
   zvedadlo, hever, zlomenina žeber,
    C
   kufr, fofr, koukej uhnout, fotr,
   velkej rum, sanitka, blázinec, záchytka,
    F           C
   musí řídit rukama-nohama,
     D7          G           C
   jó, řidič, ten tvrdý chleba má!
2. Řidič, ten musí umět čumět dopředu,
   jestli už je servis v dohledu,
   nesmí pustit myši k trabantu,
   jinak mu z něj zbyde jen půl volantu,
   hojivý šťovík musí mít v lékárničce,
   umělý dýchání zkoušet na svý babičce,
   v případě nouze vlíct auto na tyči
   a uhejbat, když jedou hasiči.
3. Ví, co je automapa a kde se dobře papá,
   řidič, ten muší umět nahustit duši,
   když zmáčkne šaltpáku, všichni stojí v haptáku,
   já ve frmolu jezdím jen na Castrolu,
   milá, nech vzlyků, mám přece školu smyku,
   Fridex, Místek, zadřel se mi pístek,
   už každý patník můj blatník dobře zná,
```

jó, řidič, ten tvrdý chleba má!

4. Ví, jak jet, aby to jelo a z auta bylo dělo,
blinkry, mlhovky od tinktury jodovky,
motoru drnčení a povinný rčení:
sám mistr Fittipaldi vzal mě do učení,
už jsem od ledna pilot Formela jedna,
tak se to maže v mý rychlostní almaře,
dál už se řítím jen s třema kolama,
jó, řidič, ten tvrdý chleba má!

5. Ví, co je MB Škoda, a říkejte mi Voda,
Renault, Fiat, nechoďte, chlapci, píjať,
mámo, vem bágl motoru trampskej lágl,
laudon donnerwetter, nejde ani tachometr,
Honda, Jawa, slon má přednost zprava,
Mercedes, Toyota, ženu je jak kojota,
každá ta značka je lehce zmačkaná,
jó, řidič jsem tvrdej jenom já!

6. Ví, jak se udělá myška a jak se dávaj' dýška,
tak uhýbej z cestičky, nemám brzdový destičky,
teď mi drž palce, už jedu na dva válce,
co z toho auta zbyde, zvážím na decimálce,
koupu se maně v svý olejový vaně,
pneu a gumy, každej jezdí, jak umí,
můj vůz sto koní a tři slony má,
jó, řidič jsem tvrdej jenom já!

Rec: A proč já se radši nedal na lodníka,
moh' jsem si to hasit rychlostí několika tisíc uzlů v hodině!"

ŘÍKAL MI BRÁCHO HOP TROP

```
          C           F         Ami
1. Slunce rozpálilo střechy kodrcáku,
   Emi                      G
   špinavej plech nám záda hřál,
          C         F          Ami
   kolejí spojky počítaly kola vlaku,
          G      D            G
   jelo se dál, vagón to vodkejval.
2. V kapse jenom tupej zavírák a lžíci,
   nic, vo co člověk by se bál,
   nikdy jsme nebyli vážení cestujícín
   co znamenaj' pro dráhu kapitál.
             Ami                      Emi
R: Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád,
          Gmi                     C
   a naše jména byly zkrátka vedlejší,
           Ami                            Emi
   oba jsme měli víc, než moh' by si kdo přát:
           Gmi                     G
   společný nebe, dny a cesty včerejší.
3. Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
   poznám na dálku za tratí,
   přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
   že dobrej chlap se prostě neztratí.
R:
                     Dmi     G           C
4.=3. + že dobrej chlap se prostě neztratí ...
```

Říp Nedvědi

E

1. Vždycky ráno, když mám bohatě sil,
   říkám, že jednou, jednou bude nám líp,
   E7 A
   že je to představa krásná,
   H7
   tak jasně vidím to, jak od nás z oken horu Říp,
   E
   když obloha modrá je šťastná.
2. A všem těm můrám, co nás po nocích tlačí,
   dojde zákonitě dech,
   a v sedmikrásce spočítaná láska
   pokorně zastaví náš spěch.

E

R: Vždyť tolik trápení sám život přináší, sám,
   E7 A
   všechny ty bolesti a rány,
   H7
   jeden život je málo, tak nestálo by to za to,
   E
   trochu oťukat hrany?
3. To není rada, to je touha,
   vždyť dobro nestojí nic,
   jen myslet na druhý víc než na ten svůj klid,
   já vím, ta cesta je dlouhá, tak strašlivě dlouhá.
4. Ale ta setba vyplatí se, věř
   vždyť dneska dávno je zítra
   a zloba nelítostná a chytrá,
   a některý lidi horší než zvěř.

R:

R:

R:

S.O.S. KAMELOT

C#mi H A G#mi

1. Zas už se valí další bouře nad zemí,

C#mi H A

já mezi krama zemřu sám,

C#mi H A G#mi

saně, psi a můj stan jsou v ledu pohřbený,

C#mi H A

lidí se už nedovolám.

F#mi H E

R: Příjem, za polárním kruhem volám S.O.S.

A C#mi G#

a s nalepeným uchem na repráku čekám zprávu,

F#mi H E

příjem, uragán se zbláznil, doma říjen,

A C#

mně led už oči zasklil napořád.

2. Svoje memento jsem krví podepsal,

zabalil kůží tulení,

naposled signál do éteru odeslal,

už slyším hrany zvonění.

R:

SALOME KAREL KRYL

```
   Ami              C
1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
   G
   plamen i červánek, ďábel i beránek,
    E
   cukr i sůl,
   Ami             C
   u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
    G
   císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
    E
   království půl.
    Ami E   Ami
R: Salome, noc už je na sklonku,
    C
   Salome, podobnas' úponku,
    G
   podobna kytaře pro svého vladaře,
    E
   Salome, tančíš.
R: Salome, sťali už Křtitele,
   Salome, usměj se vesele,
   točíš se ve víru, ústa jak upíru
                                Ami C F E Ami C E
   krví ti planou, Salome, la la la ...
2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
   pokojně mohu žít, všeho lze použít
   pro dobrý stát,
   možná ho napadlo prastaré říkadlo:
   dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
   nemá se štkát.
R: Salome, netanči, nechceš-li,
   Salome, hosté už odešli,
   jenom roj komárů dopíjí z pohárů
   krůpěje vína.
R: Salome, trochu jsi pobledla,
   Salome, v koutku jsi usedla,
   víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
                      Ami   E Ami C G E Ami
   Salome! Pláčeš ...? La la la ...
```

SAMETOVÁ ŽLUTÝ PES

```
   G                    C        G            C
1. Vzpomínám, když tehdá před léty začaly lítat rakety,
  G              C             D
   zdál se to bejt docela dobrej nápad,
 G             C       G              C
   saxofony hrály unyle, frčely švédský košile
   G             Emi           C   D
   a někdo se moh' docela dobře flákat.
2. Když tam stál rohatej u školy a my neměli podepsaný úkoly,
   už tenkrát rozhazoval svoje sítě,
   poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
   a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.
   G                  D       Emi             C
R: Vzpomínáš, takys' tu žila, a nedělej, že jsi jiná,
         G           D            C  D       G
   taková malá pilná včela, taková celá sametová.
3. Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,
   kytičky a úsmevy sekretárok,
   sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
   ale to nevadí, já mám taky nárok.
4. Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,
   hlavu plnou Londýna nad Temží,
   a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
   a pazoura se mu trumfama jenom hemží.
R: Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima,
   ty jsi, holka, tehdá byla taková celá sametová.
5. A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,
   kopyta měl jako z Arizony,
   přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
   a po něm tu zbyly samý volný zóny.
R: [: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,
      byla to taková krásná cela a byla celá (sametová) ... :]
```

SAMETOVÉ JARO KAREL KRYL

```
 Ami          G    E              Ami
1. Je jaro,větry vanou od jihu do cely,
           C             G         E
   sbohem či nashledanou, obecné veselí,
     Ami             G      F            E
   [: jsou stromy plné mízy a někdo jiný sklízí
    Ami             G   E               Ami
      to, co jsme zaseli, to, co jsme zaseli. :]
2. Ačkoli dozvonilo poslední zvonění,
   přec v duši temno zbylo a v srdci vězení,
   [: po vinných ani slechu, a jiným ku prospěchu
     jsou naši ranění, jsou naši ranění. :]
3. Je jaro, ledy plovou s narkózou do žíly
   a s maskou sametovou jde ústup zdvořilý
   [: a na mohyle něhy mráz uhrabává sněhy,
     jež zimu přežily, jež zimu přežily. :]
```

SAMODRUHÁ JAREK NOHAVICA

Rec: Zlořečena budiž tato žena,
studna hříchu, smilství a neřesti,
nádoba nízkých pohnutek,
které každého člověka přivedou do neštěstí,
její muž Alexej, náš dobrý soused, muž bohabojný a pracovitý,
s nepřítelem někde předaleko srdnatě bojuje,
ona se tady zatím, ta děvka jedna,
kdo ví s kým, a kdo ví kde, a kdo ví jak muchluje,
bim bam bom - ona je v tom.
Ami E Ami E

2. Vlezla do postele a dala bůhvíkomu,
C G C E
ta děvka nestydatá, a teď to máme,
Ami E Ami E
stigmata po těle, parchantí děcko k tomu,
C G C E
tváří se jako svatá, ale my ji známe!
Dmi Ami
R: V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha,
F E
červi ať jí vlezou do břicha, cha, cha,
Ami E Ami E Ami E Ami E
ona je samodruhá, samodruhá, ona je samodruhá!

3. Taková ostuda, chudáci tchán a tchýně,
aby snad chodili kanálama,
člověk jí lásku dá, a ona potom, svině,
si noční košili sundá sama!

R:
Ami E Ami Dmi Ami
*: Vinna, vinna, vinna, vinna, nevěrná muži,
Dmi E Ami E
na rameno vypálit jí růži,
Ami E Ami Dmi Ami
vinna, vinna, vinna, vinna, kolem krku kámen,
Dmi E Ami
ať si říká, kdo co říká, amen.

4. Vy, dobří sousedi, žijící ve vší ctnosti,
před vámi stojí žena ďábelnatá,
neberte ohledy, služte spravedlnosti,
ať klekne na kolena a do bláta!

R: V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha,
jen ji klidně kopněte do břicha, cha, cha,
ona je samodruhá, samodruhá, ona je samodruhá!

*:

SAMOTA, SAMOTA PEPA STREICHL

G **Hmi** **Cmaj^7** **G**

1. Samota, samota je tvrdý klín,

Hmi **A^7** **D^7**

někdo mě zamotá do pavučin,

Cmaj^7 **G** **Cmaj^7** **G**

všichni mi zmizeli, já nevím, kam,

Hmi **D^7** **G**

můj malý příteli, nechci být sám.

2. Dělám si z papíru dalekohled
a hledím k vesmíru, vrať se mi zpět,
vesmír je plný hvězd a černých děr,
jenom to nepoplést, neztratit směr.

3. Samota, samota, děravý plot,
na dvoře života zarostlý vchod,
cestu ti ukážu, máš-li mne rád,
v údolí pavučin stojí můj hrad.

SAMOTA BOKOMARA

Ami **Dmi^7 G** **C C/H**

1. Samota - holka vyzáblá, samota v černém sametu,

Ami **Dmi** **F** **D$^\#$dim** **E**

a tak pěknýho hřebce má, a vlasy - včely v rozletu.

2. Samota - holka hladová, do pouště míří pramínky,

a navždy bude taková, vysaje ze mě vzpomínky.

Ami **Dmi^7 G** **C C/H**

R: Tak, vítej, vítej, samoto u prostřenýho stolu,

Ami **Dmi E**

pole je mákem oseto, pojď, pobudeme spolu.

3. Samota - panna z nezbytí, samota - něžná pomněnka,

vplétá své prsty do kvítí, půjčuje oči smuténkám.

4. Samota značky "napořád", samota jídla beze slov,

je přesná jako jízdní řád, poslední dcera starých vdov.

R:

5. Samota - něžný oblázek, samota - kámen bez citu,

půjčte jí křídla otázek, a ztratí se vám v blankytu.

6. Každý má tu svou samotu, jak by ne, jednu mám já a jednu ty,

a až nám ten svět pomine, sejdou se naše samoty.

R:

Rec: Tak pojď, budem spolu ...

SAMOTA WABI RYVOLA

E E7 A E

1. Do tváře čas mi hlubokou brázdu samotou vyrejval,

H7 A

tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,

H7 E

co je ti platný, že jsi kapitán.

2. Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,

že jsem byl stále jen sam, v srdci mám nejeden šrám,

život je tvrdej, i když jsi kapitán.

E7 A H7 E C#mi

R: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,

A H7 E

jak máš žít, abys byl milován,

E7 A H7 E C#mi

a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový

A H7 E

za tebe sní kapitán Korkorán.

3. Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,

z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,

co bude dál, mi nikdo nepoví.

4. V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,

já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,

abych měl jednou na pořádnej flám.

R:

SAMOTÁŘ JIŘÍ POLÁK - SUP

```
          Dmi                F
1. Prázdný ráno nevítá tvoje kroky ospalý,
          C                 Dmi
   prázdný ráno nevítá ničí smích,
                                     F
   jenom v trávě mlhy cár, v dlaních máš pár krůpějí,
        C                      Dmi
   nejsou slzy, ale klidně mohou být.
          F
R: Zůstals' sám jako starej klíč,
              C
   všichni jsou dávno, dávno pryč,
      Dmi          Bb            A
   jenom občas ještě vídáš jejich tvář,
          Dmi
   vstáváš sám a sám jdeš spát,
     F
   zapomínáš, měls' je rád,
        C                    Dmi
   vidíš, tak nějak se rodí samotář.
2. Ještě včera šlo váš víc, zněly hlasy, zněl váš smích,
   ještě včera znělo slovo "kamarád",
   přišel den, který všechno smyl, vaše cesty zatočil,
   jenom tvoje cesta stejná zůstává.
R:
```

SAMOTÁŘ POUPATA

```
   G     D          Emi         C              G
1. Každý ráno chodí sám, cestu společnou s ním mám,
         Hmi         Ami                 D
   jenom matně vnímá ruch těch všedních dní,
     G      D          Emi        C          G
   v očích nosí dálky cest, jimi nechává se vést,
         Hmi         Ami          D
   chodí tiše, jako když o něčem sní.
      Emi                Hmi                       C
R: V pátek vlak mu zahouká, kytaru z pouzdra vysouká,
                        G         D
   po vagónu zpěv zní při dunění kol,
     Emi                 Hmi                 C
   když vlak náhle zastaví, mysl dálce nastaví,
                       G          D C G
   odhodlán jít třeba na severní pól.
2. Nebe modrý nad hlavou, v ruce tornu toulavou,
   boty starý šlapou prachem lesních cest,
   osada ho uvítá, když už šerem prosvítá
   první hvězda, která dělá nocím křest.
R:
3. Ráno slunce ozáří jeho úsměv na tváři,
   celý den jak dítě dovede si hrát,
   když pak oheň zahoří, do spánku se ponoří,
   v neděli už zase na cestu se dá.
R:
   G     D          Emi         C              G
4. Každý ráno chodí sám, cestu společnou s ním mám,
            Hmi        C              G D C D G D C D G
   dnes už vím, o čem tak asi pořád sní ...
```

SARAJEVO JAREK NOHAVICA

Emi **Ami/F#**
1. Přes haličské pláně vane vítr zlý,
H7 **Emi**
to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
Ami/F#
jako tažní ptáci, jako rorýsi
H7 **Emi**
letíme nad zemí, dva modré dopisy.
Emi **Ami**
R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
D7/F# **G H7**
ale už je čas jít spát,
Emi **Ami**
tamhle za kopcem je Sarajevo,
H7 **Emi**
tam budeme se zítra ráno brát.
2. Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.
R:
3. Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.
R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
tamhle za kopcem je Sarajevo,
tam zítra budeme se, lásko, brát ...

SBOHEM, GALÁNEČKO VLASTA REDL

G Emi Ami D^7 G A^7

1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,

D Hmi Emi A^7 D

sbohem, galánečko, já už musím jíti,

Ami D G Ami D^7 G Ami D^7 G

kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,

Ami D G C D^7 G Emi Ami D^7 G

kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.

2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]

[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánu. :]

3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]

[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]

4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]

[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

SBOHEM, LÁSKO WALDEMAR MATUŠKA / HUGHES AUFRAY

C F G C F G

1. Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,

C Ami D7 G7

zeleným údolím jsem si ji ved',

C C7 F Fmi

byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,

C G7 C F C

když na řasách slzu má velkou jako hrách.

C7 F Dmi Emi Ami

R: Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,

Dmi G7 C C7

žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,

F Dmi Emi Ami

já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,

Dmi G7 C F C

nejsem žádnej ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2. A tak šel čas, a já se toulám dál,

v kolika údolích jsem takhle stál,

hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,

bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

R:

Rec: Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

R:

SCI-FI SONG PAVEL DOBEŠ

G D7
1. Vyslechěte science-fiction song
C7 G
o Beskydských horách,
D7
o stoletém smrku, co stojí tady plonk,
C7 G
a o podzemních štolách.
E7
R: Mělo by se ještě podotknout,
A7 D7
že v Beskydech se zatím žije,
G D7
to, co vepsal básník pod linky mých not,
C7 G D7
byla jenom jeho fantazie.
G E7 A7 D7
Rok, píše se rok dva tisíce dvě stě dvacet čtyři,
G E7 A7 D7
vlak-atomovák po traverze k Beskydám už míří,
G D7
už je to tak.
2. Písmomalíř píše laserem "STOP!"
všem turistům a chodcům,
kdo nemá ještě vykopaný hrob,
ať vyhýbá se kopcům.
R: Jsou tady Železárny, hutě, karolíny,
koncernový podnik,
struska, prach a jedovaté plyny -
- našich předků pomník.
Pryč je doba, kdy rýč, jediný nástroj, kousal a hryzal tuto zem,
dnes rýč natolik kles' ve stínu souprav vrtacích,
že po něm neštěkne pes.
3.=1.

SČÍTÁŠ KAŽDOU CHVÍLI SAMSON

G Ami^7 D C
1. Sčítáš každou chvíli, jako blázen sbíráš síly
G C G C
na cestě zlacený,
G Ami^7 D C
v číslech život ztrácíš, pro ně žiješ, k nim se vracíš
G C G C
pro život ztracený,
Ami^7 D^7
ten bič si pleteš jen ty sám
Hmi^7 E^7
na sebe, no a taky na svý známý,
Ami^7 Hmi^7
je z majetků a věcí a stává se ti klecí,
A$^7{}_4^{sus}$ A^7 D
[: v ní buď sám, ne s námi. :]
G Ami^7 C D^7 G
R: Trochu jsi nám zestárnul záhy a v propadlišti času zmizel,
Ami^7 C D^7 G
rozešly se i naše dráhy a cizí je ti každá svízel,
Emi C D Emi C D
piješ do bezvědomí, když tě tíží svědomí,
Emi C D Ami^7 D
i písně málo zpíváš a za sebe se nepodíváš.
2. Sčítáš každou chvíli, jako blázen sbíráš síly
na cestě zlacený,
ráno špatně vstáváš, chodíš pít, však vyděláváš,
málokdy zasněný,
jak je to dlouho, co jsi hrál
a o volnosti chodil zpívat s námi,
co se to s tebou stalo, i nás to pěkně vzalo,
[: už jsme jen tví známí. :]
G Ami^7 D C
*: Sčítáš každou chvíli, jako blázen sbíráš síly G C G
na cestě zlacený ...

SCHODY DEVÍTKA / JIŘÍ MAŠEK

Emi **Emi/D#**
1. Kdekdo o pravdě zpívá, a z koutku úst
Emi/D **Emi/C#**
mu pomalu uniká lež,
C **D** **Emi**
falešná hra na čistý tóny a ve hře pár falešnejch es,
Emi/D#
a jinej muziku vláčí jak markytánku
Emi/D **Emi/C#**
vzadu za vozem, za slávou dál,
C **D** **Emi**
jen pro ten dnešní den, jen pro jeden bál.
G **D** **Ami** **Emi**
R: A já nejsem snad sám, kdo hledá klíče k těm dveřím,
G **D**
co se otevřou, až začnem hrát
C **H7** **Emi**
tak, jak zobák nám narost', jak kdo čemu věří.
2. Někde na schodech do nebe sedí ta parta,
popíjí a začne hrát
vždycky, když pozemská hvězdička ohlásí pád,
potom muzika krásná, až tají se dech,
po letech zazní zas tmou,
z pásku zašumí, a divná tíha jde do kolenou.
R:
R:
R: A já nejsem snad sám, kdo hledá klíče k těm dveřím,
co se otevřou, až začnem hrát
tak, jak zobák nám narost' ...

SE PSY COP / C. STANLEY

```
 G                    C
R: Já tady se psy zůstal sám,
     G                      D
   už nepočítám hvězdy nad hlavou,
 G                  C
   má milá skoncovala se mnou,
   G               D             G
   šla svou cestou, já dál půjdu svou.
   G                           C
1. Sbohem, moje lásko, sbohem, štěstí,
   G                         D
   obloha se jasní, noc jde spát,
   G                       C
   psi pod mým voknem začli štěkat,
 G             D           G
   nevím vůbec, kde zůstanu stát.
R:
2. Z tvých stop nevedoucích nikam
   se můj pohled vrací do těch míst,
   kde jsem s tebou večer brečel, klečel
   a nechával si špatný noty číst.
R:
     G               D             G
R: + šla svou cestou, já dál půjdu svou ...
```

SECOND HAND SAMSON

```
      C                              D
1. Jó, jen jsem přišel na svět, nikde nehrál žádnej band,
         F    G    F   G      C
   světem vál, vál, vál novej trend,
                                   D
   až později jsem zjistil, že plíny i povijan
         F   G    F   G      C
   dodal k nám sám král Second hand.
          C           Dmi      F         C
R: Jak jsem rost' z kočáru, i ty boty do páru,
                    Dmi       F           G
   i ten čepec, hacafrak, a tu káču zrovna tak,
    C                         D
   říkal jsem si: to ta doba těžká je jak cent,
         F G   F   G      C
   světem vládl král Second hand.
2. A každej chce mít dítě, co z něj vyroste docent,
   a i já měl bejt, no comment,
   jenže knížky školní přede mnou už někdo podepsal
   a byl vzdálenej Disneyland.
R: Místo príma kačerů jeden zajíc v maléru,
   nu pagadi, kamandir, družina a Pionýr,
   mě chránil rudej bratr, v kině frčel Shatterhand
   a dál vládl král Second hand.
3. Popoběhla doba, pryč jsou Gustav i Klement,
   a jsem zápornej element,
   v Second handu oblíkám se, v Second handu jím,
   no a mám věčnej exkrement.
R: Těžko bych dál nějak žil, kdybych tohle připustil,
   vožením se, co by ne, ať nadvláda pomine,
   z pátý ruky ženskou mám, no žádnej happyend,
   [: a tak bye, bye, bye, Second hand. :]
```

SEDÍ TOPIČ U PIÁNA KAREL PLÍHAL

```
        C
1. Sedí topič u piána,
        Emi
   preluduje potají
         G
   a pod prsty toho pána
         C     D9/F# G
   bílé klapky černají.
         C
2. Za ta léta u divadla,
           Emi
   která strávil v kotelně,
          G
   hraje svoje "Pec nám spadla"
         C    F7    C
   stále více fortelně.
    C9
R: Zatímco se hudebníci
    F
   vybavují u kávy,
    D7
   topič si nad klávesnicí
    G        G#  G
   vyhrnuje rukávy.
3.=1.
4. Slaví, celý rozesmátý,
   konec topné sezóny
   a kysličník uhelnatý
   rozložil se na tóny.
```

SEDLO Z BODLÁKŮ K. T. O.

```
    C          C7             F
1. Noc oblíká do černejch šatů stíny
   C                         D7 G7
   a Velkej vůz na nebi zůstal stát,
        C        C7             F
   u ohně suší svý potem ztvrdlý džíny
              C            G            C
   jeden z těch hochů, kterej navyknul se štvát.
                  F                C
   Za stádem koní a za tím, kde snad vidí ráj,
                    A7        D7 G7
   kde stromy voní kouzelným údolím,
          C      C7        F
   je poslední ke slunci obrácená stáj,
            C       G          C
   tam značka vypálená ohněm nebolí.
2. Jeden z těch hochů, co po ránu se posadí
   do sedla z bodláků za uzdu krvavou
   a který čeká, že možná jednou uvidí
   stříbrný stádo pádit zlatou oblohou.
   Tak pokaždý, když touhle cestou utíká
   a nespatří na horách ledy tát,
   tak dobře ví, že zima stáda zamyká
   a že mu nezbývá, než svýmu snu se smát.
```

SEDM DOSTAVNÍKŮ WALDEMAR MATUŠKA

Emi A G F# Emi A G F# Emi

Emi D
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Emi D
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
Emi C D Emi
sveze tě dál za pár slov a díků
C D Emi D Emi D Emi
ten kočí, co má modrý oči laskavý.
Emi D Emi
R: Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
D Emi
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
D Emi
heja heja hou, sám když někdy stojím,
C D Emi
sám proti slunci, který právě zapadá.
2. Vím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,
vyprahlá tráva už velký deště vítá,
ty deště, co i moje stopy zahladí.
R:

SEDMIKRÁSKA NEDVĚDI

Hmi
1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký
Emi Hmi F#7 Hmi
druhému se ptal, zda na něj myslí, vzpomíná, má-nemá rád.
2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko němá, pospíchej, ať nebolí to tak.
H7
R: Chvíli si myslíš, že svět stratil tvar,
Emi
prostor se zúžil na má dáti - dal,
A
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,
D F#7
jak zapálený trsy trav.
3. Uschla kytka na kamenech, vezmi ji a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básniček, ze kterých ti po večerech čet'.
R: , 4.=1.

SEDMNÁCTÉHO LISTOPADU SAMSON

G Hmi Emi^7 G C Ami D^7

1. Až nám smůla naprší a ticho sedne do uší, tak vejdi,

G Hmi Emi^7 G C Ami D^7

svobodo má ztracená, holka moje bez věna, tak vejdi,

Emi D Ami D^7

věrná milá tuláků, stará hrozbo hlupáků, vejdi dál,

Emi D Ami

umazaná od frází, ptej se, komu nescházíš

D G Hmi Emi^7 D^7

z těch, kdo tě znal, z těch, kdo tě znal.

2. Zmizelas' jak za vraty vdaný krásky copatý, má milá,
pravdo, kde zvoní tvůj smích, prý za dráty na kopcích, kdes' žila,
pořád dlouze hledaná, i když nemilovaná na přání,
vzbudí horu rytířů, kdo tě prodá verbířům
na spaní, na spaní.

Ami G

R: Kdo ví, kdo vás obě shání a není sám,

Ami G

posedlý jediným přáním pozvat vás k nám.

3. Kampak že vás zaseli naši chlapci veselí, kdo poví,
vzpomínají pořád míň v dlouhé honbě za štěstím, no a neví,
s pivní pěnou ve vouse, s životem když nervou se, že dojel vůz,
v uších tóny křídlovek, kolem spěchá jiný věk, jiný blues ...

SEJ LÁSKU PO LIDECH ŽALMAN

```
            Cmaj7                        Ami
1. Pro ty zklamaný, co maj' smutek jen pro sebe,
         C                                 G     D
   pro ty vyvolený, co si myslí, že přijdou do nebe,
         Cmaj7                        Ami
   pro ty hrdiny, co klidně žijou bez titulů,
          C                        G     D
   pro ty chytrý, co stále válčí s blbostí,
            Cmaj7                      Ami
   pro nás hloupý, co žijem jen tak z radosti,
          C                          G
   pro ty šťastný, co se o svý štěstí rozdělí,
         A                      Ami D7
   pro ty moudrý, co nám dávaj' naději.
    C    Cmaj7 Hmi
R: Sej, sej   lásku po lidech,
      Ami            Ami7   G             E
   dokud je ještě v nás, dokud nám stačí dech,
    C    Cmaj7 Hmi
   sej, sej   lásku po lidech,
       Ami         Ami7   G           E
   možná svět pomine, možná, že taky ne,
       Ami          D7          G
   možná si budem blíž, o moc blíž.
2. Pro ty holky, co vždy naplno milujou,
   pro ty kluky, co si budoucnost jen malujou,
   pro ty lháře, co nám lásku slibujou,
   pro ty blázny, co si ve folku libujou,
   pro ty folkaře, co nemají na vybranou,
   pro ty na koních, co nám říkaj':"Život je show!",
   pro ty normální, co nikdy nikam nepíšou.
R:
3. Pro ty dobrý, co maj' dobrotu v náplni,
   pro ty ostatní, co mají už postavení,
   pro ty schválený, co lidem nejsou chválený,
   pro ty neschválený, co držejí se při zemi,
   pro ty vzdálený, co pijou whisky a vzpomínaj' v posteli,
   pro ty nesmrtelný, co po smrti jsou nevinný,
   pro ty smrtelný, kteří píšou dějiny.
R:
```

SEN, CO SI DÁM POD POLŠTÁŘ NEZMAŘI

G Hmi C
1. Jako by se zdálo, že ty slova dobře znám,
Ami Emi C D
zůstaly mi v paměti, už si vzpomínám,
G Hmi C
ráno bylo stejný jako všechny předešlý,
Ami Emi D G
říkal jsi, že musíš jít jenom na pár dní.
C G Hmi C
R: Ráda vracím zpátky věty, cos' mi říkával,
Ami Emi C D
den zatáhnem roletou a bude nocí dál,
C G Hmi C
jsi jako básník, který právě našel volný rým,
Ami Emi D G
schováš mi ho pod polštář, než se probudím.
2. Občas se mi taky stává že nic neslyším
procházím se ulicí a lidi nevidím
připadá mi nějak zvláštní ta má nálada
chvíli se s ní nadnáším a chvíli propadám
R:
3. Na notovým papíře jsi nechal krátkej vzkaz
že ti se mnou bylo fajn a že se vrátíš zas
vrátíš se i s kytarou a než se probudím
sám si dveře odemkneš klíčem houslovým.

SEN NOCI SVATEBČANSKÉ VLASTA REDL

```
   D
1. Jednou jsem na svatbě veliké byl,
                        A
   vína mi nalili, tak co bych se nenapil,
   D
   a když mě k půlnoci vynesli ven,
                           A         D
   zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.
    A           D       A          D
R: Že jsem měl holku a měl si jí brát,
         A         D         A      D
   ale vzal si ji můj nejlepší kamarád,
   A          D          A          D
   a když mě pak přišli na svatbu zvát,
   G                     A
   abych šel za svědka, teď přijde zápletka.
2. Já na tu svatbu přece jen šel,
   vína bylo dost a koláčů, co kdo chtěl,
   a když mě k půlnoci vynesli ven,
   zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.
R: Kačeny, holubi, krocani, husy,
   kaviár, ústřice pro sto lidí,
   babička plakala, jak jim to sluší,
   taková svatba se hned jen tak nevidí.
3. A já na té svatbě za svědka byl,
   s nevěstou tančil a s ženichem klábosil,
   když jsem se probral, koukám, kde to jsem,
   ej, škoda, přeškoda, byl to jen sen.
    D
*: Ležel jsem v posteli vzhůru břichem,
                     A                 D
   vedle mě nevěsta, a já byl ženichem ...
```

SETKÁNÍ BOKOMARA

```
   D        A        C        G
1. Cosi se slavilo v nebeským Hiltonu,
                               A
   komety přispěly leskem svých ohonů,
          D        A      C          G
   těch světců a světic, girland a stuh,
                     A         D
   na čestné tribuně seděl sám Bůh.
2. Andělští kůrové zpívali "Hosana",
   pilo a tančilo se nejmíň do rána,
   nad sklenkou nektaru hovor se ved':
   "Poslyšte, zlatíčko, nechcete led?"
     G                  D
R: "Ještě se neznáme - vy jste tady nová?
    Hmi                  A            Emi
   Jakpak vám říkají?" "Marie Magdonová."
     G                Emi
   "No to je náhoda, že jsme se potkaly,
     Hmi               Emi          A
   jsem taky Marie." "Marie z Magdaly?"
3. Podobná jména a rozdílné osudy,
   Kristus se zrovínka nakláněl nad sudy,
   aby všem předvedl parádní trik,
   ty dvě si připily na první tyk.
4. "Říkej mi Maryčko," šeptala panenka,
   ruměnec na lících a sucho ve sklenkách,
   a k tomu dodala:"Ó, jaká čest
   a Marií z Magdaly hovory vést."
R: "Jsem jenom dcérenka z kopců blízko Třince,
   na krku křížek mám, co zbyl mi po mamince,
   bojím se propasti, bojím se ostudy,
   děkuji žandárom, že nešli jinudy."
5. Zatím jim andělé dolili do sklenek,
   "Magdon byl dobrej chlap, nebejt těch pálenek,
   šlo to s ním z kopečka poslední rok,
   někdy mám výčitky - to pro ten skok."
6. Maryčku pohladí Marie z Magdaly:
   "Já byla propastí, do níž se vrhali,
   hříšná jak peníze, hříšná jak noc,
   nad jejich záhubou měla jsem moc."
R: "Když jsem se změnila, tak se ošklíbali
   honáci velbloudů sto mil od Magdaly,
   řekl mi: následuj, nechal mne pod křížem,
```

pak teprv nastaly ty pravé potíže."

7. "Ale nač na to vzpomínat, život se nevrátí,"
   v té chvíli počali andělé zpívati
   svou píseň pro lyru, pro hlasů pět
   pro všechny Marie, co je zná svět.
8. Tož toto se slavilo v nebeským Hiltonu,
   komety přispěly leskem svých ohonů,
   těch světců a světic, girland a stuh,
   Mariím připíjel na zdraví Bůh.

SETKÁNÍ S A. S. PUŠKINEM JAREK NOHAVICA / BULAT OKUDŽAVA

```
                Ami        E7                    Ami
1. Co bylo, je pryč jednou provždy, a stesky jsou k ničemu,
                C         G              C
   každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus
        A7      Dmi      G                  Ami
   [: a líto mi je, že už nikdy se nepotkám s Puškinem,
                  E7                          Ami
      nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. :]
2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,
   řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie
   [: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
      a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :]
3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
   a vzdávám ti hold, lidský rozume nad rozumem,
   [: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
      a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :]
4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
   náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít
   [: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
      a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :]
5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,
   vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody
   [: stojí drožkář a kůň, a pan Puškin jde po prázdném prospektu,
      já krk za to dám, zítra že se něco přihodí ... :]
```

SEVER PROTI JIHU LOKÁLKA

```
        G                        C            G
1. Když skinhead válčí s Romem a ROI jde do války,
                             A7          D7
   na poli místo pšenice teď rostou nunčaky,
        G                  C         G
   tam v dáli u Náchoda teď vidíš Poláky,
                              A7    D7   G
   jak cpou do kufrů kabanos a šunky metráky.
      G                  C           G
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
                             A7        D7
   notuje si lampasák, když svlíká tepláky,
      G                  C           G
   hej hou, hej hou, nač chodit do války,
                             A7    D7   G
   je lepší v knajpě sedět a zvedat tupláky.
2. Osmahlý muž v mercedesu volá:"Skini jdou!"
   a vedro je tak hrozný, že dál už nemohou,
   snědá tvář se otočí, svým očím nevěří:
   romobití odkládá se, dnes je příměří.
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
   skřípá chrupem estébák, když svlíká modráky,
   hej hou, hej hou, nač chodit do války,
   je lepší doma sedět a množit letáky.
3. Až tahle válka skončí a v zemi bude klid,
   své čakany a břitvy zas dáme přibrousit,
   až zeptaj' se tě:"Hrdino, cos' dělal za války?"
   "Já udatně se skrejval a leštil bodáky!"
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
   notuje si poslanec, když sčítá drobáky,
   hej hou, hej hou, nač chodit do války,
   je lepší doma sedět a nesrat Slováky!
```

SEVERNÍ VÍTR JAROSLAV UHLÍŘ

```
        C                  Ami
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
        F                     C
   jsem chudý, jsem sláb a nemocen
                           Ami
   a hlava mně pálí, tam v modravé dáli
    F          G7       C
   se leskne a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
   tam zbytečně budeš mi psát,
   sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
   já nechám si tisíckrát zdát.
    C       C7       F     C                    G7
R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
      C        C7         F             C     G7   C
   k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
   já slyším je výt blíž a blíž,
   už mají mou stopu, už větří, že kopu
   si hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
   a opustil tvou krásnou tvář,
   má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrnek
   a nad hrobem polární zář.
R:
```

SEVERNÍ VÍTR ŽALMAN

```
        G    C     G         Ami        D
1. Kolik tónů vítr zná, když zpívá tam u nás,
          G     C     G    Ami            D
   a je-li láska na prodej, lásky, ptám se vás,
         G       C     G         Ami          D
   a dá se koupit slunce jen, tak vzít ho do dlaní,
       C         G               C    D    G
   když prochází se oblohou, s ním vítr severní.
2. A kolik barev vítr zná, když kreslí lidem tvář,
   jedněm vrásky, druhým žal, těm třetím svatozář,
   a proč chudým nedá nic, když vstávaj' na ranní,
   jen provází je oblohou ten vítr severní.
3. A kolik přání vítr má, když listy otvírá,
   po nocích někde při svíčkách všem větrům předčítá,
   a když se ráno podívám do schránky poštovní,
   zas po rukou mi utíká jen vítr severní.
4. Tak si létá v údolí, nad městem zatočí,
   stále se nám vyhýbá a směje do očí,
   [: když ho chytím za rukáv, dá se se mnou do praní,
      chce být stále svobodnej, můj vítr severní. :]
```

SEXY KUPLET O ZRZAVÉ MAGDĚ BOKOMARA

```
   Ami                D
1. Uličkou lásky jde zrzavá Magda
   G                Ami
   a hlasy mužů se táhnou jak med:
                                D
   "je t'aime" a "wieviel" a "skolko" a "kagda",
   G              Ami
   a ona zavrní: pět set a hned,
    C                      G
   na ten svůj sex-appeal není tak drahá,
      D                      Ami
   svlíkám ji očima pátý den už,
    C                     G
   do mejch snů přichází nádherně nahá,
    D                            Ami D G A
   já se dnes rozhod' jak pravý muž.
    A                      G
R: Sáhnul jsem pro pět set do knížky vkladní
   D                        A
   a jdu k ní - k bohyni, k dívce snů mých,
                     G
   svatozář zrzavá vznáší se nad ní,
   D                        Ami
   a já si připíšu báječný hřích.
2. Už kroužím kolem ní jak průvan v bytě,
   už kroužím kolem ní jak vilný vrah,
   ona hned "mein Schaffer, mein lieber, was, bitte",
   a já jak frajer jsem do kapsy sáh',
   držím pět bankovek, už je mám v hrsti,
   já platím hotově - poslužte si,
   vzala je štítivě mezi dva prsty,
   pak se mě zeptala, co vlastně chci.
R: Prohlídla si mě jak přírodní úkaz,
   znáte to - člověk má pocit, že sní,
   když jsem chtěl předložit občanský průkaz,
   kývla, že jdeme, a já jsem šel s ní.
3. Táhla mě za sebou, no, to jsem koukal,
   ulice, na konci dům a v něm sklep,
   abych se do dvířek přes pupek vsoukal,
   musel jsem předvést děsivý dřep,
   zůstaň stát u dveří, dál ani krok,
   řekla a usedla za počítač,
   jó, milej, sorry, please, pokrok je pokrok,
```

nejdřív si ověřím, co ty jsi zač.

R: Počítač - zmetek jen vyplázl jazyk,
vyplivnul disketu, ohrnul ret,
škrtlo v něm, bliklo, až zapomněl Basic,
a já si neužil za svých pět set.

SHANE COUNTRY BEAT JIŘÍHO BRABCE

```
     Ami                          G              Ami
1. Tam někde v dálce oheň kvet', a tak jsem k němu jel,
                      G            F              E
   jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl,
       F              G        F            E
   ten stařík s tváří vrásčitou jak dubovej kmen
    Ami                       G             Ami
   Vyprávěl pověst letitou o střelci jménem Shane.
    G       Ami   G       Ami
R: Byl to Shane, byl to Shane.
2. Je v kraji klid, však bejval čas, kdy Reed tu s bandou vlád',
   všem při tom jménu běhal mráz a nikdo nemoh' spát,
   Reed zabíjel a všechno bral, všechno včetně žen,
   a strašlivě se začal smát, když slyšel jméno Shane.
R:
3. Shane, to je zlý svědomí lumpů jako Reed,
   i když je člověk jako my, tak líp se umí bít,
   a pak nám pastor vyjevil, že měl dnes živej sen,
   a den nato se objevil střelec jménem Shane.
R:
4. Měl tváře prachem šedivý a oči jako len,
   měl divný jméno mazlivý, on jmenoval se Shane,
   my všichni na něj koukali, co se bude dít,
   pak jména svý jsme říkali, a on dal koni pít.
R:
5. Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám,
   a unavenej na zem pad' k žlutejm diviznám,
   a pak se zdvih', řek':"Už jsem fit," jen trochu přitom zív',
   a řek' nám, že jde vyčistit ten Augiášův chlív.
R:
6. A v saloonu tou dobou Reed se svojí bandou byl,
   ten Reed by jistě přestal pít, kdyby vytušil,
   že dostane ho pistolník s očima jako len,
   štíhlej jako řeholník, muž toho jména Shane.
R:
7. Shane bouchačku si spustil níž, než do saloonu vlez',
   a my nad ním dělali kříž, vidím to jako dnes,
   a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran,
   a tím, že rány zazněly, zhas' celej Reedův klan.
R:
8. Shane vyšel ven, měl pevnej krok a řek':"Je hotovo,"
   však rudá krev mu barví bok, on měl v něm olovo,
   pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej cejn,
   a v saloonu byl mrtvej klid, on jmenoval se Shane.
R:
9. Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad,
   i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát,
   my dali jsme si po loku, stařík spí už svůj sen,
   jen já mám jizvu na boku a mý jméno je Shane.
R: ,R:
```

SÍLA ŽÍT VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
              C
1. Na zem se snáší mír a klid,
             F           C
   takových dnů pořád je málo,
   všechno to patří všem jak dřív,
          F            C
   sobotní noc, nedělní ráno,
   a stejný písně znějí tmou,
             F             C
   to jejich tóny prověřil čas,
             G
   a z hrnku kávu spařenou
         F            C
   a dýmu větví bílou hráz.
    C       G                 C
R: To dává sílu žít, to dává sílu žít,
           G        G7          C
   to dává sílu žít tak, jak se má.
2. A nikdo bokem, nikdo sám,
   do kruhu místa vždycky je dost,
   všichni se vejdou, sednou tam,
   kde pravdou platí za upřímnost,
   jediný zákon je mít rád,
   ať věříš v Krista nebo jen tak,
   učit se slovům naslouchat,
   odpouštět slabším jejich strach.
                C
R: + na zem se snáší mír a klid
                F           C
     takových dnů pořád je málo ...
```

SILNICE SE TÁHLA HOP TROP

```
 Ami                C           D            Ami
1. Silnice se táhla a já sám ušlej u pangejtu stál,
                     C           D           Ami
   byl syrovej večer a vítr mráčky vod západu hnal,
 C                  G                          Ami
   náklaďák jel kolem, a sotva jsem kejvnul, zastavil,
                    C                   Ami
   šofér vylezl ven, kytaru mi vzal a naladil.
             C
R: Povídám:"Je votřískaná z vlaků a géčko neladí,"
      Bb                   F         C
   von jen se tomu usmál:"To vůbec nevadí,
   jen kdybych ve svým dýzláku ji sebou vozit směl,
         Bb                   F        C
   šéf by prask', moc kiláků bych asi nenajel."
2. Písničky znal pravdivý vo štacích, který za sebou už měl,
   vo dalekejch krajích, který já už dávno poznat chtěl,
   vo tom, jak den končí a za chvíli zase začíná,
   a vostrý slunce z vočí ruka ušmudlaná marně vytírá.
R:
3. Dohrál a pak zívnul, v trávě usnul hned, jak unavenej byl,
   přikrytej jen napůl, když vo deku se se mnou rozdělil,
   přední skla už hadrem blejskal, když já ještě v ranní rose spal,
   potom řek' mi:"Vstávej, večer budem zas vo kousek dál."
R:
```

SÍLU MI DEJ NEDVĚDI

```
         G
Zatím chvilky jsou to jen, kdy moje duše klesá,
       C                                       G
a já přestávám doufat, a snad mám se za to i stydět,
a tak obracím se kamsi ke hvězdám a prosím o odpuštění
  C                                       G
a o sílu líp naslouchat a všechno jinak vidět,
                      C
sílu mi dej dívat se na strach a pláč,
            G                  C
vědět, že svoboda je drahá a trestat je zač,
   G                                          C G C
a naději a víru, že umím být lepší, sílu mi dej,
 G                                        C
pochopit, co rozumu se vzpírá, sílu mi dej,
G                                       C
uvěřit, že pravda bude vítěz, sílu mi dej,
    G                                C
že ponížení povýšeni budou, sílu mi dej,
   G                                 C
že od zrna oddělí se plevel, sílu mi dej,
  G                                C
překročit řeku plnou špíny sílu mi dej
   G                                          C
a nemyslet jen na sebe a svou malost sílu mi dej,
 G                                        C
dokázat odpustit svým nepřátelům sílu mi dej
   G                                C
a neklesat ve víře a naději sílu mi dej,
       G                                          C
abych nesoudila, a když, tak jenom sebe, sílu mi dej,
      G                                       C
aby svoboda a láska nade všemi byla, sílu mi dej,
     G                                  C
aby pomsta nezaslepila mé oči, sílu mi dej,
        G                                        C
abych snesla všechno, co mě ještě čeká, sílu mi dej,
      G                              C G
abych unesla tíhu svobody, sílu mi dej,
         C G          C G
sílu mi dej, sílu mi dej ...
```

SKIN BOKOMARA

Ami C G Ami

1. Až mi slezou vlasy, nepustím si plyn,

C G Ami

bude ze mě asi stoprocentní skin,

C G D

baseballovou pálkou Peška budu hrát,

Ami C G Ami

odhlásím si Rock&Pop, Černý - no nemám rád!

2. Má huba by snesla řváti ze všech sil,

skandovati hesla "Čechy Čechům včil!"

Dotáhnu to k cíli, jaký cavyky,

[: dělím zem na díly podle logiky. :]

3. "Čechy Čechům!" troubím z trouby obrovské,

"boubelatým Boubín a Čáslav Čáslavské,

Čechy Čechům, jasně, žádný unikum,

[: Malou Stranu pouze malým straníkům!" :]

SKLÁDANKA NEDVĚDI

```
                A                Hmi                A
1. Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám,
                                 Hmi                A
   jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,
             E
   snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
                F#mi                 D
   snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,
        A                Hmi                   E
   ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelnejch chvil.
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
   cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
   poprvé blízko, blízko tě mám
   a tvoje tvář je plná stop mých,
   začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
   uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
   ruce si chvíli nebudu mít,
   pel z tvojí kůže nechci si vzít,
   tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.
             A
4.=1. + milovaná ...
```

SKLÍPEK YVONNE PŘENOSILOVÁ

```
    Ami
1. Půjdem spolu do sklípku,
                              E            Ami
   sedneme si v koutku, kde je stín, vlídný stín,
   dáme si pár polibků
                             E            Ami
   vedle soudků plných dobrých vín, dobrých vín,
    C                      G E
   rudou lásku budem spolu pít,
    Ami                         F              E
   vinný sklep ti zrychlí tep a zas mě budeš chtít,
    Ami
   já jsem slabá na tvůj chlad,
                        E         Ami
   tak tě musí víno rozehřát, rozehřát, na na na ...
```

SKONČIL DALŠÍ FET KAREL PLÍHAL

Emi Hmi D#dim Emi

1. Skončil další fet prominentních hostí,

G Edim Hmi

múzy měly slet, také vína bylo dosti,

C Emi7/H Ami Ami/G F E4sus D D#dim

všichni kouzelní a krásní, každej ztělesněná ctnost,

Emi Hmi D#dim Emi D6 Cmaj7 D6

byl to príma fet, já byl také host.

2. Byl to dobrej fet, prsty na hmatníku
běhaly tam a zpět, víno sládlo na jazyku,
každej prožil velkou lásku, každej, kdo ji prožít chtěl,
byl to príma fet, mládí patří svět.

3. Byl to dobrej fet a ty jsi na mě zbyla
a já ti hlavu splet' hloupou písní na tři kila
plnou krásných rýmů, plnou krásných slov,
byl to príma fet, byl to príma lov.

4. Byl to božskej fet, prostě cesta napříč rájem,
máme svůj vlastní svět, ve kterém si rádi hrajem,
nejraději na tichou poštu, kdo co řekl, kdo s kým spal,
byl to príma fet, jenže mi něco vzal ...

SKUPINOVÉ FOTO PAVEL DOBEŠ

```
            C           G7              C
1. Kdyby mi kdosi řeknul, že postavi metr piv,
                     G7                C C7
   abych se mu za to postavil před objektiv,
    F                           G
   prvni bych si řeknul, že ho dlabu,
      C                          C7
   a potom bych ho roztrhnul jak žabu,
    F                        C Ami
   vim, že by se mi to vymstilo,
          C            G          C G
   ale na take vtipy mě nikdy něužilo.
2. Možna vam to bude připadat banalně,
   ale ja sem ztratil odvahu a malem sem se octnul v pakarně,
   odvahu sem ztratil a kaj sem se hnul,
   furt mě kusek chybělo, furt mě bylo pul,
   bo bez odvahy se těžko cosi robi,
   nic tak jak odvaha chlapa něozdobi.
3. Dva dni sem ju hledal, dva dni byla k nenalezeni,
   zlomeny šel sem hlasit ztratu na odděleni,
   křižem-kražem probirali, kde sem všude byl,
   s kym sem se tam potkal, ja sem jim to vyklopil,
   připadu se chytli fachmani,
   za devět hodin bylo ukončeno patrani.
4. Za devět hodin bych tak maximalně poryl zahradu,
   kolikrat eště dele čekam, než ryba zhltně navnadu,
   když za devět hodin na vysoke peci
   zrobime tři odpichy, tak zpoceni sme všeci,
   motorista za tu dobu nězarobi na blatnik
   a mala ručička neoběhne cifernik.
5. Posledni dvě hodiny už sem enom čekal v čekarně
   na dřevěne lavici jak v prvotřidni vinarně,
   v rohu seděla banda s huslami,
   chovali se spontanně, jak by tam byli sami,
   předstiral sem čteni v Kulturnim měsičniku,
   ale pamatuju enom tolik, že basa tvrdi muziku.
6. Za devět hodin byla odvaha zpatky na světě,
   ten, co mi ju předaval, pravi: dobře si ju schovejtě,
   dejtě si ju pod dva anebo pod tři zamky,
   ja mu na to pravim: co tak do švycarske banky,
   tam by mi ju zamkli a ja bysem měl svaty klid
   a zitra rano bych se s ňu moh' naposledy nechat vyfotit.
        F                                      C   Ami
*: Jó, komu se to hodi a kdo ma čas, ten može přijit,
            C                  G                C
   sraz je zitra rano v osm, jdem se nechat vyfotit.
```

SLAMĚNKA LENKA NERADOVÁ

```
                C                   D                Emi
1. Už tolik vody uplynulo, cos' mi poslal růžovou slaměnku,
             C        D                      Emi
   poslals', poslals' po Martinovi na bílým koni,
        C                  D              Emi        C
   osudný omyl potkal nás dva na tomhle světě šedivém,
                Emi               D               C
   teď nenávist ke mně všude tě stíhá, všude tě honí.
            Emi        D
R: Jen oko pláče pořád dál,
          C           D
   jablka sladká letos budou,
            Emi                D
   vyhlídka nad městem zarůstá vousem
          C     D              Emi
   a vlci rvou, rvou mé srdce, rvou.
2. Stačí jeden pohled letmý jen a srdce puká jako tenkrát
   jak bunda z kůže z druhé ruky, z ruky dřevěné,
   ten hadr nepřežil naši lásku, to srdce buší však jak tenkrát,
   pozdě už utéct, jen zmatek v očích prozradí neměnné.
R: Jen duch kostela vzpomínky budí,
   struny kytar do očí slzy hrnou,
   vyhlídka nad městem zarůstá vousem
   a vlci rvou, rvou mé srdce, rvou.
3. Rozkvetlý kaktus ve sklence vína utopí žal můj nekonečný,
   přívěsek s citátem biblickým: oko za oko jen,
   na všechno pozdě je, na lásku též, teď už si neutečem,
   už padá nebe, náš pán se zlobí, už puká zem.
R: Naposled zavane zdejší vítr,
   možná, že svitne slunce nad hlavou,
   vyhlídka nad městem sežehlá ohněm,
   i naše srdce nicotná teď plameny rvou ...
```

SLÁVA ROBERT KŘESŤAN

```
   E                 E
1. Pod kůrou věků se kryjí
             A      A/G# A/F#
   a třesou se hrůzou
   E              E   lidi a zvířata s kyji
             A     A/G# A/F#
   a s jedinou múzou
      D         D/C#   se soukromým uměním
   D/H                   E     E
   hlídat si svou vlastní pleš
   D         D/C#
   soukromým uměním
   D/H                  G    H
   nechodit kam vlastně jdeš

   E        A
R: Želvám i ptákům
   E
   Sláva
   E        A   matkám i vandrákům
   E
   Sláva
   A     D   myším i drakům
   A
   Sláva
   E       A   zleva i zprava
   E             H   všem králům a pěšákům

2. Mají svůj koutek a čekají   na lepší časy   na slunce na místo na kraji
   na vlnitý vlasy   jsou skromní a laskaví
   pláčou a vyjdou ti vstříc
   skromní a laskaví akorát že nejsou nic

R:
```

SLAVÍCI Z MADRIDU WALDEMAR MATUŠKA

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

Ami E Ami

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,

E Ami

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,

E Ami

vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,

E Ami

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

E Ami

nechte mě příjemně snít,

Dmi Ami

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E Ami

zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

SLAVKOV POUTNÍCI

```
        G D          C G
R: Den vstává, volám "sláva!",
        C                      D
   malej muž si strčil ruku za kabát,
          G D          C G
   volám "sláva!", císař mává,
      C                        D
   udeř do bubnů, smrt se mě bude bát.
     Ami                  Hmi
1. Vlast bude milovat ty, co ji proslaví,
         C                      G
   dámy v salónech to k pláči dojímá,
      Ami                        Hmi
   strach mě zebe, k nebi zdvihám oči bolavý,
        F                      D
   barvu krve slunce při úsvitu má.
R:
2. Druhého prosince, rok osmnáct set pět,
   má Francie mi šetří na pomník,
   nápis není vůbec novej, zná ho celej svět:
   tady odpočívá čackej granátník.
R: Den vstává, volám "sláva!",
   malej muž si strčil ruku za kabát,
   volám "sláva!", řád mi dává,
   hochu, to se bude krásně umírat.
        G D         C G
*: Den vstává, volám sláva,
          D         C G          D C G
   den vstává, volám sláva, den vstává ...
```

SLIB MI DEJ ??? / PAUL MCCARTNEY

F Emi A Dmi Dmi/C

1. Slib mi dej, že mě budeš zase ráda mít,

B^b C F C/E

mám v srdci žár, chci jistý být,

Dmi G B^b F

že mýlím se, jen slib mi dej.

2. Nevím, možná, že mě nechceš znát už víc,

moje slzy brání více říct,

jen slib mi dej, víc nemusíš.

Emi A Dmi C B^b Dmi Gmi C^7 F

R: Přízeň tvou už snad jiný získal, co já vím,

Emi A Dmi C B^b Dmi Gmi C^7 F

snad ten, včera já jsem tě v dáli viděl s ním.

3. Slib mi dej, možná, že se mýlím, kéž by jen,

možná, že to byl jen prázdný sen,

rád uvěřím, jen slib mi dej.

R:

4.=3.

SLÍDA FEŠÁCI / KRIS KRISTOFFERSON

1. No tak vidíš, už je ráno, pozdrav a jdi, milý Slído,
   teď si myslím, žes' řek' všechno, cos' mi chtěl,
   pořád stojíš před tou bránou, na co čekáš, milý Slído,
   mám tam dolů něco hodit, abys šel.
2. Pořád spolu, tolik roků, zapomenem, milý Slído,
   čas dvou bláznů už je dávno, dávno pryč,
   ten čas toulek, tichých kroků, vzpomínáš si, milý Slído,
   jak jsme jednou někde našli křivý klíč.
   C
3. K tomu klíči ještě zámek šli jsme hledat, milý Slído,
   (A) Dmi G
   nějaký vchod, který skrývá tajemství,
   Dmi G Dmi G
   i dnes nemám klidný spánek, já ho najdu, milý Slído,
   Dmi G C
   najdu dveře, které vedou do dětství.
4. Tys' měl štěstí, já měl úspěch, hodně přátel, milý Slído,
   z kterych jenom tys' moh' překročit náš práh,
   a pak najednou jsi měl naspěch, kams' to odjel, milý Slído,
   když jsem začal kazit všechno, nač jsem šáh'.
5. Nevěřím ti vůbec v ničem, proč ses vrátil, milý Slído,
   zpívat naši starou píseň jako dřív,
   chceš mě dojmout naším klíčem, už je pozdě, milý Slído,
   ten klíč ti už totiž dávno nepatří.
6. Mlatíš do zdi, nač ty rány, proč ty scény, milý Slído,
   vždyťs' mě odkop' jako obehraný míč,
   teď ses pohnul od té brány, odcházíš už, milý Slído,
   zvedni kámen, pod něj polož křivý klíč ...

SLOVENEČKA BOKOMARA

```
  A                   G         A
R: "Napíš mi," "napíšu, to víš, že ano,"
              G     D        A
   slíbil jsem jedno červnové ráno,
              G        D           A
   "napiš mi," "napíšem, veď vieš, že áno,"
         G     D      A
   sľúbila jedno júnové ráno.
     D                     A          E
*: Platila dotyk za dotek a za polibek bozk,
   D                          A                E
   hotové, bez všech hypoték, a já tál, no, jako vosk.
   C                          G                D
1. A teď píšu, těžko je mi, že cizinku mám tajně rád,
   C                                            A
   žijeme v roztržené zemi a do mapy už kreslí drát.
2. A teď vidím všechna slova, která nám zahalila tma,
   má čučoriedko rozprávková, ještě tě na jazyku mám, mám, mám.
R:
*:
3. A teď nový jazyk tvořím a novou zemi, kde lze žít,
   a ak ti láskou neochořím, rád přijedu tě políbit.
4. A teď snívám všechny sníčky, hej, zaleť, sokol, biely vták,
   začaruju tě do písničky a vykvitneš mi [: jako mák, :] jako mák.
       A      G     D      A
R: [: sľúbila jedno júnové ráno ... :]
```

SLOŽITĚ PAVEL DOBEŠ

```
                G
1. Tak už jsme opět na trávě,
               Ami
   neslavně skončil ten náš let,
    C
   letěli jsme bezhlavě
           G
   a dosáhnout jsme chtěli hvězd.
    Hmi                    C
*: Letěli jsme spolu ku štěstí,
       Hmi              D
   už vypršelo, už je po dešti.
         G         C       D    D/C D/H D/A
R: Složitě žijem, žijem, složitě,
         G         C       D    D/C D/H D/A
   složitě žijem, žijem, složitě.
2. V korytě řeky se zvedá kalný proud,
   chtěla jsem létat, tak nenuťte mě plout,
   vždyť všude čtu a pokud vím,
   tak ženská, to je jenom slabej tvor.
3. Škola už také mizí pod vodou,
   místa nejsou ani náhodou,
   jen řeka stoupá z břehů
   a povodeň se šíří jako mor.
*: Dívčí představy, ty odplouvají do dálav,
   a kluk, co jsem mu patřila, mi mlčky říká: plav.
R:
4. Tak vidíš, holka, není to tak složitý,
   dospěli jiní, teď chápeš to i ty,
   a ještě včera bylas' hloupé rozmazlené dítě.
5. Teď plaveš řekou, vzal tě její proud,
   souhlasíš s ohněm, co musel uhasnout,
   až půjdou kolem rybáři, tak chytnou tě i do děravě sítě.
*: Jeden z nich ozdobí ti šaty vzácným kamením,
   schováš se za jeho příjmením,
R:
```

SLUNOVLÁSKA RANGERS / K. ROGERS, S. GLASSMAYER

```
  E                                    A                 E
1. Slunce dny sváří a léto vytváří, je skalice jak nebe modrá,
                                       H
   kdekdo si zkouší, je-li voda vodorovná,
   E                              A
   jestlipak víte, že se chudíte, když jste jako smutný pán,
   E            H                E
   je tady léto, to není dobře být sám.
2. Stačí jen chvíli dodat si síly, pozor, hoří, přihořívá,
   má daleká dívka je tady, už se na mně dívá,
   stůj při mně, lásko, ať, Slunovlásko, tě mám, ó,
   je tady léto, to není dobře být sám.
        E                  A  H                 E
R: Je, Slunovlásko, den první, už se bojím loučení,
              C#mi         C   H      E
   proč léto s tebou má jen devadesát dní.
3. Spolu jsme hráli o lásce a králi, co potkal dívku slunovlasou,
   na jevišti léta kulisy světa hasnou,
   denní premiéry, nikdo nám netleská zas, ó,
   zda dobře jsme hráli, to ukáže jenom čas.
R:
          E      C#mi         C   H      E
R: + proč léto s tebou má jen devadesát dní ...
```

SLUNOVRAT NEDVĚDI

```
  Ami          Ami/G       H7   Emi     Ami
1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,
                Ami/C            Ami       Emi
   paseky osvítí zář z borovejch klád zapálenejch.
   Ami            C   G                     Dmi
R: Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí,
   Ami                  Emi                  Ami
   jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.
2. Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky,
   boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat jsi chtěl.
R:
3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
   šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp opuštěnej.
R:
```

SLZAVÁ RÁNA POUPATA

```
   C                  Emi
1. Proč kolem chodí tak sám
   F                  Emi
   a proč se všem lidem jen vyhýbá,
        Dmi                C    Ami
   nestojí o soucit v jejich očích,
       D7            G       C  F G F(-)
   vrásčitou ruku nepodá, je starý.
2. Rána má v slzách zalitá,
   za svítání roztřese chlad,
   pro sebe si jen tiše zprávy předčítá,
   a pak mlčí, vzpomíná, je starý.
        Ami       Emi         F              Emi
R: Málo síly, málo lásky, on už nepozná tichý klid,
       Dmi        G          E          Ami G
   bolí oči, tělo, srdce, bolí rány, duše, ruce
   F                  C       Ami       Dmi G
   a prasklá ústa jak chtěla by říct cosi druhým,
                     C
   však nikdo neslyší.
3. Prochází večer ulicí,
   znaveně o hůl se zas opírá,
   potkávám ho, s bolestí tuším:
   jednou budu i já takhle stará, budu mít:
R: Málo síly, málo lásky, a nepoznám tichý klid,
   bolí oči, tělo, srdce, bolí rány, duše, ruce
   a prasklá ústa jak chtěla by říct cosi druhým,
   však nikdo neslyší ...
```

SLZY TVÝ MÁMY OLYMPIC

```
   Ami              Dmi
1. Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let,
 G                        C
na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned,
   Ami                     A7        Dmi
z cigaret je modrej dým, hraje magneťák,
                           Ami       G          Ami G Ami G
holka sedla na tvůj klín, nevíš ani jak, nevíš jak.
2. Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let,
dnes uz možná nevíš sám, proč tě tenkrát pálil svět,
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás,
když jsi v noci vyšel ven, snad ses [: trochu třás'. :]
  A                  G
R: Když tě našel noční hlídač,
        F              C
byl by to jen příběh bláznivýho kluka,
 F           C
nebejt nože ve tvejch dětskejch rukách,
 F               C              Emi    Ami E7
nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jináč.
   Ami         G       Emi    Ami
*: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
  F                  G                C
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
 Ami                                Dmi
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
             Ami             Emi
jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený
         Ami
ty oči pláčou dál.
3. Když jsi vyšel ven ze žalářních vrat,
možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat
poctivejma rukama jako správnej chlap,
snad se někdo ušklíb' jen, že jsi [: křivě šláp'. :]
R: I když byl někdo k tobě krutej,
proč jsi znovu začal mezi svejma,
tvůj pocit křivdy se pak těžko smejvá,
když hledáš vinu vždycky jenom v druhejch.
*: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
vrať jí ty touhy zborcený, ať pro léta ztracený
nemusí plakat dál ...
```

SMEČKA KAREL KRYL

```
    Dmi          C       Gmi    A     Dmi
1. Už táhnou hejna holubic se zelenými křídly
                C             Gmi       A    Dmi
   a klecí zbylo věru víc než snů, jež v duši sídlí,
         F          C        Dmi          A
   [: po čtvrtstoletí mlčení a půlstoletí strachu,
          Dmi         C        Dmi    A    Dmi     A Dmi
      svou troufalostí zděšeni, plijeme na papachu. :]
2. Déšť padá na sloup morový a zamořenou révu,
   už táhnou koně kovoví z Augiášových chlévů,
   [: a není, kdo by vykydal, vždyť rádci samozvaní
      si pěstí staré zvyky dál a kradou, lžou a žvaní. :]
3. Jak ustrašení šakali po dvacet roků hnití
   my trpělivě čekali, až vlci budou sytí,
   [: už táhne smečka nažraná do tajgy hluchoněmé,
      my, čekajíce na hrana, teď o kosti se rveme. :]
```

SMÍCH A PLÁČ — ROBERT KŘESŤAN

```
   D         C
1. Katedrály zvoní
   G          D
   králův monogram
   zlaté hřívy koní   a zlaté hřívy dam
   spousta splatných šeků
   a dlouhý rodokmen
   část legendy věků   a tisíc krásných žen

   D         G     GR: Katedrály zvoní
     C         C C    D   a někde pobíhá karabáč
   zlaté hřívy koní   a každý jen se ptá co jsou zač
   D  C             G        D
    a kolem nich zní smích i pláč
   kolem nich zní smích i pláč
   C    C  D    D
   smích i pláč   smích i pláč

   D    D            C3.  Pak v koutě hoří láskou
     G           D
   a na rukou má pot
   možná člověk s maskou
   a možná pierot   ta maska se mu mění
   za den čtyřikrát   a když mu vezmeš snění
   zůstane jen kat
4.  Katedrály zvoní   a v kádi prohrává další hráč
   ale než hlavu skloní   tak řekne díky vám - nemáš zač
   a kolem něj zní smích i pláč
   kolem něj zní smích i pláč
   smích i pláč   smích i pláč
R:
```

SMÍŠENKO VLASTA REDL

G C D G

1. Smíšenko, dívenko, čistá, milá,

C D G

pro koho vlastně ses narodila,

C G Emi

jak jahody do džbánku sbírám si zpívánku,

G C D G

co jsi mi očima zhudebnila.

2. Smíšenko, hříšenko, když jsme sami,

utíkám před tebou na vše strany

a mé srdce z kamene, hromádka písmenek,

vlnkami vlásků vytesaných.

SMOLNÉ JARO POUTNÍCI / MERLE HAGGARD

```
    G
Už bylo jaro, zrovna sníh tál,
 F                  G
nebe jako modrá tůň a den se smál,
                                     A
já tam tiše za dveřmi stál, bál se překročit ten práh,
     D                 G
zda na mě čeká holka, co jsem ji měl nadevše rád
   C                       G
a loudil na ní: dej mi pusu,
                              Emi
z dlouhejch cest já se dnes vrátil,
   C            D           G
a teď to spolu začnem v klusu:
            C
[: napřed svatba hodně veselá,
                      G
   pak půjdem spolu spát,
            A                        D
   nejdřív ze všeho však musím do pořádku dům dát,
               G
   dřív, než přijdou děti, já jsem rychlej,
         C                  G
   beru za kliku a šinu se dál:
                        Emi
   už mě tu máš, tak mě vítej,
          C         D           G
   jenže tam úplně cizí chlap stál! :]
```

SMRTI VLASTA REDL

```
      D     E  A7  D
1. Byltě jeden člověk
      F#    G     A4SUS A7
   Byltě jeden člověk
      G    H7     A4SUS A
   Bylo mu jakkolvěk
  A  D     E  A7 D
   Bylo mu jakkolvěk

2. Šel od role k roli
   Obhlídat obilí
   Obilíčko moje
   Co jsi jest tak pěkné
    G   H7      A4SUS
   Obilíčko moje
      D        E   A7  D
   Co jsi jest tak pěkné

   D
3. Potkala ho smrti
   D
   Na pěkné silnici
   D
   Co děláš můj choti
   Mám s tebú mluviti

4. Nech mě milá smrti
   Mám já co činiti
   Dám já ti peněz dosti
   Co můžeš unésti
   Dám já ti peněz dosti
   Co můžeš unésti

5. Zanechaj obilé
   Stroj sa v rúcho bílé
   Už ty musíš jíti
   Všecko opustiti

6. Běda mně hříšnému
   Jsem dlužen každému
   A najvjéc jednému
   Pánu Bohu svému
   A najvjéc jednému
   Pánu Bohu svému
```

SMUTEČNÍ MARŠE DRUHÁ TRÁVA

```
      G           C   G     C              G C G
1. I ta nejkrásnější ženská má někde hrubou jizvu,
                       C     G
   i ten poslední chlap ze stáje
     C                            G
   si spočítá, že jedna a jedna jsou dvě
    C          G
   a přijme její výzvu.
2. I ta nejsvětější pravda má někde skrytou díru,
   můj příliš dobrý příteli,
   naše spása není tak blízko, jak jsme si mysleli,
   tak zkus odejít v míru.
     D                           C      G C G
R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše
      D                     C                    G C G
   se schází dvojice milenců a tančí jen smuteční marše.
3. Tak si říkám někdy: spánembohem, kliď se stranou,
   ve svý spořádaný posteli
   si spořádaně žiju, tak nač ty výstřely
   nad vítěznou bránou.
4. Pak si s popelavou káčou točím v potu tváře,
   sám nahej vprostřed pokoje,
   bez vůle a v zmatku jak sošky orloje
   bez svého hodináře.
R:
      C7                                          G
*: Než zmizíš vem si šálu a hodně teplej kabát do zimy
    C7                                              G
   a moji starou fotku, tu nejstarší, kde ještě sluší mi,
    C                                         G C G
   a flašku ruský vodky a sametovej hadr na schody,
     D                  C                         G C G
   ale to už nejsou básně, to už jsou jen sprostý pochody.
5. Ani nejkrásnější ženská nepohrdá králem
   a já na dědičným provaze
   i s uškrcenou pýchou se vzpírám odvaze
   spokojit se s málem.
R:
     D                           C      G C G
R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše ...
```

SMUTNÁ ŽENA JAREK NOHAVICA

```
  Ami          G         Ami  E  Ami
1. Smutná žena, která muže nepoznala,
             G             C     E
   studánečka spadlým listím zaházená,
  Ami         G       C               E
   kdo se do ní podívá, bolesti se nedohlídá,
  Ami          G         Ami E Ami G Ami E Ami
   smutná žena, která muže nepoznala.
2. Smutná žena, která dítě nechovala,
   jabloňová píšťalička polámaná,
   zpívá, zpívá písničku o slunci a jablíčku,
   smutná žena, která dítě nechovala.
3. Smutná žena, která muže pochovala,
   prázdná loďka k břehu řeky přivázaná,
   řeka teče do moře, ach, ty hoře-přehoře,
   smutná žena, která muže pochovala ...
```

SMUTNO JE MI - MOJÍ PRVNÍ MÚZE VLASTA REDL / DAGMAR LENKOVÁ

```
  C     F6      Emi   F      C             D7   G
1. Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék,
  C      F6      Emi    F         C     G7 C
   slíbil jsem ti, že se změním, a skutek neutek',
               Fmaj7    C Ami7 Dmi        G         C Fmaj7
   změnil jsem se od základu,    jaks' to chtěla, johoho,
 C           Fmaj7   Emi A7 Dmi7        G7   C
   jenže to má jednu vadu  -  že už není pro koho.
2. Smutno je mi, smutno je mi, a nikdo nic netuší,
   nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší,
   je to pěkné nadělení, proměnit se docela,
   ale nejhorší je pomyšlení, že už bys mě stejně nechtěla.
3. Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích,
   a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci,
   co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí,
   a já tobě hraju, tobě zpívám, a ty dávno neslyšíš.
  C     F6      Emi   F   C G C
*: Smutno je mi, smutno je mi ...
```

SMUTNÝ NÁDRAŽÍ PŘÍBUZNÍ

G D G G^{4sus}

1. Smutný nádraží a noc, já a pláč,

G C G G^{4sus}

tak jsi odjel, co má bejt, zas půjdu dál,

G G^{7} G G^{4sus}

hvězda padá, začíná déšť, a já tu čekám,

G D C(G) G

snad se vrátíš, spíš asi ne, tak jinej ses zdál.

2. Kolik cest čeká na lásku, víš, jen ta naše je pryč,
zbořils' dům, co se palácem zdál, přitom chatrčí byl,
hvězda padá, začíná déšť, a já tu čekám,
snad se vrátíš, spíš asi ne, tak jinej ses zdál.

G

R: Svět se houpá, blázní až tak,

C G

že lidi přestávají lidma snad bejt,

D G D

řeka lásky a vztahů je brod, kam choděj' peníze mejt.

3. Lampy hasnou a půlnoční vlak řek' mi: konec je, nic,
tak máš jinou a právě s ní spíš, kde jsem měla být já,
kroky mý zní nádražím, víš, tak já se ztrácím,
až se vrátíš, zůstaneš sám, tak jinej ses zdál.

R:

R:

SMUTNÝ PSANÍ LOKÁLKA

```
            A                          E7
1. Dnes je pro mě černý, nejsmutnější ráno,
                                        A
   dopis dostal jsem barvou khaki zdobený,
                     A7            Hmi
   matně tuším, co je tam uvnitř napsáno,
          E7                    A
   když ho vidím, oči mám zarosený.
2. Tak tu sedím, v ruce mám tak smutný psaní,
   doktor píše, že prý ploché nohy mám,
   k tomu tyfus a střevní zauzlení,
   tak mi poštou modrou knížku posílá.
3. Kdybych šel hned nejrychlejší moped sedlat,
   do kasáren letět chtěl bych jako blesk,
   jsem tak zoufalý a nevím, co mám dělat,
   někde v bufetu snad pitem spláchnu stesk.
Rec: Vzpomínám si ještě na to smutný ráno, kdy kamarádovi
     Zapadlovi spadla na hlavu traverza. Přesto narukoval
     a dotáhl to po deseti letech až na délesloužícího desátníka.
     Proč on dostal vojenskou uniformu, a já ne? Ptám se - proč?
4.=3.
```

SMUTNÝ PSANÍ RANGERS - PLAVCI

```
            C                          G7
1. Dnes je pro mě černý, nejsmutnější ráno,
                                 C
   dopis dostal jsem černě ozdobený,
                                    Dmi
   nevím ještě, co je tam uvnitř napsáno,
          G7                    C
   když ho vidím, oči mám zarosený.
2. Tak tu sedím, v ruce mám tak smutný psaní,
   máma píše, že si Pánbůh tátu vzal,
   je teď sama doma, nemá nikde stání,
   abych prej se za ní domů podíval.
3. Kdybych šel hned nejrychlejší koně sedlat,
   s větrem v zádech letět chtěl bych jako blesk,
   nemoh' bych pro mámu nic jinýho dělat,
   než jí otřít slzy a zahnat jí stesk.
Rec: Vzpomínám si dobře na to krásný ráno,
     když jsem mámě, otci lehce sbohem dal,
     otec říkal mi, že mám v osudu napsáno,
     abych celej život do svejch rukou vzal.
               G7                      C
4.=3. + než jí otřít slzy a zahnat jí stesk ...
```

SNAD JSEM TO ZAVINIL JÁ OLYMPIC

C#mi E F# F#mi G#

1. Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,

C#mi E F# F#mi

nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.

E D# D C#mi E D# D C#mi

R: Tak nezoufej, nic to není, za chvíli se to změní,

F#mi H E G#

snad jsem to zavinil já.

2. Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou

tou tmou obarvenou na černo, smutnou touhou.

R:

SNĚHULÁK KAREL PLÍHAL

C G C

Postavíme sněhuláka,

F C

kterej v noci nehuláká,

F C

kterej děti nebije,

G C

nekouří a nepije.

SNÍDANĚ V TRÁVĚ — MICHAL TUČNÝ

```
   G          Emi    C         D
1. Já nejsem zdejší, jen projíždím,
     G       Emi    C         D
   jsou movitější, já ti nabízím:
               G                D
R: Snídani v trávě, teď právě prostřenou,
                   G
   loukou ráno vzbuzenou, napůl v snách
     C                        G
   hledám teď po kapsách, čím zaplatím
                 D                    G
   dřív, než se vytratím, snídani v trávě.
2. Dál podle pražců, tam je můj cíl,
   dám na každej nápis, že jsem tu žil.
R:
     C                G
*: Kdybych měl plátno a zlatý rám,
    C                  H
   tak se do malování dám.
3. Jsou povolanější, jak jsem si všim',
   já nejsem zdejší, tak jenom sním.
R:
```

SNÍLKŮ KRÁL — COP / JACK BONUS

```
                 Emi   C             Ami
1. Když máš mysl černou a přestáváš brát
   F                Ami    G
   a chtěl bys jít dolů a víc s tebou nechce nikdo hrát,
                 Emi   C                Ami
   když plány se bortí jak z dvou karet dům,
    F            Ami      G
   zas dál život běží, ty víc nevěříš svým snům.
    H                   C
R: Báječný snílků král zůstává,
              G               D              C G
   ve snech bláznivých hráčů veselých zpívá dál.
R:
2. Až tvý sny se splní, tak snad budeš král
   a tvůj věnec z trní se v korunu změní, dál bys hrál,
   tak kráčej svou cestou, ač chtěl bys už spát,
   zas vzpomínky bolí a nezbejvá nic, jenom hrát.
R:
R:
R:
R:
R:
```

SOKOLOV LOKÁLKA / V. TESAŘÍK

```
     G              Ami   D            G
1. [: Nejlepší hoši jsou z kamenouhelný pánve,
                    Ami  D           G
      nejlepší hoši jsou z okolí Ostravy. :]
   G              Ami   D          G
R: Ramena, štíhlé pasy, namalovaný řasy,
                   Ami   D         G
   záblesk na lepší časy, vyraženej zub.
2. [: Sokolov, Sokolov, Sokolov, ani tam to není špatný,
      Sokolov, Sokolov, Sokolov, tam je to teda fajn. :]
R: I v povrchovým dole oslovujem se "vole!",
   nocleh na jednom stole, hlava jako střep.
3. [: Nejlepší hoši jsou z kasáren Jana Žižky,
      nejlepší hoši jsou z okolí Milovic. :]
R: Dobře rozjetá pitka, k půlnoci menší bitka,
   nakopnutá řitka, vyraženej dech.
4. [: Libavá, Libavá, Libavá, ani tam to není špatný,
      Libavá, Libavá, Libavá, tam je to teda fajn. :]
R: Cvičák - opičí dráha, urostlý četař Bláha,
   dobře míněná snaha, zlomená klíční kost.
5. [: Nejlepší hoši jsou z tělovýchovných jednot,
      nejlepší hoši jsou z plochy Strahova. :]
R: Trenýrky, bílá trička, tvrdá metrová tyčka,
   svaly a růžový líčka - no to je skladba snů!
6. [: V Sokole, v Sokole, v Sokole, ani tam to není špatný,
      v Sokole, v Sokole, v Sokole, tam je to teda fajn. :]
R: Rozpočítání na tři, ke mně svou sílu napři,
   božíčku, vždyť jsme bratři, tak to má přece bejt.
R: Tváře od ucha k uchu, dvacet na jednu sprchu,
   konečně je to v suchu, ať žije první slet!
Rec: Raz dva!
```

SOLIDARITA HONZA NEDVĚD

```
        Hmi                          A              D
1. Když pravda pláče před hloupostí, co má v ruce zbraň,
      Emi                    F#7
   když humanitě lámou kosti a názor platí daň,
          Hmi                        A               D
   když na hlavu v davu vztyčenou si kdekdo plivnout smí,
      Emi                      F#7
   tím vzácnější je svoboda, vzácnější vítězství.
          Hmi         F#mi        G     Emi     F#7
R: [: Solidarita, Solidarita, Solidarita, Solidarita. :]
2. V záři blesků, reflektorů tichá slova zní,
   a slunci, co vždycky vyjde, Lešek vypráví,
   vypráví svým dělníkům, že zítřek nastal dnes,
   že všeho že je dočasu a že i moc má svou mez.
         Hmi
R: + Solidarita ...
```

SOPKA KAREL PLÍHAL

```
   Ami       G                Ami
1. V každém je sopka, zdánlivě spící,
   C             Dmi  Ami    E
   před níž jsme zcela bezbranní,
             G            Ami
   občas nám doutná pod čepicí,
   C         Dmi  Ami E Ami
   to se jen vrtí ze spaní.
2. Ale pak náhle u ranní kávy
   či večer v baru u sklenky
   začne se čertit, jen místo lávy
   vychrlí divné myšlenky.
3. Myšlenka - myška, hladová věčně,
   zábrany lehce přehryže,
   utečeš z domu k pohledný slečně,
   toužíš po stavu beztíže.
4. A sopka se činí a tělo se chvěje
   jak země kdesi pod Etnou,
   oči se lesknou a slečna se směje,
   dokud se ústa nestřetnou.
5. Nejmenší z všedních přírodních dramat,
   a jak nám dává do těla,
   a budem se trápit a budeme klamat
   a zbyde z nás trocha popela.
```

SOTVA SE NARODÍŠ HOP TROP

D A7 D A7
1. [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
G D A D
[: šavli ti chystají ocelovou, :]
A Hmi Emi Emi7 E7 A7
ocelovou, bez parády,
G D A7 D
[: co kmáni dostávaj' u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
[: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
ale z chýše pod horama,
[: těžko se vyplácet šesťákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
[: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
nezabijou, a pak možná,
[: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
[: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]
jednou-dvakrát, naposledy,
[: zelený sukno je zkrvavený. :]
E H7 E H7
5. [: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
A E H E
[: s flintama lidi by do pole hnal, :]
H C#mi F#mi F#mi7 F#7 H7
do pole hnal proti sobě,
A E H7 E(C#mi)
[: komu jsou metály platný v hrobě? :]

SOUDNÝ DEN SPIRITUÁL KVINTET

```
     Ami
1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
     G
   zdál se mi sen o poslední pouti,
     Ami
   zdál se mi sen, že všechno seberou ti
          Emi    Ami
   v ten soudný den.
2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
   kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
   kam běžet mám, moře už je na dně
   v ten soudný den.
3. Stůj, nechoď dál, času už je málo,
   stůj, nechoď dál, míň, než by se zdálo,
   Stůj, nechoď dál, otevři se, skálo,
   v ten soudný den.
4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
   Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
   Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
   v ten soudný den.
    Ami
R: Soudí, soudí pány, slouhy,
    G
   soudí, soudí hříšné touhy,
    Ami                        H E
   soudí, soudí, výčet pouhý, á ...
     Ami
5. Vtom se probudíš, to byl jen sen,
     F
   vtom se probudíš, to byl jen sen,
     Dmi
   vtom se probudíš, to byl jen sen,
    Ami E     Ami
   jen pouhý sen.
6.=1.
     Ami
7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
     G
   zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
     Ami                          F
   zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:
    Ami E      Ami
   je  soudný den!
```

SOUHVĚZDÍ ŽAB PAVEL DOBEŠ

```
              Emi                 H7
1. Při jednom ze svých vesmírných letů,
                              Emi
   jelikož po nocích cestuji rád,
         G                 D
   za zády nechal jsem naši planetu
     C                 H7
   a přistál v souhvězdí Žab.
              Emi              H7
   Čekal jsem hojnost a úrodné roky,
                                   Emi
   přátelský vzduch a vodu z křišťálu,
            D                G
   malebnou krajinu s horskými oky,
        F#7                     H7
   jejichž odlesky se tříští o skálu.
              Emi                  Ami
R: Lítal jsem nad krajinou až do mraků,
              D7           G
   honil se s motýli mezi květy,
               Emi                C
   zpíval jsem písně hvězdných tuláků,
   Ami7                 H7
   objevoval vzdálené světy.
2. Stopadesát let jsem prožil v jejich světě
   za jediný moment svého snu,
   stopadesát roku byl jsem žábou na planetě
   s odříznutou cestou ke kosmu.
   A strašná gravitace mne ku prameni táhla,
   na němž kdo sedí, už nemůže se hnout,
   na koho kdy ta rozkošnice sáhla,
   nemůže už nikdy nebem plout.
R: Nepozná úlety až do mraků,
   večírky s motýli mezi květy,
   nerozumí písním tuláků,
   neupřímně zní jeho věty.
3. A jenom budík mi zvoněním naději dává,
   že rozum zas nalezne svůj klid,
   jsem přece člověk, copak jsem žába,
   vždyť já se přece mohu probudit
   a zpívat všem, kteří jste tu
   a kdo z vás po nocích cestuje rád,
   až poletíte vstříc novému světu,
   pozor na souhvězdí Žab.
   Lítejte nad krajinou až do mraků,
   hoňte se s motýli mezi květy,
   zpívejte písně hvězdných tuláků,
   objevujte vzdálené světy.
            E                  H7
*: Souhvězdí Žab se pozná velmi lehce,
                            Emi
   tamní obyvatelé jsou zelení,
        D7             G
   zelené mozky v zelené lebce
     F#7                       H7 E
   a od huby jim šlehají plameny.
```

SOUSED PEPA KAREL PLÍHAL

```
 D           Emi        D A7 D
Soused Pepa na zahradě kozu měl,
               Emi                D A7 D
velmi si s ní po všech stránkách rozuměl,
 A            E7         A  E7 A
já zas nosím podprsenky Lenčiny,
         D         Emi      D  A7 D
a proto neodsuzuj sexuální menšiny.
```

SOUTĚŽNÍ VÝSTAVA CHOVNÝCH KOČEK JAREK NOHAVICA

```
   Dmi         F        C         Dmi
1. Na soutěžní výstavě chovných koček
                F         C       Dmi
   cpe se hlava na hlavě, velký počet,
     F             Dmi     Gmi        Dmi
   [: přišel jsem se podívat na to zblízka,
     Bb         A         Dmi  A  Dmi
      kterépak to ze zvířat cenu získá. :]
2. Kočka Lenka je sexy, nahoře bez,
   má bohužel komplexy, štěká jak pes,
   [: mínus deset bodíků, ať to lítá,
      zde se znalost jazyků nepočítá. :]
3. Kočce Věrce řekli hned, když šla z domu:
   "Nevracej se, holka, zpět bez diplomu!
   [: Na to jsme se nedřeli na svou dceru,
      aby byla poslední z outsiderů." :]
4. Jedna kočka u vchodu trému měla,
   z důvodů střevních pochodů ... lalalalala,
   [: teď ji čeká od pána hořká lázeň,
      byla diskvalifikována za nekázeň. :]
5. Také číča Helena soutěží tu,
   ukazuje kolena, hruď i kýtu,
   [: fíglů, těch zná forotu, cožpak Hela,
      podplatila porotu částí těla. :]
6. Buldok Fero ze všech sil tváří se kočkou,
   komisař mu přislíbil, že přivře očko,
   [: máš to marný, hošíku, už tě znají,
      ač je tvůj pán v balíku, ty jseš v háji. :]
```

SPÁNEMBOHEM NEDVĚDI

```
  C    G C       F   C
1. Spánembohem idem od vás,
       G C       F   C
   spánembohem idem od vás,
       G         F     C             G    C
   neublížil jsem, neublížil jsem žádnému z vás,
       G         F     C             G    C
   neublížil jsem, neublížil jsem žádnému z vás.
2. Ni mladému, ni starému,
   ni mladému, ni starému,
   neublížil jsem, neublížil jsem z vás žádnému,
   neublížil jsem, neublížil jsem z vás žádnému.
```

SPÁNEMBOHEM ZVOSTÁVEJTE SLÁVEK JANOUŠEK / VLASTA REDL

```
 D          G       A7          D
1. Lednička v kuchyni dělá divné zvuky,
           G        A7         D
   prudce se otřásá, pak si zavrní,
           G        A7            D
   to třeba vysavač, ten mi žere z ruky,
                G       E7            A7           D
   a já spěchám, hopsasa, a z mé ženy jsem jak na trní.
   G          G/F# Emi        Emi/D
R: Francovku v poličce, tu asi vypiju,
   C         C/H      A          D
   sním pohled anděla, co maloval Goya,
    G          G/F# Emi       Emi/D
   vždyť já dík honičce už ani nežiju,
     C           C/H      A    D      G
   tak odpoutat se od těla, ej, duša moja!
2. Lednička nezebe, škytla a umřela,
   voda jí vytekla, už je studená,
   a já chci do nebe, trouba je doběla,
   a má žena do pekla, cukrovala, se vším smířená.
R: Francovkou z poličky vymyju ledviny,
   poprosím anděla, co maloval Goya,
   že už z té honičky říkám jen blbiny,
   tak ať něco udělá, ej, duša moja!
   Hmi     G        A7     D
Rec: A anděl od Goyi sundal perutě
              G             A7    Hmi
     a řekl: dobrá, přijmu tělo tvé,
       D              G       A7       D
     jdi, chlapče, v pokoji, za slovo beru tě,
                G       E7        A7           D
     můžeš teď Mariím zvěstovat, že jsou těhotné - to ne!
R: Říkám: tu francovku, tu si vem a ani nemávejte,
   já jsem teď andělem, maloval to Goya,
   spánembohem zvostávejte,
   letím si vesele, ej duša moja,
    C          C/H      A    D      G
   já jsem teď andělem, ej, duša moja!
```

SPANISH SKY DRUHÁ TRÁVA

```
   Ami     C       G           C        G           D
1. Oh La buena borrasca this storm's a lot like a grief
   Ami          C     G         C       G            D
   it's like a fiery love it's like a sharp crystal sea
   Ami      C           G   C            G               D
   and the beaches are sad Lord and the dark clouds are real
    Ami         C         G        D                       G
   like black dresses of monks on dead white walls of Escorial.
2. How in the realm or myth and like a fool now and then
   I see your triumphs of feeling in the arms of another man
   I have to think about winning when I shout my own drunken pleas
   that after tonight Lord I'll only love women of Velasquez.
     C          G       D     C           G         D
R: There is a friendly dance make it and dance it please
    C    G     D             C         G       D
   magic appearance in the shade of a woman's kiss.
3. The kiss of an old scared mother when the lamp is already out
   and something doesn't come back and from an awful distance it laughs
   under the cork red wine when I see you again how you cry
   how you rear up above me like an autumn red spanish sky.
```

SPÁSONOSNÝ SONG KAREL KRYL

Ami G Ami Dmi Ami E7 Ami E7

Ami **E7**

1. Ach, slečno, máte šanci, přihlaste se do Armády spásy,

Ami **E7**

při vaší eleganci stanete se princezničkou krásy,

Ami **E7**

i vaše vychování bude vhodné, račte nám je svěřit,

Ami **E7**

pokud jste bez vyznání, dnešního dne máte důvod věřit.

Ami **G** **Ami** **E7**

R: Protože tohle patří k věci, berte to všechno s přehledem,

Ami **E7**

vždyť nedosvědčí žádní svědci, když vás podvedem.

2. Ach, slečno, máte možnost zapomenout na nečistý původ,
můžete lidem zbožnost připomenout, zbožnost jako úvod,
vnukněte lidem v barech, ať se modlí za lásku svých dětí,
za místa po barbarech, za pohodlí, za čistotu pleti.

R:

3. Ach, slečno, modlete se za pijany, kteří musí pykat,
možná, že zděsíte se, jaké pány uslyšíte vzlykat,
pak možná řeknete si: jděte k čertu, chci se taky vdávat,
boháče najdete si, a pak v žertu budete nám dávat.

Ami **G** **Ami** **Dmi E7**

R: Protože tohle patří k věci, berte to všechno s přehledem,

Ami **F7** **E7** **F7** **Ami**

vždyť nedosvědčí žádní svědci, když vás podvedem ...

SPATŘIL JSEM KOMETU — JAREK NOHAVICA

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami **Dmi**
R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami **Dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

SPARTAKIÁDA JAREK NOHAVICA + KAREL PLÍHAL /

/ LUDWIG VAN BEETHOVEN

G D G D

1. Každá holka to má ráda zezadu či zepředu,

G D G D G

ač žije spartakiáda, já tam na ni pojedu.

D G D G D G A D

R: Na stadioně tisíce pičí seřazených je v jeden šik,

G D G D G

tenhle pohled srdce ničí, podejte mi kapesník.

2. Na na na ...

3. Máš-li, holka, ještě věnec, či máš jiné potíže,

vždy se najde dorostenec, který ti ju vylíže.

R: [: Na stadioně tisíce pičí seřazených je v jeden šik,
tenhle pohled srdce ničí, říkají mi kurevník. :]

SPÍ JERUSALÉM SPIRITUÁL KVINTET

E

R_1: Spí Jerusalém, spí Jerusalém,

A^7 E A^7 E

hvězda malá, zdá se, tmou mihotá se,

H^7 E

v dálce nad horama svítá.

R_2: Hm, hm,

hvězda malá, zdá se, tmou mihotá se,

v dálce nad horama svítá.

E A^7 E A^7 E

1. Malé dítě, houpy hou, z hadříčků peřinku má,

A^7 E

dnes se narodil král, by s námi žil,

A^7 H^7 A^7 E H^7 E

ten příběh z Bible každý zná, v dálce nad horama svítá.

R_3: Spí Jerusalém, spí Jerusalém,

bílé sloupy chrámů tmou září k ránu,

v dálce nad horama svítá.

2. Boží syn k nám přichází, z hadříčků peřinku má,

písničky veselé zpívají mu andělé,

ten příběh z Bible každý zná, v dálce nad horama svítá.

R_1:

E H^7 E

R_2: + hm ...

SPINKEJ SPIRITUÁL KVINTET / JOHN DENVER

```
        G            C
1. Už se končí den, už je čas k spánku,
     G          C
   zdi se barví od červánků,
     G               Emi         D
   hleď, už lampář světla rozsvěcí,
          G              C
   tak si dočti stránku, zavři knížku,
    G           C
   honem hupky do pelíšku,
    G               Emi       D
   koťata už dávno vrní za pecí.
         G          C
R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
    G            C
   růže kvetou, voní mech,
     G           Emi         D
   princeznu si Honza bude brát,
       G       C
   až půlnoc prostře sítě,
    G         C
   na vlásky políbí tě,
      G         Hmi        D
   vždyť i tvá máma musí spát.
2. Západ rudou barvu ztrácí,
   od řeky se táta vrací,
   musím jít, je jistě hladový,
   až se usměje, tak na chvilenku
   očí si mu všimni, synku,
   snad jednou budeš taky takový.
R:
```

SPIRITUÁL PRAŽCE

```
          Ami       E7
1. Velkej vůz letí tmou,
        Ami         E7
   rány nebolí, ale nestárnou,
        Dmi                Ami
   čekám ozvěnou aspoň pár vět,
         Dmi                E7
   co mi navrátí můj život zpět.
2. Smečka psů nocí toulavejch
   hladem zvlčilá visí v patách mejch,
   touhy jiný teď mám, jiný než dříve teď mám,
   třeba stranou stát, jen nebejt sám.
        Ami           D Dmi
R: Máma má ve snu se ptá,
            Ami                  D Dmi
   kdo je mstitel můj a kdo jsem já,
            F                     E7
   pomstít smrtí smrt hříchem se zdá,
              F          E7            Ami E7
   jako cenu však pokora má, marně se ptám.
3. Voda divoká, mysl bloudivá,
   křížek na prsou srdce zahřívá,
   ten, kdo víru svou neztrácí v tmách,
   smyje úděl svůj, špínu a prach.
R:
R:
```

SPLAV NEDVĚDI

```
   D
1. Z teplýho hnízda je proud vody zdvih',
   vyšli brzo ráno stihnout den,
    Hmi                F#        G
   v tramvajích s nápisem Marlboro snít,
    Gmi               D
   roztoulanej pěknej den.
2. Nádražím blouděj' a hledaj' si kout,
   ahoj, jak se máš, tak dneska kam,
   to neptáš se na nic, jen tak chceš si říct,
   že zase je ti dobře, fajn.
    G
R: Na kameni vprostřed splavu sám si sed'
    D
   a proti proudu rukou vodu hnal,
     F                          C     F
   je studená, až bolí, dlaň si k puse zved'
    G              A
   a zvědavě ji ochutnal.
3. Zahřát se písničkou, nádherou hvězd,
   vyšli brzo ráno stihnout den,
   potkat se, zbláznit a po nebi svézt,
   bezstarostně hrát si jen.
      Gmi                D
R: + [: roztoulanej pěknej den ... :]
```

SPOLUŽÁK PAVEL DOBEŠ

G
*: Když po dvaceti letech potkáš kamaráda,
Ami
se kterým sis na vojáky hrál,
D7
na četníky, na zloděje, na semafor u koleje,
G
na kuřáky listí a tak dál,
na doktory medicíny a na ještě větší klukoviny,
G7 C
až se dětský rozum červenal,
Ami D7
může to být radost, nebo jenom taktu zadost,
g
může se stát, že půjde dál.
D7
1. A ty budeš stát v dlouhé chodbě
G
a pohled z něj nespustíš,
D7
dokud ti neselžou oči obě,
G
dokud to všechno v sobě nepřekřičíš.
2. Kdybys byl poeta, napsal bys báseň,
kdybys ho neznal, snad bys mu záviděl,
ale ty jseš klaun a o otci blázen,
jakého nikdo ještě neviděl.
3. Odcházíš dolů mezi náklaďáky
a mezi lidi, co tě pozdraví,
dají ti panáka, žádné dlouhé fraky
panáka na kuráž a na zdraví.
4. A pak tě viděj' lidi v telefonní budce,
změněným hlasem přes kapesník špinavý
jak křičíš:"Chci mluvit s kamarádem,"
a telefon se s tebou nebaví.
5. My všichni měli kdysi spolužáky,
v myšlenkách vracíme se znovu do školy,
pešek okolo nás chodívá taky
a máme obyčejné idoly.
6. A tak nás viděj' lidi v telefonní budce, změněným hlasem přes kapesník špinavý
jak křičíme:"Chci mluvit s kamarádem," a telefon se s námi nebaví.

SPONKY NEDVĚDI

```
     G
1. Snad ses mi zdála, písničko krásná,
                           D7
   do spánku zněl mi tvůj tón,
   až ráno proud vlasů a mír našich hlasů
                         G
   a v koupelně vůně a shon.
2. Mě přesvědčil vážně, že jsi, a jen z bázně
   se člověk bojí skutečnejch rán,
   hvězdy když zhasnou, vzpomínku krásnou
   smaže světlo, když přijde k nám.
            C
R: Ale ty skutečná jsi, dotknout se tě můžu,
                    G
   a tak začíná mi pěknej den,
    F
   na tvářích se slunce snaží
    C                  G
   zamalovat unavenej noční sen.
3. Na rtech mi zůstal jeden z tvých vlasů,
   směješ se a chceš mi ho vzít,
   ruku pokládáš vedle, vedle mě na stůl,
   ještě dotknout se, a už musíš jít.
4. Sbírám pár věcí, co zbylo tu po nás,
   pár sponek, vlasy budou ti vlát,
   ještě skleničky s tácem a zmuchlanej polštář,
   než vrátíš se zas, budeš se mi zdát.
R:
5.=1.
```

SPORTOVNÍ TRAGEDIE JAN BURIAN

Ami **E** **Ami E Ami** **E** **Ami** G

1. Na strahovském stadionu Rošického Evžena

F^{7} **E**^{7} **Ami E**

byla moje Božena špatně střežena.

2. Prchla tajně, mezi patrem, s jedním známým vrhačem,

jenž pak byl mým psychiatrem za bídáka označen.

C **G**^{7} **C** **G**^{7}

R: Probendili kalorné i to tučné odlučné,

Ami **F**^{7} **E**^{7} **Ami E Ami E**

i když je to odporné, je to poučné.

2. Nám všem utek' rekord v disku, a mně navíc Božena,

a že vo tom psali v tisku, vrhá vrhač nožema.

R:

3. Vrhači teď síly schází, zařadil se k průměru,

na závodech málo hází, a tak ztrácí naši důvěru.

SPORTU ZDAR! JAREK NOHAVICA

Ami **C**
1. V neděli v pět deset, sraz u Baníku,
G7 **Ami** **E7**
desítka vleze se, pak ještě jedna,
Ami **C**
co čumíš, frajere, chceš do ciferníku,
G7 **Ami** **E7**
jestli mě dožereš, hele, jsem bedna!
F **Ami**
Tribuna na stání, necpi se, vřede,
Dmi **Ami** **E7**
hadráři-Sparťani, Ostrava, jedem!
Ami **Dmi**
Už to má správný var, jen počkej, až tě ...
E7 **Ami**
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
2. Tři nula na rohy a jinak šul-nul,
berte je přes nohy, liga je liga,
dnes jsem měl odpolední, tak jsem to bulnul,
zacláníš, chlape, sedni, navalte cíga!
Zelená je tráva, rozhodčí, nekřepči!
Ostrava, jedem, Ostrava, Lička je nejlepší!
Pětku mě lístek stál, tak se ukažte!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
3. Lumpové, hovada, Chovanec - karta,
jesličky, paráda, šij to na bránu!
Bijte je, Pražáky, hanba, Sparta,
jaký saky-paky, sedm banánů!
Stojím v davech lidu, jsem fanda svýho klubu,
ten gól byl z offsidu, sudímu rozbít hubu!
Kde je ten autokar, propíchnout pláště!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
4. Ty mlč, ty páprdo, no, ty v tom baloňáku,
fotbalu rozumíš jak koza náklaďáku,
být tebou, tak nežvaním a rychle mažu,
jinak se neubráním a pak ti ukážu!
V neděli v půl desáté, kdo umí, ten umí,
hej, vrchní, co děláte, pět nula na rumy!
Já bych jim ukázal, na šachtu s nima ...
Dobrý den, sportu zdar, fotbal je príma!

SPRÁVNÝ SLOVO SPIRITUÁL KVINTET

```
          G                          C          D
1. Já měl přístav tvejch dlaní, tvůj nádhernej smích,
        G                     C          G
   a teď nemám tu stání, jsi chladná jak sníh,
                                C          D
   jenom déšť dům tvůj střeží i soukromou pláž,
        G                 C          G
   jenom vítr, co běží, ví to, co ty znáš.
                 D                  G
R: A mně (tak mi) za límec prší, kéž ďábel to spral,
        D                  G
   když smůla se vrší, tak proč hrát fér dál,
                            C             D
   přitom stačí tak málo, a měl bych hned víc,
          G                     C       G  C G C G
   kdybych to správný slovo včas dokázal říct.
2. Víš, já doufám, že jednou sny zůstanou stát,
   mraky dešťů se zvednou, tak nevím, proč lhát,
   je už dávno mým přáním svým trápením hnout,
   ale pořád se bráním jít tam, kam jde proud.
R:
3. Proč se do plnejch kádí vždy přidává snáz,
   to je to, co mi vadí víc než déšť či mráz,
   to je to, co mě trápí, co nedá mi spát,
   chladnej déšť město zkrápí a musím se ptát.
R: Proč mi za límec prší, proč nejdeš mi vstříc,
   proč se dál smůla vrší, proč bojím se říct:
   hledej, má milá, znova, a nedej se splíst,
   chlapa, co správný slova vždy dokáže říct.
```

SRDCE A KŘÍŽ KAREL KRYL

Cmi G7 Cmi
1. Kotvu mi dala a srdce a kříž,
Bb7 Fmi G7
že prý mě ochrání, až budu v poli,
Cmi Bb7 Fmi G7
pak se mi vzdala a noc byla skrýš,
Cmi Bb7 Fmi G7
polštářem svítání, peřinou stvoly.
Cmi Bb7
R: Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou,
Fmi G7
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít,
Cmi Bb7 Cmi Fmi
potom neplač, Kamilo, potom neplač, Kamilo,
Cmi G7 Cmi G7 Cmi Fmi Cmi G7
najdi si někoho, kdo tě snad nežli já víc bude chtít.
2. Viděl jsem rybáře, nad člunem stál
za bouře na moři, kotva šla ke dnu,
z řetízku zpod tváře kotvu jsem sňal,
svět se snad nezboří, vždyť měl jen jednu.
R:
3. Výložky zlatil jen zvířený prach,
písek byl cínový, než jsme ho přešli,
křížek jsem ztratil a s ním i svůj strach,
nedal bych za nový zlámanou grešli.
R:
4. Zvedl jsem zraky a tiše se smál,
záblesk vtom zasvítil, v prsou mě píchlo,
tam, kde jsou mraky, můj anděl mě zval,
bolest jsem necítil, pak všechno ztichlo ...
R:

STÁDA SPÍ K. T. O.

```
          E       A     E
R: Stáda spí, tma kolem zívá,
                         H7
   stromy sní, den volno má,
     A     E       A     E
   krávy svý tvůj táta hlídá,
                H7          E
   můžeš spát, svůj sen si zdát.
     E      H7                 E
1. Jsi teď sám, v horách se stmívá,
                          H7
   v ohradách je víc než král,
            A                E
   jsi teď tím, co strach nemívá,
                  H7       E
   byť sám ďábel před ním stál.
R:
2. Na bocích se ti kolt houpá,
   paže tvý jsou samej sval,
   k oblakům s tebou kůň stoupá,
   šťastnej smích tě honí v cval.
                E     H7          E
R: + [: můžeš spát, svůj sen si zdát ... :]
```

STÁL VOJÁK NA DEŠTI JAREK NOHAVICA / JIŘÍ ŠOTOLA

Ami D Ami D

1. Stál voják na dešti a bylo to už k ránu,

Ami D C Cdim E7

stál voják na dešti a hlídal zbrojní sklad,

Ami G F Dmi C E7

stál voják, stál tam sám, pršelo do kaštanů,

Dmi Ami

malounko svítalo, šli ho už vystřídat.

2. Vzal voják samopal, dal do úst hlaveň tmavou,
a byl ten polibek hořký a ledový,
co mu tam na dešti v té chvíli táhlo hlavou,
od toho vojáka nikdo se nedoví.

3. Leží a nedýchá, liják mu ránu myje,
krev bloudí, země má, co s ní - nu jen ji ber,
je zbytečná ta krev, i voják zbytečný je,
navždycky zbytečný, navždycky dezertér.

4. A my tu sedíme a soudit by se chtělo,
tohle se nedělá, tak neumírá muž,
jenže to promoklé, to natažené tělo
nevzbudí žádný soud a žádná moudrost už.

5. Kdopak mu pomohl, kdopak mu ruku podal,
když v noci na pryčně seděl a nemoh' spát,
tak někdy cizí jsme, lhostejní jak ta voda,
a pak se na dešti zastřelí, zastřelí kamarád ...

STANICE JIŘÍHO Z PODĚBRAD JAREK NOHAVICA

C **Dmi^7** **G^7**
1. V metru na schodech vídáme se spolu,
C **F** **G**
já jedu nahoru a ona vždycky dolů,
Fmaj^7 **Cmaj^7** **A^7**
vracím se z noční směny, ona jde na ranní,
Dmi^7 **G^7** **C** **A^7**
oba jsme unavení a málo vyspaní
Dmi^7 **G^7** **C** **Ami**
a schody jedou a nechtějí stát
F **G** **C**
na stanici Jiřího z Poděbrad.
2. Praha v šest hodin ještě sladce chrápe,
to jenom my dva blázni povinnosti chápem,
já dělám ve Škodovce a ona v trafice,
oba jsme černé ovce, dva kusy z tisíce,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
3. Pětkrát do týdne máme v metru rande,
jak se tak míjíme, jsme protilehlý tandem,
já vlevo, ona vpravo držíme madla,
ji čeká Rudé právo a mně už padla
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
4. V metru na schodech, tam se dějou divy,
tam jsem se zakoukal do trafikantky Ivy,
v tom spěchu stačím jen říct "ahoj" a "dobré ráno",
neb líbat během jízdy je přísně zakázáno,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
5. Praha v šest hodin ještě sladce chrní
a my jsme milenci velice opatrní,
v průvanu na schodišti vlasy nám lítají,
neb všechny věci příští nás teprv čekají
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

STÁNKY NEDVĚDI

```
   D         G
1. U stánků na levnou krásu
    D            Edim
   postávaj' a smějou se času,
      D             A                   D
   s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
   uteče den jak večerní zprávy,
   neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.
  D7    G                   A
R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
        D        Gmi
   tak málo je, málo je lásky,
      D            A                   D
   ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
   postávaj', a ze slov a hlasů
   poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.
R:
R:
```

STARÁ ARCHA SPIRITUÁL KVINTET

```
      D7     G                D7      G
R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
                         D7   G
     kocábku náram-, náramnou. :]
R:
    G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
                     D7   G
   kocábku náram-, náramnou,
   Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
                     D7   G
   kocábku náram-, náramnou.
R:
   G
*: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
                         D7   G
   plaví se k Araratu na sever.
R:
2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
   kocábku náram-, náramnou,
   Noe je zavolal ještě před povodní,
   kocábku náram-, náramnou.
3. Kázal jim uložiti ptáky, savce,
   kocábku náram-, náramnou,
   "ryby nechte, zachrání se samy hladce,"
   kocábku náram-, náramnou.
R:
*:
R:
4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
   kocábku náram-, náramnou,
   tu přilétla holubice, snítku nesla,
   kocábku náram-, náramnou.
5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
   kocábku náram-, náramnou,
   ještě že tu starou dobrou archu měli,
   kocábku náram-, náramnou.
R:
*:
R:
R:
```

STARÉ DOBRÉ ČASY JAREK NOHAVICA

```
 C                    Ami
1. Řekla mi včera dívka Tereza,
 C                    Ami
   že patřím do starého železa,
 C                      Ami
   že už mi šroubky, nýty reziví,
 C                      Ami
   já se té dívce vlastně nedivím,
  F                    Dmi
   jsem starý vysloužilý partyzán,
 C          C/H            Ami
   puding, co byl už z misky vylízán,
  Fmi                 G
   příslušník dávno vyhynulé rasy,
 C
   jó, kde jsou ty časy,
   jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.
2. Člověk měl starý břich, však víry byl pln,
   uši měl otlačené od krátkých vln,
   do práce chodil jenom na vyspání
   a všichni mukli byli pruhovaní,
   melouny stály sedm a třešně tři,
   Slováci byli naši rodní bratři,
   kdo tě chtěl urazit, řek': ty jsi Vasil,
   jó, kde jsou ty časy,
   jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.
3. Hráli jsme nebezpečnou muziku
   a dívky byly svolné ke styku
   a ten, kdo nechyt' jednu pendrekem,
   ten nebyl právoplatným člověkem,
   pod heslem "Spějeme ke šťastným zítřkům!"
   jsme rozkládali rodnou zemi zvnitřku
   my - příslušníci disidentskej rasy,
   jó, kde jsou ty časy,
   jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.
4. Vaškovi do vězení v Heřmanicích
   jsme tajně posílali smaženici
   a mezi vajíčkama byly skryty
   pilníky, ba i libri prohibiti,
   jézeďák staral se jen o dobytek,
   jistý byl sociální výdobytek,
   po lukách zněly šťastné dětské hlasy,
   jó, kde jsou ty časy,
```

jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.

5. Písně se pašovaly pod košilí,
náměstím velel soudruh Džugašvili,
ruskému medvědovi línala srst,
jestřábům z Ameriky podbíral prst,
dostat se za železnou střeženou zeď,
to bylo dobrodružství, ne jako teď,
teď mají všichni vůkol svoje pasy,
jó, kde jsou ty časy,
jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.

6. Svetr se po vyprání správně srážel,
prezident na Hradě moc nepřekážel,
na polích moh' jsi potkat antikrista
a hrdě znělo slovo "komunista",
noviny byly troje, strana jedna
a policie krásně zodpovědná,
cikánům hrůzou ježily se vlasy,
jó, kde jsou ty časy,
jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.

7. Armáda střežila nám klidné spaní
a žáci byli disciplinovaní,
čtyřicet korun stálo maso hovězí
a vůkol znělo to, že pravda vítězí,
dnes už to není, co to bývalo,
všecko se jaksi blbě splantalo,
jediné, co mi dneska zbývá asi,
je zpívat: jó, kde jsou ty časy,
staré dobré časy, staré dobré časy.

STARÉ STRUNY POUPATA

```
   Emi
1. Když někdy volnou chvíli mám,
  C                  H7
  vezmu si kytaru, na ni jsem často hrál,
  Ami                Emi
  jak kdysi u ohňů si píseň zabrnkám,
        C                 D H7
  akordů pár, co dřív jsem znal.
2. Krásu zvuku odnes' čas
  a struny ztratily svůj oslnivý lesk,
  pokryl je prach a jak by přešel po nich mráz,
            C            D         Hmi         Ami Hmi C D
  teď jejich tón zní jako stesk, jako uplakanej stesk.
                         G
R: Proč krása tónů je tak nestálá,
   Ami               D
  proč mizí zvuk jak před sluncem noc,
   Emi         D         C
  proč dnes už píseň bývalá
  Ami                     D     C   D
  nemá tu zvláštní silnou moc, ptám se,
   G
  proč krása tónů je tak nestálá,
   Ami                 D
  proč ihned rozletí se na všechny strany,
  Emi        D          C
  a proč ta píseň toulavá
        Ami         D           Hmi           Emi
  už mi nezní jako dřív - za to můžou starý struny.
3. Když vzpomenu, jak zněly dřív
  struny, co třpytily se září slunečnou,
  jak dávno s lehkostí těch bílých koňských hřív
  zpívaly tu píseň společnou.
4.=2.
     C     D             Emi   C     D             Emi
R: + za to můžou starý struny, za to můžou starý struny,
     C              D            Emi
   za to snad můžou starý struny ...
```

STARÝ MUŽ JAREK NOHAVICA

```
   G                      Hmi              Emi
1. Až budu starým mužem, budu staré knihy číst
            C    D
   a mladé víno lisovat,
   G                      Hmi             Emi
   až budu starým mužem, budu si konečně jist
         C         D
   tím, koho chci milovat,
    G                     Hmi
   koupím si pergamen a štětec a tuš
           Emi                        D
   a jako čínský mudrc sednu na břeh řeky
            G      Hmi Emi C D G      Hmi Emi C D
   a budu starý muž,         starý muž.
2. Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
   a jedno staré rádio,
   až budu starým mužem, budu svoje místo mít
   u okna kavárny Avion,
   koupím si pergamen, štětec a tuš
   a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
   a budu starý muž, a budu starý muž.
    C  C/H Ami C/H C C/H Ami C/H C C/H Ami C/H C C/H D
R: Na na na ...
3. Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
   a šedou vázanku,
   až budu starým mužem, budu místo vody pít
   lahodné víno ze džbánku,
   koupím si pergamen, štětec a tuš
   a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
   starý muž, starý muž.
```

STARÝ PŘÍBĚH SPIRITUÁL KVINTET

C Fmaj^7 C Fmaj^7
1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,
C Emi F G
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.
C E F D^7 C Fmaj^7 C Fmaj^7 C
*: Mává, mává nám všem svobodná zem.
2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.
*:
C
R: Kdo se bojí vodou jít,
G
ten podle tónů faraónů musí žít.
*:
3. Až první krúček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
*:
4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
*:
R:
*:
5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.
*:
R:
*:

STATISTIKA ZDENĚK SVĚRÁK

```
     D
1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
   a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.
            G         A           D        Hmi
R: [: Statistika nuda je, má však cenné údaje,
          G           A       G           D
      neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí. :]
2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
   pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.
R:
3. Tak vyřiďte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
   když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.
R:
```

STEJNĚ UŽ NEZAVOLÁ SAMSON

Ami7 Emi7
1. Vodu do dlaní, to kvůli vstávání,
Ami7 Emi7
víčka opuchlá cestou na ranní,
Dmi Emi
to káva nespraví, ani dvacka cigaret,
F G
rozchod se neslaví, není co zapíjet.
C G C F
R: Stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,
C Dmi G7
zvyklá je na hádky, stará na pohádky dávno,
C G C F
stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,
C
od vína sklenice prázdná jak ložnice ráno,
Emi Ami F G C
roztržka nad úsvitem, urážky, lítost a křik,
Emi Ami F Emi Dmi
napětí krouží bytem, bouchání dveří a vzlyk,
F Emi G G7
bouchání dveří a vzlyk,
C G C F
stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,
C G C
ve dveřích nechal klíč a potom zmizel pryč ráno.
2. Hřeben do vlasů, zvyklá na krásu,
den je jako noc, čeká na spásu,
jestli zazvoní telefon, je klid,
káva nevoní, čeká prázdný byt.
R:

STÍN NA KOLEJÍCH PACIFIK

```
     Dmi                                        E7
1. Vlak se řítí, světla svítí mlhou, černou tmou,
    Dmi                          E7          A7
   někdo zvednul návěstí, šraňkama nejde hnout,
       Dmi                                     E7
   v kupé v třetím vagónu si sednul teď můj stín,
     Dmi                        A7            Dmi
   přímo, lásko, vedle tebe, co teď bude s ním?
     Dmi Dmi/C Dmi/Bb Dmi/A Dmi Dmi/C Dmi/Bb Dmi/A
R: Stát,                  stát,
    Dmi                     Gmi          Ami     Dmi
   na kolejích totiž leží místo mě dneska můj stín.
2. Nádražáckou uniformu teď na sebe dám,
   všechny zvuky týhle trati zapomenout mám,
   s rozsvícenou lucernou vybíhám z domku ven,
   dejchám, běžím po kolejích, vlak se řítí sem.
R:
    Gmi                 Ami    Dmi
*: Jak pelyněk láska zhořkla mi,
     C                       Dmi
   chutnala jak na jazyku blín,
    Gmi                Ami  Dmi
   žádnou lítost jsi neznala,
         E7                 A7
   tak proč bys litovala stín?
    Dmi        Gmi A7     Dmi      Gmi A7
   Záchrannou brzdou jsi neuměla hnout,
        Dmi            Gmi A7    Dmi             Gmi A7
   já blázen do tvých očí jsem korábem chtěl plout,
       Dmi          Ami         Bb          F
   jenže to nebyl přístav, ale moře bouřlivé,
      Gmi               E7          A7
   nakonec můj stín k tomu řekl své.
R:
*:
3. Probouzím se z toho šoku, na čele mám pot,
   vstávám, koukám do zahrady, kdo přelejzá plot,
   schoval se mi mezi dříví kousek za kůlnou,
   podobal se mýmu stínu, který bloudí tmou.
      Dmi                     Gmi          Ami     Dmi
R: + na kolejích totiž leží místo mě dneska můj stín ...
```

STÍN TOPOLŮ KAREL KRYL

Ami Emi ...

1. Tvář lehce chladí stín topolů,
Ami G Ami G
bílé dámy z výkladů
Ami G Ami G Ami
vhánějí mi stále pod obočí pláč.
2. Trochu mi tu vadí smích gigolů,
zámky na sto západů
říkají, že smím jen u tvých dveří spát.
G Ami G Ami
R: Zápraží studí, plášť nestačí,
G Ami G E
ráno tě vzbudí zášť pavlačí.
3. Venku už tě čeká houf ctitelů,
křídou bílím nároží,
ač jsem blázen, přesto budu tě mít rád ...

STÍNY NA STŘECHÁCH POUTNÍCI

```
          Emi                                          Ami
1. V bytě sousedním rádio zní, v létě vyhořel a zůstal prázdný,
            Emi
   proč teď po nocích vyhrává polku s návodem, jak a s kým spát,
                          Ami              Emi
   tenor huláká hned po zprávách, kde byl hlavní bod atentát,
    D                                                   Emi
   cítím jen pach spáleniště, nikde nikdo, ohořelý práh,
    D                                                   Emi
   noc se drží jako klíště a já vidím stíny na střechách
         H7
   a slyším to rádio.
                   Emi                      G
R: Já (že) řadu ztrát za sebou mám, s kterými se nesrovnám,
          Emi           H7                Emi G A H7
   jen si říkám: hochu, buď rád, že jseš rád,
            Emi                    G
   zmizel strach a zůstal dým, jen jedno dobře vím:
        Emi        H7          Emi
   ani jistota se nedá vážně brát.
2. Chtěl jsem odjet pryč potají, jenže rychlíkům směr čest a sláva
   kola do trávy vrůstají, courák naděje, kulhavý pták,
   se mnou po nocích se kodrcává, i když je to jen flamendrák,
   je čas mezi psem a vlkem, umírá noc, hudba utichá,
   den se plíží tichým krokem, zmizely i stíny na střechách
   a mně už tolik nevadí.
                G              Ami                Emi G H7 Emi
R: + a nijak zvlášť, nijak zvlášť už mi to nevadí ...
```

STLOUKÁM DEN NEDVĚDI

```
      C
1. Stloukám den, jen žít chci, žít,
        G              C
   mně prší pláč, jen být, jen být,
   to nejsem já, ne já, já ještě sílu mám,
             G                 C
   to uvnitř blázen, on, a já mu utíkám.
    C         F                     C
R: Já říkám: ne, to ne, nač je ti pláč a vztek,
             G                 C
   a on jen blátem dál žene mě, dál,
             F                     C
   on je má tma a noc, k zoufání stres a stesk,
           G                       C
   on nezná naději, smích, a já bych se tak smál.
2. Stloukám den, já vím, že bude líp,
   a říkám: snad stačí jen chtít, jen chtít,
   jednou je hvězdná noc, pak přijdou mraky, mráz,
   za oknem těchhle změn utíká vzácnej čas.
R:
      C
*: Stloukám den jen žít chci, žít,
        G             C
   mně prší pláč jen být, jen být ...
R:
```

STODOLY JAREK NOHAVICA

```
   A
1. Za kopci hořely stodoly,
   havrani kroužili nad poli,
     Hmi      D             A
   stařenky smály se do dlaní,
    Hmi      D             A
   navěky jsme spolu svázaní.
2. Na seně stébla nás píchala,
   oblaka zrychleně dýchala,
   rozpálen sladkými přísliby
   oči zavřel jsem, abych tě políbil.
3. Kristus pán sekerou tesaný
   díval se z božích muk na stráni,
   svatou mši sloužili v kostele
   a mé tělo stalo se tvým tělem.
4. Křičel jsem, lásko má, na hory, na doly,
   až jsem vyplašil ony havrany v údolí,
   vylétli, jako když vystřelí,
   a pak pod nebem stali se bílými anděly,
    A
   pod nebem bílými anděly ...
```

STOKRÁT KŘÍŽEM KRÁŽ BOKOMARA

Emi Emi/F# Emi Emi/F# Emi Emi/F# Emi Emi/F#

1. Snad bych uvěřil, že moře není slané,

C G D Ami7 C

kdybych proplul v něm stokrát křížem kráž,

Emi Emi/F# Emi Emi/F# Emi Emi/F# Emi Emi/F#

každá sladká lež tak lehce kolem tvých rtů vane,

C Hmi Ami7

já nechci pochybovat o každé z nich zvlášť.

2. Dalším dotykem se vzdaluješ blíž ke mně,

tvůj pláč je upřímný, jen když se usmíváš,

tlačíš se mi do klína jak strom do suché země,

šeptáš "lásko, chci tě", a už vím, že jsi lhář.

G C D

R: Had se plazí do koruny stromu,

Emi C Emi D

a tys' ke mně ruku vztáh',

G C D

milujem se v sutinách zbouraného domu

Emi C Emi Ami7 D Emi Ami7 D

a stavěli z něj hrad v milostných hrách, hrách.

3. Volní jak dvě mouchy mezi okny,

všude kolem plochy, bílé plochy jen,

drtíš mě svým tělem, čekáš na můj výkřik do tmy,

snad nás osvobodí z těch prosklených stěn.

4. Snad bych uvěřil, že všechno bude jiné,

cítím jenom lítost, vůbec žádnou zášť,

každá sladká lež tak lehce kolem tvých rtů plyne,

já nechci pochybovat o každé z nich zvlášť.

R:

STOLETÍ MOSKYTŮ — KAMELOT

Kapo 2

```
   Em                        H7
1. Dávno jsem projel stovky měst,
   F                           Em
   někde jsem zpíval, někde hrál.
   D#                      G       H
   Toulal se po hernách a ztrácel čest,
   C          H7        Em
   když úsvit obzor maloval.

2. Viděl jsem bídy víc, než dost,
   žebráky s řády hrdinů.
   Zažil jsem strach a taky zločinnost,
   znal vinu svou i nevinu.
        C                    G             H
R: Když uvidíš mou tvář, je zjizvená, jak zem,
   C               G H
   plná moří, plná mýtů.
   C               G             H
   Za chvíli poznáš, kdo byl narozen
         H7        Em
   ve století Moskytů.

3. Hledal jsem práci na míru
   v doupěti lovců zlatých žil.
   Spával na závějích papíru,
   víc prohrával, než zvítězil.

R:

4. Teď šlape prach na okraji,
   uši pod levnou čepicí.
   Chlap, co mu cestou sny neumírají
   na rozorané polnici.
```

STOPY KOL COP

```
     Hmi
1. Ten vítr dávno pár stop svál,
        G            Hmi
   stopy kol, co nestaví,
   kolik z nás zůstalo v dunách stát
        G          Hmi
   horká pláň už nepoví.
         D                A
R: Tak tam dej ten správnej rejd,
        G              D
   v cíli měl jsi dávno stát,
       F#mi        Hmi
   prohrává jen bláhovej.
2. Všechny káry dávno v písku spí,
   jen ta má se řítí tmou,
   světla z dálky už mě vítají,
   zas mě mámí září svou.
R:,R:,R:
```

STOPY SEŠLAPANEJCH BOT PACIFIK

```
   Emi                    Hmi            Emi
1. V kapsách nemaj' prachy, na vlak nemaj' lístky,
 G                      Ami        H7
   nad sebou jen mraky, z toho žádný zisky,
  Emi                  Ami
   propocený bundy khaki, ešus černej jako tér,
 Emi        C              Hmi          Emi
   nikdo není žádnej frajer, každej hraje fér.
2. Maskovací celty, tele z první války,
   trochu starý melty, před vočima dálky,
   sešlapaný vzorky kanad, který prošly bláto, sníh,
   v tornách něco ze vzpomínek, co hoří jak líh.
  Ami               D7
R: Stopy sešlapanejch bot,
 G              Emi
   nože ulomenej hrot,
    Ami                  D7
   v dlaních nesou dálku k nám,
 F#7                          H7
   na mundůrech rosu chladnejch rán,
 C         D         G
   oklikou jdou kolem měst,
  Edim                                  H7
   znají všechny písně prašnejch dlouhejch cest.
3. Mají rádi volnost nespoutanejch ptáků,
   taky rachot pražců, skřípění kol vlaků,
   semafor, pak dlouhej tunel, šraňky dolů spuštěný,
   kytary zní po vagónech ze skal ozvěny.
4. Z unavenejch tváří svítí oči vlídný,
   na vzdor kalendáři můžeš zůstat klidný,
   bez mapy i bez kompasu najdeš vždycky cestu zpět,
   i pár starejch kamarádů, co mají z vandrů svět.
R:
```

STRČ PRST SKRZ KRK — BOBŘI

```
      G
R: "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
      D
   "strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
      G
   "strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
    D                          G
   bude z tebe zpěvák velikej, Pájo.
    G
1. Na cvičišti čtyři svišti piští,
    D
   na cvičišti čtyři svišti piští,
    G
   na cvičišti čtyři svišti piští,
    D                        G
   těším se na lekci příští, ach jo.
R:
2. Dalajláma v lomu láme slámu,
   dalajláma v lomu láme slámu,
   dalajláma v lomu láme slámu,
   já si na tom jazyk zlámu, ach jo.
R:
3. Jak Julie olejuje koleje,
   jak Julie olejuje koleje,
   jak Julie olejuje koleje,
   smrtelný pot ze mě leje, votři mě.
R:
4. Teď už umím "kaplan plakal v kapli",
   teď už umím "kaplan plakal v kapli",
   teď už umím "kaplan plakal v kapli",
   hlasivky se mi už naply, ach jo.
R:
```

STREJČEK STRACH A TETA OBAVA KAREL KRYL

```
 F          G         C E
1. Léta běží hlava-nehlava,
 F         G        C E
monotónně hučí Vltava,
      G          Ami  G           F7
[: v každodenní šedi za krkem ti sedí
      Ami             F7      Ami E7
   strejček Strach a teta Obava. :]
2. Malá Fatra nebo Šumava,
Čadca, Pečky nebo Jihlava,
[: v pondělí či v pátek mají referátek
   strejček Strach a teta Obava. :]
 F                      G
R: Na poměry žehrajíce, vzpomeňte si na zajíce,
 Ami       F    Ami
co se krčí u žita,
 F                        G
domnívá se, když se bojí, že ho nechá na pokoji
 Ami              E7 F G C E F G E Ami E7
liška ryška podšitá.
3. Jednou blond a jednou zrzavá,
za tebou se šourá postava,
[: s tváří jako žába najali si drába
   strejček Strach a teta Obava. :]
4. Svatba, křtiny nebo výstava,
bez panáka je to otrava,
[: leč i z tvýho píva polohlasem zpívá
   strejček Strach a teta Obava. :]
R:
5. Ať jsi mrava nebo nemrava,
tu a tam tě spolkne šatlava,
[: leč i v kriminále sedí s tebou stále
   strejček Strach a teta Obava. :]
6. Jednou volby, jindy oslava,
nad průvodem vlaje zástava,
[: odhodlaně, směle pochodují v čele
   strejček Strach a teta Obava. :]
R:
7. Ať jsi fešák nebo ohava,
pro každého platí ústava,
[: ústavu však raději do ústavu vsaděj'
   strejček Strach a teta Obava. :]
8. Jednou vlevo, jednou doprava,
```

vždy však středem vede doprava,
[: a i v jízdní dráze našeptávaj' fráze
strejček Strach a teta Obava. :]

R:

9. Nad kamením socha Václava
poslouchá, co dělá Varšava,
[: v neustálém boji zůstalo mu dvojí:
strejček Strach a teta Obava. :]

10. Strejček Strach a teta Obava
praví, že je doba bolavá,
tohle všechno jaksi kvůli profylaxi,
G Ami G Ami
k čemu dělat šaška, však to spraví flaška,
G Ami G Ami
lepší vrabec v hrsti nežli kulka v srsti,
G Ami C G C
kilo masa máme, kolem hrdla dáme
G C G C
pozlacený pás, pozlacený pás,
F G C
milostné zvířátko uděláme z vás,
G C G C
kolem hrdla dáme pozlacený pás,
G C G C
pozlacený pás, pozlacený pás,
G C G C
pozlacený pás, pozlacený pás ...

STROJVŮDCE PŘÍHODA JAN WERICH

```
    G
1. Hej, strojvůdci a železničáři,
                        A    D
   hej, ajznboňáci, výhybkáři,
    G
   vyslechněte si tu hroznou nehodu,
                              D   G
   která potkala strojvůdce Příhodu.
2. Frantově ženě se srdce zachvělo,
   když jí dával dvě hubičky na čelo,
   když si bral fajfku a bandasku s kávou,
   když vyjel s lokomotivou za slávou.
R: Příhoda vzal bandasku s kávou,
   Příhoda - slavný strojvůdce,
   Příhoda vzal bandasku s kávou,
   se svou mašinou se rozjel za slávou.
3. Franta Příhoda byl strojvůdce jistý,
   na lokomotivě znal všechny písty,
   znal zpaměti zatáčky a tunely,
   pod mašinou mu koleje duněly.
4. Několik neděl už jak z konve lilo,
   to bylo Frantovi velmi nemilo,
   pražce hnily a pod štěrkem trať měkla,
   to byl dlužen Příhodovi čert z pekla.
R: Příhoda byl strojvůdce jistý,
   Příhoda, ten znal tunely,
   Příhoda byl strojvůdce jistý,
   pod mašinou mu koleje duněly.
5. Na Příhodu zlé počasí neplatí,
   žene si to stodvacítkou po trati,
   pasažéři volaj':"Pane strojvůdce,
   zabrzděte, vždyť jedete moc prudce!"
6. Konduktéři klejí a děti pláčí,
   Příhoda u stroje klidně opáčí:
   "Ať si zlomíme či nezlomíme vaz,
   vagón s poštou musí vždycky dojet včas!"
R: Příhoda, ten klidně opáčí,
   Příhoda:"Zlomíme si vaz!",
   Příhoda, ten klidně opáčí:
   "Vagón s poštou musí vždycky dojet včas!"
7. A to už se do zatáčky řítí vlak,
   topičovi hrůzou až přechází zrak,
   jak tak kouká z budky, vidí na dálku
```

v protisměru přijížděti lokálku.

8. "Zachraň se, Příhodo," volá, skáče ven,
stále ještě doufá, že je to zlý sen,
Příhoda však, ten dokud je naživu,
neopustí svoji lokomotivu.

R: Příhoda, ten klidně opáčí,
Příhoda, dokud naživu,
Příhoda, ten klidně opáčí:
"Neopustím svoji lokomotivu!"

9. Můžete si jistě všichni představit,
že se vlak jenom tak nedá zastavit,
že když se srazej' dvě lokomotivy,
jeden strojvůdce nezůstane živý.

10. Příhodová právě vařila kávu,
když dostala o katastrofě zprávu,
že jí železnice muže zabila,
zaplakala hořce, kávu dopila.

R: Příhoda odpočívá v Pánu,
Příhoda, co znal tunely,
Příhoda zemřel klidně k ránu
a, když skonal, kolejnice duněly.

11. Hlas lásky a matky Přírody
nedal spát vdově Franty Příhody,
na světě ji netěšilo vůbec nic,
až se vdala za muže od železnic.

R: Příroda, ta se umí ozvat,
Příroda a jeji hlas,
Příroda, ta se umí ozvat,
těžko jí odolati, když přijde čas.

STROM KAMELOT

Kapo 3

```
      Cmaj7                      Am
1. Včera šel muž krajinou, tichou, pustou, nevinnou,
        Fmaj7             C
   boss mu zaplatil a jel zbohatnout do pekel.
       Fmaj7                   Am
   Muž si retku zapálil, brašnu s pilou rozbalil,
      Fmaj7        E7      C
   počal dílo byznysu, pro tu člověčí krysu.

              C     Edim        F Fm
R: Devadesát letokruhů do tváře mu zírá,
      Am             D      Am         D7
   skoro jedno století, jednou ranou uletí,
               F   E7              Fmaj7
   padá za listem list a z kruhů může číst.

2. Strom co zažil Josefa, Garriqua a Hitlera.
   a taky Edu Beneše, když posílal depeše.
   Slavnou rudou armádu, jak šla od Stalingradu,
   nedobytou Anglii, bitvu o Normandii.
       Fmaj7                Am
   Suchou poválečnou zem, Únor co dal všechno všem,
      Fmaj7        E7       C
   dráty podél hranice, dusno, mráz a štvanice

R:
```

Strom Ozvěna

```
 Ami                    G
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
  Ami                          G
   svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
     F                G           Ami
   po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
    F          G           E
   a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
             A
R: A on tam stál, a on tam stál,
           F#mi
   a koukal do polí, a koukal do polí,
            D                              E
   a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
        A           F#mi           D      Dmi
   korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
        A              E          A
   a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomnělm
   jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
   a z vísky bylo město a to město začlo chtít
   asfaltový koberec až na náměstí mít.
R:
3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
   ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
   tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
   a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.
R:
4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
   a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
   dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
   a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.
R: Jak tam stál, stál tam sám,
   a koukal do polí, a koukal do polí,
   a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
   korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
   a jeho pokladem byla tráva střapatá ...
```

STROM SAMSON

```
          C              Dmi
1. Už jako kluk já měl rád les,
                                          G
   stál kousek za vsí a v něm jenom hajnej spával,
                C            Dmi
   v něm z dálky vlak i ze vsi pes
                             G          C
   zněli tak zvláštně, že si vzpomínám i dnes.
                                  Dmi
   Jó, to byl čas mejch jahodovejch vin,
                               G
   odřenejch loktů a kalhot od malin,
             C              Dmi
   slunečnejch rán, strýčků a tet,
                        G            C
   pohledů z korun stromů dolů na náš svět.
2. A najednou jsem o kus dál
   a z toho lesa zatím skoro půlka stojí,
   jen lidí pár z těch, co jsem znal,
   je ještě naživu, a svět se točí dál.
   A stromů míň a lidí pořád víc
   rodí se do světa a smutně musím říct,
   určitej řád že už je v tom:
   tři blbci povstanou za jeden padlej strom.
3. Jó, kdyby zdál se smutnej svět
   někomu z vás, koho snad lidská hloupost trápí,
   já pochopil: nic nejde hned,
   co zkazíš za chvíli, to spravuješ pár let.
   A nemyslím si, že bych extra chytrej byl,
   já každou vlastní blbost draze zaplatil,
   tak když tě hňup naštve jak hrom,
   nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom,
   jó, když tě hňup naštve jak hrom,
   nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom!
```

STŘECHA NEDVĚDI

G

1. Do dřevěný střechy začal padat hustej déšť,

Ami G

ty vzbudila ses, asis' měla strach,

pohladil jsem vlásky a řek': lásko, tiše lež,

Ami G

to jen Pán Bůh myje Zemi práh.

C G

R: Proto já, já, jsem tu já,

Ami D^7 G

abys mohla snít a v noci v klidu spát.

2. Všechno beru za svý, ale chlap musí bejt chlap,

aby se holka žádná nemusela bát,

možná nepostaví dům a někdy trochu bude lhát,

ale když zavoláš, tak blízko musí stát.

R:

STŘEL HO! BOBŘI

G D
1. Plížíme se potají, kde kancové chrochtají,
G D G D G
myslivcové volají:"Střel ho!" *"Střel ho!"*
2. Sedím rád na posedu, palouk pěkně v nadhledu,
jiného nic nesvedu, "Střel ho!" *"Střel ho!"*
3. Z lesa kanec vychází, pár sviní ho provází,
náboje nám dochází, "Střel ho!" *"Střel ho!"*
4. Pořád koukám do houští, a to s prstem na spoušti,
už mě síly opouští, "Střel ho!" *"Střel ho!"*
5. Střelím kance-nezbedu, padám ale z posedu,
klektáky mám z podhledu, [: "Střel ho!" *"Střel ho!"* :]

Signály Nedvědi

C E^7 F
1. Cesty jsou blátem posedlý, vzduch jarní vůní zavoní
C
z kouřovejch signálů
E^7 F
a bílý stopy ve skalách umyje slunce jako prach
C
na cestách tuláků.
C C^7 F C
R: Zas bude teplej vítr vát a slunce skály kempu hřát,
E^7
tak ahoj, slunce, vítej k nám,
F C
písničku první tobě dám a budu hrát.
2. V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkavý snad,
no, já mám čas,
stejně se zimě krátí dech, pod stromy narůstá už mech
a já mám čas.
R:

STŘEPY KAREL KRYL

```
  Ami                          E    Ami
1. V ulici leží stín spuštěný z vesmíru,
                               E
   spadaly do hlubin figurky z papíru,
            Ami      G F#(-) F                 E
   jednoho dne tě omrzí     vše, čím jsi dosud žil,
  Ami           Dmi    Ami                   E        (Ami)
   zbudou ti oči pro slzy a střepy z rozbitého zrcadla snů.
2. Koukáš se na lidi, všechno se propadlo,
   tvé oči uvidí odporné divadlo,
   všechno je nějak jinačí, svou kůži vyměníš
   a zjistíš, že ti nestačí jen střepy z rozbitého zrcadla snů.
  Ami       F                Ami
*: Broukáš si pomalu tesklivou melodii,
              F                Ami
   když bloumáš ulicí, cítíš se sám,
              G     F E      Ami
   vyčteš si z křišťálu těžkou melancholii,
           F                  E
   říkáš si: měsíci, jsi starý krám!
3. Městem se míhají opilá zrcátka,
   oči ti říkají: lidi jsou zvířátka,
   pohled ti halí temný stín, jsi nějak rozladěn,
                                                   F E      Ami
   tvůj nepochopitelný spleen jsou střepy z rozbitého zrcadla snů.
```

STŘÍHAČSKÝ NŮŽKY GREENHORNS

```
   C                              F
1. Ten starej stříhač bystrý ruce má,
   C                    D           G
   už tisíce vovcí mu prošlo pod nima,
    C                                F
   vybírá si lysou, s tou je práce špás,
     G                        C       F      C
   předák si jen vodplivuje, sper ho, sakra, ďas.
      G             C
R: Stříhají nůžky klik-klik-klik,
      F                    C     G
   chlap čapnul vovci jak kouzelník,
    C                                   F
   mumlá si jen šéf svou kletbu za kletbou,
    G                       C      F      C Dmi G C G C
   za lysou i chundelatou stejný prachy jsou.
2. Přísně nás hlídá ze svý židle šéf,
   spouští na nás hrůzu, spouští na nás řev
   ten by tě sjel, až bys měl mokro v poklopci,
   kdyby jenom kousek vlny zůstal na ovci.
R:
3. S léčivou mastí chodí tady kluk,
   někdy chce pěťák, jindy z fajfky šluk,
   když do masa stříhneš, má z toho hec,
   hned na ránu kydne tý svý masti lívanec.
R:
4. Koňmo se blíží velká partie,
   voní jako mejdla z celý Anglie,
   raťafák vzhůru, nás si nevšímá,
   moh' by tady s náma aspoň stříhat ušima.
R:
5. Už ten džob končí, povandrujem dál,
   prašule po kapsách, tak už pingl bal,
   může se stát, že zas přijdu vo rozum,
   jestli rychle nenatrefím na pivo a rum.
R:
```

STUDÁNKA HOP TROP / JIŘÍ BRABEC

```
        Emi                     D           Emi
1. Znám křišťálovou studánku, kde nejhlubší je les,
                 D        C          H7
   tam roste tmavé kapradí a vůkol rudý vřes,
      Emi        D           C        H7
   tam ptáci, laně chodí pít pod javorový kmen,
     Emi                    D          Emi D Emi
   ti ptáci za dne bílého, ty laně v noci jen.
2. Ve vísce, co je opodál, moc věcí stálo pot,
   jen na vánoční koule tam snad stavěnej maj' plot,
   tam stačí koukat okolo, a hned tě jímá děs,
   když "těbůh" dá ti trpaslík nebo sádrovej pes.
3. Ze skleněnýho kamení je skála, na ní hrad,
   dřevěnej klobouk muchomůrce ze hřebíku spad'
   a jezírkem je zrcadlo, sem stačil velkej střep,
   bejt pod ním aspoň ekrazit, jak rád bys do něj klep'.
4. Když vrtuli vítr ve vejšce rozhejbá nad latí,
   plechovej Rumcajs Manku s pilkou málem umlátí
   a chudák krtek, omylem když zabloudí snad sem,
   hned chcípne dřív, než zjistí, že zem smrdí travexem.
5. A teď zas jen tak namátkou já k tomu bych vám řek',
   že každej před svou zahrádkou má mogulovej flek,
   pan Simca s panem Škodovkou prej blejskávaj' tam lak,
   s rádiem a svou tutovkou tah Sportky čekaj' pak.
6. Jen u studánky není už, jak bejvalo tam dřív,
   jó, kdepak tmavý kapradí, to dneska je tam chlív,
   a když se najde blázen, co má odvahu z ní pít,
   v tu ránu, Bůh ho uchovej, má jistej břišní tyf.
```

STUDENÝ SLUNCE PACIFIK

Dmi
1. Autobus do mlhy rozstříknul šedý bláto,
F
obzor se náhle uzavřel,
Gmi
mráz leze za nehty, je ostrej jako bláto,
E^7 **A**^{7}
najednou nevíš, kam bys šel.
2. Cestou tě zdraví jenom holý ruce stromů,
někde je oheň, tam máš jít,
někde je teplo a klid rozsvícenejch domů,
ve větru píseň slyšíš znít
Dmi **F**
R: Studený slunce nemá sílu,
C **Dmi**
snad proto začínáš se bát,
F
objevíš v mlze bledou vílu
C **Dmi**
a sejdeš z cesty, možná rád.
3. Autobus přiveze pach zítřejšího rána,
studenej propocenej vzduch,
zůstal jsi sám a s tebou polekaná vrána,
jedinej v tomhle kraji druh.
4. Že přišla chvíle, kdy už nemůžeš se vrátit,
studená noc je zase blíž,
cesty se ztrácejí a nechtějí se krátit,
co je to touha, pochopíš.
R:
5. Touha jsou na obloze nekonečný mraky,
chuchvalce mlhy v údolí,
touha je volání a v dálce noční vlaky,
špinavej vokoralej sníh.
6. Píseň, ta, na kterou už zapomněl jsi slova,
a s chutí kouře horkej čaj,
podivný volání, co slyším stále znova,
kde leží v dálce cizí kraj.
R:
R:

SUDVĚJ JAREK NOHAVICA

```
   Hmi
1. Tolik, kolik je mi teď, už mi nikdy nebude,
   vteřina za vteřinou ukrajují můj pecen chleba,
   A
   neklepej na dveře, posečkej chvíli, můj osude,
                                                Hmi
   ještě tolik věcí udělat je třeba, ještě tolik věcí udělat je třeba.
2. Staré ženy nosí haleny z šedého batistu
   a když je pánská volenka, sedí samy v rohu,
   kulhavý taneční mistr obrací list po listu,
   ještě tolik věcí dělat mohu, ještě tolik věcí dělat mohu.
   D
R: Řeka se prodírá koryty a slepými rameny
      Emi                          A
   a pak se v moři doširoka rozprostírá,
   Hmi                          G                      A
   je čas rozmetávat kameny a je čas, je čas ty kameny sbírat.
3. Rodina sedí v trávě, směje se a snídá,
   je to rodina šťastného malíře Vojkůvky,
   najednou přilétá straka a žena říká: vida,
   podívejte, děti, nese borůvky, podívejte na ni, nese borůvky.
4. Tohle, co se děje teď, už se nikdy nestane,
   hromničkou na našich hrobech budou naše knihy,
   vůně milujících se těl jednou ráno vyvane
   z té nekonečné tíhy, z té nekonečné tíhy.
R: Napsal jsem dopisy a rozeslal ty dopisy a čekám
   a monogramem tiché naděje na poslední řádce,
   je čas kráčet někam a je čas odněkud se vracet.
5. Ze svého diáře vyškrtávám první umřelé,
   na třídě Svobody stojím s rukama svěšenýma,
   mladinké ženy kolem pletou svetry pro své manžele,
   aby jim nezabylo zima, aby jim snad nezabylo zima.
6. A mně je den ode dne, noc od noci stále chladněji,
   v průvanu věků mizí mé roky rozmařilé,
   tohles' mi neprozradil, Sudvěji, ach, Sudvěji,
   že jednou přijde ona chvíle, že jednou přijde ona chvíle.
R: Z mlhy u cesty se vynořili dva bílí buvoli,
   něco jim zpívám, ale můj hlas zní tak cize,
   je čas zasévat na poli
   a je čas, je čas na poli sklízet.
7. V podloubí šternberského hradu u stěny je lavice,
   sedám si na ni a malíř přináší mi kávu,
   a v druhé ruce nový obraz jménem Svatá trojice,
   Bůh na něm sbírá borůvky a zrzavou má hlavu.
8. Není ta káva příliš silná, ptá se jeho paní,
   ach, kdyby manžel nebyl blázen, tak jsme dávno bohatí,
   a malíř Libor směje se a nade mnou se sklání,
   co jednou namaluješ, to se neztratí, co namaluješ, to se neztratí.
R: Tolik, kolik je mi teď, už mi nikdy nebude,
   vteřina za vteřinou ukrajují můj pecen chleba,
   neklepej na dveře, posečkej chvíli, můj osude,
   ještě tolik pláten udělat je třeba, ještě tolik písní udělat je třeba.
```

SVAŘENÝ VÍNO PACIFIK

```
        G     C        G
R: Víno svařený a vůně hřebíčku,
            Hmi      E       Ami
   touhy dáš na váhu, pomůžeš jazýčku,
         C        D          G D
   aby se přiklonil na stranu tvou.
     G              H   Emi                  G7
1. Jsou země vzdálený, co jsem kdy poznat chtěl,
   C                 D  Hmi              Emi
   i holky k zbláznění já na dosah jsem měl,
     A                  D    G    H            Emi Cmi
   však přátel pár, co mám, teď zbylo mi, nic víc,
    G                E    Ami D          G
   já dám si vína džbán, to pravdu může říct.
R:
2. Sevřenou ruku v pěst a oči zavřený,
   cítím vůni cest i vůni koření,
   co chlapy pohání do všech světovejch stran,
   a nic jim nebrání jít pro pár dalších ran.
R:
3. Jsem vošlehanej chlap, pár křížků za sebou,
   párkrát vedle šláp', však s hlavou vztyčenou
   se porval s osudem i nad propastí stál,
   že život smysl měl, jsem věřit nepřestal.
R:
```

SVATÁ KATEŘINA ŽALMAN

C Gmi
1. Svatá Kateřina hudcům housle bere,
Emi G7
bílý koně žene do strání,
F C
pryč z našeho domu, až na samou horu
G7 C
písně z duše vyhání.
2. Svatá Kateřina housle zavěsila,
od našeho domu odchází,
abysme nemohli vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.
3. Svatá Kateřino, přines hudcům jaro,
až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát.

SVATAVA JAREK NOHAVICA

```
      G
1. Poslyšte baladu, je o jednom případu,
            C        G C G
   bude to smutné velice,
   je o dívce Svatavě, žijící v městě Ostravě,
          C      G C G
   Gottwaldova ulice.
    Ami        D7      G         Emi
R1: Otec Svatavy pracuje u dopravy
       Ami        D7      G          Emi
    a matka Svatavy vedoucí je Potravin
       Ami           D7         G   Emi
    a jejich dcera Svatava jak lilie,
     Ami     D7     G
    zamilovaná do poezie.
2. Příběh začíná ve večerních hodinách
   v pátek třetího října,
   venku zima je, televize nehraje,
   ale hřeje peřina.
R2: Otec Svatavy má špičku u dopravy
    a matka Svatavy inventuru Potravin
    a jejich dcera Svatava jak lilie,
    zamilovaná do poezie.
3. Slávek Slováček, v lásce žádný nováček,
   už se blíží podle stěn,
   nutno ještě věděti, že má doma dvě děti
   a třetí je na cestě.
   Zjistil, že:
R2:
4. Svatava si myslela, že to zvoní Adéla
   a nese jí Nezvala,
   když svůj omyl zjistila, velice se zlobila:
   Pane, já vás nezvala!
R3: Slávek byl však muž činu, uchopil tu dívčinu
    a pak do ucha jí píp': Svatavo, vy jste můj typ,
    a teď bez dlouhých veršíků a citátů
    zahrajem si na mámu a na tátu.
5. Když ji vzal do náruče, mlátila ho Bezručem
   a dusila Baudelairem,
   dvě modřiny pod nosem schytal Janisem Rycossem
   a jednu Jacquesem Prevertem.
R4: V bitvě předem prohrané tloukla ho S.K.Neumannem,
    ale ani Rudé zpěvy neuchránily pel té děvy,
    a tak, když k ránu spokojeně usnula,
    k hrudi tiskla Valeria Catulla.
6. Jak nás učí dějiny, pouze čin je účinný,
   básně nemají tu moc,
   i když je to ku pláči, verše jaksi nestačí
   dívčinám na celou noc.
R5: Začas se otec Svatavy tloukl pěstí do hlavy
    a matka Svatavy, ta se chtěla otrávit,
    že jejich vnučka Svatava jak lilie
    žvatlá první veršíky poezie,
    žvatlá Dvakrát sedm pohádek Františka Hrubína.
```

SVATÁ DOROTA JAREK NOHAVICA

G D G D A D

1. Byla svatá Dorota, byla svatá Dorota

C G C G D G

pobožného života, pobožného života.

2. [: A ta svatá Dorota, :][: měla věnec ze zlata. :]

3. [: Měla věnec z leluje, :][: od panenky Marie. :]

4. [: Zamiloval si ju král, :][: za Dorotou listy psal. :]

5. [: Chceš-li, Dorko, moja být, :][: má tě svět co paní ctít. :]

6. [: A já už mám jiného, :][: Krista pána samého. :]

7. [: Král se na to rozhněval, :][: do vězení Dorku dal. :]

8. [: Do vězení Dorku dal :][: a na vojnu odjechal. :]

9. [: Sedm let tam bojoval :][: a na osmý přijechal. :]

10. [: Dorota vyvedená, :][: před krále postavená. :]

11.=6.

12.=7.

13. [: Král se na to rozhněval :][: a pec strašně topit dal. :]

14. [: Čím se déle smažila, :][: tím víc krásy nabyla. :]

SVATBA JAREK NOHAVICA

```
      C       Ami       G
1. [: Nablýskané vozy s girlandama
        C        Ami      G
      přijíždí před radnici, :]
              Ami       Emi     F      C
   [: ženich jede sám, nevěsta jede sama,
         Dmi       G     C
      tchán pije slivovici. :]
2. [: Tajemník MNV je přiopit,
      z repráků Mendelssohna hrají, :]
   [: svatební šaty skrývají, co nelze skrýt,
      hlavně, že se rádi mají. :]
      Ami         Emi    F          C
R: [: Ej, lásko, lásko, divoká jsi voda,
        F            C     G          C
      svážou-li ti břehy, bude tě škoda. :]
3. [: Díky, maměnko, za vychování,
      díky, otče, za peníze, :]
   [: ach, jak je nádherné milování,
      co jsme sázeli, budem sklízet. :]
R:
```

SVATEBNÍ JAREK NOHAVICA

D A7 G A7
1. Barokní varhaník navlík' si paruku
D A7 G A7
a pudrem přemázl tvář,
D A7 G A7
Magda a Jan se drží za ruku
D A7 G A7
a kráčejí před oltář.
D A7 G A7
Hou, hou, hou, zvony bijí,
D A7 G A7
hou, hou, hou, a já v sakristii,
D A7 G A7
hou, hou, hou, tajně schován,
D A7 G A7 D A7 G A7
hou, hou, hou, zamilován.
2. Tři krásní velbloudi - dar krále Hasana
frkají před kostelem svatého Matěje,
bílý je pro Magdu, černý je pro Jana,
ten třetí, černý vzadu pro mě je.
Hou, hou, hou, už jsou svoji,
hou, hou, hou, a já v černém chvojí,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.
3. Na staré pramici po řece Moravě
připlouvá kmotr Jura,
fidlá na housle, klobouk má na hlavě
a všichni křičí: hurá, hurá!
Hou, hou, hou, už jdou spolem,
hou, hou, hou, a já za topolem,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.
4. Ech, lásko, bože, lásko, zanechala si ně
a to sa nedělá,
srdce ti vyryju na futra předsíně,
abys nezapomněla,
hou, hou, hou, že byl jsem tady,
hou, hou, hou, umřel hlady,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován,
A7 G A7 D
[: tvůj zamilován ... :]

SVATEBNÍ OBŘAD LOKÁLKA / B. SHERILL, C. TAYLOR, J. STRICKLAND

Rec: Vážení snoubenci, rozhodli jste se jít společnou cestou životem jako manželé. Protože k tomu splňujete všechny předpoklady a znáte, doufám, vzájemně svůj zdravotní stav, není námitek proti uzavření vašeho sňatku. Táži se vás proto, panno nevěsto: vstupujete dobrovolně do manželství se zde přítomným Jiřím Gregorou a chcete s ním společně žít ve dnech dobrých i zlých?

C

1. Co mi zbývá, pane rado, teď musím říci "ano",

G

vždyť už tři dítka v chaloupce mám

a další už kope pod mým župánkem z froté,

C C^7 F

a konečně tatínka znám.

Rec: A nyní se táži vás, pane ženichu: vstupujete dobrovolně do stavu manželského se zde přítomnou Františkou Zapadlovou a chcete s ní společně žít ve dnech dobrých i zlých?

2. Ó, ano, milý pane, proč měl bych říci "ba ne",

jsem hospodář, mám statku půl,

teď vyžením k létu celou pracovní četu,

taký kauf, to by nebral jen ... hlupák!

F

*: Prstýnek z mědi už na prstech svědí

G C C^7

a protká svým leskem náš dům,

F

co dál si říct, jsme šťastni, jsme svoji

D^7 G

a vstříc jdeme pracovním dnům,

C

tak přejte teď nám úrodnej lán,

C^7 F

vždyť v šesti se to táhne líp,

G

ty, Jiří, ty, Fáno, je dobré říci "ano",

C

ač Amor nebrousil šíp.

SVÁTEK HOP TROP

D G D Ami G D Ami G

1. Ten večer jsme s kapelou neměli žádný hraní,

D Ami G D Ami G

bylo už pozdě a město se chystalo k spaní,

Ami D

najednou hlasy a bouchání na dveře domu,

Ami C D

byl zrovna červen, a sedmadvacátej k tomu.

2. To z majáku hlídač viděl, že u mě se svítí,
tak s Bobem Greenem přinesli nějaký pití,
a dálkový šoféři, že se moc nevyznaj' v lihu,
kus palmový větve k svátku mi přivezli z jihu.

Hmi Ami D Hmi Ami D

R: To abych neslavil sám, to abych neslavil sám,

Ami C D Ami C G D

přišli mě s dárkem navštívit přátelé ke jmeninám.

3. Australskej ovčák, co v buši měl drnovou chajdu,
dal bochník sejra a přived' i copatou trajdu,
vorař nes' kyzovou hroudu a pošťák psaní,
švorcák zas kytaru, co pro něj nebyla k mání.

4. Mně říkali "brácho" Joe Ventil i obchodník s deštěm,
Růža a Betty soudek sem válely městem,
fousatej farmář, co líbil se mý ženě Zdeně,
měl na botách bláto a na šňůře přived' mi štěně.

R:

5. Lodníci zpívali, na rožních pekly se ryby,
vtom se mi začalo zdát, že někdo tu chybí,
že z lidí, co ke mně pár mizernejch kroků to měli,

Ami D C G

nepřišel nikdo - všichni ňák zapomněli ...

SVÁTKY SLUNOVRATU JAREK NOHAVICA

Emi **Ami** **Emi** **Ami**

1. Od rána zvoní u mě telefon, a já ho radši nezvedám,

Emi **Ami** **Emi** **Ami**

od rána zvoní u mě telefon, a já takový normální strach mám,

Emi **Ami** **Emi** **Hmi** **Emi**

že na mě vědí něco, co na sebe nevím ani já, ani já.

2. O svátcích slunovratu, převlečen za maňáska, hrál jsem co hrál,

rum pil, třaskavé kapsle třaskal a boží jméno nadarmo do úst bral,

a on se na mě dívá a vidí, co nevidím ani já, ani já.

Emi **G** **Ami**

R: Oči máme po otcích a vlasy po matkách,

Emi **Hmi**

ale jsme napůl sirotci a napůl děti všech,

C **Ami** **H^7**

hledáme jména na náhrobcích a jiných památkách,

Emi **Ami** **H^7** **Emi**

my bezprizorní, my umístění v panelových internátech.

3. V muzeu voskových figurín svítí modrá lucerna,

hlídač dal si dvacet a jeho stará doma je mu nevěrná,

tišeji, tišeji, tišeji, zloději, zloději, zloději!

4. Dejte mi krompáč, rýč a lopatu, já nejlíp znám své rozměry,

dejte mi krompáč, rýč a lopatu a počítejte údery,

prvý, druhý, třetí, čtvrtý, od narození k smrti.

R:

SVÉ ROCKY MOUNTAINS VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
      A
1. Je srpnový pátek a na horách sněží,
    D
   někdo jde vzhůru a někdo si věří,
     A                D                A
   krosna na zádech tíží jak žulový blok,
   zatímco dole je léto a stromy
      D
   a silácký řeči těch, co se bojí
    A            D              A
   do bílé pláně udělat první krok.
          D                  G
R: Ale vždycky se najdou a znovu to zkouší,
     D                A
   slunce jak plamen bodá je v očích,
     E                D                  A
   rvou se jak koně, jen aby našli své "já".
2. Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,
   jestli jak oni mám to svoje nebe
   tak blízko na dosah a nejsem na kolenou,
   bez velkých řečí a ohraných frází
   vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází
   publikum, co chce mít za každou cenu svý show.
R:
3. Možná mám poslední, poslední šanci
   vzít svoji víru a v ledovém tanci
   na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát,
   má každý před sebou své Rocky Mountains,
   svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,
   kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát?
R:
R:
R:
R:
```

SVĚTLA DOSTAVNÍKU GREENHORNS

```
     Dmi                    A          Dmi
1. Krb sálá rudým teplem, spí muži nad jídlem,
                              A         Dmi
   knot lampy v stáji čadí, kůň cinkne udidlem,
     F                              Dmi
   tam venku svítí měsíc a stojí dostavník,
                                 A            Dmi
   hlas pobrukuje tiše, jen pruh světla do tmy vnik'.
2. A hovor cestujících už ruší noční klid,
   teď kletba z noclehárny, pak výkřik "nastoupit!",
   pak mlasknutí a "hyjé!" a slyšet skřípot kol
   a po táborech pětset mil teď vyjel Cobb a spol.
3. Těch přepřahacích stanic, kde jinak není nic,
   je hospod u milníku či na půl cestě víc,
   pár jezdců u skalisek je z farem ztracených
   a od stád ovcí u vody zní jen černých mužů smích.
4. Jak hlučí kempy v Galgong, zpěv hřímá po barech,
   pak dálný zlatý západ, kde Leclan zdvíhá břeh,
   snad dvacet tisíc hledá své štěstí u Sea Ball,
   a pro ta srdce statečná sem přijel Cobb a spol.
5. Už zbledla hvězda ranní a dostudil už chlad,
   jak chutná doušek whisky, co podal kamarád,
   je skvělé horské ráno, z mlh vstává jasný den,
   a rozepínáš límec, jak jsi vzduchem opojen.
6. Ač dobrých cest je málo, jsi šťastný jako král,
   když od kol křemen lítá a duní koňský cval,
   a cval a cval a poklus jdem, výmol-nevýmol,
   kde zeleň splývá s oblohou, tam pádí Cobb a spol.
7. Tam po svahu se šine vůz volský jako plaz,
   my svižně vzhůru, vrchol, a dolů o zlom vaz,
   zas podle horských bystřin a říček nahoru,
   kde ostrý obrys jezdce se ti zjeví v obzoru.
8. Pak kolem ohrad z trní a lomů s trestanci,
   a spousty domků z kůry a krčmy na šanci,
   my jedem polostepí i bušem s vůní smol,
   dnes ještě sto mil uvidí, jak svítí Cobb a spol.
```

SVĚTLO V TMÁCH NEZMAŘI / LAURIE LEWIS

```
      C         Bb                    C
1. Jdou níž mraky černý a stín na očích mám,
                 Bb                    G
   už svý doktory nevolej, ty já nepostrádám,
    C                  Bb          C
   a vůbec neplakej, že do tmy odcházím,
                          Bb    G              C
   jen si sedni vedle mě blíž a já ti řeknu, co vím.
   C                           Bb          C
R: Vidím světlo v tmách, jak mě volá dolů k nám,
                                     Bb             G
   paže přátel jsou vztažené ke mně, já se jich dotýkám,
   C                           Bb            C
   vidím světlo v tmách, bude stále při mně stát,
                 Bb      G           C
   šťastná budu a víc nemusíš se o mě bát.
2. Mně stýská se po bouřkách a od blesků mám půst,
   moje tvář, sežehlá od slunce, už cítí trávu růst,
   to víš, že mi nejvíc schází tvý pohlazení,
   víc prozradit nesmím, Pán dal mi znamení.
R:
      C             Bb      G           C
R: + šťastná budu a víc nemusíš se o mě bát ...
```

SVĚTLUŠKY PŘÍBUZNÍ

```
     D          D/C#   Hmi
1. Po stonku trávy míří k nám
   Emi                  A7
   světluška, ne, nech ji být,
     D          D/C# Hmi
   ten její někde čeká sám,
      Emi                            A7
   když dotkneš se jí, třeba nebude ho chtít.
   Hmi                        F#mi
R: Zkus se dotknout mě a potom zkusím to já,
       Hmi              E
   kolik něhy nosí lidská dlaň,
    D          D/C#          Hmi
   já nevím, ale mně se zdá, že záříš
     Emi                D
   jak ze světlušek celá stráň.
2. Něco duní, neboj, klid,
   to jen ve skalách tu bloudí vlak,
   světel oken dlouhá nit
   dotkne se nás, zmizí pak.
R:
3. Po stonku trávy míří k nám
   světlušák, ne, nech ho být,
   unavený, chce být sám,
   dělal světýlka, a teď chce snít.
             Emi                D
R: + [: jak ze světlušek celá stráň ... :]
```

SVÍČKA KAREL PLÍHAL

C F G C Ami D9/F# G

1. Oheň v kamnech dávno neplá, taky došlo na svíčku,

F C Ami G

trocha vosku, ještě teplá, promění se v kuličku,

C F G C Emi F

do ní vdechnu všechna přání dřív, než zcela vychladne,

F#dim Emi Ami Dmi G C

dřív, než na mě přijde spaní a z dlaní mi vypadne.

2. Tebe do ní vložím taky od minulý soboty,
je to s tebou všelijaký, přej mi trochu jistoty,
dám ti s sebou všechny šminky, intimspreje a rtěnky,
čerstvý buchty od maminky, od synovce zarděnky.

3. Modrý kotě od inkoustu, bílý víno od Bzence,
chtěl jsem ti dát toho spoustu, teď mi došla invence,
samozřejmě ti tam vložím delikátní raneček
s úzkoprofilovým zbožím pro tvůj něžnej zadeček.

4. Ráno tě dám do kredence, do horního šuplete,
a zavolám paní Zdence, ať mi svetr uplete,
naláká mě na sladkosti a na sbírku s moskyty,
zapomenu na starosti, budeš pro mě vosk i ty.

5.=1.

SVÍČKY KAREL KRYL

```
 A                      Emi
1. Kouř tančí nad plameny bílých a žlutých svíček,
   A                      H     E
   vosk tiše stéká z knotů, má siluetu koně,
   A                 C#
   oči máš uzavřeny lehounkou brankou víček,
    F#mi       H       E       A            H    E
   máš ústa z bílých hrotů, chtěl bych se zranit o ně.
2. Katalog Henry Moora s kolosy bojovníků
   změnil se na ložnici s postelí pro Pierota,
   spí na ní noční můra pod kouřem z popelníku,
   prohlížím pohlednici s obrazem od Corrota.
     A                   F#mi
*: Při studiu tragédie čtu si místo Hamleta
     A                  H         E
   tři krvavé historie Dashiella Hammetta,
   A                G# G  F#
   otisk palce na obálce podobá se mému,
    H                         E
   trnu děsem, vrahem že jsem, a mám z toho trému.
3. Tak sedím nevidomý, na klíně s poezií,
   a slyším píseň ptačí za okny recitovat
   a vím, žes' v podvědomí na štíru s fantazií,
                     A          E
   úplně že ti stačí párkrát se pomilovat,
    A          E           A
   párkrát se pomilovat a dost!
```

SVÍTÁ COP / PETER ROWAN

```
  G           D                     F
1. Chtěl bych jít, kde stromy plný plodů
            C                       G
   dávaj' stín, co před žárem chce krýt,
          D                 F
   pokoj mít a nenacházet zlobu, co je v nás,
          C                  G
   vítat rána a noci vláhou smýt,
           D          F
   kde je ráj a nebe modrý,
             C                 G
   zkouším znát a namáhám se klít,
            Emi             Hmi
   kam jen jít, jó, kdo mi poví.
            F      C     G A
R: V dáli svítá, přijde den,
     F      C     G
   svítá, přijde den.
2. Je nás víc, kdo s ránem tohle říká,
   plný přání, zbaven iluzí,
   šedej den pak vodstrká mě na start,
   černej dým, chci závod nebo klid,
   tisíc očí je tam místo stromů,
   všichni ví a znaj', přemoudřelí,
   tu hru dál už nechci hrát.
R:
3. Kolotoč je dál k nezastavení,
   brzdy selžou a kamarádi lžou,
   sedím sám, a všude spousty lidí,
   nemaj' šanci, se mnou nic nesvedou,
   chtěl bych jít po širejch bílejch pláních,
   mír a klid a žádný lidi zlý,
   snad se splní, o čem sním.
R:
R:
```

Svítá Devítka

A
1. Čekali jsme první ranní vlak,
Aadd9
co jezdí kolem třetí,
A
noc se nás dotkla jenom tak,
Aadd9
na mrtvý hvězdy jsme koukali, jak letí,
A Aadd9
z malýho nádraží cinkání hradla vyhnalo stíny
D A E D
a kola vlaku vyťukaly do spojnic tvý jméno.
A C#mi D E A C#mi D
R: Svítá, *svítá* a mezi stromy sítě pavučin začly kvést,
A C#mi D C#mi
svítá, *svítá,* ty se budíš unavená
Hmi F#mi D A Aadd9 A Aadd9
a pořezaná střepy těžkejch snů, *svítá*.
2. Pak jsi šla s námi hledat druhej břeh
řeky, co "život" někdy se jí říká,
a jako kdysi zas nám voněl mech
a praskal oheň do večerního ticha,
poprvé, co tě znám, směješ se přes slzy a pod víčky tě bolí
F#mi C#mi
a prázdný místo vedle sebe zahříváš svým dechem,
D Dmi A C
peříčka tvejch dotyků vítr rozfoukal někam dál.
R:

SVÍTÁ VE TVÝCH TVÁŘÍCH FEŠÁCI / JOHN DENVER, DICK KNISS

```
  G  C          G    C      G       C G C
R: Svítá ve tvých tvářích, jsi zas hezká,
  G  C                      Ami D
   svítá u tvých úst, zase jsi má,
  G  C          G    C        G   C G C
   svítá ve tvých dlaních, co mi dáváš,
  G  C          G    C         G C G C
   svítá i v mých přáních, která znáš.
        G       Ami    C            G  Ami Hmi Ami
1. Když rosou zkrápíš tvář, v lásce prší,
      G         Ami C             Ami D
   já pod deštník dám všechno, co mám,
         G  Ami       C         G Ami Hmi Ami
   tvůj smích, přání, sen, naše líbání,
     G    Ami     C          G
   a počasí k nám lepší přivolám.
R:
2. Už stoupá z tváří výš ten mrak vlasů,
   už nehrozí zlý blesk z očí tvých,
   noc nás vítá tmou, ty jsi svítání,
   tak tě mám rád, prosím, sviť mi dál.
R:
  G  C          G    C           G C G C
3. Svítá v našich dveřích, tak pojď dál,
  G  C          G C G C G C G
   svítá ve tvých tvářích ...
```

SVLÍKNI SI KOŠILKU JAREK NOHAVICA

Hmi Emi Hmi F#7 Hmi
1. Svlíkni si košilku, lásko moje,
D A D F#7
do rána bílého daleko je,
G D Edim F#7
[: do rána daleko, k srdci kousek,
Hmi Emi Hmi F#7 Hmi
krásné je, když lidi milujou se. :]
2. Včeras' mi utekla, dnes jsi tady,
jako já žádnej tě nepohladí,
[: na vodě, voděnce tajou ledy,
co když jsme teď spolu naposledy. :]
3. Svlíkni si košilku z porculánu,
krásnější nežli ty nedostanu,
[: červánky na nebi, rudá krvi,
budeš má prvá a já tvůj prvý. :]

SVOBODNÍČEK LOKÁLKA

```
  C                      G      C
1. Když jsem byl mladičký svobodníček,
                    F      C
   spadl mi granátek na malíček,
     F              C
   [: ouvej, ouvej, to to bolí,
                          Dmi G C
      hledám svůj malíček po okolí. :]
2. Kdybych na malíček pustil minu,
   hledal bych teď celou končetinu,
   [: jeden prstík - to nic není,
      mám přece na úraz pojištění. :]
3. Mám svého milého u pěchoty,
   pečuje ve skladu o kalhoty,
   [: bez prstíku na nožičce
      vrátí se domů k své holubičce. :]
4. Po svatbě hned prvním okamžikem
   přestane naříkat nad malíkem,
   [: na rukách má prstů dosti,
      může mi pomáhat v domácnosti. :]
5. Má milá, musím ti zkazit radost,
   vojnu nevyměním za domácnost,
   [: je mi dobře u pěchoty
      za čtyři tisíce bez roboty. :]
```

SYNONYMICKÁ KAREL KRYL

```
   Ami          G        Ami
1. Armáda míru proudí ulicemi,
                   G            Ami
   na líci úsměv, vlajky v pravicích,
       G              F         C
   [: veslaři v šiku s osmiveslicemi,
       Dmi        Ami    E        Ami
      vápeníci s vápnem na nohavicích. :]
   F          G           C     Ami
   A já jdu s nimi a jsem dojatej
   F        G            C    E
   a samou radostí bych juchal,
                            Ami
   ač zcela lysý - přece chlupatej,
   F          E                Ami
   ač bez čichu - jsem přece čmuchal.
2. Armáda kráčí ve volání slávy
   s praporem míru v boji kaleném,
   [: hasiči v přilbách, lidé z lesní správy,
      za nimi jde vojsko v šatě zeleném. :]
   A já jdu s nimi v masce mazáka,
   a já jdu s nimi jako hajnej,
   mne v knastu znají jako bonzáka
   a v civilu jsem prostě tajnej.
3. Jde předvoj zítřka v šatě úředníků,
   vždy hledět vpřed a nikdy dozadu!
   [: Jdu s nimi též, ač stojím na chodníku,
      na vycházku kráčím, nebo do sadu. :]
   Po parcích slídím, hraju hlídače,
   nechtěje, abych ňákou slízl,
   já nosím hrdé jméno práskače
   a moje příjmení je fízl.
4. Nesmíš se dáti špatnou cestou zlákat,
   náš nový svět se zítra narodí,
   [: posiluj mír, jen tak se můžeš flákat,
      k shánění má čas jen ten, kdo marodí. :]
   V čekárně tiše vrčí vysavač,
   to čistí uklízečka běhoun,
   někdo mne zná pod jménem udavač
   a jiný pod přezdívkou špehoun.
5. Armáda míru: miliony strýčků,
   tisíce známých: samí zloději,
   [: zářivý zástup malých zlodějíčků
      vítajících příchod nových nadějí. :]
   A já jdu s nimi, nejsem outsider,
   ač sedím v baru, piju tramín,
   já získal profil jako Brettschneider
   a dneska říkají mi KaMin.
6. Nadešel čas a voní galejemi,
   jsme předvoj lidu, panstvo z podruhů,
   [: pochodeň pupků, bachor s idejemi,
      pro tebe a pro mne, pro nás, soudruhu! :]
   Kdo nejde s námi, ten je rozvraceč,
   kdo proti nám, je lump a břídil,
   jde s námi špicl, špeh a donašeč,
   konfident, informant a slídil!
```

ŠAFRÁN NEDVĚDI

D Ami G D Ami G D

D

1. Jen chvíli být, lásko má,

Ami G D

jen chvíli být bych chtěl,

být s tebou a sám, a kde, to jedno mi je,

Ami G D

v tichu laskavých nahých těl.

D G D

R: Jen mír a klid a v tichu tvůj, tvůj stud,

G D

co pak na tváři krásně máš,

moudrost lásky tvý je v tom,

Ami G D

že v ní zůstane to, co jí dáš.

2. Jen tě chvíli mít, lásko má,

jsi jak šafrán, a možná i míň,

jen tě ochutnat mít, trochu se napít, však víš,

jen mi z ramenou kus blůzky skrýt.

R:

3.=1.

R:

R:

Šampion Bobři

```
   D
1. Amplion řve pochod rázný,
   stadion je téměř prázdný.
     G                  A
R: Kdo by se šel na to dívat,
     G     D       A     D
   stát a koukat, nudou zívat.
2. Šampion a jeho druzi
   chystají maraton v chůzi,
   až dojdou, budou mít schůzi.
R:
3. Jít závod je velká tíha,
   šampion zatáčku stříhá,
   střelhbitě hýžděmi míhá,
   za zádí prach se mu zdvíhá.
R:
4. Divákům oči se klíží,
   šampion k cíli se blíží,
   vtom slimák cestu mu zkříží,
   těžiště atletu sníží,
   marný boj se zemskou tíží.
R: Každý se jde na to dívat,
   stát a koukat, žasnout, zírat.
5. Šampion na zádech leží,
   milion zevlounů běží.
R: Každý se šel na to dívat,    [: stát a koukat, žasnout a zpívat. :]
       A                    D
*: [: Nádherně sebou sek', jaká to krása,
         A                    D
      v žilách krev klokotá, srdéčko jásá, :]
    A      D A D A D A D A D A D A D
   na na na ...
```

ŠANSON KAPITÁN KID

```
      C            G7                    Ami
1. Kde jsou ty starý časy, kdy korzet natrhla si
             E        G7            C
   i žena hrdé rasy, sotva jsem na ni kejv',
           G7                  Ami
   i urozené dámy na srdci měly šrámy,
                E                Ami
   šeptaly mi "mon ami" a otvíraly sejf.
    Dmi          Gmi        Dmi
   Poničil jsem stovky milovníků,
    Ami           F              G7
   Gabla, Fairbankse i bratry v triku,
      C           G7                      Ami
   dokonce bratry bez trika, tři tragédy a komika,
                 E                  Ami    C      G7 Ami E Ami
   má minulost je kronika milenců nebohejch, la la la ...
2. Trpěl jsem na subrety, cpaly mi cigarety,
   zvaly me na výlety, kam chodil Renoir,
   dokonce sufražetky mívaly se mnou pletky,
   daly mi na žiletky a flašku Chat noir.
   Kdybych býval pro milenku každou
   nesnažil se umřít sebevraždou,
   moh' jsem bejt dneska ženatej, otravnej, blbej, baňatej
   chlap, co má v pajzlu najatej pro děvku budoir, la la la ...
3. Teď sedím na pavlači, mam pivo, to mi stačí,
   a připadá mi k pláči, že kradu žrádlo psům,
   prachy se nenaskytly, včera mě křeče chytly,
   zdraví a krása v pytli, a dluhů plnej dům.
   Sedávám na obrácený kisně, špačkem tužky sepisuju písně,
   jak odvar máty peprné mě v srdci občas zatrne
   a čekám, kdo se ustrne a zaplatí mi rum, la la la ...
```

ŠENKERENKO VLASTA REDL

```
   G    D  G
1. Šenkerenko
   C                   F
   Šenkerenko sbohem buďte
                  G
   Co jsem prepil pamatujte
  F               D      G
   Co jsem prepil pamatujte

2. A zapište to
   Zapište to do komína
   Však zaplatí moja milá
   Však zaplatí moja milá

3. Zapište to
   Zapište to bílú krídú
   Však zaplatím až k vám prídu
   Však zaplatím až k vám prídu

4. Zapište to
   Zapište to na čárečky
   Však zaplaťá galánečky
   Však zaplaťá galánečky
```

ŠIRÝ PROUD SPIRITUÁL KVINTET

```
            G    C          G
1. Ten širý proud jak přejít mám,
          Emi C            D
   proč neumím se nad nej vznést,
               Hmi  C          Hmi
   ach, člun tak mít, ten řídit znám,
      C          D               G
   v něm lásku svou bych chtěla vézt.
2. Jak kamení, jež působí,
   že potápí se celý prám,
   tak těžká zdá se, bůh to ví,
   má láska zlá, co v srdci mám.
3. Vždy,když se láska rozvíjí,
   rubínů zář se line z ní,
   však jako krůpěj pomíjí
   pod letní výhní sluneční.
4. Až něžnou růži spatříš kvést,
   co trny zájem oplácí,
   nenech se krásou klamnou svést,
   hleď, ruka má teď krvácí.
5.=1.
```

ŠKATULE RANGERS - PLAVCI

```
      G                    C       G
1. Času díž přetéká, portýr mříž odmyká,
         Hmi            Emi         C             D
   porta v pantech skřípe, otvírá se, nikdo ať nemešká,
         G           H          C             G
   pojďte blíž, pojďte dál, kdo s sebou smutek vzal,
       Emi        Ami   D       G
   na hřebík ho pověsil, hned se smál.
         G           C       D           G
R: Škatuli má každej z vás a v ní sny zamčený,
        Emi           A         D
   jednou za rok najde klíč ztracený, ó jé,
       G            H      C         G
   jedenkrát každej z vás jim uzdu povolí,
       Emi        Ami D       G
   jedenkrát za rok ví, co je v ní.
2. Pro ty z vás, kdo náhodou smutek doma nechali,
   dobrou náladu jim opatříme, nic ji nezkalí,
   pojďte blíž, pojďte dál, chuďas boháčem se stal,
   neboť když mu bylo nejhůř, tak se smál.
R:
         G            H      C         G
R: + jedenkrát každej z vás jim uzdu povolí,
         Emi        Ami D       G C G C G C G
     jedenkrát za rok ví, co je v ní.
```

ŠKOLIČKA ???

```
   G                  Emi
1. Když jsem byl ještě malej kluk
   Ami         D
   a ona malá holčička,
   G                     Emi
   chodili jsme spolu do školičky
   Ami               D
   a psali jsme si psaníčka.
    G         Emi       Ami           D
R: Já měl ji rád, její polibky, její žal,
    G         Emi                  Ami D G
   já měl ji rád, tak strašně moc rád.
2. V lavici jsme spolu seděli
   a pod ní se tajně drželi,
   ze školy jsme spolu chodili
   a po městě se vodili.
R:
3. Pak uplynulo osmnáct let
   a já na vojnu musel jít,
   a jiní, co doma zůstali,
   mi mou milou přebrali.
R:
4. Za týden nato přišlo mi psaní
   a v něm svatební oznámení,
   že moje milá-přemilá
   před týdnem se vdávala.
R:
5. Ještě ten den rozneslo se,
   že si voják život vzal,
   že nepoznal, co je láska,
   a teď bolestí umírá.
R: On měl ji rád, její polibky, její žal,
   on měl ji rád, tak strašně moc rád ...
```

ŠKRÁBEJ HOP TROP

```
     Emi
1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
     G
   třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
     D                                    Emi
   smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
   my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
    G
   pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
    D                                     Emi
   bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.
         Emi                          C
R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!
         Emi                          C
   Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!
         Emi                          C
   Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:
    Emi      D      Emi   D      Emi    D      Emi
   nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!
2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
   nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
   stejně každej den jeden z nás končí na marách,
   čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
   ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
   chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.
R:
```

ŠLAPACÍ MLÝN VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
    G                        D                      G
1. Mám adresu docela prostou, jestli mi budeš chtít psát:
                             C              D
   stačí jen "Hotel Sing-Sing" a číslo stopadesát,
    C                   D     G                Ami
   je tu pár známejch kluků, Johny a plešatej Jim,
     D                  G      D                G
   tvůj brácha sedí tu taky a roztáčí šlapací mlýn.
             G             Ami
R: Šlapací mlýn, šlapací mlýn,
   C                G             D             G
   od rána do noci točí se, točí nohama muklů šlapací mlýn,
   C                 G              D                G
   od rána do noci klape a skřípe dřevěnej šlapací mlýn.
2. Nevěř, když někdo ti řekne, že se tu nadřel jak ras,
   že musel chodit jak blázen - mně krásně ubíhá čas,
   v pět ráno s úsměvem vstávám, po práci s úsměvem spím,
   někdo chce zhubnout, tak nejí - já roztáčím šlapací mlýn.
R:
R:
3. Než budu, holka, končit, musím ti ještě říct,
   až bachař votevře bránu, nečekám vůbec nic,
   vím, že se brzy vrátím, asi je osudem mým,
   chvíli se po světě toulat, pak roztáčet šlapací mlýn.
R:
R:
R:
```

ŠLAPEJ DÁL GREENHORNS / CHARLIE WILLIAMS, JOHNNY CASH

F(G,A) **C^7(D^7,E^7)**

1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,

F(G,A)

vlak houká, v kopci je pomalej,

C^7(D^7,E^7)

tak vstávej z tý udusaný hlíny,

F(G,A)

hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.

F(G,A) **C^7(D^7,E^7)**

R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,

F(G,A)

tohleto je město proklatý,

C^7(D^7,E^7)

a šerif náš, ten nerozumí žertům,

F(G,A)

a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějakej vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řádit jako drak.

R:

3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jeď dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

R:

ŠNEČÍ BLUES JAREK NOHAVICA

G C7 G D/F# G C G D7

1. Jednou jeden šnek šíleně se lek',

G G7 C Cmi

nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,

G C7 D7 G D7

že se dal hned na útěk.

2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.

3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hřibu,
nevyhnul se bouračce.

4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.

5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :]

ŠŇŮRKY NEDVĚDI

```
        Hmi                        E
1. Pod strání v skále schovaný, přečkávaj' právě první déšť,
 A                            D  F#
   brnkaj' si pár písniček, co znaj',
     Hmi                        E
   nad ohněm visí na šňůrkách pár věcí, na něž déšť si sáh',
 A                    D F#
   ruce hřeje jahodovej čaj.
      Hmi
R: "Tak ahoj!" zazní z dálky, to zahlédli je kluci,
          E                          D            F#
   co jsou vedle v ňáký stodole, taky zastavil je hrom,
      Hmi
   "tak ahoj!" - pozdrav bez obálky, večer budou asi sedět spolu,
   E                  A                 Hmi
   když už se tak sešli a jsou správně v tom.
2. Potok se trochu rozpíná, zaplavil už dost nízkej břeh,
   kamarádi, jde se trochu výš,
   když voda oheň zhasíná a úeska je na zádech,
   vystupujou k nebi trochu blíž.
R:
```

Šofér Bobři

```
 G                      Hmi
1. Paží, jak železo silnou paží
                     C
   točit volantem se snaží,
         D               G
   jízda blesková vždy ho blaží.
2. Nohou, trénovanou pravou nohou
   laská pedál plynu s vlohou,
   ti, co spěchají, jásat mohou.
        Emi                     G
R: To je šofér, šofér Dopravního podniku
         A              D
   a jako takový má úsměv medový,
     G
   když zajíždí s autobusem k chodníku.
3. Uchem, nabroušeným levým uchem
   provoz kontroluje sluchem,
   mírně přidušen silným vzduchem.
4. Nervy, jako špagáty má nervy,
   plný veselí a vervy,
   s klidem převáží ty klece se lvy.
             A              D
R: + a jako takový má úsměv medový,
       G
     když zajíždí k Dopravnímu podniku ...
```

Španělský nebe Druhá tráva

```
   Ami     C       G         C         G       D
1. Hm, La buena borrasca, ta bouře tak podobná hoře,
   Ami C       G           C        G        D
   jako ohnivá láska, jako palčivý krystalky moře,
   Ami D          G      C       G       D
   a pláže jsou smutný, nad nima oblaka žalu
   Ami C     G       D                 G
   jak černý kutny v bílých zdech Escorialu.
2. Jako ze starejch mýtú a v oddaným stínu mý růže
   jsou tvý triumfy ryzího citu na břiše jinýho muže,
   i já mám víteznej pocit, když křičím svý opilý teze,
   že od dnešní noci mám rád ženský jen od Velasqueze.
   C         G   D   C         G    D
R: Tohle je spirála zpod kola štěstěny,
       C        G     D  C      G     D   C      G     D
   v kterým jsi vyhrála polibek od ženy, polibek od ženy.
3. Polibek stoletý matky, když lampa už zhasla a zle je,
   něco, co nejde vzít zpátky a z ukrutný dálky se směje
   zpod poklice rudýho vína, kde stejne zas uvidím tebe,
   [: jak se nade mnou vzpínáš jak podzimní španělský nebe. :]
```

Špína Karel Plíhal

```
          D     A         D
1. Špína je velmi relativní pojem,
          F#mi           Hmi           A
   někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
        Emi                  Hmi
   Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
    G           D         A         D
   kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
   čistej i špinavej si denně ruku podá.
   Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
   ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
   jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
   Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
   nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
   plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
   proto je malej člověk sám sebou tak jistej
   a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyroste, tak překvapeně zjistí,
   že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
   Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
   a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
   pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
   A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
   aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
   ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
   Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
   [: a každej každýmu zas ruku podá. :]
```

ŠPINAVÉ ŘEKY VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
    G                        C
1. Až moje slova stečou, jako steče voda ze skal,
    G                         C
   až hadi kůži svlečou, řeknu: tohle jsem si nepřál,
    D                        G
   až na mých zádech zmizí po tvých nehtech stopy,
        D                        C          G
   co jsem zasel, to se sklízí, já dlouho nepochopil.
    G
R: Že ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
   D                   C          G
   a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
     D     G D G
   tak brzy, hm.
2. Když dopíjím svou slávu na otevřené scéně,
   tak plný strachu k ránu, že jednou klesnu v ceně,
   že jednou klesnu v ceně, jak když kůň si zláme nohu,
   že nevyhovím ženě, co potom ještě mohu.
R: Když ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
   a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
   tak brzy, hm.
3. Až, pokroucený hněvem, nevyznám se v sobě,
   až, otrávený jedem, tak vlastním téhle době,
   vyjdu hledat Jordán, marně jako Krista,
   a bible ani korán neukážou místa
R: Kde ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
   a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
   tak brzy, tak brzy ...
```

Šrámy — Cop / Bela Fleck

```
     Ami                          G
1. Já vím, že se říká: čas to napraví,
       Ami                      G   C
   ale šrámy zůstávaj', a kdo je zacelí,
         G           F        Emi       F
   přijde snad ten, co může dát víru bláhovou,
     G         Ami   G      Ami
   já dál chci zpívat píseň svou.
       G     Ami  G    C
R1: Ať šrámy drápů zůstanou,
     G         Ami   G      E
    já dál chci zpívat píseň svou.
2. Každej z nás něco prožil, ať dobrý nebo zlý,
   dávno lásku všechnu propil, měl plány svý,
   dostal ran, brodil kaluží a tápal tmou,
   ať dál si zpívá píseň svou.
R2: Ať šrámy drápů zůstanou,
    ať dál si zpívá píseň svou.
3. Každej má tu svou píseň, co aplaus nemívá,
   někdo tají její krásy, jinej neskrývá,
   život pak na nás může hrát hru bláznivou,
   tak dál si zpívej píseň svou.
R3: Ať šrámy drápů zůstanou,
    ty dál si zpívej píseň svou.
R3:
```

ŠTACE HOP TROP

```
        G                          Ami          D
1. Až na konec vlaku jednou modrej vagón přicvaknou,
       G        C            D
   budu já ten, kdo tu slávu platí,
    Ami        D    Hmi          C
   vagón salonní - sen můj životní,
    G     C           Hmi G      C       D   G
   házet budu mince zlatý oknem na trať tuláků.
         G                        Emi
R: Takhle nějak jsem to viděl a za nocí o tom snil
    C                      D
   na pryčně v boudě prkenný,
      G                           Emi
   ale každodenní dřinu proč bych večer nezapil
   C                      D
   u dráhy v horách stavěný.
2. Každou noc jen chrapot chlapů s pachem propocenejch dek,
   oči pálí, když se hodně stejská,
   jednou přijde den, řekneš: ďas to vem,
   v dálce na časy se blejská, padáš na zem z oblaků.
R: Tak mně neměj, holka, za zlý, že mně koukaj' prsty z bot,
   já zatím nemám jinačí,
   z týhle zatracený štace o nejednu zkušenost
   přijel jsem aspoň bohatší.
3. Každou noc jen chrapot chlapů s pachem propocenejch dek,
   oči pálí, když se hodně stejská,
   jednou přijde den, řekneš: ďas to vem,
      G     C           Hmi       G     C           Hmi
   v dálce na časy se blejská, v dálce na časy se blejská,
      G     C           Hmi       G     C           Hmi
   v dálce na časy se blejská, v dálce na časy se blejská ...
```

ŠTĚDRÝ VEČER PLÍHARMONYJE

D G7
1. Šero se mi vkrádá do pokoje,
Emi A7 D A7
tak na něj zavolej SNB,
D G7
šero v pokoji, jó, to je moje,
Emi A7 Bb7 A7
zvláště když u kamen nezebe.
G Dmaj7
R: Vločka vločku po krajině honí,
Emi A7 D D7
to zas vlaky budou zpožděné,
G Fdim D H7
jeden až jásá, jaká to krása,
E7 A7 D A7
když vločka vločku sněhu dožene.
2. Tíhou sněhu smrky větve kloní,
to zas bude břečky v ulicích,
z kuchyně to přenáramně voní,
talíře jsou ještě v policích.
R: Stromeček je dávno nastrojený,
v kterým lese jsi ho ukrad' zas,
a na skla oken, jak každým rokem,
nakreslil nám kytky strejda Mráz.
3. V kamnech praská, ozdoby se třpytí,
kolikpaks' jich zase rozsekal,
"je to, kapře, smutný živobytí,"
povídám, když jsem ho z vany bral.
R: Štědrý večer na okna už ťuká,
proč zrovna já musím na noční,
víc jako vloni jehličí voní
a člověk žas', že přišel zas.

Štěně — Hop trop

```
   C          G7          C    G7
1. Stalo se to vo podzimním víkendu,
   C           G7          C
   někdo v noci vylomil nám zámek
       Ami             E7         F    C
   v chajdě, kde jsme měli večer merendu
   D7                          G7
   a po ní pak děsně tvrdej spánek.
2. Protože mě, votrlýho trapera,
   aniž by se předem slušně zeptal,
   vykrad' ňákej darebáckej mizera,
   koumám, jak bych toho lumpa zdeptal.
   E7                      Ami
*: Desátýho, teda hned po vejplatě,
   E7                          Ami
   zakoupil jsem čistokrevný štěně,
   D                        G
   až vyroste, bude hlídat na chatě
   D                     G       G7
   moje klidný spaní zaručeně - štěně!
          F           C       F        C
R: [: Pak byl už jako tele a bledlo okolí,
         F          C          G7       C
      těžko si na vlčáka někdo něco dovolí. :]
3. Když ve frontě před nuceným výsekem
   vystával jsem pro hafana flaksy,
   pomalu mi docházelo s úlekem,
   že mám ruku pořád na dně kapsy.
*: Chroupal jenom podpultový jatýrka,
   kromě toho nebyl vůbec na nic,
   zato teď ten namlsanej vyžírka
   slouží rotě při ochraně hranic - a za nic!
R:
4. A tak díky jedný dobrý známosti
   mám teď chajdu - prostě paráda
   v pohraniční betonový pevnosti,
   D              G7        C
   ať mi zloděj vleze na záda, jó,
   Dmi            G7      C
   ať mi zloděj vleze na záda!
```

ŠTĚNĚ JAN WERICH & JIŘÍ VOSKOVEC

```
 C                      F     C
1. Narodilo se štěně, lidí se nebálo,
     F             C        F
   [: Se svým stínem na stěně to štěně
     C     G         C
      celej den si hrálo. :]
2. A když povyrostlo víc, protáhlo si nohy,
   [: rozběhlo se do ulic, do vesnic
      očuchávat rohy. :]
3. Čuchá tady, čuchá tam a ocáskem vrtí.
   [: uviděl to jeho pán - grobián,
   rozzlobil se k smrti. :]
4. Aby pes znal celou ves, to jsou ňáký mravy,
   [: takový všetečný pes na řetěz,
      to mu mravy spraví. :]
5. A tak na řetěze rost', až z něj vyrost' hafan,
   [: jednou mu pán dával kost pro radost
      a byl zle porafán. :]
6. Jak to, že ten pes kouše, sám sebe se tázal,
   [: dřív neublížil mouše, proč kouše,
      když jsem ho uvázal? :]
7. Seběhla se celá ves a pánovi praví:
   [: celý svět to ví už dnes, že řetěz
      mravy nenapraví. :]
```

ŠTĚSTÍ KAREL PLÍHAL

```
  E                    H
1. Štěstí jezdí po světě na praseti s rolničkama,
  E                          H            E
   když chceš, tak si nasedni, pevně se ho chyť,
                       H
   pozor, jedem, uhněte, páprdové s paničkama,
    E                  H          E
   chlubíte se žigulim a máte holou řiť.
2. Prase nemá zpátečku, neví, kde je zákaz stání,
   klidně si to peláší po malým náměstí,
   v tomhle našem státečku je málo věcí pro zasmání,
   podsvinče a rolničky je návod ke štěstí.
  A                    E
3. Štěstí jezdí po světě na praseti s rolničkama,
  A                          E            A
   když chceš, tak si nasedni, pevně se ho chyť,
                       E
   pozor, jedem, uhněte, páprdové s paničkama,
    A                      E                A
   chlubíte se žigulim ... a teď jsem ztratil nit.
```

ŠTVRTÝ ROZMER JULO KAZIMÍR

C G C F G C
1. Štyri sú ročné obdobia, každé má inú tvár,
G C F G C G
na štyri svetové strany vedú cesty, ktorou sa dám,
Ami F G C
štyri sú farby kariet, štyria hráči hrajú len bridž,
F C G C
štyri sú evanjeliá, štyri má ramená kríž.
2. Štyri sú na husliach struny, každá má iný tón,
na štyroch nohách stojí stolička i pyšný trón,
štyri sú krvné skupiny, štyri oddiely srdce zas má,
na štvrtom prste obrúčka, štvrtý pád vraví, koho máš rád.
B^{b} Ami B^{b} F
R: Len medzi štyrmi očami, v prítmí štyroch stien pochopíš raz,
B^{b} Ami B^{b} C
štvorlístok možno prináša šťastie, ale štvrtý rozmer je v nás,
F G
štvrtý rozmer v nás.
3. Štyri sú oceány, príliv ženie vlny k nám,
vždy štvrtý rok je priestupný, neomylný je kalendár,
štyri má fázy luna, štyri sú povahy v nás,
štvormocný býva uhlík, štyri diely má život náš.
R:

ŠULC LOKÁLKA / JIŘÍ BRABEC

```
     Ami                        G              Ami
1. Tam někde v dálce oheň kvet', a tak jsem k němu jel,
                      G            F              E
   jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl,
      Ami            G           F           E
   ten stařík s tváří vrásčitou a břichem jako sulc
    Ami          F         G           Ami
   vyprávěl pověst letitou o muži jménem Šulc.
    G      Ami   G      Ami
R: Byl to Šulc, byl to Šulc.
2. Byl v kraji klid, a pak se začlo stavět sídliště,
   lidé se tam hrnuli jak na mraveniště,
   nějak váznul materiál, stavba měla skluz,
   a toho dne se objevil zedník jménem Šulc.
R:
3. Měl tváře bílý od malty a oči jako len,
   hleděl jimi do dálky celý dlouhý den,
   my všichni na něj koukali, co se bude dít,
   pak jména svý jsme říkali, a on z lešení slít'.
R:
4. Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám,
   když unavenej na zem pad' k žlutejm diviznám,
   pak se zdvih', řek':"Už jsem fit, můžem na to jít,"
   a dřív, než jsme se nadáli, začal štorcku zdít.
R:
5. Pak se začly objevovat staré závady,
   spodní voda nahlodala chabé základy,
   špatně tvrdly betony, co míchal mistr Kunc,
   kdo je zbaví pohromy? Zedník jménem Šulc.
R:
6. Prohlásil, že na vině je chybná projekce,
   zachrání to jenom betonová injekce,
   pak se první přihlásil, že má na to kurs,
   a míchačku svou pohladil, on jmenoval se Šulc.
R:
7. Šulc spustil fanku trochu níž, než do základů vlez',
   a my nad ním dělali kříž, vidím to jako dnes,
   a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran,
   a tím, že rány zazněly, byl zachráněnej plán.
R:
8. Šulc vyšel ven, měl pevnej krok a řek':"Je hotovo,
   teď uvařte mi grog, já spravil dílo Kuncovo,"
   pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej punc,
   a na stavbě byl mrtvej klid, on jmenoval se Šulc.
R:
9. Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad,
   i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát,
   my dali jsme si po loku, i stařík zvolnil puls,
   jen já mám kalfas v batohu a mý jméno je Šulc.
R:
R:
R:
```

ŠVORCÁK HOP TROP

Dmi **B^b** **A^7**

1. S partou kluků v koutě na perónu

Dmi **B^b** **C** **A^7**

tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,

Dmi **B^b** **A^7**

vo pár kroků dál se na nás díval

Dmi **B^b** **C** **Dmi**

starej pán, už vod pohledu trošku podivnej.

2. Hned se vecpal s náma do vagónu,

když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám,

na kytaru na mým klíně koukal

a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

F **Gmi**

R: Nezdálo se, že je ňákej švorcák,

F **Gmi** **A**

co by neměl prachy, který dal by za novou,

F **Gmi A**

měl podivnej hlas a divný voči,

Dmi **B^b** **C** **Dmi**

říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.

3. "To vomlácený dřevo není k mání,

patří mojí máti a je starší nežli já,

je to dárek od někoho z mládí,

a ten jistě nikomu a nikdy neprodá."

R:

4. Když jsem večer v neděli svý mámě

řek', že ňákej cizí chlap se hrozně zajímá

o věc, která cenu má jen pro ni,

divil jsem se, co ji na tom tolik dojímá ...

TA ZEM JE TVÁ ZEM RANGERS - PLAVCI / WOODY GUTHRIE

```
 G          C                 G
1. Ta zem je tvá zem, ta zem je má zem
         D                 G
   od Californie po New York Island,
            C                 G
   tam můžeš bloudit, jak se ti zlíbí,
 D                          G
   ta zem je všech, to každej ví.
2. Mám jen svý mládí a majetek žádnej,
   ti co jim to vadí, ať si jdou, kam chtěj',
   kdo chce, jde se mnou, ať pozná jednou,
   že ta zem je všech, to každej ví.
3. Slunce už svítá, cesta mnou zmítá,
   dávno dobře vím, každej kraj mě vítá,
   když sněhy sejdou nebo listy spadnou,
   ta zem je všech, to každej ví.
4. Pomněnky vadnou, mé ruce chladnou,
   tu zem obejmout naposled prahnou,
   plány se hatí, dech už se krátí,
   ta zem je všech, to každej ví.
5.=1.
```

TÁHNEM DÁL HOP TROP

```
      D          F#mi    Hmi    F#mi  G     D      C A
1. Náš vůz míří k horám, pláň je holá, po ní táhnem dál,
   D         F#mi      Hmi   F#mi G    D    C A
   dálka tak volá a k spánku nutí cesta únavná.
     G        F#mi     Emi     D         E A
R: V kolejích vozů teď najdete jen křížů pár,
   G      F#mi    Emi      D          A E A
   dva muži odešli pod zem, Bůh si je vzal.
2. Dál jdou páry koní, dálky voní štěstím vzdáleným,
   snad přání se splní a projdem krajem od slunce spáleným.
R: Nám potom zůstane snad smutná vzpomínka jen,
   vítr ji odvane, zmizí jak pláč našich žen.
3.=1.
```

TÁHNU SE JAK TĚSTO ŠTRŮDLU JAN VYČÍTAL

```
    C                     F
R: Ty víš dobře, Želivko, kam jsem chodil na pivko,
     G                    C
   když jsem ještě pískal kudlu,
                            F
   těžko velím kanadám, když usárnu si na hřbet dám,
    G                   C
   táhnu se jak těsto štrůdlu.
       C                           F           C
1. Já dobře vím, že když přivřu svý oči trochu víc,
                                G7
   tak šlapu zas tu štreku dalekou,
           C                             F         C
   čmoud trampských ohňů rozfoukal čas skoro jako nic
                      G             C
   tam pod Borovnem v jedlích nad řekou.
R:
2. Ty pěnila jsi v peřejích jak pivo chlazený,
   tys dělala tu štreku jako nic,
   já na tvých březích sušíval svůj maskáč zmáčený,
   když houkal vlak od Dolních Kralovic.
R:
3. Nad hlavou se mi tyčí zas most nedokončený
   a než si pod ním rozložím svůj byt,
   chtěl bych starej pult nálevní a věže kostelní
   pro dnešní večer z vody vylovit.
R:
R:
```

TAK AHOJ WABI RYVOLA

```
 C                      G             F
1. Na Pacifik se náš vlak řítí a do tmy svítí
               C          G
   pár žhavejch vajglů cigaret,
 C                    G               F
   kamarád sehnal flašku pití, a kdo ji chytí,
           C    G     C
   ten od ní nevodtrhne ret.
2. Už se nám tunel v zádech ztrácí, táhnem jak ptáci
   na jih do Kalifornie,
   možná tam pro nás mají práci, na týhle štaci
   zřejmě se špatně nežije.
       C               F     G        C
R: Miami Beach a slunko zlatý, boys kudrnatý,
                      F
   od léta klíč a nahý paty,
 C                  G
   to je naše Kalifornie,
          C            F      G           C
   tam budu žít a jenom zpívat, pít a holky líbat,
                               F
   když budeš chtít, přijď se podívat,
  C             G           C
   vlak ti jede v pátek, tak ahoj.
3. Na vekslech se nám vagón kývá, jen pár mil zbývá
   do slunný Kalifornie,
   hobo se pod vagonem skrývá, cesta ubíhá,
   Lucie noci upije.
4. Zas kolem frčí známý místa a vlak se chystá,
   že sjede z hor do údolí,
   tulák je věčnej optimista, je duše čistá,
   z dálek ho oči nebolí.
R:
R:
```

TAK, HOLKA, JDEME HOP TROP

```
              G                      Ami
1. A tak jsem šel. když pozvali mě známí,
              C     Emi   Ami     Ami7 D
   abych jim hrál a taky zpíval s kytarou,
              Hmi                Ami
   z bejvalejch kamarádů pánové a dámy,
           C     Emi     Ami(D) (D7)  D(G)
   za chvíli byli všichni trochu  pod parou.
2. Vedly se řeči, jak dá se světem kejvat,
   a vo tom, jak je skvělý dělat pumpaře,
   jeden znal prominenty za mocný se skrejvat
   a druhej zase soukromýho zubaře.
              Hmi
R: Tak, holka, jdeme, když sobota je v tahu,
         Ami                      D
   povídám kytaře, jak jsme tam seděli,
           Cmi                    G  Emi
   k nádraží cesta stojí přece za námahu,
            E7                   Ami Ami7 D
   před sebou máme ještě aspoň neděli.
3. Mně zatím teplo elektrickýho krbu
   vytáhlo ze zad kapky deště poslední,
   kolem si každej hledal svoji dutou vrbu,
   aby si připadat moh' děsně nevšední.
R:
4. Potom jsme brali útokem dolů schody,
   vždyť se vlastně tak moc ani nestalo,
   z hydrantu napil jsem se obyčejný vody
   a splách' to hořko, co mi v krku zůstalo.
```

TAK CO NÁM SCHÁZÍ — VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
 E                H7                E
1. To přece nevadí, že někdy do vlasů prší,
                     H7
   aspoň maj' kytky co pít,
    E                   E7                  A
   v promoklých teniskách jdeme a každej z nás tuší:
 E                H7       E H7
   vykoukne slunko a zas bude líp.
              E                  A
R: Tak co nám schází, tak co nám schází,
              E  H7       E
   tak co nám schází ke štěstí.
2. Nemáme zájem otočit všem řekám proud,
   jen ať si tečou, kam chtěj',
   pro trochu snění nám postačí maličkej kout,
   a, jak se zpívá, je všechno okay.
R:
3. Jsme duše ztracený bez šance, že se to změní,
   dál s krysařem "čehý" i "hot",
   a nikdo netuší, snad ani pořádně neví,
   že pro nás na cestě neplatí žádnej plot.
R:
4. Nikdy jsme neměli nad hlavou svítící záři,
   patří k nám oheň a dým,
   vítr a slunko napsaly do našich tváří:
   "Kdo nebyl, neviděl, nepochopil."
R:
R:
```

TAK HRAJU SÁM VLASTA REDL

```
          A
1. Jako správnej kluk jsem si koupil kytaru
      D
   a hrál jsem a hrál, až jsem měl mozoly,
     E
   a teď, když už to umím, sedím a čumím
     D                     E
   a nikdo se mnou nechce hrát,
   D           D/C#      D/H    E   A
   asi nejsem do kapely dobrej kamarád,
              F#
   tak hraju sám.
2. Už jako mladej skaut jsem pilně hrával Dylana,
   jen aby mě, Bože, dej, milovala Milena,
   jenže milá Milena milovala Dylana
   a Dylan se mnou nechtěl hrát,
   asi nejsem pro Dylana dobrej kamarád,
   tak hraju sám.
         A
3. Jako mladej drn jsem si koupil kytaru,
    D                          F#
   no a tak dále, a tak hraju sám ...
            D                     E
*: Šmarjá, nikdo se mnou nechce hrát,
     D           D/C#      D/H    E   A
   to asi nejsem do kapely dobrej kamarád,
          D           D/C#      D/H    E   A
   no asi taky nejsem do kapely dobrej kamarád,
   D           D/C#      D/H    E   A
   asi nejsem do kapely dobrej kamarád.
```

TAK JENOM POJISTIT KAREL KRYL

```
  C Ami F G C Ami F G
 C         Ami        F             G
1. Tak jenom pojistit a nechat zadní dvířka,
  C           Ami       F              G
   hrát dvojí, trojí hru a o čtvrtou se snažit,
 C       C7          F         G
   bambitku odjistit a dožíti se zítřka,
   C        Ami         F             G
   vždy státi na výhru a zmrtvýchvstání zažít.
           F     G  F    G    C      G
R: Toť láska nevlídná jak slina na šátku,
 C    G  F     G F        G
   doba je neklidná a touha na splátku,
           C      Ami G  F             G
   toť láska pod knutou a smrt je poslem lásky,
  C           Ami       F         G
   smrt s dýkou vetknutou do knížky pod obrázky.
2. S úsměvem mudrce si vlastní kapsu plnit,
   dát ruku na srdce a jako had se vlnit,
   rozmlouvat o právu a bezprávím se živit,
   nadávat na slávu a pro slávu se křivit.
R:
3. Nemíti skrupulí, když o náš prospěch běží,
   mít na rtech vyznání a pod jazykem hada,
   být silným po vůli a říkat, že nám leží
   na srdci poznání, a bát se říci "zrada!"
      C           Ami       F         G         C
R: + smrt s dýkou vetknutou do knížky pod obrázky ...
```

TAK JSEM TADY VLASTA REDL

D Hmi Emi A^7 D

1. Ani jsem nepřijel na slupce od banánu,
E^7 A^7
ani se nedá říct, že to šlo podle plánu,
F$^\#$ Hmi Emi A^7
trochu mě zdržela důvěra v jízdní řády,
D Hmi Emi A^7 D
ale ten, kdo ví, kam jede, vždycky si už poradí.
2. A já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem,
jedni se courají a druzí to berou hopem,
člověk to musí brát podle těch, co ho berou,
každej má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.
3. A už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme,
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme,
krajina většinou zdá se mi povědomá,
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.
4. Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí,
sleduju v zrcátku krajinu, než mi zmizí,
a říkám si: kde asi, kde domov můj leží,
ale [: vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží ... :]

TAK JSME VANDROVALI ŽALMAN

Ami G Cmaj^7 E^{7}Ami G Cmaj^7
1. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
Fmaj^7 E
viděli jsme, viděli
C Fmaj^7 G Fmaj^7 Emi^7
čtyři lípy poražený, dvě hospody rozvedený,
Ami G C
s lidma, co tam chodili,
Fmaj^7 G Fmaj^7 Emi^7
naše báby tiše stály, novotám se v koutku smály,
Ami Emi Ami
potom oči zavřely.
2. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
slyšeli jsme, slyšeli
zvyky dávno odložený, svatby v autech posvěcený
lidma, co tam zůstali,
místo pláče plno smíchu, a v tom smíchu taky pýchu
velkou jako pondělí.
3. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
zpívali jsme, zpívali
starý písně pohozený, jak vojáci byly němý,
lidi už je neznali,
jen ty báby tiše stály, zpívaly, tančily s námi
jak o zlatý neděli.

TAK KRÁTKOU PÍSEŇ JEŠTĚ NIKDO NENAPSAL VLASTA REDL

G Ami^7 D/F$^\#$
Tak krátkou píseň ještě nikdo nenapsal ...

TAK SE MI NĚJAK SCVRKNUL VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
 G         C       G
1. Tak se mi nějak scvrknul,
                                        D
   přesto tě mám, lásko, ze všeho nejvíc rád,
                              C                G
   bejval jsem pro tebe dělo, jedna duše, jedno tělo,
      D
   a najednou mi říkáš "střevo",
     G         C       G
   snad že se nějak scvrknul
    D                                        G
   na mý vkladní knížce kdysi tak slušnej vklad.
2. Asi hledáš lepší bydlo,
   já tě, lásko, chápu, přeju ti šťastnej let,
   bylo ve mně kousek Švejka, hodně vola, málo bejka,
   a ty chceš kuvajtskýho šejka,
   aby měl lepší bydlo,
   a na jeho jachtě rozkveteš jak jarní květ.
Rec: Milostivá paní ...
3. Však se mi zase zvedne,
   přísahám, že jednou uslyšíš mé vábení,
   docela jsem z tebe zhubnul,
   všichni říkaj', jak jsem zblbnul,
   v práci jsem se málem strhnul,
   [: tak až se mé konto zvedne,
      ze všech mužskejch slastí zbyde mi jen holení, :]
    D                                        G
   ze všech mužskejch slastí zbyde mi jen holení ...
```

TAK SI TAM STŮJ HOP TROP

Dmi C Gmi B^b

1. Tak si tam stůj, já dál tě klidně na krajnici nechám,

Dmi C Gmi B^b

tak si tam stůj, už za chvíli se hodně sešeří,

Dmi Ami F Gmi Ami

nezastavím, a nebude to tím, že zrovna spěchám,

Gmi Dmi

nezastavím, když vidím, že mi někdo nevěří.

C Dmi

R: Polykám dálku, letí mi čas,

B^b A^7 Dmi

když nezamáváš, tak vem tě ďas.

2. Tak si tam stůj, já napíšu do špíny na kontejner,
tak si tam stůj, já cestou s někým povídat si chtěl,
nezastavil můj udejchanej zablácenej trailer,
nezastavil, tvý pohrdavý oči uviděl.

R:

3. Tak si tam stůj, snad naloží tě ňákej lepší auták,
tak si tam stůj, už za chvíli tě večer zastudí,
zastavím tam, kde za pár hodin vystřídá mě parťák,
zastavím tam, kde za zádama se mi probudí.

Dmi C Gmi Dmi

*: Tak si tam stůj ...

TAK ŠEL ČAS PACIFIK

```
          Ami                    G
1. Když jsi byl malej kluk, jako kluk plnej snů
        Ami                 G
   tajemství před mámou schovával,
           Ami                 G
   chtěl jsi bejt hrdinou, lásku mít nevinnou,
       Ami        G           Ami
   a jak rád proti všem by jsi stál.
         C                     G        E
R: Tak šel čas, přísahám, kolik zbejvalo štěstí
     Ami               E
   a snů někde zůstalo stát,
       Ami               G
   není místo a klid, nevidíš, pro co žít,
      Ami        G        Ami
   nevěříš, že tě má někdo rád.
2. Když jsi byl malej kluk, jako kluk přání měl,
   každej vlak vohromnej se ti zdál,
   měl jsi plán, tajnej plán: vobeplout oceán,
   přišel den, a ty ses tomu smál.
R:
3. Přešel den, přešla noc, měl jsi málo i moc,
   najednou vodešel dětskej smích,
   zmizely nápady, tajemství vohrady,
   najednou ten tvůj smích prostě ztich'.
R:
```

TAK TO JEZDÍVÁ AG FLEK

Dmi7
1. Báječný je pocit po vítězství,
Dmi7/E F
báječní jsou lidé kolem nás,
Ami F
věnce z vavřínů ti málem lámou vaz,
G7 C Dmi7 C
pak neon slávy zhas', aby svítil jiným zas.
2. A těm, co k tobě ve chvíli štěstí
tisknou na fotkách, tahají za rukáv,
těm pak nestojíš ani za pozdrav,
a, jak umíš, plav, a dovolej se cti a práv.
C7 F C7 F
R: Jedeš sám vlakem domů jako tenkrát, když jsi nemoh' dál,
Ami Emi7
teď vrací tě poctám, jako by po jizvě prstem ti sáh',
Ami G7 C Dmi7 C
zas míjels' davy jako král, škoda let, kdys' o to stál.
3. Vzpomínej, co bylo s budoucností,
vzpomínej, když ti šla na ruku,
padá jenom ten, kdo hledá záruku,
kde je pevný prám - tím je každý sobě sám.
4.=1.

TAK TROCHU NA TĚLO DEVÍTKA

C Ami^7 Dmi^7
1. Už si nevzpomínám, jak hladil tvůj hlas,
Fmi Fdim
když místo milování jsi četl mi z knížky
C Ami^7 Fmi C Dmi^7 G
a já, unavená tvou představou lásky, šla spát.
2. Bylo to nezkažený a nudný jak čas,
když do omrzení svý vteřiny vláčí,
mám ve vlasech stříbro těch nocí zbytečných.
C Emi Ami Fmi
R: Nechtěla jsem nic víc, než prožít tu chvíli, když svítá
C Ami^7 Fmi C
a na kůži pálí ten nejkrásnější hřích.
3. Když sis mě přestal plést se svatou Magdalenou,
všechno se změnilo a na těch pár nočních bouří
teď s odstupem let spíš s něhou vzpomínám.
4. Pro touhu z přesvědčení je snadný zapomenout,
že i nejhezčí sny zšednou, když se splní,
teď nejsem si jistá, kdy stojí za to chtít.
R: Ale vem si mě, jaká jsem, to jediný nabízím,
vždyť možná jen blázen má právo na štěstí.
5. Ráda si připomínám, jak voní tvůj hlas,
když po milování mi předčítáš z knížky,
a jednu věc vím: jsem šťastná jako dřív,
C Ami^7 Fmi G$^\#$mi D$^\#$maj^7
a jednu věc vím: jsem šťastná ...

TAK UŽ MI MÁ HOLKA MÁVÁ HOBOES

```
 Emi        D          C     Emi
1. Posledních pár minut zbejvá jen,
              D            A Emi
   máš teplou dlaň, už se stmívá,
          D           C     Emi
   těžký je říct, že se končí den,
            D        A C E
   vlak poslední vagón mívá.
 G                                          F   D
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
 Emi                  C     A7    D7
   život jde dál, to se stává, já to vím,
 G                                        F D
   tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
      Emi
   tak jeď, jeď, jeď, tak jeď, jeď, jeď,
   tak jeď, jeď, jeď, tak jeď.
2. Koleje jsou cejchem loučení,
   holkám se ve vočích střádá,
   smutek je šátek osamění,
   co mužskejm na cestu mává.
R:
3. Za zády zůstal mi pláč a smích
   do tmy se můj vlak teď řítí
   zmizela holka jak loňskej sníh
   a světla měst v dálce svítí.
R:
```

TAK UŽ SE ŠKRÁBU STRÁNÍ HOP TROP

```
                C      F          C   Ami
1. Tak už se škrábu strání plnou kamenů
           C           B^b                C G^7
   a je mi fajn, vždyť každej z nich tu znám,
             C       F                  C   Ami
   mě táta křtít dal vodou z horskejch pramenů,
             C     B^b          C
   tak mě to táhne zase domů k nám.
             B^b                    C
R: Na horách večer se slunce v krvi utápí,
           B^b                          C
   i rána znám, jsou jako jabloň zjara bílý,
             B^b              C
   už mě nic netrápí, a slzy na tvářích
              D^7               G
   jsou jenom pot a kapky dešťový.
2. Tak už se škrábu strání plnou kamení,
   za chvíli sad mi z dálky zavoní,
   zůstanu stát u dřevěnýho stavení,
   kde chladí stín těch bílejch jabloní.
R: Kolik je mejlí, kterejm záda jsem už ukázal,
   kolik je cest, co vedly bůhvíkam,
   kolik je písniček, co na nich jsem si zazpíval,
   tohle je ta, která vedla mě zas k nám.
3.=1.
```

TAKHLE CHODÍ GREENHORNS

```
 G                        D
1. Dostal žízeň jako trám a jedovatou slinu chyt',
                         G
   jenže neměl ani vindru, takže začal pustě klít,
                      C
   ale poradit si uměl, nebyl zrovna ťululum,
 A                          D         G
   zašel do baru k MacFerssonům a dal si rum.
2. Sotva podali mu láhev, on ji zved' a začal pít,
   vyzunk' do dna, pak se slušně zeptal:"Není tu Jim Kid,
   víte, on je Jimmy rapl, ale v jádru dobrák chlap,
   a má chromou nohu, takle chodí: klap a klap."
3. Začal pajdat jako Jimmy ke dveřím a potom zdrh',
   když to došlo MacFerssonovi, div se vzteky neroztrh',
   klel, až pivo tuhlo v trubkách, až se barpult začal třást,
   a pak skončil podle svýho zvyku: vzal to ďas.
4. Chlapík svěřil kámošovi ten svůj příliš dobrej vtip,
   ten měl taky sucho v krku, nebyl na tom o nic líp,
   jenže kde to bylo, o tom zůstal neinformován,
   zapad' na pivo k MacFerssonům a dal si džbán.
5. Nalili mu džbán, a že byl zrovna při chuti,
   naráz obrátil ho do sebe, řek':"Vedro k padnutí,
   jó, a není tu Tom Braun, má chůzi jako mariňák,
   nosí protézu a takhle chodí: cvak a cvak."
6. Vtom MacFersson začal rudnout, v očích pohled jako vrah,
   skočil přes pult, chlapa za krk popad', ke dveřím ho táh',
   "Brown tu není, já ho neznám," řval, div nezbořil se strop,
   "ale takhle kope MacFersson," a tak ho kop'!
```

TAM, KDE STOJÍ KŮLŮ PÁR POUPATA

```
            C          C/H          Ami
1. Tam, kde řeka hučí tmou, kde se plete život s hrou,
        F         C        G
   tam kdysi dřevěný srub stál,
         C            C/H            Ami
   chatu listím zavál čas, slyšet je jenom ptáků hlas,
    F     C           G
   život kolem kráčí dál.
     Dmi  Ami            G    C    Dmi   F          G
R: Stála tam, kde stojí kůlů pár, tolik zim, tolik jar,
             C C/H           Ami Ami/G      F               C
   patřila k nám a my zase k ní,  tam život rozplýval se v snách,
             Dmi        F            G
   proč osud jako miska vah se někdy nakloní?
2. Chata snad by stála dál, kdyby vítr nepřivál
   bouři jak z pekla hrozný dar,
   plameny se k nebi pnou, jiskry letí noční tmou,
   z chaty jeden velký žár.
R:
            C          C/H          Ami
3. Tam, kde řeka hučí tmou, kde se plete život s hrou,
        F         C        G C
   tam kdysi dřevěný srub stál ...
```

TAM NA PICCADILLY ŽALMAN

G C7 G
1. U mýho krámku tam na Piccadilly
D7 G
čistím boty od špinavejch cest,
C7 G
čistím duši toho, kdo se bojí
D7 G
vyhnout blátu a nastavit pěst.
G C7 G D7 G
R: Ó, tam na Piccadilly, ó, kdo se podívá,
C7 G D7 G
ó, tam na Piccadilly, ó, duši svou mi dá.
2. Buď pozdrav pánbůh, moje malá rajdo,
černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo,
noční stíny v umyvadle smaž.
R:
3. Proč ten děda sbírá starej chleba,
odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba,
malá penze na to nestačí.
R:
4. A když prší tam na Piccadilly,
čistím boty od špinavejch cest,
říkám vždycky ráno po neděli,
že je život tvrdej jako pěst.
R:

TANČÍ A ZPÍVÁ SLÁVEK JANOUŠEK

```
     G                    Hmi         Ami
1. Stála před zrcadlem v koupelně a tvářila se na sebe,
    Emi             Hmi        C
   máminou rtěnkou mázla i obočí,
             G                     Hmi        Ami
   po bytě chodí nahá, je jí tak příjemně, a píše báseň pro tebe,
    Emi               Hmi       C
   kolotoč se ještě stokrát otočí.
    G                 Hmi
R: Jaro bylo krásný, léto v plným proudu
   Ami
   a podzim byl daleko,
    G                 Hmi
   jaro bylo krásný, léto v plným proudu    Ami
   a podzim byl daleko.
2. Má jen spoustu bezva známostí a ráda dělá grimasy,
   jakou zvolit, když prolétne netopýr,
   a den si poskládá ze samých radostí a myslí, na co asi,
   v televizi zuří válka anebo je tu mír?
R: (Jenže) jaro bylo krásný, léto v plným proudu
   a podzim je daleko a zima není,
   jaro bylo krásný, léto v plným proudu
   a podzim je daleko.
          G        Hmi Ami     G        Hmi Ami
*: A tak tančí a zpívá, a tak tančí a zpívá,
             G        Hmi Ami Emi        G        Hmi Ami
   a tak si tančí a zpívá,     a tak si tančí a zpívá.
3. Stála před zrcadlem v koupelně a smála se na syna,
   její muž už zase někam šel,
   v bytě cítí někdy zřetelně, jak úzkost sama začíná,
   modelovat výraz našich těl.
R:
*:
4. Stála před zrcadlem v koupelně a dívala se na sebe,
   polekaná tváří, co je tam,
   v bytě budík tiká, jí je pekelně, a slunce zašlo za nebe,
   smutně říká: bože, já odkvétám.
R: Tělo pořád krásný, život v plným proudu
   a podzim je daleko a zima není,
   tělo pořád krásný, život v plným proudu
   a podzim je daleko.
*: A tak tancuj a zpívej, a tak tancuj a zpívej,
   a tak si tancuj a zpívej, a tak si tancuj a zpívej ...
```

TANEC II. VLASTA REDL

```
   A          C       G         A
1. Darmo jsem miloval a čas plyne
                F           D     G7 E7
   Co jsem chtěl tobě dát už nedám jiné
                F   G      E
   Co jsem chtěl dát tobě milá
   A      C        G        A
   Navěky navěky`s promarnila

2. Tobě se má milá lehko řekne
   Že i bez tvojí lásky tu bude pěkně
   Tak bez tebe bude krásně
   Jako když na nebi slunko zhasne
```

TANEČNICE ROBERT KŘESŤAN

```
   D         A          G      G
1.  Převrhlá židle jako symbol času
            D          G       D D
   v nočním baru a pak holé nic
   D         A          G    G
   jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů
   D        G      D  D
   poslední z tanečnic

2. Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani
   i ten klobouk mám dnes naposled
   dám si ho do týla a koukám na ni
   jak šminkou obelhává svět

   D A G    D      G   D     G       D A
R: Josefíno zatanči mi na rozloučenou
      D A   G     D      GDA    G       D
   za tuhle noc nedopitou a nedokončenou
   HmiAG G  D Hmi A G G A
   Á-á-áá-á-áá ...

3. Bere si tašku moje balerína
   v ní jen klíč a láhev od piva
   porovná židle a pak pozhasíná
   a potichu se usmívá

4. Otvírám dveře - brzkým rozedněním
   se pak rozmařile nechám vést
   toho kdo zvítězí nad pokušením
   čeká nebe plné jitřních hvězd

R:

5. Severní vítr metá svoje kouzla
   na mém vlnolamu v Tortuze
   a do mého nitra prává tiše vklouzla
   jedna polonahá iluze

6. Kdesi v mé duši tančí tanečnice
   možná odvážněji než bych chtěl
   odráží od břehů má plachetnice
   a říkejte mi Izmael

R:
```

TÁTA NEDVĚDI

```
            G
Rec: Často vrací se mí dětství, to jak stárnu, je to tak,
            Emi
     časy prázdnin kdesi na Sázavě, ohýnek a vlak,
        C
     a písničky, co naučil mě táta, na to si vždycky našel čas,
        G                    D7
     a máma věčně ustaraná, šedivá, to z ás,
        G
     a tóny levnejch kytar, pár akordů, nic moc,
        Emi
     a rozzářený dětský oči, jaký tajemství dovede bejt noc,
        C
     a mexikánský hranice a indiánská čest
          G                    D7
     a na každý, každý bezpráví výstřel nebo pěst.
         G
1. A jen fotek pár a letmý dotyk mládí,
             A
   to když z beden vyndám rekvizity snů,
         C
   co už nevrátěj' se, jen tak mile hladí,
           G
   vracej' myšlenky mý zpátky,
         D7                                G
   kamsi na osadu do šťastnejch dětskejch dnů.
2. A je mi líto všech těch zatoulanejch ptáčat,
   holek, kluků, na něž nikdo nemá čas,
   přes den učej' se a večer jenom stárnou,
   aspoň v Boha věřit nebo v lásku,
   v lásku k národu, či milovat svou vlast.
3. Ale když v době mizej', mizej' kdesi cíle
   a mnozí zvykaj' si už na zpáteční vlak,
   tak nikdo neví nic, jen přežít tyhle chvíle,
   to pak se stejská všem, nejen ptáčatům,
   a každej čeká na nějakej zázrak.
4.=1.
```

TAXÍK KAREL PLÍHAL

D D#dim Emi7 Edim

1. Jsi už dlouho pryč a nikdo blízkej není nablízku,

Hmi F#mi G A

pštros je na tom líp, ten může strčit hlavu do písku,

G A F#mi7 Hmi7

a já ji strčím do okýnka nejbližšího taxíku,

G D G A7 D D#dim Emi7 Edim

řeknu: pane taxikáři, dvakrát kolem rovníku.

2. Taxikář se s pochopením a se mnou vrhne do proudu
aut, co trochu připomínaj' karavanu velbloudů,
budeme se zvolna houpat noční městskou Saharou,
onen pán mi bude třeba líčit trable se starou.

G E7

R: Semeleme všechno možný: ženský, fotbal, politiku,

D D/C# Gmaj7/H D7/A

nic nestojí za nic, ale hlavně, že nám chutná,

G E7

a ve zpětným zrcátku toho erárního žigulíku

A A+

zmizí moje trápení a všechno bude putna.

3. Jsi už dlouho pryč a já se vozím v noci taxíkem
s ukecaným, s užvaněným, ale s prima chlapíkem,
co mi říká při loučení:"Jó, mladej, život je pes,
tak to bude, počkej moment, pět set dvacet káčées."

TAŽNÍ KONĚ POUTNÍCI / IAN ANDERSON

```
    Ami    F      G      C
1. Kovaná kopyta tepají zem
      F        G         C
   a říjnovým večerem duní,
    Ami          F           G       C
   čpí jak před pluhem, tak před povozem
    F        G         C
   slanou a zpocenou vůní.
2. S poslední brázdou a jak na vlnách
   odvádí beze stínu
   se skřípěním kostí, kloubů a šlach
   svou vznešenou denní dřinu.
    F          G       C       F
R1: Suffolkský ryzák i bělavý shire
              Dmi        G         Ami
    na svých mohutných křídlech s námi
      F           G    C       Ami
    vlečou svou kládu do setmění
        F           G         C
    až na lůžko z hřejivé slámy.
    Emi      C     Emi      C       D
*: Mí tažní koně, pohněte z obou stran
    H   Emi         C     Emi       C        D
   tím vozem všech koní, zemí, co zvoní dokořán,
    H      C         G     D#           Bb   F      Ami     Emi
   teď je vás míň a míň a rychlostní skříň znamená víc než srdce.
3. Já najdu ti klisničku z pradávných dob,
   kdy nežili staří a chromí,
   a skryji tě s ní už bez nářků a stop
   za křehké a zelené stromy.
4. Aby nás nebavil směšný tvůj břich
   a osmnáct postraňků k tomu,
   a jednou, až svět bude plný těch svých
   temných a studených domů.
R2: Opět se pustíš do světových stran
    a nad šarmem tvým budem němí,
    znovu se opřeš do záblesků bran
    rozkročen nad celou zemí.
*:
5. Stojí jak tanky na vrcholcích hor
   a v bitevní zbroji září,
   staří jak svět, ale mladí jak vzdor,
   s úzkou a pevnou tváří.
    Ami      G         C         F
R3: Sežeň mi loukotě z dubových dřev
                  G          Ami
    a planinu skrytou v kouři,
     F       G       C        Ami
    tažnýho koně a zpěněnou krev,
     F       G         C
    věštící velkou bouři.
    Hmi  Emi      C     Ami        C     D
X: Taky píseň do nocí, než slunce najde cíl
    C   D      G   Emi       C    D     C   D    Emi
   nad těžkým závojem všech vyschlých pramenů a sil,
      Hmi      Emi            C       Ami        C    D
   v temných vsích a městech lidí mí tažní koně nocí hřmí
   C  D    G      Emi     C D C D    Emi
   a burcují své kočí s vlídnou grácií,
   Hmi Emi             C   Ami          C      D
   až jednou den se vztyčí a uhasí ten požár svic,
    C  D       G   Emi C   D      C     D      Emi
   my půjdem znavení všem těm tažným koním vstříc ...
6.=1.
R3:
*:
*:
*:
```

TEBE HLEDÁM SAMSON

D D7 G D
1. Už od ranního vstávání mě dělí chvíle jen,
Emi7 A7
pojedu jako vždycky do strání aspoň na víkend ven,
D D7 G D
přes tejden totiž našetříš tak na jídlo a vlak,
Emi7 A7 D
jsou mraky těch, co nesou stejnej kříž a žijou zrovna tak.
G A7 Hmi E
R: Na cestě sám, sám,
D G D G D
má milá, tebe hledám, tebe hledám.
2. Já nikdy chudák nebyl jsem a nebyl ani nej-,
žiju, jak umím, každej boží den a občas bejvám zlej,
asi mi chybí mý druhý já na cestě za štěstím,
našli ho jiní, těžký se to zdá, za ním se trmácím.
G D G D
R: + tebe hledám, tebe hledám ...

TEČKA PAVEL DOBEŠ

D G A D G A D
D
1. Říká se, že bude príma na světě,
G A D
cha cha cha cha cha cha cha,
až si každý před svým prahem zamete,
G A D
cha cha cha cha cha cha cha ...

TEKUTÉ PÍSKY KAREL KRYL

F G C F E

Ami G E Ami
1. Jak je to hezké, když se někdo žení,
F Dmi (G) G
jak je to smutné, když se někdo vdává,
Dmi E
gumový kotouč bije do hrazení,
Ami E(G) (E) Ami
chybějí branky, nikdo nepřihrává.
C G
V ruině fasád, skrytých za lešení,
(G^7) F (G^7) C(Ami)
zestárlí mladí za kvartýr a stravu,
G(Dmi) Dmi(G^7) E
vlečem se časem, zpola udušeni
Ami E(G) Ami
v tekutých píscích gubernijních mravů.
2. Zabouchli dveře? Dereme se zadem,
zakleti v Knize lesů, vod a strání,
nařvaná tlama hlásá za výkladem,
že konec snů je koncem milování.
Gumový kotouč bije do hrazení,
není-li v kapse, nikdo nerozdává,
ne, není hezké, když se někdo žení,
ne, není smutné, když se někdo vdává.
3. Být špatným hercem - nad to v světě není:
není-li dramat, stačí operetka,
gumový kotouč bije do hrazení,
nelze-li zkraje - tedy odprostředka.
Husita spílá obrněným vozům
a čas si žádá ledakterou hlavu,
zbudeš-li bez ní - k čemu je ti rozum
v tekutých píscích gubernijních mravů?
4. Lešení skrývá paranoiu fasád,
žvanění tupců místo rozhovoru,
než v klidu zdechneš, nezbývá než nasát,
utopit zbytek odvahy a vzhůru.
Vyplníš jméno, místo narození
a sumu cifer, jež se nepřiznává,
tak už to bývá, když se někdo žení,
tak už to bývá, když se někdo vdává.
5. Ze školy děti nesou vysvědčení,
zdalipak tuší, o čem se ti zdává,
když v noci žehlíš, stárnouc nad pečení?
O troše lásky, jíž se nedostává?
Nakoupíš chleba, vodu po holení
a zapřeš víru, jež se nevyznává,
tak už to bývá, když se někdo žení,
tak už to bývá, když se někdo vdává.
6. Mlčení skrývá paranoiu žití,
mlčíš a zdobíš okna pro oslavu,
víc nežli duše platí živobytí
v tekutých píscích gubernijních mravů.
Z bouřlivé vášně letmé pohlazení,
němota padá na zamrzlou vodu,
gumový kotouč bije do hrazení
a jen pár týdnů zbývá do rozvodu.

TELÁTKO OBLÍBENÉ JAREK NOHAVICA

```
          G                  C
R: Telátko oblíbené, telátko baculaté,
           G                 C
   telátko nasycené, telátko moje zlaté,
           G                   C
   telátko na pastvině, telátko u kravičky,
           G                       C
   telátko na mém klíně, telátko z mé písničky.
               G              C
1. Ach, jak je milé, hebké a hladké,
             G           C
   má dlouhé nohy a uši krátké,
             F             C
   jak na mě hledí vřele a sladko,
           G            C
   telátko moje, moje telátko.
R:
2. Kdybych ho neměl, žalem bych skonal,
   nic kloudného bych v žití svém nevykonal,
   jste pro mě všecko, otče i matko,
   však nejvíc je mi moje telátko.
R:
R: Pam pam ...
3.=2.
R: Telátko PC, telátko DC,
   telátko AT3, telátko na B3,
   telátko milostné, telátko radostné,
   telátko dajné a nepoddajné.
4. Sud kulatý, rys tu pije,
   tu je kára, ten to ryje,
   sud kulatý, rys tu pije,
   tu je kára, ten to ryje.
```

TELEGRAF ROAD POUTNÍCI / MARK KNOPFLER

```
 F                   Dmi
1. Jedenkrát dávno šel pustinou muž
       C              Bb
   a na pravým místě tam vykácel buš,
                 C           F        C
   z klád postavil dům, že měl sílu jak býk,
 Bb                Gmi
   rozoral zem jako válečník.
2. Jenže za ním jdou další, a ti umí víc,
   vázaný krovy a zdi z vepřovic,
   a do zlatejch polí a bučení krav
   po nějaký době zní telegraf.
3. A už je tu kostel, a konečně most,
   a železná ruda a zločinnost
   a okresní město má okresní soud
    Bb                           Dmi
   a ta stará trať jméno Telegraf Road.
4. Těžký jdou časy teď znova a znova,
   skončila válka a chystá se nová,
   a rozmoklou stezkou, co prošel ten skaut,
    Bb                   Gmi            Bb   F
   v deseti proudech jdou provazy aut jak dravá řeka.
    Gmi
*: A rádio hlásí, že v noci byl mráz,
 F
   lidi jdou z práce a nemají čas,
 C                 Ami         Dmi
   jenže vlak domů má velký zpoždění.
5. Už nemůžu dělat, co kde bych kdy chtěl,
   třeba v pralesích kácet, to bohužel,
   můžu jen sklízet, co zasil jsem sám,
   a zaplatit všechno, co komu kde mám.
6. Ti šedaví ptáci na drátech z mědi
   vo tomhletom kódu už ledacos vědí,
   ti můžou letět a zapomenout
 Bb                          Dmi
   na celej řád týhle Telegraf Road.
7. Víš, že bývaly časy, kdy bylo to zlý,
   že spali jsme v dešti a promrzlí,
   teď, když mi říkáš: tak vem si, co chceš,
   moc dobře cítím, že už je to lež.
8. Tak důvěřuj ve mě, dej kočímu bič,
   já vezmu tě s sebou a odvedu pryč
 Bb        C        F          C Bb
```

ode všech temnot a vysokejch zdí,

C F C B^b

od všeho strachu, co v ulicích spí,

C F C B^b

já prošel jsem pamětí kdekterej kout

C F C B^b

a viděl jen smutek jak pýcha se dmout,

F C

a chtěl bych zapomenout

Ami Dmi

na všechny ty zákazy vjezdu, který jsou

B^b Dmi

rozsetý po celý Telegraf Road ...

TEN, KDO PŘEDE MNOU S NÍ ŽIL JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

```
   Ami
1. Ten večer nepil, nejed' jsem,
   jenom na ni hleděl jsem
              Dmi                Ami
   a byl z ní vedle, a byl z ní vedle,
                     Dmi
   [: však ten, kdo přede mnou s ní žil,
               Ami                      E
      mi řekl, abych odpálil, mi řekl, abych odpálil,
                Ami
      a že prý hnedle. :]
2. Chlápek, co přede mnou s ní žil,
   to pěkně zostra do mě šil
   a bral to zhusta, a bral to zhusta,
   [: ale když odejít jsem chtěl,
      [: ona mi řekla: kam bys šel, :]
      klidně tu zůstaň. :]
3. Však ten, kdo přede mnou s ní žil,
   se zřejmě k smrti urazil
   a jednou v září, a jednou v září
   [: s kámošem jdu a najednou
      [: osm jich stojí přede mnou :]
      a zle se tváří. :]
4. Mám v kapse nůž, říkám si: kuš,
   teďkon se, chlapče, teda tuž!
   Tak pojďte, lumpi, vás teda baštím!
   [: Nedám se mlátit jenom tak,
      [: já nasadil jsem pravý hák :]
      a první praštil. :]
5. Však ten, kdo přede mnou s ní žil,
   mi hezkou kaši navařil,
   takový hajzlík, takový hajzlík,
   [: jeden z nich zezadu mě chňap',
      [: Valjucha křikl: Bacha, chlap!, :]
      a vtom mě majzli. :]
6. Snaž se jak snaž, prd z toho máš,
   vězeňský špitál znám až-až,
   rok jsem tam trčel, rok jsem tam trčel,
   [: doktůrek šil mě ze všech sil,
      [: říkal: jen mlč, když ses tak bil, :]
      a tak jsem mlčel. :]
7. Rok přešel, než bys řekl švec,
   nepočkala, no její věc,
   člověk to chápe, člověk to chápe,
   odpouštím jí, no tak těpic,
   [: komu však neodpustím nic, :]
   to je ten chlápek,
   Odpouštím jí, no, o co jde,
   [: komu však jednou spočtu vše, :]
   to je ten chlápek!
```

TEN DĚLÁ TO A TEN ZAS TOHLE HOP TROP / Z. PETR

G7 C
Rec: Páni ministři, prokurátoři,
Dmi7 G7
slovutní soudci, páni strážmistři,
kriminologové, advokáti, vyšetřovatelé, psychiatři,
D# G Emi D
páni docenti daktyloskopie, psychologie, patologie,
F7 Ami
nemocí zhoubných, nemocí zjevných, nemocí latentních,
vynálezcové zámků patentních,
Fmaj7 D9/F# G7 C F9 C6 F C
veřejná bezpečnosti, zkrátka spravedlnosti.
F C7 F
1. Tady je pumpař, vekslák, řezník,
Fdim C7
a ten, co předražuje rajčata, je zelinář,
Gmi7 D7 Gmi7
z melouchu vrátil se nám zedník
C7 F
a z lochu s vojetejma auťákama šmelinář.
Bb C7 Ami
Ten dře lidi z kůže, ten mele flákoty,
Dmi Gmi A7 Dmi
ten krade, jak může, i za dveřma boty,
G9 F C F7
ten dělá to a ten zas tohle,
C7 F Bb C7 F D7 Gmi C7 F
a všichni dohromady vydělají moc.
2. Já beru bony, já zas marky,
občas mi v obálce někdo strčí Smetanu,
beru i exkluzívní dárky,
i když se bojím, kolik za to jednou dostanu.
Zatím však věřím, že nepůjdu za mříže,
než se to provalí, zdrhnu do Paříže
G9 F C7 F Bb
vybrat si svoje tajný vklady,
F C7 F Bb C7 F D7 Gmi C7 F
a s nima odletím rovnou do Kanady. C# D#7 G# F7 Bbmi C#7 C

3. Tady je světskej kuplíř, pingl,
a ten, co natahuje lidi, no to je taxikář,
kdekoho živí kšeft a švindl
a všichni mají kolem huby svatozář.

My dělat nebudem, nemáme náladu,
žijeme z tuzérů, ručičky dozadu,
G9 F C7 F
ten umí to a ten zas tohle
Dmi Gmi C7 F
a všichni dohromady neumíme nic.
C7 F
*: Vždycky si pomůžem z nějaký černoty,
C7 F
když dveřma nemůžem, lezeme přes ploty,
Dmi E7 Ami
nacpanou šrajtofli nemáme za práci,
Dmi E7 Cmi
zatím nás neklofli, tak se to vyplácí,
D Gmi Cmi Gmi
držíme zobáky, jak račte věděti,
C9 C
rodinný baráky stavíme pro děti,
Gmi7 C9 F
až všechno rozkradem, nebudem pracovat,
Dmi Bb C9 F
všechno si budeme navzájem pučovat,
G9 F Cmi D D7
ten pučí to a ten zas tohle
Gmi7 C7 F Bb F
a všichni budem všechno mít dohromady.

TEN CHLAP MÁ KOŇSKOU NÁTURU — PACIFIK

```
    Ami                        G
1. Jednou na cestě prokletý mně jak v minulým století
 F          Emi              Ami
zastavil tam uprostřed všech hrůz
           B^b E        Ami
koňmi tažený rachotivý vůz,
                                G
kočí měl klobouk do týla, byl strnulý jak mohyla
   F             Emi         Ami
a na kozlík mě k sobě klidně zval,
      C        H           Dmi           Ami
měl zločinecký obočí, jen pohlédnout mi do očí
 F                    E G
jako by se znenadání bál.
       Cmi                        D#  G#     D#
R: Ten chlap má koňskou náturu, dál drkotá náš vůz,
    C#        G#        D#    G#    D#
je nebe plný purpuru a kola hrají blues,
    Cmi                  D#    G#      D#
má ve znamení podkovu a trochu drsnej styl,
 C#          Cmi             B^b                     F
buďto mu oči vyklovu, nebo chtěla bych, aby se mnou žil,
             Ami
aby se mnou žil.
2. Ve městě když mi sbohem dal, na voze rakev urovnal
a mně přestalo strachy srdce bít,
kopyta koní slyším ještě znít,
pak půlnoc věže odbily a ticho bylo za chvíli
černej kocour přeběh' náměstí,
ať byl to třeba ďábel sám, já účty s ním si vyrovnám
a počkám znovu na tom rozcestí.
R:
```

TENIS JAREK NOHAVICA

Ami Emi C G C E Ami Emi

Rec: Servis, vž, bum, out, fifteen, lá-bravó, lob, hop hop hop
Ami

hop, pozdě - vpravo.

Ami E Ami

R: Flushing Meadow, go, go, Lendl, McEnroe.

Ami ...

Rec: Forehand, vžum, backhand, vžum, fullhand, vžum, smeč, heč, křeč, teč. "Pane rozhodči, jaka teč? Jsem to viděl přece, též nejsem slepy, ne? Se divam, též oči mam na co, ne? To bylo minimálně dvacet čísel nad pásku, fakt, normálně."

Uvaga, uvaga, new ball.

R:

Rec: Yes, sir, yes. money is my job, yes, Ferrari - yes, Hitachi - yes, Tesla - no.

R:

Rec: Teda, pane redaktore Škorpile, já jsem to normálně házel dozadu, jo, fakt, no jo, a on mi to teda vracel na kříž dneska, jo, a já jsem tam na ten kříž dost poctivě teda chodil, jo, ale on mě prohazoval, teda fakt, jo, já nevím, čím to dneska bylo, jestli tím, že měl delší ruce a kratší, nebo - prostě nějak mu to šlo, nevím, no fakt.

Jo, a v tom třetím setě, jak jsme se tahali, jo, tak jsem myslel, že ho mám na lopatě, jo, a neměl.

A jo, a abych nezapomněl ještě další věc, jo, to vám musím fakt říct, normálně mně dneska nešlo druhé podání, teda fakt. První mi šlo, dost jako, ale to druhé, to jsem se fakt nechytal, jo.

A já mu to vrátím, fakt mu to vrátím, a co nejdřív, teda, v Davis Cupu.

R:

TENKRÁT SEKVOJ

```
 Ami                Emi        Ami
1. Tenkrát, když jsme táhli na sever,
 C                Dmi          Ami
parta drsnejch chlápků, psi a já,
 C              Dmi          Ami
dělal jsem to, holka, pro tebe,
      F                            E
dyť prej jsem tvrdej mužskej jako skála.
2. Tenkrát, když jsme táhli se zbožím,
tys' mě možná pustit nechtěla,
v krčmě jsem řval, že se nebojím,
já nechtěl, abyses mi zase smála.
             F                   C
R: A teď se s hrůzou deru dopředu a dejchám sněžnej prach,
   E                        F
nemyslím ani na tebe, mám strach, jen strach,
             C                       E
a teď se s hrůzou deru dopředu, jó, proč jsem tě chtěl mít,
   F                        E                 Ami
polykám sliny vod krve, chci žít, jen žít, jen žít.
3. Tenkrát, holka, jsem si tě chtěl vzít,
z naší party já jsem nebyl sám,
a teď můžu jenom vztekle klít,
modlit se a brečet, kde je máma.
4. Vzpírám pěsti ledem vomrzlý,
blázen, blbej frajer, to jsem já,
kde jsou psi a saně se zbožím,
kde je Bůh a proč tu není s náma?
R:
R:
```

TENNESSEE WALTZ COP / REDD STEWART, P. W. KING

```
         C
Já bych tančil, pojď, má milá,
                  F
hrajou Tennessee Waltz,
         C      Ami       D7 G
volnej jsem a hvězdy už spí,
       C
a jen prstem kejvneš, lásko,
                 F
a já s tebou tančím,
      C         G            C
mám blízko tvý srdce, vždyť víš.
          C            E        F         C
[: Nezapomínej, když hrál jsem Tennessee Waltz,
                      Ami       D7 G
   pouze ty víš, jak je to se mnou,
         C                                F
   naše láska, moje milá, ta přišla s tou nocí
         C         G         C(F C)
   jak překrásnej Tennessee Waltz. :]
```

TEQUILA SHEILA GREENHORNS / SHEL SILBERSTEIN,

Mac Davis

D(E)

1. Sáhni po láhvi s tequilou, Sheilo,
A^7(H^7)
a lej mi ji do horkých úst,
mně bylo dnes nanic od mexických hranic
D(E)
a pár pátků měl jsem teď půst,
já umím to jak Pancho Villa, Sheilo,
D^7(E^7) G(A)
už jen chvíli nech světlo plát,
D(E) H^7($C^{\#7}$)
pak sáhni tam, kde je tequila, Sheilo,
E^7($F^{\#7}$) A^7(H^7) D(E)
a dál dělej to, co mám rád.
2. Teď tvař se, že nic vo tom nevíš,
proč kolt jsem si pod polštář dal,
a nekoukej pořád k těm dveřím
a pozvi ty cliftony dál,
ty víš, kdo jim prásk', že tu budu,
jejich stínů je už plnej dvůr,
je jich tam jak herinků v sudu, jé,
tak podej mi citrón a sůl.
3. Sáhni po láhvi s tequilou, Sheilo,
svý hedvábný šaty mi dej
a tvář neměj chladnou, vždyť třeba mi padnou,
a ty si zas mý navlíkej,
já cejtím se jak Pancho Villa, Sheilo,
a můj kůň je rychlej, O.K.,
tak sáhni tam, kde je tequila, Sheilo,
pak jdi a svůj dům odmykej.
4.=1.
A E $C^{\#7}$
5.=3. + tak sáhni tam, kde je tequila, Sheilo,
$F^{\#7}$ H^7 E
pak jdi a svůj dům odmykej ...

TÉR, TÉR, TÉR BOBŘI / P. HENNING

```
   C                          G7
1. Tér, tér, tér když míchá asfaltér,
   álejí jabloní šedý čoud zavoní,
                            C
   tu krásu tajit nebylo by fér.
2. Tér, tér, tér, já jsem reportér,
   jen si trochu odložím, otázku vám položím:
   "Na co se vám v kotli vaří tér?"
3. "Tér, tér, tér mám na zalití děr,
   cestu svým konáním hlemýžďům usnadním,
   vidítě, že nejsem amatér."
4.=1.
5. Tér, tér, tér, já jsem reportér,
   zalistuji v notesu, další dotaz nanesu:
   "Na co máte přes rameno kvér?"
6. "Kvér, kvér, kvér má každý asfaltér,
   fasuje ho nabitý, může být užitý
   v případě, že přijde reportér."
7.=1.
```

TEREZA JIŘÍ SUCHÝ

F Dmi Gmi C F A7 Bb Fdim

1. Tereza, jedině Tereza měla by slyšet píseň mou,

F F5# Dmi F5#

ostatní prominou, nestojím o jinou,

F Hdim Bb C7

jen pro tu jedinou chci tady píseň zpívat.

2. Tereza, jedině Tereza je toho pravou příčinou,

že tady statečně, hrdě a zbytečně

F C7 F

do větru zpívám píseň svou.

C F D7 Gmi

R: Možná, za rok, za dva že pozná, kdo měl její úsměvy rád,

G7 F6

láska že je sladká a hrozná,

G9 C#7 C7

když se dostaví nečekaně a jednostranně.

3. Terezo, přečti si, Terezo, otázku, kterou v očích mám,

s nápisem tiskacím k tobě se obracím

a ty víš předem, nač se ptám.

TEREZA - OSAMĚLÝ MĚSTO HOBOES

```
     C           D             G
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
      C             D         Emi
   můj džíp se vracel, jako by se bál,
    C         D         G
   že asfaltový moře odliv má
     C           D        E
   a stáj že svýho koně nepozná.
        G                                   D
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
         Ami                             Emi
   řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
           G                                   D
   tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
          Ami                                 Emi
   tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
      D        G
   naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
   a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
   proč vítr mlátí spoustou okenic,
   proč jsou v ulici auta, jinak nic?
R:
3. Do prázdnejch beden zotvíranejch aut
   zaznívá odněkud něžný tón flaut
   a v závěji starýho papíru
   válej' se černý klapky z klavíru.
R:
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
   a vím, že Terezu už nepotkám,
   jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
   a vosamělý město mlčící.
R:
```

TĚŠÍNSKÁ JAREK NOHAVICA

Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami

1. Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C Dmi
moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
na na na ...

TETY HOP TROP

```
      C
1. Na jednom úřadě, když práci neměly,
     G           C          Dmi      G7
   u dortu se šlehačkou při kafi seděly:
      Dmi         G7         C          C7
   "Koho teď properem, vždyť bude teprv půl,
       F         C          Dmi     G7    C
   tak ještě Kučerovou, tu, co má v rohu stůl."
2. "Ta volno vzala si, a kdepak asi je,
   že na krku má rozvod, se tady traduje,
   prej von ji tuhle zbil, tluče ji pro všecko,
   a povídala známá, že platí na děcko."
    F                  C
R: Není třeba světla, blbost aby kvetla,
     A7                        Dmi
   stačí mít jen temno v kebuli,
    F                C
   kancelářský tety byly samý květy,
       Dmi        G7        C
   jen votevřely trochu papuly.
3. "Prej toho jejího hned každej by se lek',
   jak ten vypadá dneska, vypadal pračlověk,
   má pingl s kytarou a chodí vorvanej,
   spí někde v síti v lese a není vzdělanej."
R:
4. "Maj' taky fiata, co moh' je asi stát,
   ten přece hrozně žere, kde můžou na to brát,
   třeba si nakradou, a ty, poctivej, se dři,
   vždyť bere jen dva tácy, von usmolený tři."
R:
       Dmi        G7        Dmi
*: Podívej, kvete růža, podívej ...
```

TEXASŠTÍ STŘELCI PAVEL DOBEŠ

```
            D         G                   D
1. Jdu takhle po pouti a nevzpomenu si už ani za nic,
                                      A
   ve kterém městě to bylo a nebo co a jak,
     D                   G                          D
   vtom zaslechnu píseň, co jsem slyšel u mexickejch hranic,
        F#mi                 A            D
   kde zastavil jsem jednou na noc svůj auťák.
2. Seňorita zpívá, bandoleros na kytary hrají,
   na stole fazole a potom ještě ňákej divně rozpatlanej hrách
   a celá hospoda se votřásá, když s ženskejma tu prachy roztáčejí
   chlapi, jejichž ksichty na zatykačích všude tady visí po stěnách.
3. Bandoleros hrají, řetízkový kolotoč se točí,
   "od pasu vystřelím ti růži, aby bylo trochu zábavy,"
   říkám holce, která tady provokuje pohledem svých očí,
   beru tři broky z pultu a vyplivuji vajgla do trávy.
4. Posílám první ránu a první kytka v suchu,
   zděšeně nadskočí a posadí se níž,
   druhá, ta jde ovšem jasně v prospěch cestovního ruchu,
   potupně pleskne o plech a nezasáhne již.
5. Barvy se mi před očima slívají jak ňáká divná duha,
   nabíjím poslední a velmi dobře vím:
   když tu třetí sundám, no tak se dá přehlídnout ta druhá,
   a když ji nesejmu, tak prostě za nic nestojím.
6. Špejli mám před hlavní a celý Texas se mi přes rameno dívá,
   spánky se potí a po studené spouští klouže prs-t,
   nafouknu žvýkačkovou bublinu a seňorita normálně furt zpívá,
   zavírám obě oči najednou a poslepu to pálím do těch mís-t.
7. Ležérně beru dvě kytky a, než padám z toho šmelcu,
   dávám je tý holce, co vočima ji měřím vod země,
   říkám jí:"Ta žlutá, víš, to je pozdrav od texaskejch střelců,
   a tadyhle červenou, tu si schovej vode mne,"
   říkám jí:"Ta žlutá, poslyš, to je pozdrav od texaskejch střelců,    a
tadyhle červenou, tu si schovej vode mne."
```

TICHÁ JE VODA KAREL PLÍHAL / JOSEF KAINAR

```
 Ami            F     E F E
Tichá je voda, šerý svět,
 Dmi                 F    E F E
lehnout si do trav, nemyslet,
 Ami            F     E F E
tichá je voda, šerý svět,
 Dmi            F    E F E
těžko mi na tě nemyslet,
 B^b                 E
těžko mi na tě nemyslet,
   C        Ami  G     F
[: a na té vodě tisíc mincí,
   C        Ami  G     F
   a na té vodě jemná zář,
    C        Ami    G     F
   na každé minci tvoje jméno,
    Ami      C         G
   na každé minci je tvoje tvář, :]
 Ami            F     E F E
tichá je voda, šerý svět,
 Dmi                 F    E F E
lehnout si do trav, nemyslet,
 Ami            F     E F E
tichá je voda, šerý svět,
 Dmi            F    E F E
těžko mi na tě nemyslet,
 B^b                 E
těžko mi na tě nemyslet ...
```

TISÍC MIL SPIRITUÁL KVINTET

```
            G            Emi
1. V nohách mám už tisíc mil,
        Ami          C
   stopy déšť a vítr smyl
        Ami           D           G D
   a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
   má jeden směr a jeden cíl,
   jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam stráň a příkrej sráz,
   modrá tůň a bobří hráz,
   táta s mámou, kteří věřej' dětskejm snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
   má jeden směr a jeden cíl,
   jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
   teď mi zbejvá jen pár chvil,
   cestu znám, a ta se k nám dál nemění.
6.=2.
7. Kousek dál, a já to vím,
   uvidím už stoupat dým,
   šikmej štít střechy čnít k nebesům.
        Emi     Ami              D           G
8.=4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]
```

TISÍCÍ ROK MÍRU KAREL KRYL

Ami F Ami G Ami F E

1. Květy sněží na Madonu u Božího těla,

Ami F Ami G Ami

není věží, není zvonů, jež bys přelil v děla,

G Ami G Ami F Ami F E

ke vší smůle není rádla k překování v meče,

Ami F Ami G F E Ami

není vůle, jež by vládla, jenom voda teče, jenom voda teče.

Ami G F Ami F Ami

R: Místo mraků visí pod oblohou dlouhý bílý pruh,

F E Ami F E Ami

vraky vlaků dýchat nepomohou ochrnutý vzduch, ochrnutý vzduch.

2. Prázdné domy, slepé dveře, šedá halda tvárnic,

šumí stromy, kvetou keře na betonu dálnic,

v klidu zbraní není torny bez maršálské hole,

není dlaní, jež by svorny obdělaly pole, obdělaly pole.

R: Místo dláta ryje do kamene měkký modrý mech,

cesty z bláta, krby bez plamene, podemletý břeh, podemletý břeh.

3. Ani noha, jež by zábla, popálena mrazem,

není Boha, není ďábla, jež by přišel na zem,

bojovníci s feldmaršálky pro pravdu a víru

po tisíci letech války svorně hnijí v míru, tisící rok míru ...

TISKAŘSKÝ VALČÍK BOBŘI

Ami F Ami F
1. Jeden váš dotek v duši mé zmatek
E7 Ami E7
a pocit romantický vzbudil,
Ami F Ami F
tak já to risknu, už se k vám tisknu,
E7 Ami E7
nač bych se platonicky trudil.
G7 C
R: Vy jste to děvčátko, které jsem si přál,
F G7 C
malé a něžné jak pel,
G7 C Ami
povím vám zakrátko, jak jsem pookřál,
Dmi G E7
když jsem se lehce k vám přitisknout směl.
2. Buďte mou knihou, poutavou, čtivou,
snad budu mít i tu kuráž,
abych to riskl, celou vás tiskl,
předsádku, obsah i tiráž.
R: Umím to ofsetem, znám i gumotisk,
knihtisk i ocelotisk,
dovolte, rád bych se ještě pozeptal,
zda máte zájem též o hlubotisk ...
3.=1.

TLUSTEJ CHLAPÍK KAREL PLÍHAL

D **F#mi** **H7** **Emi**
1. Tlustej chlapík tančí kvapík na střeše mý škodovky,
A **F#7** **Hmi** **Emi** **A**
jenom jsem si skočil koupit do Večerky sodovky,
D **F#mi** **H7** **Emi**
střecha auta, kdysi rovná, začíná se krabatit,
A **F#7** **Hmi** **Emi** **A** **D**
tohleto mi pojišťovna nebude chtít zaplatit.
2. Nadávám a ruce spínám, lidé chodí neteční,
bezděčně si zavzpomínám na své první taneční,
jak jsem chodil od své Jitky v lakýrkách a ve fraku,
umazanej od omítky ze zdi jejich baráku.
3. Tlustej chlapík tančí kvapík na střeše mý škodovky,
jenom jsem si skočil koupit do Večerky sodovky,
aspoň si moh' sundat boty, když je blázen do tance,
vyreje mi do kapoty nepříjemné škrábance.

TMA NEDVĚDI

Emi
1. To bys nevěřila, jak, jak sluší ti noc,
Ami **H7** **Emi**
čtyři světýlka očí a tma,
tenhle zapadlej kout, jinak smutnej až moc,
Ami **H7** **Emi**
tebou voní a směje se snad.
G **D**
R: Jen se schovej sem ke mně, já sílu teď mám,
F **C**
že bych rozbíjel skály a vlaky táh' sám,
Ami **Emi**
a když po tváři břišky svých prstů mi jdeš,
H7 **Emi**
málem váhám, zda skutečně jseš.
2. To bys nevěřila jak, jak sluší ti noc,
v tichu myšlenkám daří se líp,
víc tě vnímám, co chceš mlčky beze slov říct,
ve světle stud tvůj neřek' by nic.
R: **Emi Ami H7 Emi Ami H7 Emi**
R:

TO BYCH NEBRAL VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   C
1. Protože jsem o vás, pane, přezkou báglu cink',
                        Emi
   nadáváte "líná kůže, povaleč a flink",
          F G            C
   tak to ne, tak to bych nebral,
   řek' jsem, že mi nevoní váš drahej intimspray,
                                Emi
   a v tu ránu jsem příživník a klacek zarostlej,
          F G            C
   tak to ne, tak to bych nebral.
   C                    Emi
R: Nevidět a neslyšet je den vode dne těžší,
   C                        Emi
   nevidět a neslyšet, když hlava vzteky třeští,
   C               F G       C   B^b C B^b C
   nevidět a neslyšet - to se nesmí.
2. Znám přepychový paláce tam kolem línejch řek,
   šéfové a sekretářky, víkendovej řev,
   tak to ne, tak to bych nebral,
   můj svetr nataháh' do sebe sto vohňů půlnočních
   a já se musím smát, když chcete, abysem ho svlík',
   tak to ne, to bych nebral.
R:
3. Vidím, jak se špatnejch věcí točí víc a víc,
   až vyjde druhý slunce, kdopak vydrží ten hic,
   tak to ne, tak to bych nebral,
   mám totiž plácek, co se v pátek v Eden promění,
   a ňákej cáklej oficír ho změní v kamení,
   tak to ne, to bych nebral.
R:
```

TO JE MI LÍTO VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

Ami **E** **Ami**
1. Stromy maj' vršky zlámaný, to je mi líto,
E **Ami**
vzdaly boj předem prohraný, to je mi líto,
C
krutá i posedlá, na hřebci bez sedla,
G **Dmi** **Ami**
na hřebci bez sedla krajinu objíždí smrt,
C
ostruhy přitiskla, a krev, co vytryskla,
G **Dmi** **E**
a krev, co vytryskla, kape a mění se v rtuť,
Dmi **Ami**
kape a mění se v rtuť.
2. Má řeka vlasy rezaví jak barva mědi,
jehličky smrků ve stráni padají k zemi,
filmy a kazety, na stěnách tapety,
na stěnách tapety rozkvetlých krajin,
a smrtka šklebí se, přináší na míse,
přináší na míse dary, co sobě jsme dali,
dary, co sobě jsme dali.
3. Studánko, vodo zkalená, je mi tě líto,
ruka se k ráně pozvedla, je tě líto,
prý hory přenáší, teď leží v bodláčí,
teď leží v bodláčí, láska jak rozbitej džbán,
pomalu nedýchá, už někdo klopýtá,
už někdo klopýtá ránu ji z milosti dát,
ránu ji z milosti dát.
4. Jde krajem slepý hospodář a cestu ztrácí,
padají slzy na oltář, když pláčou ptáci,
schovala ostřice stoleček "prostři se",
stoleček "prostři se", byl stejně prázdný,
pro tebe, človíčku, mám jenom písničku,
mám jenom písničku, až v zádech mrazí,
až v zádech mrazí.
Ami **E** **Ami**
*: Stromy maj' vršky zlámaný, to je mi líto ...

TO JE TEN POSLEDNÍ SONG R.PETERSON,E.BRUCE/J.VYČÍTAL

```
   D
R: To je ten poslední song
                      G
   kterej si kovboj dal hrát,
      A
   na piáno honky tonk si sed
                            D
   a teprv potom šel do trávy spát.

1. Ten dřevěnej salon, co tam v kopci stával,
                                    A
   ten ve svejch rytinách i Remington měl

   měl bytelnej barpult, co udržel nával
     A7                             D
   a děravej kožich od zbloudilech střel
2. Pro divoký tlupy i toulavý jezdce,
   znavenejch koňáků bejval to cíl.
   Z těch rytin je vidím zas vyjíždět lehce,
   jak tenkrát jezdili desítky mil.
R:
3. Ten dřevěnej salon, co tam v kopci stával,
   thérařů kotel přeasfaltoval.
   Dnes velikej sendvič má ve znaku motel,
   kterej teď stojí tam, kde on dřív stál.
R:
4. Dávno sem nechodí pít Cassidy a Sundance Kid
   tak nechte ten poslední song,
   co dál pro poslední kovboje zní.
R:
R:
```

TO NECHTE BÝT JAREK NOHAVICA

C G C Fmaj^7 C

1. Auto i dům, postel i vzduch mi můžete vzít,

G Ami G C

přitáhnout uzdu, otrávit pramen, přestřihnout nit,

C Fdim

obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,

Ami G

to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,

C G C Fmaj^7 C

to nechte být, to nechte být, to nechte být.

2. Všechny ty krásy, co jsem kdy poznal, ty v sobě mám,
závratě lásky i přečtené knížky i lidi, jež znám,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,
to vám nedám, to vám nedám, to vám nedám.

3. Šaty i chléb, světlo i čest, berte si vše,
i kdybych žebrák byl, budu mít víc, než myslíte,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,
to je jen mé, to je jen mé, to je jen mé.

TO SE NEDÁ VYDRŽET — STŘEPY

```
     Ami        E       Ami
1. Já proplul už kdejakou louži
    C           G          C
   a snad každej přístav už znám,
     Dmi        A             Dmi
   už přežil jsem dost krutejch bouří
   Ami       E        Ami E Ami
   a pár šrámů ve tváři mám.
2. Už zvyk' jsem si pít slanou vodu
   a jedním vokem pozorovat svět
   a shánět Luxol na dřevěnou nohu,
   jó, tohle všechno dá se vydržet.
       F                                   C
R: Jenže nedá se vydržet, holka, ta tvá něžná láska,
      F                            G       C
   věř, nemůžu celou noc v posteli s nebesy spát,
     F                                     C
   a v koupeli s pěnou mi má hroší kůže hned praská
   Bb                                    G E Ami E Ami E Ami
   a roste mi břicho, když nedáš mi pocítit hlad.
3. Už život mi na vlásku visel
   a vím o mořský nemoci svý,
   už jsem na ráhně pískal jak sysel,
   když blížily se chvíle zlý.
4. Už nějakou vzpouru jsem přežil,
   zvyk' jsem si na jinej svět
   a tím, že jen sobě jsem věřil,
   dalo se všechno vydržet.
R:
R:
```

TO TEDY NE PAVEL DOBEŠ

```
   E                          A
1. Koukám se na svět dírou v plotě
   E                 H7
   ve stínu mezi baráky,
   E                     A
   někdo má holku v Minnesottě,
   E     H7            E
   někdo ji má v Kentucky.
       A              E
R: To ne, no to tedy ne,
   H7                  E E7
   to se u nás nemůže stát,
       A              E
   to ne, no to tedy ne,
   H7                  E
   to se u nás nemůže stát.
2. Každý den chodbou za úsvitu
   předbíhám vlastních nohou pár,
   myšlenky chodí po Wallstreetu
   a dolar cinká o dolar.
R:
3. A děcka venku válej' sudy,
   jitrocel kvete na horách,
   a slunce svítí na bermudy,
   odráží se ve vlnách.
R:
4. Netrap se, hochu, co se stane,
   až tě farář ožení,
   nás žádná holka nedostane
   v heřmanickém vězení.
R: C H7 E
```

TO TENKRÁT V ČTYŘICÁTOM PÁTOM GREENHORNS

```
   A
1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,
     D
   vždycky rád slyším plzeňskej dialekt
       A                      F7    E7   A
   a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět,
   řekne mi:"Usárnu, tu si tutam dej,
    D
   na tuten gauč, tam si nesedej,
           A                 F7    E7    A
   tam už pětačtyřicet let nesmí nikto sedět."
2. "Ani já tam nesedám, když mám po práci,
   tam seděli v květnu američtí vojáci
   a tutam, co máš nohy, tam šoupli svý helmy,
   táta vytáhl láhev šnapsu z úkrytu
   a pozval partu jazzmanů k nám do bytu
   a Chattanooga zpívala se velmi."
    A                                                    E
R: To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Patton
              E7                            A
   s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
                                            E
   jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
              E7                      A    D   A E7 A
   a místní krásky zpívaly sborem:"Škoda lásky ..."
3. Před pár lety musel kámoš z podniku,
   šli po něm, že vozil kytky k pomníku,
   ale on si říkal, ať mu vlezou na záda,
   že je mu to fuk a že to nebolí,
   však jen do tý doby, než mu přišla holka ze školy,
   že nás osvobodila jenom Rudá armáda.
4. Šel do sborovny a u Marxových spisů
   řek' tý úče, že jí dává kuli z dějepisu
   a jestli chce, tak že jí ukáže ten otoman,
   kde seděli tenkát ti hoši v parkách,
   o coca-cole snili a horkejch párkách,
   já o tom zpívám song, ač je to téma na román.
R: Já trvám na tom, že Plzeň osvobodil Patton
   s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
   jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
   a místní krásky zpívaly sborem:"Škoda lásky ..."
R: To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Patton
   s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
   jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
   a místní krásky zpívaly sborem:"Roll out the Barrels ..."
```

TO TENKRÁT V ŠEDESÁTOM OSMOM JAN VYČÍTAL

```
   A
1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,
     D
   vždycky rád slyším plzeňskej dialekt
       A                      F7    E7   A
   a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět,
   řekne mi:"Usárnu, tu si tutam dej,
    D
   na tuten gauč, tam si nesedej,
           A                    F7    E7    A
   tam už něco přes dvacet let nesmí nikdo sedět."
2. "Ani já tam nesedám, to se nevyplácí,
   tam seděli tenkrát v srpnu Rusáci,
   no, a jak sem vlítli, děly se psí kusy,
   tátu vytáh' z úkrytu ten ataman,
   co tlustým zadkem rozsednul nám otoman,
   a od těch dob v něm máme blechy, šváby, rusy."
                           A                              E
R1: To tenkrát v šedesátom osmom, když Rus nás osvobodil po svom,
              E7                          A
    s tanky a děly, na čapkách rudý hvězdy měli,
                                          E
    dost splihlý krovky měli soldáti ze Škodovky
              E7
    a místní krásky zpívaly sborem:
      A                      D           A       E7      A
    "Běž domů, Ivane, čeká tě Nataša, Nataša, Nataša, Nataša."
3. Před pár lety byl kámoš u pomníku,
   rejhy od bot zbyly jen na chodníku,
   když ho k autu vlekli, tak ruce měl za záda,
   je to dávno, čas tak rychle utíká,
   jeho dcera měla odznak Fučíka,
   a s ní socialistický práce celá brigáda.
4. Tenkrát v srpnu byla ještě hrozně malá,
   jak to kotě průvodce potřebovala,
   průvodce, co by ji ved' po jejím vlastním osudu,
   tak ji marně lákali na diskohrátky,
   zbyly po ní jen dva uplakaný řádky:
   "V tomhle blbým státě já už dál žít nebudu!"
R2: Já trvám na tom, a na to nemusím být Platón,
    že dávno měli sedět už doma na prdeli,
    my jsme ty druhý, co mají k hvězdám rádi pruhy,
    na věčný části chcem sborem zpívat:
    "Škoda lásky ..."
R1:
```

TO VADÍ ??? / JOHN LENNON, PAUL MCCARTNEY

```
   G                           D
1. Nejlíp se máš, dokud ležíš v kočárku,
                           G
   to se život nejvíc usmívá,
                              C
   později holka s mašlí sní ti polárku
             G                D         G
   a začneš chápat, jak to v světě chodívá.
         G                  Hmi Emi G         D    G
R: To vadí, to vadí, že ta láska   ráda nohy podráží,
                              Hmi Emi G            D   G
   to vadí, to vadí, že ta láska   tíží víc než závaží.
2. V parku ti pak bere věci na hraní,
   všichni se tý holky zastanou,
   když ji zbiješ, musíš dělat pokání,
   a začneš chápat věčnou pravdu nepsanou.
R:
   C                          G
*: Ty marně čekáš potají svůj den,
   C                       G                    D
   čeká tě osud lokají, ta věčná služba jedný z žen.
3. Pak ta holka jednou mašli vymění
   za paruku v barvě havraní
   a ty z toho jako socha zkameníš
   a začneš chápat, že to láskou zavání.
R:
4. Začneš toužit po svým modrým kočárku,
   když ti holka s jiným uniká,
   zkusíš hledat štěstí v plném pohárku
   a začneš chápat, že se marně neříká.
R:
```

TO VŠECHNO VODNES' ČAS WALDEMAR MATUŠKA

```
          C
1. Když jsem byl chlapec malý, tak se mě vždycky ptali,
                                F
   zdali bych chtěl pásat stáda krav,
   pročpak se mě ptali, když nakonec mě dali
    D7                        G
   na loď starou a řekli mi: plav!
    C          F       C                      F
R: To všechno vodnes' čas, to všechno vodnes' čas
       G
   a hlavu za to dám, že nevrátí se nikdy k nám to,
    C          F       C
   co všechno vodnes' čas.
2. Na vezdejší pouti bylo jest mi plouti
   tam, kde v moře vtéká řeky proud,
   jel jsem proti proudu, když zřel jsem rodnou hroudu,
   pohnutím jsem nemoh' z ní se hnout.
R:
3. Za nejbližším rohem dal jsem lodi "sbohem",
   krásnou holku z ranče jsem si vzal,
   a tak v žití shoě já dočkal jsem se koně,
   všichni tři tu šťastně žijem dál.
R:
```

TO RÁNO (HOME, SWEET HOME) ROBERT KŘESŤAN

```
   F   C       F
1.  To ráno se zdálo
      C      F  C       G
   jak největší z dárců
         G           C     F   C   jediný blázen těch chvil bohužel
   C         F  C
   není to málo
               F C      G   když karneval starců
            G        C    F
   ještě tu tančil a zněl

   C    F            F
R:  Ten sbor bledých pánů
     C      F  C
   už přechází řeku
      G         G       C        F    C   ta hladí jak listí co na klíně
mám
        F            F
   chci zůstat v tom ránu
     C       F C   až do konce věků
   G        G         C   F C
   zpívat a rozbít se tam

2. To ráno se chvělo   jak hospodský dveře   když uvnitř se zpívá, pije a
jí
   jen zpocený tělo   a klíč k nedůvěře   z nocí mi přebývají
R:
R:
R:
R:
```

TONY VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
    C
1. Jako dva bratři, já a Tony,
                          F
   a úžasní Beatles na stařičkým Sony
    C                  F         G     C
   tak, jak je tenkrát odněkud přivál čas,
   potom vzal Tony vlastní dráhu,
                     F
   všechno je pryč, kouřím trávu
      C              F         G        C C7
   a pomalu sčítám, co bylo v každém z nás.
    F                 D#dim
*: Já míval od mládí divný touhy:
      C              A7
   z domova pryč na cesty dlouhý,
    Dmi                    G        C C7
   za každou cenu chtěl zpívat a hrát,
    F            D#dim
   Tony byl zase ostrej jak břitva,
     C               A7
   kdejaká rvačka, kdejaká bitva,
     Dmi              G             C
   stokrát se za nás do krve uměl prát.
    G
R: Tak kde je můj kámoš, když je mi k blití,
     F
   když padá vesmír a na tenký niti
    C                G            C C7
   houpá se celý mý pitomý ubohý já,
     F                 D#dim
   kdepak jseš, Tony, jestli mě slyšíš,
    C                A7
   možná, že stejně jako já křičíš,
    Dmi                 G           C
   jenže si nešlehneš zlatou, aleluja.
2. To jsem hrál jednou, poslouchej, Tony,
   podivnej koncert a nešly mi tóny,
   jen vostrý silný světla do vočí,
   potom až do rána u baru seděl,
   mlčel a pil a houby jsem věděl,
   že si mě bílej prevít ochočí.
*: Na špičku nože, a všechno se mění,
   už je tu nápad, struny mi znějí,
   jenomže, Tony, to už jsem nehrál já,
   kam jsi šel, ksakru, kde je tvá síla,
   když po jehle touží naběhlá žíla,
   kde je tvý "vole, tohle se nedělá"?
       F                 D#dim
R: + kdepak jseš, Tony, jestli mě slyšíš,
      C                A7
     možná, že stejně jako já křičíš,
      Dmi                 G           C
     jenže si nešlehneš zlatou, aleluja ...
```

TOPOL VLASTA REDL

```
   D                   G D
1. Stojí topol v širém polu
        A D
   Připomíná
   D                  G  D
   Že sme my dva byli spolu
        A D
   Moja milá

   H
2. Že tam kdysi stromy stály
   E
   Než jich ludé vyrúbali
   D             G  D
   Aby sa jim pšenička
      A7 D
   Zrodila

3. Šumí pšenka v širém polu
   Jak dlúhý den
   Že sme my dva byli spolu
   A nebudem

4. A já tu pšenku půjdem kosit
   A za tebe boha prosit
   Aby si sa třeba s iným
   Dobře měla
```

TORONTO - OSADNÍ PÍSEŇ NEDVĚDI

```
     Dmi                 A
1. Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,
     Dmi                   A
   na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj',
      Gmi                    Dmi
   když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
                           A   A+    D
   tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.
    D                     D7 G              D
R: Každý, kdo patříš mezi nás, víš, co je kamarád,
                                 E7          A
   každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,
  G                        D
   Toronto, má osado, svým krajem kouzelným,
                         G         A   A+       D A A+
   říčko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím.
2. Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
   tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám,
   oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
   mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.
R:
3. Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
   tu kamarádi z osady i skálám rozumí,
   když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
   jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.
R:
```

TOUHA PŘÍBUZNÍ

Emi **G**
1. Pod nosem smích a pod smíchem stud,
Ami **H^7** **Emi G Ami H^7**
a pod studem touha, a pod touhou možná jsem já,
Emi **G**
kde ses tu vzala, ty obyčejná krásná,
Ami **H^7** **Emi G Ami H^7**
proč hoříš, když mluvím, tak řekni, co říct se tady dá.
Emi **Ami**
R: Víš, ruce se chvějou a nevědí, kam,
D **Ami** **H^7**
toužím se dotknout, říct: opravdu mám,
G **D**
až strach mám, jak toužím, abys' mě chtěl,
Ami **H^7**
a bojím se chvíle, kdy říct bys mi měl.
2. Jen otevři oči, kdo neměl by rád,
když zaklepe láska, hladová u dveří zůstane stát,
vždyť nad něhu není, je něco víc, nežli cit,
tak poslouchej, jak krásně zní to, když řeknu: mám rád.
R:
Emi **G**
*: Pod nosem smích a pod smíchem stud,
Ami **H^7** **Emi**
a pod studem touha, a pod touhou možná jsem já ...

TOUHA POZNAT CELEJ SVĚT KAREL PLÍHAL

E
1. Utekl jsem od manželky k mamince,
vodila si do kvartýru cizince,
A7
za svůj život byla nejdál na Slapech,
E
tak se snaží vynahradit na chlapech
H7 A7 E
svoji dávnou touhu poznat celej svět.
2. Načapal jsem u ní jednou Japonce,
daroval jí korále až z Jablonce,
jednou zase s jedním chlápkem z Taiwanu
znesvätili okrem spálne aj vanu,
to ta její touha poznat celej svět.
3. Pozvala si domů čtyři Araby
za poslední LP desku od ABBY,
někdy byla zatížena na Indy,
Portugalce nechala si na jindy,
to ta její touha poznat celej svět.
4. Když jsem našel u ní chlapa z Bejrútu,
nemoh' už jsem trpět ani minutu,
hlavu jsem měl těžkou, jako z olova,
opustil jsem navždy teplo domova
pro tu její touhu poznat celej svět.
5. Ještě jsem se vracel zpátky pro šálu,
už tam svlíkal kabát chlápek z Nepálu,
utekl jsem od manželky k mamince,
nezveme si domů žádné cizince,
když - tak jenom strejdu z Český Třebový.

TOULÁM SE KLÍNEM SKAL NEDVĚDI

G F C G
1. Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
F C G
písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.
D7 G
R: Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát,
D7 G
stín tuláků, ohňů dým,
D7 E7 C
pláč stromů na stráních, když je vítr ohýbá,
G D7 G D7 G D7 G
jako nás divná doba bláznivá.
2. Mávám ti, lásko má, zbývá už jen, jen pár chvil,
na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.
R:

TOULAVEJ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
          Ami              G
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
          Ami          E
   jeden z těch, co rozuměj',
        Ami           G
   ať vám poví, proč mi říkaj',
          F           Ami
   proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
   kdo si myslí: je mu hej,
   tomu zpívá pro všední den,
   tomu zpívá Toulavej.
    F               G
R: Sobotní ráno mě neuvidí
                       C
   u cesty s klukama stát,
    F                 G
   na půdě celta se prachem stydí
   F                   G
   a starý songy jsem zapomněl hrát,
             Ami
   zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno,
   často bejvám doma zlej,
   malá daň za vaše "umí",
   kterou splácí Toulavej.
4. Každej měsíc jiná štace,
   čekáš, kam tě uložej',
   je to fajn, vždyť přece zpívá,
   třeba smutně, Toulavej.
R:
5. Vím, že jednou někdo přijde,
   tiše pískne: no tak jdem,
   známí kluci ruku stisknou,
   řeknou: vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát,
   až tě v očích zabolej',
   celou noc jim bude zpívat
   jeden blázen - Toulavej.
R: Sobotní ráno nám poletí vstříc,
   budeme u cesty stát,
   vypráším celtu a můžu vám říct,
   že na starý songy si vzpomenu rád,
   vzpomenu rád.
          Ami              G
7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
          Ami          E
   jeden z těch, co rozuměj',
        Ami           G    F E    Ami
   ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej ...
```

TOULAVÝ BOTY POUPATA

G D Emi Hmi C Ami D

G D Emi Hmi

1. Každý den dál a dál, vprostřed cesty jako král

C Ami D

chodil tulák, boty starý na nohou,

Emi C

ať byl déšť, *ať byl déšť* nebo mráz, *nebo mráz,*

D G

chodil po těch cestách zas,

Ami Hmi D

cílem byl mu obzor střetlý s oblohou.

Emi C D G

R: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy,

Ami Hmi C D

a když hrál a zpíval, hlas byl slyšet na několik mil,

Emi C D G

když byl s námi, jen se smál, se mnou si na tuláka hrál,

Ami Hmi D

já bych dal, co mám, za vrácení těch chvil.

2. V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas,
avšak celé léto nikdo nepřišel,
a pak pošťák, *a pak pošťák* přijel k nám, *přijel k nám,*
černý dopis předal nám,
a v něm bylo psáno: já rád jsem vás měl.

R:

3. Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi,
byl to otec tvůj a hodně rád tě měl,
od tý doby, *od tý doby* touhu mám, *touhu mám*
po horách se toulat sám,
boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

R: **G D Emi Hmi C Ami D G**

TRAGÉDIE S AGENTEM KAREL KRYL

```
   A                          E
1. Byla čistá jako sníh, když zjara taje,
                            A
   často si mě zvala do stínu,
   D                        A
   kolem krku měla kůži z hranostaje,
   E                  A E
   aby nedostala angínu.
2. Byla mladá něco přes půl padesáta,
   dokonale znala francouzsky,
   pro své pletky vždy si našla adresáta,
   od nějž vyžebrala na housky.
             A                        E
R: "Dejte, prosím, aspoň penny chudobnýmu děvčeti,
                                A
   zařídím vám přerušení případnýho početí,
                                 D
   dáte-li mi pětipenci, tak se za vás pomodlím
           A                    E           A
   ve svý malý rezidenci s minimálním pohodlím."
          E                     A
   "Dáte-li mi kus medu, ještě lépe pojedu,
         E                      A         D A E A
   Ježíškovi do Betléma sladký koláč zavezu."
3. Jednou v noci našla pána bez feniku,
   zřejmě člena buržoazie,
   pokoušel se ulehnouti na chodníku
   poblíž nové rafinerie.
4. Chvíli na to pumpovala lazebníka,
   ležícího pána na mysli,
   chtěla pro něj vydělati na taxíka,
   poněvadž byl na ní závislý.
R:
5. Když ji ráno komornice oblékala,
   sháněla se po svém hostovi,
   návštěva už odešla, však zanechala
   ctěné dámě lístek se slovy:
   "Milá paní, díky za to pohoštění,
   bylo ho až příliš, pohříchu,
   poskytnem vám pro žebrotu povolení,
   zaplatíte však daň z přepychu!"   ,R:
```

TRAMP NEDVĚDI

Dmi
1. Šedivým ránem nad řekou
Gmi Dmi
ve skalách šlapou, otevřenej den,
zelenej mundůr prastarej,
Gmi Dmi
usárna, ešus, šlapou šedým dnem,
Gmi
mlčky se záda kymácí
Dmi
cestou, co nikdy neztrácí
B^b A Dmi
kouzlo dálek a kamarádskej slov.
2. Kolik máš tříd a co jsi byl,
nehraje roli, mundůr všechno skryl,
ukaž co umíš a jakej jseš,
zabal si věci, pojď s námi, když chceš,
hlavně si pamatuj, že vždycky fér,
náš grunt je "dávej, potom ber",
uvidíš, jakej je cíl a jakej směr.
D
R: Můžeš si myslet, že jsme blázni,
G D
kteří si hrají na naivní svět,
Hmi
asi máš pravdu, pokud blázen
A Dmi
je láska lidí prostá jako květ.
3. S večerem' složej hlavu svou
tam, kde pár kroků čas zastavil,
pár konzerv ohřát, všechno všem,
a pak tě někdo půlkou deky skryl,
Kytary tón když zazní tmou,
z borovic nebe nad hlavou,
to je to co znamená slovo "tramp".
R:

TRAMPSKÁ MAREK EBEN

Dmi

1. Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká,

město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák príma, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F

R: Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš,

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a číro s melounem,

G Dmi

a veky, měchy, prd, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,

a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,

důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,

co jseš, kam jdeš, co jseš.

R:

TRÁVA KAREL KRYL

```
                C    Ami    F      G
1. Jen tráva se ptá, proč už se teď nesměji,
 C             Ami  E          Dmi   G
jen tráva se ptá, proč jsem ztratil naději,
          C          Ami     F              G
proč teď místo květů arniky černou růži v klopě nosím,
 C                  Ami      F           G
to jen pro mrzáků trafiky, pro ty mrtvé za rákosím.
 C             Ami  F           G
2. Jen tráva se ptá, zda ty verše zahodím,
 C             Ami  E              Dmi  G
jen tráva se ptá, proč už sem teď nechodím,
          C            Ami       F           G
proč teď místo stvolů jetele z bloku trhám svoje snění,
 C                Ami       E          Dmi G
to jen kvůli kusu ocele, stvořenému k zabíjení.
 C        Ami  C        Ami     C Ami C Ami
R: Vítr si zpívá tu píseň monotónní,
 C          Ami  C      Ami       C Ami C G
déšť tiše smývá kameny pod jabloní.
                C    Ami    F     G
3. Jen tráva se ptá, proč se krčím mezi stvoly,
 C             Ami  E           Dmi  G
jen tráva se ptá, proč mám oči plné soli,
 C                 Ami     F           G
to jen jedna nota půlová, zasazená v květináči,
 C                    Ami      C
vyrostla mi v kulku z olova, proto pláči,
proto pláči, proto pláči, proto pláči ...
```

TRH VE SCARBOROUGH SPIRITUÁL KVINTET

```
  Emi             D          Emi
1. Příteli, máš do Scarborough jít,
   G     Emi     G      A  Emi
   dobře vím, že půjdeš tam rád,
             G       F#mi Emi  D
   tam dívku najdi na Market Street,
   Emi        A   C   D Emi D   Emi
   co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,
   za jehlu niť však smí jenom brát
   a místo příze měsíční svit,
   bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
   šátek v písku přikaž ji prát
   a ždímat v kvítí jabloňovém,
   bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
   v něm se může na cestu dát,
   s tím šátkem ať vejde v můj dům,
   bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční za přívaly vln,
   zorej dva sáhy pro růží sad,
   za pluh ať slouží šípkový trn,
   budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou ho skrop,
   choď těm růžím na loutnu hrát,
   až začnou kvést, tak srpu se chop,
   budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
   druhé z růží pro mě nech stkát,
   jen pýchy své a boha se ptej,
   proč nechci víc tvou ženou se stát.
```

TRIKO NEDVĚDI

D Ami G/H D Ami G D

D Ami

1. Blízko, blízko tvých rtů,

G D

blízko chci stát jak u šatů lem,

Ami

jen touha, kde dýchám rád,

G D

jsi mlha z mých blat, když stíny jdou ven.

D G

R: Jsi krásný půlnoční blues,

Hmi Hmi/A G

co vyprávělo rádio, když přišla sis říct

D Ami G D

až k ránu, a namísto růží triko si svlíct.

2. Stroužkou oknem k nám vchází

briardů touha domů jít spát,

na samotě tvý věrný krásy

šťastnej se spasí několikrát.

R: **D Ami G D Ami G D**

R:

TROŠKA JAZZU LOKÁLKA

D G
*: Zazpívej, Véno, everybody, Véno,
D A7 D
tvůj hlas, ten vrátí éru jazzovou!
D A7
1. Jako dítě pětileté prožíval jsem bezstarostné časy,
D
měl jsem vizáž andělíčka a na lebce kučeravé vlasy,
D7 G
léta ale přibývala a z mé krásy dačo zmizelo,
D A7 D
dnes po celé délce hlavy už si můžu ťukat na čelo.
2. Kdepak jsou ty krásné časy, kdy mně v partě říkávali "Máňa",
odvál je stříbrný vítr, jak to kdysi sepsal Šrámek Fráňa,
život se mnou míchal karty a já s ním hrál "hop anebo trop",
"hop" většinou nevyšlo, a zvláště jednou na betoně flop.
D G
R: A proto naber dech, Véno, usměj se, Véno,
D A7
lebku přestaň máčet vodou březovou,
D G
zazpívej, Véno, everybody, Véno,
D A7 D
tvůj hlas, ten vrátí éru jazzovou!

Rec: Jo, jazz - to je moje krédo! Všimněte si, prosím, mé doprovodné jazzové kapely - teď právě bravurně mění D-dur za A7, a ty synkopy jim může závidět i sám Charlie Valdauf!

3. Jednou budu populární, a to moji samolibost těší,
snad mě jenom trochu mrzí, že nebudu první Véna s pleší,
porostu na poli slávy, všichni budou takhle maličký,
pak Lokálka může místo muziky hrát v parku kuličky.
D
R: + zazpívej, Véno ... Jazz!

TRSÁTKO JAREK NOHAVICA / KAREL PLÍHAL

D Emi D A^7 D
Zahraju vám teďka pouze nakrátko,
Emi D A^7 D
že Karel tady ztratil svoje trsátko,
A E^7 A E^7 A
až ho najde, budem hráti dále,
D Emi D A^7 D
ten koncert měl teď trochu namále.

TRUBAČ JAREK NOHAVICA

Ami E
1. Jsme břehy jedné řeky, jsme kola jedné káry,
Ami
nás pojí stejný osud, ať v dobrém nebo zlém,
C G
když na Krakovské věži zatroubí trubač starý,
E Ami
zas chytám svoji šavli a jsem plný naděje.
2. Jdem v ošuntělých šatech a sandály nás tlačí,
a slzy našich sester jak Jaroslavnin pláč,
zahrajte, harmoniky, ať lépe se nám kráčí,
jdem za svobodu bít se a je nám sedmnáct.
3. Co svoboda, že nespat, že porozbíjet vázy,
že vysmát se všem koním a jezdit rychlíkem,
na to jsme příliš vážní, nám ironie schází,
my za svobodou jinou teď krok za krokem jdem.
4. A koho vzíti s sebou, to kdyby člověk věděl,
a kdo bude náš vůdce, kdo prádlo bude prát
a kam se vrhnout nejdřív, a kdo si bude hledět,
jen aby ten svůj vozík dotáhl beze ztrát.
5. Je mrtev starý trubač, však dál zní jeho tóny,
velká je jeho láska, to věčné SOS,
[: jsme školáci, jsme děti, za chvíli bude zvonit
a z otevřených oken v rádiu hraje jazz. :]

TRUBADŮRSKÁ KAREL PLÍHAL

```
   Ami       Emi      Ami
1. Od hradu ke hradu putujem,
     C     G        E7
   zpíváme a holky muchlujem.
        Ami Ami/G Fmaj7 Fmaj7/F#
   [: Dřív jinam nejedem,
       Ami      Emi      Ami
      dokud tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí,
   naše písně spíš kopnou než pohladí,
   [: nakopnou zadnice
      ctihodných měšťanů z radnice. :]
    G           C Emi7/H Ami Ami/G
R: Hop hej, je veselo,
         Fmaj7 D9/F# G
   pan kníže pozval kejklíře,
                C Emi7/H Ami Ami/G
   hop hej, je veselo,
         Fmaj7 Emi   Ami
   dnes vítaní jsme hosti.
    G           C Emi7/H Ami Ami/G
   Hop hej, je veselo,
       Fmaj7  D9/F# G
   ač nedali nám talíře,
                C Emi7/H Ami Ami/G
   hop hej, je veselo,
         Fmaj7   Emi   Ami
   pod stůl nám hážou kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí,
   nikdy jsme nejedli telecí,
   [: spáváme na seně,
      proto vidíme život tak zkresleně. :]
4. A doufáme, že lidi pochopí,
   že pletou si na sebe konopí,
   [: že hnijou zaživa,
      když brečí v hospodě u piva. :]
R:
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
   je z tebe nakonec mučedník,
   [: čekaj' tě ovace
      a potom veřejná kremace. :]
6. Rozdělaj' pod náma ohýnky
   a jsou z toho lidové dožínky.
   Kdo to je tam u kůlu,
   ale příliš si otvíral papulu.
   Kdo to je tam u kůlu,
   borec, za nás si otvíral papulu.
R:
7.=1.
8. To radši zaživa do hrobu,
   než pověsit kytaru na skobu
   a v hospodě znuděně čekat ...
```

TŘEŠNIČKY SPIRITUÁL KVINTET

G Ami^7 D G Ami^7 D

1. Když Josef veselku chystal, byl už starý, skoro kmet,

G Ami^7 D G Ami^7 D

a dívka Marie čistá, galilejský květ.

2. Jednou se šli spolu projít, Josef nechtěl, ale šel,
vždyť byli jen krátce svoji a vzduch plný včel.

3. Jednou se šli spolu projít, byl červen - třešní čas,
a jak tam pod stromem stojí, zní Mariin hlas:

G Ami^7 G Ami^7

*: "Moh' bys, Josífku, prosím, pár třešní natrhat,

G Ami^7 G Ami^7 D

já dítě pod srdcem nosím, a co když má hlad?"

D^7

R: Tu du du ...

*: Tu Josef si začal rvát vlasy:"Ó, já jsem naletěl,
kdopak moh' setřít asi tvojí nevinnosti pel?"

*: "Víš, já mám trpělivost svatou, ale, to ti povídám,
ať ten, kdo je dítěti tátou, mu podá třešně sám!"

*: A zatímco Josef tu běsní, náhle dětský hlásek slyš:
"Sehni se, milá třešni, k mojí mamince blíž!"

*: A hle, strom se k zemi sklání, Marie trhá s úsměvem
a Josef nemá ani zdání, jak z té šlamastyky ven.

R:

4. "Můj Bože, já se tolik stydím, ale řekni, Pane náš,
kdy chceš přijít mezi lidi, kdypak narodit se máš?"

*: "Já myslím tak šestého ledna, v době vánoc, v noční čas,
až se zjeví hvězda neposedná, tehdy přijdu mezi vás."

*: Roky skáčou jako hříbě, ale když se snese sníh,
lidé zpívají si příběh o těch třech a o třešních.

*: Ta da da ...

TŘETÍ JAREK NOHAVICA

```
        Ami                          E
1. První láska v mechu spí, mlčky chvěje se,
                                       Ami
   druhá láska, ta už ví, jak všechno děje se,
   A7     Dmi                     Ami
   a ta třetí, ta je bič, modrá záda má,
            E                       Ami
   v zámku láme klíč, bouchá dvířkama,
   A7     Dmi                     Ami
   a ta třetí, ta je bič, modrá záda má,
            E                  Ami E Ami
   v zámku láme klíč, bouchá dvířkama.
2. První válka, vem ji ďas, kdesi vzadu je,
   druhá válka ještě v nás boty pucuje,
   [: a ta třetí, ta zlá, ta nás vyleští,
      vinen budu já, vinen budeš ty. :]
3. První lež, no, stane se, bylo-nebylo,
   druhá lež se pronese, váží pár kilo,
   [: a ta třetí, ach, lež, když se dostaví,
      ta je horší než šrapnel do hlavy. :]
```

TŘI ANDĚLÉ KAREL PLÍHAL

```
      Ami                      Emi Ami F Ami F        E
1. V zahradě pod vrbou smuteční  seděli    tiše jak pěna
       Ami                      Emi      Ami F Ami F     Emi Ami
   tři andělé - dva byli skuteční, ten třetí  byla moje žena,
            D      G          Ami       D      G     Ami
   [: přisednout neměl jsem odvahu, mlčeli patrně o mně,
                               Emi Ami F Ami  F        Emi Ami
      duši mám čistou jak podlahu  po plese v Národním domě. :]
2. Určitě skončili u cifer, sčítajíc všechny mé hříchy,
   až si to přebere Lucifer, nejspíš se potrhá smíchy,
   [: obloha zčernala sazemi z komínů vesmírných lodí,
      dokud jsou andělé na Zemi, nic zlého se nepřihodí ... :]
```

TŘI ČUNÍCI JAREK NOHAVICA

```
   C
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
                                Ami
   ťápají si v blátě cestou-necestou,
    Dmi                     G
   kufry nemají, cestu neznají,
    Dmi                    G
   vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, náklaďáky sem,
   tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
   ušima bimbají, žito křoupají,
   vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
   tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
   lidé zírají, důvod neznají,
   proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
   sednou ke studánce na vysoký břeh,
   ušima bimbají, kopýtka máchají,
   chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
   k sobě přitisknou se čumák na čumák,
   blesky bleskají, kapky pleskají,
   oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
   přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
   v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
   pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...
```

TŘI KŘÍŽE HOP TROP

```
  Dmi              C          Ami
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
           Dmi       Ami   Dmi
   který v drápech má ďábel sám,
             C           Ami
   bílou přídí šalupa "My Grave"
         Dmi       Ami   Dmi
   míří k útesům, který znám.
           F        C        Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
         Dmi      Ami   Dmi
   někdo do písku poskládal,
         F              C          Ami
   slzy v očích měl a v ruce, znavený,
         Dmi       Ami         Dmi
   lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
   samý pití a rvačky jen,
   chřestot nožů, při kterým přejde smích,
   srdce-kámen a jméno Stan.
R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
   štěkot psa zněl, když jsem se smál,
   druhej kříž mám a spím pod zemí,
   že jsem falešný karty hrál.
R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
   Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
   svědomí měl, vedle nich si klek' ...
Rec: Snad se chtěl modlit:
     "Vím, trestat je lidský,
     ale odpouštět božský,
     snad mi tedy Bůh odpustí ..."
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
   jsem jim do písku poskládal,
   slzy v očích měl a v ruce, znavený,
   lodní deník,a v něm, co jsem psal ...
```

TŘI SUDIČKY JAREK NOHAVICA

```
  G         D           C         D    G
1. Tři sudičky u kolébky, hoj-hoj, stály mi,
              D           C        D    G
   podle tvaru mojí lebky, hoj-hoj, věštily,
                D           C        D     G
   já jsem zrovna dělal kaku, hoj-hoj, do plenek,
                D            C        D    G
   nechápal jsem smysl jejich, hoj-hoj, myšlenek.
       G            D    C     D       G
R1: [: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
                    D      C         D      G
       hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, boj! :]
2. První babka byla mírně, hoj-hoj, obézní,
   ta mi přála ruku krásné, hoj-hoj, princezny,
   ať s ní strávím ve svém loži, hoj-hoj, co to dá,
   čili, jak to zpívá Samson, hoj-hoj, pohoda.
R1:
3. Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
   snad proto mi přivěštila, hoj-hoj, starosti,
   jenom ať se hošík trochu, hoj-hoj, potrápí,
   ať je jeho princeznička, hoj-hoj, na chlapy.
R1:
4. Třetí řekla:"Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
   víte, jaká nemoc vládne, hoj-hoj, ve světě,
   ať zavládne v jeho žití, hoj-hoj, idyla,"
   vzala nůž a fik! a věštby, hoj-hoj, zrušila.
R2: [: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
       hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, hoj! :]
5. Z toho plyne poučení, hoj-hoj, pro všecky,
   každý problém dá se řešit, hoj-hoj, vědecky:
   aby nekradlo se, uřež lidem, hoj-hoj, ručičky,
   aby nezdrhali za kopečky, hoj-hoj, nožičky.
R1:
```

TŘIATŘICET JAREK NOHAVICA

C F C F C G C
1. Přicházím už do let pána Krista,
F C F C G C
začínaj' mě bolet různá místa,
F B^b F B^b F C F
cítím bolest v kostech vždy, když leje,
C F C F C G C
máme po radostech, lásko, zle je,
F B^b F B^b F C F
umíraj' mi buňky, to jsem dopad,
C F C F C G C
nemůžu pít truňky, kurníkšopa.
G F C F C
R: Penze je daleko, mládí v čudu, plápolá moje svíce,
Dmi G C F G
jak dlouho ještě tu strašit budu, je mi třiatřicet.
2. To je konec srandy, konec smíchu,
musím nosit kšandy kvůli břichu,
pod džínama spodky svého ujce,
místo flašky vodky piju juice,
knedlo-vepřo-zelo snad mě spasí,
zvedá se mi čelo, padaj' vlasy.
R:
3. Holky-mladý koně furt mě lákaj',
já jsem ale pro ně stará páka,
tak jsem zvolna vstoupil v druhou půlku,
už abych si koupil bílou hůlku,
díky těm svým rokům více chápu,
ale když usnu na boku, tak děsně chrápu.
R: + třiatři-, třiatřicet.

TŘÍCENTOVÁ OPERA RANGERS-PLAVCI / MALLOY

```
   A                      D           A
1. Až budeš jednou sám a nebudeš mít plán,
                              H7            E7
   venku taky špatnej den, ty nebudeš chtít ven,
    A                      D          A
   vem tři centy s sebou a banjo do rukou,
       D       A        D        A
   zajdi si k nám, tvá bída nevadí,
       D        A        E7         A C G7 C G7 C A
   my máme tam kapelu, zpěvy dáš v ní.
Rec: Tedy to je práce, tohlecto,
     zmrzlým prstíkem do struny se strefit - žádná velká sláva.
2. Opera zve se dům, kde ukážeš svůj um,
   dvě kytary, housle s tím, a basa vede prim,
   děvče tu s námi je, co zpívá árie,
   jsi zde vítán a hraj dlouho
   a ukaž nám, jestli znáš hrát sólo.
3. Co s námi to dělá, když spustí jak z děla
   takovej tichej hoch, a jakej je to divoch,
   basista bude rád, přišel mu kamarád,
   všicni to ví, že hledá k sobě ty,
   kteří si kuplety zahrají s ním.
```

ŤUKY ŤUKY ŤUK PAVEL DOBEŠ

```
    C              Dmi
   Ťuk, ťuky ťuky ťuk,
           G         C
   už se klube, ani muk,
                   Dmi
   ťuk, ťuky ťuky ťuk,
          G           C
   co to bude - asi kluk.
        G            C
   Povídá si kvočna máma:
                  D7             G
   "Sousedka má dceru, to bude drama,"
                    C              Dmi
   když vtom náhle ťuk, ťuky ťuky ťuk,
                         G      C G C
   už se klube, "ukaž," je to kluk!
```

TULÁCKÁ UKOLÉBAVKA ŽALMAN / G. REEVES

```
 G                  C     Ami
1. Sám do hebký trávy lehnout,
 D7                 G
   víc si tulák nemá přát,
                    C  Ami
   že se vrátí zpátky domů,
   D7                 G
   známej sen si nechá zdát.
2. Já vím, ty máš svý sako nadranc,
   z dálek vlasy šedivý,
   možná rád bys dal svůj kabát
   všem, co ti ho závidí.
3.=1.
4. Rána často míváš kalný,
   vstát, sbalit a zas jít,
   noc ti najme měkkej kočár,
   můžeš v něm svý touhy snít.
5.=1.
6. To znám, poldové dělaj' trable,
   kam jdeš, tam tě vyšáhnou,
   jednou umřeš, skončíš v nebi,
   tam už těžko dosáhnou.
7.=1.
```

TULÁCKÉ BLUES PACIFIK

G C7 G
1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
C7 G
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
C7 G F# F E
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
A7 D7(A7) (D7) (G)
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i nářek vdov, a v putykách s eprát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

TULÁCKEJ RÁJ ROHÁČI

```
 C                Emi                              F
1. Řekněte, tuláci, řekněte, proč dálka vás ve vočích zabolí,
 C                Dmi                          C
   řekněte, tuláci, řekněte, proč toužíte po malým údolí,
                  F                    C
   po kraji, kterej zavoní senem a mateřídouškou,
                    Dmi                    C
   po ráji v ztraceným údolí, po trávě vonící bouřkou,
                    F
   ptejte se, tuláci, větrnejch stran,
   C                  Dmi   G        C
   ptejte se, kde leží malej tuláckej ráj.
2. Řekněte, tuláci, řekněte, kam dálka vás na jaře zavolá,
   řekněte, tuláci, řekněte, kam táhnou vás ta srdce zmámená,
   na cesty, kde kvetou chrpy a planej červenej mák,
   kde večer v jezerních tůních uvidíš rusalek pár,
   ptejte se, tuláci, větrnejch stran,
   ptejte se, kde leží malej tuláckej ráj.
 C                E                 F                 C
*: Řekněte, tuláci, řekněte všem, kdo neumí šťastně se smát,
                  Dmi                        C
   ať vobuje kanady toulavý, když slyší kytary hrát,
   je to ta malá zem bez moří, přístavů,
          F                    C
   je to ta malá zem - ztracenej ráj,
                 G        C F C
   kde domov můj, kde domov můj ...
```

TULÁCKÝ RÁNO NEDVĚDI

Dmi
1. Posvátný je mi každý ráno,
Ami **Dmi**
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami **Dmi**
a přezky chřestí o skalnatou mez.
Dmi
R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
B^{b} **C** **F**
za chvíli půjdem toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zháší,
B^{b} **C** **Dmi**
tak zase půjdem toulat se dál.
2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.
R:
3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?
R:
R:

TUM, TUM, TUM! PAVEL DOBEŠ

```
    C
1. Já miloval jsem život jako nikdo z vás,
   jen pro něj jsem byl ochoten si srazit vaz,
    F
   mě zajímaly štíty hor a toky řek,
      C
   přes potoky jsem skákal, když někde ňákej tek',
     G7                                            C
   a z muziky jsem šílel, když jsem slyšel "tum, tum, tum!"
2. A všichni moji kámoši, co byli stejně trefený,
   dnes mají hospody a bistra, lidé vážení,
   pracují v rádiích a bankách, a když byl někdo lump,
   no tak holt prostě meje vokna u benzínovejch pump,
   ale kam přijdu, stejně slyším jen ...
3. Mně všechna jídla začla chutnat stejně mdle,
   vepřo-knedlo-zelo, pstruzi na másle,
   už ani nerozeznám nudle s mákem od masa
   a ovoce od zeleniny, dofrasa,
   mně do žaludku leze jenom ...
4. Já můžu jít na rande třeba s mladou Venuší,
   dřív jsem v tom uměl lítat od kotníků po uši,
   dnes ani nevím, jestli voní jako pytel slaniny,
   jestli je černá nebo jestli si s ní čtu noviny,
   vždyť jediný, co ještě vnímám ...
5. Já miloval jsem život jako nikdo z vás,
   jen pro něj jsem byl ochoten si srazit vaz,
   mě zajímaly štíty hor a toky řek,
   přes potoky jsem skákal, když někde ňákej tek',
   a z muziky jsem šílel, když jsem slyšel ...
6.=2.
7. Mně všechna jídla začla chutnat stejně mdle,
   vepřo-knedlo-zelo, pstruzi na másle,
   už ani nerozeznám nudle s mákem od masa
   a ovoce od zeleniny, dofrasa,
   mně do žaludku leze jenom "tum, tum, tum!"
```

TUNEL JMÉNEM ČAS HOBOES

E **G#mi** **E** **A**

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,

Ami **E** **F7** **H7**

těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,

E **G#mi** **E** **A**

a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,

Ami **E** **F7** **E**

tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad ňákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

TURISTI Z NĚMECKA KAREL PLÍHAL

Ami **E7** **Ami** **E7**
Popíjím žinčicu se svojů děvčiců
Ami **Dmi** **H7** **E7**
v salaši prvej cenovej skupiny,
Ami **E7** **Ami** **E7**
turisti z Německa němaj' hluboko do vrecka,
Ami **Dmi** **E7** **Ami**
nařvaný ksichty se jim lesknou jako šupiny.
Dmi **Ami** **Dmi** **Ami**
Dva rumy, tri koly, jako hadr na holi
Dmi **Ami** **H7** **E7**
lítá číšník mezi stoly jako správnej amant,
Ami **E7** **Ami** **E7**
vykašle se na všecky, co nemluvěj' německy,
Ami **E7** **Ami**
pod Tatrů sa blýská naleštěnej trabant ...

TUŽKA NEDVĚDI

A **E** **A**
1. Broukám, tak pěkně zblízka ti broukám,
D **E** **A**
doufám, že neusneš, lásko, já chci ještě hrát,
E **A**
ještě nesvítá, ne, to oba unaveni půjdem si stýskat,
D **E** **A**
teď ještě zblízka chci koukat, než nás rozsadí den.
D
R: Pokojem bloudím, potmě hledám ti básničku,
A
co na rubu lístku z krámu včera jsem psal,
E
ne, mlčky řeknu víc, než se tužkou dá napsat,
A
a pak už jsme dál.
2. Svítá, ještě si posbírat ráno,
ještě říct "ano", než půjdem, než si omyjem noc,
zblízka po ránu sluší ti láska,
ve vlasech sponku se hlásíš, že zas večer, že jo.
R:R:R:R:

TVÁ MÁMA VÍ COP / LESTER FLATT

```
            G       C      G
1. Tvá máma ví, kdo měl tě rád,
                               D
   táty hned já chtěl jsem se ptát,
             G           C
   kdy dceru svou mi může dát,
              G    D          G
   přešlo pár dní, jsem celkem rád.
             C                          G
R: Já před láskou, já před láskou tvou utíkám,
                          D
   už poslední snad šanci mám,
             G             C
   každej se ptá, kam pospíchám,
             G    D      G
   já před láskou tvou utíkám.
2. Chtělas' mě jen pro sebe mít,
   na polštář svůj mý jméno šít,
   prstýnek dát, peníze vzít,
   zakázat hrát, kouřit a pít.
R:
3. Že prej, drahá, máš se mnou kříž,
   ať se vrátím, marně prosíš,
   než s tebou žít, rád umřu spíš,
   počkej let pár, pak uvidíš.
R:
R:
```

TVÁŘ MĚSTA PAVEL DOBEŠ

```
     G                      D    C       G
R: Má cesta vede z hor do údolí, kde ocel hoří,
                              D       C           G  G7
   tvář města zdobí flór, věží soukolí zas hvězdy šňoří.
     C        D            G               C
1. [: A lidé zrají trochu dřív než v jiných údolích,
      Ami                  D            G
      ve kterých jsem kdy stál, trochu dřív. :]
R:
2. [: A všechna nej- zde stárnou dřív než v jiných údolích,
      ve kterých jsem kdy stál, trochu dřív. :]
R:
3. Tam člověk, aby posvítil na cestu štěstí dětem,
   sám všechny hvězdy rozsvítil nad svým světem,
   tam člověk, aby posvítil na cestu štěstí dětem,    sám všechny hvězdy
rozsvítil nad svým městem ...
```

TVŮJ ČAS PACIFIK

E C#mi E C#mi
1. Tvůj čas jen hvězdy měří, tvůj čas má někde cíl,
E C#mi F#7 H7
ten hledat budes stěží přes kameny a jíl,
A H7 A H7
pojď, trosečníku bludný, a dál se se mnou dej,
E C#mi A H7 E
jsou dálky tolik svůdný, tak víc už neváhej.
E A7 E
R: Neváhej jít, ať šílencem jsi cest,
C#7 F#7 H7
neváhej snít pod nebem plným hvězd,
E G#7 A F#7
dej ruku svou do dlaní tý tvojí dálce na hraní
E H7 E
a dej se vést, a dej se vést.
2. Tvůj čas má sloky krátký a mlhu před sebou,
tvý kroky jsou tak vratký, když stíny kolem jdou,
tam na konci zní zvony, a pak se dobře měj,
tvý cesty dálkou voní, tak víc už neváhej.
R:

TVŮJ STÍN COP / BILL MONROE

```
        G
1. Tvůj stín mám v patách dál,
                    C
   tvůj mám nevšední zájem,
     G           C
   ty ptáš se moc a já lžu
    G
   a zdá se mi, kam se hnu,
     D                G
   že tvůj stín v patách mám.
2. Tvůj plán na všechno mám,
   tvůj mám jízdní řád,
   a kdy tě mít, jak tě hřát,
   jak měl bych jít a jak stát,
   já krok jinej mám.
3. Tvůj prám ať pluje dál,
   já svůj chci řídit sám,
   tak lítám v tom a je nás víc,
   je nejlíp hrát, až je ti hic,
   to z nás každej si přál.
4. Tak dál jen to svý,
   tak dál málokdo ví,
   prej copak já, bez ptaní,
   už nejde to bejt bez hraní,
   [: tak dál jedem to svý. :]
```

TVŮRČÍ MŮKA JAREK NOHAVICA

```
    Ami                      C           E
1. [: Bílý papír, černá tužka, poetické nálady, :]
   Ami         C   G     E         Ami E Ami
   daleko máš, kamaráde, do Viléma Závady,
   Ami         C   G     E         Ami E Ami
   daleko máš, Jaromíre, do Viléma Závady.
2. [: Žena štěká a dítě pláče, vydělávat načase, :]
   [: daleko máš, kamaráde, do Františka Halase. :]
     Ami  G        C  E   Ami             G         C  E
R: V LŠU nedávají lekce, jak máš psát - tvrdě nebo měkce,
     Ami
   jsou to tvůrčí muka.
3. [: Zastaví tě na nádraží, řeknou: jménem zákona, :]
   [: daleko máš, kamaráde, do Francoise Villona. :]
4. [: V levé ruce láhev rumu, v pravé ruce kytara, :]
   [: daleko máš, kamaráde, do Josefa Kainara. :]
R:
5. Kdo má ruce, vydělá si, kdo nepije, vyžije,
   kdo má ruce, vydělá si, kdo neblbne, vyžije,
   daleko máš, kamaráde, do Klubu poezie,
   daleko máš, kamaráde, do encyklopedie.
        Ami
R: + a navíc bolí ruka, hlava, plíce, játra,
     ledviny, kolena, všecko ...
```

TY JSI MOU LÁSKOU GRASSBAND

```
            G                        C
1. Proč se ptáš, lásko má, znám tvé přání,
            D                          G
   ty chceš, abych jenom já tvůj navždy byl,
                           C
   proto měj nade mnou slitování,
        D                        G
   tvé hříchy jsem ti dávno odpustil.
          G              C
R: Ty jsi mou, mou, mou, mou, mou, mou
    D            G
   láskou stále dál,
                                    C
   od té chvíle jsem já snil, být s tebou jen pár chvil,
        D                     G
   moje srdce jak velký oheň plá.
2. Teď už vím, sen to byl snad víc než krásný,
   že jsi ta pravá, na kterou jsem čekat měl,
   avšak najednou mi zbyl jenom byt prázdný
   a já věřil, že zas přijdeš, jak jsem chtěl.
R:
R:
```

U PIVA VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   G
1. Přes plnou sklenici pomalu sledujem svět,
                        D
   s mozolem na břichu tykáme státníkům,
    C                    G
   víme, že mládí jde vpřed.
            Ami        D            G Emi
R: Naj naj naj naj na naj, hop hop hop,
            Ami        D            G
   naj naj naj naj na naj, hop hop hop.
2. Dámy ať prominou, totam je tajemství žen,
   co skrývá ložnice, opilé palice
   vyřvou do kouřových stěn.
R:
3. Taky jsme sportovci pevní jak staletý dub,
   koukej, jak válíme, a když to nevyjde,
   trenér je kretén a hňup.
R:
4. Mozky nám omývá zlatavě pěnivý mok,
   je důvodem k napití, že Franta z trafiky
   u soudu dostal jen rok.
R:
5. Když močíme do žlábku, jakoby básník sem vplul,
   a jen se nám uleví, vyrejem do stěny,
   kdo všechno v obci je vůl.
R:
6. Přes plnou sklenici pomalu sledujem svět,
   co jsme si, to jsme si, dokola dejme si,
   a všichni jsme jak z růže květ.
R:
R:
```

U SPINETU KAREL PLÍHAL

```
      D        E     A
1. [: Bledá vílo u spinetu,
     D             E     A
      poslouchám tě se zájmem, :]
          D           G  D
      ale zanech toho menuetu,
                      A    D
      zkus to třeba s ragtimem.
2. [: Když přistoupíš na tu fušku,
      hradím všechny náklady :]
      a donesu ti sladkou hrušku
      ze zámecké zahrady.
   Emi7       A7
R: Radostí se rozplynem
      Emi7          A7
   s panem Scottem Joplinem,
    D6
   rozkveteš jak maceška,
       G7
   až pustíme se do Ježka,
     Emi7      A7
   třeba si i trsnem
     Emi7       A7
   s Oscarem Petersonem,
     D6
   skončíme až za jitra
      Bb7    A7
   u Suchýho a Šlitra.
3. [: Život je tak strašně krátký,
      letí, letí, uletí, :]
      nač jej marnit kolovrátky
      z osmnáctého století.
4. [: Zuj si ty botky, co tě tlačí,
      přečeš si drdol na copy, :]
      jsi zvadlá kytka v květináči
      vzkřísí tě jen synkopy.
```

U svatého Václava (Ave Maria) Vojta Kiďák Tomáško

```
    D
1. Velká slova o lásce těch věčných milenců,
            Emi         D
   Romeo a Julie, kde jsou,
   já courám někdy sám a někdy s partou šílenců,
                Emi       D
   co se kráse citů vysmějou.
       D                     C
R: Tam u svatého Václava až nebude co říct,
    G                          D
   no tak jenom "čau, a někdy zas",
                                C
   nemyslím, že zrovna pro nás budou zvony znít,
       F          C            D
   a přece někdy něco zpívá v nás:
          Emi A      D          Emi A      D
   Ave Maria, Ave Maria, Ave Maria, Ave Maria.
2. Koupil jsem ti fialky, vím, že mi nevěříš,
   pak se někdo z party začal smát,
   prý jsem nějak změknul i v tý bundě kožený,
   a tak skončily pod kolama aut.
R:
3. Všechno už se řeklo v tomhle bytě půjčeném,
   i ta láska v cizích postelích,
   hráli jsme si na city a city, čert je vem,
   jsou na jiných fotkách svatebních.
R:
```

U TŘÍ LOUŽÍ K. T. O.

```
   G            C          G
1. U tří louží stará žába kváká,
                        A          D
   déšť do blatouchů si dělá "kápy-káp",
         G         C            G
   kváká na žáby a na mejdan je láká,
                           D            G
   na děsně velkej mejdan, že jim ulít' čáp.
         G      C                 G
R: U tří louží, tam já chtěl bych být,
                      A          D
   aspoň dvě-tři žáby vedle sebe mít,
            G       C         G
   vždyť na čápa už nikdo nevěří,
                  C    G       D   G
   a hlavně v houští, když je příšeří.
2. Ke třem loužím není cesta žádná,
   ach, propánajána, jak tam trefit mám,
   u nás v bažinách je každá žába zrádná,
   tím pádem tady chřadnu jak Robinson sám.
                 G   C    G       D   G
R: + a hlavně v houští, když je příšeří.
```

UKOLÉBAVKA KAREL KRYL

```
 Ami F E
          Ami                        G
1. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý -
       E           Ami  F E
   - dva modré květy hořce,
    Ami                                        G
   jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem dech
            Ami F E
   a políbení hořce.
     Ami           F                   G
   [:  Na zlomu století v náruči zhebkne ti
                     Dmi
       tvá první nebo pátá,
     E               Ami              G
       než kdo cokoli zví, rány se zajizví
        E(E,G)     Ami F E
       a budeš jako táta. :]
2. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý,
   máma vypere plenky,
   odrosteš Sunaru, usedneš u baru
   u trochu jiné sklenky.
   [: A že zlé chvíle jdou, k vojsku tě odvedou,
      zbraň dají místo dláta,
      chlast místo náručí couvat tě naučí
      a budeš jako táta. :]
3. Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíž
   a v sklepě bydlí bída,
   v jeslích na nároží máma tě odloží,
   když noc se s ránem střídá.
   [: Recepis na lhaní dají ti na hraní
      a nález bude ztráta,
      kompromis, z života zbude ti samota
      a budeš jako táta ... :]
```

UKOLÉBAVKA JAREK NOHAVICA

G G/F G/E G/F G
1. Den už se sešeřil, už jste si dost užili,
Ami Ami/G Ami/F# Ami/G Ami
tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
G G/F G/E G/F G
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Ami Ami/G Ami/F# Ami/G Ami
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
G Emi Hmi Emi Ami D7
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.
G C G D7 G
R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C G D7 G
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
D7 G D7 G
hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
C G
zítra, dřív než slunce začne hřát ...,
D7 G
dobrou noc a spát.
2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.
D7 G D7 G
R: + a spát, a spát ...

UKOLÉBAVKA NEZMAŘI

Ami C G Dmi
1. Máš už spát, klidně spát,
C E^7 Ami
sen ti vrátka otevírá,
Ami C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E^7 Ami
křídlem noc únavu stírá.
C Fmaj^7
R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
C E^7 Ami
flétna jim tichounce zpívá,
C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E^7 Ami
sen ti vrátka otevírá.
2. Vím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek loďku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka.
Ami C G Dmi
R: + máš už spát, klidně spát,
C E^7 Ami
sen ti vrátka otevírá ...

UKOLÉBAVKA PRO MARY ANNE RANGERS / R. SPARKS

D G A D

1. S tmou vchází k nám zas nebe, plno hvězd,

Hmi Emi A

ta bílá krásná zář,

D F# G A

spinkej už, maličká, dlouhý byl den,

D Hmi Emi A D

bude něco se ti zdát, jen ne pláč, ani pláč, Mary Anne.

2. Jak bílý míč je měsíc pod nebe,

jen sáhnout, jít si hrát,

Ještě jednu pohádku, a víčka zavře sen,

než tvá slůvka, tvá, schová noci tichý smír, Mary Anne.

3. Víš, právě teď jdou všechny děti spát,

sta příběhů teď zní,

je tak rychlý svět, dětství uplyne jako noc,

a jak já budeš uspávat tu svou malou, svou Mary Anne.

D F# G A

4.=1. + spinkej už, maličká, dlouhý byl den,

D Hmi Emi A D

bude něco se ti zdát, jen ne pláč, ani pláč, Mary Anne.

UKOLÉBAVKA PRO MILENKU — POUTNÍCI

```
    G     D       G         D
1. S planou pýchou spálenýho lnu
   G      D      G          D
   mám tě tichou na lafetě snů
      C  G  C  G  D     G
   a pod obrázky na stěnách
      C G  C  G    D         C  G
   je málo lásky, spíš jen strach.
2. Žádnej kníže nebo ňákej faun,
   zdá se mi, že spíš jsem klaun
   pro radost i pro ten pláč,
   milej host i protihráč.
3. Podej mi kabát, cigára a šál,
   plno záhad mi říká, abych vstal,
   po té nejmenší z nich můžem snad
   jít s tajnou žízní tajně spát.
```

UKOLÉBAVKA PRO MNE — DRUHÁ TRÁVA

```
           C      G/H  C G/H  C       G/H    C G/H
1. Dej mi šátek přes oči   a polštář pod hlavu,
       C     G/H    Ami7 F        C     G/H  C G/H
   a švarmy bílých rytířů i svou dívčí postavu
       C       F        C                  F    C
   prodej do arabských měst, a můj přítel věrozvěst
          C      G/H  C       F        C      G/H   C  G C
   ať mi koupí čtení pod lampu, ať se dovím, co je čest,
                 F   C                   F   C
   vem si režnou košili, tou, než jsme se opili,
                G  C    F     C       G   C
   jsi přikryla mé mineje i skříňku s motýly.
2. Vyžeň všechny číšnice a zavři hotely,
   a stolek pana biskupa mi přisuň k posteli,
   mám v něm římské střevíce, ještě vlhké z ulice,
   a v těch mi přines kaviár, až vyjde dennice,
   oblehni můj vlastní hrad, prodejný můj dominát,
   [: a než překročíš hranice, už budu usínat ...:]
```

ULIČKY NEDVĚDI

E

1. Otoč se, lásko, ke mně tak, abych ti viděl do očí,

abych se podívat moh', kde tam bydlím já,

A

abych ti prstem srdce na víčkách namalovat moh',

H E

hm, tak, jak se dá.

E

R: Víš, v době všelijakých salónů a holek v uličkách,

A E

víš, jsem tak šťastnej, že ještě, že umím mít rád,

H A

na bílým polštáři ti láska krásně sluší

H E

a je dům náš náš hrad.

2. Kolikrát znásobení něhou, tolikrát dostáváme sil,

nikdo nemá to dnes lehký, žádnej med,

a když mě ráno budí tvoje ruka, tak síly tolik mám,

že otočil bych svět.

R:

3. Otoč se, lásko, ke mně tak, abych ti viděl do očí, abych se přesvědčit moh', že jsi, že jsem já,

že kdyby kvůli ničemu, tak kvůli dětem,

byť by stokrát bylo hůř, vše vydržet se dá.

R:

R:

UMĚLCI NA ŠŇŮŘE VLASTA REDL

```
  A            H         A      H        A     H A H
1. Když jsme hráli prvně v Praze to bylo slávy
  A           H           A    H         A      H A H
   Všechny pražské plátky o tom přinesly zprávy

  D                              A    H A H
2. Od těch dob utekla už měsíců fůra
       F                          G       A H  A  H
   Však v srdci vyryto mám navždy pražská šňůra

   A            D
3. Ono v Praze je blaze
   A      D    A D  A D
   Nejlíp po sezóně
  A            D          A          D       A D  A D
   S walkmenem na uchu se motat taky v pěší zóně
  D                                 A   D   A D
   Občas se člověk domluví i československy
  F                  G                      A D   A D
   V Praze po sezóně je fakt fuck fakt moc hezky

  D                        F#        H         H7
4. Na strahovských kolejích do rána je slyšet smích
     E                     G            A
   A nalévá se u svíček do vypůjčených skleniček
     D                          F#             H7
   A holky z šesté etáže mají po zkouškách a dost kuráže
      E                          G           D
   Kdo ví možná někdo z nás jim statek odkáže

            G
5. Praha je krásná...
                         A   D A D
   I třetí den už bez peněz
   V Koruně levně chutně zdravě
   Jenom jez - Oh Yes

6. Nadešla chvíle obejít též něco památek
   A koupit pro pět lidí k večeři pár oplatek

7. A pak hledat čísla v diáři někdo bude rád přijeli ogaři
   Anebo nechat všechno náhodě a rozbalit to někde v hospodě
   Hrát blues co slina přinese
   Někdo bude rád a možná dojme se
   A koupí pivo celé kapele
            G                 A
   No tak sakra tvařte se míň kysele

       G            D
8. Hola hééj umělci na šňůře
       G              D
   Hola hééj to nezní nejhůře
  C                 D
   S exotickou vůní Moravy
  C                        D
   To jistě každé cérčisko pobaví



       G            D
9. Hola hééj umělci na turné
      G            D
   Kšá kšá myšlenky pochmurné
        C              D
   To si piš že se dnes nejde spát
  C                             D
   Ať na to pukne můj svitovský plat
```

```
     H          B^b+           D/A       E
10.A zatím doma Na Lhotách už vyfukuje z kopců
   G                     F#
   Družstevníci vyhánějí stáda krav a skopců
   H           B^b+           D/A         E
   A po mojich místech někdo sbírá moje hřiby
   G                     F#
   Čert vzal celou Prahu žádné sliby chyby

      H         B^b+       D          E
11.Už nevytáhnu paty z rodného Valašska
   G                     F#
   Už mě na to nenachytá ani šňůra pražská
   H           B^b+       D            E
   Tady jsem se zakořenil zde je domov můj
  G                      F#
   A co není valašského - to je pro mě hnůj


   My jsme Valaši jedna rodina
```

UMĚT TAK ZPÍVAT VLASTA REDL

A D F#mi

1. Umět tak zpívat jak voda z kopců,

Hmi F#mi Hmi7

když navždy mizí pramenům,

A D F#mi

v lodičkách na míru klukům i otcům

Hmi C#mi Hmi7 F#mi E Hmi7 F#mi E

a hladit hrany kamenů.

2. Umět tak zpívat jak plamínek svíčky,
tam, kde jsou okna zazděná,
nechat tě házet jak hrášky své sníčky,
aspoň stín po stěnách.

3. Umět tak zpívat, jako nedělní vánek,
když se lánem provléká,
vybírat z květinek jak z poštovních schránek
jejich přání daleká.

4. Umět tak zpívat jako když prší láva,
tak, že i ďábel naletí,
unášet k nebesům tajemství žhavá
a němé duše zakletých.

UMÍRAJÍCÍ PASTEVEC GREENHORNS

```
      G       Ami         G
1. Krev barvila pod hochem trávu
   C         G        D
   a kamarád k němu si klek',
      G         Ami       G
   když sedlem mu podložil hlavu,
      C        G       D  G
   von trochu se nadzved' a řek':
2. Dej bič ke mně, přese mě deku,
   a vodkopej hlíny pět stop,
   tam nemůže sup ani dingo,
   a stín ať mám, kde bude hrob.
3. Pak vosekej pěkný dva kůly,
   ty chtěl bych mít u hlavy svý,
   a kříž do nich vyřež a sedlo,
   ať vidí se, kdo tady spí.
4. Tam v kotlíku mám trochu čaje,
   tam číš nalej moji i svou,
   a ťuknem, ať příště se sejdem,
   kam pastevci po smrti jdou.
5. Slyš, zakňučel podivně dingo
   a volá mě, přišel už čas,
   tu nezvoní pastevcům hrana,
   tu jinej se vozejvá hlas.
6. Až padne sem večerní soumrak
   a slunce až přestane hřát,
   až na všechno ulehnou stíny,
   tak vzpomeňte, kdo sem šel spát.
```

UPROSTRED PETER MICHALOVIČ

Emi **Ami** **C**
1. Uprostred krokov, v ktorých na seba sa čaká,
Emi **G** **F#**
uprostred slov, ktoré mi dávno splývajú,
Emi **Ami** **C**
uprostred hry, čo bez konca vždy pokračuje niekam,
Emi **G** **F#** **Emi G F#**
uprostred budov, ktoré časom menia fasádu.
2. Uprostred davu, ktorý sa tlačí k východu,
uprostred otázok, po ktorých chceme vedieť, čo sa chystá,
uprostred odpovedí, ktoré opäť k otázkam povedú,
uprostred čakania na ďalšie biele miesta.
Ami **C** **Hmi**
R: Uprostred ľudí, ktorí idú mlčky po chodníku,
Ami **F** **C** **E**
zdá sa mi neskutočné, ako kráčam sám,
Ami **C** **Hmi**
kričím len preto, aby prerušil som ticho,
Ami **F** **C** **E**
a potom vychripeným hlasom dni v týždni počítam.
3. Uprostred lásky, čo mizne pri pohľade zblízka,
uprostred dohadov po šiestej časti seriálu,
uprostred svetiel, ktoré žiaria od sídliska,
uprostred nepokoja, ktorý prerastá nám cez hlavu.
4. Uprostred cesty, keď už nie je času pozrieť naspäť,
uprostred konca, ktorý začne, keď rozsvieti sa v kine,
uprostred hľadania, keď zlyháva nám pamäť,
uprostred zmätku, v ktorom deň pomalu plynie.
R:

USMĚJ SE, LÁSKO PŘÍBUZNÍ

```
G                        C                        G  C
1. Usměj se, lásko, vždyť slunce vyjde, když slyší smích,
 G                      C                  G  C
   zasměj se, lásko, pláč maluje ti stín na očích,
                            G              Ami7
   koukej, všechno účel svůj má, plakat je hřích,
         C                 G
   a když člověk chce a něco dá,
               Ami7 D           G  C G C
   má svět na dlaních, svět na dlaních.
2. Zasměj se, lásko, a pojď si něco zpívat a hrát,
   nebo pojď, někam půjdem, třeba na výlet a na nějakej hrad,
   koukej, všechno účel svůj má, plakat je hřích,
   a když člověk chce a něco dá,
   má svět na dlaních, svět na dlaních.
3.=1.
```

USNULA, NEČULA JAREK NOHAVICA

G C G D G

1. Usnula, nečula, usnula, nečula,

C G D G

a kocúrka do komůrky pustila, a kocúrka do komůrky pustila.

2. Ona spí, nečuje, ona spí, nečuje,
a kocúrek po komůrce rajtuje, a kocúrek po komůrce rajtuje.

UTAH PAVEL DOBEŠ

```
         E                        H7                        E
1. Když stín nad strží v Utahu skrývá rokli přes polední žár,
                                 H7                        E
   je slyšet zdola ozvěnou, jak koulemi když práskne biliár,
             C#mi                            A
   a pak ten stále stejný zvuk, když teče voda
           E
   a chce se věřit, že se to zas jednou poddá,
       G#mi          Gmi H
   že není důvod utopit se,
       E                 H7                        E H7 E
   tak uplývá nám láska po večerech už dlouhý měsíce.
2. V coloradských horách dravý orel z nebe náhle slít',
   uklouzla mu křídla a dolů musel bez padáku jít,
   to prostě přijde den, kdy ztratíš všechnu páru,
   jednou nás to sejme v ňákým baru,
   padneme na podlahy mramorové,
   protože jsme, jak ty říkáš, sračky a kořalové.
     E                           H7                   E
3. Když jsme spolu, lásko moje, to první léto sloužili,
                           H7                   E C#mi A E
   v srdcích plno nepokoje a v polích zrálo obilí,
     G#mi           Gmi H
   čtyři stěny panelové,
      E                           H7            E
   a ty mě strčíš do přihrádky "sračky a kořalové".
             C#mi                           A
R: Jestlipak víš, co k nám táhne mladý ženský,
         E
   když makáme, tak proč na plný pecky,
        G#mi              Gmi H
   jsi jak za Marie Pujmanové,
             E                            H7            E
   myslíš si proto, že jsme, lásko moje, sračky a kořalové?
R: Víš, proč nás vidíš jako šmouhu v rychlejch autech jet
   a proč nás vnímá celý tenhle svět
   jen jako články novinové,
   myslíš proto, že jsme, lásko moje, sračky a kořalové?
R: Proč jsme schopni vrátit toky řek,
   do kosmu lítat i k pólům, kde je led,
   stavíme ledoborce atomové
   myslíš si proto, že jsme, lásko moje, sračky a kořalové?
R: A proč se posmíváme nemocem a smrti
   a času, který všechno kolem drtí
   pěstí ručky hodinové,
   protože jsme, prcko moje, sračky a kořalové ...
```

ÚTĚK Z EGYPTA SPIRITUÁL KVINTET

*: Nadešel čas, svítí měsíc noční tmou.

E **A**

1. Tiše, tiše, stráže spí, vypily odvar z konopí,

E **A** **E** **A** **E**

na každém kroku tvém teď záleží.

E **A** **E**

R_1: Vstávej, vstávej, cesta volná, můžeš jít,

A **E** **A** **E A E**

na každém kroku tvém teď záleží.

R_2: Vstávej, vstávej, cestou tou můžeš jít,

na každém kroku tvém teď záleží.

2. Pročpak se nikdo nevyptal, kudy se prchá z Egypta,

na každém kroku tvém teď záleží.

R_1:

R_1:

3. Kdo má hlad, ten ať zatleská, shůry padá nebeská,

na každém kroku tvém teď záleží.

4. Za pouští čeká zemský ráj, ale dřív musíme přes Sinaj,

na každém kroku tvém teď záleží.

R_1:

R_1:

UZENÁŘSKÝ BLUES BOKOMARA

E A7

1. Chci tě mít nesmírně, je to tak hezké,

C7 H7 E

v tátově udírně dneska v půl šesté.

2. Tam ti pak, nadšený, hned, jak se slezem,

ufiknu uzený císařským řezem.

3. Spadneme do klobás, na háčcích jsou tam,

a věncem buřtů nás navzájem spoutám.

A7 E

R: Vpletu ti do vlasů ostravskou klobásu, lásko,

A7 H7

pak přidám jelito, ach ano, voní to.

R: Jsme tady vtěsnaný, dva plátky sekaný,

ať se čas neztrácí, jsme párek svlékací.

4. Až se mi omrzíš, když to tak ženem,

dostaneš na talíř botulin s křenem.

UŽ KONĚ MĚ VÍTAJ' PACIFIK

E C#mi E H7 E

E C#mi

1. Už koně mě vítaj' a voči maj' hnědý

E C#mi

a na pozdrav chtěli by z ruky mi žrát,

E C#mi

a psi řvou jak diví a já už mám pocit,

E C#mi

jak kdybych ty koně zas vopravdu krad'.

F#mi G#mi C#mi

R: Už zase jsem doma a všechno je stejný,

F#mi G#mi C#mi

jen kalhoty škrtěj', jak v base jsem ztloust',

F#mi G#mi C#mi

a vopice šklebí se ze dveří báru,

F#mi G#mi C#mi E C#mi E H7 E

jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.

2. Už zase jsem doma a všechno je stejný,
jen rezatý Molly se rozsypal chlív,
a přibylo dětí a ubylo voken
a plešatej barman je holej jak dřív.

R: Moje Mary je pořád ta hubatá zmije
a pod voknem pořád jí roste ten kmín
a pod velkým stromem tam na cestě za vsí
je pořád ten samej a placatej stín.

3. Jen jedno je divný: proč počítaj' husy,
když náhodou zastavím unavenej,
dyť zvyk v našem kraji je z lapáků vodcházet
s centíkem v kapse a nasycenej.

R: Prostě vracím se domů a domov mě zdraví
a všichni mi po našem naznačujou,
že rok už je v pekle a že vo mně vědí
a že si mě proklatě pamatujou.

4.=1.

R: Už zase jsem doma a všechno je pěkný,
jen kalhoty škrtěj', jak v base jsem ztloust',
a vopice šklebí se ze dveří báru,
jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.

UŽ MÁM JEN JEDINEJ CENT RANGERS / A. PODELL, W. SCHORR

```
     D      G   A   D  G A   D      G   A   D  G A
R: Už mám jen jedinej cent, už mám jen jedinej cent,
        D           A            D          G
   já se loučím, milá Kate, vím, že to tak musí bejt,
         D      G   A   D  G A      D         G   A   D  D7
   když už mám jen jedinej cent, říkám, že mám jen jedinej cent.
           G               D
1. Bral jsem celej plat, prej za práci snad,
         G               A
   já jen jezdil a jen se pral,
       G                       D   Hmi
   byl to ostrej křen, jsem však spokojen,
     D         G        A
   ale teď bych se odkulil dál.
R:
             G                 D
*: Byli jsme spolu dýl, než bych pochopil,
   G                 A
   bližší než tenhle chlív,
     G                          D    Hmi
   ty víš, jakej jsem, když jdu s parťákem,
         E                    A
   kterej dostal svý prachy už dřív.
2. Byl to dobrej flám, ale teď už mám jen,
   co by pes vymňoukal,
   uč se počítat, víš že mám tě rád,
   ale teď bych se odkulil dál.
R:
3. Je to drahej špás, ale přijdu zas,
   Kate, no tak, pusť mě ven,
   rád se podívám, když mám víc, než mám,
   když mám víc než jen cent.
   G     D      G   A   D  Emi F#mi G D A D A D
R: + že mám jen jedinej cent ...
```

Už nějak zapomínám Nedvědi

Dmi **Gmi**
1. Už nějak, lásko, zapomínám,
Dmi **A7**
už dávno nejsem ješitnej chlap,
Dmi **Gmi**
už jiný přání a představy mám,
Dmi **A7**
než bych řek' "jistě", řeknu raději "snad".
Dmi **A7**
R: Pár věcí vzal mi život, pár věcí dal,
Dmi **A7**
víc bylo pláče, o to líp jsem se smál,
Gmi **Dmi**
čím víc mi chutná teď opravdu žít,
Bb **Dmi** **A7**
tím víc si říkám: stačí, stačí jen být.
2. Už nějak, lásko, zapomínám,
přijď dneska večer, přijď, lásko, k nám,
budeme zpívat a budeme hrát
o tom, co bylo, co kdo z nás měl rád.
R:
3. Z papíru růže pobledla nám,
zase jsme spolu, ale každý sám,
až zhasnu svíce, rozsvítím byt,
uklidím tvoji sklenku a bude klid.
R:

UŽ SE MÁLO MILUJEM VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   Ami                          Dmi      Ami
1. Už se spolu, holka, nějak málo milujem,
    G                             C
   řekli jsme si všechno, co jde říct,
      G                          C        Ami
   [: už se spolu, holka, nějak málo milujem,
           G                            C(Ami)
      ale jinak máme všechno, co chceš víc. :]
2. Do duše nám, lásko, žádnej felčar nevidí,
   na tyhle rány ještě není lék,
   [: prostě jsme se sami časem trhli od lidí
      a cestou vzhůru dochází nám dech. :]
         C
R: Tak v superkrásným bytě je láska na úbytě
   a za čím se tak ženem, povídej,
         F
   tak v superkrásným bytě neuslyšíš slůvko "chci tě"
                                C
   a není, kdo by zahrál Yesterday.
3. Jsme potichu a prázdní jako řeka bez lodí,
   a znuděni se spijem pod obraz,
   [: jsme potichu a prázdní jako včera, předloni,
      a bojíme se, kdo nám zláme vaz. :]
4. Někde vzadu v troskách leží přátelství a cit,
   ani se tam, holka, nedívej,
   [: všechno, co jde koupit, žádnej problém, můžeš mít,
      jen "mám tě rád", to není na prodej. :]
      C
R: + Yesterday ...
```

UŽ SE NÁM ČAS KRÁTÍ SPIRITUÁL KVINTET

Ami C G C C^7

1. Kde je, kde je sláva Říma, kde je, kde je sláva Říma,

F Ami Emi Ami C Ami G C E^7

v dávných troskách dávno dřímá tam, kde i světlo mizí v tmách.

2. [: Kudy bloudí prázdná slova, :]

zjeví se a ztratí znova tam, kde i světlo mizí v tmách.

3. [: Už se, už se nám čas krátí, :]

přijde den a půjdem spáti tam, kde i světlo mizí v tmách.

4. [: Kam se, kam se ztratí činy, :]

mrtvé činy z naší viny - tam, kde i světlo mizí v tmách.

5. [: Kam se, kam se ztrácí touha, :]

únava nám zbývá pouhá tam, kde i světlo mizí v tmách.

6.=3.

7. [: Kde jsou, kde jsou velké lásky, :]

půvabné jak sedmikrásky - tam, kde i světlo mizí v tmách.

8. [: Kde se, kde se skrývá pravda, :]

pálená i mrazem zvadlá dál vábně voní věčnou tmou.

9. Už se, už se nám čas krátí, kde se, kde se skrývá pravda,

přijde den a půjdem spáti, dál vábně voní věčnou tmou.

UŽ SE NEMRAČ NEDVĚDI

```
        D
1. Už se nemrač, holka, nad tím, že ti každej pátek odjíždím,
        G                           D
   vždyť já jsem ti to všechno předem řek',
   nechceš vzít si hadry na sebe a šlapat někam za nebe,
     G                          D
   já musím, a ty neměj teď tu vztek.
        Emi              A    D
R: Ve skalách už můj vlak zahoukal,
         Emi        A         D
   no tak pusu, ahoj, a jde se dál,
                                      D7
   všechno hejbe se tu kolem, roste, kvete horem-dolem,
        G                     D
   jenom lidi nějak zapomínaj' být,
                            D7
   každý ráno život kolem zase o kus, zas je dál,
        G                   D
   jenom lidi nějak zapomněli žít.
2. Víš, mě nebaví už žít tak, jak žijou ostatní,
   hezky spořádaně, kdo co dal, si vzít,
   víš, mě nebaví už poslouchat ty věčný řeči o ničem,
   co by bývalo mohlo nebo může být.
R:
3. Víš, když umíš v trávě spát a celej den si jak dítě hrát,
   to pak trochu jinak chápeš svět,
   vůbec nechybí ti nic z toho, co ostatní honěj',
   jejich přebohatej a tak chudej svět.
R:
```

UŽ TO NENAPRAVÍM SAMSON

G Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G

R: Vap tap tap ...

Cmi F

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

G# G G7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Cmi F

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

G# G G7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

C7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Fmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

Bb G

zadní otevřená, zadní otevřená,

C7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Fmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

Bb G

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

UŽ VĚTRY TICHNOU BOBŘI

Rec: Povstaňte, kamarádi, budeme jásat a hrát.

Ami Dmi E7 Ami

1. Když píseň táhle zanese vítr nad osadu,

E7 Ami

utichne náhle srdceryvný ryk kamarádů

Dmi E7 Ami

a měsíc stříbří tam v dáli modré skály čnivé,

E7 Ami Dmi G

nitro mé zjitří bledá tvář a tvé oči snivé.

C D#dim C

R: Má kytara lká tu píseň smutnou,

D#dim C

už z chaty poslední uhlík doplál

D E A D#dim A

a třísky keni mé po vlnách plujou, *po vlnách plujou,*

H E Ami E

peň sosny staleté šíp blesku sklál, *těch ran, těch ran,*

Dmi E7 Ami

já v lesů dál onam zbloudit se dám,

E7 Ami Dmi Ami

šakal když zavolá, *hola hou,* obraz tvůj přivolám.

2. Odkvetly dávno tvoje rty barvy vlčích máků,
oči tvé jasné odešly s jiskrou táboráků,
už nejsem vesel, povadla mladost naší lásky,
chopím se vesel, naposled zčeřím vlnám vlásky.

R: Má kytara lká tu píseň smutnou,
z pistole poslední dým už se zved',
uprchlo mládí mé a větry tichnou,
polibky řeřavé jsou jako led, *těch let, těch let,*
já chtěl bych hned rád zlíbat srdce tvé
za noci bouřlivé, *hola hou,* ve stínu peřejí. **C D#dim C D#dim C**

C D E A D#dim A

*: Uprchlo mládí mé a větry tichnou, vážení přátelé, **H E Ami E**

polibky řeřavé jsou jako led, *těch let, těch let,*

Dmi E7 Ami

já chtěl bych hned rád zlíbat srdce tvé

E7 Ami

za noci bouřlivé, *hola hou,* ve stínu peřejí,

E7 Ami Dmi Ami E+ Ami

které mne už nezahřejí ...

UŽ ZA MNÚ NECHOĎ BOKOMARA

Emi **D**

1. "Řekni mi, synečku, kdy přijdeš k nám domů,

C **Emi**

mamka už sa ptala, komu mě dá, komu."

2. "Dneska ani příště, já su eště mladý,

mosím něco užít, když jsem jednú tady."

3. "Já su eště mladý, aby som sa ženil,"

"a přece si moju zahrádečku plenil."

4. "Neříkej, že plenil, samas' mi ju dala,

a teď by si na mě vinu svalovala."

5. "Tvoja vina, moja, pán Bůh ať je s náma,

mamku nechcu vidět, ostanu zas sama."

UŽOVKA NEDVĚDI

```
            A
1. Když jak užovka si přijde den,
   znáte to, nechce se vstát,
   a zipy spacáků jak vodu kmen rozevře,
          E7
   někdo začne hrát,
            D
   taková přenádherná vůně dříví hořícího
               A
   pošimrá ti nos,
               E7
   jak první kroky v trávě studěj',
                                A
   to jak vyšláp' sis do rána bos.
2. A první písnička a první čerstvej smích,
   první paprsky a stín
   táhnou se z korun stromů v jasnejch přímkách
   a přes ně k nebi letí dým,
   a člověk pochopí, proč rána tichý jsou,
   to z úcty k světu snad,
   ty rozhlížíš se, málem by sis sednul,
   jak to tu máš rád.
         D
R: Když po kopcích se probouzí svět,
       A
   ty balíš, když jsi něco sněd',
            E7                                        A
   u trati trháš první kytku, dáváš holce, však ona ví,
             D
   a první vlaky, prvních tunelů chlad
            A
   a první výhybka, tajně zkoušíš si hrát,
            E7                                          A
   a první zakopnutí o ten pražec navíc, jak ses' zapovídal,
             D
   a první hlasy ptáků v komínech skal,
            A
   lavičky na nádražích, kde pohledy jsi psal,
              E7                                          A
   závratě z viaduktů, kde mě to vždycky láká zkusit se vznést,
            D
   a první zátočiny stříbrnejch řek,
                A
   po stráních stáda, tichej mlčící vlek,
     E7                                                A
   a telegrafní dráty, co se před tunelem sehnou trochu níž,
              D
   setkání s kamarády ze vzdálenejch měst,
             A
   navzájem píšete si adresy cest,
             E7                                        A
   tu a tam káně krouží, hledá v poli myš, no, má asi hlad,
            D
   a čapí hnízda a měď kostelních střech,
            A
   zákryty vinic, nápisy na starejch zdech,
              E7                                          A
   hřbitovní rozvrzaný vrátka a pan farář spěchá přes náves dál,
         D A E7 A D A E7 A
   tududu ...
```

V BUFETĚ JAREK NOHAVICA

```
   C                F              C
1. V bufetě na stojáka jím párek s hořčicí
                         F            C
   hned vedle tramvajáka, má modrou čepici,
    Ami      G      C   F        G7        C
   má kruhy pod očima, je rozdrnčen z kolejí,
     F         G7           C       Ami      Dmi      G7        C
   jsem zase, já jsem zase mezi svýma, mezi těma, kteří rychle jí.
2. Utek' jsem z kanceláří, z teploučka do chladna,
   hej, pane pochůzkáři, láska je bezvadná,
   půjčte mi vysílačku, anebo raději klíč,
   má milá dala si česnekačku, tož abych utekl pryč.
             Fadd9          C
R: [: Nemáme čas, ve stoje jíme,
                Fadd9        Emi (C)
      hluboko v nás nepokoj dříme,
                G              C
      v polední pauze pár minut jen,
               G            C
      párek a křen, párek a křen. :]
3. Čekám tě ve Džbánu na Kuřím rynku u sklenky džusu, krabice krekerů,
   jestliže nepřijdeš, můj budulínku, v pijácké pýše se patrně poperu,
   poslední stokoruna je zelenou nadějí,
   pojď, zajdem raději do Neptuna mezi ty, kteří rychle jí.
              G            C
R: + párek a křen, párek a křen ...
```

V BUFETU KAREL PLÍHAL

C G/H
1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,
Ami Emi
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
Ami F C Emi^7 A^7
ať se, chudák malej, taky jednou poměje,
D^7 G
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
2. Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhletom mám už trochu školu,
když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.
F G C Ami
R: Srdce má rozervané na hadry
Dmi E Ami
pro jednu trpaslici ze sádry,
G$^{\#7}$ C A^7
byla tak krásná, až se věřit nechtělo,
D^7 G
jako by ji uplácal sám Michelangelo,
F G C Ami
nosil jí rybízové korálky,
Dmi E Ami
koukala nepřítomně do dálky,
G$^{\#7}$ C A^7
tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul,
D^7 G
že by se i kámen nad ním ustrnul,
C
ale sádra ne.
3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
4. Ať jsme velký nebo maličký,
na jedný lodi všichni plujem,
koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebíčky,
než končit s životem, je lepší dostat průjem.
R:

V HORNOM DOLNOM KONCI — VLASTA REDL

```
   D
1. V hornom dolnom konci
   E          A
   v rychtárovom dvorci
   D (Hmi)        (D)
   /: leží rychtárou syn :/
   G      A      D
   na ťažkej němoci.

2. Mať sa ho spytuje
   syn moj- čo ti je
   /: či ťa hlauka bolí :/
   a či buočok biely.

3. Hlauka ma něbolí,
   ani buočok biely,
   /: hore u susedou :/
   dieuča po mej vuoli.

4. Jaj mamička moja,
   chojtě, že ju konať
   /: ak vám ju nedajů :/
   tak musím dokonať.

5. Pánboh daj dobrý deň,
   prišla som vás konať
   /: ale si nedajtě :/
   zdraví ostavajtě.

6. A keď domů prišla
   syn sa jej spytuje,
   /:jaj synček moj dobrý :/
   že ti ju nedajů.

7. Jaj mamička moja,
   čo Vám povedali,
   /: že ju radi maju:/
   že ju radi vidja.

8. Zvony zazvonily,
   luďja sa spytujů,
   /: rychtarou syn zomrel :/
   na ťažkej nemoci.
```

V HOSPODĚ NA RYNKU JAREK NOHAVICA

C **Emi^7** **Ami** **C**

1. V hospodě Na rynku dal jsem si rum,

Fmaj^7 **C** **Dmi^7** **G**

než jsem co stačil říct, vzali mě k vojákům,

C **Emi^7** **Ami** **C**

svázali lanama, mohlo se jet,

Fmaj^7 **C** **G** **C**

kůň pletl nohama - pitomej svět.

Fmaj^7 **Emi^7** **Fmaj^7** **C**

V ležení u hranic dali nám kvér,

Dmi^7 **G**

generál Líbršvíc ukázal směr:

Fmaj^7 **Emi^7** **Fmaj^7** **C**

Támhle só Francóze, proklatá sběř,

Dmi^7 **G** **C**

neptej se, nevzpouzej, kušuj a běž.

2. Kuličky burácí, která je má,
   země se kymácí pod mýma nohama,
   doma už posekli a budou sít
   a já tu, v předpeklí, nemám kam jít.
   Srdce mi svázali do kozelce,
   proti mně poslali ostrostřelce,
   a to vše proto jen, že jsem pil rum,
   v hospodě sedl si k verbířům.
3. Nějaký zpěváček za dvěstě let
   jistě si vzpomene, jak jsem se hloupě splet',
   ale z cizího neteče a hvězdy lžou,
   nesměj se, člověče, na viděnou.
   Falešní hostinští nalejvaj rum,
   panenky za okny mávají mládencům.
   Tady, co ležím, teď vyroste strom,
   [: prachbídně zahyne Napoleon. :]

V JEDNYM DUMKU JAREK NOHAVICA

C G

1. V jednym dumku na Zarubku

G7 C

mjal raz chlopek švarnu robku

G G7 C

a ta robka toho chlopka rada nemjala.

G

Bo ten jeji chlopek dobrotisko byl,

G7 C

on tej svoji robce všicko porobil,

G

čepani ji pomyl, bravku dával žrat,

G7 C

děcka musel kolibat.

2. Robil všecko, choval děcko,

taky to byl dobrotisko,

ale robka toho chlopka rada nemjala.

Štvero novych šatu, štvero střevice,

do kostela nešla, enem k muzice,

same šminkovani, sama parada,

chlopka nemjala rada.

3. A chlopisku - dobrotisku

slze kanu po fusisku,

jak to vidí, jak to slyší, jaka robka je.

Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl,

do hospody zašel, vyplatu prepil,

a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil,

a tu svoju robku zbil.

4. Včil ma robka rada chlopka,

jak on píská, ona hopka,

Hanysku sem, Hanysku tam, ja tě rada mam.

Věřte mi, luďkově, že to tak ma byť,

raz za čas třa robce kožuch vyprášiť

a pak je hodna tak jako ovečka
a ma rada chlopečka.

V KAVÁRNĚ LADISLAV STRAKA

```
     C
1. V kavárně hotelu U zlatého koryta
                                Dmi
   panuje od rána slavnostní nálada,
    G
   nejedna sklenička byla tu už vypita
   C                   F    G    C
   a všichni šklebí se jako zamlada.
2. Koňak tu nejmíň pět hvězdiček vždy musel mít,
   další se třpytily v kapsách a na klopách,
   vždycky tu platilo "postaru nedá se žít",
   a vedle ve čtyřce na stěnu dopadal hrách.
3. Až v noci na dnešek do postelí s nebesy
   klimatizátor přivál nové myšlení,
   v kavárně točí se Black and White a Henessy,
   je přece pádný důvod k slavení.
4. Trochu se změnil pořádek zasedací,
   kdo seděl u okna, je teď blíž u dveří,
   jen koukej, světe, jaký se dějou věci,
   a vedle ve čtyřce guláš se večeří.
5. Nováček ve tváři plane jak suchej vích,
   oči mu blejskají pod novou frizurou,
   dvacet let škrtal autorům ve scénářích,
   teď buší do stolu a řve:"Pryč s cenzurou!"
6. Cinkání skleniček slábne pod sytými hlasy,
   až celou kavárnou zní jeden mohutnej sbor:
   "Sláva buď noci, co odnesla pryč starý časy!",
   a vedle ve čtyřce řeší se banální spor.
7. Pomyšlení na tu noc podivně zebe,
   vlekla se, i když se může zdát, že byla krátká,
   a vedle ve čtyřce tak nějak sama od sebe
   utichla písnička Bratříčku, zavírej vrátka ...
```

V KLECI POUPATA

Ami F G Emi^7
1. Jako srdce buším do zdi, chci jít ven,
Ami F G Emi^7
jako zvíře prchnout do hor, když přijde den,
Dmi Ami
jako stín za tebou se plazím,
Dmi E
jako den se schovám před nocí.
2. Jako můra ve dne slepá a bez křídel,
jako pole, kam snad nikdo nezasel,
jako mráz se plížím po tvých zádech,
řekni "dost!", než si tě zotročím.
Ami G F E
R: Dáváš nám lásku, sám nežádáš nic,
Ami G F E
rozbíjíš pouta jak skla okenic,
Dmi Ami F G E Ami
zatratíš sliby a zatratíš čas, ale nepoznáš.
3. Nenacházím nová slova, jak to říct,
i když začnu dneska znova, pořád nic,
pod tvou tíhou do bahna padám,
nestačím se ani nadechnout.
4. Jako sopka rychle chladnu, to už víš,
nespočítáš další dny a neprosíš,
i tvůj čas jednou se zkrátí,
i tvůj meč se jednou otupí.
R:

V LINCOLNU LOŇSKÝHO ROKU (LIMONÁDOVÝ JOE)

G C Cmi G Emi Ami D7

1. V Lincolnu loňskýho roku Jim Stapleton farao hrál,

G C Cmi G Emi Ami D7

že přitom se kapánek serval, tak šerif mu náramky dal,

G C Cmi G Emi Ami D7

do Santa Fe když ho vezl, Jim řekl:"Tak nebo tak,

G C Cmi G D7 G

já na tuty vezmu ti roha a budu zas volnej jak pták,"

la la la ...

2. Ten večer jsme v Johnyho baru srkali černý kafe

a říkali jsme si, jak asi se má Jim v Santa Fe,

najednou náramná rána rozbila lucernu a

v tu ránu v celičkým báru nastala egyptská tma,

au ...

3. Na prahu postava stála, a že se hned ochladil vzduch,

to bylo hned každýmu jasný, že je to nějakej duch,

a v Santa Fe zrovna v ten moment, říkám jen, co vo tom vím,

z basy když voknem bral roha, to nakoupil nebohej Jim,

tý dý dý ... au ...

V MOŘI JE MÍSTA DOST JAREK NOHAVICA

```
   C                    Dmi          G7
R: V moři je místa dost, v moři je místa dost,
   C             Ami7                Dmi7    G7    C
   v moři je místa, místa, ach, místa, v moři je místa dost.
  C
1. Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,
  F                    G7
   cesta je velmi mokrá, koník je popletený,
  C                                        F
   Za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,
                            G7
   za rohem v Golfském proudu už vidí Afriku.
R:
2. Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
   čím blíž jsou k hladině, tím vidět jsou míň,
   na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
   šťouchají do lehátek, strkají do lidí.
R:
3. V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
   na každém chapadle boxerská rukavice,
   perou se, melou se, padají, vstávají
   a všechny ryby kolem ploutvemi pleskají.
R:
4. Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
   šestého každý měsíc dobijou baterky,
   na mořských křižovatkách blikají světlama,
   aby se nesrazily ryby s rybama.
R:
```

V PŮL OSMÉ VLASTA REDL

Ami F G
1. V půl osmé, to už se stmívá,
C Dmi G Ami
ožijou chodníky nočními převleky,
F E7
telátko uteklo z chlíva,
Ami F E7 Ami
pastýřu, pastýřu, špatně ses díval.
2. Jak se vysoko na špičkách vznáší,
jak statečně klopýtá si vyhodit z kopýtka,
ztratilo zvoneček v šáší,
chytil sa o kořeň tam na Ondráši.
F Ami Dmi G7 C C/H C/Bb
R: Ó, moje ovce, moje krávy,
A7 Dmi C F
vzal vás čert, tož, bačo, aidsme zdraví.
3. Zase jsi nepřišla, milá,
čekal jsem celou noc, ale co je moc, to je moc,
kdepak jsi do rána byla
a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.
R: Hrál bych ti písničku něžnou,
takovou milou a běžnou,
sám zatím zpil jsem se režnou
asi tak, jako ženci, když nežnou.
4. V půl osmé, to už je ráno,
po lávce přes lávku, po lásce přes lávku
ovečky jdou zadní branou
a marně bys' počítal tu oplakanou ...

V PŮLNOČNÍ HODINU JAREK NOHAVICA

```
        C        G   C Dmi        C   G
1. [: V půlnoční hodinu anděl se zjevuje, :]
       Dmi       F      C         G    C
   [: radostnou novinu pastýřům zvěstuje. :]
2. [: Nebespán naplnil sliby své zajisté, :]
   [: Kristus se narodil z matičky přečisté. :]
3. [: Pastýři, vstávejte, pospěšte k betlému, :]
   [: zprávu tu povězte na cestě každému. :]
```

V ŠÍROM POLI HRUŠKA 2 AŽ 3

G F Dmi C Dmi
1. V šírom poli hruška, zelený vŕštek má,
G F Gmi C Dmi
v šírom poli hruška, zelený vŕštek má,
Ami Dmi F C Dmi
[: pod ňou sedí milá, s milým sa karty hrá. :]
2. [: Jak sa oni hrali, tak sa milovali, :]
[: od veľkej ľúbosti obidva zaspali. :]
3. [: "Vstávaj, Hančo, hore, už je napoludnie, :]
[: poď ma vyprevadiť za vaše záhumnie." :]
4. [: A jak oni išli cez zelenú lúčku, :]
[: chytil ju Janíček za jej pravú rúčku. :]
5. [: Za jej pravú rúčku, za obidva bôčky, :]
[: a tak ju zahodil do najhoršej vody. :]
6. [: Teraz plávaj, milá, od kraja do kraja, :]
[: keď more preplávaš, vtedy budeš moja. :]
7. [: Plávala, plávala, v prostriedku zastala, :]
[: na všetky poctivé panenky zvolala. :]
8. [: "Zo mňa si, panenky, zo mňa príklad berte, :]
[: falošným mládencom klamať sa nedajte!" :]

V TEJ KLÁŠTERSKEJ HOSPODĚ ŽALMAN

Hmi Gmaj7 D
1. Koukni, holka, koukni, kterak jsou mě ztloukli
Gmaj7 A F# Hmi
v tej klášterskej hospodě, a to všecko pro tebe.
2. Koukni, holka, koukni, kterak jsou mě ztloukli,
šla jsi domů s vojákem, s tím francouzským pěšákem.
3. Voják má flintičku, dával ti hubičku,
tys' mu dala jablíčka včera v noci na líčka.
4. A já jsem to věděl, do Kláštera běžel,
na vojnu tam verbujou, samou chválu slibujou.
5. Když nás pochytali, do klády nás dali,
všecky panny plakaly, matky ruce lámaly.
6. Kdo nemá peníze, ten si rány líže,
a kdo nemá tolary, musí žít s kyrysary.
7.=1.

V ÚDOLÍ SRUB VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
      C
1. Já postavil tenkrát v údolí srub,
                        Dmi            C
   to aby, když mrazy přijdou, nezáblo do dlaní,
     G                  G7
   a pátek co pátek měl na patře chuť
                   C
   naivních písní a toulání.
2. Potkával kluky stejný jak já
   a holky jak vy, slečno, krásný, s očima laní,
   dneska tu zavoní jen mátový čaj
   a chybí písnička k hraní.
       F                    G
R: Jen kameny zvlhnou, když má přijít déšť,
      G7                  C
   to řece se po písních stýská,
     Emi             C
   smutný jsou oči blikavých hvězd,
     Bb        F         G
   smutný jak má duše zblízka,
     Bb        F         G
   smutný jak má duše zblízka.
3. Z okolních strání slyšet je blíž
   pily, co smrt stromům nesou, už jsem si sbalil,
   až zabuší pěstí, tak nebude, kdo
   kávu by dřevařům nalil.
R:
      C
*: Já postavil tenkrát v údolí srub,
                        Dmi            C
   to aby, když mrazy přijdou, nezáblo do dlaní ...
```

V zeleném lese — Jarek Nohavica

```
   C
V zeleném lese netřeseme se,
   D7          G7
v zeleném lese netřeseme se,
   C
v zeleném lese netřeseme se,
  G7         C
třeseme se v lese, kde se pejsek nese.
```

Valčíček — Nedvědi

```
        C                      G7
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
                           C
   ať ti každej den připomíná
                       C7       F         C
   [: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
                      G7    C
      ať ti každej den připomíná. :]
1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
   takový trošku trhlý mý já.
   Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
   i když obrovskou práci to dá.
R:
2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
   ani já nejsem žádný ideál,
   hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
   to je pouto, co vede nás dál.
R:
```

VALČÍK HVĚZD POUPATA

G C Dmi Emi Dmi
1. Věř mi, že zítra už vyjdu a bosá ti odpovím,
C Ami D7 G
kam mizí ptáci a kam první déšť,
C Dmi Emi Dmi
věř, že tam, kde se ztrácí, tam zní jen hlas zvonů,
C Dmi G C
a máš to být ty, kdo odejde s ním.
2. Tam pohladíš hvězdy a jedna, co zářila dlouho,
najednou pomalu dohasíná,
snad ten vítr, co znají ho jen ptačí křídla,
tě odnese tam, kde se neusíná.
3. Slyším bít zvony, tak pospěš, ať nečeká dlouho
ten, který sčítá na dvou miskách vah,
možná nevíš, když svítá, že času je málo,
tvůj zvon byl poslední, kdo řekl: pojď dál.

VALČÍK S MARIÍ BOKOMARA

G Ami
1. Tančil jsem s Marií v laciným lokále,
Ami7 D
na stole půllitry, u stolu veselo,
G Ami
zednický varhany, forte atakdále,
Ami7 D
v břiše mi šplouchalo Labutí jezero.
2. Tančil jsem s Marií v laciný putyce,
aj jsem si folklórně do skoku zavýskal,
za chvíli po mně už lezla jak štěnice,
dědkové slintali, jaký má stehniska.
C G
R: Krok-sun-krok, krok-sun-krok, ten chlípný valčík,
F G
za okny voněl nám parčík,
C Dmi
no tak pojď, Marie, bude to obrovský,
F G
já jsem tvůj Louskáček, já jsem tvůj Čajkovskij,
C Dmi
uvěř mně, Marie, su z tebe celý hin,
F G
já jsem tvůj Dalibor, Othello, Lohengrin,
Ami Dmi
když se mi nepoddáš, dám ti pár facek,
F Ami D G Ami Ami7 D G Ami Ami7 D
budu tvůj Vejvoda, Valdauf a Vacek.
3. Tančil jsem s Marií ve čtvrtý skupině,
aby to nebyla docela otrava,
dveře se rozlítly a já jsem uviděl
jejího manžela, bagristu Václava.
R: Bumbác, bumbác, ty lumpe a mrcho,
čuchněte, jak voní krchov,
plav domů, Marie, už toho bylo dost,
zejtra mi zazpíváš svou Ódu na radost,
a tebe, frajírku, zašlapu do země,
já nejsem medvěd, jsem Vašek a ne...štvi mě,
a pak mi rytmicky střelil pár facek,
vyhráli Vejvoda, Valdauf a Vacek.

VÁLKA RŮŽÍ SPIRITUÁL KVINTET

Dmi G Dmi A

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,

Dmi Gmi Dmi A

nad ztichlým polem válečným, derry down,

F C A Dmi Dmi/C B^{b} A

jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,

Dmi Gmi A Dmi

je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.

2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

VANDRÁCI JDOU DO NEBE VLASTA REDL

```
   G            Ami        C            G
1. Vždycky jsem si myslel, že ráj je velký jam,
             Ami                 C       C/H D
   něco mezi Woodstockem a folkparádou v Hulíně,
    G         Ami           C         G
   dav kolem piána a každá píseň o něčem
             Ami    C     C/H   D
   a spousta vína a holek na klíně.
2. A taky jsem věřil, že v ráji najdu tebe
   a vůbec všechno, co jsem kdy kde ztratil,
   a že tam napravím svoje kamení aspoň chlebem
   a že vrátím dluhy, co jsem tady nezaplatil.
3. A hodně jsem vzpomínal, co všechno by se dalo změnit,
   a třídil minulost, jako by štěstí na tom stálo,
   a pak v dálce zahřmělo a mně se v hlavě rozsvítilo
   a došlo mi, že na ráj by toho bylo trochu málo.
            C                       Hmi
R: Protože ráj, to je jen obyčejný svět, kde platí zákony,
     Ami                   Emi
   kde platí slovo a kde platí daný slib,
   C                    Hmi
   obyčejná důvěra v obyčejnou spravedlnost,
   Ami                                D      Ami D
   obyčejná víra, že doopravdy bude zase líp.
4. A tak jsem se stal vandrákem na cestě do nebe,
   vyhnali mě z domu, a tak jdu sám za sebe,
   jedni na patníku sedí, druzí vracejí se zpět,
   ptám se všech, jestli vědí, kde že to končí ten náš svět.
5. A každý zná cestu správnou, každý mi dává x dobrých rad,
   a všichni správným směrem rukou mávnou, že tudy se mám dát,
   jenže každý ukazuje jinam a všichni chtějí pravdu mít,
   jako kompas přímo z pólu, a já nevím, komu uvěřit.
R: Protože ráj, to je obyčejný svět, kde platí, co kdo řek',
   obyčejná důvěra, že dovoláš se pomoci,
   obyčejná naděje, že se i na tvou nemoc hledá lék
   a že tvůj svět není ledovec na jih plovoucí,
   proč se tvářit, že máš v tom světě vlastní svět?
R: Vždyť ten náš svět, to je obyčejný ráj, jen bez té důvěry,
   že na nás někdo myslí a chce pro nás jen to nej-,
   náš svět, to je obyčejnej ráj, kde andělé jsou strážní
   a kde má cenu jen to, co je na prodej.
           G          Ami      C         G
*: Kdybys měl cestu stejnou a nemohl mě najít,
        Ami      C              D            G
   [: dřív nebo později stejně sejdeme se v RaJi ... :]
```

VANDROVNÍ SAMSON

A
1. Svět byl krásnej, umytej,
Hmi
jak pěkná holka, co má dvacet,
D
a já sám celtou přikrytej
E^7 A D A
chystal se dál,pročpak se vracet.
2. Petr nás máchal celou noc
a co my jsme mu dali jmen,
uhasil oheň, zlej byl moc
daleko dřív, než přišel den.
$F^{\#}mi$ $C^{\#}mi$ D A
R: Bylo to postý a jako prvně znovu,
$F^{\#}mi$ $C^{\#}mi$ D A
znám chvíle prostý, v noci slýchám sovu,
$F^{\#}mi$ $C^{\#}mi$ $F^{\#7}$ Hmi
spali jsme pod stromy v čekárnách podél dráhy,
H^7 E^7
promrzlí doufali, že rozední se záhy.
3. Les kouřil jako ranní čaj
a slunci nechtělo se vstávat,
počasí, jak by nebyl máj,
trpěl jsem jednou ze svých nálad.
4. Pak píseň napsal na papír,
kritik by šílel, dejme tomu,
nebyl v ní chýr a netopýr, slepýš, pyl,
jen smutek, že už musím domů.
R:

VÁNOČNÍ KAREL KRYL

Ami G Ami C
1. Dříve, než ze stromečku opadá jehličí,
Ami G Ami E
lůžko ti jmelím ozdobím,
Ami G Ami C
dám fotku do rámečku, olovo zasyčí,
Ami G Ami E
tvůj krajíc chleba ráno ptákům rozdrobím.
2. Za tebe sfouknu svíčku, jablko rozkrojím,
bude to hvězda, či snad kříž, či snad kříž,
tvé jméno na balíčku k ostatním připojím,
to abys nemyslel, že už k nám nepatříš.
F Ami
*: Za okny spadla vločka a zvonek cinká,
G Ami
Ježíšek zavřel očka a tiše spinká,
G Ami
Josef mu ustlal měkce v krabici od kolekce,
F E
spí, tichounce spí.
3. Kus loje pro sýkory, na stole cukroví,
od zítřka noci ubývá, ubývá,
mráz cukrem pokryl hory, panáček hadrový
Ami G Ami G Ami
a jedna židle, jedna židle přebývá,
G Ami
a jedna židle, jedna židle přebývá ...

VÁNOČNÍ KAREL PLÍHAL

G A7 D A7 D
1. Když rozdělám radiátor ústředního topení,
G A7 D A7 D
vykoukne z něj aligátor a hned zuby vycení.
G D G D
Táže se mě, co se děje, že se v bytě netopí,
G A7 D A7 D G
na zácloně sprostě kleje nachlazenej netopýr.
2. Dám jim zatím loknout z flašky jako správnej saniťák,
na nervy si vezmu prášky a zavolám na byťák.
Na byťáku nikdo není, všichni mají teplotu,
tak se řítím po setmění narvat tyčky ze plotu.
3. Jenže plot už v kamnech praská u sousedky Markéty,
zbejvá knížka od Jiráska, psací stůl a parkety.
4. Konečně je v bytě jako po poledni v Africe,
netopýr si sundal sako, pověsil se na klice.
Aligátor spokojeně zapálil si camelku,
D G D G D
prej dá za to mojí ženě kus kůže na kabelku,
G D G D
prej dá za to mojí ženě na Vánoce kabelku,
G D G D
prej dá za to mojí ženě od Ježíška kabelku ...

VÁNOČNÍ SAMSON

```
   G                        C      G
1. Čtyři dny vzal jsem si z domova volno,
   C       G         Hmi        Ami D
   blíží se večer a vzduch voní sněhem,
   G               C      G
   voda se změnila na nepovolno,
   C       G       Hmi      Ami D
   myšlenky uhání svátečním během.
   Ami7      G#maj7 C          G#maj7
R: Za chvíli vánoce rozsvítí stromky,
   Ami7    G#maj7      C        G#maj7
   to jako symbol, že dny budou delší,
   Ami7      G#maj7 C      G#maj7
   věže jsou bílé,  Ladovy domky,
   Ami                D
   málokdo svatvečer spojuje se mší.
2. Do hluku ulic zazní pár koled
   z krámku, kde prodávaj' noty a desky,
   v úpravách orchestrů začínaj' bolet,
   vždyť samy o sobě zněly tak hezky.
R: Ještě než Ježíšek roznese dárky,
   když jsem byl malej, tak Děda Mráz nežil,
   zazpívám do ticha sálu jak z dálky,
   se mnou i zvony na kostelních věžích.
3. Hotel, kde přespím, má v přízemí stolky,
   na stěnu za obraz nacpali jmelí,
   haléře neplatí, jen pojďte, holky,
   tuzéry zamáznou vánoce celý.
R: Pokoj je zařízen po česku, skromně,
   to na vás dýchnou padesátá léta,
   při pivu zkusil jsem pro vás i pro mě
   písničku napsat, už chybí jen věta.
4. Už jenom tři dny mám z domova volno,
   blíží se ráno a jen lampy svítí,
   voda se změnila na nepovolno,
        C        G         C          G
   [: spánek mě lapil jak rybář svou sítí. :]
```

VÁNOČNÍ LÍSTEK NEDVĚDI

```
   C                                                    G
1. Černý stíny stromů, ranní mlhy hlásí, že zas přijde sníh,
   C                                            G
   lidem, co se stýská, pošle někdo lístek vánoční.
   F       C            G
R: Zástupy lidí půjdou přát,
     F          C           Dmi G
   proč za rok jenom jedenkrát?
2. Tak jako by láska měla už svůj vymezenej čas,
   až vánoce přejdou, sebeláska zvítězí zas v nás.
R:
3. Rozdáme si dárky, svíčky zhasnou a co bude dál?
   někdo přijde první, aby nový život přivítal.
R:
4.=1.
```

VÁNOČNÍ PÍSEŇ KAREL PLÍHAL / JAROSLAV SEIFERT

```
         C         Emi        Dmi          G
1. Jak ptáci zimomřiví v tom teskném příběhu,
         Ami     Emi         Fmaj7        G
   ti, které neuživí třpyt hvězdic na sněhu,
       Ami            Emi       Fmaj7     G E7
   my sešli jsme se snící nad lžičkou olova,
        Ami    Dmi   G C     Fmaj7 G    C
   kéž by nám mohlo říci náš osud doslova.
2. Když už se řítí v spěchu ten žaluplný děj,
   svíčičko na ořechu, hoř pro nás pomaleji,
   ať zvučí trouby hlásné i zpěvy andělů
   dřív, než přijde smrt a zhasne náš dech ve svém pocelu.
3. A těm u sukní matek dej úsměv do oček,
   klín plný cukrlátek a hodně vánoček,
   když už se řítí v spěchu ten žaluplný děj,
   [: svíčičko na ořechu, hoř pro nás pomaleji. :]
```

VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA VLADIMÍR MIŠÍK / VÁCLAV HRABĚ

```
 Ami           F          G           Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
               F            G               Ami
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
                  F     G                 Ami    C G/H Ami C/G D F
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.  D F
 Ami                  F     G             Ami
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
                      F      G                 Ami
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
                         F          G           Ami
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
                F          G            Ami              C G/H Ami
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest. C/G D F
 Ami           F          G           Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
                F            G             Ami
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
 G             Ami   C G/H Ami C/G D F Ami
mrtví milovat nemohou ...
```

VASIL KAREL KRYL

D Hmi G A

1. V botičkách z kozinky vybírám rozinky z koláčků,

D Hmi G A

vybírám zběsile pro tebe, Vasile, miláčku,

D Hmi G A

šičky už došily svatební košili z batistu,

Hmi Emi F# Hmi A7

krmení zvěře je, když vrznou veřeje a tys tu, a tys tu.

2. Mé oči nevěří - přišel jsi se zvěří k obědu,
neseš mi křepelky, v botičkách Popelky, k tobě jdu,
na mojí košilce šič z Košic vyšil "C" zdvojené,
že nejsem komtesou, starosti moje jsou, tvoje ne, tvoje ne.

3. Na rtech máš enzymy, to asi od zimy třeskuté,
proti tvé nechuti na tácku nesu ti misku thé,
v čaji jsem zkvasila dva vlasy Vasila-hippieho,
jsou v něm i nějaká afrodiziaka, vypij ho, vypij ho!

4. Čaj, který vypiješ, zanechá stopy, jež trvají,
tisícem kilowatt budem se milovat, šohaji,
v milostném zátiší vášeň pak nejvyšší vybuchne
tiše a všestranně - tvá láska ke straně!
"Probůh, ne! Probůh, ne!"

VAŠEK NEDVĚDI

1. Jak písnička zbloudilá v přítmí skal,
kde tříští ji ostří hran,
jak láska, co pláchla, to, jak ses bál,
tak čas píše po tvářích nám.
Ami **E7** **Ami**
2. Už nehoukej, vláčku, už nemám čas,
Dmi **G7** **C**
musím pohádky klukům číst,
Dmi **Ami**
snad jednou až, jednou, snad jednou zas,
H7 **E7** **Ami**
až obrátím tenhleten list.
E7 **Ami**
R: Víš, jim by se stýskalo a mně zrovna tak,
A7 **Dmi**
kdo by ovládal jeřáb a hák,
G7 **C** **Ami**
kdo by zahoukal sanitkou a opravil vlak,
H7 **E7** **Ami**
tak ještě chvíli, snad rok, snad pak.
3. Ta holka, co vzal jsem si, co mám rád,
je smutná, když utíkám pryč,
ten pohled, když vidím ji ve dveřích stát,
jak zamyká nadvakrát klíč.
R: Víš, jim by se stýskalo a mně zrovna tak,
kdo by ovládal jeřáb a hák,
kdo by zahoukal sanitkou a opravil vlak,
[: tak ještě chvíli, snad rok, snad pak. :]

VAZOUN BILL A BICYKL — GREENHORNS

```
      C           F           C           G
1. Když pobláznil se do bicyklu starej Vazoun Bill,
      C                        D7       G
   tak chodil v dresu profíků, svý koně utratil,
    C            F          C           G
   a všechno na něm nově svítí jako nikdy dřív,
     C                              G       C
   tak vypravil se do městečka koupit lesklej div,
  F              C              F          C
   když tlačil kolo pyšně dveřma, příručí se ptal:
                                   Bb          C
   "A znáte jezdit, s prominutím?" - pane, ten si dal.
2. "Jsem vod přírody nadanej a jízda, to je mý,
   zeptej se kachny, jestli plave, ta snad voněmí,
   ať je to v kůži s kopytem a chlupem po těle,
   ať má to kola s nápravou, ať je to z vocele,
   ať běží to či votáčí se, já ti předvedu,
   že pevně sedím a s tou věcí zmizím z dohledu."
3. Ke svýmu domku stočil kolo starej Vazoun Bill,
   co u Mrtvýho potoka si kdysi postavil,
   pak naskočil a po svahu se prudce dolů hnul,
   než ujel asi deset yardů, stroj se pominul,
   pryč z pěšiny a skrz buš jak namydlenej blesk,
   fičel srázem rovnou, kde se Mrtvej potok lesk'.
4. Tam o půl inche zkrátil pařez vrazil do stromu,
   klokani se drápou do skal, tuší pohromu,
   a každej vombat do díry se rychle zahrabal,
   však Vazoun Bill, jak sádra bílej, sedí v sedle dál,
   a pak se rozleh' vokolím jen vyděšenej křik:
   Bill prolít' vzduchem dvacet stop a vodu rozestřík'.
5. Pak s komentářem ven se hrabal starej Vazoun Bill:
   "Já všelijakejch divočinek dost se najezdil,
   i pro pět liber rajtoval jsem bejka po dvoře,
   však nic se ale nevyrovná týhle potvoře,
   ať vodpočívá spánembohem na dně potoka,
   [: jó, zlatej kůň," řek' Vazoun Bill se slzou u oka. :]
```

VČERA NEDĚLE BYLA — JIŘÍ SUCHÝ + JIŘÍ ŠLITR

```
                C                        G7
1. Včera neděle byla, včera byl hezký čas,
                                        C
   včera neděle byla, za týden bude zas.
2. Nikdy bych nevěřila, že se to může stát,
   včera neděle byla, řekl, že mě má rád.
    C      C7       F                     C
R: Poslal mi úsměv letmý, tolik nesmělý byl,
                     G7                   C
   počkal si, až se setmí, a pak mě políbil,
          C7         F                     C
   láska celý svět změní, všechno je jinačí,
                G7                     C
   zima studená není,tvrdá mez netlačí.
3.=1.
```

VE JMÉNU HUMANITY! - VARHANY V OLIWIE. KAREL KRYL

```
 Ami              E        Ami
1. Varhany v Oliwie pozbyly zvuku,
     C              G        E
   je mlha a ticho a nevidíš břeh,
    Ami                 G       E
   a namísto mozku, jenž vedl by ruku,
      Ami             E
   jen pistole píší po šedivých zdech
            Ami     F E
   ve jménu Humanity!
2. Být vděčný té ruce, co zbytky ti hází,
   když není co jíst a je vánoční čas,
   být němý, jak ryba, jež na stole schází,
   když na dlažbě pásy ti rozdrtí vaz
   ve jménu Humanity!
  C                  G
*: Ve stáji v seně ti vykážou byt,
  Ami               E
   to abys denně se přiblížil Kristu,
     C                G
   a přirazí k ceně i slovíčko "lid",
     Ami             G
   a přirazí k ceně i sádrovou bystu,
     Ami                    G
   i slova, jež slýcháš, i vzduch, který dýcháš,
       Ami       G        E
   tvou radost, i slzy, i hlad.
3. Od varhan v Oliwie ticho se dívá,
   už pastýři Ježíše přivítali,
   koledy hladem ti žaludek zpívá
   a v refrénu zahrají samopaly
   [: ve jménu Humanity! :]
```

VE SVÝCH RUKOU RANGERS - PLAVCI

```
            G
1. Najednou já svět celý v rukou mám,
            D              G
   najednou já svět celý v rukou mám,
   svět kulatý a širý v rukou mám,
         D              G
   jenom ve svých rukou mám.
2. Sílu výhonků v polích v rukou mám,
   krásu třešňových květů v rukou mám,
   účel lampy, co svítí, v rukou mám,
   jenom ve svých rukou mám.
    A
3. Tuláka v lesích v rukou mám,
            E               A
   dívku s růžovou mašlí v rukou mám,
   strejdu ze zapadlý vísky v rukou mám,
         E              A
   jenom ve svých rukou mám.
4. I špínu městských toků v rukou mám,
   i šedý smog v ulicích v rukou mám,
   sílu budoucích strojů v rukou mám,
   jenom ve svých rukou mám.
     Bb
5. Svůj počet číší v rukou mám,
       F               Bb
   i svý dobrý ráno v rukou mám,
   i svůj úsměv příští v rukou mám,
         F              Bb
   jenom ve svých rukou mám.
6. I svůj zpěv denní v rukou mám,
   svůj začátek i konec v rukou mám,
   svou radost i klení v rukou mám,
   jenom ve svých rukou mám.
       C
7. Já nabízím vám, co v rukou mám,
         G                 C
   svůj smích i pláč, ten v rukou mám,
   a rozdávám, co v rukou mám,
            G              C
   vše, co ve svých rukou mám.
8. Tak vybírej z toho, co v rukou mám,
   jen lásku a štěstí tu v rukou mám,
   tu rozdávám lidem, tu v rukou mám,
   najednou ve svých rukou mám,
            F        G     C
   najednou ve svých rukou mám.
```

VE VYSOKÝCH HORÁCH VLASTA REDL

```
   E
1. Ve vysokých horách větr vyfukuje
   E
   A sníh co tam leží už hodně pamatuje

   E
2. Ve vysokých horách zpívá meluzína
   E                                A
   loňský sníh neroztál špatně se zapomíná

            C#              G#          F#
3. Že jsem nenosil kabát a čepici s šálou
  G#        C#              G#            F#
   Že bylo do nebe dál ale slunce víc hřálo
             G#                          F#      A9
   A ty žes měla sukni krátkou a úsměv široký

            C#                G#           F#
4. Že jsem po parcích spal a na prsty pískal
  G#        C#            G#           F#
   Že jsem u ohňů hrál a do strun třískal
             G#                            F#    F#
   A ty ses nebála smát se a dívat se mi do očí

     E                                   D/E
5. I vám se může stát že sejdete ze svých cest
  E                              A
   A na kopci v dálce uvidíte motorest
  E
   Kde je vždycky v krbu oheň a vždycky plná spíž

6. A vždycky plno lidí co míří ještě výš
   výš výš výš výš

7. Ale zkuste jim říct že tam dole je léto
   Že tráva voní a stromy právě kvetou

8. Zakroutí hlavou a dají si rum s kávou
   Schválně zkuste jim říct že tam dole je léto

9. Vytáhnou teploměr a za chvíli vás spletou
              G#                          A
   A časem si zvyknete na svůj stůl někde za pecí

10.Ve vysokých horách větr vyfukuje
   A sníh co tu leží už hodně pamatuje

11.Ve vysokých horách se špatně zapomíná
   Jak moje malé štěstí zasypala vina
   Zasypala - la la la vina
   Ho-si-pa lavina
```

VĚCI, KTERÉ NEUDĚLÁ BÍLÁ ŽENA GREENHORNS

```
                D           Emi       D
1. Ten muž, co u baru tak zarputile pije,
                 G                          D
   byl nejschopnější stopař z Jízdní policie,
             Emi            Gmi           D
   možná ne nejlepší, však jistě jeden z mála,
             Emi          A     D
   než jeho kariéra rumem odplavala.
2. Dnes už má vlasy skoro bílé jako jíní,
   chraplavě přizvukuje hrací skříni,
   vrávorá odtud, až když má noc na kahánku,
   vypráví story, že měl ženu Indiánku..
                      G                      D
R: Byl z těch, pro které zákon je posvátná věc,
                  Emi       Gmi      D
   z těch, kteří oblékají rudý kabátec,
               Emi        Gmi          D
   co s vůlí buldočí táhnou za svými muži
            Emi        A     G     D
   a denně nastavují svou děravou kůži.
3. Dost od nás zkusil kvůli té své Indiánce,
   jestli prej spolu tančej' indiánský tance,
   a jen sám pánbů ví, jak vůbec k ní kde přišel,
   ani já nevzpomínám, že bych to kdy slyšel.
4. Poslouchal naše špatný vtipy jedním uchem,
   než začal mluvit, byl jak nepřítomnej duchem,
   s ní, že mu žádná rozkoš není odepřena,
   ani ty, které neudělá bílá žena.
R:
5. Bylo to tuším tenkrát v čtyřicátým roce,
   dva stupně Fahrenheita rovnou na vánoce,
   když v poutech ved' do Dawsonu Snakea Shortguna,
   čímž byla pro zákon partie vyhraná.
6. Pomsta má někdy rychlá křídla sokolí,
   za pár dnů čekali tam na něj v údolí,
   dvě hlavně pušek umně skryté v úbočí,
   jedna cíl na srdce a druhá nad oči.
R:
7. V záblesku výstřelů hned s obratností šelem
   zakryla tělo svého muže vlastním tělem
   a jak dvě velké třešně v bílé oplatce
   začal i sníh mít barvu jeho kabátce.
8. Pohřbil jí pod skalou, co má tvar hlavy s copem,
   odešel od jízdní, a pak už to šlo hopem,
   když měl čas zamířit, tak málokdy on chybil,
   nad její hrob jejich dva skalpy brzo přibil.
R:
9. Ten muž, co u baru tak zarputile pije,
   byl nejschopnější stopař z Jízdní policie,
   každému vypráví, jak vysoká je cena
   za věci, které neudělá bílá žena.
```

VĚCÍ PŮL NEZMAŘI

```
   G            D     G             C            G
1. Chtěl jsem jen říct: nebudu jak ty vůbec konvenční,
          A         D
   že tvý chyby nevnímám,
  G         D         G              C          G
   snad jsi chtěl víc a ze všech přání jedno zůstává,
          A         D
   i když hvězda nepadá.
  Emi                 Hmi
R: Znáš a máš jen lež a radost z výmluvy,
  Emi          Hmi
   snaž se zapomenout,
  Emi                  C
   smaž ty hořký dny, už nejsou námluvy,
 A                 D
   je čas na rozmyšlenou,
  Emi              C
   vrátit zpátky sen jen o jeden den
  A                 D
   dřív, než určí nám soud.
2. Kdo co má mít, úřady za nás lehce rozdělí,
   všechno se na půl nedává,
   zůstal ti byt, mně zase párek starejch postelí,
   ve kterejch nikdo nespává.
R: Znám ty nálady, kdy nikdo nepřijde,
   čekám zazvonění,
   další návštěvě, který to nevyjde,
   píšu do rozednění
   o tom, že tenhle krok moh' snad počkat rok,
   dát čas na usmíření.
3. Teď každej má půl, půl věcí, který smysl nedávaj',
   jsou jako domy bez dveří,
   jak bez židle stůl, jak víra v lásku, která zůstává,
   když už se slovům nevěří.
R: Ptát se budem, proč to nešlo beze lží,
   kdo z nás pravdu teď má,
   chtít a vědět, na čem hlavně záleží,
   ta lež i pravda se zná,
   není to žádnej pech, chytíme druhej dech,
   zkusíme znovu jít dál.
```

VEČER KŘUPAVÝCH SRDÍČEK VLASTA REDL

D **D9** **H7**
1. Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
Emi **Gmi** **A4sus** **A**
musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
D **D9** **H7**
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
Emi **A4sus** **A** **D**
mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.
G **C** **D**
R1: Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
G **C** **D**
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
G **Cmaj7** **Cmi**
tak to má být, když tma nad městem převezme moc
Hmi **Emi7** **Ami** **D** **G**
a chce se žít, žít víc než jen dost.
2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.
R2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.
3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propíchnul.
R1:

VEČER NA DISKU PAVEL DOBEŠ

```
  C                    G7
Včera jsem na disku popíjel skotskou whisku
   C          F      G
s mechanikem firmy IBM,
  C                     G7
brejkoval jsem chvíli, než mně došly síly,
     C           G7       C
pak povídám: co dělá Anglie?
   G           D7         G
"O Anglii mně wůbec newyprávěj,
        C            D7             G
to je, jak bych sedl uchem na špendlík,
              D7           G
sprawedlnost nenajdeš tam žádnej
    C          D7        G
a připadáš si jako tajtrlík.
                           D7
Reprezentanti z Oxfordu válej' si fraky ve Fordu
                                         G
a my musíme zpívat s nima v jednom akordu,
                    D7
ať jsou jací-tací, dávají nám práci,
                                       G
když se naše libra z burzy domů potácí.
  C                   G7
Proto u nás v Anglii nosíváme fangli
 C           F           G
těm, co nám držej' štangli,
  C                     G7
tvářit se však musíme, jako že nic nevíme,
     C          G7          C
no přesně jako na hlavu padlí."
  G        D7          G                  D7          G
Člověče, mně se rozum hrbí nad tím, jak to tam máte blbý,
 C          D7           G D7
my máme od lordů dávno klid,
 G                           D7
vyhostili jsme je ze země a teď si žijem nádherně,

G            D7        G G7
u vás by to mělo také jít.
     C                 G7         C
"Už vod těch dob, kdy začla téci Temže,
```

G7 C
víme, že chtělo by to strukturální čenže,
F G7 C G7
vono by to chtělo být, jak by to mělo, hou, jenže
C G7
nikde tak ve světě corruption nekvete
C F G
jako u nás v Anglii,
C G7
buď jseš loajální a držíš se tý lajny,
C G7 C
anebo čekej, že tě vylijí.
G D7
Proto každej Brit, kterej chce mít klid,
G
chválí svoji práci, než by si ji nechal vzít,
D7
kdybych se, hochu, šprajcoval, pod mostem bych nocoval
G
a ty bys nyní za mý prachy těžko tancoval.
C G7
Proto u nás v Anglii nosíváme fangli
C F G
těm, co nám držej' štangli,
C G7
as I'm not like Czech, so I carry flag,
C
even if I go sometimes back."

VEČERKA NEDVĚDI

G

1. Dřív, než půjdeš večer, má milá, spát,

D7

vzpomeň na to, že jsem a že mám tě rád

a že písnička, co si tu zpívám, tobě patří,

G

je z lásky a na dobrou noc.

2. Aby, až usneš, s tebou jsem chviličku byl,

když už skutečnej svět nás dva rozdělil,

aspoň ve spánku ruku tvou do dlaní vezmu,

budu hladit ji, tisknout a hřát.

3. Svět je podivně hnutej, láska na něj ví, jak,

stačí naplno milovat a žít, je to tak,

v tu ránu nevidíš, neslyšíš, rád máš jen, rád,

všechno stranou jde, nebo to zůstane stát.

4.=1.

5. Věčný kompromis mezi tím, zda s tebou být,

nebo dělat to, co člověk by měl, když chce žít,

žádná povinnost není tak důležitá,

abych kvůli ní kazil si svět.

6.=1.

7.=1.

8.=1.

VEČERNÍ JAREK NOHAVICA / KAREL PLÍHAL

D Emi D A7 D

Každý večer stejně znova žasneme,

Emi D A7 D

kam se světlo schová vždy, když zhasneme,

A E7 A E7 A

včera bylo u morčete v bedničce,

D Emi D A7 D

dneska jsme ho našli zmrzlé v ledničce.

VEČERNÍČEK ???

```
  C
1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
   uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
        F        C          F             C
   pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
      G       C
   zamává čepičkou,
          F         C        F          C
   z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
       G        C
   maličkou ručičkou.
2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
   z televizní obracovky krokem Rumcajzím
   loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
   Manku má copatou,
   zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
   bradu má vousatou.
3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
   v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
   zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
   vařečkou míchají,
   kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
   to se nás neptají.
4. Méďa Béďa honí v lese vlka-zloděje,
   Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
   opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
   najedou na útes,
   všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
   chytrý pes maxipes-Fík.
5.=1.
```

VEĎ MĚ DÁL, CESTO MÁ PAVEL BOBEK / JOHN DENVER, DANOFF, NIVERTY

```
   G            Emi
1. Někde v dálce cesty končí,
   D             C         G
   každá prý však cíl svůj skrývá,
                Emi
   někde v dálce každá má svůj cíl,
   D                     C         G
   ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.
          G          D          Emi          C
R: Veď mě dál, cesto má, veď mě dál, vždyť i já
            G                 D            C          G
   tam, kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.
2. Chodím dlouho po všech cestách,
   všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
   je jak dívky, co jsem měl tak rád,
   plná žáru bývá, hned zas samý chlad.
R:
   Emi       D         G
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
    C           G                D
   jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
   Emi                F
   písně své, co mi v kapsách zbydou,
   C             G            D                  D7
   dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.
         G      D          G
R: + [: veď mě dál, cesto má ... :]
```

VELIČENSTVO KAT KAREL KRYL

```
   Dmi              C         Dmi
1. V ponurém osvětlení gotického sálu
 F                Gmi       A
kupčíci vyděšení hledí do misálů
Dmi       B♭         C         F  C (Gmi)
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
      Gmi         Dmi       A7          Dmi  (C Dmi C)
[: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
2. Kněz-ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]
 F           C    B♭          C
R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
  F           C    B♭          C
z ostnatýho drátu páchne to shnilotinou,
    Gmi                    Dmi
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
 Gmi                    A
lidu vládne mistr popravčí.
3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]
6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]
```

VELKÁ VLAKOVÁ LOUPEŽ PACIFIK

```
   C          F            C          G
1. Povolal nás jednou k sobě sám velikej Boss,
   F            C         D         G
   co má vpředu zlatej zub a useknutej nos,
    C            F         C        G
   "dost mám toho lenošení," rázně povídá,
    F           C         G            C
   "každej by se jenom válel a v hospodě pral."
2. "Krávy se vám pásti nechce, holoubkové mí,
   na pastvinách noci prej jsou tuze studený,
   vymyslel jsem tedy proto geniální plán,
   jak se zmocnit vlaku s poštou, co přijíždí k nám!"
            C     F    C          G
R: To byla velká, velká loupež vlaková,
   F        C        D        G
   nebyla a nebude už nikdy taková,
   C     F    C          G
   velká, velká loupež vlaková,
   F        C        G        C
   nebyla a nebude už nikdy taková.
3. Vlak, ten vozí velký bedny a v nich zlatej prach,
   stačí hlavu jasnou mít a vůbec žádnej strach,
   o půlnoci na trati ten vejlet začíná,
   šéf tu s námi není, prej ho trápí angína.
4. Vlak se řítí, na vagóny všichni naskočí,
   než se s kolty strojvedoucí zpátky votočí,
   v celým vlaku vypukla hned velká panika,
   nějakej ten výstřel v tomhle zmatku zaniká.
R:
5. Poštmistr dal ruce vzhůru, musíme se ptát,
   proč se začal jako blázen na celej vlak smát,
   řek' nám klidně:"Dětí pět a ženu doma mám,
   za svůj život celej vagón i s tou poštou dám!"
6. Na lup z vlaku koukali jsme s hrůzou po očku,
   bylo to jak v sirotčinci ukrást vánočku,
   velkej článek přinesly hned ráno noviny,
   že bandity pochytali za dvě hodiny.
R:
7. Ve vězení ustlali nám lože prkenný,
   každej bachař si tu myslí, že jsme šílený,
   šéf si doma v klidu sedí, počítá ten lup,
   starostma se asi o nás, chudák, celej zhub'.
8. Vložky do bot, plivátko a sova vycpaná,
   k tomu pytel na zmije a stolní kopaná,
   past na myši, lepidlo a talíř na kostě,
   za kolik to všechno prodá, máme starostě.
R:
```

VELKÁ VODA KAMELOT

```
   G         Emi       Ami           D
1. V létě za řekou, kde stála chajda z kůlů,
      G           Emi          Ami    D
   tam romantický zdálo se nám všechno být,
    G         Emi       Ami         D
   na pasáka noční útok osmi vosích úlů
   G           Emi       Ami     D
   a pod říčními kameny se musel skrýt.
             G  Gmaj7 G                   Cmaj7
R: Jak velká voda    přišla i chvíle loučení,
         Ami       D              G         Hmi E
   kdo z nás by to věděl, že se v moře promění
   Ami Cmaj7 D            G
   údolí i chajda pod skálou.
2. Teď s tebou procházím estakádou hrází
   a v duchu promítám ty chvíle zas,
   tvoje malá dlaň teď rackům chleba hází,
   a já bych na pár vteřin tady vrátil čas.
R:
3. Je hloupý zakotvit tam nad chatrčí z kůlů,
   to stejně nespravím, nám zbude přání,
   hledat musíme dál svou zemi vosích úlů,
   kde oheň může hřát až do svítání.
R:
```

VELKÝ UMĚNÍ JAREK NOHAVICA

Dmi F C
1. Jednu neděli rozhýbem hory sádla
Dmi F C
a místo na chatu zajdeme do divadla,
F Gmi C^7
co vlastně dávají, drama či operetu,
F Gmi A^7
potom zjistíme ve frontě u bufetu.
Dmi B^{b}maj^7
R: Velký umění, malý sáček arašidů,
Gmi C^7 F A
lístky v přízemí pro nás, vyšší třídu,
Dmi F
jednu neděli jsme vyšli na kulturu,
Gmi A^7
aby viděli, jak šplháme se vzhůru.
2. V druhým jednání opery nebo operety
najdem konečně zapadlý knoflík od manžety,
v břiše tlačí nás uzené od večeře,
všechno spiklo se, toneme v nedůvěře.
R: Velký umění v našem malém úzkém saku,
díky spoření v novým cadillacu,
jednu neděli namísto televize
trocha veselí, a ona zatím krize.
3. A tamten vepředu, co tu hru vidí zblízka,
už se postavil a, koukni, mámo, píská,
jako jeden muž, tak jako na fotbale,
všichni za jedno a velký pískot v sále.
R: Těmahle rukama jsme si to zaplatili
a máme přihlížet, jak si z nás někdo střílí,
hážeme rajčata, červené máme ruce,
jako od krve, začala revoluce!

VELKÝ VŮZ NEDVĚDI

```
   A       D     A
1. I noc už spí a tma na spánek střádá,
 D             E7    A
za chvíli už přijde čas,
               D       A
kdy mávnem si rukou a narovnáme záda,
  D           E7    A
slíbíme, že příště zas.
 F#mi        D            A
R: Po vagónech budem ještě zkoušet hrát
 D                     A
písničky, co v uších zní,
                  D          A
co odlétnou až k ránu, dnes nebudeme spát,
         D              E7     A
dneska dvakrát tě mám, lásko, rád.
2. I noc už spí a hlava sem-tam padá
a domů je to ještě kus,
po těch písničkách mám hlad, tak jestli mě máš ráda,
tak ujede nám Velkej vůz.
              D              E7     A
R: + [: dneska dvakrát tě mám, lásko, rád ... :]
```

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA PACIFIK

E A H7 E
1. Jednou plác' mě přes rameno Johny zvanej Knecht:
C#mi F#mi H7 E
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"
A H7 E
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
C#mi F#mi H7 E
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."
E A H7 E
R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
C#mi F#mi H7 E
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]
2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
R:
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
R:
4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."
R:
5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.
R:

VEM MĚ K VÁM GREENHORNS / J. H. CLEMENT, A. REYNOLDS

```
      E
1. Po dlouhý době zas u tvých dveří
      H7                  E
   já stojím, a tvý oči nevěří,
   prach cest vlasy moje obarvil,
    H7                       E
   já za tebou se táhnul stovky mil.
    E                                        H7  E
R: Má lásko, smutky, který v kapsách mám, pryč posílám,
           A    H7                              E
   vem mě k vám, bez tvých dlaní jsem jak bludnej prám,
           A    H7          E
   vem mě k vám, něžný písně znám.
2. Ve tvých dlaních všechno přebolí,
   tvá náruč je schoulený údolí,
   máš v dlani rovnou čáru života
   a já jsem ten, kdo ti ji zamotá.
R:
3. Mou hlavu zas vezmi do dlaní,
   a já už třeba nechám toulání,
   už nechci vyptávat se nočních hvězd,
   tvý oči jsou maják mých dlouhých cest.
             A    H7                              E
R: + vem mě k vám, bez tvých dlaní jsem jak bludnej prám,
             A    H7          E
     vem mě k vám, něžný písně znám ...
```

VENDELÍN PROUZA PAVEL DOBEŠ

C G7 C
1. Vendelín Prouza, všech zedníků král,
G G7
půl města postavil, a sám pod mostem spal,
F G C
když přišla do Čech zima v bílém obleku,
G7 C G7
chodil jsem se k němu často klouzat na řeku.
2. Čím více sněhu, tím více vody na jaře,
řeka mu odnesla vázanky, pyžamo i polštáře,
východoněmečtí celníci
poslali mu garderóbu zpátky v krabici.
F7
R: A tak roky běží a střídají se děje,
C A7
představte si: podzim, vítr od Buchlova věje,
D7 G7 C G7
Prouzová čeká dítě, Prouzu čekaj' galeje.
3. Pod paží tašku a na hlavě kulicha
vydal se Prouza do staveništního ticha,
a jak byl do zlodějství zabraný,
spatřil jsem ho, chodívám tam venčit dobrmany.
R: Já vám řeknu upřímně, není to estráda,
vidět svého přítele, jak republiku okrádá,
hodí cihlu do aktovky a hurá, tradadá.
4. Přistižen při činu, ale to nám nestačí,
chceme znát příčinu, proč vlastně pytlačí,
jenomže, Prouzo, vy tady stojíte jako vůl,
no tak se nedivte, že jste dostal dva a půl.
5. Kdo někdy mrznul u Kremelské zdi,
visel či chtěl by viset na tabuli cti,
zkrátka každý, kdo svou zemi miluje,
jeho sprostý čin odsuzuje,
každý, kdo svou zemi miluje,
jeho hnusný čin odsuzuje.
6. Vendelín Prouza, všech zedníků král,
půl města postavil, a sám pod mostem spal,
až přijde do Čech zima v bílém obleku,
s kým se budu nyní chodit klouzat na řeku,
až přijde do Čech zima v bílém obleku, -ku,
s Prouzovou se budu chodit klouzat na řeku!

VERY FINE HOUSE JAREK NOHAVICA

```
        G              C
1. Moje žena je kost, i já jsem feš,
   D7                          G
   takový pár, jak jsme my dva, nenajdeš,
                  C
   ona pije džin a já piju rum,
   D7                    G    D7 G
   vedle Staré Bělé máme rodinný dům.
   G               C
R: Ha, ha, ha, moje žena a já
   D7                G
   pojídáme kaviár a šoupem nohama,
   G               C
   ha, ha, ha, moje žena a já
   D7                   G   D7  G
   máme domek polepený stokorunama.
2. Začínal jsem jako čistič bot,
   moje budoucí mi utírala z čela pot,
   na Kuřím rynku měl jsem zákazníky,
   do bedýnky házeli mi desetníky.
R:
3. Druhým rokem, co jsme spolu žili,
   z desetníků na budku jsme ušetřili,
   žena vařila grog, já dělal hot-dog
   na Fifejdách, na U-anu po celý rok.
R:
4. V grillbaru "U Waldy"
   jsme prodávali za sto marek Gottwaldy,
   konto rostlo, nám se otevřel svět
   na lince Katowice-Ostrava a zpět.
R:
5. Loni v zimě jsme se uklidnili,
   něžně jsme se revolučně zapojili,
   moje zručná žena šila trika
   a já na ně maloval tatíka Masaryka.
R:
6. Pan John Howard Bridge z města Longbeach
   přiletěl k nám na návštěvu, byl z toho pryč,
   provázel jej sám ministr Klaus,
   oba svorně řekli:"Máte very fine house."
R:
```

VĚŘÍM WABI RYVOLA

Ami D G Ami
1. Věřím, až jarní déšť poslední spláchne z hořkejch let
Edim H7 Ami H7
a na dlaních z vyprahlejch dnů zůstane vyschlej amulet,
Ami D G Ami
že nakonec jak ptačí křídla zašumí něhou v srdci mým
Edim H7 (Ami) (H7) Emi
tvůj měkkej hlas, co řekne mi, že zůstane už jenom s ním.
2. Věřím, že láska chutná tím víc, čím je jí míň,
tak už to je a písní svou na tomhle nic už nezměním,
jen mít na chvíli sílu zastavit okamžik a čas,
abych svůj den tak jako dřív nakonec zase nepropás'.
A Emi A Emi
R: Never more, never more, never more, never more.
3. Věřím, že lidi zlí často nemůžou v noci spát,
i když už vím, že svědomí se nechá schovat pod kabát,
věřím a věřit musím, že křivda křivdou zůstane,
i když jsi chlap a hořkost z ní podzimní vítr odvane.
4. Věřím v deštivej den, kdy už ti zbejvá jenom pít
a poslední cigáro máš a zvonek nechce zazvonit,
věřím, že nakonec za dveřma musí někdo stát,
protože čas je hroznej pán a nemusí se na nic ptát.
R:
5. Věřím, že přijde den, kdy zůstane čas chvíli stát
a do polí tak jako dřív lidi se půjdou milovat,
pak snad přestane krákat ten starej havran ze zlejch hor
a nikdy víc neuslyším to jeho věčný "never more".
6. Věřím, až přejde čas opilejch nocí, smutnejch rán,
přiletí pták a všechno zlý odnese oknem dokořán,
za ním chraptivým hlasem bude se ztrácet temnej chór,
až nakonec neuslyším to jeho strašný "never more".
R:

VĚROZVĚST KAMELOT

```
   A                D          F#m      E         A
1. Je tu jaro, voní tráva, vem kytaru a můžeme už jít,
                D        F#m   E          A
   a taky bundu z kůže i bůžka,co se nosí do mešit.
                          D             F#m        E
   Je duben v kalendáři a brouci mi zas lezou na obraz,
             A        D     E         A
   už fouká dobrej vítr tam,kde šustí zimomráz.

       Fmaj7         D          F#m     E            A
2. Zas půjdem starou stopou tak daleko, kde hadi nesičí
                D         F#m   E         A
   a západ bude požár, co uhasí jen dobří hasiči.
                 D                F#m      E        A
   Palci pozdravíme jezdce, co po rovinách dupou na plyn,
         D             E              D     A
   rosou očistíme tváře a potom vyrázíme k nim.

       Fmaj7         G        Em            Am
R: Tak vejdi se mnou tát, mám v očích slunovrat,
        Fmaj7              G      A
   jsem hledač mostů z měst, věrozvěst…
   Tak vejdi se mnou tát, na kůl pověsím kabát,
   kam letí ptáci, necháme se nést.

3. Je to zaslíbená země, co udělá ten nejbohatší raut,
   kde mraky letí nízko, až chytí světla policejních aut.
   Chůzí zaplašíme šero ztratíme se v minulosti,
   kde měsíc bude maják, co Tě světlem pohostí.

R:
```

VĚTRNÉ MĚSTO KAMELOT

Předehra: Em Dm7 Em Dm7

Em
1. Na město padá šedej mrak, můj džíp je živej tvor,
co spěchá jako severák do džunglí třetihor,
C
jede až tam, kde najde skrýš jen bystrozrakej rys,
Em
zatím, co ty lásko spíš, já hledám klidnej mys.

Cmaj7 **D**
R: Větrný město vstává,
Cmaj7 **D**
jsem tu sám s ulicí,
Cmaj7 **D**
vítr dál stromy mává
Em
jak palicí.

2. Nevidím nebe ani stáj, jen asfaltovou nit
a noční můry ulíhaj, když nemůžou už pít,
jedu a hledám cestu ven a zkouším tělem vlát,
nejde to, jsem polapen, smog dává koním pat.

R:

VESELÁ BÍDA HOP TROP

D D7
1. My chodívali spát pod železniční most,
G Gmi D
kousek za Severní nádraží,
D7
tam každej cizí vandrák byl v naší partě host
G Gmi D
a lidi nás nazejvali pakáží,
Emi F#mi
z nás nikdo nevěděl, kdo jakou minulost
Emi F#mi
táhne za sebou jak závaží,
D D7
nač by se o to staral, i tak měl svýho dost,
G E A
a někdy i vzpomínání překáží.
G D A D
R: Pendrek, pouta, mříž, bachař, cela, hlad,
G D A D
když v Boha nevěříš, co by sis nenakrad'.
2. My žili ze dne na den a bylo fuk, co kradem,
aby bylo na guláš a kořalku,
a strach pro nás tím pádem byl věrným kamarádem,
než mi pošťák dal úřední vobálku,
to advokát mi psal: jseš děsně bohatej,
dědictví užij s rovnou páteří,
a vod tý chvíle spát, klidně i hrbatej,
můžu chodit do Hiltonu do peří.
R:
3. Teď snídám hemenex a piju Beaujoleaux,
celý dny jen samý válení,
víc chutnávaly kdysi jen suchý fazole
a cigarety kamarádem balený,
že kumpány jsem prodal, je zatracená škoda,
život za to ze mě cvoka udělá,
krev taky není voda, a proto ve mně hlodá,
(G) (A) (D)
[: [: [: [: že ta bída byla aspoň veselá ... :] :] :] :]

VESELÝ DEN V LESE — BOBŘI

```
 G                C          G
R: Šoulám se ránem, šoulám se tmou,
                  A        D
   řvaním zaháním vzpomínku zlou,
 G                  C          G
   šoulám se večerem, šoulám se tmou,
 C        G     D          G
   netopýry vábím písničkou svou.
    Emi
1. V lese nejsem sám, jedle počítám,
 G             Emi         H7            Emi
   šišky na nich pěkně visí, radost z toho mám,
   sůvy smutně sedí, táhle houkají,
 G          Emi       H7        Emi D
   jezevci se borůvkama tiše soukají.
R:
R:
2. To přece není sen, i jelen přišel sem,
   užovky se pěkně plazí ztichlým večerem,
   bobři hrázi staví, stromy hlodají,
   daňci támhle na pasece diskem vrhají.
R: C G D G
```

VESNICKÁ ROMANCE — JIŘÍ SUCHÝ + JIŘÍ ŠLITR

```
          C            G7                  C
1. Když pršelo, jen se lilo, a tele doma nebylo,
      G7  C          F   F#dim  C    G7   C
   jela Anička na kole hledati tele na pole.
2. Na poli tele nebylo a pršelo, jen se lilo,
   na poli byl jen Pepíček, on jí nabídl deštníček.
3. A za ruce se držíce došli spolu do vesnice,
   slunce už zase svítilo, nepršelo a nelilo.
4. Andulko, mé dítě, vy se mi tuze líbíte,
   spatřila malou rybičku, jak polykala vodičku.
5. A od té doby kdekdo ví, že život není růžový,
   že za pecí je tepleji než ve švestkové aleji.
```

VÍ TO KAŽDEJ, VÍ RANGERS

*: Zůstat doma snít, zůstat doma spát,
kdo tohle po nás bude chtít, tomu se budem smát.
D G D
R: Zůstat doma snít, zůstat doma spát,
Hmi Emi A D
kdo tohle po nás bude chtít, tomu se budem smát.
D A
1. Kolikrát jsem chtěl už mít lady, svou lady,
D A D
na ranči s ní hezky žít, ví to každej, ví.
R:
2. Kolikrát jsem měl už jet k lady, svý lady,
žádnej vlak se nehnal zpět, ví to každej, ví.
R:
3. Kolikrát já o ní snil, o lady, svý lady,
a bludnej kořen překročil, ví to každej, ví.
R:
4. Kolikrát jsi přísahal lady, svý lady,
lásku pak čas vymazal, ví to každej, ví.
R:
R:

VÍC NEMŮŽU DÁT DEVÍTKA

C Cmaj^7 F
1. Pod kůží strach a slepý noční tmou,
A^7 Dmi G
ještě mám v kapsách vlhko z tvých dlaní,
C Cmaj^7 F Dmi
v bílejch krách tam někde nad tebou vlaky se kříží
C C$^+$ Ami
a na všech starejch cestách sbírají se touhy a sny
F B^b C
moře otevřít, když už víc nemůžu dát.
2. Línej stín pochoval hvězdy snad,
jen tiše zvoní tvůj dech v těch závějích,
dobře vím: není kam utíkat, a navíc nechci,
a tak ti tiše šeptám aspoň tuhletu noc,
aspoň tuhletu chvíli, když už víc nemůžu dát.
F G Ami A^7
R: Kolik mi zbývá pohledů, než se do tmy otočíš,
F G Dmi(F G)
had ráno ztuhlý do ledů svůj ráj si nevybírá,
C C$^+$ Ami F
a noci rychle ubývá, po zmrzlý trávě přichází novej den,
B^b C
zůstal jsem tu tiše stát ...
R:

VÍC NEŽ SLOVA POUPATA

```
     G     C     G            Hmi C     G
1. Jen déšť smáčí květy, jenom sníh  zastudí,
                  Emi Hmi           C
   všechno má svůj řád, pak zjistí s léty
       Ami          D          G Ami D
   ten, kdo se z polospánku probudí.
2. Dřív, než slova najdou místo, den ukončí zatmění,
   proto radši zpívej, přece každej ví to,
   že slova nejsou nic, když píseň zní.
      C F         C         Emi     F      C
3. Snad víš, kolik přání se v písních může skrýt,
             Ami Emi            F
   slovy můžeš říct třeba, že máš rád,
          Dmi        G                  C A7
   ale co v srdci máš, může jen v tónech znít.
         D   G         D           F#mi G           D
4. Tak si zpívej, co tě trápí, zpívej o tom, kde rád spíš,
             Hmi F#mi          G
   někdy růže kvetou, někdy oheň pálí,
          Emi             A        D Hmi
   to, co v tónech zpíváš, slovy nepovíš,
          Emi        A             D G D G    D
   to, co v tónech zpíváš, slovy nepovíš,   nepovíš ...
```

VICHŘICE PAVEL DOBEŠ

F C G C

C G C

1. Děti se koupou u rybníka,

F C

vlny se houpou, voda stříká,

F c

lítají stromy, padají domy,

G C F C G C

něšlape elektrika.

2. Některé kroupy jsou těžší olova,
to není průtrž, to je palba bubnová,
na naší pláži blesky se snaží,
nejhůř to odskakuje činnost mozková.

3. V hromadě suti mizí už i baroko,
jen bílá vlajka ještě visí vysoko,
některé symboly v přilehlém okolí
jsou v téhle situaci jak pěst na voko.

4. My ovšem ležíme u Ploučnice,
podobni postavám z učebnice,
[: veselý voči, červený líce,
vichřice-nevichřice. :]

5. Víme, že zítřek už zas bude pohoda,
dej, Bože, ať nám zbude aspoň hospoda,
rány se zacelí, zdraví se zocelí,
Sovětský svaz nám jistě kapky dá.

VICHŘICE P. NEZMAŘI

```
          G
1. Tady mě máš, taková jsem,
                D          C        G
   tak se s tím smiř a zahoď ranec iluzí,
   tady mě máš, tak si mě vem,
            D           C         G
   a dej si pozor, možná tě to zamrzí.
              D            Emi
R1: Já nejsem pláž, ale ani skála,
            D     Ami        G
    rodokmen můj začíná vichřicí,
              D             Emi
    tys ještě snil, já už tu stála,
         F          C          G
    vítr ve vlasech a oči dychtící.
2. Málo mě znáš, jsem jak zlej sen,
   a možná bude líp, když půjdeš o dům dál,
   tak proč se ptáš, jakej byl den,
   když teď je noc a já už rozepínám šál.
R2: Už tisíc let trofeje sbírám
    a zbírku mou mi bouře rozmetá,
    svý tělo zničím, to nepopírám,
    a svobodná duše s větrem odlétá.
R1:
R1:
3. Tak to jsem já, ty už máš strach,
   tohle já poznám - koukni se mi do očí,
   ale je pozdě, zvedá se prach,
   obejmi mě a svět se s náma roztočí.
R3: Ztrácíme dech v labyrintu tónů
    a smysly proplétaj' se hořkou závratí,
    opadá rez na srdcích zvonů,
    tahle noc už se ti nikdy nevrátí.
            F          C          G
R1: + vítr ve vlasech a oči dychtící ...
```

VÍLA DRUHÁ TRÁVA

```
  C              F C                        F C
1. Jde po skosený trávě a jde tak, jak se to píše:
             Dmi                  Gmi Dmi A Dmi        Gmi Dmi
   s větrem v zádech, s kytkou v hlavě,     důstojně a tiše,
           C          F C    G                C G
   a z polí slítají se ptáci a každej z nich jí věří,
  F            B^b F        C            F C
   a ona se pak vrací a má v rukou jejich peří.
2. Je to můj člověk s hlavou v kříži, umírající v horku,
   můj plakát na refýži i má socha u New Yorku,
   je to můj voják beze jména, i ten parník v ústí Něvy,
   je to jediná má žena, jenže ta, která to neví.
         Ami           Dmi Ami                        Dmi Ami
*: Místo k ní však mířím někam, kde je ten, co se tak vzteká,
         B^b           D# B^b       F            B^b F
   že ta hrůza, kterou čekám, není ta, která mě čeká.
3. Ten můj pocit nemá hranic, ta má víra bez rezervy,
   že už nezmůžu se na nic, ani na pevný nervy,
   natož na nějakou vílu, a že už nevím, o co kráčí,
   třeba nemám sílu, a třeba mi to stačí.
```

VÍM, CO SMÍM NEZMAŘI

```
 D        G                        D
1. Vím, co smím, když se večer přiblíží,
           G                     D
   vím, co smím, bez nějakých potíží,
        A                      Hmi              G
   dobře vím, co mít rád, abych mohl, jak chci, hrát,
 D        G                    D
   vím, co smím, a vím, co může stát.
 C             D
R: Minuty jdou, krátí se den,
  C             D
   kdo pospíchá, jde z kola ven,
 C         D
   pomalu jít ale nebaví,
   C                              A7
   s napětím čekám, kdy čas se zastaví
2. Ten, kdo má času míň, než by si přál,
   ten, kdo má vůli, co ho táhne dál,
   měl by mít i cit, jak rychle a kudy jít,
   to mu dává šanci mezi námi dlouho být.
R:
3. Každej z vás je strůjcem štěstí, co ho provází,
   každej z vás je strůjcem veškerých svých nesnází,
   a tak dál chci hrát a tom, co mám a nemám rád,
   každej z vás mě může až do rána poslouchat.
R:
```

VÍM, VÍM RANGERS - PLAVCI

```
     C            F
R1: Vím, vím, že cestou tou
           C          G
    někam musím dále jít,
     C           F
    vím, vím, že ani jednou
              C      G      C
    v životě nesmím milou zřít.
   C            Emi          F    C
1. Vše, co jsem měl, to jsem opustil
              F             G     C G
   jen proto, abych viděl světa kraj,
   C         Emi            F   C
   zklamání větší jsem snad nezažil,
       F           G         C
   tak řekněte mi, kde najdu ráj.
R1:
2. Skřítka, co jsem ho jak dítě znal,
   toho o radu jsem požádal,
   on mi na kolena přikázal
   a tiše mi pak povídal:
R2: Víš, víš, že cestou tou
    někam musíš dále jít,
    víš, víš, že ani jednou
    v životě mesmíš milou zřít.
3. Zpátky chci k tomu, co jsem opustil,
   teď už jsem viděl světa kraj,
   zklamání větší jsem snad nezažil,
   teď vím, vím, že doma je ráj.
R1:
```

VINA VÍNA RANGERS - PLAVCI / D. TIOMKIN, P. F. WEBSTER

```
      Ami         E          Ami         G
1. Hladinou svojí němou poví víno pravdu celou,
           C                Dmi          H7            E
   sklenkou první se mluvit brání, snad s další odpověď dá.
         A7       Dmi         G7         C         D  F#
R: Pravdu dál víno tají, a kdo málo víno zná,
       Ami        H7     Ami      E     Ami
   zapomíná, že nepoví, když je zpráva zlá.
2. Roky dál kolem nás letí, vrásek pár a pár dětí,
   radu dej mi, révo zlatá, jak v ráji chtěl bych si žít.
R:
3. Vzpomínkou na mládí trpí, a kdo se jí nezbaví,
   radu dej mu, révo zlatá, jak čas se zastaví.
  A7 Dmi G7 C E     Ami        H7     Ami      E     Ami
R:      +      zapomíná, že nepoví, když je zpráva zlá ...
```

VINDRA BRYČKA

(G)
R: Vyndej tu vindru z kapsy, vyndej,
(D)
jen ji pro štěstí poplivej,
(G) (C)
chleba je dneska drahej, barman je šakal dravej,
(G) (D) (G)
vyndej tu vindru, vyndej ven.

G
1. Slunce vyšlo ráno ušmudlaný,
D
právě přišlo z flámu, jak se zdá,
G C
na palec mi botou fouká, koleno mi z kalhot kouká,
G D G
vyndám tu vindru, ať se mám.
2. Možná si koupím kousek žvance,
břicho mi už zpívá divnej hit
a v pangejtu u patníku budu rád, že měl jsem kliku,
usnu, a snad mi bude líp.
R:
3. Zač ji dám, to ještě dobře nevím,
v tabáku ji možná prokouřím,
opřu se o cizí fáro, zapálím si dlouhý žváro,
budu si tak léčit ten svůj splín.
4. Hurá, já už dostal nápad:
ve whisky ji rychle proměním,
whisky mě dá dohromady, to bude lék na mé vady,
vím, vím, jak s vindrou naložím.
R:

VÍŠ, LÁSKO DEVÍTKA

```
 Ami              C               G
1. Víš, lásko, často zapomínám, jaká jsi,
 Ami           C                   G
víš, když brzy ráno snídám, klidně spi,
 Ami                      D
někdy i k dobrýmu, i k zlýmu vedou cesty
        G
ten můj opilej krok,
Ami                       D                   G
a přesto, lásko, vždycky říkám: byl to dobrej rok.
2. Nám ještě slunce svítí do vlasů,
divokej kůň, co hledá cestu do našich snů,
má barvu zlata ze tvých vlasů kradenou
a zpívá, že jen bůh ví, ta dap ta,
   Ami                 D            G  Ami
v zelený trávě tvojich očí o nebi sní, á.
3. Ráj tam někde za obzorem všedních přání,
ty něžný střípky svejch snů každej z nás v sobě chrání,
sníme si o tom, co nám schází,
když někdy v noci nemůžem spát, ta dap ta,
já to vím o tobě, ty o mně, tak na co si hrát, na co si hrát?
```

VÍTE, VONO, HOLKY PAVEL DOBEŠ

A

1. Víte, vono, holky, když kluk se stane tátou,

D7

voníte mu efedrinem, LSD a mátou,

E7 A

budík dává na půl pátou, život by za vás dal.

2. Od božího rána dře u svýho stroje,
osm a půl hodiny nedá si pokoje,
svačinu jí v stoje, aby pro vás něco znamenal.

3. Mandarinky v ananase pokaždé, když dobírá se,
jenomže po ňákém čase každej prevít přejídá se,
co je doma, počítá se, ale neláká.

4. Kachna se dá sice solit, zelí se dá octem polít,
vy, kdybyste mohly mezi chlapy ještě jednou volit,
vybraly byste si většího světáka.

5. Takovej Čenda, když se všecko daří,
pracuje hned naproti či ve vedlejší kanceláři,
šťastnější než ředitel odcházíte z každé porady.

6. Když udělá vrků, krátí se vám dech,
srdce bije v krku, hadi lezou po zádech,
kutálej' se jabka z rajské zahrady.

7. Doma se to vleče, to už se někdy stává,
většinou vás večer nějak pobolívá hlava,
komu chutná káva, pod okny je krám.

8. Argumenty máte v ruce, peníze a papír, tužku,
za dva čtyři měsíčně mu nebudete dělat služku,
dejte mu do rukou pušku, střílet už bude sám.

9.=1.

10. Vy víte, co je vodit dítě do mateřské školy,
když vás nohy pálí, močíte je v karlovarské soli,
ale nechápete, jak to bolí, když vám berou sebevědomí.

11. Zkuste si to někdy, zatáčky brát po dvou kolech,
zkuste si to na pár týdnů v uranových dolech
a na pivem politých stolech najít sebevědomí.

12. A pak se divte tomu, a mějte mu to za zlý,
že posílá vám šeky, ale s jinejma se mazlí,
po Evropě jezdí, dělá tiráka.

13. Von teď, holka, zdá se úplně jiný lady
stejně sladkým hlasem říká to svý "baby",
ale ani ona už neudrží doma světáka.

14. Víte, Majdalenky, když kluk se stane tátou,
voníte mu efedrinem, LSD a mátou,
budík dává na půl pátou, život by za vás dal.

VÍTR MÁCI

C
1. Jak vítr volný jsem, co fouká do polí,
F C
jak Londonův Bílý den, vrabci a sokoli,
Dmi^7 F C Dmi^7 F C
hm, sokoli, volný jsem jak sokoli.
2. Tak volnou mysl mám vysoko v povětří
a občas bývám sám a křídla nešetřím,
hm, nešetřím, bývám sám a křídla nešetřím.
Emi F C
R: Kdo se bojí, snadno spadne, odvážnému štěstí přeje víc,
Ami F C
létám v noci, létám za dne, ve dne slunce, v noci půlměsíc,
Emi F C
z té výšky se zdají malé starosti a můra netlačí,
Dmi F D^7 G
na papír pak píšu stále verše, dokud ruka postačí.
3.=1.
4. Jak listy na podzim když z výšky padají,
tak měkce jako stín se snáším potají,
hm, potají, jako stín se snáším potají.
R:

VÍTR SAFIAN AG FLEK

D A D F#mi Hmi F#mi Hmi A

1. Práší sníh vítr Safian, krajem honí bílý fáč,

D A D F#mi Hmi F#mi Hmi

plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách,

A G Hmi A

síní zní smích dětí, co fůru věcí smí,

D A D F#mi Hmi A D

práší sníh vítr Safian, do umrzlých dvorů dých'.

2. Slídí půst v tůních po rybách, do komínů nahlíží,
skrývá tvář v bočních uličkách, placky loudí u dveří,
kouzelnou hrou v kostkách tuláky obírá,
slídí půst, náhle začal růst, hadry solí propírá.

3. Práší sníh vítr Safian, krajem honí bílý fáč,
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách,
pálící kůru chlebů u kamen rozlomí,
práší sníh vítr Safian, do umrzlých dvorů dých'.

VLAJKA JENDA KORDA

```
                Ami                 E7
1. Vše tone v snách a život kolem ztich',
                                      Ami
   jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
              A7                Dmi
   tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
     Ami               E7           Ami
   z písniček známých vše jistě vytuší.
    A       D    E7                   A
R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
    C#               D
   hned se s mráčky snoubí,
             A             E7
   vlád bude zas, až mládí čas
          A E7
   opustí nás.
2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
   a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
   vzpomeneš chvil těch, kterés' míval tolik rád,
   tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.
R:
```

VLAK KAREL PLÍHAL

D
1. Došlo uhlí, došla pára,
G G/F#
vlak nám umřel mezi poli
Emi A7 D
pod oblohou plnou jasných hvězd.
Dělíme se o cigára,
G G/F#
mlčíme a ticho bolí,
Emi A7 D
jen babka v kupé nepřestala plést.
Hmi F#mi
R: Jehlice cinká o jehlici,
G D G A7
jak dva malí rytíři, co zkřížili své zbraně
Hmi F#mi
kvůli té letité krasavici,
E7 A7 4sus A7
co je v A-Z magazínu hned na první straně.
2. Došlo uhlí, došla pára,
Pánbůh ví, co bude s námi,
strojvůdce si serval stejnokroj.
Dělíme se o cigára,
a prsty té staré dámy
stále vedou nerozhodný boj.
R:
3. Došlo uhlí, není šťáva,
klopýtáme mezi pražci,
jen babka v kupé sedí a plete dál.
Na poměry už nenadává,
podle ní jsme všichni šašci,
přece kolikrát už ten vlak s náma stál
a navíc, aspoň v klidu doplete ten šál,
dvoumetrový bleděmodrý šál,
čtyřmetrový bleděmodrý šál,
stometrový bleděmodrý šál,
tisíc a půlmetrový bleděmodrý šál ...

VLAK DO ZEMĚ BLUES — PACIFIK

D G7 D
1. Už přijíždí můj vlak do země blues
G7 E7 A7
po kolejích, co končí tam, kde září Velikej vůz,
D G7 F#
po mostech touhy spálený cesta snad povede dál,
D H7 E7 A7 D G7 D A7
moji modlitbu už dávno vítr svál.
2. Do země blues jízdenku nekoupíš,
do země blues postačí, jen s kytarou když nastoupíš,
po strunách blues se roztančí, aby ti okovy sňal,
moji modlitbu už dávno vítr svál.
3. Do země blues ať můj vlak zatočí,
do země blues, tam cestu zná jen nebeskej průvodčí,
údolím snů i zklamání, neštěstím zbořenejch skal,
moji modlitbu už dávno vítr svál.
4. Vlak plnej blues nás do snů odváží,
na cestu dlouhou svítí nám nadějí všech nádraží,
s námi jdou, písní zmámený, blázen, tulák i král
moji modlitbu už dávno vítr svál.

VLAK PŮLNOČNÍ — GREENHORNS / HANK WILLIAMS

A
1. Už teplý léto odchází a podzim zas je král,
D A E A
v dálce houká vlak půlnoční, vlakem tím odjíždíš v dál.
2. Už neuslyším honky-tonk, který nám vítr hrál,
v dálce houká vlak půlnoční, stojím tam, co dřív jsem stál.
3. U kolejí teď zbyl jsem sám, já a kouř, co tu vlál,
v dálce houká vlak půlnoční, jsem tak sám, že bych až řval.
4. Nevím, na kterým nádraží vystoupíš a co dál,
v dálce houká vlak půlnoční, jeho dým už vítr svál.

VLAK V 0.5 GREENHORNS / T. J. ARNALL, J. NICHOLLS

```
   G
1. Já ti řeknu, proč jsem dneska divnej tak,
                                D
   když v dálce za tunelem začne houkat vlak,
   proč nechávam svou cigaretu vyhasnout
      G
   a každou chvíli stojím jako solnej sloup.
2. Touhle tratí já jsem jezdil řadu let,
   mašina a koleje byly můj svět
   a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
   strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
3. Jednou když jsme jeli z Frisca v 0.5,
   tahle trať nebejvala nikdy žádnej med,
   po banánový slupce sklouz' a z vlaku slít'
   a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.
4. Za rok nato zase z Frisca v 0.5
   vyjel si Mike-mašinfíra naposled,
   tam v zatáčce za tunelem při srážce
   z budky vylít' a zlomil si vaz vo pražce.
5. Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
   ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
   jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
   ani on, ani ten vlak z Friska v 0.5.
6. Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
   já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
   v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
   strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
   C
*: Ten vlak od Frisca už se řítí tmou,
       A            D     G
   tak ahoj, Kide, Miku, Joe!
```

VLASY NEDVĚDI

D

1. Chvilku tu zůstaň, ty vlasy z čela nedávej si,

G

vítr už ví, kam je dát,

A

a povídej mi o tom, co mezi námi může se stát,
co pro tebe to znamená, když jeden chce tě mít rád.

2. Chvilku tu zůstaň a beze slov mi namaluj
sem na dlaň, jak vypadá smích,
je to bílá rovná čára, nebo srdíčko a na něm sníh,
nebo smutek, kterej nepláče, jen kapky nosí na očích.

3. Chvilku tu zůstaň, já zkusím se tě dotknout,
uvidíš, co to s tebou udělá,
jestli vůbec nic, nebo husí kůže naskočí a proč,
kouř parníku uvidíš, nebo slunce jako jabko a proč.

4.=1.

VLASY KAREL PLÍHAL

Fadd9 **Gmi**9 **Ami**7 **G**#**mi**9 **Gmi**9
Fmaj7 **G**#7 **Gmi**7 **C**9 **Cmi**7 5-
V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
Ami7 **D**9 **C**#9 **Gmi**7 **C**9 **C**+
nesmělýho kluka, neví, kudy kam,
Fmaj7 **G**#7 **Gmi**7 **C**9 **Cmi**7 5-
teda: vybrala si trasu, ta cesta nemá konce,
Ami7 **D**9 **C**#9 **Ami**9 **G**#**mi**9 **Gmi**9 **C**9 4sus
s pláčem svěřuje se sponce, ti da ta ...
Bb**maj**7 **Hmi**7 5- **Fmaj**7 **D**9 **C**#9
[: Vycházku máš do deseti, ruka nikde a čas letí,
Gmi7 **C**9 **Fmaj**7 **F**9
měsíc kouká na to drama zcela bezostyšně,
Bb**maj**7 **Hmi**7 5- **Fmaj**7 **D**9 **C**#9
nahodilí kolemjdoucí mají úsměv vševědoucí,
Gmi7 **C**#7 **C**7 **C**+
hvězdy spadly do rybníka, my dva zase z višně. :]
Fmaj7 **G**#7 **Gmi**7 **C**9 **Cmi**7 5-
V pralese tvých vlasů zabloudila ruka
Ami7 **D**9 **C**#9 **Gmi**7
nesmělýho kluka, neví, kudy kam,
F#**mi**7 **Gmi**7
neví, kudy kam, neví, kudy kam ...

VLAŠTOVKA VLASTA REDL

```
          G             G/F#
1. Jednou večer mi do pokoje
    G/E      G/F#      G      G/F# G/E G/F#
   přiletěla papírová vlaštovka,
             G               G/F#
   to mám z toho, že v zimě větrám,
                 G/E           G/F#                G      G/F# G/E
   tak jsem ji zved' a dal ji do tepla, zábla ji výškovka,  G/F#
                 D#maj7              Dmi
   pak jsem si prohlíd' její křídla jemně,
              D#maj7                D9
   proč asi přilétla, a proč právě ke mně,
         G            G/F# G/E       G/F#      G     G/F# G/E
   byla z Ahoj na sobotu a byla na ní otištěná hitovka.  G/F#
             G                            D       D9
R: Nejhezčí dárek nemusí přinést vždycky Děda Mráz,
                 Emi               A                    D
   vletí k vám oknem něco, co by létat snad raději nemělo,
               Amiaddf                          H
   někdo si vzpomněl, říkáte si, někdo na mě myslí,
               Emi D      A C
   nebo je to zas jenom špás,
           G     G/F#         G/E        G/F#          G
   tak či tak, když přiletí vlaštovka, hned je v domě veselo.
2. Tak jsem si pomalu slabikoval
   tu písničku, co přiletěla z éteru,
   poslední rok jsem tolik skládal,
   že moc nechybělo, a složil bych i operu,
   jen místo múzy mě častěji líbala můra,
   ono písní se dá složit fůra,
   ale ne každá může letět, i když se vypustí správně po směru.
              C
*: K čemu to bylo, všechno to skládání,
   když stejně nikdo nic nepochopil
            Ami
   a moje vlaštovky odlétly na jih,
        G        C
   a s těma, co zůstaly, někdo topil,
   jen jedna se vrátila, a já jsem čekal
   jak blázen, a věřil, že platí,
        Ami                          G           C
   že všechno, co necháš, ať letí, jednou se k tobě určitě vrátí,
        Ami                    F                 C    G      Dmi
   že všechno, co necháš, ať letí, jednou se k tobě možná vrátí.
3. A tak jsem pálil archív svých písniček,
   to se roura styděla,
   a když mi zbyl poslední papír,
   hned jsem věděl co s ním udělám,
   roh na roh - šlo to bez problémů,
   jen jestli poletí, z toho měl jsem trochu trému,
   to ví přece každý, že co letí, na tom se vydělá.
    G                G/F#
X: Mávl jsem rukou z okna,
          G/E      G/F#      G    G/F# G/E G/F#
   a ta vlaštovka doopravdy letěla,
            G               Gmaj7
   i když bralo ji to na stranu,
           G6       Gmaj7   G
   asi ji tížilo, že jaro nedělá ...
```

VLAŠTOVKO, LEŤ JAREK NOHAVICA

```
   C              Ami
1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zeď,
   F                    G
  přes písek pouště Gobi,
     C          Ami
  oblétni zem, vyleť až sem,
   F                  G
  jen ať se císař zlobí.
   Emi                   Ami
  Dnes v noci zdál se mi sen,
   F                  G
  že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
   C              Ami           F G C
  vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
  zeptej se plameňáků,
  kdo závidí, nic nevidí
  z té krásy zpod oblaků.
  Až spatříš nad sebou stín,
  věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
  vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
3. Vlaštovko, leť rychle a teď,
  nesu tři zlaté groše,
  první je můj, druhý je tvůj,
  třetí pro světlonoše.
  Až budeš unavená,
  pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
   C              Ami           F G C
  vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
                  Ami
  vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
   C
  vlaštovko, leť ...
```

VLCI JAREK NOHAVICA

```
          Ami
1. Dnes v noci přišel sníh jak vojsko v řadách sevřených
   Dmi       Ami          Dmi            E
   a bílí tamburaši zvedli prach, a už se práší
             Ami F         E
   a už je mráz, a už je mráz.
2. Dnes v noci přišel sníh a v našich domech teploučkých
   krásně hřály pece - je lehké vysmívat se věcem,
   když jdou mimo nás, když jdou mimo nás.
  E          Dmi    E              Ami
R: Dnes v noci vlci vyjí, smrt chodí dokolečka,
             Dmi       G           C
   život je parodií, když hlad má vlčí smečka,
  A7         Dmi                  Ami
   dnes v noci vlci vyjí, někdo má knedlík v krku
             F                      E
   a někdo hlasem vlčím přidá se k zpěvu vlků
             Ami   Dmi      E            Ami   Dmi      E
   a s vlky vyje, vyje a žije, a s vlky vyje, vyje a žije.
3. Dnes v noci každý z nás si zvolí vlastní part a hlas,
   pak už to půjde samo, hrát svoje concertino a moll,
   umřít či žít, umřít či žít.
4. Dnes v noci každý z nás buďto, že vlkům zláme vaz
   a zakroutí jim krkem, anebo sám se stane vlkem
   a bude výt, a bude výt.
R: [: Dnes v noci vlci vyjí, smrt chodí dokolečka,
      život je parodií, když hlad má vlčí smečka,
      někdo se v koutě krčí, někdo má knedlík v krku,
      a někdo hlasem vlčím přidá se k zpěvu vlků :]
   a s vlky vyje, vyje a žije, a s vlky vyje, vyje a žije ...
```

VLČATA VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

G C
1. Spěchají, nad ránem jsou cesty plný nedočkavých vlčat,
D G
který z teplých doupat utíkají žít,
C
spěchají, kde v ohni v kruhu z kamení každý to svý trápení
D G
spálí, to aby bylo líp,
C
spěchají, prsty v strunách zarytý a na rukávech vyšitý
D G
domovenky s lesní moudrostí,
C D
spěchají, aby za zády jim zůstalo
D7 G
pár zbytečných a hloupých starostí.
2. Poslouchej, možná, že jsi ztratil sílu, možná nemáš ani víru
a možná, že ti vzali mnohem víc,
poslouchej, každá kytka jednou zvadne, největší strom časem padne
a rub může být lepší nežli líc,
poslouchej, otevřou se studánky a z lidských dlaní pohárky
a ty první podáš žíznivému pít,
poslouchej, ještě ti držím místo u ohně
a všude ticho, láska, mír a klid.
G C
*: Spěchají, nad ránem jsou cesty plný nedočkavých vlčat,
D G
který z teplých doupat utíkají žít ...

VLOČKY NEDVĚDI

D

1. Z vlčích máků a ze sedmikrásek

Hmi

jaro mává na první vlak,

Emi

otvírá bránu, zima byla tak dlouhá,

G **A**

čekal jsi, říkals': až pak.

2. Až z okapů dolů spadne poslední sníh,

až řeka splaví zlámanej led,

až vyrazí tráva v pražcích na nádražích,

první jarní ruku semafor zved'.

Emi

R: Ještě je mráz *a v noci studí tě, když nemůžeš spát,*

Hmi **Hmi/A** **Hmi/G**

pár vloček zas *spadne ti do očí a donutí vstát*

Emi **F#7** **Hmi**

a sbírat větve s jehličím a přikrejt ten tvůj promrzlej dům.

3. Slovo je lék, když v písničce zní

sborem v kruhu kamarádů,

až do rána budou zpívat, smát se a snít,

kameny házet řece do proudů.

R:

R:

R:

R:

VODA ŠIROKÉ ŘEKY ASONANCE

G Hmi C G
1. Ať koruny stromů se nad řekou spojí
C Ami C G
a větve ať překlenou široký proud,
G/F# Emi C
tam na břehu v dálce teď milý můj stojí,
G Hmi C G Hmi C G
ach, musím jít za ním, já za ním chci plout.
2. Kde přívozník mešká jen, kde může být,
chci přes řeku chladnou na druhý břeh jít,
teď smutná tu stojím, jak slzy mám skrýt,
když v náručí lásku svou chtěla bych mít.
3. Ach, na loďce plout mám teď jediné přání,
kde milý můj čeká, kde stojí tak sám,
dám peníze všechny i bohatství za ni
teď, když svou lásku tak blízko už mám.
4.=1.

VODJÍŽDÍM WABI RYVOLA

```
    Dmi         Gmi     C             F
1. Zas žloutne zem a stromy svlíkaj' listí,
    Gmi       Dmi      E            A
   rána jsou kalný a slunce nezná stín,
     Dmi     Gmi      C             F
   blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
         Gmi      Dmi      A           D
   až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.
           D                       G
R: Vodjíždím a za sebou mám babí léto,
           A                       D
   vodjíždím a barvy sbírám do vočí,
                                     G
   vodjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
           A                     D
   vodjíždím, a nikdo se nevotočí,
                           G
   vodjíždím a nemám ani zdání,
           A                     D
   co je tam, kam supí ten můj vlak,
                            G
   vodjíždím a mám jediný přání,
            A                          D
   vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.
2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
   šátek je bílej a holka nezná pláč,
   pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
   kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.
R:
3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
   má noci chladný a sem-tam bílej den,
   jak starej strom nosí počasí v tváři,
   léto je pryč a jaro za rohem.
R:
              A                          D
R: + vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
      C     D    C     D    C     D
     vodjíždím, vodjíždím, vodjíždím,
      C     D    C     D    C     D
     vodjíždím, vodjíždím, vodjíždím ...
```

VODNICKÁ KAREL PLÍHAL

```
 C        F    C        Ami
1. Na starý vrbě nad rybníkem
 C      F       G
zelený mužík sedí,
   C        F      C         Ami
z termosky popíjí kafe s mlíkem,
 C       F        C F C Fmaj7
melancholicky hledí.
2. Právě se pohádal se svou starou,
už si s ní neví rady,
a koumá, kolik je to vzdušnou čarou
kiláků do Kanady.
 Ami            Emi
R: Závidí divokým husám,
 F         G         Ami
jak mizí kdesi v dálce,
F         G      Ami
on zatím sedává tu sám,
   D7                 G
v botách ho zebou palce.
3. Stará mu nadává, že se jen fláká,
a, nebejt tak střelená,
vdala se zamlada za lampasáka -
- zelená jak zelená.
4. Prej už v tom topení ňák ztrácí formu
a ona se za něj stydí,
to voják má jiskru a uniformu,
dovede líp potopit lidi.
R:
        Ami             Emi
R: I já závidím divokým husám,
      F      G        Ami
jak dělaj' do mraků díru,
      F           G        Ami
když poslouchám:"Vojíne, klusám, klusám, klusám,
           G       F G C
tu nejste na špacíru ..."
```

VODNÍK NEDVĚDI

D
1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,
A
vlasy jako vodník, pod šosem to zebe,
Emi A7
z kůže břízy když narodil se oheň,
D Hmi A7
vysuší jim promáčenej den.
2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písně dlouhejch cest.
3. Na krku svý znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.
D A
R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,
D A
vyzpívaný touhy kluků z měst plný bláznivejch snů.
4. Jiný písně zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.
5. A tak vyšlápli si ránem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.
R:

VOJÁCI LÁSKY PEPA STREICHL

```
  C                   G                        Ami
1. Chodili po ulicích s tornou od plynové masky přes rameno,
  C               G                          Ami
pseudonym z ulice udávali jako svoje pravé jméno,
 F                C
za lásku platili vyznáním v modré barvě,
 Ami        F                     E
vyznáním z korálků ztracených v trávě,
 F                  C
po kapsách náladu pro každou noc,
 F                    G
na klopě placku "The War Is the Ox",
        Ami
vojáci lásky.
2. Památník naděje na dně zaprášené torny,
lžičku na gábl, náhradní tkaničku, abychom byli jak vy,
na krku amulet ve tvaru růže
pletený z pramínků ohmatané kůže,
horký dech milenců zanechali ve mně
vojáci lásky.
3. Večer se snesl do města mezi šedivými domy,
nahota večera z včerejška třídila své dojmy,
napsala cedulku "prodejní cena",
rtěnkou přeškrtla písmenka jména,
zavřela dveře a řekla "sbohem",
a pak se ztratili za vedlejším rohem,
vojáci lásky.
```

VOJENSKÁ SAMSON

C Dmi^{7}/G Emi^{7} C C^{4sus} C

1. Na kavalec pad' jsem na záda
Emi/C Dmi^{7}/G C C^{4sus} C
se vzpomínkou na civilní zvyky,
Dmi^{7}/G Emi^{7} C C^{4sus} C
co chlapa vlastně všechno napadá,
Emi/C Dmi^{7}/G C C^{4sus} C
když od holky je přes půl republiky,
Emi^{7}/C Dmi^{7}/G
"život nejsou jenom lásky," včera tvrdil jeden pán
F Emi/C Dmi^{7}/G C C^{4sus} C
a mimovolně rukou blejskal hvězdy,
Dmi^{7}/G Emi/C C
v duchu počítal jsem do sta, oči dokořán,
Emi^{7}/C Dmi^{7}/G C C^{4sus} C
a díval se mu přes ramena ke zdi.
2. Na zeď někdo napsal "Honza Zuzanu má rád",
no, a to je právě tvoje jméno,
to se mu to mluví, když večer půjde spát
domů se svou právoplatnou ženou,
on miluje svou práci a pevný denní řád
a mě čím dál, tím víc svrbí dlaně,
jakpak k tomu přijdu, že já mám mít rád
místo tebe mundur a své zbraně.
3. Milovat se přece nedá na povel
a do hlavy mi nikdo nevidí,
je to vlastně směšný, že se těším na befel,
tam rozdávaj' pozdravy od lidí,
každá tvoje řádka je pro mne pevný bod,
že náhoda i rozum život řídí,
proč milovat kus kovu, stejnokroj a pár bot,
místo toho mám rád prostě lidi.

VOLÁME SLUNÍČKO JAREK NOHAVICA

```
 D                G Fmaj7 A D
1. Voláme sluníčko haló,   haló,
                    G D   A D
   tepla je na světě málo, málo,
 D                 G Fmaj7 A D
   vylez a rozežeň mraky,  mraky
                 C G  D
   a já ti pomůžu taky, hm.
2. Voláme skřivana haló, haló,
   písní je na světě málo, málo,
   přileť a zazpívej pro mě, pro mě,
   žijeme přec' v jednom domě, hm.
3. Voláme: človíčku, haló, haló,
                    G D   G D   G D
   lásky je na světě málo, málo, málo ...
```

VOSA KAREL PLÍHAL

```
  G             D   G                    C         D
1. Plavala vosa v kofole, zoufale křičela, jak vosy křičí,
  G             D   G                D     G
   plavala vosa v kofole, kofola stála na stole,
              D     G                  C      D
   kofola stála na stole, potichu syčela, nebyla ničí,
 G            D     G                 D   G
   kofola stála na stole, plavala vosa v kofole.
2. Ten, kdo tu vosu vylije, jen co si ta vosa osuší šosy,
   ten, kdo tu vylije, ten si to od ní vypije,
   ten si to od ní vypije, za všechny kofoly, za všechny vosy,
   ten, kdo tu vosu vylije, ten si od ní vypije.
3. Koho už vosy bodnuly, ten už ví svoje a tihleti vědí,
   že koho už vosy bodnuly, ten začíná znova a od nuly,
   stále a znova a od nuly, chvíli to bolí a pak už jen svědí,
   koho už vosy bodnuly, stále a znova a od nuly.
*: Plavala vosa v kofole ...
```

VOSTREJ AUSTRALÁK GREENHORNS

```
 G                D                          G
1. Jó, byl to Vostrej Australák, Jack Dolan pokřtěnej,
                                   C          G
   syn chudejch řádnejch rodičů, co žili v Castlemain,
                                 C          G
   že bude loupit, nevěděl z nich žádnej nikterak,
                 D                          G
   a v lásce otce, matky svý žil Vostrej Australák.
2. Byl starej sotva šestnáct let, když zdrhnul z domova
   a toulal se a přestal mít ňák respekt z olova,
   krad' dobytek a k bohatejm byl zrovna jako drak,
   byl brzo postrach země svý ten Vostrej Australák.
3. Měl na zbabělce spadeno a neuměl se bát,
   svou cestu začal, když se psal rok jednašedesát,
   von přepad' poštu v Tobbiche Word, jó, byl to kabrňák,
   i soudce vobral vo zlato ten Vostrej Australák.
4. Von pozdravil a soudci řek', že před ním stojí chlap,
   co četníkovi na nohu by sotva někdy šláp',
   Pete Throy a Kelly s Davisem hned zbystřili svůj zrak
   a viděli, že neujde jim Vostrej Australák.
5. "Hej, vzdej se, Jacku Dolane, ty drzej bandito,
   hej, vzdej se jménem královny, vždyť na risk nejni to,"
   Jack z pistole hned vystřelil, jen rukou po ní mák',
   "já chci se brát, a ne se vzdát," křik' Vostrej Australák.
6. Tou kulí trefil Kellyho, ten už si necvak' dál,
   a na oplátku Davis mu kus hlavy provrtal,
   ač bez brady, von ještě prásk' a spadl z koně pak,
   a takhle cestu dokončil ten Vostrej Australák.
```

VRABČÁK LADISLAV STRAKA

```
   D                                      A7
1. Jednou takhle vrabčák Jura pohádal se se starou
                                         D
   krátce poté, co se vrátil domů mírně pod parou,
                                              A7
   včera průšvih, dneska malér vysloužil si pro změnu,
                                     D
   tak odletěl trucovat na televizní anténu,
    G                       D
   jak tak na ní zarmouceně sedí
   A7                   D
   a do světa uraženě hledí,
    G                    D
   cítí náhle pod nohama mírné brnění,
    A7                                  D
   za chvíli je v limbu a má divné vidění.
2. Jeden pořad střídá druhý, většinou jde o práci,
   sem-tam někdo oprašuje pět let starou senzaci,
   v reklamách se objevuje tranzistorák na splátky,
   v devatenáct třicet potom začínají pohádky,
   se vztyčeným prstem kdosi křičí
   o lumpech v tom horším zahraničí,
   důležité vůbec není, co, kdo, kdy a nač,
   ale co si o tom všem má myslet posluchač.
3. Když z toho má milý Jura v celém těle vibraci,
   procitne a pomalu se do reálu navrací,
   hlavičku má sice nyní dokonale zmatenou,
   ale ještě se mu nechce letět domů za ženou,
   zvědavost, ta vrabčákovi nedá,
   na vedlejší anténu si sedá,
   netuší ta duše prostá, vážně, na mou věru,
   tahle že je namířena do jiného směru.
4. Sotva přijde brnění a po něm opět spánek,
   vrabčák má zas vidění a je z toho janek,
   ze všeho tu čiší klid, veselí a pohoda,
   za chvíli se ukazuje, že to není náhoda,
   svěží vzduch tu ze všech směrů duje
   a názory nikdo nevnucuje,
   Jura všechno sleduje a hlava se mu točí,
   kdyby teďka upadnul, nejspíš si odře oči.
5. Za předsedou hejna Jura hned po ránu přiletí
   a všechno mu vypravuje jednou, dvakrát, potřetí,
   ten má ale moc daleko do výborné nálady,
   praví přísně:"Juro, zavři zobák na tři západy,
   na to, co jsi viděl, hned hoď lejno,
   já nechci mít pomýlené hejno,
   příště k jiné podívané při svém trucu tíhni,
   anténám ve vlastním zájmu raději se vyhni."
6. Poslech' Jura autoritu a vrátil se za starou,
   od té doby je však téměř každodenně pod parou,
   po tradiční hádce když se potom dává do latě,
   strká hlavu do zásuvky od rozhlasu po drátě
   a svým dětem na vědomí klade,
   že ten, kdo lže, většinou i krade,
   pokud tedy nechtějí mít tátu zloděje,
   ať se neptaj', jak to na tom světě vlastně je.
```

VRABEC PAVEL DOBEŠ

D A7 D
1. Já jsem vrabec, čimčarara, vrabčice je moje kost,
A7 D
i když je to moje stará, občas na ni mívám zlost.
G D A7 D
Občas na ni mívám pifku, občas na ni trucuji,
A7 D
ustelu si dole v chlívku a potom tam i nocuji.
2. A našel jsem si vrabčačku, takovou naivku,
takovou rošťačku, a nocuju s ní ve chlívku.
Občas taky zatrucuje, občas taky pozlobí,
když jseš taká, tož jseš taká, já odcházím do křoví.
3. Nakladla tam totiž vejce jedna straka strakatá,
až vylíhnou se, budu míti exkluzívní děvčata.
Čimčarara, čimčarara, moh' bych zpívat romány,
čimčarara, čimčarara, o tom, jak jsem prohnaný.

VRACAJA SA DOM — VLASTA REDL

```
   A          H
1. Vracaja sa dom
   E                 A
   Od Betléma do Vsetína
   H           E
   Nésl sem sa jak ta laňka
   A                   F#
   Nésl sem sa jak ta laňka
   H    E A
   Potrefená

   D         E
2. A že bylo v tom Betlémě
   A        E
   Živo velice
   A                 D
   Voněl jsem jak marijánek
   A     E   A(D) A
   Od slivovice

3. Vracaja sa dom
   Znavený a šťastný velmi
   Tož sem sebú od radosti
   Od vetkej Božskej milosti
   Praštil k zemi

4. Ležím přemítám
   Najednú je u mňa žena
   A nevěří že sa vracám
   A nevěří že sa vracám
   Od Betléma

5. A že bylo v tom Betlémě
   Živo velice
   A že nás tam Josef nutil
   Do slivovice

6. Ja ženy ženy
   Nic na Betlém nevěřijú
   A když dojdú na pútnička
   A když dojdú na pútnička
   Hned ho zbijú

7. Tož byl u nás na Štědrý den
   Betlém hotový
   Eště dneska] nedoslýchám
   Na obě nohy
```

VRÁNA KAREL PLÍHAL

C Emi/H Ami C/G
1. Byly časy, kdy i vrána tak nádherně zpívala,
Fmaj7 C D7 G
že vedle ní i ten slavík kníkal jako sele,
C Emi/H Ami C/G
každé ráno před rozbřeskem hodila se do gala,
Fmaj7 C D7 G
nadechla se, odkašlala a spustila směle, vřele:
C Emi/H Ami C/G
R1: Krá, krá, krásná je svoboda,
Fmaj7 C D7 G
sladká jak jahoda na lesní skalce,
C Emi/H Ami C/G
krá, krá, krásně je na světě,
Fmaj7 C G C
když vítr nese tě tam a zas tam.
R2: Krá, krá, krásná je svoboda,
hebká jak košile zručnýho tkalce,
krá, krá, krásně je na světě,
když na své "Můžu?" si odpovím sám.
2. Zatím dole v mraveništi všichni tvrdě makají,
pro matičku, pro královnu pot se z nich jen leje,
jen co vránu uslyšeli, šeptají si potají:
nám tu hoří plán a tahle mrcha se nám směje, že prý:
R1:
R2:
3. Královna se rozčílila: teda tohle ničí morálku,
ještě aby mravencům to začlo vrtat šiškou,
to nám ještě scházelo, když chystáme se na válku,
a vydala se pohovořit s loajální liškou.
4. Nyní je vám asi jasný, jak to s vránou dopadlo,
ten, kdo umí lítat, ještě nemusí být tabu,
královně šlo o krk, no a tý lišce zase o žrádlo,
C G C F
a od tý doby vrány nejsou svými pány,
C A7 D7 G
jenom občas v prudkém hněvu zazpívaj' si pro úlevu,
C
bez nároku na honorář: krá krá ...

VRÁNY NEDVĚDI

```
                Hmi
1. Když mlha kvečeru se zvedá a slunce dlouhý stíny
                        G          Hmi
   naposledy kreslí, kreslí mezi mech,
            D       A                Hmi       Emi
   a vůně hořícího jehličí, to jak na ohýnku čaj si vaříš,
    Hmi          F#mi      Hmi
   do písniček provoní ti dech.
2. Opřeni o stromy a na kamenech sedíme a zpíváme
   o rose na kolejích a o kouzlu všech tuláckých rán,
   kdy člověk nemusí nic, jenom prostě bejt a koukat,
   jak je pěknej svět, a hlavně: není sám.
             D         A         Hmi
R: Písnička pohladí ti otevřený rány,
             Emi          F#mi        Hmi
   poslední dobou ňák je toho na nás moc,
            D              A             Hmi
   kdekdo sbírá jen jak v polích setbu vrány,
            Emi       F#mi          Hmi
   a tady plameny ti dávaj' dobrou noc.
3. A dlaně do potoka ponoříš, pohladíš uhlazenej kámen,
   nevím, jak vám, mně tohle připomíná křest,
   a ruku na čelo si položíš a kapky po tváři ti stékaj',
   jak někdy pěkně umí život vonět, kvést.
R:
                Hmi
*: Když mlha kvečeru se zvedá a slunce dlouhý stíny
                        G          Hmi
   naposledy kreslí, kreslí mezi mech ...
```

VRAŤ SE DRUHÁ TRÁVA

```
   Emi                        D        Ami
1. V pohyblivých píscích tvých věčných jmen
       C         G       D
   snad nezmizely milióny těch,
  C            G      C   G     D
   která jsem ti dával, sám poztrácen
   Emi                        D        C Emi
   v pohyblivých píscích tvých věčných jmen.
  D                     C G
R: Vrať se, jsem zpitej a sám,
       D                     Ami
   jsem dokonalej popel z cigaret,
        D            C      G
   už se nebráním ani nezpovídám,
           D     C     Emi
   vrať se zpět, zpět, zpět.
2. Já oslepím svý koně, zradím cokoli,
   když jen kývneš, když se mihneš na schodech,
   tak podívej se na mě, na jezdce o holi,
   už bych oslepil svý koně, zradil cokoli.
R:
       Emi                        D   C G D Emi
*: Věř, oslepím svý koně, zradím cokoli ...
```

VRBA (POSELSTVÍ NÁRODŮM) VLASTA REDL

```
   D           G         A A4SUS A
1. Vprostřed dědiny vrba stojí
   A        H     D     E
   A pod ňú lávka schovaná
   E      G7  C    A7   D
   Tam se mnú milá sedávala
   G7         C    E   A
   Tam se mnú milá sedávala
   D         G     C    D
   Za pěkných nocí do rána
```

VRBOVÝ HOUŠTINY MIKI RYVOLA

*: Šlapu dál cestou dlouhou, šlapu dál cestou zlou.

C Ami Emi Ami

1. Tam, kde cesta je, kdo to ví, v houštině vrbový,

C A^7 Dmi G

v kořání voda zpívá písničky fajnový,

C^7 F

táhnul jsem večerem, slunce zapadalo

Ami E Ami

v dálavě za kopce modravý.

Dmi Ami

R: [: Šlapu dál, *šlapu dál* cestou dlouhou, *cestou dlouhou,*

Dmi Ami (G^7)

šlapu dál, *šlapu dál* cestou zlou, *cestou zlou*. :]

2. Tam, kde ve skalách vítr hrál, malej se palouk smál,
tam stará chajda stála, k ní jsem se cestou dal,
za voknem, co to nevidím, holka jako růže,
navěky cestě jsem "sbohem" dal.

R:

3. Tam, jak skála je nad vodou, nad vodou studenou,
do mechu kosti složím pod širou voblohou,
sám volnej jako pták, na nebi hvězdy kvetou,
měsíc svítí mi nad hlavou.

R:

4. Tam, kde cesta je, kdo to ví, v houštině vrbový,
v kořání voda zpívá písničky fajnový,
sedávám s večerem, písničku smutnou zpívám
o cestě za kopce modravý.

R: [: Šel bych dál, *šel bych dál* cestou dlouhou, *cestou dlouhou,*
šel bych dál, *šel bych dál* cestou zlou, *cestou zlou* ... :]

VRCHOL JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

```
     Ami
1. Zde vrcholy ční a mraky tu jsou
   a laviny řítí se za lavinou
   Dmi            G                C
   a kameny padají, padají tvrdé jak pěst,
        Dmi
   zde příkrý je sráz a strmý je svah
   Ami
   a dá se jít jinudy, obejít svah,
    E                                        Ami
   my jsme však zvolili nejnebezpečnější z cest.
2. Kdo neriskoval, kdo nelezl sem,
   ten nemůže říct:"Už vím, jaký jsem,"
   střípeček hvězdy je pro mě ten největší dar,
   tam dole je klid a, tvrď si, co chceš,
   tam za celý život svůj nenalezneš
   setinku tak nádherných kouzel a čar.
3. Hrát funébrmarš zde neuslyšíš,
   zde nevlaje flór a netrčí kříž,
   jen kámen tu zbude, u něhož našel jsi klid,
   a na štítu hor, kde bílý je led,
   tam plápolá pochodeň věčná jak svět,
   a to je ten vrchol, jež nestačil jsi pokořit.
4. Ať mluví, co chcou, ať žvaní, co chcou,
   smrt není věcí zbytečnou,
   je horší zemřít z chlastu či na kašel,
   a další zas jdou, a přijdou sem zas
   a slunce smění za nečas
   a dojdou tam, kam tys' už nezašel.
5. Své stěny se drž a pevně se chyť,
   tam dole není záchranná síť
   a kameny drolí se, drolí se ze zrádných skal,
   sám sobě jen věř, že stačí ti sil,
   věř skobě, jež jsi do skály bil
   a modli se, aby pojistka držela dál.
6. Tak lezeme výš a ani krok zpět,
   ač kolena únavou začla se chvět
   a srdce by nejraději vyběhlo k vrcholům hvězd,
   [: máš na dlani svět a dole je zem,
      jsi šťastný a trochu jen závidíš těm,
      těm dole, kteří se chystají k vrcholům lézt. :]
```

VSTÁVEJ, HOLKA KAREL PLÍHAL

G Ami^7 Hmi^7
1. Vstávej, holka, bude ráno
Ami^7 D G
kalný jako Metuje.
Ami^7 Hmi^7
Zahraju ti na piáno,
Ami^7 D G
jen co zjistím, kde tu je.
Emi Ami Emi Ami
Jedno stojí tamhle v koutě
D^7 A^7 D^7
bez pedálů, bez kláves.
G Ami^7 Hmi^7
V tomhle jednou povezou tě
Ami^7 D G
funebráci přes náves.
2. Báby budou mlíti pantem,
chlapi bručet pod kníry:
"Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry."
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvilky
ve studený garsónce.
3. Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.
4. Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu,
ať je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo.

VŠECH VANDRÁKŮ MÚZA ŽALMAN

```
            G                Fmaj7      G
1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
      Fmaj7        G     Fmaj7           G
   a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
                                   Fmaj7     G
   to nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla,
    Fmaj7           G        Fmaj7      G
   tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.
    Emi D G   C          G
R: Haleluja, zavírá se brána,
        C              G
   my zpívat chcem do rána,
    C           G
   než napadá sníh,
    Emi D G    C           G
   haleluja, kteroupak si dáme,
    C              G
   než skončíme s ránem
           C       G
   na hřbitově obutých.
2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
   pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
   až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
   budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.
R:
3. Každou noc po milování skládala mu hity
   a kašlala na city, na obyčejnej lid,
   za pár dní tahle můza, dneska služka Mici
   skončila na ulici a pod mostem má byt.
R:
           G                    Fmaj7         G
*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,
       Fmaj7        G     Fmaj7  G
   má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...
```

VŠECHNO NEJLEPŠÍ NEDVĚDI

E
1. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám,
A
proč za záda schovávám květ,
E
dvakrát jsem dneska si ruce myl,
H7 E
abych popřál ti k věnečku let.
2. Nastav pusu a do vázy kytku dej,
postav na kafe, dva cukry mám rád,
koupil jsem "Člověče, nezlob se",
budem do rána bláznit a hrát.
A
R: Tak všechno nejlepší, zdraví a klid,
E H7
ať všechno ti jde tak, jak chceš,
E
sám nejlíp víš, co se má ti přát,
H7 E
a nám stačí, že žiješ, že jseš.
3. Hele, neděkuj, kytka není až zas tak moc,
to, co uvnitř mám, neumím říct,
jako kostky je život, jak den a noc,
věčně střídá se mít-nemít nic.
R: E A H7 E
R:
R:
R:

VŠECHNY CESTY ZAČÍNAJÍ K RÁNU ŽALMAN / J. H. BURNETT

```
  D            G          D
1. Stávají ve frontách na pozlátko,
                G            D
   bledé ženy, včera dívky z měst,
     G                            D
   a doufají, až splatí všechny splátky,
      G             Emi
   že koupí jednu z dobrejch cest.
2. Stromům kreslí podzim další vrásky,
   milenci šli někam domů spát,
   prominentní synáčkové zlobí
   a klasikové mohou hrát.
3. Všechny cesty začínají k ránu
   po chudé a krátké snídani
   a málem věříš na pitomou fámu,
   že ti není šestnáct a pár dní.
4. Tak se díváš, pokud možno zpříma,
   na hvězdy, které jsou nám vzdálený,
   když v limuzínách letí do neznáma,
   my v hospodách jsme zavření.
5. Jen tuláci jsou stejný jako kdysi,
   brázdí světem jak ty, můj anděli,
   a věří, že si najdou tichej domov
   někde v posledním údolí, jenže:
6.=3.
7. Na na na ...
```

VŠEM JULIÍM VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
      Ami       F            E
1. Jako zapálená stodola jsem shořel
                               Ami
   na venkovským prázdným nádraží,
           F           E
   ani popel, ani trochu kouře,
                         Ami
   natož tvoje prsty na tváři,
                          G
   jak nějakej papír vod cukroví
    C                     E
   vodkopnutej přes dvě koleje,
    Ami            F              E
   každá z vás se dneska pro mě strojí,
                             Ami
   každá z vás se s jiným miluje.
    C                            G
R: Kolik jsem vás ztratil na svý cestě do ráje,
     Dmi                           Ami
   přesto hledám dál, vždyť možná zrovna tady je,
      E                       Ami
   pak klopí oči hanbou, že je krásnější jak noc,
     E                   Ami
   a kytary zní sambou z léta do vánoc.
2. Proč jsou tváře andělů, můj bože,
   podobné všem Juliím, co znám,
   žádná z nich mi neustlala lože
   a žádné z nich jsem lože neustlal,
   za okny zní samba a já čekám
   na venkovským prázdným perónu,
   sbírám síly vodjet prostě někam,
   sednout do prázdnýho vagónu.
R:
      Ami       F            E
*: Jako zapálená stodola jsem shořel
                               Ami
   na venkovským prázdným nádraží ...¨
```

VŠEM KRYŠTOFŮM KOLUMBŮM POUTNÍCI

Ami G Dmi F Emi

1. Otvírám dveře karbaníkům, jejich díkům, jako velkej gróf,

Ami G Dmi E7

otvírám náruč mladým pánům, elegánům, beze slov.

2. Otvírám obchod každým ránem s marcipánem, hrou barevných skel,

otvírám přístav bludným lodím, k nimž se hodím, bohužel.

A D A

R: Těm opuštěným hráčům, bláznům všem,

D E7

dřív než se rozpláču v podvečer,

A D A

bláznivou kantátu rád budu hrát

F G C

s tím pouťovým cinkáním zvonků.

3. Zavírám dveře zbohatlíkům, jejich vzlykům, z kterejch čiší vztek,

zavírám dveře starým pánům, veteránům myšlenek.

4. Nechci si koupit moudrou radu pro parádu v hnědých kamaších,

kdo hledá, najde, a tak hledám, já se nedám, už kvůli nim.

R:

VŠICHNI TI LŽOU AG FLEK

```
  E     H          E         H
*: Hrávám pocestným, počestným bez potlesku,
 E           H              E
mám rád oči bez šátků, ty svědčí zázrakům,
  G        D        G          D
sbírám je do hrnků jak vodník pod pokličkou,
  G        D         E
hlídám to tajemství těžkých tuláků, ó.
              H             E        H
1. Pálím dopisy nad svíčkou, sliby, co lidem vládnou,
 E         H            E
počítám a popel z nich vážím na miskách,
 G         D          G           D
vím, já ti odpouštím, užs' neměl šanci žádnou,
     G       D
tak vítej a povídej,
 Emi
že je ti fuk, co si lidi poví,
                    H
a že jsi šel kolem náhodou,
 Emi
to, co bys chtěl, stejně nevyslovíš,
                     H           A
a pokud vím, taks' přišel zapomenout,
 G      D                F#  E
jó, já vím, všichni ti lžou, ó.
2. Pálím dopisy nad svíčkou, sliby, co lidem vládnou,
počítám a popel z nich vážím na miskách,
tak vítej, já ti odpouštím, už nemáš šanci žádnou,
vítej, ale neříkej,
že je ti fuk, co si lidi poví,
a že jsi šel kolem náhodou,
už ani muk a šetři slovy,
pokud vím, taks' přišel zapomenout,
 G      D                F#  Emi H Emi H A
jó, já vím, všichni ti lžou,
 G      D                F# H
jó, já vím, všichni ti lžou ...
```

VŠIVÁ LOĎ PACIFIK

D D7 G D
1. Všivá loď s plachtovím veze pytle s obilím,
E7 A7
kolik dnů vidíš jen moře plát,
D D7 G D
ženská jak vypadá, ouplná je záhada,
A7 D
dobrej Bože, tak nás tedy chraň!
2. Vobědváš vestoje, kuchař páchne vod loje,
za to máš celej den v horku dřít,
místo lásky je rum, kolem vlny jako dům,
zbejvá jen rezavou vodu pít.
D F#mi G A
R: Holky nám, holky nám zase připomenou smích,
D G A
sladký svítání,
D F#mi G A
holky nám, holky nám zase v nocích bezesných
D A D
dají lásku i zklamání.
3. Kajuta bez plyše, krysy lezou po břiše,
když musíš v tejhle nádheře spát,
aby vzal s sebou hrom zrezavělej lodní zvon,
to hned ráno chuť máš fackovat.
4. Z ráhnoví do vody spadneš dílem náhody,
tělo tvý žraloci budou žrát,
taková poprava není vůbec votrava,
nestačíš ani svý "sbohem" dát.
R:
Rec: Přesto máš tolik rád ten prokletej světa řád,
racků křik když je blíž pobřeží,
přístavu čilej ruch, dehtem provoněnej vzduch,
žiješ dál, na čem víc záleží?
R:

VŮNĚ KAREL KRYL

Ami Dmi Ami E

Ami C E Ami

1. V tůni nad mlýnskou strouhou vteřinu pouhou zdrží se proud,

C E Ami

z víru nad bílou hrází rašící mlází vyráží z pout,

C G F (Ami) E

[: louky červených máků pod křídly ptáků oněmělých,

Ami C G(E) Ami

had, co kůži si svléká, z medu a mléka voněl mně líh. :]

C G F Ami

R: Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni

G Ami

tří generací,

C G F Ami

s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou

G Ami

se nenavrací,

F

v bronzu jen tyčí se kopí, lev uši své klopí,

E

tak kdo by se bál,

Ami G F

nečiny značené vinou se dějinami vinou,

E Ami G F E

ó, Bože, co dál?

2. Vůně potu a kůže, nad něhou růže cynický smích,
lásko, na konci léta osudy splétá ledový sníh,
[: vůně vody a prádla, chlastu a žrádla k opojení,
lež a zrosený džbánek pro mdlobný spánek pokolení. :]

R:

3. Schůzku nahradíš schůzí, belháním chůzi, povykem klid,
vůně piva a kvásku nahradí lásku, Boha a cit,
[: klec co náhražka křídel, kulturní příděl za umění,
dálky v zrcadle sklínky z prolhané skříňky na civění. :]

R: Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni
tří generací,
s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou
se nenavrací,
nečiny značené vinou se dějinami vinou,
co dělat že máš:
navzdory otcům a synům se odhodlat k činům,

Ami G E Ami

kde domov je náš, kde domov je náš?

VYJEDEM SI TAKY HOP TROP

A7 D7
1. Zavalenej mlhou ze suchýho ledu,
A7 D7
užírám se nudou občas na dýze,
A7 D7
tancovat že stejně ještě nedovedu,
E A7
usadím se v koutě a poslouchám hipíze, jó jó.
2. Bavili se jednou, že má jeden bráchu,
kterej jezdí každej tejden na trampy,
tuhle že byl zrovna někde na potláchu,
zakopal se mezi ty zelený vodřampy, jó jó.
D7
R: Berem saky-paky, vyjedem si taky,
A7
najednou se rozhod' Johny Komárek,
D7
něco na tom bude, ptal se, kdo s ním pude,
E A7
já se zved', že nejsem heřmánkovej vodvárek, jó jó.
3. V pátek na mě čekej a měj zabalíno
všechno, co je dobrý v lese k vegetu,
hlavně ať máš prachy, cigára a víno,
pokud vím, tak byla tuhle řeč i vo fetu, jó jó.
R: Berem saky-paky, vyjedem si taky,
vychrupneme sem-tam ňákej pohárek,
všude tam, kam pudem, kamarádi budem
za malýho ruma nebo aspoň za párek, jó jó.
4. Sebrali nás v Praze na nádraží Středu,
to když jsme se rafli s Johnym vo pivo,
ne, že ještě někdy někam takhle jedu,
když slyším vo trampu, tak jsem celej nakřivo, jó jó.

VYJU NA MĚSÍC GREENHORNS / HANK WILLIAMS

```
     G                          C           G
1. Tak touhle dobou nejsem v lásce nějak v kondici,
    C            G        A            D
   mý řídký štěstí zahodil osud i s konvicí,
     G                          C            G
   tys' odešla, já poslouchám, co se mi dere z plic,
        C          G        D         G
   mám v tváři výraz šakala a vyju na měsíc.
2. A vod tý doby jsem si jist, že sám se utrápím,
   svý chorý srdce do sklenice s pěnou potápím,
   mě hryže smutek kusadlem a drásá víc a víc,
   jsem spadlej chleba se sádlem, já vyju na měsíc.
3. Když ani lékař čas nezlepší ten můj z lásky splín,
   na krk si připnu malý štěně jako bernardýn,
   půjdu do hor vysokejch, kde není nikdy hic,
   tam sedat budu na skalách a kvílet na měsíc.
```

VYLETĚLI CHLAPCI Z HNÍZDA JAREK NOHAVICA (ALEXANDER BLOK)

Hmi **D** **Edim** **F#7**

1. [: Vyletěli chlapci z hnízda, k Rudé gardě budou brát, :]

Hmi **D** **Edim** **F#7** **Hmi**

[: vyletěli chlapci z hnízda, škoda chlapců nastokrát. :]

2. [: Ach, ty hoře, přehoře, živořeníčko, :]

[: ucouranej hacafráčku, rakušácká flintičko. :]

3. [: Na popy a na buržuje požár světa nastupuje, :]

[: rozfouknem ho do všech stran, pane Bože, žehnej nám. :]

VÝMLUVNÝ ĎÁBEL A JÁ GREENHORNS / KRIS KRISTOFFERSON

```
      G(A)
1. Já seděl jsem sám před sklenicí piva
     C(D)                  G(A)
   v lokále chladným jak sklep,
         C(D)                 G(A)      Emi(F#mi)
   když vtom vešla dívka tak, jak už to bývá,
        A(H)               D(E)
   ten pohled mi zastavil tep,
        G(A)
   tak seděl jsem dál a ptal jsem se sklenic
      C(D)                   G(A)
   na některou z těch jejich rad,
         C(D)               G(A)     Emi(F#mi)
   když zjevil se ďábel a stříbrným smíchem
        A(H)      D(E)      G(A)
   se smál, když dívku mi krad'.
Rec: A já řek': holčičko:
    C(D)                 G(A)
R: Nevidíš, že přišel z pekla
        C(D)              G(A)
   a v mým těle musí teď žít,
    C(D)                  G(A) Emi(F#mi)
   nevím, proč by ses ho lekla,
     A(H)             D(E)
   zlo umí úsměvem skrýt,
        C(D)                    G(A)
   je vlídný, když ví, že jdeš ke dnu,
     C(D)                 G(A)
   chce jenom vidět tvůj pád,
         C(D)                 G(A) Emi(F#mi)
   vždyť já ho znám, kamkoliv sednu,
      A(H)                D(E)
   je se mnou a umí jen lhát,
         C(D)                  G(A)
   je to můj dvojník ze stínu blikavých svic,
        C(D)                  G(A)
   má všechno, co já si jen přál,
        C(D)                G(A)    Emi(F#mi)
   ten výmluvný ďábel, ten neplatí nic,
        D(E)               G(A)
   já platím a žiju s ním dál.
2. Tak dál tady sedím a se mnou jak zlý stín
   je ďábel, můj dvojník a pán,
   svou svatou tváří si důvěru koupí
   a zmizí, když proved' svůj plán,
   tak zmizel i tenkrát a nechal té dívce
   jen samotu, nářek a hněv,
   já varoval jsem ji před úsměvem ďábla,
   proč nechtěla slyšet můj zpěv.
Rec: Řek' jsem: holčičko:
R:
```

VÝROČNÍ OHEŇ NEDVĚDI

Hmi

1. S tmou, nocí zablácenou, podivný postavy jdou,

F#mi **Hmi**

pod mrakem ztratily stín, za skálou mihnul se blesk,

výroční oheň je dnes a kroky tuláků z cest

F#mi **Hmi**

sešly a mířejí sem přidat svou vlajku a stesk.

A **D**

R: Potkáš svý známý a palce si zalomí,

F# **G**

stále je na co se ptát,

Emi **Hmi**

až oheň svou labutí píseň vám zazpívá

F# **Hmi**

k ránu, tak půjdete spát.

2. Jak někdy člověk je sám, tak se to nahne, znám to,

a pak neví už, kam, kam by se obrátit měl,

zazvoní telefon, hej, věci si do rance dej,

pojď a nepospíchej, budeš mít to, co jsi chtěl.

R:

R:

VYZNÁNÍ SAMSON

```
        D            F#mi        G                D
1. První vydání bylo blond, ještě neotřelé, jak se říká,
             G                    D        Hmi
   když to s knihou srovnám, můžu říci, že tak,
          Emi7           A7
   jak když čerň tiskařská voní,
           D         F#mi G               D
   jako když literární fond podpořil začátečníka,
    G           D     Hmi
   váhání zákazníka: pardon,
    Emi7                          A7
   já jsem přišel pro jinou, ne pro ni,
     G         F#mi      Emi    D         Emi
   stejně tak má půvab svůj první "smím prosit"
                     A7
   a neuměle nalíčené obočí.
             D                      Emi
R: Jsi jak ta nejkrásnější knížka, kterou jsem kdy přečet',
     Emi7               A7
   klenot, kterému nic nechybí,
        G     F#mi   Emi      D
   každý kritik rád by recenze psal
    Emi7                         A7
   na takové dílko, hned se zalíbí,
         D                  Emi
   každou knížku někdo napsal, a tomu pak patří
     Emi7                   A7
   sláva za to, že ho múza políbí,
        G         F#mi    Emi      D
   u knih má to tak být, ale u dívky říct můžu,
    Emi         A7         D
   že mi autor vůbec nechybí.
2. Druhý vydání, zlatej věk, mladá kráska, to lehce se pozná,
   šaty - motýlí háv, hlavu pyšně jak páv,
   úspěchy, a každý hned se otočí,
   taky v básni je třetí zpěv, autor zkušený světu se dozná
   ze své lásky, kdopak pozná,
   co je pocit a co rutina, co počít,
   z pultů sbírka mizí, slavné jméno stačí,
   v tomhle se však knížka s ženou liší.
          G         F#mi    Emi      D
R: + u knih má to tak být, ale u dívky říct můžu,
      Emi         A7         D
     že mi autor vůbec nechybí ...
```

VYZNÁNÍ CITOVĚ VYPRAHLÉ JALOVICE LOKÁLKA

D A7
1. Má máma stála v boxu dvacet pět,
D D7
toužila po lásce ve věku tří let,
G D Hmi
až jednou přišel za ní mladý inseminátor,
D A7 D
lásky novátor.
D A7
R: Jé, tou krávou, krávou chci se stát
D D7
a svůj první litr mlíka státu dát,
G D Hmi
až přijde den, kdy z pastvin zavolá mě známý hlas,
D A7 D
krávou chci se stát.
2. Inseminátor zaved' trubičku
a nedal mámě ani hubičku,
ta z toho ihned měla oblíbený mindráky,
no případ pro tři Plzáky.
3. Kráčela jsem pak osudu vstříc,
i když pravej táta měl o dvě nohy víc,
přes tenhle drobnej pokles přijali mě u stáda
a žiju si - no paráda.
R:
4. Stávám nyní v boxu dvacet pět,
nevím, co je hlad, žízeň ani smäd,
už dávno za sebou mám mladá léta telecí
a v lásce chci být nad věcí.
5. Mám jen touhu stát se maminkou,
přítomnost bejčka není podmínkou,
nežli mít na padesát švagrových jen ve stádě,
tak dám přednost náhradě.
R;
R:

VZDÁLENÝ PACIFIK PACIFIK

```
   E                          C#mi
1. Nemám čas ti vyprávět ten příběh,
   Edim                     F#mi
   za chvíli mi jede noční vlak,
                                     G#mi
   vím jenom, že ten chlap za mnou přiběh'
      C#mi                 H
   a mezi řečí povídá jen tak.
2. Povídá:"Vem do hrsti svůj rozum,
   pomoz mi, já se ti odvděčím,
   pohlédni teď nahoru k těm vozům,
   všechny jedou směrem na Děčín."
             C#mi            G#
R: Vzdálený Pacifik, modravý Pacifik
                                A
   je přece výzva pro každýho chlapa,
     F#mi              H      G#mi              C#7
   kterej nepodlehl spleenu, řekou dopluje až k Evergreenu,
         F#mi      F        E
   [: vzdálený modravý Pacifik. :]
3. Vytáhnul jsem z garáže svý fáro,
   aby tenhle chlápek nebyl sám,
   von si zapálil dlouhý cigáro
   a jeli jsme, no to vám povídám.
4. Všechny vozy jako dlouhá nudle,
   z Děčína až k moři pletivo,
   tak jsme si nakonec řekli "tůdle"
   a zašli do Hamburku na pivo.
R:
               F#mi      F        E
R: + [: [: vzdálený modravý Pacifik ... :] :]
```

VZPOMÍNÁŠ KAMELOT

C#7 F#m
1. Další motorest, jízda nekončí, nebe nad hlavou,
C#7 F#m
tak zpívej šalala, tichá hudba dohrála pecku nespavou,
A D C# G#m C# Hm
dálniční policie hlídá rychlejší koně, ale nemá vrtulník.

2. Jsme zas inkognito v jiný době zakletí blízko k úsvitu,
máš oči dokořán a plavu do nich sám barvou nefritu
a kolem chodí vůně Charlie, cítím se mužem a jsem pořád ještě kluk.

C#m
R: Jedeme dál, jak dřív kolem letí háje jív,
C
řídím ukradenej Luss, peně tak na autobus,
D Dm
celej život před sebou jako velkolepou show,
C#m
jedeme dál, co s tím, jenom doháníme stín,
C
marně potkáváme prach jezdců na motorkách,
D Dm C A D
co už dávno odjeli jako tenkrát v neděli, vzpomínáš?

3. Nevím, kam dojedem, tady někde musí být bistro u San Maria,
tam na jedné posteli budem zase dospělí, než se ozve z rádia,
dálniční policie pátrá, všechno má v rukou, ale nemá vrtulník.

R:

VZPOMÍNKY KAREL PLÍHAL

```
   D                          Ami
1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
   Hmi                      A
   odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
   D                         Ami
   otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
     Hmi                     A
   hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.
          Hmi      G            A               D
R: Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
           Hmi         G             A          D
   každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
          Hmi          G          A             D
   každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
            Hmi         G              A
   každá z nich je tou láskou s velkým eL.
2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
   snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
   vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
   dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.
R:
```

WHISKY, TO JE MOJE GUSTO (LIMONÁDOVÝ JOE)

```
     C                 G  C                            G
R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
     Dmi         G         C      Ami     Dmi   G
   kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
     C                      G  C                      F
   když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
                  Fmi             C      Ami      C      Ami
   život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
         C   G     C
   jen když je co pít.
    Cmi                 Fmi
*: Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
                           Cmi    G
   tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
     Cmi                     Fmi
   kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
   G                                    C
   a proto všichni můžem společně zazpívat:
R:
```

WIPI WIPI VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
      G
1. Z flámu jsem se vracel jak zákon káže zpit,
    D                       G
   když tu náhle přede mnou na chodník slít'
       C      G      C       G     D               G
   [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
2. A povídá, že někdo asi nahoře to splet',
   von si přece vybral chlapa, značka: abstinent,
   [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
    G                         D              G
R: Wipi wipi wipi vap today, wipi wipi wipi vap today,
                              D              G
   wipi wipi wipi vap today, wipi wipi vap today.
3. Co to piju, proč to piju, čím se nalejvám,
   nedal pokoj, otravoval, taky ochutnal,
   [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
4. A potom se děly věci, jak si dvakrát líz',
   místo aby letěl vzduchem, na zem sebou říz',
   [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
R:
5. Už jsem z něho na palici, ale jinak fajn,
   včera mě táhl na ferneta, dneska na mejdan,
   [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
6. Drží se mě ve dne v noci, nebi za to dík,
   jako klíště nacucanej anděl notorik,
   [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
         C      G      C       G     D               G
R: + [: malej, bílej, takovej divnej anděl strážnej můj. :]
```

Z KONCE SVĚTA HOP TROP

E C#mi F#mi7 E
1. Leželi jsme dlouho v trávě, když se v dálce objevil
C#mi F# A
vlak, co jezdí tudy líně rychlostí snad jen pět mil,
E C#mi F#mi7 E
z toulek se nám kámoš vracel, jak to slíbil dopisem,
G#mi F#mi7 G#mi H
každej z nás už léta myslel, že se po něm slehla zem.
2. Zamával a hodil pingl, za ním potom skočil sám,
já v tu chvíli strach měl za něj, ač ho jinak nemívám,
jen se ohlíd' za vagónem, z čela vlasy odhodil:
"Vezu jednu dobrou zprávu z konce světa, kde jsem byl!"
G#mi F#mi7 H
R: Kousek štěstí já tolik jsem si přál,
E G#mi A H
že je ve zlatě, já si, proklatě, donedávna myslíval,
G#mi F#mi7 H
mít kousek štěstí, který, když se unaví,
E G#mi A H E
třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví.
3. Jako blázen můžeš kopat, hory hlíny převrátit,
třeba stovky tisíc lopat, ale zlato nenajít,
že mě čeká teď a tady, mohlo mě dřív napadnout,
jsou to dobří kamarádi, no, a tenhle známej kout.
E G#mi A H E
R: + třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví ...

Z MÉHO ŽIVOTA SAMSON

```
    Ami                          Dmi7 E     Ami
1. Než zavládne blahobyt, tak ne, abysis pískal,
                                 Dmi7  E      Ami
   a koukej čestně oznámit, co nečestně kdo získal,
    Dmi7                         G                  C
   ten, kdo nemá vyšší cíle, správně (snadně) nežije,
     Dmi7                         G         E
   člověk žije pro společnost, proto tady je,
     Ami                              Dmi        Ami
   všichni budou šťastně žít, jak v ráji, neřkuli,
       Dmi           Ami           E           Ami
   a všechno jednou budem mít, až se čas překulí.
        Dmi7                        G         C
R: Jó, to mi bylo šest, já seděl v první lavici
      Dmi7                         G          E
   a tohle všechno říkal náš pan hodnej řídící,
        Ami                     Dmi       Ami
   pak byla velká přestávka a já za paďana
          Dmi         Ami          E          Ami
   jsem svačil mlíko vod krávy s třema houskama.
2. A na Západě žije člověk, co haraší zbraní,
   pak už je tam jen velká louže a zlí lidé za ní,
   ještě tyhle poučení v hlavě mi zněly,
   a ráno u nás pod okny už tanky duněly,
   tak popadnul jsem kraťasy a běžel před vrata,
   kde chlap v podivným mundúru nám říkal "rebjata".
R: Jó, to mi bylo dvanáct pryč a já už rozum bral,
   všichni moc smutně koukali, proč, to jsem nechápal,
   vždyť byly přece prázdniny a zrály jahody
   a divný trampi na garmošky hráli u vody.
3. Ó, zazni, písni vznešená o vrozené nám práci
   a o tom, že se vyhýbat jí příliš nevyplácí,
   já neměl vlastně ani čas očuchat rachotu,
   a už jsem pochodoval na cvičáku u plotu,
   v době, kdy jsem moh' pracovat a méně zahálet,
   válel jsem se v krytu při přípravě na nálet.
R: Jó, to mi bylo sotva dvacet a já s údivem
   jsem nechápal, proč, když mám volno, nemůžu jít ven
   a proč mi velí člověk, jehož hlavní předností
   jsou neomezitelné meze omezenosti.
4.=1.
R: Tak to mi něco připomíná, ruce svírám v pěst,
   vždyť nejsem v první třídě, no a je mi dvacet šest,
   mám dojem, že si v televizi dělaj' legraci,
   když krásnej chachar v obleku káže vo práci.
5. Říkal už můj děda, když jsem na poli ho vídal,
   hladovejch slov že se ještě nikdo nenasnídal,
   i když se doba změnila, hloubš je do kapsy
   a pivo stojí, co dřív stával frťan Metaxy,
   volnou tvorbou cen se práce snadno posvětí,
   zjistíme tak jen, kolik měl Babinskej dětí.
R: Jó, je mi třiatřicet, a taky mi jasný je:
   kde vládnou prachy, končí každá ideologie,
   vždyť už směje se nám celej svět, jací jsme hlupáci,
   platíce za propagandu víc nežli za práci.
```

Z MINULA KAREL PLÍHAL

```
        G       D      G
1. [: Když květina svobody hynula,
                D              G   D(-)
   národ se probudil a neochvějně :]
 C                G    Emi
vykročil z onoho minula,
 D                G   D
vykročil z onoho minula, jó,
      G      D         Emi C       G      D         G
kde všichni měli mít stejně, kde všichni měli mít stejně.
2. [: Ruka, co z tribuny kynula,
   noha, co vesele šlapala v lejně, :]
ruka, co z tribuny kynula,
společně přišli jsme vodněkud z minula, jó,
[: a zřejmě i odejdem stejně. :]
3. [: Šedivá vrána, co splynula
   s vránama v podobně šedivým hejně :]
šedivá vrána, co splynula,
zmateně přilítla vodněkud z minula, jó,
[: i dneska je šedivá stejně. :]
4. [: Chasa už prapory svinula,
   ještě se naplno nemele v mlejně, :]
chasa už prapory svinula,
sedím tu, poučen průsery z minula, jó,
[: a začínám znova a stejně. :]
5. [: Berounka plyne, jak plynula
   kdysi, král usíná na Karlštejně, :]
Berounka plyne, jak plynula,
v hospodě hrajou se písničky z minula, jó,
[: a tebe miluju stejně. :]
```

Z OHLASŮ PÍSNÍ RUSKÝCH KAREL KRYL

Dmi
1. Byl jest Vova na honu u Rostova na Donu,
A **Dmi**
spatřil státi na břehu krasavici zvláštní,
na výstrahy nedbaje, žena že jen kletba je,
A **Dmi**
dal se za ní do běhu, neboť vzplanul vášní.
C **Dmi**
Krasavice tone v hněvu, kterak Vova třeští,
Gmi **A** **Dmi**
rozbíhá se ke Kyjevu, na útěku vřeští,
C **Dmi**
přeběhli tak přes hranici ke korytu Visly,
B^{b} **A** **Dmi**
kde v té chvíli krasavici opustily smysly,
C **Gmi Dmi A Dmi A**
la la la ...
2. Čelist vášní převislu, přeplaval s ní přes Vislu,
utíkal s ní po břehu a něžně se k ní shýbal,
a když byli za Vislou, učinil jí závislou,
jelikož ji za běhu dvěstětřikrát líbal.
Když pak běžel okolo vrat s policajty v patách,
zakopl jest o kolovrat, do louže se natáh',
ona z rukou vypadla mu do bílého snížku
a on zří, že ukradla mu komsomolskou knížku,
la la la ...
3. Maje duši bolavu, přeběhl s ní Moravu,
líbali se mnohý dni rozechvělí touhou,
krasavice líbezná dnes už, co je Liebe, zná
a náš Vova ve Vídni mívá chvíli dlouhou.
Sedává pak u Dunaje s tváří sladkých madon,
tiše sobě vzpomínaje na ten hon a na Don,
krasavice jako vdova truchlí neustále,
čeká doma, až ji Vova vodnese kus dále,
la la la ...

ZA CHVÍLI UŽ BUDU V DÁLI GREENHORNS / BOB DYLAN

```
          G
1. Hučku svou na pozdrav smekám,
           Ami
   světla vlaků vidím plát,
          D
   tak na svůj nárazník čekám,
          C        G
   už jsem tě měl akorát.
2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,
   zjistíš, že se slehla zem
   a tvůj miláček že pláchnul
   půlnočním expresem.
            G                        Ami
R: [: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
           D                     C         G
      o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]
3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,
   pak píšťala, je mi hej,
   konečně vím, že je konec
   naší lásce tutovej.
4. Z kapsy tahám harmoniku,
   tuláckej song budu hrát,
   sedím si na nárazníku
   a je mi tak akorát.
R:,R:
```

ZA DESET 10 VLASTA REDL

```
              A                        Hmi
1. Ve středu zabalím kufry a pojedu domů,
                      E                A (E)
   stopnu si auto, co zajíždí na přehradu,
                                     Hmi
   pomůžu vyložit dynamit v kamenolomu,
                      E                A
   pozdravím muže, co jsou tu za velezradu.
2. Ale tak udělám přece jen kolo, když už jsem tady,
   je teprv poledne, a tak jsem celkem v plusu,
   co je tu naboso štastných, krásných a mladých,
   ale nejdřív si zjistím odjezdy autobusů.
             Hmi  E          A F#mi
R: Za deset deset už nejede nic,
             Hmi  E          A
   za deset deset už nejede nic.
3. Hned za hrází v jídelně U Mokrých sundám si oděv,
   pochválím brýle nové brigádnici,
   slíbím jí, že za ní vylezu po hromosvodě,
   "tak ahoj, babi," zakončím pohlednici.
4. Na dece, na pláži vybalím Kamile, kde teďka hrajem,
   natře mi záda v podstatě jen za pusu,
   přikreslí k adrese plánek celého kraje,
   ještě zkontrolujeme si odjezdy autobusů.
R:
5. Na Rudém právu počkám, až pytláci dopečou pstruhy,
   přídám se k chlapům do války u Stalingradu,
   Kerouac, Turgeněv, Baudelaire, Jan Pavel II.,
   básníci všech zemí, tak ještě pivo a jdu.
6. Lacina s Grycem už U Bušů jen pro mě zastřelí prase,
   přespolní vandrák vaří se zelím Led,
   hej, půjč mu to pádlo, ať dá dítě v čase,
   jsem hvězda a do první desky to mám deset let.
R:
7. V noci mi Martina vyzradí vojenské tajemství hlavního stanu Armády
spásy,
   je vdaná a večer vrací se z Bystřice zpět
   a ráno mi Gábina s Vlaďkou rozčešou vlasy,
   a než vypijem snídani, je devět čtyřicet pět.
R:
8. Poslední pivo s Evženem u šachu v zahrádce rušné,
   sleduju, aby mi neujel zas,
   vyměním dva pěšce za věž, to je snad slušné,
   a z koncových světel si odečtu svůj přesný čas.
R:
    A                                Hmi E A
*: Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík ...
```

ZA MOKROU HOROU KAMELOT

Kapo 2

D **A** **Amaj^{7}**

1. Tak jsem se vrátil na stará místa,

D **A** **A^{7}**

abych se s láskou sešel jak dřív,

Bm **C#** **Fm#** **B**

abych to cítil a viděl Tě z blízka,

D **E** **A**

jak nejjasnější slunce v oblacích.

2. Tak jsem se vrátil a vykřesal chvíli,
ze světa nářků šel najít Tvůj stín,
je to tak dávno, kdy jsme tu byli,
na polích hrály tóny meluzín.

D

R: Čekám, až se mračna rozthnou a bílý koně

C$^{\#}$m **F$^{\#}$m** **E**

zas půjdou trávu pást,

D

než Tvoje černý šaty v týhle přísně tajný zóně,

C$^{\#}$m **F$^{\#}$m** **E^{4sus}**

mý ruce budou krást,

Dmaj^{7}C$^{\#}$mBm **E^{4sus}** **E**

kam domů odejít a zapomenout.

3. Je to tak zvláštní, že musím tu zůstat,
sám u rybníků za Mokrou horou,
chtěl bych to vrátit a do Tebe vrůstat,
kam druzí dojít nikdy nemohou.

R:

ZA POSLEDNÍ LODÍ DRUHÁ TRÁVA

Ami **Emi^{7}** **C^{7}** **Dmi**

1. Za poslední lodí se zavřelo moře

Gmi^{7} **F** **E^{4sus}** **E**

a s posledním vojákem zdvihla se hráz,

Ami **E^{7}**

a bázlivý zpěv kdesi v klášterním dvoře

Gmi **D$^{\#}$** **E** **Ami**

zněl jak "sbohem" jednoho z nás.

2. Za poslední lodí se zavřelo moře

a vítr jak netopýr proháněl pláž,

a mladičký varhaník z konzervatoře

si dal jméno Jeremiáš.

3. Za poslední lodí jsem běžel až k místu,

kde příliv mi zanechal španělskou zbroj,

balíček peset a zažloutlých listů,

E **Ami**

vzpomínky a nepokoj, a nepokoj, a nepokoj ...

ZA PRACHY KAREL KRYL

Ami F^7 E^7

Ami G E^7

1. Usedám k obědu vždy za kvílení sirén,

Ami G E^7

v pátek i ve středu jsem Martin nebo Iren,

Ami G E^7

usedám k obědu - žrout u rybího filé,

Ami G E^7

u flašky Pradědu lžu píseň svojí milé

Ami F^7 E^7

za prachy.

2. Bez otky, bez pluhu já pokouším se orat,
hraju si na sluhu a účastním se porad,
bláboly soudruhů mi sviští kolem uší,
jak hlína na kruhu jsou tvární - tak se sluší
za prachy.

3. Lze trvat na dětství, když shůry dáno není,
lhát křivá svědectví do Knihy zapomnění,
lze najít obrazy pro všechny krásy světa,
pak dělat podrazy z asylu svého ghetta
za prachy.

4. Někteří kasírují za podraz či za drb,
jiní zas mašírují tak, jak káže pablb,
někteří vodu kalí mezitím, co kradou,
aby pak naříkali nad kterousi zradou
za prachy.

5. Jedna je našišato, vidí-li dvě kila,
druhá se prodá za to, aby ctnostně žila,
té třetí stačí zlato, bourák nebo vila,
leč nikdo nemá na to, aby koupil Kryla

Ami F^7 Ami F^7 Ami F^7 Ami

za prachy, za prachy ...

ZA RUKU MĚ VEM ŽALMAN

Hmi

1. Za ruku mě vem, řekni, jak se mám,

F#mi **Hmi**

když se navracíš k ránu po špičkách,

za pár babek jen já prohrál jeden flám,

F#mi **Hmi Emi7 F#7**

jeden blbej den v noci do dna splách'.

Hmi

R: Často nás napadá, že pravda shůry nepadá,

A **Hmi**

páni se maj', mají na zemi ráj,

peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,

A **Hmi**

můžem se smát a na blázny si hrát.

2. Za ruku mě vem, když jinam utíkám,

jako dravá řeka jsem nespoutaná,

já se toulal jen, hledal ztracenej prám,

zbyl jsem ale sám, lásko provdaná.

R:

3. Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje

z toho města snů, co nás uspává,

za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje

a nespoutaná hříva stádu zamává.

R:

ZA SVOU PRAVDOU STÁT SPIRITUÁL KVINTET

Hmi **A** **Hmi**
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Emi **Hmi** **F#7** **Hmi**
jen na tobě teâ záleží, na jakou hru se dáš.
Hmi **F#7** **Hmi**
R: [: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :]
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
R: [: [: Že máš za svou pravdou stát. :] :]
3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
R: [: [: Takhle za svou pravdou stát. :] :]
4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!
R: [: [: Neměl za svou pravdou stát. :] :]
5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
6.=1.
R: [: [: Musíš za svou pravdou stát. :] :]

ZA TOUHOU KOŇMO BOBŘI

Rec: Chtěl jsem ji vidět snad dřív, než jsem ji spatřil. Celý život mne štvala tato odvěká touha. Až dnes jsem se vydal na cestu. Musím ji uzřít - její tvář nebo její hrob.

D G D

1. Šerým kaňonem kvačím pro ni na svém koni, *Hatatitla,*

G E C A

jeho podkovy v letu zvoní, půdu rvou,

D G D

špalír kaktusů teskně voní, toužím po ní,

G D

slunce pozlatí, když se kloní, cestu mou.

Gmi B^b Dmi

R: Hvězda vychází, jako buldozer deru se tmou,

B^b G A

hřmí, břímě hřbet hrbí a třmeny dřou.

D G D

2. Mlhu prorážím, země duní, budu u ní,

G D G D G E C A D G D G D

i když za zády kojot funí zprávu zlou.

R:

3.=2.

D

*: Kojot funí, kojot funí, ou ou ...

ZA TŘI ČTVRTĚ STOLETÍ KAREL PLÍHAL

C **C9** **Ami7** **G**
1. Už za tři čtvrtě století, lásko, budem slavit stovku,
F **D7** **C** **G**
otevřeme víno, sedneme si na pohovku,
C **C9** **Ami7** **G**
na stařičkým gramofonu pustíme si Floydy,
F **D7** **C** **G**
zavoláme kámošům na všechny asteroidy.
2. Už za tři čtvrtě století nám bude, lásko, sto let,
nejspíš budem utahaní jako pérka rolet,
na stařičkým gramofonu pustíme si Queeny,
uděláš mi svíčkovou, už teď mi tečou sliny.
Ami **Ami/G** **D9/F#** **G**
R: Jenom doufám, že se do té doby neumlátíš smíchem,
Ami **Ami/G** **D9/F#** **G**
jenom doufám, že se neubrečíš nad Vávrou či Zichem,
Ami **Ami/G** **D9/F#** **G**
taky pořádně se rozhlížej, než vejdeš na vozovku,
F **D7** **C** **G** **C C9 Ami7 G C**
rád bych s tebou, lásko moje, oslavil tu stovku.
3. To víno bude nejspíš ročník dva tisíce dvacet,
s každým hltem budeš aspoň deset roků ztrácet,
a když ti bude pětadvacet, bude sklenka prázdná
a ty budeš jako dneska líznutá a krásná,
C **C9 Ami7 G C**
la la la ...

ZA VLASY PRAŽCE

G
1. Ty bolíš, nebo se zas mýlím,
F
naboso chodíš kolem nás,
D# Cmi G
málo tě znám, málo, jak se zdá.
D# F Gmi
R: Do noci svítí hvězdy v trávě zapadlý,
D# F Dmi Gmi
na víčkách nosíš jejich lesk,
D# F Gmi
těžko se hledaj', dávno sněhem zavátý,
D# Dmi D
usnuly včera nebo dnes.
2. Za vlasy tahaj' tvoje slova,
naslepo střílíš náhlý hněv,
zavřený dveře ráno, ráno, to se stává.
R:
3.=1.

ZA VOZEM KAREL KRYL

Dmi **A7** **Dmi**
1. Za troskou troska, neslovanská lípa,
F **C** **Dmi**
je nejspíš ničí tato zem,
F **C** **Dmi** **A7**
opilý vozka na kozlíku hnípá
Dmi **F** **C** **A7** **Dmi**
a lidé křičí:"Za vozem! Za vozem!"
2. Za vodkou vodka, nouze pěticípá,
a bagry ničí černozem,
dušička krotká na úbytě chcípá
a lidé křičí:"Za vozem! Za vozem!"
F **C** **Dmi** **A**
R: Lidu je třeba her nebo chleba,
Bb **Dmi**
panského léku na závist,
F **C** **Dmi** **A**
není-li klasů, národ či rasu,
Bb **A**
a ještě lépe: nenávist!
3. Zarudlé oči z trapné komedie,
vzlétly jen vrány k obloze,
opilý kočí na kozlíku pije
a veze pány na voze, na voze ...

ZA ZDÍ COP

```
          G
1. Je tu předěl a je na nás dobře znát,
   kdo jen pravdu má,
   kdo postavil tu zeď, měl styl,
    F          C        G
   roste výš, dál zůstává.
2. Mohlas' čekat: tohle musí přijít zas,
   zkusíme to snad,
   smažem všechno, život nám začíná,
   [: jako dřív, jak dřív jedem dál. :]
       Ami      C     G
R: Já nechci vstávat do tvých dní,
    Ami      C        G
   dál hrát jen hru tvou,
          Ami      C     G
   chci smát se, řvát a nálady zlý
    Emi                C         G
   nechám za zdí, tak dík, budu sám.
3. Tvejch pár tejdnů jinde moudrej čas
   rychle urovná,
   teď kdekdo hází kamení,
   [: tak to vzdávám, vzdávám, to už znám. :]
R:
      Emi                C         G
R: + nechám za zdí, tak dík, budu sám,
      Emi                C         G
     nechám za zdí, tak dík, budu sám,
      Emi                C         G
     nechám za zdí, tak dík, budu sám ...
```

ZÁHADNÁ ZEM ???

Ami
1. Až na březích Gangy uvidíte květy v barvě karmínu,
E **Ami** **E**
možná přitom uslyšíte zpěvy starejch brahmínů,
Ami
až zavoní lesem mangovníky, v pralese to zavíří,
E
pak si sednem na hřebíky, jak to dělaj' fakíři.
Ami **A7** **Dmi**
R: Záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,
E **Ami E Ami**
samý písek, pouště bezedný klín,
A7 **Dmi**
tmou tygr mihne se, kdo má nohy, vyhne se,
E **Ami**
nikdo nemá tygra za krkem rád,
Dmi **Ami**
z tisíce a jedné noci vrhá temný stín
Dmi **E**
Alibaba, jeho teta a syn Mura-džina, chacha,
Ami **A7** **Dmi**
záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,
E **Ami E Ami**
samý písek, pouště bezedný klín,
2. Slonovi to činí velkou radost, když se v lese zasnoubí,
aby udělal své dámě zadost, pralesem to roztroubí,
opice si najde opičáka, tygr statnou tygřici,
nevím ale, co tam hady láká, kde tam najdou hadici.
R:
3. Jeden fakír tam dostal kašel, dal se zahrabat do písku,
zdali se vyléčil nebo zašel, neví nikdo nablízku,
příbuzní si tu práci dali, hledali ho po kašli,
zapomněli, kam ho zahrabali, dodneška ho nenašli.
R:

ZAHRÁDKY NEDVĚDI

```
        D                       Ami
1. Večer zapálil svíčky okolních lamp,
       G
   ruku na tváři, ze mě si čteš,
             A
   holka, tam smutku je na knížku, a já nevím, co s ním,
          D
   pravda s nepravdou, láska i lež.
2. A písničky smutný, že ze slz by déšť
   pokryl zahrádky nad Berounkou,
   tak směj se a mluv, ať cítím, že jseš,
   já skloním se nad panenkou.
      D
R: Já oči tvý, když bouří se a lesknou, jak když spíš,
   a když se nade mnou sklopí, mám rád,
       Emi                 D
   jsi štěstí, co splétá mi smích na dlaních,
         A        D
   jsi můj jedinej hřích.
3. Večer zapálil svíčky okolních lamp,
   a ty chodíš, jak bych nebyla snad,
   těch večerů, co myslela jsem na tebe, víš,
   jak bys odněkud zdaleka spad'.
R:
        D   A        D
R: + jsi můj jedinej hřích ...
```

ZAHRADNICKÁ KAREL PLÍHAL

C Ami7 G7 C Bb
1. Určitě sejdem se po letech,
F G7 4sus C
spolíhám na boží mlejny,
Ami7 G7 C Bb
možná, že přibereš po dětech,
F G7 4sus C
oči však budeš mít stejný.
Bb F G7 4sus
Ty oči, co viní mě ze zrady,
Bb F G7 4sus
co se z nich slzy jen řinou,
C Ami7 G7 C Bb
ta okénka do rajské zahrady,
F G7 4sus C
jenže zahrady vonící dřinou.
2. Co jsem se natrápil s červama,
zalíval růže a astry,
mám z toho problémy s nervama,
na rukou, na duši flastry.
K čemu ty pečlivý záhony,
k čemu to zbytečný plení,
divoký přírodní zákony,
ty v sobě těžko kdo změní.
3. Na stolku v zahradním altánu
stují džbán, a v něm střik vinnej, juch,
ať si teď nalejvá ze džbánu
pro změnu zas někdo jinej.
Určitě sejdem se po letech,
spolíhám na boží mlejny,
[: možná, že přibereš po dětech,
a oči, no, ty budou stejný. :]

ZAHRADNÍK PAVEL DOBEŠ

C G7 C
S jedním rumem na kuráž jsem přepad' zahradníka
G7 C
a pozval jsem ho na guláš do Podvodníka,
E F D7
povídám:"Pochop, že svým karfiolem neokouzlíš dívky,
C G7 C
ten si můžeš strčit maximálně do polívky.
G7 C
Však to, co já mám na zahradě pod okny své vily,
G7 C
nikdy tvoje kalné oči ještě nespatřily:
G7 C
sukulenty od El Pasa, z Konga banány,
G7 C
kokosy, že srdce jásá, třtina z Havany,
E F D7
borůvky až z Ontaria, jedna váží přes půl kila,
C G7 C
z Bretaně mám révu a je mi do zpěvu,
G7 C
z Caracasu ananas a palma z Guayany,
G7 C
sasanky a mořská řasa - vhodné do vany,
C G7 C
pestík nebo blizna, kdopak se v tom vyzná,
G7 C
metalizovanou jedli oxidi mi včera snědli,
E F D7
že mám doma moruši, bourec vůbec netuší,
C G7 C
v ložnici mám pět lian, spouštím se z nich na divan,
G7 C
americké brambory, těch mám plné komory,
G7 C
z Hokkaidó sakuru, takovou mám náturu,
G7 C
bavlnu mám z Colorada, když se doma sehnat nedá,
G7 C
tabák z Portorika mám přes Pepka-námořníka
G7 C
a historickou jabloň až z Garden Paradise."
G7 C
Tupě hleděl do guláše, lezlo mi to na nervy,
G7 C
vypadal, jako když doma jedí z konzervy,

E F D7
povídám:"Zalov ve své paměti a střel nějaké jméno,
C G7 C
a když to nemám na zahradě, tak sežeru seno,
E F D7
znáš-li navíc jeden strom, tak v momentě sem s ním,
C G7 C
rád se něco přiučím, bude-li však čím."
G7 C
Povídá:"Že se něco doučíš, tak tomu, mladej, nevěř,
G7 C
hodně stromů sice znáš, ale všechny ani téměř,
E F D7
to by tě z tvé zahrady milenci rychle hnali,
C G7 C
chybí ti tam kousek břízy, kde by se milovali,
G7 C
a zapomněl jsi na lípu, symbol naší vlasti,
G7 C
po jediném včelím mejdanu má včelař plné plásty,
E F D7
modřín je zas elegantní a, když se přelakuje,
C G7 C
nevoják i pacifista před ním salutuje,
G7 C
smrček sice nepřispívá chutným ovocem,
G7 C
bez něj by však nebyly vůbec žádné vánoce,
E F D7
a když už jsme u svátků ze všech největších,
C G7 C
zapomněl jsi na šeřík, takovej jseš sklerotik."
G7 C
Čapka se mi svezla z hlavy před jeho fenoménem,
G7 C
beru klíče od zahrady a jdu se nacpat senem.

ZAHRANIČNÍ STUDENT LOKÁLKA

```
     G                      D
1. Jsem jeden z mnoha asijských
     G                      D
   studentů, kteří tady z knih
                          G
   studují divnou českou řeč,
                          D
   v létě procházím po lesích,
      G                   D
   v zimě čumím na bílý sníh,
                          G
   ze psaní "i" mě bere křeč.
            G(G,A)             C(C,D)
R: Máte tu dobré pívo, špatné rákosí,
            D(D,E)               G(G,A)
   rýžové klobouky se u vás nenosí,
                                 C(C,D)
   jedový pavouk tady vůbec nekousat
            D(D,E)             G(G,A)
   a mosty liánový tělem nehoupat,
                                      C(C,D)
   rybářské džunky nejsou nikde k vidění,
           D(D,E)               G(G,A)
   já neregistrovat po rýže pídění,
                                 C(C,D)
   ta vaše knedlíky plněné houskami,
             D(D,E)                    G(G,A)
   jen samá Sparta, hašiš těžko k dostání.
2. Však radši si hlavu zahrabu,
   než zpátky domů do svrabu,
   tam u nás není žádná Klaus,
   kašlu na moje profesi,
   koupím si na kšeft koncesi,
   budu šít kalhot Levi Strauss.
R:
R: Máte tu dobré buchty, hlavně blonďatý,
   kožichy na zimu ošklivé, chlupatý,
   málokdo u vás nosí v těle žloutenku,
   a my zas nenosíme v dešti pláštěnku,
   šaty si necháváte ušít ve Vkusu,
   doktor vám nenapíše berle z bambusu,
   tak tenhle píseň berte jako pozvánku,
   dřív nebo později se sejdem ve stánku!
```

ZACHRAŇTE KONĚ KAMELOT

Emi **Ami^7**
1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C **D** **G C H^7**
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi **Ami^7**
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C **H^7** **Emi**
hejna kohoutů, a bůhví kam.
G **Hmi** **C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G **Hmi** **C**
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami **C**
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami **H^7 (D^7)**
pročesal plamen, spálil na troud.
2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.
R:
G **Hmi** **C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G **Hmi** **C**
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
G **Hmi** **C**
zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Emi
zachraňte koně ...

ZÁCHYTKO LOKÁLKA / T. KARTNER

Dmi **A7**
1. Jednoho večera vyšel jsem za šera do města kulturně zrát,
Dmi
divadlo zavřený, v kině tři stařeny a film, co neměli hrát,
Gmi
naproti v bufetu šenkýřka v korzetu kývla, ať přistoupím blíž,
Dmi **A7** **D**
měkké jsem povahy, bez dlouhé úvahy hned jsem šel pozvednout číš.
D
R: Záchytko známá na návsi za můstkem,
A7
nepřešel týden a máš mě tu zas,
G **D**
s harmonikou šel bych hned zazpívat si,
A7 **D Dmi C Dmi Ami Dmi**
však pálí mě žáha a neslouží hlas.
2. Přijal jsem s díky pozvání dívky do klubu, kde hraje beat,
tančit je zdrávo, a zvláště s dámou, tak proč bych tam neměl jít,
jatýrka telecí, po nich pár dvoudecí bílého vypil jsem ex,
tři sklenky koňaku, dva litry burčáku, pak trapný pokus o sex.
R:
3. Je třeba kázně, řek' jsem si rázně, musím do poradny jít,
doktor jak táta duši mi slátá, poradí, jak přestat pít,
pod plným věšákem rumem a koňakem v čekárně krátil jsem čas,
kdo z vás mi odpoví, proč MUDr. Součkovi lahví pak zkřivil jsem vlas.
R:

ZÁJEZDNÍ HOSTINEC BOKOMARA

Ami **Dmi^7**
1. Na kraji města, kde trolej končí,
Fmaj^7 **Emi** **Ami**
znám místo, kde přerůstá tráva,
Dmi^7
kde rozbitá cesta se s městem loučí,
Fmaj^7 **Emi** **Ami**
tam zájezdní hostinec stával,
Dmi^7 **Cmaj^7**
pro všechny formany i vandrovní
Dmi^7 **Cmaj^7**
znavený dalekou poutí
Dmi^7 **Cmaj^7**
bylo vždy víno i spaní skrovný
Dmi **E**
a chleba v ošatce z proutí.
2. Sem každej rád zašel a šel jeden hlas,
že k jídlu vždy zachutná sklenka,
že zelený oči a moc útlej pas
má hostinská - zrzavá Lenka,
večer, když s vínem se ozve i zpěv,
pocestným zachutná strava,
hostům pak do tváří žene se krev
a z dekoltu točí se hlava.
3. Ten dům tam stál snad sto dvacet let
a ještě před poslední válkou,
jak čas běžel dál, tak měnil se svět,
je kousek, co dřív bylo dálkou,
však jedno tam zůstalo tak jako dřív,
kdo zavítal, hlad měl a strádal,
dostal hned najíst, moh' vypít pár piv
i v noci, aniž by se hádal.
Ami **Ami/G$^\#$** **Ami/G** **D/F$^\#$**
4. Na kraji města už nestojí nic,
Fmaj^7 **Emi** **Ami**
jen moderní budova v městě,
Ami/G$^\#$ **Ami/G D/F$^\#$**
kde pivo prej točí se až z Popovic
Fmaj^7 **Emi** **Ami**
a za pokoj zaplatíš dvě stě *marek*,
tam nekoupíš nic večer po deváté
a nocleh je dva týdny předem,
a co je vám platný, když nadáváte,

nechte se obložit ledem, a jedem!

5. Naj naj ...

ZAJÍCI JAREK NOHAVICA

```
 G                  C       G
1. Podzimní bílá mlha válí se po mechu,
 C          D         G
myslivci vstávaj' už ráno,
 G                C               G
zajíci vylezli a nechce se jim z pelechu,
 C          D          G
neboť se chtějí dožít vánoc.
   G                     D
R: Vzduchem zní fanfára - tramtarararara,
 C                 G
po poli kráčejí střelci,
               D        C               G
[: já se svou kytarou zpívám písničku prastarou
   C          D          G       G D C G (G C G Ami D G)
   o tom, že malí budou velcí. :]
2. Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
a potom obléknou dresy,
začíná specielní slalom mezi brokama
na trati pole-louky-lesy.
R:
3. Už volá hlavní zajíc:"Pravda vítězí,
nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi,
a teď, zajíci, hurá na ně!"
   Ami     D            G
R: + že malí budou jednou velcí ...
```

ZÁKONY ŠACHOVÝCH POLÍ PAVEL DOBEŠ

F C F C F G
1. Evropa vstává při vůni kávy,
F C F C G C
rádio dává ze světa zprávy,
F C F C F G
rádio dává zprávy z Afriky,
F C F C G C
Evropa vstává, voní rohlíky.
2. Když muži se seberou a jdou lesy kácet,
třísky lítají na ten náš svět,
lítají ve vzduchu syceném drogou,
devětatřicítkou pod černou tógou.
3. Jedni jsou černí a druzí jsou bílí
a každý druhý do těch prvních střílí,
to jsou ty zákony šachových polí,
čím tenčí krajíc, tím více soli.
4. Kdo stojí v polích D4, D5,
nemůže dopředu a nesmí už zpět,
nepatří k těm, co ještě věří
na barevný svět z pavího peří.
5. Někteří přešli na druhý břeh,
černí střelci v bílých kabátech,
komu ty zákony šachových polí
k prospěchu jsou, a koho bolí?
6. Evropa vstává při vůni kávy,
rádio dává ze světa zprávy,
rádio dává zprávy z Afriky
a slunce za nás peče rohlíky.

ZAKOPANÝ PES KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)/ CHUCK BERRY

E E^6 E E^6 E E^6 E E^6

H

1. Roznesla se naším městem prapodivná zvěst,
   že slunko bude vstávat místo v pět raději v šest,
   E
   na všech schůzích přišel tento problém na přetřes,
   H **E**
   tady asi někde bude zakopanej pes.
2. Usnesla se usnesení, vznikly závěry,
   směrnice byly směrovány cestou důvěry,
   zejtra by snad bylo pozdě, proto ještě dnes
   půjdeme hledat místo, kde je zakopanej pes.
3. Ještě ten den odpoledne, nějak po pátý
   jedni vzali výpočty a druzí lopaty,
   kdosi přijel s bagrem, co si půjčil z protekce,
   a s kahany přišla i hloubková inspekce.
4. Rozorali celý město, ba i okolí,
   pak dostali nemocenskou na svý mozoly,
   místo psa vĘak našli jenom jednu chcíplou myš,
   i tak budem k lepším zítřkům aspoň kousek blíž.
5. Slunce si dál vstává v zimě v osm, v létě v pět
   a soukolí v hodinách začíná rezivět,
   chce to nový hodiny a nechat rezí rez,
   v tom by možná mohl bejt ten zakopanej pes.

ZAMKNI DŮM NEZMAŘI / RANDY STONEHILL

```
    C
R: Zamkni dům, nech ďábla noci,
                        F           C
   zamkni dům, ať se nedostane k nám,
   zamkni dům, nech ďábla noci,
       F      C           G     C
   [: zapal svíci, ať je ďábel sám. :]
        C
1. Já když jsem byla ještě malá,
   zamkni dům, nech ďábla noci,
   s dobrým i zlým jsem si hrála,
                        F           C
   zamkni dům, ať se nedostane k nám,
   mnoho let a mnoho smutků,
   zamkni dům, nech ďábla noci,
   mně dává účet ze zlých skutků,
                        F           C
   zamkni dům, ať se nedostane k nám.
R:
2. Slyš dobrou radu, než tě zmámí,
   zamkni dům, nech ďábla noci,
   vždyť ďábel chce být stále s námi,
   zamkni dům, ať se nedostane k nám,
   láskou sílu Pán ti dává,
   zamkni dům, nech ďábla noci,
   když zlost v díle neustává,
   zamkni dům, ať se nedostane k nám.
R:
    C               F      C
*: Hej, hej, hej, zamkni dům,
                    F      C
   hej, hej, hej, zamkni dům,
                    F     C
   hej, hej, hej, modlitbou,
    F     C           G    C
   ďábel nepřijde už za tebou.
3. Má máma mi tak zpívávala,
   zamkni dům, nech ďábla noci,
   i od táty jsem slýchávala,
   zamkni dům, ať se nedostane k nám,
   vzhůru k sobě vzal je Pán,
   zamkni dům, nech ďábla noci,
   teď sama tobě zazpívám,
   zamkni dům, ať se nedostane k nám.
      F      C           G# Bb C
R: + zapal svíci, ať je ďábel sám ...
```

ZÁMKY HOP TROP

A H7
1. Moje tajná lásko z pátý třídy,
E7 A
kam jsem s tebou chodil jako kluk,
H7
nosila jsi známky - obraz bídy
E7 A
a říkávala všem, že je to fuk.
F#mi D A F#mi D E
R: Tvoje oči připomínající zámky nedobytnejch pokladnic
A H7 E7 A
uhejbaly vždycky někam stranou, bejvalo v nich velikánský nic,
Hmi
kolikrát slyšel jsem, jak někdo říká,
A Hmi E7
že tě hledaj' po celým okolí,
Hmi
vím, že by z domova nikdy neutíkal
A Hmi E7
ten, koho tam nic nebolí.
2. Doma chleba míval příchuť slanou,
táta s mámou začli k soudu psát,
rozvod se jim poved' třetí ranou,
tak se stalo, co se mělo stát.
R:
3. V lavici tvý místo bylo prázdný
a já do děcáku jsem ti psal,
že se jim to jednou třeba vrátí,
ale zpátky dopis nedostal.
A H7
*: Moje tajná lásko z pátý třídy
E7 A
s čelem přitisknutým na sklo okenní ...

ZAPOMEŇ, LÁSKO NEDVĚDI

Gmi Dmi Gmi A7

1. Zapomeň, lásko, na to, že já

D D7

jsem jenom ješitnej chlap,

Gmi Dmi Gmi A7

že věčnej strach, abys byla jen má

D D7

dělá ze mě horšího snad.

Gmi A7

R: Jsi milá tak, že jako mrak jsou chvíle, kdy jsem sám,

D7 Gmi

kdy necítím tvůj dech na ústech svých,

A7

jsi hezká tak, že jako mrak jsou tváře těch, co znám,

D7 Gmi

a pokřik vran je každej jinej smích.

2. Snad ďábel sám mi napovídal,

že pláčeš kvůli mně,

jsem trdlo, který zapomíná,

jak málo lidí jako ty je.

R:

3. Každý den, i když mračíš se snad,

provázíš můj každičkej krok,

v myšlenkách, slovech pořád jen dál

ozývá se: lásko, vždyť já jsem cvok.

R:

ZAPOMENUTÝ TRUMF PAVEL DOBEŠ

A D E A

A D A
1. Z uhla prach a kašel, kdybys farať kaj šel,
E7 A E7 A E7
tak dycky trpi pajšel, to každy haviř vi,
A D A
tuš vylezli sme z ďury, shodili mundury
E7 A E7 A
a kvuli fyzkultury sme turu podnikli.
D A
Hrnul sem se přikladem, bo sem nětušil,
D E7
že se budě losovať, aby přehled byl,
A D A
kdo s kym zrobi dvojicu, aby v červencovym hicu
E7 A E7 A D E A
z Vitkovic na Ostravicu do cila dorazil.
2. Štajger vypsal ceny - dvě kuže z hyeny,
aby moh' byť odměněny ten nejzdatnějši tym,
něvim, jak to přidě, štěsti stalo kajsi indě,
něchalo mě po krk v bryndě, esli uhodnětě, s kym:
Bořivoja Lupeňa, mladeho kluka,
vytahnula moja ruka přimo z klobuka,
pozdravil:"Tu mě matě, mam tenisky od Batě,"
od teplaku měl gatě latu na latě.
3. Po startu hned, jak v lize, dostal se do krize,
pry ponožka ho hryze a od hladu je mu mdlo,
nic něbylo z te tury, bo nas předjižďaly fury,
šlapaly po nim kury, no hrozne divadlo.
Jela kolem sanitka a už se hrnul k ni,
esli pomocť potřebuješ, enom si řekni,
nabral sem vzduch do ňader a kopnul ho do hader,
přeci přidej, kdyžs' zde, zaber, bo sme posledni.
4. Brzo rezignoval, už sem ho něprovokoval,
psychicky něštengroval k rychlosti větši,
stejně noha mině nohu, a tak se modlim k Bohu,
to jako bezpartijni mohu, ale nic to něřeši.
Posledni eso sem ale v kapsi měl,
sam sem o něm do včilejška ani něvěděl,
byl sem tak smiřeny s tym, že pozbuděme ceny,
ty kožuchy z hueny, že sem si něvzpomněl.
5. Dal sem mu chleba a kus špeku a ze sameho vzteku
sem žuchlal enom veku, no co sem měl robiť,
taky peň se těžko hleda, co ide rano bez oběda,
ani plan se podlezť něda, musi se překročiť.
Na šachtě su take hromske zakony,
že jak něni špeku, tak něsu vykony,
johoho, kdybysem byl dajny hned, jak sme vyšli z lajny,
moh' sem ten cizokrajny kožuch dněska ponosiť.

ZAPOMNĚNÍ — ROBERT KŘESŤAN

```
   E           E
1.  Jižní okno bytu
   E       E
   šerá ulice
   E            E
   chutnám margaritu
   E             E
   z matné sklenice
   A         A
   namodralé blesky
   A            A
   blízké tramvaje
   E         E
   trapné arabesky
   E           E
   zdejší partaje

   CGF         C G A
R:   Zapomenout
   Zapomenout

2. V ulepeném křesle
   popel z cigaret
   papírové jesle
   a drobné do karet
   leták z pornokina
   na osamělost
   lístek do Berlína
   a zžloutlý Robert Frost

R:

3. Vánoce už byly
   a vlaky nejezdí
   prý se zase střílí
   u Berlínské zdi
   nebo je to jinde?
   někde na Dyji?
   snad u Warnemunde?
   v Nové Anglii?

4. Chvíle po setmění
   selská idyla
   tu slast ze zapomnění
   jsi nepochopila
   jen nepustit knihu
   ani ten fotel ne
   jen tak odletí k jihu
   nezapomenutelné

R:
R:
```

ZAPŘENÍ PETROVO KAREL KRYL

```
 Ami                 G                Ami
1. Země je rudá od krve a mlčí stromy v Nazaretu,
                            G                Ami
   dnes naposled i poprvé - jak v neskutečném kabaretu,
     C                        Ami        G     F        E
   jsme příliš slábi ve víře, byť třeba Krista na kříž vlekou,
     C                      Ami     G     Ami     F Ami G Ami F
   vždyť zabijí-li pastýře, pak se i ovce rozutekou. Ami G (E) Ami
2. Kříže se tyčí k měsíci a trny zdraví Mesiáše,
   v zahradě pějí slavíci, je noc, jež čeká na Jidáše,
   měsíc se třpytí perletí, a třeba věrnost přísaháme,
   teď podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme.
Rec: Zapřeme poprvé - ruce se dosud chvějí,
     zapřeme podruhé, chválíce beznaději,
     potřetí zapíráme už jen tak, ze zvyku,
     a slzy polykáme, pláč místo výkřiku.
3. Země je rudá od krve, kokrhá kohout v Galileji,
   vždy znovu a vždy poprvé prosíme s Petrem o naději,
   jsme příliš slábi ve víře a svatou pravdu na kříž vlekou,
     Ami                        G             Ami
   vždyť zabijí-li pastýře, jsme ovce, jež se rozutekou ...
```

ZÁŘÍ KAREL KRYL

```
          C     G7          C
1. Přinesl srpen září od západu,
                  F         Ami(C)
   trs aster kvete pod jeřabinami,
          E                Ami  G
   zubaté slunce bije do výkladů,
             C       E          Ami
   do stánků s buřty, květy, novinami.
           F     G           C
R: Několik bláznů na trh kůži nese
          E                 Ami   G
   a časný podzim marně čeká na sníh,
            C             Ami
   do cizích věcí nevměšujeme se -
            E                          Ami
   - a ještě méně - vlastně - do těch vlastních.
2. A mraky jako Karavely plují
   od nebe k nebi přerozličných vlastí,
   odvaha váhá, váhá nad propastí,
   paměti těch, kdo sotva pamatují.
R:
R:
```

ZÁŘÍ NEZMAŘI / MIKI RYVOLA

Cmaj^7 C$^\#$dim Dmi^7 C$^\#$maj^7 Cmaj^7

1. V září lásce už se nedaří,

Cdim Dmi^7

podzim zle mě napadá,

B^{b}mi^7 Cmaj^7 G$^7{}_4$ G

já uvadám.

2. V září babí léto na tváři,

nechce se mi do psaní,

je svítání. **Cmaj^7 C$^\#$maj^7 Dmaj^7 D$^\#$maj^7 Emaj^7**

Fmaj^7

R: Jó, holka, to víš,

F$^\#$dim Emi^7

se mnou vždycky byl kříž,

D$^\#$maj^7 Edim Dmi^7

tenhleten list po sobě nechci číst,

C$^\#$maj^7 Ddim Cmi^7

někdy slova jsou jako z olova,

C$^\#$maj^7 G$^7{}_4$ G$^+$

někdy i med chutná jak jed.

3. V září dopisům se nedaří,

každý jdem svou pěšinou

vlastní vinou.

R:

4.=3.

ZAS MÁM PLNEJ STŮL KAMELOT

```
   C             F      Fm    C
1. Zas mám plnej stůl a plnou číš,
               F       Fm      C   A7
   už nic není v půl a dnes už víš,
               F         Fm     C
   že jsem se vrátil domů úplně sám,
           F         Fm       C
   zas mám plnej stůl a plnej džbán.

2. Já toulal se tmou i v údolí,

   jen tak pod dekou spal na poli,

   a když mě budil v noci mráz, tak jsem byl sám,

   dnes mám plnej stůl a plnej džbán.

        Am  C7                F
R: Pane můj, spas mě a chvíli přej,
   Fm                     D#        G
   já nejsem zas tak zlej, jak se zdám.

   Pane můj, povím Ti, že jsem hráč
                                              C
   a nevím proč a nač utíkám.     Já to vzdám.


3. Tam na cestě snů jsem nenašel nic,
   jen zákoník dnů, co má rub a líc,
   a když jsem hledal Tvoji tvář, tak jsem byl sám,
   toužil mít stůl a plnej džbán.

R:
```

ZASE JEDOU JINÍ SLÁVEK JANOUŠEK

```
      G                Ami
1. Už dozrávají pole a lidi letí na jih
     D                                  C       G
   a tam pak v teplých krajích si půjčí golfové hole.
    Hmi7                        Emi7
R: To je mezi prominenty jako jíst plody rajských zahrad,
        F#mi                      C              Emiadd9
   my zbylí, my musíme zabrat, vždyť nežije se z renty.
2. Tak třeba rolník orá pole, je do svých dálných představ zabrán,
   směrem, co jede teď, je Jadran, jenomže otočí, táhne brány.
3. Doma ho žena viní, že asi špatně dělá,
   vždyť přece ona k moři chtěla, a zatím - zase jedou jiní.
   Hmi7                    Emi7
R: A pažit rychle požít, seno honem složit,
    F#mi              C
   den v poklusu prožít a pak se potmě množit.
   Hmi                  Emi7
R: A zase krávy dojit, ta zadní nesmí pojít,
     F#mi                    C                     Emi
   prorazit kóji, dojit, jak tohle všechno spojit a nevykolejit,
   ach, bože, nevykolejit.
4. Dnes odstavit pár telat a večer ještě stihnout schůzi,
   zase sám, hergot, kde jsou druzí, a jenom dělat, dělat, dělat.
R: A zas už je tu žena a s ní zase ten Jadran,
   tak z hospody jde, nadrán, říká tomu, že jde z pléna.
5. Vloni stál před Čedokem švagr v lednovém mrazu, mínus dvacet,
   do fronty šel prý rovnou z práce, přes noc tam vznikl přímo lágr.
R: Švagr není balík z lontu, byl třiapadesátý v řadě,
   už párkrát stáli kvůli Ladě, za prachy odstojí i frontu.
6. Fronťáci popíjejí rumy a stojí na polystyrénu,
   za sebe k ránu pošlou ženu, no prostě: kdo umí, ten umí.
7. Tak si chtěl rolník vystát Kubu, když marně pátý rok už žádal,
   na slunci chtěl si spravit záda, ve frontě rozbili mu hubu.
R: A pažit rychle požít, seno honem složit,
   den v poklusu prožít a pak se potmě množit.
R: A zase krávy dojit, už pošla, jde se projít,
   na jatka teď dojít, jak tohle všechno spojit a nevykolejit,
   ach, bože, nevykolejit.
8. I soused vyběhané to má, jede prý za hranice přání,
   však taky celej rok jen shání, jen oni zůstanou zas doma.
9. Tak prý si vezme ňákou fušku, říká své ženě, co se bojí,
    D                              Ami              G
   tož sa pustí do krúžku a za rok pojedou ven v kroji.
```

ZASE NIC VLASTA REDL

```
            D
1. Když tak měřím svůj krok
        G
   Vychází mi z toho valčík
          H
   Pravda byly tu i polky
H/A     E/G#        E
   Něco čač a něco samb
         E          A7
   Občas mihl se foxtrot
          F#            H
   Rock`n`roll ba i to disco
       E
   Ale valčík je ten tanec
   Bb                A7 6SUS
   K němuž mám tak blízko

        D      D/A D
R: Zase nic-c-c c-c c-c
   D7   E      E/H E
   Zase nic-c-c c-c c-c
   H7   E      E/H E
   Zase nic-c-c c-c c-c
   A    D       D/A D
   Zase nic-c-c

2. Ten mírný krok
   Trochu pyšný a trochu věčný
   Trochu dokola a trochu vpřed
   Kdy jednou víc a dvakrát míň
   To je ten tanec který znám
   A který zřídka pokazím
   I když zdálo se už mnohokrát
   Že moje hvězda vychází
R:
3. A tak vymetám báry
   A hledám sál kde dobře hrají
   Kde bych se odvázal
   Zahodil sako
   Vrhl se na zem
   A tam breakoval
   A vždycky když se mi už zdá
   Že jsem to rozjel že to je vono
   Někdo mě taktně upozorní
   Zakašláním
   Nojo no
R:
4. Každý tančí jak umí
   Někdo obkročák a jiný kazačok
   A srdce tluče nám tak rychle
   Jak rychlý je náš krok
   Nejde mít v srdci hudbu jinou
   Než v rytmu svých dní a roků
   Duše jsou jen ozvěnou
   Našich včerejších kroků

   D     D/A
5. Houpy houpy
             D         D/A
   Zas se mi smál celý sál
             D
   Zase jsem lady karneval
D/A        H
   A přece věřím tomu dál
             E             A
   Že ten můj tanec houpací
   F#          H
```

Smysl neztrácí
E **B^{b}** **A$^{7}_{4SUS}$**
I když budu tančit třeba sám

R:

6. Zase nic-c nic-c nic-c
Zhola nic
Do Prčic

ZÁSNUBY PAVEL DOBEŠ

C G7
1. Zasnuby su planovane na středu,
Dmi G7 C
testině to pověděli par dni dopředu.
F G7 C
R: Co se dalo robiť, cha cha,
G7 C G7
zasnuby su planovane na středu.
2. Testina se do Ostravy sebrala,
aby cosi šikovneho do vybavy obstarala.
R:
3. Jak se diva do prvniho vykladu,
ucitila bodnu ranu čimsi zezadu.
R:
4. Probodnul ju krvelačně očami
jakysi chlap, sviňačisko, grazl něznamy.
R:
5. Hučel do ni tak jak lijak do ryny,
do dědiny vratila se bez rozmaryny.
R:
6. Něpřal bych vám slyšet teho snoubenca,
jak milemu sdělila, že už je bez věnca.
R:
7. Tak ju chytnul, pošmajchloval, postiskal,
mezitym ju aji po pysčisku vyliskal.
R:
8. Chcem, aby si z teho příklad sebrala
aji ta děvucha, co se eště nikdy něvdala.
R: Ať misto riskantnich vyletu, cha cha,
objedna si sypovinu v Magnetu.

ZAŠEPTÁNÍ BRYČKA / R. MARX

```
 C      G           Ami            F      G    C
1. Zašeptání, že odcházíš, jak nůž v zádech zůstává,
       G          Ami       F      G    C
   usínání bez doteků bdění dlouho spoutává,
       F         Dmi    Ami        F     G       C
   odcházíš, a já nevím, kam, a asi marně se teď ptám.
                 G               Ami
R: Proč jen vlny jdou už za lodí tvou,
             F    G        C
   když slané jako mé slzy jsou,
           G                 Ami
   proč za oceán a proč pluješ sám,
                 F    G        Ami(F,F)
   vždyť prázdné dlaně bez tebe mám.
2. Zašeptání, že se navracíš, změní půlnoc v denní jas,
   však tvoje touha, která zůstává, nikdy nepředhoní čas,
   i já se ráda všeho vzdám, jak široký je oceán.
R:
                C            F             C F
*: Šeptals' mi krásně, bláznivě, že máš mě rád,
              C           F        G C G Ami F G C G Ami F G Ami
   šeptals' mi něžně, mazlivě tisíckrát,
             F       Dmi   Ami          F      G   C
   šeptej mi snadno, slova lžou, třeba mi odsud pomůžou.
      G      C G Ami F G Ami
R: + zašeptání ...
```

ZÁŠŤ DRUHÁ TRÁVA

F C7 Dmi Bb Gmi Ami C7 Dmi
1. Když nic mi běží k ničemu a hlava bolí záští,
C Bb C
jistě k jiné nebo k jinému poznovu
F C7 Dmi Bb Gmi Ami C7 Dmi
spěchá ve vší skromnosti a věčně šedém plášti
C Bb C
jedna ženská s taškou radostí k domovu.
F Bb
R_1: Možná je to ta, kterou mám rád,
F Bb F
a možná je to ta, kterou miluju.
2. Na kůlu vprostřed pokoje mám nahou dívčí kresbu
a někdy po ní toužím jako po soše,
má v sobě sílu levhartic i přízrak písní z Lesbu
a každou ranou víc a víc rozkoše.
R_1:
3. Jak skoupá je má nenávist, když nedovedu střílet,
jak skoupá je má hrdost někde na mezi,
místo jizev na duši jen fleky z rybích filet
a místo čáry života hovězí.
R_2: Možná je to tím, že to mám rád,
a možná, že jsem jen malej darebák.
R_2:

ZATÁHNI ROLETY PEPA STREICHL

A D7 E7 A
1. Tak už se stmívá, a nejen v ulicích,
D7 Hmi E7
tak už to bývá, na jaře taje sníh,
A D7
jak zimní ptáci mizíš i ty,
A D7 A D7 E F E
zavři dveře, vypni zvonek, zatáhni rolety.
2. Tak už se stmívá, tma houstne víc a víc,
v hospodách z piva smutek padá do sklenic,
slůvka se svlíkaj' do vlastní nahoty,
zavři dveře, vypni zvonek, zatáhni rolety.
3.=1.
4. Tak už se stmívá, snad zítra bude líp,
ve smutku bývá jen ten, kdo tam chce být,
po noci míváš rozkousané rty,
tak zavři dveře, vypni zvonek, zatáhni rolety.

ZATANČI JAREK NOHAVICA

```
 Emi  G            D        Emi
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
       G           D           Emi
   zatanči a vetkni nůž do mých zad,
        G            D            Emi
   ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
        G             D         Emi
   ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.
 Emi  G          D     Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
       G       D       Emi
   zatanči jako na vodě loď,
       G           D          Emi
   zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
       G     D          Emi
   zatanči, a pak ke mně pojď.
2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
   polož dlaň nestoudně na moji hruď,
   obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
   obejmi je pevně a mojí buď.
R:
3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
   nový den než začne, nasyť můj hlad,
   zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
   zatanči a já budu ti hrát.
R:
R:
```

ZATÍMCO SE KOUPEŠ JAREK NOHAVICA

Hmi D

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

G A7 D

na největší loupež ve mně se střádá,

Gdim Hmi

tak, jako se dáváš vodě,

Fdim A7

vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu

piju druhou kávu a kouřím třetí spartu

a za velmi tenkou stěnou

slyším, jak se mydlíš pěnou.

D G D

R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,

Emi G D

chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,

Emi G D

cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,

Emi G D

bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,

a až budeš stát na prahu,

všechny peníze dal bych za odvahu.

Emi A7 D Emi A7 D

R: + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

ZÁTIŠÍ S ČERVY PAVEL DOBEŠ

G Gdim F#dim G

G **G7**

1. Když do ovoce dají se červi,

C7 **G**

ať už záměrně anebo náhodou,

D7 **C7**

to aby sadař si dal do pořádku nervy,

G **D7** **G Gdim F#dim G**

to aby vůbec nepočítal s úrodou.

D7 **G** **G7**

R: Tihleti červi jdou všem na nervy,

C7 **G**

když si máš kousnout do plodu,

D7 **C7**

v ústech se vrtí, když zuby je čtvrtí

G **D7** **G F# G**

a jazyk mělní na vodu.

G7 **C7**

Poslyš, ty červe tam nahoře v plodu,

G **D7** **G**

tohle je moje vlastnictví,

A7

ať hrom tě serve za tuhle škodu,

D **D7**

co nesnáším, je cizopasnictví,

G **G7**

kde jsi byl, když jsem oral,

C7 **G**

když jsem sázel, rouboval,

D7 **C7**

seber se, táhni, odkud jsi přišel,

G **D** **G**

nikdo tě sem nevolal.

2.=1.

ZÁTOKA GREENHORNS

```
          C       G7        C
1. V zátoce naší je celej den stín,
           Ami            C
   dneska je tichá, já dobře vím,
              Ami            C
   kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
          F                C
   za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
   i kdyby nocí překrásně hřál,
   já nespím, to víš, jak bych si přál,
   proč si mě Hondy na práci vzal?
3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
   v sedle zas musím celej den být,
   proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
   tejden už sháním a nemůžu spát
4. Zítra se vrátím na jižní díl,
   v zátoce naší, tam bude můj cíl,
   vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
   zítra stín zmizí, dobře to víš.
```

ZATRACENEJ ŽIVOT GREENHORNS / CHARLES L. SEITZ, ELMER RADER, JOE LOUIS

```
   G                C        G
1. To bylo v Dakotě po vejplatě,
                       D
   whisky jsem tam pašoval,
   G                   C           G
   a že jsem byl sám jako kůl v plotě,
                 D        G
   s holkou jsem tam špásoval.
2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
   okolo červených skal,
   než jsem jí stačil řict, že je hezká,
   zpěněnej býk se k nám hnal.
    G        C             G
R: Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,
                        D
   pak jsem ho za rohy vzal,
   G                C         G
   udělal přemet a jako tur řval,
           D     G
   do dáli upaloval.
3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu
   a já jsem zase přebral,
   všechny svý prachy jsem měl v talonu,
   na život jsem nadával.
4. Zatracenej život, čert aby to spral,
   do nebe jsem se rouhal,
   než jsem se u baru vzpamatoval,
   Belzebub vedle mě stál.
R:
5. Jó, rychle oplácí tenhleten svět,
   než bys napočítal pět,
   Ďáblovým kaňonem musel jsem jet,
   když jsem se navracel zpět.
6. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
   schylovalo se k dešti,
   Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
   zavětřil jsem neštěstí.
R: Povídá: jupí, čerte, jdi radši dál,
   potom mě za nohy vzal,
   udělal jsem přemet, jako tur řval,
   do dáli upaloval.
```

ZAVOLALA KAMELOT

Kapo 2

```
   G                           C
1. Zavolala: "Puso, dojdi dáme kávu,
       G                                D
   mám doma v báru skotskou whisky se sodou".
   G                           C
   Halabala nahodil jsem bílou šálu
       G                 D              G
   a vydal se po mostě k panelákům za vodou.

2. Otevřela v halence, co má jen dírky
   a já tiše vplul do manželových pantoflí.
   Zahořela asi jako špička sirky
   a řekla: "Dej si voraz, udělej si pohodlí".


            G       Hm       Am7      D
R: Já teda jó! Než záhy vytušil, kam míří.
      G         Hm          Am7           D7
   Že jó?! Když chyběl její muž, jménem Jiří.
     C               D            Hm
   Z hi-fi věže vyhrávali Beatles Yesterday,
          Em     C      D    G
   tak si dej a všechno je O.K.


3. Povídala: "Muži chtějí věc jen jednu"
   a lehce přehodila nožku v bikinách.
   Hi-fi hrála a mně se zdálo, že teď v lednu
   trávím dovolenou na Filipínách.

4. Nečekala, až dopiju svý deci vína
   a rukou přejela mi lehce na knoflík.
   Povídala: "Puso, Tobě snad je zima",
   ucítil jsem šanci, džíny z frcu rychle svlík.

R:                 ...jen jí dej a všechno je O.K.
```

ZAVŘU SE DO SEBE KAREL PLÍHAL

B^{b7} D$^{\#9}$

1. Zavřu se do sebe na osm knoflíků,

B^{b7} B^{b7}

vezmu si s sebou jen kapesník čistej.

D$^{\#9}$ Edim

Jak hlemýžď v ulitě, jak párek v rohlíku

F^{7} F$^{\#7}$ F^{7}

budu si konečně sám sebou jistej.

2. Nájem jsem zaplatil půl roku dopředu,

ledničku rozmrazil, zavolal milé,

že vylezu v únoru, pátýho ve středu,

ať koupí noviny, pivo a filé.

D$^{\#9}$ Edim

R: Budu si lebedit před světem ukrytý,

B^{b7} Fmi^{6} G^{7}

ať si mně nadávaj', ať do mě buší,

C^{7}

trošku si promáznu mozkový závity,

F^{7} F$^{\#7}$ F^{7}

provětrám svědomí, dofouknu duši.

R:

3. Zavřu se do sebe na osm knoflíků,

zpřetrhám se světem veškerý nitky,

D$^{\#9}$ Edim B^{b} G^{7}

jen bych chtěl poprosit někoho v publiku,

C^{7} F^{7} B^{b}

zda by mi nemohl chodit zalívat kytky.

ZBOJNÍK BOKOMARA

Ami D G Ami

1. Zavřete mě, zavřete do té černé věže,

C G Ami E Ami A7

ten, kdo má hřbet kulatý, ten se nepořeže, hm,

Dmi Ami E Ami

ten, kdo má hřbet kulatý, ten se nepořeže.

2. Napravte mě, napravte jako oheň voda,

ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejlíp poddá, hm,

ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejlíp poddá.

3. Pohřběte mě, pohřběte do země tři stopy,

kdo má v srdci mělčinu, ten se neutopí, hm,

kdo má v srdci mělčinu, ten se neutopí.

4. Napravte mě, napravte jako vlci kozu,

ne ten nejlíp vyžije, kdo má cizí rozum, hm,

ne ten nejlíp vyžije, kdo má cizí rozum.

5. Zatlučte mě, zatlučte do té černé truhly,

šel jsem světem za nosem, ale lávky uhly, hm,

šel jsem světem za nosem, ale lávky uhly.

6. Napravte mě, napravte tou dubovou holí,

ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejmíň bojí, hm,

ne ten nejlíp vyžije, kdo se nejmíň bojí.

ZBYLO PÁR STARÝCH PŘÁTEL SAMSON

G Ami7 Ami7/G D9 G
1. Zase jeden den, slunce sešlo do přízemí,
E Ami7 Ami7/G D9 G
přes prach za oknem bílou hlavu zlatí,
E Ami7 Ami7/G D9 G E
úsměv po mandlích se u kalendáře ztrácí,
Ami7 Emi Ami7 D
statistika dnů v žití minulých.
D Ami7 Ami7/G
R: Zbylo pár starých přátel z dávno prošlých let,
D9 G
čas malíř, v obličeji obraz stáří,
E Ami7 Ami7/G
čelo je přeorané pole, vrásek změť,
D9 G
ukáže, že se blíží září,
E Ami7 Ami7/G
oheň se z oka ztratil, prázdnota a šeď,
D9 G
zdalipak touhy došly naplnění,
E Ami7 Ami7/G
v parcích a po hospodách zkouší svou paměť,
D9 C Emi7 Ami7
mluví, a přece jsou jak němí.
2. Na Nový rok pár přání, co už nepohladí,
kolik je kdo stár, v duchu spočítá,
vnuků pět či šest a bůhví, kde jsou mladí,
pár fotek zežloutlých, s tím nostalgický stesk.
R:

ZDÁLO SE MNĚ, ZDÁLO POUTNÍCI

Emi C Ami D G Ami

1. Zdálo se mně, zdálo, hej, na nedělu ráno,

Emi C Ami Emi

že byla muzika a u ní chlapců málo.

2. Na ní chlapců málo a dívek na tisíce,

třema řade stále, samé klebetnice.

3. Třema řade stále a klebete vázale,

[: na jedno panenko všecke jich skládale. :]

ZE VŠECH CHLAPŮ NEJŠŤASTNĚJŠÍ CHLAP HOBOES

```
        Dmi                  Ami
*: To znám, to dobře znám, znám, znám,
    E7                       Ami
   na kolejích nejsem nikdy sám.
     Ami
1. Shejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi,
    Dmi
   veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
      E7
   v boudě dobrej mašinfíra nejni žádnej srab,
   Ami            Dmi           E7              Ami
   i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
        E               E7              Ami
   jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
   na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
   na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
   na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
   jó, chudej hobo není nikdy sám.
        Dmi            Ami
R: To znám, to dobře znám, znám, znám,
    E7                       Ami
   na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
        Dmi            Ami
   to znám, to dobře znám, znám, znám,
    E7                       Ami
   na kolejích nejsem nikdy sám.
3. Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
   vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
   radujte se, občánkové, hoboes jedou k vám,
   na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
   jó, chudej hobo není nikdy sám.
4. Pod zádama uhlí mám a deku děravou,
   místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
   navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
   i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
   jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
R:
5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
   usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
   jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
   i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
   jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
6.=2., R:
```

ZELENÁ KOŠILE VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   C
1. Vidím ti na očích,
                     F              C
   jak strašně ráda s náma bys chtěla jet,
              F
   vidím ti na očích
                     G              C
   a slyším, jak tvůj táta ti tenkrát řek':
   F                                  C
R: Nikdy zelenou košili na sebe nesmíš vzít,
   F                                            C
   nikdy nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít,
   F                                     C
   nikdy ze žhavých uhlíků horoskop dálek číst,
   G              G7              C
   nemusíš, holka, na světě všechno mít.
2. Vidím ti na očích
   touhu, která nás na cesty provází,
   vidím ti na očích
   a slyším, jak nás tvý slova nachází:
R: Nikdy zelenou košili na sebe nesmím vzít,
   nikdy nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít,
   nikdy ze žhavých uhlíků horoskop dálek číst,
   nemusím, kluci, na světě všechno mít.
3. Vidím ti na očích,
   že všechny naše písničky budeš znát,
   vidím ti na očích,
   že jednou přijdeš, a potom tisíckrát.
R: Jednou zelenou košili na sebe musíš vzít,
   jednou nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít,
   jednou ze žhavých uhlíků horoskop dálek číst,
   podívej, svítá, pomalu můžem jít ...
```

ZELENÉ PLÁNĚ SPIRITUÁL KVINTET / T. GILKYSON, R. DEHR, F. MILLER

```
 Ami          Dmi  Ami     E
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
   Ami      F        C              G
   znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
   F          G      C       A7
   čpí tam pot koní a voní tymián,
  Dmi         G         C           E
   kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
  Ami      Dmi        Ami  E   Ami
   rád žiju na ní, tý pláni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
   já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
   až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
   prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
   sám znenadání v tý pláni zelený.
  F                  G          C
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
  Ami         F      G        C
   jenom jako dřív mě žití netěší,
   Ami                Dmi
   když hlídám stáj a slyším vítr dout,
   Ami          Dmi                   E
   prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
   dál že jen pro ni tu voní tymián,
   vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
   a ona k spaní se šťastná uloží
   sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.
```

ZEMĚ ANTILOP KAMELOT

2x **Dmi C Ami G Dmi C Ami G**

Dmi C Gm^7

1. Letící proudy neonů

Dmi C Gm^7

padají na mou tvář,

Dmi C Gm^7

nebe zatáhlo oponu,

B^b B^b A

den dopsal kronikář.

2. Samoten ve městě šamanů,¨

do ulic padá déšť

a ženy v botách z klokanů

v hotelu Budapešť.

B^b C Am^7 Dm

R: Žádný prachy nemám, jen co přelezu zeď,

B^b C Am Dm

tak možná, že chytím dobrej stop,

B^b C Am^7 Dm B^b C Gm^7

někdo zastaví já řeknu „jeď do Země Antilop

3. Muži hledají zlatej prach

a stotisíc mobilů,

vyzvání světu na poplach

na uších emilů.

4. Podivná doba uhání

za okny limuzín,

a jako na drátech havrani

tady trčet nemusím

R:

ZEMĚ JE DESKA KAREL PLÍHAL

C **Fmaj^7** **C**

1. Země je deska a táhnou ji sloni,

Fmaj^7 **C** **D^9/F$^\#$** **G**

slunce se kolem ní točí a točí,

F **C** **Dmi** **E^7**

včera je dneska a letos je loni

Ami **D^9/F$^\#$** **G** **C**

a láska má obrovský zelený oči.

2. Na pivním tácku se houfujou čárky,
velení přebírá dvojitej koňak,
a z hejna racků nám padají dárky
na hlavu, na ruce, na baloňák.

3. Šrajtofle s platem je nabitá puška
a ty jsi divoká africká šelma,
obratným hmatem mě vykopneš z lůžka
a za mnou poletí tropická helma.

4.=1.

ZEMĚ NIKOHO SAMSON

D
1. Za strání porostlou planým vínem
Emi
je z kamenů na potoce hráz,
A7
tam začíná, skryt borovým stínem,
D
do země nikoho sraz.
2. Území pro náhodný známý,
naivní a poctivej svět,
kde světákům z bot čouhá kus slámy
a víly nesvedeš hned.
D Emi7 A7 D
R: Je loukou plnou rozkvetlých sluncí a možná něco, jako je mech,
Emi7 A7 D
i tůněmi, kde číhají sumci v tvých snech,
Emi7 A7 D
ta zem neleží za velkou louží, je pro všechny a není to stát,
Emi7 A7 D
zem nikoho a každýmu slouží, kdo má lidi rád,
Emi7 D Emi7 A7 D
ohohó ...
3. Máš-li místa na duši bílý,
kam zatím život ti nedosáh',
ač zkouší vejít každičkou chvíli
s inkoustem na manžetách.
4. A pakliže ty místa tam zbyly,
i navzdory těm, co mají zlost,
i navzdory těm, co všude byli,
jsou do země nikoho most.
R:

ZEMĚ UPÍRŮ VOJTA KIĎÁK TOMÁŠKO

```
   Ami                    G
1. Lezavý déšť znásilnil plameny svíček
     C                            G
   a není s kým si zpívat "jednou budem dál",
     F             G      C       Ami
   v rezavým zámku srdce zlomili klíček
     Dmi                     Emi
   a do prázdnoty duše někdo zavolal.
   F               G         C
R: Že jsme si jen hráli sami sobě
    F              G          C
   trapně smutnou frašku na víru,
   Dmi7            G           C  Ami
   že jsme si jen hráli, věrni době,
   Dmi7           F       E
   na vzkříšení v zemi upírů.
2. Mrholí na Václavák a cestou do Evropy
   necháme pár grázlů zmazat čistej štít,
   a zatím na Národní jsou ještě stopy,
   tak hledám sílu, hledám sílu říct.
R:
3. Jak ostře mrazí v zádech, cena za důvěru,
   a blázen srdce tluče zase na poplach,
   cožpak to neslyšíte, jak na vás serou vpředu,
   vzadu chystaj' jinej listopad.
R: Že jste si jen hráli sami sobě
   trapně smutnou frašku na víru,
   že jste si jen hráli, věrni době,
   na vzkříšení v zemi upírů.
4. Lezavý déšť znásilnil plameny svíček
   a není s kým si zpívat "we shall overcome",
   v rezavým zámku srdce zlomili klíček ...
```

ZEPTEJ SE MĚ NEDVĚDI

C C/H Ami
1. Zeptej se mě na cokoliv,
D7/F# G
jen ne na to, co je ve mně, jak tě mám rád,
C C/H Ami
to jako kdybys modrý z nebe
D7/F# G
chtěla stočit do ruličky a do kapsy dát.
Ami D7/F#
R: Někde uvnitř cosi zvoní, začne hrát,
G C
stačí sponka, hřeben či vlas,
Ami D7/F#
vůně svetru, cos' mi dala, všechno snad,
G C G C
čeho rukou tvou dotk' se čas.
2. Zeptej se mně na cokoliv,
jen ne na to, co je ve mně, jak tě mám rád,
proč růže voní, vždyť to je div,
pár lístků, stonek, ty si těchhle růží sad.
R:
3. Zeptej se mně na cokoliv,
jestli chceš, tak vymyslím si několik vět,
o lásce se povídat dá,
ale co to je, to marně hledá léta svět.
R:

ZESTÁRLI JSME, LÁSKO JAREK NOHAVICA

A E/G# F#mi E
1. Náš syn je už veliký, do plínek už nedělá,
A E/G# Hmi7 E7
zestárli jsme, lásko, s ním docela,
D A
oči má po mně a vlasy po tobě,
D A
padají mu do čela,
E A E A
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.
2. Naše dcera je už veliká, když koupe se, je nesmělá,
zestárli jsme, lásko, s ní docela,
kluci koukají se po ní, jak koukali jsme po tobě,
a my zamykáme panelák,
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.
D A
R: Protože jedna a jedna jsou čtyři
D E A F#mi
a dvě hrušky a dvě jabka, to je osm třešní na talíři,
Hmi E7 A D E A
i kdybys nechtěla, nechtěla.
3. Náš starý kredenc z roku jedna-dvě už brzy dodělá,
zestárli jsme, lásko, s ním docela,
kávový svatební servis z Číny
dostal léty pěkně do těla,
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.
4. Líbat se tak na ulici, to se v našem věku nedělá,
zestárli jsme, lásko, zestárli jsme docela,
v televizi běží film pro pamětníky,
pan Marvan dělá Anděla,
tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.
R:
5. I ta píseň, co jsem kdysi pro tě napsal, je už omšelá,
zestárli jsme, lásko, s ní docela,
ale včera, když jsi spala a já na tebe koukal,
napsal jsem ti novou docela,
a to je tahleta píseň, trošku smutná, trošku veselá,
A E D E A
a to je tahleta píseň, trošku smutná, trošku veselá ...

ZIMNÍ SAMSON

A A4sus A A4sus
1. V očích řežou ostrý šponky větru,
A Hmi
k televizím usadil se svět,
D A
kámoš sirkou zapálil si Petru,
H7 E
sníh, co ráno napad', dávno zhněd'.
A Hmi
R: Na lukách, na polích leží umazanej sníh,
D A C#mi Hmi E
naše oči bloudí krajem a my zpíváme a hrajem,
A Hmi
navečer, po nocích, co je a co není hřích,
D A C#mi Hmi
hlučná banda tichejch bláznů cestou v nočním liduprázdnu
D A Eadd9
po kolena v závějích.
2. Půlnoc je jen deset kilometrů,
místo, kam se ničím nedá jet,
cítím teplo vlněnýho svetru,
hřeje, jako bych si ho sám plet'.
R:

ZÍTRA RÁNO V PĚT JAREK NOHAVICA

Emi **G**
1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C **D7** **G** **E7**
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami **D7** **G** **G/F#** **Emi**
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami **H7** **Emi** **E7** **Ami D G G/F#** **Emi**
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami **H7** **Emi**
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

ZKOUŠKA DOSPĚLOSTI KAREL KRYL

Ami **F**
1. V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,
G **E**
studené vysvědčení vezme, co bylo kdysi.
2. V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé
a lež - co první směnka úvěru pro dospělé.
C **G**
R_1: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
F **E**
že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.
R_2: Tak tanči, lásko sladká, protanči večer celý:
ten bál je křižovatka: dospělí - nedospělí.
3. Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí,
dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.
4. Dozrál čas dilematu:"Být pro anebo proti?"
Pak čekat na výplatu jak jiní patrioti.
R_1:
R_2:
5. Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí,
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.
R_3: Šumivé víno pění a dívky oblékly si
namísto dětských snění dospělé kompromisy.
R_2:
R_1:

ZLATÁ KLEC SPIRITUÁL KVINTET

A **D** **A** **A^+** **D^6** **E^7**
1. Tvůj stín mne doprovází, mám koní sedm párů,
A **$Amaj^7$** **A^7** **Hmi** **Dmi** **E^7**
síň vzácných darů, však láska tvá mi schází.
2. Mám všechno, co se mi zlíbí, mám kočár, svůj dum s parkem,
víš, s každým dárkem tvá láska víc mi chybí.
3. Mám květů plné vázy, mám vzápětí, oč stojím,
krásně se strojím, však láska tvá mi schází.
4. Tak málo ze snů zbývá, můj svět nádherných věcí
stává se klecí, kde slavík nezazpívá.
5. Chlad nocí střídá denní, i vzpomínky mne zebou,
toužím být s tebou, však láska tvá tu není.
6.=1.

ZLATÉ DNY GREENHORNS

```
      A                    D
1. Zbyl noci proužek tenký a stárnem, hochu, s ním,
     A                    D
   tak dolej naše sklenky a vzpomeň zlatých dní,
     F#
   kdy rozlétly se zprávy, co zvedly celý Jih,
                                                Hmi
   a řeknu rád: byls' kamarád v těch dobách bouřlivých.
2. Jak v novém Eldoradu se všichni viděli,
   těm smyslům plným hladu dny zvolna míjely,
   muž v sebe zadumaný se rázem rozvířil
   a celý rok ten lidský tok jen k západu se lil.
3. Kol hrubých stezek v buši zněl halas výčepů,
   kam jezdci s drsnou duší se táhli poslepu,
   tu přišlo vzpomínání a zazněl náhle zpěv,
   zněl z plných plic, snad ještě víc, a rudě žhnula krev.
4. Když campy ještě spaly a dým jen slabě táh',
   tu zazněl dusot z dáli, kde strměl horský svah,
   šest koní rozpěněných zář lamp a prudký cval,
   to Cobb a spol. se mihnul kol a s poštou pádil dál.
5. Ty barvy zlatých polí a krása časů rán,
   ten obraz v očích bolí a nebyl malován,
   muž s klouboukem a struhou snad vyšel z rytiny
   a mnohý šat se může zdát být z dávné ciziny.
6. Zní rány od mýtiny, kde padá další kmen
   a zvoní kovadliny, vzduch sténá rozechvěn,
   a rumpál v čepech skřípe a hlučí robota,
   tam v údolí se nad poli směs vlajek třepotá.
7. Když nesmálo se štěstí, tak šlo se o kus dál,
   muž jenom sevřel pěsti a s osudem se rval,
   lví srdce měli muži, co stvořili nám zem,
   a zlatý Jih už zůstal v nich a stal se domovem.
8. Už přešla zlatá sláva a spadla opona,
   zas v campech roste tráva a div se nekoná,
   je konec dobrodružství a zestřízlivěl zrak
   a mocný buš je spoután už a přijel první vlak.
```

ZLATÉ STŘEVÍČKY LOKÁLKA

```
          D
1. Moje střevíčky jsou jako ze zlata,
                                  A7
   když je mám, připadám si hrozně bohatá,
   ty si vezmu jen v onen slavný den,
                                  D
   až se sejdem ve Stuttgartu ty a já.
2. O příslib a vízum neměj obavy,
   dobře víš, že můj děda byl Král Šumavy,
   vezmi valuty, je to na tuty,
   že se sejdem ve Stuttgartu ty a já.
3. Plížíme se spolu k státní hranici
   lesním tichem, kde nemaj' úřad celníci,
   je to jako sen, už se blíží den,
   kdy se sejdem ve Stuttgartu ty a já.
   D                    Emi
R: Ach, jsou samé zlato, ach, ty stojí za to,
     A7                         D
   zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou,
                        Emi
   jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,
     A7                                          D A7 D
   když ty střevíčky na nohou po Golden Strasse jdou.
4. Na tu chvíli čekal jsem přes deset let,
   beru zásobník a lehký kulomet,
   jaký krásný čas, chvěje se mi hlas,
   z dálky už je slyšet rajské "was ist das?"
5. Za drát chytly se mé šaty z hedvábí,
   bílá světlice hraničáře přivábí,
   ostrý světla jas, štěkot psa, pak hlas,
   ruce dáti rychle vzhůru přišel čas.
R: Ach, ty stojí za to, ach, jsou víc než NATO,
   černé kanady na nohou, ty nejrychlejší jsou,
   jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí
   ty hvězdičky na ramenou našich psovodov.
6. Sbohem, lásko, loučím se se svobodou,
   já bloud myslel, že chytili nás náhodou,
   než ti jasná zář osvítila tvář
   a pak v klopě odznak "Vzorný hraničář".
R: La la la ...
```

ZLATO PACIFIK

```
        D         G            D
R: Není zlato jako zlato, co se třpytí,
                          E         A
   v každým koutku světa svoje zlato máš,
        D                        G
   stačí chatrč a v ní Mary pro tvý žití,
        D             A          D
   který sneseš všechno, co na světě máš.
        D         G            D
1. V roce šedesátým jeden kovkop kopal,
                  E         A
   až únavou přitom na kolena kles',
        D                        G
   díru hlubokou, že nevěděl, kde začal,
        D           A           D
   napsal závěť a pak do tý díry vlez'.
R:
2. Jednou u Bílýho potoka měl štěstí
   jeden, co se v písku hrabal dvacet let,
   našel pod balvanem nugget jak půl pěsti,
   jinej zastřelil ho nato minut pět.
R:
3. Každej přijde na to, že je to jen ve snu,
   v kterým velký zlatý pole vídáváš,
   proto do kredence ukliď karabinu,
   střelnej prach, a buď rád, že svůj domov máš.
R:
```

ZLATÝ ÚDOLÍ PACIFIK

```
          Ami            G           Ami
1. Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
                     G         Ami
   slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
       G                  F
   jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
       Dmi                           E
   ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
         Ami         G
   a že patříš mezi pohany
      F            Emi         Ami
   a místo na jih táhneš na sever.
         C               Emi
R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
        F                       G
   je chimérou všech dálek modravejch,
         C              Emi
   zlatý údolí, co jen vítr zná,
         F                    G
   ti v horkým srdci vypaluje cejch,
             Ami          Emi
   jak je vzdálený každý mámení
       F                     G
   a druhá strana řeky nemá břeh,
         C            Emi
   zlatý údolí, zlatý údolí
       F             G           C
   je celej život s rancem na zádech.
2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
   slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
   když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
   do kamene mlčenlivejch skal,
   než se někdo cestou zastaví,
   pak bude psáno, že jsi tady stál.
R:
R:
```

ZLOČINEC PAVEL DOBEŠ

```
          H7            E
1. Termín a místo: nyní a zde,
         H7            E
   sobotní večer v budově D,
          A                H7
   svědkové další: lampa a skříň,
                              E
   poschodí šesté, snad o něco míň.
2. Hrají se songy o životě,
   o lidské touze, štěstí a samotě,
   za oknem svítá, kazeťák ztich',
   cítím tvé teplo a cituji z nich.
3. Pondělní ráno nic nepromíjí,
   přijde tvůj chlapec a z indicií
   nenajde mnoho - od láhve špunt,
   rozbité hnízdo, spálený grunt.
4. Pozítří ráno zasedne soud,
   zaslechneš chrastit řetízky pout,
   písařky budou protokol psát,
   budou chtít vědět, kdo tě měl rád.
5. Řekni, že nevíš, žes' měla strach,
   že to byl zločinec a snad i vrah,
   na čele znamení že měl jak Kain,
   a vůbec jim neříkej, že bylo nám fajn.
```

ZLOMENÁ RŮŽE RANGERS / TURNER

```
            D       G         F#        Hmi
R: V srdci zlámanou mám růži, jež měla kvést,
         F#        G       A       D
   a tak toulám se sám tou samotou cest.
          D           G               F#      Hmi
1. Prachem táhnu svůj stín, když jdu k západu blíž
         F#        G               A          D
   a kde před ranní rosou v skalách najdu si skrýš,
                   G         F#         Hmi
   noc jak vodopád padá, vodopád vlasů tvých,
    F#      G           A          D
   na bílá záda sladce jak první hřích.
R:
          F#      G         A        D
*: Možná v náručí spánku sen bude se zdát,
                   G             E7       A
   já aspoň v tom spánku šťastně budu se smát.
2. V dálce za mnou už leží v údolí rodný dům,
   starý kostelík s věží, to vše patří už snům,
   ta tvář, co už není, tichý smích, něžný pláč,
   jdu dál k zapomnění jak vyhnaný hráč.
R:
R:
```

ZNÁM JICH MOC HOP TROP

```
      Emi                    A          Emi
1. Jsem vobyčejnej hlídač, mám domek za tratí
                                 A              Emi
   a chci vám zpívat o jednom, co u nás z vlaku spad',
     G                                A         Emi
   byl jedním z těch, co za lístek snad nikdy neplatí
    G                        A           Emi
   a vyberou si z vagónů, když mají velkej hlad.
2. Našel jsem ho ráno, já myslel, že jen spí,
   ležel v trávě a víc zblízka byla vidět krev,
   noha pryč, tak rychle řemen z brašny služební,
   a utáhnout, co síla dá, jak nás to učil šéf.
3. Když doktor sbalil kufřík, pohladil si vous,
   řek' jenom:"Pánbu pomáhej, zas brzy bude chlap,"
   a ten, když procit' k vědomí a pevně zuby skous',
   jen pohnul se a pověděl:"Já radši bych teď skáp'."
    G              Ami          Emi
R: Znám jich moc a vím, že je to tak,
      Ami                              Emi
   že jak zahouká vlak, jsou jako posedlí,
                G                A          Emi
   z nich tuhle dnešní noc, když projel náklaďák,
    Ami                       Emi
   o tom, co bylo pak, nikdo neví.
4. "Že máš dvě zdravý ruce," já mu říkal, "to buď rád,
   zůstaň u nás nadobro a budeš tu mít klid,
   u nás budeš dobře živ a nebudeš mít hlad,
   život je jen jedinej a dál se musí žít."
          Ami                      Emi
R: + [: o tom, co bylo pak, nikdo neví ... :]
```

ZNÁM VÍTR PACIFIK

```
        A
1. Haló, pane, nemám čas s vámi do řeči se dát,
                        D         A
   je to smůla, když vám na mně záleží,
        E                   D          A
   za chvíli mi jede vlak, nečekejte na zázrak,
       E            D        A
   i když o to vám teď jistě neběží.
2. Haló, pane, je to tak, dejte přežehlit si frak,
   ať vám obstarožní hrudník vyniká,
   máte talent na úspěch, vsaďte na přespolní běh,
   i když podstatný vám jistě uniká.
       D(F,F)     E(G,G)                  A(C,C)
R: Znám vítr, vítr znám, čerstvej jako jarní zem,
       D(F,F)     E(G,G)                    A(C,C)
   mám přání, přání mám: hledat štěstí právě v něm.
3. Haló, pane, co je zas, léty zmohutněl váš hlas,
   vaše dcery odrostly už dětskejm hrám,
   jedu vlakem někam ven, chtěl jste život plnej změn,
   tak si nastupte a pochopíte sám.
4. Haló, pane, chci jen znát, proč jste náhle zůstal stát,
   vaše boty do bláta se nehodí,
   mokrá vůně jehličí vaše skráně odlíčí,
   čerstvej vítr správný tóny naladí.
R:
        C
5. Haló, pane, to jste vy, za co vděčím náhodě,
                F         C
   že i o víkendu na vás narazím,
         G                        F         C
   jste tu šéfem, a co dál, že jste chvíli o mě stál
       G          F        C
   a že vaši závist pěkně osladím.
6. Haló, pane, co je vám, kde jsou řeči, kde je šarm,
   kde je silák, kterej skály přenáší,
   všechno končí, buďte rád, pýcha předchází jen pád,
   čerstvej vítr každej dobře nesnáší.
R:
R:
```

ZNAMENÍ DOBY KAREL KRYL

A D E

D A D A

1. Před okny sloup - znamení moru,

F#mi A E

předpověď provazů a divných mravů,

A A7 D

klesáme hloub se strachem tvorů

F#mi(E) C#mi F#mi E(C#mi) D(F#mi)

před ranou do vazu, před zlobou davu.

2. Na stěně mříž - znamení doby,

děsím se obrázků, děsím se šachu,

zbyl jenom kříž, zůstaly skoby

a myšlenka na lásku v zajetí strachu.

E F#mi

*: Zástupy lidí jdou pozpátku vpřed tak, jako raci,

E F#mi

zbabělost - hostii každý si pozvedá, pálí ho dlaň,

E F#mi

mnozí se stydí, že stavěli svět, některý zvrací,

E F#mi C# F#mi A D A E D A E D

dávaje bestii ze svého oběda povinnou daň.

3. K výkazu ztrát připište sebe,

že jste jen couvali mlčky a kvapně,

zato když brát chtěli vám nebe,

že jste jim kývali, Bože, tak trapně!

4. Přes čelo stín - znamení studu,

znamení malého lidského strachu,

na pití blín, k zábavě nudu,

k důvěře podlého a nasypat hrachu!

ZO SRDCA EDO KLENA

G
1. Slovíčko ku slovu, bude veta,
D **Ami^7** **B^b**
z myšlienok pred spaním pieseň spletám,
G
učím sa po tenkom ľade chodiť,
D **Ami^7** **B^b**
učím sa tie správne slová voliť.
Ami^7 **G**
R: Klamať v piesni sa snáď nenaučím,
Ami^7 **G**
čo sa učím, div sa nerozpučím,
Ami^7 G Ami^7 C G Emi C G Ami^7 G
na na na ...
2. Ťažko však je nebyť kompromisný,
na slová od srdca som viac prísny,
rozum by podľahol jedna radosť,
v srdci však ukrývam svoju mladosť.
R:
3. Zo srdca spievam si, čo si myslím,
srdce nemá rado kompromisy,
na záver len skromnú radu chcem dať:
D **Ami^7** **C G Emi C G Ami^7 G**
ak máš v sebe srdce, tak sa ním riaď!

ZOBÁK PTAČÍ NEZMAŘI

C A7 Dmi G G+
1. Život jak obrázek od Lady dávno skončil, už jsem velká holka,
C A7 Dmi G G+
natrpklá jak víno z Moravy, když mě občas někdo nepofouká,
C F Fmi
zpívám, a to mi stačí, zpívám jak zobák ptačí,
C A7 Dmi G C G+(-)
prej kdo zpívá, ten se nebojí, tak vzhůru na refrén.
2. Stále držet krok mě nebaví, do svejch snů se tiše vkrádám,
pořád dívat se ti do hlavy přešlo, už nestrádám,
zpívám, a to mi stačí, zpívám jak zobák ptačí,
prej kdo zpívá, ten se nebojí, tak vzhůru na refrén.
Dmi G Emi A
R: I skřivan přestal zpívat, tiše kouk',
Dmi G Emi A
a datel, zdálo by se, v rytmu tlouk',
Dmi G Emi A
a na rybníce párek labutí
Dmi G Fmaj7 Fmi
poslouchá, krky k prasknutí.
3. Vlak mi ujel, jizvy srůstaly
někdy rovně, jindy šejdrem,
koleje po něm zůstaly,
ale o ty přece vůbec nejde,
zpívám, a to mi stačí, zpívám jak zobák ptačí,
prej kdo zpívá, ten se nebojí, tak vzhůru na refrén.
R: Na obloze hejno vrabčáků
vyvádí jak já po jabčáku
a nad topolem podle skal
jakoby někdo zatleskal.
C F Fmi
*: Zpívám, a to mi stačí, zpívám jak zobák ptačí,
C A7 Dmi G C
prej kdo zpívá, ten se nebojí, tak vzhůru na refrén.
R: Zpívám beze slov, vítr je sfouk',
slavík se přidal, předtím špačky tlouk',
a na rybníce párek labutí
poslouchá, krky k prasknutí.
Dmi G C A7 Dmi G C
4.=1. + ten se nebojí, ten se nebojí ...

ZPÁTKY DO EVROPY LOKÁLKA

A E
1. Deset let žili jsme se ženou poměrně v klidu,
A
plodili děti a chválili dělnickou třídu,
potom se v ložnici změnily poměry,
D
marně jsem volával na Linku důvěry
E A E^7 A
a ptal se ženy i doktorů, jak k tomu přijdu.
2. Mívala ráda jen mě a Mickeyho Mouse
do chvíle, než prvně spatřila Václava Klause,
od těch dob řeší jen finanční otázky,
ze zdí se usmívaj' brejlatý vobrázky
a pusu dostanu nejlepší po roční pauze.
3. Co budu vykládat, vězte, že užil jsem strachu,
nebyl bych první, kdo dočkal se v manželství krachu,
povídám:"Neblbni, stará, po tobě potopa,
co řekne našemu rozkolu Evropa?",
odpověď zněla, že nestojím za ránu prachu.
4. Šoup' jsem ji v košilce na mráz doprostřed flóry,
aby už přestala dělat ty občanský fóry,
promrzlá na kost mi zas řekla "balíku",
naprosto odmítla změnit svou taktiku
a cestou mírovou vyřešit manželské spory.
5. Tak jsem si řek': dost už těch bláznivejch příhod,
chytil ji pod krčkem a přivřel vzduchovej přívod,
teď už vím bezpečně, že přišla k rozumu,
no vida, nestálo to ani korunu
[: a mám zas v ložnici doložku nejvyšších výhod. :]

ZPÁTKY DO TRENEK PAVEL DOBEŠ - JAREK NOHAVICA

```
          A
1. Jak z vypitého piva láhev se vrací,
       Hmi
   jak od jihu ptáci, jak do potoka raci,
    E7                            A      E7
   jako jaro do krajiny modrých pomněnek,
         A
   jak vracejí se investice například z ropy,
        Hmi
   jak východ se vrací do Evropy,
    E7                                   a
   my ze slipů vracíme se zpátky do trenek.
2. Kdo chce s námi světem jít,
   rovnou nohou vykročit,
   po dlouhé noci najít zase den,
   mít hlavu plnou nových myšlenek,
   ten ať se vrátí do trenek,
   ať se přidá k dlouhé řadě slavných jmen.
            F#mi
R: Byl to Shane, byl to Shane,
    Hmi
   Tom Sawyer i Chamberlain,
    E7                  A                E7
   Hillary, Amundsen, seržant Pepper, Manfred Mann,
    A
   doktor Jekkyl i pan Hyde
      Hmi
   a každý, kdo chce být allright,
    E7                     A     E7    A
   na doma i na venek: zpátky do trenek.
3. Když s dámou chceš prožít něžný sen,
   pak přes balkon jseš vyhoštěn
   a ve slipech jdeš noční ulicí,
   v trenkách je to hned jiná,
   v trenkách jdeš jak z kasina,
   už ti chybí jenom chleba s hořčicí.
4. Svoboda, svoboda,
   volnost, rovnost, pohoda,
   po dlouhé noci přišel nový den,
   nenávist a násilí
   jsme pohřbili a zapili,
   defilujem v dlouhé řadě slavných jmen.
R: Byl to Shane, byl to Shane,
   Tom Sawyer i Chamberlain,
   Lomikar, Kozina, i Vlasta Redl ze Zlína,
   nosí je pražská Sparta,
   Timur a celá jeho parta,
   na doma i na venek: zpátky do trenek.
```

ZPÁTKY O PÁR LET KAMELOT

G G/F#
1. Je to zpátky pár let, sedm, šest nebo pět,
Emi
kdy ruku mou vzal,
G G/F#
kluk s harmonikou, co voněl arnikou,
Emi
mi košili dal,
C C/H Ami
když promočená, v dešti ubrečená, jsem čekala dýl
D C G
na vlak, co odjel, a poslední podběl se v mokru zavil.
2. Řekl:"Chceš se mnou jít, vodu z dlaní mi pít
a milovat zem,
z mlhovin spletu šál, tebe v něj zamotám
jak dítě do plen,"
já řekla:"Tak pojď, svět je veliká loď,
co přístavy má,"
pak hodiny ve zdi skřížily pěsti, a co bylo dál?
3. Z pastvin do lesa hloub šli jsme pšenicí plout
jak kapitán Cook,
slunce ztratilo dech, vodou nasákl mech
a džíny na dluh,
noc přešla k ránu a do větví stanu už nakoukl den,
on zmizel jak pára, já zůstala sama a zbyl jenom sen.
G G/F#
*: Jenže život je trysk, prachy, risk nebo zisk
C Ami
a honička slávy,
G G/F#
co kůži nám dře a do očí lže
C Ami
a motá nám hlavy,
C Ami
tak utíkám zpět, třeba obejdu svět
C Ami7 G
a najdu tě zas jako dřív, už mi jede vlak.
4.=1.

ZPĚV PÁTEČNÍ JAN BURIAN

Ami **Emi**
1. Hlas z rádia zní sebejistě,
Gmi **Dmi**
ten víkend vítám s radostí,
Fmi **Cmi**
tu absolutní přednost v jízdě
Dmi **Emi**
neomezenou rychlostí,
Dmi **Emi**
neomezenou rychlostí,
Dmi **Emi**
neomezenou rychlostí.
2. Ve městě zůstal by jen blázen,
v tom neúprosném ovzduší,
no vážně, nejsou to jen fráze,
ten hlas nám mluví do duší,
ten hlas nám mluví do duší,
ten hlas nám mluví do duší.
3. A tak hned začnou řvát a kvílet
motorů zpěvy páteční,
kdo nemá chatu, volí výlet
a nálada je sváteční,
a nálada je sváteční,
a nálada je sváteční.
4. Jen blázni, kapsy plný pěstí,
stojí tak těsně vedle sebe
a zhořka prší na náměstí,
ne ale z nebe,
ne ale z nebe,
ne ale z nebe.
5. A potom pastýř stáda shání
a končí další neděle
a kolem krouží bez vyznání
bezradný žlutý andělé,
bezradný žlutý andělé,
bezradný žlutý andělé,
bezradný žlutý andělé.

ZPÍVÁNÍ PRO MISS BLANCHE KAREL KRYL

F G C Ami C E Ami E Ami

F G C Ami

1. Zaklepu na branku s rezavou mříží,

C G C

pod okno zasadím slunečnice,

F G C Ami

zavolám na Blanku, ať na mě shlíží

C E Ami

z balkónu s kapradím do ulice.

F G C E Ami

R: Pod listím smokvoňovým večer co večer ji vzývám,

F G C Ami E

s měsícem platinovým vyznání pro ni teď zpívám,

Ami G Ami G Ami G Ami E

že, až se setmí, polibkem setru veškeré slzy z tváře a ze rtů,

Ami G Ami G Ami F Ami E(Ami)

to se přec nesmí, povídat větru, že asi brzy pošle mě k čertu.

2. Zaujmu odvážně hrdinskou pózu,

mám přece v malíčku historii,

a ježto převážně nerada prózu,

nesu jí v balíčku poezii.

R:

ZPOVĚĎ NEZMAŘI

G C G C G
R: Pane můj, cesta k tobě je krátká, noc a den, noc a den,
D A D
pane můj, cesta k tobě je krátká, noc a den, noc a den,
G G^7 C A^7
za noci vídám Velkej vůz, co mi zpívá smutný blues,
G C G D G C G D
hříšná je duše má a peklo temná sluj.
G
1. Řekni mý mámě tam na nebesích,
C G
ať mi koupel připraví, *koupel připraví,*
D A D
umejvám z těla každej šrám a svý nohy bolavý,
G G^7 C A^7
doufám, doufám já, až zazpívám poslední tón,
G C G D G C G D (-)
že mi na nebi hříchy sečtou a zazní zvon.
2. A co můj táta s mámou přestal žít,
že měl jen šaty děravý, *šaty děravý,*
jistě si přál, aby mi život dal chlapa, co na nohy mě postaví,
doufám, doufám já, až zazpívám poslední tón,
že mi na nebi hříchy sečtou a zazní zvon.
R:
3. A je mi líto nocí probdělých
s chlapama za pár šestáků, *za pár šestáků,*
měla jsem jít radši po lesích než sklízet rána plný bodláků,
doufám, doufám já, až zazpívám poslední tón,
že mi na nebi hříchy sečtou a zazní zvon.
G C G C G
*: Pane můj, cesta k tobě je krátká, noc a den, noc a den ...

ZPRÁVA NEDVĚDI

G C G C D G

G C G

1. Proud řeky si hrál s našimi stíny,

C G

tys' na něj lístek ze stromu dal,

D7 G

takovou zprávu, že jsi tu byl,

C G

třeba chytne ho někdo tam v dáli za malou chvíli

C G

a vlepí k listům, z kterých si zpívá

D7 G

a kam si píšeš, jak jsi tu žil

A7 D G

R: Píši tam pár slov, že z kapek déšť mi umyl tvář,

A7 D G

to jak o kámen se tříštil říční proud.

2. Do víru propadl se list a s ním moje zpráva,

nevadí, slunce taky ti mává,

to byla krátká čarovná noc,

proud řeky si hrál s našimi stíny

a splétal rákosí v mozaiku tónů,

který mě hladily, když jsem šla spát

R:

R:

R:

R:

ZRÁDNÝ BANJO K. T. O.

```
          G
1. Slunce pálí jak ďas a za krátkej čas
                      D7
   vzdáš hold suchej švestce,
   sem, do žáru skal, psa bys nevyhnal,
                    G
   a tím spíš žádný jezdce,
   ptáci ani "píp", i čtvernohej můj džíp
                 C
   trávu nechce žrát,
                                    G
   než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,
           D7                   G
   tak mně nezbejvá, než polku hrát.
    C                                    G7
R: Zas to zrádný banjo ve svejch rukách mám,
                                  C
   zas to zrádný banjo šátkem utírám,
                                     F
   do dlaní mě pálí tenhle hromskej krám,
                       C
   radši bych ho vzal a do bazaru dal,
         G7                 C D7 G
   jenže pak bych tu zůstal sám.
2. Slunce pálí si dál jako horkej tál,
   v prstech praskaj' klouby,
   je-li pondělí nebo snad úterý,
   jó, po tom je mně houby,
   kojot hledá tůň, i vestoje můj kůň
   klidně zůstal spát,
   než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,
   tak mně nezbejvá, než polku hrát.
R:
```

ZRNKA NEDVĚDI

```
    A
1. Už dávno se mi stejská,
   tak ti, lásko, píšu, že bych tě moc chtěl,
   když dívám se ti do očí,
                                E7
   tak jak bych správný slova zapomněl.
      G                      D
R: Uspěchaná doba hledá zrnka vztahů,
                            A
   z kterých mír a klid by vstal,
   a není lepší lék než láska,
        E7                    A
   s ní by o sto roků lidé byli dál.
2. Už dávno se mi stejská,
   a teď koukám kolem sebe ještě víc,
   do zavřených srdcí slunce
   těžko cestu hledá, odlétne a nic.
R:
3. Jak dávno se mi stejská,
   tak ti, lásko, píšu, že bych tě moc chtěl,
   po horách se s tebou toulat,
   počítat hvězdy v noci rád mám, to bych chtěl.
R:
```

ZROZENÍ HVĚZD KAMELOT

```
  G                C
1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
     Emi              D
   a můžou mě vézt, až vyryju drápem
         C            Emi        D
   staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.
2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
   tou padlou tmou a někde ve stáji
   se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.
           C                           Emi      D
R: A (že) březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
         C                               Emi      D
   možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je ty,
           C                                    G
   všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.
3. Tahleta létavice mně do uší zpívá
   píseň panice, co z tváře ti slíbá
   tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
   a ranní déšť mou rytinu smývá,
   jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to.
R:
R:
```

ZTRÁTY A NÁLEZY HLAVOLAM

Ami G Dmi Ami E

Ami G

1. Kolikrát jsem minul tuhletu výlohu s panáčkem od sazí,

Dmi Ami E

nikdy jsem nepřišel na to, co znamená "ztráty a nálezy",

Ami G

když dneska pomyslím na ta dvě slovíčka, trochu mě zamrazí,

Dmi Ami E

vždyť i v mém životě hrají hlavní roli ztráty a nálezy.

Ami F G C

R: A tak ať hledám či nehledám, staré ztrácím, nové nalézám,

Ami F E

něco mám a pak nemám zase nic,

Ami F G C

říkají, že je jen klam úsměv čarokrásných dam,

Ami F E

stále ztrácím a nalézám, někdy málo a někdy víc.

2. Najít můžeš černé peklo a ztratit zas nejmodřejší nebe,
vždycky však pamatuj na ztráty-nálezy, nechoď hledat sebe,
až jednou uvidíš, že nemáš vůbec nic, neztrácej naději,
vždyť kdo hledá, najde, a tak znovu hledat začínej raději.

R: Jednou ten koloběh poznáš, že staré ztrácíš, nové nalézáš,
něco máš a hned nemáš zase nic,
proto včerejšek dnes smaž, málo vezmeš a snad více dáš,
stále ztrácíš a nalézáš, někdy málo a někdy víc.

Ami G Dmi Ami E Ami

*: Co dál k tomu říct ...

ZUBY BOBŘI / C. EMMY

```
   G                        D        G
R: Zuby, zuby, stomatolog chystá už cajk.
          G
1. No tak další, račte dál, hned se do vás dám,
                   D      G
   á, šestka vlevo nahoře kaz.
R:
2. Můžete si vypláchnout, sestro, amalgám,
   tak otevřít, a vrtám dál.
R:
3. Teď vytrhneme nerv, to vůbec nebolí,
   nekousejte, nemám to rád.
R:
R: Zuby ... žuby, stomatolog chystá už cajk ...
```

ZUM ZUM I. PAVEL DOBEŠ

```
   G                 D7
1. Chemie se stala mým hobby,
                            G
   nepovím vám už, od které doby.
                             D7
   Za vesnicí v polích tratím hodiny
                        G
   a pozoruji chemizaci pastviny,
                     D7
   pozoruji jalovice, voly,
                            G
   jak obcházejí vyvinuté stvoly.
    G          D7                           G
R: Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebule, zum,
            D7                      G
   zum zum zum, a nejde mi to na rozum.
2. Každý přece ví, že tahle tráva
   delikátně chutná a je zdravá.
   Do soutěže přihlásit se nebojím
   s trávou, která rostla někde na hnoji,
   přesto tady ovšem roste ladem
   a skot se vrací do JZD hladem.
R:
3. Vyhledal jsem tudíž agronoma,
   měl jsem štěstí, chytil jsem ho doma.
   Proč výsledky práce k cíli nevedou,
   vyčešili předevčírem s předsedou,
   pak vysvětlil mi všechno fundovaně,
   tak dneska mohu agitovat za ně.
R: Zum zum zum zum, protože když to nejde do kebule, zum,
   zum zum zum, tak to leze na rozum.
4. Je to tím, že dobytek je hloupý
   a právě proto mívá svoje roupy.
   Kdyby četl magazíny, noviny,
   nedělal by už takové kraviny,
   s rozesmátou tlamou bral by žrádlo
   a nikdy by mi ani nenapadlo.
R: Zum zum zum zum, že mi to nejde do kebule, zum,
   zum zum zum, že mi to nejde na rozum.
R: Zum zum zum zum, hm ..., zum,
   zum zum zum, že mi to nejde na rozum.
```

ZUM ZUM II. PAVEL DOBEŠ

G D7 G D7 G

G D7

1. Zpívají o tom vrabci na Rokytě,

G

že učenec je horší nežli dítě,

D7

se žábami hraje si pan Galvani,

G

Archimedes potápí se do vany

D7

a, nepoučen událostmi ráje,

G

Isaac Newton s jabkama si hraje.

G D7 G

R: Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebule, zum,

D7 G D7 G D7 G

zum zum zum, a nejde mi to na rozum.

2. Bylo to jak výbuch, jako salva,
když se žárovkou přišel Thomas Alva,
do pochodu vyhrávaly kapely,
muži pili šampus, ženy šílely,
jak když pustíš tygry do arény,
a začalo se dělat na tři směny.

R:

3. Kdyby naši předci vstali z ledu,
podivili by se, jak jsme vpředu,
jak závazky předhánějí úkoly,
Einstein by se těžko dostal na školy,
Mozart by moh' dneska u klavíru
jen těžko dělat do muziky díru.

C G7

*: Michelangelo by sebral sochy

C

a hodil by je všecky do Macochy,

G7

Lumićre by zčervenal jak malina,

C

kdybyste ho vzali s sebou do kina,

G7

jen u elektrotechnického vesla

C D7 G D7 G D7 G

ještě ňákou dobu moh' by sedět Tesla.

4. Vědeckotechnická revoluce

uvolňuje lidem obě ruce,
dnes má každý vědátor už od plínky
sunarku a digitální hodinky,
s optimismem hledí k stratosféře
a Brano samo zavírá mu dveře.

R:

5. Kdyby starý Tháles nemoh' čmárat
a kreslit si do phísku podle nálad,
Mendělejev kdyby musel, vážení,
periodicky vykazovat hlášení
a osm hodin zvedat telefony,
svět by stál za pytlík bikarbony.

R:

6. Nikdo z nás by doma neměl Sony,
dvakrát třicet wattů, čtyři ohmy,
lidé by se hnali kamsi za hmotou,
však regály by nejspíš zely prázdnotou,
neměli bychom šajn o opeře
a válčilo by se u Sudoměře.

*: Zem by byla rovná jako deska,
nebyla by kulatá jak dneska,
Adam s Evou nemuseli z ráje ven,
Giordano Bruno by nebyl upálen,
jen temno, jak když vstoupíš do komory,
a škoda každé rány z Aurory.

7. Ze všech zvířat archy Noemovy
a ze všeho, co můžem popsat slovy,
jen balvany a lidé mají odvahu
urvat se od skály a padat dolů po svahu
a na světě, který se furt mění,
překonat, co překonáno není.

R: Zum zum zum zum, protože to, co nejde do kebule, zum,
zum zum zum, rádo leze na rozum.

R: Zum zum zum zum, hm ..., zum,
zum zum zum, rádo leze na rozum.

ZŮSTALI JSME DOMA I.

SAMSON + VLASTA REDL + SLÁVEK JANOUŠEK

C F9 C F9 C F9
1. Sto barevnejch slov nám na cestu svítí,
C F9 C F9 C Dmi7/C G
sto barevnejch vět a lákavej cíl,
C F9 C F9 C F9
prej až celej svět sám za nos se chytí,
C F9 C F9 C F9 C F C
to pak nejpozději hned svůj dostanem díl.
C Dmi/C
R: Škoda slov, je jich víc nežli na nebi hvězd,
C
škoda slov, co je jich u všech dálnic a cest,
Dmi/C
co je zdí, co je ploch, smutnejch pomníků slov,
F Emi/C Dmi/C Emi/C Dmi7/C
zatím nám na záda prší a nespraví střechu a krov
C F9 C F9 C F9 C
sto barevnejch slov, sto barevnejch slov.
2. Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá,
marně odvahu sbírám, když nevím, jak říct,
že můj havraní strach, strach o kousek sýra
byl větší než stud, že jsem neřekl nic.
R: Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
voňavý opiát, abys klidněji spal,
prší a venku se setmělo a nechce se ven do ulic,
doma nás zůstalo víc, doma je nás zas víc.
3. Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb,
a jen vysoký plot náš tichý zpěv stráží,
že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.
R: Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je zdí, co je lží i třeba uprostřed měst,
jediným znamením je tvoje čest,
za krk nám krvavě prší, podej mi ruku teď hned,
je jen jediný svět, je jen jediný svět.

ZŮSTALI JSME DOMA II. (ANDĚL, MIKULÁŠ A ČERT)

SAMSON + VLASTA REDL + SLÁVEK JANOUŠEK

```
                    C F9 C   F9        C  F9
1. Sto barevnejch slov  nám na cestu svítí,
     C  F9         C F9 C          Dmi7/C G
   sto barevnejch vět   a lákavej cíl,
                    C F9 C   F9        C  F9
   prej až celej svět  sám za nos se chytí,
    C      F9          C F9 C   F9       C F C
   to pak nejpozději hned svůj dostanem díl.
           C                                Dmi/C
R: Škoda slov, je jich víc nežli na nebi hvězd,
                                             C
   škoda slov, co je jich u všech dálnic a cest,
                                          Dmi/C
   co je všech rohatých, co se snaží tě svést,
      F         Emi/C    Dmi/C      Emi/C               Dmi7/C
   s walkmanem na uších bučí "Like nothing you've ever heard",
   že dárky přinese Čert, dárky přinese Čert.
                    C F9  C  F9          C F9 C
   sto barevnejch slov, sto barevnejch slov.
2. Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá
   a marně odvahu sbírám, jak nahlas je říct,
   můj havraní strach, strach o kousek sýra,
   je větší než stud, že jsem neřekl nic.
R: Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
   zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
   voňavý opiát, abys klidněji spal,
   sneží, sněží, ještě fousy, mitru a plášť,
   přijde Mikuláš, možná přijde Mikuláš.
3. Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
   tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb,
   a přes vysoký plot holky smějou se z pláží,
   že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.
R: Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
   a co je lží, co ještě musíme snést,
   jediným znamením je tvoje čest,
   sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku teď hned,
   můžem zachránit svět, můžeš zachránit svět.
R: Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
   a co je lží, co ještě musíme snést,
   jediným znamením je tvoje čest,
   sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku teď hned,
   můžeš zachránit svět, můžem zachránit svět.
```

ZŮSTAŇ PŘÍBUZNÍ

Emi **Emi/D#**
1. Zůstaň ještě chvíli,
Emi/D **C**
než nám Daněk, než nám přestane hrát,
Emi **H7** **Emi**
jak dlouho, jak dlouho trvala noc,
Emi/D#
je ráno, ráno bílý,
Emi/D **C**
tak ještě kousek tepla pojďme si dát,
Emi **H7** **Emi**
jak dlouho, jak dlouho trvala noc.
Ami
R: Ještě chvíli být, ještě si kousek vzít,
Emi
než voda smeje touhy znavených těl,
Ami
ještě se pohladit jen,
H7 **Emi(C D)**
než krásnej pocit vezme průměrnej den.
2. Zůstaň ještě chvíli,
nevím, proč mě dneska bolí tvůj spěch,
jak v dálce, jakoby v dálce něco tušit bys měl,
snad mi chybí, chybí mi dost síly,
ne, tak se nedívej, ne, v tom jsem jen já,
jak v dálce, jakoby v dálce něco před námi je.
R:
R:

ZŮSTAT TAM, KDE JSEM SLÁVEK JANOUŠEK

```
     G
1. Stalo se mi to jednou v noci,
    Emi
   za přehradou štěkali psi,
    Ami7
   nikdy nezapomenu na ten pocit,
    D/F#                            G Emi
   jenom to jsem věděl, že tě moc chci,
                  Ami7 D/F#
   jenom to jsem věděl.
2. Stál jsem před tvým zavřeným stanem,
   rukou sahal na jeho zip,
   vtom představil jsem si ráno, až vstanem,
   co když neotevřít by bylo líp, by bylo líp,
   co když neotevřít by bylo líp.
    G                 Ami7 G
R: Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá,
                      Ami7            G
   zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně dýchá,
    Emi               Ami7             G
   zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno rozeznít,
    Emi               Ami7
   zůstat tam, kde jsem,
            Bb                 C              G
   protože co když jinak zmizí, než se rozední?
3. Měsíc se mi ironicky šklebil,
   ve vodě se třpytila loď,
   chvíli jsem dělal, že jsem tu vůbec nebyl,
   když jsi zašeptala:"Už ke mně pojď, pojď,
   já vím, že jsi tady někde, tak už pojď!"
4. Nadšenej, jen mi trochu přišlo líto,
   že měsíc zhasnul, za mrak se skryl,
   a že už jsem neměl kdy a proč říci jí to,
   že stojí za to toužit o chvíli dýl, o chvíli dýl,
   že stojí za to toužit o chvíli dýl.
R: Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá,
   zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně dýchá,
   zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno rozeznít,
   zůstat tam, kde jsem,
   protože láska někdy zmizí, než se rozední,
            Bb              C G
   protože láska někdy zmizí ...
```

ZUZANA ???

```
        G                                   D
1. Přicházím až z Alabamy se svým banjem sám a sám
         G                              D     G
   a teď jdu do Louisiany navštívit svou milou tam.
   C            G           D
R: Ó, Zuzano, Zuzano, mám tě rád
        G                                   D     G
   přicházím z tý velký dálky k vám, na banjo budu hrát.
2. Slunce praží, z nebe hromy hřmí, můj cíl je dalekej,
   jenže láska má mě provází, Zuzano, neplakej.
R:
3. Včera v noci měl jsem krásnej sen, a teď ho povím vám:
   zpíval jsem Zuzaně pod oknem, Zuzano, rád tě mám.
R:
4. Zuzana se z okna vykloní a šátkem zamává,
   vzdychne, slzu z oka uroní, ach, neplač, lásko má.
R:
```

ZUZANA RANGERS

*: Ó, Zuzano, zdali mě ráda máš,
Zuzano moje milá, zdali si vzpomínáš.

```
  G                                   D
1. Sjíždím z hor do údolí, kde hučí Tennessee,
                                   D     G
   jedu za svou Zuzanou přes hory, přes lesy,
                                        D
   Odjel jsem z Alabamy s banjem na kolenou
     G                             D      G
   a jedu až do Louisiany, tam mám lásku svou.
   C              G          D
R: Ó, Zuzano, zdali mě ráda máš,
    G                            D   G
   moje milá Zuzano, zdali si vzpomínáš?
2. Jedu nocí za Zuzanou, jedu nocí sám,
   na tý cestě daleký jen jedinej cíl mám:
   vidím svoji Zuzanu, ten svůj cíl dalekej,
   už chutnám její koláče, no tak, holka, neplakej!
R:
3. Nevadí, že slunce pálí, nevadí, že hřmí,
   brzy budu v New Orleans, už brzy budu s ní,
   ten, kdo žije v Louisianě, ten to jistě ví:
   když má někdo velkou radost, tak volá "á-úí"!
R:
4. Já nechci zůstat jen tak sám, nejsem holt ten typ,
   až přijdu k tobě, Zuzano, tak hned mně bude líp,
   a když ji nikde nenajdu, vždyť svět je kulatej,
   já žalem umřu, pohřběj' mě, Zuzano, neplakej!
   G                C       G                       D
X: Ó, Zuzano, neplakej, ty jedinej jsi můj cíl dalekej,
   G                C       G           D           G
   ó, Zuzano, neplakej, ty jedinej jsi můj cíl dalekej,
         C          D          G
   ó, Zuzano, ó, Zuzano, ó, Zuzano!
```

ZVADLO HOP TROP

D Emi A7 D Emi A7
1. Ze schránky vypadlo běloskvoucí zvadlo,
D Hmi E7 A7
div, že jsem si nesed', tyhle fóry nemám rád,
D Emi A7 D Emi A7
nějakýho šlejšku, co študuje vejšku,
D Hmi E7 A7 D
u vorloje v deset budeš prý si dneska brát.
F# Hmi
Kouknu po budíku, vlítnu do šatníku,
E7 A E A A7
před léty mi v Krasu spíchli senza baloňák,
D Emi A7 D Emi A7
ozdobím se šlajfkou a mou parádní fajfkou,
D Hmi E7 A7 D
už voní po Tarasu historickej Staromák.
F# Hmi
R: K snídani mi v krámku párek do rohlíku zapečou
F# Hmi F# Hmi
a s ním pak protlačím se houfem cizích čumilů,
E7 A
povzdechnu si, až tě ze žigulíku vyvlečou,
E A E A A7
že tohle je tvůj konec, Brdská Mary Lou.
2. Abys měla fotky, jak tě tlačej' botky,
jak tě bílej mantl škrtí, cvakne aparát,
kouli, chomout, kytku, gratulantů bitku,
chodníkovej rantl, na kterým se budou cpát.
Nikdo při tý slávě zvědav není právě
na jednoho cvoka s pochybenou pověstí,
tak jdu na dvě deci, já neskočím přeci
kvůli tobě do kašny na Malým náměstí.
D Emi A7 D Emi A7
*: Brzy, až tvůj pan Dr. zarazí ti vandr,
D Hmi E7 A7 D
nebude to pro mě zas tak velký neštěstí ...

ZVĚDAVÁ PÍSEŇ PACIFIK

G E7
1: Tuhle píseň zvědavou si zpívej každej den,
A7 D7 G C G D7
do stanu když zatejká, tak usmívej se jen,
G E7
tuhle píseň zvědavou si do chlebníku vem
A7 D7 G C G
a zpívej ji holkám, co maj' voči jako len.
C H7
R2: Když ti chatrč znenadání voda odnese
E7 A7
a nebo když tě kanec honí zrána po lese,
D7 G E7
nevochabuj ani chvilku, zpívej z plnejch plic,
A7 D7 G
hned budeš mít na tom světě víc.
2. Tahle píseň zvědavá, ta má čarovnou moc,
i když v lese zabloudíš a padne na tě noc,
mravenci když do spacáku zalezou ti jen,
nic si z toho nedělej a jdi spát klidně ven.
R2: Ať tě veze nóbl parník nebo starej prám,
když tě někdo nakopne či spadne na tě trám,
nevochabuj ani chvilku, zpívej z plnejch plic,
hned budeš mít na tom světě víc.
A7 D7 G
R2: + hned budeš mít na tom světě víc ...

ZVEDNĚTE KOTVY RANGERS - PLAVCI

```
      D
1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
                                  A
   okamžik malý jen, než poplujem dál,
            D
   nechte mě plout, tak nechte mě plout,
            G                   Gmi
   nechte mě plout, tak nechte mě plout,
    D                   A         D
   sil už málo mám, tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
   vím, že cesta má konec už má,
   tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
   nechte mě plout, tak nechte mě plout,
   sil už málo mám, tak nechte mě plout.
3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
   okovy na ruce dal a pistole vzal
   šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
   šerif John Stone, ó, šerif John Stone,
   moji svobodu vzal šerif John Stone.
         D                   A         D
4.=1. + sil už málo mám, tak nechte mě plout ...
```

ZVĚROKRUH KAREL KRYL

```
  Ami       E              E7        Ami
1. Pravila mi nad bochníkem plesnivýho sýra,
                E          E7          Ami
   že jsem jejím nápadníkem ve znamení Štíra,
   G            C            Dmi         E
   řekl jsem jí: milá slečno, nečtěte si snáře,
   Ami          E          E7        Ami
   se štírem je nebezpečno bez veterináře.
   Dmi                    Ami
R: Ona ale vzpomněla si, že jsme asi Blíženci,
     Dmi                    E
   všiml jsem si její krásy a žrali mě mravenci.
2. Popad' jsem ji za ramena, slyším ji, jak říká:
   sestra prý je narozena ve znamení Býka,
   před měsícem prý se vdala ve znamení Střelce,
   za muže si proto vzala hocha zemědělce.
R: Seděli jsme potom v drožce v oboustranném objetí,
   myslel jsem na Kozorožce, ptala se mě: Co je ti?
   Ami            E          E7         Ami
*: Pak jsme spolu rozmlouvali o znamení Panny...
```

ZVLÁŠTNÍ RÁNA NEZMAŘI / JIM CROCE

Amaj^{7} **C$^{\#}$mi**
1. Když je půlnoc vzpomínkou,
Hmi **E^{7}**
k ránu už jen chvíle zbývá,
Amaj^{7} **C$^{\#}$mi**
najednou se nechce spát
Hmi **E^{7}**
a s divnou lehkostí se zpívá.
D **G$^{\#7}$** **C$^{\#7}$** **F$^{\#}$mi D**
R: Všichni, kteří ve svý krvi stejnej bacil maj',
A **E** **D A**
tak se v těchhle zvláštních ránech potkávaj'.
2. Víno zvláštní kouzlo má,
v duších přehrady se hroutí,
pak se snadno vzpomíná
na zámek z vrbovýho proutí.
R:
3. A když za oknem je den,
lampy dohasínaj',
barman dávno šel už spát,
venku ptáci forte zpívaj'.
R:

ZVLÁŠTNÍ ZNAMENÍ TOUHA WABI RYVOLA

```
   Ami                    Dmi7
1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
   E7                    Ami
   mlčenlivej zástup kamarádů,
                         Dmi7
   siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
     G                   C
   blíží se s duněním vodopádů.
   A                     Dmi   G                         C
   Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
   Ami                     Dmi6   Ami        E7          Ami
   postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.
      C              Emi    Ami                E
R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
   F             Dmi            A
   dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
      C              Emi      Ami           E
   zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
   F                  Dmi              A
   obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.
2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
   vichřice a snih je doprovází,
   maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
   úbočíma našich hor a strání.
   Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
   za nechtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.
R:
```

ZVONY MĚ DO DÁLI ZVOU POUTNÍCI

```
          G
1. Jezdím sám, nikde nemám stání,
                             D
   ví bůh, kde složím hlavu svou,
    G                 C
   život je krátký, chtěl bych domů zpátky,
       D               G
   i zvony mě do dáli zvou.
     G
R: Zvony mě do dáli zvou,
                   D
   zvony mě do dáli zvou,
     G                     C
   zvuk známejch zvonů mě volá zpátky domů,
     D               G
   zvony mě do dáli zvou.
2. Svý srdce mám u jistý dámy,
   co lez' mně k ní můj kamarád,
   teď pro dvě rány mám Kansas zakázaný
   a musím si na psance hrát.
R:
3. Už cejtím, jak můj koník víří
   prach ulic z dřevěnejch zdí,
   má dívka má svátek, jen v očích má zmatek,
   že jedu si pro lásku k ní.
R:
R:
```

ZVONY NESMRTELNÝCH (PEACE IN THE VALLEY) ROBERT KŘESŤAN

```
   C          C          C
1.  Když jsem sám a když bloudím
        F          C
   a můj plášť padá k zemi        C              C          G
   a má hruď je už jen klec a vězení
        G
   je to tak         C         C
   poslouchám mezi všemi
          F               C
   jejichž smích jsou písně němých
        C              G
   jenže noc - noc která zpívá          C
   je jen klam
   F     C
   je to tak
         F         F       C
R: Slyším bít zvony nesmrtelných
      C
   jednou             C         C           G
   já slyším bít zvony nesmrtelných
             G
   jen projednou     C        C       F           F
   i kámen se pohne a roztaje sníh
             C         G           C F C
   já slyším bít zvony nesmrtelných

2. Přijde král i všichni druzí   bledá tvář poutníkova
   síla dnů i pravda věků v objetí
   je to tak   ani stráž není nová
   ani veliký slova   jenže lež - lež která zpívá
   nebolí   je to tak
R:
```

ZTRACENÉ ILUZE BOKOMARA

```
 Ami            D
1. Rozhodně o víc přišli jsme v životě,
 G                    Ami
   než o pár drobných z kapsy děravý,
                     D
   než o pár akordů, praporek na notě,
 G                   Ami
   písničku, která nás dávno nebaví,
      D G Ami  D G Ami
   nebaví,  nebaví
2. O klíče houslový, o klíče od bytu,
   který tu léta v trávě rezaví,
   o pár svých iluzí, o pár svých pocitů,
   co jsme si hloupě vzali do hlavy,
   tu du tú, vzali do hlavy, tu du tú, do hlavy.
3. Dneska nic nemáme napsáno na čele,
   ztráty a nálezy - na to není čas,
   přišli jsme o víc než o dobré přátele
   i o pár nepřátel, jsme tu sami zas,
   tu du tú, jsme tu sami zas, tu du tú, zas.
3. Ty čtyři stěny, co vedou dokola,
   podlaha, strop a okno do nikam,
   telefon vyzvání, nikdo nás nevolá,
   ztracený do sebe v sobě zanikám,
   zanikám, zanikám, zanikám, zanikám ...
```

ŽÁBA KAREL PLÍHAL (PLÍHARMONYJE)

```
 G                 H
1. Řidič v saabu v strašným kvaltu
   Emi        C7
   přejel žábu na asfaltu,
 G    F#   F    E     A7        D7
   žába sedí na vozovce jako přibitá,
   G             H
   prach se zvedne a pak klesne,
    Emi          C7
   zvláště ve dne je to děsné,
 G    F#    F     E      A7   D7  G
   zůstane tu po ní jenom stopa vyrytá.
 H
R: Jenom topol lístek smekne,
   Emi          E
   smutný pozdrav od léta,
   A7
   kráva pojde, ryba lekne
   D           D#  D
   a žába je přejetá.
2. Chyba žáby, přečíst stovku,
   nelezla by na vozovku,
   měla sedět někde v klidu v stínu kapradí,
   stopem chtěla do Třeboně,
   zbytek těla blahosklonně
   oplakávaj' čtyry starý, starý ovádi.
R:
        G    F#      F     E      A7  D7  G
3.=2. + oplakávaj' čtyry starý, starý ovádi ...
```

ŽABA PRAŽCE

C G Ami F
1. Jako žaba na prameni sedím jenom tak,
G# C A7 D7 G
do vody koukám, jestli tam není vodník nebo rak.
2. Jak tak koukám na hladinu, přiblížil se mrak,
bude pršet nebo sněžit - dozvím se až pak.
F C
R: Slunce zašlo, začíná déšť, *kapy kapy á kapy kapy kapy á,*
F D7 G
mraky táhnou, "ty táhni též!" - *to mu řekla.*
3. Moje milá s mojí tchýní na mě čekaly,
já jsem přišel od pramene pěkně ožralý.
4. Jako žaba na prameni sedím jenom tak,
do vody koukám, už tam není vodník ani rak,
C C/H C/A C/G F F/E F/D G/H C
jen někde v dálce běží hastrman ...

ŽABKA PAVEL DOBEŠ

G D7 G
G D7
Rec: Přišla žabka kvečeru k zelenému jezeru,
G
rejdily tam kačice, vítaly ji křičíce:
C G
"Vítej, žabko, přišlas' vhod, slavíme dnes rybí hod,
A7 D7 G G D7 G C G A7 D7 G D7
G
budeš naším hostem dnes, co ti libo, pij a jez!"
G D7
Hned mezi ně přisedla, chutných jídel pojedla,
G
na zdraví všem připila, tuze všechno chválila:
C G
"Ach, kačičky, čím, ach, čím ubohá se odvděčím?"
A7 D7 G
"Ach, to je věc lehounká - máš dvě chutná stehýnka.
D7
Ty scházejí jedině naší slavné hostině!"
G G C G A7 D7 G D7 G D7 G
A už divý kačí rod trhá žabku o závod.

ŽALM 71. KAREL KRYL

Ami **E7**
1. Tři černí mravenci topí se v slze srny,
Ami
nápisy na věnci a na koruně trny,
E7
padáme pod tíží a snažíme se dolézt,
vlekouce na kříži svou samotu a bolest.
F6 **Ami**
R: Nebe je růžové, po cestě křížové
G **Ami**
snad konečně spočinem jak pšenice v klásku,
Dmi **Ami**
spočinem bez hněvu, přirostlí ke dřevu,
G **E(E,E7)** **Ami E**
vždyť nejtěžším zločinem je hlásati lásku.
2. Vezem se v kočáře, ve kterém přežijeme,
s obrazem mocnáře, kterého milujeme,
plačíce pro mladost jsme staří, bohudíky,
řvem Ódu na radost, že nejsme mučedníky.
R:
3. Dozněla Devátá a končí komedie,
namísto Piláta svět si dnes ruce myje,
sám kříž si zhotoví a sám si hřeby kova
a král je křížový, hraje se Osudová.
R: **F Ami**

ŽALM ZA MARILYN MONROE KAREL KRYL

Ami F E

Ami **E**

1. Ve spaní jeví se mi přízrak němý plavovlasé ženy,

Ami **F** **E**

je to asi plavovlasý samaritán,

Ami **E**

v srovnání s bohyněmi, uvěřte mi, nemá valné ceny,

Ami **F** **E(-)** **Ami** **E(-)**

na cenovce pase ovce vlasatý pán.

2. V novinách čtu si zvěsti o neštěstí, které stihlo vílu,
nevídáno, říkám ráno odhodlaně,
směrovky na rozcestí smutek věští poskládaný z dílů,
v akváriu srdce ryju do vorvaně.

Ami

R: Jak vzorek bez ceny jsem vážený a zpívám si jen žalmy,
zabíjím v dominu svou vidinu či ve třech tazích halmy

G **E** **Ami** **E**^{7}

a pak se plížím netopýřím šerem spát.

Ami

3. Za zvuků menuetu slova pletu přeslazeně tklivá

G **E**

nevědomky lámu stromky, šlapu půdu,

Ami **E**

zabalím do sametu jednu větu, bude jako živá,

Ami **F** **E** **Ami**

na kocábce dojde lásce v Hollywoodu ...

ŽÁRLÍM NEZMAŘI

G E7
1. Žárlím, já si žárlím,
Ami7 D7 G Emi Ami7 D7
vím, že se to nemá, mně to nedá, nedá spát,
G E7
žárlím, já si žárlím,
Ami7 D7 G G7
řekni, proč, řekni, na všechno pěkný, i na to tvý.
Ami7 D7
R: Žárlím si jen tak
Ami7 D7
třeba na bouřkovej mrak,
Hmi G7 F#7 F7
žárlím na chvíli
E7 Ami7 D7
na křídla motýlí,
Ami7 D7
žárlím na déšť, i když studí,
Ami7 D7
žárlím na slunce, jak se nudí,
Hmi G7 F#7
žárlím na svěžest letních vánků,
F7 E7 Ami7 D7
žárlím na dopis pro cizí schránku.
2. Žárlím, já si žárlím,
je mi to líto, vždyť zabolí to akorát,
žárlím, já si žárlím,
řekni, proč, řekni, na všechno pěkný, i na to tvý.
R:
R: Žárlím na světlo i tmu tmoucí,
žárlím na smích kolemjdoucích,
žárlím na nekonečno světů,
žárlím na každou milou větu,
já žárlím, i když se to nemá,
žárlím zkrátka, mně to neva,
žárlím, řekni, proč, řekni,
Ami7 D7 G
na všechno pěkný, na všechno pěkný, i to tvý ...

ŽÁRLÍM ZTUHA / C. BURCH

```
    C                Emi            Ami
1. Mít tak možnost vrátit pár let zpátky,
    F                           C G
   mít tak možnost život znovu žít,
     C          Emi            Ami
   vrátit se a nebýt na svět krátký,
    Dmi           G          C
   vědět, že zas můžu šanci mít.
          F  Emi  Dmi             C
R: A tak žárlím, žárlím na tvůj stín,
          F  Emi     Dmi             G
   a tak žárlím, já nevím dál, co s tím,
        Dmi                         C            F
   tak nech mě chvíli hádat, třeba jednou rozluštím
    Dmi                          Emi G           C
   tajemství, proč stále jenom žárlím na tvůj stín.
2. Básník podzim kreslí veršů řádky,
   listopad ty řádky rozfouká,
   ohlédni se aspoň jednou zpátky,
   tam v dálce jsme někde i my dva.
R:
3. Vznášet se dál oceánem času,
   svůj obraz vidět navždy v očích tvých,
   poznat krásu našich přání a snů,
   poznat znovu, co je pláč a smích.
      Dmi                          Emi G           C
R: + tajemství, proč stále jenom žárlím na tvůj stín ...
```

ŽELEZNÁ NEDĚLE SAMSON

```
    C        G           Dmi G          C
1. Večer si lehnul do noci  jak holka, co na to má,
             G          Dmi  G   Emi    A7
   koupit si další půldeci a být nerozumná,
    Dmi            G              Emi       A7
   začala železná neděle, hledám ti nějaký dárek,
    Dmi7           G          F         G      C
   duchové sklepů vesele šli do bistra na pohárek.
                 Dmi7                 G7
R: Mám volnou chvíli, pár dnů, letní čas,
            Emi              A7
   po zemi náhradní díly na cokoli z nás,
             Dmi              G7           C
   na slzy svý holky parádní rám, díky, madam.
2. Tramvaj má asi svačinu, v termosce cejlonskej čaj,
   nechat se chytit při činu zloději šanci teď maj',
   jak hledač pokladů záhrobí ve střepech vitrín muzea
   hrabu se ve starým nádobí pod křídly smutnýho anděla.
R:
3. Z oblohy volaj' letnice, flamendrák dopil svůj čaj,
   smeťák je poslední stanice, co všichni důvěrně znaj',
   začala železná neděle, ty věci jako duše u lidí
   oranžoví andělé [: zametou a uklidí. :]
```

ŽELVA OLYMPIC

D G D G D G D G
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D
velmi radno je plavat na dno za ní,
A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
D A G D A G D
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
G A G A
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.
3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želev a spousty vodní.
R:

ŽENĚNÍ, ŽENĚNÍ RANGERS - PLAVCI

```
   Ami          E         Ami          E
1. Byl jsem si, byl jsem svým volným chlapcem,
   Ami           E         Ami E
   moh' jsem si, co chtěl, dělat,
   Ami          E        Ami     E
   byl jsem si, byl jsem, ale už nejsem,
     Ami      E       Ami
   stalo se, že jsem ženat.
       A
R: [: Je to pravda, jsi jak hnízdo vosí,
        E7                        A
      a já jsem ten, koho ty vosy kosí. :]
2. Kdyby mi někdo volný den vrátil,
   neženil bych se, i kdyby mi platil,
   zaplatil, platil, nutil mě silou,
   nechci, abys byla ženou mojí milou.
R:
3. Vždyť to ženění, to pro mě není,
   horší vězení není,
   z vězení pomůže máma, tatíček,
   od ženy nemůže, leda sám pámbíček.
R:
```

ŽENY, ŽENY M. ŠEBEK - RED

```
            C              G              C
1. Když je chlap moc dlouho sám, tak začne jančit,
                       G              C
   opustí svůj rodnej kraj, nechce se vrátit,
                         Dmi        C        Dmi
   [: a na tu chvíli potají všechny ženy čekají,
              C     Dmi   G   C
      to jsou ženy, ženy, jó, ženy. :]
2. Kdo je zná, ať potvrdí moje slova,
   že ho chytne za vosrdí zas a znova,
   [: slovo vlídný, očí zář, ladnej pohyb, hezká tvář,
      to jsou ženy, ženy, jó, ženy. :]
3. I ten nejdrsnější rváč se změní,
   když uslyší tichej pláč, pláč - zbraň ženy,
   [: bál se slzí víc než ran, a tak skončil drsnej man,
      to jsou ženy, ženy, jó, ženy. :]
4. S bouchačkou už necvičí, nad pivem visí,
   po barech už nekřičí tak jako kdysi,
   [: přestal karty hrát a pít, přestal klít, aby moh' mít
      ženy, ženy, jó, ženy. :]
5. Takhle skončí každej chlap, když skloní hlavu,
   nejlepší je "sbohem" dát a zmizet v davu,
   [: jinak, nežli řekneš "švec", sklapne zámek, spadne klec,
      ženy, ženy, jó, ženy. :]
6. Práskni do koní a jeď, než bude pozdě,
   vezmi roha radši hned, uteč tý hrozbě,
   [: mně už na to nezbyl čas, než dozněl pastorův hlas,
      zved' jsem závoj svý ženy, jó, ženy. :]
7.=1.
```

ŽIRAFÁK JAREK NOHAVICA / VLADIMIR VYSOCKIJ

Ami **E7**
1. V Africe, tam teče Nil, tam je zvířat plno,
Ami
tam se jednou provalil průšvih jako Brno,
A7 **Dmi**
slon to byl, kdo hloupě řek':"Svět je před potopou,
Ami **E7** **Ami**
žirafák má románek, s kým? No s antilopou!"
Ami
R: A hnedle šum a hněv a zlost, jen papoušek řek':"Tak už dost,
E7 **Ami**
tenhle žirafák je král, krk dlouhý má, on vidí dál."
2. Bude zetěm antilop, on, a kdeže zetěm,
i když se mu tvrdilo, že rovnost vládne světem,
antilopám zdá se být povýšený velmi,
tak ti dva šli radši žít kam? No mezi šelmy.
R:
3. Křičeli:"Je rohatá!", žirafák prásk' fousy
a řek':"Dnes už všechna zvířata rovnoprávná jsou si,
když ji však mé okolí nebude mít rádo,
říkejte si cokoli, já opouštím stádo!"
R:
4. V Africe, tam teče Nil, ale teď i slzy,
táta žirafák se zpil, matku život mrzí,
neplatí už zákony, a to v žádném směru,
když ten fešák bizoní vzal si jejich dceru.
R: Žirafák to proflák', mýlil se, jó, tak jak tak,
ale nejvíc ten, kdo řval:"Krk dlouhý má, čímž vidí dál!"

ŽÍT, ŽÍT ???

```
      A
1. Až přijde čas, tak pochopíš,
     D              E   A
   že život za lásku položíš,
   štěstí je největší bohatství,
     D                   E   A
   já mít tu moc, tak vás podělím.
    A
R: Žít, žít, za láskou jít,
   D               E
   štěstí rozdávat, růže rozsévat
     A
   a žít, žít, za láskou jít,
   D           E
   ona jediná velké kouzlo má
     A         E E7
   a nás spoutává.
2. Setři si slzy z očí svých,
   já vím, kam se poděl tvůj šťastný smích,
   zpívej tu píseň se mnou dál,
   možná, že přehlušíš povel "pal!"
R:
3. Zas běží lidé do války,
   proč řve hlas bubnu do dálky,
   řekni svou písní vojákům:
   "Připněte růže k bodákům!"
R:
```

ŽIVOT JAREK NOHAVICA

Emi D/F# Emi
1. Život je minové pole,
C D G
kde roste kopřiva vedle růže,
Ami Emi Ami
to, co tě učili v základní škole,
Emi H7 Emi Ami Emi Ami H7 Emi
to ti tady nepomůže, na na na ...
2. Život je popravčí četa,
jenom jeden střelec náboj má,
vyhnout se tomu pravému je zákon světa,
je jediná věc rozumná, na na na ...
3. Život je vřeténko nití,
ó, jak lehce trhá se nit,
tři tisíce třista třicet tři cest vede žitím,
a ty jen po jedné můžeš jít, na na na ...
4. Život je kobercový nálet,
chce to jenom, chlapče, získat gryf,
až se budeš v prachu hlíny vedle cesty válet,
buď rád, že jsi ještě živ, na na na ...

ŽIVOT JE JEN NÁHODA V+W+J

G B^{b} G E
Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
A^{7} G Emi D^{7} G A^{7} Cmaj^{7} D
že v mém životě vyšla má tak šťastná a krásná hvězda,
G B^{b} G E
proč že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
A^{7} G Emi D^{7} G D$^{\#}$ F G
mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá,
Hmi F$^{\#}$ Hmi E^{9}
zdání klame, mimoto každý sen,
E^{7} D Fdim A^{7} A^{+} D D^{9} D^{7} D^{+}
který v noci míváme, zažene příští den.
G C^{7} G G^{7}
Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cmi^{6} D$^{\#7}$ G D^{+} G D^{+}
život plyne jak voda a smrt je jako moře,
G C^{7} G G^{7}
každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
C Cmi^{6} D$^{\#7}$ G D^{+} G G^{+}
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději,
C G C Gdim G
až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
A^{7} A^{9} A^{+} D Gdim G$^{\#}$dim D D^{+}
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak porozumíš,
G C^{7} G G^{7}
že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cmi^{6} D$^{\#7}$ G D^{+} G D^{+} G
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

ŽÍZEŇ SPIRITUÁL KVINTET

```
      C                    Fmaj7 Ami G C
1. Když kapky deště buší na rozpálenou  zem,
                           Fmaj7       C
   já toužím celou duší dát živou vodu všem,
                                Famj7 Ami G C
   už v knize knih je psáno: bez vody  nelze žít,
                             Fmaj7       C
   vŠak ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
          G             C C7
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
        F                C
   stačí říct, kde najdu vláhu
                     G
   a zchladím žáhu pálivou,
                          C C7
   ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
        F                C
   stačí říct, kde najdu vláhu,
          F C    F C    F C
   a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.
2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
   však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
   mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
   vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.
R:
3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
   tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
   ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
   a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.
R:
R:
```

ZLÁ MARLÉNA — ROBERT KŘESŤAN

```
   E        Hmi/E
R: Zlá Marléna
         A          E
   ztracená ve víru lásky
   E        Hmi/E
   zlá Marléna
          A        E
   zkrásněná od pláče
   E           Hmi/E
   zlá - ztracená
         A        E
   v peřejích Athabasky
   E        Hmi/E
   zlá Marléna
           A       E
   z protější pavlače

   A                                          E
1. Hleď jak se nese jak tančí jak barví si tváře
       A                 A             E
   jak zaklání hlavu jak ví co to znamená
       Hmi7                            A

   jak šťastně se mění v otroka z otrokáře
       A                            E E
   jak přivírá oči a sní naše Marléna

R:


2. Včera jsem rovnal své knihy a poslouchal Flatta
   a v duši měl smír sladké ticho i holý vděk
   chránil jsem štěstí všech Marlén a pavlačí světa
   všech omšelých bytů a bolavých otázek

3. Vzal jsem si širák a cítil jak blýská se léto
   a den náhle nebyl jen to horší ze dvou zel
   jak bych se v pokoře skláněl a přímilo mě to
   jako bych věděl jakoby probouzel

   Zlá Marléna
   zlá Marléna
   zlá Marléna
   zlá Marléna
```

ŽLUTÍ SOKOLI KAREL PLÍHAL

C Emi^7/H Ami Ami/G D^9/F$^\#$

1. Že čápi děti nenosí, už dávno vím od kohosi,

Ami Ami/G D^9/F$^\#$ G

kdo v tomhle směru zkušenější byl,

C Emi^7/H Ami Ami/G D^9/F$^\#$

že Ježíšek je tatínek a bludička je plamínek,

Ami G C

jsem časem taky jakž-takž pochopil.

2. Že polednice nechodí a Palečci se nerodí,

mě dávno v hloubi duše nebolí,

jen nedokážu pochopit, proč, když jsem mírně přiopit,

mi lítaj' bytem žlutí sokoli.

F$^\#$dim D^7 F$^\#$dim D^7

R$_1$: Podnikají nálety na tuzexové tapety,

E$^\#$dim F^7 E$^\#$dim

v telefonu vidí hraboše, hehe,

C Emi^7/H Ami Ami/G D^9/F$^\#$

je smutnej pohled na dravce, jak domnělého hlodavce

Ami G C

odnášejí mladým do koše.

3. Pak za pomoci sousedů - dva zezadu, dva zepředu -

- chytáme tu havěť do sítí,

kroužky od záclon je kroužkujem a z úlovků se radujem

a hned je tady důvod k napití.

R$_2$: A když se trochu napijem, tak porůznu se ukryjem,

vyčkáváme plni napětí,

až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy

zase na kus žvance přiletí.

4.=3.

R$_3$: A když další litr vypijem, tak porůznu se ukryjem,

vyčkáváme plni napětí,

až vrznou dvířka od půdy a citrónové přeludy

zase na kus žvance přiletí.

5.=3.,R$_2$:,6.=3.,R$_3$: ...

CO ZBEJVÁ MIKI RYVOLA

předehra

Cmaj^7 Emi Dmi G^7 G$^+$

3/4

Cmaj^7 Emi Dmi G^7

1. Když je po hře jsi trop a docela v koutě

Cmaj^7 Emi A^7 C$^\#$dim

a řeči jak promoklý boty už dřou tě

Dmi F$^+$ F G^7

a když rozkrojíš jabko má uprostřed kříž

Cmaj^7 G^{4}susG G$^+$

co zbejvá co ti zbe-jvá

2. Když se jeden díl dočte na poslední stránce

a druhej už nenajdeš v poštovní schránce

V noci do stropu koukáš a mizerně spíš

Cmaj^7 A^7

Co zbejvá co ti zbejvá

Dmi F$^+$ F G^7

R: Zbejvá jistoty dar, že má každá řeka svoje ústí

Cmaj^7 Emi A^7 C$^\#$dim

zbejvá lidiček pár, co tě v těchle trablech neopustí

Dmi G^7 Emi A^7

buď si jistej, že jsou zlatem lemovaný mraky černý

F G^7 Emi A^7

najdeš jistotu svou najdeš jistotu svou

F Fmi G^7 G$^+$

a ptáci ti zůstanou věrný.

3. Když namísto Ano se říká jen Třeba

a co bylo pevný se drobí jak chleba

Když už k opření nenajdeš pořádnou zeď

Co zbejvá co ti zbejvá

4. Když se propiješ k ránu a hlava ti třeští

a den zrovna začíná v mlze a dešti

Třeba otevřeš okno a řekneš si Teď

Co zbejvá co ti zbejvá

R: Zbejvá jistoty dar ...

F Fmi Cmaj^7

a ptáci ti zůstanou věrný

DRÁTĚNÝ OHRADY MIKI RYVOLA

D **Fdim** **Gmi^{7}** **Gmi^{6}** **D^{6}**
1. Jen Bůh ví co jim táhne hlavou klukům v zemích vzdálenejch
D **Fdim** **G^{6}** **F$^{\#7}$** **Hmi**
kouř dávnejch ohňů nad Sázavou na ně vůní mládí dejch
G **Hmi** **G** **F$^{\#7}$** **A^{7}** **A^{+}** **D**
toulaví jsou ptáci toulavý ztrácejí se ze svejch hnízd
Fdim **Gmi^{7}** **Gmi^{6}** **D**
a kolem ohňů nad Sázavou přibejvá nám prázdnejch míst

Ami **C** **D**
R: To jenom na mapách jsou ohrady a každá země svoji čáru mívá
Ami **C** **D**
kluk toulavej má dávno jiný mapy jiný cesty jinak přečtený
Ami **C** **D**
když v noci telegraf babího léta svoje písně pro tuláky zpívá
Ami **C** **D^{6}**
přeletí všechny hranice a ploty rezavý ohrady drátěný

2. Ten kdo chce najít musí ztratit musí hledat kdo chce znát
jenom ten kdo se nesmí vrátit myslí denně na návrat
drátěný ohrady drátěný lidi dělí od lidí
když vracejí se domů ptáci kluci tajně závidí

3. Dál všichni tlačíme svý káry někdo málo někdo víc
a každej ze svý strany čáry koukáme se na měsíc
zelenej zvon lesů zelenej jednou řečí zazvoní
pod jednou oblohou se sejdem jeden oheň zavoní

K HORÁM MIKI RYVOLA

2/4

E B^{b7}
1. Usnula řeka a usnula kytara,
F$^{\#}$m^{7} H^{7}
jenom pták ze spaní tikne.
E B^{b7}
Dohořel oheň a docela poslední
F$^{\#}$m^{7} H^{7}
jiskra už do noci blikne.
E B^{b7} F$^{\#}$m^{7}
Do ticha sova houká, vím,
H^{7} E B^{b7}
že vítr spí,
F$^{\#}$m^{7} H^{7}
ze spaní si brouká
E B^{b7} F$^{\#}$m^{7} H^{7}
v křovinách
E B^{b7} F$^{\#}$m^{7}
a sní
H^{7}
až ráno.

2. Uteče mlha a uteče tma, slunce
zažene šedivý stíny,
na louce v trávě se zatřpytí rosa
a odplaví poslední splíny.
E B^{b7} F$^{\#}$m^{7}
Dál k horám lesy půjdu, vím,
H^{7} E B^{b7}
že čekají
F$^{\#}$m^{7} H^{7} E B^{b7}
až nahoře se zastavím,
F$^{\#}$m^{7} H^{7} E
na vždycky se zastavím...

KLEKÁNÍ MIKI RYVOLA

3/4

```
      E              E7    A           E
1. Von vysokej byl akorát Allan se jmenoval,
                                     F#7          H7
   a ženskejch, těch se nechtěl bát a překrásně se smál.
      A          E          H7          E
   měl voči modrý po nebi a úsměv křídovej,
      A            E                H7        E   E7
   pak zmizel, aniž slovo řek, v tom nebyl férovej.

       A            E      H7         E
R: Když vostruh klekání, mě večer vyzvání,
   A      E      H7       E   E7
   v dáli slyším jeho volání
   A      E      H7       E
   v dáli slyším jeho volání

2. Už dávno nejsem veselá a vrásčitou mám tvář,
   jsem dočista uz vomšelá, jak starej kalendář,
   jen voči modrý po nebi, můj bože ty mi dej,
   můj Allan jednou vrátí se, byl přece férovej.

R:
```

MODŘINY A ŠRÁMY — MIKI RYVOLA

3/4

Dmi A C B^{b}
1. Písničky umíme jak loďky skládat
E^{7} A^{7} A^{+} Dmi
natáhnem struny ze zrzavejch lan.
Dmi A C^{7} F
Můžete cestou nám na pozdrav mávat
Gmi Dmi A^{7} Dmi
pádlujem trsátkem do dávnejch rán.
D^{7} Gmi
Na řece času a danajskejch darů
C^{7} B^{b} A^{7}
přemůžem línej a šedivej proud.
Dmi A C B^{b}
V peřejích slibů a iluzí cárů
Gmi Dmi A^{7} Dmi
nazpátek budeme s nadějí plout

D^{7} G A^{7} D Hmi^{7}
R: Zpátky se vracíme po řece klukovskejch prámů
Emi^{7} A^{7} D D^{7}
do cíle zbejvá už jedinej den.
G A^{7} D C$^{\#}$ C H^{7}
plujeme s nákladem modřin a šrámů
E^{7} A^{7} B^{b} D
kormidlem otáčí kapitán sen.

2. Nad vohněm pohledu neuhnou voči
ubyde marnejch a zbytečnejch slov.
slunce ten bláznivej nebeskej kočí
nad vodou změní se v tekutej kov.
z totemů zbyl aspoň voharek malej
písničku beze slov budeme hrát
z pramínku pod skalou na zdraví nalej
bude nám chutnat než pudeme spát

R: Zpátky se vracíme po řece klukovskejch prámů
do cíle zbejvá už jedinej den
plujeme s nákladem modřin a šrámů
kormidlem otáčí kapitán sen

3. I když nám někdo už útratu sečet
pralinku, talíř a chleba a sůl
eště se umíme chechtat a brečet
nezbylo na dýško jen holej stůl
voláme plavce co příběhy znaly
po řece času se vracíme zpět
ze zátok, kde sme svý písničky psaly
vyplouvá loďka do klukovskejch let

R: Zpátky se vracíme po řece klukovskejch prámů
do cíle zbejvá už jedinej den
plujeme s nákladem modřin a šámů
kormidlem otáčí kapitán sen

NEDOHRANÁ MIKI RYVOLA

tempo di beguine

předehra
|: **Cmaj^7** **Em^7** **Fmaj^7** :|

Cmaj^7 **Em^7** **Fmaj^7**
1. Dohasíná lampa zvolna dohasíná
Cmaj^7 **Em^7** **C$^\#$dim**
nad plamenem hoří křídla můr
F **G** **Emi** **C$^\#$dim**
Jedna píseň druhou trochu připomíná
Dmi **B^b** **G^7**
Hrajem v mollu co je psaný v dur

Cmaj^7 **Em^7** **Fmaj^7**
2. Nejkrásnější zůstane už nedohraná
Cmaj^7 **Em^7** **A^7**
hodiny nám odbíjejí půl
Dmi **G^7** **Em^7** **A^7**
Stopy jdou do mlhavýho rána
Dm^7 **D^{b}maj^7** **Cmaj^7**
Bláznivej čas toulavou má hůl

Dm^7 **D$^\#$dim** **Em^7**
R: Mezi lidma natažený mosty
A^7 **Dmi**
z břehu na břeh ruka podaná
E^7 **Ami** **F**
Půjdem po nich po prvý a po stý
D^7 **G** **G$^+$**
Půjdem po nich nocí do rána

3. Prochází se na kytaře ruka líná
pořád ještě chtělo by se hrát
Dohasíná lampa zvolna dohasíná
My už asi neumíme spát

mezihra jako 2. sloka

4. Dohasíná lampa zvolna dohasíná
Slunce postavilo zlatej most
To se pod ním na tmu krásně zapomíná
Dm^7 **D^{b}maj^7** **Cmaj^7**
Zase už jsme spolu ... a dost

dohra
Cmaj^7 **Em^7** **Fmaj^7**

NOC KRÁLOVNY KRISTINY MIKI RYVOLA

Emi **F#maj7** **Fmaj7** **Emi**
1. Ty, co svou věčnou samotu slzama zapíjíš
F#maj7 **Fmaj7** **F#maj7** **H7**
je málo lásky na světě a žebrat neu - míš
Ami **Am7** **Emi** **Ami** **C** **H7**
ty patříš k těm co tuhle noc se na pouť se vydají
Emi **F#maj7** **Fmaj7** **Emi**
je jejich noc těch lidí noc co lásku hledají

2. Až večer padne do polí zaslechnou zvonů hlas
je bílá tma a bílá zem a divnej, divnej čas
jen vítr houfu poutníků na cestu vyhrává
tu noc královna Kristýna svý děti svolává

D **Emi** **D** **Emi**
R: Zvon už volá sníh lampu zhasíná
C **Emi** **A** **Emi** **Gmaj7** **F#maj7** **F#maj7** **Emi** **Gmaj7** **F#maj7** **F#maj7**
z dálky volá královna Kristýna.

3. Tak táhnou kolem mýho domu slepý poutníci
jdou do tmy kolem mýho domu bílou vánicí
jdou za štěstím a za láskou jak zvony v dálce zvou
a vítr jejich stopy kryje dekou mrazivou

4. Až tma se bleskem roztrhne a vítr půjde spát
uvidí zámek ledovej nad oblakama stát
v tý chvíli první z poutníků uslyší z nebe smích
teď leží tiše u cesty a v očích mají sníh

R:

5. Noc kouzel plná zázraků se k ránu naklání
už došli tam kam lákalo je zvonů volání
jak z hloubi domu na večer, když dítě usíná
směje se tiše tichounce královna Kristýna

6. Šla kolem mýho domu řada slepejch poutníků
snad před rokem snad před chvílí jsem vzala za kliku
Je noc královny Kristýny, už slyším zvony znít
Volá královna Kristýna, já taky musím jít.

R:

POLEDNÍ ZEM MIKI RYVOLA

C#m Cmi Hmi E7

A D E7 A
1. Noc voní zemí měsíc skrývá tvář
D E7 A
usínám dobře je mi otevírám snář
D E7
a hledám sen co mě vrátí
A
než se rozední
D E7 A
v nejšťastnější zem polední

A C#m Hmi E7
R: Dusot tam hřmí divokých koní
D E7 A E7
sedlo žádný z nich nepoznal
A C#m Hmi E7
ta moje zem šafránem voní
D E7 A
bezstarostných lidí je to ráj

2. Zlý probuzení do šedivejch dnů
v životě všechno není jako v zemi snů
však s večerem oheň hoří
banjo tiše zní
zas se vracím v zem polední

POSLEDNÍ MÍLE MIKI RYVOLA

D F#m D6 F#m

D F#m D6 F#m
1. Obloha bledne, nastává den,
D F#m D Fdim
pokrývku mlhy zvedá,
Emi G+ G G+
z ohrad se ženou stáda ven,
Emi Ab7 A7 A+
slunce jim spát nedá.
D F#m D6 F#m
Kamarád oheň zhasíná,
D F#m D7
jitro je, táhnu dál.
G D C# C H
Na všechnu strasti za-po-mí-nám,
E7 A7
vítr je sebou vzal.

2. Za zády sníh i pouště mám,
s mračny mé kroky jdou,
stepí i lesem táhnu dál,
cestou dobrou i zlou.
Stopy jdou do země vyvolené,
po létech vracím se v ní.
Dnes moje nohy unavené,
jdou míli poslední

D F#m D6 F#m Hmi G A7 A+
R: Spát doma zas, jak prostý sen.
D F#m D6 F#m Hmi G A7
S brá - chou si hrát, den prozpívat.
D7 G H7
Do nocí v ohradách dřít, bejt sedřenej,
E7 A7 A+
domov však mít - vždyť jen po něm toužím.
D F#m D6 F#m Hmi G G7 G#7 A7 A7 D
Jen o tom sním na své míli poslední.

POSLEDNÍ PÍSEŇ MIKI RYVOLA

```
G7Ab7A7            D7
Poslední se píseň zpívá
Db7 D7 G7     F#7 F7 E7
naposled ky-ta-ra zní
       F      Fmi      C
dnešní noc se hochu neusíná
         D7                G7  F#7 G7
dnes nás hřeje oheň poslední.

G7 Ab7A7            D7
Každá loď má někde přístav
Db7D7 G7      F#7F7 E7
každý sen pro-bu-ze-ní
     A7            D7
svítání se blíží, oheň zhasíná
     G7     F    G7    C
nový den znamená loučení.
```

PŮLNOČNÍ KVÍTÍ MIKI RYVOLA

3/4

C **Gdim** **Dmi** **A^{b}dim**
1. Čekám a číhám až nastane noc
C **Gdim** **F** **G^7**
na hloupou hvězdu já těším se moc
C^7 **F**
po stromě sleze a zapadne do vřesu
D^7 **G^7** **G$^+$**
chytře ji polapím s sebou ji vodnesu

2. Pospíchám lesem a půlnočním kvítím
v kapce mi hvězda jak baterka svítí
nad jejím šajnem chvílema žasnu
nevrť se, povidám, nebo tě zhasnu

3. Posviť mi pořádně ty hvězdo hloupá
támhle se na jezu pěknice koupá
je asi právě na vrcholu blaha
v půlnoční době a docela nahatá

4. Na řece k půlnoci dějou se kouzla
do stanu pěknice mokrá mi vklouzla
brouci jen zíraj a rudnou jim uši
jak to tý pěknici s tulákem sluší.

5. Lidi by žasli a volali jéje
kdyby jen zahlídli co se tu děje
hvězda jen mrkla a potichu žasla
sklopila oči až docela zhasla...

ZEMĚ TŘÍ SLUNCÍ MIKI RYVOLA

```
            Ami                    G
1. Až jednou hejna mejch podivnejch ptáků
          Ami                 F#dim
   vrátí se v podzimní větrnej den,
          Ami                   Dmi
   zahlédnu za hradbou dešťovejch mraků,
           H7                   E7
   jak na mě kejvá můj bláznivej sen.

2. Až jednou poznám, že sen se mi vrací
   a bude jasný, že zůstal jsem sám,
   já přijdu za vámi, bláznivý ptáci,
           Ami      E7       Ami
   já přijdu za vámi, jedno je kam.

         Dmi      G         Ami
R. Nad obzorem trojice sluncí září,
     Dmi      G         C   Ami
   volají hejna dál nad vodou
          Dmi        G      Ami
   Do smrti snad už se mi nepodaří
       F7        E7         Ami
   dojít tam, kam cesty nevedou.
           Dmi        G       Ami
   Slepeckou hůl v ruce mám nataženou,
   Dm7         G           C    E7
   majáků slunečních hledám zář
       Ami        E7    Ab
   svítí tmou pro duši unavenou,
       C           H7          E7
   svítí tmou pro každou smutnou tvář.
   Ami            Dmi      G              Ami
   Zas vrací se hejna mejch divnejch ptáků
      F7        E7       Ami
   jako strom opadal kalendář.

3. Až jednou zjistím, že se ptáci vrací,
   na křídlech podivnej pozdrav že maj,
   zavřu za poslední toulavou štací,
   zavřu ty dveře a řeknu Good bye.

4. Až jednou ptáci mi přinesou psaní,
   na cestu s nima, že musím se dát,
   zavřu a půjdu bez dlouhýho ptaní,
   vodejdu s nima a odejdu rád.

                        F7       E7        Ami    Ami6
R. Nad obzorem... dojít tam, kam cesty nevedou.
```

ZVĚDAVÝ BLUES MIKI RYVOLA

```
      G7                        Cmaj7
R: Sme divný ptáci co si dělaj starost
     G7                          Cmaj7
   a zvědavý blues chceme dneska hrát
      Ddim                      Ami
   my zpíváme tak jak nám zobák narost
     F7                       E7    E+
   a otázky nám v noci nedaj spát

              Ami          D#dim       Ami      F7
1. Tak třeba koho vlastně představuje představitel
     Ami          D#dim      F7        E7
   a čípak pravdu zastávaj naši zastánci
     Ami         D#dim       Ami       F7
   a jak a na co myslí takzvanej myslitel
        Ami       D#dim       F7        E7   Ddim
   když sestavuje ospalejch roků bilanci
     Ami         D#dim       Ami       F7
   A co je hnutí který přestalo se hejbat
     Ami             D#dim       F7       E7
   a jestlipak a vás někdo vůbec tohle tuší
        Ami          D#dim     Ami        F7
   proč lidi místo pravdy učej se jen kejvat
     Ami           D#dim       F7        E7
   a kejvaj i když jim nalejou vosk do uší
R:

2. Proč posádka se za svou loď už léta stydí
   krok dopředu dva zpátky hlavně neodbočit
   proč čistit chlív co všude kolem viděj lidi
   je přece jednodušší vyměnit všem oči
   proč ke knize už dávno potvrzený štemplem
   teď už se vyráběj jen smutný ilustrace
   proč když nedržíš hubu pod kdejakým lemplem
   máš svobodnej a rychlej výběr nový štace
R:

3. Proč lidi slušnost za poslušnost vyměnili
   proč doma připadáš si jak nevítanej host
   proč mám nezdravej pocit právě v týhle chvíli
   když klasik říká nám že zdravá je zvědavost
   tak co si budem dělat eště nový vrásky
   když z toho blues je každej z nás utahanej
   čas odpoví nám třeba na všechny otázky
   až jednou dítě zavolá - ten král je nahej...

   Tak co si budem dělat eště nový vrásky
   když z toho blues je každej z nás utahanej
   čas odpoví nám třeba na všechny otázky
   až jednou dítě zavolá - ten král je nahej...
```

BÍLÁ, BÍLÁ WABI RYVOLA

```
   C                                F7    C
1. Až se sejdem znovu pod stromy v hebké trávě
                                  F7     C
   slunce všechny mraky rozlomí vánkem hravě
   G7                       C   D7     G7
   věz,že musí tráva hebká být vláním vůní
   C                          D7                    G7
   nesmí Tě však vůbec překvapit léto u všech lesních tůní

      F                   Bb         F
R: Tu chvíli tu mít, kdy vítr mraky honí
     Bb         F      C7      Bb C7
   a seno kolem voní závratnou vůní
      F                 Bb               F
   tu chvíli tu mít kdy všichni jsme zas spolu
     Bb           F    C7                F    F#7 G7
   a slunce klesá dolů oheň se k hvězdám vznes

2. Dál zas půjde slunce oblohou čistou modrou
   vlaštovky se slétnou nad vodou čistou modrou
   zas na slunci zhnědne tvoje líc bílá bílá
   a na co se těšíš víc a víc dálka druhý den to smývá
```

DLOUHÁ CESTA — WABI RYVOLA

```
   E                                A      H7       E
1. Měl jsem se radši usadit, když dostal jsem ten šek.
                                    A      H7    E
   Čert ví, kdo mi to poradil, koupit si Paper back.
   A                                                E
   V tý knížce jsem se dozvěděl, jak zlato hledat mám,
   E                                 A      H7  E
   tak jsem se jednou rozhodnul, a to vám povídám.


                 Edim A              H7    E
R: Byla to dlou - há  cesta a já byl stále sám.
               Edim A            H7       G#
   Vzdálená bí - lá  města a poslední můj flám
     A           H             E
   a já nevěděl, zda se vrátit mám


2. Pak se kůň jednou zastavil a nechtěl dále jít.
   Ke stromu jsem ho postavil, abych měl chvíli klid.
   Pod tím stromem jsem zakopnul a zlatý podloží,
   tak jsem to všechno vykutal a šel na nádraží.


R: Byla to dlouhá cesta a já byl stále sám...


3. Jedu v nákladním vagonu a mám pořádnej hlad.
   Prachy jsou všechny v talónu a kůň mi vedrem pad.
   Až přijdu zase do báru a whisky budu chtít,
   koupím si radši kytaru abych zas neulít.


                 Edim A              H7    E
R: Byla to dlou - há  cesta a já byl stále sám.
               Edim A            H7       G#
   Vzdálená bí - lá  města a poslední můj flám
     A           H             E
   a já nevěděl, zda se vrátit mám
     A           H             E
   a já nevěděl, zda se vrátit mám
```

HOBO WABI RYVOLA

```
   G7              C                 Emi
1. Já nechci bejt sám, když koleje duní
           Dmi    G7      C
   a temná noc do dáli ubíhá,
                                          Emi
   co z toho k sakru mám, že znám plno vůní
             Dmi   G7              C
   dalekejch cest, pohledy v očích mám.
                 F                     Ami
   Tak co z toho mám, že mám v srdci touhu
            F                     G7
   jenom se mrknout za nejbližší strouhu,
                 C                Emi
   já často šněroval svý toulavý boty,
           Dmi       G7           C
   musí to bejt, můj vlak má zelenou.

   C                   Bb    G7
R: Tmou nákladní vlak těžce duní,
   C                    Bb   G7
   v mejch uších jenom vítr šumí,
   C                 F    C              G7
   kraj kolem trati spí, jen mašinfíra bdí.
   C               Bb     G7
   Má ruku na rychlostní páce,
   C              Bb   G7
   má topič plný ruce práce
   C                 F
   já si na nápravě zpívám
   C      Ab      G7    C
   píseň, v které vlaky hřmí.

2. Když vagony hřmí a brzdař tě honí,
   necejtíš chlad, nohy tě nezebou.
   Jen běžíš po střeše a chtěl bys bejt pod ní,
   píšťala řve a tunel před tebou.
   Tak co z toho mám, že znám celý státy,
   když nesmím na voči vlastního táty,
   když stromy rozkvetou, já stojím na trati,
   musí to bejt, můj vlak má zelenou.
R:

3. Můj osobní vůz je vagon s vepřovým,
   můj rodnej dům je bouda brzdaře,
   kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím,
   snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře.
   Tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
   v špinavý ruce pár centů žmoulat,
   jednou se netrefím a budou mě zbírat,
   musí to bejt, můj vlak má zelenou.
R:
```

LOUDAVÝ NÁVRATY WABI RYVOLA

```
   C                        G7
1. Blíž a blíž mě vezou boty sváteční,
              F                      C      G7
   já do krajiny páteční chodím se tiše zouvat
   C                       G7
   v zatáčkách si nárazníky klinkají,
               F                          C      Emi
   na botě přezky cinkají, se mnou se chodí toulat.

   Dmi        G7        C        Emi
R: Až se zastaví vagóny houpavý,
   Dmi          G7          C       Emi   Dmi   G7
   vyplivnou na mez postavy loudavý, loudavý.
      C             F                C
   Já nevím kam bych jel, kdyby soboty nebyly,
            Ami            Dmi    G7
   ulicí bych šel a asi bych snil.
   E7             Ami         F             C
   Nikdo se nikdy nedoví proč tulák v trávě spal
   G7                            C
   zrovna, když vítr kolem šel a hrál.

2. Loudavý jsou podvečerní návraty,
   když člověk ví, že za vraty všední den si zas brouká.
   Dávno vím, že cesty konec mívají,
   kytary smutně zpívají, když daleko vlak houká.

R: Až se zastaví vagóny houpavý,
   na perón vyplivnou postavy loudavý, loudavý.
   My doufáme asi, že jednou se splete ten pán,
   co do kotle hází a má okna dokořán
   Veksl nám náhoda přehodí a vlak pojede dál
   do krajiny bez dálnic a magistrál.
```

MRTVEJ CHLAP — WABI RYVOLA

```
   E                H7            E
1. Můj chlap tady v hlíně tvrdě spí
               H7       Abmi
   má podrážky vobě děravý
   A                     H7
   leginy a šporny krvavý
   A                            H7
   kdo ho střelil to jen ďábel ví
   E              H7         E
   naposled když u vohrady stál
                  H7        Abmi
   koutkem úst se na mě usmíval
   A                          H7
   když vodjížděl šátkem zamával
   A                           H7
   a mě nezbejvá než ho hledat dál

2. Mám na tváři prach a bílej šál
   vím že se můj chlap smrti nebál
   musí tady někde v stepi bejt
   nemohl ho přece písek skrejt
   a tak běžím dál a hrůzu mám
   že už svýho chlapa nepotkám
   nebyl zrovna něžnej to je fakt
   byl to ale jedinej můj chlap

            E                          A
R: To dávno vím že můj chlap tu někde spí
            H7                    E
   a stepní vítr na mý slzy odpoví
            E7                      A Gdim
   že nebyl sám kdo v botách tady pad
             H7          A          H7
   šalvěj tu hořce voní dozněly kroky koní
   A       H7                            E
   a já se bojím že můj chlap byl desperát
```

QUIEN SABE WABI RYVOLA

```
   Emi            Hmi             H7
1. Kdo ví proč se vracím z toulek sám
       Emi             Hmi            F#
   kdo ví proč v srdci prázdnej pocit mám
         H7              Emi          Ami
   Quien Sabe kde zůstal dům dřevěnej dům
              F#7          H7
   v tom domě krb kamenej krb
         Emi C Ami H7     Emi
   Quien Sabe       Quien Sabe

2. Kdo ví kde je zem kterou znám
   kdo ví proč se vracím nepoznán
   Quien Sabe kde je láska kde je dům
   kde mě čeká kamarád
   Quien Sabe Quien Sabe

3. Kdo ví proč mi zůstal jenom pláč
   kdo ví kdo mi poví co jsem zač
   Quien Sabe kde je tulák kterej má
   prázdnou náruč, prázdnou tvář
   Quien Sabe Quien Sabe

4. Kdo ví kde je Mekka všech mejch cest
   kdo ví kdy se vrátím z cizích měst
   Quien Sabe kde je hrobník
   kterej má pro mě rakev cedrovou
   Quien Sabe  Kdo to ví...
```

RYCHLÉ ŠÍPY WABI RYVOLA

```
   Emi
1. Můj život je hned plný nesnází,
   A
   na jaře když duben přichází,
      C
   já vracím se do poválečnejch let,
       Emi
   kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed,
      G
   já žlutý kvítek za klopu si dám
     Ami
   a píseň Vontů tiše zabroukám,
      D
   do Stínadel se šerem vypravím,
        Emi                        H7
   snad potkám cestou Losnu, co já vím.


2. Dunivá Kateřina burácí
   a Široko má dávno po práci,
   jen já se vracím Myší pastí sám,
   nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.
   Bohouš,Dlouhé Bidlo, Štětináč,
   pan Fišer pustil z okna květináč,
   Jan Tleskač, Jiří Rybáň a tak dál,
   pan Foglar tohle nikdy nenapsal.


3. To Rychlé šípy sami byli v nás
   a žlutý kvítek symbolem byl krás,
   co nemůže nám nikdy nikdo vzít,
   kdo kopal studnu, aby druhej moh pít.
   Snad jednou až se jaro navrátí,
   můj život píseň Vontů obrátí,
   já svobodný a čistý půjdu dál
   a směšný bude ten. kdo se mi smál.


4. Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
   a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
   za nima Rychlonožka s Bublinou,
   naší krásnou chlapeckou krajinou.

   G    D    C           Emi
   Duj, duj, duj, fujaro vítězná.
```

SMITH-WESSON STORY WABI RYVOLA

předehra (mezihra je stejná, ale bez úvodních dvou taktů):

```
   1. takt hrát 2x                                                  Ami
e|-------------------|-----0-----|-------0-|-----0-----|---------|-0-
h|-------------------|-------1---|-4-3-1---|-------1---|-4-3-1---|-1-
g|-1/2-2-2--2-2--2-2-|-1/2-----2-|---------|-1/2-----2-|---------|-2-
D|-------------------|-----------|---------|-----------|-------2-|-2-
A|-------------------|-----------|---------|-----------|---------|-0-
E|-------------------|-----------|---------|-----------|---------|-0-
```

```
   Ami
1. Tak dávno už jsem neviděl ten kraj
             Dmi                   Ami
   kde stále vane vostrej vítr západní

   hospodu U vekslu tam všichni znaj
             Dmi                     Ami
   tam jezdí jenom dlouhý vlaky nákladní
      C                        G7
   my jezdili tam po večerech hrát
      F                   C
   to bylo v roce třiapadesát
                                      G7
   nám chlápek přišel říct že slyšel zvon
     F
   z vlaku že vypad tenhle Smith-Wesson
     Dmi                   Ami
   a ukázal nám začouzenej lauf
        Dmi                  F
   v tu ránu celá hospoda je auf
        E                   Ami E7     Ami
   a my vobracíme kapsy naruby kdo co měl

2. Já po vejplatě tenkrát zrovna byl
   a tak mě tenhle žertík pěkný prachy stál
   von musel vybrat kolem pěti kil
   pak smeknul stetson a v klidu se zdekoval
   nám bylo hanba že byl na nás sám
   a tak sme si hned vymysleli plán
   že stopovat ho bude rezek John
   já ze dřeva vyřežu Smith-Wesson
   ten chlápek přece taky musí pít
   a až ho budem na talíři mít
   já z holstru na něj vytáhnu ten kvér dřevěnej

3. Pak za čtrnáct dní John se vobjevil
   že chlápek dneska večer příjde zase k nám
   pár dolarů mu zbylo z pěti kil
   chlapi se smáli že ten Wesson nevyndám
   von přišel když Joe na piáno hrál
   z nás nikdo jako by ho nepoznal
   když na nádraží v devět zazněl zvon
   já vytáhl jsem z holstru Smith-Wesson
   von ruce zved a věděl že prohrál
   z nás každej se mu do ksichtu vysmál
   a já do krbu jsem Wesson vodhodil a von vzplál
```

SMUTNÁ NEDĚLE — WABI RYVOLA

tempo di beguine

```
   Emi                    F#7
1. Šedivý déšť mou píseň splách
   Ami                      Emi
   chvějivý tón zní ve strunách
   Gdim                            H7
   kytara má zpívá teď už jenom v moll
         Am7   H7
   kapky dopadají
         C      H7
   slova doznívají
              Emi
   v rachotu kol

2. Unavený zas o dům dál
   zapomenout co den mi vzal
   kytara má provází staccato kol
   kapky dopadají
   slova doznívají
   v tónině moll

   G        H7
R: Má uplakaná
           C
   bude mi hrát
           G
   nedělní blues
   C           Emi
   dřív nemohu spát
       Gdim
   než nad obzorem
                    H7
   vyhoupne se Velký vůz

3. Vítr a déšť a smutný den
   zahání pláč mi do oken
   neděle má začíná a končí v moll
   kapky dopadají
   slova doznívají
   v rachotu kol
```

SOCHÁM BREČÍ DÉŠŤ NA OBOČÍ — WABI RYVOLA

tempo di beguine

```
   G           D         G     G7
1. Modrý podzimní dny se krátí
   C          Gdim     Hmi
   listí spadaný trávu zlatí
   Ami         Emi     D
   chytám do rukou pápěří
   C             Gdim     Hmi
   smutnej zaleh čas do vopratí
   Ami         D         G
   a já stojím líně u dveří

2. Čekám až se můj smutek ztratí
   smekám před každou dlouhou tratí
   zatím nevím kterou přijet mám
   jednou až se k nám slunce vrátí
   možná modrým ránem zavolám

        D           C D         G
R: Nedejchej slunce mává zlatou nití
        D          C D         G
   pospíchej pokud září nad hlavou
       D       C D       G
   zavolej kamarády oheň svítí
   C          D          G
   zpívá vítr píseň sněhovou

3. Sochám brečí déšť na vobočí
   řekám nikdo proud nevotočí
   cestám domů jít chce se snad
   holkám padají slzy z vočí
   nevím kterou má rád listopad

4. Spěchám ulicí starejch stromů
   ptákům závidím že jdou domů
   listí barevný potkávám
   tichou hudbu hrát není komu
   podzim na svý stráni chce bejt sám
```